Ι. ΜΠΑΛΑΝΟΥΛΟΥ

ΛΕΞΙΚΟΝ

ΜΙΚΡΟΝ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΝ

لغات تركيه رومیه

اثر

يانقوپ . ميليوپولوس

ΛΕΞΙΚΟΝ
ΤΟΥΡΚΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

ΜΕΤΑ

ΠΡΟΧΕΙΡΟΥ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ

ΥΠΟ

ΙΩΑΝΝΟΥ Π. ΜΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

"Στέργε μὲν τὰ παρόντα,
ζήτει δὲ τὰ βελτίω."
Ἰσοκράτης.

ΕΚΔΟΤΑΙ

Α. ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ ΚΑΙ **Α. Κ. ΓΕΡΑΡΔΟΣ** ΚΑΙ **Σ^Α**

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΕΝ ΤΩι ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΩι **Α. Κ. ΓΕΡΑΡΔΟΥ** ΚΑΙ **Σ^Α**

(Ὁδῷ Μαχμουδιέ, 23)

1894

ISMANOGLIO

Ἀντίτυπον μὴ φέρον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ πονήσαντος θεωρεῖται κλοπιμαῖον καὶ καταδιώκεται κατὰ τὸν περὶ τύπου νόμον.

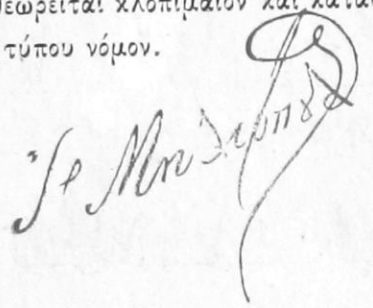

﴿ معارف نظارت جليله‌سنك رخصتيله طبع اولنمشدر ﴾

ΤΥΠΟΙΣ Α. ΚΟΡΟΜΗΛΑ.
(Ὁδὸς Τσινὰρ ἀριθμὸς 11)

ΤΩι

ΕΥΑΡΜΟΣΤΩι ΖΕΥΓΕΙ

ΣΟΦΙΑι ΚΑΙ ΘΕΟΔΩΡΩι

ΦΛΩΡΑ

ΤΙΜΗΣ ΚΑΙ ΥΠΟΛΗΨΕΩΣ

ΕΝΕΚΕΝ

Ο ΠΟΝΗΣΑΣ

Μακρὰ καὶ πολύτιμος φιλία ἐπεσπάσατο τήν δε τὴν ταπεινὴν ἀφιέρωσιν τοῦ εὐέλπιδος τούτου πονήματος, δι' οὗ ἀγήρω ἐν τῇ εὐδαιμονίᾳ καὶ ἄλυπον ἐν τῇ συνδέσει εὔχεται ὑμῖν τὸν συζυγικὸν βίον.

Ο ΑΦΙΕΡΩΝ

Ι. ΜΠΛΙΟΠΟΥΛΟΣ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τοῖς ἐντευξομένοις,

Ἀπὸ ἱκανῶν ἐτῶν ἀσχολούμενοι εἰς τὴν ἐκπόνησιν διδακτικῶν ἔργων σκοπούντων τὴν διδασκαλίαν τῆς ὁθωμανικῆς γλώσσης, διείδομεν ὅτι πάντα ταῦτα ἤθελον θεωρηθῆ ἡμιτελῆ, ἂν μὴ συνωδεύοντο καὶ ὑπὸ Λεξικοῦ γενικώτερον ἐπιδιώκοντος σκοπόν. Δὲν ὀκνοῦμεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι πρώτιστον ἡμῶν ἐλατήριον εἰς τὴν ἐκπόνησιν τοῦ ἐν λόγῳ ἔργου ὑπῆρξεν ἡ θερμὴ ὑποδοχή, ἧς τὰ μέχρι τοῦδε πονήματα ἡμῶν παρὰ τοῖς ὁμογενέσιν ἔτυχον.

Τὸ παρὸν ἔργον δὲ πρόκειται ξηρῶς καὶ ἀσκόπως νὰ αὐξήσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὁμωνύμων αὐτῷ. Μικρὸν τὸ σχῆμα, θαρροῦμεν νὰ εἴπωμεν ὅτι ἀρκοῦντα περιέχει πλοῦτον λέξεών τε καὶ φράσεων καὶ δὴ ἰδιωτισμῶν, ὧν πολυχεύμων ἐστὶ πηγὴ ἡ κρατοῦσα γλῶσσα. Ὅπως ὅμως τὸ ἔργον ἡμῶν καταστῇ ἐπὶ μᾶλλον ἄξιον τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ, δὲν ὑστε-

ρήσαμεν καὶ εἰς ἐπιστημονικοὺς ὅρους, ὧν οἱ τῆς Φυσικῆς Ἱστορίας καὶ Γενικῆς Παθολογίας ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ πλουσίου ἰατρικοῦ λεξικοῦ (Nysten) τῆς παρ' ἡμῖν αὐτοκρατορικῆς ἰατρικῆς σχολῆς. Καὶ ὑπὸ ἄλλην ἔποψιν κρινόμενον τὸ ἔργον ἡμῶν ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ ἀναγκαῖον, εἰ μὴ ἀπαραίτητον. Ὅτε ὑπὸ τὴν κραταιὰν αἰγίδα τοῦ περικλεοῦς ἡμῶν Ἄνακτος πᾶς κλάδος, εἴτε ἐμπορικὸς εἴτε βιομηχανικός, πρωτεύοντος πάντοτε τοῦ τῆς παιδείας, γοργὰ ποιεῖται προόδου βήματα, ἦτο φυσικὸν ἡ κρατοῦσα γλῶσσα ὁλονὲν νὰ πλατύνηται καὶ ἐν τῇ πλατύνσει ταύτῃ πιστὸν καὶ ἀσφαλῆ νὰ ζητήσῃ παραστάτην, οὗ ἡ ἔλλειψις κατέστη ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν λίαν ἐπαισθητή.

Τὸ Λεξικὸν τοῦ ἐλλογίμου κ. Ἀβρ. Μαλιάκα πρὸ δεκαοκταετίας ἐκδοθὲν εἴτε ἐκλιπὸν ἤδη, εἴτε διὰ τὸ ὑπέρογκον τῆς τιμῆς, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐνιαχοῦ ἀνεπάρκειαν αὐτοῦ, ἕνεκα τοῦ ποικίλου ἔκτοτε πλουτισμοῦ τῆς τουρκικῆς ἐκ τῆς ἀραβικῆς καὶ περσικῆς, κατέστη δυσπρόσιτον. Ἡμεῖς λαβόντες αὐτὸ ὑπ' ὄψιν ὁμολογοῦμεν ὅτι οὐκ ὀλίγον ἐφώτισεν ἡμᾶς καὶ χάριτας δημοσίᾳ ὁμολογοῦμεν τῷ εὐρυμαθεῖ συγγραφεῖ. Ἀλλὰ καὶ τὰ ἄλλα ὁμοειδῆ ἔργα, νεώτερά τε καὶ ἀρχαῖα, τὰ ἐν Ἀθηναϊδι ἐκδεδομένα, συνεβουλεύθημεν, ἐπιθυμοῦντες νὰ καταστήσωμεν, ὅσον ὁ χῶρος ἐπέτρεπεν ἡμῖν, τελειότερον τὸ ἀνὰ χεῖρας Τουρκοελληνικὸν Λεξικόν.

Ἔλλειψιν σπουδαίαν ἐνομίσαμεν ὅτι ἀναπληροῦμεν διὰ τῆς προσθήκης συντομωτάτου Λεξικοῦ κυρίων ὀνομάτων, μάλιστα δὲ γεωγραφικῶν, διότι πᾶσα οἰκονομικὴ τάξις φρονοῦμεν ὅτι, ἂν μή τι ἄλλο, τοὐλάχιστον ἔχει ἀνάγκην προχείρου ὁδηγοῦ ἵνα ἀναγράφῃ τουρκιστὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἢ κώμης, εἰς ἣν ἀποστέλλει ἐπιστολήν τινα ὅπως ἀσφαλῶς διευθύνηται εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον ὑπὸ τῶν ταχυδρομικῶν ἀρχῶν.

Ἰδιαιτέρως δὲ ἐπεμελήθημεν τῆς τε περὶ τὴν ἐκτύπωσιν φιλοκαλίας καὶ τῆς ὅσον ἔνεστιν ἀκριβοῦς διορθώσεως τῶν τυπογραφικῶν σφαλμάτων, πάνυ προθύμως ἀναλαβόντος τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἰωακεὶμ Βαλαβάνη τὴν διόρθωσιν τῶν ἑλληνικῶν λέξεων, ἐφ' ᾧ καὶ δημοσίᾳ εὐχαριστοῦμεν αὐτῷ ἐνταῦθα.

Ἀπάνθισμα λοιπὸν ἁπάντων τούτων τὸ ἡμέτερον Λεξικὸν δικαίως δύναται νὰ θεωρηθῇ ἐν τῇ περιεκτικότητι αὐτοῦ τὸ πλουσιώτερον αὐτῶν, ἔχον καὶ ἐν ἐπὶ πλέον πλεονέκτημα τὸ εὔχρηστον αὐτοῦ σχῆμα· ἂν ἦναι δὲ ἀνάγκη νὰ ἀναφέρωμεν καὶ περὶ τοῦ εὐώνου αὐτοῦ, ἐκ τῶν πρώτων ἐπεδιώξαμεν ἵνα καταστήσωμεν τὸ ἔργον προσιτὸν τοῖς πᾶσιν.

Ἐν Τσεγκέλ-κιοϊ τοῦ Βοσπόρου, τῇ 27 Ἰουλίου 1894.

Ι. Π. ΜΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΤΩΝ ΣΥΝΤΕΤΜΗΜΕΝΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

ἀ.	= ἀραβική (λέξις.)	ἰατρ.	= ἰατρική.
π.	= περσική »	Ἰχθ.	= ἰχθύς.
τ.	= τουρκική »	Λογ.	= λογική.
ξ.	= ξένη.	Μαθημ.	= μαθηματικά.
Ἄλγ.	= ἄλγεβρα.	Μεταφ.	= μεταφορικῶς.
Ἀνατ.	= ἀνατομία.	Μηχ.	= μηχανική.
Ἀριθμ.	= ἀριθμητική.	Ναυτ.	= ναυτική.
Ἀρχ.	= ἀρχαϊκή.	Νομ.	= νομική.
Ἀστρ.	= ἀστρονομία.	Ὀχυρ.	= ὀχυρωματική.
Βοτ.	= βοτανική.	Παθ.	= παθολογία.
Γεωγρ.	= γεωγραφία.	Πτ.	= πτηνόν.
Γεωμ.	= γεωμετρία.	Ῥητορ.	= ῥητορική.
Γεωπ.	= γεωπονία.	Στρατ.	= στρατιωτική.
Γραμμ.	= γραμματική.	Τεκτ.	= τεκτονική.
Δακτ.	= δάκτυλος.	Φ.	= φυτολογία.
Ἐν συνθ.	= ἐν συνθέσει.	Φαρμ.	= φαρμακολογία.
Ἔντ.	= ἔντομον.	Φυσ.	= φυσική.
Ἐπιδ.	= ἐπιδημία.	Φυσιολ.	= φυσιολογία.
Ἐργαλ	= ἐργαλεῖον.	Χειρουργ.	= χειρουργική.
ζ.	= ζῷον.	Χημ.	= χημεία.

ΠΡΟΦΟΡΑ

τουρκικῶν τινων γραμμάτων δι' ἑλληνικῶν χαρακτήρων.

ṫ	= τῷ γαλλικῷ	b	ċ	= τῷ γαλλικῷ	ch
ḋ	= » »	d	ȯ	= » »	eu
ḋz	= » »	dj	ṡ	= » »	u[1]
ṫċ	= » »	tch			

1. Ἡ συνοδεία τοῦ γ ἐν ταῖς δι' ἑλληνικῶν χαρακτήρων τουρκικαῖς λέξεσιν ὑπὸ τοῦ η παριστᾷ τὴν ὁασείαν αὐτοῦ φωνήν, ὡς τὸ ἐρεθιστικὸν γῆρ.

ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΟΥΡΚΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

ا

(باب الالف)

ا ا.

ا ἐλίφ, τὸ πρῶτον γράμμα τοῦ ἀραβοπερσικοῦ ἀλφαβήτου· ἀριθμητικῶς δὲ ἰσοδυναμεῖ τῇ μονάδι.

آ α (ἐν ἀρχῇ τ. λέξ.), εἶναι ἐπιφών. θαυμαστικὸν ἢ κλητικόν.

آ α (ἐν τέλει τ. λέξ.), εἶναι ἐπιφ. ἀπειλῆς ἢ ἐπιβεβαιώσεως.

اِ ἐν τέλει περσ. λέξεως σχηματίζει τὴν κλητικὴν πτῶσιν, ἐν χρήσει συνήθως παρὰ τοῖς πέρσαις ποιηταῖς. Ἐνίοτε τὸ ا συνάπτει δύο λέξεις, ὡς سرا سر-α-πά, ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους.

اَم ἐΐμέ, πληθ. τοῦ ما ἐμάμ.

اَب ἄπ, π. ὕδωρ. آبدار — ἀτμόσφαιρα. آب و چشم καὶ — δάκρυα. آب حیات — ἀθάνατον ὕδωρ.

اَپ ἔπ, ἀ. πατήρ. اَبن جد — διαδοχικῶς.

اَپا ἀπά, πληθ. τοῦ اَب ἔπ καὶ یا ἐπού.

ابا ἰπά, ἀ. ἄρνησις, ἀπείθεια, ἀπόρριψις, ἀποχή.

ابابيل ἐπαπίλ, ἀ. εἶδος πτηνῶν, περὶ ὧν γίνεται λόγος ἐν τῷ Κορανίῳ. قوشی — ὠτὶς (πτ.).

ابات ἰπατέ, ἀ. τὸ διανυκτερεύειν· διανυκτέρευσις.

اباحات اباحة ἰπαχὰτ καὶ ἰπαχέ, ἀ. τὸ καθιστᾶναί τι θεμιτὸν, τὸ ἐπιτρέπειν.

آباد ἀπάδ, πλ. τοῦ ابد ἐπέδ.

آباد ἀπάδ, π. πόλις, τόπος διαμονῆς· κατῳκημένος, ἀκμαῖος.

آبادان ἀπαδάν, π. ἴδε τὸ προηγ.

آبادانلق ἀπαδανλήκ, τ. τόπος κατοικήσιμος, εὐάρεστος· καλλιεργεία.

آبادانی ἀπαδανί, π. συνών. τοῦ πρ.

آبار ἀπάρ, πλ. τοῦ بر πί'ρ.

ابار ἐππάρ, ἀ. βελονοποίλης· βελονῶν κατασκευαστής.

ابارق ἐπαρίκ, πλ. τοῦ برق ἰπρίκ.

ابازير ἐπαζίρ, πλ. τοῦ بزر ἐπζάρ.

ابط ἐπάτ, πλ. τοῦ بط ἐπέτ.

اباطيل ἐπατήλ, πλ. τοῦ باطل πατήλ.

آبال ἀπάλ, πλ. τοῦ بال ἴπλ.

ابالیس ἐπαλίς, πλ. τοῦ ابلیس ἰπλίς.

آبانوز καὶ آبانوس ἀπανόζ(ς), τ. ἔβενος.

اباهيم ἐπαχίμ, πλ. τοῦ باهم ἰπχάμ.

آبتابه ἄπ-ταπέ, π. ποτιστήριον.

ابجد ἰπτιχάς, ἀ. ἔρευνα, ἀναζήτησις, ἐξέτασις· ἔρις.

ابتدا ἰπτιδά', ἀ. ἔναρξις. Κατ'ἀρχὰς, πρῶτον, κατὰ πρῶτον.

ابتدار ἰπτιδάρ, ἀ. τὸ ἐπιχειρεῖν τινι.

ابتداع ἰπτιδά', ἀ. καινοτομία.

ابتدائی ἰπτιδαί, ἀ. ἀρχικός· ἀρχικὸν γράμμα.

ابتذال ἰπτιζάλ, ἀ. περιφρόνησις.

ابتر ἐπτέρ, ἀ. κόλουρον ζῷον· κεκολοβωμένος.

ابتسام ἰπτισάμ, ἀ. μειδίαμα.

ابتغاء ἰπτιγά', ἀ. ἐπιθυμία.

ابتكار ἰπτικιάρ, ἀ. ἄφιξις κατὰ τὰ χαράγματα· τὸ ἐγείρεσθαι ἀπὸ τοῦ ὕπνου λίαν πρωΐ.

ابتلا ἰπτιλά, ἀ. δοκιμασία, πειρασμός· ὑποχείριος κακῆς ἕξεως.

ابتلال ἰπτιλάλ, ἀ. τὸ βρέχεσθαι.

ابتنا ἰπτινά, ἀ. τὸ οἰκοδομεῖν· — ἐπὶ τῇ βάσει, συμφώνως. [σις.

ابتهاج ἰπτιχάζ, ἀ. χαρὰ, ἀγαλλίασις.

ابتهال ἰπτιχάλ, ἀ. δέησις, ἱκεσία.

ابتياع ἰπτιγά', ἀ. τὸ ἀγοράζειν.

ابجال ἰπζάλ, ἀ. τὸ τιμᾶν.

ابجد ἐπζέδ, ὄνομα ἀραβικοῦ ἀλφαβήτου ἔχοντος τὰ γράμματα κατατεταγμένα κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν αὐτῶν ἀξίαν, ὡς ἕπεται·

ابجد	هوز	حطی
4,3,2,1	7,6,5	10,9,8
کلمن	سعفص	
50,40,30,20	90,80,70,60	
قرشت		
400,300,200,100		
ثخذ	ضظغ	
700,600,500	1000,900,800	

حسابی — ἀλφαβητοαριθμητικὴ μέθοδος.

ابحاث ἐπχάς, πλ. τοῦ بحث πάχς.

ابحار ἐπχάρ, πλ. τοῦ بحر πάχρ.

ابحر ἐπχούρ, πλ. τοῦ بحر πάχρ.

ابخر ἐπχέρ, ἀποφορὰ στόματος.

ابخره ἐπχηρέ, πλ. τοῦ بخار πουχὰρ καὶ بخور πουχούρ.

ابخل ἐπχάλ, ὑπερθ. τοῦ بخیل πεχίλ, γλισχρότερος-ότατος· πλεονέκτης.

آبخور ἀπχόρ, π. ὑδροποτὴς· ὑδροφόρος· φρέαρ· ὑδροπέπων.

ابد ἐπέδ, ἀ. αἰωνιότης· αἰών. الله — διαιωνίσαι ὁ Θεός.

ابداً ἔπεδεν, ἀ. αἰωνίως, διὰ παντὸς· ποτέ.

ابدار ἀπδάρ, π. ἔνυδρος· στιλπνός· ὑγρός· ὡραῖος. [σις.

ابداع ἰπδά', ἀ. ἐπινόησις, ἐφεύρε-

ابدال ἀπδάλ, πλ. τοῦ بدل πεδίλ ἀντὶ ἑνικοῦ ἐκλαμβανόμενον.

ἀνὴρ εὐλαβὴς, μοναχὸς· ἀπέριττος· εὐήθης.

ابدال ἰπδάλ, ἀ. ἀλλαγὴ, μεταλλαγή.

ابدان آبدان ἀπδάν, π. ποτιστὴρ κηπουροῦ.

ابدان ἐπδάν, πλ. τοῦ بدن πεδέν.

ابدست آبدست ἀπδέστ, π. νήψιμον, καθαρμὸς θρησκευτικὸς πρὸ τῆς προσευχῆς τοῖς Μουσουλμάνοις διατασσόμενος. سز — ἀκάθαρτος. یوز — ἐπιβλαβὴς· τράγιον (φ.).

ابدستان آبدستان ἀπδεστάν, π. ὑδρορρόη (θρησκευτική).

ابدستخانه آبدست-خανέ, π. ἀπόπατος.

ابد ἐπδά', ὑπερθ. τοῦ بدی πεδί'.

ابدی ἐπεδί, σχετ. τοῦ ابد ἐπέδ, αἰώνιος.

ابدیّ ἐπέδιγεν, ἀ. αἰωνίως· ποτέ.

ابديت ἐπεδιγέτ, ἀ. αἰωνιότης.

ابديلك ἐπεδιλίκ, τ. συνών. τοῦ πρ.

ابر ἔπρ, π. νέφος.

ابر ἐπέρρ, ἀ. τιμιώτερος-ώτατος.

ابر ἴπρ, πλ. τοῦ عبر ἰπρέ.

ابراء ἰπρά, ἀ. ἐξόφλησις. سندی — ἐξοφλητικόν.

ابراج ἐπράδζ, πλ. τοῦ برج πέρδζ.

ابراد ἰπράδ, ἀ. τὸ ψυχραίνειν, ἀποψύχειν.

ابرار ἰπράρ, ἀ. τὸ ἐπικυροῦν τὸν ὅρκον τινός.

ايار ἐπράρ, πλ. τοῦ ـχ πέρρ. [γειν.
ايراز ἰπράζ, ἀ. τὸ δεικνύειν· προσά-
آيراش ἀπράς, ἴδε ايرش ἐπρές.
ايرام ἰπράμ, ἀ. ἐκλιπάρησις· ὑποχί-
νησις ἐπίμονος.
ايراهيم ἰπραχίμ, ἀ. φίλος, μύστης
Θεοῦ. Ἀβραάμ.
ايرد ἐπρέδ, ὑπερθ. τοῦ ـرلى παρίδ.
—حماى διαλείπων πυρετός.
ايرش ἐπρές, ἀ. ἵππος ἢ κέλης ποι-
κιλόστικτος· ἐφηλίς κ. πυ-
κνῆλα (παθολ.).
ايرص ἐπράς, ἀ. λεπρώδης· ψωρα-
λέος· λεπρός· λέπρα.
آيرو ἀπρού καὶ آيروى ἀπρούγι, π.
τιμή, κλέος.
ايرو ἐπρού, π. ὀφρύς· βλέφαρον·
μαρμαρωτός. ـس — μανδρα-
γόρας (φ.).
ايروان ἐπρουάν, πλ. τοῦ προηγ.
ايره ἰπρέ, ἀ. βελόνη, ῥαφίς. [δίφρος.
آيريز ἀπρίζ, τ. ἀπόπατος· σκωραμίς,
ايريز ἰπρίζ, ἀ. καθαρὸς χρυσός.
ايريشم ἰπρισίμ, π. μεταξοχλωστή. ـك
—اغاجى βρυωνία ἡ γλυκεῖα (φ.).
ايريق ἰπρίχ, π. προχόη, ὑδρορρόη·
τ. βρίκιον (πλοῖον).
ايزار ἐπζάρ, πλ. τοῦ ـزح πεζέρ.
آيستن ἀπεστέν, π. κεκρυμμένος·
ἔγκυος.

ابسم ἐπσέμ, ἀ. ἥσυχος, πρᾶος, σιω-
πηλός.
آبسنت ἀπσέντ, ξ. ἄψινθος (ποτόν).
آبسوار ἀπσούβάρ, π. ὁ ἐπιπλέων ἐπὶ
τοῦ ὕδατος· πομφόλυξ πλέου-
σα· οἴδημα (παθολ.).
آبشار ἀπσάρ, π. καταρράκτης· μορ-
μυρισμὸς ὕδατος.
ابشار ἐπσάρ, ἀ. ἀναγγέλλειν εὐάρε-
στόν τι· τὸ χαροποιεῖν.
ابشار ἰπσάρ, ἀ. ἐρεθισμὸς στομάχου.
آبشخور ἀπισχόρ, ἴδε آبخور ἀπχόρ.
ابصار ἐπσάρ, πλ. τοῦ بصر πεσάρ.
ابط ἴπτ, ἀ. μασχάλη.
ابطا ἰπτά, ἀ. ἀναβολή, ἀργοπορία.
ابطال ἐπτάλ, πλ. τοῦ بطال πατάλ.
ابطال ἰπτάλ, ἀ. ἀκύρωσις, κατάρ-
γησις, ἐκμηδένισις.
ابعاد ἐπ'άδ, ὑπερθ. τοῦ بعد πού'δ.
ابعاد ἰπ'άδ, ἀ. τὸ ἀπομακρύνειν.
ابعد ἐπ'άδ, ὑπερθ. τοῦ بعيد πα'ίδ.
ابغض ἐπγάζ, ἀ. ὁ ἔχων σφοδρὸν
μῖσος, ἀπέχθειαν.
ابقا ἰπκά, ἀ. διατήρησις εἰς θέσιν·
ἐπικύρωσις· διαιώνισις.
ابقار ἐπκάρ, πλ. τοῦ بقر πάκρ.
ابكا ἰπκά, ἀ. τὸ ποιεῖν τινα κλαίειν.
آبكار ἀπκάρ, π. ὁ δίδων ὕδωρ· ποτί-
ζων, ἀρδεύων.
ابكار ἐπκάρ, πλ. τοῦ بكر πέκρ.

ابلق ἰπλήκ, ἴδε ابلق ἰπλήκ.
ابن ἴπν, ἀ. υἱός. السبيل — ὁδοιπό-
ρος الزنا — νόθος.
ابنا ἰπνά, πλ. τοῦ προηγ. —ى جنس
ὁμογενεῖς. وطن ى — συμπα-
τριῶται.
ابنا ἰπνά, ἀ. τὸ οἰκοδομεῖν.
ابنة ἰπνέτ, ἀ. θυγάτηρ.
آبنوز καὶ آبنوس ἀπανός, ἴδε آبنوز
ἀπανόζ.
ابنيه ἐπνιγέ, πλ. τοῦ بنا πινά.
ابو ἐπού, ἀ. πατήρ. البشر — ὁ πατὴρ
τοῦ ἀνθρωπίνου γένους· Ἀ-
δάμ. الفتح — ὁ πατὴρ τῆς ἐκ-
πορθήσεως· Πορθητής. جمل —
قاروزى κολοκυνθίς.
ابواء ἐπβά, πλ. τοῦ προηγ.
ابواب ἐπβάπ, πλ. τοῦ باب πάπ.
ابوال ἐπβάλ. πλ. τοῦ بول πέβλ.
ابوبه ἐπβιπέ, πλ. τοῦ باب πάπ.
ابوت ἀπιββέτ, ἀ. πατρότης.
ابود ἀπούδ, πλ. τοῦ ابد ἐπέδ.
آبور جوبور ἀπούρ δζουπούρ, τ. ἄρ-
ρητ' ἀθέμιτα. [λόκοτος.
آبوق صابوق ἀπούχ σαπούχ, τ. ἀλ-
آبونه ἀπονέ, ξ. συνδρομητής.
ابوين ἐπεβέϊν, δυϊκ. τοῦ ابو ἐ-
πού, ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ·
γονεῖς. — ل ἀδελφὸς ἀμφι-
θαλής.

ابليس ἰπλίς, ἀ. διάβολος.

ايه ἐπέ, τ. καὶ قادين — μαῖα. — كوجى μολόχη. [δρύνειν.

ايهاج ἰπχάδζ, ἀ. τὸ τέρπειν, φαι-

ايهال ἰπχάλ, ἀ. ἐγκατάλειψις.

ايهام ἰπχάμ, ἀ. ἀμφιβολία, ἀσάφεια.

ايهام ἰπχάμ, ἀ. ἀντίχειρ, μέγας δάκτυλος.

ايهت ὄπχέτ, ἀ. μεγαλεῖον, δόξα· εὐτυχία· πομπή. — لو μεγαλοπρεπέστατος, ἐνδοξότατος.

ايهل ἐπχέλ, ἀ. σαβίνιον, βράθυ(φ.).

ايهلك ἐπελίκ, τ. μαιευτική.

ايهم ἐπχέμ, ἀ. βωβός· τραυλός.

اى ἐπί, ἀ. πατήρ.

ايات ἐπιγιάτ, πλ. τοῦ يت πέγιτ.

ايار آپيار ἀπγιάρ, π. ὁ ποτίζων, ἀρδεύων.

ايارى آپيارى ἀπγιαρί, π. ἄρδευσις.

ايض ἐπγέζ, ἀ. λευκός. — رصاص κασσίτερος.

ايك ἰπίκ, ἴδε ايكى ἰπίκ.

ايكن ἐπγέν, ὑπερθ. τοῦ يى πέγιν.

آپ ἄπ, τ. σφόδρα, πολύ. — آچيق ὁλοάνοικτος· ὁλοάνοικτα. — آق ὁλόασπρος. — اكسز καὶ — اكسزين ἐξ ἀπροόπτου, αἰφνιδίως.

اپ ἔπ, τ. κἄμποσον. — لو κἄμποσον καλόν.

آپارمق ἀπαρμάκ, τ. ἀπάγειν· ἁρπάζειν· ὑπεξαιρεῖν.

ايرامق ἰπραμάκ, τ. φθείρειν (διὰ τῆς χρήσεως, ἐπὶ ἐνδυμάτων).

ايرانمق ἰπρανμάκ, φθείρεσθαι.

ايسد ايسيد καὶ ἐπσίδ, τ. ἄντυξ τροχοῦ.

ايش ἀπίς, τ. τὸ βόθριον τῶν σκελῶν.

آيشمق ἀπισμάκ, τ. διαστέλλειν τὰ σκέλη· ἵσταμαι ἢ κάθημαι μὲ ἀνοικτὰ σκέλη.

ايمك ἰπμίδ, τ. ὑννὶς ἀρότρου· ζεῦγος ἐζευγμένων βοῶν.

ايمك ἰπμήκ, τ. ὡς τὸ προηγ.

اوقوريه آپوقوريه ἀποκόργια, ξ. ἀπόκρεως.

آت ἄτ, τ. ἵππος. — سينكى οἶστρος, ἀλογόμυια (ἔντ.). — بالغى ἱπποπόταμος. — ميدانى ἱπποδρόμιον.

ات ἄτ, κατάληξις προστιθεμένη ἐν τέλει τῶν θηλ. ὀνομάτων, συνηθέστερον δὲ καὶ ἐν τέλει τῶν ἀρσενικοῦ μορφὴν ἐχόντων ἀφηρημένων ῥηματικῶν ὀνομάτων, σχηματίζει τὰ πλ. αὐτῶν, ἀποβαλλομένου τοῦ ληκτικοῦ γράμμ. τῶν εἰς ه ἢ ت ληγόντων ἀραβικῶν ὀνομάτων.

ات ἔτ, καταληκτ. περσ. ἀντὶ بَ προσώπου προστιθεμένη ἐν τέλει τῶν εἰς ه ἄφωνον ἢ εἰς ا ληγουσῶν λέξεων.

ات ἔτ, τ. κρέας· σάρξ. — كسيى ἀ-

πόκρεως. — ديش οὖλον, ὀδοντοκοιλία. — قوجه μῦς (ἀν.). — يارا — καλαγκάθι (παθολ.).

آتا ἀτά, τ. πατήρ. — لر πρόγονοι.

آتابك ἀταπέκ, τ. κηδεμὼν μονάρχου ἢ ἀντιβασιλεύς· ἡγεμών· ἀρχηγὸς φυλῆς, φύλαρχος.

آتابكه ἀταπεκιγέ, θηλ. τοῦ πρ.

آتاشه ἀτασέ, ξ. ἀκόλουθος.

آتاق ἀτάκ, τ. ἀπερισκέπτως.

آتالق ἀταλήκ, πατρότης· κηδεμών.

آتباع ἐτπά', πλ. τοῦ يلى ταπή'.

آتباع ἰτπά', ἀ. τὸ ποιεῖν ἔπεσθαι.

آتباع ἰττιπά', τὸ ἕπεσθαι· ὑπακοή.

آتباعاً ἰττιπάαν, ἀ. συνῳδά, συμφώνως.

آتبعه ἐτπ'ά, πλ. τοῦ يلى ταπ'ή.

اتحاد ἰττιχάδ, ἀ. ἑνότης· σύμπνοια· افكار — ὁμοφωνία. آرا — ὁμοψηφία. سزلك — διαφωνία.

اتحاف ἰτχάφ, ἀ. τὸ δωρεῖσθαι, τὸ προσφέρειν.

اتخاذ ἰττιχάζ, ἀ. τὸ λαμβάνειν.

آتدرمق ἀτδηρμάκ, τ. ποιεῖν, ὑποχρεοῦν ῥίπτειν.

اترابه ἐτράπ, πλ. τοῦ ب τρούπ.

اتراك ἐτράκ, πλ. τοῦ ك τούρκ.

اتريه ἐτριπέ, πλ. τοῦ ب τὲράπ.

آتريشه ἀτερίνα, ξ. ἀθερίνα (ἰχθ.).

اترجه ὄτρὸδζέ, ἀ. κίτρον.

آتشناك ἀτεσναχ, π. ὁ καίων.
آتشه ἀτεσέ, ἴδε آتشه ἀτασέ.
آتشی ἀτεσί, π. πυρόχρους, πύρινος.
آتشیان ἀτεσγιάν, π. οἱ πρῶτοι τῆς κολάσεως.
آتشین ἀτεσίν, ἴδε آتشلو ἀτεσλού.
اتصاف ἰττισάφ, ἀ. τὸ εὐμοιρεῖν πλεονεκτήματος. [δυασμός.
اتصال ἰττισάλ, ἀ. συνάφεια, συνοχή.
اتضاح ἰττιζάχ, ἀ. ἐνάργεια, σαφήνεια. [χουσία, ἰκεσία.
اتضاع ἰττιζά', ἀ. ταπείνωσις ἐ-
اتعاب ἰτ'άπ, ἀ. τὸ καταπονεῖν, κατακουράζειν.
اتعاض ἰττι'άζ, ἀ. τὸ κατηχεῖν.
آتغی ἀτγή, κρόκη, μίτος, ὑφάδιον.
اتفاق ἰττιφάχ, ἀ. συμφωνία· συμμαχία· σύμπτωσις· τύχη· ἕνωσις· σύμπνοια. — لا ἐκ συμφώνου. — على الـ ὁμοφώνως. آرا الله — παμψηφεί.
اتفاقاً ἰττιφάκεν, ἀ. κατὰ σύμπτωσιν· συμφώνως. [ἰττιφάκ.
اتفاقات ἰττιφακάτ, πλ. τοῦ اتفاق
اتفاقسز ἰττιφακσήζ, τ. ἀσύμφωνος.
اتفاقسزلق ἰττιφακσηζλήχ, τ. ἀσυμφωνία. [τιφάκ.
اتفاقلق ἰττιφακλήχ, τ. ἴδε اتفاق ἰτ-
اتفاقی ἰττιφακή, ἀ. ὁμόφωνος, σύμφωνος.
اتفاقیات ἰττιφακηγιάτ, πλ. τοῦ πρ.
اتقا ἰττικά, ἀ. προφύλαξις· φόβος.
اتقان ἰττικάν, ἀ. γνῶσις βεβαία.
اتکی ἀτκή, ἴδε آتغی ἀτγή.
اتکی ἐτκήγι, ὑπ. τοῦ تکی τακήγι.
اتکیا ἐτκηγιά, πλ. τοῦ تکی τακήγι.
اتك ἐτέκ, τ. κράσπεδον· ἄκρα.
اتك او — καθικετεύειν· προσκυνεῖν. ى — طاغ κλιτὺς βουνοῦ, κατωφέρεια. [τι.
اتکا ἰττικά, ἀ. τὸ στηρίζεσθαι εἴς
اتکال ἰττικάλ, ἀ. τὸ βασίζεσθαι εἴς τινα, ἐμπιστοσύνη.
اتکلك ἐτεκλίκ, τ. ὕφασμα ἀναγκαιοῦν διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ποδιῶν φορέματος· τὸ κάτω μέρος ἐνδύματος· κράσπεδον.
اتکلمك ἐτεκλεμέκ, τ. μαζόνειν ταῖς ποδιαῖς· ἑτοιμάζεσθαι εἴς τι.
اتکلو ἐτεκλού, τ. εὐρὺς, πλατύπτυχος, εὐρυκράσπεδος.
اتلاف ἰτλάφ, ἀ. τὸ ἀπολλύναι, φθείρειν· φθορά. [πηδᾶν.
آتلامق ἀτλαμάκ, τ. πηδᾶν· ὑπερ-
آتلانمق ἀτλανμάκ, τ. ἀναβαίνειν ἵππον, ἱππεύειν. [πήδησις.
آتلایش ἀτλαγίς, τ. ἅλμα· ἀνα-
آتلمق ἀτλημάκ, τ. ῥίπτεσθαι· ὁρμᾶν.
آتلو ἀτλού, τ. ἔφιππος· ἱππεύς· τὸ ἱππικόν.

اتلی καὶ اتلو ἐτλού, τ. κρεατερὸς σαρκώδης· παχύς.
آتم ἀτήμ, τ. ῥίψιμον, βολή, τὸ διάστημα μέχρις οὗ ἀφικνεῖται τὸ βέλος· βῆμα.
اتم ἐτέμμ, ὑποκ. τοῦ تم τάμμ.
آتمجه ἀτμαδζά, ἴδε آتمجه.
اتمام ἰτμάμ, ἀ. τὸ τελειόνειν, περατοῦν.
آتمجه ἀτμαδζά, τ. ἱέραξ.
آتمك ἀτμάκ, τ. ῥίπτειν· ἀκοντίζειν· ξαίνειν· ὠχριᾶν· διαφώσκειν· ἀπορρίπτειν· ἐπιρρίπτειν.
اتمك ἐτμέκ, τ. ἄρτος. اغاجی — ἀρτόκαρπος (φ.). ى — قوش τορδύλιον· θλάσπις (φ.).
اتمکجی ἐτμεκδζί, τ. ἀρτοποιός· ἀρτοπώλης. [ποιΐα.
اتمکجیلك ἐτμεκδζιλίκ, τ. ἀρτο-
آتمه ἀτμά, τ. ῥίψιμον. طوپ — ἐπίδειξις.
اتمید ἰτμίδ, τ. ὕννις ἀρότρου· ζυγός.
اتواج ἐτβάδζ, πλ. τοῦ تج τάδζ.
اتهاب ἰττιχάπ, ἀ. ἀποδοχὴ δώρου.
اتهام ἰττιχάμ, ἀ. ἐνοχοποίησις, κατηγορία. نامه — κατηγορητήριον
اتهامات ἰττιχαμάτ, πλ. τοῦ προηγ.
آتی ἀτή, ἀ. ὁ μέλλων, ὁ γεννησόμενος. الذکر — τὸ κατωτέρω μνημονευθησόμενον.
اتیان ἰτγιάν, ἀ. τὸ φέρειν· δήλωσις· ἀπόδειξις· μαρτυρία.
آتیجی ἀτιδζή, τ. σκοπευτής.
آتیش ἀτήξ, τ. πάτημα· ποδαριά· πήδημα· βολή· ῥίψιμον.
آتیم ἀτήμ, ἴδε آتم ἀτήμ.
اتیلمك ἰσαπέ, ἀ. ἀνταποδιδόναι.
اتیلمك ἐσάς, ἀ. ἔπιπλα. بیت — οἰκιακὰ ἔπιπλα καὶ σκεύη.
آثار ἀσάρ, πλ. τοῦ اثر ἐσέρ. — عتیقه ἀρχαιότητες. [γείρειν.
اثارت ἰσαρέτ, ἀ. τὸ κονίειν· διε-
اثالت ἰσαλέτ, ἀ. μεγαλεῖον.
آثام ἀσάμ, πλ. τοῦ اثم ἴσμ.
اثبات ἰσπάτ, ἀ. ἀπόδειξις· μαρτυρία. — محو و προσθαφαίρεσις· ἀλλοίωσις· μεταβολή. — وجود ἐμφάνισις, παρουσίασις.
اثبت ἐσδέγ, πλ. τοῦ ثبت σεδέγ
اثر ἐσέρ, ἀ. ἔργον, σύγγραμμα.
اثر ἴσρ, ἀ. ἴχνος. [φος.
اثر طراز ἐσὲρ-τηράζ, π. ἱστοριογρά-
آثقال ἐσκάλ, πλ. τοῦ ثقل σίκηλ.
آثقل ἐσκάλ, ὑπ. τοῦ ثقیل σεκήλ.
اثلث ἐσλάς, πλ. τοῦ ثلث σουλούς.
آثم ἀσίμ, ἀ. ἔνοχος· πταίστης· ἁμαρτωλός.
اثم ἴσμ, ἀ. ἁμάρτημα, πλημμέλημα, ἔγκλημα.
اثمار ἐσμάρ, πλ. τοῦ ثمر σεμέρ.

اجانب ἐδζανίπ, πλ. τοῦ اجنبي.
اجتاته ἀδζέντα, ἰδε اجتاته ἀδζέντα.
اجبار ἰδζπάρ, ἀ. τὸ βιάζειν· βία.
اجبار ἰδζπάρ, ἀ. ἐπιβλητικότης.
اجبال ἰδζπάλ, πλ. τοῦ جبل δζεπέλ.
اجتباء ἰδζτιπά, ἀ. αἵρεσις, διαλογή, ἐκλογή. [ρος.
اجترار ἰδζτιρά, ἀ. τὸ τολμᾶν, θάρ-
اجتراح ἰδζτιράχ, ἀ. πληγόνεσθαι.
اجترار ἰδζτιράρ, ἀ. ἕλκειν· παρατείνειν· ἀναμηρυκᾶσθαι.
اجترام ἰδζτιράμ, ἀ. τὸ πλημμελεῖν, ἁμαρτάνειν.
اجتسار ἰδζτισάρ, ἀ. τὸ τολμᾶν, λαμβάνειν θάρρος. [ζετάζειν.
اجتساس ἰδζτισάς, ἀ. τὸ ἐρευνᾶν, ἐ-
اجتماع ἰδζτιμά', ἀ. συνάθροισις· συνένωσις.
اجتناء ἰδζτινά, ἀ. συλλογή.
اجتناب ἰδζτινάπ, ἀ. ἀφίστασθαι· ἐγκράτεια, δίαιτα.
اجتناح ἰδζτινάχ, ἀ. κύπτειν.
اجتوار ἰδζτιβάρ, ἀ. τὸ γειτονεύειν.
اجتهاد ἰδζτιχάδ, ἀ. προσπάθεια· πόλεμος ἱερός· γνώμη ἐπὶ θρησκευτικῶν. [μοσίευσις.
اجتهار ἰδζτιχάρ, ἀ. δημόσιον· δη-
اجدا ἐδζδά, πλ. τοῦ جدى δζεδί.
اجداث· ἐδζδάς, πλ. τοῦ جدث δζεδὲς (ἄχρ.), τάφοι, μνήματα.

اجاله ἐσμάν, πλ. τοῦ ثمن σεμέν.
اجانة ἐσνά, πλ. τοῦ ثنى σενὶ (ἄχρ.), περιελιγμοί.
اجانة ἐσνά, ἀ. διάρκεια, χρόνος. ـى— راهه καθ' ὁδόν.
اجاني ἐσνίτ ἄφρ, ἀ. δωδέκατος.
اجاثنين ἐσνεΐν, ἀ. δύο.—يوم Δευτέρα.
اجانيت ἐσνενιγέτ, ἀ. δυασμός.
اجانيه ἐσνιγέ, πλ. τοῦ ثنى σενά.
اجواب ἐσβάπ, πλ. τοῦ ثوب σέβπ. اوطه‌سى — ἱματιοφυλάκιον.
اجوار ἐσβάρ, πλ. τοῦ ثور σέβρ.
اجار ἐσ'άρ, ἀ. ἐκδικεῖσθαι.
اجير ἐσίρ, ἀ. αἰθής.
اجيم ἐσίμ, ἀ. ἁμαρτωλός· πταίστης.
اجّ ἄδζ, τ. πεινα λέος, νῆστις. — قارنه ἀσίτως, νηστικᾶτα. — كوزلو كوزلوك λαίμαργος. — لامارغيا, ἀπληστία. وبى علاج— ὁλονήστικος.
اجابت ἰδζαπέτ, ἀ. ἀποδοχὴ αἰτήσεως, συναίνεσις.
اجار ἀδζάρ, πλ. τοῦ اجر ἔδζο.
اجارت وا اجاره ἰδζαρέ, ἐκμίσθωσις βακουφική.
اجازت وا اجازه ἰδζαζέτ, ἀ. ἄδεια. نامه — δίπλωμα προλύτου.
اجال ἀδζάλ, πλ. τοῦ اجل ἔδζλ.
اجاله ἰδζαλέ, ἀ. περιστρέφεσθαι· ἀπομάκρυνσις.

اجفان ἐδζφάν, πλ. τοῦ جفن δζέφν.
اجقمق ἀδζηκμάχ, τ. πειναῦ.
اجل ἀδζίλ, ἀ. ὁ μέλλων· ὁ ἐν τῷ μέλλοντι γενησόμενος· ἐμπρόθεσμος· ἀναβεβλημένος.
اجل ἔδζλ, ἀ. αἰτία, λόγος, ἔποψις.
اجل ἐδζέλ, ἀ. θάνατος· πεπρωμένον· τέρμα· προθεσμία.
اجل ἐδζέλλ, ὑπ. τοῦ جليل δζελίλ.
اجلاء ἰδζλά, ἀ. τὸ ἐξορίζειν· ἐξορία.
اجلا ἄδζιλεν, ἀ. ἐμπροθέσμως.
اجلاد ἰδζλάδ, πλ. τοῦ جلد δζίλδ.
اجلاس ἰδζλάς, ἀ. ἀνάρρησις.
اجلاف ἐδζλάφ, πλ. τοῦ جلف δζέλφ. (ἄχρ.), κακοήθεις, ἀπατεῶνες.
اجلال ἰδζλάλ, ἀ. μεγαλεῖον.
اجلق ἀδζλήκ, τ. πεῖνα.
اجله ἐδζελλέ, πλ. τοῦ جليل δζελίλ.
اجماد ἰδζμάδ, πλ. τοῦ جد δζέμδ.
اجماع ἰδζμά', ἀ. συνάθροισις.
اجمال ἐδζμάλ, πλ. τοῦ جمل δζέμλ.
اجمال ἰδζμάλ, ἀ. σύνοψις.
اجمالا ἰδζμάλεν, ἀ. συνοπτικῶς.
اجمالى ἰδζμαλί, ἀ. συνοπτικός.
اجمّاق ἀδζιμτράχ, τ. ὑπόπικρος.
اجمل ἐδζμέλ, ὑπ. τοῦ جميل δζεμίλ.
اجمعين ἐδζμάϊν, πληθ. τοῦ συγκρ. اجمع ἐδζμά'.
اجنب ἐδζνάπ, πλ. τοῦ جنب δζένπ.
اجناد ἐδζνάδ, πλ. τοῦ جند δζούνδ.

اجداد ἐδζδάδ, πλ. τοῦ جد δζέδδ.
اجدار ἐδζδάρ, πλ. τοῦ جدر δζεδέρ.
اجذال ἐδζζάλ, πλ. τοῦ جذل δζεζέλ.
اجذال ἰδζζάλ, ἀ. τέρπειν.
اجذام ἰδζζάμ, ἀ. τέμνειν.
اجر ἀδζίρ, ἀ. ἐκμισθωτής.
اجر ἔδζρ, ἀ. ἀμοιβή, μίσθωσις, μίσθωμα. مسمى — ὁριστικὴ ἀμοιβή. مثل — μισθὸς ἢ ἐνοίκιον κατ' ἐκτίμησιν.
اجرا ἰδζρά, ἀ. ἐκτέλεσις.
اجرات ἰδζραάτ, πλ. τοῦ προηγ.
اجراح ἰδζράχ, πλ. τοῦ جرح δζέρχ.
اجرار ἰδζράρ, ἀ. δίδειν προθεσμίαν.
اجراس ἐδζράς, πλ. τοῦ جرس δζέρς.
اجرام ἐδζράμ, πλ. τοῦ جرم δζίρμ. فلكيه — οὐράνια σώματα.
اجربه ἐδζριπέ, πλ. τοῦ جراب δζεράπ.
اجرت وا اجرتى ἀδζρέτ, ἀ. ἡμερομίσθιον· μισθός· ἐνοίκιον.
اجرد ἐδζρέδ, ἀ. ἀπώγων, ἀγένειος.
اجزا ἐδζζά, ἀ. φάρμακα. جى— φαρμακοποιός. خانه — φαρμακεῖον. اعشار ـى— δεκατημόρια.
اجزاء ἐδζζά' πλ. τοῦ جزء δζούζ'.
اجزاجيلق ἐδζζαδζιλήκ, τ. φαρμακοποιία.
اجساد ἐδζσάδ, πλ. τοῦ جسد δζεσέδ.
اجسام ἐδζσάμ, πλ. τοῦ جسم δζίσμ.
اجسم ἐδζσέμ, ἀ. χονδροειδέστατος.

اجناس ἐδζνάς, πλ. τοῦ جنس δζίνς.
اجنبى ἐδζνεπί, ἀ. ξένος.
اجنبيت ἐδζνεπιγέτ, ἀ. ξενικότης.
اجنبيه ἐδζνεπιγέ, θηλ. τοῦ اجنبى ἐδζνεπί, ξένη· ξένοι.
آجنته ἀδζέντα, ξ. πράκτωρ. خانه— πρακτορεῖον. [νάχ.
اجنحه ἐδζνιχά, πλ. τοῦ جناح δζε-
آجنق ἀδζινμάκ, τ. λυπεῖσθαι, θλίβεσθαι.
اجنه ἐδζινέ, πλ. τοῦ جنى δζενέν.
آجنه‌جق ἀδζιναδζάκ, τ. ἀξιολύπητος.
اجنى ἐδζινί, ἀ. πνεῦμα, δαίμων.
اجواد ἐδζβάδ, πλ. τοῦ جواد δζεβάδ.
اجوار ἐδζβάρ, πλ. τοῦ جار δζάρ.
اجواز ἐδζβάζ, πλ. τοῦ جوز δζέβζ.
اجوام ἐδζβάμ, πλ. τοῦ جام δζάμ.
اجوبه ἐδζβιπέ, πλ. τοῦ جواب δζεβάπ.
اجوف ἐδζούφ, ἀ. κοῖλος, κοῦφος.
اجهزه ἐδζχιζέ, πλ. τοῦ جهاز δζιχάζ.
اجهل ἐδζχέλ, ὑπ. τοῦ جاهل δζαχίλ.
آجى ἀδζί, τ. πικρός· πόνος· λύπη.— سوز λόγος πειρακτικός. چاى— κασσία (φ.).
اجياد ἐδζγιάδ, πλ. τοῦ جيد δζέγιδ.
اجياف ἐδζγιάφ, πλ. τοῦ جيف δζιφέ.
اجيل ἐδζγιάλ, πλ. τοῦ جيل δζίλ.
آجيقلى ἀδζιτμάκ, ἀ. προξενεῖν πόνον.
اجير ἐδζίρ, ἀ. μισθωτός.
آجيقلى ἀδζικλή, τ. ὁ ἐν θλίψει.
آجيقمق ἀδζηκμάκ, τ. αἰσθάνεσθαι πόνον.
اجيل ἐδζίλ, ἀ. ὁ προσκληθείς· ἀναβληθείς.
آجيل ἀδζιλήκ, τ. πικρία· ἄλγος.
آجيق ἀδζιμάκ, τ. πονεῖν· λυπεῖσθαι.
آجيو ἄδζγιο, ξ. κόλλυβος.
آجيرمق ἀτσδηρμάκ, τ. τὸ διανοίγειν.
آجيق ἀτσήκ, ἴδε آجيق ἀτσήκ.
آجيلق ἀτσηκλήκ, τ. ἄνοιγμα· αἰθρία· εἰλικρίνεια.
آجيلى ἀτσλήκ, τ. ἴδε آجلق ἀδζλήκ.
آجيلش ἀτσιλμίς, τ. ἀνοικτός· στιλπνός. [μάκ.
آجيلمق ἀτσιλμάκ, ἴδε آجيلق ἀτσιλ-
آجمق ἀτσμάκ, τ. ἀνοίγειν· ἀρχίζειν· ἐξηγεῖν. — خير ζυμόνειν.
آجيق ἀτσήκ, τ. ἀνοικτός· γαλήνιος. — يز— ἐλευθέρως. ليان— ὄρμος. باش— φαλακρός. كوز— ἔξυπνος. مشرب— ἀναιδής, ἄσεμνος. صاچيق— ἀτημέλητος.
آجيلمق ἀτσιλμάκ, τ. ἀνοίγεσθαι· ἱλαρύνεσθαι. [δζιγέ.
احاجى ἐχαδζί, πλ. τοῦ احجيه οὐχ-
آحاد ἀχάδ, πλ. τοῦ احد ἀχάδ.
احاديث ἐχαδίς, πλ. τοῦ حديث χαδίς.
احاجى ἐχαδζί, πλ. τοῦ احجيه ὀχδζιγέ.
احاسن ἐχασίν, ὑπ. τοῦ حسن χούσν, ὡραιότερος-ότατος.

احاطه ἰχατά, ἀ. τὸ περιβάλλειν. على— وجه ال— περιληπτικῶς.
احاله ἰχαλέ, ἀ. ἀνάθεσις. [φειν.
احانه ἰχανέ, ἀ. φονεύειν, σατασ-τρέ-
احب ἐχάπ, ἀ. ἀξιαγαπητότερος, ἀξιαγαπητότατος.
احباء ἀχαππά, πλ. τοῦ حبيب χαπίπ.
احباب ἀχπάπ, πλ. τοῦ حبيب χαπίπ.
احبار ἀχπάρ, πλ. τοῦ حبر χαπέρ.
احباس ἐχπάς, πλ. τοῦ حبس χάπς.
احباط ἰχπάτ, ἀ. τὸ διαγράφειν, καταλύειν.
احبال ἀχπάλ, πλ. τοῦ حبل χάπλ.
احبال ἰχπάλ, ἀ. τὸ καθιστάν ἔγκυον.
احتباس ἰχτιπάς, ἀ. τὸ φυλακίζειν· ἐπίσχεσις (παθ.).
احتجاب ἰχτιδζάπ, ἀ. τὸ καλύπτεσθαι.
احتجاج ἰχτιδζάδζ, ἀ. τὸ προσάγειν ἀπόδειξιν.
احتجام ἰχτιδζάμ, ἀ. τὸ ἐπιθέτειν σικύας (βεντούζας).
احتداد ἰχτιδάδ, ἀ. ἐρεθισμός.
احتذار ἰχτιζάρ, ἀ. τὸ προφυλάττεσθαι· προσέχειν.
احتراز ἰχτιράζ, ἀ. ἀποχὴ ἐκ προφυλάξεως.
احتراص ἰχτιράς, ἀ. πλεονεξία.
احتراصات ἰχτιρασάτ, πλ. τοῦ πρ.
احتراق ἰχτιράκ, ἀ. τὸ καίεσθαι.
احترام ἰχτιράμ, ἀ. σέβας.
احترامات ἰχτιραμάτ, πλ. τοῦ προηγ-
احتساب ἰχτισάπ, ἀ. ἀπαρίθμησις.
احتسام ἰχτισάμ, ἀ. τὸ αἰσθάνεσθαι, ἀντιλαμβάνεσθαι· ἀντίληψις.
احتسامات ἰχτισαμάτ, πλ. τοῦ πρ.
احتشاد ἰχτισάδ, ἀ. τὸ συναθροίζεσθαι· συνάθροισις.
احتشام ἰχτισάμ, ἀ. μεγαλοπρέπεια, πομπή· θεραπεία.
احتضار ἰχτιζάρ, ἀ. τὸ παρουσιάζειν· παρουσιάζεσθαι· ἀσθενεῖν.
احتطاب ἰχτιτάπ, ἀ. τὸ ξυλεύεσθαι.
احتفاظ ἰχτιφάζ, ἀ. προφύλαξις, ἀσφάλεια.
احتفال ἰχτιφάλ, ἀ. ὅμιλος, πλῆθος, συλλογή. [φρόνησις.
احتقار ἰχτιχάρ, ἀ. ταπείνωσις, περι-
احتقان ἰχτιχάν, ἀ. πληθώρα αἵματος
احتقان ἰχτιχάν, ἀ. κλύσμα· κλυστήριον.
احتكار ἰχτιχιάρ, ἀ. ἐναποθήκευσις γεννημάτων ἐπὶ κερδοσκοπίᾳ.
احتكاك ἰχτικιάτ, ἀ. σύνθλιψις, κ. ζούλισμα.
احتلاق ἰχτιλάχ, ἀ. τὸ ξυρίζειν.
احتماء ἰχτιμά, ἀ. νηστεία.
احتمال ἰχτιμάλ, ἀ. πιθανότης.
احتمالات ἰχτιμαλάτ, πλ. τοῦ προηγ-
احتواء ἰχτιβά, ἀ. τὸ ἐμπεριέχειν.
احتياج ἰχτιγιάδζ, ἀ. ἀνάγκη, ἔνδεια.

احتياجات ἰχτιγιατζάτ, πλ. τοῦ πρ.
احتياط ἰχτιγιάτ, ἀ. προφύλαξις.
احتياطاً ἰχτιγιάτεν, ἀ. ἐπιφυλακτικῶς. [κός.
احتياطى ἰχτιγιατή, ἀ. προφυλακτι-
احتياطيه ἰχτιγιατηγέ, θηλ.τοῦ احتياط
احتيال ἰχτιγιάλ, ἀ. τεχνάζεσθαι.
احجابيه ἀχδζάπ, πλ.τοῦ احجاب χεδζάπ.
احجار ἀχδζάρ, πλ.τοῦ حجر χαδζέρ.
احجيه ἀχδζιγέ, ἀ. αἴνιγμα.
احد ἀχάδ, ἀ. εἷς, μονάς. — يوم ال Κυριακή.
احد ἀχάδ, ἀ. ἑνότης· ἄτομον.
احداث ἀχδάς, πλ. τοῦ حدث χαδές.
احداث ἰχδάς, ἀ. ἐπινόησις.
احداق ἀχδάκ, πλ.τοῦ حدقه χαδηκά.
احدب ἀχδέπ, ἀ. κυφός.
احدى ἀχδί, πλ. τοῦ احد ἀχάδ.
احديت ἀχδιγέτ, ἀ. ἑνότης· ἡ ἑνότης τοῦ Θεοῦ.
احر ἐχάρρ, ὑπερθ. τοῦ حر χάρρ.
احرا ἀχρά, λίαν ἀξιοπρεπής, ἱκανός.
احرار ἀχράρ, πλ.τοῦ حر χούρρ.
احراز ἰχράζ, ἀ. ἀξιοῦσθαι.
احراق ἰχράκ, ἀ. πυρπόλησις.
احرام ἀχράμ, πλ. τοῦ حرم χούρμ.
احرام ἰχράμ, ἀ. ἀπαγόρευσις· τὸ παράνομον· ἀμφίταπις.
احرى ἀχαρί, ἀ. καταλλήλως.
احراب ἀχζάπ, πλ. τοῦ حزب χεζζάπ.
احزان ἀχζάν, πλ. τοῦ حزن χεζζάν.
احساس ἰχσάς, ἀ. τὸ αἰσθάνεσθαι τὴν οὐσίαν πράγματός τινος.
احسان ἰχσάν, ἀ. τὸ δωρεῖσθαι, καλλωπίζειν· δωρεά.
احسانات ἰχσανάτ, πλ. τοῦ προηγ.
احسانديه ἰχσανδιέ, π. εὐηργετημένος.
احسن ἀχσέν, ὑπ. τοῦ حسن χασέν.
احسيه ἀχσιγέ, πλ.τοῦ حسوه χεσβέ.
احشاء ἀχδά, πλ.τοῦ حشا χαδὰ καὶ χουδού.
احشام ἀχδάμ, πλ.τοῦ حشم χάδμ.
احصاء ἰχσά, ἀ. ἀπαρίθμησις.
احضار ἰχζάρ, ἀ. προσαγωγή· κλήτευσις. — يوملى — κλῆσις.
احطاب ἀχτάπ, πλ.τοῦ حطب χάτπ.
احظاظ ἀχζάζ, ἀ. τὸ καθιστᾶν εὐτυχῆ
احفاد ἀχφάδ, πλ. τοῦ حفيد χαφιδ.
احق ἀχάκκ, ἀ. ἀληθέστερος-έστατος· δικαιότερος-ότατος.
احقاد ἀχκάδ, πλ.τοῦ حقد χήκδ.
احقر ἀχκάρ, ὑπ.τοῦ حقير χακήρ.
احقاق ἰχκάκ, ἀ. ἐξακρίβωσις. — حق ἀπονέμειν δίκαιον.
احقر ἐχκάρ, ὑπερθ.τοῦ حقير χακήρ.
احكام ἀχκιάμ, πλ.τοῦ حكم χούκμ.
احكام ἰχκιάμ, ἀ. τὸ ἐνισχύειν.
احكم ἀχκέμ, ἀ.στερεώτερος-τατος.
احلا ἀχλά, ἀ. λίαν γλυκύς.

احلاء ἀχλά, ἀ. τὸ γλυκαίνειν.
احلام ἀχλάμ, πλ. τοῦ حلم χήλμ.
احمال ἀχμάλ, πλ.τοῦ حمل χάμλ.
احمال ἰχμάλ, ἀ. τὸ φορτόνειν.
احمد ἀχμέδ, ἀ. πάνυ ἀξιέπαινος.
احمر ἀχμέρ, ἀ. ἐρυθρός.
احمرار ἰχμιράρ, ἀ. ἐρύθημα.
احمق ἀχμάκ, τ. εὐήθης· ἀμαθής.
احمقلق ἀχμακλήκ, τ. εὐήθεια.
احن ἐχάν, πλ.τοῦ احنث ἐχνέτ.
احناق ἰχνάκ, ἀ. τὸ ἐρεθίζειν, ἐξοργίζειν.
احنث ἠχνέτ, ἀ.ὀργή, θυμός· μῖσος.
احنف ἐχνέφ, ἀ. ῥαιβός, κ. στραβοπόδης.
احواض ἀχβάζ, πλ.τοῦ حوض χαβούζ.
احوال ἀχβάλ, πλ. τοῦ حال χάλ.
احول ἐχούλ, ἀ. παραβλώψ, κ. ἀλλοίθωρος.
احيا ἐχγιά, πλ. τοῦ حى χαΐ.
احيا ἰχγιά, ἀ. ἀναζωογόνησις.
احياز ἀχγιάζ, πλ.τοῦ حيز χαΐζ.
احيان ἀχγιάν, πλ. τοῦ حين χίν.
احياناً ἰχγιάνεν, ἀ. ἐνίοτε.
اخ ἄχ, τ. φεῦ! ὤ! οἴμοι!
اخ ἄχ, ἀ. ἀδελφός.
اخافه ἰχαφέ, ἀ. ἐκφόβησις.
اخبار ἀχπάρ, πλ.τοῦ خبر χαπέρ.
اخبار ἰχπάρ, ἀ. τὸ πληροφορεῖν, ἀναγγέλλειν.
اخبيه οὐχπιγέ, πλ.τοῦ خبء χουππά.
اخت οὔχτ, ἀ. ἀδελφή. [λύπους.
اخترابود ἀχταπόδ, ξ. ὀκτάπους· πο-
اختبار ἰχτιπάρ, ἀ. τὸ δοκιμάζειν.
اختتام ἰχτιτάμ, ἀ. τέλος, τέρμα.
اختتان ἰχτιτάν, ἀ. τὸ περιτέμνεσθαι.
اختداع ἰχτιδά', ἀ. δολιότης.
اختر ἀχτέρ, π. ἀστήρ. شناس — ἀστρολόγος. دنباله‌دار — κομήτης.
اختراع ἰχτιρά', ἀ. ἐφεύρεσις, καινοτομία.
اختراعات ἰχτιραάτ, πλ. τοῦ προηγ.
اختصار ἰχτισάρ, ἀ.σύνοψις. [λία.
اختصاص ἰχτισάς, ἀ. ὡρισμένον· φι-
اختصام ἰχτισάμ, ἀ. ἔρις.
اختضاب ἰχτιζάπ, ἀ. τὸ βάφεσθαι.
اختطاط ἰχτιτάτ, ἀ. τὸ ὁρίζειν· φύεσθαι· ὠθεῖν.
اختطاف ἰχτιτάφ, ἀ. τὸ ἁφαρπάζειν· σκοτοδινίασις (παθολ.).
اختفاء ἰχτιφά, ἀ. τὸ κρύπτεσθαι.
اختلاج ἰχτιλάδζ, ἀ.σπασμός (παθ.). ى — σπασμώδης.
اختلاس ἰχτιλάς, ἀ. ὑπεξαίρεσις· ἁρπαγή· νοσφισμός.
اختلاط ἰχτιλάτ, ἀ. ἀνάμιξις.
اختلاع ἰχτιλά', ἀ. τὸ διαζεύγνυσθαι· διαζύγιον.
اختلاف ἰχτιλάφ, ἀ. διαφωνία.
اختلافات ἰχτιλαφάτ, πλ.τοῦ προηγ.

اختلال ἰχτιλάλ, ἀ. ταραχή· στάσις.
اختمار ἰχτιμάρ, ἀ. ζύμωσις.
اختناق ἰχτινάχ, ἀ. πνῖξις· ἀγχόνη.
اختيار ἰχτιγιάρ, ἀ. γέρων· ἐκλογή.
اختيارلق ἰχτιγιαρλήχ, τ. γῆρας.
اختيارلنمش ἰχτιγιαρλανμίς, τ. γεγηρακώς.
اختيارلمق ἰχτιγιαρλανμάχ, τ. γηράσκειν.
اختيارى ἰχτιγιαρί, ἀ. ἑκούσιος, προαιρετικός. [ψία.
اختيال ἰχτιγιάλ, ἀ. οἴησις· ὑπερο-
اختيان ἰχτιγιάν, ἀ. ἀπιστία, δόλος.
اخدار ἰχδάρ, ἀ. τὸ καλύπτεσθαι.
اخدان ἰχδάν, πλ. τοῦ خدن χαδέν.
آخذ ἄχζ, ἀ. λῆψις. واعطا — δοσοληψία, ἐμπόριον. وكرفت — σύλληψις. عسكر — στρατολογία.
آخر ἀχάρ, ἀ. ἄλλος.
آخر ἀχήρ, ἀ. τελευταῖος· τέλος. الامر — ἐπὶ τέλους, τέλος.
اخراب ἰχράπ, ἀ. τὸ κατερημοῦν.
اخراج ἀχράδζ, πλ. τοῦ خراج χαράδζ.
اخراج ἰχράδζ, ἀ. ἔξωσις· ἐξαγωγή.
اخراجات ἰχραδζάτ, πλ. τοῦ προηγ. καὶ ἀντὶ ἐν. ἐξαγωγή.
اخراجه ἐχραδζά, πλ. τοῦ خراج χαράδζ. [τειν.
اخراق ἰχράκ, ἀ. τὸ σχίζειν· ἐκπλήτ-
اخرت ἀχρέτ, ἀ. τέλος, ἡ μέλλουσα ζωή. اوغلى — θετὸς υἱός.
اخرتلك ἀχρετλίκ, τ. ψυχοϋιὸς ἢ ψυχοκόρη.
اخرس ἀχρές, ἀ. βωβός, ἄλαλος.
اخركار ἀχηρκιάρ, π. τέλος πάντων, ἐπὶ τέλους.
اخرم ἀχρέμ, ἀ. ἀκρώμιον (ἀνατ.).
اخروى ἀχρεβί, ἀ. σχετ. ὁ ἀναφερόμενος, ὁ τῆς μελλούσης ζωῆς, ὁ περὶ τῆς μελλούσης ζωῆς σκεπτόμενος καὶ φροντίζων.
اخرى ἀχρά, θηλ. τοῦ آخر ἀχάρ.
اخرين ἀχαρίν, πλ. τοῦ آخر ἀχάρ, ἄλλοι· μεταγενέστεροι.
اخزاء ἀχζά, ἀ, ἀτιμάζειν.
اخس ἀχάς, ἀ. ὁ λίαν πλεονέκτης.
اخشاب ἀχσάπ, πλ. τοῦ خشب χασέπ.
اخشام ἀχσάμ, τ. ἑσπέρας· νύξ. — اوستى πρὸς τὸ ἑσπέρας. يكى — δεῖπνον.
اخشاملمق ἀχσαμλαμάχ, τ. βραδυάζειν· διανυκτερεύειν. [ρας.
اخشاملين ἀχσάμλεϊν, πρὸς τὸ ἑσπέ-
اخشب ἀχσέπ, ἀ. ξύλινος.
اخص ἀχάς, ὑπερθ. τοῦ خاص χάς.
اخصا ἰχσά, ἀ. εὐνουχισμένος.
اخضر ἀχζάρ, ἀ. πράσινον. [νειν.
اخطاء ἰχτά, ἀ. τὸ πταίειν· ἁμαρτά-
اخطار ἀχτάρ, πλ. τοῦ خطر χατάρ.

اخطار ἰχτάρ, ἀ. ὑπενθύμισις, ὑπόμνησις. نامه — ὑπόμνημα.
اخطارات ἰχταράτ, πλ. τοῦ προηγ.
اخف ἀχάφ, ὑπ. τοῦ خفيف χαφίφ.
اخفاء ἰχφά, ἀ. τὸ κρύπτειν.
اخفش ἐχέφς, ἀ. νυκτάλωψ.
اخفى ἀχφί, ἀ. μυστικώτερος-τατος.
اخفيه ἀχφιγέ, πλ. τοῦ خفا χαφά.
اخكر ἀχκέρ, π. ἀνθρακιά, κ. χόβολη.
اخلاء ἰχλά. πλ. τοῦ خليل χαλίλ.
اخلاء ἰχλά, ἀ. τὸ διαζεύγνυσθαι· τὸ καθιστάναι κενόν.
اخلاب ἀχλάπ, πλ. τοῦ خلب χηλίπ.
اخلاص ἰχλάς, ἀ. εἰλικρίνεια.
اخلاط ἀχλάτ, πλ. τοῦ خلط χάλτ.
اخلاط ἀχλάτ, τ. ἀχράς, κ. ἀχλαδιά.
اخلاف ἀχλάφ, πλ. τοῦ خلف χαλέφ.
اخلاق ἀχλάκ, πλ. τοῦ خلق χάλκ.
اخلاقيات ἀχλακηγιάτ, ἀ. ἡ ἠθικὴ (ἐπιστήμη). [γος.
اخلاقيون ἀχλακηγιούν, ἀ. ἠθικολό-
اخلال ἰχλάλ, ἀ. ταραχή, σύγχυσις.
اخلامور ἰχλαμούρ, τ. φιλύρα, κ. φλαμουριά (φ.)· φλαμοῦρι (ἄνθ.).
اخماد ἰχμάδ, ἀ. τὸ σβεννύναι· κατάσβεσις.
اخمار ἰχμάρ, ἀ. τὸ κρύπτειν, καλύπτειν.
اخوات ἀχβάτ, πλ. τοῦ خت οὖχτ.
اخوان ἰχβάν, πλ. τοῦ خ ἄχ. وطن — συμπατριῶται. نان — σύγχρονοι.
اخوت ἀχουββέτ, ἀ. ἀδελφότης.
اخور ἀχούρ, π. σταῦλος.
اخيار ἀχγιάρ, πλ. τοῦ خير χαίρ.
اخياط ἀχγιάτ, πλ. τοῦ خيط χάγιτ.
اخير ἀχήρ, ἀ. τελευταῖος, ἔσχατος.
اد ἄδ, τ. ὄνομα. لو — διάσημος.
اداء ἐδά, ἀ. ἀπότισις· ἔπαρσις.
اداب ἀδάπ, πλ. τοῦ ادب ἐδέπ. — عمومى ἡ ἠθική.
ادات ἐδάτ, ἀ. ἐργαλεῖον· μόριον συνδετικόν· κατάληξις.
اداره ἰδαρέ, ἀ. οἰκονομία. عسكرى — καταλυματίας (στρατ.). — كلام ὁμιλεῖν.
اداره لو ἰδαρελού, τ. οἰκονομικός, ὀλιγοδάπανος.
اداش ἀδάς, τ. ὁμώνυμος.
اداق ἀδάκ, τ. ὑπόσχεσις, τάξιμον.
ادالا ἰδαλέ, ἀ. τὸ παραχωρεῖν· νικᾶν.
ادالى ἐδαλί, τ. ἐρωτότροπος.
ادامق ἀδαμάκ, τ. ὑπισχνεῖσθαι.
ادامه ἰδαμέ, ἀ. τὸ συνεχίζειν· συνέχεια.
ادانه ἰδανέ, ἀ. τὸ δανείζειν· δάνειον.
ادانى ἐδανί, ἴδε ὑπ ἐδνά.
ادب ἐδίπ, ἀ. ἀνατροφή· εὐγένεια· σέβας· καλὰ ἤθη. سز — ἀναίσχυντος· ἀνήθικος· αὐθάδης·

سزلك — ἀγένεια· αὐθάδεια· ἀναισχυντία. لو — αἰδήμων· τίμιος· φιλόλογος.

ادپاء ἐδεπά, πλ. τοῦ ادپ ἐδίπ.

ادپار ἰδπάρ, ἀ. συμφορά.

ادپاه ἐδεπανέ, ἀ. κοσμίως.

ادپاهپخ ἐδεπχανέ, π. ἀπόπατος.

ادپى ἐδεπί, ἀ. αἰδήμων.

ادپيات ἐδεπιγιάτ, ἀ. ἠθικότης· ἠθική· φιλολογία.

ادخار ἰδχάρ, ἀ. τὸ ἀποθηκεύειν.

ادخال ἰδχάλ, ἀ. εἰσαγωγή.

ادخالات ἰδχαλάτ, πλ. τοῦ προηγ. καὶ ἀντὶ ἐνικοῦ, εἰσαγωγή.

ادخان ἰδχάν, ἀ. τὸ καπνίζειν.

ادخنه ἐδχηνέ, πλ. τοῦ ادخان δουχάν.

ادداش ἀδδάς, ἴδε داش ἀδδάς.

ادر ἀδέρ, π. πῦρ.

ادراج ἰδράζ, ἀ. τὸ ἐγκλείειν.

ادرار ἰδράρ ἀ. οὖρον. [ψις.

ادراك ἰδράκ, ἀ. γνῶσις· καταλήψις.

ادراكات ἰδρακάτ, πλ. τοῦ προηγ.

ادره ἐδρέ, ἀ. πνευματοκήλη (ἰατρ.).

ادسز ἀδσήζ, τ. ἀνώνυμος. جرمى — δακτυλιώτης.

ادعاء ἰδ'ά, ἀ. ἀξίωσις.

ادعيه ἐδιγέ, πλ. τοῦ دعا δουά.

ادغام ἰδγάμ, ἀ. κρᾶσις (σύμπτυξις δύο γραμμάτων).

ادقاق ἰδκάκ, ἀ. τὸ κατατέμνειν.

ادكار ἰδδεκιάρ, ἀ. τὸ ἀπομνημονεύειν.

ادله ἐδιλέ, πλ. τοῦ دليل δελίλ.

ادم ἀδέμ, ἀ. Ἀδάμ· ἄνθρωπος· ὑπηρέτης. — يى τὸ ἀνθρώπινον γένος. لق — ἀνθρωπότης. اوغلى — μανδραγόρας (φ.).

ادماج ἰδμάζ, ἀ. τὸ εἰσχωρεῖν.

ادمان ἐδεμάν, πλ. τοῦ دمن ἀδέμ.

ادمان ἰδμάν, ἀ. ἄσκησις, γύμνασις.

ادمان ἰδμάν, ἀ. τὸ ἐμμένειν, ἐπιμένειν.

ادمجز ἀδεμδζιγάζ, τ. ἀνθρωπίσκος.

ادمجق ἀδαμδζήκ καὶ كچك ἀδεμδζίκ, συνών. τοῦ προηγ.

ادمجيل ἀδεμδζίλ, τ. ἥμερος, τιθασσός.

ادمع ἐδμέ', πλ. τοῦ دمع δέμ'.

ادمغه ἐδμαγά, πλ. τοῦ دماغ διμάγ.

ادمى ἀδεμί, ἀ. ἀνθρώπινος· θνητός.

ادميان ἀδεμιγιάν, πλ. τοῦ προηγ.

ادميت ἀδεμιγέτ, ἀ. ἀνθρωπότης, εὐγένεια.

ادنا καὶ دنا ἐδνά, ὑπερθ. θηλ. τοῦ دنى δενί.

ادواء ἐδβά, πλ. τοῦ داء δά.

ادوات ἐδεβάτ, πλ. τοῦ اداة ἐδάτ.

ادوار ἐδβάρ, πλ. τοῦ دور δβρ.

ادويه ἐδεβιγέ, πλ. τοῦ داء δεβά.

ادهان ἐδχάν, πλ. τοῦ دهن δέχν.

ادهان ἰδχάν, ἀ. χρίειν, ἀλείφειν.

ادهان ἰδδεχάν, ἀ. χρίεσθαι, ἀλείφεσθαι.

ادهم ἐδχέμ, ἀ. μέλας ἵππος.

ادهمق ἀδαμάκ, τ. ὑπισχνεῖσθαι, κ. τάζειν.

اديار ἐδγιάρ, πληθ. τοῦ ديار δειρ.

اديك ἐδγιάκ, πλ. τοῦ ديك δίκ.

اديان ἐδγιάν, πληθ. τοῦ دين δίν.

اديب ἐδίπ, ἀ. κόσμιος.

اديمه ἐδιπανέ, ἴδε اديم ἐδεπανέ.

اديم ἀδήμ, τ. βῆμα, πήδημα. — جقمق πηδᾶν. [σμένον.

اديم ἐδίμ, ἀ. δέρμα ἐπεξειργα-

اديملامق ἀδημλαμάκ, τ. πηδᾶν· βηματίζειν.

اذا ἐζά, ἀ. ἀδικία, κάκωσις.

اذا ἰζά, ἀ. ὅταν, ὁπόταν.

اذابه ἰζαπέ, ἀ. ἀνάλυσις, τῆξις.

اذاعه ἰζα'ά, ἀ. τὸ κοινολογεῖν.

اذاقه ἰζακά, ἀ. τὸ ποιεῖν γενέσθαι.

اذان ἐζάν, πληθ. τοῦ اذن οὔζν.

اذان ἐζάν, ἀ. πρόσκλησις εἰς τὴν προσευχήν. [λάτρης.

اذجر ἀζέρ, π. πῦρ پرست — πυρ-

اذعاج ἰζ'άδζ, ἀ. τὸ ταράττειν, ἀνησυχεῖν, ἐνοχλεῖν.

اذعان ἰζ'άν, ἀ. ἐντόσθια.

اذكار ἐζκιάρ, πλ. τοῦ ذكر ζίκιρ.

اذكى ἐζκί, ὑπερθ. τοῦ ذكى ζεκί.

اذكيا ἐζκιγιά, πλ. τοῦ ذكى ζεκί.

اذلال ἰζλάλ, ἀ. τὸ ἐξευτελίζειν.

اذله ἐζιλλέ, πλ. τοῦ ذليل ζελίλ.

اذن ἰζίν, ἀ. ἄδεια· ἀποπομπή. سز — ὁ ἄνευ ἀδείας.

اذن οὖζν, ἀ. οὖς.

اذناب ἐζναπ, πλ. τοῦ ذنب ζενέπ.

اذواق ἐζβάκ, πλ. τοῦ ذوق ζέβκ.

اذهاب ἐζχάπ, πλ. τοῦ ذهاب ζεχέπ.

اذهاب ἰζχάπ, ἀ. τὸ βάλλειν εἰς τὸν δρόμον, εὐοδοῦσθαι.

اذهان ἰζχάν, πλ. τοῦ ذهن ζέχν.

اذيال ἐζγιάλ, πλ. τοῦ ذيل ζεΐλ.

ارديت ἐζιγέτ, ἀ. ταλαιπωρία, βάσανον, πόνος. جى — ἐζιγετὸζή, ὁ ταλαιπωρῶν, βασανίζων.

ار ἔρ, ἀ. ἀνήρ, σύζυγος. ورمق — ὑπανδρεύεσθαι. ورمك — ὑπανδρεύειν. باشى — ἀρχηγὸς (κόμματος).

ار ἔρ, τ. ἐνωρίς.

ارا ἀρά, π. ὁ κοσμῶν.

ارا ἀρά, πλ. τοῦ راى ρέγι.

ارا καὶ ارا ἀρά, τ. τὸ μέσον.

ارائه ἀραΐκ, πλ. τοῦ اريكه ἐρικέ.

ارائه ἰραϊέ, ἀ. δεικνύειν, παρουσιάζειν.

ارامق ἀρατμάκ, τ. ποιεῖν ζητεῖν.

ارجيف اراجيف ἐραδζίφ, πληθ. τοῦ ارجاف ἐρδζάφ.

احراز καὶ احراز ἰραχάτ, ἀ. τὸ ποιεῖν ἀναπαύεσθαι.

اراده ἰραδέ, ἀ. θέλησις, διαταγή.

ارادی ἰραδί, ἀ. μὲ διαταγήν.

ارازل ἐραζίλ, πληθ. τοῦ ارذل ἐρζὲλ καὶ ارذل ρεζίλ.

آرارو ἀραρούτ, ξ. βελοριζάρυλον, κ. ἀραροῦτι.

آراستن ἀραστέν, π. κοσμεῖν, στολίζειν· τακτοποιεῖν.

آراسته ἀραστέ, π. ἐστολισμένος, κεκοσμημένος, πολυτελής.

آراشدرمق ἀραδδηρμάκ, τ. διερευνᾶν.

اراضی ἐραζή, ἀ. πλ. τοῦ ارض ἔρζ. — جبایت ἔ προσοδοφόροι γαῖαι. — خالیه ἔ γαῖαι χέρσοι. — خراجیه ἔ γαῖαι φορολογούμεναι. — عشریه ἔ γαῖαι δεκατιζόμεναι. — متروکه ἔ γαῖαι ἐγκαταλελειμμέναι. — محلوله ἔ γαῖαι ἰδιόκτητοι. — موات ἔ γαῖαι νεκραί. — موقوفه ἔ γαῖαι ἀφιερωμέναι. — میریه ἔ γαῖαι δημόσιαι.

اراقه ἰρακά, τ. τὸ χέειν, χύνειν.

آرالق ἀραλήκ, τ. μεταξύ, διάστημα.

آرالمق ἀραλμάκ, τ. ἀραιοῦν· ἀραίωσις.

آرام ἀράμ, π. ἀνάπαυσις.

آرامش ἀραμίς, π. συνών. τοῦ προηγ.

آرامق ἀραμάκ, τ. τὸ ζητεῖν.

آرامگاه ἀραμγιάχ, π. ἀναπαυτήριον.

ارامل ἐραμίλ, πλ. τοῦ ارمل ἐρμέλ.

آرامیدن ἀραμιδέν, π. ἡσυχάζειν.

آرامیده ἀραμιδέ, π. ἥσυχος.

آرانیدن ἐρανίδ, πλ. τοῦ آرنیدن ἐρνέδ.

آرانمق ἀρανμάκ, τ. ἐρευνᾶσθαι.

آرایجی ἀραϊδζή, ἀ. ἀναζητητής· ἐρευνητὴς τῶν ἀκτῶν.

آرایجیلك ἀραϊδζιλίκ, τ. ἡ τέχνη τοῦ προηγουμένου.

آرایش ἀραγίς, π. κόσμημα.

ارباب ἐρπάπ, πληθ. τοῦ رب ῥάπ. — احتکار οἱ ἐνδεεῖς. — کال οἱ κερδοσκόποι. — حکومت οἱ σοφοί. — علوم οἱ ἐπιστήμονες. — اغراض οἱ κακόβουλοι. — سیف οἱ ἀξιωματικοί. — فضل οἱ ἐνάρετοι. — قلم οἱ συγγραφεῖς. — مطالعه οἱ ἀναγνῶσται. — وقوف οἱ εἰδήμονες.

آرباج ἰρπάζ, ἀ. τὸ τοκίζειν.

اربع ἐρπά' ἀ. τέσσαρες.

اربعاء ἐρπά, ἀ. Τετάρτη.

اربعون ἐρπαούν, ἴδε اربعین ἐρπαΐν.

اربعه ἐρπα'ά, θηλ. τοῦ اربع ἐρπά'.

اربعین ἐρπαΐν, ἀ. τεσσαράκοντα.

آرپه ἀρπά, τ. κριθή. — صو ζῦθος.

آرپه‌جق ἀρπαζήκ τ. κριθίασις, κ. κριθαράκι (παθολ.)

آرپه‌جی ἀρπαδζή, τ. γόης, μάγος. κριθοπώλης.

آرپالق ἀρπαλήκ, τ. εἶδος σιτηρεσίου. [λία.

ارتباط ἰρτιπάτ, ἀ. σύνδεσμος· φι-

ارتجاء ἰρτιδζά, ἀ. προσδοκία.

ارتجاج ἰρτιδζάδζ, ἀ. ταραχή.

ارتجاجی ἰρτιδζαδζή, ἀ. σπασμώδης (παθολ.).

ارتجال ἰρτιδζάλ, ἀ. τὸ λέγειν ἐν τῇ πεζῇ γλώσσῃ.

ارتحال ἰρτιχάλ, ἀ. μετοίκησις, μετανάστευσις· ἡ ἀπὸ τῆς παρούσης ζωῆς εἰς τὴν μέλλουσαν μετάβασις, θάνατος. — دار بقا — رشدر μετέστη εἰς τὰς αἰωνίους μονάς, ἀπεβίωσεν.

ارتداء ἰρτιδά, ἀ. τὸ καλύπτεσθαι.

ارتداد ἰρτιδάδ, ἀ. ἀρνησιθρησκεία, ἐξώμοσις (τῆς μωαμεθανικῆς θρησκείας).

ارتداف ἰρτιδάφ, ἀ. τὸ ἀκολουθεῖν, ἕπεσθαι. [αὐξάνων.

آرتران ἀρτηράν, τ. ὁ πλειοδότης,

آرتریلمش ἀρτηριλμήζ, τ. ηὐξημένος.

آرتریلمق ἀρτηριλμάκ, τ. αὐξάνεσθαι.

آرتیرمق ἀρτηρμάκ, τ. ὑπερθεματίζειν

آرتیرجی ἀρτηριδζή, τ. πλειοδότης, αὐξάνων. [σθαι.

آرتیرق ἰρτιζάκ, ἀ. τὸ τροφοδοτεῖ-

آرتیسم ἰρτισάμ, ἀ. ἐντύπωσις, τύπος, τὸ σημειοῦσθαι.

آرتیشه ἰρτιδά, ἀ. δωροδοκία.

آرتیشه ἰρτιδάζ, ἡ τῶν ὑγρῶν συσσώρευσις (παθολ.).

ارتضاء ἰρτιζά, ἀ. συνκατάθεσις.

ارتضاع ἰρτιζά', ἀ. τὸ βυζάνειν γάλα.

ارتعاب ἰρτι'άπ, ἀ. φόβος.

ارتعاج ἰρτι'άδζ, ἀ. τρόμος, φρίκη.

ارتعاد ἰρτι'άδ, ἀ. συνών. τοῦ προηγ.

ارتعاس ἰρτι'άς, ἀ. ὡς τὸ προηγ.

ارتعاش ἰρτιάς, ἀ. σπασμός.

ارتفاع ἰρτιφά', ἀ. ὕψωσις.

آرتق ἀρτήκ, τ. πλεονάζων· τέλος, πλέον, τέλος πάντων.

ارتقاء ἰρτικά, ἀ. τὸ ἀναβαίνειν.

ارتقاب ἰρτικάπ, ἀ. τὸ παρατηρεῖν.

ارتکاب ἰρτικιάπ, ἀ. τὸ παρεκτρέπεσθαι· αἰσχροκέρδεια.

آرتلمق ἀρτηλμάκ, τ. αὐξάνεσθαι.

آرتمق ἀρτμάκ, αὐξάνειν.

آرتمقلق ἀρτμακλήκ, τ. πλεόνασμα, τὸ περιπλέον.

ارتمك ἐριτμέκ, τ. ἀναλύειν, τήκειν. [κειν.

آرتمه ἀρτμά, τ. αὔξησις.

آرتان ἀρτάν, τ. πλεονάζων.

ارتیان ἰρτιχάν, ἀ. τὸ λαμβάνειν ἐνέχυρον.

ارتیاپ ἰρτιγιάπ, ἀ. ἀμφιβολία.

ارث ἴρς, ἀ. κληρονομία.

ارثا ἴρσεν, ἀ. κληρονομικῶς.

ارجاع ἰρζάʼ, ἀνάγειν, ἐπαναφέρειν.

ارجاف ἰρζάφ, ἀ. ἀνυπόστατος.

ارجل ἐρζάλ, πλ. τοῦ جل ρίζλ.

ارجمند ἐρζουμένδ, π. ἀξιοσέβαστος.

ارحا ἰρχά, πλ. τοῦ حا ρεχή.

ارحام ἐρχάμ, πλ. τοῦ رحم ράχμ.

ارحم ἐρχάμ, ὑπερθ. τοῦ رحیم ραχήμ.

ارخاء ἰρχά, ἀ. τὸ ἀφίνειν ἐλεύθερον· τὸ χαλαροῦν.

ارد ἄρδ, π. ἄλευρον.

ارد ἄρδ, τ. ῥάχις, ὄπισθεν.

ارداف ἰρδάφ, ἀ. τὸ ποιεῖν ἕπεσθαι.

اردب ἐρδέπ, ἀ. μέτρον δημητριακῶν καρπῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Συρίᾳ, χωρητικότητος 120 σχεδὸν ὀκάδων.

اردج ἀρδίζ, ἴδε اردج ἀρδίδζ.

اردو ὀρδού, ἀ. στρατιωτικὸν σῶμα.

اردوگاه ὀρδουγκιάχ, π. στρατόπεδον

اردج ἀρδίζ, τ. ἄρκευθος, κέδρος. قوشی — κίχλη (πτ.). — قره سابینον, βράθυ (φ.). قطرانی — ἀρκευθέλαιον.

اردین ἀρδίν, ὀπίσω, ὄπισθεν.

ارزال ἐρζάλ, πλ. τοῦ زیل ρεζίλ.

ارزل ἐρζέλ, ὑπερθ. τοῦ زیل ρεζίλ.

ارز ἔρζ, ἀ. ὄρυζα.

ارز ἔρζ, ἀ. κέδρος (φ.).

ارزاق ἐρζάκ, πλ. τοῦ رزق ρίζκ.

ارزان ἐρζάν, π. καταλληλος· ἄξιος. بیورمق — χορηγεῖν· χαρίζεσθαι.

ارزانی ἐρζανή, π. καταλληλότης.

ارزو آرزو ἀρζού, π. ἐπιθυμία.

ارزوکش آرزوکش ἀρζουκές, π. ὁ ἐπιθυμῶν.

ارزولمق آرزولمق ἀρζουλαμάκ, ἀ. ἐπιθυμεῖν.

ارزومند آرزومند ἀρζουμένδ, π. ἴδε آرزوکش

ارساء ارسا ἰρσά, ἀ. τὸ στερεοποιεῖν· στερέωσις· ἀγκυροβολεῖν.

ارسال ἰρσάλ, ἀ. ἀποστολή.

ارسالات ἰρσαλάτ, πληθ. τοῦ προηγ.

ارسلان آرسلان ἀρσλάν, ἀ. λέων. پنجه‌سی — λεοντοπόδιον κ. ἀφόνα (φ.). — قوروغی پاوسونیون (φ.). آغزی — λιναρία (φ.).

ارسلانلو آرسلانلو ἀρσλανλή, τ. γρόσιον (λέξις ἐν χρήσει μόνον ὑπὸ τῶν δημοπρατῶν καὶ τῶν δημοσίων κηρύκων).

ارش آرش ἄρς, ξ. βῆμα.

ارش آرش ἀρίς, ἴδε آریش ἀρίς.

ارش ارش ἔρς, ἀ. τιμὴ τοῦ τραύματος (νομ.).

ارشاء ارشا ἰρσά, ἀ. τὸ δωροδοκεῖν· δωροδοκία.

ارشاد ارشاد ἰρσάδ, ἀ. τὸ δεικνύειν τὴν εὐθεῖαν ὁδόν.

ارشد ارشد ἐρσέδ, ὑπερθ. τοῦ رشید ρεσίδ.

ارشمك ارشمك ἐρισμέκ, τ. φθάνειν· ὡριμάζειν.

ارشون آرشین καὶ آرشین ἀρσήν, τ. πῆχυς.

ارصاد ارصاد ἐρσάδ, πλ. τοῦ رصد ρεσάδ.

ارصاد ارصاد ἰρσάδ, ἀ. διαβλέπειν, ἐπισκοπεῖν.

ارض ارض ἄρζ, ἀ. γῆ. — کر ὑδρόγειος σφαῖρα. — حرکت σεισμός.

ارضاء ارضا ἰρζά, ἀ. τὸ ἱκανοποιεῖν.

ارضاع ارضاع ἰρζάʼ, ἀ. τὸ γαλουχεῖν· γαλούχησις.

ارضة آرضة ἀρζέ, ἀ. ξυλοφάγος (ἔντ.).

ارضی ارضی ἀρζή, ἀ. σχετ. τοῦ ارض ἄρζ, γήϊνος, ἐπίγειος.

ارضون ارضون ἀρζούν, πλ. τοῦ ارض ἄρζ.

ارضین آرضین ἀρζέϊν, ὡς τὸ προηγ.

ارضیه آرضیه ἀρδιγέ, ἀ. φόρος τελωνιακὸς λαμβανόμενος ἐκ τῶν ἐμπορευμάτων ὅσα μένουν πλέον τῶν 8 ἡμερῶν ἐν τῷ τελωνείῳ.

ارطال آرطال ἀρτάλ, πλ. τοῦ رطل ράτλ.

ارغاج آرغاج ἀργὰδζ καὶ آرغاج ἀργάτ, τ. ἐρυθή, κ. φάδι

ارغاد ارغاد ἰργάδ, ξ. ἐργάτης, χειρώναξ.

ارغالامق ارغالامق ἰργαλαμάκ, τ. τὸ κινεῖν ἐκ τῆς θέσεως· κίνησις.

ارغوان ارغوان ἐργαβάν, τ. εἶδος δένδρου ἐκ τῶν ἀνθέων τοῦ ὁποίου κατασκευάζεται ἡ πορφύρα· εἶδος ἄνθους ἐρυθροῦ.

ارغوانی ارغوانی ἐργαβανί, τ. ὑποπόρφυρος.

ارفع ارفع ἐρφάʼ, ὑψηλότερος -ότατος.

آرق آرق ἄρκ, ἀ. χείμαρρος.

آرق آرق ἀρήκ, ἴδε آریق ἀρήκ.

ارقام ارقام ἐρκάμ, πλ. τοῦ رقم ρεκάμ.

آرقداش آرقداش καὶ آرقداش ἀρκαδάς, τ. σύντροφος.

آرقوری آرقوری ἀρκουρή, τ. ἐγκαρσίως, πλαγίως· ἀλλόκοτος.

آرقه آرقه ἀρκά, ῥάχις· προστασία.

آرقه‌لیج آرقه‌لیج ἀρκαλίδζ, τ. σάγμα.

ارکاب ارکاب ἰρκιάπ, ἀ. τὸ φορτόνειν.

ارکان ارکان ἐρκιάν, πλ. τοῦ رکن ρούκιν. دولت — οἱ ἀνώτεροι τοῦ Κράτους λειτουργοί. حرب — τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ στρατοῦ.

ارکچ ارکچ ἐρκέτς τ. τράγος. صقالی — πτελεᾶτις (φ.).

ارکك ارکك ἐρκέκ, τ. ἀνήρ· ἄρρην.

ارککلك ارککلك ἐρκεκλίκ, τ. ἀνδρεία.

ارکمك ارکمك ἐρκιμέκ, τ. λιμνάζειν.

ارکن ارکن ἐρκέν, τ. ἐνωρίς.

ارکن ارکن ἐργκέν, τ. ἄγαμος (μὴ νυμφευμένος ἀνήρ).

ارکنجه ارکنجه ἐρκενδζέ, τ. ἀρκετὰ ἐνωρίς, λίαν πρωΐ.

ارکنجی ارکنجی ἐρκενδζί, τ. ἑωθινός.

آریقلق ἀρηκλήκ, τ. ἰσχνότης.
آریقلمق ἀρηκλαμάκ, τ. τὸ ἰσχαίνεσθαι.
اریك ἐρίκ, τ. δαμάσκηνον.
اریکه ἐρικέ, ἀ. θρόνος.
اریلك ἰριλίκ, ἴδε اریلك ἰριλίκ.
اریمك ἐριμέκ, τ. ἀναλύεσθαι.
اریں ἐρίν, τ. ἰσημερινός.
اریلمك ἐρινμέκ, τ. διαλύεσθαι.
آز ἄζ, τ. ὀλίγος· ὀλίγον. — ~ ὀλίγον. ~ده — ~ μετ' ὀλίγον. — ~لق μικροῦ δεῖν.
آز ἄζ, π. ἀπληστία, πλεονεξία.
از ἔζ, π. ἀπό. ~ برو — ἐκ νέου.
آزاجق ἄζαδζηκ, τ. ὑποκορ. τοῦ آز ἄζ, πολὺ ὀλίγον.
آزاد ἀζάδ, π. ὁ ἐκ τῆς δουλείας ἢ αἰχμαλωσίας ἀπηλευθερωμένος.
آزادلق ἀζατλήκ, τ. ἀπελευθέρωσις.
آزادلمق ἀζατλαμάκ, τ. ἀπελευθεροῦν.
آزادلو ἀζατλού, τ. ἀπελευθερωθείς.
آزاده آزادە ἀζαδέ, π. ἐλεύθερος.
آزار ἀζάρ, π. μομφή.
آزار ἰζάρ, ἀ. περίζωμα, δι' οὗ καλύπτεται τὸ σῶμα ἀπὸ τῆς ὀσφύος μέχρι τῶν ποδῶν.
آزاریش آزارش ἀζαρίς, π. βάσανος.
آزارلمق ἀζαρλαμάκ, τ. ἐπιτιμᾶν.

ارکنلك ἐργκενλίκ, τ. ἀγαμία· ἀκμαί (ἰατρ.).
ارلك ἐρλίκ, τ. ἡ ἀνδρικὴ ἡλικία· ἀνθρωπότης.
ارماق ἐρμάχ, πλ. τοῦ ~ رمق ρούμχ.
ارمغان ἐρμαγάν, π. δῶρον.
ارمل ἐρμέλ, ἀ. χῆρος. ~ — θηλ. χήρα.
آرمود ἀρμούδ, τ. ἄπιον. ~ جاغی — ἀπιδέα (φ.).
آرمه ἄρμα, ξ. οἰκόσημον.
آرن ἀρέν, τ. ἀγκώνη, πῆχυς.
ارن ἐρέν, π. ἐνάρετος.
ارنب ἐρνέπ, ἀ. λαγωός. — عین ~ λαγωοφθαλμία (παθολ.).
ارواه ἰρβά, ἀ. τὸ πείθειν, καταπείθειν, μεταπείθειν.
ارواق ἐρβάχ, πλ. τοῦ ~ رمق ρούχ.
ارّه ἐρρέ, π. πριόνιον. کش — πρίστης, κ. πριονιστής.
ارهاب ἰρχάπ, ἀ. φοβίζειν.
آری ἀρή, τ. μέλισσα. ~ شکی σφήξ. ~ یاپی κηφήν. — قوشی μελισσουργὸς (πτ.). — قوانی κυψέλη.
ارياق ἐργιάχ, πλ. τοῦ ~ رمق ρίχ.
اریپ ἐρίπ, ἀ. συνετός, ἀγχίνους.
اریتمك ἐριτμέκ, τ. ἀναλύειν.
آریش ἀρίς, τ. ἐρυθή, κ. φάδι.
آریق ἀρήκ, τ. ἰσχνός, λεπτός.

آزاق ἀζάκ, τ. Ἀζοφική, اکیزی — ἄκφος, κ. ἀγριοσπαθούλα(φ.).
آزال ἀζάλ, πλ. τοῦ ~ لزل ἐζέλ.
آزالمق ἀζαλματμάκ, τ. ἐλαττοῦν.
آزالمق ἀζαλμάκ, τ. μειοῦσθαι.
ازاله ازاله ἰζαλέ, ἀ. ἐξαφανίζειν. ~ کف — ἐξάφρισις.
ازبار ἰζπάρ, ἀ. γράφειν· γράφεσθαι.
ازبانديد ἐζπανδίδ,, π. λῃστής· ῥωμαλέος.
ازبر ἐζπέρ, π. ἀποστήθισις.
ازبردن ἐζπερδέν, π. συνών. τοῦ πρ.
ازبرلمك ἐζπερλεμέκ, τ. ἀποστηθίζειν.
ازدحام ἰζδιχάμ, ἀ. συσσώρευσις.
ازدرمق ἀζδηρμάκ, τ. ἐξάπτειν.
ازدرمك ἐζδιρμέκ, τ. συντρίβειν, πιέζειν, συνθλίβειν.
ازدلاف ἰζδιλάφ, ἀ. προαγωγή.
ازدواج ἰζδιβάδζ, ἀ. τὸ συζεύγνυσθαι· σύζευξις.
ازدیاد ἰζδιγιάδ, ἀ. αὔξησις.
ازر ἀζέρ, π. πῦρ.
ازرار ἐζράρ, πλ. τοῦ ~ لزل ζέρ.
ازرده آزرده ἀζουρδέ, π. προσβεβλημένος, πάσχων.
ازرق ἐζράκ, ἀ. κυανοῦς. — ~ به آبی οὐρανός.
آزرم ἀζρέμ, π. αἰσχύνη· εὐγένεια· μεγαλοπρέπεια.

آزمق ἀζηφμάκ, τ. τὸ ἐξερεθίζειν τινὰ κατά τινος.
ازعاج ἰζ'άδζ, ἀ. ἐνόχλησις.
ازغون ازغین آزغین ἀζγήν, τ. μανιώδης.
ازغینلق آزغینلق ἀζγηνλήκ, τ. μανία, ἔξαψις.
ازکه ἐζηκκά, πλ. τοῦ گلز ζοκάκ.
ازکی ἐζκί, ἀ. μελῳδία.
ازکیا ἐζκιγιά, πλ. τοῦ گز ζεκί.
ازل ἐζέλ, ἀ. αἰωνιότης. — من ال ἐκ πάντων τῶν αἰώνων.
ازلق ἀζλήκ, τ. ὀλιγότης.
ازلمك ἐζιλμέκ, τ. πιέζεσθαι.
ازلی ἐζελί, ἀ. αἰώνιος.
ازلیت ἐζελιγέτ, ἀ. αἰωνιότης.
ازما ἀζμά, π. (ἐν συνθ.), ὁ ἔχων γνώσεις, μάθησιν, πεῖραν.
ازمان ἀζμάν, π. τερατώδης.
ازمان ازمان ἐζμάν, πλ. τοῦ ~ لزل ζεμάν.
ازمایش آزمایش ἀζμαγίς, π. δοκιμή.
ازمق ἀζμάκ, τ. γίνεσθαι μανιώδης.
ازمقلق آزمقلق ἀζμακλήκ, τ. ἀφῃρημένον τῆς προηγ. λέξεως.
ازمك ἐζμέκ, τ. τρίβειν, πιέζειν.
ازمنه ازمنه ἐζμινέ, πλ. τοῦ ~ لزل ζεμάν.
ازمودن آزمودن ἀζμουδέν, π. πειρᾶσθαι.
ازموده آزموده ἀζμουδέ, π. (ἐν συνθ.) ἔμπειρος· πολυμαθής.
ازمه آزمه ἀζμά, τ. ἀτίθασσος· ἀποπλάνησις.
ازمه ἐζμέ, τ. σύνθλιψις.

ازمه ἐζιμμέ, πλ. τοῦ ازمز ζιμάμ.
ازمیرون ἐζμιριγιούν, π. σμύρνιον (φ.).
ازنی ἐζενδί, ἀ. λιποψυχία.
ازیلمك ἐζινμέκ, τ. πιέζεσθαι· συνθλίβεσθαι· ἐκλείπειν.
آزو ἀζή, τ. καὶ بشی — κυνόδους.
ازواج ἐζβάδζ, πλ. τοῦ جوز ζέβδζ.
آزوت ἀζότ, ξ. ἄζωτον (χημ.).
آزوتیت ἀζοτιγέτ, ἀ. νιτρίας (χημ.). فضه — ἄργυρος νιτρικός.
ازهار ἐζχάρ, πλ. τοῦ زهر ζεχρέ.
ازهار ἰζχάρ, ἀ. ἀνθηρότης.
ازهر ἐζχέρ, ἀ. φαεινέστερος -έστατος.
ازیات ἐζγιάτ, πλ. τοῦ زیت ζέγιτ.
آزیق ἀζίκ, ἀ. τρόφιμον, τροφή· εὐεργεσία. [πιεσμένος.
ازیك ἐζίκ, τ. τεθλασμένος, πεπιέζεδέρ, π. δράκων.
ازدرها ἐζιδερχὰ καὶ ادها ἐζιδεχά, συνών. τοῦ προηγ. [λος (φ.).
آس ἄς, ἀ. μύρτος. ج — μυρτῖς.
اس ἴς, ἴδε ایس ἴς.
اس ὅς, ἀ. βάσις, θεμέλιον.
اسئله ἐσιλέ, πλ. τοῦ سؤال σουάλ.
آسا ἀσά, π. ὅμοιος· ὡς, καθώς.
اساسیچ ἐσαπί', πλ. τοῦ اسبوع ὁσπού.
اساتله ἐσατιζέ, πλ. τοῦ استاد ὁστάζ.
اساید ἐσατίζ, ἀ. συνών. τοῦ προηγ.
آساد ἀσάδ, πλ. τοῦ اسد ἐσέδ.
اسار ἐσάρ, πλ. τοῦ اسیر ἐσίρ.
اسار ἰσάρ, ἀ. τὸ αἰχμαλωτίζειν, ἀλυσσοδένειν.
اساری ὁυσαρά, πλ. τοῦ اسیر ἐσίρ.
اسارت ἐσαρέτ, ἀ. αἰχμαλωσία.
اساس ἐσάς, πλ. τοῦ اس ὅς, καὶ ἀντὶ ἐν. βάσις· ἀντικείμενον· θεμελιώδης ἀρχὴ ἢ κανών.
اساساً ἐσάσεν, ἀ. ἀρχικῶς· ἀληθῶς.
اساسلندرمق ἐσασλανδηρμάκ, τ. θεμελιοῦν, στερεοῦν.
اساسلو καὶ اساسلی ἐσασλή, τ. θεμελιώδης.
اساسی ἐσασί, ἀ. συνών. τοῦ προηγ.
اساطیر πλ. τοῦ اسطور ἐστουρέ. الاولین — μυθολογία.
اساطین ἐσατίν, πλ. τοῦ اسطوان ὅστουβανέ.
اسافل ἐσαφίλ, πλ. τοῦ اسفل ἐσφέλ.
اسافه ἰσαφέ, ἀ. τὸ προτρέχειν.
اساقف ἐσακκήφ, πλ. τοῦ اسقف ὅσκοὺφ.
اسالله ἰσαλέ, ἀ. χέειν, διαχέειν.
اسالیب ἐσαλίπ, πλ. τοῦ اسلوب ὅσλούπ.
اسامه ἐσαμέ, τ. σημείωσις μισθοδοσίας ἢ σιτηρεσίου.
اسامی ἐσαμί, πλ. τοῦ اسم ἴσμ.
آسان ἀσάν, π. εὔκολος.

آسانلق ἀσανλήκ, τ. εὐκολία.
آسانی ἀσανί, π. συνών. τοῦ προηγ.
اسانید ἐσανίδ, πλ. τοῦ اسناد ἰσνάδ.
اسائت ἐσαίτ, ἀ. μοχθηρία· βλάβη.
آسایش ἀσαγίς, π. ἡσυχία.
اسب ἔσπ, π. ἵππος.
اسباب ἐσπάπ, πλ. τοῦ سبب σεπέπ.
اسباط ἐσπάτ, πλ. τοῦ سبط σέπτ.
اسباق ἐσπάκ, ὑπερθ. τοῦ سابق σαπήκ, προτελευταῖος, ὁ ἄλλοτε.
اسبال ἰσπάλ, ἀ. ἀποστολή.
اسبان ἐσπάν, πλ. τοῦ اسب ἔσπ.
اسبق ἔσπακ, ὑπερθ. τοῦ سابق اسپάκ.
اسبوع ὁσπού', ἀ. ἑβδομάς.
اسبوعی ὁσπουγή, ἀ. ἑβδομαδιαῖος.
اسپارغوس یالنی ἰσπάργος παληγή, ξ. σπάρος (ἰχθ.). [παθ.).
اسپازموس ἰσπασμός, ξ. σπασμὸς
اسپاناق καὶ اسپناق ἰσπανάκ, τ. ὀνόβλιτον. [κοποιός.
اسپچیار ἰσπεντσιγιάρ, ξ. φαρμα-
اسپندیك ἰσπενδίκ, τ. μικρὸς λάβραξ (ἰχθ.).
اسپیتالیا ἰσπιτάλγια, ξ. νοσοκομεῖον
اسپیر ἰσπίρ, τ. ἱπποκόμος.
اسپیرتو ἰσπίρτο, ξ. οἰνόπνευμα.
اسپینوز ἰσπίνοζ, ξ. σπῖνος (πτην.).
استاتیستیق ἰστατιστήκ, ξ. στατιστική. [στορης.
استاد ὁστάδ, π. ἀρχιτέχνης, κ. μάστاد ἰσταδέ, ἀ. ἑστηκώς.
استاق ὁσταλήκ, τ. ἐμπειρία.
استاد ὁστάζ, π. ἴδε استاد ὁστάδ.
آستار ἀστάρ, τ. ὑπόρραμμα.
استار ἐστάρ, πλ. τοῦ ستر σιτίρ.
آستارجی ἀσταρδζή, τ. πωλητὴς ὑπορραμάτων.
آستارلق ἀσταρλήκ, τ. τὸ πρὸς ὑπόρραψιν ὕφασμα. [πτειν.
آستارلمق ἀσταρλαμάκ, τ. ὑπορράστارلی ἀσταρλή, τ. ὑπερραμμένον.
استاسیون ἰστασιγιόν, ξ. σταθμός.
استاکوس ἰστακός, ξ. ἀστακός.
استاك ἐστάκ, ἀ. ὀδοντόσμηγμα.
استامپه ἰστάμπα, ξ. ἐκτύπωμα.
آستان ἀσιτάν, π. οὐδός, κατώφλιον· ἀνάκτορον.
آستانه ἀσιτανέ, π. οὐδός· ἕδρα αὐτοκρατορική· Κωνσταντ|πολις.
استاوروز καὶ استاوروس ἰσταβρόζ(ς), ξ. σταυρός.
استاوریت یالنی ἰσταβρίδ παληγή, ξ. σαυρὶς (ἰχθ.). آزمی — θύννος.
استبانه ἰστιπανέ, ἀ. σαφήνεια.
استبرك ὁστιπέτ, ἴδε ستبرك ὁστιπέδζ.
استبداد ἰστιπδάδ, ἀ. ἀπολυταρχεία.
استبداع ἰστιπδά', ἀ. τὸ ἐνεχειράζειν· πρωτοφανής.
استبدال ἰστιπδάλ, ἀ. ἀνταλλαγή.
استبراء ἰστιπρά, ἀ. καθαρισμός.

استبرق ἱστεπράκ, ἀ. χονδρὸν μεταξωτὸν χρυσούφαντον. [σθαι.
استبشار ἱστιπσάρ, ἀ. εὐαγγελίζεσθαι.
استبعاد ἱστιπ'άδ, ἀ. τὸ ἀπομακρύνεσθαι.
استبقاء ἱστιπκά, ἀ. διατήρησις.
استبهام ἱστιπχάμ, ἀ. ἀόριστον.
استتار ἱστιτάρ, ἀ. κρύπτεσθαι.
استثقال ἱστισκάλ, ἀ. ἀνιᾶν.
استثناء ἱστισνά, ἀ. ἐξαίρεσις.
استج ἱστιδζ, ἀ. κυτίον ὀργάνων.
استجابت ἱστιδζαπέτ, ἀ. ἀπάντησις· παράκλησις. [δειαν.
استجازه ἱστιδζαζέ, ἀ. τὸ ζητεῖν ἄ-
استجلاب ἱστιδζλάπ, ἀ. προσέλκυσις.
استجماع ἱστιδζμά', ἀ. τὸ συνέρχεσθαι.
استجواب ἱστιδζβάπ, ἀ. ἀπολογία· ἀνάκρισις.
استحاله ἱστιχαλέ, ἀ. τὸ ἀδύνατον.
استحسان ἱστιχσάν, ἀ. ἐπιδοκιμασία.
استحصال ἱστιχσάλ, ἀ. τὸ προσκτᾶν· πρόσκτησις.
استحضار ἱστιχζάρ, ἀ. προπαρασκευή.
استحفاظ ἱστιχφάζ, ἀ διατήρησις.
استحقار ἱστιχκάρ, ἀ. περιφρόνησις.
استحقاق ἱστιχκάκ, ἀ. ἀξία, ἱκανότης.
استحكام ἱστιχκιάμ, ἀ. στερέωσις· ὀχύρωμα.
استحكامات ἱστιχκιαμάτ, πλ. τοῦ πρ. ἱστιχλάλ, ἀ. νομιμοποιεῖσθαι.
استحمام ἱστιχμάμ, ἀ. λούεσθαι.
استحيا ἱστιχγιά, ἀ. ἐχζώωσις (παθ.).
استخاره ἱστιχαρέ, ἀ. τὸ ζητεῖν καλόν· μαντεία. [σθαι.
استخبار ἱστιχπάρ, ἀ. πληροφορεῖ-
استخدام ἱστιχδάμ, ἀ. ἔχειν τινὰ ὡς ὑπηρέτην.
استخراج ἱστιχράδζ, ἀ. ἐξαγωγή.
استخفاف ἱστιχφάφ, ἀ. περιφρόνησις.
استخلاف ἱστιχλάφ, ἀ. ἀντικαθιστᾶν.
استخوان ὀστὸχβάν, π. πυρήν, κ. κουκκούτσι· ὀστοῦν (ἀνατ.).
استدارہ ἱστιδαρέ, ἀ. περιστροφή.
استدامه ἱστιδαμέ, ἀ. ἐνδελέχεια.
استدانه ἱστιδανέ, ἀ. τὸ δανείζεσθαι.
استدراج ἱστιδράδζ, ἀ. προαγωγή.
استدراك ἱστιδράκ, ἀ. τὸ ἐννοεῖν.
استداء ἱστιδά', ἀ. αἴτησις. ναὶ — ἀναφορά.
استدلال ἱστιδλάλ, ἀ. συμπεραίνειν.
استدما ἱστιδμά, ἀ. αἱμάτωσις (π.).
استر ἐστέρ, π. ἡμίονος. [κων.
استراحت ἱστιραχάτ, ἀ. ἀνάπαυσις.
استر استὲρ ἱστερέμ, τ. ἐκὼν ἄ-
استراق ἱστιράκ, ἀ. ὑφαιρεῖν.
استرجا ἱστιρδζά, ἀ. παράκλησις.
استرحام ἱστιρχάμ, ἀ. ἱκεσία.
استرخاء ἱστιρχά, ἀ. ἀτονία.

استرداد ἱστιρδάδ, ἀ. ἀνάκτησις.
استرشاء ἱστιρσά, ἀ. δωροδοκία.
استرشاد ἱστιρσάδ, ἀ. τὸ ζητεῖν τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας.
استراحه ἱστιρφάχ, ἀ. ἀνάπαυσις.
استرقاب ἱστιρκάπ, ἀ. ἀντιζηλεία.
استرك ἱστρέκ, ξ. στύραξ.
استره ὀστὸρά, π. ξυράφιον.
استريحات ἱστιρχάτ, ἀ. διαχέειν εὐωδίαν.
استريدیا ἱστρίδγια, ξ. ὀστρεῖδιον.
استزاده ἱστιζαδέ, π. ζητεῖν πρόοδον.
استسعاد ἱστισ'άδ, ἀ. τὸ κρατεῖν ἱερόν.
استسقاء ἱστισκά, ἀ. δέησις ἐν καιρῷ ἀνομβρίας· ὕδρωψ (παθ.).
استسلام ἱστισλάμ, ἀ. τὸ δέχεσθαι τὸν ἰσλαμισμόν.
استشاره ἱστισαρέ, ἀ. σύσκεψις.
استشفاء ἱστισφά, ἀ. τὸ αἰτεῖν θεραπείαν.
استشفاع ἱστισφά', ἀ. τὸ ζητεῖν τὴν μεσολάβησίν τινος.
استشمام ἱστισμάμ, ἀ. ὄσφρησις.
استشهاد ἱστισχάδ, ἀ. τὸ μαρτυρεῖν.
استصحاب ἱστισχάπ, ἀ. ἀπόκτησις.
استصعاب ἱστισ'άπ, ἀ. τὸ θεωρεῖν δύσκολον.
استصغار ἱστισγάρ, ἀ. τὸ βλέπεσθαι μικρός.
استصفاح ἱστισφάχ, ἀ. τὸ αἰτεῖσθαι συγγνώμην.
استصناع ἱστισνά', ἀ. ἡ εἰς τεχνίτην παραγγελία.
استصواب ἱστισβάπ, ἀ. ἐπιδοκιμασία.
استضاءه ἱστιζαϊέ, ἀ. ἀκτινοβολεῖν.
استطاره ἱστιταρέ, ἀ. ὑποκλέπτειν.
استطاعه ἱστιτα'ά, ἀ. ἱκανότης.
استطاله ἱστιταλέ, ἀ. παράτασις.
استطراد ἱστιτράδ, ἀ. παρέκβασις λόγου.
استطراف ἱστιτράφ, ἀ. τὸ θεωρεῖν τι ὡς πρωτοφανές.
استطلاع ἱστιτλά', ἀ. πληροφορεῖσθαι.
استظراف ἱστιζράφ, ἀ. τὸ δεικνύειν ἀγχίνοιαν.
استظلال ἱστιζλάλ, ἀ. τὸ κάθησθαι ὑπὸ σκιάν.
استظهار ἱστιζχάρ, ἀ. τὸ ζητεῖν προστασίαν.
استعاذه ἱστι'αζέ, ἀ. προφύλαξις.
استعاره ἱστι'αρέ, ἀ. δανείζεσθαι.
استعانه ἱστι'ανέ, ἀ. τὸ ζητεῖν συνδρομήν.
استعجاب ἱστι'δζάπ, ἀ. τὸ θαυμάζειν.
استعجال ἱστι'δζάλ, ἀ. τὸ ἐπισπεύδειν.
استعداد ἱστι'δάδ, ἀ. ἐπιτηδειότης· ροπή.
استعشاب ἱστι'δάπ, ἀ. χορτολογία.

استعطاق ἱστι'τάφ, ἀ. τὸ ζητεῖν χάριν.
استعظام ἱστι'ζάμ, ἀ. ἐπαίρεσθαι.
استعفه ἱστι'φά, ἀ. παραίτησις.
استعفاق ἱστι'φάφ, ἀ. τὸ γίνεσθαι τινὰ ἐγκρατῆ.
استعلاء ἱστι'λά, ἀ. ἀνύψωσις.
استعلام ἱστι'λάμ, ἀ. ζητεῖν πληροφορίας.
استعمال ἱστι'μάλ, ἀ. χρῆσις.
استغاثه ἱστιγασέ, ἀ. ζητεῖν συνδρομήν.
استغراب ἱστιγράπ, ἀ. ἔκπληξις.
استغراق ἱστιγράκ, ἀ. τὸ βυθίζειν.
استغفار ἱστιγφάρ, ἀ. μετάνοια.
استغفرالله ἐστάγφιρουλ-λάχ, ἀ. ὁ Θεὸς νὰ μὲ συγχωρήσῃ! ἄπαγε! ἥμαρτον! Πρὸς τούτοις οἱ Ὀθωμανοὶ μεταχειρίζονται τὴν φράσιν αὐτὴν εἰς ἔνδειξιν μετριοφροσύνης, ὅταν ἐπαινῶνται, ἀντιστοιχοῦσαν τῇ παρ' ἡμῖν, ἡ καλοσύνη σας.
استغلال ἱστιγλάλ, ἀ. ὑποθήκη (νομ.).
استغناء ἱστιγνά, ἀ. τὸ μὴ ἔχειν ἀνάγκην τινά· ἀκαταδεξία.
استف ἱστίφ, ἴδε καὶ ἱστίφ.
استفاده ἱστιφαδέ, ἀ. ὠφέλεια· ἔννοια.
استفاشه ἱστιφαζέ, ἀ. ἐπέκτασις.
استفتاء ἱστιφτά, ἀ. τὸ ζητεῖν ἀπόφασιν ἱεροδίκου.
استفتاح ἱστιφτάχ, ἀ. τὸ νὰ προσπαθῇ τις ἵνα ἀνοίξῃ ἢ ἐκπορθήσῃ καὶ κατακτήσῃ τι· ἐντεῦθεν παράγονται καὶ αἱ λέξεις استفتاح σεφτὰχ καὶ استفتاح σεφτέ.
استفراد ἱστιφράδ, ἀ. ἀπομόνωσις.
استفراش ἱστιφράς, ἀ. κλίνη· γυνή.
استفراغ ἱστιφράγ, ἀ. ἔμετος.
استفسار ἱστιφσάρ, ἀ. τὸ πυνθάνεσθαι.
استفهام ἱστιφχάμ, ἀ. ἐρώτησις — μόριον ἐρωτηματικόν. [κός.
استفهامی ἱστιφχαμί, ἀ. ἐρωτηματι-
استفیل ἱστιφίλ, ἀ. συμβιβασμός.
استقامت ἱστικαμέτ, ἀ. εὐθύτης· τιμιότης. عقل — ὀρθοφροσύνη.
استقباح ἱστικπάχ, ἀ. ἐπιδοκιμασία.
استقبال ἱστικπάλ, ἀ. προϋπάντησις· μέλλων (Γραμμ.). [λον.
استقبالا ἱστικπάλεν, ἀ. εἰς τὸ μέλ-
استقرا ἱστικρά, ἀ. παροτρύνειν· ὥθησις.
استقرار ἱστικράρ, ἀ. στερέωσις.
استقراض ἱστικράζ, ἀ. δάνειον.
استقسام ἱστικσάμ, ἀ. συναντᾶσθαι.
استقصاء ἱστηκσά, ἀ. ἀκρίβεια.
استقطاب ἱστηκσάπ, ἀ. πόλωσις (φυσικ.).
استك ἱστέκ, τ. θέλησις, ἐπιθυμία.

استكاثت ἱστικιανέτ, ἀ. μετριοφροσύνη.
استكبار ἱστικιπάρ, ἀ. ὑπερηφάνεια.
استكتاب ἱστικιτάπ, ἀ. ὑπαγόρευσις.
استكثار ἱστικισάρ, ἀ. πολλαπλασιάζειν.
استكراه ἱστικιρά, ἀ. ἐκμίσθωσις.
استكراه ἱστικιράχ, ἀ. ἀπέχθεια.
استكشاف ἱστικιφάφ, ἀ. ἔρευνα.
استكلى ἱστεκιλί, τ. ὁ θέλων, ἐπιθυμῶν. [σις.
استكمال ἱστικιμάλ, ἀ. συμπλήρω-
استكناه ἱστικιναχ, ἀ ἐξακριβοῦν.
استلاذ ἱστιλζάζ, ἀ. τὸ τέρπεσθαι.
استلزام ἱστιλζάμ, ἀ. χρεία, ἀνάγκη· τὸ θεωρεῖν τι ἐπάναγκες.
استلقاء ἱστιλκά, ἀ. τὸ κοιμᾶσθαι ἐπὶ τῆς ράχεως.
استلهام ἱστιλχάμ, ἀ. ἱκεσία.
استمراء ἱστιμράρ, ξ. βυτιομέτρησις.
استمراجی ἱστιμράζη, ξ. βυτιομέτρης.
استماع ἱστιμά', ἀ. τὸ ἀκούειν. [τρης.
استمالت ἱστιμαλέτ, ἀ. ἔλκειν· φιλοφροσύνη.
استمداد ἱστιμδάδ, ἀ. τὸ ζητεῖν βοήθειαν. [ράτασις.
استمرار ἱστιμράρ, ἀ. διάρκεια, παρ-
استمراراً ἱστιμράρεν, ἀ. διαρκῶς.
استمزاج ἱστιμζάζ, ἀ. βολιδοσκόπησις.
استمطار ἱστιμτάρ, ἀ. ζητεῖν βροχήν.
استمق ἱστιμάκ, τ. θερμαίνειν.
استمک ἱστεμέκ, τ. θέλειν.
استملاک ἱστιμλάκ, ἀ. ἀπόκτησις κυριότητος.
استمه ἱστίμα, ἴδε καὶ ἱστίμα.
استمه ἱστιμά, τ. πυρετὸς (παθολ.).
استمهال ἱστιμχάλ, ἀ. τὸ ζητεῖν προθεσμίαν.
استناد ἱστινάδ, ἀ. τὸ ἐπερείδεσθαι.
استنارہ ἱστιναρέ, ἀ. φωτοβολεῖν.
استنان ἱστινάν, ἀ. ὀδοντόσμηγμα.
استنباء ἱστινπά, ἀ. τὸ πληροφορεῖσθαι· πληροφορία.
استنباط ἱστινπάτ, ἀ. συμπεραίνειν.
استنتاج ἱστιντάζ, ἀ. συμπέρασμα.
استنزل ἱστενζίλ, ἀ. τὸ ἀφαιρεῖν.
استنساب ἱστινσάπ, ἀ. τὸ καταγράφειν τὴν καταγωγήν του.
استنساخ ἱστινσάχ, ἀ. ἀντιγραφή· ἀκύρωσις.
استنشاد ἱστινσάδ, ἀ. ἐπιθυμία ἀναγνώσεως.
استنشاق ἱστινσάκ, ἀ. ὀσφραίνεσθαι.
استنصار ἱστινσάρ, ἀ. τὸ ζητεῖν βοήθειαν.
استنطاق ἱστιντάκ, ἀ. ἀνάκρισις. — عالی ἀνακριτικὴ ἔκθεσις. [σθαι.
استنكاح ἱστινκιάχ, ἀ. τὸ νυμφεύε-
استنكاف ἱστινκιάφ, ἀ. ἀποχή·

استوا ἰστιβά, ἀ. ἰσότης. — خط ἰσημερινός.
استوار ὀστὸβάρ, ἀ. ἑδραῖος.
استوارى ὀστὸβαρί, ἀ. στερεότης.
استوپ ὀστὸπέδζ, τ. ψιμύθιον.
استوپى ὀστὸπί, ξ. στυπίον. [ζειν·
استيحان ἰστιχζάν, ἀ. τὸ ἐπιδοκιμά-
استدا ἰστιχδά, ἀ. τὸ ζητεῖν τὴν εὐθεῖαν ὁδόν.
استزا ἰστιχζά, ἀ. περίγελως.
استهلاك ἰστιχλάκι, ἀ. ὄλεθρος.
استهلال ἰστιχλάλ, ἀ. νουμηνία.
استياق ἰστισάκ, ἀ. ἐξασφάλισις.
استياب ἰστιδζάπ, ἀ. ἀναγκάζειν.
استيار ἰστιδζάρ, ἀ. ἐνοικιάζειν.
استيى ἰστεϊδζί, τ. ὁ θέλων.
استيذان ἰστιζάν, ἀ. αἴτησις ἀδείας.
استيصال ἰστισάλ, ἀ. ἐξολόθρευσις.
استيضاح ἰστιζαχάτ, πλ. τοῦ πρ
استيعاب ἰστι'άπ, ἀ. τὸ περικλύειν.
استيف ἰστίφ, ξ. στιβάς, κ. στοίβη.
استيفاء ἰστιφά, ἀ. πληρωμή.
استيقاظ ἰστικάζ, ἀ. τὸἀφυπνίζεσθαι.
استيلاء ἰστιλά, ἀ. ἐφόρμησις, κατάληψις.
استيم ἰστίμ, ξ. ἀτμίς·νομίς.
استيمار ἰστιμάρα, ἴδε استمرار ἰστιμάρα.
استيمان ἰστιμάν, ἀ. τὸ ζητεῖν ἔλεος.
استيموت ἰστιμπότ, ξ. ἀτμάκατος.
استيه ἰστίμα, ξ. ἐκτίμησις.
استيه طور ἰστιματόρ, ξ. ἐκτιμητής.
آستين ἀσιτίν, π. χειρὶς κ. μανίκι
استيناس ἰστινάς, ἀ. τὸἐξημεροῦσθαι.
استيناف ἰστινάφ, ἀ. ἔφεσις. — كتخدا ἔφεσιν. — محكمهٔ ἐφετεῖον.
استيهال ἰστιχάλ, ἀ. ἱκανότης.
اسحار ἐσχάρ, πλ. τοῦ سحر σήχρ.
اسحى ἐσχηγέ, πλ. τοῦ سحا σεχά.
اسخان ἰσχάν, ἀ. τὸ ποιεῖν κλαίειν· θερμαίνειν.
اسخى ἐσχή, ὑπερθ. τοῦ سخى σεχή
اسخياء ἐσχηγιά, πλ. τοῦ سخى σεχή·
اسد ἐσεδ, ἀ. λέων. — داء لεοντίασις (παθολ.).
اسده ἐσεδέ, θηλ. τοῦ προηγ.
اسدى ἐσεδί, ἀ. λεόντειος.
اسر ἔσρ, ἀ. τὸ αἰχμαλωτίζειν.
اسر ὄσρ, ἀ. αἰχμαλωσία.
اسراء ἰσρά, ἀ. ἀποστολή.
اسرا ὄσερά, πλ. τοῦ اسير ἐσίρ.
اسراب ἰσράπ, ἀ. τὸ ἀποστέλλεσθαι.
اسرار ἐσράρ, πλ. τοῦ سر σέρρ.
اسرار ἐσράρ, ἀ. κάνναβις ἰνδική·
اسراع ἰσρά', ἀ. τὸ ἐπισπεύδειν.
اسراف ἰσράφ, ἀ. σπατάλη.
اسرافيل ἰσραφίλ, ἀ. Σεραφείμ.
اسرب ὄσρὸπ, ἀ. μόλυβδος. ς — μολυβδωτός.

اسرع ἐσρέ', ἀ. πολὺ, λίαν ταχύς.
اسركك ἐσιργκεμέκι, ἴδε كسركك κεσρέ.
اسره ἐσρέ, ἴδε كسره κεσρέ.
اسره ἐσρρέ, πλ. τοῦ سر σέρ.
اسريك ἐσριμέκι, τ. τὸ μαίνεσθαι· γίνεσθαι μανιώδης.
اسس ἐσσές, πλ. τοῦ اساس ἐσάς.
اسطار ἐστὰρ καὶ
اسطر ἐστούρ, πλ. τοῦ سطر σατήρ.
اسطرلاب ὀστουρλάπ, ξ. ἀστρολάβιον.
اسطقس ὀστουκούς, ξ. στοιχεῖον (φυσ.). [λινδρος.
اسطوانه ὀστουβανέ, π. στήλη, κύ-
اسطوره ἐστουρέ, π. μῦθος.
اسعاد ἰσ'άδ, ἀ. τὸ ποιεῖν τινὰ εὐτυχῆ· εὐτυχεῖν.
اسعار ἐσ'άρ, ἀ. πλ. τοῦ سعر σή'ρ.
اسعاف ἰσ'άφ, ἀ. εἰσακούειν.
اسعد ἐσ'άδ, ὑπερθ. τοῦ سعيد σα'ίδ.
اسعف ἐσ'έφ, ἀ. κνιώδης, κ. κασιδιάρης.
اسف ἐσέφ, ἀ. λύπη, θλῖψις.
اسفار ἐσφάρ, πλ. τοῦ سفر σεφὲρ καὶ τοῦ سفر σίφρ.
اسفل ἐσφέλ, ὑπερθ. τοῦ سفيل σεφίλ.
اسفلك ἐσεφλενμέκι, τ. λυπεῖσθαι.
اسفناخ ἰσφινάχ, ἀ. ὀνόβλυτον (φ.).
اسفنج ἰσφένδζ, ἀ. σπόγγος.
اسفندان ἰσφενδάν, ξ. σφένδαμνος.
اسفيداج ἰσφιδάδζ, π. ψιμύθιον.
اسقاء ἰσκά, ἀ. ἀρδεύειν.
اسقار پين ἰσκαρπίν, ξ. πέδιλα λεπτά.
اسقارموز ἰσκαρμόζ, ξ. σκαλμός.
اسقاره ἰσκάρα, ξ. ἐσχάρα.
اسقاط ἰσκάτ, ἀ. ἀποβολή.
اسقام ἐσκάμ, πλ. τοῦ سقم σεκάμ.
اسقرلات ἰσκαρλάτ, ξ. τὸ ὕσγινον χρῶμα, κ. ἅλικον.
اسقره ἰσκάρα, ἴδε اسقاره ἰσκάρα.
اسقف ὀσκούφ, ἀ. ἐπίσκοπος.
اسقندیل ἰσκανδίλ, ξ. βολίς.
اسقورپيت ἰσκορπίτ, ξ. στομακάκη (παθολ.). اوق — λεπτόσπερμος (φ.). بالغى — σκορπίος (ἰχθ.).
اسقورچينه ἰσκορτσίνα, ξ. σκωροσύνη· τραγοπώγων (φ.).
اسقوفيه ἰσκούφγια, ξ. κεκρύφαλος, κ. σκοῦφος. [(ἰχθ.).
اسقومرى ἰσκούμρου, ξ. σκόμβρος
اسقونطو ἰσκόντο, ξ. προεξόφλησις.
اسقونه ὀσκούνα, ξ. ἡμιολία (πλοῖον).
اسكات ἰσκιάτ, ἀ. τὸ κατασιγάζειν.
اسكار ἰσκιάρ, ἀ. τὸ μεθύειν τινά.
اسكان ἰσκιάν, ἀ. τὸ κατοικεῖν.
اسكتك ἐσκιτμέκι, τ. παλαιόνειν.
اسكته ἰσκέτε, ξ. ἀκανθυλλὶς, κ. σκαθί (πτ.).
اسكلت καὶ اسكله ἰσκελέτ, ξ. σκελετός. [θρα.
اسكله ἰσκέλε, τ. κλῖμαξ· ἀποβά-

اسكمله ἰσκέμλε, τ. σκίμπους.
اسكن ἐσκέν, ὑπερθ. τοῦ سكن σακίν.
اسكنجه ἰσκενδζέ, π. βάσανον· βασανιστήριον.
اسكوفيه ἰσκιούφγια, ἴδε اسقوفيه
اسكى ἐσκί, τ. ἀρχαῖος.
اسكيتك ἐσκιτμέκ, ἴδε اسكتك
اسكيجى ἐσκιδζί, τ. ῥωποπώλης.
اسكيروس ἰσκίρος, ξ. σκίρρος (παθ.).
اسكيش ἐσκιμίς, τ. πεπαλαιωμένος.
اسكيك ἐσκιμέκ, τ. παλαιοῦσθαι.
اسل ἐσέλ, ἀ. σχοῖνος, θρύον (φ.).
اسلاع ἰσλά', πλ. τοῦ سلع σέλ'.
اسلاف ἐσλάφ, πλ. τοῦ سلف σελέφ.
اسلام ἰσλάμ, ἀ. ἰσλαμισμός. — اهل — μουσουλμᾶνος.
اسلامى ἰσλαμί, ἀ. μωαμεθανικός.
اسلاميت ἰσλαμιγέτ, ἴδε اسلام ἰσλάμ.
اسلحه ἐσλιχά, πλ. τοῦ سلاح σιλάχ. — خانه — ὁπλοστάσιον.
اسلم ἐσλέμ, ὑπερθ. τοῦ سلم σελίμ.
اسلوب ἀσλούπ, ἀ. μέθοδος· τρόπος.
اسم ἴσμ, ἀ. ὄνομα. — خاص — ὄν. κύριον. — عام — καὶ جنس — ὄν. προσηγορικόν. — موصوف — ὄν. οὐσιαστικόν. — صفت — ὄν. ἐπίθετον. — مذكر — ὄν. ἀρσενικόν. — مؤنث — ὄν. θηλυκόν. — جامد — ὄν. πρωτότυπον. — مشتق — ὄν. παράγωγον. — اشارت — ἀντ. δεικτική. — تفضيل — ὄν. ὑπερθετικόν. — تصغير — ὄν. ὑποκοριστικόν. — فاعل — ἐνεργ. μετοχή. — مفعول — παθ. μετοχή. — مصدر — ἀπαρέμφατον. — مكان وزمان — ὄν. τόπου καὶ χρόνου. — مبالغه — ὄν. ὑπερβολῆς. — منسوب — ὄν. σχετικόν. — آلت — ὄν. ὀργάνου. بسم الله رحمن الرحيم ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος.
اسما ἐσμά, πλ. τοῦ προηγ.
اسماع ἐσμά', πλ. τοῦ سمع σέμ'.
اسماع ἰσμά', ἀ. τὸ ποιεῖν ἀκούειν.
اسماك ἐσμάκ, πλ. τοῦ سمك σεμέκ.
آسمان ἀσουμάν, π. οὐρανός· στερέωμα· σφαῖρα.
آسمانه ἀσουμανέ, π. ὀροφή.
آسمانى ἀσουμανί, π. οὐράνιος.
اسمر ἐσμέρ, ἀ. μελάγχρους.
اسمرلك ἐσμερλίκ, τ. μελάγχροια.
اسمك ἐσμέκ, τ. πνέειν, φυσᾶν.
اسمى ἰσμί, ἀ. ὀνομαστικόν.
اسمير ἰσμιράρ, π. μελάγχροια.
اسن ἐσέν, τ. εὔρωστος..
اسناد ἰσνάδ, ἀ. ἐπερείδεσθαι· προσάπτειν.
اسنان ἐσνάν, πλ. τοῦ سن σίνν. — خروج ὀδοντοφυΐα.
اسنك ἐσνέκ, τ. ἐλαστικόν.

اسنك ἐσνεμέκ, τ. χασμᾶσθαι.
اسنه ἐσιννέ, τ. πλ. τοῦ سنان σινάν.
اسنيش ἐσνεΐς, τ. χάσμημα.
اسوار ἐσβάρ, πλ. τοῦ سور σούρ.
اسواق ἐσβάκ, πλ. τοῦ سوق σούκ.
اسود ἐσβέδ, ἀ. μέλος.
اسود ὄσούδ, πλ. τοῦ اسد ἐσέδ.
اسوداد ἰσβιδάδ, ἀ. μελανότης.
آسودن ἀσουδέν, π. ἀναπαύεσθαι.
آسوده ἀσουδέ, π. ἥσυχος· ἄφροντις.
آسودگى ἀσουδεγκί, π. ἀνάπαυσις.
آسودهلك ἀσουδελίκ, τ. συνών. τοῦ προηγουμένου.
اسهاب ἰσχάπ, ἀ. φλυαρία· ἀπληστία.
اسهال ἰσχάλ, ἀ. διάρροια.
اسهام ἐσχάμ, πλ. τοῦ سهم σεχίμ.
اسهل ἐσχέλ, ὑπερθ. τοῦ سهل σέχλ.
آسيا ἀσιγιά, π. μύλος.
آسياب ἀσιγιάπ, π. νερόμυλος.
آسياباد ἀσιγιαπάδ, π. ἀνεμόμυλος.
آسيابان ἀσιγιαπάν, π. καὶ آسياكر ἀσιγιαγκέρ, π. μυλωθρός.
اسياف ἐσγιάφ, πλ. τοῦ سيف σέϊφ.
آسيب ἀσίπ, ἀ. σύγκρουσις.
اسير ἐσίρ, ἀ. αἰχμάλωτος· δοῦλος. — فراش — κλινήρης.
اسيركمك ἐσιργκεμέκ, τ. διαφυλάττειν.
اسيركجى ἐσιργκεϊδζί, τ. εὐσπλαγχνος, εὐσπλαγχνικός.
اسيرلك ἐσιρλίκ, τ. αἰχμαλωσία· δουλεία. [ψυχεῖν.
آش ἄξ, τ. τροφή. — كمك — καχος
اس ἔξ, τ. ἴσος· ὅμοιος· σύντροφος.
اشارات ἰσαράτ, πλ. τοῦ اشارت ἰσαρέτ, ἀ. σημεῖον.
اشاعه ἰσα'ά, ἀ. τὸ διαθρυλεῖν.
اشاغه ἀσαγὰ καὶ اشاغى ἀσαγή, τ. κάτω. — دن — κάτωθεν. — وارمق — ἀφαιρεῖν.
اشام ἐσά'μ, ἀ. δυσοιώνιστος.
اشام ἐσάμ, ἀ. φιλοπότης. — خون αἱμοβόρος.
اشائم ἐσαΐμ, ἀ. πλ. τοῦ اشام ἐσά'μ.
اشباح ἐσπάχ, πλ. τοῦ شبح σέπχ.
اشاعه ἰσα'έ, ἀ. τὸ δημοσιεύειν.
اشباع ἰσπά', ἀ. τὸ κορέννυσθαι.
اشباه ἐσπάχ, πλ. τοῦ شبه σίπχ.
اشبو ἴσπου, τ. δεικτ. ἀντων. ὅδε (ἐπὶ πραγμάτων αἰσθητῶν ἢ νοερῶς ὁρατῶν)· οὗτος (ἐν τοῖς ἐγγράφοις καὶ ἰδίως ἐν τοῖς χρονολογίοις).
اشبه ἐσπέχ, ἀ. ὁμοιότερος-ότατος.
اشبه ἐσπέχ, τ. αὐθάδης.
اشتاه ἰστάχ, τ. ὄρεξις.
اشتباه ἰστιπάχ, ἀ. ἀμφιβολία. — بى — ἀναμφιβόλως. [θισμός.
اشتداد ἰστιδάδ, ἀ. ἐνίσχυσις· ἐρε-
اشتر ὄστὸρ, π. κάμηλος (ζ.). —

قوا βλίτον (φ.). كو — καμηλοπάρδαλις. غم — στρουθοκάμηλος.

اشترا ἰᾶτιρά, ἀ. ἀγορά.

اشتراك ἰᾶτιράκι, ἀ. μετέχω.

اشتمك ἰᾶτιτδιρμέκι, τ. ποιεῖν τινα ἀκούειν.

اشتغال ἰᾶτιγάλ, ἀ. τὸ ἀναφλέγεσθαι.

اشتغال ἰᾶτιγάλ, ἀ. ἀσχολία.

اشتقاق ἰᾶτικάκ, ἀ. παραγωγὴ (Γραμμ.). — مع ἐτυμολογία.

اشتكاء ἰᾶτικιά᾽, ἀ. παράπονον.

اشتكاك ἰᾶτικιάκι, ἀ. ὑπόνοια.

اشتمال ἰᾶτιμάλ, ἀ. περιλαμβάνειν.

اشتمام ἰᾶτιμάμ, ἀ. ὄσφρησις.

اشتمك ἰᾶτιμέκι, ἴδε اشتمك ἰᾶτιμέκι.

اشته اما اشته ἰᾶτέ, τ. ἰδού.

اشتها ἰᾶτιχά, ἀ. ὄρεξις.

اشتهار ἰᾶτιχάρ, ἀ. εὔκλεια.

اشتى آشتى ἀᾶτή, π. εἰρήνη· συμφιλίωσις.

اشتياق ἰᾶτιγιάκ, ἀ. ἐπιθυμία· ἔρως.

اشجار ἐᾶδζάρ, πλ. τοῦ شجر ᾶέδζρ.

اشجى آشجى ἀᾶδζή, τ. μάγειρος. باشى — ἀρχιμάγειρος.

اشخاص ἐᾶχάς, πλ. τοῦ شخص ᾶάχς.

اشد ἐᾶέδδ, ὑπερθ. τοῦ شديد ᾶεδίδ. احتياج — ἀπόλυτος ἀνάγκη.

اشداء ἐᾶεδδά, πλ. τοῦ προηγ.

اشر ἐᾶέρρ, ὑπερθ. τοῦ شرير ᾶερίρ.

اشرا ᾶᾶερά, πλ. τοῦ شرير ᾶερίρ.

اشراب ἰᾶράπ, ἀ. κερνᾶν· ἐξηγεῖσθαι.

اشرار ἐᾶράρ, πλ. τοῦ شر ᾶέρρ.

اشراط ἐᾶράτ, πλ. τοῦ شرط ᾶᾶρτ (ἄχρ.), ὁ ὅρος.

اشراف ἐᾶράφ, πλ. τοῦ شريف ᾶερίφ.

اشراق ἰᾶράκ, ἀ. διαυγάζειν.

اشراك ἰᾶράκι, πλ. τοῦ شرك ᾶίρκι.

اشربه ἐᾶριπέ, πλ. τοῦ شراب ᾶεράπ.

اشرف ἐᾶρέφ, ὑπερθ. τοῦ شريف ᾶερίφ.

اشرمه آشرمه ᾶᾶιρμά, τ. δεσμός.

اشعار ἐᾶ᾽άρ, πλ. τοῦ شعر ᾶή᾽ρ καὶ شعر ᾶά᾽ρ. [ποιεῖν.

اشعار ἰᾶ᾽άρ, ἀ. δεικνύειν· κοινο-

اشعاع ἰᾶ᾽α᾽, ἀ. ἀκτινοβολία, λάμψις.

اشعال ἰᾶ᾽άλ, ἀ. τὸ ἀναφλέγειν.

اشعه ἐᾶι᾽ά, πλ. τοῦ شعاع ᾶουά᾽.

اشغال ἐᾶγάλ, πλ. τοῦ شغل ᾶούγλ.

اشغال ἰᾶγάλ, ἀ. τὸ ἐπασχολεῖν.

اشغل ἐᾶγάλ, ἀ. ὁ λίαν ἀπησχολημένος.

اشفاق ἐᾶράκ πλ. τοῦ شفقة ᾶεφακάτ.

اشقه آشقه ᾶᾶουφτέ, π. ἔκθαμβος.

اشفق ἐᾶφάκ, ἀ. οἰκτιρμονέστερος -έστατος· εὐσπλαγχνικώτερος -ώτατος.

اشق آشق ᾶᾶήκ, τ. ἀστράγαλος.

اشق اشق ἰᾶήκ, τ. βαγή, κ. χαραμάδα.

اشق اشق ἰᾶήκ, ἴδε اشق اشق ἰᾶήκ.

اشقيا اشقيا ἐᾶκηγιά, πλ. τοῦ شقى ᾶακή.

اشك ἔᾶκι, π. δάκρυ.

اشك ἐᾶέκι, τ. ὄνος. قفالى — χονδροκέφαλος. جى — ὀνηλάτης. جيلك — ὀνηλασία. لك — ἀμάθεια· εὐήθεια, γαϊδουριά. — يبانى ὄναγρος.

اشك ἐᾶίκι, ἴδε اشى ἐᾶίκι.

اشكار آᾶικιάρ, π. πασιφανής.

اشكاره آᾶικιαρέ, π. ἀναφανδόν.

اشكال اᾶικιάλ, πλ. τοῦ شكل ᾶέκιλ.

اشكال ἰᾶκιάλ, ἀ. ἀβέβαιον.

اشكبار اᾶικιπάρ, π. κλαυθμώδης, κ. κλαψιάρης.

اشكر اᾶεκιρίζ, π. συνών. τοῦ πρ.

اشكل اᾶκέλ, ἀ. δόλος, στρεψοδικία.

اشكنبه اᾶχενπέ, π. ἠτριαῖα, ἐγκοίλια.

اشكنجه ἰᾶκενδζέ, ἴδε اشكنجه ἰᾶχενδζέ.

اشكوفه اᾶκοφέ, π. ἄνθος.

اشكه آᾶκέ, τ. λυγμός.

اشكين اᾶκίν, τ. πέδη (εἶδος βαδίσματος ἵππων). [λαμάκ.

اشلامق آᾶλαμάκ, ἴδε آشلامق ἀᾶλ-

اشلشمك اᾶλεμέκι, τ. συμμιγνύναι· βατεύειν.

اشمئزاز ἰᾶμιζάζ, ἀ. ἀποστροφή.

اشمار ἰᾶμάρ, τ. νεῦμα.

اشمام ἰᾶμάμ, ἀ. τὸ ποιεῖν ὀσφραίνεσθαί τι.

آشمق ἀᾶμάκ, τ. ὑπερβαίνειν· ὀχεύειν (βατεύειν ζῷα).

اشمك ἐᾶμέκι, τ. ἀποξέειν.

اشمل ἐᾶμέλ, ὑπερθ. τοῦ شامل ᾶαμίλ.

آشما ἀᾶμά, τ. ὀχεία, βάτευμα.

آشنا ἀᾶινά, π. εἰδήμων· γνωστός.

آشنالق ἀᾶιναλήκ, τ. γνωριμία· χαιρετισμός.

اشنع ἐᾶνέ᾽, ὑπερθ. τοῦ شنيع ᾶενί᾽.

آشمق ἀᾶινμάκ, τ. φθείρεσθαι (ἐκ τῆς προστριβῆς).

آشناور ἀᾶιναβέρ, π. κολυμβητής.

آشندرمق ἀᾶινδηρμάκ, τ. τὸ ποιεῖν φθείρεσθαι (ἐκ τῆς προστριβῆς).

اشه ᾶᾶνέ, ἀ. βρύον.

اشيه ᾶᾶνιγέ, ἀ. φῦκος.

اشواق ἐᾶβάκ, πλ. τοῦ شوق ᾶέβκ.

آشوب آᾶούπ, π. ταραχή.

آشوب آᾶσούπ, π. ταραξίας.

آشورمق آᾶηρμάκ, τ. ὑπερβαίνειν· ὑποκλέπτειν, ὑπεξαιρεῖν.

آشوری آᾶηρή, τ. πέραν, λίαν· ἀνώτερος. — اوى كون ἡμέραν παρ᾽ ἡμέραν. درجه — ὑπερβαλλόντως.

اشهاد ἐᾶχάδ, πλ. τοῦ شاهد ᾶαχίδ.

اشهاد ἰᾶχάδ, ἀ. παρουσιάζειν ὡς μάρτυρα.

اشهار ἰᾶχάρ, ἀ. ἐπαινεῖν.

اشهب ἐᾶχέπ, ἀ. λευκόφαιος (ἵππος).

اشهر ἐᾶχέρ, ἀ. ὁ λίαν περιώνυμος· πασίγνωστος.

اشی آڤی, τ. ἐμβολάς· δαμαλίς. — يوياسی — ὤχρα.
اشیا ἐᾱγιά, πλ. τοῦ ش ᾱέγι.
اشیان آᾱιγιάν, π. φωλεά.
اشیانه آᾱιγιανέ, π. συνών. τοῦ πρ.
آشیرمق آᾱιρμάκ, ἴδε آشورمق
آشیق آᾱήκ, ἴδε آشق آᾱήκ.
اشیك ἐᾱίκι, τ. οὐδός, κατώφλιον.
آشیلامق آᾱιλαμάκ, τ. ἐγκεντρίζειν.
آشیلامه آᾱιλαμά, τ. ἐγκεντρισμός.
اصابت ἰσαπέτ, ἀ. τὸ ἐπιτυγχάνειν.
اصابع ἐσαπή', πλ. τοῦ اصبع οὐσπού'.
اصادق ἐσαδήκ, πλ. τοῦ صدیق σαδήκ.
اصاغر ἐσαγήρ, πλ. τοῦ اصغر ἀσγάρ.
اصاغه ἰσαγά, ἀ. πλάσσειν.
اصالت ἀσαλέτ, ἀ. εὐγένεια.
آصالة ἀσάλετεν, ἀ. αὐτοπροσώπως.
اصالتلو ἀσαλετλοῦ, τ. εὐγενέστατος.
اصباح ἀσπάχ, πλ. τοῦ صبح σούπχ.
اصباغ ἀσπάγ, πλ. τοῦ صبغ σήπγ.
اصبع οὐσπού', ἀ. δάκτυλος.
اصبور οὐσπούρ, ἀ. δίψακος (φ.).
اصبی ἀσπί, πλ. τοῦ صبی σαπί.
اصبح ἐσάχχ, ὑπερθ. τοῦ صحیح σαχήχ.
اصحا ἐσηχά, πλ. τοῦ صحیح σαχήχ.
اصحاب ἀσχάπ, πλ. τοῦ صاحب σαχήπ.
اصدار ἐσδάρ, ἀ. ἔκδοσις.
اصداف ἀσδάφ, πλ. τοῦ صدف σαδέφ.
اصداق ἀσδάκ, πλ. τοῦ صدق σήδκ.
آصدرمق ἀσδηρμάκ, τ. ἀπαγχονίζειν.

اصدق ἀσδάκ, ὑπερθ. τοῦ صادق σαδήκ.
اصدقا ἀσδηκά, πλ. τοῦ صادق σαδήκ.
اصرار ἰσράρ, ἀ. ἐπιμονή.
اصراف ἐσράφ, πλ. τοῦ صرف σάρφ.
اصرغان ἰσηργκάν, τ. δηκτικός. — اوتی — κνίδη, κ. τσουκνίδα (φ.).
اصرمق ἰσηρμάκ, τ. δάκνειν.
اصریق ἰσηρήκ, τ. δῆγμα.
اصطباب ἰστηπάπ, ἀ. ἐκγύμνωσις.
اصطبار ἰστηπάρ, ἀ. ὑπομονή.
اصطبل ἰστάπλ, ἀ. σταῦλος. — صاحب مدیری σταυλάρχης.
اصطفا ἰστιφά, ἀ. ἐκλογή.
اصطلاح ἰστηλάχ, ἀ. κυριολεξία· ὅρος τεχνικός. — بیلمی — φρασεολογία.
اصطلاحات ἰστηλαχάτ, πλ. τοῦ πρ.
اصطناع ἰστηνά', ἀ. τὸ συμποσιάζειν.
اصطیاد ἰστηγιάδ, ἀ. ἁλιεία.
اصعاد ἠσ'άδ, ἀ. τὸ ὑψόνειν.
اصعب ἀσάπ, ὑπερθ. τοῦ صعب σά'π.
اصغا ἠσγά, ἀ. τὸ ἀκούειν· συναινεῖν.
اصغار ἠσγάρ, ἀ. σμικρύνειν.
اصغر ἀσγάρ, ὑπερθ. τοῦ صغیر σαγήρ.
آصف ἀσήφ, ἀ. Ἀσάφ (λέγεται ὅτι ἦτο βεζύρης τοῦ Σολομῶντος. Ἡ σοφία καὶ ἡ σύνεσις τοῦ Ἀσὰφ κατέστη παροιμιώδης).
آصف ἀσήφ, ἀ. κάππαρις.
اصفار ἐσφάρ, πλ. τοῦ صفر σηφήρ.

اصفاق ἐσφάφ, πλ. τοῦ صف σάφφ.
آصفانه ἀσηφανέ, π. ἀσαφικός, ὅμοιος τῷ Ἀσὰφ, τίτλος ὀθωμανοῦ ὑπουργοῦ.
اصفر ἐσφέρ, ἀ. κίτρινος, ὠχρός.
اصفرار ἰσφιράρ, ἀ. ὠχριᾶν.
اصفیا ἐσφιγιά, πλ. τοῦ صافی σαφί.
آصق ἀσκή, τ. πᾶν ὅ,τι κρέμαται· δῶρον· ἀναρτήρ.
اصل ἄσλ, ἀ. ῥίζα· γένος· καταγωγή· οἰκογένεια· ἀρχή, βάσις, θεμέλιον· πρωτότυπον· μέθοδος. — ال فی ἀρχῆθεν. — اولمز ὁ ἀρχῆθεν ἐξ οἰκογενείας εὐγενής. — یوق — ἀβάσιμος. — عن πρωτοτύπως.
اصلاء آسلا, ἀ. ποσῶς, ποτέ.
آصلا ἄσλεν, ἀ. κατ' ἀρχήν, κατ' οὐσίαν. — و فرعاً — κατά τε τὴν οὐσίαν καὶ τοὺς τύπους.
اصلاء ἐσαλά, πλ. τοῦ اصیل ἐσήλ.
اصلاب ἐσλάπ, πλ. τοῦ صلب σούλπ.
اصلاتمق ἰσλατμάκ, τ. βρέχειν.
اصلاح ἰσλάχ, ἀ. διόρθωσις. — ذات البین ἡ συνδιαλλαγὴ τῶν διεστώτων· συμφιλίωσις.
اصلاحات ἰσλαχάτ, πλ. τοῦ προηγ.
اصلاحخانه ἰσλαχ-χανέ, π. ὀρφανοτροφεῖον· σωφρονιστήριον.
اصلاق ἰσλάκ, τ. βεβρεγμένος.

اصلانمق ἰσλανμάκ, τ. βρέχεσθαι.
اصلح ἐσλάχ, ὑπερθ. τοῦ صالح σαλήχ.
اصلع ἐσλά', ἀ. φαλακρός.
اصلق ἰσλήκ, τ. σύριγμα· σφυρίκτρα. چالق — συρίζειν.
آصلمش ἀσηλμής, τ. ἀνηρτημένος.
آصلمق ἀσηλμάκ, τ. ἀναρτᾶσθαι.
آصلو ἀσηλί, τ. ἴδε آصلمش ἀσηλμής.
آصلی ἀσλί, ἀ. ἀρχικός.
اصم ἐσάμ, ἀ. κωφός.
اصمارلامق καὶ اصمارلق ἰσημαρλαμάκ, τ. παραγγέλλειν. الله اصمارلادق ἀναθέτομεν ὑμᾶς τῷ Θεῷ, χαίρετε! (ὅπερ λέγει τις ὅταν ἀπέρχηται). [λία.
اصمارله ἰσημαρλαμά, τ. παραγγεآصمق ἀσμάκ, τ. κρεμᾶν, ἀναρτᾶν.
آصمه ἀσμά, τ. ἀνηρτημένος· κλῆμα· ἀναδενδράς, κληματαριά. — باغ ἀγριάμπελος. قدای — καταβολάς. چیوغی — οἰνάς.
اصنای ἐσνάφ, πλ. τοῦ صنف σήνφ.
اصنام ἐσνάμ, πλ. τοῦ صنم σανέμ.
اصوات ἐσβάτ, πλ. τοῦ صوت σάβτ.
اصواف ἐσβάφ, πλ. τοῦ صوف σόφ.
اصواب ἐσβέπ, ὑπερθ. τοῦ صواب σαβάπ.
اصول οὐσούλ, ἀ. πλ. τοῦ اصل ἄσλ. الله — ἀταράχως· εὐμεθόδως. محاکمه — δικονομία. وجهله — δεόντως.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ

اصولسز اوسولسوز, τ. ἀμέθοδος· ἀμεθόδως.

اصولجه اوسولجوں, ἀ. μεθοδίσται. — مذهب μεθοδισμός.

اصهار اصخار, πλ. τοῦ صهر σήχρ.

اصی آصی, τ. κέρδος.

اصیاق اصیغاف, πλ. τοῦ صیف σέγεφ.

اصیل اصیل, ἀ. στερεός· ἀρχικός.

اصیلو آصیلو, τ. ἐκκρεμής.

اضاءه اضاءه, ἀ. φωταψία· διασάφησις.

اضاعه اضاعه, ἀ. ἀπώλεια.

اضافت اضافه کلمه اضافه, ἀ. τὸ συνάπτειν· σύνοψις· σύνταξις τῆς γενικῆς μετὰ τῆς λέξεως, πρὸς ἣν σχετίζεται, καὶ τοῦ ἐπιθέτου μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ (Γραμμ.). [λωτα.

اضحاك اضحاك, ἀ. τὸ κινεῖν τὸν γέλωτα.

اضحی اضحی, ἀντὶ اضحی πλ. τοῦ اضحاه اضحات, θυσίαι. — عید ἡ ἑορτὴ τῶν θυσιῶν = τὸ Κουρμπὰν βαϊράμι.

اضحوکه اضحوکه, ἀ. παιδιά.

اضداد اضداد, πλ. τοῦ ضد ζήδδ.

اضر ἐζάρ, ἀ. ἐπιβλαβέστερος-έστατος.

اضرار ἐζράρ, πλ. τοῦ ضرر ζαράρ.

اضرار اضرار, ἀ. τὸ βλάπτειν.

اضرارا اضرارا, ἀ. ἐπὶ βλάβῃ.

اضراس ἐδράς, πλ. τοῦ ضرس δήρς.

اضطراب اضطراب, ἀ. ἀμηχανία· πάθησις (ἰατρ.). [τος.

اضطرار اضطرار, ἀ. ἀνάγκη ἀπόλυ-

اضعاف اضعاف, πλ. τοῦ ضعف δήφ.

اضعاف اضعاف, ἀ. ἐξασθένησις.

اضعف اضعف, ἀ. λίαν ἀδύνατος.

اضلاع اضلاع, πλ. τοῦ ضلع δήλ. — مساوی الاضلاع ἰσόπλευρος.

اضلال اضلال, ἀ. τὸ ἀποπλανᾶν.

اضمار اضمار, ἀ. τὸ κρύπτειν ἐνδομύχως.

اضمحلال اضمحلال, ἀ. ἐξαφάνισις.

اطاعت اطاعت, ἀ. εὐπείθεια.

اطاعتاً اطاعتاً, ἀ. εὐπειθῶς.

اطاعتسز اطاعتسز, τ. ἀπειθής.

اطاعتسزلك اطاعتسزلك, τ. ἀπείθεια.

اطاله اطاله, ἀ. παράτασις. — لسان ἐξύβρισις.

اطبا اطبا, πλ. τοῦ طبیب ταπίπ.

اطباق اطباق, πλ. τοῦ طبق τήπκ.

اطراح اطراح, ἀ. ἀποβολή, ἐξώθησις.

اطراد اطراد, ἀ. τὸ ἐξελαύνειν· τάξις.

اطراف اطراف, πλ. τοῦ طرف ταράφ. — و اکناف τὰ πέριξ. — بطن λεπτομερῶς.

اطرافلی اطرافلی, τ. λεπτομερής.

اطرقه اطرقه, πλ. τοῦ طریق ταρήκ.

اطعام اطعام, ἀ. τὸ τρέφειν.

اطعمه اطعمه, πλ. τοῦ طعام ταάμ.

اطف اطف, πλ. τοῦ طفی ζάπγ.

اظفار اظفار, πλ. τοῦ ظفر ζούφρ.

اظفر اظفر, ὑπερθ. τοῦ ظریف ζαρίφ.

اظفور اظفور, πλ. τοῦ ظفر ζούφρ.

اظلاف اظلاف, πλ. τοῦ ظلف ζήλφ.

اظلال اظلال, πλ. τοῦ ظل ζήλλ.

اظلال اظلال, ἀ. σκιάζειν· προστατεύειν.

اظلم اظلم, ἀ. ὑπερθ. τοῦ مظلم ζαλίμ.

اظهار اظهار, ἀ. δηλοποιεῖν.

اظهر اظهر, ὑπερθ. τοῦ ظاهر ζαχίρ.

اعابد اعابد, πλ. τοῦ عبد ἄπδ.

اعاجم اعاجم, πλ. τοῦ عجم ἀδζέμ.

اعاجیب اعاجیب, πλ. τοῦ اعجوبه ἀδζουπέ.

اعاده اعاده, ἀ. ἀποδιδόναι.

اعاده اعاده, ἀ. κατ' ἀναψηλάφισιν (νομ.).

اعادی اعادی, πλ. τοῦ عدو ἀδούββ.

اعاره اعاره, ἀ. τὸ δανείζειν· κίχρησις. [τροφήν.

اعاشه اعاشه, ἀ. τὸ τρέφειν, δίδειν

اعاظم اعاظم, πλ. τοῦ اعظم ἀζάμ.

اعالی اعالی, πλ. τοῦ اعلی ἀ'λιά.

اعانات اعانات, πλ. τοῦ ἐπομ.

اعانه اعانه, ἀ. συνδρομή.

اعتاب اعتاب, ἀ. τὸ εὐφραίνειν.

اعتاد اعتاد, ἀ. τὸ ἑταιμάζειν.

اعتاق اعتاق, ἀ. χειραφέτησις.

اظافیر اظافیر, πλ. τοῦ ظفر ζούφρ.

اعتبار i'tibār, ἀ. ὑπόληψις.
اعتبر i'tibar, ἀ. ἀπό, ἔκτοτε.
اعتبارسز i'tibārsiz, τ. ἀνυπόληπτος. [πτος.
اعتبارلو i'tibārlu, τ. εὐυπόληπτος.
اعتبارى i'tibārī, ἀ. ὀνομαστικός, φαντασιώδης.
اعتداء i'tidā, ἀ. τὸ ἀδικεῖν.
اعتدال i'tidāl, ἀ. μετριότης· ἰσότης. ليل و نهار — ἰσημερία.
اعتذار i'tizār, ἀ. δικαιολογεῖσθαι.
اعتراض i'tirāz, ἀ. ἔνστασις.
اعتراضات i'tirāzāt, πλ. τοῦ προηγ.
اعتراف i'tirāf, ἀ. ἀναγνώρισις.
اعتزاز i'tizāz, ἀ. τὸ τιμᾶν.
اعتزال i'tizāl, ἀ. τὸ ἀπομονοῦσθαι.
اعتزام i'tizām, ἀ. τὸ προβουλεύεσθαί τι· ἐμμένειν.
اعتساف i'tisāf, ἀ. καταπίεσις.
اعتصاب i'tisāb, ἀ. τὸ ἀρκεῖσθαι.
اعتصام i'tisām, ἀ. τὸ συναισθάνεσθαι· ἀθῳότης.
اعتقاد i'tikād, ἀ. ἐμπιστοσύνη.
اعتكاف i'tikāf, ἀ. μονάζειν.
اعتلاء i'tilā, ἀ. ὑψόνεσθαι· ἀνατέλλειν.
اعتلاق i'tilāq, ἀ. τὸ ἐρωτεύεσθαι.
اعتلال i'tilāl, ἀ. ἀσθενεῖν.
اعتماء i'timā, ἀ. τὸ ἐκλέγειν.
اعتماد i'timād, ἀ. τὸ ἐμπιστεύεσθαι. نامه — διαπιστευτήριον (πρέσβ.).
اعتمادًا i'timādan, ἀ. ἐμπιστευτικῶς.
اعتمام i'timām, ἀ. τὸ περιτυλίσσειν κίδαριν.
اعتناء i'tinā, ἀ. τὸ προσέχειν.
اعتناق i'tināq, ἀ. περιπτύσσεσθαι.
اعتياد i'tiyād, ἀ. ἕξις.
اعجاب i'jāb, ἀ. ἐκπλήττειν.
اعجاز i'jāz, πλ. τοῦ عجز ἄδζ.
اعجاز i'jāz, ἀ. ἐξασθενεῖν.
اعجز a'jaz, ὑπερθ. τοῦ عاجز ἀδζίζ.
اعجوبه a'jūbe, ἀ. παράδοξον.
اعدا a'dā, πλ. τοῦ عدو ἀδούθ.
اعداد a'dād, πλ. τοῦ عدد ἀδέδ.
اعداد i'dād, ἀ. τὸ ἀριθμεῖν.
اعدادى i'dādī, ἀ. προκαταρκτικός.
اعدام i'dām, ἀ. θανάτωσις.
اعدل e'del, ἀ. ὑπερθ. τοῦ عادل ἀδίλ.
اعذاب i'zāb, ἀ. τὸ τιμωρεῖν.
اعزار a'zār, πλ. τοῦ عذر ὀζρ.
اعراب i'rāb, ἀ. γραμματικὴ ἀνάλυσις. [λότης.
اعراج i'rāj, ἀ. ἡ ἐκ γενετῆς χωλ
اعراض a'rāz, πλ. τοῦ عرض ἀράζ.
اعراض i'rāz, ἀ. ἀποστρέφεσθαι.
اعراف a'rāf, ἀ. καθαρτήριον.
اعرج a'rej, ἀ. χωλὸς ἐκ γενετῆς.
اعز e'ez, ὑπερθ. τοῦ عزيز ἀζίζ.
اعزا e'zā καὶ اعز e'zez, πλ. τοῦ عزيز ἀζίζ.

اعزاز i'zāz, ἀ. τὸ τιμᾶν.
اعزام i'zām, ἀ. τὸ ἀποστέλλειν.
اعشار a'shār, πλ. τοῦ عشر οὔσρ.
اعشارى i'sharī, ἀ. δεκατικός.
اعصاب a'sāb, πλ. τοῦ عصب ἄσπ.
اعصار a'sār, πλ. τοῦ عصر ἄσρ.
اعضاء a'zā, πλ. τοῦ عضو οὔζθ. فخريه — ἐπίτιμα μέλη.
اعضاد a'dād, πλ. τοῦ عضد ἄζδ.
اعضالق a'zālik, τ. ἡ ἰδιότης μέλους συμβουλίου.
اعضد a'dud, πλ. τοῦ عضد ἄζδ.
اعطاء i'tā, ἀ. τὸ διδόναι, χορηγεῖν.
اعطاف a'tāf, πλ. τοῦ عطف ἄτφ.
اعظام i'zām, ἀ. τὸ μεγαλοποιεῖν.
اعظم a'zam, ὑπερθ. τοῦ عظيم ἀζίμ.
اعقاب a'kāb, πλ. τοῦ عقب ἀκήπ.
اعقل a'kal, ὑπερθ. τοῦ عاقل ἀκήλ.
اعلاء a'lā καὶ اعلى a'lā, ὑπερθ. τοῦ على ἀλί. — ك κάλλιστα.
اعلاء i'lā, ἀ. ὕψωσις.
اعلاق a'lāq, πλ. τοῦ علق ἀλέφ.
اعلال i'lāl, ἀ. τὸ καθιστάναι ἀσθενῆ· συναίρεσις.
اعلام a'lām, πλ. τοῦ علم ἀ'λέμ.
اعلام i'lām, ἀ. γνωστοποιεῖν· διαστικὴ ἀπόφασις.
اعلان i'lān, ἀ. δημοσίευσις· ἀγγελία. حرب — κήρυξις πολέμου.
اعلانات i'lānāt, πλ. τοῦ προηγ. نامه — i'lān-nāmé, ἀ. διάγγελμα· εἰδοποίησις.
اعلم a'lem, ὑπερθ. τοῦ عالم ἀλίμ. — الله ὁ Θεὸς εἰξεύρει.
اعلى a'lā, ἴδε اعلاء a'lā.
اعماء a'mā, πλ. τοῦ اعمى a'mā. [φλοῦν.
اعماء i'mā, ἀ. τὸ τυφλοῦν, ἐκτυ
اعمار a'mār, πλ. τοῦ عمر ὄμρ.
اعمار i'mār, ἀ. τὸ κατοικίζειν· πλουτίζειν.
اعماق a'māk, πλ. τοῦ عمق οὔμκ.
اعمال a'māl, πλ. τοῦ عمل ἀ'μέλ. ار بعه — αἱ τέσσαρες πράξεις τῆς ἀριθμητικῆς.
اعمال i'māl, ἀ. κατασκευή· τὸ ἐκμεταλλεύεσθαι.
اعملات i'malāt, πλ. τοῦ προηγ.
اعمام a'mām, πλ. τοῦ عم ἄμμ.
اعمد a'mid, πλ. τοῦ عمود ἀμούδ.
اعمى a'mā, ἀ. τυφλός.
اعناب a'nāb, πλ. τοῦ عنب ἠνέπ.
اعناق a'nāk, πλ. τοῦ عنق οὐνούκ.
اعنى a'nī, ἀ. δηλαδή.
اعواض a'wāz, πλ. τοῦ عوض ἠβάζ.
اعوام a'wām, πλ. τοῦ عام ἄμμ.
اعوان a'wān, πλ. τοῦ عون ἄβν.
اعوج a'wej, ἀ. καμπύλος.
اعوجاج i'wijāj, ἀ. κυρτότης.
اعور a'wer, ἀ. μονόφθαλμος.
اعياد a'yād, πλ. τοῦ عيد ἤδ.

اغتنام ايغتينامْ، ا. تو لافوراگوگيين. — فرصت اغتنام — دراتتسثاي تيس اڤكايريياس.

اغتياب ايغتياگاپ، ا. تو اپوسياذزين· كاكولوگيين.

اغتياط ايغتياگات، ا. تو دوساريستيسثاي· اورگيذزيسثاي.

اغتيال ايغتياگال، ا. تو اپيتيثيسثاي ايفنيديوس كاي فونيوين.

اغدار آغدار، پλ. توو γδ γάδρ.

اغدرمق آغدرماك، τ. تو ύψοων.

اغديه آغديگه، πλ. توو ιδ γηδά.

اغر آغر، τ. βαρύς· δύσπεπτος· πολύτιμος.

اغراء ايغرا، ά. تο προτρέπειν.

اغراس آغراس، πλ. توو γρ γάρς.

اغراس ايغراس، ά. تο φυτεύειν.

اغراض آغراض، πλ. توو γρ γαράζ.

اغراق ايغراق، ά. καταποντίζειν.

اغربه آغربه، υπερθ. توو γρ γαρίπ.

اغريه آغريپه، πλ. توو γρ γουράπ.

اغرتمق آغرتماك، τ. προξενεῖν πόνον, πονεῖν.

اغرجه آغرجه، τ. αρκετὰ βαρέως.

اغرشاق آغرشاك، τ. δίσκος· κριτίνον· ὄζος. اغرشاغی دیر آغرشاغی ἐπιγονατίς (ανατ.). [νειν.

اغرلتمق آغرلاتماك، τ. ἐπιβαρύ-

اغرلشدرمق آغرلاشدیرماك، τ. ὡς τὸ προηγούμενον.

اغصان آغصان، πλ. توو γουσν. γουσν.

اغضاب ايغزاپ، ά. تο παροργίζειν.

اغفال ايغفال، ά. تο ἐξαπατᾶν.

اغل آغل، τ. μάνδρα.

اغلاء ايغلا، ά. تο πλειστηριάζειν.

اغلتمق آغلاتماك، τ. تο ποιεῖν κλαίειν. [κλαίειν ὁμοῦ.

اغلاشمق آغلاشماك، τ. κλαίεσθαι·

اغلاط آغلات، πλ. توو γλ γαλάτ.

اغلاط ايغلات، ά. تο ἀποπλανᾶν.

اغلاق آغلاك، πλ. توو γλ γαλάκ.

اغلاق ايغلاك، ά. تο κλείειν· ἐπισκοτίζειν.

اغلال آغلال، πλ. توو γλ γούλλ.

اغلال ايغلال، ά. τὸ ἀπατᾶν· ἀπάτη.

اغلامسمق آغلامساماك، τ. ὑποκλαίειν. [ειν.

اغلامق آغلاماك، τ. κλαίειν.

اغلايش آغلايش، τ. κλαυθμός.

اغلب ايغلەپ، υπερθ. توو γλ γαλίπ.

اغلط ايغلاز، υπερθ. توو γλ γαλίζ.

اغلمه ايغليمه، πλ. توو γλ γαλάμ.

اغما ايغما، ά. λιποθυμία.

اغماد ايغماد، πλ. توو γμ γήμδ.

اغماز ايغماز، ά. تο συκοφαντεῖν· κακολογεῖν.

اغماض ايغماز، ά. تο κλείειν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ προσποιεῖσθαι μὴ βλέπειν. [ἀέρα.

اغماق ايغماك، τ. τὸ ὑψοῦσθαι εἰς τὸν

اغنا آغنا، υπερθ. توو γν γανί.

اغنام آغنام، πλ. توو γν γανί.

اغوا ايغوا، ά. تο πλανᾶν· ἀπατᾶν.

اغواء ايغوا، ά. تο πλανᾶν· ἀπατᾶν.

اغوا آغا، τ. κύριος, προϊστάμενος· ὁ πρεσβύτερος ἀδελφός. قرل اغاسی — ἀρχιευνοῦχος.

اغاج آغاج καὶ آغاچ ἀγάτς, τ. δένδρον. — ارمودی — ἀπελέα. — قاوق — κίτρον. — آت بوزمه‌لیسی — βουμελία. — ایجیر اغاجی — συκῆ. — المه اغاجی — μηλέα. — چیلکی اغاجی — βατόμαρον, κ. σμέουρον. — قاقان اغاجی — κολεός. قاقان اغاجی — σχοίνικλος (πτ.).

اغاججق آغاججق ἀγατσδζήκ, τ. δενδρύλλιον.

اغارتمق آغارتماك, τ. λευκαίνειν.

اغارمق آغارماك, τ. λευκαίνεσθαι (ἐπὶ κόμης καὶ γενείων)· ὑποφώσκειν. اغارمه‌سی کون آغارمه‌سی ὄρθρος.

اغاز آغاز، π. ἔναρξις.

اغازیدن آغازیدین، π. ἄρχεσθαι.

اغاق ايغاق، πλ. توو γν γανί. ἀγνιγέ.

اغرار ايغرار، ά. δυσαρέσκεια.

اغرپیا ايغرپیا، πλ. توو γρ γαπί.

اغرپی ايغرپی، υπερθ. توو γρ γαπί.

اغرتمه ايغرتمه، τ. προξενεῖν πόνον, πονεῖν.

اغرتمه ايغرتمه، τ. ἀρκετὰ βαρέως.

اغرشاق آغرشاك، τ. δίσκος· κριτίνον· ὄζος. اغرشاغی دیر آغرشاغی ἐπιγονατίς (ανατ.). [νειν.

اغرلتمق آغرلاتماك، τ. ἐπιβαρύ-

اغرلشدرمق آغرلاشدیرماك، τ. ὡς τὸ προηγούμενον.

اغسامق آغسامق ἀγσαμάκ، τ. ἴδε آقسامق ἀκσαμάκ.

اغستوس آغستوس ἄγοστος, ξ. Αὔγουστος (μήν). — یدی اغستوس — τέττις.

اغشته آغوشته ἀγουστέ، π. ῥυπαρός, λερός.

اغشیه آغشیه ἀγουσιέ، πλ. توو γουσά.

اغنا ἠγνά, ἀ. τὸ πλουτίζειν.
اغنام ἀγνάμ, πλ. τοῦ غم γανέμ.
اغنيا اغنيا ἀγνιγιά, πλ. τοῦ غی γανί.
اغنيه اغنيه ἀγνιγέ, ἀ. ᾆσμα· ὕμνος.
آغو آغو, τ. δηλητήριον. اوی — κέντρον (φ.).
اغوا اغوا ἠγβά, ἀ. προπλανᾶν.
اغور اغور ὀγούρ, τ. ἴδε اوغور اوغور ὀγούρ.
اغوش اغوش ἀγούς, π. ἀγκάλη· αἰγίς.
اغيار اغيار ἀγγιάρ, πλ. τοῦ غير γάϊρ.
آغير آغير ἀγήρ, ἴδε آغر ἀγήρ.
آغيرشاق آغيرشاق ἀγηρσάκ, τ. σπόνδυλος.
آفات آفات ἀφάτ, πλ. τοῦ آفت ἀφέτ.
افاته افاته ἰφατέ, ἀ. τὸ ἀφίνειν παρέρχεσθαι.
افاخم افاخم ἐφαχήμ, πλ. τοῦ فخم ἐφχάμ.
افاده افاده ἰφαδέ, ἀ. κατάθεσις, ἔκθεσις.
افاضل افاضل ἐφαδήλ, πλ. τοῦ افضل ἐφδάλ.
افاضه افاضه ἰφαδέ, ἀ. ὑπερεκχειλίζειν.
افاعی افاعی ἐφα'ί, πλ. τοῦ افعی ἐφ'ά.
افاق افاق ἀφάκ, πλ. τοῦ فاق οὐφούκ.
افاقات افاقات ἰφακάτ καὶ افاقه ἰφακά, ἀ. ἀνάρρωσις.
افاقی افاقی ἐφακή, ἀ. γενικός, παγκόσμιος· περιπλανώμενος.
آفت آفت ἀφέτ, ἀ. συμφορά.
افت افت ὀφέτ, ἀ. πτῶσις, ἀνατροπή.
افتا افتا ἰφτά, ἀ, τὸ ἐκδίδειν ἱερονομικὰς ἀποφάσεις (φετβάδες).
آفتاب آفتاب ἀφιτάπ, π. ἥλιος. آفت — ἡλιολάτρης· ἡλιοτρόπιον (ἄνθ.). νυμφαία (φ.). σαῦρα, κ. γουστερίτσα. [ροῦ.
آفتابه آفتابه ἀφιταπέ, π. ποτιστὴρ κηπου-
افتادن افتادن ὀφταδέν, π. πίπτειν· περιπίπτειν· καταγοητεύεσθαι· γίνεσθαι.
افتاده افتاده ὀφταδέ, π. πεπτωκώς· καταγοητευμένος· ὁ λαβὼν χώραν
افتان افتان ἰφτάν, ἀ. τὸ διαφθείρειν.
افتان و خيزان افتان ὀφτάν, π. πίπτων. — ὁ πίπτων καὶ ἐγειρόμενος.
افتتاح افتتاح ἰφτιτάχ, ἀ. ἄνοιγμα ἔναρξις· ἄλωσις.
افتحاص افتحاص ἰφτιχάς, ἀ. ἔρευνα, ἐξέτασις.
افتخار افتخار ἰφτιχάρ, ἀ. καύχημα, ἀξία.
افتراء افتراء ἰφτιρά, ἀ. συκοφαντία.
افتراجی افتراجی ἰφτιραδζί, τ. συκοφάντης.
افتراق افتراق ἰφτιράκ, τ. ἀποχωρισμός· διάζευξις. [παθών.
آفتزده آفتزده ἀφετ-ζετέ, ἀ. ὁ πάσχων,
افتصاد افتصاد ἰφτισάδ, ἀ. φλεβοτομία.
افتصاص افتصاص ἰφτισάς, ἀ. ἀποχωρίζειν.
افتصال افتصال ἰφτισάλ, ἀ. ἀπογαλάκτωσις.
افتقاد افتقاد ἰφτικάδ, ἀ. τὸ ἐρευνᾶν.
افتقار افتقار ἰφτικάρ, ἀ. πτωχεία, ἔνδεια.
افخاذ افخاذ ἐφχάζ, πλ. τοῦ فخذ φάχζ.
افخام افخام ἰφχάμ, ἀ. ἀποστόμωσις.
افخم افخم ἐφχάμ, ὑπερθ. τοῦ فخم φεχήμ.
افراخ افراخ ἐφράχ, πλ. τοῦ فرخ φεράχ.

افراد افراد ἐφράδ, πλ. τοῦ فرد φέρδ.
افرادا افرادا ἐφράδεν, ἀ. κατ' ἄτομον· λεπτομερῶς.
افراز افراز ἐφράζ, π. ὁ ὑψῶν. [ρεσις.
افراز افراز ἰφράζ, ἀ. διαχώρησις· διαίافرازات افرازات ἰφραζάτ, πλ. τοῦ προηγ.
فراس افراس ἐφράς, πλ. τοῦ فرس φερές.
افراش افراش ἐφράς, πλ. τοῦ فرش φέρς.
افراط افراط ἰφράτ, ἀ. ὑπερβολή.
افراطيه افراطيه ἰφρατιγέ, ἀ. σχετ. τοῦ πρ.
افراغ افراغ ἰφράγ, ἀ. τῆξις· ἀνάλυσις.
افرنج افرنج ἐφρένδζ, ἀ. εὐρωπαῖος.
افرنجی افرنجی ἐφρενδζί, ἀ. εὐρωπαϊκός.
افروختن افروختن ἐφρουχτέν, π. καίειν· ἀνάπτειν.
افروخته افروخته ἐφρουχτέ, π. ἀνημμένος· πυρπολημένος.
افروز افروز ἐφρούζ, π. ὁ ἀνάπτων· καίων· φωτίζων· — شعله ἀστράπτων.
آفريدن آفريدن ἀφεριδέν, π. δημιουργεῖν.
آفريده آفريده ἀφεριδέ, π. δημιουργημένος· πλάσμα, δημιούργημα.
آفريدگار آفريدگار ἀφεριδεκιάρ, π. ὁ Πλάστης.
آفرين آفرين ἀφερίν, π. (ἐν συνθ.), δημιουργός. — جهان ὁ Δημιουργὸς τοῦ κόσμου.
آفرين آفرين ἄφεριν, π. εὖγε!
آفرينش آفرينش ἀφερινίς, π. δημιουργία.
آفريننده آفريننده ἀφερινενδέ, π. δημιουργός.
افزا افزا ἐφζά, π. (ἐν συνθ.) ὁ αὐξάνων.
افزايش افزايش ἐφζαγίς, π. ἐπαύξησις.
افزون افزون ἐφζούν, π. (ἐν συνθ.) ἄφθονος.
افزونی افزونی ἐφζουνί, π. αὔξησις.
افساد افساد ἰφσάδ, ἀ. διαφθορά.
افسار افسار ἐφσάρ, π. χαλινός.
افسانه افسانه ἐφσανέ, π. διήγημα· μῦθος. — کو μυθογράφος.
افسر افسر ἐφσέρ, π. στέμμα, διάδημα.
افسرده افسرده ἐφσουρδέ, π. πεπηγώς.
افسق افسق ἐφσάχ, ὑπερθ. τοῦ فاسق φασήχ.
افسوس افسوس ἐφσούς, π. οἴμοι! φεῦ!
افسون افسون ἐφσούν, π. γοητεία, ἐπῳδή.
افسونجيلق افسونجيلق ἐφσουνδζηλήχ, τ. συνώνυμον τοῦ προηγ.
افشاء افشاء ἰφσά, ἀ. ἀποκάλυψις.
افشان افشان ἐφσάν, π. (ἐν συνθ.) ὁ διαχέων.
افشاندن افشاندن ἐφσανδέν, π. διαχέειν.
افشوره افشوره ἐφσουρέ, π. χυμὸς (τῶν καρπῶν). [φασήχ.
افصح افصح ἐφσάχ, ἀ. ὑπερθ. τοῦ فصيح
افضال افضال ἐφδάλ, πλ. τοῦ فضل φάδλ.
افضل افضل ἐφδάλ, ἀ. ὑπερθ. τοῦ فاضل φαδήλ.
افطار افطار ἰφτάρ, ἀ. τὸ καταλύειν τὴν ἡμερησίαν νηστείαν τοῦ μηνὸς Ῥαμαζανίου.
افعال افعال ἐφ'άλ, πλ. τοῦ فعل φί'λ.
افعی افعی ἐφ'ά, ἀ. ἔχιδνα. احمر — ἀσπὶς (ὄφις).
افغان افغان ἐφγάν, π. οἰμωγή.

اقق οὐφούχ, ἀ. ὀρίζων.
اققار ἰφκάρ, ἀ. τὸ πτωχαίνειν.
افقر ἐφκάρ, ὑπερθ. τοῦ فقیر φεκήρ.
افقی οὐφουκή, ἀ. ὀριζόντιος.
افك ἴφκι, ἀ. ψεῦδος.
افكار ἐφκιάρ, πλ. τοῦ فكر φίκιρ.
عامه — ἡ δημοσία γνώμη.
افكن ἐφκέν, π. (ἐν συνθ.), ὁ ῥίπτων· κατεδαφίζων.
افكنده ὀφκενδέ, π. ἐρριμμένος· πεπτωκώς.
افلاح ἰφλάχ, ἀ. εὐτυχεῖν.
افلاس ἰφλάς, ἀ. πτώχευσις.
افلاك ἐφλάκι, πλ. τοῦ فلك φελέκι.
افلس ἐφλές, ὑπερθ. τοῦ مفلس μουφλίς.
افنا ἰφνά, ἀ. ἐξολόθρευσις.
افندی ἐφένδι, τ. κύριος· προϊστάμενος· τίτλος διδόμενος εἰς πρίγκιπας, πολιτικοὺς, ἐκκλησιαστικοὺς, πεπαιδευμένους καὶ νομομαθεῖς.
افوات ἐφβάτ, πλ. τοῦ فوت φέβτ.
افواج ἐφβάζ, πλ. τοῦ فوج φέβζ.
افواه ἐφβάχ, πλ. τοῦ فم φάχ.
آفوروز καὶ آفوروس ἀφορόζ, ξ. ἀφορισμὸς (ἐκκλ.). [ρων.
افول οὐφούλ, ἀ. τὸ δύειν (ἐπὶ ἀστέ-
افهام ἐφχάμ, πλ. τοῦ فهم φέχμ.
افهام ἰφχάμ, ἀ. ἐξηγεῖν.
آفیون ἀφγιόν, π. ὄπιον. عصارهٔ —

لαύδανον. عصارهٔ — μορφίνιον (χημ.).
اقده ἐφ'δέ, πλ. τοῦ فؤاد φουάδ.
آق ἄκ. τ. λευκός. جگر — πνεύμων. كوز — ἄργιμον, λεύκωμα (ὀφθαλμοῦ). صو — καταρράκτης. (παθ.). يكن — φιλύκη (φ.). چاغ — μελία (φ.). بالی — γύψ (πτ.). كل — ὁλόλευκος. چل — ὑπόλευκος. — التون χρυσάργυρος, κ. πλάτινα.
آقادمی ἀκαδεμί, ξ. ἀκαδήμεια.
اقارب ἐκαρίπ, πλ. τοῦ قریب καρίπ.
آقاسیا ἀκάσια, ξ. ἀκακία (φ.).
اقاصی ἐκασή, πλ. τοῦ اقصا ἀκσά.
اقاله ἰκαλέ, ἀ. διάλυσις, ἀνατροπή.
اقالیم ἐκαλίμ, πλ. τοῦ اقلیم ἰκλίμ.
اقامت ἰκαμέτ, ἀ. διαμονή. عی — κατοικία.
اقامه ἰκαμέ, ἀ. ἀποκαθιστάναι· προσάγειν (μαρτυρίας)· ἐκπληροῦν (εὐχάς)· دعوا اجك — κινεῖν ἀγωγήν. [κνούμ.
اقانیم ἐκανίμ, πληθ. τοῦ اقنوم οὐ-
اقاویل ἐκαβίλ, πλ. τοῦ قول κάβλ.
اقوال ἐκαβίμ, πλ. τοῦ قوم κάβμ.
اقباض ἰκπάχ, ἀ. τὸ σφάλλεσθαι.
اقبار ἰκπάρ, ἀ. τὸ θάπτειν.
اقبال ἰκπάλ, ἀ. τύχη, εὐτυχία. سز — ἀτυχής. كلك — ἀτυχία.

لی — τυχηρός· پرست — τυχοδιώκτης, πανοῦργος· مند — εὐδαίμων.
اقچ ἀκπάχ, ὑπερθ. τοῦ قبح καπίχ.
آقتارمق ἀκταρμάκ, τ. διαμετακομίζειν, μεταγγίζειν.
اقتارمه آκταρμά, τ. διαμετακόμισις.
اقتباس ἰκτιπάς, ἀ. ἐρανίζεσθαι.
اقتحام ἰκτιχάμ, ἀ. ἐπιτίθεσθαι· ἀψηφεῖν.
اقتداء ἰκτιδά, ἀ. τὸ μιμεῖσθαι.
اقتداً ἰκτιδάεν, ἀ. κατὰ μίμησιν.
اقتدار ἰκτιδάρ, ἀ, ἰσχύς, ἱκανότης.
اقتراب ἰκτιράπ, ἀ. προσέγγισις.
اقتراض ἰκτιράς, ἀ. δανείζεσθαι.
اقتراف ἰκτιράφ, ἀ. κερδαίνειν.
اقتران ἰκτιράν, ἀ. σύνοδος (οὐρανίων σωμάτων)· σύζευξις.
آقترمق ἀκταρμάκ, τ. ἴδε آقترمق
آقترمق ἀκτηρμάκ, τ. διοχετεύειν.
اقتسام ἰκτισάμ, ἀ. διαίρεσις.
اقتصار ἰκτισάρ, ἀ. ἐπαρκεῖσθαι.
اقتضاء ἰκτιζά, ἀ. τὸ δέον, ἀνάγκη. سنجه — δυνάμει, καθ' ἃ ἀπαιτεῖ. — عند ال ἐν ἀνάγκῃ.
اقتطاع ἰκτιτά', ἀ. κόπτειν.
اقتطاف ἰκτιτάφ, ἀ. ἀποσπᾶν, συλλέγειν, δρέπειν.
اقتفاء ἰκτιφά, ἀ. τὸ ἀκολουθεῖν τινα (φυσικῶς ἢ ἠθικῶς).

آقچق ἀκτμάκ, τ. διοχετεύειν.
آقتور ἀκτόρ, ξ. ἠθοποιός.
آقچه ἀκτέ, τ. νόμισμα· ἄσπρον, τρίτον τοῦ παρᾶ.
آقچه ἀκτέ, τ. ὑπόλευκος, λευκοειδής. چاغ — κλήθρα (φ.).
اقحاف ἀκχάφ, πλ. τοῦ قحف κάχφ.
اقحوان ἀκχαβάν, ἀ. χαμαίμηλον (φ.).
اقداح ἀκδάχ, πλ. τοῦ قدح καδέχ.
اقدار ἰκδάρ, ἀ. ἐνδυναμόνειν.
اقدام ἀκδάμ, πλ. τοῦ قدم καδέμ.
اقدام ἰκδάμ, ἀ. ἐπιμέλεια, προσπάθεια.
اقدامات ἰκδαμάτ, πλ. τοῦ προηγ.
اقدس ἀκδές, ὑπερθ. τοῦ مقدس μουκαδδές.
اقدم ἀκδέμ, ὑπερθ. τοῦ قدیم καδίμ.
اقرار ἰκράρ, ἀ. ὁμολογία.
اقراض ἰκράζ, ἀ. δάνειον.
اقران ἀκράν, πλ. τοῦ قرین καρίν, ἀντὶ ἑνικ. ἴσος· ὁμῆλιξ.
اقرب ἀκρέπ, ὑπερθ. τοῦ قریب καρίπ.
اقربا ἀκρεπά, πλ. τοῦ قریب καρίπ.
اقرع ἀκρά', ἀ. κνυώδης. [λαίνειν.
اقسامق ἀκσατμάκ, τ. τὸ ποιεῖν χω-
آقساق ἀκσάκ, τ. χωλός.
اقسام ἀκσάμ, πλ. τοῦ قسم κήσμ.
آقسامق ἀκσαμάκ, τ. χωλαίνειν.
آقسامه ἀκσαμά, τ. χωλότης.
آقسرق ἀκσηρήκ, τ. πταρμός.

اقسرمق آقسرمق ἀκσιρμάκ, τ.πταρνίζεσθαι
اقسرمه آقسرمه ἀκσιρμά, τ. ἴδε اقسرمق آقسرمه
اقشام آقشام ἀκσάμ, ἴδε آخشام آخشام ἀχσάμ.
اقصا اقصا واقصى ἀκσά, ἀ. ἀπώτερος-ώτατος·ὀκυριώτατος(σκοπός).
اقصر اقصر ἀκσάρ, ἀ. ὑπερθ. τοῦ قصير
اقضا اقضا واقضى ἀκζά, ἀ. ὑπερθ. τοῦ قاضى καδή·
اقطاب اقطاب ἀκτάπ, πλ. τοῦ قطب κούτπ.
اقطار اقطار ἀκτάρ, πλ. τοῦ قطر κούτρ.
اقطار اقطار ἀκτάρ, ἴδε عطار ἀττάρ.
اقطاع اقطاع ἰκτά', ἀ. τὸ τέμνειν, τομή
اقعاد اقعاد ἰκ'άδ, ἀ. ἐγκαθιδρύειν.
اقفال اقفال ἀκφάλ, πλ. τοῦ قفل κούφλ.
اقفال اقفال ἰκφάλ, ἀ. τὸ κλειδόνειν.
اقل اقل وقليل ἐκάλλ, ὑπερθ. τοῦ قليل καλίλ.
اقلام اقلام ἀκλάμ, πλ. τοῦ قلم καλέμ.
آقلق آقلق ἀκλήκ, τ. λευκότης.
آقلمق آقلمق ἀκλαμάκ, τ. λευκαίνειν.
اقلى اقلى ἐκαλλί, τ. τὸ ἐλάχιστον.
اقليد اقليد ἰκλίδ, ἀ. κλεΐς.
اقليم اقليم ἰκλίμ, ἀ. κλῖμα· χώρα.
اقمشه اقمشه ἀκμισέ, πλ. τοῦ قماش κουμάς.
اقمصه اقمصه ἀκμισά, πλ. τοῦ قميص καμίς.
آقمق آقمق ἀκμάκ, τ. ῥέειν.
اقناع اقناع ἰκνά', ἀ. τὸ καταπείθειν· ἱκανοποιεῖν.
آقنتيون آقنتيون ἀκαντιγιούν, ἀ. ἄκανθος
آقندى آقندى ἀκηνδή, τ. ῥεῦμα. [(φ.).
اقنوم اقنوم ὀκνούμ, ἀ. ὑπόστασις.

اقوات اقوات ἀκβάτ, πλ. τοῦ قوت κούτ.
اقواس اقواس ἀκβάς, πλ. τοῦ قوس κάβς.
اقوال اقوال ἀκβάλ, πλ. τοῦ قول κάβλ.
اقوام اقوام ἀκβάμ, πλ. τοῦ قوم κάβμ.
اقوم اقوم ἀκβέμ, ἀ. εὐθύτερος-ύτατος· τιμιώτερος-ώτατος.
اقونومى اقونومى ἐκονομί, ξ. οἰκονομία.
آقونيت آقونيت ἀκονίτ, ξ. ἀκόνιτον (φ.).
اقوى اقوى ἀκβά, ὑπερθ. τοῦ قوى καβί.
اقويا اقويا ἀκβιγιά, πλ. τοῦ قوى καβί.
اوقيانوس اوقيانوس ὠκηγιανός, ξ. ὠκεανός.
آقين آقين ἀκήν, τ. λῃστρικὴ ἐπιδρομή, λεηλασία. [λάτης.
آقينجى آقينجى ἀκηνδζί, τ. δρομεύς· λη-
اكى اكى ἔκι, τ. συναρμογή, συνάρθρωσις.
اكى اكى ἔν, τ. μόριον τιθέμενον πρὸ τοῦ ἐπιθέτου πρὸς σχηματισμὸν τοῦ ὑπερθετικοῦ.
اكى اكى ἔν, τ. πλάτος. [μέλεια.
آكى آكى ἄν, τ. νοῦς, αἴσθησις· ἐπι-
اكا آكا ἀνά, τ. ἐκεῖνω.
اكير اكير ἐκιπίρ, πλ. τοῦ اكير ἐκιπέρ.
اكذوب اكذوب ἐκιζζίπ, πλ. τοῦ اكذوبه ὀκιζουπέ. [ρέμ.
اكرام اكرام ἐκιρίμ, πλ. τοῦ كرم اكرم ἐκι-
اكسرى اكسرى ἐκισιρέ, πλ. τοῦ كسرى اكليل ἐκιλίλ, πλ. τοῦ اكليل
اكاه اكاه ἀκιάχ, π. ἐνήμερος, ὀξυδερκής.

اكدرمك اكدرمك ἐκιδιρμέκ, τ.διασπείρειν.
اكدرمك اكدرمك ἐγιδιρμέκ, τ. κλίνειν· κυρτόνειν.
اكذاب اكذاب ἰκιζζάπ, ἀ. τὸ ψευδολογεῖν.
اكذوبه اكذوبه ὀκιζουπέ, ἀ. ψεῦδος.
اكر اكر ἔγκιερ καὶ ἔγερ, π. ἐάν.
اكر اكر ἐγέρ, τ. σάγμα, ἐφίππιον.
اكراء اكراء ἰκιρά, ἀ. ἐνοικιάζειν.
اكرام اكرام ἰκιράμ, ἀ. σέβας· δῶρον· δεξιοῦσθαι. [φροσύνης.
اكراما اكراما ἰκιράμεν, ἀ. χάριν φιλο-
اكراميه اكراميه ἰκιραμιγέ, ἀ. κυβεία·βραβεῖον (μετοχῶν ἢ μεθέξεων).
اكراه اكراه ἰκιράχ,ἀ.ἀποστροφή,ἀηδία.
اكرتمق اكرتمق ἀνγηρτμάκ, τ. τὸ ποιεῖν ὀγκᾶσθαι.
اكرتمك اكرتمك ἐγιρτμέκ, τ. τὸ ποιεῖν κλώθειν, στρήφειν. [θετος.
اكرى اكرى ἐγρετί, τ. πρόσκαιρος· πρόσ-
اكرچه اكرچه ἐγέστάε, π. καίτοι, ἂν καί.
اكرلتى اوتى اكرلتى اوتى ἐγιρελτὶ ὀτοῦ, τ. πτέρις, κ. φτέρι (φ.).
اكرملك اكرملك ἐγιριλμέκ, τ. κυρτοῦσθαι.
اكرم اكرم ἐκιρέμ, ἀ. ὑπερθ. τοῦ كريم κερίμ.
اكرمق اكرمق ἀνγηρμάκ, τ. ὀγκᾶσθαι.
اكرمك اكرمك ἐγιρμέκ, τ. κλώθειν(κλωστήν).
اكرنمك اكرنمك ἐγιρενμέκ, τ. ἀπεχθάνεσθαι· μισεῖν.

اكره ἐκρέ,ὑπερθ. τοῦ كرى κιουρί.

اكرى ἐγιρί, τ. κυρτός· στρεβλός· ἀντίστροφος. باق — ὑποβλέπειν.

اكريجه ἐγιριδζέ, τ. τένων (ἀνατ.). اوق — μελίλωτος (φ.).

اكريلك ἐγιριλίκι, τ. κυρτότης· στρεβλότης. [γιριλμέκ.

اكريلمك ἐγιριλμέκι, ἴδε اكرلك ἐγιρίλμεκ.

اكسز ἐκισίζ, τ. γογγυσμός, στεναγμός.

اكسا ἰκισά, ἀ. τὸ ἐνδύειν.

اكسارح ἐκισάρχ, ξ. ἔξαρχος.

اكسارخيا ἐκισαρχήγια, ξ. ἐξαρχία.

اكسپوزيسيون ἐκισποζισιόν, ξ. ἔκθεσις.

اكسر ἐκισέρ, τ. ἦλος, καρφίον.

اكسرلمك ἐκισερλεμέκι, τ. καρφόνειν.

اكسز ἀνσήζ, τ. αἴφνης· αἰφνίδιος.

اكسك ἐκισίκι, τ. ἐλλιπής.

اكسلتمك ἐκισιλτμέκι, τ. ἐλαττοῦν.

اكسلمك ἐκισιλμέκι, τ. ἐλαττοῦσθαι

اكسه ἐνσέ, τ. αὐχήν· τὰ ὄπισθεν· كيتمك — ἀκολουθεῖν.

اكسير ἰκισίρ, ἀ. σίκερον· χύλισμα· πανάκειον· φιλοσοφικὸς λίθος.

اكسيك ἐκισίκι, ἴδε اكسك ἐκισίκι.

اكشتمك ἐκισιτμέκι, τ. παροξύνειν, παροργίζειν· τὸ ποιεῖν ξυνόν.

اكشمترك ἐκισιμτρέκι, τ. ὑπόξυνος.

اكشمسى ἐκισιμσί, ἴδε τὸ προηγ.

اكشى ἐκισί, τ. ὀξύς, δριμύς.

اكشيجه ἐκισιδζέ, τ. ὑπόξυνος.

اكشيجى ἐκισιδιδζί, τ. ὀξυντικός.

اكشيلك ἐκισιλίκι, τ. ὀξύτης, δριμύτης. [(χημ.).

اكشيلمه ἐκισιλενμέ, τ. ὄξυνσις

اكشيمك ἐκισιμέκι,τ. ξυνίζειν· παροξύνεσθαι.

اكفا ἐκιφά, πλ. τοῦ كفو κιούφ.

اكك ἐκιέκι, τ. πώγων,κ.πηγούνι.

اكل ἔκιλ, ἀ. τὸ τρώγειν· βρῶσις.

آكل ἀκιίλ,ἀ.ἀδηφάγος, κ.φαγᾶς.

آكلاتمق ἀνλατμάκ, τ. ποιεῖν ἔννοεῖν, ἑρμηνεύειν. [σθαι.

آكلاشلق ἀνλαϑιλμάκ, τ. ἐννοεῖ-

آكلامق ἀνλαμάκ, τ. ἐννοεῖν.

اكلتمك ἐγιλτμέκι, τ. τὸ ποιεῖν κυρτόνειν, κλίνειν.

اكلتمك ἐνλετμέκι, τ. ἐπεκτείνειν.

اكلشمك ἐγλεϑμέκι, τ. περιμένειν.

آكلمق ἀνηλμάκ, τ. ὀνομάζεσθαι.

اكلمك ἐκιλεμέκι, τ. συνάπτειν· προσθέτειν.

اكلمك ἐγιλμέκι, τ. κυρτοῦσθαι, κλίνειν.

اكلمك ἰνλεμέκι, τ. στενάζειν.

اكلنجه ἐγιλενδζέ, τ. διασκέδασις. لى — διασκεδαστικός.

اكلندرمك ἐγιλενδιρμέκι,τ.διασκεδάζειν τινά· βραδύνειν, ἀπασχολεῖν.

اكلنمك ἐγιλενμέκι, τ. διασκεδάζειν· διατρίβειν.

اكلو ἐνλή, τ. πλατύς. [(παθολ.).

اكله ἀκιλέ,ἀ.φάγαινα, κ. φάγουσα

اكلى ἐκιλί, τ. ἐπερραμμένος.

اكليل ἰκιλίλ, ἀ. διάδημα.

اكمال ἰκιμάλ, ἀ. συμπλήρωσις.

اكمام ἐκιμάμ, πλ. τοῦ كم κίμμ καὶ كم κιούμμ.

آكمق ἀνμάκ, τ. ἀναπολεῖν.

اكمك ἐκιμέκι, τ. ἴδε اكل ἐτμέκι.

اكمك ἐκιμέκι, τ. σπείρειν.

اكمكجى ἐκιμεκιδζί, τ. ἀρτοποιός· ἀρτοπώλης. [ποιΐα.

اكمكجيلك ἐκιμεκιτϑιλίκι,τ. ἀρτο-

اكمل ἐκιμέλ,ὑπερθ.τοῦكامل κιαμίλ.

اكمه ἐκιμέ, πλ. τοῦ كم κίμμ.

اكناف ἐκινάφ, πλ. τοῦ كنف κενέφ.

اكندى ἐγενδί, τ. ῥινίσματα.

اكنو ἐκινούν, π. ἤδη, τώρα.

اكنه ἰγινέ, τ. ἴδε ايكنه ἰγινέ.

اكواب ἐκιβάπ, πλ. τοῦ كوب κιούπ.

اكوان ἐκιβάν, πλ. τοῦ كون κέϑν.

اكول ἐκιούλ, ἀ. λαίμαργος.

اكه ἀγιά, τ. πλευρά.

اكه ἐγέ, τ. ῥίνη, ῥινίον.

اكملك ἐγελεμέκι, τ. ῥινίζειν.

اكى ἰγί, τ. ἄτρακτος.

اكياس ἐκιγιάς, πλ. τοῦ كس κέγις.

اكيال ἐκιγιάλ, πλ. τοῦ كيل κέγιλ.

اكيد ἐκίδ, ἀ. ἔντονος.

اكين ἐκίν, τ. σπορά· σπαρτά. — يجمك θεριζειν. اكك — σπείρειν. وقتى — θέρος, ἀμητός.

اكين ἐγίν, τ. ῥάχις· μῦϑος.

اكين ἐκίν, τ. ἀπερίσκεπτος. — بكن ἐξεστηκώς, ἐμβρόντητος.

اكينج ἐκίνδζ, τ. οἴδημα (παθολ.).

اكينجى ἐκινδζί,τ.σπορεύς,γεωργός.

اكينجيلك ἐκινδζιλίκι, τ. γεωργία.

اكينلك ἐκινλίκι, ἀγρὸς, τόπος διὰ σπάρσιμον, σπαρτέος.

ال ἔλ, ἀ. ἄρθρον, ἐν τῇ τουρκικῇ γλώσσῃ εὔχρηστον μόνον εἰς τὰς ἀραβικὰς λέξεις. — كتاب τὸ βιβλίον. سلام — σωτηρία. Ἐὰν μετὰ τὸ ἄρθρον ال ἀκολουθῇ λέξις ἀρχομένη ἀφ' ἑνὸς τῶν δεκατεσσάρων ἡλιακῶν (شمسيه) γραμμάτων ت ث د ذ ر ز س ش ص ض ط ظ ل ن τότε τὸ μὲν ل τοῦ ἄρθρου οὐδόλως προφέρεται, τὸ δὲ πρῶτον γράμμα τῆς ἑπομένης λέξεως προφέρεται ὡς διπλοῦν. Τὰ λοιπὰ γράμματα τοῦ ἀραβικοῦ ἀλφαβήτου λέγονται καμεριγέ (قمريه).

الـ ἔλ, τ. χείρ. يازيسى — χειρόγραφον. ايشى — ἐργόχειρον. — چرچق ايله يوقلامق ψηλαφᾶν. — χειροκροτεῖν. ى — φιλάργυρος. ى بوش — ἄεργος. ى آچيق — γενναιόδωρος. — ايكيله — ἀπὸ κοινοῦ. ن — συμβιβαστικῶς. — كچيرمك — συλλαμβάνειν. — اورمق ἄρχεσθαι· χειροκροτεῖν. — وار ير — ἓν τὸ κρατούμενον (ἀριθμ.). چكمك — ἐγκαταλείπειν. آياسى — παλάμη. ن — چيقارمق ἀποδύεσθαι· ἀπαλλάσσεσθαι.

آل ἄλ, τ. ἀλουργής· ῥοδόχρους.

آل ἄλ, π. πανουργία, δόλος.

آل ἄλ, τ. προστακτ. τοῦ ῥήμ. آلمق ἀλμάκ, λαβέ· ἰδού· سكا — εὖγε! νά σου! [ναστεία.

آل ἄλ, ἀ. οἰκογένεια, οἶκος, δυ-

آلا ἄλά, π. μετοχὴ τοῦ آلودن ἀλουδέν, (ἐν συνθ.) ὁ μιαίνων.

آلا ἀλά, τ. ποικιλόχρους. قرغه — κολοιός (πτ.). بالغى — πυροῦς, ἀμίας (ἰχθ.). تلى — λεπρός.

الا ἐλά, ἀ. ὦ! φεῦ!

الا ἴλλα, ἀ. ἐκτός, εἰμή, ἄλλως. الله محمد رسول الله — لا اله — οὐκ ἔστι Θεὸς εἰμὴ ὁ Θεὸς, ὁ (δὲ) Μωάμεθ εἶναι ὁ προφήτης αὐτοῦ.

آلات ἀλάτ, πλ. τοῦ آلت ἀλέτ.

آلاجق ἀλαδζάκ, τ. ἴδε آلاجق ἀλαδζάκ.

آلاجه ἀλαδζά, τ. ποικιλόχρους. بولاجه — σύγχυσις (χρωμάτων).

آلارغه ἀλάργα, ξ. ἡ ἀπὸ τῆς ἀκτῆς ἢ ἡ ἀπὸ οἱουδήποτε ἀντικειμένου ἀπόστασις· πελάνιος· μακράν! μὴ πλησιάζετε!

الاشه ἐλαφέ, τ. ἀτίθασσος (ἵππος).

الاغ ἀλάγ, τ. ταχυδρόμος, ἀγγελιαφόρος· ὁ ἵππος τοῦ ταχυδρόμου.

آلاف ἀλάφ, πλ. τοῦ الف ἔλφ. [μου-

الاف οὐλλάφ, πλ. τοῦ الیف ἐλίφ.

آلاق ἀλάκ, τ. ἐρυθρὸς καὶ λευκός. بولاق — πολυποίκιλος.

آلام ἀλάμ, πλ. τοῦ الم ἐλέμ.

آلان ἐλ-άν, ἀ. ἤδη, νῦν.

الاوچ ἐλαβήχ, πλ. τοῦ الواح ἐλβάχ.

الاوردە ἐλαβερδέ, τ. κλύδων· κυ-

الاه ἐλάχ, ἀ. Θεός. [κεών.

الاهه ἐλαχέ, ἀ. πλ. τοῦ الاه ἐλάχ.

الاهى ἐλαχί, ἀ. θεῖος· ὕμνος, ᾠδή· — علم θεολογία.

الاهيت ἐλαχιγέτ, ἀ. θεότης.

آلای ἀλάγι, τ. πομπή, παράταξις· σύνταγμα. — ميرى συνταγματάρχης. امينى — ἐπιμελητὴς συντάγματος. — كچورمك ἔχειν τὸν νοῦν ἀλλαχοῦ ἐνῷ ἄλλοι ὁμιλοῦσι. ى — هنجى

آلت ἀλέτ, ἀ. ἐργαλεῖον· ὄργανον.

التباس ἐλτιπάς, ἀ. διατάραξις.

التنام ἐλτισάμ, ἀ. τὸ φιλεῖν· περικαλύπτειν.

التجا ἐλτιδζά, ἀ. τὸ καταφεύγειν, ζητεῖν ἄσυλον, προσφεύγειν.

التحاق ἐλτιχάκ, ἀ. προσάρτησις.

التحام ἐλτιχάμ, ἀ. τὸ συνασπίζεσθαι· ἐπούλωσις (χειρουργ.).

التذاذ ἐλτιζάζ, ἀ. τὸ τέρπεσθαι.

الترام ἐλτιζάμ, ἀ. τὸ ἀναλαμβάνειν ἐκμίσθωσιν. — تصاحب و ὑπεράσπισις.

الترامات ἐλτιζαμάτ, πλ. τοῦ προηγ.

الترامًا ἐλτιζάμεν, ἀ. ἀκουσίως, κατ' ἀνάγκην· διὰ προστασίας· δι' ἐκμισθώσεως.

الترجمى ἐλτιζαμδζί, τ. δημοσιώνης.

التساق ἐλτισάκ, ἀ. προσκόλλησις.

التصاص ἐλτισάς, ἀ. συνάφεια.

التصاق ἐλτισάκ, ἀ. ἴδε التساق ἐλτισάκ.

التفات ἐλτιφάτ, ἀ. φιλοφροσύνη.

التفاتسز ἐλτιφατσήζ, τ. ἀγροῖκος.

التفاتسزلك ἐλτιφατσιζλίκ, τ. ἔλλειψις φιλοφροσύνης.

التقاء ἐλτικά, ἀ. συνάντησις.

التقاط ἐλτικάτ, ἀ. συλλογή· συνέντευξις.

التقام ἐλτικάμ, ἀ. σιτίον· κατάποσις.

دەيا. ى — كلينوميفيون. — مالاى τὸ σύνολον.

الايش ἀλαγίς, π. μόλυνσις, μίανσις· πομπή.

آلپ ἀλέπ, ἀ. γενναῖος· ἀθλητής.

الپ ἐλούπ, πλ. τοῦ لپ λούππ.

الپا ἐλιππά, πλ. τοῦ لپپ λεπίπ.

الپاپ ἐλπάπ, πλ. τοῦ لپ λούππ.

الپاس ἐλπάς, πλ. τοῦ لپاس λιπάς.

الپاس ἐλπάς, ἀ. τὸ ἐνδύειν.

الپاق ἐλ-πακή, ἀ. τὸ ὑπόλοιπον· τὴν λέξιν ταύτην μεταχειρίζονται ἐν τέλει ἐπιστολῶν, ἀνστοιχεῖ δὲ τῷ ἡμετέρῳ=ἐπὶ τούτῳ (διατελῶ κτλ.)· ὁ ἀίδιος=ὁ Θεός.

البت ἐλπὲτ καὶ

البته ἐλπέττε, ἀ. ἀναμφιβόλως.

البرتيا ἀλπεζόνια, ξ. ὁ ἐν ἀνάγκῃ ἀναδεχόμενος τὴν πληρωμὴν συναλλάγματος.

البسه ἐλπισέ, πλ. τοῦ لپاس λιπάς.

آلپنوسيت ἀλπενουσιγέτ, ἀ. λευκοπάθεια (παθολ.).

آلپوم ἀλπούμ, ξ. λεύκωμα.

آلت ἄλτ, τ. τὸ κάτω (μέρος), τὸ ὑποκάτω. اوست — ἄνω κάτω. طرف — καὶ يانى — τὸ παρακάτω· συνέχεια· ὑπόλοιπον. لد ى — κόρυζα (νόσος ὄρνιθ.).

التماس التماس إلتماس, ά. αἴτησις· προστασία.

التماع التماع, ά. λάμψις.

آلتمش آلتمش, τ. ἑξήκοντα. — ى — ἑξηκοστός.

آلتنجى آلتنجى, τ. ἔκτος.

التنده آلتنده, τ. κάτωθι.

التنك التنك, τ. διασήθεσθαι, διακοσκινίζεσθαι.

التواء التواء, ά. περιστρέφεσθαι.

آلتون آلتون, τ. χρυσός· νόμισμα χρυσοῦν. — اوى — σκολόπενδρα (φ.). — طوب — νάρκισσος (φ.). — كوكى ψυχοτρία ἡ ἐμετική (φ.).

آلتونلق آلتونلق, τ. χρυσόνειν.

التهاب التهاب, ά. ἀνάφλεξις, φλόγωσις. — ريه — κερατῖτις (παθ.). — لوز — παρίσθμια, κ. τὰ λαιμά (παθολ.). — دماغ — ἐγκεφαλῖτις (παθ.). — سحايا — φρενῖτις (παθ.).

التهابى التهابى, ά. φλεγματώδης.

آلتى آلتى, τ. ἕξ. — شر — ἀνὰ ἕξ.

التى التى, τ. σύννυμφος.

التيام التيام, ά. καταπράυνσις· ἐπούλωσις.

آلچ آلچ, τ. ἀμαμηλίς (καρπ.)· λευκάκανθα (φ.).

الجاء الجاء, ά. βία· ὑποχρέωσις.

الجام الجام, ά. θέτειν χαλινόν.

الجك الجك, τ. χειρόκτιον.

آلچاق آلچاق, τ. χαμηλός· εὐτελής, χαμερπής. — كوكلو — μετριόφρων.

آلچاقلق آلچاقلق, τ. ποταπότης, χαμέρπεια.

آلچاقلنمق آلچاقلنمق, τ. ταπεινοῦσθαι· ἐξευτελίζεσθαι.

آلچق آلچق, ἴδε آلچاق آلچاق.

آلچى آلچى, τ. γύψος.

آلچيلمق آلچيلمق, τ. γυψοῦν, τιτανεύειν, χρῖειν δι' ἀσβέστου.

الحاج الحاج, ά. ὁ προσκυνητής.

الحاج الحاج, ά. βία· ὑποχρέωσις.

الحاح الحاح, ά. ἐπίμονος προτροπή.

الحاد الحاد, ά. ἡ ἀπὸ τῆς εὐθείας παρέκκλισις· αἵρεσις. [πεῖν.

الحاصل الحاصل, ά. συνελόντι εἰ-

الحاق الحاق, ά. συνένωσις.

الحال الحال, ἤδη, τώρα — هذه — κατὰ τὸ παρόν, νῦν.

الحان الحان, πλ. τοῦ لحن λάχν.

الحان الحان, ά. ποιεῖν ἢ δίδειν ἐννοεῖν.

الحق الحق, ά. ἡ ἀλήθεια = ὁ Θεός· ἀληθῶς.

الحكمة الحكمة, ά. ὅτι λέγει ὁ Θεὸς γίνεται.

الحمد الحمد, ά. δόξα τῷ Θεῷ.

الخ الخ, ἴλα ἀχίριχι, ά. συντετμ. ἀντὶ

آخره الى μέχρι τέλους, καὶ οὕτω καθεξῆς, καὶ τὰ λοιπά.

الخالق الخالق, ά. ὁ Πλάστης, Θεός.

الد الد, ά. μοχθηρός, ἀσυνείδητος, ἄδικος. [λος.

آلدانمجه آلدانمجه, τ. ἀπάτη, δόλος.

آلدانمق آلدانمق, τ. ἀπατᾶν.

آلدانيجى آلدانيجى, τ. ἀπατεών.

آلدانچ آلدانچ, τ. ἀπατηλός.

آلدانچق آلدانچق, τ. δόλος.

آلدانمق آلدانمق, τ. ἀπατᾶσθαι.

آلدرماماق آلدرماماق, τ. τὸ μὴ ἀφίνειν πρὸς παραλαβήν· τὸ ποιεῖν τὸν ἀδιάφορον.

آلدرمق آلدرمق, τ. τὸ ποιεῖν λαμβάνειν, ἀγοράζειν.

الدعاء الدعاء, ά. ἡ παράκλησις, εὐχή, ἀποχαιρετίζειν.

الديوان الديوان, τ. χειρόκτιον.

الذ الذ, ά. ὑπερθ. τοῦ لذيذ λεζίζ.

الذى الذى, ά. ἀντων. ἀναφορ. ἄρσ. γένος, ὅς, ὅστις.

الزام الزام, ά. πείθειν, ἐκμισθοῦν.

الزامات الزامات, πλ. τοῦ προηγ.

الزم الزم, ά. ὑπερθ. τοῦ لازم λαζίμ.

الزميت الزميت, ά. χρησιμότης.

الساق الساق, ά. ἴδε الصاق الصاق.

آلستا آلستا καὶ آلسته آلستا, ξ. ἕτοιμος· πρόθυμος.

السن السن, ἐλσέν, καὶ

السنه السنه, ἐλσινέ, πλ. τοῦ لسان لισάν.

آلش آلش, τ. λῆψις. — وبرش — ληψοδοσία.

الشديرمق الشديرمق, τ. ἐθίζειν.

آلشق آلشق, τ. ἕξις. [εἴς τι.

آلشمش آلشمش, τ. συνηθισμένος

الشمق الشمق, τ. συνηθίζειν.

لشيق لشيق, ἴδε آلشق آلشق.

الصاق الصاق, ά. προσκόλλησις.

الطاف الطاف, πλ. τοῦ لطف λούτφ.

الطف الطف, ὑπερθ. τοῦ لطيف λατίφ.

الغاء الغاء, ά. ἀκύρωσις.

الغار الغار, π. κάλπασμα.

الغاز الغاز, πλ. τοῦ لغز λεγάζ.

الغرض الغرض, ά. ἐν ἐνὶ λόγῳ, [δηλαδή.

الف الف, ἄλφ, ά. χίλιοι.

الف الف, ά. τὸ ἐλίφ, ὄνομα τοῦ πρώτου γράμματος τῆς ἀλφαβήτου· κάθετος· μεσόφρυον. — با جزمى — καὶ — سپارمسى — ἀλφαβητάριον. — استوا — μεσημβρινός (ἀστρον.).

الفاظ الفاظ, πλ. τοῦ لفظ λάφζ.

الفت الفت, ά. γνωριμία· οἰκειότης.

الفتلندرمك الفتلندرمك, τ. συμφιλιοῦν. [λαίπωρος.

آلفته آلفته, π ἔχθαμβος· τα-

آلق آلق, τ. βλάξ, ἠλίθιος.

القاء القاء, ά. τὸ ῥίπτειν· ὑποκίνησις.

آللاق ἀλλάκ, ἀ. πολύμικτος, σύμμικτος· ἄστατος· δόλιος. — بولاق συγκεχυμένως.

القاآت ἐλκαάτ, πλ. τοῦ προηγ.

القاب ἐλκάπ, πλ. τοῦ لقب λακάπ.

القاح ἐλκάχ, ἀ. γονιμοποίησις.

القريق ἐλεκτρήκ, ἴδε الكتريق

آلقش ἀλκήξ, τ. ἐπευφημία.

آلقشلمق καὶ آلقشلامق ἀλκηξλαμάκ, ἀνευφημεῖν.

القصه ἐλ-κησσά, ἀ. ἐν συντόμῳ.

الك ἐλέκ, τ. σῆστρον, κόσκινον.

الك ἴλκ, τ. πρῶτος. — كه κατὰ πρῶτον. [βιοδόχη.

الك ἰλίκ, τ. μυελός(ὀστέων)· κομ-

الكا ἀλκά, τ. χώρα, γῆ.

الكتريق ἐλεκτρίκ, ξ. ἠλεκτρισμός

الكتريقيت ἐλεκτρικηγέτ, ξ. ἠλεκ-

الكز ἐλκέζ, τ. τραυλός. [τρισις.

الكلمك ἐλεκλεμέκ. τ. κοσκινίζειν.

الكلمك ἰλικλεμέκ, τ. κομβόνειν.

الكلمك ἰλικλενμέκ, τ. πορπᾶσθαι, κομβόνεσθαι.

الكم صاغه ἴλεγλμ σαγμά, τ. οὐράνιον τόξον.

الكن ἐλκέν, ἀ. τραυλός.

آلكونه ἀλκιουνά, π. φυκίον, κ. κοκκινάδι.

الكيميا ἐλκημγιά, ἀ. χημεία.

الكين ἴλκιν, τ. ἐν πρώτοις.

آللاق ἀλλάκ, ἀ. πολύμικτος, σύμμικτος· ἄστατος· δόλιος. — بولاق συγκεχυμένως.

اللشمك ἐλλεδμέκ, τ. χειροκροτεῖν.

آلاق ἀλλήκ, τ. ἐρυθρότης.

الم قلم ἐλλὲμ καλλέμ, τ. μηχάνημα, ῥᾳδιουργία· οὕτως καὶ οὕτως. [διαλεγμένον.

الله ἐλ-λεμέ, τ. διὰ τῆς χειρὸς

اللنجي ἐλλινδζί, τ. πεντηκοστός.

الله ἀλλάχ, ἀ. ὁ Θεός. — كريم ἔχει ὁ Θεός! ὁ Θεὸς μέγας! δὲν ἀπελπίζω. — تعالى ὁ Ὕψιστος Θεός. — اكبر μέγιστε Θεέ! — انشاء ἂν ὁ Θεὸς θέλῃ, σὺν Θεῷ, εἴθε. — ماشاء ὦ! ἀξιόλογα, λαμπρά. — إيجون πρὸς Θεοῦ. — ويرسون ἢ — ويرسون ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ, εἴθε. — بركات ἐπιδαψιλεύσαι σοι εὐλογίας ὁ Θεός! ὁ Θεὸς νὰ σοὶ τὸ πληρώσῃ. — صقلاسون ἢ — كوسترمسون ἢ اسيركسون ὁ Θεὸς φυλάττοι! — ز — و μὰ τὸν Θεόν. — سجان δεδοξασμένος εἴη ὁ Θεός. — — Θεέ! Θεέ! — قولای کتوره Ὕψιστε Θεέ! ὁ Θεὸς νὰ τὰ φέρῃ δεξιά. — ميسر ايليه ὁ Θεὸς νὰ σοὶ εὐκολύνῃ τὸ ἔργον. — راضی اولسون ὁ Θεὸς εἴη εὐχαριστημένος (ἀπὸ σοῦ!) σὲ (σᾶς) εὐχαριστῶ. — سورسك ἐὰν ἀγαπᾷς τὸν

Θεόν, δι' ἀγάπην τοῦ Θεοῦ! — اصمارلدق — σᾶς ἀναθέτομεν τῷ Θεῷ, χαίρετε, ὑγιαίνοιτε (λέγεται ὅταν ἀναχωρῇ τις).

اللهمك ἐλλεμέκ, τ. ἅπτεσθαι, ἐγ-

اللى ἐλλί, τ. πεντήκοντα. [γίζειν.

آلم ἀλήμ, τ. λῆψις· ἀγορά· χωρητικότης. صام — ἀγοροπωλησία. — ال δρᾶξ, κ. χειριά.

الم ἐλέμ, ἀ. πόνος, θλῖψις.

الما ἐλμά, τ. μῆλον. — يمشي ἰγεώμηλον. — ورمه ἠρύγγιον(φ.).

الماش ἐλμαπάξ, τ. εἶδος νήσσης.

الماس ἐλμάς, ἀ. ἀδάμας.

الماسياره ἐλμὰς-παρέ, π. τεμάχιον ἀδάμαντος.

الماسيه ἐλμασιγέ, τ. μηλόπηκτον.

المع ἰλμά', ἀ. λάμψις, μαρτυρία.

المع ἐλμά', ἀ. διαδυτικός, λεπτός, εὐφυής.

المعين ἐλ-μου'ίν, ὁ βοηθῶν = Θεός.

آلمق ἀλμάκ, τ. λαμβάνειν· ἀγοράζειν· χωρεῖν. — قاری νυμφεύεσθαι. [αντᾶν.

الملك ἰλμέκ, τ. συγκρούεσθαι, συν-

الملك ἰλμέκ, τ. κόμβος, βρόχος, σφιγκτήρ, ἀγχόνη.

المه ἐλμέ, τ. διατρυπητός. [γάδι.

الميا ἐλέμγια, πανιστήρ, κ. τυλι-

آلن ἀλήν, τ. μέτωπον. — يازمى εἰμαρμένη, πεπρωμένον.

آلنق ἀληνμάκ, τ. λαμβάνεσθαι.

آلو ἀλέβ, τ. φλόξ.

آلو ἀλού, π. κοκκύμηλον. — ورك βερύκοκκον.

الو ἐλέβ, ἀ. δῶρον· δωρεά.

الواح ἐλβάχ, πλ. τοῦ لوح λέβχ.

الواز ἐλβάζ, πλ. τοῦ لوز λέβζ.

الوان ἐλβάν, πλ. τοῦ لون λέβν.

الوان ἐλβάν, τ. ποικιλόχρουν· χρωματιστόν.

آلود ἀλούδ, π. (ἐν συνθ.), μεμολυσμένος. — خواب κοιμώμενος. — خون αἱμοσταγής. — ژهر — ἰοβόλος.

آلودكى ἀλουδεκί, π. μολυσμός, μίανσις, ῥύπος, ἀκαθαρσία.

آلوده ἀλουδέ, π. (ἐν συνθ. ἢ μόνον), ἴδε آلود ἀλούδ.

الوف ἀλούφ, ἀ. πλ. τοῦ الف ἔλφ.

الوكه ἐλουκέτ, ἀ. ἀγγελία· ἐπιστολή. [θεῖον.

الوهيت ἀλουχιγέτ, ἀ. θεότης, τὸ

اليرمك ἐλβιρμέκ, τ. ἐξαρκεῖν.

اليرمق ἐλβερίρ, ἀρκεῖ· συμφέρει.

اليه ἐλβιγέ, πλ. τοῦ لوا λιβά.

اله ἰλάχ, ἀ. Θεός.

الهاب ἐλχάπ, πλ. τοῦ لهب λεχέπ.

الهام ἰλχάμ, ἀ. ἀποκάλυψις.

الهامات ἰλχαμάτ, πλ. τοῦ προηγ.

الهامى ἐλχαμί, ἀ. ὁ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐμπνευσθείς. [(ἐνεργητικόν).

آلاجق ἀλαδζάκ, τ. δάνειον, χρέος

آلاجقلو ἀλαδζακλού, τ. δανειστής.

المك ἐλεμέκ, τ. κοσκινίζειν.

الهه ἐλιχέ, πλ. τοῦ الاى ἐλάχ.

الهه ἐλιχέ, ἀ. ὁ φθείρ.

الهى ἐλαχί, ἀ. ἴδε الاهى ἐλαχί.

الهيه ἐλχιγιάπ, ἀ. ἐπιφλόγωσις (παθολ.). [χιγέτ.

الهيت ἐλαχιγέτ, ἀ. ἴδε الاهيت ἐλα-

الهيون ἐλαχιγιούν, ἀ. θεολόγος.

الى ἐλά (ἐλὲ πρὸ τοῦ ἀραβ. ἄρθρου ال ἔλ), ἀ. ἕως, μέχρι (εὔχρηστος ἐν ταῖς τουρκικαῖς ἐπιρρηματικαῖς ἐκφράσεσι). — اخره μέχρι τέλους, καὶ οὕτω καθεξῆς. الابد — εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, αἰωνίως.

آليچ ἀλιδζ, ἴδε آلچ ἀλιδζ.

اليڤ ἐλιγιάφ, πλ. τοῦ ليف λέϊφ.

آليجى ἀλιδζή, τ. ὁ λαρβάνων, ἀγοραστής. قوش — ὄρνεον σαρκοφάγον.

آليشق ἀλισήκ, ἴδε آلشق ἀλισήκ.

اليف ἐλίφ, ἀ. εἰδήμων· φίλος.

آليق ἀλήκ, ἴδε آلق ἀλήκ.

الياق ἐλιγιάκ, ὑπερθ. τοῦ ليق λαήκ.

آليقومق ἀλίκομακ, τ. κρατεῖν, φυλάττειν, κωλύειν, ἐμποδίζειν.

آليم ἀλήμ, ἴδε آلم ἀλήμ.

اليم ἐλίμ, ἀ. ἀλγεινός, ὀδυνηρός.

آلين ἀλίν, ἴδε آلن ἀλίν.

اليوم ἐλ-γέβμ, ἀ. τὴν σήμερον, νῦν.

آليورمك ἀλιβιρμέκ, τ. προμηθεύειν.

ام ἀμμ, ἀ. μήτηρ· ῥίζα· ἀρχή. الدم — ἀνεύρυσμα (ἰατρ.). — صلب περικράνιον (ἀνατομ.).

اما ἔμμα, ἀ. ἀλλὰ, ὅμως.

امات ἀμμάτ, πλ. τοῦ ام ἀμμ.

امانه ἰματέ, ἀ. τὸ φονεύειν.

امثل ἐμασίλ, πλ. τοῦ امثل ἐμσέλ.

آماج ἀμάδζ, π. σκοπός.

امجد ἐμαδζίδ, πλ. τοῦ امجد ἐμδζέδ.

آماجكچى ἀμαδζ-γκιάχ, π. σκοπευτής.

آماده ἀμαδέν, π. ἑτοιμάζειν. [σιον.

آماده ἀμαδέ, π. ἕτοιμος, παρεσκευασμένος.

امارات ἰμαράτ, πλ. τοῦ امارة ἐμαρέ.

امارت ἰμαρέτ, ἀ. κυβέρνησις, ἡγεμονία· κοινόβιον.

امارة ἐμαρίδ, πλ. τοῦ امرد ἐμρέδ.

امارة ἐμαρέ, ἀ. σημεῖον· εὐσημεία (παθολ.).

امارة ἐμμαρέ, ἀ. ἡδυπαθής.

امكن ἐμακίν, πλ. τοῦ ممكن μεκιάν.

آمال ἀμάλ, πλ. τοῦ امل ἐμέλ.

امالة ἰμαλέ, ἀ. τὸ ποιεῖν κλίνειν ἢ ῥέπειν πρός τι.

امام ἰμάμ, ἀ. ἀρχηγός· ἱεράρχης· ἱερεὺς τῶν Μωαμεθανῶν. — المسلمين Προφήτης· Χαλίφης.

امامت ἰμαμέτ, ἀ. ἡ ὑπηρεσία τοῦ ἰμάμη.

امامليق ἰμαμλήκ, τ. συνών. τοῦ πρ·

امامه ἰμαμέ, ἀ. ἐπίμηκες κόσμημα κομβολογίου· ἐπιστομωτὴρ καπνοσύριγγος.

آمان ἀμάν, ἀ. ὤ! ἔλεος! χάρις!

امان ἐμάν, ἀ. προστασία· ἀσφάλεια.

امانات ἐμανάτ, πλ. τοῦ ἐπομ.

امانت ἐμανέτ, ἀ. παρακαταθήκη· ἢ κατ' εὐθεῖαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ διὰ λ)σμὸν αὐτῆς διαχείρισις δημοσίων προσόδων. الله — اولك τῷ Θεῷ ἔσο καταπεπιστευμένος, χαίρετε.

شهر — ى Νομαρχία. [κη.

امانه ἐμάνετεν, ἀ. ὡς παρακαταθή-

امانتدار ἐμανετδάρ, ἀ. θεματοφύλαξ.

امانتجى ἐμανετδζί, τ. παραγγελιοδόχος, κομιστὴς χρηματοδεμάτων, φακέλων, κλπ.

امانى ἐμανί, πλ. τοῦ امنيه ἀμνιγέ.

آمبر-پاريس ἀμπὲρ-παρίς, ἴδε امبريس ἀμπαρίς.

امبيك ἰμπίκ, ἴδε انبيق ἰνπήκ.

امت ἰμμέτ, ἀ. κοινότης (θρησκευτική)· λαός, ἔθνος· φυλή· δόγμα. محمد — ἡ μωαμεθανικὴ θρησκεία, ἢ τὸ μωαμεθ. ἔθνος.

امتثال ἰμτισάλ, ἀ. συμμόρφωσις.

امتثالا ἰμτισάλεν, ἀ. παραδειγματικῶς.

امتحان ἰμτιχάν, ἀ. ἐξέτασις.

امتداد ἰμτιδάδ, ἀ. παράτασις.

امتزاج ἰμτιζάδζ, ἀ. συγχρωτισμός· ἕνωσις.

امتصاص ἰμτισάς, ἀ. θηλασμός.

امتعه ἐμτι'ά, πλ. τοῦ متاع μετά'.

امتلا ἰμτιλά, ἀ. τὸ πληροῦσθαι· δυσπεψία.

امتناع ἰμτινά', ἀ. ἀποχή.

امتنان ἰμτινάν, ἀ. εὐγνωμοσύνη.

امتياز ἰμτιγιάζ, ἀ. προνόμιον.

امتيازلى ἰμτιγιαζλή, τ. προνομιοῦχος.

امتياع ἰμτιγιά', ἀ. τῆξις. [χος.

امثال ἐμσάλ, πλ. τοῦ مثل μίσλ.

امثال ἐμσάλ, πλ. τοῦ مثل μεσέλ. — ضرب παροιμίαι.

امثله ἐμσιλέ, πλ. τοῦ مثال μισάλ.

امجاد ἐμδζάδ, πλ. τοῦ مجد μεδζίδ.

امجد ἐμδζέδ, ἀ. ἔνδοξος.

امجك ἐμδζέκ, τ. τίτθη, θηλή.

امحا ἰμχά, ἀ. ἐκμηδενίζειν.

آمد ἀμέδ, π. ἔλευσις, ἄφιξις. — شد πηγαινοερχομός· κυκλοφορία. ى — خوش καλῶς ὥρισας.

امد ἐμέδ, ἀ. συμπέρασμα· παράτασις.

امدد ἐμεδδέ, ὑπερθ. τοῦ مدد μεδίδ.
امداد ἰμδάδ, ὁ. ἀρωγή.
آمدجی ἀμεδδζί, τ. ἴδε آمدی ἀμεδί.
امدرمك ἐμδιρμέκ, ἴδε امرمك
آمده ἀμεδέ, π. ὁ ἐλθών.
آمدی ἀμεδί, π. καὶ ديوان همايون — ὁ διευθυντὴς τοῦ Γραφείου τῆς ἀνταποκρίσεως τῶν Αὐτοκρατορικῶν Ἀνακτόρων μετὰ τῆς Ὑ. Πύλης· εἰσηγητής.
امدی ἴμδι, ἴδε ايدی ἴμδι. [κός.
آمديه ἀμεδιγέ, ἀ. δασμὸς εἰσαγωγι-
امر ἔμρ, ἀ. διαταγή, ἐντολή· ὑπόθεσις, πρᾶγμα. على — καὶ عاليشان — ἡ ἀνωτάτη διαταγή =Φιρμάνιον. عامّ — πᾶσα ἐπιστολὴ ὑπ' ἀνωτέρου ἐκδιδομένη. عامهٔ سامی — Βεζυρικὸν διάταγμα. ى — يول διαβατήριον. ولى الامر — τῇ διαταγῇ τοῦ ἄρχοντος. اولى الامر — ἡ ἀνωτάτη ἀρχή. سزك — δὲν ἔχετε εἰμὴ νὰ διατάξητε. — وفرمان حضرت من له الامر دير ἡ διαταγὴ ἀπόκειται εἰς τὸν ἔχοντα τὸ δικαίωμα τοῦ διδόναι διαταγὰς=διατελῶ ὑπὸ τὰς διαταγὰς ὑμῶν· τύπος γραφόμενος παρὰ πάντων πρὸς τὴν A. A. M. τὸν Σουλτᾶνον, πρὸς τὸν M. Βεζύρην καὶ πρὸς τοὺς ἔχοντας βαθμὸν (مشير) μουσίρου. — واراده حضرت من له الامر دير — διατελῶ κτλ.· τύπος γραφόμενος ὑπὸ τοῦ M. Βεζύρου πρὸς τὸν Σεϊχ-οὐλ-Ἰσλάμην καὶ πρὸς τοὺς πρώην M. Βεζύρας, καὶ ἐν γένει πρὸς τοὺς ἔχοντας βαθμὸν (ψλ) παλιά. — واراده حضرتلرينكدر διατελῶ κτλ.· τύπος γραφόμενος πρὸς τοὺς ἔχοντας ά βαθμὸν ά. τάξεως. — واراده افندمكدر διατελῶ κτλ.· τύπος γραφόμενος πρὸς τοὺς ἔχοντας α' βαθμὸν β' τάξεως. Τοὺς τύπους τούτους θέτουσιν ἐν τέλει τῶν τεζκερέδων καὶ ἄλλων ἐγγράφων. حاضر — Προστακτική· β'. πρός. τῆς προστακτικῆς. غائب — γ'. πρός. τῆς προστακτικῆς. اول — ἐν πρώτοις, πρῶτον.
امر ἐμερέ, ἀ. λίαν πικρός.
آمر ἀμίρ, ἀ. ὁ διατάτσων· ἀρχηγός.
امراء ουمεσά, πλ. τοῦ امير ἐμίρ.
امرار ἰμράρ, ἀ. τὸ διαβιβάζειν.
امراض ἐμράζ, πλ. τοῦ مرض μαράζ. — علم παθολογία.
امرد ἐμρέδ, ἀ. ἀγένειος, ἀπώγων.
امرزش ἀμιρζίς, π. συγγνώμη.

امرزكار ἀμιρζικιάρ, π. ἐπιεικής.
امرمك ἰμρεμέκ, τ. ὀρέγεσθαι.
امرود ἐμρούδ, π. ἄπιον.
امروز ἰμρούζ, π. σήμερον.
امزجه ἐμζιδζέ, πλ. τοῦ مزاج μιζάδζ.
امزرمك ἐμζιρμέκ, τ. θηλάζειν.
امزغلق ἐμιζγανμάκ, τ. ὑπνώττειν.
امزك ἐμζίκ, τ. τίτθη, θηλή.
امزمك ἐμζεμέκ, τ. ἐκμυζᾶν, βυζάνειν.
امساك ἰμσάκ, ἀ. ἀποχή· φιλαργυρία· ἡ στιγμὴ τῆς ἐνάρξεως τῆς νηστείας τοῦ Ῥαμαζανίου.
امشاء ἰμσά, ἀ. ὑπάγειν· διευθύνειν.
امشب ἰμσέπ, π. τὴν παρελθοῦσαν νύκτα.
امشمك ἐμσεμέκ, τ. συχνοφιλεῖσθαι.
امصار ἐμσάρ, πλ. τοῦ مصر μίσρ.
امصاص ἰμσάς, ἀ. ἐκμυζᾶν.
امضاء ἰμζά, ἀ. ὑπογραφή. ذو — واضع ال ὁ ὑποφαινόμενος.
امضالق ἰμζαλαμάκ, τ. ὑπογράφειν.
امطار ἐμτάρ, πλ. τοῦ مطر μετάρ.
امعاء ἐμ'ά, πλ. τοῦ معاء μη'ά.
امعان ἰμ'άν, ἀ. τὸ ἀτενίζειν.
امك ἐμέκ, τ. ἐργασία· ἐκδούλευσις.
امكان ἰμκιάν, ἀ. τὸ δυνατόν. بقدر — ال τὸ κατὰ δύναμιν.
امكانسز ἰμκιανσίζ, τ. ἀδύνατον.
امكدار ἐμεκιδάρ, τ. ἀρχαῖος ὑπάλληλος.
امكن ἐμκέν, ἀ. εἶναι δυνατόν.
امكنه ἐμκινέ, πλ. τοῦ مكان μεκιάν.
امل ἐμέλ, ἀ. ἐλπίς, εὐχή.
املاء ἰμλά, ἀ. τὸ πληροῦν· ὀρθογραφία. — علم ὀρθογραφία.
املاءلمك ἐμλάζ, πλ. τοῦ ملح μίλζ.
املاسز ἰμλασίζ, τ. ἀνορθόγραφος.
املاك ἐμλάκ, πλ. τοῦ ملك μίλκ. — تحرير κτηματολόγιον.
امم ἀμέμ, πλ. τοῦ امت ἀμμέτ.
امل ἐμμέκ, τ. ἐκμυζᾶν.
آمن ἀμέν, ἀ. ἀσφαλής.
امن ἔμν, ἀ. ἀσφάλεια· ἡσυχία.
امناً ἔμενεν, ἀ. ἀσφαλῶς.
امناء ἀμενά, πλ. τοῦ امين ἐμίν.
امنيت ἐμνιγέτ, ἀ. ἀσφάλεια, ἐμπιστοσύνη. [πιστία.
امنيتسزلك ἐμνιγετσηζλίκ, τ. δυς-
امنيه ἀμνιγέ, ἀ. ἐλπίς· εὐχή.
اموات ἐμβάτ, πλ. τοῦ موت μέβτ.
اموات ἐμβάτ, πλ. τοῦ ميت μέγτ.
امواج ἐμβάδζ, πλ. τοῦ موج μέβδζ.
اموال ἐμβάλ, πλ. τοῦ مال μάλ.
امواه ἐμβάχ, πλ. τοῦ ماء μάχ.
آموجه ἀμούδζε, ἴδε عجوجه ἀμούδζα.
آموخته ἀμουχτέ, π. σοφός.
آموده ἀμουδέ, π. εὔκομψος.
امور ουμούρ, πλ. τοῦ امر ἔμρ. —

ضابطه ἀστυνομικὴ ἐπιτήρησις, ἀστυνομία· εὐταξία. — خارجیه — αἱ ἐξωτερικαὶ ὑποθέσεις. — داخلی τὰ δημόσια ἔργα.

امور اوُمούρ, ἀ. καθῆκον· μέριμνα. ἐπιμέλεια· προσοχή. — دیده — πεπειραμένος, ἔμπειρος. — کلی — δὲν μοὶ μέλλει.

آمور آμούζ, π. εἰδήμων, σοφός.

آموزگار آμουζγκιάρ, π. καθηγητής, παιδαγωγός.

امومت اωμουμέτ, ἀ. ἰδιότης μητρός.

آمونیاق آμονιάκ, ξ. ἀμμωνιακόν.

امهاد اωμμεχάτ, πλ. τοῦ ام اωμμ.

امهال امχάλ, ἀ. ἀναβολή. — بلا ἀνυπερθέτως.

امی اωμμί, ἀ. μητρικός· ἀπαίδευτος.

امیال εμγιάλ, πλ. τοῦ میل μίλ.

امیت اωμμιγέτ, ἴδε امومت اωμουμέτ.

آمیخته آμιχτέ, π. μικτός, σύμμικτος.

امید اωμίδ, ἀ. ἐλπίς. — قطع ἀπελπισία.

امیدسز اωμιδσίζ, τ. ἀπελπισία. [πισία.

امیدسزلك اωμιδσιζλίκ, τ. ἀπελ-

امیدوار اωμιδβάρ, π. εὔελπις.

امیر ἐμίρ, ἀ. ὁ διατάσσων· ἡγεμών· ἀπόγονος τοῦ Προφήτου Μωάμεθ. امیرالمؤمنین — ἀρχηγὸς τῶν πιστῶν· τίτλος ὃν ἐλάμβανον οἱ Καλίφαι.

امیراخور μιραχόρ, π. σταυλάρχης.

امیرال ἀμιράλ, ξ. ναύαρχος.

آمیز آμίζ, π. προστ. τοῦ ρ. آمیختن ἀμιχτέν, ἀνάμιξον· (ἐν συνθ.), ὁ ἀναμιγνύων, ἀνάμικτος. — رنگ — χρωματισμένος· ψευδής, ἀπατηλός. [ότης.

آمیزش ἀμιζέξ, ἀ. ἀνάμιξις· οἰκει-

آمین ἀμίν, ἀ. ἀμήν! γένοιτο!

امین ἐμίν, ἀ. θεματοφύλαξ· τίμιος· διευθυντὴς γραφείου· οἰκονόμος· ἐκμισθωτής. — رسومات Γενικὸς διευθυντὴς τῶν τελωνείων. — شهر Νομάρχης. — صندق ταμίας.

امنیلك ἐμνιλίκ, τ. ἀσφάλεια, ἡσυχία.

آن ἄν, ἀ. χρόνος, στιγμή. — الی ἤδη, τώρα. — الی الآن μέχρι τοῦδε. — من الآن ἀπὸ τοῦδε. — دمی — ἀμέσως, αὐθωρεί.

آن ἄν, π. ὡραιότης.

آن ἄν, ἀ. ἐκεῖνος, η, ο. — این و οὗτος καὶ ἐκεῖνος.

ان ἄν, ἀ. κατάληξις τιθεμένη πρὸς σχηματισμὸν τοῦ δυϊκοῦ τῶν ἀραβικῶν ὀνομάτων. کتاب — δύο βιβλία.

ان ἄν, π. κατάληξις τιθεμένη πρὸς σχηματισμὸν τῶν πληθ. ὀνομάτων τῶν ἐμψύχων ὄντων

ἐν τῇ περσικῇ γλώσσῃ. — بلبل ἀηδόνες.

ان ἔν, τ. πλάτος.

ان ἴν. ἀ. ἐάν. ان شاء الله ἐὰν θέλῃ ὁ Θεὸς, σὺν Θεῷ.

انا ἀνά, τ. μήτηρ. — یوك προμήτωρ. μάμμη. — قاین πενθερά. — دفتر — μητρῷον. — کوکیوبابا κυκεών, σύγχυσις, βαβυλωνία. — لسان — μητρικὴ γλῶσσα. — اوکی — سود τιτθή. — اوکی μητρυιά.

انا ἐνά, ἀ. ἀντων. ἐγώ.

انا ἰνά, ἀ. δοχεῖον, ἀγγεῖον.

اناپت ἰναπέτ, ἀ. καὶ

اناپه ἰναπέ, ἀ. μετάνοια, μεταμέλεια

اناث ἰνὰς καὶ ἀνάς, πλ. τοῦ انثی

اناج ἐνάδζ, τ. ἀσύμμετρος, πελώριος· δόλιος.

آناجق ἀναδζήκ, τ. μητερίτσα.

اناجیل ἐναδζίλ, πλ. τοῦ انجیل ἰνδζίλ

آناختار ἀναχτάρ, ἴδε اختار آناχτάρ.

انار ἐνάρ, π. ροΐδιον, κ. ῥῶδι.

انار الله ἐνάρε ἄλλαχου, ἀ. ὁ Θεὸς νὰ φωτίσῃ. ! [λεῖν.

اناره ἰναρέ, ἀ. φωτίζειν, φωτοβο-

اناس ἀνάς, πλ. τοῦ انسان ἰνσάν.

آناسون ἀνασόν, ξ. γλυκάνισον. — سی συνάνισον. (φ.).

اناف ἐνάφ, πλ. τοῦ انف ἔνφ.

آنبارلیس ἀνπερπάρις, ἀ. ὀξυάκανθα, δράτσινον (φ.).

آنقاریا ἄνεν φὲ ἄνεν, ἀ. ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν. [ναφόρι.

آنافور ἀναφόρ, ξ. ἀνάρρους, κ. ἀ-

آنالق ἀναλήκ, τ. ἡ ἰδιότης τῆς μητρός· μητρυιά.

انالمك ἰναλέ, ἀ. ἀπολαύειν.

انام ἐνάμ, ἀ. τὸ ἀνθρώπινον γένος, οἱ ἄνθρωποι.

انامل ἐναμίλ, πλ. τοῦ انمل ἐνμιλέ.

انامه ἰναμέ, ἀ ἀποκοιμίζειν.

آناناس ἀνανάς, ξ. βρομελία, κ. ἀνανάς (φ.). [αυτολογία.

آنانیت ἐνανιγέτ, ἀ. ἐγωϊσμός, περι-

آنای ἐναγί, τ. εὐαπάτητος.

آنائیت ἐναϊγέτ, ἴδε آنای ἐνανιγέτ.

انباء ἰνπά, ἀ. τὸ δηλοῦν, γνωστοποιεῖν.

انبات ἰνπάτ, ἀ. βλάστησις. [

انبار ἀμπάρ, τ. ἀποθήκη· σιτοβολών· τὸ κῦτος τοῦ πλοίου· κατάστρωμα (πλοίου). — لو τρίκροτον.

انبارجی ἀμπαρδζί, τ. ἀποθηκάριος.

انباز ἐνπάζ, ἀ. συνέταιρος· ὅμοιος. — بی — ἀνόμοιος. [λίς.

انبان ἐνπάν, π. μάρσιππος· ἀρυβα-

انبانچه ἐνπανδζέ, π. μικρὸς μάρσιππος. [(ἰατρ.).

انباء ἰνπάχ, ἀ. ἔγερσις· ἐρέθισμα

آنبرباریس ἀνπερπάρις, ἀ. ὀξυάκανθα, δράτσινον (φ.).

انبثاق إنبِثاق, ا. ἔκχυσις, ῥοή.
انبساط إنبِساط, ا. ἱλαρότης· διαστολή.
انبعاث إنبِعاث, ا. τὸ ἀποστέλλεσθαι.
انبوبة أُنبُوبة, ا. ὀρσύδρα, κ. κάνουλα. [θής.
انبوب أُنبُوب, π. πλῆθος, πολυπλη-
انبوبي أُنبُوبي, π. πολυάριθμος.
انبهار إنبِهار, ا. δύσπνοια.
انبيا إنبِيا, πλ. τοῦ ڤي نبي.
انبيق إنبِيق, ا. ἄμβυξ, διϋλιστήρ.
انبيك — διϋλίζειν.
انت أَنت, ά. ἄντων. σύ· θηλ. ἔντι.
انتاج إنتاج, ά. τὸ συνεπάγειν.
انتاري إنتاري, τ. ἐπιλώρικον.
انتاش إنتاش, ά. βλάστησις.
انتان إنتان, ά. δυσωδία.
انتباج إنتباج, ά. οἴδημα(παθολ.).
انتباذ إنتباذ, ά. ἐπαγρύπνησις.
انتباهيت إنتباهيت, ά. τὸ εὐερέθιστον.
انتتاح إنتتاح, ά. ἐξίδρωσις (ἰατρ.).
انتحاب إنتحاب, ά. θρῆνος.
انتحار إنتحار, ά. αὐτοκτονία.
انتحال إنتحال, ά. τὸ οἰκειοποιεῖσθαι τὰ ξένα.
انتخاب إنتخاب, ά. ἐκλογή.
انتخابات إنتخابات, πλ. τοῦ προηγ.
انتذار إنتذار, ά. εὔχεσθαι, τάσσειν.
انترسو إنترسو, ξ. συμφέρον· ὄφελος. ج — ἐνδιαφερόμενος.
انترقه إنترقه, ξ. πανουργία. ج — πολυμήχανος. [θαίρεσις.
انتزاع إنتزاع, ά. τὸ ἀποσπᾶν· κα-
انتساب إنتساب, ά. τὸ σχετίζεσθαι.
انتساج إنتساج, ά. ὕφανσις· περίπλεξις.
انتساخ إنتساخ, ά. ἀκυροῦσθαι.
انتساق إنتساق, ά. διακόσμησις· συναρμογή.
انتشاء إنتشاء, ά. αὔξησις, ἐπαύξησις, ἀνάπτυξις.
انتشار إنتشار, ά. διασπορά· δημοσίευσις· διάδοσις.
انتشاق إنتشاق, ά. μυκτηρισμός.
انتصاب إنتصاب, ά. τὸ ἀνυψοῦσθαι, ἀνεγείρεσθαι· διορίζεσθαι εἴς τινα θέσιν. [λάς.
انتصاح إنتصاح, ά. ἀκούειν συμβου-
انتصار إنتصار, ά. θεία ἀντίληψις· νίκη.
انتصاف إنتصاف, ά. δικαιοσύνη.
انتضاج إنتضاج, ά. ὡρίμανσις.
انتظار إنتظار, ά. προσδοκία.
انتظام إنتظام, ά. τακτοποίησις.
انتعاش إنتعاش, ά. ἀνεγείρεσθαι· ἀναρρωννύναι.
انتفاء إنتفاء, ά. τὸ ἐξαφανίζεσθαι, ἐκλείπεσθαι.
انتفاخ إنتفاخ, ά. ἐξόγκωσις, πρῆ-

σμα بطن — μετεωρισμός(παθ.).
انتفاع إنتفاع, ά. ὠφέλεια, ὄφελος.
انتقاد إنتقاد, ά. τὸ λαμβάνειν τοῖς μετρητοῖς· πληρόνειν τοῖς μετρητοῖς· ἐξελέγχειν. [σις.
انتقاص إنتقاص, ά. ἐλάττωσις, μείω-
انتقال إنتقال, ά. κληρονομικὴ μεταβίβασις· μετοικεῖν· μετάστασις. انتقل — μεθιστάναι εἰς τὰς αἰωνίους μονάς. — سريع ال ἀντιλαμβανόμενος.
انتقام إنتقام, ά. ἐκδίκησις.
انتكاس إنتكاس, ά. ἀνατροπή.
انتماء إنتماء, ά. σχέσις, ἀναφο
انتهاء إنتهاء, ά. τέρμα.
انتهار إنتهار, ά. καὶ
انتهاز إنتهاز, ά. τὸ δράττεσθαι τῆς εὐκαιρίας.
انتي إنتي, τ. (πρᾶγμα) εὐτελές.
انتيقا أَنتيقا, ξ. ἀρχαιότης.
انتيمون أَنتيمون, ξ. ἀντιμόνιον
انثى أُنثى, ά. γυνή· θῆλυ
انثقاب إنثقاب, ά. διατρυπᾶσθαι.
انثناء إنثناء, ά. ἡ πρὸς τὰ ὀπίσω κάμψις.
انجاء إنجاء, ά. διασῴζειν.
انجاب إنجاب, πλ. τοῦ نجيب νεοζῴπ
انجاز إنجاز, ά. ἐκπλήρωσις (ὑποσχέσεως).
انجاس إنجاس, πλ. τοῦ نجس νεοζ

انجام إنجام, π. τέλος· συμπέρασμα.
انجام إنجام, ά. βλάστησις.
انجذاب إنجذاب, τ. ἐνοχλεῖν, καταθλίβειν. [θεια.
انجذاب إنجذاب, ά. ἕλξις, συμπά-
انجراد إنجراد, ά. ἐκδύεσθαι.
انجراز إنجراز, ά. ἕλκεσθαι· παρατείνεσθαι.
انجره إنجره, ά. κνίδη.
انجرى إنجرى, ά. κνίδωσις (παθ.).
انجرام إنجرام, ά. συντρίβεσθαι.
انجق أَنجق, τ. μόλις· ὅμως, ἐν τούτοις· εἰμή. [κηρήκ.
انجقرق إنجقرق, ἴδε انجقريق انجقريق
انجل إنجل, τ. κυνάριον.
انجل إنجل, τ. ἰγνύς, ἀστράγαλος.
انجلا إنجلا, ά. διαιθριάζειν· δήλωσις.
انجلاء أَنجلاء, τ. οὕτω. [λωσις.
انجم إنجم, πλ. τοῦ نجم νέοζμ.
انجماد إنجماد, ά. πῆξις.
انجماع إنجماع, ά. συνάθροισις.
انجمن إنجمن, π. συμβούλιον, συνέλευσις. خاص وكلا — τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον. — تفتيش و معاينه τὸ Συμβούλιον τῆς βιβλιοχρισίας. دانش — ἀκαδήμεια.
انجمش إنجمش, τ. ἐνοχλεῖσθαι.
انجو إنجو, ἴδε انجه إنجو.
انجه إنجه, ἴδε انجه إنجه.

انجيلك انجيلك ἐνδζελεμέκη, τ. λεπτύνειν.
انجيلمك انجيلمك ἐνδζελεμμέκη, τ. λεπτύνεσθαι. κοφάγος (πτ.).
انجير انجير ἐνδζίρ, τ. σῦκον. دلن — συκῆ.
انجيرلك انجيرلك ἐνδζιρλίκη, τ. συκών.
انجيل انجيل ἐνδζίλ, ἀ. Εὐαγγέλιον.
انحا انحا ἐνχά, πλ. τοῦ نحو νάχβ.
انحداب انحداب ἐνχηταπ, ἀ. κυρτοῦσθαι.
انحدار انحدار ἐνχηδάρ, ἀ. τὸ καταβαίνειν κατήφορον.
انحراف انحراف ἐνχηράφ, ἀ. ἐκτροπή· παρακμή· παρέκκλισις· ἀπόκλισις (ἄστρου). جور — ἀδιαθεσία. خاطر — δυσμένεια, ἀπέχθεια.
انحصار انحصار ἐνχησάρ, ἀ. περιορισμός· μονοπώλιον.
انحطاط انحطاط ἐνχητάτ, ἀ. κατάπτωσις· ἔκπτωσις· παρακμή· ἐφίζησις· ἀτονία. [λυσις.
انحلال انحلال ἐνχηλάλ, ἀ. ἀνάλυσις, διά-
انحماض انحماض ἐνχημάζ, ἀ. ὀξυποίησις (χ.).
انحناء انحناء ἐνχηνά, ἀ. κυρτότης, κλίσις.
آنختار آنختار ἀναχτάρ, τ. κλείς.
انخداع انخداع ἐνχηδά', ἀ. ἀπατᾶσθαι.
انخساف انخساف ἐνχησάφ, ἀ. ἔκλειψις (σελήνης). [σθαι.
انخفاء انخفاء ἐνχηφά, ἀ. τὸ ὑπερηφανεύε-
انخفاض انخفاض ἐνχηφάζ, ἀ. καταβιβασμός· κοίλωμα.
انخناق انخناق ἐνχηνάκ, ἀ. ἀσφυξία· ἀγχόνη.

آندلشمق)(68)(انخناق

آند ἄνδ, τ. ὅρκος. حلف — ὁρκίζεσθαι.
اندا ἐνδάπ, πλ. τοῦ ندب νεδπέ.
اندا ἐνδάπ, ἀ. ἐπούλωσις (χειργ.).
اندا ἐνδάχτ, π. ῥίψιμον.
اندا ἐνδαχτέν, π. ῥίπτειν.
اندا ἐνδαχτέ, π. ἐρριμμένος.
اندا ἐνδάδ, πλ. τοῦ ند νίδδ.
اندا ἐνδάζ, π. ὁ ῥίπτων. — منكر ἠγκυροβοληκώς.
اندازه ἐνδαζενδέ, π. συνών. τοῦ πρ.
اندازه ἐνδαζέ, π. μέτρον (ἐν γένει)· τ. πῆχυς ἔχων μῆκος 26 ἀγγλικῶν δακτύλων.
اندام ἐνδάμ, π. ἀνάστημα· σχῆμα.
اندر ἐνδέρ, ὑπερθ. τοῦ ند ναδίρ.
اندراج ἐνδιράζ, ἀ. εἰσέρχεσθαι, περιλαμβάνεσθαι. [πιον.
اندراس ἐνδιράς, ἀ. ἀπώλεια· ἐρεί-
اندرمك ἐνδιρμέκη, ἴδε اندمك
اندرون ἐνδερούν, π. ἐσωτερικόν· ἡ γυναικωνῖτις. [(φ.).
آندز آند ἀνδέζ ὀτού, τ. ὠλένιον
اندغام ἐνδιγάμ, ἀ παρεμβολή.
اندفاع ἐνδιφά', ἀ. ἀποκρούειν.
اندفان ἐνδιφάν, ἀ. τὸ θάπτεσθαι.
آندك آνδήκ, τ. εὐθύς, ἅμα, ὡς.
اندك ἐνδέκ, π. ὀλίγον.
آندلشمق آνδλαφμάκ, τ. ὑποχρεοῦσθαι δι' ὅρκου.

انس ἐνς, ἀ. οἰκειότης.
انساب ἐνσάπ, πλ. τοῦ نسب νεσέπ. — علم ال — γενεαλογία.
انساب ἐνσάπ, πλ. τοῦ نسبت νισπέτ.
انساف ἐνσάφ, ἀ. ἀποφύλλισις (βοταν.)· ἀποφολίδωσις, ἐκλέπισις (χειρουργ.).
انسال ἐνσάλ, πλ. τοῦ نسل νέσλ.
انسان ἐνσάν, ἀ. ἄνθρωπος. العين — ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ.
انسانلق ἐνσανλήκ, τ. ἀνθρωπότης· φιλανθρωπία.
انسانى ἐνσανί, ἀ. ἀνθρώπινος.
انسانيت ἐνσανιγέτ, ἀ. ἴδε انسانلق
انسانيتسز ἐνσανιγετσίζ, τ. ἀπάνθρωπος, ἀπολίτευτος.
انسانيتسزلك ἐνσανιγετσιζλίκ, τ. ἀπανθρωπία. [πος.
انسانيتلو ἐνσανιγετλή, τ. φιλάνθρωπناسب ἐνσέπ, ὑπερθ. τοῦ مناسب
انسبا ἐνσιπά, πλ. τοῦ نسيب νεσίπ.
انسجام ἐνσιδζάμ, ἀ. ἐκροή· στύλη-
انسجه ἐνσιδζέ, πλ. τοῦ نسج νέσδζ.
انسحاق ἐνσιχάκ, ἀ. συντρίβεσθαι.
انسداد ἐνσιδάδ, ἀ. ἔμφραξις.
انسدال ἐνσιδάλ, ἀ. ἐπιπλέειν· κυμαίνεσθαι.
آنسز ἄνσηζ, τ. ἀπροσδοκήτως.
آنسز ἀνσήζ, τ. ἄνευ ἐκείνου.
انسز ἐνσίζ, τ. στενός.

انسزين آنسزين ἀνσηζήν, τ. ἴδε آنسز ἄνσηζ.
انسكاب انسكاب ἀνσικιάπ, ἀ. διαρρέεσθαι· ἄρδευσις.
انسلاب انسلاب ἀνσιλάπ, ἀ. γυμνός, ἐνδεής.
لون — ἀπόχρωσις, ἀμύδρωσις.
انسلاك انسلاك ἀνσιλάκ, ἀ. ἀκολουθεῖν.
انسلال انسلال ἀνσιλάλ, ἀ. δραπέτευσις.
انسواد انسواد ἀνσιβάδ, ἀ. μελάνωσις (παθ.).
انسهال انسهال ἀνσιχάλ, ἀ. κάθαρσις (ἰατρ.).
انسون آنسون ἀνασόν, ἴδε ياصون آ ἀνασόν.
انسى انسى ἐνσί, ἀ. οἰκεῖος· σχετικός.
انسياب انسياب ἀνσιγιάπ, ἀ. καὶ [χεσθαι.
انسياع انسياع ἀνσιγιά', ἀ. ῥέεσθαι· παρέρ-
انسياق انسياق ἀνσιγιάκ, ἀ. ἀποστέλλεσθαι.
انسيال انسيال ἀνσιγιάλ, ἀ. ῥευστοποίησις (ἰατρ.).
انسيت انسيت ἀνσιγέτ, ἀ. οἰκειότης· σχέσις.
انش انش ἐνίς, τ. κατήφορος· κατάβασις.
آنشا آنشا ἀνὰ καὶ بلى — ἐγκρασίχολος (ἰχθ.).
انشاء انشاء ἐνσά, ἀ. κτίσις· σύνταξις· ἐπιστολάριον.
انشاءات انشاءات ἐνσαάτ, πλ. τοῦ προηγ.
انشاء الله انشاء الله ἐν-σα-λλάχ, ἀ. σὺν Θεῷ! ἂν θέλῃ ὁ Θεός· εἴθε!
انشاد انشاد ἐνσάδ, ἀ. τὸ ἀναγινώσκειν ποιήματα· τὸ καλεῖν, φωνάζειν πρᾶγμα ἀπωλολός.
انشاق انشاق ἐνσάκ, ἀ. εἴσπνευσις, ἀπορρόφησις (φυσιολ.).
انشائى انشائى ἐνσαί, ἀ. οἰκοδομικός· ἐπιστολιμαῖος· προστακτικός, εὐκτικός, ἐρωτηματικός (τοῦ λόγου ὄντος περὶ προθέσεως).
انشته انشته ἐνίστε, τ. ὁ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβρός. [της.
انشراح انشراح ἐνσιράχ, ἀ. χαρά, φαιδρότης.
انشعاب انشعاب ἐνσι'άπ, ἀ. βλάστησις.
انشعال انشعال ἐνσι'άλ, ἀ. τὸ πυρπολεῖσθαι.
انشقاق انشقاق ἐνσικάκ, ἀ. τὸ σχίζεσθαι.
انصار انصار ἐνσάρ, πλ. τοῦ ناصر νασήρ.
انصاف انصاف ἐνσάφ, πλ. τοῦ نصف νήσφ.
انصاف انصاف ἐνσάφ, ἀ. δικαιοσύνη· διάκρισις. — ب ἄδικος.
انصافسز انصافسز ἐνσαφσήζ, τ. ἀδιάκριτος, ἀσυνείδητος.
انصافسزلق انصافسزلق ἐνσαφσηζλήκ, τ. ἀδιακρισία, ἀσυνειδησία.
انصافلى انصافلى ἐνσαφλή, τ. εὐδιάκριτος, εὐσυνείδητος.
انصبا انصبا ἐνσηπά, πλ. τοῦ نصيب νεσήπ.
انصباب انصباب ἐνσηπάπ, ἀ. χύσις· ἐκροή.
انصراف انصراف ἐνσηράφ, ἀ. τὸ ἐπιστρέφειν· μεταστρέφεσθαι.
انصرام انصرام ἐνσηράμ, ἀ ἀποτέμνεσθαι.
انضباط انضباط ἐνζηπάτ, ἀ. τάξις· ἀπομνημόνευσις.
انضجاج انضجاج ἐνζηδζάδζ, ἀ. αὐθέψησις (ἰατρ.). [(ἰατρ.).
انضجاع انضجاع ἐνζηδζά', ἀ. κατάκλισις

انضغاط انضغاط ἐνζηγάτ, ἀ. σύνθλιψις.
انضمام انضمام ἐνζημάμ, ἀ. σύναψις, προσθήκη. — سى συμφωνία (γνώμης).
انطاق انطاق ἐντάκ, ἀ. τὸ ποιεῖν ὁμιλεῖν.
انطباع انطباع ἐντηπά', ἀ. τυπόνεσθαι.
انطفاء انطفاء ἐντηφά, ἀ. τὸ σβέννυσθαι· κατάσβεσις.
انطواء انطواء ἐντηβά, ἀ. ἀνατρέπεσθαι.
انظار انظار ἐνζάρ, πλ. τοῦ نظر νάζαρ. — حسن εὔνοια.
انظام انظام ἐνζάμ, πλ. τοῦ نظم νάζμ.
انعام انعام ἐν'άμ, πλ. τοῦ نعم νε'άμ.
انعام انعام ἐν'άμ, ἀ. εὐεργεσία, δῶρον.
انعامات انعامات ἐν'αμάτ, πλ. τοῦ προηγ.
انعدام انعدام ἐν'ηδάμ, ἀ. ἔλλειψις, ἀφάνεια. — لون στέρησις χρώματος.
انعرا انعرا ἐν'ηρά, ἀ. ἀπογύμνωσις.
انعراج انعراج ἐν'ηράδζ, ἀ. ἔλξις, ἀνωμαλία.
انعزال انعزال ἐν'ηζάλ, ἀ. μόνωσις· ἐγκατάλειψις. [ἔχειν·
انعطاف انعطاف ἐν'ηταφ, ἀ. στρέφειν· προσ-
انعقاد انعقاد ἐν'ηκάδ, ἀ. τὸ δένεσθαι· συγκρότησις (συνεδριάσεως)· σύστασις τοῦ συναλλάγματος, ἤτοι ἡ κατὰ νόμον συσχέτισις πρὸς ἀλλήλας τῆς προτάσεως (ايجاب ἰδζάπ) καὶ τῆς παραδοχῆς (قبول καπούλ), εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀναφανῇ σημεῖον ἐνεργείας εἰς τὸ πρᾶγμα, ὅπερ ὑπῆρξεν ἀντικείμενον αὐτῶν.
انعكاس انعكاس ἐν'ηκιάς, ἀ. ἀντανάκλασις. صدا — ἠχώ, ἀντήχησις.
انغاريا آنغاريا ἀνγάριά, τ. ἀγγαρεία.
انغت آنغت ἀνγήτ, τ. κολυμβίς (πτ.).
انف انف ἔνφ, ἀ. ῥίς· ἄκρα. الجبل — ἀκρωτήριον. ناقة — πρὸς πεῖσμά του.
آنف آنف ἄνιφ, ἀ. προηγούμενος. — البيان καὶ الذكر — ὁ προμνησθείς.
آنفا آنفا ἄνιφεν, ἀ. ἀνωτέρω.
انفاذ انفاذ ἐνφάζ, ἀ. ἐκτέλεσις· ἐνέργεια.
انفار انفار ἐνφάρ, πλ. τοῦ نفر νεφέρ.
انفار انفار ἐνφάρ, ἀ. τὸ προξενεῖν ἀποστροφήν.
انفاس انفاس ἐνφάς, πλ. τοῦ نفس νεφές.
انفاق انفاق ἐνφάκ, ἀ. τὸ σπαταλᾶν· διατρέφειν.
انفال انفال ἐνφάλ, πλ. τοῦ نفل νεφέλ.
انفتاح انفتاح ἐνφιτάχ, ἀ. ἄνθησις· ἄνοιγμα.
انفجار انفجار ἐνφιζάρ, ἀ. ἀνάβλυσις, πηγή· ἐκβολή· λυκαυγές, ὄρθρος· διάρρηξις (βοταν.).
انفراء انفراء ἐνφιρά, ἀ. ῥήγνυσθαι.
انفراج انفراج ἐνφιράζ, ἀ. χάσμα· ἀπαλλάττεσθαι θλίψεως.
انفراد على ال انفراد ἐνφιράδ, ἀ. ἀπομόνωσις. — μεμονωμένως.
انفراق انفراق ἐνφιράκ, ἀ. χωρισμός.

انفس ἐνφές, ὑπερθ. τοῦ نفيس νεφίς.
انفس ἐνφούς, πλ. τοῦ نفس νέφς.
انفساح ἰνφισάχ, ἀ. αὔξησις· φαι-
δρύνεσθαι. [σις.
انفساخ ἰνφισάχ, ἀ. διάλυσις· ἀκύρω-
انفساد ἰνφισάδ, ἀ. διαφθορά.
انفصال ἰνφισάλ, ἀ. παραίτησις.
ς — وقوعبولدی παρητήθη.
انفصام ἰνφισάμ, ἀ. συντρίβεσθαι·
κόπτεσθαι.
انفضاج ἰνφιζάδζ, ἀ. ἀναθυμίασις.
انفضاح ἰνφιζάχ, ἀ αἰσχύνη, καται-
σχύνη. [σθαι.
انفطام ἰνφιτάμ, ἀ. ἀπογαλακτίζε-
انفع ἐνφέ', ἀ. ὑπερθ. τοῦ نافع νφί'.
انفعال ἰνφι'άλ, ἀ. δυσαρέσκεια.
انفغام ἰνφιγάμ, ἀ. ἀναστόμωσις
(ἀνατ.).
انفكاك ἰνφικιάκ, ἀ. τὸ ἀποσπᾶ-
σθαι· ἐξάρθρωσις.
انفلاق ἰνφιλάκ, ἀ. σχίζεσθαι· ἀ-
νοίγεσθαι.
انفهام ἰνφιχάμ, ἀ. ἀντιλαμβάνεσθαι.
انفيه ἐνφιγέ, τ. ταμβάκος.
انقاذ ἰνκάζ, ἀ. σώζειν· σωτηρία.
انقاض ἐνκάζ, πλ. τοῦ نقض νάκζ.
انقباب ἰνκηπάπ, ἀ. ἡ τοῦ θόλου
συγκύρτωσις (τεκτον.).
انقباض ἰνκηπάζ, ἀ. σφίγξις, δυσκοι-
λιότης (ἰατρ.).

انقراض ἰνκηράζ, ἀ. τὸ ἐκλείπειν·
καταστροφή· τέλος.
انقراض آنقاريه ἀγκάργιχ, ἴδε آنقاريه
انقسام ἰνκησάμ, ἀ. διαιρεῖσθαι.
انقضاء ἰνκηζά, ἀ. λῆξις προθεσμίας.
انقطاع ἰνκητά', ἀ. ἐξαντλεῖσθαι·
διακοπή. [ταπολίτευσις.
انقلاب ἰνκηλάπ, ἀ. μεταβολή· με-
انقلابات ἰνκηλαπάτ, πλ. τοῦ προηγ.
انقلاع ἰνκηλά', ἀ. ἐκριζόνεσθαι.
انقهال ἰνκηχάλ, ἀ. φθίσις (παθολ.).
انقياد ἰνκηγιάδ, ἀ. ὑποταγή.
انكا ἐνίκ, τ. νεογνόν (ζῴων). ارسلان
ς — λεοντιδεύς.
انكار ἰνκιάρ, ἀ. ἄρνησις.
انكبين ἐνγκιβίν, π. μέλι. — آب
ὑδρόμελι.
انكحه ἐνκιχά, πλ. τοῦ نكاح νικιάχ.
انكدام ἰνκιδάμ, ἀ. ἐκχύμωσις (παθ.)
انكر ἰνκέρ, ἀ ἀσχημότερος-ότατος.
انكرك ἐνγκερέκ, τ. ἔχιδνα. قرمزی
يلانی — ἀσπίς (ὄφις).
انكسار ἰνκισάρ, ἀ. τὸ συντρίβεσθαι·
δυσαρεστεῖσθαι· δυσαρέσκεια·
κατάρα· ἥττα (ἐχθροῦ).
انكساف ἰνκισάφ, ἀ. ἔκλειψις (ἡλίου).
انكسر ἐνκσέρ, τ. ἧλος, κ. καρφί.
انكشاف ἰνκισάφ, ἀ. ἀνακαλύπτε-
σθαι, ἐπιφαίνεσθαι.
انكشت ἐνγκιβόστ, π. δάκτυλος-

انكشتر ἐνγκιβόστέρ, π. δακτυλίδιον.
انكفاف ἰνκιφάφ, ἀ ὀπισθοχώρησις.
انكل ἐνγκέλ, τ. ἀντίπαλος· κώλυμα.
انكماش ἰνκιμάζ, ἀ. σπουδὴ ἐπιτο-
μή· συστολή.
انكنار ἐνγκινάρ, ξ. κινάρα.
انكور ἐνγκιβόρ, π. σταφυλή.
انكورك ἐνγκιβόρέκ, π. μικρὰ στα-
φυλή. چشم — κόρη ὀφθαλμοῦ.
انكول ἐνγκιβούλ, τ. ὀκνηρός.
انكيختن ἐνγκιχτέν, π. διεγείρειν.
انكير ἐνγκίζ, π. (ἐν συνθ.), ὁ διε-
γείρων, ὑποκινῶν.
انكين ἐνγκίν, τ. πέλαγος· εὐρύς.
انلو انلى ἀνλή, τ. εὐρύς.
انمك ἐνμέκ, τ. καταβαίνειν· ἐ-
λαττοῦσθαι. [λου.
انملة ἐνμιλέ, ἀ. τὸ ἄκρον τοῦ δακτύ-
انموذج ἐνμουδέδζ, ἀ. καὶ
انموذج ἐνμουζέδζ, ἀ. καὶ
انموذج ἐνμουζέδζ, ἀ. δεῖγμα.
انوار ἐνβάρ, πλ. τοῦ نور νούρ.
انواع ἐνβά', πλ. τοῦ نوع νέβ'.
انور ἐνβέρ, ὑπερθ. τοῦ نور νούρ.
انوف ἐνούφ, πλ. τοῦ انف ἔνφ.
انونيم آنونύμ, ξ. ἀνώνυμος.
انهاء ἰνχά, ἀ. εἰδοποίησις· αἴτησις.
انهار ἐνχάρ, πλ. τοῦ نهر νέχρ.
انهدام ἰνχιδάμ, ἀ. τὸ κατακρημνί-
ζεσθαι. — مائل ἑτοιμόρροπος.

انهزام ἰνχιζάμ, ἀ. ἥττᾶσθαι.
انهضام ἰνχιζάμ, ἀ. πέψις.
انهلاك ἰνχιλάκ, ἀ. διακινδυνεύειν.
انهماك ἰνχιμάκ, ἀ. ἐπιμέλεια.
انهمك ἐνεμέκ, τ. εὐνουχίζειν.
آنی ἀνί, ἀ. στιγμιαῖος.
انی ἐνίγ, ἀ. κατηγορικός.
انياب ἐνγιάπ, πλ. τοῦ ناب νάπ.
آنيده ἄνιδε, τ. ἀμέσως (ἐς τὴν στιγ-
μήν). [στενός.
انيس ἐνίς, ἀ. φίλος οἰκεῖος καὶ
آنيسون ἀνισόν, ἴδε انسون ἀνασόν.
انيش ἐνίς, ἴδε اينش ἐνίς.
انيشته ἐνίστε, ἴδε اشته ἐνίστε.
انيق ἐνήκ, ἀ. κομψός.
انى قوى ἐνὶ-κονού, τ. λεπτομερῶς.
انيك ἐνίκ, ἴδε كا ἐνίκ.
انيكلمك ἐνικιλεμέκ, τ. τίκτειν.
اين ἐνίν, ἀ. στεναγμός.
آو ἄϐ, τ. θήρα.
او ἔϐ, τ. οἰκία. اشياسی — οἰκο-
σκευή. صاحب — οἰκοδεσπότης.
ς — آش μαγειρεῖον. ς — جان
διάφραγμα (ἀνατομ.). [ρόν.
او ὄ, τ. ἐκεῖνος. كون — αὐθημε-
اوا ὀϐά, τ. πεδιάς.
اوائل ἐϐαΐλ, πλ. τοῦ اول ἐϐϐέλ, τὸ
πρῶτον δεκαήμερον τοῦ μηνός,
αἱ ἀρχαί. ده — πάλαι ποτέ.
اواخ ἐϐάχ, π. ἄ! ὤ! φεῦ!

اواخر ἐβαχήρ, πλ. τοῦ اخر ἀχήρ.
اوادانلق ἐβαδανλήκ, τ. ἐργαλεῖα.
اوارە آوار ἀβαρέ, ἀ. ἄεργος.
اوارەلق آوار ἀβαρίγια, ξ. ναυσιβλαβίαι.
اوازە آواز ἀβάζ, π. καὶ
اوازەلە آوازە, π. ἠχος, φωνή· φήμη.
اواسط ἐβασήτ, πλ. τοῦ اوسط اوسط ἐβσάτ καὶ τοῦ وسط وسط βεσάτ, οἱ ἐν τῷ μέσῳ, τὰ μέσα τοῦ μηνὸς (ἀπὸ τῆς 10ης μέχρι τῆς 20ῆς).
اوال آوال ἀβάλ, ξ. τριτεγγύησις.
اوامر ἐβαμίρ, πλ. τοῦ امر ἔμρ. — الهيه اوامر αἱ θεῖαι ἐντολαί.
اوان ἐβάν, πλ. τοῦ اوان ἄν.
اوانك آوانك ἀβανάκ, ξ. βλάξ, ἠλίθιος.
اوانى ἐβανί, πλ. τοῦ انى ἰνά.
اوباء ἐβπά, πλ. τοῦ وبا βεπά.
اوبۈيە ἐβπιέ, πλ. ὡς τὸ προηγ.
اوبا ὀπά, τ. καλύβη.
اورتە اوب اورتە οὐπ-ὀρτά, τ. ἀκριβῶς ἐν τῷ μέσῳ.
اوباى οὐπάϑ, π. ἀδηφάγος. — مردم اوباى ἀνθρωποφάγος.
اوبۇش ἐβπάξ, ἀ. συρφετὸς, ὄχλος.
اوبر ὀπίρ, τ. ὁ ἄλλος, ὁ ἕτερος.
اوبروق οὐπρούκ, τ. ἀπόκρημνος· ὑποσταθμη.
اوبك ὀπέκ, τ. σωρεία.
اوبور ὀπούρ, τ. λαίμαργος.
اوبورلق ὀπουρλήκ, τ. ἀδηφαγία.

اوبوز ὀπούζ, ξ. καὶ
اوبوس ὀπούς, ξ. βομβὶς (στρατ.).
اوبا ὀπά, ἴδε اوبا ὀπά.
اوپ οὔπ, τ. λίαν, πολύ. اوزون اوپ — μακρότατος. [λεῖν.
اوپدرمك ὀπδιρμέκ, τ. τὸ ποιεῖν φι-
اوپرا ὀπέρα, ξ. μελόδραμα.
اوپش ὀπϑέ, τ. φίλημα.
اوپشمك ὀπϑέμέκ, τ. φιλεῖσθαι.
اوپك ὀπϑέκ, ἴδε اوپش ὀπϑέ.
اوپكلمك ὀπμέκ, τ. ἀσπάζεσθαι. — ل χειροφιλεῖν. — ر λατρεύειν, προσκυνεῖν.
اوپوش ὀπϑέ, ἴδε اوپش ὀπϑέ.
اوت ὄτ, τ. χόρτον. — اكيز ἄ-κορον (φ.). — بيچلى χλόη, πόα. — كسمى χορτοτομία.
اوت ἔβετ, τ. μάλιστα, ναί.
اوتاو ἐβτάϑ, πλ. τοῦ وتاو βετέϑ.
اوتار ἐβτάρ, πλ. τοῦ وتر βετέρ.
اوتارمق ὀταρμάκ, τ. βόσκειν.
اوتاغ ὀτάγ, τ. καὶ
اوتاق ὀτάκ, τ. μεγάλη σκηνή.
اوتاندرمق οὐτανδηρμάκ, τ. καταισχύνειν.
اوتانغاچ οὐτανγατέ, τ. καὶ
اوتانغان οὐτανγκάν, τ. καὶ
اوتانق οὐτανήκ, τ. αἰδήμων.
اوتانمز οὐτανμάζ, τ. ἀναιδής.
اوتانمق οὐτανμάκ, τ. αἰσχύνεσθαι.

اوتاق ὀτουράκ, τ. οὐροδοχεῖον· ἕδρα.
اوتورتمق اوطورتمق ὀτουρτμάκ, ἴδε اوطورتمق.
اوتورش ὀτουρϑέ, τ. στάσις· θέσις.
اوتورغان ὀτουργκάν, τ. ἑδραῖος.
اوتورلمق اوطورلمق ὀτουρηλμάκ, ἴδε اوطورلمق.
اوتورمق اوطورمق ὀτουρμάκ, ἴδε اوطورمق.
اوتورى اوتۈرى ὀτϑρέ, ἴδε اوتۈرى ὀτϑρέ. — نڈن بوندن διὰ τοῦτο, ἕνεκα τούτου. — نڈن دیاتی;
اوتوز ὀτούζ, τ. τριάκοντα. — نجى τριακοστός. — لق τριακοντούτης. — وچ اوننكوزلق ἐννενηκοντούτης (ἐπὶ ἀνθρώπων).
اوتوش ὀτϑέ, τ. ἴδε اوتش ὀτϑέ.
اوتوشمك ὀτϑέμέκ, ἴδε اوتشمك
اوتولمك ὀτϑλεμέκ, τ. σιδηρόνειν.
اوتولمكلك ὀτϑλενμέκ, τ. σιδηροῦσθαι.
اوتۈ ὀτέ, πέραν. اوتۈ — تۈبه κεῖσε. اوتۈنده — ἀνέκαθεν. كى — ὁ ἕτερος, ἐκεῖνος. كى بريكى — ὁ εἷς καὶ ὁ ἄλλος.
اوتى ὀτϑ, ἴδε اوتۈ ὀτϑ.
اوتيلمك اوتۈلمك ὀτϑλεμέκ, ἴδε اوتولمك
اوڭ ἐβσάν, πλ. τοῦ وڭ βεσέν.
اوچ ἀβούδζ, τ. δρᾴξ. — طولیسی δραγμή.
اوچ ἔβδζ, ἀ. κορυφή· ἡ ἀνωτάτη ὕψωσις ἀστέρος.
اوچ ὀδζ, τ. ἐκδίκησις.

OGONMUSIC

كلّ اورتۈلمەك, τ. καλύπτεσθαι.
كلّو اورتۈلو, ايده كلّو اورتۈلو.
كلّ اورتمەك, τ. καλύπτειν.
كلّنمك اورتۈنمەك, τ. καλύπτεσθαι.
كو اورتۈ, ايده كو اورتۈ.
كو اورتا, ايده كو اورتا.
كو اورتۈ, τ. κάλυμμα.
كلّو اورتۈلو, τ. κεκαλυμμένος.
چ اوروبۇچ, τ. ايده چ اوروبۇچ.
آر اوبيرەب, π. πόλεμος, μάχη.
آر اوبەرۈ, τ. τὸ ἐσωτερικὸν τῆς γνάθου (ἀνατ.). كچ — καὶ چچ — μεγαλαυχεῖν· σκυθρωπάζειν. [χεῖον.
كر اوردەك, τ. νῆσσα· οὐροδο-
آكر اوبەردەيكيآخ, π. καὶ
آكر اوبەردەيكە, π. τὸ πεδίον τῆς μάχης.
آن اوبەردەن, π. φέρειν, κομίζειν.
آن اوبەردە, π. κεκομισμένος.
آن اوبەردە, πλ. τοῦ يه ن بەريدە.
آن اوردۇ, ايده آن اوردۇ.
آنو اوردۇ, ὄρδινο, ξ. διαταγή· φορτωτική.
آرس اورس, τ. ἄκμων, κ. ἀμώνιον.
آرسا اورسا, ξ. ὁ ἐκ πλαγίου πνέων ἄνεμος· τὸ προσήνεμον μέρος τοῦ πλοίου· ἐπὶ τὰ λαιὰ, ἐγκαρσίως, ἐκ κεραίας. كچ — πλέειν πλαγίως(ναυτ.). كچ —

τὸ στρέφειν πρὸς τὸν ἄνεμον.
كمك اورسمەك, τ. κακομεταχειρίζεσθαι· ῥικνοῦσθαι.
كملنمك اورسلنمەك, τ. καταβάλλεσθαι.
آرش اوربوروش, τ. κτύπημα· μάχη.
آرشمق اوربوروشمق, τ. ἀλληλομαχεῖν. [χεῖν.
آرصه اوربوصه, τ. ايده آرسا اوربوصه.
آرغان اوربوكان, τ. κάλως.
آرغانجى اوربوكانجى, τ. σχοινοποιός
آرغون اوربوغون, τ. κτυπημένος· πληγωμένος· ἐμπαθής, ἐρωτευμένος· ἐπτοημένος.
آرفه اوربفانه, ξ. ὀρφανός.
آرقمق اوربقاتمەك, τ. τρομάζειν, φοβίζειν, σκιάζειν ζῷον.
آرگچ اوربقاچ, τ. ἴδε چ اوركوچ
آرسترە اوركەستره, ξ. ὀρχήστρα.
آركك اوركەك, τ. δειλός· ψοφοδεής (ἵππος).
آركمك اوركەمەك, τ. φοβεῖσθαι.
آركندى اوركەندى, τρόμος, φρίκη.
آركو اوركەك, τ. ἐκπέταλον· σύμπλεξις.
آرگوچ اوربقاچ, τ. κῦφος, κ. καμποῦρα· ὄγκος· πλέξις (μαλλίων γυναικός).
آرگوجلو اوربقاچلو, τ. ὑβός.

آرنكوى اوربكوى, τ. μικρὰ λίμνη.
آركو اوربكە, τ. ἡλακάτη, κ. ῥόκα.
آركينوس اوربكينوس, τ. θύννος(ἰχθ.).
آرلمق اوربولماق, τ. κτυπᾶσθαι.
آرلمك اوربولمەك, τ. πλέκεσθαι.
آرمان اوربمان, τ. δάσος. لق — τόπος δασώδης. لو — δασώδης.
آرمجك اوربمجەك, τ. ἀράχνη. — قوشى kollurίων (πτ.) ى — ر μυγαλῆ (ἔντ.).
آرمق اوربماق, τ. τύπτειν, πλήττειν, κτυπᾶν· προσβάλλειν· κερδίζειν πεσσούς· προσποιεῖσθαι· κρούειν (θύραν)· ἐλέγχειν, ὀνειδίζειν· βάλλειν (εἰς τὰ δεσμά)· τίθημι(χαλινόν)· ἐκρηγνύναι· τείνειν(οὖς). — اكر ἐπισάττειν. — اكل ρινίζειν. — استو ἐπιπροσθέτειν· προσάπτειν. — بوين ἀποκεφαλίζειν. — ايله στιγματίζειν. كتمه στυλόνειν, στηρίζειν. — كوستمك ἐμπεδοῦν. — نمك ἐπιδιορθοῦν. — ىر καταβάλλειν· κατεδαφίζειν. — وزكمك μέμφεσθαι, ἐπιπλήττειν. — كوتمك φορτίζειν.
آرمك اورمەك, τ. πλέκειν.
آرن اوربن, τ. ἐρείπιον.
آرنك اوربنەك, π. θρόνος.
آرنك اوربنەك, τ. δεῖγμα.

اورو ὀρέ, τ. πλόκος· ἕρκος. — بالچنی πηλός (τεκτον.).

اوروب οὐρούπ, τ. τέταρτον.

اوروج οὐρούζ, τ. νηστεία. — طوتمق νηστεύειν.

اوروجك ὀρέμζέκ, ἴδε جك

اورومك ὀρέμέκ, τ. ὑλακτεῖν.

اوره ὄρα, ἴδε اره ὄρα.

اوركه ὀρεκέ, τ. ἡλακάτη. [ζειν.

اورمك ὀρεμέκ, τ. πολλαπλασιά-

اورى ἀβρίζ, π. οὐροδοχεῖον.

اوريق ἀβρίκ, τ. ἐπικλινής, καμπτός.

اوز ὀζ, τ. καρδία, μυελός, οὐσία. — قرداش ἀμφιθαλὴς ἀδελφός. — م ἐγὼ αὐτός.

اوز ὄβέζ, ἴδε اوس ὄβές.

اوزاتمق οὐζατμάκ, τ. ἐκτείνειν· ἀναβάλλειν.

اوزاتمه‌لم οὐζάτμαγιαλημ, τ. ἐν βραχυλογίᾳ. [ταμένος.

اوزادلمش οὐζαδηλμήζ, τ. παρατε-

اوزادى οὐζαδή, ἀόρ. τοῦ τ. ῥῆμ.

اوزامق οὐζαμάκ, παρετάθη· παράτασις. — اوزو ἐν ἐκτάσει, λεπτομερῶς.

اوزار ἐβζάρ, πλ. τοῦ اوز βίζρ.

اوزاق οὐζάκ, τ. μακράν.

اوزاقلشمق οὐζακλαβμάκ, τ. ἀπομακρύνεσθαι.

اوزاقلق οὐζακλήκ, τ. ἀπόστασις.

اوزامق οὐζαμάκ, τ. ἐκτείνεσθαι· ἀργεῖν.

اوزان ἐβζάν, πλ. τοῦ اوز βέζν.

اوزانمق οὐζανμάκ, ἴδε اوزامق

اوزدوكه οὐζδέκέ, τ. στέλεχος, πρέμνον.

اوزدوكلمك οὐζδεκελεμέκ, τ. στα-χυολογεῖν.

اوزر ὄζέρ, τ. ἡ ἐπί τινος πράγματος ἔκτασις ἢ ὁ χῶρος. Ἡ λέξις αὕτη ἐκφέρεται πάντοτε ἐν συμπλοκῇ μετὰ καταληκτικῆς κτητικῆς ἀντωνυμίας, ὡς م — ἐπάνω μου κτλ. سى — قالدى ἔμεινεν εἰς βάρος του, διὰ λογαριασμόν του.

اوزرلك ὄζὄρλίκ, τ. ῥύτη, πήγανον (φ.). اوى — ἀσπλήνιον (φ.).

اوزره οὐζρέ, τ. ἐπί· ἵνα· ἐπὶ τῷ ὅρῳ· κατὰ, συμφώνως, ὡς, ὥσπερ· ὅσον οὔπω. [(ἔντ.).

اوزنده οὐζκηνδή, τ. βούπρηστις.

اوزوك οὐζὄκ, τ. πυρήν.

اوزوكچ οὐζγκέτζ, τ. ἀναβάθρα σχοινότονος.

اوزوكسز οὐζγκιζὄν, τ. ἀδύνατος.

اوزكه οὐζγκέ, τ. διάφορος· θαυμάσιος· πλήν.

اوزلاشدرمق οὐζλαδὄηρμάκ, τ. διασυμβιβάζειν.

اوزلاشمق οὐζλαδμάκ, τ. συμβιβάζεσθαι.

اوزلاشمه οὐζλαδμά, τ. συμβιβασμός.

اوزلشمق οὐζλαδμάκ, τ. συμπηγνύναι.

اوزلق οὐζλήκ, τ. ἀγαθότης. [

اوزلك οὐζλίκ, τ. χυμός· οὐσία· ἐγωϊσμός.

اوزلمك οὐζὄλμέκ, τ. καταβάλλεσθαι· ὑποτροπιάζειν.

اوزلمك οὐζλεμέκ, τ. ἐπιθυμεῖν, εὔχεσθαι διακαῶς ἐπαναβλέπειν τι — وطن اصلیسنی νοσταλγεῖν.

اوزلو οὐζλὄ, τ. ἀλαζών, طوپراق — κεραμῖτις, ἄργιλλος.

اوزم οὐζὄμ, ἴδε اوزوم οὐζὄμ.

اوزمك οὐζμέκ, τ. καταβάλλειν, ἐξασθενεῖν· ἐκδέρειν.

اوزندى οὐζὄνδί, τ. πειθανάγκασις.

اوزنكى οὐζενγκί, τ. ἀναβολεύς.

اوزنكيلمك οὐζενγκιλετμέκ, τ. διαχαλιναγωγεῖν.

اوزنكيلمك οὐζενγκιλεμέκ, τ. χαλιναγωγεῖσθαι.

اوزمك οὐζὄμέκ, τ. ἐργάζεσθαι ἐπιμελῶς.

اوزوم οὐζὄμ, τ. σταφυλή. سى — ράغ, κ. ῥώγα. صالقمى — βότρυς. — قرغى φραγκοστάφυλον. — چكردكسز σταφυλὴ ἀγίγαρτος. — مسكت μοσχοστάφυλον. ى — ايت στρύχνος (φ.).

اوزون οὐζούν, τ. μακρός, ὑψηλός.

اوزونجه‌اوزونضوزه, τ. ἐπιμήκης πως.

اوزونلق οὐζουνλήκ, τ. μῆκος.

اوس οὐβές, τ. ὄον, κ. σοῦρβον.

اوساخ ἐβσάχ, πλ. τοῦ سخ وسو βεσάχ.

اوساط ἐβσάτ, πλ. τοῦ سط وسو βεσάτ.

اوست ὄστ, τ. τὸ ἄνω μέρος· ἐπανώγραμμα. طرف — τὸ περιπλέον (μέρος, ποσόν). قيمتك — νικᾶν· πλέειν طوطق — μάστιξ ἀνατ.). باش — ἐνδύματα. — م باشم τὰ ἐνδύματά μου. — باشم چيقارمق ἀπεκδύεσθαι. — ه المق ἐπιφορτίζεσθαι· σφετερίζεσθαι, οἰκειοποιεῖσθαι. — و او ὀροφή, αἔτωμα (τεκτ.). — ى ايلى ἑστηκώς, ὀρθός. — ه باش متك χαρᾶς· δὲν θὰ λείψω, θὰ ἐκτελέσω τὰς διαταγάς σας. — ك كلمك ὑπερέχειν. — دن كندى τὸ ὑπεράνω.

استا οὐστά, τ. ἴδε استاد ὄστάδ.

استالق οὐσταλήκ, ἴδε استادلق

استره ὄστὄρά, τ. ἴδε استره ὄστὄρά.

استرەلق ὄστὄραλήκ, τ. ξυραφοθήκη.

استوپى ὄστὄπὄ, ἴδε توپى

اوسترا اوستۆرا، ἴδε استرا ὀστρᾶ.

اوستون اوستۆن، τ. ὄνομα τοῦ πρώτου φωνοσήμου (χαρακὲ) [ˊ], παριστάνον τὰς φωνὰς α ἢ ε. — کی τὰ δύο ὀστὼν [ˊˊ] παριστάνουσι τὰς φωνὰς αν ἢ εν.

اوسكوى — ἐπιπόλαιος.

اوستا اوستا، τ. ἴδε استا ὀστᾶδ.

اوستەلمكاوستەلمەكمك، τ. ἐπιπροσθέναι.

اوسط ἐβσάτ, ἀ. μέσος· μέτριον. — خير الامور خير ما كان اوسطه μέτριον ἄριστον.

اوسع ἐβσά', ὑπερθ. τοῦ واسع βασή'.

اوسكل اوسكۆل، τ. μοτός.

اسقوفيه اوسكۆفيا، ἴδε اسقوفيه

اوشاق اوشάκ، τ. ὑπηρέτης.

اوشترمق اوشتۆرمάκ، τ. ἐπιτρίβειν. [νειν.

اوشتمكاوشتۆمەكمك، τ. τὸ ποιεῖν κρυφ-

اوشرمك اوشۆرمەκ، τ. συνάγειν.

اوشتمك اوشۆتمەκ، τ. συνάγεσθαι.

اوشقون اوشقούν، ἴδε اشقين ἰσχήν.

اوشمك اوشμέκ، ἴδε اوشتمك

اوشن اوشέν، τ. δισταγμός, ὄκνος.

اوشنج اوشένδζ، τ. ἀμέριμνος.

اوشندى اوشۆνδί، τ. πλῆθος.

اوشنكن اوشενγκέν، ἴδε اوشنج

اوشنمك اوشενμέκ، τ. ἀμελεῖν.

اوشومك اوشۆμέκ، τ. ἴδε اوشتمك

اوشۆتمەك اوشۆτμέκ، τ. ποιεῖν κρυφ-

اوشيمك اوشۆμέκ، τ. κρυόνειν. [νειν.

اوص اوῦς، τ. διάνοια. — بهاسی ἐμπειρία.

اوصاف ἐβσάφ, πλ. τοῦ وصف βάσφ. — حميده — προσόντα ἀξιέπαινα. — و القاب — τίτλοι καὶ ἰδιότητες.

اوصان اوυσάν، τ. καὶ

اوصاغ اوυσάνδζ، τ. ἀηδία, κόρος.

اوصاندرمق اوυσανδηρμάκ، τ. ἐνοχλεῖν, προξενεῖν κόρον. [νύων.

اوصانديجى اوصاندريجى اوυσανδηριδζή، τ. ὁ κορεν-

اوصانمش اوصانمۆش، τ. βεβαρημένος.

اوصانمق اوυσανμάκ، τ. βαρύνεσθαι.

اوصلندرمق اوυσλανδηρμάκ، τ. σωφρονίζειν. [σθαι.

اوصلنمق اوυσλανμάκ، τ. σωφρονίζε-

اوصولو اوυσλού، τ. φρόνιμος.

اوصولوجه اوυσλουδζέ، τ. φρονίμως.

اوصورغان اوσουργάν، τ. πόρδων.

اوصكى —σκάραβος μαῦρος(ἔντ.).

اوصياء ἐβσηγιά، πλ. τοῦ وصى βασή.

اوضاع ἐβζά', πλ. τοῦ وضع βάζ'.

اوضع ἐβζάχ, ὑπερθ. τοῦ واضع βαζήχ-

اوط ὄτ، τ. βοῦς.

اوطان ἐβτάν، πλ. τοῦ وطن βατάν.

اوطوراق اوτουράκ، τ. ἴδε اوتوراق

اوطورتمق اوτουρτμάκ، τ. καθίζειν.

اوطورلمق اوτουρλμάκ، τ. διακαθῆσθαι.

اوطورمق اوτουρμάκ، τ. καθῆσθαι· κατοικεῖν· ἐξοκέλλειν· καθιζαίνειν.

اوطون اوτούν، ἴδε اودون ὀδούν.

اوطه اوτά، τ. δωμάτιον· γραφεῖον.

اوعيه اβ'ηγέ، πλ. τοῦ وعاء βη'ά.

اوغالامق اوγαλαμάκ، ἴδε اوغمق اوγμάκ.

اوغدرمق اوγδηρμάκ، τ. τὸ ποιεῖν προστρίβειν.

اوغراتمق اوγρατμάκ، τ. προσεγγίζειν.

اوغرامق اوγραμάκ، τ. περιπλέκεσθαι εἴς τι، προσκόπτειν· ἀσχολεῖσθαι.

اوغرامق اوγραμάκ، τ. διέρχεσθαι· προσεγγίζειν· περιπίπτειν εἰς δυστύχημα. — قرمه ἐξοκέλλειν.

اوغورلمق اوγουρλαμάκ، τ. κλέπτειν.

اوغرو اوγρού، τ. καὶ

اوغری اوγρού، τ. κλέπτης· ἴχνος. — كون τὸ ἀνατολικὸν μέρος. — سمان ὁ γαλαξίας (ἀστρ.).

اوغريلق اوγρουλήκ، τ. κλοπή.

اوغريلمق اوγρουλμάκ، ἴδε اوغرلمق اوγρλμάκ

اوغرين اوγρουίν، τ. καὶ

اوغريلين اوγρούλαϊν، τ. λάθρᾳ, λαθραίως.

اوغشدرمق اوγουσδηρμάκ، τ. τὸ ποιεῖν προστρίβειν.

اوغشمق اوγουσμάκ، ἴδε اوغمق اوγμάκ.

اوغل اوγ(ού)λ، τ. υἱός. — مقلى λισσα (φ.). — بانى καλαμίνθη (φ.).

اوغلاق اوγλάκ، τ. ἔριφος.

اوغلان اوγλάν، τ. παῖς· ὑπηρέτης. — پوپاس ὑπάλληλος τῶν πρεσβειῶν، πατριαρχείων κλπ. — قيز παρθένος.

اوغلانجق اوγλανδζήκ، τ. ἀγοράκι.

اوغلدامق اوγουλδαμάκ، τ. βομβίζειν.

اوغلدى اوγουλδή، τ. βομβή.

اوغلق اوγουλλούκ، τ. γένος· νόθος υἱός.

اوغلمق اوγουλαμάκ، ἴδε اوغلدامق

اوغمق اوγμάκ، ἴδε خانه ترچانه.

اوغمق اوγμάκ، τ. προστρίβειν.

اوغنمق اوγουνμάκ، τ. λιποθυμεῖν.

اوغو اوγού، ἴδε اوغدى اوγουλδή.

اوغور اوγούρ، τ. καλὸς οἰωνός، εὐτυχία. — اولمق — ὥρᾳ καλῇ. وطن — سنده اولمك — ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τῆς πατρίδος.

اوغورسز اوγουρσύζ، τ. ἀπαίσιος.

اوغورسزلق اوγουρσηζλήκ، τ. δυστυχία، κακὸς οἰωνός.

اوغورلو اوγουρλού، τ. τυχηρός، εὐοιώνιστος.

اوغول اوγούλ، ἴδε اوغل ὄγλ.

اوغولدمق اوγουλδαμάκ، ἴδε اوغلدامق

اوغوشدرمق اوγουσδηρμάκ، ἴδε اوغشدرمق اوγουσδηρμάκ.

اوف ὄφ καὶ ὄφ, τ. μόρ. ἐκφράζον ὀργήν, ἀποστροφήν, ἐνόχλησιν.

اوف اوُّف, τ. φεῦ!

اوفاتماق اوُفاتماق, τ. κατατέμνειν.

اوفاجق اوفاجق اوُفاجق, τ. καὶ

اوفاراق اوفاراق اوُفاراق, τ. καὶ

اوفاق اوفاق اوُفاق, τ. μικρούλος.

اوفاق اوفاق اوُفاق, τ. μικρός.

اوفاقلق اوفاقلق اوُفاقلق, τ. κερματία.

اوفالتماق اوفالتماق اوُفالتماق, τ. κατατέμνειν.

اوفالماق اوفالماق اوُفالماق, τ. κατατέμνεσθαι.

اوفاندى اوفاندى اوُفاندى, τ. κερμάτιον· ψίξ.

اوفترى اوفترى ὄφτερί, τ. εἴδος κίσσης (πτ.).

اوفترى اوفترى ὄφτερί, ἴδε اوق اوفترى

اوفر اوفر ἔβφέρ, ὑπερθ. τοῦ وفر βαφίρ.

اوفق اوفق ἔβφάκ, ὑπερθ. τοῦ موافق μουαφάκ.

اوفكه اوفكه اوفكه ὀφκέ, τ. ὀργή. [βαφήκ.

اوفكه‌لنمك اوفكه‌لنمك اوفكه‌لنمك ὀφκελενμέκ, τ. ὀργίζεσθαι.

اوفكه‌لنمش اوفكه‌لنمش اوفكه‌لنمش ὀφκελενμίς, τ. καὶ

اوفكه‌لى اوفكه‌لى اوفكه‌لى ὀφκελί, τ. ὠργισμένος.

اوفلمك اوفلمك اوفلمك ὀφλεμέκ, τ. στένειν.

اوفلمك اوفلمك اوفلمك ὀφλεμέκ, τ. φυσᾶν· πνέειν.

اوفليش اوفليش اوفليش ὀφλείς, τ. φύσημα· πνοή.

اوفورمك اوفورمك اوفورمك ὀφὀρμέκ, τ. φυσᾶν.

اوفى اوفى ἔβφί, ὑπερθ. τοῦ وافى βαφί.

اوق اوق ὄκ, τ. βέλος· س — اوق βαλλιστρίς. س — اوق ἄξων τῶν τροχῶν τῆς ἁμάξης. س — عربه ῥυμός.

اوقات اوقات ἐβκάτ, πλ. τοῦ وقت βάκτ. — يومیه διατροφή.

اوقاف اوقاف ἐβκάφ, πλ. τοῦ وقف βάκφ.

اوقچى اوقچى ὀκτσού, τ. τοξότης· κατασκευαστὴς ἢ πωλητὴς τόξων.

اوقدر اوقدر ὄκαδαρ, τ. τόσον.

اوقرامق اوقرامق ὀκραμάκ, τ. χρεμετίζειν.

اوقسامق اوقسامق ὀκσαμάκ, ἴδε اوخشامق

اوقطانت اوقطانت ὀκτάντ, ξ. ὀγδόκυκλον (ναυτ.).

اوقلاغو اوقلاغو ὀκλαγού, τ. καὶ

اوقلاغى اوقلاغى ὀκλαγή, τ. κύλινδρος.

اوقلق اوقلق ὀκλούκ, τ. φαρέτρα.

اوقوتماق اوقوتماق ὀκουτμάκ, τ. διδάσκειν.

اوقومش اوقومش ὀκουμούς, τ. πεπαιδευμένος· ἱερεὺς χριστιανός.

اوقومق اوقومق ὀκουμάκ, τ. ἀναγινώσκειν. — آفرين ἐπευφημεῖν, ἐπικροτεῖν. — جانه اداى φονεύειν. — رحمت εὐλογεῖν, εὔχεσθαι, μακαρίζειν. — لعنت καταρᾶσθαι. — ميدان προκαλεῖν. — شرق ἄδειν.

اوقونغلى اوقونغلى ὀκουνακλού, τ. εὐανάγνωστος. [τος.

اوقونمامش اوقونمامش ὀκούνμαμις, τ. ἀπαίδευ-

اوقونمازلق اوقونمازلق ὀκουνμάζ, τ. δυσανάγνωστος.

اوقونمق اوقونمق ὀκουνμάκ, τ. ἀναγινώσκεσθαι· ἀπαγγέλλεσθαι.

اوقويجى اوقويجى ὀκουγιτζή, τ. ἀναγνώστης.

اوقه اوقه ὀκκά, τ. βάρος 400 δραμίων. Ἡ λέξις αὕτη γενικῶς γράφεται قه κηγέ.

اوقه‌لق اوقه‌لق ὀκκαλήκ, τ. τὸ βάρος ἢ ἡ ἀξία μιᾶς ὀκᾶς.

اوقه‌لى اوقه‌لى ὀκκαλή, τ. ὁ περιέχων ἢ ζυγίζων μίαν ὀκάν· ἐπίσημος.

اوقيه اوقيه ὀκηγέ, τ. οὐγγία.

اوك اوك ὀν, τ. ἔμπροσθεν· ἐπὶ παρουσίᾳ. ى — پرچه περίζωμα, σημικίθιον. ى — آردينى پيلور νουνεχής, πολύπειρος. ى — آلمق προλαμβάνειν. اولمق — οἱ ἀρχηγοί, πρωταίτιοι. ى — مكى προσεχής. ى — دوشمك προπορεύεσθαι.

اوكات اوكات اوكات ὀκιάτ, τ. καλός, ὡραῖος, ἐξαίρετος.

اوكارمق اوكارمق ὀκιαρμάκ, τ. ἀνακαινίζειν.

اوكالمق اوكالمق ὀναλμάκ, τ. θεραπεύεσθαι.

اوكت اوكت ὀγιώτ, τ. συμβουλή.

اوكتمك اوكتمك ὀγιώτμέκ, ἴδε اوكوتمك

اوكجه اوكجه ὀνδζέ, τ. ἐμπρός. — ايلك πρὸ παντὸς ἄλλου.

اوكچه اوكچه ὀκιτσέ, τ. πτέρνα. [κέδ.

اوكد اوكد ἐβκέδ, ὑπερθ. τοῦ مؤكد μουε-

اوكدج اوكدج ὀνδέδζ, τ. πρόδρομος.

اوكدول اوكدول ὀκιδούλ, τ. βραβεῖον ἀγῶνος ἢ πολέμου.

اوكرتمك اوكرتمك ὀϊρετμέκ, τ. διδάσκειν.

اوركمك اوركمك ὀνουργά, τ. ἱερὸν ὀστοῦν (ἀνατ.). سى — كيك τρόπις, κ. σκαρί (ναυτ.). كيك — σφόνδυλος (ἀνατ.).

اوكرنمك اوكرنمك ὀϊρενμέκ, τ. μανθάνειν.

اوكز اوكز ὀγέζ, ἴδε اوس اوبه. اغاجى — ὄα, κ. σουρβιά.

اوكسز اوكسز ὀκισζ, ἴδε اوكسوز اوكسوزلق.

اوكسوك اوكسوك ὀκισζίζ, τ. βήξ. — اوق βήχιον, ἀσκόφυτος (φ.). — بوغمجه κοκκύτις (παθολ.).

اوكسورمك اوكسورمك ὀκισζρμέκ, τ. βήχειν.

اوكسوز اوكسوز ὀκισζ, τ. ὀρφανός. — اوغلى اوركلى χληματίς, ἰασίνη (φ.).

اوكسوزلك اوكسوزلك ὀκισζλίκ, τ. ὀρφανεία.

اوكسه اوكسه ὀκισέ, τ. ἰξός. ى — ايكوى ἰξώδης.

اوكسن اوكسن ὀγικιέν, ἴδε اويكن اوكسن ὀγικέν.

اوكلتمك اوكلتمك ὀγιώλετμέκ, τ. καὶ

اوكلمك اوكلمك ὀγιώλεμέκ, τ. θεραπεύειν.

اوكه اوكه ὀϊλέ, τ. μεσημβρία. ين — περὶ μεσημβρίαν, τὴν μεσημ- [βρίαν.

اوكمدق اوكمدق ὀγιώμδάκ, τ. καὶ

اوكمز اوكمز ὀγιώμέζ, τ. ἀνίατος.

اوكمق اوكمق ὀυνμάκ, τ. θεραπεύεσθαι.

اوكمك اوكمك ὀγιώμέκ, τ. θεραπεύειν.

اوكندرك اوكندرك ὀγενδρέκ, τ. καὶ

اوكندره اوكندره ὀγενδερέ, τ. βούκεντρον.

اوكنمك اوكنمك ὀγιώνμέκ, τ. καυχᾶσθαι.

اوكوت اوكوت ὀγιώτ, ἴδε اوكت اوكوت ὀγιώτ.

اولاجق ὁλαζάκ, τ. ἐπόμενος.
اولاغ ἐβλάδ, πλ.τοῦ ولد βελέδ. Ἐν τῇ τ. γλώσσῃ χρησιμεύει ὡς ἀριθμ. ἐνικός. ر— τέκνον μου.
اولاسی ὁλασή, τ. πιθανός.
اولاشدرمق οὐλαδδηρμάκ, τ. ποιεῖν ἀφικνεῖσθαι, διαβιβάζειν.
اولاشدرى οὐλαδδηρή, τ. ἀλλεπαλλήλως.
اولاشق οὐλαδήκ, τ. συνεχής.
اولاشمق οὐλαδμάκ, τ. ἀφικνεῖσθαι· συνενοῦσθαι.
اولاغان ὁλαγάν, τ. πιθανός.
اولاق ἐβλάκ, ξ. αὖλαξ.
اولاق οὐλάκ, τ. ταχυδρόμος.
اولاق ἀβλάκ, τ. εὔαγρον.
اولالمق οὐλαλμάκ, τ. αὐξάνεσθαι.
اولامق οὐλαμάκ, τ. συνάπτειν.
اولامق ἀβλαμάκ, τ. θηρεύειν. قالق — ἁλιεύειν. — غافل ἀποκοιμίζειν, ἐξαπατᾶν.
اولامه ὁλαμά, τ. συνεχής. يونجه — ἵππουρις (φ.).
اولان ὁλάν, τ. ὅν.
اولت ὁλέτ, τ. ἐπιδημία.
اولتا ὁλτα, ἴδε ولتا
اولته ὁλτα, τ. ὁρμιά.
اولچدرمق ὁλτδδηρμέκ, τ. ποιεῖν μετρεῖν.
اولچر ὁλτδέρ, τ. μοχλός.

اولچرمك ὁλτδουρμέκ, τ. ἀνασκαλεύειν. [λοῦ.
اولچك ὁλτδέκ, τ. μέτρον· ¼ κοι-
اولچم ὁλτδούμ, τ. ποσότης·ὁμοιότης· ἀλαζονεία.
اولچمك ὁλτδμέκ τ. μετρεῖν.
اولچى ὁλτδῐ, τ. μέτρον.
اولدرمك ὁλδῐρμέκ, τ. φονεύειν.
اولدرن ὁλδῐρέν, τ. φονεύων, φονεύς.
اولدرجى ὁλδῐρδζῐ, τ. θανατηφόρος.
اولدرجى ὁλδῐρδζῐ, τ. φονικός.
اولدقجه ὁλδήκδζα, τ. ὅσον.
اولدم ὅλ-δέμ, τ. τότε, εὐθύς.
اوليسى ἐββελισί, ἀ.τ. προτελευταῖος. كون — πρόχθες. [μειν.
اولشدرمك οὐλεδδηρμέκ, τ. διανέ-
اولشمك οὐλεδμέκ, τ. διανέμεσθαι.
اولطه ὅλτα, ἴδε اولته ὅλτα.
اولطه ὅλτα, ἴδε وولتا βόλτα.
اولغون ὁλγούν, τ. ὥριμος· ὡραῖος.
اولقدر ὅλκαδαρ, τ. τόσον.
اولك ἐβλέκ, τ. αὖλαξ.
اولكر ὅλκέρ, τ. πλειάδες, κ. πούλια (ἀστερ.).
اولكو ὁλκῐδ, τ. στατήρ.
اولكه ὁλκέ, τ. ἴδε الكا ὅλκά.
اولكه ὅλ-κι, τ. ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον.
اولكى ἐββελκί, ὁ πρῶτος.
اولم ὁλδῠμ, τ. θάνατος.

اولماز ὁλμάζ, τ. γ' ἐν. πρός. τοῦ ἐνεστ. τῆς ὁριστ. τοῦ ἀρνητ. اولمق ὅλμαμακ, δὲν γίνεται· ἀδύνατος.
اولمجل ὁλδῐμδζίλ, τ. ἐπιθάνατος.
اولمدق ὁλμαδάκ, τ. ἄτοπος·σαθρός.
اولمز ὁλμέζ, τ. ἀθάνατος.
اولمز ὁλμάζ, ἴδε اولماز ὁλμάζ. هچ — ايسه — τοὐλάχιστον.
اولمش ὁλμούς, τ.γενόμενος·ὥριμος.
اولمش ὁλμῐς, τ. νεκρός.
اولمق ὁλμάκ, τ. εἰμί, γίνομαι· ὡριμάζειν.
اولمقوله ὅλ-μακουλέ, τ. τοιοῦτος.
اولمك ὁλμέκ, τ. ἀποθνήσκειν.
اولمق اولمق ὅλμαμακ, τ. ἀρνητ. τοῦ اولمق ὁλμάκ, οὐ γίνεσθαι. اولميه كى ὅλμαγιακι, μὴ γένοιτο, ὥστε...
اولنجه ὁλδῐνδζε, τ. μέχρι θανάτου.
اولندرمك اولندرمك ἐβλενδιρμέκ, τ. νυμφεύειν.
اولنمق ὁλουνμάκ, τ. γίνεσθαι.
اولنمك اولنمك ἐβλενμέκ, τ. νυμφεύεσθαι.
اولنمش اولنمش ἐβλένμεμις, τ. ἄγαμος.
اولو ἐβλού, τ. ἔγγαμος.
اولو ὁλῐ, τ. ἀποθαμένος, νεκρός. بكزى — κίτρινος.
اولو οὐλού, τ. μέγας. ادم — ἔξοχος ἄνθρωπος.
اولو οὐλού, τ. πλ. (ἄνευ ἑνικοῦ),

اولكوتلمك اوكوتلمك ὀγῐδτλεμέκ, τ. συμβουλεύειν.
اولكتمك اوكتمك ὀκῐδτμέκ, τ. ἀλήθειν.
اولكوج اوكوج ὀκῐδδζ, τ. ἔξοχος.
اولكورغه اوكورغه ὀνουργά, ἴδε اوكرغه
اولكوز اوكوز ὀκῐδζ, τ. βοῦς. — هوركوجلى βόνασος (ζ.). ى — يان ἀντιλόπη (ζ.). كوى — δορύκνιον (φ.). طاى — βουστάσιον.
اولكولدمك اوكولدمك ὀγῐδλδεμέκ, τ. ἐξοβελίζειν.
اولكون اوكون ὀγῐούν, τ. μερὶς (τροφῆς ἀνθρώπου ἢ ζῴου).
اولكمك اوكمك ὀγῐουνμέκ, ἴδε اوكمك
اولكى اوكى ὀβεγί, ἴδε اوبكى او اوبكيگى.
اولكيك اوكيك οὐβεγίκ, τ. τρυγών(πτ.).
اولجاز ال ἐβέλ, ἀ.ἐπανακάμπτειν. — προκατάληψις (ῥητορ.).
اول ὅλ, τ. οὗτος, ἐκεῖνος. زمان — τότε.
اول ἐββέλ, ἀ. πρῶτος· ἀρχή· πρό, πρῶτον. — اك καὶ — ب — πρότερον πάντων, πρῶτος. — يارى ἄνοιξις. دن — ἀπό, πρότερον. اسكى — πάλαι. — ان ر καὶ — ساعت ر μίαν ὥραν ἀρχήτερα. — من ال ἀπ' ἀρχῆς. — صنف πρώτη τάξις.
اولا ἐβλά, ἴδε اولى ἐβλά. [τον.
اولاً ἐββελεν, ἀ.πρῶτον, κατὰ πρῶ-

ORIGONMUSIC

خύριοι, κάτοχοι. الابصار — ὀ-ξυδερκεῖς. الالباب — σοφοί. — الامر ἀρχηγοί, ἡγεμόνες.

اولجلو ὅλ-δεδζχ-λε, τ. οὕτω.

اولور ὁλούρ, τ. γ' ἐνικ. πρός. τοῦ ἐνεστ. τῆς ὁριστ. τοῦ ρ اولق ὁλμάκ, γίνεται· δυνατός. — اولا ἀβέβαιος, τυχών.

اولوفر οὐλουφέρ, τ. νυμφαία (φ.).

اولوق ὁλούκ, τ. ὑδροροή.

اولوقده ὅλ-δακητ, τ. τότε.

اولولانمق οὐλουλανμάκ, τ. μεγεθύνεσθαι.

اولولق οὐλουλήκ, τ. μεγαλεῖον.

اولوم ὁλών, ἴδε مولوم ὁλών.

اولومق οὐλουμάκ, τ. ὠρύεσθαι.

اولويت ὁλώδιγέτ, ἀ. ὑπεροχή.

اولى ἐβλά, ὑπερθ. τοῦ ولى βαλά.

اولى ἐβλί, ἴδε ولو ἐβλού.

اولى ἐββελί, ἀ. πρῶτος, ἀρχικός.

اولى οὐλιά, ἀ. θηλ. τοῦ اول ἐββέλ.

اولى ὁλώ, ἰδε ولو ὁλώ.

اوليا ἐβλιγιά, πλ. τοῦ اولى βελί. ق — امور οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν. — اولى ὀνοβρυχίς (φ.). [βελί.

اوليات ἐββελιγιάτ, πλ. τοῦ اولى ἐββ-

اوليت ἐββελιγέτ, ἀ. πρωτεῖον, ἀρχικότης.

اولين ἐββελίν, πλ. τοῦ اول ἐββέλ.

اولين ἐββελίν, ἀ. πρῶτος.

اوما οὐμά, τ. ὄγκος (ἀνατ.).

اوماج οὐμάζ, τ. πόλτος.

اوماجه اوماج οὐμαζά, τ. ὀστοῦν τῆς οὐρᾶς. سى — اوماج στέλεχος δένδρ.

اومدرمق اومدیرمάκ, τ. τὸ ποιεῖν ἐλπίζειν.

اومدلمق اومدیلμάκ, τ. ἐλπιζόμενος.

اومد اومμά, ἀ βοή.

اومدمق اومμάκ, τ. ἐλπίζειν.

اومد اومμά, τ. ἐλπίς.

اومنيوس اومنίπους, ξ. λεωφορεῖον.

اومورغه اومورγά, ἴδε اوكرغه

اومو اومούζ, ξ. ὦμος. جى اوى — ἀ-κρώμιον (ἀνατ.). الق ه — ἐπι-χειρεῖν, ἀναλαμβάνειν. اوى اوى — ἀλήτης (ἄνθρ.). كوركى — ὠμοπλάτη (ἀνατ.).

اومورق اومουζλήκ, τ. ἐπωμίς.

اومورقلمق اومουζλαμάκ, τ. θέτειν ἐπὶ τῶν ὤμων· βοηθεῖν.

اون ὀν, τ. ἴδε كاى ὀν.

اون ὀν, τ. φωνή, φήμη.

اون ὄν, τ. δέκα, باشى — δεκανεύς. (στρατ.). ر — ἔνδεκα. ايكى — δώδεκα. ڤوطه — δέκα ἐννέα. بر ده — τὸ ἓν δέκατον.

اون οὔν, τ. ἄλευρον.

اونامق ὀναμάκ, τ. προτιμᾶν, θέλειν.

اونتمق اونتμάκ, τ. ὑπνοῦν, ἰδε اونقمق

اوندلق ὀνδαλήκ, τ. δέκατον.

اونك ἀβένκ, π. σταφυλή.

اونكو اونγκιώ, τ. καὶ [μων.

اونكول اونγκιούλ, τ. ἰσχυρογνώ-

اونلق ὀυνλούκ, τ. ἀλευροθήκη.

اونلمق ὀυνλαμάκ, τ ἀλευρόνειν.

اونمق ἀβουνμάκ, τ. τέρπεσθαι· ἐξαπατᾶσθαι.

اونجى ὀνουνδζή, τ. δέκατος.

اونجى اونجى ὀνουνδζηρμάκ, τ. ποιεῖν λημονεῖν.

اونوتقان اونوτγάν, τ. ἐπιλήσμων.

اونوتمق اونوτμάκ, τ. λησμονεῖν.

اونودلمش اونουδουλμούς, τ. λη-σμονημένος. [νεῖσθαι.

اونودولمق اونουδουλμάκ, τ. λησμο-

اونيفورمه اونιφόρμα, ξ. στολή.

اوولمق اوβαλαμάκ, τ. ἴδε غلمق

اووشترمق اووشτουρμάκ, τ. ἴδε اوغشدرمق اوغουδηρμάκ.

اووقات ἀβοκάτ, ξ. δικηγόρος.

اووه اوβά, ἴδε اوا اوβά.

اوهام اوηχάμ, πλ. τοῦ وهم βέχμ. — خيالات ὀνειροπολήματα.

اوهو ὀχού, τ. ὤ! αἴ!

اوى ἐβά, τ. ἦχος, φθόγγος. — اوى ويرمك ἠχεῖν, ἀντηχεῖν.

اوى اوγα, ξ. ὦα, κ. οὔγα.

اويارمق اويارμάκ, τ. ἐξάπτειν· ἀφυπνίζειν, ἐξεγείρειν· παρα-κινεῖν.

اويغلق اويالق ὀγιαλαμάκ, τ. στολίζειν διὰ παρυφῶν· ὀνειροπολεῖν.

اويغلمق اويالمق ὀγιαλανμάκ, τ. βραδύνειν.

اويان اويالى ὀγιάν, τ. χαλινός.

اويندرمق اويارندیرμάκ, ἴδε اويارمق

اويانق اويانγήκ, τ. ἔξυπνος, ἄ-γρυπνος. [πνησις.

اويانقلق اويانγηκλήκ, τ. ἐπαγρύ-

اويانمش اويانμής, ἴδε اوياق

اويامق اويانμάκ, τ. ἐξάπτεσθαι· ἀφυπνίζεσθαι. [σθαι.

اويجتمق آويختέν, π. κρεμᾶν· κρέμα-

اويجتمش آويختέ, π. ἀνηρτημένος.

اويدرمق اويدیρμάκ, τ. προσαρμόζειν· κατορθοῦν.

اويدرمه اويدیρμά, τ. πλαστός.

اويز آβίζ, π. (ἐν συνθ.), ὁ κρεμῶν· κρεμασμένος. — دل ἀ-ξιαγάπητος, εὔχαρις, ἡδύς.

اويزه آβίζε, π. ἀνηρτημένος· ἐνώτιον· πολυέλαιος.

اويشمق اويشμάκ, ἴδε اوشمق

اويصال اويσάλ, τ. εὔπιστος.

اويغونق اويγκούν, τ. κατάλληλος.

اويغونسز اويγκουνσήζ, τ. ἀκατάλληλος.

اويغونسزلق اويγκουνσηζλήκ, τ. ἀναρμοδιότης.

اويقو اويγκού, τ. ὕπνος. كلك — نوستάζειν. اصمق — ἀποκοιμᾶ-

σθαι. قارى يه — κοιμᾶσθαι, κατακλίνεσθαι.

اویقوجی اویقوسوزلق, τ. φίλυπνος, κ. ὑπνιάρης.

اویقوسوزلق اویقوسوزی, τ. ἄϋπνος, ἄγρυπνος. [πνία.

اویکوسوزلق اویقوسوزلغی, τ. ἀϋ-

اویکن اویغی, τ. πνεύμων. — قرل فارىغز (ἀνατ.).

اویکه اویغه, ἴδε اوفکه اوفه.

اویکی اویغی, τ. ξένος· νόθος.

اویلق اویغلوق, τ. μηρὸς, κνήμη, σκέλος (ἀνατ.).

اویلم اویلەم, τ. ὄρυγμα· χάνδαξ· βόθρος· οὐλή.

اویلوق اویغلوق, ἴδε اویلق

اویله اویله, ἴδε اوکله اویله.

اویله اویله, τ. τοιοῦτος· οὕτω. ی — οὕτως ἐστίν; ایسه — τότε.

اویمق اویماق, τ. κύβος· φυλή· τάξις.

اویمق اویغماق, τ. μιμεῖσθαι· συμμορφοῦσθαι.

اویمق اویماق, τ. γλύφειν. [πτης.

اویمه اویما, τ. γλυφή. ج — γλύ-

اوین اویغون, ἴδε اوکون اویغون.

اوینامق اویناتماق, τ. ποιεῖν παίζειν· ἀπατᾶν. [παίκτωρ.

اوینش اویناش, τ. συνέταιρος· συμ-

اوینشمق اویناشماق, τ. συμπαίζειν.

اوینماق اویناق, τ. φαιδρός, φιλοπαίγ-

μων. اری — ἄρθρωσις (ἀνατ.).

اوینامق اویناماق, τ. παίζειν· χορεύειν. — عقل تو گینەسەن παράφρων.

اوینده اویندە, τ. ὀπαδός.

اوینده اویندە, τ. κοίλωμα.

اویوتمق اویوتماق, τ. ἀποκοιμίζειν.

اویوجی اویوشدوجی, τ. ὑπνωτικὸς, ὑπνοφόρος.

اویوز اویوزی, τ. ψώρα(παθ.). — اویوز اوتی ψώριον (φ). بوجکی — ἄκαρι (ἔντ.). ج — اغاج ψωρίασις (βοτ.).

اویوشدرمق اویوشدیرماق, τ. ποιεῖν ναρκοῦν. [νος.

اویوشق اویوشی, τ. νεναρκωμέ-

اویوشقلق اویوشوقلق, τ. νάρκωσις, νάρκη.

اویوشمق اویوشماق, τ. ναρκοῦσθαι.

اویوغ اویغو, τ. ἀδρανής.

اویوق اویغوق, τ. ὕπνος. — عمیق βαθὺς ὕπνος· ὑλή.

اویوق اویغوق, τ. φόβητρον.

اویولغمق اویولاغماق, τ. διαρράπτειν. [τειν.

اویوقلق اویوقلاماق, τ. ὑπνώτ-

اویوم اویغوم, τ. κοιλότης.

اویومق اویوماق, τ. κοιμᾶσθαι.

اویوملامق اویومالاماق, τ. ἐκριζοῦν.

آهستەلك آهستەلیق, τ. βραδύτης.

اهل اهل ἔχλ, ἀ. ἱκανὸς, ἄξιος, ἁρμόδιος· κάτοχος· σύζυγος. م — ای اهلم σύζυγός μου. تب — اوی اهلی οἰκοκυρά. اسلام — اسلام μουσουλμᾶνος. جنت — اهل جنت μακάριος. جحیم — اهل جحیم κολασμένος. الله — اهل الله ἅγιος. اخرت — اهل اخرت μακαρίτης. اوی — اهل اوی εὐλαβής. کلام — اهل کلام εὔγλωττος. عرفان — اهل عرفان σοφός. منطق — اهل منطق λογικός. هنر — اهل هنر καλλιτέχνης. هیئت — اهل هیئت ἀστρονόμος. وعیال — اهل وعیال οἰκογένεια.

اهلا اهلا ἔχλεν, ἀ. καλῶς ὥρισας! — اهلا و سهلا καλῶς ὡρίσατε!

اهلاك اهلاك ἰχλάκι, ἀ. τὸ καταστρέφειν.

اهلال اهلال ἰχλάλ, ἀ. ἡ ἐμφάνισις τῆς νέας σελήνης.

اهلی اهلی ἐχλίγι, ἀ. ἥμερος.

اهلیت اهلیت ἐχλιγέτ, ἀ. ἱκανότης.

اهم اهم ἐχέμ, ὑπερθ. τοῦ مهم

اهماك اهماك ἰχμάκι, ἀ. ἐγκαρτέρησις.

اهمال اهمال ἰχμάλ, ἀ. ἀμέλεια. ج — امەلی ἀμελής.

اهمالا اهمالا ἰχμάλεν, ἀ. ἀμελῶς.

اهمالك اهمالك ἰχμαλλήκ, τ. ἀμέλεια.

اهمام اهمام ἰχμάμ, ἀ. μέριμνα.

اهمیت اهمیت ἐχεμιγέτ, ἀ. σπουδαιότης.

آهن آهن ἀχέν, π. σίδηρος. ربا — آهن کش μαγνήτης.

آهنك آهنك ἀχένκ, π. συμφωνία.

ONASSIS

آهنکر ahçengkér, π. σιδηρουργός.
آهنین ahçenín, π. σιδηροῦς.
اهو ahçú, π. κεράς (ζ.). — طوی — βατόμαρον, κ. σμέουρον.
اهوال eḥbál, πλ. τοῦ هول ḥévl.
اهون eḥbén, ἀ. λίαν εὔκολος· εὐθηνός.
اهونلك eḥbenlíḳ, τ. καὶ اهونیت eḥbenigét, ἀ. εὐθηνία.
اهویه eḥbigé, πλ. τοῦ هوا ḥevá.
آی ágı, τ. σελήνη. — باشی — νουμηνία. — پارچه‌سی — ὡραιοτάτη. — طوتلسی — ἔκλειψις σελήνης. — اون دردی — πανσέληνος. — حجکی ἡλιοτρόπιον, ἐπακτίς (φ.).
آی ágı, τ. αἴ! ὦ! ἄχ! οἴμοι!
ای égı, τ. ὦ!
آیا ayá, τ. ἀρά γε! μήπως!
ایا ayá, τ. παλάμη.
ایا ayá, ξ. ἅγιος.
اياب iyáp, ἀ ἐπιστροφή.
آیات ayát, πλ. τοῦ آیت ayét.
ایادی eyádí, πλ. τοῦ ید yéd.
آیارتمق ayartmáḳ, τ. παρασύρειν.
آیاز ayáz, τ. σεληνόφως· δρόσος. — قالق — καὶ یاتمق — διανυκτερεύειν ἐν ὑπαίθρῳ.
آیازل ayazíl, τ. (κατὰ παραφθορὰν ἐκ τοῦ ἀ. ظل حیال χayalá-zḥílá), νευρόσπαστα.

ایازلمق ayazlamáḳ, τ. διανυκτερεύειν ἐν ὑπαίθρῳ.
ایازمه ayázma, ξ. ἁγίασμα.
ایاغ eyáġ, π. ποτήριον.
ایاق ayáḳ, τ. πούς. — قابی — ὑπόθημα, πέδιλον. — التنه الق — περιῤῥονεῖν. — طاقمی — ὄχλος. — یاصمق ἐπιμένειν. — یری — φιλοδώρημα. — طاشی — πόρος, τόφος (λίθ.). — یولی — ἀπόπατος. — یرلی ὅσῳ τὸ δυνατόν. — صاچ πυροστάτης, κ. πυρεστιά. — قرق — σκολόπενδρα (ἔντ.). — خروس ایاغی ἐλκυστήρ.
ایاقداش ayaḳdáš, τ. σύντροφος, συνοδοιπόρος. [σθαι.
ایاقلنمق ayaḳlanmáḳ, τ. ἐξανίστα-
ایاقلو καὶ ایاقلی ayaḳlí, τ. ὁ ἔχων πόδας. — کتبخانه — βιβλιοθήκη κινητή, λίαν σοφός. — چ او تریپوس
ایالات eyálát, πλ. τοῦ ایالت.
ایالت eyálét, ἀ. ἐπαρχία, νομαρχία. γενικὴ διοίκησις.
ایام eyám, πλ. τοῦ یوم yévm. — یمور τὰ κυνικὰ καύματα. — کوز — φθινόπωρον. — معلومات — αἱ πρῶται δέκα ἡμέραι τοῦ ἀραβικοῦ μηνὸς الحجه (ζιλχιζέ)
ایب ép, τ. στοχασμός.
ایبیك ipíḳ, τ. καὶ

ایبیك ipíḳ, καὶ — آلاجه τ. ἔποψ, κ. τσαλοπετεινός (πτ.).
ایبیك ipíḳ, τ. κύρβασις. — خروس λόφος πετεινοῦ.
ایپ íp, τ. σχοινίον. — الله — — ὑπερβάλλουσα πτωχεία. — جانبازی — σχοινοβάτης. — سز صاپسز ادم — ἀλήτης.
ایپك ipék, τ. μέταξα. — یوجکی — μεταξοσκώληξ.
ایپکجی ipekjí, τ. μεταξοπώλης.
ایپلیك ipliḳ, τ. κλωστή.
ایپوپوتام ipopotám, ξ. ἱπποπόταμος (ζ.). [θαῦμα.
آیت ayét, ἀ. ἐδάφιον Κορανίου·
ایت ít, τ. κύων. — اوزومی — στρύχνος (φ.). — بالغی — σκυλόψαρον — بورنی — κυνόςβατον (βοτ.). — خیاری κολοκυνθίς (φ.).
ایتام eytám, πλ. τοῦ یتیم yetím.
ایتدرمك itdirmék, τ. ποιεῖν ποιεῖν.
ایتدیرمك itdirmék, τ. ποιεῖν ὠθεῖν.
ایتشمك itishmék, τ. ἀλληλοωθεῖν.
ایتکال it'tikál, ἀ. διάβρωσις (παθ.).
ایتلاف it'tilá'f, ἀ. σχέσις, ἑρμηνεία.
آیتلامق ayıtlamáḳ, τ. ἐκλέγειν· καθαρίζειν, διαχωρίζειν.
آیتلانمش ayıtlanmíš, τ. καθαρισμένος.
ایمك imék, τ. ποιεῖν. Τὸ ῥῆμα τοῦτο χρησιμεύει ὡς ῥῆμα βοηθητικόν, ὅπερ μετὰ οὐσιαστικοῦ συναπτόμενον σχηματίζει ὅλα τὰ σύνθετα ῥήματα ὡς καὶ τὸ الق (ἀλμάκ), τίθεται πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν μετὰ τοῦ ἐπιθέτου.
ایمك imék, τ. ὠθεῖν.
ایمك imíḳ, τ. ὀξύς.
ایتیلمك imilemék, τ. καὶ ایتیلمك imilemék, τ. ὀξύνειν.
ایمیرمك imivermék, τ. ὠθεῖν.
ایمار imár, ἀ. προτίμησις· δώρησις.
ایجاب ijáb, ἀ. ἀνάγκη, δέον, χρεία.
ایجابات ijzápát, πλ. τοῦ προηγ.
ایجاد ijzád, ἀ. ἐπινόησις. — نو ἐφεύρεσις.
ایجار ijzár, ἀ. ἐκμίσθωσις.
ایجاز ijzáz, ἀ. σύνοψις. — على وجه ال συνοπτικῶς, λακωνικῶς.
ایجاع ijzá', ἀ. πονεῖν.
ایچ íč, τ. τὸ ἐσωτερικόν, τὸ ἐντός. — اغریسی — εἰλεός, κ. κωλικόπονος (παθ.). — قلعه — ἀκρόπολις. — طونی — ἐσώβρακον. — ده — بركجه ἐν μιᾷ νυκτί.
ایچرو ičerú, ἴδε ایچری ičerí.
ایچرده ičerdé, τ. ἐν τῷ ἐσωτερικῷ.

ايچروسكى ايچروسكى, τ. ἐσωτερικός, ὁ ὢν ἐντός.

ايچره ايچره, τ. καὶ

ايچرى ايچرى, τ. ἐν, ἐντός. سى — τὸ ἐντὸς αὐτοῦ. كيرمك — εἰς-έρχεσθαι.

ايچكى ايچكى, τ. ποτὸν (πνευματῶδες).

ايچكيجى ايچكيجى, τ. φιλοπότης.

ايچم ايچم, τ. ῥόφημα.

ايچمك ايچمك, τ. πίνειν. — توتون καπνίζειν.

ايچنه ايچنه, τ. ἐντὸς, ἔνδον.

ايچورمك ايچورمك, τ. ποτίζειν.

ايچون ايچون, τ. ἵνα, διὰ, πρὸς, ἕνεκα. — كى ἕνεκα τούτου· δι' ἐκεῖνον. — نى διατί; πρὸς τί; — ἐξ εὐνοίας πρός με.

ايچين ايچين, ἴδε ايچنه ايچنه.

اچ اچ, τ. κάτω! χαμαί! (τὴν λέξιν ταύτην μεταχειρίζονται διὰ νὰ γονατίσωσι τὰς καμήλους).

اخلامور اخلامور, ἴδε اخلامور اچلامور.

ايداع ايداع, ἀ. τὸ παρακατατιθέναι.

ايدلمك ايدلمك, τ. ποιεῖσθαι.

ايدنمك ايدنمك, τ. ποιεῖν ἑαυτόν.

ايدى ايدى, πλ. τοῦ يد γέδ.

آيدين آيدين, τ. φῶς, λάμψις. كوز — φῶς 'ς τὰ 'μμάτια σου!

آيدينلق آيدينلق, τ συνών. τοῦ πρ.

ايذا ايذا, ἀ. ἐρεθίζειν· πειράζειν.

ايركن ايركن, τ. ἔγγιστα. ايرلق — ἄδειν.

ايركين ايركين, τ. ἐφίππιον. قاشى — τόξον τοῦ ἐφιππίου.

ايراث ايراث, ἀ. τὸ καθιστάναι κληρονόμον· προξενεῖν.

ايراد ايراد, ἀ. πρόσοδος· ἀπαγγελία.

ايراغ ايراغ, τ. καὶ

ايراق ايراق, τ. μακράν.

ايراقلشمق ايراقلشمق, τ. ἀπομακρύνεσθαι.

ايراقلق ايراقلق, τ. ἀπομάκρυνσις.

ايران ايران, τ. ὀρρός.

آيرت آيرت, τ. διαχώρισις.

آيرتلمق آيرتلمق, τ. διαχωρίζειν.

ايرتى ايرتى, τ. ἡ ἐπιοῦσα.

ايرتيلمك ايرتيلمك, τ. διατρίβειν.

آيرد آيرد, ἴδε آيرت آيرت.

ايردرمك ايردرمك, τ. ποιεῖν φθάνειν. — عقل ἀντιλαμβάνεσθαι, ἐννοεῖν.

ايرشدرمك ايرشدرمك, τ. ἐπιτυγχάνειν.

ايرشمش ايرشمش, τ. ὥριμος.

ايرشمك ايرشمك, τ. φθάνειν.

ايرق ايرق, τ. καὶ اوق — ἄγρωστις, κ. ἀγριάδα (φ.).

كيرك كيرك, τ. πῦον, κ. ἔμπυον.

ايركلمك ايركلمك, τ. καὶ

ايركمك ايركمك, τ. λιμνάζειν.

ايركن ايركن, ἴδε ارکن ايركن.

ايركورمك ايركورمك, τ. ποιεῖν φθάνειν· προξενεῖν.

ايرلامق ايرلامق, τ. ἄδειν.

آيرلمق آيرلمق, τ. ἀποχωρίζεσθαι.

ايرم ايرم, τ. νακτόν.

ايرماق ايرماق, τ. καὶ

ايرمق ايرمق, τ. ποταμός.

آيرمق آيرمق, τ. χωρίζειν· ἐκλέγειν.

ايرمك ايرمك, ἴδε ايرشمك ايرشمك.

ايرمك ايرمك, τ. σεμίδαλις.

ايرن ايرن, ἴδε ارن ايرن.

آيرو آيرو καὶ آيرى آيرى, τ. ἄλλος. — — μεμονωμένως. — غيرى οὕτως ἄλλως.

آيرولق آيرولق, ἴδε آيرلق آيرلق.

ايرى ايرى, τ. παχύς. سوملك — χονδρομιλεῖν.

آيرى آيرى, ἴδε آيرق آيرق.

ايريك ايريك, τ. ὥριμος· ἀκμαῖος.

ايريلك ايريلك, τ. χονδρότης, παχύτης.

ايرين ايرين, τ. ἴδε كيرى ايرين.

آيرلشمق آيرلشمق, τ. ἀποχωρίζεσθαι.

ايريلشمك ايريلشمك, τ. παχύνειν.

آيرلق آيرلق, τ. χωρισμός· ἀποχωρισμός.

ايز ايز, τ. ἴχνος· βῆμα.

ايزد ايزد, π. Θεός. [ἴχνη.

ايزلمك ايزلمك, τ. ἀκολουθεῖν τὰ

ايس ايس, τ. αἰθάλη, λιγνύς.

ايسار ايسار, ἀ. πλουτεῖν.

ايستاده ايستاده, π. ὄρθιος.

ايستمك ايستمك, τ. ἐστεμέκη, ἴδε استمك

ايسر ايسر, ἐγγισέρ, ὑπερθ. τοῦ يسير γεσίρ.

ايسه ايسه, τ. ἂν ἦναι.

ايش ايش, τ. ὑπόθεσις. كوچ — ἐνασχόλησις, ἀσχολία. كذار — ἔμπειρος· ἔξυπνος. اولسون — δῆθεν ἐργασία. اكلار — μεμυημένος. كورمك — φέρειν εἰς πέρας ὑποθέσεις. [ἀκούειν.

ايشدرمك ايشدرمك, τ. ποιεῖν

ايشمك ايشمك, τ. ἀκούειν.

ايشه ايشه, ἴδε اشه ايشه.

ايشجى ايشجى, τ. ἐργάτης· κεντητής.

ايشجيلك ايشجيلك, τ. χειρωναξία.

ايشسز ايشسز, τ. ἄεργος.

ايشسزلك ايشسزلك, τ. ἀεργία.

ايشق ايشق, τ. φῶς.

اشقرمق اشقرمق, τ. συρίττειν.

ايشقين ايشقين, τ. ῥαβάρβαρον (φ.).

اشك اشك, ἴδε كشى ايشك.

ايشكيل ايشكيل, ἴδε اشكل ايشكل.

ايشلدرمك ايشلدرمك, καὶ

ايشلمك ايشلمك, τ. ποιεῖν ἐργάζεσθαι· ἐκμεταλλεύεσθαι.

ايشلك ايشلك, τ. τὸ εἰς χρῆσιν εὐχερές.

ايشلمك ايشلمك, τ. ἐργάζεσθαι.

— يان پيوسثاى، ὀμπυάζειν. — تش كەنتەر.

ايشلەمە ايشلەمە، τ. εἰργασμένος.

ايشلەمك ايشلەمەك، τ. κατασκευάζεσθαι· κατεργάζεσθαι.

ايشلەمە ايشلەمە، ἴδε ايشلە ايشلەمە.

ايشلى ايشلى، τ. ὁ ἔχων ἐργασίαν.

ايشلىجى ايشلەيجى، τ. ἐργάτης.

ايشەمك ايشەمەك، τ. οὐρεῖν.

ايشيتمك ايشيتمەك، ἴδε ايشمك ايشيدمك ايشيدىلمەك، τ. ἀκούεσθαι.

ايشيق ايشىق ايشىك، ἴδε ايشق ايشىك.

ايشيل ايشىل، τ. στίλβων.

ايشين ايشىن، τ. ὑπόλαμψις, φέγγος.

ايصال ايسال، ἀ. τὸ ἀποστέλλειν· συνάπτειν.

ايصتمق ايسىتمق، τ. θερμαίνειν.

ايصتمه ايسىتمە، τ. πυρετός (παθ.)· θέρμη.

ايصرمق ايسىرمق، ἴδε اصرمق ايصلق ايسلق، ἴδε اصلق ايسلك.

ايصندرمق ايسىندىرمق، τ. διαθερμαίνειν.

ايصمق ايسىمك، τ. θερμαίνεσθαι.

ايصيجاق ايسىجاق، τ. θερμός· ζέστη.

ايضاً ايضاً، ἀ. ὁμοίως.

ايضاح ايضاح، ἀ. διασάφησις.

ايضاجاً ايضاحاً، ἀ. σαφῶς.

ايغدج ايغدىج، τ. καὶ

ايغدش ايغدىش، τ. ἵππος ἔκτομος.

ايغر ايغر، κήλων, ἔνορχις (ἵππος). ى — كر καὶ ى — صو ἱποποτάμος (ζ.).

ايغرب ايغرىپ، τ. σαγήνη.

ايغرى ايغرى، τ. τερατώδης.

ايفاء ايفاء، ἀ. ἐκτελεῖν· ἀποτίνειν.

ايق ايق، τ. νηφάλιος, νήφων.

ايقاد ايقاد، ἀ. τὸ ἀνάπτειν (πῦρ)· παρεμβάλλειν.

ايقاظ ايقاظ، ἀ. ἐξεγείρειν.

ايقاع ايقاع، ἀ. παρεμβάλλειν.

ايقان ايقان، ἀ. πεποίθησις.

ايقرى ايقرى، ἴδε ايغرى ايغرىسى.

ايقلى ايقلى، τ. λυγμός.

ايقلمق ايقلامق، τ. ἀνανήφειν.

ايك ايك، τ. ἄτρακτος.

ايكت ايكت، τ. στιβαρός.

ايكتلك ايكتلك، τ. νεότης, ἀνδρεία.

ايكدش ايكدش، ἴδε ايغدش ايغدىش.

ايكده ايكده، τ. κραίταγος (φ.).

ايكدى ايكدى، τ. ἥμερος· κόλαξ.

ايكدين ايكدين، τ. σεσηπώς.

ايكرجين ايكرجين، τ. ἀμφίβουλος.

ايكرجيز ايكرجيز، τ. ἀπεχθής.

ايكردى ايكردى، τ. κόρος.

ايكرشمك ايكرشمەك، τ. βδελύσσεσθαι.

ايكره مك ايكرەمك، τ. μυκᾶσθαι.

ايكريايرىق ايكريايرىق، τ. μυκώμενον (ζῷον).

ايكلمك ايكلەمك، τ. ποιεῖν οἰμώζειν.

ايكلمك ايكلەمك، τ. οἰμώζειν.

ايكلدى ايكلدى، τ. οἰμωγή.

ايكن ايكن، τ. ὄντος, ἐνῷ εἶναι, καίπερ ὄν.

ايكنجى ايكنجى، τ. δεύτερος. [λινόν.

ايكندى ايكندى، τ. δείλη. وقتى — δειλινόν.

ايكنه ايكنه، τ. βελόνη, ῥαφίς. طويلو — καρφίς. جك — μικρὰ βελόνη.

ايكنه جى ايكنەجى، τ. ἴδε ايار ايپەجى.

ايكنه دانلق ايكنەدانلق، τ. καὶ

ايكنه لك ايكنەلك، τ. βελονοθήκη.

ايكنه لمك ايكنەلەمك، τ. δέειν τι διὰ βελόνης· διαπείρειν.

ايكو ايگە، τ. πλευρόν (ἀνατ.).

ايكه ايكە، τ. ἰδιοκτήτης.

ايكى ايكى، τ. δύο. قات — διπλάσιος. يوزلو — διπρόσωπος· ὑποκριτής. كره — ἐν δεύτερον· κάθε φοράν. كر — σεῖς οἱ δύο. شر — ἀπὸ δύο, ἀνὰ δύο.

ايكيز ايگىز، τ. δίδυμοι.

ايل ايل، ἔλ, τ. χώρα· ξένος.

ايلاق ايلاق، τ. ὀκνηρός.

ايلامق ايلامق، τ. ἐπιστρέφειν· ὀλισθάνειν. [φειν.

ايلتمق ايلاتمق، τ. ποιεῖν ἀνανήφ-

ايلتمك ايلتمك، τ. ὁδηγεῖν.

ايلتى ايلتى، ἴδε التى ايلتى.

ايلجق ايلىجق، ὑποκ. τοῦ ايلى ايلىك.

ايلجه ايلىجە، ἴδε ايلجه ايلىجە.

ايلجى ايلچى، τ. πρεσβευτής. كى — ὁ κύριος πρεσβευτής.

ايلجيلك ايلچيلك، τ. ἡ θέσις τοῦ πρέσβευτοῦ.

ايلخان ايلخان، π. Σουλτᾶνος.

ايلخانى ايلخانى، π. σουλτανικός.

ايلدم ايلدم، τ. περίλυπος.

ايلدرمك ايلدرمك، τ. ἀναρτᾶν.

ايلرو ايلرو، τ. τὰ πρόσω. — كيتمك προχωρεῖν. — كلنلر οἱ προεξέχοντες.

ايلرولتمك ايلرولتمك، τ. ποιεῖν προοδεύειν. [ρεῖν.

ايلروليمك ايلروليمك، τ. προχω-

ايلشدرمك ايلشدرمك، τ. περιπλέκειν· προσκόπτειν.

ايلشى ايلشى، τ. πρόσκομμα.

ايلشكلى ايلشكلى، τ. ὁ ἀπαντῶν πρόσκομμα· περιπεπλεγμένος.

ايلشكسز ايلشكسز، τ. ἀρνητ. τοῦ πρ.

ايلشمك ايلشمك، τ. περιμένειν· πεδιατρίβειν. [ριπλέκεσθαι.

ايلشمك ايلشمك، τ. ἐγγίζειν.

ايلغار ايلغار، τ. καλπασμός.

ايلغين ايلغين، τ. ὀξυφοῖνιξ (καρπ.).

ايلق ايلق، τ. μηνιαῖος· μισθός.

ايلق ايلق، τ. χλιαρός.

ايلك ايلك، ἴδε الك ايلك.

ايلك ايلك، ἴδε الك ايلك.

ايلكلمك ايلكلەمك، τ. κομβόνειν.

آتلق ايلمك, τ. ἁϊλμάκ, τ. ἀνανήφειν.
ايلك ايلمكى, τ. κόμβος, σχοινίον.
ايلك ايلمكى, τ. διαρράπτειν.
ايلك ايگلمكى, ἴδε ايلك ايتمكى.
ايلن ايلن, ἴδε ايلى ايلى.
ايلنج ايلنجر, τ. ἀρά, κατάρα.
ايلنمك ايلنمكى, τ. καταρᾶσθαι.
ايلول ايلول, τ. Σεπτέμβριος.
ايلى ايلى, τ. μετά· καί.
ايلىجاق ايلىجاق, τ. ὀλίγον χλιαρός.
ايلىجه ايلىجه, τ. θέρμαι.
ايليق ايليق, ἴδε ايلق ايلغ.
ايليك ايليك, ἴδε الك ايلكى.
ايما ايما, τ. ὑπαινιγμός.
ايمان ايگمان, ἀ. ὁ χῆρος.
ايمان ايمان, πλ. τοῦ ὀϊ γεμίν.
ايمان ايمان, ἀ. πίστις, θρησκεία. — كتورمك — πιστεύειν. — كتورمك — ποιεῖν πιστεύειν· πείθειν. سز — ἄπιστος· ἄθεος.
ايمپات ايمپات, τ. αὔρα (ναυτ.).
ايمپراطور ايمپراطور, ξ. αὐτοκράτωρ.
ايمپراطورلق ايمپراطورلغ, ξ. αὐτοκρατορία. [τοκράτειρα.
ايمپراطوريچه ايمپراطوريتسا, ξ. αὐ-
ايمدى ايمدى, τ. λοιπόν, τώρα. خوش — καλά! θὰ τὸ ἐνθυμηθῇς! — وار — πήγαινε τώρα! τί λέγετε! — اوه لوپون! ἄγωμεν!
ايرمك ايرمكى, ἴδε كيرمك ايرغامق ايرغامق, ἴδε ايزغامق ايزغامق
ايرلمك ايرلمكى, τ. κλίνειν, ὑποκλίνειν.
ايسى ايسى, ἀ. ὑπερθ. τοῦ ايسمك μεγμενὲτ καὶ τοῦ ايز γιούμ.
ايسى ايسى, πλ. τοῦ ايز γεμίν.
ايسمك ايسمكى, τ. ἐπιμελεῖσθαι.
ايسه ايسه, πλ. τοῦ امام ايمام.
اين اين, ἀ. ποῦ.
اين اين, τ. ἄντρον.
اين اين, π. οὗτος.
اينان اينان, τ. πίστις. اولسون — πίστευσον. [στευτόν.
اينانديرمق اينانديرمق, τ. ποιεῖν πι-
اينانيلمز اينانيلمز, τ. ἀπίστευτος.
اينانيلمق اينانيلمق, τ. πιστεύεσθαι.
اينانيلماز جق اينانيلماز جق, τ. πιστευτός.
اينانمامق اينانمامق, τ. ἀπιστεῖν.
اينانمامقلق اينانمامقلق, τ. τὸ οὐ πιστεύειν.
اينانمز اينانمز, τ. ὁ μὴ πιστεύων.
اينانمق اينانمق, τ. πιστεύειν.
اينانه جق اينانه جق, τ. ἀξιόπιστος.
اينتمك اينتمكى, τ. ἐρεθίζειν, πειράζειν.
اينتمه جى اينتمه جى, τ. μή μου ἅπτου (φ.).
اينجق اينجق, ἴδε اينچق
اينجك اينجكى, τ. κνήμη· αὐλός· τένων (ἀνατ.).
اينجلتمك اينجلتمكى, τ. λεπτύνειν.

اينجلمك اينجلمكى, τ. καὶ [σθαι.
اينجلنمك اينجلنمكى, τ. λεπτύνε-
اينجنمش اينجنمش, τ. προσβεβλη-μένος.
اينجنمك اينجنمكى, τ. πειράζεσθαι.
اينجو اينجو, τ. μαργαρίτης. — جيجكى مرجان μαργαρίτης (φ.).
اينجه اينجه, τ. λεπτός· λεπτῶς. دن — يه — μικροπρεπῶς. قراول — πρωτολοχία (στρατ.).
اينجه لمك اينجه لمكى, ἴδε اينجلنمك
اينچرمق اينچرمق, τ. λύζειν.
اينچيرق اينچيرق, τ. λυγμός.
اينديرمك اينديرمكى, τ. καταβιβάζειν. — باش تواضع ταπεινοῦσθαι. [λων.
آينده آينده, π. ἐλευσόμενος, μέλ-
اينك اينكى, τ. ἀγελάς.
اينمك اينمكى, τ. καταβαίνειν.
اينه اينمه, τ. κατάβασις· ἀπωπλη-ξία (παθολ.).
اينيش اينيشى, τ κατάβασις· κατήφορος
آيو آيوى, τ. ἄρκτος. بالغى — φώκη (ἰχθ.). پنجه سى — ἄκανθος (φ.). اوتى — ἄρκειον, κ. πλατομανδήλα (φ.).
اپ اپ, τ. καλός· καλῶς. — اپ اوسون — ἀρκούντως καλά. — پك پολὺ καλά.
آيوا آيوا غاجى — κυδώνιον κυδωνία (φ.).
ايواء ايواء, ἀ. τὸ ποιεῖν κατοικεῖν.
ايواللاه ايواللاه اى, ἐϊβαλλάχ, ἀ. εὐχαριστῶ· ὑγιαίνετε.
ايوان ايوان, π. αἴθουσα ὑποδοχῆς· κτίριον ὑψηλόν.
ايواه ايواه, π. ἄχ! ἀλλοίμονον! — لر اولسون ἀλλοίμονον!
ايوجه ايوجه, τ. ἀρκετὰ καλός.
ايوكن ايوكن, τ. ὁ σπεύδων.
آيول آيول, τ. ὦ παιδί μου! φίλε μου! παραφθορὰ ἐκ τοῦ اى اوغل ἔγε ὄγλ.
ايولشدرمك ايولشدرمكى, τ. ποιεῖν καλλιτερεύειν. [τερεύειν.
ايولشمك ايولشمكى, τ. καλλι-
ايولك ايولكى, τ. καλωσύνη.
ايولنمك ايولنمكى, τ. ἴδε ايولشمك
آيه آيه, ἴδε ايا آيا. [διπλῆ.
ايهام ايهام, ἀ. ἀλληγορία, ἔννοια
آيى آيى, τ. ἴδε آيو آيوى.
آيين آيين, π. κανών.
آينه آينه, τ. κάτοπτρον.

ب

(باب الباء)

ب پέ, δεύτερον γράμμα τοῦ ἀραβοτουρκικοῦ ἀλφαβήτου ἰσοδυναμοῦν ἀριθμητικῶς τῷ 2.

ب پέ, συγκοπὴ τοῦ μηνὸς ربجب.

ب پέ, ἀ. μετὰ, ἐν, διά. بسم الله — ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ. بالله — μὲ τὴν ἄδειαν (θέλησιν) τοῦ Θεοῦ. بامر الله — μὲ τὴν διαταγὴν τοῦ Θεοῦ. بعون الله — μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ. بغیر حق — ἀδίκως.

ب پέ, μετὰ, ἐν, διά. باسم الله — ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ.

با πά, ἀ. τὸ ὄνομα τοῦ γράμματος ب پέ.

با πά, π. μετὰ, διὰ, ἐν. بذکره — διὰ γραμματίου. باراده شاهانه — αὐτοκρατορικῷ διατάγματι. بامر علی — ὑψηλῷ διατάγματι. بالله — μὰ τὸν Θεόν. بخصوص — ἰδίως· πρὸ πάντων.

با πά, τ. ἄ! βαβαί! ὄχι.

باب πάπ, ἀ. πύλη· κεφάλαιον· κατηγορία· ὑπόθεσις· τιμῆμα. باب علی — ἡ Ὑψηλὴ Πύλη. باب عسکری ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν. بدو — κατὰ τοῦτο.

باب πάπ, τ. εὐτυχὴς, εὐμενής. — باب طوتمق εὐοιωνίζεσθαι.

بابا παπά, π. πατήρ. — بابا گوی (πτ.). بکیت — γενναῖος. — بابا قورو ὄνυξ· ἀχάτης (λίθος). بابادم — ἄνθρωπος ἀξιότιμος.

بابالق παπαλήκ, τ. πατρότης· σεβάσμιος.

بابت παπέτ, τ. ὡσαύτως· δυσκολία· κεφάλαιον· κατηγορία· εἶδος.

بابوج παπούνδζ, ἀ. ἀνθεμίς, κ. χαμαίμηλον (φ.).

بات πάτ. τ. παρακμή. بازاری — ἀγορὰ σπειροπῶλις.

باتاری πατάργια. ξ. σειρὰ τηλεβόλων.

باتاق πατάκ, τ. ὁ ἐν ἀπωλείᾳ· δόλιος· τελματώδης.

باتاق πατάκ, τ. τέλμα. — قره کولمبیس (πτ.).

باتاقجی πατακδζή, τ. δόλιος· ἀπατεών, φηλός· ὁ μὴ πληρόνων τὸ χρέος του, κακοπληρωτής.

باتاقجیلیق πατακδζιλήκ, τ. κακοπληρωμή. [μα.

باتاقلیق πατακλήκ, τ. βόρβορος, τέλ-

باتاقلو πατακλού, τ. βορβορώδης, τελματώδης.

باترمق πατηρμάκ, τ. καταβυθίζειν· καταστρέφειν.

باتق πατάκ, τ. καὶ

باتقنیه πατκήν, τ. ἀπωλολώς· ἄθλιος.

باتمان πατμάν, τ. μέτρον ἀπὸ 2—8 ὀκάδας.

باتمق πατμάκ, τ. βυθίζεσθαι. قان — قره κατακουράζεσθαι.

باتی πατή, τ. δύσις τοῦ ἡλίου, δυσμαί· ζέφυρος (ἄνεμ.). قره یل — ἀρκτικοδυτικός (ἄνεμ.) لدوس — μεσημβρινοδυτικός (ἄνεμ.).

باج πάδζ, τ τέλος· δασμὸς κτηνῶν.

باجاق πադζάκ, τ. κνήμη, μηρός· — قج βαιβοσκελής.

باجاقسز πադζακσήζ, τ. βραχύκνημος· οὐτιδανός. [γαμβρος.

باجاق کبی πադζανάκ, τ. σύγ-

باجه πադζά, τ. φεγγίτης· καπνοδόχη· ὄρυγμα.

باجی πադζή, τ. ἡ μεγαλειτέρα ἀδελφή· ἡ σύζυγος. [νος.

باخث πахής, ἀ. ὁ πραγματευόμε-

باخور πахούρ, ἀ. καῦσις κυνός. — یلم κυνικὰ καύματα.

باختر πахτέρ, π. δύσις.

باخصوص πα-χουσούς, ἴδε ب πά.

باد πάδ, π. ἔστω.

باد πάδ, π. ἄνεμος, ἀήρ. صبا — αὔρα· ζέφυρος.

باداشمق πадашμάκ. τ. ἴδε باغداشمق

بادام πадάμ, π. ἀμύγδαλον.

بادانه πадανά, τ. κονίαμα.

بادبان πадбάν, π. ἱστίον. کشف — ἀναπεταννύναι τὰ ἱστία.

بادبدست πὰδ-πεδέστ, π. πτωχός· χρεωκόπος.

بادپا παδ-πά, π. ὠκύπους.

بادپیما παδ-πιμά, π. ἀργία· ἄεργος

بادرفتار παδ-ρεφτάρ, π. ὠκύς, ὠκυπόρος, ταχύς. [στασις.

بادرە παδιρέ, ἀ. ἀπρόοπτος κατά-

بادزن παδ-ζέν, π. ριπίδιον.

بادزهر παδ-ζέχρ, π. ἀλεξιτήριον.

بادسیر παδ-σέγρ, π. ἴδε بادرفتار

بادکرد παδ-γκέρδ, π. ἀνεμοστρόβιλος.

بادگیلدزان παδιλδζάν, π. ἴδε بادجان

بادجان و دل πα-διλ-οὐ-δζάν, (συνηθέστ. بادجان و دل πα-δζιλ-ἐζ-διλ-ου-δζάν), π. ἐκ ψυχῆς καὶ καρδίας, λίαν προθύμως.

بادام παδέμ, τ. ἀμύγδαλον. باغ — ἀμυγδαλῆ. سوییسی — σομάδα. ی — چلغوز πράσινον ἀμύγδαλον. ی — دیش ἀμύγδαλον εὔθραυστον.

بادامجه παδεμδζίκ, τ. μικρὸν ἀμύγδαλον· ἀντιὰς, παρίσθμιον (ἀνατ.). علق — παρίσθμια, κ. λαιμὰ, ἀμυγδαλίτης (παθολ.).

بادنجان παδινδζάν, π. μελίτταινα, κ. μελιδζάνα. احمر — τομάτα.

بادنه παδανά, ἴδε لبلبو

بادنما παδ-νουμά, π. ἀνεμοδείκτης.

بادە παδέ, π. οἶνος. نوش — καὶ پرست — οἰνόφλυξ.

بادهوا παδ-χεβά, π. δωρεάν.

بدی παδί, ἀ. ὁ πλάττων· αἰτία- نظرده — ἐκ πρώτης ὄψεως. — اصل τὸ πρῶτον, ἐξ ἀρχῆς.

بادیه παδιγιά, τ. κάδος.

بادیه παδιγέ, ἀ. ἔρημος.

بذل ما یشاء παδι-ζζν-ι-λλάχ, ἀ. ἴδε بپه.

بار πάρ, π. χέων, διαχέων. — اشك δεδακρυμένος. — عنبر εὐώδης.

بار πάρ, π. Θεός· ὑπέρτατος· βάρος, φορτίον· καρπός· ἀποσκευή· φορά. — هر ἑκάστοτε. خدا — ای ὁ ὕψιστος Θεός.

بار πάρ, τ. κραυγή. چیغ بار — κραυγάζειν.

بارانک παράκ, τ. ἑτερόμαλλον.

بارانه παράκα, ξ. καλύβη.

باران παράν, π. βροχή.

بارانیه παρανιγέ, τ. ἀλεξίβροχον (καπότα ἢ ὀμπρέλλα).

بارپونیه παρπούνγια, ξ τρίγλη(ἰχθ.)

بارچاق παρτσάκ, ἴδε پالچاق پالتهاق.

بارخیر παρχήζ, π. μοχλός.

بارد παρίδ, ἀ. ψυχρός· δυσάρεστος.

باردار παρδάρ, π. ἔγκυος· ἔκθηλος.

بارداق παρδάκ, τ. ποτήριον.

بارز παρίζ, ἀ. σαφής.

بارسما παρσάμ, τ. τραχῖνος(ἰχθ.).

بارسمه παρσαμέ, τ. ἀναγαλλίς(φ.).

بارش παρήζ, τ. συνδιαλλαγή.

بارشدرمق παρηζδήρμάκ, τ. συμφιλιοῦν.

بارشلی παρηζήκ, τ. διηλλαγμένος. — یلدزی εὐδαίμων, εὐτυχής.

بارشقلق παρηζηκλήκ, τ. ἴδε بارش

بارشمش παρηζμίζ, τ. συνδιηλλαγμένος. [σθαι.

بارشمق παρηζμάκ, τ. συμφιλιοῦ-

بارشیق παρηζήκ, τ. ἴδε بارشلی

بارع παρί', ἀ. ἔξοχος.

بارق πάρκ, τ. οἰκογένεια· ἔπιπλα.

بارقه πάρκα, ξ. λέμβος.

بارقه παρικά, ἀ. λάμψις.

بارك الله πάρεκε-ἄλλαχου, ἀ. ὁ Θεὸς εὐλογοίη!

بارکه παργκιάχ, π. καὶ

بارکه παργκέ, π. ἀνάκτορον, αὐλή· αἴθουσα ἀκροάσεως, ἀκροατήριον· αὐλὴ βασιλικὴ ἢ αὐτοκρατορική. — شریف σκήνωμα ἱερόν.

بارکیر παργκίρ, π. ἵππος φορτηγός.

بارمق παριμάκ, τ. προφυλάττεσθαι ἐν λιμένι.

بارنمق παρινδηρμάκ, τ. προφυλάττειν ἐν λιμένι.

بارنمق παρινμάκ, τ. ἀσφαλίζεσθαι· καλῶς συμπεριφέρεσθαι.

بارو παρού, π. τεῖχος· πύργος.

باروت παρούτ, ξ. πυρῖτις. خانه — πυριταποθήκη. کسلمك — ἐξοργίζεσθαι.

باروتی παρουδή, τ. πυριτόχρουν.

باروش παρούς, τ. προάστειον.

بارومتر παρομέτρο, ξ. βαρόμετρον.

باری παρέ, π. φορά· ὅπλον· τεῖχος· ἐραστής. — دو δύο φοράς· δόλος.

باری παρί, ἀ. ὁ Πλάστης, Θεός· δημιουργός. عنایب — و عین باری شهریاری χάριτι τοῦ Θεοῦ καὶ ὑπὸ τοὺς αἰσίους οἰωνοὺς(εὐημερίαν) τοῦ Αὐτοκράτορος (Σουλτάνου).

باری πάρι, π. τοὐλάχιστον.

باریش παρήζ, τ. ἴδε بارش پارهٔ.

باریك παρίκ, π. λεπτός.

بارێق παριμάκ, τ. ἴδε بارمق

بارێق παρινμάκ, τ. بارنمق

باز πάζ, π. ὁ παίζων· ἀποκεκαλυμμένος· — قوش ὀρνιθοθήρας.

باز πάζ, π. ἱέραξ.

باز πάζ, π. πάλιν· ἀντιθέτως.

بازار πάζάρ, π. ἀγορά· πανήγυρις. کسمك — ὁρίζειν τὴν τιμήν.

بازار πάζάρ, τ. Κυριακή. ایرتسی — Δευτέρα.

بازارجی παζαρδζί, τ. μεταπράτης.

بازارلشمق πάζαρλαδμάκ, τ. συμφωνεῖν τὴν τιμήν.

بازرگانلق پازارلغ، τ. τίμημα· ἐμπορεία.

بازخاست پازخاست، π. καὶ بازخیز پازخیز، π. ἡ κατὰ τὴν δευτέραν παρουσίαν ἀνάστασις.

بازرگان پازرگان، π. πλανέμπορος· ἔβραῖος.

بازرگانلق پازرگانلق، τ. ἡ ἰδιότης τοῦ πλανεμπόρου.

بازکون پازکون، π. καὶ بازکونه پازکونه، π. ἀνεστραμμένος· ἀπαίσιος.

بازلاماج پازلاماج، τ. καὶ بازلامه پازلامه، τ. μελόπηττα.

بازلامه پازلامه، π. κεντητήριον(χειρ.).

بازنده پازنده، π. ὁ παίζων.

بازو پازو، π. βραχίων· ἰσχύς.

بازوبند پازوبند، π. περιβραχιόνιον، ὑπομάνικον.

بازوبند پازوبند، π. νυκτοφύλαξ.

بازی پازی، π. παιδιά.

بازیچه پازیچه، π. ἀθυρμάτιον.

باس باس، τ. ὅλως، πάντη. — باس یوقدر — ὅλως χυδαῖος.

باس باس، ἀ. κακόν، βλάβη. — باس یوقدر δὲν βλάπτει.

باستون باستون، ξ. βακτηρία.

باسط باسط، ἀ. διασταλτικός· ἐκτατικός.

باسق باسق، ἀ. μέγας.

باسلیق باسلیق، ξ. βασιλικόν(φ.).

باش باش، τ. κεφαλή· ἀρχηγός· ἔναρξις· πρῶτος. وكيل — باش — πρωθυπουργός. كاتب — باش — ἀρχιγραμματεύς. محرر — باش — ἀρχισυντάκτης. ترجمان — باش — καὶ ترجمان باشی — ἀρχιδιερμηνεύς. يك باشی — ταγματάρχης. اولوك باشی — ἴλαρχος. اون باشی — δεκανεύς. ار باشی — ἀρχηγὸς μερίδος (κόμματος). ترزی باشی — ἀρχιῤῥάπτης. حكيم باشی — Οὕτω προσαγορεύουσιν ἐν τῇ Ἀνατολῇ τοὺς ἰατρούς، ὡς εἰ ἔλεγον τὸ παρ' ἡμῖν εἰθισμένον ἐξοχώτατε. صو باشی — πηγὴ ὕδατος. اچه باشی — ἡ ἐκ τῆς ἁλλαγῆς νομισμάτων ὠφέλεια. يل باشی — ἀρχηγός. اغر باشی — κεφαλαλγία· μεταφορ. ὀχληρός. يارم اغر باشی — ἡμικρανία (παθ.). مه باشی — τίτθη. يك باشی — ἰσχυρογνώμων. بوش باشی — ἀργός. دونه باشی — σκοτοδινίασις (παθολ.). كلمك باشه — συμβαίνειν (ἐπὶ γεγονότος). باشه كلدی — ὅ،τι συμβῇ εἰς τὸν ἄνθρωπον ὑποφέρεται. عقل باشه — δὲν ἔχει τὸν νοῦν εἰς τὸ

باشارلمق پاشارلمάκ، τ. περατοῦσθαι.

باشارمق پاشارμάκ، τ. περατοῦν.

باشاق پاشάκ، τ. στάχυς (σίτου). باغلامق — καὶ طوتمق — σταχυοῦσθαι.

باشاقجی پاشακζή، τ. σταχυολόγος.

باشاقلامق پاشακλαμάκ، τ. σταχυοῦσθαι. [ραρχος.

باشبوغ پاشπούγ، τ. ἀρχηγός، μοί-

باشجی پاشζή، τ. προβατο-κεφαλο-πώλης. [χίζειν.

باشلاتمق پاشλατμάκ، τ. ποιεῖν ἀρ-

باشلامق پاشλαμάκ، τ. ἀρχίζειν.

باشلانغیچ پاشλανγήζ، τ. ἔναρξις.

باشلانیلمق پاشλανιλμάκ، τ. ἀρχίζεσθαι. [λινός.

باشلق پاشλήκ، τ. κάλυμμα· χαλυπ باشلو پاشλού، τ. ὁ ἔχων κεφαλήν، κορυφήν، ἄκραν. باشی — κεχωρισμένος، ἰδίᾳ، ἀνεξαρτήτως. — ایکی باشلی δικέφαλος. — بلو باشلی λίαν γνωστός. — يوك باشلی νοήμων، νουνεχής. — قیون باشلی ἡλίθιος، βλάξ.

باشلوجه پاشλουδζέ، τ. κυρίως.

باشمق پاشμάκ، τ. σάνδαλον.

باشنمق پاشنμάκ، τ. ἐναντιοῦσθαι.

باشه پاشέ، ἴδε بشه بشه.

باصامق پασαμάκ، τ. βαθμίς.

باصدرمق پασδηρμάκ، τ. πιέζειν· κεφάλι του، δὲν ἠξεύρει τί κάμνει، τάχασε. كسمك — باصدرمق — ἀποκεφαλίζειν. اچمك — م اچمك 's τὴν ζωήν μου! دن ایاغه قدر — ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν. اوجنه — καὶ ير — دن او — نده باشی πλησίον. ير — دن — ه — ير ἀπὸ μιᾶς ἄκρας εἰς τὴν ἄλλην. بوزق — ی — ἄτακτος (ἐπὶ στρατοῦ). قرمه اورمق — دن — καὶ قرمه اوتورمق — دن — ἐξοκέλλειν (ἐπὶ πλοίων). اوستنه — 's τὸ κεφάλι μου ἐπάνω، εὐχαρίστως. چیقارمق — دن — διαφθείρειν، ἐκμυελίζειν. صاچ — ك — اولسون ζωὴ 's τὴν εὐγενίαν σας (πρόῤῥησις συλλυπητήριος). — اولمق ἡγεῖσθαι. كچمك — ه — λαμβάνειν τὴν ἀρχηγίαν. دن — اوتورمق κατέχειν τὴν πρώτην θέσιν، προκαθῆσθαι. سوز — ی — ἀρχὴ τῆς περιόδου، τῆς φράσεως. چیقمق — دن — διαφθείρεσθαι، ἐκμυελίζεσθαι. بلاسی — θόρυβος ἐπιφέρων πονοκέφαλον. چناغی — κρανίον(ἀνατ.). دن — صاومق ἀπαλλάττεσθαι. قومق — διαπληκτίζεσθαι. دومانلی — ی — οἰνόφλυξ. دن — يكی ἐκ νέου. كوسترمك — φαίνεσθαι· γίνεσθαι· διαθρυλλεῖσθαι.

τυπόνειν· καταστέλλειν. ـيلي — καταστέλλειν πυρκαϊάν.

باصدرمه πασδηρμά, τ. τάφιχος.

باصر πασήρ, ἀ. ὀξυδερκής.

باصره πασηρέ, θηλ. τοῦ προηγ. — ـهٔ ἡ ὅρασις. [ποκάτω.

باصق πασήκ, τ. τριπτός· ἀδρός· ὑ-

باصق πασκή, τ. πιεστήριον.

باصقچی πασκήδζ, τ. κλῖμαξ.

باصقین πασκήν, τ. ἐπίθεσις στρατιωτική· αἰφνιδία κατ' οἶκον ἔρευνα, ἰδίως ἕνεκα ποοσβολῆς τῶν δημοσίων ἠθῶν.

باصلق πασηλμάκ, τ. καταπατεῖσθαι· τυπόνεσθαι συλλαμβάνεσθαι ἐπὶ προσβολῇ τῶν δημοσίων ἠθῶν.

باصمق πασμάκ, τ. καταπατεῖν· καταλαμβάνειν ἐξ ἐφόδου, προσβάλλειν αἰφνιδίως· νικᾶν· τυπόνειν· καταστέλλειν· εἰσελαύνειν (εἰς πολεμίαν χώραν)· ποιεῖν κατ' οἶκον ἔρευναν. باصل — ἐπιμένειν. — ـمهر σφραγίζειν. — ـدلرلي ἐξαγριοῦν, ἐρεθίζειν. — ـقدم ἐπισκέπτεσθαι. — ـهٔ باغه περιπτύσσεσθαι. — ـهٔ باغه θορυβοποιεῖν, παταγεῖν.

باصمه πασμά, τ. τύπος. ـخانه — τυπογραφεῖον. ـسی — حرفات τυπογραφία. ـسی — طاش λιθογραφία. ـقالب — τυπικά, στερεότυπον.

باصمه‌جی πασμαδζή, τ. τυπογράφος· πωλητὴς ὑφασμάτων (τσιτίων).

باطل πατήλ, ἀ. μάταιος· ψευδής· περιττός. [σημότης.

باطلق πατηλλήκ, τ. ματαιότης· ἀ-

باطن πατήν, ἀ. ὁ ἔσω, ἐσωτερικός, τὸ ἐσωτερικόν.

باطنا πάτηνεν, ἀ. ἐσωτερικῶς.

باطنی πατηνί, ἀ. ἐνδόμυχος· ἀλληγορικός.

باطی πατή, τ. ἴδε باتی πατή.

باعی πα', ἀ. ὀργυιά.

باعث παΐς, ἀ. αἰτία· αὐτουργός. — حیاتم — ὁ πατήρ μου.

باغ πάγ, ἄμπελος· (ποιητ.) κῆπος. ـبوزی — τρύγος, τρυγητός. — ـبوزیسی οἰνάς.

باغ πάγ, τ. δεσμός. ـبوبن — λαιμοδέτης. ـیز γονατόδεσμος. ـقاصق ἐπίδεσμος ἐντεροκηλικός (χειρ.). ـقلچ — τελαμών. ـکوز βασκανία, γοητεία.

باغبان παγπάν, π. ἀμπελουργός· κηπουρός.

باغچی παγδζί, τ. ἀμπελουργός. ـباغی — κλαδευτήριον.

باغستان παγηστάν, π. ἀμπελῶνες· ἀμπελότοπος.

باغشلامق παγασλαμάκ, τ. χαρίζειν, φιλοδωρεῖν.

باغشلایجی παγασλαϊδζή, τ. γενναιόδωρος· ἀπονέμων χάριν.

باغلامق παγλατμάκ, τ. ποιεῖν δένειν· ὑποχρεόνειν.

باغلامق παγλαμάκ, τ. δένειν, προσορτᾶν· ὑποχρεόνειν· μαγεύειν. — بو πηγνύναι. — بو μαγεύειν. — ـیلی κατιοῦσθαι, κ. σκωριάζεσθαι. — جراحت πυοῦσθαι, κ. ὀμπυάζειν. — کوکل ἀφοσιοῦσθαι· ἐρωτεύεσθαι. — یاغ παχύνεσθαι. — معاش δένειν, ὁρίζειν μηνιαῖον. — ـیره طاتلی συμβιβάζειν.

باغلانمق παγλανμάκ, τ. δένεσθαι, προσαρτᾶσθαι· ὑποχρεοῦσθαι.

باغلدق παγλδάκ, τ. ἴδε باغرداق

باغلق παγλήκ, τ. ἴδε باغستان

باغلو παγλού, τ. δεδεμένος· μαγευμένος· προσηρτημένος. ـباشی — δετός· νυμφευμένος. — دلی ἄλαλος, βωβός. — طالعه τυχαῖος. — کوز καταμαγευμένος· ἄπειρος· ἀπαίδευτος, ἀμαθής.

باغمق παγμάκ, τ. γοητεύειν,

باغرمق πακτσεβάν, π. κηπουρός. ـقوغه — ποτιστήριον.

باغچه πακτσέ, π. κῆπος. — خاص αὐτοκρατορικὸς κῆπος. ـسی — ὕβηρις, λεπίθιον (φ.).

باغداش πακδάς, τ. σύγκαψις κνημῶν. ـقورمق — κάθεσθαι σταυροποδητεί.

باغداشمق πακδασμάκ, τ. ἐναγκαλίζεσθαι. [λίζειν.

باغدالمق πακδαλαμάκ, τ. ὑποσκε-

باغدامق πακδαμάκ, τ. ἴδε باغداش ـقورمق πακδὰς κουρμάκ.

باغر πακήρ, τ. ἐπιγάστριον (ἀνατ.)· καρδία· θώραξ (ἀνατ.)· σπλάγχνα· κοιλιά. ـلکی — ἀλυσιδωτὸς θώραξ, σύμπλεκτον. ـه — باصمق ἐναγκαλίζεσθαι. ـباق ـسی — ὁ τὴν καρδίαν τετρωμένος.

باغر πακήρ, τ. ὑψηλοφώνως· κερκίθαλλις (πτ.)· ἀγρία περιστερά

باغرتمق πακηοτμάκ, τ. ποιεῖν κραυγάζειν, μηκᾶσθαι. [κνου.

باغرداق πακηρδάκ, τ. ἐπίδεσμος λί-

باغرساق πακηρσάκ, τ. ἔντερα.

باغرشمق πακρηδμάκ, τ. συγκραυγάζειν· συμμυκᾶσθαι.

باغرساق πακηρτάκ, τ. ἴδε باغرساق

باغرمق πακηρμάκ, τ. κραυγάζειν· μυκᾶσθαι.

μαγεύειν. — كوز باڤخاينين βαςκαίνειν.

باغه παγά, τ. ἴδε باغا παγά.

باغه پاغی παγχά, πλ. τοῦ ἐν πάγ.

باف πάφ, π. ὁ ὑφαίνων, πλέκων.

بافته παφτέ, π. ὑφαντός, πλεκτός. — زر χρυσοΰφαντος.

باقدرمق πακδηρμάκ, τ. ποιεῖν προσέχειν, ὁρᾶν, παρατηρεῖν.

باقر πακήρ, τ. χαλκός· νόμισμα χάλκινον. — لر — καὶ طاقمی — μαγειρικά, χάλκινα σκεύη. — طاشی μαλαχίτης (λίθ.). [τήρ.

باقراج πακράζ, τ. ἴβανος· ἀντλη-

باقرجی πακηρδζή, τ. χαλκωματοπώλης· χαλκεύς.

باقش πακής, τ. βλέμμα. ارسلان — βλέμμα βλοσυρόν. [λους.

باقشمق πακηδμάκ, τ. ὁρᾶν ἀλλήباقلا πακλά, ἀ. κύαμος. قبطی — κυάμιον.

باقلمق πακηλμάκ, τ. παρατηρεῖσθαι, φροντίζειν· ὁρᾶσθαι.

باقلوه πακλαβά, ἴδε باقلاوه πακλαβά.

باقم πακήμ, τ. ἴδε باقش πακής.

باقمق πακμάκ, τ, παρατηρεῖν, προσέχειν· ὁρᾶν. — فال οἰωνοσκοπεῖν. لم باقمایه ἂς ἴδωμεν.

باقه پاقه πανὰ πάκ, τ. αἴ!

باقمق πακημάκ, τ. βλέπειν πέρι ἑαυτοῦ· προεῖσθαι.

باك πακή, ἀ. διαρκής, αἰώνιος· λοιπός. — ال ὁ αἰώνιος Θεός. — هوال ὁ ἄναρχος Θεός. — قلان τὸ ὑπόλοιπον. الدعا — والسلام καὶ ἐπὶ τούτῳ, ὑγιαίνοιτε!

باقیجی πακηδζί, τ. προγνώστης, μάντις· θεατής· νοσοκόμος· τιτθή.

باقیجیلك πακηδζιλίκ, τ. γοητεία, μαντική. [ἄφοβος.

باك πάκ, π. δέος, φόβος. — سز

باکره πακιρέ, ἀ. παρθένος.

باکمال πακεμάλ, ἀ. δι' ἄκρου, δι' ἄκρας· ἐντελῶς.

باکوره πακιουρέ, ἀ. ἀπαρχαί.

باکی πακί, ἀ. ὁ κλαίων.

بال πάλ, ἀ. καρδία· πνεῦμα. فارغ ال — καὶ — مسترخ ال γαλήνιος, ἥσυχος τῷ πνεύματι.

بال πάλ, π. πτέρυξ· ὕψος. کشا — ὁ πετῶν. — لر καὶ πτέρυγες καὶ τὰ πτερύγια, οἱ πλούσιοι καὶ οἱ πτωχοί.

بال πάλ, τ. μέλι. قیمی — γλυκοκολοκύνθη. یی — μὴν τοῦ μέλιτος. ی — كوچ μελίκηρον. ی — میان χυλὸς γλυκορρίζης (φαρμ.).

بالا πάλά, π. ὑψηλός· ὑψηλά· ὕψος. — رتبه ὁ ἀνώτατος πολιτικὸς βαθμός, μεθ' ὃν ἔρχεται ὁ τοῦ βεζίρου καὶ τοῦ μουσίρου. — ده ἀνωτέρω.

بالابان πалапάν, τ. ὀγκώδης.

بالاپروار πалапερβάζ, π. ὁ ὑψηλὰ πετῶν· ἀλαζών. [λά.

بالاتر πалатέр, π. ὑπερθ. τοῦ بالا πа-

بالاتفاق πіл-іттіфάк, ἀ. ἐκ συμφώνου

بالاجانه πалаχанέ, π, ἐξώστης.

بالاختیار πіл-іχтіγιάр, ἀ. κατ' ἐκλογήν. [λους.

بالاخره πіл-ахγрέ, ἀ. τέλος, ἐπὶ τέ-

بالادست πаладέст, π. ἀρχηγός.

بالاشتراق πіл-іштіράк, ἀ. κοινῶς.

بالاضطرار πіл-ήζтηράр, ἀ. ἐξ ἀνάγκης.

بالاطراف πіл-ётраф, ἀ. κύκλωθεν· λεπτομερῶς.

بالافتخار πіл-іфтіχάр, ἀ. εὐχαρίστως.

بالاقتضا πіл-ήктηζά, ἀ. ὡς ἐδέησε.

بالانشین πаланедίн, π. πρόεδρος.

بالالتزام πіл-ілтіζάм, ἀ. κατ' ἀνάγκην. [κοῦσθαι.

بالبالاغمق πалπалаγмάк, τ. ἐξογ-

بالداهه πіл-πедаχέ, ἀ. ἀπροσδοκήτως.

بالتجربه πі-т-тедζроυπέ, ἀ. δεδοκιμασμένως.

بالتدریج πі-т-тедрійдζ, ἀ. βαθμιαίως.

بالسلامه)(109)(بالتدریج

بالتصادف πі-т-тесадоύф, ἀ. ἐκ συμπτώσεως.

بالتمام πі-т-темάм, ἀ. ἐξόλοκλήρου.

بالجمله πіл-дζоύмле, ἀ. ἐν γένει.

بالچاق πалтшάк, τ. λαβίς, λαβή.

بالچق πалтшήк, τ. βόρβορος.

بالچقلو πалтшηклού, τ. βορβορώδης.

بالحاق πіл-χάкк, τ. τῷ ὄντι, κατ' ἀλήθειαν.

بالحلال πіл-χалάл, ἀ. νομίμως.

بالخصوص πіл-χоυссоύс, ἀ. πρὸ πάντων.

بالخطر πіл-χатάр, ἀ. ἐπικινδύνως.

بالخیر πіл-χаїр, ἀ. αἰσίως.

بالدران πалдηράн, ἴδε بالدیران

بالدفعات πі-д-дефʼάт, ἀ. πολλάκις.

بالدولت و اقبال πі-д-девлéт-и-βέл-іхπάл, ἀ. μετ' εὐτυχίας καὶ δόξης.

بالدیر πалдήр, τ. γαστροκνημίς (ἀνατ.). — چلاق ی — ὄχλος· ἀλήτης. — ه ی — πτέρις· πολύτριχον· ἀδίαντον (φ.).

بالدیران πалдηράн, τ. κώνειον (φ.). — كوك αἰθουσία (φ.).

بالدیرغان πалдηргάн, τ. ῥητινόκομμι δυεῶδες (φαρμ.).

بالدیز πалдήζ, τ. γυναικαδέλφη.

بالذات πі-ζ-ζάт, ἀ. αὐτοπροσώπως· οὐσιωδῶς.

بالسلامه πі-σ-σελαмέ, ἀ. αἰσίως.

بالسهولة πὶ-σ-σουχουλέ, ἀ. εὐκόλως.
بالش πὰλιὲ, π. ἀναπαυτήριον.
بالصدق πὶ-σ-σήδκ, εἰλικρινῶς, πιστῶς. [τος.
بالصواب πὶ-σ-σεβάπ, μετ' εὐθύτη-
بالضرور πὶ-ζ-ζαρούρ, ἀ. καὶ
بالضروره πὶ-ζ-ζαρουρέ, ἀ. κατ' ἀνάγκην.
بالطبع πὶ-τ-ταπί', ἀ. φύσει.
بالطو πάλτο, ξ. ἐπενδύτης.
بالطوع و الرضا πὶ-τ-τάβ'-η-βὲ-ρ-ριζά, ἀ. ἑκουσίως. [ἀπειλεῖν.
بالطه πὰλτά, τ. πέλεκυς. صمق — بالطه πὰλταδζή, τ. σκαπανεύς· ξυλεύς. [φυτος.
بالطه πὰλταλήκ, τ. τόπος σύμ-
بالطه πὰλταλού, τ. σκαπανεύς.
بالعز و الاكرام πὶλ-ἴζ-ι-β-ὲλ-ἰκιρὰμ, ἀ. μετὰ τιμῆς καὶ σεβασμοῦ.
بالعز و النصر πὶλ-ἴζ-ι-βὲ-ν-νάσρ, ἀ. μετὰ τιμῆς καὶ νίκης, ἐντίμως καὶ νικηφόρως.
بالعكس πὶλ-ἄκις, ἀ. τούναντίον.
بالغ πὰλίγ, ἀ. ὁ φθάνων· ἐνῆλιξ.
بالغم πὰλγάμ, ἴδε بلغم πὰλγάμ.
بالفرض πὶλ-φάρζ, ἀ. ἐπὶ τῇ ὑποθέσει.
بالفعل πὶλ-φ'ὶλ, ἀ. πραγματικῶς· ἐν ἐνεργείᾳ. بالقوة و — ἐν πλήρει ἐνεργείᾳ καὶ δυνάμει.

بالق πὰλιχ, τ. ἰχθύς. بالق — μοῦς (ἀνατ.). بالق — κηκίς. بالق سپدی — κύρτη. بالق یورطه‌سی — ὠοτάριχος. بالق دریسی — σαγγρί. بالق نسی — σπέρμα κήτους. بالق یغی — ἔλαιον μυραίνης. بالق خانه — ἰχθυοτροφεῖον· ἰχθυοτελωνεῖον.
بالقان πὰλκάν, τ. σειρὰ ὀρέων.
بالقجی πὰληκὸζή, τ. ἁλιεύς· ἰχθυοπώλης.
بالقجيل πὰληκὸζίλ, τ. ἐρωδιός, ἀλκυών (πτ.). [(πτ.).
بالقجين πὰληκὸζίν, τ. ἀλκυονίς
بالقلاوه πὰληκλαβά, τ. ἰχθυοτροφεῖον· ἰχθυοπωλεῖον.
بالقلو πὰληκλού, τ. ἰχθυώδης.
بالقون πὰλκόν, τ. ἐξώστης.
بالكليه πὶλ-κιουλλιγέ, ἀ. ὁλοτελῶς.
بالكمال πὶλ-κεμάλ, ἀ. ἐντελῶς.
بالمندرمق πὰλλανδηρμάκ, τ. μελιτοῦν.
بالملق πὰλλανμάκ, τ. μελιτοῦσθαι.
بالله πίλλαχ, πίλλαχι, ἀ. πρὸς Θεοῦ, μὰ τὸν Θεόν.
بالماء πὶλ-μά, ἀ. ὑδροξειδῶς.
بالمجبوريه πὶλ-μεδζπουριγέ, ἀ. κατ' ἀ ἀγκην. [εννοήσεως.
بالمخابره πὶλ-μουχαπερέ, ἀ. ἐκ συν-
بالمشافهه πὶλ-μουάφεχέ, ἀ. προφορικῶς, ἀπὸ στόματος.

بالمعنى πὶλ-μα'νά, ἀλληγορικῶς.
بالمنونيه πὶλ-μεμνουνιγέ, ἀ. ἀσμένως, λίαν εὐχαρίστως.
بالمواجهه πὶλ-μουβαδζεχέ, ἀ. κατ' ἀντιμωλίαν.
بالموى πάλμουμου, τ. ἁγιοκήριον.
بالنفس πὶλ-ν-νέφς, ἀ. ἀτομικῶς.
بالنه πὰλένα, ξ. φάλαινα (ἰχθ.).
بالو πάλο, ξ. χορός.
بالواسطه πὶλ-βασητά, ἀ. ἐμμέσως.
بالون πὰλόν, ξ. ἀερόστατον.
بالى πὰλί, ἀ. ἀρχαῖος, παλαιός.
بالين πὰλίν, τ. προσκεφάλαιον. پرست — φίλυπνος, ὑπνηλός· ὀκνηρός.
باليوز πὰλιὸζ καὶ بالیوس πὰλιός, ξ. πρόξενος (ἄλλοτε πρεσβευτής).
باليه πάλια, ξ. δέμα (ἐμπορευμάτων). (στρατ.).
باليمزى πὰλιαμεζί, ξ. πύροφις.
بام πάμ, π. πρωΐα· ἡλιακός· ὀροφή· στέγη· θόλος· ἀψίς. — بشه — ἀλλοῖος.
بام πάμ, τ. ὅλως, πάντῃ.
بامداد πὰμεδάδ, π. ἴδε بامكه πὰμγκέχ.
بامر الله تعالى πὶ-ἔμι-ἰ-λλαχι τε'άλα, ἀ. θεία βουλήσει.
بامكه πὰμγκιάχ, π. καὶ
بامكه πὰμγκέχ, αὐγή, ὄρθρος.

بامیه πάμια, ξ. λαθυρίς.
بان πάν, ἀ. ἰτέα ἡ αἰγυπτία (φ.). — بان اوچ ὑοχκάμος (φ.).
بان πάν, π. φύλαξ. — بان دوجوری θυρωρός.
بانديلمك πανδηρμάκ, τ. διαβρέχειν.
بانديره πάνδερα, ξ. ξένη σημαία.
بانو πάνδο, ξ. καὶ
بانه πάνδα, ξ. ὅμιλος (μουσικῆς).
بانديرول πανδερόλ, ξ. ταινία.
بانق πάνκ, ξ. τράπεζα.
بانقر πανκήρ, τ. ὑψηλῶς· γοερῶς. بانغرمق — — κλαίειν γοερῶς.
بانقوطه πανκανότ, ξ. τραπεζικὰ γραμμάτια.
بانقه πάνκα, ἴδε بانق πάνκ.
بانك πανίκ, π. κραυγή· πρόσκλησις προσευχῆς.
بانكير πανγκέρ, ξ. τραπεζίτης.
بانمق πανμάκ, τ. διαβρέχεσθαι.
بانو πανού, π. κυρία, μεγάλη γυνή. بانو مشرق — ὁ ἥλιος.
بانو πανού, π. πεσσοί (παίγν.).
بانى πανί, ἀ. ὁ κτίζων, ἱδρυτής.
بانيو πάνιο, ξ. λουτρόν.
باور πιβέρ, π. ἀληθής, φιλαλήθης.
باه πάχ, τ. βαβαί! αἴ! ἀναμφιβόλως.
باهر πιχίρ, ἀ. φανερός. [βόλως.
باى πάϊ, π. πλούσιος· πρίγκιψ. وكذا — ὁ πλούσιος καὶ ὁ πτωχός.
بايات πιγιάτ, τ. ἔωλος.

νευρόσπαστον. ی — کوز κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ. اشی — ὕστερον, κ. ἄκλουθον (ἀνατ.).

پغا πεπγά, π. ψιττακός (πτ.).

پت πέτ, τ. βαφή, χροιά.

پت پیت, φθείρ. ی — تختہ κόρις (ἔντ.). اوی — ἀλέκτορος λόφος (φ.). سرکہ سی — κόνιδες. ی — تخل καὶ ی — بغدای τρώξ (ἔντ.). ی — قولاق βομβύλιος, κ. ἀγριομέλισσα. ی ارى — ἴδε پات پات.

پت پوت, π. εἴδωλον.

پتاق پατάκ, ἴδε پاتاق پατάκ.

پت پراش پουτ-περάς, π. ἐρμογλύφος, ἀγαλματοποιός.

پت پرست پουτ-περέστ, π. εἰδωλολάτρης. [λολατρεία.

پت پرستی پουτ-περεστί, π. εἰδω-

پت خانه پουτ-χανέ, ναός (εἰδωλολατρικός).

پتر πετέρ, ἀ. ἀποτομή. العضو — ἀκρωτηριασμός (χειρ.).

پتر πετέρ, τ. χειρότερος.

پتك πετίκ, τ. τελειωμένος.

پترلمك πετιριλμέκ, τ. ἀποπερατοῦσθαι. [ρωσις.

پترم πετιρίμ, τ. τέλος, συμπλή-

پترمك πετιρμέκ, τ. τελειόνειν, ἀποπερατοῦν.

پترمكلك πετιρμεκλίκ, τ. καὶ

پتلاق πεπλάκ, τ. μικρὸν παιδίον· πὶ-ἔγει χάλιν, ἀ. ἐν πάσῃ περιπτώσει.

پتر پاغر, τ. λόφος.— قرق ἐχῖνος (ἀνατ.). قوشی — κορυδαλλός (πτ.).

پترمق πατηρμάκ, τ. πλουτεῖν.

پتسته پαϊστέ, π. χρήσιμος.

پتع پαγί', ἀ. πωλητής.

پتغین پαϊγκήν, τ. λιπόθυμος.

پتقوش پαϊκούς, τ. γλαῦξ, βύας, αἰγωλιός (πτ.).

پتلاج پαϊλάζ, ξ. προξενεῖον — حق προξενικὰ δικαιώματα.

پتلتق پαϊλτμάκ, τ. ποιεῖν λιποθυμεῖν.

پتلش پαϊλμής, τ. λιποθυμῶν, λιποθυμημένος.

پتلق پαϊλμάκ, τ. λιποθυμεῖν.

پتمق پαϊμάκ, τ. γοητεύειν.

پتن παΐν, ἀ. διακεκριμένος, φανερός. [πατεών.

پتیجی πаϊζή, τ. γόης.— کوز ἀ-

پتر πεπέρ, π. τίγρις.

پتر پیپر πιπέρ, ξ. πέπερι. — صو ὑδροπέπερι. — قرمزی καὶ اوتاوه ی — ἰνδοπέπερι.

پترلمك πιπερλεμέκ, τ. πεπερίζειν.

پترلو πιπερλού, τ. πεπερισμένος.

پتریه πιπεριγέ, τ. λιβανωτίς (φ.).

پتك πεπέκ, τ. μικρὸν παιδίον·

پترمه πιτιρμέ, τ. ἴδε پترم πιτιρίμ.

پترمدشمك πιτιδιρμέκ, τ. συνάπτειν.

پتشمك πιτιδίκ, τ. συναφής.

پتشمكلك πιτιδικλίκ, τ συνάφεια.

پتشمك πιτιδμέκ, τ. συνάπτεσθαι.

پتكده πουτκεδέ, π. ἴδε بخانه

پتلمك πιτλεμέκ, τ. φθειρίζειν.

پتلنمك πιτλενμέκ, τ. φθειριᾶν.

پتلو πιτλό, τ. φθειριῶν.

پتامه πιτεμάμιχ, ἀ. καὶ

پتامهٔ πιτεμάμιχα, ἀ. ἐξ ὁλοκλήρου.

پتمش πιτμίς, τ. τετελειωμένος.

پتمك πιτμέκ, τ. τελειόνειν.

پتمك πιτμέκ, τ. αὐξάνειν.

پترمك πιτορμέκ, τ. ἴδε پترمك πιτορμέκ.

پتول πετούλ, ἀ. παρθένος.

پتون πιτόν, τ. ὁλόκληρος· τὸ ὅλον. — — καὶ — بس ἐξ ὁλοκλήρου, καθ' ὁλοκληρίαν.

پتونلمك πιτονιλμέκ, τ. συμπληροῦν

پتوی πιτεβί, ἀ. ἴδε پتون πιτόν.

پتیك πιτίκ, τ. γραφή· ἐπιστολή.

پتیکجی πιτικιδζή, τ. γραμματεύς· συγγραφεύς.

پتیس πές, ἀ. διαδίδειν.

پتر πесέρ, ἀ. καὶ [ὄζος.

پتره πесρέ, ἀ. φλύκταινα (ἰατρ.)·

پتور πесούρ, πλ. τοῦ پتره πесρέ.

پتیر πесίр, ἀ. πολυπληθής.

پچا πεδζά, π. κατάλληλον.

پچاق πаδζάκ, ἴδε پچاق πаδζάκ.

پچاق πουδζάκ, τ. γωνία, ἄκρα.

پچالت πεδζαλέτ, τ. μεγαλοπρέπεια.

پچایش πεδζαγίς, ἀ. ἀνταλλαγὴ θέσεων.

پچربه πεδζερέκ, τ. ἐμπειρία.

پچرمك πεδζερμέκ, τ. κατορθοῦν.

پچل πιδζίλ, τ. ἰσχίον (ἀνατ.).

پچه πεδζίδ, π. σπουδαῖος.

پچاق πιτδάκ, τ. μάχαιρα.

پچاقچی πιτδακδζή, τ. μαχαιροποιός· μαχαιροπώλης.

پچدرمك πιτδηρμέκ, τ. διακόπτειν· διαθερίζειν.

پچق πουτδούκ, τ. ἥμισυ, ἡμίσεια. — ی ἓν καὶ ἥμισυ. — ز ὀλίγον τι.

پچقی πιτδκή, τ. πρίων. جی — πριονιστής.

پچم πιτδίμ, τ. κόψιμον· θερισμός.

پچمك πιτδμέκ, τ. κόπτειν (ὕφασμα, φόρεμα)· πριονίζειν· θερίζειν· τελειόνειν. — اوراق θερίζειν. — کسوب διευθετεῖν· ἀποφαίνεσθαι· κατασφάττειν. — ها ἐκτιμᾶν.

پچملو πιτδιμλή, τ. εὐπρεπής.

پچه πετδέ, π. νεογνόν.

پچیجی πιτδιδζί, τ. θεριστής.

پچار πιχάρ, πλ. τοῦ پچر πάχρ.

بخیل πεχῑλός, ἀ. ὁ στοιχηματίζων.
بخت πάχις, πάχς, ἀ. συζήτησις· στοίχημα.
بخ πάχο, ἀ. θάλασσα.
بخرن πάχρεν, ἀ. διὰ θαλάσσης.
بخران πουχράν, ἀ. κρίσις ἀσθενείας (ἰατρ.)· ἔξαψις.
بخری παχρί, ἀ. ναυτικός.
بخریه παχρεῖν, ἀ. δυϊκ. τοῦ بخر πάχρο, αἱ δύο θάλασσαι = ἡ Μαύρη καὶ ἡ Μεσόγειος.
بخریه παχριγέ, θηλ. καὶ πλ. τοῦ بخری παχρί. نظارق — Ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν.
بخسب πι-χάσπι, ἀ. (σύνθ. ἐκ τοῦ ب καὶ حسب), συμφώνως, κατὰ τὰς περιστάσεις.
بحق πι-χάκκην, ἀ. δικαίως· ἐν σχέσει.
بحکم πι-χούκμ, ἀ. ἀπό, ἐκ, κατά· κατὰ τὸ δέον.
بحمد الله تعالی πι-χάμδ-ί-λλαχι τε'άλα, ἀ. χάριτι τοῦ Ὑψίστου.
بخور πουχούρ, πλ. τοῦ بخر πάχρ.
بخیره πουχαϊρέ, ἀ. λίμνη, μικρὰ θάλασσα.
بخار πουχάρ, ἀ. ἀτμός· ἀναθυμίασις.
بخت πάχτ, π. μοῖρα, τύχη, ἀγαθὴ τύχη. — جوان بخت εὐτυχής. — سیاه — καὶ — بد κακότυχος, δυστυχής.
بخت آور بخت πάχτ-'αβέρ, π. ἴδε بختیار
بختسز πάχτσῑζ, τ. δυστυχής.
بختسزلق πάτχσῑζλῆχι, τ. δυστυχία.
بختلو πάχτλού, τ. καὶ [τυχής.
بختیار πάχτιγιάρ, ἀ. τυχηρός, εὐ-
بختیارلق πάχτιγιαρλῆχ, τ. καὶ
بختیاری πάχτιγιαρί, ἀ, εὐτυχία.
بخش πάχς, π. δωρεά. — حیات ζωοποιός, ζωογόνος. — خطا οἰκτίρμων.
بخشا πάχσά, π. (ἐν συνθ.), δωρούμενος, δίδων. — رونق αἰγληφόρος.
بخشایش πάχσάγῑς, π. ἀφιέρωσις.
بخشش πάχσῑς, π. δῶρον.
بخشلق πάχσῑλμάχ, τ. ἀπονέμειν· συγχωρεῖν.
بخشنده πάχσενδέ, π. δωρητής· οἰκτίρμων.
بخشش πάχσῑς, ἴδε بخشش پاخشیش.
بخل πούχλ, ἀ. φιλαργυρία.
بخلا πουχαλά, πλ. τοῦ بخیل πεχήλ.
بخور πουχούρ, ἀ. λίβανος.
بخوردان πουχουρδάν, π. καὶ
بخوردانلق πουχουρδανλῆχ, τ. θυμιατήριον.
بخورلق πουχουρλαμάχ, ἀ. θυμιάζειν
بخیل πεχήλ, ἀ. φιλάργυρος.

بدخواهی πὲδ-χαχί, π. κακοβουλία.
بدخوی πεδ-χούϊ, π. ἴδε بدخو πεδ-χού.
بدعا πέδ-δου'ά, π. ἀρά, κατάρα.
بدر πέδρ, ἀ. πανσέληνος.
بدرقه πεδρικά, ἀ. ὁδηγός.
بدستان πεδεστάν, ἴδε بزستان
بدء πιδά', πλ. τοῦ ἑπόμ.
بدعت πιδ'άτ, ἀ. καινοτομία· αἵρεσις. — اهل καινοτόμος· αἱρετικός.
بدگو πεδγκιούγι, π. συκοφάντης.
بدل πεδέλ, ἀ. ἀντίτιμον· ἀνταλλαγμα· ἀντικαταστάτης.
بدلا πεδέλεν, ἀ. ἐναλλάξ.
بدلا πουδαλά, πλ. τοῦ بدل ἀπδὰλ καὶ بدل πεδίλ.
بدلا πουδαλά, τ. εὐήθης, μωρός.
بدلات πεδελάτ, πλ. τοῦ بدل πεδέλ.
بدلشمك πεδελλεσμέκ, τ. ἀντικαθιστάναι.
بدن πεδέν, ἀ. σῶμα· κορμός· ναῦς — ἔπαλξις φρουρίου.
بدنی πεδένεν, ἀ. σωματικῶς.
بدنام πεδνάμ, π. δυσφημημένος.
بدنلو πεδενλού, τ. σωματώδης· φρούριον ἔχον ἐπάλξεις.
بدوی πεδούχ, ἀ. λέξις τιθεμένη ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ἐπιστολῶν, ἀντὶ τῆς παρ' ἡμῖν ἐν χρήσει αἰσίως.
بد خواهلق πὲδ-χαχλῆχ, τ. καὶ

ږدو πεδούρ, πλ. τοῦ ږد πέδρ.
ږدوق πεδούκ, τ. (ἄνθρωπος) ῥαιβοσκελής. [ῥήμου.
ږدوی πεδεβί, ἀ.νομὰς, κάτοικος ἐ-
ږدید πεδίδ, π. καὶ
ږدیدار πεδιδάρ, π. πρόδηλος.
ږدیع πεδί, ἀ. καινοφανής· ἀνακάλυψις. الجمال — ὡραιότατος. الزمان — ὁ θαυμαστότερος τῆς ἐποχῆς.
ږدیعه πεδι'ά, θηλ. τοῦ προηγ.
ږدیل πεδίλ, ἀ. ἀνὴρ εὐλαβής, μοναχός.
ږدیعه πεδιχέ, ἀ. αἰφνίδιος ἐμφάνισις.
ږدیځی πεδιχί, ἀ. καταφανής.
ږدار πεζάρ, πλ. τοῦ ږد πεζίρ.
ږداقه πεζακέ, ἀ. κοχλίας.
ږدر πεζίρ, ἀ. σπόρος· λινόσπερμα.
ږدل πέζλ, ἀ. κατανάλωσις. — همت اتمك καταβάλλειν προσπα-
ږدلده πεζλέ, π. χαρίεις. [θείας.
ږدلکو πεζλεγκιό, π. κομψός, εὐμενής.
ږدور πεζούρ, πλ. τοῦ ږد πεζίρ.
ږدول πεζούλ, ἀ. μεγαλόδωρος.
ږده πεζέ, π. ὕσκα, ἔναυσμα.
ږدیره πεζιρέ, ἀ. μικρόσπερμος.
ږر πέρ, π. ἐπί· κατὰ, συμφώνως· θώραξ· καρπός· (ἐν συνθ.), ὁ φέρων, ἀπάγων. طرف — κατὰ μέρος. موجب — συμφώνως. وجه آنی — κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. وجه مزبور — καὶ — منوال محرر κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον. — مه ἐπιστολῶν κομιστής. قرار — ἀποφασισμένον· μόνιμον, διαρκές. — فرمان εὐπειθής, πειθήνιος. — ږك φύλλον καὶ καρπός.
ږ πίρ, τ. εἷς, μία, ἕν· κάποιος· ὅμοιος. ی — καὶ یی — ὁ εἷς, ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν. ده — προσέτι, καὶ ἄν. آز — ὀλίγον. آزدن — μετ' ὀλίγον. زمان — ἄλλοτε. قاچ — τινές· اولق — συνενοῦσθαι, συμφωνεῖν. ږی — καὶ ږی ی — ἀλλήλους. — هر ἕκαστος. ږدن — ἀπ' ἀλλήλων — — καὶ ږ — ἀνὰ εἷς. دن — εὐθύς· ὁμοῦ. — ه — ἕν τὸ κρατούμενον (ἀριθμ.).
ږ πέρρ, ἀ. στερεὰ, ξηρά. ا — διὰ ξηρᾶς.
ږ πέρρ, ἀ. καλός· δίκαιος, ἀληθής· ἄνθρωπος δίκαιος, εὐεργετικός. Θεός.
ږ πίρρ, ἀ. εὐσέβεια· πίστις.
ږ περού, ἀ. θεραπεία. الساعه — θεραπεία ἀκαριαία.

— اوستنده προσάπτειν· ἀνατιθέναι. — یوز اوستنده ἐγκαταλείπειν.
برآن πουρράν, π. κοπτερός· κόπτων.
براندار πρανδάζ, π. ὁ ἐγείρων.
براندە πράνδα, ξ. αἰώρα, κλίνη κρεμαστή.
برانیس πρανίς, πλ. τοῦ برنس
براوو πράβο, ξ. εὖγε !
برهمه πραχμέ, πλ. τοῦ برهمن
براهین πραχίν, πλ. τοῦ برهان
برای πραΐ, π. διὰ, ἕνεκα.
برایا πραγιά, πλ. τοῦ بريه περιγέ.
برباد περπάδ, π κατεστραμμένος.
بربادلق περπαδλήχ, τ. καταστροφή.
نربارس περπαρίς, ἴδε بارس
برباق περπάχ, τ. ἀρνόγλωσσον (φ.).
بربج περπάχ, ἀ. ἐπιδιδυμίς (ἀνατ.).
بربر περπέρ, π. κουρεύς. دكانی — κουρεῖον.
بربوط περπούτ, ἀ. κιθάρα.
برت πέρτ, τ. ψωραλέος.
برتر περτέρ, π. ἀνώτερος.
برترین περτερίν, π. ὑψηλότατος.
برج πούρδζ, ἀ. τεῖχος, ὀχύρωμα, ἔπαλξις· ἀστερισμὸς τοῦ Ζωδιακοῦ. حمل — ἀστερισμὸς τοῦ Κριοῦ. ثور — ἀστερισμὸς τοῦ Ταύρου.
برجا περδζά, π. ἴδε يجا پدزا.
براقمق πραχμάχ, τ. ἀφίνειν· συγχωρεῖν. — دمير ἀγκυροβολεῖν.
برائت περαέτ, ἀ. ἀτέλεια· εὐεξία· ἀθῴωσις, ἀθῳότης. ذمت — τὸ ἀνεύθυνον.
برابر περαπέρ, π. ἴσος· ὁμοῦ.
برابرجه περαπέρδζε, π. ἐξ ἴσου, ὁμοῦ.
برابرلك περαπερλίχ, τ. ἰσότης.
برات περάτ, ἀ. ἀπαλλαγή· προνόμιον· δίπλωμα. [χος.
براتلو περατλοῦ, τ. διπλωματοῦ-
براجم πιραδζίμ, πλ. τοῦ برجه πουρδζουμέ.
برادر πιραδέρ, π. ἀδελφός. خواهر — ἀδελφὸς θετός.
برادرانه πιραδερανέ, τ. ἀδελφικῶς.
براری περαρί, πλ. τοῦ بريه περιγέ.
برازج περαζάχ, πλ. τοῦ برزخ περζάχ.
برازوان περαζβάν, ἴδε بازوان
براطیل περατήλ, πλ. τοῦ برطیل
براعت περα'άτ, ἀ. ὑπεροχή. — استهلال ὁμοιοκαταληξία ἐν λόγῳ πεζῷ· δήλωσις ἐν προλόγῳ τῆς ὑποθέσεως βιβλίου.
براغلمق πιραγηλμάκ, ἴδε براقمق
براغه πράγα, ξ. ἀποσκευὴ τηλεβόλου ἐν πλοίῳ.
براغیث περαγής, πλ. τοῦ برغوث
براق περράκ, ἀ. διαυγής.
براقه περακή', πλ. τοῦ برق περκή'.
براقمق πρακμάκ, τ. ἀφίνειν· συγχωρεῖν. — دمير ἀγκυροβολεῖν.

برجان πεϱδζάν, π. εἰς τὴν θέσιν του· πρέπων, ὀρθός.

برجسته πεϱδζεστέ, π. ὑγίεια· φυσώδης· ἔξοχος, προβλής.

برجك πιϱδζίκ, τ. εἷς μόνος, μοναδικός· μίαν μόνην φοράν.

برجه πουϱδζουμέ, ἀ. κόνδυλοι (ἀνατ.).

برجيس πεϱδζίς, ἀ. Ζεύς (πλανήτης) (ἀστρολ.).

برچاق πουϱτσάκ, τ. ὄροβος, βούτρωκτον (φ.).

برچيده πεϱτσιδέ, π. συνηθροισμένος, συνηγμένος.

برچين πεϱτσίν, π. ὁ συνάγων, συναθροίζων.

برخاش πεϱχάς, π. ἔρις, φιλονικία.

برخانه πιϱχανέ, π. μεγάλη οἰκία.

برخای πεϱχάγι, τ. χονδρὸς ἄνθρωπος.

بردار πεϱχορδάρ, π. μέτοχος· ὄλβιος, εὐτυχής, εὐδαίμων. اول — ἔσο εὐτυχής! [τυχία.

برخورداری πεϱχορδαρλήχ, τ. εὐ

برد πέρδ, ἀ. ψῦχος.

برد πεϱέδ, ἀ. χάλαζα.

بردار πεϱδάρ, π. ἀνηρτημένος· ἐξηρτημένος· κρατῶν· ὑπακούων. ἀποφέρων καρπόν. — فرمان ὁ ὑπακούων εἰς τὰς διαταγάς.

برداق πιϱδάκ, τ. ποτήριον.

بردان πεϱδάν, π. ἐπακτίς, ἡλιοτρόπιον (φ.).

برده πιϱδέμ, τ. μίαν στιγμήν.

برده بن πιϱδὲν-πιϱέ, τ. αἴφνης.

بردوام πεϱ-δεβάμ, ἀ. διαρκῶς.

بردوش πεϱδούς, π. ὁ ἐπὶ τῶν ὤμων· خانه — περιπλανώμενος.

بردوه πουϱδέ, π. ἡττηθείς.

برزخ πεϱζάχ, ἀ. (κατὰ λέξιν κόλπος ἀδιάβυτος), διάστημα, τὸ μέγα μεταξὺ τοῦ κόσμου τούτου καὶ τοῦ οὐρανοῦ, ἤτοι τῆς παρούσης καὶ τῆς μελλούσης ζωῆς διάστημα· ἄβυσσος· ᾅδης· καθαρτήριον.

برزوله πιϱζόλα, ἴδε برزه πιϱζόλα.

برسن πεϱσέν, π. κισσός (φ.).

برسيم πεϱσίμ, ἀ. τρίφυλλον. — حاء τρίφυλλον μινυανθές (φ.).

برش πέϱς, ἀ. λαύδανον (φαρμ.).

برص πεϱές, ἀ. λέπρα.

برطرف πὲϱ ταϱάφ, π. κατὰ μέρος. اولق — ἐξουδετεροῦσθαι. [κόν.

برطيل πεϱτήλ, ἀ. δῶϱον διαφθορι-

برعکس πὲϱ ἄκς, π. τοὐναντίον.

برغاز πουϱγάζ, ἴδε برغوس πέϱγος.

برغوت πεϱγαμούτ, ξ. κιτρόμηλον.

برغوث πουϱγούς, ἀ. ψύλλος.

برغوس πέϱγος, ξ. πύργος.

برغول πεϱγούλ, ἀ. χόνδϱος, σῖτος τετριμμένος, κ. πληγοῦϱι.

برف πέϱφ, π. χιών.

برفره πεϱφιϱέ, ἀ. λείωσις (φαρμ.).

برق πέϱκ, ἀ. ἀστραπή. كلاه — ἀστραπὴ ἄνευ βϱοντῆς (φυσ.).

برق πάϱκ, τ. κατοικία· οἰκογένεια. Ἡ λέξις αὕτη ἕπεται τῇ λέξει او ἔβ, ὡς — او οἰκία καὶ διαμονή, σύζυγος καὶ οἰκογένεια. او — م وار εἰμὶ ἄνθρωπος ἀποκαθεσταμένος καὶ οἰκογενειάρχης.

برقرار πεϱκαϱάϱ, ἀ. στερεός· διαρκής, μόνιμος.

برقع πουϱκή, ἀ. καλύπτρα.

برقلمق παϱκλαμμάκ, τ. νυμφεύεσθαι, γίνεσθαι οἰκογενειάρχης.

برقلی παϱκλή, τ. οἰκογενειάρχης.

برك πέϱκ, τ. ἰσχυρὸς, στερεός· ἰσχυρῶς.

برگ πέϱκ, π. φύλλον (δένδρου)· προετοιμασία· μελῳδία, ἁρμονία· εὐφυΐα. چشم — βλέφαρον.

برکات πεϱεκιάτ, πλ. τοῦ برکت

برکان πουϱγκιάν, ἀ. ἡφαίστειον.

برکت πεϱεκέτ, ἀ. εὐλογία Θεοῦ. ويرسون — ὁ Θεὸς νὰ σᾶς ἐλεήσῃ, ὁ Θεὸς νὰ σᾶς τὸ ἀνταποδώσῃ.

برکتلی πεϱεκετλή, τ. ἄφθονος, δαψιλής· εὔφορος.

برکمك πιϱικιτμέκ, τ. στερεοποιεῖν.

برکمك برکدرمك πιϱικιδηϱμέκ, τ. συνάγειν.

برکنار πεϱ-γκιοζάϱ, π. δῶϱον· ἐνθύμημα.

برگزیده πὲϱγκεζιδέ, π. ἐκλεκτός.

برگشته πὲϱγκεσέτέ, π. ἀνεστραμμένος. — بخت δυστυχής, ἐνδεής.

برگشمك πιϱικισφμέκ, τ. στερεοῦσθαι.

برگل πὲϱ κεμάλ, π. ἐντελής· ἐντελῶς.

برگمك πιϱικιμέκ, τ. ἀθροίζεσθαι.

برگنی πιϱικεντί, τ. σωρεία· συνάθροισις.

برگه πουϱκέ, ἀ. δεξαμενή.

برگیتمك πιϱκιτμέκ, τ. σκληροῦν· στερεοποιεῖν.

برلشمك πιϱλεσδηϱμέκ, τ. συνενοῦν, συνάπτειν.

برلشمك πιϱλεσφμέκ, τ. συνενοῦσθαι.

برلك πιϱλίκ, τ. ἑνότης, ἕνωσις, συμφωνία. ده — ὁμοῦ. ى — ال σύμπραξις.

برله πίϱλε, τ. ὁμοῦ, ἅμα.

برمقتضا πὲϱ μουκτεζά, π. καθὰ ἀπαιτεῖ, συμφώνως.

برنا πεϱνά, π. νεανίας, νέος.

برنامه πεϱναμέ, π. τίτλος (ἐπιστολῆς ἢ βιβλίου).

برنج πίρινδζ, π. ὄρυζα.
برنجى πιρινδζί, τ. πρῶτος.
برنس πουρνούς, ἀ. χλαμύς.
برنك περένκ, π. κλεῖθρον·κλείς.
برو περού, τ ἐδῶ, ἐντεῦθεν, ἀπ' ἐδῶ· ἀπό. — بوكوچ اوچ ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν. — ἐνταῦθα. بوطرف — ἐντεῦθεν. — بوقدر چوقدر ἀπὸ πολλοῦ.
بروات περβάτ, πλ. τοῦ برات περάτ.
بروج πουρούδζ, πλ. τοῦ برج πούρδζ.
بروجه πὲρ δέδζι, π. κατὰ, καθ' ὃν τρόπον.
بروده πουρουδέτ, ἀ. ψυχρότης.
بروز πουρούζ, ἀ. ἐνάργεια· καταφανής.
برق περούκ, πλ. τοῦ برك πέρκ.
بورق πουρούν, ἴδε بورغو πουρούν.
برقدرق πουρουνδρούκ, τ. φιμωτήριον (ἵππου).
برقسالق πουρουνσαλήκ, τ. φιμωτήριον (καμήλου).
برقوچ πὲρκὸνδζούκ, ἴδε بورغو.
برك πρέ, τ. ἔ! σύ! βρέ!
برك περέ, τ μώλωψ· ἐκχύμωσις (παθολ.).
برك περέ, π. ἀμνός, ἀρνίον. — جلى Κριός (ἀστρ.).
برهان πουρχάν, ἀ. τεκμήριον.
برملمك περελεμέκ, τ. μωλωπίζειν.
برملمك περελενμέκ, τ, μωλωπίζεσθαι.
برم περχέμ, τ. ἀνάμικτον.
برم درهم برم περχὲμ δερχέμ, π. περιπλοκή.
برمه‌جمه برمه‌جمه περχεμζεδέ, π. καὶ
برمه‌جمه برمه‌جمه περχεμζεδέ, ἀ. ἀνάμικτον.
برمه‌جمه περεχμέν, ἀ. βραχμάν.
برهنه πουρεχνέ, π. γυμνός.
برهنه‌پا πουρεχνεπά, π. γυμνόπους.
برهنه‌كى πουρεχνεγκί, π. γυμνότης.
برهنه‌وار πὲρ χεβά, π. τὸ ὑφοῦν εἰς τὸν ἀέρα.
برهه πουρχέ, ἀ. διάστημα. — من الزمان ἀπὸ πολλοῦ χρόνου.
بری περί, ἴδε برو περού.
بری περί, ἀ. ἀθῷος.
بری περρί, ἀ. ἀγροτικός.
بريات περιγιάτ, πλ. τοῦ بريه περιγέ.
بريان περγιάν, π. ψητόν.
بريد περίδ, ἀ. ταχυδρόμος· ἵππος ταχυδρομικός.
بريده πουριδέ, π ἀποκεκομμένος, τετμημένος.
بريزولا πριζόλα, ξ. ἐπανθρακίς.
بريغانتين πριγαντίν, ξ. καὶ
بريك πρίκ, ξ. βρίκιον.
بريكدرمك πιρικιδηρμέκ, ἴδε بركدرمك.
بريم πουργέμλ, ἀ. ἕλμινς ἡ δίστομος.

بر περίν, π. ὑψηλότερος -ότατος. — خلد παράδεισος.
بر περιγέ, ἀ, πεδιὰς, ἔρημος.
بر περιγέ, ἀ. δημιούργημα.
بز πέζ, ἀ. ἀδήν, κ. γαργαλήθρα (ἀνατ.).
بز πέζζ, ἀ. πανίον. — ال ὀθόνη, χειρόμακτρον.
بز πίζ, τ. ἡμεῖς. — — μεταξύ μας. — τὸ καθ' ἡμᾶς. — ἡμέτερος.
بز πούζ, π. αἴξ (ζ.).
بزاز πεζζάζ, ἀ. ἴδε بزاز πεζδζί.
بزستان πεζζαζστάν, π. ἀγορὰ πανίων· μεγάλη ἀγορὰ, ἐν ᾗ πωλοῦνται πολύτιμα πράγματα ἢ καὶ παρακατατίθενται ὡς ἐν ἀσφαλείᾳ.
بزاز πεζδζί, τ. ἔμπορος πανίων.
بزدمك πεζδημέκ, τ. ποιεῖν ἀηδιάζειν.
بزدم πεζδέμ, τ. ἰσχίον (ἀνατ.). — كيك κόκκυξ (ἀνατ.).
بزباز πεζίρ, ἀ. ἴδε بزباز πεζίρ.
بزدك πεζεργκ, π. μέγας, ὑψηλός.
بزدكان πεζεργκιάν, πλ. τοῦ προηγ.
بزدكوار πεζεργκιβάρ, π. μέγας, ἔνδοξος· σοφὸς, πολυμαθής.
بزدگى πεζεργκί, π. μεγαλεῖον.
بزستان πεζεστάν, ἴδε بزستان
بزقولاغى πουζγαλέ, π. ἔριφος· αἴγαγρος· Αἰγόκερως (ἀστρ.).
بزقمچى πουζουκδζή, τ. πανοῦργος, ἀπατεών (ἐν χαρτοπαιγνίῳ).
بزك πεζέκ, τ. καλλώπισμα.
بزلك πεζέλ, ἀ. παρακέντησις (χειρ.).
بزلنجك πεζλανγκήτ, τ. καὶ
بزلنگچ πεζλεγκίτ, τ. βούκεντρον.
بزليه πιζέλια, ξ. πῖσον.
بزم πέζμ, π. εὐωχία, συμπόσιον.
بزمك πεζμέκ, τ. ἀηδιάζειν.
بزموت πιζμούτ, ξ. βισμούθιον.
بزن πέζν, τ. καλλώπισμα. — دولاب δόλος.
بزمك πεζενμέκ, τ. καλλωπίζεσθαι.
بزور πουζούρ, πλ. τοῦ بز πεζίρ.
بزه πεζέ, π. ἁμάρτημα.
بزه‌ك πεζέκ, ἴδε بزك πεζέκ.
بزمك πεζεμέκ, τ. καλλωπίζειν.
بس πές, π. ἀρκετά.
بسا πέσα, ἀλβαν. συναλλαγή· λόγος τιμῆς.
بساتين πεσατίν, πλ. τοῦ بستان
بساط πισάτ, ἀ. τάπης. — كون و مكان τὸ σύμπαν.
بساطت πεσατέτ, ἀ. αἰσιότης.
بسالت πισαλέτ, ἀ. ἀνδρεία.
بسائط πεσαΐτ, πλ. τοῦ بسيط πεσιτά.
بساسه πεσπασέ, ἀ. ἐπίσπερμον.
بستان ποστάν, ἀ. λαχανόκηπος.

τόπος χειμωνικῶν καὶ πεπόνων.

بستنجی بوستانجی, τ. κηπουρός.

بستر بستر, π. ἴδε بستر بستر.

بسته بسته, π. δεδεμένος.

بسیج بسیج, π. ἱκανός (πτ.).

بسر بسر, π. (σύνθ. ἐκ τοῦ ب καὶ سر), ἐπὶ κεφαλῆς, εἰς τὴν ἄκραν, εἰς τὴν ἀρχήν. — و چشم (εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ τοὺς ὀφθαλμούς), λίαν εὐχαρίστως.

بسط بسط, ά. τὸ ἐκτείνειν· ἐκτιθέναι. — مقال ایله μακρηγορεῖν.

بسط بساط, τ. στοίχημα. [ρεῖν.

بسلتمك بسلتمك, π. συντηρεῖν.

بسلمك بسلمك, π. διατρέφειν.

بسلمه بسلمه, π. ὑπηρέτρια· οἰκότροφος ἐκ φιλανθρωπίας· τροφός.

بسلنمش بسلنمش, τ. παχυνθείς.

بسلنمك بسلنمك, π. διατρέφεσθαι.

بسلو بسلو καὶ بسلی بسلی, τ. τραφεὶς ἐν τῇ οἰκίᾳ, οἰκόσιτος· παχύς.

بسلمك بسلمك, π. ἴδε بسلمك.

بسلیجی بسلیجی, τ. τρέφων.

بسم الله بسم الله, ά. εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ! (ἐπίκλησις συνήθης παρὰ τοῖς Μουσουλμάνοις ἀρχομένοις πάσης ἐπιχειρήσεως ἢ πράξεως). — الرحمن الرحیم εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος! (τυπικὴ φράσις, ἣν οἱ Μουσουλμᾶνοι χαράττουσιν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν βιβλίων καὶ ἐγγράφων).

بسمل بسمل, π. τεθυσιασμένος.

بسمله بسمله, ά. τὸ ἀπαγγέλλειν τὴν προρρηθεῖσαν φράσιν بسم الله الرحمن الرحیم

بسی بسی, τ. κτηνοτροφία· σίτευσις.

بسیار بسیار, π. πολυπληθής.

بسیط بسیط, π. ἐκτεταμένος· ἁπλοῦς.

بسیط بسیط, ά. ἐπιφάνεια.

بسیطه بسیطه, ά. ὡρονόμος.

بسیلو بسیلو, ἴδε بسلو بسلی.

بسیم بسیم, ά. προσμειδιῶν.

بش بش, τ. πέντε. — قات πενταπλάσιος. — بیق μέσπιλον. — قزلش κόλαφος.

بشارت بشارت, ά. ὡραιότης.

بشارت بشارت, ά. ἀγγελία ἀγαθοῦ, ἀμοιβὴ τῆς ἀγγελίας.

بشاشت بشاشت, ά. χαρά.

باشاق باشاق, ἴδε باشاق باشاق.

بشقیر بشقیر, π. κλήθρα (φ.).

بشر بشر, ά. ἐρεθισμὸς στομάχου (ἰατρ.).

بشر بشر, ά. τὸ ἀνθρώπινον γένος.

بشر بشر, τ. ἀνὰ πέντε.

بشری بشری, ά. καλὴ εἴδησις

بشری بشری, ά. ἀνθρώπινος.

بشریت بشریت, ἀνθρωπότης· φιλανθρωπία.

باشقلمق باشقلمق, ἴδε باشقلمق باشقلمق.

بشقه بشقه, π. ἄλλως, διάφορος· πλήν, ἐκτός. — — کی — ἰδίως, κεχωρισμένως. — بوندن πλὴν τούτου. — سی — ἄλλος τις.

بشقه‌لشمق بشقه‌لشمق, τ. ἀλλοιοῦσθαι.

بشك بشك, τ. λίκνον. — صالامق ἀναλικνίζειν, βαυκαλᾶν.

بشلك بشلك, τ. πεντάς· νόμισμα πέντε γροσίων.

بشنجی بشنجی, τ. πέμπτος.

بشوش بشوش, τ. φαιδρός.

بشه بشه, π. ἱέραξ (πτ.).

بشیر بشیر, ά. ἀγγελιαφόρος καλῶν.

بشیع بشیع, ά. ἀηδής· βδελυκτός.

بشیك بشیك, ἴδε بشك بشك.

بصیر بصیر, πλ. τοῦ بصرت

بصارت بصارت, ά. διορατικότης.

باصدرمق باصدرمق, ἴδε باصدرمق باصدرمق.

بصر بصر, ά. ὀφθαλμός· ὅρασις. — قصیر ال μύωψ.

بصری بصری, ά. ὀπτικός.

بصل بصل, ά. κρόμμυον· βολβός.

بصمق بصمق, ἴδε باصمق باصمق.

بصمه بصمه, ἴδε باصمق باصمق.

بصول بصول, πλ. τοῦ بصل بصل

بصیر بصیر, ά. διορῶν

بصیرت بصیرت, ά. διορατικότης.

بصیرتلی بصیرتلی, τ. νοήμων.

بصیله بصیله, ά. παραβόλβιον.

بضاعت بضاعت, ά. καὶ [ρικόν.

بضاعه بضاعه, ά. κεφάλαιον ἐμπο-

بط بط, ά. χήν· νῆσσα· ποτήριον.

بط بط, ά. παρακέντησις (χειρ.).

بطالت بطالت, ά. βραδύτης.

بطاریق بطاریق, πλ. τοῦ بطریق

بطاق بطاق, ἴδε باق باق.

بطال بطال, ά. ἄκυρος· ἄχρηστος.

بطانه بطانه, ά. μυστικόν.

بطالت بطالت, ά. ἀεργία.

بطریق بطریق, ξ. πατριάρχης.

بطریق بطریق, ά. ἐν τῇ ὁδῷ, κατὰ τρόπον, ὡς ὄν. — حق πρὸς δόξαν Θεοῦ. — الاولویه μᾶλλον.

بطش بطش, τ. καταναγκασμός.

بطل بطل, ά. ἥρως· μωρός.

بطلان بطلان, ά. ἀνυπόστατον. — بین ال καὶ — بدیهی ال τὸ φανερῶς ἀνυπόστατον. — حس ἀναισθησία.

بطمان بطمان, ἴδε باق باق.

بطن بطن, ά. κοιλία· φυλή· — رست λαίμαργος.

بطوط πετούτ, πλ. τοῦ بط πέτ.
بطولت πουτουλέτ, ἀ. γενναιότης.
بطون πουτούν, πλ. τοῦ بطن πάτν.
بطی πετίγ, ἀ. βραδυκίνητος.
بطیء — المهضم δύςπεπτος.
بطیخ πιττήχ, ἀ. πέπων. شای — ὑδροπέπων.
بطیطه πετιτά, ἀ. νύμφη (βοτ.).
بطین πετίν, ἀ. προγάστωρ.
بطین πετίν, ἀ. γαστρίδιον, περικάρδιον (ἀνατ.).
بعال πε'άλ, πλ. τοῦ بعل πά'λ.
بعث πά'ς, ἀ. ἀνάστασις· ἀποστολή. — ال یوم ἡ ἡμέρα τῆς ἀναστάσεως.
بعد πά'δ, ἀ. μετά, ὕστερον. — اما τέλος, λοιπόν. السلام — μετὰ τοὺς χαιρετισμοὺς (τοὺς συνήθεις). ازین — καὶ فیما — καὶ من ἔπειτα, τοῦ λοιποῦ. — المشوره μετὰ τὴν διάσκεψιν. — ما συνέχεια. التحیات الوافیه — μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀνηκουσῶν τιμῶν, (φράσις συνήθης ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς).
بعد πού'δ, ἀ. ἀπομάκρυνσις.
بعدە πά'δεχου, ἀ. ἔπειτα.
بعساکرهم πι-ασακίρχιμ, ἀ. πανστρατιᾷ.
بعض πά'ζ καὶ πά'ζη, ἀ.τις, τινές. — کره — καὶ ی — ی — ἐνίοτε. یسی — τινὲς, τινὲς ἐξ αὐτῶν.
بعض πά'ζεν, ἀ. ἐνίοτε.
بعل πά'λ, ἀ. ὁ σύζυγος.
بعله πα'λέ, ἀ. ἡ σύζυγος.
بعوضه πα'ουζέ, ἀ. κώνωψ.
بعول πα'ούλ, πλ. τοῦ بعل πά'λ.
بعید πα'ίδ, ἀ. μεμακρυσμένος.
بعیر παίρ, ἀ. ὁ κάμηλος (ζ.).
بعینه πι-αΐνιχι, ἀ. ἀπαραλλάκτως.
بغا παγά, τ. ὄστρακον χελώνης.
بغال πεγάλ, πλ. τοῦ بغل πάγλ.
بغایت πι γάγετ, ἀ. λίαν, σφόδρα.
بغته πάγτετεν, ἀ. ἀπροσδοκήτως.
بغداش παγδάς, ἴδε باغداش παγδάς.
بغدای πογδάϊ, ἴδε بوغدای πογδάϊ.
بغر παγήρ, ἴδε باغر παγήρ.
بغرصق παγηρσάκ, ἴδε باغرصق
بغض πούγζ, ἀ. ἔχθρα.
بغل πάγλ, ἀ. ἡμίονος.
بغل πεγάλ, π. μασχάλη (ἀνατ.).
بغنج πουγούνδζ, τ. μελάνθιον (φ.).
بغه παγά, ἴδε باغا παγά.
بغیر πι-γάϊρι, π. ἄνευ.
بقاء πεκά, ἀ. διάρκεια. — دار ἡ μέλλουσα, αἰώνιος μονή.
بقار πακκάρ, ἀ. βουκόλος.
بقاع πικά', πλ. τοῦ بقعه πεκ'ά.
بقال πακκάλ, ἀ. παντοπώλης.
بقام πακάμ, ἴδε بقم πακάμ.

بقایا πεκαγιά, πλ. τοῦ بقیه πεκηγέ.
بقدر πι-κάδερ, ἀ. κατὰ τὴν ποσότητα, ἐντῷ μέτρῳ. الامکان — τὸ κατὰ δύναμιν, κατὰ τὸ ἐνόν.
بقر πακάρ, ἀ. βοῦς.
بقراج πακράζ, ἴδε باقراج
بقعه πουκ'ά, ἀ. χώρα· μεγάλη οἰκοδομή.
بقلاوه πακλαβά, τ. καὶ
بقلوا πακλαβά, τ. ναστόν.
بقله πακλά, ἀ. κύαμος. — آجی καὶ یهودی θέρμος, κ. λουπινάρι (φ.). قیری — στακτερὸς (ἵππος).
بقم πακάμ, ἀ. αἱματόξυλον (φ.).
بقمق πηκμάκ, ἴδε بیقمق πηκμάκ.
بقه πακκά. ἀ. κόρις (ἔντ.).
بقیه πεκηγέ, ἀ. ὑπόλοιπον· συνέχεια. السیف — οἱ ἀπὸ τοῦ ξίφους διασωθέντες (αἰχμάλωτοι).
بک πέγ, τ. κύριος· ἀρχηγός· τίτλος τιμητικός· πρίγκιψ· ἡγεμών. ملک — εὐγενής. م — κύριέ μου, αὐθέντα μου.
بک πένκ, τ. πέρκνωμα.
بکاء πουκά, ἀ. κλαυθμός.
بکار πεκάρ, τ. ἄγαμος.
بکار πουκάρ, π. χρήσιμος. — لا ἀνωφελής.
بکار πουνάρ, ἴδε بیکار πουνάρ.
بکارت πεκαρέτ, ἀ. παρθενία.
بکارلق πεκαρλήκ, τ. ἀγαμία.
بکامت πεκαμέτ, ἀ. ἀλαλία, ἀφωνία.
بکتاش πεκτάς, τ. ἴσος, ὅμοιος.
بکجی πεκιζή, τ. φύλαξ, φρουρός. قلیه سی — σκοπιά.
بکجیلك πεκιζιλίκ, τ. ἡ ἰδιότης τοῦ φύλακος· φύλαξις, φυλακή.
بکر πίκιρ, ἀ. παρθένος· παρθενία.
بکره πεκιρέ, ἀ. τροχαλία.
بکری πεκιρί, τ. μέθυσος.
بکز πένζ, τ. πρόςωπον, μορφή.
بکزمك πενζετμέκ, τ. ἀφομοιοῦν·
بکزمك πενζεμέκ, τ. καὶ
بکزمك πενζεμέκ, τ. ὁμοιάζειν.
بکسماد πεκισμάδ, τ. διπυρίτης.
بکك πένκ, ἴδε بك πένκ.
بکلندرمك πεκιλενδηρμέκ, τ. καὶ
بکلمك πεκιλετμέκ, τ. ποιεῖν προσμένειν.
بکلیك πεϊλίκ, τ. θέσις ἢ βαθμὸς τοῦ βέη· ἡγεμονία· κυβερνητικὸν κτῆμα.
بکلیجی πεϊλιζή, τ. ἀρχικαγκελλάριος.
بکلمك πεκιλεμέκ, τ. περιμένειν.
بکلنمك πεκιλενιλμέκ, τ. περιμένεσθαι.
بکم πικέμ, π. ἀφωνία, ἀλαλία.
بکمز πεκμέζ, τ. ἴδε بکمز πεκμέζ.

πεγενδηεμέκε, τ. καθιστάναι τι ἀρεστόν.

πεγενμέκε, τ. ἀρέσκειν.

πεγένμεμεκε, τ. ἀπαρέσκεσθαι.

πεκιουριγέτ, ἀ. πρωτοτοκία.

πεκιουρί, ἀ. πρωτότοκος.

πέλ, τ. λίσγος· σκαλίς· ὀσφύς.

— اغرى ὀσφυαλγία (παθολ.).

— صغوقلغى καὶ صغوغى βλεννορραγία (παθ.). صغوقلغى اسكى βλεννόρροια (παθολ.). ويرمك — κυρτοῦσθαι· βοηθεῖν.

πόλ, π. πολὺς, ἄφθονος.

πελά, ἀ. δυστυχία, βάσανον· — سى ويرسون ὁ Θεὸς νὰ τὸν παιδεύσῃ (ἐπὶ κατάρας). يك — μόλις, χαλεπῶς. — سى ὀργὴ τὸ κακόν του εἶναι ὅτι...

πίλα, ἀ. ἄνευ. — تأخير ἄνευ ἀναβολῆς. — موجب ἀναιτίως. — ارتياب ἀναμφιβόλως. — فائض ἀτόκως.

پلاپان, τ. ἴδε پالاپان.

پلاد, πλ. τοῦ پلد πελεδ.

پلادت πελαδέτ, ἀ. ἀναισθησία, ἀπάθεια.

پلاغى μπαλαδὴρ ἀγαδζή, τ. ἀνάκαδος (φ.). [χιόνιον.

پلازك πιλαζίκε ἢ πιλεζίκε, τ. βραπελαγάτ, ἀ. εὐγλωττία, εὐφράδεια. — علم ῥητορική.

پلاهت πελαχέτ, ἀ. δειλία.

پلايا πελαγιά, πλ. τοῦ پلد πελὰ καὶ پلى πελιγέ.

پلپل πὸλπὸλ, π. ἀηδών. — بوقلمون ὑπολαΐς (πτ.).

پلپلە πὸλπὸλέ, ἀ. φιάλη θηλή.

پلد πελέδ, ἀ. πόλις· κωμόπολις· χώρα.

پلدان πουλδάν, πλ. τοῦ προηγ.

پلدر πήλδηρ, τ. πέρισυ.

پلدرجين πηλδηρδζίν, τ. ὄρτυξ (πτ.).

پلدرمك πιλδηρμέκε, τ. γνωστοποιεῖν.

پلدك πιλδίκε, τ. γνωστός.

پلده πελδέ, ἀ. ἴδε پلد πελέδ. — طوپ πόλις τερπνὴ (ἐπίθετον Κωνστ/πόλεως). [ριος.

پلدى πελεδί, ἀ. δημότης· ἐγχώ-

پلدية πελεδιγέτ, ἀ. τὸ ἐν δήμῳ κατοικεῖν.

پلدرمك πιλδηρμέκε, ἴδε پلدرمك

پلديه πελεδιγέ, τ. δημαρχεῖον.

پلرتمك πελερτμέκε, τ. δηλοῦν· ἀνοίγειν τοὺς ὀφθαλμούς.

پلرمك πελερμέκε, τ. φαίνεσθαι.

پلرى πελερί, τ. ἀνεψιγμένος.

پلس πὸλὶς, π. φακή.

پلسان πελεσάν, ἀ. βάλσαμον.

پلى πελλή, ἴδε پللو πελλή.

پلمزلك πιλμεμεζλίκε, τ. ἀμάθεια.

پلمجه πιλμεδζέ, τ. αἴνιγμα.

پلز πιλμέζ, τ. ἀπαίδευτος. كستيجى — αὐθάδης, ὑπερόπτης.

پلمك πιλμέκε, τ. γνωρίζειν.

پلند πὸλένδ, π. ὑψηλός. اللە — صوت ὑψηλοφώνως.

پلنمك πιλινμέκε, εἶναι γνωστόν.

پلنمك πιλενμέκε, ἴδε پلنمك

پلور πιλλούρ, ἀ. κρύσταλλον.

پلوط πουλούτ, ἴδε پلوط πουλούτ.

پلوط πουλούτ, ἀ. δρῦς (φυτ.)· βάλανος. — الارض τεύκριον (φ.). — ماء χαμαίδρυς (φ.).

پلوع πελού', πλ. τοῦ پلى πέλ'.

پلوغ πὸλούγ, ἀ. ἐνηλικιότης. — حب ال ἀκμαί (ἰατρ.).

پلوك πὸλὸκε, τ. λόχος· στῖφος.

پلە πιλέ, τ. καὶ ἄν· οὔτε κἄν.

پللەمك πιλεμέκε, ἴδε پلەمك πιλεμέκε.

پلى πελί, ἀ. ναί· μάλιστα.

پليات πελιγιάτ, πλ. τοῦ پلى πελιγέ.

پليت πιλγέτ, ξ. γραμμάτιον.

پليد πελίδ, ἀ. μωρός· εὐήθης.

پليغ πελίγ, ἀ. εὔγλωττος.

پليه πελιγέ, ἀ. δυστυχία.

پم πέμ, τ. ὅλως. — ياض κατάλευκος.

پمقام πὶ μεκάμ, ἀ. ἐν τῷ τόπῳ.

πελεσκιά, τ. ἀπαρίνη (φ.).

پلش πιλίς, τ. γνῶσις, γνωριμία.

پلشك πιλισίκε, τ. γνωστός.

پلشكلك πιλισικελίκε, ἴδε پلش πιλίς.

پلطف الله تعالى πι-λούτφ-ί-λλαχι-τε'άλα, ἀ. χάριτι τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ.

پلع πέλ', ἀ. καταπόσιος· καταπότιον.

پلعوم πελ'ούμ, ἀ. φάρυγξ (ἀνατ.).

پلغا πουλεγά, πλ. τοῦ پلغى πελίγ.

پلغم παλγάμ, ἀ. φλέγμα. — سوكن ἀντιφλεγματικός. — چقارمه φλεγμάτωσις (ἰατρ.). — طوزلو ἕρπης (παθ.).

پلغملى παλγαμλή, τ. καὶ پلغمى παλγαμί, ἀ. φλεγματώδης. — المزاج φλεγματώδους κράσεως. — يشيم ὀνυχίτης (λιθ.).

پلغور πουλγούρ, τ. χόνδρος.

پلك πιλέκε, τ. καρπὸς τῆς χειρός.

پلكچ πιλγκίδζ, τ. σοφός.

پلكو πιλγκιώ, τ. παιδεία.

پلكه πέλκι, τ. ἴσως.

پلكى πιλεγί, ἴδε پلكى πιλεγί.

پللك πελλεμέκε, τ. διακρίνειν.

پللو πελλή, τ. γνωστός. باشى — γνωστὸς τοῖς πᾶσιν.

پللوسز πελλουσήζ, ἀ. ἀβέβαιος.

پلور πιλλούρ, ἴδε پلور πιλλούρ.

پللەمك πελλεμέκε, ἴδε پلك

بنت πίντ, ἀ. θυγάτηρ.

بنج πένδζ, ἀ. (παραφθ. τοῦ πεντ) ὑοσκύαμος (φ.).

بند πένδ, ἀ. σημαία.

بند πένδ, π. δεσμός· ἄρθρον· τέχνη· ὑποχρέωσις· τὸ μεταξὺ δύο βουνῶν πρὸς σύναξιν ὕδατος πρόχωμα. — دمك — δένειν, προσαρτᾶν.

بند πένδ, π. (ἐν συνθ.), συνάπτων. — پ πέδαι. — قلعه δ ἐν φρουρίῳ καθειργμένος. قعل — πεταλωτής.

بندر πενδέρ, ἀ. καὶ

بندركار πενδεργκιάχ, π. λιμὴν· κλεισώρεια.

بندرمك πινδηρμέκ, τ. ἐπιβιβάζειν.

بندكان πενδεγκιάν, πλ. τοῦ بند

بندكى πενδεγκί, π. δουλεία· ἀφοσίωσις.

بندهٔ πενδέ, π. δέσμιος, δοῦλος· ὑπήκοος. — كز — καὶ لری — ὁ δοῦλός σας = ἐγώ. — خانه — οἰκία τοῦ δούλου σας = ἐμοῦ.

بنده πένδα τ. ἀντὶ τοῦ بن دخی πὲν δαχή, καὶ ἐγώ.

بندوازه πενδενουβάζ, π. ὁ πρὸς τοὺς δούλους εὐμενής.

بندیده πενδιδέ, π. δεσμευμένος.

بنش πενέξ, ἀ. ἀμελεῖν.

بنش πινίξ, τ. ἱππευτικὴ ἐπενδύτης.

بنصر πινσήρ, ἀ. δακτυλιώτης.

بنغلداق πουνγουλδάχ, τ. βόθριον.

بنغلدامق πουνγουλδαμάχ, τ. κινεῖσθαι. [πως.

بنفسه πι-νέφσι, ἀ. αὐτοπροσώ-

بنفشه πενεφσέ, π. ἴον (φ.).

بنك πενέκ, π. ὑοσκύαμος (φ.).

بنك πενέκ, τ. κηλίς. — آ λεύκωμα (παθολ.). — لو ποικιλόστικτος.

بنك πινέκ, τ. κέλης. — طاشی ἀναβολεύς.

بنكلمك πενεκλενμέκ, τ. κηλιδοῦσθαι.

بنلك πενλίκ, τ. ἐγωϊσμός.

بنم πενίμ, τ. ἐμοῦ. — كی ἐμός. — كیلر ἐμοί.

بنمك πινμέκ, τ. ἐπιβαίνειν. — دالنه ἐνοχλεῖν· τυραννεῖν. — عنده φιλονικεῖν.

بنو πενού (παραφθ. τοῦ بنون), πλ. τοῦ بن πίν.

بنوت πενούτ, ἀ. γενεαλογία.

بنود πουνούδ, πλ. τοῦ بند πένδ.

بنون πενούν, πλ. τοῦ ابن ἴπν.

بنوی πενεβί, ἀ. υἱϊκός.

بنوی πουνεβί, ἀ. σωματικῶς.

بنه πεννέ, ἀ. ὀσμή.

بنی πένι, πλ. τοῦ ابن ἴπν. آدم — οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀδάμ, τὸ ἀνθρώπινον γένος.

بناد πουνγιάδ, π. ἵδρυμα· βάσις.

بناكر πουνγιαδγκέρ, π. ἱδρυτής.

بنيان πουνγιάν, ἀ. τεῖχος· κτίριον.

بنيه πουνιέ, ἀ. κρᾶσις· σωματικός.

بو πού (παραφθ. τοῦ ابو), πατήρ, العجب — παράδοξον. الفضول — οἰημαρτίας. الهوس — ἰδιότροπος.

بو πού, π. ὀσμή.

بو πού, τ. οὗτος, αὕτη, τοῦτο. كون — σήμερον. اخشام — ἀπόψε.

بوا πεββά, ἀ. (παραφθ. τοῦ بوی) εὐώδης. — جوز μοσχοκάρυον.

بواب πεββάπ, ἀ. θυρωρός.

بوابين πεββαπίν, πλ. τοῦ προηγ.

بوادی πεββαδί, πλ. τοῦ بادیه παδιγέ.

بوار πεββάρ, ἀ. φθορά. — دار الـ ἅδης.

بوارد πεββαρίδ, πλ. τοῦ بارد παρίδ.

بوارق πεββαρήκ, πλ. τοῦ بارقه παρικά.

بواسير πεββασίρ, ἀ. πλ. τοῦ باسور πασούρ, αἱμορροΐδες (παθ.).

بواق πεββακή, πλ. τοῦ باق πακή.

بواكر πεββακίρ, πλ. τοῦ باكوره

بوال πεββάλ, ἀ. πολυουρικός· πολυουρία (παθ.).

بوبر πεπέρ, ἴδε بیبر πιπέρ.

بوبرك πεπρέκ, τ. (παραφθ. τοῦ بوبرك), νεφρός.

بوبو πουπού, π. ἔποψ (πτ.).

بوت πούτ, τ. μηρός (ζώου).
بوت πούτ, τ. ἴδε بت πούτ.
بوترق πουτράκ, τ. ὄζος, ῥόζος.
بوتلق πουτλάκ, τ. περιμήριον (ὀπλ.)
بوته πότε, ἴδε بوڭ πότε.
بوتين πετίν, ξ. ὑπόδημα.
بوجا πόδζα, ἴδε بوجه πόδζη.
بوجاق πουδζάκ, τ. ἄκρα, γωνία.
بوجاقلى πουδζακλή, τ. γωνιώδης.
بوجرغاد πουδζεργάδ, τ. βαροῦλκον, ὄνος (ναυτ.).
بوجك πόδζεκ, τ. ἔντομον, σκώληξ. — قوندى موكو خوجلاس. بوجك خانثارى. — بوجك κάνθαρος. — بوجك آغستوس καὶ اوراق τέττιξ. — مايس χρυσοκάνθαρος. — بوجق ὄφις.
بوجو πουδζού, τ. φόβητρον.
بوجور πουδζούρ, τ. νάνος.
بوجه πόδζη, τ. ἀνατροπή.
بوچوق πουτσούκ, ἴδε چوق πουτσούκ.
بود πούδ, ἴδε بوت πούτ.
بوداق πουδάκ, τ. κλών· ὄζος. — ديش μελία (φ.).
بوداقلنمق πουδακλανμάκ, τ. διακλαδίζεσθαι· ἀποβαίνειν ὀζώδης (βοτ.). [ζώδης.
بوداقلى πουδακλή, τ. κλαδώδης· ὀ
بودالا πουδαλά, τ. (παραφθ. τοῦ بودلا), εὐήθης.
بودامق πουδαμάκ, τ. κλαδεύειν.
بودانتى πουδαντή, τ. οἱ ἐκκοπέντες κλάδοι.
بودجه πούδζέ, ξ. προϋπολογισμός.
بودروم πουδρούμ, τ. ὑπόγειον.
بودور πουδούρ, τ. νάνος. چاغ — θάμνος, κ. χαμόδενδρον(φ.).
بودوسلمه πουδουσλεμέ, τ. δοκὸς κυρτὴ ἡ ἀποτερματίζουσα τὴν τρόπιν τοῦ πλοίου πρὸς τὴν πρύμναν(ναυτ.).
بور πούρ, τ. γῆ ἀκαλλιέργητος.
بورا πούρα, τ. (παραφθ. τοῦ بوراو), ἐδῶ, ἐνταῦθα. بو — ἐντεῦθεν.
بورا πόρα, τ. καταιγίς. [λος.
بوراغان ποραγάν, τ. ἀνεμοστρόβι-
بوراق πόρακ, ξ. βόραξ (μεταλ.).
بورام πουράμ, τ. στρέψις.
بوران πουράν, τ. ὁ στρέφων· κεντῶν — بوبو σκολίωσις(παθ.). — لى στυφός.
بورانجه πουράνδζα, τ. βούγλωσσον (φ.).
بوراو πεβαρί, πλ. τοῦ بورا.
بوراية πούραγια, τ. ἐνταῦθα.
بورتارمق πουρταρμάκ, τ. συστρέφειν
بورتق πουρτάκ, τ. ῥυτίς.
بورج πόρδζ, τ. χρέος. كيرك — καὶ كچ — χρεοῦσθαι.
بورجلو πορδζλού, τ. χρεώστης.

بورجلنمق πορδζλανμάκ, τ. χρεοῦσθαι
بورچاق πουρδζάκ, τ. στρεπτὸς· ὄροβος (φ.).
بوردة πόρδα, ξ. αἱ πλευραὶ πλοίου.
بورسا πόρσα, ξ. χρηματιστήριον.
بورشدرمق πουρουσδηρμάκ, τ. ῥυτιδοῦν· πτύσσειν.
بورشق πουρουσούκ, τ. ἐρρυτιδωμένος. [δωσις.
بورشقلق πουρουσουκλήκ, τ. ῥυτίبورشمق πουρουσμάκ, τ. ῥυτιδοῦσθαι.
بورغاج πουργκάδζ, τ. καὶ
بورغاشق πουργασήκ, τ. σκολιός· σύμμικτος· ἑλιγμός.
بورغو πουργού, τ. τρυπάνη. طلى — ἑλκυστήρ.
بورغولمق πουργουλαμάκ, τ. τρυπανίζειν.
بورغى πουργή, ἴδε بورغو πουργού.
بورق πόρακ, ἀ. ἴδε براق بوراك πόρακ.
بوركه πόρεκδζί, τ. πλακουντοπώλης· πλακουντοποιός.
بورم πουρούμ, τ. συστροφή.
بورمق πουρμάκ, τ. στραγγαλίζειν· στρέφειν. — قولاق παραγγέλλειν· νουθετεῖν.
بورمه πουρμά, τ. συστροφή. چشم — χρουνός.

بورن πούρν, τ. ἴδε بورون πουρούν.
بورنالى πουρνάζ, τ. μακρόρρις.
بورنتى πουρουντή, τ. εἰλεός(παθ.)· δίνη.
بورنجك πορδζόνδζέκ, τ. κεκρύφαντον. [λεσθαι.
بورنجلنمق πουρουνμέκ, τ. περιβάλ-
بورنوز πουρνούζ, τ. χλαμύς.
بورو طوغرمه — πουρού, τ. σωλήν. سى ὠδῖνες.
بورو πορού, τ. σάλπιγξ.
بوروزان πορουζάν, ἀ. σαλπιγκτής.
بوروجك πορδζόνδζέκ, τ. ἴδε بورنجك πορδζόνδζέκ.
بورومك πορδζμέκ, τ. περιβάλλειν. — بوس ὁμιχλεῖν.
بورون πουρούν, τ. ῥίς· ῥάμφος· ἀκρωτήριον. — ال بو μακρόρρις. دلكى — ῥώθων, μυκτήρ. دركى — τὸ ὀστοῦν τῆς ῥινός. سوركمك — ταπεινοῦσθαι. — ه — κατέναντι. چچكى — πρόσφατος. دشمش — بن ὁμοιότατος.
بورونديرق πουρουνδρούκ, τ. καὶ
بورونسالق πουρουνσαλήκ, τ. φιμός.
بوره πόρα, ἴδε بورا πόρα.
بوريا πουριγιά, ἀ. ψίαθος. باش — ψαθοπλόκος· ψαθοπώλης.
بوريجى πορουδζή, τ. σαλπιγκτής.

يوز πορίνα, ξ. κεροῦχος(ναυτ.).
يوز πούζ, τ. πάγος. يغلى — πηγνύναι. كلى يوز — τήκεσθαι. يوز كى — λιπαρός.
يوز πόζ, τ. ὑπόλευκος. يوغان — κίρκος(πτ.). قرل — ὑπόπυρρος.
يوز ποζά, τ. κόρμι.
يوزمق ποζαρμάκ, τ. λευκαίνεσθαι· ὠχριᾶν.
يوزاغى πουζαγού, τ. καὶ
يوزغى πουζαγή, τ. μόσχος (ζ.).
يوزاغيلمق πουζαγηλμάκ, τ. τίκτειν (ἐπὶ ἀγελάδος).
يوزباغان ποζβαγάν, τ. σωρὸς ὅπλων.
يوزدرمق ποζδηρμάκ, τ. καταστρέφειν.
يوزش ποζούξ, τ. σύγχυσις· ἧττα.
يوزشمك ποζουσήκ, τ. σύγχυσις· δυσηρεστημένος.
يوزشقلق ποζουσουκλήκ, τ. δυσαρέσκεια. [σθαι.
يوزشمق ποζουσμάκ, τ. δυσαρεστεῖ-
يوزغون ποζγούν, τ. ἡττημένος.
يوزغونلق ποζγουνλήκ, τ. ἧττα· θόρυβος.
يوزوق ποζούκ, τ. κατεστραμμένος. — يوشى ἄτακτος(στρατός). يره — κερμάτια. — كلمز ἀνήθικος. — مز كيم εἰμὶ ἀδιάθετος.

يوزلق ποζουλμάζ, τ. ἀδιάφθορος.
يوزلمش ποζουλμής, τ. ἡττημένος.
يوزلمق ποζουλμάκ, τ. καταστρέφεσθαι. — كن συστέλλεσθαι.
يوزلمكلمك πόζλμέκ, τ. συστέλλεσθαι.
يوزمق πουζλανμάκ, τ. πηγνύναι.
يوزلو πουζλού, τ. πεπηγώς· ἐκπάγου
يوزم ποζούμ, τ. κατάλυσις.
يوزمق ποζμάκ, τ. καταστρέφειν. — مهر ἀποσφραγίζειν.
يوزمك πόζμέκ, τ. συστέλλειν.
يوزمه πόζμαδζί, τ. γρυτοπώλης.
يوزنتى πόζντή, τ. σύντριμμα.
يوزه πόζά, π. ἴδε ايوز ποζά.
يوزيجى ποζουδζού, τ. καταστροφεύς.
يوس πούς, π. φίλημα· (ἐν συνθ.) ὁ φιλῶν.
يوستان ποστάν, ἴδε بستان πостάν.
يوستانجى πостανδζή, ἴδε بستانجى
يوستانجيلق πостανδζηλήκ, τ. κηπουρική.
يوسكى πόσκέ, τ. ἐν τῇ φράσει اسكى يوسكى — παλαιώματα, ῥάκη.
يوسنه πού σενέ, τ. ἐφέτος.
يوسيده πουσιδέ, π. φιλημένος.
يوش πόξ, τ. κενός· χηρεύων· ἀνωφελής. يوقسز — ἀεργία. — يوقسز كه καὶ نه — ματαίως, ἀνωφελῶς. يوتورمق — ἀργεῖν. يوغ — φλύαρος, ἀκριτόμυθος. —

— ايت σκυλοβότανον(φ.). قورت — ἀκόνιτον (φ.).
بوغچه πογτά, τ. σάλιον τετράγωνον· δέμα. [ρος.
بوغچه جى πογτάδζί, τ. πλανέμπο-
بوغچه لمق πογτάλαμάκ, τ. ἀποδεσμεῖν.
بوغداى πουγδάϊ, τ. σῖτος. [σμεῖν.
بوغدرمق πογδηρμάκ, τ. ποιεῖν πνίγειν.
بوغرتلاق πογητλάκ, τ. λάρυγξ. قوشى — καρκίθαλλις (πτ.).
بوغشمق πογουσμάκ, τ. πνίγεσθαι· παλαίειν.
بوغق πογούκ, τ. πνιγμένος· βραγχός· κωφός.
بوغلمش πογουλμούξ, τ. πνιγμένος.
بوغلمق πογουλμάκ, τ. πνίγεσθαι.
بوغم πογούμ, τ. ὄζος.
بوغمق πογμάκ, τ. ἄρθρωσις, κ. κλείδωσις(ἀνατ.)· περιδέραιον كيك — φάλαγξ(ἀνατ.). [(πτ.).
بوغمالى πογμακλή, τ. καλάνδρα
بوغمق πογμάκ, τ. πνίγειν.
بوغمو πογουμλού, τ. ὀζώδης.
بوغمه πογμαδζά, τ. πνιγηρός· λαρυγγῖτις (παθολ.).
بوغناق πογουνάκ, τ. πνιγμένος· τυφών.
بوغنده πογουνδή, τ. ἀσφυξία.
بوغو πουγού, τ. ἀτμός· γλαύξ(πτ.).

بوغلق πολυλογία, ἀκριτομυθία. قومق — ἀνίεσθαι, χαλαροῦν. — يچى κοῖλος. يشى — ἀχαλίνωτος. — يو ὅλως κενός. الق — μετεωρίζειν.
بوشامق πоšатμάκ, τ. ἐκκενοῦν.
بوشالتمق πоšалтμάκ, τ. ἐκφορτόνειν.
بوشالمق πоšалμάκ, τ. ἴδε بوشامق
بوشامق πоšамάκ, τ. διαζευγνύναι.
بوشامق πоšанмάκ, τ. κενοῦσθαι· χηρεύειν.
بوشلامق πоšлαμάκ, τ. ἐγκαταλείπειν· ἀπολύειν.
بوص πός, τ. τύπος, σχῆμα.
بوصير πουσήρ, ἀ. καὶ
بوصين πουσήν, ἀ. θρυαλλίς(φ.).
بوط πούτ, ἴδε توبو πούτ.
بوغ πόγ, ξ. ἀρχηγός.
بوغا πουγά, τ. ταῦρος (ζ.). — ره βούβαλος (ζ.). — بيلى βόνασος (ζ.). غلى — (ὄρος) Ταῦρος.
بوغاچه πογάτσά τ. λειψόπηττα.
بوغاز πογάζ, τ. φάρυγξ (ἀνατ.)· διῶρυξ. اوى — δριμύς, πικρός. صيقمق — στραγγαλίζειν. — قيصلمق βραγχιοῦν. — پس λαίμαργος. [μεῖν.
بوغازلمق πογαζλαμάκ, τ. λαιμοτοβوغاق πογάκ, τ. λαιμόπονος.
بوغان πογάν, τ. στραγγαλίζων.

بوغوق πογούχ, ἴδε غغ بوغوخ πογούχ.

بوغوم πογούμ, τ. ἀρθρώσεις.

بوغلمق πογουλτμάκ, τ. ἐξατμίζεσθαι.

بوق πόχ, τ. ἔκκριμα· πᾶν τὸ κακόν. — ى شیطان σίλφιον (φαρμ.). — ى دمير σκωρία.

بوقاغو πουκαγού, τ. καὶ

بوقاغى πουκαγή, τ. πέδαι.

بوقاغيلق πουκαγηλήκ, τ. μεσοκύνιον

بوقاغيلق πουκαγηλμάκ, τ. δεσμεύειν

بوقال πουκάλ, ξ. φιάλη

بوقدر πού καδάρ, τ. τόσον.

بوقلمون πουκάλεμουν π. χαμαιλέων (ζ.)· ποικίλος.

بوك πόν, τ. ἡλίθιος.

بوكاك πουνάκ, τ. παλίμπαις.

بوكالتمق πουναλτμάκ, τ. πνίγειν.

بوكالمق πουναλμάκ, τ. πνίγεσθαι.

بوكامق πουναμάκ, τ. γίνεσθαι παλίμπαις.

بوكر πόγιαρ, ἴδε بوكور πόγιαρ.

بوكرتلن πόγιαρτλέν, ἴδε بوكورتلن πόγιαρτλέν, τ. νεφρός· ὀσφύς.

بوكرك πόγιαρέκ, τ. νεφρός· ὀσφύς.

بوكرجه πόϊρδλόζέ, τ. εἶδος φασήλου

بوكرلمك πόγιαρδίλμέκ, τ. κυρτοῦσθαι.

بوكرى πόγιαρδ, τ. κυρτός. — اكرى στρεβλός· ἑλικώδης· ἀνώμαλος.

بوكلك πονλίκ, ἴδε بونلك πονλίκ.

بوكلم πόκιλδμ, τ. βόστρυξ· πτυχή. — — βοστρυχωδῶς.

بوكلمكلمك πόκιλδμέκ, τ. διπλόνεσθαι.

بوكلوم πόκιλδμ, ἴδε بوكلم

بوكم πόκιδμ, ἴδε بوكلم πόκιλδμ.

بوكمك πόκιμέκ, τ. συστρέφειν. — بوبو εἶναι κατηφῆς.

بوكه πόκμέ, τ. πτύξις· κλωστός.

بوكيمك πόκιδνμέκ, τ. ἴδε بوكلك

بوكو πόγιδ, τ. μαγεία.

بوكوجى πόγιδζί, τ. μάγος.

بوكوجى πόκιδζδ, ἴδε بوكجى

بوكور πόγιδρ, τ. λαγών (ἀνατ.). — بوش ὑποχόνδριον (ἀνατ.).

بوكورتلن πόγιδρτλέν, τ. βατόμουρον (καρπ.). — چاليسى μορέα ἡ ἀγρία (φ.). — سلطانى μορέα ἡ Ἰδαία.

بوكورمك πόγιδρμέκ, τ. μυκᾶσθαι.

بوكوش πόκιδν, τ. πρόχωμα, μῶλος.

بوكون πού γκιδν, τ. σήμερον. — لرى κατ' αὐτάς.

بوكونيلمك πόκιδνιλμέκ, τ. προσχωννύναι.

بوكوه πουγκιόνέ, τ. τοιοῦτος.

بوكوك πουκελίκ, τ. ταώς. — صوقمشه دونك γίνεσθαι μανιώδης.

بوكيجى πόκιδζή, τ. ὁ κλώθων, νήθων.

بوكيلو πόκιδλδ, τ. κεκλωσμένος.

بوكه πουλάϊκι, τ. εἴθε ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ!

بولدر πούλδηρ, ἴδε يلدر πήλδηρ.

بولدرجين πουλδηρδζήν, ἴδε يلدرجين

بولدرمق πουλδηρμάκ, τ. ποιεῖν εὐρίσκειν.

بولش πουλούς, τ. ἀνακάλυψις.

بولشدرمق πόλιδδηρμάκ, τ. συντυχεῖν τινι, θέτειν συνάφειαν μετ' ἄλλου. — بولوب προμηθεύειν τί τινι.

بولشدرمك πόλιδδηρμέκ, τ. διαιρεῖν. [σθαι.

بولشمق πουλουδμάκ, τ. συναντᾶ-

بولشمك πόλιδμέκ, τ. μοιράζεσθαί τι.

بولغو πουλγού, τ. ἀνακάλυψις.

بولغور πουλγούρ, ἴδε بلغور πουλγούρ.

بولك πόλιδκ, ἴδε بلك πόλιδκ.

بوللتمق πολλατμάκ, τ. εὑρύνειν.

بوللشمق πολλαδμάκ, τ. καὶ

بوللنمق πολλανμάκ, τ. εὑρύνεσθαι· περισσεύεσθαι.

بوللق πολλούκ, τ. ἀφθονία· εὐρυχωρία.

بولمق πουλμάκ, τ. εὑρίσκειν. — ايچ ἀναπτύσσεσθαι, αὐξάνεσθαι. — وقع συμβαίνειν.

بولمك πόλμέκ, τ. διαιρεῖν.

بولمكلمك πόλμεκιλίκ, τ. διαίρεσις.

بول πέβλ, ἀ. οὖρον. — سلس ال πολυουρία (ἰατρ.). — عسر ال δυσουρία (παθολ.).

بول πόλ, τ. ἄφθονος.

بولاشدمق πουλαδδηρμάκ, τ. ρυπαίνειν, θολόνειν.

بولاشق πουλαδήκ, τ. ῥυπαρός· ἐνοχλητικός.

بولاشمق πουλαδμάκ, τ. ῥυπαίνεσθαι.

بولاشمه πουλαδμά, τ. μετάδοσις νόσου.

بولاق πουλάκ, τ. πηγή, βρύσις. — اوى κάρδαμον (φ.).

بولاق πουλάκ, τ. μικτός, σύμμικτος· τεθολωμένος.

بولالمق πολαλμάκ, τ. εὐρύνεσθαι.

بولامج πουλαμάζ, τ. κόσμα.

بولامدى πολαμδή, τ. ἄφθονος.

بولامق πουλαμάκ, τ. ῥυπαίνειν· συμμιγνύναι. — وبا ἐπαλφιτεῖν

بولامه πουλαμά, τ. γλεῦκος.

بولانتى πουλαντή, τ. διατάραξις· ναυτίασις· κίνησις.

بولاندرمق πουλανδηρμάκ, τ. θολόνειν· ἀναμιγνύειν, συγχέειν, περιπλέκειν· προξενεῖν ναυτίασιν.

بولانق πουλανήκ, τ. θολός.

بولانقلق πουλανηκλήκ, τ. ταραχή.

بولانمق πουλανμάκ, τ. ταράττεσθαι, θολόνεσθαι.

بولمه π̇ϋλμέ, τ. διῃρημένος· διαίρεσις.

بولندرمق π̇ουλουνδηρμάκ, τ. ποιεῖν εὑρίσκειν· προετοιμάζειν.

بولنمز π̇ουλουνμάζ, τ. δυςεύρετος.

بولنمش π̇ουλουνμούς̇, τ. εὑρημένος.

بولنمق π̇ουλουνμάκ, τ. εὑρίσκεσθαι

بولنمك π̇ϋλϋνμέκ̣, τ. διαιρεῖσθαι.

بولوت π̇ουλούτ, τ. νέφος.

بولوتلنمق π̇ουλουτλανμάκ, τ. συννεφοῦσθαι.

بولوتلو π̇ουλουτλού, τ. νεφελώδης.

بولود π̇ουλούδ, τ. καὶ

بولوط π̇ουλούτ, ἴδε بولوت π̇ουλούτ.

بوم π̇ούμ, π. γλαύξ (πτ.).

بوم π̇ούμ, π. πατρίς.

بوم π̇όμ, τ. ὅλως, ἐντελῶς. — بوش κενώτατος.

بومبار π̇ουμπ̇άρ, τ. (παραφθ. τοῦ مبار), παχέντερον (ἀνατ.)· ἀλλᾶς.

بون π̇όν, ἴδε بوك π̇όν.

بونالمق π̇ουναλμάκ, ἴδε بوكلمق

بونامق π̇ουναμάκ, ἴδε بوكامق

بونجق π̇ονδζούκ, τ. κομβολόγιον ὑάλινον.

بونجلين π̇ουνδζελάϊν, τ. οὕτω.

بونجه π̇ούνδζα, τ. τόσον.

بونجهلين π̇ουνδζελάϊν, ἴδε بونجلين

بوندن π̇ουνδάν, τ. παρὰ τούτου, ἐκ τούτου, ἐντεῦθεν. اول — καὶ اقدم — καὶ مقدم — πρότερον, πρό τινος χρόνου. — صكره καὶ بويله — ἀπὸ τοῦδε, εἶτα. غيرى — καὶ ماعدا — καὶ بشقه — ἐκτὸς, πλὴν τούτου.

بونلق π̇ονλήκ, τ. μωρία.

بونو π̇όνο, ξ. χρεωστικὸν ὁμόλογον.

بوه π̇ούχ, ἀ. καὶ

بوهو π̇ουχού, τ. βύας (πτ.).

بوهه π̇ουχέ, ἀ. θηλ. τοῦ بوه π̇ούχ.

بوى π̇όγ̣, τ. ἀνάστημα· ὕψος· διάστασις· φυλή. چكمك — καὶ سورمك — αὐξάνεσθαι.

بوى π̇ούγ̣, π. ὀσμή· ἐλπίς. عنبر — ἀμβαρώδης ὀσμή.

بويا π̇ογ̣ιά, τ. βαφή· χρῶμα. — اورمق βάφειν. طوتمق — βάφεσθαι. اوتى — καὶ — قزل καὶ — كوكى ἐρυθρόδανον, κ. ῥιζάριον. — قره χάλκανθον.

بوياتمق π̇ογ̣ιατμάκ, τ. βάφειν.

بوياجى π̇ογ̣ιαδζί, τ. βαφεύς.

بويامق π̇ογ̣ιαμάκ, τ. χρωματίζειν. — كوز ἀπατᾶν.

بوياسز π̇ογ̣ιασήζ, τ. ἄχρους.

بويالو π̇ογ̣ιαλού, τ. βεβαμμένος.

بويامه π̇ογ̣ιαμά, τ. βαφή.

بويان π̇ογ̣ιάν, τ. γλυκόρριζα (φ.).

بويانمق π̇ογ̣ιανμάκ, τ. βάφεσθαι.

بويلاشمق π̇ογ̣ιλασμάκ, τ. αὐξάνεσθαι

بويلو π̇ογ̣ιλού, τ. ὑψηλὸς, μέγας.

بويله π̇οϊλέ, τ. ἤτοι, οὕτως. — بوندن τοῦ λοιποῦ. ايكن — τούτου οὕτως ἔχοντος. جه — τούτῳ τῷ τρόπῳ. اولسون — οὕτως ἔστω, οὕτω γενέσθω. ايسه — ἂν οὕτως ἔχῃ.

بويلهلك π̇οϊλελίκ̣, τ. τρόπος. — ايله μὲ τὸν τρόπον τοῦτον.

بوين π̇ογ̣ιούν, ἴδε بويون π̇ογ̣ιούν.

بويندروق π̇ογ̣ιουνδουρούκ, τ. ἴδε بويوندروق π̇ογ̣ιουνδουρούκ.

بوينوز π̇οϊνούζ, τ. κέρας· ى — كچى ξυλοκέρατον.

بويون π̇ογ̣ιούν, τ. λαιμός. قاشيمق — ἀπαρέσκειν. ويرمك — ὑποτάττεσθαι. بكمك — κατατρέχειν. — اكرى λευκόϊον (φ.). ى — دوه — κλεισούρα· σίφων.

بويوندروق π̇ογ̣ιουνδουρούκ, τ. ζυγός.

به π̇έχ, τ. ἔ! βρέ!

به π̇ίχ, π. καλός.

به π̇ίχ, ἀ. μετὰ, δι' αὐτοῦ, αὐτῆς, κτλ. — محكوم δεδικασμένον. — مفعول αἰτιατικὴ πτῶσις (Γραμμ.).

بها π̇εχά, κ. π̇αχά, π. τιμή· ἀξία. — دون εὐθηνός. — كران ἀκριβός. يه — يوق διὰ τίποτε, εὐθηνότατα.

بهاء π̇εχά, ἀ. ὡραιότης, κάλλος· — فى ἔχει καλῶς.

بها π̇ιχά, ἀ. θηλ. τοῦ به π̇ίχ.

بهادر π̇εχαδήρ, π. γενναῖος.

بهار π̇εχάρ, π. ἔαρ. — اول καὶ — ايلك ἄνοιξις. — صون φθινόπωρον. — يكى ἄμωμον (ἄρωμ.).

بهار π̇εχάρ, τ. ἀρωματικόν.

بهارستان π̇εχαριστάν, π. ἀνθών· ἄνοιξις. [ἠρτυμένος.

بهارلو π̇αχαρλή, τ. ὁ δι' ἀρωμάτων

بهارى π̇εχαρί, π. ἐαρινός.

بهاكير π̇εχαγκίρ, π. καὶ

بهالو π̇αχαλή, τ. ἀκριβὸς, ὑπερτετιμημένος. [σις.

بهالولق π̇αχαληλήκ, τ. ὑπερτίμηبهامت π̇εχαμέτ, τ. παραφροσύνη.

بهانه π̇εχανέ, τ. πρόφασις. سيله — ἐπὶ τῇ προφάσει.

بهائم π̇εχαΐμ, πλ. τοῦ بهيمه π̇εχιμέ.

بهبود π̇ιχπ̇ούδ, π. ὑγιεία.

بهت π̇έχτ, ἀ. ἔκπληξις.

بهتان π̇ουχτάν, ἀ. συκοφαντία.

بهتانجى π̇ουχτανδζή, τ. συκοφάντης.

بهتر π̇ιχτέρ, π. κάλλιστος, ὡραιότατος.

بهجت π̇εχδζέτ, ἀ. ὡραιότης· χαρά.

بهر π̇εχέρ, π. (σύνθ. ἐκ τοῦ ب καὶ هر), ἐν παντί· ἕκαστος. ينه — δι' ἕκαστον. حال — ἐν πάσῃ

περιπτώσει. سنه — ἐτησίως. ماه — κατὰ μῆνα.

پرچ پەچرە, π. μέρος. — ق ἄμοιρος.

پرچەدار پەچرەبار, π. καὶ

پرچەمند پەچرەمەند, π. καὶ

پرچەور پەچرەبەر, π. ὁ μετασχών.

پشت پەچیت, π. παράδεισος.

پشتی پەچیتی, π. παραδείσιος.

پلول پەچلەل, ἀ. θελκτήριος.

پم پەچەم, π. ὁμοῦ.

پمە پەچەمە, π. ἐν παντὶ, ἐν πάσῃ حال — ὅπως ἂν ἔχῃ, ἐξάπαντος.

پی پەچەی, τ. ὦ! ἔ!

پی پەچیگ, ἀ. ὡραῖος· πολύτιμος.

پیچ پەچیبز, ἀ. ὡραῖος.

پیچە پەچیمە, ἀ. τετράπους.

پیچە پەچیگە, θηλ. τοῦ پی پەچیگ.

پیکار پێ'ار, πλ. τοῦ پر پ'ار.

پی پ'ی, π. ἄνευ. اشتباه — ἀναμφίβολος· ἀναμφιβόλως. كلی — ἄφοβος. مثل — καὶ نظیر — ἐνιαῖος, ἀπαράμιλλος. كس — ἐγκαταλελειμμένος, ἄπορος. حد — ἀπέραντος. حساب — ἀναρίθμητος. اعتبار — ἀνυπόληπτος.

پیابان پیگەپان, π. ἔρημος.

پیابانی پیگەپانی, π. ἄγριος.

پیات پاگەت, ἴδε پیلی پاگەت.

پیاطلمق پاگەتلامق, τ. γίνεσθαι ἔωλος.

پیاده پیگەچە, ἀ. πλέγμα-

پیاده پی-ەدەپ, π. ἀναιδής.

پیادق پیگەدەق, πλ. τοῦ پیدق

پیاض پیگەز, ἀ. λευκός· ἀντίγραφον καθαρόν. چكمك ه — ἀντιγράφειν εἰς καθαρόν. سود — κατάλευκος. [νειν.

پیاضلمق پیگەزلامق, τ. λευκαί-

پیاضلمق پیگەزلانمق, τ. λευκαίνεσθαι.

پیاضه پیگەزە, ἀ. λευκότης.

پیاغی پاگیاگی, τ. ἁπλοῦς, κοινός· μόνον· ἁπλῶς.

پیان پیگان, ἀ. δήλωσις. ايمك — δηλοῦν, ἐξηγεῖν. نامه — δηλωτικόν. — آتی ال κατωτέρω δηλωθησόμενον. — مارال εἰρημένος (ἐπὶ πραγμ.).

پیانتها پی-ینتیا, π. ἀτελεύτητος.

پیانجام پی-ەندجام, π. ἄπειρος.

پیت پەیت, ἀ. οἰκία· στίχος. — المال δημόσιον ταμεῖον. — المالجی δημόσιος εἰσπράκτωρ. — العنکبوت ἱστὸς ἀράχνης.

پیتاب پی-تاپ, πλ. ἐξησθενημένος.

پیترتیب پی-تەرتیپ, π. ἀμέθοδος.

پیترمك پی-تیرمەك, ἴδε پیترمك

پیتوت پیتوتەت, ἀ. διανυκτέρευσις

پیچاره پی-تشارە, π. ἀμήχανος, ἄπορος, πτωχός.

پیچاق پیتشاق, τ. μάχαιρα.

پیچاقچی پیتشاقجی, τ. μαχαιροποιός· μαχαιροπώλης.

پیحساب پی-حیساپ, π. ἀναρίθμητος.

پیحیا پی-حیا, π. ἀναιδής.

پیحضور پی-حوزور, π. ἀνήσυχος.

پیحضورلق پی-حوزورلوق, τ. ἀνησυχία.

پیخ پ'خ, π. ῥίζα.

پیخبر پی-خەبەر, π. ἀμαθής.

پیخیلاف پی-خیلاف, π. ἀναντίρρητος.

پیخود پی-خود, π. ἀναίσθητος.

پید پید, π. ἰτέα (φ.).

پیدا پەیدا, ἀ. ἔρημος.

پیداد پیداد, π. ἀδικία, σκληρότης.

پیدادکر پیدادگەر, π. ἄδικος, σκληρός.

پیدار پیدار, π. ἔξυπνος.

پیداق پیتشاق, ἀ. πεσσὸς ζατρικίου.

پیدرمان پی-دەرمان, π. δυστυχής· ἀνίατος.

پیدریغ پی-دیریغ, π. παραχωρηθείς.

پیدستر پیدەستەر, π. κάστωρ (ζ.).

پیدولت پی-دەولەت, π. ἀτυχής.

پیر پیر, ἀ. φρέαρ.

پیرا پیرا, ξ. ζύθος.

پیراق پیراق, ἀ. σημαία. [ρος.

پیرادار پیراقدار, π. σημαιοφό-

پیرام پیراق, ἀ. ἑορτή. Βαϊράμιον. ى — شكر καὶ ى — رمضان ἡ μετὰ τὸ Ῥαμαζάνιον τριήμερος ἑορτή. ى — قربان ἡ ἑορτὴ τῶν θυσιῶν, ἣν τελοῦσιν οἱ Μωαμεθανοὶ τὴν 10 τοῦ μηνὸς Ζιλχιδζέ, 70 ἡμέρας μετὰ τὴν ἀνωτέρω. ى — قامش Σκηνοπηγία (παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις). — مبارك اولە καὶ — مبارکی καλὴ ἑορτή! καὶ τοῦ χρόνου!

پیراملاشمق پیراملاشمەق, τ. εὔχεσθαι ἀλλήλοις τὴν ἑορτὴν τοῦ Βαϊραμίου.

پیراملق پیراملیق, τ. ἑορτάσιμος.

پیراهم پی-راخم, π. ἄσπλαγχνος.

پیرون پیرون, π. ἔξω· πέραν.

پیریا پی-ریا, π. φιλαλήθης.

پیز پیز, τ. ὀπήτιον, κ. σουβλίον.

پیزار پیزار, π. ἀηδιασμένος.

پیست پیست, π. εἴκοσι.

پیش پیش, π. πλέον.

پیشمار پی-شومار, π. ἀναρίθμητος.

پیشه پیشە, π. δάσος.

پیضا پیگیزا, θηλ. τοῦ ابیض ἐπιγέζ.

پیضات پیضات, πλ. τοῦ پیشه پیزا.

پیضوی پیضیزەی, ἀ. ᾠοειδής.

پیضه پیزا, ἀ. ᾠόν.

پیضی پیضی, ἀ. ᾠοειδής.

پیطار پیتار, ἀ. ἱππίατρος.

پیطاقت پی-تاقات, π. ἀδύνατος.

بيطرق πὶ-ταράφ, π. ἀμερόληπτος, οὐδέτερος.
بيطرلق παϊταρλήκ, τ. καὶ
بيطره παϊταρέ, ἀ. ἱππιατρική.
بيع πέγι̯, ἀ. πώλησις. — وشرا ἀγοραπωλησία. — فاسد πώλησις παράνομος. — صحيح πώλησις νόμιμος. — اختيارى πώλησις ἑκουσία. — جبرى πώλησις καταναγκαστική. — اموال πώλησις περιουσίας. — فسخ ى ἀκυροῦν πώλησιν.
بيعت πι̯άτ, ἀ. εὐπείθεια· καθίδρυσις, στέψις.
بيغايات πὶ-γαγι̯άτ, πλ. τοῦ ἑπόμ.
بيغاى πὶ-γαγέ, π ἀπέραντος.
بيغرص πὶ-γαράζ, π. καὶ
بيغرضانه πὶ-γαρεζανέ, π. ἄνευ μίσους.
بيغم πὶ-γάμ, π. φαιδρός.
بيغيرحق πὶ-γαϊρ-ι-χάκκ, π. ἀδίκως.
بيق πέγι̯ά, τ. μύσταξ. — اولمك κολλᾶν ὑπομειδιᾶν.
بيقرار πὶ-καράρ, π. ἀσταθής.
بيقرارلق πὶ-καραρλήκ, τ. ἀστασία.
بيقصور πὶ-κουσούρ, π. ἀνελλιπής.
بيقغين πικγήν, τ. ἀψίκορος.
بيقمق πικμάκ, τ. ἀηδιάζειν.
بيقوش παϊκούς, ἴδε بيقوشلو παϊκούς.
بيقياس πὶ-κηγιάς, π. ἀσύγκριτος.
بيقيد πὶ-κάγι̯δ, π. ἀμέριμνος.

كيم πίν, τ. χίλιοι. — باشى χιλίαρχος. — جان ἐξ ὅλης καρδίας. — لرجه κατὰ χιλιάδας. — كوز اوكى σκαμμωνία (φ.)· — باشا ζήτω!
بيكار πικιάρ, τ. ἴδε بكار πεκιάρ.
بيكار πὶ-κιάρ, π. ἄεργος.
بيكار πουνάρ, π. πηγὴ ὕδατος· βρύσις.
بيكانه πὶ-γκιανέ, π. ἄγνωστος.
بيكران πὶ-γκεράν, π. ἀόριστος.
بيكسπὶ-κέ, π. ἐγκαταλελειμμένος.
بيكلك πινλήκ, τ. χιλιάριον.
بيكمان πὶ-γκιουμάν, π. ἀναμφίβολος
بيكناه πὶ-γκιουνάχ, π. ἀναμάρτητος.
بيكير πεγιγκίρ, τ. ἴδε بركير παργκίρ.
بيلاز πιλαζίκ, ἴδε بلاز
بيلاك πιλάν, τ. καὶ
بيلان πιλάν, τ. ἔκτασις κοιλάδος.
بيلدرمك πιλδηρμέκ, ἴδε بلدرمك
بيلك πιλέκ, τ. καρπὸς τῆς χειρός. — كيك ὠλένη (ἀνατ.).
بيلكى πιλεγί, ἴδε بلكى πιλεγί.
بيلمك πιλμέκ, ἴδε بلمك πιλμέκ.
بيلمز πιλμεζλίκ, τ. καὶ
بيلمزلك πιλμεμεζλίκ, τ. ἄγνοια.
بيله πιλέ, τ. καὶ ἄν, οὔτε· ἕως· καὶ· ὁμοῦ.
بيلمك πιλεμέκ, τ. ἀκονᾶν.
بيله‌يجى πιλεϊζί, τ. ἀκονητής.

بين πεγιγίν, ἀ, δῆλος, φανερός.
بينا πινά, π. ὁ ὁρῶν.
بينات πινάτ, π. ὅρασις.
بينات πεγινάτ, πλ. τοῦ بينه πεγινέ.
بينس πινίς, π. ὅρασις.
بينش πινίς, ἴδε بنش πινίς.
بينصيب πὶ-νασήπ, π. δυστυχής.
بينظير πὶ-ναζήρ, π. ἀπαράβλητος.
بينه πινέκ, ἴδε بنه πινέκ.
بينمك πινμέκ, ἴδε بنمك πινμέκ.
بينوا πὶ-νεβά, π. πτωχός.
بينور πὶ-νούρ, π. τυφλός.
بينونت πεγινώνέτ, ἀ. χωρισμός.
بينهايه πὶ-νιχαγέ, π. ἀτελεύτητος.
بينه πεγινέ, ἀ. ἐνάργεια.
بنى πινί, π. ῥὶς.
بيو πώγι̯ώ, τ. μαγεία. — گر μάγος.
بيوايه πὶ-βαγέ, π. ἄπορος.
بيوت πουγι̯ώτ, πλ. τοῦ بيت πέγι̯τ.
بيوتمك πώγι̯ώτμέκ, τ. αὐξάνειν.
بيوجك πώγι̯ώζέκ, τ. ὑποκ. τοῦ بيو πώγι̯ώκ.
بيوجود πὶ-βουζούδ, π. λίαν ἀδύνατος.
بيورتمك πουγι̯ουρτμάκ, τ. διατάττειν.
بيورلدى πουγι̯ουρηλδή, τ. ἔγγραφος διαταγὴ ὑπουργοῦ κλπ.
بيورلمش πουγι̯ουρουλμούς, τ. τεθεσπισμένος.
بيورلق πουγι̯ουρουλμάκ, τ. θεσπίζεσθαι.

بیوقلق پی-βεφαλήκ, τ. δολιότης· ἀστάθεια.

بیوقوف پی-βουκούφ, π. ἀγνοῶ.

کوبیو پόγιοκι τ. μέγας. کلیک سو — μεγαλαυχεῖν. — کی μέγιστος.

کوچیو پόγιοκιτσέ, τ. μεγάλως.

کلکیو پόγιοκιλοκι, τ. μεγαλεῖον.

کیومک پόγιομέκι, τ. μεγαλόνειν.

یوقیون پογιούν, ἴδε یونیو پογιούν.

یوبه πιβέ, π. χήρα.

یهیوبه πι-χουδέ, ἴδε یهوبه πεϊχουδέ.

یمال πι-χεμάλ, π. καὶ

یمتا πι-χεμτά, π. ἐνιαῖος.

یهوبه πι-χουδέ, καὶ πεϊχουδέ, π. μάταιος. ی — ματαίως.

یوش πι-χούς, π. ἀναίσθητος.

یوشلق πι-χουσλήκ, τ. ἔκστασις, ἀναισθησία.

یق πόγιοκ, ἴδε یق πόγιοκ.

یورغوق πουγιουρμάκ, τ. διατάσσειν, ἐντέλλεσθαι. — تشریف καταδέχεσθαι· ἐπισκέπτεσθαι. — تنزل καταδέχεσθαι. کیو β' πλ. πρός. τῆς προστακτικῆς τοῦ ῥήματος· χρησιμεύει εἰς πᾶσαν περίστασιν, ὡς παρ' ἡμῖν τὸ ὁρίσατε. Μετὰ πλείστων οὐσιαστικῶν ἀραβικῶν σημαίνει τὸ «ποιῶ»· λέγεται δὲ καὶ γράφεται, σεβασμοῦ χάριν, περὶ προσώπων ἀνωτέρας περιωπῆς, καὶ εἰς τὸν πληθυντικὸν یورمشلر اعلیه ἐδήλωσαν. یورییلر امر διέταξαν. ? یورییکز نه τί εἴπατε; ὁρίσατε;

یوغ πουγιού', πλ. τοῦ یغ πέγ.

یوفا πι-βεφά, π. ἀσταθής.

پ

(باب الباء)

پ πέ, τρίτον γράμμα τοῦ τουρκοπερσικοῦ ἀλφαβήτου· τὸ γράμμα τοῦτο ἀριθμητικὴν ἀξίαν ἐν τῷ ابجد (ἐπόζεδ) δὲν ἔχει,

καὶ ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ ἑλληνικὸν π.

پا πά, π. πούς· βαθμίς. Κατὰ συγκοπὴν ἐκ τῆς λέξεως پای (πάϊ) γινομένη χρησιμεύει εἰς τὴν σύνθεσιν πολλῶν λέξεων, پادست و — ἀδύνατος, ἀνίσχυρος.

پاپرجا πα-περτζά, π. ὄρθιος.

پابسته πα-πεστέ, π. δέσμιος.

پابند πα-πένδ, π. πέδη.

پابوج πα-πούτζ, π. ὑπόδημα. ایکی پابوجی بر — ایاغی اما ἀμήχανος, ἀμφίβουλος. اولی — پدیلانθον(φ.).

پاپوس παπούς, π. ποδοφιλῶν.

پاپا πάπα, ξ. πάπας.

پاپاتیه παπάτγια, τ. καὶ

پاپادیه παπάδγια, τ. ἀνθεμίς, κ. χαμαίμηλον (φ.).

پاپاز παπάζ, ξ. καὶ

پاپاس παπάς, ξ. ἱερεύς.

پاپاسلق παπασλήκ, τ. ἱερωσύνη.

پاپاغان παπαγάν, τ. ψιττακός(πτ.).

پاپوش παπούς, ἴδε پابوج پاپوتس.

پاپوشچی παπουτσζού, ὑποδηματοποιός-πώλης· ὑποδηματοφύλαξ.

پات πάτ, τ. ἐπίπεδος.

پات πάτ, τ. μαργαρίτης (φ.)· κρότος. کوت — κτύπος ἐπαναλαμβανόμενος καὶ ἄνισος. — چات ἐνίοτε.

پاتاته πατάτα, ξ. γεώμηλον.

پاتاق πατταδάκ, τ. αἴφνης.

پاتاقلامق πατακλαμάκ, τ. τύπτειν.

پاتر πατήρ, τ. πτῶσις θορυβώδης.

پاتردامق πατηρδαμάκ, τ. κροτεῖν, θορυβεῖν.

پاتردی πατηρδή, τ. θόρυβος.

پاترونا πατρόνα, ξ. σημαία ἀντιναυάρχου.

پاتره πάτρα, τ. πρόσκοψις. — چاتره سویلك ψελλίζειν.

پاتقه πάτκα, τ. πελεκάν (πτ.). بورونلی — σιμός. [ναι.

پاتلاتمق πατλατμάκ, τ. διαρρηγνύ-

پاتلاق πατλάκ, τ. πάταγος· ἔκρηξις. ویرمك — ἀνακαλύπτεσθαι.

پاتلامق πατλαμάκ, τ. ἐκρηγνύσθαι· σκάνειν. — اودی امك ἐκφοβεῖσθαι. [στρατ.).

پاتلانغیچ πατλανγκήτς, τ. ἐλέπυλον

پاتلیجان πατλιδζάν, ἴδε بادنجان

پاتنته πατέντα, ξ. δίπλωμα ἐπιτηδεύματος· ὑγιεινομικὴ ἄδεια.

پاتاق πατταδάκ, τ. καὶ

پاتاغن πατταδέν, τ. αἴφνης.

پاچارز πατσαρόζ, τ. (παραφθ. τοῦ چاپارز), δυσκολία.

پاچاوره πατσάβρα, τ. ῥάκος. — یاپق ὀνειδίζειν, ἐξευτελίζειν.

پاچه πατσά, τ. κνήμη· πόδες

پازارلق پازارلغ, ἴδε پازارلق
پازده پازدέ, π. ὁ καταπατηθείς.
پازوند پازβένδ, ἴδε پازبند پازβένδ.
پازی پαζή, τ. σεῦτλον(φ.). —— قره پίτλον, κ. χρυτολάχανον(φ.).
پاس πάς, π. φύλαξις, φρούρησις.
پاس πάς, τ. ἰὸς, σκωρία. طوغق —— پاسلامق — σκωριάζειν.
پاساپاروله πασαπαρόλα, ξ. ἔκφρασις τοῦ συνθήματος.
پاسپورت πασαπόρτ, ξ. διαβατήριον.
پاساق πασάκ, τ. ῥυπαρὸν ἔνδυμα.
پاسبان πασπάν, π. φρουρός· νυκτοφύλαξ. [λακή.
پاسپانی πασπανί, π. φρούρησις, φυ-
پاسقلی πασακλή, τ. ῥυπαρός.
پاسپورت πασπόρτ, ἴδε پاسپورت
پاستو παστάβ, τ. δέμα ἐρισύχου.
پاسته πάστα, ξ. ζύμη, κ. ζυμάρι· πέμμα· πλακούντιον·
پاسخ πασούχ, π. ἀπόκρισις.
پاسدار πασδάρ, π. ἴδε پاسبان
پاسطرمه παστηρμά, ἴδε پاصدرمه
پاسقالیا πασκάλια, ξ. καὶ
پاسقالیه πασκάλια, ξ. Πάσχα. —— چچکی λείριον, κ. πασχαλιά(φ.).
پاسلامق πασλαμάκ, τ. σκωριᾶν.
پاسوار πασβάρ, π. πεζός.
پاسوان πασβάν, π. ἴδε پاسبان
پاش πάς, π. (ἐν συνθ.), ὁ διαχέων. —— ضیا ἀκτινοβόλος, φεγγοβόλος.
پاشا πασά, τ. τίτλος τῶν μεγιστάνων καὶ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους, ὑπουργός, διοικητής. Ὁ βαθμὸς οὗτος διαιρεῖται εἰς τρεῖς τάξεις εἰς τὸν τοῦ مشیر (μουσίρ) καὶ وزیر (βεζίρ), فریق (φερίκ) καὶ میرلوا (μίρ-ι-μιράν), καὶ میرلوا (μίρ-ι-λιβά). قپوسی —— ἐν μὲν τῇ πρωτευούσῃ ἡ Ὑψηλὴ Πύλη, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις τὸ Διοικητήριον
پاشالق پασαλήκ, τ. ἐπαρχία ἢ διοίκησις πασᾶ, τὸ ἀξίωμα, ἡ θέσις αὐτοῦ.
پاشنه پασινέ, π. πτέρνα (ἀνατ.).
پاشیده پασιδέ, π. διεσπαρμένος.
پاطریق πατρίκ, ἴδε بطریق
پاغوریه παγούρια, ξ. καραβίς.
پافته παφτά, ξ. δίσκος.
پاک πάκ, π. ἀμιγής, καθαρός.
پاکباز πακ-πάζ, π. τίμιος.
پاکت πακέτ, τ. φάκελος, δέμα.
پاکدامن πακδαμέν, π. καθαρός.
پاکلک πακλίκ, τ. ἴδε پاکی پاکه.
پاکلمك πακλεμέκ, τ. καθαρίζειν. λαμβάνειν ἢ τρώγειν ὅλα· φονεύειν.

(τῶν ζῴων, καὶ ἰδίως τῶν προβάτων). کوی —— ἡμέρα τῶν πατσάδων, ἡ ἐπιοῦσα τοῦ γάμου (παρ' Ὀθωμανοῖς).
پاچه پατσαδζή, τ. ὁ ψήνων ἢ πωλῶν κεφαλὰς καὶ πόδας.
پاداش παδάς, π. ἀμοιβή.
پادزهر παδζέχρ, π. ἀλεξιτήριον.
پادشاه παδισάχ, π. μονάρχης, βασιλεύς· Σουλτᾶνος. آل عثمان —— ὁ αὐτοκράτωρ τῶν Ὀθωμανῶν. [τορικῶς.
پادشاهانه παδισαχανέ, π. αὐτοκρα-
پادشاهلق παδισαχλήκ, τ. βασιλεία, καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ پادشاه
پادشاهی παδισαχί, π. μοναρχικός.
پار πάρ, ἴδε پارنه παρήλ.
پارچه παρτσά, π. τεμάχιον. —— قیمه πωλεῖν λιανικῶς.
پارچه‌جی παρτσαδζήκ, τ. ὑποκορ. τοῦ προηγ. [τίζειν.
پارچه‌لق παρτσαλαμάκ, τ. κερμα-
پارچه‌لنمق παρτσαλανμάκ, τ. κερματίζεσθαι. [θηρ.
پارس πάρς, π. λεοπάρδαλις· πάν-
پارسا παρισά, π. εὐσεβής.
پارسالق παρισαλήκ, τ. εὐσέβεια.
پارلامق παρλαμάκ, τ. στίλβειν.
پارلاق παρλάκ, τ. λάμπων.
پارلاقلق παρλακλήκ, τ. λάμψις.
پارلامق παρλαμάκ, τ. στίλβειν.
پارلامنتو παρλαμέντο, ξ. κοινοβούλιον.
پارلاق παρλακλήκ, ἴδε پارلاقلق
پارلاقلق παρλακλήκ, ἴδε پارلاق
پارمق παρμάκ, ἴδε پرمق παρμάκ.
پاره παρόλα, ξ. λόγος τιμῆς· σύνθημα.
پاره παρέ, π. χρήματα· μικρὸν νόμισμα, ἐξ οὗ 40 ἀποτελοῦσιν ἓν γρόσιον, παρᾶς· τεμάχιον· ἐραστής. —— —— κατὰ τεμάχια. —— یك μονοκόμματος. طوپ —— بش πέντε κομμάτια τηλεβόλα, πέντε τηλεβόλα. چیقمق —— ἀξίζειν.
پاره‌سز παρασήζ, τ. ὁ μὴ ἔχων χρήματα, πτωχός.
پاره‌سزلق παρασηζλήκ, τ. ἔνδεια.
پاره‌لامق παραλαμάκ, τ. κατακερματίζειν.
پاره‌لنمق παραλανμάκ, τ. καὶ
پاره‌لنمق παραλενμέκ, τ. κατακερματίζεσθαι.
پاره‌لی παρελή, τ. ὁ ἔχων χρήματα, πλούσιος.
پازار παζάρ, ἴδε پازار παζάρ.
پازارلق παζαρλήκ, ἴδε پازارلق
پازده παζδέ, π. ὁ καταπατηθείς.
پازوند παζβένδ, ἴδε پازبند παζβένδ.
پازی παζή, τ. σεῦτλον(φ.). —— قره βίτλον, κ. χρυσολάχανον(φ.).

پاکلمق پακλινμάκ, τ. καθαρίζεσθαι.

پاکی πακί, π. ἀγνότης.

پاکیزه πακιζέ, π. σεμνός.

پالا πάλα, τ. μικρὰ σπάθη κοντὴ καὶ πλατεῖα (δίστομος)· μέγας. بیو — μεγαλομύσταξ.

پالاچا παλάτσα, τ. λεία.

پالاز παλάζ, τ. ὀρνίθιον νεόσσιον. ی — قوش στομακάκη (παθολ.).

پالاسرت παλασέρτα, ξ. ὑποπόδιον.

پالاسقه παλάσκα, τ. ἀρυβαλίς· φυσιγγιοθήκη.

پالامار παλαμάρ, τ. κάλως.

پالامود παλαμούτ, τ. βάλανος. ی — ر τεύκριον (φ.).

پالامود, ξ. παλαμίς (ἰχθ.). ی — چنکه μικρὰ παλαμίς.

پالان παλάν, π. σάγμα. [ποιός.

پالانجی παλανδούζ, π. σαγματο-

پالانجی παλανδίζ καὶ طاشی — γρανίτης (λίθος).

پالانغه παλάγκα, ξ. χαράκωμα.

پالاوره παλάβρα, τ. ψευδολογήματα· ἀποθήκη πλοίου.

پالاهنك παλαχένκ, π. ἴδε پالهنك

پالدی παλδή, τ. θόρυβος συνεχής. پالدی — کولدی θόρυβος ἄπακτος καὶ συνεχής.

پالدم παλδέμ, ἱππουρίς.

پالطو πάλτο, ξ. ἐπενδύτης.

پالنك παλένκ, π. πέδιλον.

پالوده παλουδέ, π. διϋλιστός.

پالهنك παλχένκ, π. χαλινός.

پالیوش παλιούς, ξ. ξιφολόγχη.

پامال παμάλ, π. ἴδε پایمال.

پامبوق پαμπούκ, τ. βάμβαξ. — طاشی ἀμίαντος (λίθος). — اغاجی βαμβακίς (φ.).

پاموق παμούκ τ. ἴδε τὸ προηγ.

پانایر παναΐρ, ξ. πανήγυρις.

پانتالون παντελόν, ξ. περισκελίς.

پانچار παντσάρ, τ. σευτλὶς (ἡ πορφυρᾶ), κ. κοκκινογούλιον (φ.).

پانچور παντσούρ, ξ. κιγκλίς.

پانزهر πανζεχίρ, ἴδε زهر پانزهر

پانطولون παντολόν, ἴδε پانتالون

پانطومیم παντομίμ, ξ. μῖμος.

پانهاپه πανχαδέ, π. ὁ προσελθών.

پانیه πάνια, ξ. σχοινίον πρυμνήσιον.

پای πάγ, τ. μέρος. کچمك — διανέμειν. چکمك — λαμβάνειν τὸ μέτρον, τὴν ἀναλογίαν. — ویرمك δίδειν μερίδιον· ἐπιπλήττειν. الق — λαμβάνειν μερίδιον ἐπιπλήττεσθαι.

پای πάγ, π. πούς· (ἐν συνθέσει συγκόπτεται εἰς پ).

پایان παγιάν, π. τέλος· πυθμήν. — ق ἀτέρμων.

پای بند πάγ πένδ, π. πέδη.

پای بوس πάγ πούς, π. ποδοφίλημα.

پای بوش πάγ πούς. π ἴδε پابوچ

پایتاق παϊτάκ, τ. βαθροσκελής.

پایتخت παϊταχτ, π. πὸς τοῦ θρόνου· πρωτεύουσα.

پایدار παϊδάρ, π. σταθερός.

پایدارلق παϊδαρλήκ, τ. σταθερότης.

پایدوس παϊδός, τ. κατάπαυσις ἐργασίας.

پایزان παϊζάν, καὶ

پایزن παϊζέν, π. δοριάλωτος

پایلاشمق παϊλαφμάκ, τ. διανέμεσθαι.

پایلامق παϊλαμάκ, τ. διανέμειν· θορυβεῖν.

پایمال παϊμάλ, π. καταπατημένος.

پایند παγενδέ, π. στερεός.

پایوند παγβένδ, π. ἴδε بند پای

پایه παγέ, π. βαθμίς· ἀξίωμα. لو — βαθμοῦχος.

پپره πεπρέ, γέρων.

پپغان παπαγάν, ἴδε پاپاغ

پپکی πεπεκί, τ. καὶ

پپه πεπέ, τ. τραυλός.

پپه لمك πεπελεμέκ, τ. τραυλίζειν.

پپه مه πεπεμέ, ἴδε پپه πεπέ.

پتالیه πετάλγα, τ. σχοινίον, δι' οὗ δένονται πτηνὰ πρὸς ἄγρευσιν ἄλλων.

پتر πιτήρ, ἴδε پتر πατήρ.

پتراق πετράκ, τ. σωρός.

پتك πετέκ, τ. κυψέλη.

پتیر πετήρ, τ. κρησέρα.

پچقه πετσέτα, ξ. χειρόμακτρον.

پچه πετσέ, τ. κάλυμμα τοῦ προσώπου.

پچه πετσέ, π. ἴδε پچه πετσέ.

پخته πουχτά, π. ἐψημένος· πεπειραμένος. — نا ἄψητος.

پختی πουχτή, π. πηκτή. [γνύναι.

پختیلامق πουχτηλαμάκ, τ. συμπη-

پدافره πεδάβρα, ξ. πέταυρον.

پدر πεδέρ, π. πατήρ. پدر — پدر πενθερός. والاشام — πολύτιμε πάτερ μου.

پدرانه πεδερανέ, π. πατρικός.

پذیره πεζίρ, π. (ἐν συνθ.), ὁ λαμβάνων. — ختام καὶ ای ختام — περατωθείς. — فنا διεφθαρμένος.

پذیره جی πεζιρά, π. συνών. τοῦ προηγ.

پر πέρ, τ. ἦχος, κρότος πτήσεως. چکمك — περιίπτασθαι.

پر πέρ, π. πτέρυξ, πτερὸν πτέρυγος· πτερύγιον.

پر πούρ, π. πλήρης.

پرانه περαζβανέ, π. λαβίς.

پراسه πράσα, ξ. πράσον (φ.).

پراکنده περακενδέ, π. διεσκορπισμένος. دل — τεταραγμένος.

پران περράν, π. πτερόεις.

پرانغه πράνγκα, ξ. καὶ
پرانکه πράνκα, ξ. δεσμά.
پرپر πιρπιρίμ, τ. ἀνδράκλα (φ.).
پرتاب πρτάπ, π. καὶ
پرتاو πρτάβ, π. τὸ διάστημα, μέχρι οὗ βέλος ἐξικνεῖται· βέλος· λάμψις· ἅλμα.
پرتو πρτέβ, π. ἀκτὶς φωτὸς, λάμψις. شمس — καὶ شاه — ἀκτινοβόλος.
پرتوسز πρτοσζ, τ. καὶ
پرتوسوز πρτοσούζ, π. φακός.
پرتولی πρτολή, τ. ἀκτινοβόλος.
پرتی πουρτή, τ. ἀποσκευή.
پرچم πρτσέμ, π. πλόκαμος, χαίτη.
پرچین πρτσίν, π. ἄκρα καρφίου ἐμπεπηγμένου. [μένος.
پرچین پوردسین, π. λίαν ἐρρυτιδω-
پرچینلمك πρτσινλεμέκ, τ. κάμπτειν τὴν ἄκραν ἥλου.
پرخاش πουρχάς π. μάχη· θόρυβος.
پرداخ πρδάχ, π. καὶ
پرداخت πρδάχτ, π. στιλπνότης.
پرداخته πρδαχτέ, π. τελειωμένος· ἐστιλβωμένος.
پرداختچی πρδαχτσί, τ. στιλβωτής.
پرداخلمق πρδαχλαμάκ, τ. στιλβοῦν.
پردار πρδάζ, π. (ἐν συνθ.), ὁ συμπληρῶν· στιλβόνων.
پردل πουρδίλ, π. γενναῖος.

پرده πρδέ, π. καλύπτρα· παράπέτασμα· αὐλαία· ὑμήν (ἀνατ.)· τόνος μουσικός· καταρράκτης (τῶν ὀφθαλμῶν) (παθολ.). — اهل سمنوی, ἡ. سی — πλῆκτρον. سی معده — διάφραγμα (ἀνατ.). سی بورك — περιχάρδιον (ἀνατ.).
پرده‌دار πρδεδάρ, π. ὁ αἴρων τὸ παραπέτασμα.
پرده‌در πρδεδέρ, π. ἀναιδής.
پرده‌سرا πρδεσερά, π. μουσικός.
پرسان πουρσάν, π. ὁ κρατῶν.
پرست πρέστ, π. (ἐν συνθ.), λάτρις. — اتش πυρολάτρης. بت — εἰδωλολάτρης.
پرستار πρεστάρ, π. θεράπων.
پرستان πρεστάν, πλ. τοῦ پرست
پرستش πρεστίς, π. λατρεία.
پرستو πρεστού, π. χελιδών (πτ.).
پرسته πρεστέ, π. λάτρις.
پرسش πουρσίς, π. ἐρώτησις.
پرسنك πρσέγκ, π. συμπέρασμα λόγου.
پرکار πργκάρ, καὶ
پرگال πργκάλ, π. διαβήτης· κνήμη. اچی — μακροσκελής. اچی لری — βαδίζειν ταχέως.
پرکارلامق πργκαρλαμάκ, τ. διαμετρεῖν τι.

پرنیان πρνιάν)(149)(پروزلمك

پرگله πργκαλέ, π. σύντριμμα.
پرگل πργκέλ, τ. διαβήτης.
پرلانتی πηρλάντη, ξ. καὶ
پرلانته πηρλάντα, ξ. ἀδάμας ὁ πολύεδρος.
پرلانچی πιρλανγκήτς, τ. στρόβιλος.
پرمچه περεμτσέ, ξ. κάλως, κ. γεδέκι.
پرمق παρμάκ, τ. δάκτυλος. — باش ἀντίχειρ, μέγας δάκτυλος. صلوت پرمغی καὶ شهادت پرمغی λιχανός, δείκτης. — اورته μέσος δάκτυλος. — یوزك پرمغی καὶ اوکسز δακτυλιώτης, παράμεσος δάκτυλος. — سرچه ὠτίτης, μικρὸς δάκτυλος. — الق ἐξαδάκτυλος· θύννος (ἰχθ.). — قارشدرمق μεσολαβεῖν. تکرلك پرمغی ἀκτὶς (τεχν.). — اوتی πεντάφυλλον (φ.).
پرمقلق παρμακλήχ, τ. κιγκλίς.
پرنار πουρνάρ, τ. καὶ
پرناك πουρνάλ, τ. πρῖνος (φ.).
پرنچ πιρίντς, τ. ὄρυζα· ὀρείχαλκος.
پرنده πρενδέ, π. πτερόεις· κυβίστησις. دن آتمق — ἀπατᾶν.
پرنده‌باز πρενδεπάζ, π. κυβιστής.
پرنس πρένς, ξ. πρίγκιψ.
پرنو περνού, καὶ [σμα.
پرنیان περνιγιάν, π. μεταξωτὸν ὕφα-

پروا περβά, π. φόβος, ταραχή· — ناپذیر ἀτρόμητος, τολμηρός.
پروانه περβάζ, π. (ἐν συνθ.), ὁ πετῶν, ἀπηωρημένος. — بلند ὑψιπέτης.
پروار περβάζ, π. πτῆσις.
پروار پروانه περβάζ, π. στεφάνη.
پروانه پروانه περβανέ, π. φάλαινα, κ. κανδυλοσβύστης (ἔντ.).
پروتستان προτεστάν, ξ. διαμαρτυρόμενος.
پروتستانلق προτεστανλήκ, τ. προτεσταντισμός.
پروتستو προτέστο, ξ. διαμαρτύρησις.
پرور περβέρ, π. (ἐν συνθ.), ὁ τρέφων· προστάτης· ὁ τραφείς. — غریب φιλόξενος.
پروردگار περβερδγκιάρ, π. ὁ τρέφων πάντα, Θεός.
پروریده περβερδέ, π. τεθραμμένος.
پرورش περβερίς, π. τροφή· ἀνατροφή· ἐπιμέλεια. آموز — διδάσκαλος. [ναι.
پروستات προστάτ, ξ. προστάτης (ἀ-
پروسه πρόσζ, τ. ἴχνος μικρὸν εἰς τὴν ἐκτύπωσιν, ἢ τὸ ἐκ τῆς γραφίδος ἐκτοξευόμενον· ἄκλωστος.
پروزلمك πρόσζλεμέκ, τ. περιπλέκεσθαι.

پروقه perούxa, ξ. φενάκη.
پروقه‌جی περούκαδζι, τ. φενακοποιός
پرویز περβίζ, π. νικητής.
پروین περβίν, π. πλειάδες (ἀστρ.).
پریوه περέπολι, ξ. πρόπολις.
پرسه πρέσε, τ στάθμη· βαθμός.
پرهیز περχίζ. π. νηστεία, ἀποχή, δίαιτα. کیز — καὶ طوتق — νηστεύειν.
پرهیزکار περχιζκιάρ, π. λιτός· ὁ νηστεύων.
پرهیزکاری περχιζκιαρί, π. ἐγκράτεια, νηστεία.
پری περί, π. νηρηΐς, πνεῦμα μεταξὺ ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων. روی — ἀγγελοπρόσωπος.
پریشان περισάν, π. διεσκορπισμένος· ἐλεεινός.
پریشانلق περισανλήκ, τ. καὶ
پریشانی περισανί, π. καὶ
پریشانیت περισανιέτ, ἀ. διασκόρπισις, καταστροφή· ἀμηχανία.
پز بὅζκι, τ. κύβαρις, κ. κουβαρίτσα (ἔντ.).
پزم πέζμ, π. πάχνη.
پزمرده πεζμουρδέ, π. κατεστραμμένος· ὠχρός. [ρασμός.
پزمردگی πεζμουρδελίκ, τ. μαپس πές, π. ὀπίσω, ἐπὶ τέλους, ὄπισθέν τινος· ἑπομένως. بی — — ἀλληλοδιαδόχως. و پیش — πρὸ καὶ μετά.
پس πίς, τ. ἴδε پس پس πίς.
پست πέστ, π. χαμηλός.
پستان πιστάν, π. μαστός· κόλπος.
پستر πεστέρ, π. κλίνη.
پسته πιστέ, π. πιστάκιον.
پستیل πεστίλ, τ. μᾶζα ἐκ παντοίων ὑλῶν συμπεφυρμένη. چقارمق — ἐξάγειν τὴν μᾶζαν. . . · κτυπεῖν ἀπηνῶς.
پسر πουσέρ, π. υἱός, παιδίον ἄρρεν.
پسقوس πίσκοπος, ξ. ἐπίσκοπος. قونیه — Μητρόπολις.
پسقوسلق πισκοποσλήκ, τ. τὸ ἐπισκοπικὸν ἀξίωμα· ἐπισκοπή.
پسکل πὅσκιὅλ, ἴδε پوسکل پوسکیول.
پسکورمه πὅσκιὅρμέ, τ. ῥαντισμός.
پسنامه پسمανδέ, π. ὁ καθυστερῶν.
پسند πεσένδ, π. (ἐν συνθ.), ἐπιδεδοκιμάσμενος, ἀρέσκων. خود — αὐτάρεσκος, φίλαυτος.
پسندیده πεσενδέ, π. καὶ
پسندیده پسندیدە πεσενδιδέ, π. εὐάρεστος.
پسی πσί, ἴδε پسی πσίκι.
پسپسی καὶ یلغی — τ. κίθαρος (ἰχθ.).
پسین πεσίν, π. τελευταῖος.
پشت πὅστ, π. ῥάχις.
پشتپا πὅστ-πά, π. πέλμα (ποδός).

پشتک πεσταχτά, π. ἀναλόγιον· γραφεῖον.
پشتمال πεστεμάλ, π. ὀθόνη καλύπτουσα τὸ σῶμα, περιζώστρα.
پشتول πιστόλ, ξ. ὅπλον, πιστόλιον.
پشته πὅστέ, π. λόφος.
پشتیبان πουστιπάν, π. ἔρεισμα.
پشرو πεσρέβ, π. πρόδρομος· προαναχώρησις (μουσ.).
پشکش πεσκέξ, π. (παραφθ. τοῦ پیشکش), δῶρον.
پشکیر πεσκίρ, τ. ἴδε پیشکیر پیشکیر.
پشکین πισκίν, τ. ἐψημένος· ὥριμος· ἔμπειρος.
پشم πέσμ, π. λῆνος.
پشمش πισμίξ, τ. ἴδε پشکین
پشمک πισμέκ, τ. ψήνεσθαι· ὡριμαζειν· ἀποκτᾶν πεῖραν.
پشمش πίσμεμιξ τ. ἄψητος· ἄωρος· ἄπειρος.
پشمین πεσμίν, π. καὶ
پشمینه πεσμινέ, π. μάλλινος.
پشورمک πισιρμέκ, τ. ψήνειν.
پشه πεσέ, π. κώνωψ (ἔντ.).
پشکار πεσεγκιάρ, τ. μῖμος, μεταπράτης.
پشیمان πεσιμάν, π. μεταμεμελημένος. [λεια.
پشیمانلق πεσιμανλήκ, τ. μεταμέ-
پشین πεσίν, τ. (παραφθ. τοῦ پیشین), τοῖς μετρητοῖς, προκαταβολή· ἐκ τῶν προτέρων. ده پشین — τοῖς μετρητοῖς. اولمق — καὶ بوجه — προκαταβολικῶς. — الك πρὸ παντὸς ἄλλου. کورمك — προβλέπειν. ویرمك — προκαταβάλλειν.
پشینگی πεσίνεν, ἀ. προκαταβολικῶς.
پصترمه پαστηρμά, καὶ
پصدرمه پασδηρμά, τ. ἴδε پاصدرمه
پطاقه πετακά, ξ. σῆμα, ἐπιγραφή.
پطریق πατρίκ, ξ. ἴδε پطریق πατρίκ.
پف πὅφ, π. φύσημα, τὸ σβύνειν τὸ φῶς.
پفکوز πουφκερδέ, π. ἐσβεσμένος.
پقسان πεκσάν, τ. εἶδος τηλεβόλου.
پك πέκι, τ. σκληρός· πολύ. — فیلاروس. ایو — πολὺ καλά· πολὺ καλός. کوز — ὡραιότατος· κάλλιστα. اعلا — ἐξαίρετα. چوق — λίαν, ὑπερβαλλόντως.
پکتک πεκιτμέκ, σκληρύνειν.
پکسمك πεκισμάδ, καὶ
پکسمت πεκισμέτ, τ. ἴδε پکسمك
پکشدرمك πεκισδηρμέκ, τ. ἴδε پکتک πεκιτμέκ.
پکشمك πεκισμέκ, τ. σκληρύνεσθαι.
پکمز πεκμεζ, τ. ἔψημα, γλεῦκος.
پکی πέκι, τ. (παραφθ. τοῦ ایو پك), πολὺ καλά.

لړ πούλ, π. γέφυρα.
پلاتینه πλατερίνα, ξ. ψάρος(ἰχθ.).
پلاتینه πλατίνα, ξ. χρυσάργυρος.
پلاچقه πλάτσκα, τ. λάφυρον.
پلاز παλάζ, ἴδε پلاژ
پلاس παλάς, π. ὕφασμα χονδρόν.
پلاسقه παλάσκα, ἴδε پلاسقه
پلاک πλάκ, ξ. καὶ
پلاکه πλάκα, ξ. ἐπιγραφή.
پلامار παλαμάρ, ἴδε پلامار
پلامود παλαμούδ, ἴδε پلامود
پلان πλάν, ξ. οἰκονομία, κ. σχέδιον.
پلانتاته πλαντάτα, ξ. ἄβαξ (γεωμ.).
پلانگه παλάνγα, τ. βασούλκον
پلانگه παλάγκα, ἴδε پلانگه
پلانیه πλάνια, τ. ῥυκάνη.
پلاو πιλάβ, π. τὸ ἐξ ὀρύζης καὶ βουτύρου φαγητόν, κ. πιλάφι. — پلاو πιλάφι μὲ χρόκον.
پلتك πελτέκι, τ. τραυλός.
پلتكلك πελτεκιλίκι, τ. τραυλότης.
پلتكلمك πελτεκιλεμέκι, τ. τραυλίζειν.
پلته πελτέ, τ. πῆγος, κ. πηκτή.
پلچ πιλίτς, ἴδε پلچ پلیتژ.
پلسك πελεσένκι, ἴδε پلسان πελεσαν. — پلغامیش (φ.).
پلنك πελένκι, π. λεοπάρδαλις· τίγρις (ζ.).
پلیت πελίτ, τ. ἴδε پلو πουλούτ.

پلید πελίδ, π. ῥυπαρός.
پلین πελίν, τ. ἄψινθος (φ.). — قره ἀβρότονον (φ.).
پمبوق παμούχ, ἴδε پامبوق παμπούχ.
پناق πενάχ, π. ἄσυλον· ἕδρα. پادشاه — ظل ὁ Σουλτᾶνος τὸ ἄσυλον τοῦ κόσμου. — صدارت ὁ μέγας βεζύρης. — ولایت ὁ γενικὸς διοικητής. — حضرت فتوا ἡ κατ' ἐξοχὴν ἕδρα τῶν ἱερονομικῶν ἀποφάνσεων· τίτλος ἀπονεμόμενος εἰς τὸν Σεϊχουλ-ισλάμην, ὅθεν ἀπορρέουσιν αὐταί.
پناير παναίρ, ἴδε پلیر παναίρ.
پنبوق παμπούχ, ἴδε پامبوق παμπούχ.
پنپه πεπέ, π. βάμβαξ· βαμβακερός.
پنپه πεπέ, τ. ῥοδόχρους.
پنپه‌زار πεπεζάρ, τ. ἀραχνοειδὲς ὕφασμα.
پنتی πιντή, τ. ῥυπαρός.
پنج πέντζ, π. πέντε.
پنجار πιντζάρ, ἴδε پانچار παντσάρ.
پنجاه πεντζάχ, π. πεντήκοντα.
پنجره πέντζερε, π. παράθυρον.
پنجشنبه πεντζενπέ, π. κ. περσενπέ, Πέμπτη. [νος.
پنجکوشه πεντζκιοσέ, π. πεντάγωνος.
پنجم πεντζόμ, π. πέμπτος.

پنجه πεντζέ, καὶ
پنجه πεντσέ, π. πυγμή, δράξ· ὄνυξ ἢ ποὺς σαρκοβόρων. — سی ἑπτάφυλλον (φ.). — سیر ἄνθραξ (παθολ.).
پنجه‌لشمك πεντσελεσμέκι, τ. ἀντιπαλαίειν.
پنجه‌لمك πεντσελεμέκι, τ. ἅπτεσθαι διὰ τῆς δρακός.
پنجیك πεντσίκι, τ. πιστοποιητικὸν ἔγγραφον εἴλωτος.
پند πένδ, π. νουθεσία.
پندو πιντού, π. κρότων (ἔντ.).
پنکن πενγκιάν, π. κύαθος.
پنهان πινχάν, π. ἀπόκρυφος.
پنیر πενίρ, π. τυρός.
پو πού, π. τρέξιμον, δρόμος· (ἐν συνθ.), ἐξερευνῶν, ἐξακριβῶν.
پوپا πούπα, ξ. καὶ
پوپه πούππα, ξ. πρύμνη(πλοίου). — کیتمك οὐριοδρομεῖν.
پوپله πούπλα, ξ. πτίλον.
پوت πότ, τ. ἐπτυγμένος· συγχαμπή. — قیرمق λέγειν ἀπρεπῆ.
پوت πούτ, ἴδε پت πότ.
پوتره πότρα, τ. εἰς τὰ ὅπλα.
پوتور ποτούρ, τ. εἶδος περισκελίδος πλατείας.
پوتوق πουτούχ, τ. κάμηλος ἀρτιγέννητος (ζ.).

پوته πότε, π. χοάνη. [νατ.).
پوجه πούδζ, τ. οὐριατὸν ὀστοῦν (ἀ-
پوجه پودزه πόδζα, τ. ἡ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ πλοίου (ναυτ.).
پوجه‌لمك ποδζαλαμάκ, τ. διασείειν.
پوچ πότς, τ. κοῦφος· ἄσημος. κόκκυξ (ἀνατ.).
پود πούδ, π. ἐρυφή, κ. 'φάδι.
پورتقال πορτοκάλ, τ. χρυσόμηλον.
پورتقاللق πορτοκαλλήκ, τ. πορτοκαλεών.
پورتك πορτέκι, τ. κατάλιθος· τραχύς.
پورتك پورتكه πουρτέκι, τ. βόστρυξ.
پورچه πουρτά, τ. θραῦσμα, κλάσμα. — پورچه لری συντρίμματα.
پوزینه πουζίνα, π. πίθηκος.
پورسلان πορσελέν, ξ. ἀγγεῖα πήλινα πορσελάνης.
پورصوق πορσούχ, τ. τρόχος (ζ.).
پورو پوربز πόρβζ, ἴδε پرو پربز πόρβζ.
پوس πούς, τ. ἀχλύς.
پوسات πουσάτ, ἴδε پوساط πουσάτ.
پوساریق πουταρίκ, ἴδε پوساریق
پوساط πουσάτ, τ. ἱπποσκευή, ἀμαξοσκευή· ὁπλοθήκη.
پوست πόστ, π. δέρμα (ἀκατέργαστον)· ὑπούργημα. — شیخ — شریعت ὁ καθήμενος ἐπὶ τῆς ἐνδόξου θέσεως τοῦ νόμου·

(τίτλος τῶν ἱεροδικαστῶν, τοῦ Καζασκέρη καὶ τοῦ Σεὶχ-αὐλ ἰσλάμη).

پوستال پوستάλ, τ. εἶδος πεδίλου.

پوستکی پόστεκί, π. δέρμα.

پوسته پόστα, ξ. ταχυδρομεῖον. سی — شهر ἐγχώριον ταχυδρομεῖον. خی — ταχυδρομεῖον.

پوستهجی پόσταδζη, τ. ταχυδρόμος.

پوستین پοστίν, π. δέρμα· σισύρα.

پوسکورمك پόσκιορμέκ, τ. ῥαντίζειν διὰ τοῦ στόματος.

پوسکورمه پόσκιορμέ, τ. συνδαυλισμός· ῥαντισμός.

پوسکول پόσκιόλ, τ. θύσανος.

پوسکی پόσκιό, τ. τετριμμένος· κοινός.

پوسور پόσόρ, τ. ῥυπαρός.

پوسه پουσέ, ἴδε بوسه πουσέ.

پوش πούς, π. (ἐν συνθ.), ὁ περιβάλλων. — چول ῥακενδύτης.

پوشنده πουσενδέ, π. καλύπτειν.

پوشیده πουσιδέ, π. κεκαλυμμένος· κατατετριμμένος· σεσηπώς

پوص πούς, ἴδε بوص πούς.

پوصاریق πουσαρίκ, τ. ὑμίχλη, ὑγρασία.

پوصله πούσλα, τ. κατάλογος, σημείωσις.

پوصمق πουσμάκ, τ. ἐνεδρεύειν.

بوصو πουσού, τ. ἐνέδρα, παγίς. طوتمق — ἐνεδρεύειν.

بوصوله πούσουλα, ξ. ναυτικὴ πυξίς. شامرمق ـی — ἀμηχανεῖν.

بوصه πουσά, τ. ὑποστάθμη, καθίζημα, κ. καταπάτι.

بوطور ποτούρ, ἴδε بوتور ποτούρ.

بوغچه بوγατσά, ἴδε بوغچه بوγατσά.

بوف πούφ, τ. φύσημα ἰσχυρόν.

بوفپوف, τ. ἐπιφ. ἀποστροφῆς, οἵα!

بوقتری بуφτερί, τ. σῦριγξ κυνηγοῦ.

بوقلمك بуφλεμέκ, τ. φυσᾶν.

بول πούλ, τ. ὀβολός· λεπὶς (ἰχθύος)· σῆμα· πεσσός· πέταλον λεπτὸν καὶ στρογγύλον χρυσοῦν, ἀργυροῦν, χαλκοῦν ἢ ἐκ χάλυβος, τρημάτιον ἐν μέσῳ ἔχον καὶ τοῖς ἱματίοις χάριν κοσμήματος προσραπτόμενον, κ. τρέμουσα. ـی — بوسته γραμματόσημον. ـی — فه κροτάλιον.

بولاق πουλάδ, π. χάλυψ.

بولوسکون πόλόσκιόν, τ. ἀπαρίνη (φ.).

بولیقه πολιτίκα, ξ. φιλοφροσύνη.

بولیقه لو πολιτίκαλή, ξ. φιλοφρονητικός.

بولچه πόλιτσά, ξ. συναλλαγματική.

بولیس πολίς, ξ ἀστυνομία.

بولیغالا πολίγαλα, ξ. πολύγαλον (φ.).

پوماط πομάτα, ξ. ἀλοιφή· χρίσμα (ἀρωματικόν).

پومبول πομπόλ, τ. εὐρύτατος.

پونچ πούντς, ξ. ποτὸν ἐκ ῥουμίου καὶ σακχάρεως.

پونزه πονζά, ξ. κίσσηρις (λίθος).

پوه پوه πούχ-πούχ, τ. κολακεία.

پوی πούγι, ἴδε پو πού.

پویا πουγιά, π. καὶ

پویان πουγιάν, π. ὁ τρέχων.

پیراپو πογιράζ, ξ. βορρᾶς.

پیرالق πουγιралήκ, τ. δοκός.

پپه πεπέ, ἴδε پپه πεπέ.

پچره πεχρέ, π. φυλακή.

پچهدار πεχρεδάρ, π. φύλαξ.

پچرلمك πεχρίζ, ἴδε پچرلمك περχίζ.

پچلو πεχλού, π. πλευρά· λαγών (ἀνατ.).

پچلوان πεχλεβάν, π. ἀθλητής.

پچلوانلق πεχλεβανλήκ, τ. ἄθλησις.

پچه πεχλέ, τ. ἴδε پچلو πεχλού طاشی — ἐπιτύμβιον.

پچن πεχέν, π. καὶ

پچنا πεχνά, π. καὶ

پچناور πεχναβέρ, π. εὖρος· πλατύς.

پچناوری πεχναβερί, π. καὶ

پچناغی πεχναγί, π. εὐρύτης· πλάτος

پچنکیر πεχενγκίρ, τ. μέτρον (λειτουργοῦ).

پچین πεχίν, π. εὐρύς.

پگ πέγ, π. πούς· βῆμα· ἀρσαβών, προκαταβολή. اورمق — ὑπερθεματίζειν.

پگپگ πεγα-πέγ, π. ἴδε پدرپی

پیاتا πιάτα, ξ. πινάκιον, τρυβλίον.

پیاده πιαδέ, π. πεζός· λέμβος, ἀκάτιον· πεζὸς (στρατιώτης).

پیاز πιάζ, π. κρόμμυον (φ.).

پیاز πιάζ, τ. καρύκευμα φασιόλων μετὰ κρομμύων.

پیاسه πιάσα, ξ. δημοσία πλατεῖα· τιμὴ ἀγορᾶς.

پیاله πιάτα, ἴδε پیاتا πιάτα.

پیاله πιαλέ, ποτήριον.

پیام πεγιάμ, π. εἴδησις· ἀγγελία.

پیام آور πεγιάμ ἀβέρ, π. ἀγγελιοφόρος.

پیامبر πεγιαμπέρ, π. προφήτης.

پیامبرس πεγιαμπρές, π. ἀγγελιοφόρος

پیامش πεγιαμούς, π. σκυλλοκρόμμυον (φ.).

پیانقو πιάνκο, ξ. λαχεῖον.

پیانو πιάνο, ξ. κλειδοκύμβαλον.

پیچ πίτς, τ. νόθος.

پیچ πίτς, π. πτυχή.

پیچاپیچ πιτσαπίτς, π. καὶ

پیچان πιτσάν, π. ἴδε پیچیده πιτσιδέ.

پیچپا πιτσπά, π. καρκίνος.

پیچدار πιτσδάρ, π. καὶ

پیو پلتۍ-ډو-تاپ، π. φόβος.
پیچیده پیتیدې، π. τετυλιγμένος.
پیچ پیچ، π. λήμη, κ. τσίμλα.
پیدا پیدا کیږ — ἀποκτᾶσθαι· παράγειν.
پیداهلق پیدا کیږ داهلق، τ. ἐφευρίσκειν.
پیدرپی پیدر-پیدر، π. βαθμηδόν.
پیدا پیدا، ξ. πήττα.
پیر پیر، π. γέρων ἀρχηγὸς μοναχικοῦ τάγματος· ἅγιος. اول — εὖγε! ζῆθι!
پیرا پیرا، π. (ἐν συνθ.), ὁ κοσμῶν.
پیراسته پیراسته، π. εὔκοσμος διωρθωμένος.
پیرامن پیرامن، π. καὶ
پیرامون پیرامون، π. περίμετρος.
پیراهان پیراهان، π. καὶ
پیراهن پیراهن، π. χιτών.
پیرای پیرای، π. ὁ κοσμῶν.
پیرایش پیرایش، π. καὶ
پیرایندې پیرایندې، π. τακτοποιῶν.
پیرایه پیرایه، π. κόσμημα.
پیرپیر پیرپیر، τ. πτωχός.
پیرسان پیرسان، π. γέρων.
پیرلیک پیرلیک، τ. γῆρας.
پیرمغان پیرمغان، π. βάκχος, κάπηλος.
پیرو پیرو، π. ὁ ἕπεσθαι ἀκολουθῶν· ὀπαδός.
پیروزه پیروزه، π. κάλαϊς (λίθος).
پیره پیره، τ. ψύλλος. اوی — πύρεθρον.
پیرهن پیرهن، π. καὶ
پیرهن پیرهن، π. γραῖα.
پیرهلمیک پیرهلمیک، τ. ψυλλίζειν.
پیرهلنمیک پیرهلنمیک، τ. ψυλλίζεσθαι.
پیرهن پیرهن، π. ἱδε پیراهن
پیرهنسیز پیرهنسیز، τ. ἀχίτων.
پیری پیری، π. γῆρας.
پیریانه پیریانه، π. γεροντικῶς.
پیس پیس، τ. ῥυπαρός· μοχθηρός· φοικτός. ویژه — αἰσχρολόγος.
پیسجه پیسجه، τ. ῥυπαρῶς.
پیسلتمیک پیسلتمیک، τ. ῥυπαίνειν.
پیسلک پیسلک، τ. ῥυπαρότης.
پیسلنمیک پیسلنمیک، τ. ῥυπαίνεσθαι.
پیش پیش، π. τὸ ἔμπροσθεν.
پیشانی پیشانی، π. μέτωπον (ἀνατ.).
پیشبار پیشبار، π. καὶ
پیشباره پیشباره، π. μαῖα.
پیشباره پیشباره، π. ὁ ἀντιμετωπίζων.
پیشتخته پیشتخته، π. ἱδε پشتخته
پیشدار پیشدار، π. ἐμπροσθοφυλακή, πρωτολοχία.
پیشرمیک پیشرمیک، τ. ἱδε پشورمیک
پیشرو پیشرو، π. ἱδε پشرو پیشرهو.
پیشکه پیشکه، π. προαύλιον.

پیشکر پیشکر، π. μεταφράστης.
پیشکش پیشکش، π. ἱδε پشکش پیشکهش
پیشکیر پیشکیر، π. ἱδε پشکیر
پیشکین پیشکین، τ. ἱδε پشکین پیشکین.
پیشم پیشم، ἱδε پشم پیشمی.
پیشمک پیشمک، τ. ἱδε پشمک
پیشنهاد پیشنهاد، π. θεμέλιον· σωνήθεια.
پیشوا پیشوا، π. ἀρχηγός· ὁδηγός.
پیشه پیشه، π. ἄσκησις, συνήθεια.
پیشه‌کار پیشه‌کار، π. τεχνίτης.
پیشه‌که پیشه‌که، π. ἐργαστήριον.
پیشه‌گر پیشه‌گر، π. καὶ
پیشه‌ور پیشه‌ور، π. καὶ
پیشه‌ور پیشه‌ور، π. τεχνίτης.
پیشین پیشین، π. προηγούμενος, ἀρχαῖος· ἐκ προκαταβολῆς. — ویژه προκαταβολικῶς.
پیغاله پیغاله، π. ποτήριον.
پیغام پیغام، π. ἱδε پیام پیغامبر.
پیغامبر پیغامبر، π. ἀγγελιοφόρος· چچکی — ماوی κύανος(ἄνθ.).
پیغامبرلیک پیغامبرلیک، τ. καὶ
پیغامبری پیغامبری، π. προφητεία.
پیغامکذار پیغامکذار، π. ἀγγελιοφόρος.
پیغم پیغم، π. ἱδε پیام پیغام.
پیغمبر پیغمبر، π. ἱδε پیغامبر پیغامبر γαμπέρ. Γράφεται μόνον حضرت — ὁ κατ' ἐξοχὴν ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὁ Μωάμεθ.
پیغوله پیغوله، π. γωνία· ἄκρα.
پیک پیک، π. πεζός· δορυφόρος.
پیکار پیکار، π. μάχη.
پیکار پیکار پونار، ἱδε پیکار پونار.
پیکر پیکر، π. μορφή.
پیکه پیکه، τ. βάθρον, κ. μπάγκα.
پیل پیل، π. ἐλέφας (ζ.).
پیما پیما، π. (ἐν συνθ.), ὁ μετρῶν. — پیماینده περιηγητής.
پیمان پیمان، π. ὑπόσχεσις· σύμβασις.
پیمانه پیمانه، π. μέτρον· ποτήριον.
پیمای پیمای، π. ὁ ζυγίζων.
پینر پینر، π. پینر پینر.
پینس پینس، ξ. πίννα (ὄστρ.).
پیوست پیوست، π. ἕνωσις· (ἐν συνθ.) ὁ συνδέων.
پیوسته پیوسته، π. συνδεδεμένος· ἀδιαλείπτως.
پیوند پیوند، π. δεσμός· (ἐν συνθ.), ὁ συνδέων. [(φ.).
پیچ‌کست پیچ-کست، π. κολοκυνθίς
پیکه پیکه، π. ἐμπροσθοφυλακή, πρωτολοχία.
پینک پینک، τ. κοίμησις.

ت

(باب التاء)

تا

ت té, tritón mèn grámma toũ arabikoũ, téartron dè toũ tourkopersikoũ álfabḗtou. Arithmētikõs, katà tò ابجد (abǧd), isodunameĩ tõ 400.

ت té, á. diá. ابا — mà tòn Theón!

ت té. Tò grámma toũto prostithémenon eis tḕn rízan energētikõn tinon rḗmatōn, kathístēsin aútà diploenergētikà ḕ hupēretikà, hõs تاغمق tagēmák, t. kaleĩn, تاغمچ tagēmák, t. poieĩn ḕ bállein kaleĩn. تاغرلق tagērlák, t. hatoimázein, تاغرلچق tagērlák, t. poieĩn hatoimázein.

تا té, tá, á. ónoma toũ grámmatos ت

تاجلنق

تا tá, p. méchri, éōs· aph' oũ, aph' ótou.

تا tá, p. (en sunth.), ptuchḗ· parómoios· dḗma. Tithémenon eis tò télos tõn persikõn arithmētikõn onomátōn chrēsimeúei eis schēmatismòn epithétōn kaì ousiastikõn, hõs تاغچه tagēché, eis kaì تاغچی tagēchí, áploũs, éniaũs· تادو dó, dúo kaì تادوتا doutá, diploũs.

تاپ táp, á. ischús lámpsis.

تاپ táp, p. (en sunth.) ó lámpōn· phōtagōgõn.

تاپان tapán, p. lampròs.

تاپان tapán, t. íde تاپان tapán.

تاپاور tap-abér, p. dunatós.

تاپاچنه tap-chané, p. cheimádion phu-

τõn· loutrón· ptōchokomeĩon.

تاپدار tapdár, p. thermòs· stilpnós.

تاپدان tapdán, p. thermótēs.

تاپستان tapistán, p. théros.

تاپش tapíš, p. áktis.

تاپی tapí', á. ó epómenos, upagómenos eis állon.

تاپیون tapi'oún, á. apóstolοι.

تاپیه tapi'á, á. thēl. toũ تاپی

تاپیین tapi'ín, á. íde تاپیون

تاپیت tapi'gét, á. upēkoótēs.

تاپناك tapnák, p. kaì

تاپندە tapendé, p. lamprós, phaeinós.

تاپوت tapút, á. phéretron.

تاپه tapé, p. tḗganon.

تاپید tapi'íd, á. diaiṓnisis.

تاپیر tapi'ír, á. belonismós (cheirg.).

تاپه tápa, íde تاپ tápa.

تاتار tatár, t. tachudrómos.

تاتارجق tatarjḗk, t. skníps (ĕnt.).

تاثر tásr teessoúr, á. tò épesthai thlîpsis.

تاثیر tasír, á. epídoasis.

تاثیرات tasirát. plēth. toũ progēg.

تاج tádz, p. stémma· kionókranon.

تاجدار tadzdár, p. skēptoũchos.

تاجداری tadzdarí, p. tò basilikòn áxíōma, batilεía.

تاجر tadzír, á. émporos.

تاجك tadzík, t. állótrios.

تاجلنق tadzlanmák, t. stépheσthai.

تاجه tadzé, p. lóphos petteinoũ.

تاجیل ta'dzíl, á. órzein proθesmían· anabállein. [rhēsis.

تاخر taxchoúr, á. anabolḗ hústé-

تاخیر ta'chír, á. anabolḗ. تقدیم — prōthústeron.

تاخیر تعدد taxchoúr, á. ēthikopoiḗtis.

تادیب ta'díb, á. timōría· ēthikopoiḗsis.

تادیه ta'diyé, á. tò apotínein.

تار tár, p. skótos. عنکبوت — éstòs arákhnēs.

تارات tarát, p. kaì

تاراج taráj tarádz, p. lēlasía.

تاراجکر tarajkér, p. lēlátēs.

تاراش tarádz, p. íde تاراج tarádz.

تارة tárete, á. parautíka.

تارتارمکی tartarmkí, z. emetikón.

تارچین tartsín, íde تارچین dartsín.

تارخانه tarchané, íde تارخانه tarchané.

تارك tarík, á. ó egkataleípōn. — منیا monachós.

تارلا tarlá, t. íde تارلا tarlá.

تارم tarím, p. skēnḗ.

تارمار tarmár, p. diesκorpismένος.

تاریخ tarík, á. ēmeromēnía· istoría. هجری — ḕ apò Egeírας chronología. عیسوی — ḕ apò Christoũ chronología. رومی — ḕ katà Rōmaíous chronolo-

γία. تمق — καὶ قومق — βάλλειν, γράφειν ἡμερομηνίαν. — سويلك συντάττειν μονόγραμμα.

تاريخيه ταριχιγέ, θηλ. τοῦ προηγ.

تاريخ ταρίχι, π. σκοτεινός. [νος.

تاز τάζ, π. (ἐν συνθ.), ὁ ῥιπτόμε-

تازكى ταζεκί, π. ἴδε تازلك

تازه ταζενδέ, π. ἴδε تاز τάζ.

تازه ταζέ, π. νέος· νωπός.

تازلك ταζελίκι, τ. νωπότης, νεότης.

تازلامك ταζελεμέκ, τ. ἀνανεοῦν.

تازلانمك ταζελενμέκ, π. ἀνανεοῦσθαι· ἀναχλοάζειν.

تازى ταζί, ἀ. ὑπηρέτης ἄραψ· ἡ ἀραβικὴ γλῶσσα· λαγωνικόν.

تازيانه ταζγανέ, π. πλῆκτρον.

تاس τάς, τ. ὅλως, πάντῃ. تمام — ὁλόκληρος.

تأسيس τεεσσούς, ἀ. θεμελιοῦσθαι.

تاسع τασή', ἀ. ἔνατος.

تأسف τεεσούφ, ἀ. θλῖψις.

تاسمه τασμά, τ. ἱμάς, περιδέραιον.

تاسه τασέ, π. λύπη. چكمك — λυπεῖσθαι. [δειν.

تاسه لندرمك τασελενδηρμέκ, τ. θλί-

تاسه لنمك τασελενμέκ, τ. θλίβεσθαι.

تاسه لو τασελή, τ. τεθλιμμένος.

تأسيس τε'σίς, ἀ. θεμελίωσις.

تاش τάς, ἀ. ἐφηλίς, κ. πυκνῆλα (παθολ.).

تاشير ταΐρ, ἀ. γνάθος, γένυς (ἀνατ.).

تاصلق τασλάκ, τ. σκιαγραφία.

تاسمه τασμά, ἴδε تاسمه τασμά.

تاغ τάγ, π. πτελέα (φ.).

تاقم τακμάκ, ἴδε تاقم طاقم τακμάκ.

تاكى τάκι, π. κλῆμα.

تاكيلمك τεεκιούδ, ἀ. ἐπιῤῥωννύναι.

تاكيل τεεκιούλ, ἀ. βρῶσις.

تاكى τά-κι, ἴδε تكيم تاكى τά-κιμ.

تأكيد τε'κίδ, ἀ. ἐπίτασις.

تكيم τά-κιμ, τ. ἴσως, ἵνα, ὥστε, νά.

تالاز ταλάζ, ξ. κῦμα, δίνη.

تالاش ταλάς, τ. ταραχή· ἔρις, φιλονεικία.

تالامق ταλαμάκ, τ. λῃΐζειν.

تالان ταλάν, π. ἴδε تاراج تاراڤز.

تالف τεελλούφ, ἀ. ἐθίζεσθαι, συμφιλιοῦσθαι.

تالم τεελλούμ, ἀ. ἄλγος, λύπη.

تالى ταλί, ἀ. ἐπόμενος· πρόσθετος.

تالى ταλί, ἀ. ὁ ἀναγινώσκων.

تأليف τε'λιφ, ἀ. συγγραφή· σύνταξις· συμφιλίωσις· ἐθίζειν.

تأليفات τε'λιφάτ, ἀ. πλ. τοῦ προηγ.

تام τάμμ, τ. ὁλόκληρος.

تأمل τεεμμούλ, ἀ. προσοχή· σκέψις. — تأمل سز ἀπερισκέπτως. [πτος.

تأملسز τεεμουλσούζ, τ. ἀπερίσκε-

تأمن τεεμμούν, ἀ. ἀσφάλεια.

تأمين τε'μίν, ἀ. ἐξασφάλισις.

تاندور ταντούρ, τ. (παραφθ. τοῦ تنور), αἴθραξ. [σκέψεως.

تأنى τεεννί, ἀ. βραδύτης ἐκ περι-

تأنيث τε'νίς, ἀ. τὸ καθιστάναι θηλυκόν, τὸ διατυποῦν λέξιν τινὰ εἰς γένος θηλυκόν.

تأنيس τε'νίς, ἀ. ἐξοικειοῦν· στερεῖν

تاو τάβ, ἴδε تاپ τάπ.

تاو τάβ, τ. ἡ προσήκουσα θερμοκρασία· διάβρεξις τοῦ πρὸς ἐκτύπωσιν χάρτου· ὥρα εὔθε-

تاوان ταβάν, τ. ὀροφή. [τος.

تاوخانه ταβ-χανέ, ἴδε تاوخانه

تاوسامق ταβσαμάκ, τ. προσδιορίζειν· φθείρειν.

تاولامق ταβλαμάκ, τ. θερμαίνειν· διαβρέχειν· ἑτεῖν καταλλήλως.

تاوله τάβλα, τ. (παραφθ. τοῦ طوبله), ἱπποστάσιον.

تاوله τάβλα (παραφθ. τοῦ طبله), ἴδε طبله تاپلا.

تاوله τάβλα, ξ. κύβος· ἄβαξ.

تاوه ταβά, π. ἴδε تاپه ταπέ.

تأويل τε'βίλ, ἀ. ἑρμηνεία.

تأويلات τε'βιλάτ, πλ. τοῦ προηγ.

تأهل τεεχχούλ, ἀ. νυμφεύεσθαι· γάμος.

تأهيل τε'χίλ, ἀ. ἐγκληματήσις.

تائب ταΐπ, ἀ. ὁ μετανοῶν.

تأييد τεεγιούδ, ἀ. ἐνισχύεσθαι, βοηθεῖσθαι· στερεοποιεῖσθαι.

تأييد τε'γίδ, ἀ. ἐνίσχυσις.

تأييدات τε'γιδάτ, πλ. τοῦ προηγ. ربانيه — θεία ἀντίληψις.

تپ τέπ, π. πυρετός (παθολ.).

تپادر τεπαδούρ, ἀ. ἐκπηγάζειν, ἐπέρχεσθαι.

تپادل τεπαδούλ, ἀ. ἀνταλλαγή.

تپادلات τεπαδουλάτ, πλ. τοῦ προηγ.

تپار τεπάρ, ἀ. ἀσέλγεια, φθορά, καταστροφή. — دار ال ἅδης.

تپار τεπάρ, π. γενεά, φυλή.

تپارخه τεπάρεχε, ἀ. εὐλογητὸς εἴη! الله — εὐλογητὸς ὁ Θεός!

تپاشير τεπαΐρ, τ. κρητίς, κιμωλία.

تپاشير τεπαΐρ, πλ. τοῦ تپاشير τεπαΐρ.

تپه لمق τεπ'λούδ, ἀ. τὸ ἀπομακρύνεσθαι. [βαῖον·

تپاغوز τεπαγούζ, ἀ. μῖσος ἀμοι-

تپاكى τεπακί, ἀ. ἐπιχειρεῖν· προς-ποιεῖσθαι τὸν κλαίοντα.

تپاه τεπάχ, π. ἐφθαρμένος.

تپاهى τεπαχί, ἀ. ἀλαζονεία.

تپاين τεπαγγίν, ἀ. ἀπομάκρυνσις· διαφορά· ἀντίπραξις.

تپجيل τεπδζίλ, ἀ. σέβας, τιμή.

تپجيلات τεπδζιλάτ, πλ. τοῦ προηγ.

تپجر τεπαχχούρ, ἀ. τὸ βυθίζεσθαι εἰς τὴν θάλασσαν.

تپخال τεπχάλ, ἀ. καὶ

تبرغاله تەپخالە، ا. ئیڕوا، ک. ئیڕوتێریا· پومڤۆلۆز ئاڕۆ. [مایوس.
تبختور تەپاختوور، ا. تڕەخین ئرۆ-
تبخیر تەپاخیور، ا. ئیڤاتمیسیس.
تبخیر تەپخیر، ا. ئیوۆدیازین.
تبدل تەپەددوول، ا. مەتابۆلێ· ئانتیکاتاستاسیس.
تبدلات تەپەددوولات، پل. تووپرۆنێ.
تبدیل تەپۆیل، ا. مەتابۆلێ· مەتامڤیەسیس. قیاف — مەتامڤیەسموس· ئاگنۆریستوس. هوا — ئاللاگێ ئەیروس. [لێلوس.
تبدیل تەپۆیل، ت. موستیکۆس ئۆپاللێلوس· تەپۆیلان، ا. مەتێمڤیەسمینوس· ئینالاگز· ئانتی.
تبدیلات تەپۆیلات، پل. تووپۆیل.
تبذیر تەپزیر، ا. سپەیرین· ڕانتیزین· ئاپانان.
تبر تەپێر، ت. ئامڤیپەلێکیوس.
تبر تەپێر، ت. پولیئانثەمۆن (ڤ.).
تبر تەپیر، ا. خۆسۆس· ئارگۆروس· کۆککوس خۆسیتیس.
تبرا تەپەڕا، ا. ئاپۆمئاکرۆنەسثای· ئاپۆستڕەڤەسثای.
تبرد تەپەڕۆۆد، ا. ئاپۆڤۆخین.
تبردار تەپەڕۆۆدار، ت. سکاپانەۆس.
تبرز تەپەڕۆۆز، ا. ئێککریسیس.
تبرطم تەپەرتۆۆم، ا. ۆرگیزەسثای.
تبرع تەپەڕۆۆ، ا. تۆ پڕۆسڤێڕین تی ۆۆرەان.

تبرع تەپێڕۆۆان، ا. ۆۆرەان.
تبرک تەپەڕۆۆکی، ا. تۆ ئەپیکالەیسثای تێن ئەۆلۆگیان تووۆ ثەۆۆ· ئەۆلۆگیا· ۆۆرون.
تبرک تەپەڕۆۆکەن، ا. تێ ئەۆلۆگیا تووۆ ثەۆۆ.
تبری تەپڕیە، ا. ئاثۆسۆۆن. تبرى — ئاثۆسۆۆسثای.
تبرید تەپڕیۆ، ا. تۆ ڤیخڕەینین.
تبریک تەپڕیکی، ا. سیگخاریتێڕیون.
تبریکات تەپڕیکات، پل. تووپرۆنێ.
تبزیق تەپزیخ، ا. پتیەلیزین.
تبزیل تەپزیل، ا. پاراکەنتێسیس (خەیروۆرگ.).
تبس تەپەس، ت. گالێنێ.
تبسط تەپەسسووت، ا. دیاخۆسیس· ەپەکتاسیس· ەۆڕۆنسیس.
تبسم تەپەسسووم، ا. مەیدیاما.
تبسی تەپسی، ۆۆە تبسی تەپسی.
تبسیتر تەپسیتڕەی، ت. کەی
تبسیرمی تەپسیرمەی، ت. کاتاپڕاۆنین· پاۆین.
تبشیر تەپۆڕ، ا. ئاگگەلیا کالێ.
تبشیرات تەپۆیراد، پل. تووپرۆنێ.
تبشیرنامه تەپۆیرناممە، پ. ەپیستۆلێ ئایسیا ئاگگەللۆسا.
تبصبص تەپەسپۆۆس، ا. ثۆپیا.
تبصبصات تەپەسپۆۆساد، پل. تووپر-

تبصر تەپەسسۆۆر، ا. سکەپتەسثای.
تبصره تەپسێڕە، ا. پڕۆکالەین تێن پڕۆسۆخێ.
تبعاً تەپ'ان، ا. ۆپۆتاکتیکۆس.
تبعه تەپە'ا، پل. تووۆ ەیۆ تاپ'.
تبعیت تەپەیگەت، ا. ەپەسثای· ۆپێکۆۆتیس.
تبعیه تەپەیگەتەن، ا. کاث'ۆپاکۆێ.
تبعید تەپ'ید، ا. تۆ ئاپەمئاکرۆۆنین.
تبعیض تەپ'یز، ا. ئافیستانای، ئاپۆخۆڕیزین.
تبکیت تەپکیت، ا. ئاپۆدەیکنۆین.
تبل تەپل، ت. ۆۆتیس· پتیخێ.
تبلبل تەپەلپۆۆل، ا. سۆگخۆسیس (گلۆسسۆن).
تبلر تەپەللۆۆس، ا. ئاپۆکرۆستاللۆ-
تبلش تەپەللۆۆش، ا. پڕۆسکۆمما.
تبلل تەپەللۆۆل، ا. دیاڤرەکسیس.
تبلیغ تەپلیگ، ا. ئاناکۆینۆۆن· ئاناکۆینۆسیس.
تبلیغات تەپلیگات، پل. تووپرۆنێ.
تبلیل تەپلیل، ا. دیاڤرۆخێ.
تبن تیپن، ا. ئاخۆرون.
تبنی تەپەننی، ا. ۆیۆثەتیسیس.
تبول تەپەببۆۆل، ا. تۆ ۆۆرەین.
تبوه تەپبیە، ا. ۆیکیزین.
تبویب تەپبیپ، ا. دیایرەین ەیس کەڤالایا· ثەتین ەن تاکسی.
تبهار تیپخار، ۆۆە انبهار [ڕۆسیس.
تبیان تیپگیان، ا. ثێلۆسیس، دیاکێ-

تبییض تەپگیز، ا. تۆ لەۆکاینین· ئانتیگڕافەین.
تبیین تەپگین، ا. ەیگیگەین سافۆۆس.
تپاثر تەپرەنمەکی، ا. کینەیسثای· ثۆۆۆسۆەیسثای.
تپسرم تەپسیرمەکی، ت. دیاڕڕێگنۆۆین. [کتیزین.
تپشم تەپیشمەکی، ت. ئاللێلۆلاتپکخ تەپمەکی، ت. لاکتیزین. — خۆڕەۆین. — کیرۆۆثەین، ئاپۆخڕۆۆین.
تپنخ تەپینمەکی، ت. کینەیسثای ڤیائۆس، کینەین تۆۆس پۆۆاس.
تپه تەپە، ت. لۆڤۆس، کۆرۆڤێ. — زۆ کۆکلۆپ.
تپلاپ تەپەلەمەکی، ت. کاتاڤاللەین.
تپی تیپی، ت. خیۆنۆسترۆثیلۆس.
تپیر تەپیر، ا. کڕێسەرا، سێسترۆن· ئاڤاکیۆن ۆۆڤۆڤۆرۆن.
تتابع تەتاپپۆۆ، ا. ەکاکۆلۆۆثێسیس· دیاستێما.
تتالی تەتالی، ا. ئاکۆلۆۆثەین.
تتبع تەتەپپۆۆ، ا. ەکەرەۆنێسیس.
تترب تەتەڕۆۆپ، ا. کالۆپتەسثای· کۆنیۆسیس.
تترط تەتڕە، پ. ڤۆۆس، خڕۆسۆکسۆلۆن (ڤ.).
تترط تیتڕە، ت. (پاڕاڤ. تۆۆ کیتز) ۆۆە کیتز کەسیڕا. [ڤڕیتتەین.
تترمك تیتیڕەمەکی، ت. تڕەمەین·

تشحك تتسينمكث, τ. ἀπεχθάνεσθαι, ἔχειν διάθεσιν πρὸς ἕμετον.

تك تتيكث, τ. ἴδε تك تتيكث.

تمات تتيماط, πλ. τοῦ ἑπομ.

تمه تتيمه, ἀ. συμπλήρωμα· παράστημα. دور زمان حضرت محمد علية السلامدر — πλήρωμα τοῦ χρόνου εἶναι ὁ προφήτης Μωάμεθ, ᾧ εἴη σωτηρία.

تمات تتيماط, πλ. τοῦ προηγ.

تمم تتيمم, ἀ. συμπλήρωσις.

تموج تتيبوبوذ, ἀ. τὸ στέφεσθαι· στέψις.

تموج تتيبيذ, ἀ. τὸ στέφειν.

تير تيتيز, τ. ἰδιότροπος.

تيرلك تيتيزليك, τ. ἰδιοτροπία.

تيرلمك تيتيزلينمك, τ. ἐρεθίζεσθαι. [βρός.

تيك تتيك, τ. ταχύς· λεπτός· ἀ-

تيك تتيك, τ. σκανδάλη.

تيكى تتيكى, τ. τραυλός.

تيوب تسيوب, ἀ. χάσμη.

تيت تسيت, ἀ. εὐστάθεια.

تيت تسپت, ἀ. τὸ καθιστάναι στερεόν.

تيمير تسپذير, ἀ. εὑρύνειν.

تيمه تسكيه, ἀ. ἀνάτρησις.

تيمل تسكيل, ἀ. τὸ ἐπιβαρύνειν.

تشلح تسيللوذ, ἀ. πάγος.

تشليث تسليث, ἀ. τὸ τριπλασιάζειν· τὸ ποιεῖν σχῆμα τριγωνικόν· τὸ πιστεύειν εἰς τὴν Ἁγίαν Τριάδα. واى — τριγωνισμός.

تم تسيمم, ἀ. καρποφορία.

تم تسميم, ἀ. ἐξάρθρωσις.

تمين تسمين, ἀ. ὀκταπλασιάζειν· διαιρεῖν εἰς ὀκτώ.

تنيه تسنيغ, ἀ. δυϊκός (Γραμμ.).

تول تسذوبل, ἀ. ἔρις.

تجار تسوذجار, ἀ. πλ. τοῦ تاجر تاجر. Τὴν λέξιν ταύτην ἐν τῇ τουρκ. γλώσσῃ μεταχειρίζονται ἀντὶ ἐνικοῦ, καὶ τὸν πλθ. ἀριθμὸν λέγουσι لر — τουδζαρλάρ. كيلرى — πλοῖα ἐμπορικά.

تجاران تسوذجاران, ἀ. πλ. τοῦ πλ. تجار تسوذجار.

تجارب تسوذجارب, πλ. τοῦ تجربه

تجارت تسوذجارت, ἀ. ἐμπόριον. مجلس — καὶ مجلسى — συμβούλιον τοῦ ἐμποροδικείου. ايلمك — ἐμπορεύεσθαι. اوطه سى — ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον.

تجارتجه تسوذجارتجه, τ. ἐμπορικῶς.

تجارتخانه تسوذجارتخانه, π. ἐμποροδικεῖον.

تجارلق تسوذجارلق, τ. ἐμπόριον.

تجاريه تسوذجاريه, ἀ. ἐμπορικός. — اوراق ἐμπορικὰ ἔγγραφα.

تجاسر تسوذجاسر, ἀ. τόλμη.

تجانب تسوذجانب, ἀ. ἀπομακρύνειν.

تجانس تسوذجانس, ἀ. ὁμογένεια.

تجاوز تسوذجاوز, ἀ. τὸ ὑπερβαίνειν· ἀδικεῖν.

تجاوزات تسوذجاوزات, πλ. τοῦ πρ.

تجاوزى تسوذجاوزى, ἀ. ἐπιθετικὴ (συνθήκη).

تجاوزيه تسوذجاوزيه, θηλ. τοῦ πρ. — معامله τρόπος ἐπιθετικός.

تجاويف تسوذجاويف, πλ. τοῦ تجويف

تجاهل تسوذجاهل, ἀ. τὸ ὑποκρίνεσθαι ἄγνοιαν.

تجبر تسوذجبر, ἀ. οἴησις, προπέτεια

تجبير تسوذجبير, ἀ. συστολή.

تجدد تسوذجدد, ἀ. ἀνακαινίζεσθαι.

تجديد تسوذجديد, ἀ. ἀνακαίνισις.

تجدير تسوذجدير, ἀ. ἐμβολιασμός.

تجذير تسوذجذير, ἀ. ἐκρίζωσις.

تجديم تسوذجديم, ἀ. τὸ κόπτειν.

تجربه تسوذجربه, ἀ. ἐμπορικὴ (φιλοσ.).

تجربه تسوذجربه, ἀ. ἀπόπειρα.

تجرد تسوذجرد, ἀ. τὸ ἀφαιρεῖσθαι, ἀπογυμνοῦσθαι· βίος ἐρημιτικός· ἀγαμία.

تجرع تسوذجرع, ἀ. προπίνειν.

تجريد تسوذجريد, ἀ. τὸ ἀποχωρίζειν, καθαρίζειν· ξιφουλκεῖν. — عساكر ὀργάνωσις τοῦ στρατοῦ, παρασκευαὶ στρατιωτικαί.

تجريش تسوذجريش, ἀ. ἀμυχή.

تجريم تسوذجريم, ἀ. τὸ ἐπιβάλλειν πρόστιμον.

تجزئه تسوذجزئه, ἀ. διαιρεῖν.

تجزى تسوذجزى, ἀ. ὑποδιαίρεσις. [ρεῖν.

تجزيه تسوذجزيه, ἀ. ἀμείβειν· τιμω-

تجسد تسوذجسد, ἀ. ἐνσάρκωσις.

تجسس تسوذجسس, ἀ. ἐξερεύνησις.

تجسم تسوذجسم, ἀ. σωματοῦσθαι.

تجسيم تسوذجسيم, ἀ. σωματοῦν.

تجفف تسوذجفف, ἀ. ἐξάτμισις, ξήρανσις.

تجفيف تسوذجفيف, ἀ. ὑγίανσις· ξήρανσις (χημ.).

تجلا تسوذجلا, ἀ. ἴδε تجلى تسوذجلى.

تجلل تسوذجلل, ἀ. ὑπεροχή.

تجلى تسوذجلى, ἀ. ἐμφάνισις ἐν λαμπρότητι· πεπρωμένον. Ἡ κατάστασις τῶν ἐπιδιδομένων εἰς ὕψωσιν τῆς ψυχῆς εἰς τὰ θεῖα, καὶ ἐκ τῆς ἐκστάσεως νομιζόντων ὅτι βλέπουσι τὸν Θεόν.

تجليات تسوذجليات, πλ. τοῦ προηγ.

تجليد تسوذجليد, ἀ. τὸ περικαλύπτειν, δένειν βιβλίον.

تجمد تسوذجمد, ἀ. πῆξις· πάγος.

تجمع تسوذجمع, ἀ. τὸ συνέρχεσθαι· συνάθροισις.

تحمل تەدزەممۇل, ا. كۈشۈنمە.
تحملات تەدزەممولات, ا. پل. توڭ پروڭوۇم.
تحميل تەدزەمىل, ا. دياكۈشۈنىسىس.
تحنچ تەدزەنچ, ت. ائيڤاروس, دۇرماس (ز).
تحنيط تەدزەننۇوط, ا. اپوخى.
تحنيط تەدزەننۇون, ا. دايمونيزەسثاى· پاراڤروسۇنى. [مۇنۇميا.
تحنيس تەدزەنيس, ا. امڤيلوگيا· ۇنيۇن.
تحوج تەدزۇبيد, ا. كاثوراييزەين· ڰاللەين تا ەۇاڤيا توڭ كوراڤيۇ· اپاڤڤەليا.
تحوز تەدزۇبيز, ا. ەڭكريسيس.
تحويف تەدزۇبيف, ا. ەڭاكريبۇون· ۇرۇكسيس· تاڤروس.
تحويل تەدزۇيل, ا. تو اناكالۇپتەين, كاتاڭوريين تين اماثەياڤ تينوس.
تحير تەحاير, پل. توڭ حير
تحاشى تەحاشى, ا. اپوخى.
تحاف تۇحاف, ت. (پاراڤث. توڭ حاڤ) ئىدە حاڤ تۇحاف.
تحالف تەحاليف, ا. تو دەنەين دياتوڭ ۇركۇ تا ۇۇۇ انتيثيكا مەرى (نۇم.).
تحالف تەحاليف, پل. توڭ حاڤ تۇحاف.
تحت تاخت, ا. تو كاتوثەن· ۇپو, ۇپوكاتو.
تحتانى تاختانى, ا. ۇ كاتو كەيمەنوس· (گراممە) ۇپوستيكتون· تو ەپيپەدون تيس گيس.
تحتم تەحاتتۇم, ا تو اپاراييتيتون.
تحتير تەحاسسۇر, ا. سۇگكريسيس.
تحجير تەحاججۇر, ا. اپوليثوسيس· ەگكوللاسيس.
تحجيم تەحاججۇم, ا. ەكسوگكوسيس, ەپاۇكسيسيس.
تحدب تەحاددۇپ, ا. كيرتوۇسثاى.
تحدث تەحاددۇث, ا. سۇمباينەين· سۇندياليكسيس.
تحدر تەحاددۇر, ا. تو كاتەركەسثاى كاتيفورون.
تحديث تاخديس, ا. ديەگەيسثاى, اپاڭگەللەين· اناڤۇين. نعمت — ەۇگنوممونەين.
تحديثات تاخديساتس, پل. توڭ پروڭ.
تحديد تاخديد, ا. تو ۇروثەتەين.
تحذير تەحاززۇر, ا. پروڤۇلاكسيس.
تحذير تاخزير, ا. ڤوبەريزەين پروڤۇلاتتەين.
تحرر تەحاررۇز ا. پروڤۇلاكسيس.
تحرك تەحاررۇك, ا. كينيسيس.
تحرى تەحاررى, ا. ەرەۇنا.
تحرير تاخرير, ا. تو گراڤەين· اپوگراڤى. عساكر جديد — نەوسۇللەكسيا. نفوس — كاتاگراڤى.
تحريراً تاخريرەن, ا. ەگگراڤوس.

تحريرات تاخريرات, پل. توڭ تحرير
تحريص تاخريس, ا. تو پويەين ەپيثۇميين. [كينيسيس.
تحريض تاخريض, ا. پروتروپى, پاراكينيسيس.
تحريضات تاخريضات, پل. توڭ پروگ.
تحريف تاخريف, ا. ميتاتوپيسموس گراممۇاتون ئى لەكسەون پروس سۇنثەسين اللىس لەكسەوس, ئى ڤراسەوس. كاى دياتۇپوسين نەاس ەننويياس, اناگراممماتيسموس.
تحريفات تاخريڤات, پل. توڭ پروگ.
تحريك تاخريك, ا. تو دييگەيرەين, ەكساپتەين.
تحريل تاخريل, ت. (پاراڤث. توڭ تحرير), ستوليسموس.
تحرير تاخريم, ا. اناگوريۇين.
تحزز تەحاززۇن, ا. كاتيڤەيا.
تحزين تاخزين, ا. لۇپەين· اماۇروۇن.
تحسر تەحاسسۇر, ا. ستەناگموس.
تحسين تاخسين, ا. ەپيثوكيماسيا.
تحسينات تاخسينات, پل. توڭ پروگ.
تحشد تەحاششۇد, ا. سۇناثروييزەسثاى.
تحشدات تەحاششۇدات, پل. توڭ پر.
تحشر تەحاششۇر, ا. اناستاسيس.
تحشيد تاخشيد, ا. سۇناگەين, سۇگكاليين.
تحشيه تاخشيە, ا. سيميۇونەين ەن پەريثوريۋ· ۇستەروگراڤون ەن ەپيستولۋ.
تحصل تەحاسسۇل, ا. پاراگەسثاى.
تحصن تەحاسسۇن, ا. تو پەريحاراكۇۇسثاى, اماۇنەسثاى.
تحصيل تاخسيل, ا. تو كاربوۇسثاى· كتۋسيس· سپۇدازەين· ەڭيپراكسيس.
تحصيلدار تاخسيلدار, ت. ەڭيپراكتور.
تحصين تاخسين, ا. تو ۇخۇروۇن.
تحضير تاخزير, ا. پروەتويمازەين.
تحف تۇحاف, پل. توڭ حاڤ تۇحاڤ.
تحف تۇحاف, ت. پەريەرگوس. — ما تا پەريەرگوس انثروپوس.
تحفجى تۇحافجى, ت. ەمپوروس, پولۋتيس نەوتەريسماۋن.
تحفظ تەحافۇز, ا. تو ڤولاتتەسثاى
تحفظانه تەحافۇز-حانە, ا. لويموكاثارتيريون.
تحفه تۇحاڤە, ا. ۇراييون پراگما ديا ۇيۇرون· ۇراييون ەرگون.
تحقق تەحاققۇق, ا. ەكساكريبۇوسيس.
تحقير تاخقير, ا. كاتاڤرونيسيس.
تحقيرات تاخقيرات, پل. توڭ پروگ.
تحقيق تاخقيق, ا. ەكساكريبۇوسيس.
تحقيقاً تاخقيقەن, ا. ۋەباييوس, الثيۇۇس.
تحقيقات تاخقيقات, پل. توڭ تحقيق
تحكم تەحاككۇم, ا. تو ەپيديكنۇين ەكسۇسياڭ كاى اركين, ميگالاۇخەين. [ۇرۇن.
تحكيم تاخكيم, ا. ەنيسخۇين· ۇخۇ-
تحلب تەحاللۇپ, ا. ديابنۇى.

تحلل τεχαλλούλ, ἀ. διαλύεσθαι· ὁρκίζεσθαι.

تحلم τεχαλλούμ, ἀ. πρᾶος· ἀφήγησις ὀνείρων.

تحلی τεχαλλί, ἀ. στολίζεσθαι.

تحلیف ταχλίφ, ἀ. τὸ ἐπιβάλλειν ὅρκον.

تحلیق ταχλίκ, ἀ. ξυρίζειν· ὀρύττειν.

تحلیل ταχλίλ, ἀ. ἐπιτρέπειν· διάλυσις.

تحلیه ταχλιγέ, ἀ. στολίζειν.

تحمض τεχαμμούζ, ἀ. ὀξείδωσις (χημ.).

تحمل τεχαμμούλ, ἀ. δύναμις τοῦ ὑποφέρειν. اولنور — ἀνεκτός. اولنمز — ἀνυπόφορος.

تحملسز τεχαμμουλσούζ, ἀ. ἀνυπόμονος.

تحملسزلق τεχαμμουλσουζλὺκ, τ. ἀνυπομονησία.

تحمی τεχαμμί, ἀ. ὑπερασπίζεσθαι.

تحمید ταχμίδ, ἀ. αἰνεῖν τὸν Θεόν· εὐχαριστεῖν.

تحمیر ταχμίρ, ἀ. φοινιγμός, κ. κοκκινάδα (παθολ.).

تحمیس ταχμίς, ἀ. καὶ

تحمیص ταχμίς, ἀ. καὶ

تحمیصخانه ταχμὶς-χανέ, π. τόπος ἔνθα φρύγουσι καὶ κοπανίζουσι τὸν καφέν.

تحمیصیه ταχμισιγέ, ἀ. δικαίωμα τοῦ φρυγισθέντος καφέ.

تحمیصجی ταχμιστσί, τ. ὁ ἀγοράζων τὸ δικαίωμα τοῦ تحمیص παρὰ τῆς κυβερνήσεως.

تحمیز ταχμίζ, ἀ. ὑποξίζειν.

تحمیق ταχμίκ, ἀ. τὸ ἀποκαλεῖν ἠλίθιον.

تحمیل ταχμίλ, ἀ. τὸ φορτόνειν.

تحمیم ταχμίμ, ἀ. βράζειν.

تحنث τεχαννούτ, ἀ. τὸ ἀπέχειν τῆς ἁμαρτίας.

تحنن τεχαννούν, ἀ. ἐρᾶν, ἀγαπᾶν.

تحنید ταχνίτ, ἀ. ταρίχευσις.

تحول τεχαββούλ, ἀ. μεταβολή· ἀλλαγή.

تحویل ταχβίλ, ἀ. τὸ μεταβάλλειν· συναλλαγματική. — با δι' ὁμολόγου. — ایتمك μεταβάλλειν· τροπή. — شمس بسرطان τροπὴ ἡλίου πρὸς τὸν καρκίνον (ἀστρ.).

تحویلات ταχβιλάτ, πλ. τοῦ προηγ.

تحیات τεχηγιγιάτ, πλ. τοῦ تحیه

تحیر τεχαϊγιούρ, ἀ. τὸ ἐκπλήττεσθαι.

تحیز τεχαϊγιούζ, ἀ. τὸ κυριεύειν θέσιν τινά· συναθροίζεσθαι· ἀριστεύειν.

تحیه τεχηγιγέ, ἀ. χαιρετισμός· φιλοφρόνησις.

تخارج τεχαρρούδζ, ἀ. τὸ ἐξάγειν, ἀφαιρεῖν.

تخاشی τεχαδί, ἀ. φοβεῖσθαι.

تخالف τεχαλλούφ, ἀ. ἀνομοιότης, ποικιλία· διαφωνία.

تخاویف τεχαβίφ, πλ. τοῦ خوف χάουφ

تخبز τεχαππούζ, ἀ. ἀρτοποιΐα.

تخت τάχτ, ἀ. θρόνος. همایون — θρόνος αὐτοκρατορικός. نشین — βασιλεύς. — پای ἡ πρωτεύουσα κράτους.

تختروان ταχτηρβάν, π. ἀπήνη.

تختگاه ταχτ-γκιάχ, π. πρωτεύουσα.

تخته ταχτά, π. σανίς· πίναξ· ἄνδηρον, κ. βραγιά. — سی اقچه ἄβαξ. — پوش ἠλιακός. — كلەسی καὶ بت — κόρις.

تختهلی ταχταλή, τ. σανιδωτός, σανιδωμένος.

تختیم ταχτίμ, ἀ. ἐπισφραγίζειν, σφραγίζειν.

تخثر τεχασσούρ, ἀ. πῆξις (χημ.).

تخجیل ταχδζίλ, ἀ. καταισχύνειν.

تخدر τεχαδδούρ, ἀ. κρύπτεσθαι· εἶναι ἀγνόν.

تخدیر ταχδίρ, ἀ. καλύπτειν.

تخدیش ταχδίς, ἀ. τὸ ξέειν, ἀμύσσειν.

تخدیع ταχδί', ἀ. τὸ καταδολιεύεσθαι.

تخذیل ταχζίλ, ἀ. ἀγνωμοσύνη.

تخرش τεχαρρούς, ἀ. ἐρεθισμός. σύγχυσις· πληθώρα.

تخرق τεχαρρούκ, ἀ. σχίζεσθαι· ἐκριζοῦσθαι· ἀποσπᾶσθαι.

تخریب ταχρίπ, ἀ. ἐρήμωσις, κατεδαφισμός.

تخریش ταχρίς, ἀ. ἀμύσσειν.

تخریف ταχρίφ, ἀ. ἄλη, παραλογισμός.

تخزین ταχζίν, ἀ. τὸ ἐναποθηκεύειν.

تخشع τεχασσού', ἀ. ψευδὴς ταπεινοφροσύνη, προσποίησις.

تخشن τεχασσούν, ἀ. τὸ στερεοποιεῖν

تخشی τεχασσί, ἀ. τὸ φοβεῖσθαι.

تخشیه ταχσιγέ, ἀ. ἐκφοβίζειν.

تخصص τεχασσούς, ἀ. εἶναι καθάριον· ἰδιωτικόν.

تخصیص ταχσίς, ἀ. προσδιορίζειν. — بال — εἰδικῶς, ἰδίως.

تخصیصات ταχσισάτ, ἀ. κεφάλαια τῆς κυβερνήσεως, δαπάναι.

تخضیب ταχζίπ, ἀ. βάφειν.

تخطئه ταχτιέ, ἀ. ἐπικρίνειν.

تخطر τεχαττούρ, ἀ. ἀνακαλεῖσθαι.

تخطی τεχαττή, ἀ. τὸ ὑπερβαίνειν τὰ ὅρια, σφάλλειν.

تخطیط ταχτίτ, ἀ. ἄγειν γραμμάς, χαρακόνειν· εἰκονίζειν. — اراضی τοπογραφία.

تخفف τεχαφφούφ, ἀ. ἐλαφρύνεσθαι.

تخفیف ταχφίφ, ἀ. τὸ καθιστάναι

ἐλαφρόν· τὸ προφέρειν βραχέως· ὑποτιμᾶν.

تخل تَخْل, τ. σῖτος, πυρός.

تخلل تخلّل, ἀ. μονιμοποίησις.

تخلص تخلّص, ἀ. ἐλευθέρωσις.

تخلط تخالط, ἀ. σύγχυσις· σύγκρασις.

تخلف تخالف, ἀ. διαδέχεσθαι· ἀντίστασις. تخالف — διαφέρειν, ἀλλάσσειν.

تخلق تخلّق, ἀ. τὸ ἀποκτᾶν χαρακτῆρα.

تخلل تخلّل, ἀ. διέρχεσθαι· ἐπιγίγνεσθαι· τὸ τοῦ σφυγμοῦ ἄνισον (ἰατρ.).

تخلى تخلّى, ἀ. διαζευγνύειν.

تخليص تخليص, ἀ. τὸ ἀπαλλάττειν, σῴζειν.

تخليط تخليط, ἀ. τὸ μιγνύειν.

تخليع تخليع, τὸ ἐξάγειν, ἐκριζοῦν.

تخليف تخليف, τὸ ποιεῖν διάδοχον.

تخلية تخلية, ἀ. τὸ κενόνειν· ἀπολύειν· διαζευγνύειν γυναῖκα.

تخم تخم, π. σπόρος. تخم اوزى — σπορά, γόνος.

تخمر تخمّر, ἀ. καλύπτεσθαι· ἀναζυμοῦν· ζύμωσις (χημ.).

تخمة تخمة, ἀ. δυσπεψία (παθ.).

تخمير تخمير, ἀ. μάσσειν, κ. ζυμόνειν· καλύπτειν.

تخميس تخميس, ἀ. διαιρεῖν εἰς πέντε· πενταπλασιάζειν· ποιεῖν εἰς πεντάγωνον· στιχουργεῖν ποίημα εἰς πέντε στροφάς.

تخميسات تخميسات, πλ. τοῦ προηγ.

تخمين تخمين, ἀ. εἰκασία.

تخمينات تخمينات, πλ. τοῦ προηγ.

تخمينا تخمينا, ἀ. κατὰ συμπέρασμόν.

تخوف تخوّف, ἀ. φοβεῖσθαι.

تخوف تخوّف, ἀ. ἐπιβουλεύειν· προδίδειν.

تخويه تخويه, ἀ. ἐρημοῦσθαι, καταστρέφεσθαι.

تخويف تخويف, ἀ. τὸ ἐκφοβίζειν.

تخويف تخويف, ἀ. εὑρύνειν.

تخيل تخيّل, ἀ. τὸ φαντάζεσθαι· φαντασία, ἰδέα.

تخيلات تخيلات, πλ. τοῦ πρ.

تخييب تخييب, ἀ. ἀπελπίζειν.

تخيير تخيير, ἀ. ἀναθέτειν τὴν ἐκλογήν, προτιμᾶν.

تخييل تخييل, ἀ. ὑποπτεύειν.

تدابر تدابر, πλ. τοῦ تدبّر.

تداخل تداخل, ἀ. τὸ ἀναμιγνύεσθαι εἴς τι· μεσολάβησις. — قلق καθυστερεῖν.

تدارس تدارس, ἀ. τὸ καταγίνεσθαι εἰς τὸ μάθημα.

تدارك تدارك, ἀ. τὸ προμηθεύεσθαι ἢ προμηθεύεσθαι τὰ ἀναγκαῖα· παρασκευή.

تدافع تدافع, ἀ. ἄμυνα.

تدافعى تدافعى, ἀ. ἀμυντικός.

تداول تداول, ἀ. κυκλοφορία (ἐπὶ νομισμάτων, βιβλίων).

تداوى تداوى, ἀ. θεραπεύειν. — مثل ὁμοιοπάθεια.

تدبير تدبير, ἀ. μέτρον, διάβημα. — اهل καὶ شئاس — συνετός.

تدبيرات تدبيرات, πλ τοῦ تدبير

تدبير تدبير, ἀ. παρασκευάζειν φωλεάν.

تدحيل تدحيل, ἀ. ἐπικαλύπτειν, ἐπιχρυσοῦν.

تدحن تدحن, ἀ. καπνίζειν.

تدخين تدخين, ἀ. ὑποκαπνίζειν, πυριάζειν (χημ.)· θυμιᾶν.

تدرب تدرب, ἀ. συνειθίζειν.

تدرج تدرج, ἀ. βαθμιαίως ἐνεργεῖν.

تدرج تدرج, ἀ. φασιανός (πτ.).

تدرس تدرس, ἀ. διδάσκεσθαι.

تدريب تدريب, ἀ. ἐθίζειν, οἰκειοῦν.

تدرج تدرج, ἀ. προχωρεῖν βαθμιαίως. — على καὶ ال

تدريجا تدريجا, ἀ. βαθμιαίως.

تدريس تدريس, ἀ. τὸ διδάσκειν· διδασκαλία.

تدفيع تدفيع, ἀ. τὸ ἀπομακρύνειν, [ἀπωθεῖν.

تدفن تدفن, ἀ. θάπτειν.

تدقيق تدقيق, ἀ. κατατέμνειν· τὸ ἐξετάζειν λεπτομερῶς.

تدلل تدلل, ἀ. ἐντρίβεσθαι.

تدلل تدلل, ἀ. ἐρωτοτροπεῖν.

تدلى تدلى, ἀ. κομψεύεσθαι.

تدليه تدليه, ἀ. τὸ καταβιβάζειν.

تدليك تدليك, ἀ. τρίβειν.

تدمع تدمع, ἀ. κλαίειν.

تدمع تدمع, ἀ. ἐπιφορά (παθολ.).

تدمير تدمير, ἀ. καταστρέφειν.

تدميق تدميق, ἀ. εἰς ἄγειν.

تدنس تدنس, ἀ. ῥυπαίνεσθαι, ἐξευτελίζεσθαι.

تدنى تدنى, ἀ. τὸ ὑποβιβάζειν.

تدنيس تدنيس, ἀ. ῥυπαίνειν, ἐξευτελίζειν.

تدوير تدوير, ἀ. στρέφειν· σφαιροποιεῖν.

تدوم تدوم, ἀ. διαιωνίζεσθαι· κίνησις αἰωνία.

تدوين تدوين, ἀ. τὸ σχηματίζειν συλλογήν.

تدويه تدويه, ἀ. θεραπεία, θεραπευτική· φάρμακον.

تدهيش تدهيش, ἀ. τὸ ἐκφοβοῦν.

تدهين تدهين, ἀ. τὸ ἀλείφειν ἐλαίῳ κλπ.

تدين تدين, ἀ. τὸ προσηλυτίζεσθαι· τὸ εἶναι φιλόθρησκον.

تذكر تزكار, πλ. τοῦ ◦ذكر

تذكر تزكارلمق, ἀ. ἀντιπαραβάλλειν.

تذكير تزكير, ἀ. τὸ γράφειν.

تذرو تزكرو, π. φασιανός (πτ.).

تذكار تزكار, ἀ. τὸ ἀναμιμνήσκειν.

تذكر تزكره, ἀ. τὸ συζητεῖν· διάσκεψις.

تذكره تزكره, ἀ. γράμμα, ἐπιστολή. — سی — ول καὶ — سی — مرور διαβατήριον.

تذكير تزكيه, ἀ. ὑπομιμνήσκειν· ἀφυπνίζειν· σχηματισμὸς τοῦ ἀρσενικοῦ γένους.

تذلل تزلل, ἀ. ταπείνωσις.

تذليل تزليل, ἀ. τὸ ταπεινοῦν.

تذمم تزمم, ἀ. κακολογεῖσθαι.

تذميم تزميم, ἀ. μομφή. [τᾶν.

تذنيب تزنيب, ἀ. προσθέτειν· ἐξαρ-

تذوق تزوق, ἀ. πρόγευσις.

تذويب تزويب, ἀ. ἀνάλυσις.

تذهيب تزهيب, ἀ. ἐπιχρύσωσις.

تذهين تزهين, ἀ. διορατικός.

تذيل تزيل, ἀ. τὸ προστιθέναι παράρτημα· παρατείνειν.

تر تر, π. νωπός, πρόσφατος. — ◦لك — κομψός, χαρίεις. Κατάληξις συγκριτικὴ τῶν περσ. ἐπιθέτων· ὡς يد χείρων, — يدى χειρότερος. يد καλλίων, — يدى καλλίτερος.

تر تر, τ. ἰδρώς· διαπνοή.

تراب تراب, π. γῆ, χῶμα.

ترابى تراب, π. γήϊνος.

تراتور تراتور, τ. σκοροδάλμη, κ. σκορδαλιά.

تراجع تراجع, ἀ. ἐπιστρέφειν.

تراجم تراجم, πλ. τοῦ ترجمه

تراجم تراجم, πλ. τοῦ ترجمان

تراخى تراخى, ἀ. τὸ ἀργοπορεῖν· ἀμέλεια.

تراداف تراداف, ἀ. τὸ ἀκολουθεῖν· συνοδοιπορία.

تراز تراز, π. ζυγός· ἰσορροπία. كى — πλάστιγξ. سو — سى — δεξαμενή, ὑδροδοχεῖον χρησιμεῦον εἰς τὴν διανομὴν τῶν ὑδάτων κατὰ διαφόρους διευθύνσεις. سى — هوا βαρόμετρον.

تراس تراس, ἀ. ἀσπιδοφόρος.

تراش تراش, π. τὸ ξυρίζειν· τὸ κόπτειν· (ἐν συνθ.) ὁ ξυρίζων, κόπτων. — قمر κονδυλομάχαιρον.

تراشه تراشه, ἀ. εὐχαρίστησις ἀμοιβαία.

تراضى تراضى, ἀ. τὸ ἐνάγειν ἀμοιβαίως (εἰς τὸ δικαστήριον).

ترافق تراڤق, ἀ. ἀλληλοσυντροφεύεσθαι.

تراق تراق, πλ. τοῦ ◦ترقه

تراك تراك, ἀ. διαρρηγνύναι· ὁ συντετριμμένος.

تراكب تراكب, ἀ. τὸ συνδέειν· σύνδεσις. [σθαι.

تراكم تراكم, ἀ. τὸ συσσωρεύε-

تراكيب تراكيب, πλ. τοῦ ترکیب

تراميته تراميته, ξ. τύμπανον.

تراميه تراميه ξ. ἀνταλλαγή.

تراموای تراموای, ξ. τροχιόδρομος.

ترانسپورت ترانسپورت, ξ. μετακόμισις.

ترانسيت ترانسيت, ξ. διαμετακόμισις.

ترانكبين ترانكبين, π. ἀράμελι, κ. μάννα (φαρμ.).

ترانه ترانه, π. μελῳδία.

تراوس ترابس, ξ. δοκοὶ ἐπικάρσιαι.

ترباج ترباج, ἀ. πλ. τοῦ ἀχρήστου ἐν. تربه τερβιχά, διαχύσεις. Προσευχαὶ μετ' εἴκοσι γονυκλισιῶν κατὰ τὸ Ῥαμαζάνιον μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου.

تراث تراث, πλ. τοῦ ◦ترقه τερκουδέ.

ترب تروب, π. βάφανος (φ.).

تربان تراب τουράπ.

تربه تربه, ἀ. ἄκρον δακτύλου.

تربه تربه, ἀ. μαυσωλεῖον.

تربه دار تربه دار, π. φύλαξ μαυσωλείου.

تربيع تربيع, ἀ. τὸ σχηματίζειν τετράγωνον. ◦دار — τετραγωνισμὸς τοῦ κύκλου.

تربيع تربيع, ἀ. τετραγωνικῶς.

تربيعى تربيعى, ἀ. τετραγωνικός.

تربيه تربيه, ἀ. ἀγωγή· τιμωρία· καρύκευμα.

تربيه جى تربيه جى, τ. ἀνάγωγος.

تربيه جيلك تربيه جيلك, τ. ἔλλειψις ἀνατροφῆς.

تربيه لى تربيه لى, τ. εὐάγωγος.

تربان تربان, ξ. δρεπάνη.

ترتر ترتر, ἀ. τὸ προκύπτειν.

ترتيب ترتيب, ἀ. παρασκευάζειν· τακτοποίησις.

ترتيبات ترتيبات, πλ. τοῦ προηγ.

ترتيبسز ترتيبسز, τ. ἄτακτος.

ترتيبسزلك ترتيبسزلك, τ. ἀταξία.

ترتيل ترتيل, ἀ. ἀναγινώσκειν εὐκοινῶς καὶ εὐγλώττως.

ترتيل ترتيل, τ. φωνασκία.

ترجمان ترجمان, ἀ. διερμηνεύς.

ترجمانلق ترجمانلق, τ. καὶ

ترجمانى ترجمانى, ἀ. διερμηνεία.

ترجمه ترجمه, ἀ. μετάφρασις.

حال ◦— βιογραφία. [τεύειν.

ترجى ترجى, ἀ. ἐλπίς· καθικε-

ترس τὺρς, ἀ. ἀσπίς.
ترسا τερσά, π. καὶ
ترسان τερσάν, π. δετλός.
ترسانه τερσανέ, τ. ναύσταθμος.
ترسب τερεσσούπ, ἀ. κατακρημνισμός· καταβύθισις.
ترسل τερεσσούλ, ἀ. βραδέως λέγειν ἢ ἐνεργεῖν.
ترسلمك τερσλεμέκ, τ. ὀργίζεσθαι.
ترسلمك τερσλενμέκ, τ. ἀναποδιάζεσθαι.
ترسيل τερσίλ, ἀ. ἴδε ترتيل τερτίλ.
ترسم τερσίμ, ἀ. ἰχνογραφεῖν· εἰκονογραφεῖν.
ترش τούρς, π. ὀξύς, δριμύς.
ترشمه τερεβόύχ, ἀ. ἐξίδρωσις (παθ.).
ترشه تιρσέ, τ. περγαμηνή.
ترشه تουρσούχ, π. ὀξαλίς (φ.).
ترشی تουρσού, τ. ἁλμαία. [λης.
ترشيجى تουρσουζού, τ. ἁλμαιοπώ-
ترشيح τερσήχ, ἀ. διήθησις.
ترصد τερεσσούδ, ἀ. κατασκοπεύειν· ἐλπίζειν.
ترصيص τερσής, ἀ. τὸ στερεοῦν.
ترصيع τερσί, ἀ. κοσμεῖν, μεταφ. καλλιέπεια.
ترصين τερσίν, ἀ. στερεοποιοῦν.
ترضيه τερζιγέ, ἀ. τὸ εὐχαριστεῖν· ἱκανοποίησις.
ترطب τερεττούπ, ἀ. διάβρεξις.

ترنجی تورونجی، π. τὸ χρῶμα τοῦ πορτοκαλιοῦ.
ترنکیبین ترانکیبین، π. ἴδε ترانکیبین.
ترنکت τρινκέτ, ξ. ἀκάτιος ἱστός. — کوچوك λατίνιον (ναυτ.).
ترم τερεννούμ, ἀ. μέλος, τερέτισμα, ᾠδή.
ترو τούρπ, π. ῥάφανος (φ.).
ترووتردیوب τερεββούχ, ἀ. εὐωδιάζεσθαι.
تروس τερρός, πλ. τοῦ ترس τέρς.
تروع τερεββού', ἀ. φοβεῖσθαι.
ترۆف τερεφ, ἀ. εὐσπλαγχνίζεσθαι.
ترومپته τρομπέτα, ἴδε ترامپته
تروی τερβίζ, ἀ. τὸ συνιστάναι· διεξάγειν ὑποθέσεις, κλπ.
تروی τερβίχ, ἀ. τὸ εὐωδιάζειν.
تریع τερβί', ἀ. φοβίζειν.
تریق τερβίκ, ἀ. διύλισις.
تریه τερβιγέ, ἀ. ἐμβριθῶς σκέπτεσθαι. — یوم الـ ἡ ὀγδόη ἡμέρα τοῦ ἀραβικοῦ μηνὸς ذی الحجه ζιλ-χιδζέ.
ترە τερέ, ἀ. κάρδαμον (φ.). صو سی — πταρμοκάρδαμον. — بیابانی καρδαμίς, κ. ἀγριοκάρδαμον. سی — قرنك κάρδαμον τὸ ἰνδικόν (φ.). سی — باغچه ἰβιρίς, κ. λεπίθιον (φ.). اوی — ἄνηθον (φ.). یغی — βούτυρον νωπόν.
ترهات توهروخات، πλ. τοῦ ἑπομ.

ترهة توρχέ, ἀ. φλυαρία.
ترهیب τερχίπ, ἀ. τὸ ἐκπλήττειν.
تریاق τιριγιάκ, ἀ. θηριακή (φαρμ.).
تریاقی τιριγιακλή, τ. καὶ
تریاقی τιριγιακή, ἀ. θηριακός· μανιώδης πράγματός τινος.
تریاك τιριγιάκ, π. ἴδε تریاق τιριγιάκ.
تریاکی τιριγιακί, π. ἴδε تریاق
ترید τιρίδ, π. τυρωτόν (φαγ.).
تریز τιρίζ, τ. κροσσός, θύσανος.
تریکه τερικέ, ἀ. ὁ μείνας, ἐγκαταλειφθείς· ὑποπάρθενος, κ. γεροντοκόριτσον.
تریکت τρινκέτ, ἴδε ترنکت τρινκέτ.
تز τέζ, τ. ταχέως, τάχιστα.
تزاحف τεζαχούφ, ἀ. συμπλοκή.
تزاحم τεζαχούμ, ἀ. ὄχλος πολύς.
تزاید τεζαγιούδ, ἀ. αὔξησις.
تزیر τεζπίρ, ἀ. σημειοῦν, καταγράφειν.
تزپیل τεζπίλ, ἀ. κοπρισμός.
تزد τεζίδ, ἀ. τρώξ (ἔντ.).
تزرو τεζερού, ἴδε ورو τεζερού.
تزك τεζέκ, τ. κόπρος (ζῴων).
تزکاه τεζγκιάχ, ἴδε دستکاه
تزکی τεζεκκί, ἀ. ἀγνότης.
تزکیه τεζκιγέ, ἀ. ἐξαγνίζειν· πιστοποιητικὸν καλῆς διαγωγῆς. سی بوزق آدم — ἄνθρωπος κακοήθης.

تزلزل τεζελζούλ, ἀ. δόνησις σεισμοῦ.
تزلق τεζελλούχ, ἀ. ὀλισθαίνειν.
تزوج τεζεββούδζ, ἀ. γάμος. کثر — πολυγαμία.
تزویج τεζβίδζ, ἀ. τὸ νυμφεύειν.
تزویجات τεζβιδζάτ, πλ. τοῦ προηγ.
تزویر τεζβίρ, ἀ. στρεψοδικία, ψεῦδος.
تزویرات τεζβιράτ, πλ. τοῦ προηγ.
تزهد τεζεχχούδ, ἀ. ἀπέχειν.
تزهر τεζεχχούρ, ἀ. ἐξάνθησις (βοτ.).
تزین τεζεϊγιούν, ἀ. καλλωπίζεσθαι.
تزید τεζγιδ, ἀ. αὔξησις.
تزیف τεζγίφ, ἀ. παραποιεῖν· σατυρίζειν. [μειν.
تزیل τεζγίλ, ἀ. μοιράζειν, διανέ-
تزیین τεζγίν, ἀ. διακόσμησις.
تزینات τεζγινάτ, πλ. τοῦ προηγ.
تسابق τεσαπούχ, ἀ. διαγωνισμός.
تسابیح τεσαπίχ, πλ. τοῦ تسبیح
تساقط τεσακούτ, ἀ. ἀκολουθεῖν.
تساهم τεσαμμούχ, ἴδε مساهمه
تساول τεσαββούλ, ἀ. ἐπαιτεῖν.
تساوی τεσαβί, ἀ. ἰσότης. — لیل و نهار ἰσημερία
تساهل τεσαχούλ, ἀ. ἐχθροπάθεια.
تسبیح τεσπίχ, ἀ. ἐγκώμιον· κομβολόγιον. بوجکی — κουβαρίς (ἔντ.). اغجی — ἀκακία ἡ αἰγύπτιος (φ.). جی — κομβολογοποιός· κομβολογιοπώλης.
تسبیحات τεσπιχάτ, πλ. τοῦ προηγ.
تسبیل τεσπίλ, ἀ. τὸ ἀφιεροῦν τι τῷ Θεῷ· ἀποστέλλειν.
تستر τεσεττούρ, ἀ. τὸ καλύπτεσθαι διὰ πέπλου.
تستیر τεστίρ, ἀ. τὸ καλύπτειν.
تسحب τεσεδζ-ζούδ, ἀ. ὑποκλίνεσθαι
تسجیل τεσδζίλ, ἀ. καταχώρισις.
تسجین τεσδζίν, ἀ. φυλακίζειν.
تسخر τεσεχχούρ, ἀ. ἐμπαίζειν.
تسخن τεσεχχούν, ἀ. θερμαίνεσθαι.
تسخیر τεσχήρ, ἀ. τὸ κατακτᾶν.
تسخین τεσχίν, ἀ. θέρμανσις.
تسدیس τεσδίς, ἀ. τὸ διαιρεῖν εἰς ἕξ· ἑξαπλασιάζειν· τὸ καθιστάναι ἑξάγωνον· ἑξηκοστός (ἀστρον.).
تسری τεσερρί, ἀ. ἔχειν παλλακίδα.
تسریب τεσρίπ, ἀ. στέλλειν.
تسریر τεσρίρ, ἀ. τὸ χαροποιεῖν.
تسریع τεσρί', ἀ. ἐπισπεύδειν.
تسطیح τεστήχ, ἀ. ἐξομαλίζειν.
تسطیر τεστήρ, ἀ. τὸ γράφειν· διαγραμμίζειν.
تسع τούς', ἀ. τὸ ἔνατον, ἓν ἔνατον $^1/_9$.
تسع τίς', ἀ. καὶ
تسعه τισ'έ, ἀ. ἐννέα.
تسعون τισ'ούν, ἀ. καὶ

تسعين تسعّήν, ἀ. ἐννενήκοντα.

تسفيف تσφίφ, ἀ. λάμπειν.

تسقية تσκηγέ, ἀ. τὸ ἀρδεύειν, ποτίζειν.

تسكر تσεκιμὲρ, ἀ. ἡ εἰς ζάχαριν μεταποίησις (χημ.).

تسكرة تσκερέ, τ. (παραφθ. τοῦ سكر), φορεῖον.

تسكيت تσκίτ, ἀ. τὸ ἐπιβάλλειν σιωπήν.

تسكير تσκίρ, ἀ. τὸ μεθύσκειν.

تسكين تσκίν, ἀ. τὸ καθησυχάζειν.

تسلا تσελλά, ἀ. ἴδε تسلى تσελλί.

تسلح تσελλούχ, ἀ. ὁπλίζεσθαι.

تسلسل تσελσούλ, ἀ. διαδοχικός, ἱεραρχικός.

تسلط تσελλούτ, ἀ. καταπίεσις.

تسلطون تσελτούν, ἀ. τὸ γίνεσθαι σουλτᾶνον.

تسلل تσελλούλ, ἀ. φυματιοῦσθαι.

تسلم تσελλούμ, ἀ. τὸ παραλαμβάνειν τι.

تسلى تσελλί, ἀ. καὶ

تسليت تσλιγέτ, ἀ. παρηγορία.

تسليح تσλίχ, ἀ. τὸ ὁπλίζειν.

تسلّح تσλίχ, τὸ ἐκδέρειν.

تسليس تσλίς, ἀ. τὸ τακτοποιεῖν.

تسليط تσλίτ, ἀ. τὸ προσβάλλειν, προάγειν.

تسليم تσλίμ, ἀ. ἐγχειρίζειν· παράδοσις· πληρωμὴ ἀπέναντι λογαριασμοῦ. اولق — παραδίδεσθαι. جان ايچك — ἀποθνήσκειν

تسليمات تσλιμάτ, πλ. τοῦ προηγ.

تسليمجيت تσλιμιγέτ, ἀ. παράδοσις· ὑπακοή.

تسمم تσεμμούμ, ἀ. φαρμάκευσις.

تسميم تσμίμ, ἀ. τὸ φαρμακεύειν.

تسمين تσμίν, ἀ. σίτευσις.

تسمية تσμιγέ, ἀ. ὀνομασία, κλῆσις.

تسمير تσμίρ, ἀ. τὸ καρφόνειν.

تسنين تσνίν, ἀ. ὀδοντοφυΐα.

تسويد تσβίδ, ἀ. μελανόνειν· ποιεῖν τὸ σχίδιον (γραφῆς)· (πλ. تسويدات) αὐτοσχεδίασμα ἐπιστολῆς ἢ ἐγγράφου

تسويل تσβίλ, ἀ. ἀπάτη· διαφθορά.

تسويه تσβιγέ, ἀ. τὸ τακτοποιεῖν.

تسهيل تσχίλ, ἀ. τὸ διευκολύνειν.

تسهيلات تσχιλάτ. πλ. τοῦ προηγ.

تسيار تσγιάρ, ἀ. τὸ στέλλειν, πέμπειν.

تسيّول تσεϊ̈ούλ, ἀ. τὸ ἐπαιτεῖν.

تسيّوليت تσεϊ̈γιούτ, ἀ. τὸ παραμελεῖν· ἀκολασία.

تسيير تσγίρ, ἀ. ἴδε تسيار تσγιάρ.

تسييل تσγίλ, ἀ. ῥευστοποίησις (ἰατρ.).

تشابه تшαχίχ, ἀ. ἴδε مشابهت

تشاعب تшαχούτ, ἴδε تشعب تшεούτ.

تشاعر تшαχούρ, ἀ. μετέρχεσθαι τὸν ποιητήν.

تشاكل تшαχχιούλ, ἀ. πρὸς ἀλλήλους ὁμοιάζειν.

تشأم تшαούμ, ἀ. κακὸς οἰωνός.

تشبث تшεπτούς, ἀ. τὸ ἐπιχειρεῖν.

تشبه تшεπτούχ, ἀ. ὁμοιάζειν.

تشبيه تшεπτίχ, ἀ. ἀφομοίωσις. — ὑ ἄπαγε τῆς συγκρίσεως.

تشبيهات تшεπτιχάτ, πλ. τοῦ προηγ.

تشتت تшεττούτ, ἀ. διασκόρπισις· ἀπροσεξία.

تشتّ تшεττί, ἀ. διαχειμάζειν.

تشتيه تшεττιγέ, ἀ. νάρκη χειμερινή.

تشجر تшεδζ-δζούρ, ἀ. δενδρογραφία

تشجيع تшεδζίγ, ἀ. ἐγκαρδιοῦν.

تشحيذ تшεχίζ, ἀ. τὸ ὀξύνειν.

تشخص تшεχχούς, ἀ. τὸ προσωποποιεῖσθαι.

تشخيص تшεχχίς, ἀ. τὸ προσωποποιεῖν· διαγινώσκειν, مرض — διάγνωσις (παθολ.).

تشدد تшεδδούδ, ἀ. ἐπίτασις· αὐστηρότης.

تشديد تшεδίδ, ἀ. προφέρειν μὲ διπλασιασμὸν στοιχεῖον· ὄνομα τοῦ σημείου (ـّـ) ὅπερ τιθέμενον ἐπὶ τοῦ γράμματος δηλοῖ ὅτι πρέπει νὰ ἀναγνωσθῇ ἐκεῖνο διπλοῦν· ἐντείνειν.

تشرفه تшερρούφ, ἀ. τὸ τιμᾶσθαι.

تشريح تшεριχ, ἀ. τὸ ἀνατέμνειν. — عم ἀνατομία (ἐπιστ.). خانه — ἀνατομεῖον.

تشريط تшεριτ, ἀ. στίγμα, κηλίς.

تشريع تшερί, ἀ. τὸ νομοθετεῖν.

تشريف تшερίφ, ἀ. τὸ καθιστάναι ἔνδοξον· λαμπρύνειν· ἐπίσκεψις πρὸς κατώτερον. خانه — καὶ يورمق — ἐξ ἀβροφροσύνης λέγεται ἀντὶ τοῦ كلك يكه لمك, ἔρχεσθαι (κάμνει ντιμὴν, τιμᾶν).

تشريفات تшεριφάτ, πλ. τοῦ προηγουμένου, τιμαί· τυπικὴ τάξις ἐν ἑορτῇ.

تشريفاتجي تшεριφατζί, τ. καὶ

تشريفاتي تшεριφατί, ἀ. τελετάρχης· εἰσηγητὴς τῶν πρίσβεων.

تشريفرماز تшεριφσάζ, π. ὁ ἀπονέμων τιμάς.

تشريك تшεριχ, ἀ. τὸ στίλβειν.

تشريك تшεριχί, ἀ. τὸ συνεταιρίζειν.

تشرين تшεριν, ἀ. ὄνομα δύο μηνῶν τοῦ ἡλιακοῦ ἔτους. اول — Ὀκτώβριος. ثانى — Νοέμβριος.

تشعب تшεούπ, ἀ. τὸ διακλαδίζεσθαι.

تشعير تшεριγέτ, ἀ. τρίχωσις.

تشعيث تшεούθ, ἀ. ἐξάπλωσις.

تشعيب تшεούπ, ἀ. τὸ διακλαδίζειν.

تشعير تفعّل τὸ γνωστοποιεῖν.
تشفّ تفعّل ἀ. θεραπεύεσθαι.
تشفية تفعلة ἀ. θεραπεύειν.
تشقق تفعّل ἀ. τέμνεσθαι.
تشقيق تفعيل ἀ. ἐντομή· χαραγή (χειρουργ.).
تشكر تفعّل ἀ τὸ εὐχαριστεῖν· εὐγνωμοσύνη. ﴿ — أريد أن أتشكر بين يديك ﴾ θέλω νὰ σᾶς ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου.
تشكك تفعّل ἀ. ἀμφιβάλλειν.
تشكل تفعّل ἀ. σχηματισμός.
تشكى تفعّل ἀ. παραπονεῖσθαι.
تشكيك تفعيل ἀ. ἀμφιβάλλειν.
تشكيل تفعيل ἀ. σχηματίζειν· καταρτίζειν· ὀργάνωσις.
تشكيلات تفعيلات πλ. τοῦ προηγ.
تشمس تفعّل ἀ. ἡλίασις (παθ.).
تشمير تفعيل ἀ. τὸ ἀναση κόνειν τὰ φορέματα.
تشمّم تفعّل ἀ. τὸ ὀσφραίνεσθαι.
تشنّج تفعّل ἀ. συστολή (ἰατρ.)· σπασμός (παθολ.)· γάγγραινα (παθολ.).
تشنكان تفعنكان πλ. τοῦ تشنّج تفعّل.
تشنكي تفعنكي π. δίψα.
تشنه تفعله π. διψαλέος.
تشنهلكي τ. ἴδε تشنه تفعله.
تشنيع تفعيل ἀ. τὸ καταχρίνειν.
تشنيف تفعيل ἀ. τὸ θέτειν ἐνώτια εἰς τὰ ὦτα.
تشوش تفعّل ἀ. τὸ συγχέεσθαι· ταραχή.
تشويش تفعيل ἀ. τὸ συγχέειν.
تشويق تفعيل ἀ. τὸ ἐνθαρρύνειν.
تشهى تفعّل ἀ. ἔχειν ὄρεξιν.
تشهير تفعيل ἀ. τὸ δημοσιεύειν· ἐκθέτειν κατάδικον.
تشيخ تفعّل ἀ. γηράσκεσθαι.
تشيد تفعّل ἀ. τὸ ὑψηλοῦσθαι· ἐνισχύεσθαι.
تشيع تفعّل ἀ. τὸ γίνεσθαι σίτης.
تشييد تفعيل ἀ. τὸ ὑποστηρίζειν, ἐνισχύειν.
تشييع تفعيل ἀ. τὸ προπέμπειν.
تصاحب تفاعل ἀ. τὸ ὑπερασπίζειν.
تصاحبات تفاعلات πλ. τοῦ πρ.
تصادف تفاعل ἀ. συνάντησις.
تصادفاً تفاعلاً ἀ. ἐκ συμπτώσεως.
تصادم تفاعل ἀ. σύγκρουσις.
تصارلق تفاعلق τ. σχεδιάζειν εἰκόνα, συγγραφὴν κτλ.· εἰκάζειν.
تصارف تفاعل πλ. τοῦ تصريف.
تصارفات تفاعلات πλ. τοῦ προηγ.
تصاريف تفاعيل ὡς τὸ προηγ.

تصالب تفاعل πλ. τοῦ تصليب.
تصالح تفاعل ἀ. συνδιαλλαγή.
تصانيف تفاعيل πλ. τοῦ تصنيف.
تصاوير تفاعيل πλ. τοῦ تصوير.
تصبر تفعّل ἀ. τὸ ὑπομένειν.
تصبغ تفعّل ἀ. προσφύεσθαι τοὺς μῦς (ἀνατ.).
تصبن تفعّل ἀ. σαπωνοποίησις.
تصحيح تفعيل ἀ. διόρθωσις. ﴿ — الحال ﴾ ἀναρρωννύναι.
تصحيحات تفعيلات πλ. τοῦ προηγ.
تصدر تفعّل ἀ. προεδρεύειν, τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἔχειν.
تصدع تفعّل ἀ. διαρρηγνύναι· σχίζεσθαι· χωρίζεσθαι.
تصدق تفعّل ἀ. τὸ δίδειν ἐλεημοσύνην. θεσις.
تصدى تفعّل ἀ. ἀντίστασις· πρόρ
تصدير تفعيل ἀ. τὸ ἐκδιδόναι.
تصديع تفعيل ἀ. στενοχωρεῖν.
تصديق تفعيل ἀ. ἐπιβεβαίωσις.
تصديقاً تفعيلاً ἀ. ἐπιβεβαίωσις.
تصديقاً تفعيلاً ἀ. ἐπιβεβαιωτικῶς.
تصديقي تفعيلي ἐ. ἐπιβεβαιωτικός, ἐπικυρωτικός.
تصرف تفعّل ἀ. κατοχή, κυριότης, ἀπόλυτος ἐξουσία.
تصرفات تفعّلات πλ. τοῦ πρ.
تصرلق تفعلق τ. προετοιμάζειν.

تصريح تفعيل ἀ. διασάφησις, ἐξήγησις, σαφὴς ἔκθεσις.
تصريف تفعيل ἀ. σχηματισμός, κλίσις (Γραμμ.).
تصعب تفعّل ἀ. τὸ δυσχεραίνεσθαι, τὸ καθίστασθαί τινα δυσχερῆ.
تصعد تفعّل ἀ. ἀπόρροια (φυσ.).
تصعدات تفعّلات πλ. τοῦ προηγ.
تصعب تفعّل ἀ. τὸ καθιστάναι δυσχερές, δύσκολον.
تصعبات تفعّلات πλ. τοῦ προηγ.
تصعيد تفعيل ἀ. τὸ ἀνέλκειν· ἀνύψοῦν, ἀνύψωσις.
تصغر تفعّل ἀ. τὸ σμικρύνειν· σκληραίνειν. — اسم ﴿ — ﴾ ὑποκοριστικόν (Γραμμ.).
تصفّ تفعّل ἀ. ἁπλοποιεῖσθαι, διασαφηνίζεσθαι.
تصفح تفعّل ἀ. εὐρύνεσθαι· χειροκροτεῖν.
تصفيات تفعيلات πλ. τοῦ προηγ.
تصفيد تفعيل ἀ. τὸ δένειν.
تصفير تفعير ἀ. σφυρίττειν.
تصفيف تفعيل ἀ. βάλλειν κατὰ σειρὰν, εἰς τάξιν· κατατάττειν.
تصفيه تفعيله ἀ. διύλισις.
تصلامق تفعلامق ἴδε طاسلامق.
تصلب تفعّل ἀ. σκληρότης, σκλήρυνσις· σκίρρος (παθολ.).

ΟΙΚΟΝΑΜΙΣΙΣ

تصارب تضارب تزجرّ، πλ. τοῦ تصریس تضاریس

تصاعف تضاعف تزع'ούρ، ἀ. διπλασιασμός.

تصایق تضایق تزαγίκ، ἀ. στένωσις (ἰατρ.).

تصبیع تضبیع تزδζί'، ἀ. ἀμελεῖν.

تصحك تضحك تزχ'χούκι، ἀ. τὸ γελᾶν.

تصرر تضرر تزαρρούρ، ἀ. ζημιοῦσθαι.

تصرع تضرع تزαρρού'، ἀ. ταπεινότης.

تصریر تضریر تζρίρ، ἀ. τὸ ζημιοῦν.

تصریس تضریس تζρίς، ἀ. αἱμωδία (ἰατρ.).

تصعیف تضعیف تζ'ήφ، ἀ. τὸ διπλασιάζειν· ἐξασθενίζειν τι.

تضلیل تضلیل تζλίλ، ἀ. ἁμαρτάνειν.

تضمن تضمن تζιμμούν، ἀ. τὸ ἐμπεριέχειν· ἐξασφαλίζειν.

تضمین تضمین تζμίν، ἀ. ἀποζημίωσις.

تضمینات تضمینات تζμινάτ، πλ. τοῦ προηγ.

تضییع تضییع تζγί'، ἀ. τὸ ἀπολλύναι (περιουσίαν, καιρὸν, κτλ.).

تضییق تضییق تζγίκ، ἀ. συστολή· πίεσις.

تضییقات تضییقات تζγικάτ، πλ. τοῦ προηγ.

تطبیق تطبیق تεταπούκ، ἀ. τὸ ὁμονοεῖν.

تطول تطول تεταβούλ، ἀ. ὑπεροψία· μῆκος.

تطیر تطیر تεταγγούρ، ἀ. τὸ ἵπτασθαι· ἐξατμίζεσθαι· πετᾶν.

تطبیق تطبیق تατπίκ، ἀ. τὸ προσαρμόζειν· παραβολή. [δόν.

تطرق تطرق تεταρρούκ، ἀ. εὑρίσκειν ὁ-

تطلع تطلع τετελλού'، ἀ. προσέχειν.

تطلیب تطلیب τατλίπ، ἀ. τὸ αἰτεῖσθαι (ἀλληλοπ.).

تطلیس تطلیس τατλίς، ἀ. τὸ ἐξαλείφειν γραφήν. [λύειν.

تطلیق تطلیق τατλίκ، ἀ. διαζευξις· τὸ ἀπο-

تطمین تطمین τατμίν، ἀ. ἀσφαλίζειν.

تطوق تطوق τεταββούκ، ἀ. τὸ θέτειν περιδέραιον.

تطویل تطویل τατβίλ، ἀ. τὸ μηκύνειν· παρατείνειν. ملك — μακροχρονία.

تطهر تطهر τεταχ'χούρ، ἀ. τὸ καθαρίζεσθαι.

تطهیر تطهیر τατχ'ίρ، ἀ. καθαρισμός.

تطیر تطیر τεταΐγγούρ، ἀ. καθοδηγεῖν.

تطییب تطییب τατγίπ، ἀ. τὸ εὐχαριστεῖν.

تظاهر تظاهر تζαχ'ούρ، ἀ. τὸ φαίνεσθαι· ἀλληλοβοηθεῖσθαι.

تظلل تظلل تζαλλούλ، ἀ. συνάγεσθαι.

تظلم تظلم تζαλλούμ، ἀ. παραπονεῖσθαι.

تظلیل تظلیل تζλίλ، ἀ. συνάγειν.

تعادل تعادل τε'αδούλ، ἀ. ἰσότης, δικαιοσύνη.

تعادی تعادی τεαδί، ἀ. τὸ ἀποκτᾶν ἐχθρόν.

تعارض تعارض τεαρούζ، ἀ. κωλύειν.

تعارف تعارف τεαρούφ، ἀ. γινώσκειν.

تعاضد تعاضد τεαζούδ، ἀ. ἀλληλοβοηθεῖν.

تعاطی تعاطی τεατή، ἀ. τὸ συναλλήλως διδόναι καὶ λαμβάνειν.

تعاقب تعاقب τεακούπ، ἀ. τὸ ἀκολουθεῖν.

تعاقد تعاقد τεακούδ، ἀ. συνάπτειν.

تعالی تعالی τεάλα، ἀ. Ὕψιστος. — حق καὶ — ὁ ὕψιστος Θεός.

تعامل تعامل τεαμούλ، ἀ. σύμπραξις· συνήθεια· ἀντίδρασις.

تعاون تعاون τεαβούν، ἀ. ἴδ. تعاضد τεαζούδ.

تعاهد تعاهد τεαχ'ούδ، ἀ. τὸ συνομολογεῖν.

تعب τα'π، ἀ. κόπος.

تعبیر تعبیر τεαπούς، ἀ. καρφολογία (παθ.).

تعبد τεαπούδ، ἀ. προσεύχεσθαι.

تعبس تعبس τεαπούς، ἀ. ψιμυθιοῦσθαι.

تعبیر τα'πίρ، ἑρμηνεύειν· φράσις, ὅρος. علم — ὀνειροκρίτης (βιβλ.).

تعبیرات τα'πιράτ، πλ. τοῦ προηγ.

تعبیه تعبیه ταπιγέ، ἀ. προπαρασκευή, διάταξις· جیش — τακτική (στρ.)

تعجیز τεαζούπ، ἀ. ἔκπληξις.

تعجیل τα'ζίζ، ἀ. τὸ ἐνοχλεῖν, ἀνησυχεῖν.

تعجیل τα'ζίλ، ἀ. ἐπίσπευσις. على — καὶ ... — ἐν σπουδῇ, ταχέως.

تعجل τα'ζίλεν، ἀ. ταχέως.

تعجن τα'ζίν، ἀ. τὸ διαπλάττειν.

تعداد τα'δάδ، ἀ. ἀρίθμησις.

تعدد τα'δίδ، ἀ. πολλαπλασιασμός, ἀφθονία.

تعدی تعدی τεαδί، ἀ. παράβασις, βία.

تعدیات τεα'διγάτ، πλ. τοῦ προηγ.

تعدیل τα'δίλ، ἀ. τὸ μετριάζειν, ἐπανορθοῦν· τροποποίησις. — مزاج ἀνάρρωσις.

تعدیلات τα'διλάτ، πλ. τοῦ προηγ.

تعذر τεαζζούρ، ἀ. δικαιολογεῖσθαι.

تعديب تعذيب تا'ζίπ, ἀ. τὸ στενοχωρεῖν.
تعذير تعذير تا'ζήρ, ἀ. ζητεῖν συγχώρησιν.
تعرض تعرض تεαρρούζ, ἀ. ἀντίστασις, κώλυμα.
تعرضات تعرضات تεαρρουζάτ, πλ. τοῦ προηγ.
تعرف تعرف تεαρρούφ, ἀ. πληροφορεῖσθαι.
تعرفه تعرفه تا'ριφέ, ἀ. διατίμησις.
تعرق تعرق تεαρρούκ, ἀ. ἀφιδροῦν· διαφόρησις (ἰατρ.).
تعري تعري تεαρρί, ἀ. ἀπογυμνοῦσθαι.
تعريب تعريب تα'ρίπ, ἀ. ἐξαραβίζειν.
تعريض تعريض تα'ρίζ, ἀ. τὸ ἀλληγορικῶς ὁμιλεῖν· εὐρύνειν.
تعريف تعريف تα'ρίφ, ἀ. περιγραφή, ἐξήγησις. — حرف καὶ — ἄρθρον (Γραμμ.).
تعريفه تعريفه تα'ριφέ, ἴδε تعرفه. — سی — τιμολόγιον τελωνείου.
تعري تعري تα'ριγέ, ἀ. γύμνωσις (χειρ.).
تعزير تعزير تα'ζίρ, ἀ. ἐπιτίμησις, τιμωρία.
تعزل تعزل تεαζζούζ, ἀ. ἀγαλλιᾶσθαι.
تعزيز تعزيز تα'ζίζ, ἀ. τὸ θεωρεῖν ἱερόν· τὸ καθιστάναι πολύτιμον.
تعزية تعزية تα'ζίμ, ἀ. ἐπωδή, γοητεία.
تعزيه تعزيه تα'ζιγέ, ἀ. τὸ συλλυπεῖσθαι.
تعزيه‌نامه تعزيه‌نامه — ἐπιστολὴ συλλυπητήριος.
تعسر تعسر تεασσούρ, ἀ. δεινωσις.
تعسف تعسف تεασσούφ, ἀ. κάκωσις. [ρές.
تعسير تعسير تα'σίρ, ἀ. τὸ καθιστάναι δυσχε-
تعشق تعشق تεαššούκ, ἀ. τὸ ἐρωτεύεσθαι.
تعشى تعشى تεαššί, ἀ. τὸ δειπνεῖν.
تعشير تعشير تα'šίρ, ἀ. τὸ ἀποδεκατίζειν· τὸ διαιρεῖν κατὰ δεκάδας· δεκαπλασιάζειν· τὸ καθιστάναι δεκάγωνον.
تعصب تعصب تεασσούπ, ἀ. τὸ ἐμμένειν τοῖς ἀρχαίοις· φανατισμός. [μόν.
تعصير تعصير تα'σίρ, ἀ. τὸ ἐκθλίβειν τὸν χυ-
تعضى تعضى تεαζζί, ἀ. ὀργανισμός.
تعطف تعطف تεαττούφ, ἀ. τὸ δωρεῖσθαι.
تعطفات تعطفات تεαττουφάτ, πλ. τοῦ πρ.
تعطير تعطير تα'τίρ, ἀ. ἀρωματίζειν.
تعطيل تعطيل تα'τίλ, ἀ. παύειν· διακοπαί.
تعطين تعطين تα'τίν, ἀ. τῆξις, διάβρεξις (χημ.).
تعظم تعظم تεαζζούμ, ἀ. μεγαλεῖον. — اولو οἱ ἀλαζόνες.
تعظيم تعظيم تα'ζίμ, ἀ. σέβας.
تعظيماً تعظيماً تα'ζίμεν, ἀ. σεβασμίως.
تعظيمات تعظيمات تα'ζιμάτ, πλ. τοῦ تعظيم
تعفف تعفف تεαφφούφ, ἀ. ἐγκράτεια.
تعفن تعفن تεαφφούν, ἀ. δυσωδία.
تعقب تعقب تεακκούπ, ἀ. ἐπιδίωξις· ἐπίπληξις.
تعقد تعقد تεακκούδ, ἀ. ἀμματίζεσθαι.
تعقل تعقل تεακκούλ, ἀ. κατανόησις.
تعقيب تعقيب تεακκίπ, ἀ. τὸ ἀκολουθεῖν βῆμα πρὸς βῆμα· καταδιώκειν.
تعقيد تعقيد تεακκίδ, ἀ. ἀμματίζειν· ἐπισκοτίζειν (τὸν λόγον).

تعلق تعلق تεαλλούκ, ἀ. ἐξάρτησις, σχέσις, φιλία.
تعلقات تعلقات تεαλλουκάτ, πλ. τοῦ προηγ.
تعلل تعلل تεαλλούλ, ἀ. τὸ αἰτιᾶσθαι· ἀναβολή.
تعلم تعلم تεαλλούμ, ἀ. διδάσκεσθαι· σπουδή. [αρτᾶν.
تعليق تعليق تα'λίκ, ἀ. ἀναρτᾶν· προς-
تعليق تعليق تα'λίκ, π. εἶδος γραφῆς περσικῆς ἐν τοῖς δικαστηρίοις καὶ τῇ ποιήσει.
تعليل تعليل تα'λίλ, ἀ. προκαλεῖν.
تعليم تعليم تα'λίμ, ἀ. τὸ διδάσκειν· παίδευσις· γυμνάσια στρατιωτικά· ὁδηγία· ἀντίγραφον. — ی — γυμνάσια πυροβολίας.
تعليمات تعليمات تα'λιμάτ, πλ. τοῦ προηγ.
تعليمجي تعليمجي تα'λιμžί, τ. στρατιωτικὸς προγυμναστής.
تعليمخانه تعليمخانه تα'λίμ-χανέ, π. ἐκγυμναστήριον.
تعليمنامه تعليمنامه تα'λιμ-ναμέ, π. ὁδηγία ἔγγραφος· ἐγχειρίδιον περὶ τέχνης τινός.
تعمد تعمد تεαμμούδ, ἀ. προμελέτη.
تعمداً تعمداً تεαμμούδεν, ἀ. ἐκ προμελέτης.
تعمق تعمق تεαμμούκ, ἀ. τὸ ἐμβαθύνεσθαι.
تعمم تعمم تεαμμούμ, ἀ. γενίκευσις.
تعميت تعميت تα'μιγέτ, ἀ. τὸ τυφλοῦν· ἀποκρύπτειν. [ζειν.
تعميد تعميد تα'μίδ, ἀ. ἐμμένειν· βαπτί-
تعمير تعمير تα'μίρ, ἀ. διόρθωσις.
تعميرات تعميرات تα'μιράτ, πλ. τοῦ προηγ.
تعميق تعميق تα'μίκ, ἀ. τὸ ἐμβαθύνειν.
تعميم تعميم تα'μίμ, ἀ. τὸ γενικεύειν.
تعنت تعنت تεαννούτ, ἀ. ἐπικρίνειν.
تعند تعند تεαννούδ, ἀ. ἐπιμένειν.
تعوج تعوج تεαββούžζ, ἀ. κυρτοῦσθαι, ἀλλοιοῦσθαι. [ξιν.
تعويد تعويد تα'βίδ, ἀ. τὸ ἐθίζειν, ποιεῖν
تعويذ تعويذ تα'βίζ, ἀ. προβασκάνιον, φυλακτήριον. [λαγμα.
تعويض تعويض تα'βίζ, ἀ. ἀμοιβή, ἀντάλ-
تعويضاً تعويضاً تα'βίζαν, ἀ. ἀμοιβαίως.
تعويضات تعويضات تα'βίζάτ, πλ. τοῦ تعويض
تعويق تعويق تα'βίκ, ἀ. ἀργοπορεῖν, ἀναβάλλειν.
تعهد تعهد تεαχχούδ, ἀ. ἀναδέχεσθαι, ἐγγυᾶσθαι.
تعيش تعيش تεαϊγžούš, ἀ. τὸ πορίζεσθαι τὰ πρὸς τὸ ζῆν. [ξα.
تعين تعين تεαϊγžούν, ἀ. διακρίνεσθαι· δόتعيب تعيب تα'γίπ, ἀ. τὸ ἐπιπλήττειν.
تعيين تعيين تα'γίν, ἀ. τὸ διορίζειν· σιτηρέσιον.
تعيينات تعيينات تα'γινάτ, πλ. τοῦ προηγ.
تغافل تغافل تεγαφούλ, ἀ. τὸ ὑποκρίνεσθαι ἀπροσεξίαν.

تغاير ταγαγιούρ, ἀ. ἀνομοιότης.
تغدى ταγαδδί, ἀ. τρέφεσθαι.
تغذيه ταγδιγέ, ἀ. τὸ τρέφειν.
تغرى ταγαρρί, ἀ. σ. στάρκωσις (ἰατ.).
تغريب ταγοίπ, ἀ. ὑπερορία.
تغور ταγοίρ, ἀ. τὸ ἀπατᾶν.
تغرم ταγρίμ, ἀ. τὸ ἀποτίνειν.
تغزل ταγαζζούλ, ἀ. ἀπαγγέλλειν ποιήματα.
تغسل ταγασούλ, ἀ. λούεσθαι.
تغشى ταγαδδί, ἀ. καλύπτεσθαι.
تغشيه ταγδιγέ, ἀ. καλύπτειν.
تغضن ταγασσούν, ἀ. διακλαδισμὸς τοῦ σώματος (ἀνατ.).
تغضب ταγαζζούπ, ἀ. ὀργίζεσθαι.
تغضرف ταγζαρρούφ, ἀ. χονδρίασις (παθολ.).
تغطيه ταγτιγέ, ἀ. συγκαλύπτειν.
تغفيل ταγφίλ, ἀ. ἀπατᾶν.
تغلب ταγαλλούπ, ἀ. καταχρατεῖν, νικᾶν.
تغلف ταγαλλούφ, ἀ. ἡ παρὰ φύσιν παρείσαξις ἐντέρου ἐντὸς ἄλλου (παθολ.).
تغليط ταγλίτ, ἀ. τὸ ἀποπλανᾶν.
تغليظ ταγλίζ, ἀ. τὸ παχύνειν.
تغنى ταγαννί, ἀ. τὸ ᾄδειν· ᾠδή.
تغير ταγαϊγιούρ, ἀ. τὸ μεταβιβάζεσθαι.
تغيير ταγ-γίρ, ἀ. τὸ μεταβάλλειν.
تغييرات ταγ-γιράτ, πλ. τοῦ προηγ.
تف τέφ, ἴδε ف δέφ.
تف τέφ, π. καύσων.
تفاح τουφφάχ, ἀ. μῆλον.
تفاخر τεφαχούρ, ἀ. ἀλαζονεία.
تفاريق τεφαρίκ, πλ. τοῦ تفريق τεφρίκ καὶ تفرقه τεφρικά, πράγματα διακεκριμένα, περίεργα.
تفاسير τεφασίρ, πλ. τοῦ تفسير τεφσίρ.
تفاصيل τεφασήλ, πλ. τοῦ تفصيل
تفاضل τεφαδούλ, ἀ. ὑπεροχή, πρωτεῖον.
تفاعيل τεφα'ίλ, ἀ. μέτρον (ποιητ.).
تفأل τεφεούλ, ἀ. οἰωνοσκοπεῖν.
تفاوت τεφαβούτ, ἀ. τὸ εἶναί τι κρεῖσσον.
تفتك τεφτίκ, ἴδε تفتيك τιφτίκ.
تفتكلم τεφτικλεμέκ, τ. ποιεῖν μοτόν, ξαίνειν.
تفتيش τεφτίς, ἀ. ἔρευνα, ἐπιθεώρησις.
تفتيشات τεφτισάτ, πλ. τοῦ προηγ.
تفتيك τιφτίκ, τ. μαλλίον αἰγὸς Ἀγκύρας· μοτός, κ. ξαντόν.
تفتيل τεφτίλ, ἀ. συστρέφειν.
تفجر τεφεζζ-ζούρ, ἀ. ὑπολάμπειν· ἐξανθηματικός (ἰατρ.).
تفجرى τεφαζζ-ζουρί, ἀ. ἐξάνθημα (παθολ.).
تفجع τεφεζζ-ζού', ἀ. λυπεῖσθαι.

تفجير τεφζζίρ, ἀ. τὸ ποιεῖν ῥέειν· τὸ καλεῖν τινα ἀκόλαστον.
تفحص τεφε/χούς, ἀ. ἔρευνα.
تفحصات τεφαχχουσάτ, πλ. τοῦ πρ.
تفخذ τεφεχχούζ, ἀ. ἀμφιβάλλειν.
تفخر τεφε/χούρ, ἀ. μεγαλαυχεῖν.
تفخيم τεφχήμ, ἀ. τὸ τιμᾶν.
تفرج τεφερρούζ, ἀ. διάχυσις.
تفرجكاه τεφερρουζ-γκιάχ, π. τόπος περιπάτου.
تفرد τεφερρούδ, ἀ. ἀπομονοῦσθαι.
تفرس τεφερρούς, ἀ. τὸ κατανοεῖν, διορᾶν.
تفرع τεφερρού', ἀ. διακλαδίζεσθαι (βοταν.).
تفرغ τεφερρούγ, ἀ. ἀναπαύεσθαι
تفرق τεφερρούκ, ἀ. διαχειρισμός.
تفرقه τεφρικά, ἀ. διαίρεσις· διάλειμμα· ἐπιφυλλίς.
تفره ταφρά, τ. ὑπερηφάνεια.
تفرهلى ταφραλή, τ. ὑπερήφανος.
تفريح τεφρίχ, ἀ. τὸ χαροποιεῖν
تفريغ τεφρίχ, ἀ. ἐπώασις.
تفريد τεφρίδ, ἀ. ἀπομονοῦν, ἀποχωρίζειν. [φυγήν.
تفرير τεφρίρ, ἀ. διευκολύνειν τὴν
تفريز τεφρίζ, ἀ. ἀποχωρίζειν.
تفريش τεφρίς, ἀ. ἐπεκτείνειν· ἐπιστρωννύναι.
تفريشات τεφρισάτ, πλ. τοῦ προηγ.
تفريط τεφρίτ, ἀ. ὑστερεῖν, ἐλλείπειν.
تفريع τεφρί', ἀ. ἐξάγειν.
تفريغ τεφρίγ, ἀ. κενοῦν.
تفريق τεφρίκ, ἀ. χωρισμός.
تفسح τεφεσσούχ, ἀ. εὐρύνεσθαι.
تفسخ τεφεσσούχ, ἀ. ἐκδέρειν.
تفسره τεφσιρέ, ἀ. ἡ τοῦ οὔρου ἐξακρίβωσις (χημ.).
تفسيده τεφσιδέ, ἀ. διάπυρος.
تفسير τεφσίρ, ἀ. ἑρμηνεία.
تفسيرات τεφσιράτ, πλ. τοῦ προηγ.
تفسيرنامه τεφσίρ-ναμέ, π. σχόλια.
تفصيل τεφσίλ, ἀ. τὸ ἐκτιθέναι λεπτομερῶς. — على وجه التفصيل καθ' ἕκαστον — على التفصيل καθ' ἕκαστον — على التفصيله καθ' ἕκαστον
تفصيلاً τεφσίλεν, ἀ. λεπτομερῶς.
تفصيلات τεφσιλάτ, πλ. τοῦ تفصيل
تفضل τεφεδδούλ, ἀ. τὸ εὐεργετεῖν· τελειοποιοῦν.
تفضيح τεφζζίχ, ἀ. τὸ ἐξευτελίζειν.
تفضيل τεφδίλ, ἀ. προτίμησις. — اسم تفضيل ἐπίθετον ὑπερθετικόν (Γραμμ.).
تفضيلات τεφδιλάτ, πλ. τοῦ προηγ.
تفطن τεφεττούν, ἀ. τὸ ἐννοεῖν.
تفقد τεφεκκούδ, ἀ. τὸ ἀναζητεῖν τὸν ἀπόντα.
تفقه τεφεκκούχ, ἀ. τὸ σπουδάζειν τὰ ἱερά· ἀγχίνοια.
تفقيه τεφκήχ, ἀ. γνωστοποιεῖν.

تڤ تيڤڤ، ت. ἴδε اوڤاق ούφάκ.
تڤك تۏڤڤك، ἴδε كتڤ توڤڤنك.
تڤكر تڤڤكتوۏر، ἀ. τὸ διαλογίζεσθαι.
تڤنك توڤڤنك، ت. πυροβόλον (ὅπλον). كتڤ — πυροβολεῖν. — تڤنكچى تۏڤڤنكتۏى، τ. στρατιώτης τοῦ πεζικοῦ· ὁπλοποιός.
تڤنكلمك تۏڤڤكتلڤمڤك، τ. φονεύειν διὰ πυροβόλου.
تڤن تڤڤنوون، ἀ. πολυμάθεια.
تڤنه تڤڤه، ἴδε ڤنه دڤڤه.
تڤوق تڤڤبۏوخ، ἀ. ὑπεροχή· ἡ περὶ τῶν πρωτείων ἀξίωσις.
تڤوه تڤڤبۏوخ، ἀ. τὸ ἀπαγγέλλειν.
تڤوهات تڤڤبۏوخات، πλ. τοῦ πρ.
تڤويت تڤڤبيت، ἀ. ἀπώλεια.
تڤويض تڤڤبيز، ἀ. παραγγέλλειν.
تڤهم تڤڤيخوم، ἀ. τὸ ἐννοεῖν.
تڤهيم تڤڤخيم، ἀ. τὸ γνωστοποιεῖν.
تڤابل تڤكاپوول، ἀ. πρόςκρουσις· συνάντησις.
تڤابلات تڤكاپولات، πλ. τοῦ προηγ.
تڤادم تڤكاۏۏوم، ἀ. παρέρχεσθαι· προηγεῖσθαι.
تڤادير تڤكاۏير، πλ. τοῦ ير تڤد
تڤاديم تڤكاۏيم، πλ. τοῦ ڤدم
تڤاريب تڤكاروپ، ἀ. προσεγγίζειν.
تڤاريز تڤكاريز، πλ. τοῦ ير تڤر

تڤاسيط تڤكاسيت، πλ. τοῦ بط تڤس
تڤاص تڤكاص، ἀ. ἀνταπόδοσις.
تڤاضا تڤكاڤا، ἀ. καί
تڤاضى تڤكاڤى، ἀ. τὸ ἀπαιτεῖν πληρωμήν· φυσικὴ ἀνάγκη.
تڤاطر تڤكاتور، ἀ. ἕνσταξις.
تڤاطع تڤكاتوع، ἀ. διατομή (γεωμ.).
تڤاعد تڤكاوود، ἀ. σύνταξις· συνταξιοῦχος.
تڤاعدلق تڤكاودلوك، τ. σύνταξις, τὸ εἶναί τινα συνταξιοῦχον.
تڤاليب تڤكاليپ، πλ. τοῦ ڤليب
تڤاوم تڤكاۏيم، πλ. τοῦ ڤوم
تڤبل تڤكاپپوول، ἀ. παραδέχεσθαι.
تڤبيح تڤكپيخ، ἀ. κατακρίνειν.
تڤبيحات تڤكپيخات، πλ. τοῦ προηγ.
تڤبيل تڤكپيل، ἀ. ἀσπασμός, φίλημα.
تڤحل تڤكاخخوول، ἀ. μαρασμός (παθ.)
تڤدس تڤكادديس، ἀ. ἅγιος καὶ δεδοξασμένος εἴη!
تڤدم تڤكادديوم، ἀ. προηγεῖσθαι.
تڤدمات تڤكادديومات، πλ. τοῦ πρ· λῆμμα (αἱ δύο τοῦ συλλογισμοῦ προτάσεις), προηγούμενα.
تڤدمه تڤكديمه، ἀ. δῶρον μικροτέρου πρὸς μεγαλείτερον, ἐνθύμιον.
تڤدير تڤكديز، ἀ. εἱμαρμένον· ἐκτίμησις. جه — ير ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει. وه — ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν . . . .

تڤصيرات تڤكصيرات، πλ. τοῦ προηγ.
تڤصيرلق تڤكصيرلوك، τ. ἔλλειψις, ἀνικανότης.
تڤطر تڤكاتتور، ἴδε تڤلط تڤكاتور.
تڤطع تڤكاتتوع، ἀ. διάλειμμα.
تڤطيب تڤكتيپ، ἀ. τὸ πολοῦν· πόλωσις (φυσ.).
تڤطير تڤكديز، ἀ. τὸ διυλίζειν.
تڤطيع تڤكتيع، ἀ. τὸ κόπτειν εἰς τεμάχια.
تڤعر تڤكاعور، ἀ. ἀδυναμία.
تڤفيل تڤكفيل، ἀ. κλειδοῦν, κλειδόνειν.
تڤلاق تڤكلاك، τ. κυβίστησις.
تڤلب تڤكاللوپ، ἀ. στροφή, ἀλλοίωσις.
تڤلبات تڤكاللوپات، πλ. τοῦ προηγ.
تڤلد تڤكاللوود، ἀ. φορεῖν, ζωννύναι. [κρότον.
تڤلدامق تڤكيلدامك، ἀ. ποιεῖν
تڤلص تڤكاللوص، ἀ. συστολή.
تڤلط تڤكلا، ἴδε تڤلاق تڤكلاك.
تڤلل تڤكاللوول، ἀ. ὀλιγοστεύειν.
تڤليب تڤكليپ، ἀ. στρέφειν· ἀλλοιοῦν.
تڤليد تڤكليد، ἀ. περιλαίμιον· ἀπομίμησις· κωμῳδία. سف — περιβολὴ ξίφους, τὸ περιβάλλειν ξίφος. [μῖμος.
تڤليدچى تڤكليدتوى، ἀ. μιμητής,
تڤليع تڤكليع، ἀ. ἐκρίζωσις.

تك τέκ, τ. μόνον, ἀρκεῖ μόνον. — ووك — ἐνίοτε, πότε πότε. — چفت μονὸν ἢ ζυγόν. — قومق ἀφίνειν μόνον.

تكابور τεκιμπούρ, ἀ. ὑπερηφάνεια.

تكاپو τεκιμπού, π. ἀναζήτησις.

تكاتب τεκιματούπ, ἀ. ἀλληλεπιστέλλειν.

تكاثر τεκιμσούρ, ἀ. αὐξάνεσθαι.

تكاثف τεκιμσούφ, ἀ. πύκνωσις.

تكاسل τεκιμσούλ, ἀ. ἀμέλεια.

تكاسلات τεκιμσουλάτ, πλ. τοῦ πρ.

تكاليف τεκιμλίφ, πλ. τοῦ تكليف

تكبر τεκεππούρ, ἀ. ἔπαρσις.

تكبرلو τεκεππουρλού, τ. εἰημματίας.

تكبير τεκμπίρ, ἀ. τὸ μεγαλύνειν, τὸ λέγειν الله اكبر ἀλλάχ-οὐέκμπέρ, μέγας ὁ Θεός!

تكثر τεκεσσούρ, ἀ. περίσσεια.

تكثف τεκεσσούφ, ἀ. σωστέλλεσθαι.

تكثير τεκμσίρ, ἀ. τὸ αὐξάνειν, πολλαπλασιάζειν.

تكثيف τεκμσίφ, ἀ. πύκνωσις (χημ.) συστολή.

تكحل τεκμαχχούλ, ἀ. τὸ βάφειν τὰς βλεφαρίδας.

تكدر τεκεδδούρ, ἀ. λυπεῖσθαι.

تكدير τεκμδίρ, ἀ. ἐπιτιμᾶν, ἐπιπλήττειν. خاطر — προσβολή.

تكديرات τεκμδιράτ, πλ. τοῦ προηγ.

تقليل τακλίλ, ἀ. ἐλαττοῦν.

تقليم τακλίμ, ἀ. τὸ κόπτειν γλύφειν.

تقو τακβά, ἀ. ἴδε ىقوى τακβά.

تقوس τεκαββούς, ἀ. τὸ κυρτοῦσθαι· λόρδωσις (παθολ.).

تقول τεκαββούλ, ἀ. ἐγγαστρίμυθος.

تقولات τεκαββουλάτ, πλ. τοῦπροηγ.

ىقوى τακβά, ἀ. φόβος τοῦ Θεοῦ, εὐσέβεια. — اهل ἄνθρωπος θεοφοβούμενος, εὐσεβής.

ىقوى τεκαββί, ἀ. ἐνδυναμοῦσθαι.

تقويت τακβιγέτ, ἀ. στερέωσις.

تقويم τακβίμ, ἀ. μορφόνειν· διευθετεῖν· ἡμερολόγιον· ἐφημερίς. — وقايع ἐφημερὶς τῶν εἰδήσεων, ἐπίσημος ἐφημερὶς τῆς Ὀθωμ. Αὐτοκρατορίας.

تقويه τακβιγέ, ἀ. ἴδε تقويت

تقى τακήγι, ἀ. θεοφοβούμενος.

تقيح τεκαϊγιούχ, ἀ. πύωσις (παθ.).

تقيد τεκαϊγιούδ, ἀ. ἐπιμέλεια, ἐπιμονή.

تقيؤ τεκαϊού, ἀ. ἀπεμεῖν.

تقيه τακηγέ, τ. τὸ λεπτὸν καὶ λευκὸν κάλυμμα ὑπὸ τὸ φέσιον.

تقييد τακγίδ, ἀ. συνδέειν· ἐγγράφειν· εὐτρεπίζειν.

تك τέκ, π. δρόμος· πυθμήν.

تك τέκ, ἀ. περιττός, μὴ ἄρτιος. طورمق — μένειν ἥσυχος.

تكذيب τεκζίπ, ἀ. τὸ διαψεύδειν, ἀποκαλεῖν τινα ψεύστην.

تكر τεκέρ, τ. τροχός. مكر — ἀνάστροφα, κυλισματωδῶς, ἄνω κάτω. [ἰππ.).

تكر τεκίρ, τ. καὶ يلغى — μύλλος

تكرار τεκιράρ, ἀ. ἐπανάληψις. — ؛ ἐπανειλημμένως, πολλάκις.

تكرارلق τεκιραρλαμάκ, τ. ἐπαναλαμβάνειν.

تكرج τεκερρούδζ, ἀ. εὐρώς.

تكرر τεκερρούρ, ἀ. ἐπαναγίνεσθαι.

تكرك τενρέκι, π. χάλαζα.

تكرلك τεκερλέκι, τ. τροχός.

تكرلمك τεκερλεμέκι, τ. κυλίειν.

تكرلنمك τεκερλενμέκι, τ. κυλίεσθαι.

تكرى τανρή, τ. Θεός. [νειν.

تكرير τεκιρίρ, τ. τὸ ἐπαναλαμβά-

تكريلق τανρηλήκ, τ. θεότης.

تكريم τεκιρίμ, ἀ. σέβεσθαι, ἀπονέμειν τιμήν.

تكريمات τεκιριμάτ, πλ. τοῦ προηγ.

تكسب τεκεσσούπ, ἀ. ἀποκτᾶν.

تكسر τεκεσσούρ, ἀ. τὸ συντρίβεσθαι, κατακερματίζεσθαι.

تكسمك τεκισινμέκ, τ. βδελύττεσθαι

تكسى τεκεσσί, ἀ. ἐνδύεσθαι, ἀμφιέννυσθαι.

تكسيب τεκισίπ, ἀ. τὸ ποιεῖν κερδίζειν, ἀποκτᾶν.

تكسير τεκισίρ, ἀ. συντρίβειν.

تكشف τεκεσσούφ, ἀ. ἀνοίγεσθαι, ἀποκαλύπτεσθαι.

تكشيف τεκισίφ, ἀ. ἀποκαλύπτειν.

تكفل τεκεφφούλ, ἀ. τὸ ἐγγυᾶσθαι.

تكفور τεκιφφόρ, ξ. αὐτοκράτωρ, μονάρχης.

تكفير τεκιφίρ, ἀ. καλύπτειν.

تكفيل τεκιφίλ, ἀ. τὸ καθιστάναι τινὰ ἐγγυητήν. [κρόν.

تكفين τεκιφίν, ἀ. σαβανόνειν νε-

تكل τεγέλ, τ. ἐπιρραφή.

تكلى τεγελτί, τ. νακτὸν ὑπὸ τὸ σάγμα ἢ ἐπὶ τῆς ράχεως ὑποζυγίου.

تكلف τεκελλούφ, ἀ. μόχθος· φιλοφρόνησις. — بلا προχείρως.

تكلفات τεκελλουφάτ, πλ. τοῦπροηγ.

تكلفلو τεκελλουφλού, τ. μεγαλοπρεπής, πολυδάπανος.

تكلمك τεγελεμέκ, τ. διαρράπτειν.

تكلم τεκελλούμ, ἀ. συνδιαλέγεσθαι.

تكليس τεκιλίς, ἀ. ἀσβεστοπλυσία.

تكليف τεκιλίφ, ἀ. φιλοφροσύναι· πρότασις· ἐπιβολὴ ἐργασίας· φόρος. — ملى μετ' οἰκειότητος.

تكليفات τεκιλιφάτ, πλ. τοῦ προηγ.

تكليفسز τεκιλιφσίζ, τ. ἄνευ περιποιήσεων, οἰκείως. [της.

تكليفسزلك τεκιλιφσιζλίκ, τ. οἰκειό-

تكليل تكليل τεκιλίλ, ἀ. στέφειν, στεφανόνειν.

تكميل تكميل τεκεμμούλ, ἀ. τὸ γίνεσθαι ἐντελής.

تكميله تكميله τεκεμμουλέ, ἀ. συμπλήρωμα.

تكمين تكمين τεκεμμούν, ἀ. κρύπτεσθαι.

تكمه تكمه τεκιμέ, τ. λάκτισμα. اورمق — καὶ ڤورمق — λακτίζειν.

تكمه تكمه τὄγιμέ, π. ἴδε دوگمه δὄγιμέ.

تكميد تكميد τεκιμίδ, ἀ. πυρίαμα (ἰατρ.).

تكميل تكميل τεκιμίλ, ἀ. τὸ συμπληροῦν· ἐντελής.

تكنه تكنه τεκνέ, τ. σκάφη· σκάφος. خورده — μάκτρα, κ. ζυμωταριά

تكون تكون τεκεββούν, ἀ. γίνεσθαι.

تكوين تكوين τεκιβίν, ἀ. ὕπαρξις· κτίσις.

تكه تكه τεκέ, τ. τράγος (ζ.). صقالی — τραγοπώγων (φ.) كز — سی κάρις.

تكهن تكهن τεκεχχούν, ἀ. καὶ [τεία.

تكهين تكهين τεκχίν, ἀ. μαντεύειν· μαντεία.

تكير تكير τεκίρ, τ. στικτός.

تكين تكين τεκίν, ἀ. μόνος· κενός· ἥσυχος.

تكين تكين τεκίν, τ. ἐπίφοβος.

تكيه تكيه τεκιγέ, ἀ. στηρίζεσθαι, ὑποστηρίζεσθαι.

تكيه تكيه τεκιγέ, κ. τεκκέ, π. μοναστήριον δερβίσιδων· ἄσυλον, κατάστημα φιλανθρωπικόν.

تكه‌دار تكه‌دار τεκκεδάρ, π. καὶ

تكه‌نشين تكه‌نشين τεκκενεσίν, π. μοναχός.

تل تل τέλ, τ. μέρμις· μίτος· ἶς· ῥύμα· χορδή. اورمق — καὶ چكمك — τηλεγραφεῖν. قيرمق — προσκόπτειν, προσκρούειν.

تل تل τέλλ, ἀ. λόφος.

تلاتين تلاتين τελατίν, τ. δέρμα ῥωσσικόν.

تلاحق تلاحق τελαχούκ, ἀ. ἀκολουθεῖσθαι· συνάρθρωσις (ἀνατ.). [συχία.

تلاش تلاش τελάς, ἀ. σπουδή, βία· ἀνη-

تلاش تلاش ταλάς, τ. ῥίνημα.

تلاشى تلاشى τελασί, ἀ. ἡ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ὑπολήψεως ἔκπτωσις.

تلاصق تلاصق τελασούκ, ἀ. πρόσφυσις.

تلاطف تلاطف τελατούφ, ἀ. θωπεία.

تلاطم تلاطم τελατούμ, ἀ. κλύδων.

تلاعب تلاعب τελαούπ, ἀ. τὸ παίζειν.

تلافى تلافى τελαφί, ἀ. ἀποζημίωσις, ἀνάκτησις τοῦ ἀπολωλότος.

تلاقى تلاقى τελακή, ἀ. συνάντησις· ἀναστόμωσις (ἀνατ.).

تلال تلال τιλάλ, πλ. τοῦ تل τέλλ.

تلال تلال τελάλ, ἴδε دلال δελλάλ.

تلألؤ تلألؤ τελε'λού', ἀ. διαλάμπειν, ἀκτινοβολεῖν.

تلامذه تلامذه τελαμιζέ, καὶ

تلاميذ تلاميذ τελαμίζ, πλ. τοῦ تلميذ τελμίζ.

تلاوت تلاوت τελαβέτ, ἀ. ἀνάγνωσις.

تلاهى تلاهى τελαχί, ἀ. παίζειν.

تلبس تلبس τελεπούς, ἀ. τὸ ἐνδύεσθαι· εἶναι πολύμικτον.

تلبن تلبن τελεπούν, ἀ. γαλούχησις.

تلبيس تلبيس τελπίς, ἀ. δόλος.

تلبيس تلبيس τελεπίς, τ. δόλιος, ἀπατεών.

تلبيسلك تلبيسلك τελπισλίκ, τ. δόλος.

تلبم تلبم τελεσσούμ, ἀ βάλλειν πέπλον.

تلثم تلثم τελσίμ, ἀ. τὸ φιλεῖν τὸ στόμα.

تلجلج تلجلج τελεδζλούδζ, ἀ. ὑποτονθορίζειν

تلخ تلخ τέλχ, π. πικρός.

تلخكام تلخكام τελεχγκιάμ, π. τεθλιμμένος.

تلخيص تلخيص τελχίς, ἀ. ἔκθεσις ἐπίσημος περὶ τῶν ὑποθέσεων τοῦ Κράτους ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὑποβαλλομένη τῇ Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ.

تلذذ تلذذ τελεζζούζ, ἀ. εὐχαριστεῖσθαι (ἐπὶ γεύσεως).

تلذذات تلذذات τελεζζουζάτ, πλ. τοῦ πρ.

تلذيذ تلذيذ τελζίζ, ἀ. τὸ εὐχαριστεῖν (ἐπὶ γεύσεως).

تلزج تلزج τελεζζούδζ, ἀ. τὸ γίνεσθαι ἐλαστικόν.

تلس تلس τιλίς, τ. τετριμμένος· ἐξηντλημένος.

تلسيك تلسيك τιλσιμέκ, τ. ἰσχναίνεσθαι.

تلطف تلطف τελεττούτ, ἀ. ἀρνεῖσθαι τὴν ἀλήθειαν. [περιφορά.

تلطف تلطف τελεττούφ, ἀ. εὐγενὴς συμ-

تلطفات تلطفات τελεττουφάτ, πλ. τοῦ πρ.

تلطيف تلطيف τελτίφ, ἀ. προσφέρεσθαί τινι μετ' ἀγαθότητος καὶ εὐνοίας.

تلطيف تلطيف τελτίφεν, ἀ. εὐμενῶς.

تلطيفات تلطيفات τελτιφάτ, πλ. τοῦ تلطيف

تلعب تلعب τελαπ, ἀ. καὶ

تلعب تلعب τελε'ούπ, ἀ. παίζειν· ἐνσιέλωσις (ἰατρ.).

تلعين تلعين τελ'ήν, ἀ. τὸ λίαν καταρᾶσθαι.

تلغراف تلغراف τελεγράφ, ξ. τηλεγράφος. چكمك — τηλεγραφεῖν.

تلف تلف τελέφ, ἀ. καταστροφή, φθορά.

تلفظ تلفظ τελεφφούζ, ἀ. τὸ προφέρειν.

تلفيف تلفيف τελφίφ, ἀ. τὸ περιβάλλειν.

تلفيق تلفيق τελφίκ, ἀ. συναθροίζειν.

تلقات تلقات τελκάτ, ἀ. καὶ

تلقى تلقى τελεκκή, ἀ. συναντᾶσθαι· ὑποδοχή.

تلقيب تلقيب τελκήπ, ἀ. τὸ ἐπονομάζειν.

تلقيح تلقيح τελκήχ, ἀ. γονιμοποίησις· ἐμβολιασμός.

تلقين تلقين τελκήν, ἀ. τὸ διδάσκειν διὰ ζώσης φωνῆς.

تلكى تلكى τιλκί, τ. ἀλώπηξ.

تلمع تلمع τελεμμού', ἀ. λάμπειν.

تلميح تلميح τελμίχ, ἀ. αἰνιγμός· ἔκτριψις.

تلميذ تلميذ τελμίζ, ἀ. μαθητής· ὀπαδός.

تلوث تلوث τελεββούς, ἀ. μολύνεσθαι.

تلوم تلوم τουλούμ, ἴδε طولوم τουλούμ.

تلون تلون τελλεββούν, ἀ. χρωματισμός· ἀστάθεια.

تلونات تلونات τελεββουνάτ, πλ. τοῦ πρ.

تلوه تلوه τελβέ, τ. ὑποστάθμη καφέ.

تلويث تلويث τελβίς, ἀ. τὸ μολύνειν.
تلوين تلوين τελβίν, ἀ. τὸ χρωματίζειν.
تلهب تلهب τελεχχούπ, ἀ. φλέγεσθαι.
تلهف تلهف τελεχχούφ, ἀ. οἰμώζειν, στένειν.
تلفون تلفون τελεφόν, ξ. τηλέφωνον.
تلهيب تلهيب τελχίπ, ἀ. φλέγειν, ἀναφλέγειν.
تلي تلي τελεϊγεύν, ἀ. καταπραύνειν.
تلين تلين τελγίν, ἀ καταπραύνειν.
تم تمم τεμέμ, ἀ. ἐτελείωσε· τέλος.
تماثيل تماثيل τεμασίλ, πλ.τοῦ تمثال τιμσάλ.
تمادى تمادى τεμαδί, ἀ. παράτασις.
تمارض تمارض τεμαρούζ, ἀ. ὑποκρίνεσθαι τὸν ἀσθενῆ.
تماس تماس τεμάς, ἀ. συνάφεια· συμφυία (βοτ.).
تماسيح تماسيح τεμασίχ, πλ.τοῦ تمساح τιμσάχ.
تماشا تماشا τεμαϣά, π. τὸ περιπατεῖν πρὸς διασκέδασιν, θεᾶσθαι.
تماشاخانه تماشاخانه τεμαϣαγκιάχ, π. τόπος θεάματος· θέατρον.
تماشاكر تماشاكر τεμαϣαγκέρ, π. θεατής.
تمالك تمالك τεμαλούκ, ἀ. τὸ κρατεῖν ἑαυτοῦ.
تمام تمام τεμάμ, τ. τέλειος, ἀκριβής.
تمام تمام τεμάμ, ἀ. τὸ ὁλοσχερές· ἀποπεράτωσις. ـي — καὶ
تمامن تمامن τεμάμεν, ἀ.καθ'ὁλοκληρίαν.
تماملق تماملق ταμαμλήκ, τ. τὸ ὅλον.
تماملق تماملق ταμαμλανμάκ, τ. τὸ εἶναι τέλειον.
تمامى تمامى τεμαμί, ἀ. τὸ εἶναι πλῆρες.
تماميت تماميت τεμαμιγέτ, ἀ. ἀκεραιότης.
تماوت تماوت τεμαβούτ, ἀ. τὸ δεικνύειν ἑαυτὸν ὡς τέλειον.
تمايل تمايل τεμαγιούλ, ἀ. κλίσις· προσηλίασις (ἰατρ.).
تمتع تمتع τεμεττού', ἀ. τὸ πορίζεσθαι ὠφέλειαν δι' ἐργασίας.
تمتعات تمتعات τεμεττου'άτ, πλ.τοῦ προηγ.
تمتعات تمتعات τεμεττου'άτ, ἀ.καὶ ويركوسى — φόρος ἐπιτηδεύματος.
تمحل تمحل τεμταμάμ, ἔκφρασις ἀραβικὴ τιθεμένη ἐν τέλει βιβλίων ἀντὶ τοῦ παρ' ἡμῖν τέλος.
تمثال تمثال τεμσάλ, ἀ. μορφή, εἰκών· δεῖγμα.
تمحل تمحل τεμεσσούλ, ἀ.καθομοιοῦσθαι.
تمثيل تمثيل τεμσίλ ἀ. σύγκρισις· σύμβολον· ἀλληγορία· ἐκτύπωσις βιβλίου.
تمثيلات تمثيلات τεμσιλάτ, πλ. τοῦ προηγ.
تمجد تمجد τεμεζ-δζούδ, ἀ.κτῆσις δόξης.
تمجيد تمجيد τεμδζίδ, ἀ.τὸ δοξάζειν (τὸν Θεόν)· προσευχὴ ἀπαγγελλομένη πρὸ τῆς αὐγῆς ἀπὸ τῶν μιναρέδων· τὸ τιμᾶν.
تمحط تمحط τεμεχχούτ, ἀ. ἀπομόχθωσις (παθολ.).

تمدد تمدد τεμεδδούχ, ἀ.τὸ ἐπαινεῖσθαι.
تمدن تمدن τεμεδδούν, ἀ. τὸ κατοικεῖν ἐν πόλει· τὸ πολιτίζεσθαι.
تمدح تمدح τεμδίχ, ἀ. τὸ ἐπαινεῖν.
تمديد تمديد τεμδίδ, ἀ. τὸ ἐκτείνειν.
تمر تمر, ἀ. φοῖνιξ. هندى — ὀξυφοῖνιξ. اوى — δορύκνιον (φ.).
تمرد تمرد τεμερρούδ, ἀ.πεῖσμα·μοχθηρία
تمرگى تمرگى τεμεργί, ἀ. ἕρπης (παθολ.).
تمرمز تمرمز τεμερμούζ, ἀ. ψιθυρισμός.
تمريه تمريه τεμριγέ, ἴδε تمرگى τεμργί.
تمرين تمرين τεμρίχ, ἀ. χρίσις, ἐπάλειψις.
تمرين تمرين τεμρίν, ἀ. διδασκαλία, νουθεσία· ἄσκησις. [τιμήν.
تمزيق تمزيق τεμζίκ, ἀ. προσβάλλειν τὴν
تمساح تمساح τιμσάχ, ἀ. καὶ يلنى — κροκόδειλος (ζ.).
تمسخر تمسخر τεμεσχούρ, ἀ. ἐμπαίζειν.
تمسك تمسك τεμεσσούκ, τὸ καταλαμβάνειν· ἐξοφλητικόν· τίτλος ἀκινήτου κτήματος· χρεωστικὸν ὁμόλογον.
تمسكات تمسكات τεμεσσουκιάτ, πλ. τοῦ προ.
تمشق تمشق τεμεϣούκ, ἀ. λαμβάνειν μαθήματα καλλιγραφίας.
تمشيت تمشيت τεμϣιγέτ, ἀ. τὸ προάγειν, ἄγειν τι εἰς πέρας.
تمطر تمطر τεμεττούρ, ἀ.βρέχειν βροχήν.
تمعدن تمعدن τεμε'δδούν, ἀ. ἀπομετάλλωσις (χημ.).

تمغا تمغا ταμγά, π. σφράγισμα· χαρτόσημον. اورمق — σημαίνειν.
تمغاجى تمغاجى ταμγαδζί, τ. ὁ σφραγίζων τὸ χαρτόσημον. [γαλή.
تمغازه تمغازه ταμγαζεδέ, π. ἴδε تمغا ταμ-
تمغالامق تمغالامق ταμγαλαμάκ, τ. σημαίνειν.
تمغالى تمغالى ταμγαλή, τ. χαρτοσήμῳ σεσημασμένος. [στασθαι.
تمكن تمكن τεμεκκιούν, ἀ. τὸ ἐγκαθίεμكين تمكين τεμκίν, ἀ. τὸ ἐγκαθιστάναι· ἀξιοπρέπεια· ἀξίωμα.
تمل تمل τεμέλ, ξ. θεμέλιον, βάσις. طوق — στερεοῦσθαι.
تملسز تملسز τεμελσήζ, τ. ἄνευ βάσεως.
تملق تملق τεμελλούκ, ἀ. κολακεία.
تملك تملك τεμελλούκ, κτῆσις τῆς κυριότητος (πράγματός τινος).
تملى تملى τεμελλή, τ. ὁ ἔχων θεμέλια· μόνιμος. [ραίζειν.
تملج تملج τεμλίχ, ἀ.ἁλίζειν (πολύ)· ώ-تملز تملز τεμλίζ, ἀ. ἀπολύειν.
تملس تملس τεμλίς, ἀ. ὁμαλύνειν.
تملك تملك τεμλίκ, ἀ. τὸ καθιστάναι κύριον πράγματος.
تومان تومان τομάν, π. δέκα χιλιάδες, μυριάς· περσικὸν νόμισμα ἀξίας ἡμισείας λίρας τουρκικῆς.
تمنا تمنا τεμεννά, ἀ. καὶ
تمنى تمنى τεμεννί, ἀ. παράκλησις· εὐχή· χαιρετισμός.

تمبو تمبوت, ά. ἀπονέκρωσις.
تمبوج تمبوجوز, ά. κλύδων.
تمبوجات تمبوجوزάτ, πλ. τοῦ πρ.
تموز تموز, ά. Ἰούλιος (μήν).
تمول تمبوγιέ, ά. πλουτεῖν.
تموی تمبویγιέ, ά. ἄρδευσις· πρόσκαιρος θεραπεία.
تمویات تمبویχάτ, πλ. τοῦ προηγ.
تمید تمχίδ, ά. ἐξομάλυνσις δυσκολιῶν.
تمیدات تمχιδάτ, πλ. τοῦ προηγ.
تمیر تμχίρ, ά. τὸ σφραγίζειν.
تمیل تμχίλ, ά. δίδειν προθεσμίαν.
تمیز تμεϊγιούζ, ά. διαχωρισμός· ὑπεροχή.
تمیز تμίζ, τ. καθαρός· ὡραῖος.
تمیزلیك تμιζλίκ, τ. καθαριότης.
تمیزلمك تμιζλεμέκ, τ. καθαρίζειν.
تمیزلیك تμιζλεμέ, τ. καθαρισμός.
تمیزلنمك تμιζλενμέκ, τ. καθαρίζεσθαι. [σμένος.
تمیزلنمش تμιζλενμίς, τ. καθαρι-
تمیه تμμέ, ά. βασκάνιον.
تمیز تμγίζ, ά. χωρίζειν. — حكمه καὶ — ايوان τὸ ἀκυρωτικὸν δικαστήριον.
تن τέν, π. σῶμα· σάρξ.
تناد τναδ, ά. διασκορπίζεσθαι. — الاربع ἡ ἡμέρα τῆς Δευτέρας Παρουσίας.
تناز τναζού, ά. φιλονικία.
تناسب τνασούπ, ά. ὁμοιότης.
تناسخ τνασούχ, ά. μετεμψύχωσις· ὑπεισέλασις (κληρονόμου).
تناسل τνασούλ, ά. γένεσις ἀλληλοδιάδοχος.
تناصح τνασούχ, ά. τὸ ἀλλήλους συμβουλεύειν. [ηθεῖν.
تناصر τνασούρ, ά. τὸ ἀλληλοβοτناظر τναζούρ, ά. συμμετρία.
تنافر τναφούρ, ά. ἀποστολὴ ἀμοιβαία· σολοικισμός. حروف — συνίζησις (Γραμμ.).
تناقص τνακούς, ά. μείωσις.
تناقض τνακούζ, ά. διαφωνία.
تناكحه τνακιούζ, ά. συζεύγνυσθαι.
تناوب τναβούπ, ά. τὸ ἐπαλλάσσειν.
تناول τναβέρ, π. σωματώδης.
تناول τναβούλ, ά. τρώγειν.
تناهی τναχί, ά. τὸ ἄκρον, ἔπακρον.
تنباكو τνπακιού, π. καπνὸς περσικός.
تنباكوجی τνπακιουζί, τ. ὁ πωλῶν καπνὸν τνπακιού.
تنبوت τνεππούτ, ά. φύεσθαι.
تنبیه τνεππούζ, ά. ἐξόγκωσις.
تنبل τνπέλ, τ. ἀμελής, ὀκνηρός.
تنبلخانه τεπελ-χανέ, π. οἰκία ὀκνηρῶν· τόπος, ἐν ᾧ ὀκνηροὶ συνάγονται.

تنبلك τνπελλίκ, τ. ὀκνηρία.
تنبلیت τνπελίτ, π. ἐπιφόρτισμα.
تنبور τνπούρ, π. κινύρα.
تنبه τνεππούχ, ά. τὸ ἐξυπνεῖν· ἀναμιμνήσκεσθαι.
تنبیه τνπίχ, ά. τὸ ἐξεγείρειν· παραγγέλλειν· παραγγελία.
تنبیهات τνπιχάτ, πλ. τοῦ προηγ.
تنپرست τὲν-περέστ, π. ἐγωϊστής, ὁ περὶ ἑαυτοῦ φροντίζων.
تنپرور τὲν-περβέρ, π. ὁ τὸ σῶμα περιποιούμενος.
تنتور τεντούρ, ἴδε μαϊ τανδήρ.
تنته τέντα, ξ. σκηνή.
تنتیه τεντίφ, ά. ψίλωσις (παθολ.).
تنتوز τενεσσούρ, ά. διασκορπίζεσθαι· διανέμεσθαι.
تنجره τένδζερε, τ. χύτρα. [νειν.
تنجیس τνδζίς, ά. μολύνειν, ῥυπαίتنحنح τνεγχούχ, ά. ἀποφλεγμάτωσις (ἰατρ.).
تند τούνδ, π. σφοδρός, ταχύς.
تندباد τουνδπάδ, π. θύελλα.
تندرست τνδουρούστ, π. εὔρωστος.
تندرستلك τνδουρουστλούκ, τ. καὶ تندرستی τνδουρουστί, π. εὐρωστία.
تندرفتار τουνδ-ρεφτάρ, π. καὶ تندرو τουνδ-βέρ, π. ταχύπους.
تندزبان τουνδ-ζεπάν, π. εὔγλωττος.
تندم τενεδδούμ, ά. μεταμελεῖσθαι.

تندیس τουνδί, π. σφοδρότης, ταχύτης.
تندو τνδούρ, π. ἴδε μαϊ τανδήρ.
تندرلمك τνδεζζούλ, ά. συγκαταβαίνειν, καταδέχεσθαι.
تندرلنمك τνδεζζούχ, ά. τὸ ἀπέχεσθαι κακῶν· τὸ ἐν τῇ ἐξοχῇ διατρίβειν.
تندرلیك τνδεζζεχέ, ά. εἶναι (ὁ Θεὸς) ἐλεύθερος καὶ ἀπηλλαγμένος (πάσης ἐλλείψεως).
تنزیل τνζίλ, ά. τὸ καταβιβάζειν, ἐκπίπτειν· πληρωμὴ ἀπέναντι χρέους· ἀποκάλυψις, τὸ Κοράνιον.
تنزیلك τνζίχ, ά. τὸ ἀπέχειν κακῶν ἔργων· τὸ πιστεύειν τὸν Θεὸν ἐλεύθερον κακιῶν.
تنسخ τνσούχ, π. πρᾶγμα σπάνιον· ἀρωματικὸς ἀρτίσκος (ἀπὸ κοῦρσι) καιόμενος πρὸς εὐωδίαν.
تنسم τνεσσούμ, ά. πνοή, ἀναπνοή αὔρα.
تنسیب τνσίπ, ά. τὸ ἐγκρίνειν.
تنسیق τνσίχ, ά. διευθέτησις.
تنسیقات τνσιχάτ, πλ. τοῦ προηγ. عسكريه — ὁ νέος διοργανισμὸς τοῦ στρατοῦ.
تنشوی τὲν-σούγι, π. τὸ μέρος, ἔνθα λούεται τὸ σῶμα.
تنشير τνεφίρ, τ. (παραφθ. τοῦ πρ.) ἡ σανίς, ἐφ' ἧς λούεται ὁ νεκρός.

تنشيط تنشيط, ἀ. φαιδρύνειν.
تنشيف تنشيف, ἀ. τὸ ἀπομάσσειν, ξηραίνειν.
تنصح تنصح, ἀ. τὸ δέχεσθαι συμβουλάς.
تنصر تنصر, ἀ. τὸ γίνεσθαι Χριστιανός.
تنصيب تنصيب, ἀ. ὑψόνειν.
تنصير تنصير, ἀ. τὸ ποιεῖν Χριστιανόν.
تنصيف تنصيف, ἀ. τὸ διχάζειν, εἰς δύο χωρίζειν· ἐξισοῦν. [σθαι.
تنظم تنظم, ἀ. τακτοποιεῖ-
تنظير تنظير, ἀ. ἐφευρίσκειν, συνθέτειν ποίημα ὅμοιον ἄλλῳ.
تنظيف تنظيف, ἀ. τὸ καθαρίζειν.
تنظيم تنظيم, ἀ. τὸ τακτοποιεῖν.
تنظيمات تنظيمات, πλ. τοῦ προηγ.
تنعم تنعم, ἀ. ἄνεσις.
تنعيل تنعيل, ἀ. πεταλώσις.
تنعيم تنعيم, τὸ ποιεῖν εὐημερεῖν.
تنفر تنفر, ἀ. ἀποστροφή.
تنفس تنفس, ἀ. ἀναπνοή, ἀνάπαυσις. — اوطه‌سی καὶ — خانه ἀναπαυτήριον, μικρὸν δωμάτιον παρὰ τῇ πρὸς ὑποδοχὴν αἰθούσῃ.
تنفيذ تنفيذ, ἀ. τὸ διαβιβάζειν διαταγάς· ἐκτέλεσις. [στροφήν.
تنفير تنفير, ἀ. τὸ προξενεῖν ἀπο-

تنقيح تنقيح, ἀ. ἐπεξεργάζεσθαι· κάθαρσις· ἐλάττωσις.
تنقيحات تنقيحات, πλ. τοῦ προηγ.
تنقيد تنقيد, ἀ. ἐξέτασις.
تنقيص تنقيص, ἀ. σμικρύνειν, ἐκπίπτειν.
تنقيط تنقيط, ἀ. στίζειν.
تنقيه تنقيه, ἀ. ἔκπλυσις.
تنك تنك, π. στενός. [των)
تنك تنك, τ. δέμα (ἐμπορευμά-
تنكار تنكار, π. χρυσόκολλα(χ.).
تنكا تنكا, π. βόραξ.
تنكاى تنكاى, π. διάστημα· στενοχωρία.
تنكجال تنكجال, π. πτωχός, ἐνδεής. [δεια.
تنكجالى تنكجالى, π. πτωχεία, ἔν-
تنكدك تنكدك, ἀ. στενοχωρεῖσθαι. [δεής.
تنكدست تنكدست, π. πτωχός, ἐν-
تنكدستى تنكدستى, π. πτωχεία, ἔνδεια.
تنكدل تنكدل, π. λυπημένος· εὔσπλαγχνος.
تنكه تنكه, τ. λευκοσίδηρος· ὄρος ὑβριστικός. — صارى ὀρείχαλκος.
تنكه‌جى تنكه‌جى, τ. ὁ ἐργαζόμενος τὸν λευκοσίδηρον. [χος.
تنكه‌لى تنكه‌لى, τ. λευκοσιδηροῦ-

تنكيس تنكيس, ἀ. κατακεφαλίζειν.
تنكيل تنكيل, ἀ. τὸ κολάζειν, τιμωρία.
تنكيلات تنكيلات, πλ. τοῦ προηγ.
تنمر تنمر, ἀ. ὀργίζεσθαι.
تنمل تنمل, ἀ. μυρμηκίασις (παθολ.).
تنمى تنمى, ἀ. ὁδηγεῖν.
تنلى تنلى, τ. σωματώδης.
تنميق تنميق, ἀ. τὸ γράφειν, συντάσσειν. [γέλλειν.
تنمية تنمية, ἀ. τὸ αὐξάνειν· ἀγ-
تنانير تنانير, πλ. τοῦ تنور تεννούρ.
تنوب تنوب, ἀ. ἐλάτη (φ.).
تنوبين تنوبين, ἀ. εἶδος ῥητίνης (χημ.).
تنوخ تنوخ, ἀ. τὸ κατοικεῖν.
تنور تنور, ἀ. λάμπειν, φέγγειν
تنور تنور, ἀ. κλίβανος· λουτρών.
تنوره تنوره, ἀ. ἑστία· κλίβανος.
تنوره تنوره, ἀ. ὑποχιτώνιον.
تنوع تنوع, ἀ. ποικίλλεσθαι.
تنوفه تنوفه, καὶ
تنوفيه تنوفيه, ἀ. ἔρημος.
تنومند تنومند, π. σωματώδης.
تنويم تنويم, ἀ. ὑπνωτισμός.
تنوين تنوين, ἀ. ἡ φωνὴ τῶν δύο χαρακτήρων, δύο οὐστοὺν(ً), δύο ἐσρὲ(ٍ), δύο ὀτρὲ(ٌ), ἐν τέλει λέξεως, ἥτις κατὰ τὰς περιστάσεις προφέρεται ε ν, α ν, ι ν, καὶ ο υ ν (ὅρα (Γραμμ.).
تنويه تنويه, ἀ. ἐπαινεῖν, ἐγκωμιάζειν.
تنها تنها, π. μονήρης· ἀποχώρησις ἐκ τοῦ κόσμου. [τέρως.
تنهاجه تنهاجه, τ. μυστικῶς, ἰδιαι-
تنهالق تنهالق, τ. μοναξία.
تنيده تنيده, π. ὑφασμένος.
تنين تنين, ἀ. δράκων. فلك — γαλαξίας (ἀστρον.).
تواب تواب, ἀ. περίλυπος· (Θεὸς) ὅστις συγχωρεῖ πάντοτε.
توابع توابع, πλ. τοῦ تابع ταπι'ά.
توابيت توابيت, πλ. τοῦ تابوت
توتر توتر, ἀ. θρύλημα.
توترين توترين, ἀ. πασιδήλως.
توترات توترات, πλ. τοῦ توتر
توارث توارث, ἀ. κληρονομεῖν.
توارد توارد, ἀ. ἀφικνεῖσθαι.
توارىخ توارىخ, πλ. τοῦ تاريخ.
توازن توازن, ἀ. ἰσορροπία.
توازى توازى, ἀ. παραλληλότης (γεωμ.).
تواضع تواضع, ἀ. ταπεινότης.
توافر توافر, ἀ. πληθύνεσθαι.
توافق توافق, ἀ. συμφωνία.
توالد توالد, ἀ. γεννᾶν.
توالى توالى, ἀ. τὸ διαδέχεσθαι. — على ال ἀλλεπαλλήλως.

ڕەڤ تەڤ'ەم، ά. δίδυμος. — تصر نيكهفوروس.

ڕەوان تووبان، π. δύναμις· βία.

ڕەوانا تووبانا، π. ἰσχυρός.

ڕەوانایی تووبانایی، π. ἰσχύς, δύναμις.

ڕەوانکر تووبانگیر، π. πλούσιος.

ڕەوانکری تووبانگیری، π. πλουσιότης.

ڕەڤاڵ تەبالم، πλ. τοῦ ڕەڤ تەڤ'ەم.

ڕەوتە تەبتە، ά. μετάνοια.

ڕەوتەکار تەبتەکار، π. καὶ

ڕەوتەلی توتەلی، τ. μετανοῶν.

ڕەوتەی تەبتی، ά. τὸ ἐλέγχειν, ἐπιπλήττειν. [ξεως.

ڕەوتەیان تەبتیان، ά. μετ' ἐπιπλήττوتۆپ توپ، ἴδε ڤۆپ توپ.

توت توت، ά. ἴδε توو دوت.

توتسو توتسو، τ. καὶ

توتسی توتسی، ά. ὑποκάπνισις.

توتسیلک توتسیلەمەک، τ. ὑποκαπνίζειν.

توتسیلەنەک توتسیلەنەمەک، τ. ὑποκαπνίζεσθαι.

توتمەک توتمەک، τ. καπνίζειν.

توتون توتون، τ. καπνός.

توتونچی توتونجی توتوونجی، τ. καπνοπώλης. توتونکی — καπνοπωλεῖον.

توتیا توتیا، ά. ψευδάργυρος. حمض — πομφόλυξ (χημ.).

توتیق تەبتیق، ά. ἐπικύρωσις.

توتیقات تەبتیکات، πλ. τοῦ προηγ.

توج توژ، ἴδε چۆج توژ.

توجەک تەبەژ-ژو'، ά. πονεῖν.

توجەک تەبەژوک، ά. στρέφεσθαι. — حسن εὐμένεια.

توجەلات تەبەژوکات، πλ. τοῦ πρ.

توجیە تەبژیک، ά. τὸ διευθύνειν, στρέφειν τι πρὸς . . . . διορισμός, προβιβασμός.

توجیەلات تەبژیکات، πλ. τοῦ προηγ.

توحش تەبەخوژ، ά ἐκπτοεῖσθαι.

توحید تەبخیە، ά. ὁμολογία πίστεως εἰς τὴν ἑνότητα τοῦ Θεοῦ· συνένωσις· συνάπτειν.

توحیش تەبخیژ، ά. ἐκπτοεῖν.

تودد تەبەددوژ، ά. συμπαθεῖν.

تودە تووبە، π. σωσός, λοφίσκος.

تودیە تەبەژ'، ά. τὸ ἀναθέτειν· ἀποχαιρετίζειν.

تۆرات تەبرات، ά. Πεντάτευχος τοῦ Μωϋσέως, ἡ Ἁγία Γραφή.

تورپ تورپوت، τ. ἴδε ڤورپ تورپ.

تورپە تورپا، ἴδε ڤورپە تورپا.

تورپی تورپی، τ. τρυπάνιον.

تورپیل تورپیل، ξ. ὑποβρύχιον.

تورپیلەک تورپیلەمەک، τ. τρυπανίζειν.

تورتو تورتو، τ. ὑποστάθμη, κ. καταπάτι.

تورە تەبەرروژ، ά. φθάνειν.

تورە تەبەرروژ'، ά. ἀποχή.

تورق تەبەرروخ، ά. φυλλάς.

تورم تەبەرروم، ά. τὸ γίνεσθαι φθισικός· ἐξοιδαίνειν.

تورو تورووژ، τ. αἰγόκλημα (φ.).

تورەی تورەیی، τ. λῃστής· ἀλήτης.

تورەمەک تورەمەک، τ. γενναῖοσθαι, αὐξάνεσθαι.

تورى تەبەرری، ά. κρύπτειν.

تیرتورى تەبەرری، ά. τὸ καθιστάναι κληρονόμον.

تیرى تەبری، ά. χρονολογεῖν.

تیریق تەبریک، ά. φυλλοφυΐα.

تیرە تەبریە، ά ῥητορική.

تیز تۆژ، τ. κόνις, κονιορτός.

تیزاق توزاتماک، τ. σηκόνειν κόνιν.

تیزلاق توزلانماک، τ. κονιοῦσθαι.

تیزلق توزلوک، τ. τριβαλός.

تیزلو توزلو، τ. κονιώδης.

تیزى تەبژی، ά. διανομή.

تیس توس، τ. πτίλον. تیسی — توی ἀπώων, νεανίας.

تیسط تەبەسسوت، ά. ἐπέμβασις.

تیسع تەبەسسو'، ά. εὐρύνεσθαι.

تیسکم توسکمەک، τ. ἀπωλεῖν.

تیسکری توسکیری، τ. εἰς τὰ ὀπίσω.

تیسل تەبەسسوژل، ά. προσφεύγειν εἰς μεσολάβησιν· προσευχή.

تیسن تەبسین، ά. ἵππος ἢ ζῷον ἀδάμαστον.

تیسیخ تەبسیخ، ά. τὸ ῥυπαίνειν.

تیسیط تەبسیت، ά. τὸ θέτειν ἐν τῷ μέσῳ.

تیسیع تەبسی'، ά. τὸ ἐκτείνειν.

تیسیم تەبسیم، ά. ὀνοματίζειν.

تیشوش تەبەشوژ، ά. φορεῖν· ζώνυσθαι [τροφίαι.

تیشو تووشە، π. προμήθειαι, ζωο-

تیشەدان تووشەدان، π. σκεῦος πρὸς ἐναπόθεσιν ζωοτροφιῶν.

تیشیخ تەبژیخ، ά. τὸ κοσμεῖν διὰ σημείου τινὸς ἢ διὰ παρεγγράπτων (λέξεων ἢ στίχων).

تیصل تەبەسسوژل، ά. ἀφικνεῖσθαι· συνενοῦσθαι.

تیصیف تەبسیف، ά. περιγραφή· χαρακτηρίζειν.

تیصیفات تەبسیفات، πλ. τοῦ προηγ.

تیصیل تەبسیل، ά. τὸ ποιεῖν ἐξικνεῖσθαι.

تیصیە تەبسیگە، ά. τὸ συνιστᾶν· σύστασις. نامە — ἐπιστολὴ συστατική.

تیضح تەبەزژوخ، ά. ἐκδηλοῦσθαι.

تیضیح تەبژیخ، ά. διασάφησις.

تیطن تەبەتتوژن، ά. ἐγκαθίστασθαι.

تیطە تەبتیە، ά. ἐπιτείνειν· πραΰνειν.

تیطین تەبتین، ά. τὸ ἐγκαθιστάναι.

تیظیف تەبژیف، ά. τὸ δεικνύειν ὡς καθῆκον εἰς . . . ἀπονέμειν،

ἀποτίνειν μισθόν, σιτηρέσιον.
توعيد تεβ'ῖδ, ἀ. ἀπειλή, ἐκφόβησις.
توغ τούγ, ἴδε ἐοβ τούγ.
توغل τεβεγ-γούλ, ἀ. ἀσχολία.
توغلات τεβεγ-γουλάτ, πλ. τοῦ πρ.
توغله τούγλα, ἴδε ωβ τούγλα.
توفير τεβφίρ, ἀ. ἐπισωρεύειν.
توفيق τεβφήκ, ἀ. ἡ θεία ἀρωγή· ἐπιτυχία. ايلسون — الله ὁ Θεὸς δῴη ἐπιτυχίαν.
توفيقات τεβφηκάτ, πλ. τοῦ προηγ.
توق τόκ, ἴδε ωβ τόκ.
توقات τοκάτ, τ. κολάφισμα.
توقاج τοκάζ, τ. κόπανος.
توقان τεβεκάν, ἀ. ὀρέγεσθαι.
توقد τεβεκκούδ, ἀ. ἀναφλέγεσθαι.
توقر τεβεκκούρ, ἀ. τὸ γίνεσθαι ἀξιοπρεπής.
توقع τεβεκκού', ἀ. προσδοκία.
توقف τεββεκκούφ, ἀ. τὸ σταματᾶν, περιμένειν. — بلا ἀμελλητί.
توقه τόκα, τ. πόρπη. [χειν
توق τεβεκκή, ἀ. τηρεῖσθαι· ἀπέ-
توقيه τεβκηγέ, ἀ. τήρησις.
توقيت τεβκήτ, ἀ. τὸ ὁρίζειν προθεσμίαν.
توقيد τεβκήδ, ἀ. τὸ ἀνάπτειν πῦρ.
توقير τεβκήρ, ἀ. τὸ σέβεσθαι, τιμᾶν.
توقيع τεβκή', ἀ. μονόγραμμα τοῦ Σουλτάνου· λαμπρύνειν τὴν σπάθην· χρυσόβουλλον, διάταγμα βασιλικόν.
توقيف τεβκήφ, ἀ. ἀναχαιτίζειν, κρατεῖν· ἀπαγόρευσις.
توك τούγ, ἴδε توگ τούγ.
توكمك توكمέκ, τ. ἐξαντλεῖν.
توكرك توκιρέκ, ἴδε توكورك
توكل τεβεκιγιούλ, ἀ. πίστις εἰς τὸν Θεόν· ἀφοσιοῦσθαι.
توكلك τεβέκιγιουλεν, ἀ. ἐν πλήρει ἐμπιστοσύνῃ.
توكلو τεβεκελλή, τ. ἄνθρωπος εὔπιστος ἢ ἁπλοῦς. [σθαι.
توكن τεβεκιγιούν, ἀ. ἐγκαθίστα-
توكنمز τούκενμέζ, τ. καὶ — ز ἀνεξάντλητος.
توكنمك τεβκενμέκ, τ. ἐξαντλεῖσθαι.
توكورك τεβκιρέκ, τ. σίελος, πτύελον. وگ — ὀρνιθόγαλα (φ.).
توكورمك τεβκιρμέκ, τ. πτύειν.
توكورمه τεβκιρμέ, τ. πτύσιμον.
توكيل τεβκίλ, ἀ. τὸ διορίζειν ἀντιπρόσωπον.
توگ τούλ, ξ. τύλλιον.
تولد τεβελλούδ, ἀ. γέννησις. — ارض γηγένεια.
تولك τεβλέκ, τ. πτεροῤῥύησις· ὀρνιθοτροφεῖον.
تولمك τεβλεμέκ, τ. πτεροῤῥυεῖν.

توى τεβελλί, ἀ. ἀναδέχεσθαι· στρέφειν τὰ νῶτα· συνδέεσθαι διὰ φιλίας.
توليت τεβλιγέτ, ἀ. τὸ διορίζειν διοικητήν, ὑπάλληλον, διαχειριστήν κτλ.
توليد τεβλίδ, ἀ. τὸ γεννᾶν.
توماتس τομάτες, ἴδε طوماتس τομάτες.
تومار τουμάρ, π. κυλινδρικὸς φάκελος.
تومان τεμάν, π. (παραφθ. τοῦ تمن τεμέν) ἴδε تمن τεμέν.
تومباز τουμπάζ, τ. πάκτων.
تومباق τομπάχ, ξ. μεταλλικόν τι σύγκριμα ἐκ χαλκοῦ καὶ ψευδαργύρου (χημ.). [(μουσ.).
تومبك τουμπέκ, τ. τυμπάνιον
تومبلك τουμπελέκ, τ. τύμπανον (μ.)
تومسك τουμσέκ, τ. κυφὸς, προβλὴς· κωφότης· ἀπόφυσις (ἀνατ.).
تومسلمك τουμσελεμέκ, τ. γίνεσθαι κυφός.
تونج τούνδζ, τ. ὀρείχαλκος.
تونل τουνέλ, ξ. σήραγξ.
توهم τεβεχχούμ, ἀ. ἀμφιβάλλειν· ὑποψία.
توهيل τεβχίλ, ἀ. τὸ φοβίζειν.
توهيم τεβχίμ, ἀ. ἀπατᾶν· ἀποπλανᾶν.
توى τεβγέ, τ. θρίξ, πτερόν.
تويج τεβίδζ, ἀ. κάλυξ ἄνθους (βοτ.).
تويسز τεβγισούζ, τ. ἀπώγων, ἀγένειος.
تويغار τεβγάρ, τ. κορυδαλλός (πτ.).
تويلمك τεβγιλενμέκ, τ. τρυχοῦσθαι.
تويلو τεβγιλέ, τ. πτερωτὸς, τριχώδης.
تيء τέχ, π. πυθμήν. [ζεσθαι.
تيجر τεχαδζούρ, ἀ. τὸ ἀποχωρί-
تيجرمه τεχαδζούμ, ἀ. ἐπιδρομή.
تيجى τεχαδζί, ἀ. τὸ ἀλληλοσατυρίζειν. [κλίσις.
تيحات τεχαφούτ, ἀ. ἐπιδιώκειν· تيحانى τεχανί, πλ. τοῦ تيحه τεχνιγέ.
تيحالمك τεχαλούκ, ἀ. συναπόλλυσθαι
تيحون τεχαβούν, ἀ. ἀψηφεῖν.
تيرمك τεχεττούμ, ἀ. συντρίβεσθαι, κατακερματίζεσθαι.
تيجه τεχεδζ-δζού, ἀ. καὶ
تيجى τεχεδζ-δζί, ἀ. καὶ
تيجيد τεχδζιγέδ, ἀ. συλλαβισμός.
تيجيل τεχδζίλ, ἀ. τὸ προσβάλλειν τὴν τιμήν.
تيد τεχδίδ, ἀ. τὸ ἀπειλεῖν· ἀπειλή.
تيدات τεχδιδάτ, πλ. τοῦ προηγ.
تيدى τεχδιγέ, ἀ. τὸ στέλλειν δῶρα.
تيذيب τεχζίπ, ἀ. τὸ διορθόνειν, τακτοποιεῖν, καθαρίζειν.
تيز τεχζίζ, ἀ. κινεῖν, σείειν.

تخويل تεχζίλ, ἀ. ἰσχναίνειν, ἀδυνατεῖν, λεπτύνειν.

تخشيم تεχζίμ, ἀ. τὸ χωνεύειν· χώνευσις, πέψις.

تكيم تεχεκιμούμ, ἀ. κυριολεξία.

تكيمن تεχέκιμουμεν, ἀ. κυριολεκτικῶς.

تكلخه تεχλικέ, ἀ. κίνδυνος.

تكلخه‌لى تεχλικελί, τ. κινδυνώδης, ἐπικίνδυνος.

تخليل تεχλίλ, ἀ. τὸ ἀπαγγέλλειν τὸν τύπον لا اله الا الله· οὐκ (ἔστι) Θεὸς εἰμὴ ὁ Θεός.

تخمت تουχμέτ, ἀ. σφάλμα, πρᾶξις ἀξιόμεμπτος· ὑποψία.

تخمتلى تουχμετλή, τ. ἔνοχος, κατηγορούμενος.

تخنيت تεχνιγέτ, ἀ. καὶ

تخنيكه تεχνιγέ, ἀ. χαιρετίζειν, συγχαίρειν· προσφώνησις, συγχαρητήριον.

تخوه تεχεββούδ, ἀ. παραδέχεσθαι τὴν ἰουδαϊκὴν θρησκείαν.

تخوه تεχεββούρ, ἀ. ὁρμὴ ἀλόγιστος, βία. بله — βιαίως, ἀλογίστως.

تخويش تεχβίš, ἴδε تشويش تεσβίš.

تخويل تεχβίλ, ἀ. φοβερίζειν.

تخوين تεχβίν, ἀ. ἐλαφρύνειν· ὑποτιμᾶν· καταβιβάζειν.

تيو تεχβιγέ, ἀ. ἀεροποίησις (χημ.)

تى تεχί, π. κενός. چشم — ἄπληστος, πλεονέκτης. دست — πτωχός.

تيجه تεχεϊγιούδζ, ἀ. τὸ κινεῖσθαι, διεγείρεσθαι.

تيجه تεχεϊούδ, ἀ. προετοιμάζεσθαι.

تيجه تεχγίδζ, ἀ. τὸ κινεῖν, διεγείρειν.

تيشه تεχιέ, ἀ. ἑτοιμασία· διάδοσις.

تيكات تεχιάτ, πλ. τοῦ προηγ.

تياترو τιάτρο, ξ. θέατρον.

تيس τεγεππούς, ἀ. ξηραίνεσθαι.

تيتز τιτίζ, τ. ἰδιότροπος.

تيتزلك τιτιζλίκι, τ. ἰδιοτροπία.

تيج τίδζ, ἀ. καὶ

تيجان τιδζάν, πλ. τοῦ تيج τάδζ.

تير τίρ, π. βέλος· κύλινδρος· ῥυμός· ἱστός. دال — φαρέτρα.

تيربيد τιρπίδ, τ. σκαπάνη.

تيرخوش τιρχός, ξ. τριχός (ἰχθ.).

تيرزين τιρζέν, π. καὶ

تيركش τιρκές, π. φαρέτρα.

تيره τιρέ, π. σκοτεινός, κατηφής. دل — τεθλιμμένος. بخت — ἄτυχος, κακότυχος.

تيره τιρέ, τ. κλωστή.

تيز τίζ, κ. τέζ, π. ταχύς· ὀξύς. — دل ζωηρός. چاج — ὀξύς, ὁρμητικός. الدن — ἀμέσως. آب — ὑδροχλωρονιτρικὸν ὀξύ (χημ.). پا — ὠκύπους. چشم — ὀξυδερκής.

تيزجه تεζδζέ, τ. ὀλίγον ταχύτερον.

تيزلك τεζλίκι, τ. ταχύτης.

تيزه تεϊζέ, τ. ἡ πρὸς μητρὸς θεία, ἀδελφὴ μητρός.

تيس τεγίς, ἀ. τράγος (ζ.).

تيسر τεϊσσούρ, ἀ. ἀποβαίνειν εὐχερές.

تيسير τεγισίρ, ἀ. εὐκολύνειν.

تيشه τισέ, π. πέλεκυς· σμινύη.

تيغ τίγ, π. ἀκινάκης, ἐγχειρίδιον· ἡλιακὴ ἀκτίς· ἀκρώρεια· πρῶρα. فلك — Ἄρης (ἀστρ.).

تيفتيك τιφτίκι, ἴδε تيفتك τιφτίκ.

تيفوس τίφος, ξ. τῦφος (παθολ.).

تيقظ τεγεκκούζ, ἀ. τὸ γρηγορεῖν, προσέχειν τινί.

تيقن τεγεκκούν, ἀ. βεβαιότης, γνῶσις βεβαία· πείθεσθαι.

تيكن τικέν, ἴδε ديكن δικέν.

تيل τεγέλ, ἴδε دگ تگέλ.

تيمار τιμάρ, π. φροντίς, ἐπιμέλεια ἐπίδεσις (χειρουργ.)· γεωργία· ἄπορος.

تيمار τιμάρ, τ. τιμάριον.

تيمارجى τιμαρτζή, τ. νοσοκόμος.

تيمارخانه τιμαρ-χανέ, π. φρενοκομεῖον

تيمم τεγεμμούμ, ἀ. καθαρισμὸς θρησκευτικός.

تين τεγεμμούν, ἀ. τὸ θεωρεῖν τι ὡς καλὸν οἰωνόν.

تيمنا τεγέμμουνεν, ἀ. εὐτυχῶς. — تيركنا ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς.

تيمور τιμούρ, τ. σίδηρος· ἄγκυρα.

تيمورجى τιμουρτζί, τ. σιδηρουργός.

تيمورخانه τιμουρ-χανέ, τ. σιδηρουργεῖον.

تيمورجول τιμουρ-γιόλ, τ. σιδηρόδρομος.

تين τίν, ἀ. σῦκον.

تيوس τουγιούς, πλ. τοῦ تس τέγις.

تيون τεγιούν, τ. φέρετρον.

تيه τιγέ, ἀ. ἐρημιά· λαβύρινθος.

تيها τεϊχά, κ. τίχα, τ. ἐπιφών. δηλωτικόν, ἰδού.

تيهو τιχού, π. μικρὰ πέρδιξ (πτ.).

ث

(باب الثاء)

ثاقل

ثبوتيه

ث θὲ καὶ σέ, τέταρτον μὲν γράμμα τοῦ ἀραβικοῦ, πέμπτον δὲ τοῦ τουρκοπερσικοῦ ἀλφαβήτου καὶ προφερόμενον θ ὲ μὲν ὑπὸ τῶν Ἀράβων, σ ὲ δὲ ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν. Ἀριθμητικῶς, κατὰ τὸ ابجد (ἐπόζέδ), ἰσοδυναμεῖ τῷ 500.

ثاء σὰ ἢ σέ, ἀ. ὄνομα τοῦ γράμματος ث .

ثابت σαπίτ, ἀ. σταθερὸς, ἀκίνητος· βέβαιος. قدم — ἀκλόνητος, σταθερὸς εἴς τι.

ثابتاپ σαπιτάπ, πλ. τοῦ ἑπομ.

ثابته σαπιτέ, ἀ. ἀστὴρ ἀπλανής.

ثار σάρ, ἀ. ἐκδίκησις.

ثاقب σακήπ, ἀ. λαμπρός· ὀξύς.

ثاقل σακήλ, ἀ. βαρύς.

ثالث σαλίς, ἀ. τρίτος.

ثالثاً σάλισεν, ἀ. τρίτον.

ثالثه σαλισέ, θηλ. τοῦ ثالث σαλίς.

ثالوث σαλούς, ἀ. Τριάς.

ثامر σαμίρ, ἀ. καρποφόρος.

ثامن σαμίν, ἀ. ὄγδοος.

ثامناً σάμινεν, ἀ. ὄγδοον.

ثانی σανί, ἀ. δεύτερος.

ثانیاً σάνιγεν, ἀ. δεύτερον.

ثانیه σανιγέ, ἀ. δευτερόλεπτον.

ثانیه σανιγέ, θηλ. τοῦ ثانی σανί.

ثبات σεπάτ, ἀ. σταθερότης. — ید ἀσταθής· βραχύς.

ثبت σέπτ, ἀ. γράφειν, ἐγγράφειν.

ثبوت σουπούτ, ἀ. βεβαιότης.

ثبوتی σουπουτί, ἀ. θετικὸς, βεβαιωτικός.

ثبوتیه σουπουτιγέ, θηλ. τοῦ προηγ. — صفات αἱ θετικαὶ ἰδιότητες (τοῦ Θεοῦ).

ثخانت σεχανέτ, ἀ. καὶ

ثخن σεχὰν καὶ σιχάν, ἀ. καὶ

ثخنه σιχανέ, ἀ. καὶ

ثخون σιχούν, ἀ. παχύτης· δασύτης.

ثخین σιχήν, ἀ. παχύς· δασύς.

ثدی σεδέγι καὶ σεδεγί, ἀ. μαστός.

ثراء σερά, ἀ. γῆ, χῶμα.

ثرائد σεραΐδ, πλ. τοῦ ثرید σερίδ.

ثرب σέρπ, ἀ. ἐπίπλοον (ἀνατ.).

ثروان σερβάν, ἀ. πλούσιος.

ثروب σερούπ, πλ. τοῦ ثرب σέρπ

ثروت σερβέτ, ἀ. πλοῦτος.

ثری σερά, ἀ. ἴδε ثراء σερά.

ثریا σουρεϊγιά, ἀ. Πλειάδες (ἀστρ.).

ثطاح σουτά᾽, ἀ. καταρροή (παθολ.).

ثطاحی σουτα᾽ί, ἀ. καταρροϊασμένος.

ثعابین σου᾽απίν, πλ. τοῦ ثعبان

ثعالب σα᾽αλίπ, πλ. τοῦ ثعلب σα᾽λέπ.

ثعبان σου᾽πάν, ἀ. δράκων, ὄφις.

ثعلب σα᾽λέπ, ἀ. ἀλώπηξ(ζ.)· ὄρχις (φ.).

ثغثغه σαγσαγά, ἀ. ψελλισμός, κ. βατταρισμός.

ثغر σεγάρ, ἀ. τομεύς(ὀδούς)· κλεισ[σοῦρα.

ثغور σεγούρ, πλ. τοῦ προηγ.

ثغن σεφέν, ἀ. τύλος, κ. κάλως.

ثقات σικάτ, πλ. τοῦ ثقه σικά.

ثقب σάκπ, ἀ. τρυπᾶν· ὀπή.

ثقبه σουκπέ, ἀ. στόμιον (ἀνατ.).

ثقال σικάλ, πλ. τοῦ ἑπομ.

ثقل σηκάλ, ἀ. καὶ [ρία.

ثقلت σικλέτ, ἀ. βάρος, στενοχω-

ثقلتی σικλετλή, τ. ὀχληρός.

ثقلین σεκαλέϊν, ἀ. (δυϊκ. ἄνευ ἑνικοῦ), οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ πνεύματα. — رسول الثقلین ἀπόστολος τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν πνευμάτων (ὁ Μωάμεθ).

ثقوب σουκούπ, πλ. τοῦ ثقب σάκπ.

ثقه σηκά, ἀ. πιστὸς, εἰλικρινής.

ثقیل σεκήλ, ἀ. βαρύς· δυσάρεστος.

ثلاثون σελασούν, ἀ. τριάκοντα.

ثلاث σελασέ, ἀ. τρεῖς, τρία.

ثلاثی σουλασί, ἀ. ὁ ἐκ τριῶν συγκείμενος, ὁ ἐμπεριέχων τρία· τρίπλευρος· τριγράμματος, τύπος ἀραβικῆς λέξεως περιέχων τρία γράμματα ῥιζικά. — جذر ثلاثی ῥίζα τριγράμματος ἁπλῆ. — مزید فیه ῥίζα τριγράμματος σύνθετος.

ثلاثین σελασίν, ἴδε ثلاثون σελασούν.

ثلث σουλούς, ἀ. εἶδος γραφῆς ἀραβικῆς.

ثلث σουλούς, ἀ. τρίτον.

ثلثا σουλουσά, ἀ. Τρίτη.

ثلثان σουλουσάν, δυϊκ. τοῦ ثلث σουλούς, δύο τρίτα.

ج

(باب الجيم)

جاذب

جابلوسى

ج δζίμ, πέμπτον μὲν γράμμα τοῦ ἀραβικοῦ, ἕκτον δὲ τοῦ περσοτουρκικοῦ ἀλφαβήτου. Ἀριθμητικῶς, κατὰ τὸ ابجد (ἐπδζέδ), ἰσοδυναμεῖ τῷ 3, εἰς δὲ τὰς χρονολογίας τῶν ἐπιστολῶν δηλοῖ, κατὰ συγκοπήν, τὸν ἀραβ. μῆνα الاخر جمادى δζεμάζι-ἐλ-ἀχήρ.

جا δζά, ἀποκοπή, εἰς τὰς χρονολογίας τῶν ἐπιστολῶν, τοῦ ἀραβ. μηνὸς الاول جمادى δζεμάζι-ἐλ-ἐββέλ.

جا δζά, ἀ. θέσις, σταθμός.

جابا δζάπα, τ. δωρεάν.

جاجا δζὰ-πε-δζά, π. τῇδε κἀκεῖσε.

جابلوس δζαπιλούς, π. κόλαξ.

جابلوسى δζαπιλουσί, π. κολακεία.

جاپى δζαπί, ἀ. εἰσπράκτωρ φόρων.

جاثليق δζαθελίκ, ἀ. καθολικὸς, θρησκευτικὸς ἀρχηγός.

جاجيق δζαδζίκ, τ. ἀδυρτάκη μετ' ὀξυγάλακτος. [νούμενος.

جاحد δζαχίδ, ἀ. ὁ εἰδὼς καὶ ἀρ-

جاحظ δζαχήζ, ἀ. ἐξώφθαλμος.

جادالوس δζαδαλός, τ. κακεντρεχής.

جادب δζαδίπ, ἀ. ψεύστης.

جادو δζαδού, π. καὶ

جادوكر δζαδουγκέρ, π. καὶ

جادوكش δζαδουκές, π. μάγος, γόης· γόησσα.

جاده δζαδέ, ἀ. λεωφόρος.

جادى δζαδή, π. ἴδε جادوكش

جاذب δζαζίπ, ἀ. ἑλκυστικὸς, θελκτικός. — القلوب — καὶ القؤاد θελξικάρδιος.

ثلثون σελασούν, καὶ

ثلثين σελασίν, ἴδε ثلثون σελασούν.

ثلج σέλδζ, ἀ. χιών.

ثله σελμέ, ἀ. ῥῆγμα· συντετριμμένος.

ثلوج σουλούδζ, πλ. τοῦ ثلج σέλδζ.

ثم σούμμ, ἀ. λοιπὸν, ὄθεν.

ثمار σεμάρ, πλ. τοῦ ثمر σεμέρ.

ثمان σεμάν, ἀ. ὀκτώ.

ثمانون σεμανούν, ἀ. καὶ

ثمانين σεμανίν, ἀ. ὀγδοήκοντα.

ثمانيه σεμανιγέ, θηλ. τοῦ ثمان σεμάν.

ثمر σεμέρ, ἀ. ἴδε مرثم σεμερέ.

ثمرات σεμεράτ, πλ. τοῦ ἑπομ.

مرثم σεμερέ, ἀ. καρπός· ὠφέλεια· ἀποτέλεσμα.

ثمن σεμέν, ἀ. τίμημα.

ثمين σουμούν, ἀ. ὄγδοον.

ثمير σεμίρ, ἀ. καρποφόρος.

ثمين σεμίν, ἀ. πολύτιμος.

ثنا σενά, ἀ. ἔπαινος.

ثناء σινά, ἀ. ἀμφιδεὺς, σφυρωτήρ.

ثناخوان σεναχάν, π. καὶ

ثناكار σεναχιάρ, π. ἐπαινέτης· εὐχέτης. [τικῶς.

ثناكارانه σεναχιαρανέ, π. ἐπαινε-

ثناكو σεναχιού, π. καὶ

ثناور σεναβέρ, π. ἴδε ثناكار σεναχιάρ.

ثناورانه σεναβερανέ, ἴδε ثناكارانه

ثنوى σεναβερί, π. ἐπαινετικός.

ثناى σεναγιά, ἀ. τομεῖς (ὀδόντες).

ثنائى σεναί, ἀ. ὁ ἀνήκων εἰς τὸν ἀριθμὸν 2· ὁ ἐκ δύο μερῶν συγκείμενος· διπλοῦς· ῥίζα διγράμματος· λέξις δισύλλαβος.

ثواب σεβάπ, ἀ. ἀγαθοεργία· ἀνταμοιβή.

ثوابت σεβαπέτ, πλ. τοῦ ثابت σαπιτέ.

ثوابل σεβαπλή, τ. θεάρεστος.

ثوالث σεβαλίς, πλ. τοῦ ثالث σαλισέ.

ثوانى σεβανί, πλ. τοῦ ثانيه σανιγέ.

ثوب σέβπ, ἀ. ἔνδυμα.

ثور σέβρ, ἀ. βοῦς (ζ.)· ταῦρος (ἄστρον.). — لسان ال βούγλωσσον (φ.).

ثولول σο'λούλ, ἀ. ἀκροχορδὼν, θύμος (ἰατρ.).

ثوم σούμ, ἀ. σκόροδον.

ثومى σουμί, ἀ. σκοροειδής.

ثياب σιγιάπ, πλ. τοῦ ثوب σέβπ.

ثيب σεΐγίπ, ἀ. καὶ

ثيبه σεΐγιπέ, ἀ. ζωντοχήρα.

ثيبات σεΐγιπάτ, ἀ. πλ. τοῦ προηγ.

ثيتل σιτέλ, ἀ. ἀντιλόπη (ζ.).

جاجی δζαζιπέ, ἀ. κάλλος· ἕλξις.
جاجو δζαζού, ἴδε جاوکش
جاجی δζαζή, π. μαγεία.
جار δζάρ, ἀ. γειτων.
جار δζάρ, ἀ. γνώμη· φωνὴ λαοῦ. كمك — κηρύττειν δημοσίᾳ.
جار δζάρ, ἀ. ἕλκων, σύρων· πρόθεσις ἀραβικὴ δίδουσα εἰς τὸ τέλος τῆς κατόπιν αὐτῆς λέξεωςτὴν φωνὴν ι·(ἴδεΓραμμ.).
جارجار δζαρδζάρ, τ. λάλος.
جارچ δζαρήχ, ἀ. ὁ τραυματίζων.
جارحه δζάρχα, ἀ. μέλος τοῦ σώματος.
جارس δζαρίς, ἀ. διεστραμμένος.
جاری δζαρίμ, ἀ. πλημμεληματίας.
جاری δζαρί, ἀ. ὁ ῥέων· ὁ ἐνισχύι.
جاریه δζαριγέ, θηλ. τοῦ προηγ.
جاریه δζαριγέ, ἀ. γυνὴ (λευκὴ) δούλη· ὑπηρέτρια.
جازم δζαζίμ, ἀ. ἀποφασιστικός.
جاس δζάς, τ. ὅλως, ἐντελῶς. — جاولاق πάγγυμνος, κατάγυμνος.
جاسر δζασίρ, ἀ. τολμηρός.
جاسوس δζασούς, ἀ. κατάσκοπος.
جاسوسلق δζασουσλούχ, τ. κατασκοπεία.
جاغ δζάγ, τ. ἀκτίς (τεχν.).
جاغل δζαγήλ, ἴδε جاغل تاغل.
جاف جوف δζάφ-δζούφ, ἴδε جوف

جاق δζαφί, ἀ κακοποιός.
جالب δζαλίπ, ἀ. ὁ ἑλκύων.
جالجه δζαλαχά, ἀ. κροκὺς, νιφάς.
جالس δζαλίς, ἀ. ὁ καθήμενος.
جالع δζαλί, ἀ. ἀναιδής.
جالوت δζαλούτ, ἀ. ὑπερορία.
جالی δζαλί, ἀ. στιλπνός.
جام δζάμ, π. ὕελος· ποτήριον. جم — καὶ لە جهان — καὶ جمشید — ποτήριον τοῦ Δζεμσίδ, ἐν ᾧ, κατὰ παράδοσιν ἀνατολικὴν, οὗτος ἔβλεπε τὸν κόσμον ὅλον.
جام جم δζὰμ-δζίμ, τ. ἐρημία· ἦχος.
جامجی δζαμδζί, τ. ὑελουργός· ὑελοπώλης.
جامد δζαμίδ, ἀ. πεπηγώς· στερεός· ἀρχιγενής.
جامدان δζαμεδάν, τ. (παραφθ. τοῦ جامه‌دان), μάρσιπος. [τομος.
جامع δζαμί, ἀ. ὁ συναγείρων· σύνجامع δζαμί, ἀ. τέμενος.
جامکان δζαμεκιάν, π. θύρα ὑελωτή· ἀντιθάλαμος λουτρῶνος.
جاملی δζαμλή, τ. ὑάλινος.
جاموس δζαμούς, ἀ. βούβαλος (ζ.).
جامه δζαμέ, π. ἔνδυμα.
جامه خواب δζαμὲ-χάπ, π. κλίνη.
جامه‌دان δζαμεδάν, π. μάρσιπος.
جامه شوی δζαμὲ-σούγι, π. πλυντήρ, πλύντρια· γναφεύς.

جامه‌کاه δζαμεγκιάχ, π. ἱματιοφυλάκιον.
جان δζάν, π. ψυχή· ζωή· ἄνθρωπος. م — ψυχήμου! φίλε μου! آ تمق — δίδειν τὴν ψυχὴν (ἀντί τινος)· διακαῶς ἐπιθυμεῖν, εὔχεσθαί τι. آلمق — φονεύειν· λαμβάνειν τὴν ψυχήν. اوی — ἀντικάρδιον, ὑπογάστριον (ἀνατ.). چکمك — ἀγωνιᾶν. چیقمق — ἀποθνήσκειν· κατακουράζεσθαι. ویرمك — δίδειν ψυχήν, θάρρος, ἐνθαρρύνειν, ζωογονεῖν. صیقلق — στενοχωρεῖσθαι. سیقنتیسی — στενοχωρία. یاقمق — τιτρώσκειν τὴν ψυχήν· βλάπτειν. اولدی — υἱὸς θετός. ه — طاق اتمك στενοχωρεῖσθαι καιρίως. — وکوکلدن ازل و کوکلدن — ἐκ ψυχῆς καὶ καρδίας. آجیسی — θλῖψις.
جان δζάνν, ἀ. πνεῦμα (οὐράνιον καὶ δαιμόνιον).
جانان δζανάν, ἀ. ἐρασμία, ὡραία.
جانان δζανάν, ἀ.πλ.τοῦ جان δζάν.
جاناور δζαναβάρ, π. καὶ جانور δζὰν-ἀβέρ, π. ἴδε
جانب δζανίπ, ἀ. μέρος· διεύθυνσις· πλευρά.
جانباز δζανπάζ, ἀ. ὁ τὴν ψυχὴν ῥιψοκινδυνῶν· θαυματοποιός. ق — ایب σχοινοβάτης. ق — آت ἱπποκάπηλος· ἱπποκόμος.
جانبخش δζανπάχς, π. ζωοποιός.
جانبین δζανιπείν, δυϊκ. τοῦ جانب
جانخراش δζανχηράς, π. ὁ νύσσων.
جاندار δζανδάρ, π. ἔμψυχος.
جانسپارجانسپار δζανσπάρ, π. ἀφωσιωμένος.
جانسپارانه δζανσπαρανέ, π. μετ' ἀφοσιώσεως.
جانستان δζανιστάν, π. θανάσιμος.
جانسز δζανσήζ, τ. ἄψυχος, νεκρός.
جانشین δζανισίν, π. ἀντικαταστάτης· διάδοχος.
جانغل δζανγήλ, τ. κροταλισμός· κρότος. جونغول — ἦχος κώδωνος. [νος.
جانفزا δζανφεζά, π. καὶ
جانفزای δζανφεζάγι, π. ὁ αὐξάνων τὴν ζωήν, ζωογόνος. [σμα.
جانقس δζανφές, τ. σηρικὸν ὕφα-
جانکاه δζανγκιάχ, π. ἀντικάρδιον (ἀνατ.).
جانکذار δζανγκιουζάρ, π. ὁ τήκων τὴν ψυχήν.
جانکیر δζανγκίρ, π. ὁ φέρων, ὁ λαμβάνων ψυχήν.
جانلو δζανλού, τ. καὶ
جانلی δζανλή, τ. ἔμψυχος. — ایکی ἔγκυος. [γονεῖν.
جانلاندرمق δζανλανδηρμάχ, τ. ζωο-

جانلاغق δζανλανμάκ, τ. καὶ
جانلغق δζανλανμάκ, τ. ἀναζωογονοῦσθαι.
جانوار δζαναβάρ, π. καὶ
جانور δζανβάρ, π. ἔμψυχος· θηρίον.
جانى δζανί, ἀ. ἐγκλήματίας ἔνοχος.
جاود δζαβίδ, π. καὶ
جاودان δζαβιδάν, π. καὶ
جاودانه δζαβιδανέ, π. καὶ
جاودانى δζαβιδανί, π. ἴδε جاويدانى
جاورس δζαβρές, ἀ. κέγχρος.
جاولاق δζαβλάκ, τ. γυμνός.
جاويد δζαβίδ, π. καὶ
جاويدان δζαβιδάν, π. καὶ
جاويدانه δζαβιδανέ, π. αἰώνιος (Θεός)
جاه δζάχ, π. βαθμός· θέσις.
جاهد δζαχίδ, ἀ. μαχητής.
جاهدار δζαχιδάρ, π. ὁ ἐνάξιώματι.
جاهل δζαχίλ, ἀμαθής, ἄπειρος.
جاهلك δζαχιλλίκ, τ. καὶ
جاهليت δζαχιλιγέτ, ἀ. ἀμάθεια· εἰδωλολατρεία (πρὸ τοῦ Μωάμεθ).
جاهه δζαχέ, ἴδε جاه δζάχ.
جاى δζάγ, π. τόπος, θέσις.
جايحه δζαϊχά, ἀ. λύμη, ζωοτία (παθ.)
جايدرمق δζαϊδηρμάκ, τ. τὸ ποιεῖν μετανοεῖν, παραιτεῖσθαί τινος.
جاير δζαίρ, τ. διὰ σπινθηροβολήσεως. جَيْ — καίεσθαι μετὰ μικρῶν κρότων, κατακαίεσθαι.
جايردامق δζαϊρδαμάκ, τ. κροτεῖν· σπινθηροβολεῖν.
جائز δζαΐζ, ἀ. νόμιμος, πρέπων.
جائزه δζαϊζέ, ἀ. δῶρον· χάρις· ὑποσημείωσις.
جائع δζαΐ', ἀ. νῆστις.
جايكاه δζαϊγκιάχ, π. θέσις, τόπος.
جايكير δζαϊγκίρ, π. ὁ λαμβάνων θέσιν· συναντώμενος.
جايمق δζαϊμάκ, τ. μεταβουλεύεσθαι.
جب δζούπ, ἀ. φρέαρ· βαθύς.
جبا δζάπα, π. προίκιος· χάρισμα.
جبايه δζεπαπιρέ, πλ. τοῦ ἑπόμ.
جبار δζεππάρ, ἀ. ἀλάστωρ· τύραννος· παντοδύναμος.
جبال δζιπάλ, πλ. τοῦ جبل δζεπέλ.
جبان δζεπάν, ἀ. δειλός.
جبانت δζεπανέτ, ἀ. ἀνανδρία.
جباه δζιπάχ, πλ. τοῦ جبه δζεπχέ.
جبايت δζιπαγέτ, ἀ. εἴσπραξις τῆς δεκάτης· ἡ ὑπηρεσία εἰσπράκτορος.
جبأير δζεπαίρ, πλ. τοῦ جبيره δζεπιρέ.
جبخانه δζεπ·χανέ, τ. πυριτιδαποθήκη· ἐφόδια.
جبر δζέπρ, ἀ. βία, καταπίεσις. ومقابله — καὶ — ἡ ἄλγεβρα.
جبرا δζέπρεν, ἀ. βιαίως, διὰ τῆς βίας. [μία τοῦ Θεοῦ.
جبروت δζεπερούτ, ἀ. παντοδυνα-

جبره δζιπρέ, τ. ὑποστάθμη.
جبرى δζεπρί, ἀ. ἀκούσιος· ἀναγκαστικός.
جبريات δζεπεριγιάτ, ἀ. ἀλγεβρικὰ προβλήματα.
جبس δζεπίς, ἀ. γύψος.
جبل δζεπέλ, ἀ. ὄρος. [κτήρ.
جبلت δζιπιλλέτ, ἀ. φύσις· χαρα-
جبلتسز δζιπιλλετσήζ, τ. ἀγεννής.
جبلتسزلك δζιπιλλετσηζλίκ, τ. ἔλλειψις χαρακτῆρος.
جبلقوم δζεπελλουκούμ, τ. ἀμέθυστος (λίθ.).
جبلى δζεπελί, ἀ. ὀρεινός.
جبلى δζιπιλλί, ἀ. φυσικός, ἔμφυτος.
جبن δζούπν, ἀ. ἀνανδρία.
جبن δζούπν, ἀ. τυρός.
جبه δζεπέ, ἀ. θώραξ, πανοπλία.
جى — θωρακοφόρος (στρατιωτ.).
خانه — ὁπλοστάσιον, ἀποθήκη πολεμεφοδίων. [δῆρες.
جبه δζεππέ, ἀ. ἐπανωφόριον πο-
جبهه δζεπχέ, ἀ. μέτωπον (ἀνατ.).
جبيره δζεπιρέ, ἀ. νάρθηξ, κάλαμος (χειρουργ.).
جبيل δζεπίλ, ἀ. λοφίσκος.
جبين δζεπίν, ἴδε جبن δζεπάν.
جبين δζεπίν, ἀ. μέτωπον (ἀνατ.).
جبين δζεπίν, ἀ. κώνωψ (ἔντ.).
جبينلك δζιπινλίκ, τ. κωνωπεῖον.
جتردى δζιτηρδί, τ. κριγμός.
جثه δζουσσέ, ἀ. καὶ
جثمان δζουσμάν, ἀ. σῶμα.
جحد δζάχδ, ἀ. ἄρνησις.
جحود δζουχούδ, πλ. τοῦ προηγ.
جحيم δζεχίμ, ἀ. ᾅδης, κόλασις.
جد δζέδδ, ἀ. προπάτωρ, πάππος. ـِ — ابى καὶ — ـِ — ἀπὸ πατρὸς εἰσυίὸν, κληρονομικῶς.
جد δζίδδ, ἀ. προσπάθεια.
جدا δζέδδα, πλ. τοῦ جد δζέδι.
جداً δζέδδεν, ἀ. σπουδαίως.
جدا δζουδά, π. κεχωρισμένος, διῃρημένος. [(ἀνατ.).
جدار δζεδάρ, ἀ. τοῖχος· διάφραγμα
جدال δζιδάλ, ἀ. ἔρις, μάχη.
جدام δζουδάμ, ἀ. λέπρα (παθολ.).
جدامى δζουδαμλή, τ. λεπρώδης.
جداو δζουδάβ, τ. ὠμοπλάτη (ἵππου)
جداول δζεδαβίλ, πλ. τοῦ جدول
جدجد δζοὺδ-δζούδ, τ. τέττιξ.
جدر δζεδέρ, ἀ. βρογχοκήλη (παθ.).
جدر δζεδίρ, ἀ. τοῖχος.
جدرا δζουδρά, πλ. τοῦ جدر
جدران δζουδράν, πλ. τοῦ جدار δζεδὰρ καὶ جدر δζεδίρ.
جدرى δζουδερί, ἀ. εὐφλογία (παθ.).
بقرى — δαμαλίς, κ. βατσίνα.
جدرى — ἀνεμοευλογία (παθολ.).
جدع δζεδέ, ἀ. ἀκρωτηρίασις (χειρ.).

جدل جزدبل, ἀ. φιλονικία, ἔρις.
جدول جزدبل, ἀ. κατάλογος· κανών. تختة — κανονίς, κ. ῥήγα.
جدجزدبد, ἀ. προμήτωρ. [(ἀστρ.).
جدى جزدى, ἀ. ἔριφος (ζ.)· Αἰγόκερως
جدى جزدى, ἀ. σπουδαῖος.
جديد جزديد, ἀ. νέος.
جديداً جزديدن, ἀ. ἐκ νέου.
جدير جزدير, ἀ. ἄξιος· κατάλληλος.
جذام جزذام, ἴδε جدام جزذام.
جذب جزذب, ἀ. ἕλξις.
جذبى جزذبى, ἀ. κόλπος (ἀνατ.).
جذر جزذر, ἀ. ῥίζα· ἀρχή· παλίρροια· ῥίζα ἀριθμητική. مربع — τετραγωνικὴ ῥίζα. مكعب — ῥίζα ἀκριβής. اصم — ἀριθμὸς περιττός. مكعب — κυβικὴ ῥίζα.
جذع جزذ', ἀ. στέλεχος.
جذم جزذم, ἀ. ἀποτέμνειν.
جذور جزذور, πλ. τοῦ جذر جزذر.
جر جزر, ἀ. τὸ ἑλκύειν· ἕλξις· ὅρος (ἀραβ. γραμματικῆς). — حرف πρόθεσις ἀραβικὴ ἀπαιτοῦσα ὅπως τῆς ἀκολούθου λεξεως τὸ ληκτικὸν γράμμα προφέρηται διὰ τῆς φωνῆς ﻯ ﻱ ﺇ ﻳ· ὡς البيت من مِلْ ἐλ πέϊτ-ι, ἀπὸ τῆς οἰκίας· بيت من مِنْ πέϊτ-ιν, οἰκίας τινός. آلة — μ ἡ μηχανική (ἐπιστ.).

جراب جزراب, ἀ. πήρα· ἀδήν (ἀνατ.).
جرأت جزرأت, ἀ. τόλμη, θράσος.
جراح جزراح, ἀ. χειρουργός.
جراحت جزراحت, ἀ. τραῦμα· πύον.
جراحلق جزراحلق, τ. χειρουργικὴ (ἐπιστ.).
جراد جزراد, ἀ. ἀκρίς (ἔντ.).
جرار جزرار, ἀ. ὁ ἑλκύων· ἐπαίτης· στρατιά.
جرائد جزرائد, πλ. τοῦ جريدة جزريدة
جرائم جزرائم, πλ. τοῦ جريمة جزريمة
جرب جزرب, ἀ. ψώρα (παθολ.).
جربزة جزربزة, ἀ. δεξιότης, εὐχέρεια λόγου· δολιότης.
جرتاق جزرتاق, ἀ. ἀλαζών.
جرتلامق جزرتلامق, τ. κραυγάζειν.
جرثومة جزرثومة, ἀ. σπορά, γόνος.
جرجر جزرجر, τ. κραυγή· γρύλλος (ἔντ.).
جرجير جزرجير, ἀ. ἴβηρις (φ.).
جرح جزرح, ἀ. τραυματίζειν.
جرح جزرح, ἀ. τραῦμα.
جرحة جزرحة, ἀ. πληγή· ῥωγή-
جرد جزرد, ἀ. λεῖος.
جرد جزرد, ἀ. λειότης. [σκος-
جرد جزرد, ἀ. κώδων· κωδωνίσ-
جرش جزرش, ἀ. σύντριψις· ἀμυχή-
جرع جزرع, ἀ. καταπίνειν. [φησιά-
جرعة جزرعة, ἀ. σπάσις, κ. ῥου-
جرلق جزرلق, ἴδε جرلاق جزرلاق-

جرم جزرم, ἀ. κόπτειν· πλημμελεῖν.
جرم جزرم, ἀ. πλημμέλημα. — مشهود τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ ἔγκλημα (νομ.).
جرم جزرم, ἀ. σῶμα· μέγεθος. شمس — ὁ δίσκος τοῦ ἡλίου.
جرمسز جزرمسز, τ. ἀθῷος.
جرملى جزرملى, τ. ἔνοχος.
جروب جزروب, πλ. τοῦ جريب جزريب
جروح جزروح, πλ. τοῦ جرح جزرح
جروم جزروم, πλ. τοῦ جرم جزرم.
جروف جزروف, ἀ. σκωρία· ὑποστάθμη.
جرى جزرى, ἀ. ἀνδρεῖος.
جريان جزريان, ἀ. τὸ ῥέειν· ἐφαρμογή· συμβαίνειν.
جريب جزريب, ἀ. μέτρον 60 ὀργυιῶν τετραγωνικῶν.
جريث جزريث, ἀ. ἔγχελυς (ἰχθ.)
جريح جزريح, ἀ. τετραμματισμένος.
جريحة جزريحة, ἀ. τραῦμα.
جريحه دار جزريحه دار, π. ἴδε جريح جزريح
جريد جزريد, κ. جريد جزريد, ἀ. κοντός, παλτόν, ἀκόντιον.
جريدة جزريدة, ἀ. ἐφημερίς.
جريدجى جزريدجى, τ. ἐφημεριδογράφος. [τιμον.
جريمة جزريمة, κ. جريمة جزريمة, ἀ. πρόσ-
جزء جزز', ἀ. τεμάχιον· τεῦχος· κεφάλαιον (Κορανίου)· μέλος.

جزاء جززاء, ἀ. πληρωμή· τιμωρία — يوم ἡ ἡμέρα τῆς Κρίσεως. الله — سنى و برسون ὁ Θεὸς νὰ τὸν τιμωρήσῃ! قانونى — καὶ قانونناميسى — Ποινικὸς Κῶδιξ.
جزاء جززاء, ἀ. πρόστιμον. [λης.
جزار جززار, ἀ. καμηλοκρεοπώ-
جزائر جززائر, πλ. τοῦ جزيرة جزريرة.
جزائى جززائى, ἀ. ποινικός.
جزدان جززدان, π. χαρτοφυλάκιον.
جزر جززر, ἀ. ἄμπωτις. ومد — καὶ مدو παλίρροια.
جزز جزجزز, ἀ. δαυκίον (φ.).
جزدرمامق جزجزدرمامق, τ. σπινθηροβολεῖν.
جزة جزجزة', ἀ. τὸ ὁλοφύρεσθαι.
جزم جزجزم, ἀ. δηλοῖ τὸ σημεῖον (ه), ὅπερ καλούμενον καὶ سكون σάκιδν τίθεται ἐπὶ τοῦ συμφώνου τοῦ συλλαβιζομένου μετὰ τῆς φωνῆς τοῦ προηγουμένου γράμματος· τὸ κόπτειν· ἀπόφασις.
جزماً جزجزماً, ἀ. ἀποφασιστικῶς.
جزوع جزجزوع, ἀ. ἀνυπόμονος.
جزؤ جزجزؤ, ἀ. ὀνύχιον.
جزؤى جزجزؤى, ἴδε جزئى جزجزئى.
جزوه جزجزوه, τ. καφώχυτρα.
جزئى جزجزئى, ἀ. μερικός· τεμάχιον.
جزئيات جزجزئيات, πλ. τοῦ προηγ.

جزئ δζουζ'ίγεν, ἀ. μερικῶς.
جزئيه δζουζ'ιγέ, θηλ. τοῦ جزئ
جزجزه δζουζ'ιόζε, τ. ὀλίγον.
جزجز δζεζιρέ, ἀ. νῆσος.
جزجل δζεζίλ, ἀ. πολυάριθμος· ὡραῖος. [ρος.
جسارت δζεσαρέτ, ἀ. τόλμη, θάρ-
جسارتله δζεσαρέτλε, τ. θαρραλέως.
جسارتلى δζεσαρετλή, τ. τολμητός.
جسام δζισάμ, ἀ. σωματώδης.
جسامت δζεσαμέτ, ἀ. πολυσαρκία· βαρύτης.
جسبان δζουσπάν, π. ἁρμόδιος.
جست δζούστ, π. ζήτησις. وجو — τὸ ζητεῖν, ἀναζητεῖν.
جسته δζεστέ, π. βαθμός, μέρος. — — βαθμιαίως.
جسد δζεσέδ, ἀ. σῶμα.
جسدى δζεσεδί, ἀ. σωματικός.
جسر δζίσρ, ἀ. γέφυρα.
جسم δζίσμ, ἀ. σῶμα· ὕλη. [κός.
جسمانى δζισμανί, σωματικός· ὑλι-
جسور δζεσούρ, ἀ. ἀτρόμητος.
جسيم δζεσίμ, ἀ. μέγας· σημαντικός.
جسيمه δζεσιμέ, θηλ. τοῦ προηγ.
جشن δζέδι, π. γάμος, συμπόσιον.
جشوع δζουσού', ἀ. ἔξοδος.
جص δζίσς, ἀ. ἄσβεστος.
جعلى δζεαλί, ἀ. ἀπομίμημα, πλαστός
جغا δζεγά, τ. λόφος ἐκ πτερῶν.
جغد δζούγδ, ἀ. βύας (πτ.).
جغرافيا δζεγραφιγια, ξ. γεωγραφία. — اهل γεωγράφος.
جغز δζιγάζ, ἴδε جكز δζιέζ.
جف δζούφ, ἀ. κενός· ξηρός.
جفا δζεφά, ἀ. κάκωσις· τυραννία.
جفار δζιφάρ, πλ. τοῦ جفر δζεφέρ.
جفاف δζεφάφ, ἀ. ξηρασία.
جفاكار δζεφακιάρ, π. τύραννος· ὁ ὑποστὰς πόνους. [νία.
جفاكارلق δζεφακιαρλήκ, τ. τυραν-
جفت δζίφτ, π. ζυγά· ἴδε جفت
جفر δζεφέρ, ἀ. ἔριφος (ζ.)· φρέαρ· ὀνειρομαντία.
جفره δζίφρα, ξ. γραμματόπλεγμα.
جفره δζουφρέ, ἀ. τάφρος.
جفل δζέφλ, ἀ. φλοιός.
جفن δζέφν, ἀ φλέβαρον· θήκη.
جفون δζεφούν, πλ. τοῦ προηγ.
جفير δζεφίρ, ἀ. φαρέτρα.
جق δζήκ, τ. καὶ
جك δζίκ, τ. μόρια χρησιμεύοντα εἰς σχηματισμὸν τῶν ὑποκοριστικῶν· ὡς باغچه κῆπος, باغچه‌جك κηπάριον, كوپك κύων, كوپكجك κυνάριον.
جكر δζιγέρ, π. ἧπαρ (ἀνατ.). — πνεύμων (ἀνατ.). — قره ἧπαρ (ἀνατ.). Ἡ λέξις αὕτη χρησιμεύει προσέτι ὡς ἐκφρα-

στικὸν στοργῆς καὶ ἀγάπης. — ψυχή μου! ἀγαπητέ (ή) μου! كوشه — γωνία τοῦ ἥπατος καὶ پارچه — τεμάχιον ἥπατος = ἀγαπητός. Προστίθεται πολλάκις καὶ τὸ نور نور νοὺρ-ιἄϊν, φῶς τῶν ὀφθαλμῶν! — اوق λειχήν (φ.).
جكرجى δζιγερδζί, τ. πωλητὴς ἡπάτων.
جكز δζιέζ καὶ جغز δζιγάζ, τ. μόρια περιέχοντα σὺν τῇ ὑποκοριστικῇ καὶ σημασίαν ἀγάπης καὶ στοργῆς· ὡς دوست φίλος, دوستجغز μικρὸς καὶ ἀγαπητὸς φίλος. او اوجغز οἰκία, اوجغز οἰκίσκος, μικρὰ οἰκία εὔμορφος.
جل δζέλλε, ἀ. δεδοξασμένος εἴη!
جل δζούλ, ἀ. ἐπικάλυμμα ἵππου.
جلا δζελά, ἀ. εὐρίσκεσθαι μακρὰν τῆς πατρίδος.
جلاء δζιλά, ἀ. στιλπνότης.
جلاب δζελλάπ, ἀ. ζωέμπορος.
جلاب δζαλάπ, ἀ. μαλακτικόν (φαρμ.)
جلابيه δζελαπίπ, ἀ. πέπλος.
جلاجل δζελαδζίλ, πλ. τοῦ جلجل
جلاجى δζιλαδζί, τ. στιλβωτής.
جلاد δζελλάδ, ἀ. δήμιος.
جلادت δζελαδέτ, ἀ. ἀνδρεία.
جلاسين δζελασίν, ἀ. παχύς· ἁλαζών.
جلال δζελάλ, ἀ. μεγαλεῖον. دوال — Θεός. [θρώπινον).
جلالت δζελαλέτ, ἀ. μεγαλεῖον (ἀν-
جلالى δζελαΐλ, πλ. τοῦ جليل δζελιλέ.
جلاو δζιλάῦ, τ. τὸ ἔμπροσθεν, ἡ κεφαλὴ καὶ ὁ χαλινὸς τοῦ ἵππου. [λεῖν.
جلب δζέλπ, ἀ. τὸ καλεῖν, προσκα-
جلب δζελλέπ, ἴδε جلب δζελλάπ.
جلباب δζιλπάπ, ἀ. χρήδεμνον, πέπλος.
جلبان δζουλπάν, ἀ. φακῆ (φ.).
جلبور δζουλπούρ, τ. ἰμὰς ἡνίου.
جلبه δζιλπέ, ἀ. ἐφελκίς (χειρ.).
جلجل δζουλδζούλ, ἀ. κωδωνίσκος.
جلجلان δζουλδζουλάν, ἀ. σπόρος κοριάννου.
جلد δζίλδ, ἀ δέρμα· βιβλιοδέσιμον· τόμος. اول — τόμος πρῶτος.
جلدلمك δζιλδλετμέκ, τ. δίδειν νὰ δέσωσι βιβλίον. [βλίον.
جلدلمك δζιλδλεμέκ, τ. δένειν βι-
جلدلمش δζιλδλεμίς, τ. δεδεμένος.
جلدى δζιλδί, ἀ. δερμάτινος· βυρσεύς.
جلس δζουλεσά, πλ. τοῦ جليس
جلسه δζιλσέ, ἀ. κάθισμα.
جلق δζήλκ, τ. ὠὸν ἔωλον.
جلقاوه δζιλκαβά, τ. ἡ ἐκ τῆς ῥάχεως τοῦ λύκου σισύρα.

جلود δζουλούδ, πλ. τοῦ جلد
جلوس δζουλούς, ἀ. τὸ κάθησθαι· ἀνάρρησις. ـون مقر ـون همايـ — ἡ αἰσία εἰς τὸν θρόνον ἀνάβασις τοῦ αὐτοκράτορος.
جلوه δζιλβέ, ἀ. ἐρωτοτροπία· θέλγητρον. [πος.
جلوه كار δζιλβεκιάρ, π. ἐρωτότρο-
جلوه كاه δζιλβεκιάχ, π. νυμφεῖον.
جلوه كر δζιλβεγκέρ, π. λαμπρὸς ἐρωτότροπος.
جلى تزلιῖ, ἀ. σαφής· γραφὴ κεφαλαίων.
جليد δζελίδ, ἀ. πάχνη.
جليد δζελίδ, ἀ. σκληρός· ἀνδρεῖος.
جليس δζελίς, ἀ. σύντροφος.
جليل δζελίλ, ἀ. μέγας, ἔνδοξος.
جليله δζελιλέ, θηλ. τοῦ προηγ.
جم δζέμ, ἀ. πλῆθος. غفير — ἄπειρον πλῆθος.
جماد δζεμάδ, ἀ. ἄψυχος.
جمادات δζεμαδάτ, πλ. τοῦ προηγ.
جمادى δζεμάζι, ἀ. ὄνομα δύο μηνῶν τοῦ σεληνιακοῦ ἔτους· ὧν ὁ μὲν πρῶτος الاول — πέμπτος, ὁ δὲ δεύτερος الاخر — ἕκτος μὴν τοῦ σεληνιακοῦ ἔτους.
جماز δζεμμάζ, ἀ. ὁ ταχὺς κάμηλος.
جمازه δζεμμαζέ, θηλ. τοῦ προηγ.
جماع δζιμά', ἀ. συνουσία· συλλογή.
جماعت δζεμαάτ, ἀ. συνάθροισις· κοινότης· πλῆθος.
جمال δζεμάλ, ἀ. ὡραιότης, χάρις. — صاحب ὡραῖος.
جمال δζιμάλ, πλ. τοῦ جمل δζεμέλ.
جمال δζεμμάλ, ἀ. καμηλίτης.
جمجماه δζεμαδζίμ, πλ. τοῦ جمجمه
جماهير δζεμαχίρ, πλ. τοῦ جمهور
جمجمه δζεμδζουμέ, ἀ. κρανίον (ἀν.).
جمح δζέμχ, ἀ. ἀτίθασος (ἵππος).
جمد δζεμέδ, ἀ. πάγος· πῆξις.
جمره δζεμρέ, ἀ. θερμότης· χάλιξ.
جمرى δζιμρί, ἀ. ἄθλιος· φιλάργυρος.
جمع δζέμ', ἀ. πληθυντικός (Γραμμ.). صحيح — καὶ سالم — πληθ. ὁμαλός. مكسر — πληθ. ἀνώμαλος. — ال — πληθ. τοῦ πληθυντικοῦ (συνήθης εἰς τὰς ἀραβικὰς λέξεις. مونث — كل πᾶς πληθυντικὸς εἶναι θηλυκός.
جمع δζέμ', ἀ. τὸ συνάγειν· συνάθροισις· ἄθροισμα· πρόσθεσις (Ἀριθμ.).
جمع δζουμά', πλ. τοῦ جمعه
جمعاً δζέ'μαν, ἀ. ὁλοκλήρως.
جمعه δζουμ'ά, ἀ. Παρασκευὴ (κυριολεκτ. ἡμέρα συναθροίσεως). ايرتسى — Σάββατον.
جمعى δζεμ'ί, ἀ. τὸ ὅλον, ἄθροισμα.
جمعيت δζεμ'ιγέτ, ἀ. συνάθροισις.

جمل δζεμέλ, ἀ. κάμηλος (ἄρρην).
جمل δζουμέλ, πλ. τοῦ ἑπομένου.
جمله δζούμλε, ἀ. τὸ ὅλον, τὸ σύνολον· φράσις· παράγραφος· πρότασις. سى — τὸ σύν(ὅλον), ἅπαντες οὗτοι. — ال فى ἐν γένει, ἐν ἐνὶ λόγῳ· πάντες, ἕκαστος. عالم — ὁ κόσμος ὅλος.
جملةً δζούμλετεν, ἀ. ἐν συνόλῳ.
جمناستيق δζιμναστίκ, ξ. γυμναστική.
جموم δζουμούμ, πλ. τοῦ جم
جموع δζουμού', πλ. τοῦ جمع
جمهور δζουμχούρ, ἀ. δημοκρατία.
جمهورى δζουμχουρί, ἀ. δημοκρατικός.
جمهوريت δζουμχουριγέτ, ἀ. δημοκρατικὸν πολίτευμα.
جميز δζουμμεΐζ, ἀ. συκομορέα (φ.).
جميع δζεμμί', ἀ. πάντες. على — εἰς πάντα καιρόν, πάντοτε.
جميعاً δζεμί'εν, ἀ. γενικῶς, ὁλοκλήρως.
جميل δζεμίλ, ἀ. ὡραῖος. الشيم — καλότροπος.
جميله δζεμιλέ, θηλ. τοῦ προηγ. — اخلاق ἰδιότητες ἀξιέπαινοι, πλεονεκτήματα.

جن δζίνν, ἀ. πνεῦμα, δαίμων. چارپمش — δαιμονιακός.
جناز δζεναΐζ, πλ. τοῦ جنازه
جناب δζενάπ, ἀ. ἀξίωμα· μεγαλειότης, ὑψηλότης. حق — ἡ θεία Μεγαλειότης (Θεός). —, شهريارى ἡ Α. Μεγαλειότης ὁ Σουλτᾶνος. شوكتلو — Μεγαλειότατος, (τίτλος διδόμενος εἰς αὐτοκράτορας καὶ βασιλεῖς). وكالتپناهى — ἡ Α. Ὑψηλότης ὁ θεματοφύλαξ τῆς τοποτηρητείας (ὁ μέγας βεζύρης). عالى — ὑψηλὸς τὸν βαθμόν· μεγάθυμος. عرى — ἡ Α. Ἐξοχότης.
جنابت δζεναπέτ, τ. ἀκάθαρτος, ῥυπαρός, αἰσχρός.
جناح δζεναχ, ἀ. πτέρυξ.
جناحين δζεναχαΐν, δυϊκ. τοῦ πρ.
جنار δζουνναρ, ἀ. ἴδε چنار تڤينار.
جنازه δζεναζέ, ἀ. νεκρός, λείψανον. الاى — ἐπικήδειος πομπή, ἐκφορά, κηδεία.
جناس δζινάς, ἀ. ἀναλογία· λογοπαίγνιον.
جنان δζινάν, πλ. τοῦ جنت δζεννέτ.
جنايات δζιναγιάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.
جنايت δζιναγέτ, ἀ. πταῖσμα, κακούργημα. مجلس — καὶ مجلس ποινικὸν δικαστήριον.

جنب δζένπ, ἀ. πλευρά. — ال ... πλευρῖτις (παθολ.).

جنبان δζουνπάν, ἀ κινητήριος.

جنبر δζινπήζ, τ. καὶ

جنبسترة δζινπήστρα, τ. τριχολαβίς.

جنبش δζουνπούζ, π. τὸ κινεῖσθαι· παίζειν.

جنبش δζουνπούζ, τ. συμπόσιον, διασκέδασις.

جنت δζεννέτ, ἀ. παράδεισος· κῆπος. — اهل ... μακάριος. مكان — ὁ τὸν παράδεισον ἔχων κατοικίαν (ὁ μακαρίτης Σουλτᾶνος).

جنت δζιννέτ, ἀ. παραφροσύνη. رحم — μητρομανία (παθολ.).

جنتلك δζεννετλίκι, α. παραδείσιος.

جنح δζούνχ, ἀ. προστασία.

جنحة δζουνχά, ἀ. πλημμέλημα.

جند δζούνδ, ἀ. στρατός.

جندال δζουνδάλ, πλ. τοῦ جند δζούνδ.

جندره δζενδερέ, π. πιεστήριον.

جندل δζενδέλ, τ. καταρράκτης (ποταμοῦ).

جندل δζουνδέλ, ἀ. βράχος.

جندى δζουνδί, ἀ. ἱππεύς.

جنرال δζενεράλ, ξ. στρατηγός.

جنس δζίνς, ἀ. γένος, εἶδος· φυλή. καταγωγή. — ... παντὸς εἴδους. — اسم ὄνομα προσηγορικόν (Γραμμ.). — ايش ... ὅμοιοι.

جنسى δζινσί, ἀ. ὁ τοῦ γένους, ὁ ἀνήκων εἰς τὸ γένος.

جنسيت δζινσιγέτ, ἀ. γένος.

جنسين δζινσέϊν, δυϊκ. τοῦ جنس

جنك δζένκ, π. πόλεμος, μάχη. ميدان — τὸ πεδίον τῆς μάχης. ايدمك — καὶ

جنكار δζενκάρ, π. ἐμπόλεμος.

جنكار δζενγκάρ, ἴδε جنكار

جنك آور δζὲνκ-ἀβέρ, π. πολεμιστής, μαχητής.

جنك آورلك δζὲνκ-ἀβερλίκ, τ. τὸ φιλοπόλεμον, ἀνδρεία.

جنكجى δζενκτζί, τ. μαχητής.

جنكدش δζὲνκ-δάς, π. συστρατιώτης.

جنكى δζενκί, π. ἴδε جنك آور

جنوب δζουνούπ, πλ. τοῦ جنب

جنوب δζενούπ, ἀ. νότος, μεσημβρία. [νότιος.

جنوبى δζενουπί, ἀ. μεσημβρινός,

جنود δζουνούδ, πλ. τοῦ جند δζούνδ.

جنون δζουνούν, ἀ. παραφροσύνη.

جى δζιννί, ἀ. δαίμων· δαιμόνιος.

جنيبه δζενιπέ, ἀ. ἵππος παράφορος.

جنين δζενίν, ἀ. ἔμβρυον. — مكسر ἐμβρυοθλάστης (χειργ.). خزع — ἐμβρυοτομία (χειργ.). كلاب — ἐμβρυουλκός (χειργ.).

جنيه δζιννιγέ, ἀ. νηρηΐς.

جو δζέβ, π. χριθή.

جو δζού, π. (ἐν συνθ.), ὁ ζητῶν.

جو δζέβ, τὸ κενόν, χάος. هوا — ἀτμόσφαιρα.

جواب δζεβάπ, ἀ. ἀπόκρισις. — جواب ... ἀπόκρισις λίαν κατάλληλος. جواب لى — ἀπόκρισις ἀκατάλληλος.

جواباً δζεβάπεν, ἀ. εἰς ἀπάντησιν. — خطابه κατ' ἐρωταπόκρισιν.

جوابنامه δζεβάπ-νamέ, π. ἀπάντησις (ἐπιστολῆς). [θέριος.

جواد δζεβάδ, ἀ. γενναῖος, ἐλευ-

جواد δζεβάδ, πλ. τοῦ جاد δζαδδέ.

جواذب δζεβαζίπ, πλ. τοῦ جاذب

جوار δζιβάρ, ἀ. γειτονία.

جوارح δζεβαρίχ, πλ. τοῦ جارح

جوارى δζεβαρί, πλ. τοῦ جاريه

جواز δζεβάζ, ἀ. ἄδεια.

جواسيس δζεβασίς, πλ. τοῦ جاسوس

جوالخ δζεβαλήχ, πλ. τοῦ جالخ

جوال δζουβάλ, π. σάκκος. [φα.

جوالدوز δζουβαλδούζ, π. σακκορρά-

جوامع δζεβαμήχ, πλ. τοῦ جامع

جوامع δζεβαμί', πλ. τοῦ جامع

جواميس δζεβαμίς, πλ. τοῦ جاموس

جوان δζιβάν, π. νεανίας, νέος. — پرچى μυριόφυλλον (φ.).

جوانب δζεβανίπ, πλ. τοῦ جانب

جوانبخت δζιβὰν-πάχτ, π. εὐτυχής.

جوانمرد δζιβὰν-μέρδ, π. γενναιόδωρος. [δωρία.

جوانمردى δζιβανμερδί, π. γενναιο-

جواهر δζεβαχίρ, πλ. τοῦ جوهر

جواهرجى δζεβαχιρδζή, τ. κοσμηματοπώλης.

جواهرجيلك δζεβαχερδζηλίκ, τ. ἐπιτήδευμα κοσμηματοπώλου.

جوجو δζέβ-πε-δζέβ, π. ὀλίγον κατ' ὀλίγον.

جوجه δζουδζέ, τ. νάνος.

جود δζέβδ, ἀ. βροχὴ ῥαγδαία.

جود δζούδ, ἀ. γενναιότης, ἐλευθεριότης. [ρετή.

جودت δζεβδέτ, ἀ. καλὴ ἰδιότης, ἀ-

جور δζέβρ, ἀ. κακὴ καὶ ἄδικος μεταχείρισις. [μφδία.

جورجور δζουρδζούνα, τ. ὄργιον· κω-

جوز δζεβίζ, ἴδε جوز δζεβίζ.

جوزا δζουζά, ἀ. Διόσκουροι (ἀστρ.).

جوزه δζουζιέ, π. νεόσσιον.

جوش δζούς, π. ἀνάζεσις, ἀνακάχλασις· ζῆλος, ζέσις.

جوشان δζουσάν, π. ὁ βράζων· ἠρεθισμένος.

جوشش δζουσίς, π. ἴδε جوش δζούς.

جوشقون δζουσκούν, τ. ὁ ὀργῶν.

جوشمق δζουσμάχ, τ. πλημμυροῦν· ζηλωτής· ἐνθουσιάζεσθαι.

جوشن δζεβάέν, π. θώραξ.

جوشيده جوشيدهٔ, π. βεβρασμένος.
جوغ جوغ, ἀ. πεῖνα. الكلب — βουλιμία.
جوق جوقِ, ἀ. κοίλωμα, κοῖλος.
جوق جوقِ, ἀ. συμμορία.
جولان جولانِ, ἀ. κίνησις, κυκλοφορία.
جولاه جولاهٔ, π. ὑφάντης.
جومه جومهٔ, π. ἐξώστης.
جومرد جومردِ, π. ἴδε ارذل.
جومردلك جومردلكِ, τ. γενναιοδωρία. [χλάζειν.
جونبورداماق جونبورداماقِ, τ.κοπ.
جونغول جونغولِ, τ. κροταλισμός, κρότος.
جوهر جوهرِ, ἀ. λίθος πολύτιμος οὐσία· γραμμαὶ καὶ σημεῖα ἐπὶ τῶν λεπίδων τῶν ἐγχειριδίων Δαμασκοῦ. فرد — ἄτομον. فروش — χρυσοχόος, κοσμηματοπώλης.
جوهرى جوهرىِ, ἀ. οὐσιώδης.
جوهريگ جوهريگِ, ἀ. οὐσιωδῶς.
جوى جوىِ, π. ποταμός· ἀναζητητής.
جويا جويا, π. καὶ
جويان جويانِ, π. ἀναζητητής.
جويبار جويبارِ, π. χείμαρρος.
جويز جويزِ, τ.κάρυον. ى — هندستان μοσχοκάρυον. قى — στρυχνοκάρυον. اغاجى — καρυά (φ.).
جوينده جوينده, π. ἐρευνητής.
جه جهٔ, جهِ, ἡ جه τδέ, τ. μόρια, ἅπερ τιθέμενα εἰς τὸ τέλος τοῦ οὐσιαστικοῦ σημαίνουσιν: ὡς, ὥσπερ, κατά· εἰς τὴν (δεῖνα)γλῶσσαν· ὡς ἐγώ, بنده جه κατ' ἐμέ· دولت جه κράτος, دولتجه κυβερνητικῶς· ἐπισήμως· عثمانلى جه ὀθωμανός, عثمانلى جه ὀθωμανιστί, ὀθωμανικὴ γλῶσσα. Προστιθέμενον δὲ εἰς τὰ ἐπίθετα καὶ τὰ ἐπιρρήματα σχηματιζουσιν εἴδός τι ὑποκοριστικῶν· ὡς طاتلو γλυκύς, طاتلوجه ὑπόγλυκος· يواشجه (λέγε) ὁμίλει ἐλαφρότερον· كوزلجه ὁπωσοῦν ὡραῖος.
جهات جهاتِ, πλ.τοῦ جهت جهتِ.
جهاد جهادِ, ἀ. προσπάθεια· πόλεμος κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς πίστεως. — دار الـ θέατρον τοῦ ἱεροῦ πολέμου.
جهاراً جهاراً, ἀ. φανερῶς.
جهان جهانِ, ἀ. προῖξ, φερνή.
جهال جهالِ, πλ. τοῦ جاهل.
جهالت جهالتِ, ἀ. ἄγνοια.
جهان جهانِ, π. σύμπαν.
جهان آرا جهان آراِ, π. ὁ κοσμῶν τὸ σύμπαν. κόσμημα τοῦ παντός.
جهان آفرين جهان آفرينِ, π. Δημιουργὸς τοῦ παντός. [νάρχης.

جهانبان جهانبانِ, π. Θεός· μοναρχικός. [κρατορικός.
جهاندار جهاندارِ, π. κοσμοκράτωρ.
جهانداری جهانداریِ, π. κοσμοκρατορικός.
جهانديده جهانديدهٔ, π. ὁ περιηγηθεὶς καὶ ἰδὼν τὸν κόσμον.
جهانكشا جهانكشاِ, π. ὁ τὸν κόσμον κατακτήσας.
جهانكير جهانكيرِ, π. Ἄναξ, ὁ Σουλτᾶνος, κύριος, φύλαξ, κατακτητής, κάτοχος· ἄσυλον, στήριγμα τοῦ κόσμου.
جهانيان جهانيانِ, πλ. τοῦ جهان.
جهانما جهانماِ, π. ὁ δεικνύων τὸ σύμπαν· ἄτλας.
جهت جهتِ, ἀ. διεύθυνσις· μέρος· ἔποψις. بـ — هر καὶ لـ — هر καὶ — از هر πανταχόθεν, ὑπὸ πάσας τὰς ἐπόψεις.
جهد جهدِ, κ.δζάχτ, ἀ. προσπάθεια.
جهر جهرِ, ἀ. τὸ ὑψηλοφώνως καὶ ἀναφανδὸν ὁμιλεῖν.
جهراً جهراً, ἀ. ἀναφανδόν.
جهره جهرهٔ, τ. ἀτράκτιον.
جهرى جهرىِ, ἀ. καταφανής.
جهرى جهرىِ, τ. ἐρυθρόδανον.
جهل جهلِ, ἀ. ἄγνοια. مركب — ἠμιμάθεια.
جهلاء جهلاءِ, καὶ جهله جهلهِ, πλ.τοῦ جاهل جاهلِ.
جهم جهمِ, ἀ. κόλασις, ᾅδης. اول — ὕπαγε 'ς τὸν διάβολον. — اهل καὶ [νος.
جهنمى جهنمىِ, τ. κολασμένος جهنمى جهنمىِ, ἀ. καταχθόνιος.
جهود جهودِ, ἀ. λίαν ἐργατικός.
جهود جهودِ, ἀ. ἑβραῖος.
جهول جهولِ, ἀ. λίαν ἀμαθής.
جهير جهيرِ, ἀ. ἰσχυρός· ἠχηρός.
جهيز جهيزِ, ἀ. προῖξ, ἔδνα.
جى جىِ, جوُ, καὶ جى τδή, τδού, τ. μόρια, ἅπερ τιθέμενα εἰς τὸ τέλος τῶν ὀνομάτων δηλοῦσι τὸν πωλοῦντα ἢ κατασκευάζοντα· ὡς كتاب βιβλίον, كتابجى βιβλιοπώλης· يازى γραφή, يازىجى γραφεύς· توتون καπνός, توتونجى καπνοπώλης· يول ὁδός, يولجى ὁδοιπόρος· اكمك ἄρτος, اكمكجى ἀρτοποιός· ἀρτοπώλης.
جيب جيبِ, κ. جزέπ, ἀ. θυλάκιον, βαλλάντιον. [κρασία.
جيادت جيادتِ, ἀ. θωπεία· εὐ-
جيغ جيغِ, τ. κρωγμός.
جيجز جيجزِ, τ. τετέλεσται!
جيجى جيجىِ, τ.παίγνιον. — لو مجيلو — ἐστολισμένος διὰ τὰ παιδία.
جيد جيدِ, ἀ. καλός, ἐξαίρετος.
جيران جيرانِ, ἀ. κεμάς (ζ).

چ

(باب الجيم)

چاپلق

چاپار

چ τὰῖμ, ἕβδομον γράμμα τοῦ τουρκοπερσικοῦ ἀλφαβήτου· τὸ γράμμα τοῦτο ἀριθμητικὴν ἀξίαν ἐν τῷ ابجد (ἐπδζὲδ) δὲν ἔχει.

چاپالامق τὰπαλαμάκ, τ. προσπαθεῖν.

چابجق τὰπουδζάκ, τ. ταχέως.

چابك τὰπίκ, π. ταχὺς, δραστήριος· ταχέως. خرام — καὶ — κρ ὠκύπους.

چابكی τὰπκί, π. ταχύτης.

چابلوس τὰπιλούς, π. κόλαξ.

چابلوسی τὰπιλουσί, π. θωπεία.

چابوق τὰπούκ, τ. ἴδε چابك τὰπίκ.

چابوقلق τὰπουκλήκ, τ. ταχύτης, σπουδή. [δης.

چاپ τὰπ, τ. ὁλκὴ ὅπλου· ὀγκώ-

چاپاچول τὰπατὰούλ, τ. ἀδέξιος.

چاپار τὰπάρ, τ. ταχυδρόμος.

چاپاریلق τὰπαρίζ, τ. δύσκολος· πρόσκομμα.

چاپاق τὰπάκ, τ. λήμη. بالغی — ἰχθὺς τοῦ γλυκέος ὕδατος.

چاپالامق τὰπαλαμάκ, ἴδε چاپلامق

چاپراز τὰπράζ, τ. πόρπη· λοξῶς.

چاپراشمق τὰπραὰμάκ, ἴδε چاپراشمق

چاپراشیق τὰπραὰήκ, τ. δύσκολος.

چاپقین τὰπκήν, τ. κακοήθης· ἀχρεῖος. [κοήθεια.

چاپقینلق τὰπκηνλήκ, ἀπάτη· κα-

چاپمق τὰπμάκ, τ. βαδίζειν πέραν· τρέχειν.

چاپوت τὰπούτ, τ. ἀπόμακτρον.

چاپول τὰπούλ, τ. ἐπιδρομή· λεία.

چاپه τὰπα, τ. δίκελλα, λίσγος. سی — کمی ἄγκυρα.

چاپلامق τὰπαλαμάκ, τ. καλλιερ-

جیران δζιράν, πλ. τοῦ جار δζάρ.

جیرو δζίρο, ξ. ὀπισθογράφησις.

جیریق δζιρίκ, τ. περιόπτιον, κ. τσηγαρίδα.

جیردامق δζιζιρδαμάκ, τ. περιοπτᾶν.

جیرلامق δζιζιρλαμάκ, τ. περιοπτᾶσθαι.

جیش δζέϊς, ὰ. στρατός· στρατόπεδον· ταραχή. — قائم ال στρατηγός. — سوق ال στρατηγία.

جیفه δζιφέ, ὰ. σκελετός· σῶμα νεκροῦ, πτῶμα. [γωγή.

جیل δζίλ, ὰ. λαός, ἔθνος· κατα-

جیل δζίλ, τ. μόριον ὑποκοριστικόν.

جیل δζίλ, τ. ὁ τρώγων.

جیلاق δζαϊλάκ, ἴδε چاپلاق τὰπαϊλάκ.

جیلیز δζιλίζ, τ. στενός· ἐλαφρός.

جیم δζίμ, ὰ. ὄνομα τοῦ γράμματος ج

جیماقه δζιμπακούκα, τ. ἀγεννής.

جیمجیمه δζιμδζιμέ, τ. μικρὸς πέπων.

جیناستیق δζιμναστίκ, ἴδε جیناستیق

جین δζίν, τ. μόριον, σημαῖνον τὴν ἰδιότητα.

جیناق δζινάκ, τ. ὄνυξ θηρίων τε καὶ ὀρνέων.

جینبس δζινπίς, ἴδε جنبس

جیواده δζιβάδα, ξ. δόλων (ναυτ.).

جیواطه δζιβάδα, ξ. κνώδαξ.

جیوب δζουγούπ, πλ. τοῦ جیب

جیوجیو δζιδ-δζίδ, τ. νεόσσιον.

جیوش δζοῦγούς, πλ. τοῦ جیش

جیولدامق δζιβιλδαμάκ, τ. χελιδονίζειν, μινυρίζειν.

جیولدی δζιβιλδί, τ. ψιθυρισμὸς (πτην.).

جیوه δζιβά, π. ὑδράργυρος.

جیوه لك δζιβελέκ, τ. πονηρός· ῥωμαλέος. [ρός.

جیویق δζιβίκ, τ. νοτιώδης· λιπα-

جیویل δζιβίλ, τ. ψιθυρισμός. — — کمك μινυρίζειν ἀκαταπαύστως.

جیردی δζιγιρδί, τ. ἦχος σχισμοῦ.

γεῖν διὰ λίσγου· ἀσχολεῖσθαι· προσπαθεῖν.

چاپی تᾶπή, τ. ἐπιδρομή.

چاپ تᾶάτ, τ. κριγμός.

چاپال تᾶατάλ, τ. περόνη, κ. πειρούνιον. چاپال طرنا — μεγαλῶνυξ.

چاپات تᾶάτ-πάτ, τ. ἐνίοτε, σπανίως

چاپدرمق تᾶατδηρμάκ, τ. ποιεῖν προσκρούειν· ἐγείρειν.

چاپر تᾶατήρ, τ. κρότος· φέψαλος. — — σπινθηροβόλως.

چاپردامق تᾶατηρδαμάκ, τ. τρίζειν· σπινθηροβολεῖν.

چاپرچاپر تᾶάτρα-πάτρα, τ. μετρίως· ψελλισμός.

چاپشمق تᾶατιδμάκ, τ. συγκρούεσθαι· συνενοῦσθαι.

چاپشمه تᾶατηδμά, τ. σύγκρουσις.

چاپق تᾶατήκ, τ. προσκεκολλημένος. چاپق — μίξοφρυς.

چاپقین تᾶατκήν, τ. προσφιλής.

چاپلاتمق تᾶατλατμάκ, τ. διαρρηγνύειν.

چاپلاق تᾶατλάκ, τ. τριγμός· ῥωγμή.

چاپلامق تᾶατλαμάκ, τ. διαρρήγνυσθαι.

چاپلق تᾶατλαμάκ, ἴδε τὸ προηγ.

چاپمق تᾶατμάκ, τ. συγκρούεσθαι, συνενοῦσθαι. — قاش συνοφρυοῦσθαι.

چاپمه تᾶατμά, τ. συνηρμοσμένος.

چاپو تᾶατή, τ. στέγασις.

چاپیق تᾶατήκ, ἴδε چاپق تᾶατήκ.

چاچه تᾶάτᾶα, τ. γυλίσκος (ἰχθ.).

چادر تᾶαδήρ, τ. σκηνή, σκιάς. اوشاغی — ἀμμωνιακὸν κάμμι (χημ.). چچکی — περιπλοκάς (φ.).

چادرجی تᾶαδηρδζή, τ. σκηνοποιός.

چار تᾶάρ, π. τέσσαρες.

چار تᾶάρ, π. φάρμακον· ἀπαλλαγή· μέσον. — ی — ἐκὼν ἄκων.

چار تᾶάρ, τ. λίαν πολύ. چاپ — τάχιστα.

چار تᾶάρ, ξ. ὁ τσάρος τῆς Ῥωσσίας.

چارپا تᾶαρ-πά, π. τετράπους.

چارپار تᾶαρπαρέ, π. κρόταλον.

چارپالش تᾶαρπαλίς, π. θρόνος· ἀξίωμα. [συγκρούεσθαι.

چارپشمق تᾶαρπιδμάκ, τ. ἀλληλο-

چارپق تᾶαρπήκ, τ. στρεβλός, ἐστρεβλωμένος.

چارپلق تᾶαρπιλμάκ, τ. πάσχειν ἀλλοίωσιν· κατέχεσθαι ὑπὸ πάθους.

چارپمق تᾶαρπμάκ, τ. ῥίπτειν μετὰ βίας· κλέπτειν. — ه‌ی گوز ἔκδηλος εἶναι. — ه‌ی کاغد καταρρίπτειν.

چارپندی تᾶαρπινδή, τ. κτύπος· διακύμανσις.

چارپیق تᾶαρπήκ, ἴδε چارپق

چاریك تᾶαργέκι, κ. تᾶειρέκι π. τέταρτον. [κράτωρ.

چاسار تᾶάσαρ, ξ. καῖσαρ, αὐτο-

چاشت تᾶάστ, ὁ μεταξὺ ἀνατολῆς ἡλίου καὶ μεσημβρίας χρόνος· πρωΐα· ἄριστον.

چاشتکاه تᾶαάτεκιάχ, καὶ

چاشتکه تᾶαάτεκέχ, καὶ

چاشته تᾶαάτέ, καὶ [στον.

چاشتی تᾶαάτή, π. πρόγευμα, ἄρι-

چاشنی تᾶαάνί, κ. تᾶειάνί, π. γεῦσις· χυμός. [στης.

چاشنیکیر تᾶαάνιγκίρ, π. προγεύ-

چاشنیکیرلك تᾶαάνιγκιρλίκι, τ. πρόγευσις.

چاشنیلو تᾶαάνιλού, τ. εὔχυμος.

چاشیت تᾶαάίτ, τ. κατάσκοπος.

چاغ تᾶάγ, τ. ἐποχή, περίοδος.

چاغان تᾶαγάν, τ. πέδη, πέδικλον.

چاغرتغان تᾶαγηρτγάν, ἴδε چیغرتغان

چاغرتمق تᾶαγηρτμάκ, τ. μεταπέμπεσθαι. [κραυγή.

چاغرش تᾶαγηρίς, τ. πρόσκλησις·

چاغرمق تᾶαγηρμάκ, τ. κραυγάζειν· μεταπέμπεσθαι. — کی ᾄδειν. [ρυξ.

چاغریجی تᾶαγριδζί, τ. κράκτης· κῆ-

چاغل تᾶαγήλ, τ. φλοΐσβος, κελαρυσμός. [δαλον.

چاغلا تᾶαγαλά, τ. πράσινον ἀμύγ-

چاغلامق تەاغلامάκ, τ. βρέμειν, μουρμουρίζειν. [κτης.
چاغلايان تەاغلαγιάν, τ. καταρρά-
چاغلدامق تەاγηλδαμάκ, ἴδε چاغلامق
چاغلدى تەاγηλδή, ἴδε چاغل تەاγήλ.
چاغلايان تەαγλαγιάν, ἴδε چاغليان
چاغنوس تەαγανός, τ. καρκίνος.
چاق تەάκ, τ. ἕως· ἀκριβῶς, ἐπι-
چاق تەάκ, τ. κτύπος. [μελῶς.
چقالوز تەακαλόζ, τ. λιθοβόλον.
چاقچاق تەακτάκ, τ. ῥόπτρον (θύρας)
چاقر تەακήρ, τ. γλαυκώπης.
چاقر تەακήρ, τ. οἶνος· κοῖλος, κοίλωμα. قوشى — ἀστερίας (πτ.). كيفى — ἀκροθώραξ. ديكى — πεντάφυλλον (φ.).
چاقشير تەακάίρ, τ. ἀναξυρίς.
چاقل تەακήλ, τ. τρόχαλος. طاشى — χάλιξ.
چاقلداق تەακηλδάκ, τ. πέταυρον· μυλικὴ χώνη.
چاقمق تەακμάκ, τ. πυρεῖον. — طاشى πυρῖτις.
چاقمق تەακμάκ, τ. καίειν πυρεῖα· συγκρούειν χαλίκιον· πίνειν· ἀστράπτειν.
چاقى تەακμάκ, τ. ἄφθα (παθ.).
چاقى تەακή, τ. κονδυλομάχαιρον.
چاك تەάκ, π. ῥωγμή.
چاك تەάν, τ. κώδων. — قولەسى κωδονοστάσιον. — — πολυλογία, ἀδολεσχία.
چاكر تەακέρ, π. δοῦλος. كز — ὁ δοῦλός σας.
چاكوچ تەακούδζ, π. σφῦρα.
چال تەάλ, τ. ὑποπόλιος.
چالاب تەαλάπ, τ. Θεός.
چالار تەαλάρ, τ. ἠχώδης. ساعت — ὡρολόγιον τοῦ τοίχου.
چالاغان تەαλαγάν, τ. κεντρώδης.
چالاق تەαλάκ, τ. δοχεῖον.
چالاكى تەαλάκι, π. ταχύς, ἱκανός.
چالان تەαλάν, τ. ὁ κλέπτων· ὁ παίζων (μουσ. ὄργ.).
چالپارە تەαλπαρέ, ἴδε ەارچ
چالپانمق تەαλπανμάκ, τ. ἐπιπλέειν, κυμαίνειν.
چالچكان تەάλ-τσενέ, τ. φλύαρος.
چالشغان تەαλισγάν, τ. καὶ
چالشقان تەαλισκάν, τ. φιλόπονος.
چالشدرمق تەαλισδηρμάκ, τ. ποιεῖν ἐργάζεσθαι.
چالشمق تەαλισμάκ, τ. προσπαθεῖν· ἐργάζεσθαι. [σχολία.
چالشمه تەαλισμά, τ. προσπάθεια, ἀ-
چالغى تەαλγή, τ. ὄργανον μουσικόν.
چالغيجى تەαλγηδζή, τ. μουσικός. اوى — ἐρύσιμον (φ.).
چالق تەαλήκ, τ. τραυματίας· χαρκινοβάτης.

چاشير تەαμαδίρ, τ. ἀσπρόρρουχον. باخ — πλυνός, κ. πλυσταρειόν.
چاشيرجى تەαμαδηρδζή, τ. πλυντήρ, γναφεύς. [ριον.
چاشيرلق تەαμαδηρλήκ, τ. πλυντή-
چامتاق تەαμτάκ, τ. κώθων.
چامور تەαμούρ, τ. ἰλύς, λάσπη. چوملكجى لولەجى — ἄργιλος. ى — κεραμῖτις.
چامورلامق تەαμουρλαμάκ, τ. βορβόρῳ περιρραίνειν. [δης.
چامورلو تەαμουρλού, τ. βορβορώ-
چاموش تەαμούς, τ. ὁρμητικός.
چاموقه تەαμούκα, τ. ἀθερίνη ἡ μικρά (ἰχθ.).
چانق تەανάκ, ἴδε چنق تەανάκ.
چانقلق تەανακλήκ, τ. θωράκιον
چانته تەάντα, καὶ [ναυτ.).
چانطه تەάντα, τ. ἀρυβαλίς.
چانغرق تەανγηρτή, τ. ἦχος κώδωνος, κρότος.
چاوذار تەαβδάρ, τ. βρίζα.
چاوش تەαούς, τ. κλητήρ· λοχίας. قوشى — ἔποψ (πτ.).
چاولى تەαβλή, τ. νεόσσιον ἱέρακος.
چاولیا تەαβέλγια, τ. ἰχθυηρὰ σπυρίς.
چاه تەάχ, π. φρέαρ· τάφρος.
چاى تەάγι, τ. ποταμός.

چای τάγι, τ. τεῖον. ی — آطه ἐλελίσφακος (φ.). ی — قرمزی آطه ὀρμίνιον (φ.).

چایر τάϊρ, τ. λειμών· βοσκή· χλόη, πόα, γράστις, κ. γρασίδι. قوشی — κορυδαλλός(πτ.). — اوی ἀλσίνη· φλοῦς (φ.). یئری — ἀνθότυρον.

چایرلق τάϊρλήκ, τ. λειμών· νομή.

چایلاق τάϊλάκ, τ. ἰκτῖνος (πτ.).

چبالامق τάπαλαμάκ, ἴδε چبالامق

چبانمق τάπαλανμάκ, τ. προσπαθεῖν· ἀγωνιᾶν.

چبان τάιπάν, τ. φλύκταινα(παθ.). اوی — ἔμπυος, ἰλύς.

چبوق τάιπούκ, ῥάβδος, ῥαπίς, κ. βέργα· καπνοσῦριγξ. غی — چبوق οἰνάς, κ. κλῆμα.

چبوقچی τάιπουκδζί, τ. κατασκευαστὴς καὶ πωλητὴς καπνοσυρίγγων· ὁ ἐπὶ τῶν καπνοσυρίγγων ὑπηρέτης.

چبوقلامق τάιπουκλαμάκ, τ. ῥαβδίζειν.

چپ τάέπ, π. ἀριστερός· ἀριστερόν.

چپ τάέπ, τ. ὅλως, πάντῃ. — ه‌وه‌ چوق κύκλῳ, κυκληδόν.

چپا τάάπα, ἴδε چاپ τάάπα.

چپاپرمق τάαπαρόζ, ἴδε چاپاپرمق

چپاق τάαπάκ, ἴδε چاپاق τάαπάκ.

چپشمك τάεπρεσμέκ, τ. συναντᾶσθαι, συγκρούεσθαι.

چپش τάίπ, τ. ἴδε چپیچ τάεπίτζ.

چپکن τάεπκέν, τ. εἶδος ἐπανωφορίου στενοῦ καὶ κοντοῦ μὲ χειρίδας ἀνοικτάς, κ. τσεπκένι.

چپل τάεπέλ, τ. (καιρὸς) χειμέριος, θυελλώδης· ῥυπαρός· ἀπεχθής, μισητός.

چپلاق τάιπλάκ, τ. γυμνός. — چپر ὁλόγυμνος· πτωχός.

چپلاقلق τάιπλακλήκ, τ. γυμνότης.

چپیچ τάεπίτζ, τ. ἐρίφιον (ζ.).

چپیل τάιπίλ, τ. γλήμων, κ. τσιμπλιάρης.

چتاری τάεταρί, τ. ὕφασμα ῥηγωτόν.

چتال τάτάλ, ἴδε چاتال τάτάλ.

چتالاشمق τάταλαᾶμάκ, τ. περιπλέκεσθαι.

چتر τάέτρ, π. σκηνή· ἀνθήλιον.

چترفیل τάετρεφίλ, τ. διάλεκτος ἐφθαρμένη· δύστροπος.

چتلاق τάτλάκ, ἴδε چاتلاق τάτλάκ.

چتلنبك τάετλενμπίκ, τ. κάκκαβον (καρπός).

چته τάέτελε, τ. σύμβολον· ξύλον λογιστικόν, κ. τσέτουλα.

چته τάέτα, ἀλβ. ἐπιδρομή.

چتین τάετίν, τ. δύσκολος.

چتینلك τάετινλίκ, τ. δυσκολία.

چچارون τάτάαρούν, ξ. φλύαρος.

چچك τάιτάέκ, ἴδε چچك τάιτάέκ.

چدیك τάεδίκ, τ. πέδιλον κίτρινον.

چرا τάέρα, π. διατί.

چرا τάερά, π. καὶ

چراچا τάερατάά, π. καὶ

چراخوار τάεραχάρ, π. καὶ

چراخور τάεραχόρ, π. καὶ

چرازار τάεραζάρ, π. νομή, βοσκή, λειμών.

چراغ τάεράγ, κ. τσιράγ, π. λυχνία· δᾷς· μαθητής· πλάσμα.

چراغان τάεραγάν, π. φωτοχυσία.

چراغ پرست τάεράγ περέστ, π. φάλαινα (ἔντ.). [νός.

چراغ پهیر τάεράγ-περχίζ, π. φα-

چراغدان τάεραγδάν, π. πυρσός.

چراق τάεράκ, τ. ἴδε چراغ τάεράγ.

چراقه τάιρακμά, τ. πυρσός· κηροπήγιον.

چراکاه τάεραγκιάχ, π. καὶ

چرام τάεράμ, π. καὶ

چرامین τάιραμίν, π. λειμών, βοσκή.

چرب τάέρπ, π. πολύς· νικητής· παχύς. دست — ἐπιδέξιος. دل — κόλαξ. [πτεσθαι.

چرپشمق τάιρπιᾶμάκ, τ. ἀλληλοτύ-

چرپمق τάιρπμάκ, τ. ἴδε چارپمق

چرپمك τάιρπμέκ, τ. λευκαίνειν ὀθόνην.

چرخ τάιρπινμάκ, τ. πτερύσσεσθαι· θρηνεῖν.

چرپی τάιρπί, τ. σχοινίον (μέτρον) μὲ κιμωλίαν ἢ χρῶμα οἱονδήποτε διὰ κόψιμον ἐνδύματος ἢ σανίδος· μέτρον τέκτονος ἢ ῥάπτου· στάθμη· σχίδαξ· εὐθεῖα γραμμή.

چرپیجی τάιρπιδζί, τ. γναφεύς.

چرتلاق τάιρτλάκ, τ. κολοιός (πτ.)· γρύλλος (ἔντ.). [θρον· λάλος.

چرتکه τάιρτάίρ, τ. ὁ κροτῶν· ῥεῖ-

چرتکیر τάιρτάίρ, ἴδε چرتکیر τάιρτάίρ.

چرتکه τάερτάιβέ, τ. πλαίσιον.

چرتکه‌جی τάερτάιβεδζί, τ. ὁ κατασκευάζων ἢ πωλῶν πλαίσια.

چرچی τάερτάί, τ. πλανέμπορος.

چرخ τάάρχ, π. τροχός, μάγγανος· τόρνος· οὐρανός· τύχη. فلك — σφαῖρα· ῥοιάνθεμον(φ.).

چرخچی τάαρχδζί, τ. μηχανικός· ἀκονητής.

چرخلو τάαρχλού, τ. τροχοφόρος.

چرخه τάάρχα, π. ἀψιμαχία· τηλεβόλον· συμπλοκή.

چرز τάερέζ, τ. ἐπιδόρπιον.

چرزلنمك τάερεζλενμέκ, τ. ἐπιδορπιοῦσθαι. [κὸν σῆμα.

چرغان τάεργάν, π. αὐτοκρατορι-

چرغند τάεργάνδ, π. τέττιξ.

كرچ τσίρκι, π. ῥυπαρός.
كركاپ چ τσιρκιάπ, π. καὶ
كفكرچ τσιρκέφ, π. ἀπόπλυμα.
كرچ τσεργκέ, τ. κλίσιον· σκηνὴ τῶν Ἑβραίων.
كرچين τσιρκίν, π. ἄσχημος.
كرچينلك τσιρκινλίκι, τ. ἀσχημία.
كرچينلمك τσιρκινλεμέκι, τ. γίνεσθαι δύσμορφος.
كرلاق چ τσιρλάκ, τ. γρύλλος (ἔντ.).
كرمونيا چ τσερμόνια, ξ. ἀβροφροσύνη.
كرندە چ τσερινδέ, π. ὁ βόσκων ἐν λειμῶνι.
كرنيك چ τσιρνίκι, καὶ [στιοφόρου.
كرنيچ τσιρνίκ, τ. εἶδος μικροῦ ἱ-
كروش چ τσερβίς, τ. καὶ
كريش چ τσερεβίς, τ. στέαρ, κ. ἄλειμμα. يغلى — βούτυρον νενοθευμένον.
كرى چ τσερί, ἀ. στρατός· στρατιώτης· στρατόπεδον.— كى Γενίτσαρος· νεοσύλλεκτος· ἐθνοφυλακή.
كريش چ τσιρίς, τ. εἶδος κόλλας. اوى — ἀσφόδελος (φ.).
كزكى چ τσιζκί, τ. γραμμή, σειρά.
كزمك چ τσιζμέκι, τ. χαρακόνειν· διαγράφειν.
كزمه چ τσιζμέ, ἴδε ميز چ τσιζμέ.
كزمەجى چ τσιζμετζί, ἴδε ميزمەجى چ

چشلمك τσεσπάν, π. ἐπίκαιρος· εὐγενής. [ξεν.
چست τσούστ, π. ταχύς· ὁ ἐν τάχ-
چستلك τσουστλούκι, τ. καὶ [της.
چش τσούστί, π. ζωηρότης· ταχύ-
چشى τσέζ, π. γευστικός.
چشم τσεσμ, π. ὀφθαλμός. — كى μονόφθαλμος. خم — βασκανία.
چشمه τσεσμέ, π. βρύσις.
چشن τσεσέν, π. ἑορτή· πανήγυρις· συμπόσιον.
چشنى τσεσένί, ἴδε چاشنى τσασνί.
چشيت τσεσίτ, καὶ
چشيد τσεσίδ, τ. εἶδος· παραλλαγὴ χροιᾶς. — — ποικιλία.
چغانوس τσαγανός, ἴδε چاغنوس τσαγανός
چغانه τσαγανέ, π. εἶδος κρατάλου.
چغدچ τσούγδ, π. γλαῦξ· αἰγωλιός(π.).
چغرچ τσιγιρτμά, ἴδε چيغرچ τσιγιρτμά
چغرمق τσιγηρμάκ, ἴδε چاغرمق τσιγηρμάκ
چغور τσηγούρ, π. νεόσσιον, ὀρνιθοποῦλι.
چغول τσουγούλ, π. στρουθός(πτ.).
چفت τσίφτ, τ. ζεῦγος· ἀριθμὸς ἄρτιος· ἄροτρον. — سورمك ὀργόνειν.
چفتجى چ τσιφτ-τζί, τ. γεωργός.
چفتجيلك چ τσιφτ-τζιλίκι, τ. γεωργία.
چفتلشمك τσιφτ-λεσμέκι, τ. συνδυάζεσθαι (ἐπὶ ζώων).

چفتلشمه τσιφτ-λεσμέ, τ. ζεῦξις, συνουσία. [κία.
چفتلك τσιφτ-λίκι, τ. ἔπαυλις· ἀγροι-
چفتلكچى τσιφτ-λικτσί, τ. μισθωτὴς ἐπαύλεως. [(ἐπὶ ζώων).
چفتلمك τσιφτ-λεμέκι, τ. συνδυάζειν
چفته τσιφτέ, π. ζεῦγος· λάκτισμα.
چفته لى τσιφτελί, τ. λακτιστής· δόλιος.
چفود τσιφούδ, τ. ἴδε جفود
چقارمق τσικαρμάκ, ἴδε چيقارمق τσικαρμάκ
چقال τσακάλ, τ. θώς (ζ.).
چقرق τσικρήκ, ἴδε چيقرق τσικρήκ
چقرچى τσικρηκτσή, τ. τορευτής· μαγγανοποιός.
چقش τσικής, τ. ἔξοδος, ἐμφάνισις· ἀνύψωσις.
چقشمق τσικησμάκ ἴδε چيقشمق τσικησμάκ
چقلوز τσακαλόζ, ἴδε چاقلوز τσακαλόζ
چقماز τσικμάζ, ἴδε چيقماز τσικμάζ.
چقمق τσακμάκ, ἴδε چاقمق τσακμάκ.
چقمق τσικμάκ, ἴδε چيقمق τσικμάκ.
چقمه τσικμέ, ἴδε چيقمه τσικμέ.
چقور τσικούρ, τ. τάφρος.
چقورچ τσικουρτζής, τ. ὑποκοριστικὸν τοῦ προηγ.
چقورلق τσικουρλούκ, τ. τόπος πλήρης τάφρων. [νεσθαι.
چقورلنمق τσικουρλανμάκ, κοιλαί-
چقولانه τσικολάτα, ξ. σοκολάτα.

چكيلەمك τὸ ἰνλεμέκι, τ. ἡλεῖν (ἐπὶ ὠτός).

چكمەجە τὸ ἐκμετέ, ἴδε چكمەجە

چكمك τὸ ἐκμέκι, τ. σύρειν, ἑλκύειν· ὑποφέρειν. — كوچ كوپمك χωπηλατεῖν. — ال ἀποσύρεσθαι. — امك ὑποφέρειν. — ياشه ἀντιγράφειν. — كوكس στενάζειν, ὀλολύζειν.

چكمه τὸ ἐκμέ, τ. κλαδευτήριον.

چكمەجه τὸ ἐκμεδζέ, τ. χρηματοφυλάκιον, κιβώτιον.

چكندر τὸ ουκμουνδούρ, π. κοκκινογούλιον (φ.).

چكنمك τὸ ἐκινμέκι, τ. ἀποσύρεσθαι· συστέλλεσθαι· ἀνέχεσθαι.

چكنمك τὸ εγμενεμέκι, ἴδε چكنمك

چكنمه τὸ εγμενεμέ, τ. μάσησις.

چكه τὸ ενέ, τ. σιαγών (ἀνατ.)· φλυαρία. چالمق — φλυαρεῖν. — چال καὶ دوشك سی — λάλος. التی — λωγάνιον (ἀνατ.). چمق — ἀγωνιᾶν

چكنمك τὸ ιγμενεμέκι, τ. μασᾶν.

چكنمك τὸ ιγμενεμέκ, τ. καταπατεῖν.

چكى τὸ εκί, τ. μέτρον βάρους 225 λίτρων. كلى — لیان δυσκίνητος· ἀνυπόφορος.

چكيچ τὸ εκίτ, τ. σφῦρα, σφυρίον.

چكيچلەمك τὸ εκιτελεμέκι, τ. σφυρηλατεῖν.

چكيدى τὸ εκιδέ, π. ἀπεσταγμένος.

چكيك τὸ εκίκι, τ. κορυδαλλός (πτ.).

چكين τὸ εκίν, τ. λαιμός.

چل τὸ ίλ, π. τεσσαράκοντα.

چل τὸ ίλ, ἴδε چيل τὸ ίλ.

چلاپا τὸ αλάπα, ξ. ἰαλάπη (φ.).

چلبر τὸ ιλπίρ τ. ὡταγηνίτης κ. σφογγᾶτον. [δεσπότης.

چلبى τὸ ελεπί, τ. εὐγενής· οἰκο-

چلبيلك τὸ ελεπιλίκι, τ. εὐγένεια.

چلتيك τὸ ελτίκι, τ. ὀρυζών.

چلدرمش τὸ ιλδηρμή, τ. παράφρων.

چلدرمك τὸ ιλδηρμέκι, τ. παραφρονεῖν.

چلغين τὸ ιλγκήν, τ. παράφρων.

چلك τὸ ελίκι, ἴδε چليك τὸ ελίκι.

چلك τὸ ιλέκι, ἴδε چيلك τὸ ιλέκι.

چلك τὸ ιλμέκι, τ. μεταπείθειν.

چلنك τὸ ελένκι, τ. στλεγγίς· πτεροθύσανος.

چلنكير τὸ ιλιγκίρ, τ. κλειθροποιός.

چله τὸ ιλέ, τ. χορδὴ τόξου.

چله τὸ ιλλέ, π. τεσσαρακονθήμερον. ἐγκράτεια· ποινή· ὀδύνη.

چلپا τὸ ελίπα, π. σταυρός.

چليك τὸ ελίκι, τ. χάλυψ· παράσπας, μόσχος.

چليك τὸ ελίκι, τ. καὶ اوبوق — κωνίδιον· κυμβαλισμός.

چليم τὸ ελίμ, τ. σχῆμα χαρίεν.

چاشور τὸ αμαδούρ, καὶ چاشير τὸ αμαδίρ, ἴδε چاماشير

چدك τὸ εμδέκι, τ. κνισμός.

چدكلمك τὸ εμδεκλεμέκι, τ. κνίζειν, κ. τσιμπᾶν. [ζεσθαι.

چرچرك τὸ εμρενμέκι, τ. παρασκευά-

چرمك τὸ ιμρεμέκι, τ. ἀνασηκόνειν τὴν ἄκραν τοῦ φορέματος, τὴν ποδιάν, μαζόνειν τὸ φόρεμα

چشير τὸ ιμδίρ, τ. πύξος (φ.).

چمك τὸ εμμέκι, τ. λούεσθαι.

چمن τὸ ιμέν, τ. λειμών.

چمن τὸ ουμέν, τ. κύμινον.

چمنزار τὸ ιμενζάρ, π. καὶ چمنستان τὸ ιμενιστάν, π. λειμών.

چملك τὸ ιμενλίκι, τ. χλόη· λειμών.

چمتو τὸ ιμέντο, ξ. ψαμμωτή τις γύψος, ἀμμοκονία.

چندر τὸ ιμενδέρ, π. ὑποζύγιον, ὄνος.

چنار τὸ ινάρ, π. καὶ اغاچ — πλάτανος (φ.).

چناق τὸ ανάκ, τ. τρύβλιον. باش چناغی κρανίον (ἀνατ.).

چنان τὸ ουνάν, π. οὕτω, τοιουτοτρόπως.

چنبر τὸ εμπέρ, τ. στεφάνη· περίδεσμος.

چنتك τὸ εντέκι, τ. γλυφή, ῥωγμή.

چنتكلمك τὸ εντεκιλεμέκι, τ. ἐγγλύφειν.

چنتك τὸ ινετμέκι, τ. μασᾶν· τέμνειν.

چنتيان τὸ ιόντιάν, τ. ἐσώβρακον.

چند τὸ ένδ, π. ἔνιοι.

چندان τὸ ενδάν, π. τόσον.

چنغراق τὸ ινγράκ, τ. κώδων.

چنغرداماق τὸ ινγηρδαμάκ, τ. κωδωνίζειν.

چنقو τὸ ίγκο, ξ. ψευδάργυρος.

چنك τὸ ένκι, π. καμάκιον· ψαλτήριον (ὄργ.)· ὄνυξ.

چنكان τὸ ινκιανέ, ξ. ἀθίγγανος.

چنكال τὸ ενκιάλ, π. ὄνυξ· ἁρπάγη.

چنكل τὸ ενκιέλ, τ. ἁρπάγη. — ساقی σκόλυμος (φ.).

چنكلمك τὸ ενκελλεμέκι, τ. ἁρπάζειν.

چنكه τὸ ενκέ, τ. μέλος ἐπιθαλάμιον.

چنكی τὸ ενκί, π. δημόσιος χορευτής· τραγῳδιστής.

چنغرمه τὸ ανλαμάκ, ἴδε چنغرمق

چنين τὸ ουνίν, π. οὕτω, τοιουτοτρόπως.

چو τὸ ού, π. ὡς, οὕτω· ἐπειδή.

چوال τὸ ουβάλ, τ. σάκκος. [ράφα-

چوالدوز τὸ ουβαλδούζ, τ. σακκορ-

چوبان τὸ πάν, τ. ποιμήν, βοσκός. — پوسكلی شرقيسی — εἰδύλλιον. — ڭوكسی ὀξύφυλλον (φ.). — كنكی πολυγόνατον (φ.). — طراغی δίψακος (φ.). — مايسی γαλάτιον (φ.).

سوزكى — ἀπαρίνη(φ.). الدادان — αἰγιθήλης, κ. λαγοβυζάστρα (πτην.). ىلدىز — Ἀφροδίτη (ἀστρ.). قلدران — τρίβολος(φ.). ى — صغر βουκόλος.

چوپ τσόπ, τ. σχίδαξ, κ. πελεκοῦδι· κάθαρμα οἰκίας, κ. σκουπίδι.

چوپچى τσοπτζή, τ. καθαριστής.

چوپچغز τσοπτσιγάζ, τ. κάλαμος ἀχύρου, κάρφος, κ. τσάκνον.

چوپلە τσοπλεμέ, τ. ἐλλέβορος(φ.).

چوپلنمك τσοπλενμέκ, τ. ὀλιγογευματίζειν.

چوپور τσοπούρ, τ. στικτός· αἱ ἀπὸ τῆς εὐλογίας οὐλαί· ἔφηλος.

چوپوق τσοπούκ, ἴδε چوچق

چوترە τσότρα, τ. βομβύλη, κ. πλόσκα. [σιμή.

چوتور τσοτούρ, τ. πλατύρρις· ῥὶς

چوچق τσοτζούκ, τ. παιδίον· νήπιον. دوشرمەسى — ἔκτρωσις (παθολ.). — چوچق οἰκογένεια.

اشى — ἄμνιον, ὕστερον(ἀνατ.).

چوچقلق τσοτζουκλήκ, τ. παιδικὴ ἡλικία. [να (ἰχθ.).

چوچوتمك τσοτσούρ, τ. μικρὰ λαπίχوچه τσόχα, ἴδε چوچق τσόκα.

چودرمك τσοδουρμέκ, τ. ῥαντίζειν ὑγρά.

چورتمك τσορτόρ, τ. σχιζίον. چوپ — σχίδαξ.

چوراپ τσορά́π, τ. περισφύριον, κ. κάλτσα. گیلی — ἀμφιδεύς, κ. καλτσοδέτι.

چوراق τσουρά́κ, τ. ἁλμυρῶδες, ἁλμυρόν (ὕδωρ)· ἐλώδης (τόπος).

چورپا τσορπά́, τ. ζωμός, κ. σοῦπα.

چورپاجى τσορπαδζή́, τ. μάγειρος· προύχων χωρίου.

چورپالق τσορπαλήκ, τ. τὰ πρὸς τὸν ζωμὸν χρειώδη· τὰ μεθ' ὧν παρασκευάζεται ζωμός, ὀρύζιον, φιδὲς κτλ.· λοπάς.

چورپا τσουρπά, τ. σύαγρος νεογνός.

چورچوق τσορτσούκ, τ. καὶ اوى — ὕσσωπος(φ.). [λινος.

چورتوق τσορτούν, τ. ὑδρορρόη ξύ-

چورك τσουρέκ, τ. ἀρτολάγανον. اوى — μελάνθιον(φ.).

چوبرى τσεβρεντί, τ. σκύβαλον.

چورتمك τσορτμέκ, τ. σαπίζειν· φθείρειν.

چورچوك τσορτσούκ, τ. σαπρὸς, σεσηπώς

چورىك τσορτζούκλίκ, τ. σῆψις.

چورومش τσορούμ, τ. σεσηπώς· σαθρός. [φθείρεσθαι.

چورمك τσορμέκ, τ. σήπεσθαι·

چوره τσεβρέ, τ. γῦρος, περίμετρος· μανδήλιον. — چپ ὁλοτρίγυρα.

چوك τσόζ, τ. καὶ

چوزلش τσόζλμ, τ. λυτός.

چوزلمك τσόζλμέκ, τ. λύεσθαι· διαλύεσθαι, τήκεσθαι.

چوزله τσόζλμέ, τ. τῆξις· λύσις.

چوزمك τσόζμέκ, τ. λύειν· διαλύειν.

چوغالتمق τσογαλτμάκ, τ. αὐξάνειν.

چوغالمق τσογαλμάκ, τ. πληθύνεσθαι.

چوغان τσογάν, τ. στρουθίον(φ.).

چوق τσόκ, τ. πολύ· πολλοί

چوقال τσοκάλ, ξ. οὐροδοχεῖον.

چوقدار τσουκαδάρ, ἴδε چوقەدار

چوقسمق τσοκσημάκ, τ. τὸ εὑρίσκειν τι μέγα ἢ ἄπειρον.

چوقلق τσοκλήκ, τ. πλῆθος, περίσσεια.

چوقور τσουκούρ, ἴδε چقور

چوقومق τσουκουμάκ, τ. κεντεῖν· ἐκκολάπτειν.

چوقه τσόκα, τ. ἐριοῦχον. چچكى — ἡράνθεμον(φ.).

چوقه τσόκα, τ. σίλουρος ὁ ποικιλόχρους (ἰχθ.). [ράπων.

چوقەدار τσοκαδάρ, τ. (ἄλλοτε) θε-

چوكارى τσουκιαρί, τ. εἶδος κέγχρου(φ.). [νος.

چوكان τσουκιάν, τ. ἀφετήρ· κόπα-

چوكدرمك τσόκιδόρμέκ, τ. κλίνειν, παρακμάζειν.

چوكش τσόκιš, τ. γονυκλισία.

چوكشمك τσόκιšμέκ, τ. γονυκλινεῖν.

چوكك τσόκιšκ, τ. παρηκμακώς.

چوكل τσόκέλ, ἴδε چوقال τσόκάλ.

چوكمك τσόκιμέκ, τ. γονυπετεῖν· καταρρέειν.

چوكن τσόγέν, ἴδε چوغان τσογάν.

چوكندى τσουκενδί, τ. ὑποστάθμη.

چوكوچ τσόκιούδζ, ἴδε چكچك

چول τσόλ, τ. ἔρημος.

چول τσούλ, τ. ἐπικάλυμμα ἵππου γυμνοῦ· ῥάκος.

چولاق τσολάκ, τ. ἑτερόχειρ.

چولپا τσολπά, τ. μονόπους· ἀδέξιος.

چولپوش τσουλπός, π. ῥακενδύτης.

چولتارى τσουλταρί, τ. ἐφίππιον.

چولق τσολούκ, τ. παιδίον, νήπιον.

چوللامه τσουλλαμά, τ. κάλυμμα.

چوللانمق τσουλλανμάκ, τ. καλύπτεσθαι διὰ ῥάκους.

چوللق τσόλλούκ, τ. ἐρημίαι.

چوللق τσουλλούκ, τ. σκολόπαξ.

چولها τσουλχά, τ. ὑφάντης.

چومار τσομάρ, τ. μολοσσός(κύων).

چوماق τσομάκ, τ. ῥόπαλον ξύλινον ἢ σιδηροῦν.

چومچه τσομέζ, τ. ὑπηρέτης γραφείου.

چوملك τσομλέκ, τ. χύτρα.

چوملكچى τσομλεκιδζή, τ. χυτρεύς, χυτροποιός· κεραμεύς.

چیان τάιπάν, ἴδε چیπ τάιπάν.
چیپو τάίπο, ξ. ἀγκυρόξυλον.
چیت τάίτ, τ. βαμβάκινον ὕφασμα, ὀθόνη.
چیت τάίτ, τ. φραγή, φραγμός.
چیتاری τάιταρί, τ. εἶδος ἐρυθρίνου (ἰχθ.).
چیتلمك τάιτλεμέκι, τ. περιφράττειν.
چیتلنبك τάιτλενπίκι, ἴδε چیتلمك
چیتمك τάιτμέκι, τ. ἐντρίβειν· συμμιγνύειν.
چیتیك τάιτμίκι, τ. ῥωγμή.
چیتین τάετίν, ἴδε چیتن τάετίν.
چیچك τάιτάέκι, τ. ἄνθος· ποίκιλμα, κ. πλουμίδι. — ἀνθών. — صوغانی — βολβός. — خستەلغی — εὐλογία (παθ.). — صو ی — ἀνεμοευλογία (παθ.). — کون ی — ἡλιοτρόπιον (φ.). — صوی — ἀνθόνερον. — وای اُمُوس τί λουλούδι! τί πανοῦργος!
چیچکچی τάιτάέκιδζί, τ. ἀνθοπώλης.
چیچکلنمك τάιτάέκιλενμέκι, τ. ἀνθεῖν. [θέων.
چیچکلك τάιτάέκιλίκι, τ. τόπος ἀν-
چیدم τάιδέμ, π. σκυλοβότανον (φ.).
چیده τάιδέ, π. συνειλεγμένος.
چیرا τάιρά, τ. δᾶς, κ. δᾳδί. — آغاجی — ἐλάτη (φ.).
چیرچیر τάιρτάίρ, τ. τέττιξ.

چیرك τάειρέκι, τ. ἴδε چارك
چیروز τάίροζ, ξ. σκομβρίς, κ. τσῆρος (ἰχθ.).
چیره τάιρέ, π. νικητής, ἀνδρεῖος. دست — ἐπιδέξιος.
چیرتاز, π. πρᾶγμα, ἀντικείμενον.
چیزك τάιζκί, τ. γραμμή.
چیزمك τάιζμέκι, τ. χαράσσειν· ἀπαλείφειν.
چیزمه τάιζμέ, τ. ὑπόδημα.
چیس τάίς, τ. ἀράμελι.
چیسندی τάισινδί, τ. ψεκάς.
چیسیك τάισίκι, τ. λαγιδεύς (ζ.).
چیش τάίς, τ. οὔρησις· οὖρον.
چیغ τάήγ, τ. σκέπη, στέγη.
چیغاره τάιγάρα, ξ. σιγάρον.
چیغرتغان τάιγηρτγάν, τ. κράκτης (πτην.)
چیغرتمه τάιγηρτμά, τ. φωτίγγιον (ὄργ.), εἶδος πλαγιαύλου.
چیغرمق τάιγηρμάκ, ἴδε چاغرمق
چیغلدی τάιγηλδή, τ. κροτοθόρυβος.
چیغلق τάιγηλήκ, τ. κραυγή.
چیغیر τάιγήρ, τ. ἀτραπός, κ. μονοπάτιον. چیقمق اوزه — ἀποπλανᾶσθαι, ἀπομακρύνεσθαι.
چیفیت τάιφίτ, τ. ἴδε جفت
چیقار τάικάρ, τ. ἐξερχόμενος.
چیقارمق τάικαρμάκ, τ. ἐξάγειν· ἀποβάλλειν· κερδίζειν.

چیقریق τάικρήκ, τ. στροφάς, ἀνέμη· τόρνος. [χεσθαι.
چیقشمق τάικηδμάκ, τ. ἀντεπεξέρ-
چیقق τάικήκ, ἴδε چیقیق τάικήκ.
چیقماز τάικμάζ, τ. ὁ μὴ ἐξερχόμενος. سوق — ἀδιέξοδος.
چیقمق τάικμάκ, τ. ἐξέρχεσθαι. ἀναβαίνειν.
چیقمه τάικμά, τ. ἔξοδος. — یکی νεωτερισμός, καινοτομία.
چیقندی τάικηνδή, τ. ἐξοχή (τεκτ.)· διάστιχον.
چیقیق τάικήκ, τ. διάστροφος· ἐξάρθρωσις (παθολ.).
چیقین τάικήν, τ. δέμα· χρηματοδέμα.
چیك τάίγ, τ. ὠμός.
چیك τάίν, ἴδε چك τάίν.
چیك τάίγ, τ. δρόσος.
چیکتای τάικτάγ, τ. ὄναγρος (ζ.).
چیکدم τάιγδέμ, τ. σκυλοβότανον (φ.).
چیکده τάιγδέ, τ. ζίζυφον.
چیکلك τάιγλίκ, τ. ὠμότης.
چیکم τάιγνέμ, τ. βλωμός.
چیکنمك τάιγνεμέκ, ἴδε چیکنك
چیکیت τάιγίτ, τ. βαμβακόσπορος· ἐφηλίς (παθ.).
چیل τάίλ, τ ἀτταγήν, κ. λιβαδοπέρδικα (πτ.)· στιλπνός.

ح

(باب الحاء)

حاده حاجت

ح χά, ἔκτον μὲν γράμμα τοῦ ἀραβικοῦ, ὄγδοον δὲ τοῦ τουρκοπερσικοῦ ἀλφαβήτου. Ἀριθμητικῶς, κατὰ τὸ ابجد (ἐπδζέδ), ἰσοδυναμεῖ τῷ 8.

حا χά, ὄνομα τοῦ γράμματος ح.

حاكم χατήμ, ἀ. δικαστής· γενναιόφρων.

حاج χάδζ, ἀ. προσκυνητής.

حاجات χαδζάτ, πλ. τοῦ حاجت. — قاضى الحاجات κριτὴς τῶν (ἀνθρωπίνων) ἀναγκῶν, ὁ Θεός.

حاجب χαδζίπ, ἀ. θυρωρός· ὁ ἀπαγορεύων· παραπέτασμα· ὀφρύς. حاجبين — βλέφαρον (ἀνατ.).

حاجت χαδζέτ, ἀ. ἀνάγκη. حاجت وقت — καὶ حاجت ἐν ἀνάγκῃ. — بر حاجت τί ἀνάγκη; πρὸς τί;

حاجتمند χαδζετμένδ, π. ἐνδεής.

حاجرχαδζίρ, ἀ. τοῖχος· προκυμαία.

حاجز χαδζίζ, ἀ. παρένθετος· δρύφρακτον· ῥάχετρον (ἀνατ.).

حاجى χαδζί, π. προσκυνητής. — لر — ὁλυ Γαλαξίας (ἀστρ.). — اوتى μανδραγόρας (φ.). — جاغى σφαῖρα ξυλίνη ἢ ἐλεφαντίνη χρησιμεύουσα ὡς παιδιά.

حاجيلقχαδζηλήκ, τ. προσκυνητεία.

حاد χάδ, ἀ. κολοιός (πτ.).

حاد χάδδ, ἀ. ὀξύς· αὐστηρός.

حادثهχαδίς, ἀ. προσφάτως γινόμενος

حادثات χαδισάτ, πλ. τοῦ προηγ.

حادثه χαδισέ, ἀ. γεγονός.

حادور χαδούρ, ἀ. ἐνώτιον.

حاده χαδδέ, θηλ. τοῦ حاد χάδδ. — زاويهٔ حاده γωνία ὀξεῖα.

چيقو چينكو, ἴδε چقو τσίνκο.

چيمك τσινεμέκ, καὶ

چيمكچى τσινεμέκ, ἴδε چكمكچى

چينى τσινί, π. σκευὴ σινική.

چيوى τσιβί, τ. ἦλος.

چيويت τσιβίτ, καὶ

چيويد τσιβίδ, ἴδε چيوى τσιβίδ.

چيورمك τσιβιρμέκ, ἴδε چيرمك

چيوبك τσιβίκ, ἴδε چوبك τσεβίκ.

چيوبلدامق τσιβιλδαμάκ, ἴδε چيوبلدامق

چيوبلدمك τσιβιλδεμέκ, τ. ποιεῖν πιππίζειν.

چيوبلدى τσιβιλδί, ἴδε چوبلدى

چيوبسز τσιβισήζ, τ. ἀκάρφωτος.

چيوبلمك τσιβιλεμέκ, καὶ

چيوبلمك » τ. καρφόνειν.

چيلاق τσαϊλάχ, ἴδε چيلاچ τσαϊλάχ.

چيلغن τσιλγήν, τ. μανιώδης.

چيلك τσιλέκ, τ. φράουλα.

چيله τσιλέ, τ. στροφεῖον.

چيم τσίμ, π. ὄνομα τοῦ γράμματος چ.

چيم τσίμ, τ. χλόη, λιβάδι.

چيمه τσίμα, ξ. κάλως (ναυτ.).

چيميك τσιμδίκ, ἴδε چيمدك τσιμδίκ.

چيملنمك τσιμελεμέκ, τ. φύεσθαι.

چين τσίν, τ. ὁ συλλέγων· ῥυτίς.

چين τσίν, ἴδε چك τσίν.

چيناقوپ τσιναχόπ, τ. μικρὸς ἀμίας (ἰχθ.).

چينغراق τσινγράχ, ἴδε چنغراق τσινγηρδάχ, συνών. τοῦπρ.

حاد χαδέ, ἀ. μέρμις (μηχ.).
حادى χάδι, ἀ. πρῶτος. عشر — ἐνδέκατος. [ρος.
حاذق χαζήκ, ἀ. διορατικός· ἔμπει-
حار χάρρ, ἀ. διακαής. ه — ἑλκο- διακεκαυμένη ζώνη.
حارث χαρίς, ἀ. γεωργός.
حارس χαρίς, ἀ. φύλαξ, προστάτης.
حارص χαρίς, ἀ. πλεονέκτης.
حارطوج χαρτούδζ, τ. καὶ
حارطوجة χαρτούτς, τ. πυριτιδοβολή.
حارق χαρήκ, ἀ. ἐμπρηστής.
حارقة χαρικά, ἀ. πῦρ. [μος.
حازم χαζίμ, ἀ. σπουδαῖος, φρόνι-
حاس χάς, ἀ. εὐαίσθητος.
حاسب χασίπ, ἀ. λογιστής.
حاسد χασίδ, ἀ. φθονερός.
حاسر χασίρ, ἀ. γυμνός· στενάζων.
حاسم χασίμ, ἀ. ὁ κόπτων.
حاسة χασσέ, ἀ. αἴσθησις, μία τῶν πέντε αἰσθήσεων. — و εὐαί- σθητος. — حاسة αἰσθηματίας.
حاشا χάσα, τ. Θεὸς φυλάττοι! — — ٢ Θεὸς φυλάττοι ἡμᾶς! — حضرة μὲ συμπάθειο.
حاشلمق χασλαμάκ, τ. βράζειν.
حاشلمة χασλαμά, τ. βραστόν (κρέας)
حاشية χασιγέ, ἀ. ἄκρα· ὀφρύς· ὑστερόγραφον.
حاصد χασήδ, ἀ. θεριστής.
حاصر χασήρ, ἀ. ὁ περικυκλόνων.
حاصل χασήλ, ἀ. προερχόμενος· πρωΐ, πρόσοδος. — ال καὶ — وال καὶ كلام — καὶ ى — ἐν ἑνὶ λόγῳ, συντόμως εἰπεῖν.
حاصلات χασηλάτ, πλ. τοῦ προηγ.
حاصلسز χασηλσήζ, τ. ἄγονος.
حاصن χασάν, ἀ. καὶ
حاصنة χασανέ, ἀ. γυνὴ τιμία.
حاضر χαζήρ, ἀ. ὁ παρών· ἕτοιμος· ἐνεστώς (Γραμμ.). — امر προ- στακτικὴ β' προσώπου. — حى προστακτ. ἀρνητική (Γραμμ.). — اول — ἔσο ἕτοιμος! — واما — πρόχειρος εἰς τὸ ἀπαντᾶν.
حاضرجى χαζηρτζή, τ. προκατερ- γαστής, προπαρασκευαστὴς ἐν- δυμάτων.
حاضرلمق χαζηρλαμάκ, τ. προπα- ρασκευάζειν. [μασμένος.
حاضرلامه χαζηρλαμά, τ. προητοι-
حاضرلانمق χαζηρλανμάκ, τ. προ- παρασκευάζεσθαι.
حاضرلانمه χαζηρλανμά, ἴδε حاضرلامه
حاضرلوب χαζήρ-λόπ, τ. ἕτοιμος βλωμὸς πρὸς κατάποσιν.
حاضره χαζηρέ, θηλ. τοῦ حاضر χαζήρ. — احوال αἱ παροῦσαι περιστά- σεις.
حاضنة χαζηνέ, ἀ. τίτθη. [σεις.
حافد χαφίδ, ἀ. υἱῖδοῦς, ἔγγονος.

حافر χαφίρ, ἀ. ὁ σκάπτων.
حافظ χαφήζ, ἀ. φύλαξ (Θεός)· ὁ γινώσκων τὸ Κοράνιον ἐκ στήθους. — يا ۞ Σῶτερ! ۞ Θεέ! الكتب — βιβλιοφύλαξ.
حافظه χαφηζά, θηλ. τοῦ προηγ. — قوة μνήμη, μνημονικόν.
حاكم χακίμ, ἀ. ὁ διατάσσων, κρι- τής· βασιλεύς. مطلق — ὁ ἀ- πόλυτος Κριτής, ὁ Θεός.
حاكمانه χακιμανέ, π. ὡς ἁρμόζει εἰς ἄρχοντα, εἰς δικαστήν.
حاكى χακί, ἀ. ἀφηγητής.
حال χάλ, ἀ. χρόνος ἐνεστώς (Γραμμ.)· πτῶσις (Γραμμ.)· θέσις, κατάστασις, περίπτωσις· παρὼν, τρέχων. و مستقبل — ὁ ἐνεστὼς καὶ ὁ μέλλων (Γραμ.). — اهل εὐημερία. بوكى — ἀλλ' ὅμως, ἐν τούτοις. — در καὶ — على كل ἐν ἀμέσῳ. — فى ال καὶ — هم καὶ — هر καὶ — ہر ἐν πάσῃ περιπτώσει. — عرض ἀναφορά. — كندو φιλήσυ- χος. — بلا — εὐσπλαγχνίσθητί μοι. — اى τρέχων μήν.
حالا χάλια, ἀ. ἀκόμη.
حالا χάλεν, ἀ. ἐπὶ τοῦ παρόντος.
حالب χαλίπ, π. οὐρήθρα (ἀνατ.). — قبى — οὐρηθροπυϊκός (ἀνατ.).
حالات χαλάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.
حالت χαλέτ, ἀ. θέσις· λεπτομέ- ρεια. — هذه — ال νῦν, ἤδη.
حالده χαλδέ, τ. μόριον, ἄν, ἀφ' οὗ. — اولدينى ἀφοῦ (ἄν) οὕτως ἔχῃ. [σθαι.
حاللاشمق χαλλαλαϑμάκ, τ. διηγεῖ-
حاللجه χαλλαλτζά, ἀ. λαμβάνειν νέας δυνάμεις· ἐξαγριοῦσθαι.
حالى χαλί, ἀ. σημερινός.
حالى χαλή, τ. ἴδε حلى χαλή.
حاليا χάλγια, ἴδε حالا χάλεν.
حامد χαμίδ, ἀ. ἐπαινῶν, αἰνῶν.
حامز χαμίζ, ἀ. δριμύς.
حامض χαμήζ, ἀ. ὀξύ (χημ.)· ὀξύς.
حامضه χαμηζά, ἀ. ὑπόξινος.
حامضيت χαμηζιγέτ, ἀ. ὀξύτης (χ.).
حامل χαμίλ, ἀ. κομιστής. عريضه — καὶ شه — γραμματοκομιστής.
حاملة χαμιλέ, θηλ. τοῦ προηγ- κομίζουσα· ἔγκυος.
حاملهلك χαμιλελίκι, τ. ἐγκυμοσύνη.
حامى χαμί, ἀ. προστάτης.
حانث χανίς, ἀ. ἐπίορκος.
حاو χάϑ, τ. ἄχνη, κ. χνοῦδι.
حاولمق χαϑλαμάκ, τ. ὑλακτεῖν.
حاولمه χαϑλαμά, τ. ὑλακή.
حاوره χαϑρα, ξ. συναγωγή.
حاوى χαϑί, ἀ. ὁ περιέχων.

ottoman.lib.uoc.gr

حائر χαΐρ, ἀ. τεταραγμένος.
حائز χαΐζ, ἀ. ὁ ἔχων, κάτοχος.
حائض χαΐζ, ἀ. καὶ
حائضة χαΐζά, ἀ. ἐπίγαμος.
حائط χαΐτ, ἀ. τοῖχος.
حائف χαΐφ, ἀ. ἄκρα, ἀκτή.
حائق χαϊκημάκ, τ. κραυγάζειν.
حائك χαΐκ, ἀ ὑφάντης.
حائل χαΐλ, ἀ. τὸ ἐπιπροσθοῦν. — حائل τὸ ἐνιστάμενον καὶ ἐμποδίζον.
حب χάπ, ἀ. κόκκος· καταπότιον.
حب χούπ, ἀ. ἀγάπη. وطن — φιλοπατρία.
حبا χούπεν, ἀ. ἐξ ἀγάπης.
حباب χηπάπ, ἀ. ἀγάπη, ἀφοσίωσις.
حباب χαπάπ, ἀ. καὶ
حبابة χαπαπέ, ἀ. πομφόλυξ.
حبال χηπάλ, πλ. τοῦ حبل χάπλ.
حبالة χηπαλέ, ἀ. δίκτυον.
حبان χουππάν, πλ. τοῦ حب χάππ.
حبائل χαπαΐλ, πλ. τοῦ حبالة χηπαλέ. الشيطان — τὰ δίκτυα τοῦ διαβόλου, αἱ γυναῖκες.
حبذا χαπίζζά, ἀ. τί ὡραῖον!
حبر χαπήρ, ἀ. μαθητής· ἄνθρωπος θεοσεβής· ῥαββῖνος· μώλωψ (παθολ.).
حبس χάπ, χαπής, ἀ. φυλακή· δεσμώτης.
حبسخانة χαπισ-χανέ, ἀ. φυλακή, δεσμωτήριον.
حبل χάπλ, ἀ. σχοινίον, κάλως.
حبل χούπλ, ἀ. κύησις.
حبلى χουπλί, ἀ. ἔγκυος.
حبوب χουπούπ, πλ. τοῦ حب χάππ καὶ حبة χαππέ.
حبوصات χουπουπάτ, πλ. τοῦ προηγ.
حبور χουπούρ, ἀ. εὐθυμία.
حبة χαππέ, ἀ. πυρήν, σπόρος.
حبيب χαπίπ, ἀ. φίλος, ἐραστής. الله — φίλος Θεοῦ, ὁ Μωάμεθ.
حتف χατήφ, ἀ. ἀποθνήσκειν· θάνατος.
حتف انفه حتف χάτεφε ἔνφιχι, ἀ. ἀποθνήσκειν ἐκ θανάτου φυσικοῦ.
حتوف χουτούφ, πλ. τοῦ حتف χατήφ.
حتى χάττα, ἀ. ἕως οὗ· μάλιστα.
حث χής, ἀ. τὸ διεγείρειν.
حثالة χασαλέ, ἀ. ἔλυτρον (βοτ.).
حثر χάσρ, ἀ. τὸ ἐξάγειν ἐξάνθημα (ἰατρ.). [καν.
حج χάζ, ἀ. προσκύνησις εἰς Μέκ-
حجاة χηδζά, ἀ. αἴνιγμα.
حجاب χηδζάπ, ἀ. πέπλος· φραγή· συστολή· ὑμήν (ἀνατ.).
حجاب χουδζ-δζάπ, πλ. τοῦ حجب
حجابلي χηδζαπλή, τ. κόσμιος, αἰδήμων.
حجاج χουδζ-δζάδζ, πλ. τοῦ حج

حجاج χηδζάδζ, ἀ. κόγχη, κοίλωμα (ἀνατ.).
حجار χηδζάρ, πλ. τοῦ حجر χαδζέρ.
حجام χαδζ-δζάμ, ἀ. ὁ ἐγχαράττων.
حجامت χαδζαμέτ, ἀ. ἐγχάραξις· τὸ σικυοῦν.
حجب χουδζούπ, πλ. τοῦ حجاب
حجت χοδζ-δζέτ, ἀ. ἀπόφασις δικαστική· ἔγγραφον ἐπιτρέπον πώλησιν, ἀγοράν· τίτλος ἰδιοκτησίας.
حجج χοδζέδζ, πλ. τοῦ προηγ.
حجر χάδζρ, ἀ. ἀπαγόρευσις, συστολή· μεσεγγύησις, μεσεγγύη.
حجر χήδζρ, ἀ. ἀγκάλη. [(νομ.).
حجر χαδζέρ, ἀ. λίθος. الاسود — ὁ μέλας λίθος, ὁ εὑρισκόμενος ἐν τῷ τοίχῳ τοῦ τεμένους τῆς Μέκκας καὶ ἐκτιθέμενος εἰς προσκύνησιν τοῖς πιστοῖς Μουσουλμάνοις πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. الولاية — ἀετίτης (λίθ.). فتيلة — ἀμίαντος (λίθ.). كلية — νεφρίτης (λίθ.). الجد — ἀερόλιθος. سماوي — βολίς (ἀστρ.).
حجرات χουδζουράτ, πλ. τοῦ حجره
حجردان χουδζρεδάν, ἀ. λιθοφόρον (χειρ.). [(ἀνατ.).
حجره χουδζρέ, ἀ. κελλίον· κυψέλη
حجز χάδζζ, ἀ. ἴδε حجر χάδζρ.
حجلة χαδζελέ, ἀ. καὶ
حجلكة χαδζελεκιάχ, π. νυμφών.
حجم χαδζέμ, ἀ. σῶμα στερεόν, ὄγκος. Πλ. حجوم.
حجنة χαδζενέτ, ἀ. καμπή· βοστρύχωμα· ἀτέλεια.
حجيج χαδζίδ, ἀ. αἴνιγμα.
حجيف χαδζίφ, τ. βορβορυγμός.
حد χάδδ, ἀ. μεθόριον· φραγμός· δικαίωμα· ποινὴ νόμιμος. ذو — ὑπερβολικῶς. ذاته — τῷ ὄντι, πράγματι. ذو — καὶ — πῶς τολμᾷ; πῶς εἰμπορεῖ; — κατὰ τὴν δύναμίν του. — يلدرمك — ὑπενθυμίζειν τινὰ τὴν θέσιν του. ذو — طيشارى περιπλέον. بلوغ — ἐφηβία. — من غير ولياقة — ἄνευ δικαίου καὶ ἀξίας. ذو مجاوز — καὶ — ذو يدون — καὶ — فوق ال ὑπερβολικὸς ἄκρος. كمال — ἐντέλεια. — سز — καὶ — بى ἄνευ ὁρίων· ἀναρίθμητος.
حداثت χαδασέτ, ἀ. νεότης· ἀρχή.
حداد χαδδάδ, ἀ. σιδηρουργός· δεσμοφύλαξ· θυρωρός.
حدائق χαδαΐχ, πλ. τοῦ حديقة
حدب χαδέπ, ἀ. κυφός.
حدبة χαδπέ, ἀ. κῦφος· ἀπόφυσις

(ἀνατ.)· ἴκρυμα, φῦμα (βοτ.).
حديت χηδπιγέτ, ἀ. κῦφος.
حدت χηδδέτ, ἀ. σφοδρότης· ὀργή. طبع — καὶ مزاج — γοργότης, ζωηρότης. صوت — ὀξυφωνία (ἰατρ.). [ζεσθαι.
حدثلمك χηδδετλενμέκι, τ. ὀργίحدثلو χηδδετλού, τ. θυμώδης.
حدث χαδές, ἀ. νεωτερισμός· συμβάν· συμφορά· ἀκαθαρσία.
حدثات χαδεσάτ, πλ. τοῦ προηγ.
حدر χαδέρ, ἀ. κατήφορος· τάφρος.
حدس χαδές, ἀ. εἰκασία.
حدسيات χαδεσιγιάτ, πλ. τοῦ πρ.
حدقة χαδεκά, ἀ. γλήνη (ἀνατ.).
حدوث χουδούς, ἀ. τὸ προκύπτειν.
حدود χουδούδ, ἴδε حد χαδέρ.
حدود χουδούδ, πλ. τοῦ حد χαδδ.
حده χαδδέ, ἴδε حاد χαδδέ.
حديث χαδίς, ἀ. λόγος, παραβολὴ τοῦ Μωάμεθ ὑπὸ τῆς παραδόσεως διατηρηθεῖσα. شريف — ἔργον ἢ λόγος ἱερὸς (τοῦ Μωάμεθ) ὑπὸ τῆς παραδόσεως διατηρηθείς. نبوى — λόγος προφητικὸς τοῦ Μωάμεθ. قدسى — λόγος τοῦ Μωάμεθ ἐν καταστάσει θείᾳ ὄντος. السن — νέος, νεανίας.
حديد χαδίδ, ἀ. σίδηρος· βίαιος, المزاج — παράφορος. حال — πύρωσις (ἰατρ.).
حديدة χαδικά, ἀ. κῆπος. [ράحذاق χηζά, ἀ. ἡ ἀντικειμένη πλευحذاقت χαζακάτ, ἀ. ἐπιτηδειότης.
حذر χαζέρ, ἀ. προφύλαξις.
حذف χάζφ, ἀ. ἔκθλιψις, ἀφαίρεσις.
حر χάρρ, ἀ. θερμότης· θερμός.
حر χούρρ, ἀ. ἐλεύθερος.
حراثت χηρασέτ, ἀ. γεωργία.
حراج χαράδζ, ἀ. δημοπρασία.
حراجلنمش χαραδζλανμίς, ἀ. κατακεκυρωμένος.
حرارت χαραρέτ, ἀ. δίψα διάπυρος· πυρετός. — مير Θερμόμετρον. غريزى — θερμαντικότης (φυσ.).
حراس χουρράς, πλ. τοῦ حارس [νία.
حراست χηρασέτ, ἀ. φύλαξις· κηδεμοحراق χαρράκ, ἀ. ἐμπρηστής.
حراقه χαρρακά, ἀ. ἔναυσμα.
حرام χαράμ, ἀ. ἀθέμιτος. مال — νόθος· κλέπτης, καταχραστής.
حرامى χαραμί, ἀ. κλέπτης.
حرب χάρπ, ἀ. πόλεμος. — علان κήρυξις πολέμου. — اركان ἐπιτελεῖον.
حربًا χάρπεν, ἀ. πολέμῳ, ἐνόπλως.
حربة χηρπά, ἀ. μεγάλη σαύρα.
حربه χάρπα, ἀ. ἄκων, δόρυ, λόγχη. Πλ. حراب.

حرفكير χαρφ-γκίρ, π. ἀκριβολόγος.
حرق χάρκ, ἀ. τὸ διὰ πυρὸς καταστρέφειν.
حرقفات χαρκαφάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.
حرقفه χαρκαφέ, ἀ. λαγόνιον ὀστοῦν (ἀνατ.).
حرقفى χαρκαφί, ἀ. εἰλεώδης (ἀνατ.). صلبى — μῦς εἰλεοπλευρικός (ἀνατ.). بطنى — εἰλεοϋπογαστρικός (ἀνατ.).
حركات χαρκιάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.
حركت χαρεκέτ, τ. κίνησις· πρᾶξις. ارض — σεισμός. تعلیمى — γυμναστική.
حركتسز χαρακετσήζ, τ. ἀκίνητος.
حركه χαρεκέ, ἀ. σημεῖον φωνητικόν.
حرم χαρέμ, ἀ. τόπος ἱερός· γυναικωνῖτις· σύζυγος. سلطانى — εὐνοῦχος μαῦρος.
حرمان χηρμάν, ἀ. ἀποτυχία.
حرمت χουρμέτ, ἀ. σέβας· τὸ παράνομον. [ψεως.
حرمة χούρμετεν, ἀ. ἐξ ὑπολήحرمتلو χουρμετλού, τ. καὶ
حرمتلى χούρμετλή, τ. σεβαστός.
حرمل χάρμελ, ἀ. ἀσπλήνιον (φ.).
حرمين χαρεμέϊν, δυϊκ. τοῦ حرم χαρέμ, καὶ شريفين — αἱ δύο ἱεραὶ πόλεις Μέκκα καὶ Μεδινά.
حروب χουρούπ, πλ. τοῦ حرب χάρπ.

حرفت χαρπαλη, τ. τοξότης, λογχοφόρος· εἰδοποιός, ἄγγελος πυρκαϊᾶς. [χη.
حربى χαρπί, ἀ. πολεμιστής· λόγحربيه χαρπιγέ, θηλ. τοῦ προηγ. قوة — πολεμικὴ δύναμις. — مكتب στρατιωτικὴ σχολή. بكلربى — ὁ ἐπὶ τοῦ πολέμου ὑπουργός. — سمات πολεμεφόδια.
حرث χάρς, ἀ. καλλιεργεῖν.
حردى χουρδίϊ, ἀ. θρύον (φ.).
حرز χάρζ, ἀ. καὶ
حرس χήρς, ἀ. τὸ φυλάττειν.
حرشف χαρσέφ, ἀ. λεπίς· κινάρα (φ.).
حرص χήρς, ἀ. ἀπληστία· θυμός. اطلى — καὶ
حرصًا χήρσαν, ἀ. πλεονεκτικῶς.
حرصلنمق χηρσλανμάκ, τ. τὸ ἐπιθυμεῖν ἀπλήστως· θυμόνειν.
حرف χάρφ, ἀ. στοιχεῖον τοῦ ἀλφαβήτου· μόριον (Γραμμ.)· λέξις, λόγος. جر — πρόθεσις. — تعريف ἄρθρον (Γραμμ.). سالم — σύμφωνον. علة — φωνῆεν. — — κατὰ γράμμα. عطف — ὑβρίζειν.
حرف χηρέφ, πλ. τοῦ حرفت χηρφέτ.
حرف انداز χάρφ-ένδάζ, π. κερτόμος.
حرفت χηρφέτ, ἀ. τέχνη. — اهل τεχνίτης.

ottoman

حروف χουρούφ, ἀ. πλ. ὁρ χάρφ. هجا — τὰ γράμματα τοῦ συλλαβισμοῦ, τοῦ ἀλφαβήτου.

حروفات χουρουφάτ, πλ. τοῦ προηγ.

حرون χαρούν, ἀ. δυσήνιος(ἵππος) ἀπειθής.

حريب χαρίπ, ἀ. λεηλατημένος.

حرير χαρίρ, ἀ. μέταξα.

حريرى χαριρί, ἀ. μεταξίνος.

حريص χαρίς, ἀ. ἄπληστος.

حريف χαρίφ, ἀ. ὀριμός.

حريف χερίφ, ἀ. ἄτομον· ὁμότεχνος.

حريفانه χεριφανέ, π. φιλεταίρως.

حريق χαρήκ, ἀ. πυρκαϊά.

حريم χαρίμ, ἀ. τὰ πέριξ· ἑταῖρος· πρᾶγμα ἱερόν.

حزاز χηζάρ, τ. πρίων.

حزاز χαζαρέν, τ. σχοῖνος (φ.)· δελφίνιον (φ.).

حزازه χαζαζέ, ἀ. πιτυρίασις(παθ.).

حزام χηζάμ, ἀ. περίζωμα.

حزب χήζπ, ὅμιλος· ἓν ἐκ τῶν 12 ἑβαφίων τοῦ Κορανίου.

حزر χάζμ, ἀ. περίσκεψις.

حزم χούζμ, πλ. τοῦ ἑπομ.

حزمه χουζμέ, ἀ. δέσμη, κόρυμβος (βοτ.).

حزن χούζν, ἀ. κατήφεια, λύπη.

حزيران χαζιράν, ἀ. Ἰούνιος (μήν).

حزيم χαζίμ, ἀ. ἴδε حاز χαζίμ.

حزين χαζίν, ἀ. συγκινητικός.

حس χήσς, ἀ. αἴσθησις· φωνὴ ταπεινή.

حساس χασσάς, ἀ. αἰσθητικός.

حساب χησάπ, ἀ. λογαριασμός, ἀριθμητική. كورمك — τακτοποιεῖν λογαριασμόν. كز — ἀλόγιστος, ἀναρίθμητος. كك — συμφέρειν.

حسابسز χησαπσήζ, τ. ἀναρίθμητος.

حساب اشمق χησαπλαϣμάκ, τ. κανονίζειν λογαριασμόν.

حسابى χησαπί, ἀ. ἀριθμητικός· οἰκονόμος· λογιστής.

حسار χουσσάρ, πλ. τοῦ حاسر χασίρ.

حسار χουσσάρ, πλ. τοῦ حاسر χασίρ.

حساس χασσάς, ἀ. αἰσθητικός.

حسام χουσάμ, ἀ. σπάθη κοπτερά.

حسامه χασαμέ, ἀ. στοιχάς (φ.).

حسان χασσάν, ὑπερθ. τοῦ حسن

حسب χάσπ, ἀ. μερίς· αἰτία· συνῳδά. امكان — καὶ طاقت — κατὰ τὸ ἐνόν. ارادت — συνῳδὰ τῇ διαταγῇ. اشارة — κατὰ τὰ ὑποδειχθέντα. مأمول — κατὰ τὸ ἐλπιζόμενον, ὡς ἐλπίζεται. مأمور به — κατὰ (τὰς ἀπαιτήσεις) τῆς ὑπηρεσίας, τῆς δοθείσης ἐντολῆς. لزوم — κατὰ τὴν ἀνάγκην. حال — ἂν πρέ-

πῃ, ἀντύχῃ· ἀλληλοεκμυστηρεύεσθαι. فرمان ـه — συνῳδὰ τῷ φιρμανίῳ, τῇ διαταγῇ. اقتضا — κατὰ τὴν ἀνάγκην, ὅπως ἀπαιτήσωσιν αἱ περιστάσεις, συμφώνως τῇ περιστάσει. الايجاب — κατ' ἀνάγκην.

حسب χασέπ, ἀ. εὐγένεια· ὑπόληψις. ونسب — ἡ εὐγενὴς καταγωγή.

حسبة لله χάσπετεν-λιλλάχ, ἀ. δι' ἀγάπην Θεοῦ.

حسى χασπί, ἀ. ἑκούσιος.

حسد χασέδ, ἀ. ζηλοτυπία.

حسرات χασεράτ, πλ. τοῦ ἑπομ.

حسرت χασρέτ, ἀ. λύπη· βαρυθυμία. اچمك — καὶ چكمك — στενάζειν. فراق — λυπηρὰ ἀνάμνησις τοῦ χωρισμοῦ.

حسرتكش χασρετκέϣ, π. βαρυθυμῶν

حسل χασέλ, ἀ. ἀτιμάζειν.

حسم χάσμ, ἀ. κόπτειν.

حسن χασέν, ἀ. ὡραῖος, νόστιμος. اخلاق ـه — καλαὶ ἰδιότητες, πλεονεκτήματα, ἀρεταί. فرصت ـه — καλὴ εὐκαιρία. همم ـه — σύμπραξις, συνδρομή.

حسن χούσν, ἀ. ὡραιότης· καλὸς τρόπος. نظر — καὶ توجه — εὔνοια. استعمال — καὶ عادت — καὶ اصول — καλὴ συνήθεια. حال — καλὴ κατάστασις, κομψότης, χάρις. خط — καλλιγραφία. ظن — καλή, εὐνοϊκὴ γνώμη (περί τινος). معامله — περιποιητικὸς τρόπος. تدبير — συνετά, ἥπια μέτρα. ترتيب — διαρρύθμησις. نتيجه — ἐπιτυχία. امتزاج — ἁρμονία. اداره — καλὴ διεύθυνσις, καλὴ διαχείρισις. ارادت الهيه — ἑκουσίως. بى نظير — ὡραιότης ἀπαράμιλλος. قرين قبول — εὐαπόδεκτος, εὐάρεστος. رضاسيله كندى — αὐτοθελήτως, μὲ τὴν θέλησίν του. ويرمك — ἐξωραΐζειν.

حسنا χασνά, θηλ. τοῦ حسن χασέν.

حسنات χασενάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.

حسنه χασενέ, ἀ. ἀγαθοεργία.

حسنى χουσνά, θηλ. τοῦ ὑπερθ. احسن ἀχσέν.

حسنى χουσνί, ἀ. ἴδε حسن χούσν.

حسنيات χουσνιγιάτ, πλ. τοῦ πρ., ἰδιότητες χαρακτῆρος ἀξιεπαίνου. [φησιά.

حسوة χασούτ, ἀ. σπάσις, κ. ῥου-

حسود χασούδ, ἀ. φθονερός.

حسود χουσούδ, ἀ. φθονεῖν.

حسى χησσί, ἀ. ὁ ὑποπίπτων εἰς τὰς αἰσθήσεις, αἰσθηματίας.

حسیات χησσιγιάτ, πλ. τοῦ حس

حسیب χασίπ, ἀ. εὐγενής.

حسین χουσείν, ἀ. ὑποκοριστ. τοῦ حسن χασέν.

حسیون χησσιούν, ἀ. ἡ ἐπικούρειος φιλοσοφικὴ αἵρεσις.

حشا χασά, ἀ. στοιχὰς ἡ ἀγρία (φ.).

حشاش χασάς, ἀ. ὁ θερίζων ἢ πωλῶν χόρτα ξηρά· ὁ μεθύων διὰ τοῦ حشیش χασίς.

حشائش χασαΐς, πλ. τοῦ حشیش

حشر χάσρ, ἀ. συναθροίζειν· ἐξανιστάναι τοὺς νεκροὺς πρὸς κρίσιν. — يوم ἡ ἡμέρα τῆς Κρίσεως.

حشرات χασεράτ, πλ. τοῦ ἑπομ.

حشرة χασρέ, ἀ. ἑρπετόν, ἔντομον.

حشری χασερί, ἀ. ἀδάμαστος· ἀλήτης.

حشلق χασλαμάκ, ἴδε حاشلاق

حشلة χασλαμά, ἴδε حاشلاة

حشم χασέμ, ἀ. ἀκολουθία, θεράποντες. [λειότης.

حشمت χασμέτ, ἀ. πομπή· μεγα-

حشمتلو χασμετλό, τ. μεγαλοπρεπής, μεγαλειότατος· τίτλος τῶν βασιλέων τῆς Εὐρώπης =ἡ Α. Μεγαλειότης.

حشو χασέβ, ἀ. στυππεῖον.

حشو χουσού, ἀ. σπλάγχνον. — تكبر μεγαλοσπλαγχνία (παθ.).

حشویات χασβιγιάτ, ἀ. παραπληρώματα (ἐκ λέξεων ἢ φράσεων) τοῦ λόγου, ὡς اما , لكن , فقط , سوزم يالكز , مثلا , فرضا , اقدم سنسين κτλ.

حشیش χασίς, ἀ. κάνναβις ὁ ἰνδικός· εἶδος μεθυστικῆς οὐσίας κατασκευαζομένης ἐκ τῶν φύλλων τοῦ ἰνδικοῦ καννάβεως· χόρτον ξηρόν.

حشیشة χασισέ, ἀ. χόρτος, πόα· الكلب — πράσιον (φ.). الجوب — ψώριον (φ.). البرّار — λαψάνα (φ.). الحمار — ὄναγρα (φ.). — الدود ἀπαρίνη (φ.). — صكو لهكيتس (φ.). الربّ — πνευμονιάς (φ.). الزجاج ἐλξίνη (φ.). — العال ἵππουρις (φ.). السطوع — πεταστίτης (φ.). الشرج — λυχνίτης (φ.). العطارد — λινόζωστις (φ.). الفرج — κυνοκράμβη (φ.). — الفتق παρωνυχία, ἀργεμώνη (φ.). القمله — ἀλεκτορόλοφος (φ.). البرد — νάρδος ἡ ἀγρία (φ.).

حشیم χασίμ, ἀ. αἰδήμων.

حصاة χασάτ, ἀ. νοημοσύνη· λιθίασις (παθ.). — ذو νοήμων.

حصاد χασάδ, ἀ. θερισμός. — وقت καὶ وقتی — θέρος.

حصاد χασσάδ, ἀ. θεριστής.

حصار χησάρ, ἀ. φρούριον· ἀκρόπολις· πολιορκεῖν.

حصار χουσσάρ, πλ. τοῦ حاصر

حصاص χησάς, ἀ. τὸ διανέμεσθαι.

حصافت χησαφέτ, ἀ. εὐστάθεια γνώμης, ἐμβρίθεια.

حصان χησάν, ἀ. ἵππος (ζ.).

حصانت χασανέτ, ἀ. τὸ καλῶς φρουρεῖσθαι· ἀγνότης.

حصبه χασαπέ, ἀ. ἱλαρά (παθ.).

حصد χασάδ, ἀ. θερισμός.

حصر χάσρ, ἀ. τὸ περικυκλοῦν.

حصر χασάρ, ἀ. θλίβεσθαι.

حصر χουσούρ, ἀ. δυσκοιλιότης (παθ.). δυσουρία (παθ.).

حصرم χασρέμ, ἀ. ὄμφαξ (σταφυλή).

حصص χησάς, πλ. τοῦ حصه χησσά.

حصن χήσν, ἀ. φρούριον.

حصول χουσούλ, ἀ. ἐπιτυχία. πραγματοποίησις. حرام — πλήρωσις ἐπιθυμίας. كلك ه — ἄγεσθαι εἰς πέρας.

حصولپذیر χουσουλπεζίρ, π. πεπερατωμένος.

حصون χουσούν, πλ. τοῦ حصن

حصه χησσά, ἀ. μερίς· μετοχή. صاحبی — μέτοχος.

حصه‌دار χησσαδάρ, π. μέτοχος.

حصه‌دارلق χησσαδαρλήκ, τ. μετοχή.

حصه‌لشمق χησσαλασμάκ, τ. συμμετέχειν.

حصه‌مند χησσαμέντ, π. μέτοχος.

حضیات χασηγιάτ, πλ. τοῦ حضر

حضیر χασήρ, ἀ. ψίαθος. — قبا πυροψίαθος. اوی — θρύον (φ.).

حضیرجی χασηρζή, τ. ψιαθοποιός.

حضیرلو χασηρλού, τ. ψιάθιος.

حضیف χασήφ, ἀ. εὐσταθής, περίνους

حضین χασήν, ἀ. ὀχυρός.

حضار χουζζάρ, πλ. τοῦ حاضر

حضانت χηζανέτ, ἀ. ἡ τῆς τροφοῦ ὑπηρεσία.

حضر χαζάρ, ἀ. χρόνος εἰρήνης (κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ سفر σεφέρ, χρόνος πολέμου).

حضرات χαζαράτ, πλ. τοῦ ἑπομ.

حضرت χαζρέτ, ἀ. τὸ εἶναι ἐγγύς. παρουσία· τίτλος τιμητικὸς ὡς τὸ Μεγαλειότατος, Ὑψηλότατος, Ἐξοχώτατος κτλ. καὶ προτάσσεται μὲν πρὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Μωάμεθ, τῶν ἁγίων, τοῦ Σουλτάνου καί τινων τῶν πρωτίστων μεγιστάνων, ὡς خدا — ὁ Θεός· عيسى — ὁ Ἰησοῦς Χριστός, پيغمبر — ὁ Μωάμεθ. شاه — ὁ Σουλτάνος, ὁ αὐτοκράτωρ. صدر پناهی — ὁ μέ-

γας βεζύρης, κλπ.· ἐπιτάσσεται δὲ, εἰς πληθυντ. ἀριθμὸν, μεθ' ὅλα τὰ λοιπὰ ὀνόματα μηδὲ τοῦ Σουλτάνου καὶ τῶν ἡγεμόνων ἐξαιρουμένων, ὡς ای شوکتلو افندم — لری ἡ A. M. ὁ Σουλτᾶνος, لری — دولتلو احمد پاشا ἡ A. Ἐξ ἢ Ὑψ. ὁ Ἀχμέτ πασσᾶς κλπ. Παρατηρητέον ὅτι οἱ Ὀθωμανοὶ μεταχειρίζονται πρὸς ἀλλήλους μὲν τὴν λεξιν حضرت, πρὸς δὲ τοὺς Χριστιανοὺς τὴν λέξιν جناب Ἐν τούτοις ὁ τίτλος οὗτος ἀπεδόθη τελευταίως εἴς τε τοὺς ἡγεμόνας τῆς Εὐρώπης καὶ εἰς ἐξέχοντα πρόσωπα τῶν κυβερνήσεων αὐτῶν.

حضور χουζούρ, ἀ. παρουσία· ἀνάπαυσις. ...ک — ἐπώπιον ὑμῶν. ...ه — παρουσιάζεσθαι ἐνώπιον μονάρχου. — ی ἀνήσυχος.

حضرسزلق χουζουρσουζλούκ, τ. στενοχωρία.

حضیض χαδήδ, χαζήζ, ἀ. βάθος· πούς. Πλ. حضض.

حط χάττ, ἀ. τὸ καταβαίνειν· καταθέτειν. [λουργός.

حطاب χαττάπ, ἀ. ξυλοκόπος· ξυ-

حطاط χουτατά, ἀ. φῴδιον (παθ.).

حطام χουτάμ, ἀ. πλ. ἐπίκαιρα ἀγαθά.

حطب χατάπ, ἀ. ξύλον. [κων.

حطمان χατμάν, ξ. ἀρχηγὸς Κοζάθης.

حظ χάζζ, ἀ. ἀπόλαυσις. [σθαι.

حظلمق χαζλανμάκ, τ. εὐχαριστεῖ-

حظوظ χουζούζ, πλ. τοῦ حظ

حظوظات χουζουζάτ, πλ. τοῦ προηγ.

حظیره χαζηρέ, ἀ. μάνδρα.

حفاظ χουφφάζ, πλ. τοῦ حافظ

حفر χάφρ, ἀ. σκάπτειν· ἀνασπᾶν.

حفر χουφέρ, πλ. τοῦ ἑπομ.

حفره χουφρέ, ἀ. λάκκος, τάφρος.

حفظ χήφζ, ἀ. τὸ φυλάττειν· ἀποστηθίζειν τὸ Κοράνιον.

حفظاً χήφζαν, ἀ. προφυλακτικῶς.

حفظه χαφεζά, ἀ. φύλαξ.

حفید χαφίδ, ἀ. ἔγγονος.

حق χάκκ, ἀ. ἀλήθεια· ὁ Θεός· δίκαιος· δίκαιον· ἐναντίον· ὑπέρ· ὡς πρός τινα ἤ τι. — تعالی ὁ Ὕψιστος Θεός. — ی الله καὶ احد — ء πρὸς Θεοῦ. — ندن ἐκδικεῖσθαι. — کی — εἶναι δίκαιον, ἀληθές. — گزار ἔχετε δίκαιον, δικαίωμα. — دین ἡ ἀληθὴς θρησκεία, ὁ Μωαμεθανισμός. — نه — καὶ ...ندن — πρός, ὡς πρός, περί τινος.

...کزده — πρὸς ὑμᾶς, περὶ ὑμῶν, ἐναντίον ἢ ὑπὲρ ὑμῶν. ...اوزره — καὶ ...ء — δικαίως. — ی καὶ — بی καὶ — بلا καὶ بغیر — καὶ ...سز اولدق — καὶ ...یده — ἀδίκως. — ال τὸ δίκαιον.

حقاً χάκκεν καὶ ...ک — ἀ. ἀληθῶς, τῇ ἀληθείᾳ. [ὕβρις.

حقارت χακαρέτ, ἀ. περιφρόνησις,

حقانیت χακκανιγέτ, ἀ. δικαιοσύνη.

حقانیتلو χακκανιγετλού, τ. καὶ

حقانی χακκανί, ἀ. δίκαιος· θεῖον.

حقائق χακκαΐκ, πλ. τοῦ حقیقت

حق پرست χάκκ-περέστ, π. ὁ τὸν Θεὸν λατρεύων, ὁ τὰ δίκαια πράττων.

حق پسند χάκκ-πεσένδ, π. ὁ τὴν ἀλήθειαν ἀγαπῶν.

حقد χήκδ, ἀ. μῖσος. ἀποστροφή.

حقسز χακσήζ, τ. ἄδικος.

حقسزلق χακσηζλήκ, τ. ἀδικία.

حقشناس χάκκ-σινάς, π. εὐγνώμων.

حقشناسلق χάκκ-σιναςλήκ, τ. καὶ

حقشناسی χάκκ-σιναςί, π. εὐγνωμοσύνη.

حق کو χάκκ-γκιού, π. φιλαλήθης.

حقلامق χακκλαμάκ, τ. ἀπαιτεῖν τὸ ὀφειλόμενον. [σθαι.

حقلشمق χακκλασμάκ, τ. μισθοῦ-

حقنه χουκνά, ἀ. κλυστήριον.

حقود χακούδ, ἀ. μνησίκακος.

حقود χουκούδ, πλ. τοῦ حقود χήκδ.

حقوق χουκούκ, πλ. τοῦ حق χάκκ.

حقه χοκκά, ἀ. μελανοδοχεῖον· κύλιξ. Πλ. حقق.

حقه باز χοκκαπάζ, ἀ. ταχυδακτυλουργός· ἀγύρτης.

حقه بازلق χοκκαπαζλήκ, τ. ταχυδακτυλουργία· ἀγυρτεία.

حقیر χακήρ, ἀ. εὐτελής, ταπεινός.

حقیق χακήκ, ἀ. ἀληθής.

حقیقاً χακήκαν, ἀ. ἀληθῶς.

حقیقت χακηκάτ, ἀ. ἀλήθεια· πραγματικῶς. حال — τῇ ἀληθείᾳ.

حقیقة χακήκκατεν, ἀ. ἀληθῶς, τῷ ὄντι.

حقیقتلی χακηκατλή, τ. εἰλικρινής.

حقیقی χακηκή, ἀ. ἀληθής.

حک χάκι, ἀ. τὸ ξέειν· γλύφειν.

حکاک χάκι-κιάκι, ἀ. λιθογλύφος· σφραγιδογλύπτης.

حکام χουκι-κιάμ, πλ. τοῦ حاکم

حکایات χηκιαγιάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.

حکایت χηκιαγέτ, ἀ. καὶ

حکایه χηκιαγέ, ἀ. διήγημα, ἀφήγησις· μῦθος.

حکم χούκιμ, ἀ. ἀπόφασις δικαστική· διαταγή· καταδίκη· ἐξουσία, ἰσχύς. — دین — δόγμα.

— سورمك — κυβερνᾶν. حكمك — ى — ἔχειν ἰσχύν· παρακμάζειν. — ايدى — ى وار — ἰσχύει. — κυβερνῶν.

حكم χακέμ, ἀ. διαιτητής.

حكيم χηκέμ, πλ. τοῦ حكمت

حكما حكم χουκεμά, πλ. τοῦ حكيم

حكمت χηκιμέτ, ἀ. σοφία· ἀπόφθεγμα· φιλοσοφία. — اللهيه — καὶ الهيه — καὶ علم — ἡ θεία Σοφία, ἡ θεία Πρόνοια. — طبعيه — ἡ φυσικὴ φιλοσοφία. — وار — μυστήριόν τι ὑπάρχει ἐνταῦθα. — ده — ὦ ὁποία βουλή, τί μυστήριον;

حكمتلو χηκιμετλή, τ. προνοιακός.

حكمدار χουκιμδάρ, π. διοικητής, βασιλεύς.

حكمدارلق χουκιμδαρλήκ, τ. ἡγεσία, ἀρχηγία. — ايتمك — ἄρχειν.

حكمداران χουκιμδαραν, πλ. τοῦ حكمدار χουκιμδάρ. [νικός.

حكمدارى χουκιμδαρί, ἀ. ἡγεμο-

حكمران χουκιμδραν, ἴδε حكمدار

حكمرانى χουκιμδρανί, ἴδε حكمدارى

حكمفرما χουκιμφινδζε, τ. συμφώνως τῇ διακελεύσει.

حكميات χηκιμιγιάτ, πλ. τοῦ حكمت

حكومت χουκιμέτ, ἀ. ἐξουσία, δικαιοδοσία· κυβέρνησις, κράτος. علم — ἡ ἐπιτόπιος ἀρχή. — مركز — ἕδρα τῆς κυβερνήσεως.

حكه χακέ, ἀ. κνύζα, κνησμός. — لئيه ὀδαξισμός (παθ.). Πλ. حكك.

حكيم χακίμ, ἀ. σοφός· ἰατρός. مطلق — ὁ κατ' ἐξοχὴν σοφός, ὁ Θεός.

حكيمانه χακιμανέ, π. φιλοσοφικῶς.

حل χάλλ, ἀ. λύσις, ἀνάλυσις (χημ.).

حلا χαλά, ἀ. ἐρεθισμὸς στόμαχου (ἰατρ.).

حلا χηλά, ἀ. τὸ καλῶς συμπεριφέρεσθαί τινι.

حلاب χηλάπ, ἀ. βοηθεῖν. [χος.

حلابس χυλαπές, ἀ. λέων· φύλαρ-

حلات χαλάτ, ἴδε بلاخ χαλάτ.

حلاج χαλλάδζ, ἀ. γναφεύς.

حلاق χαλλάκ, ἀ. κουρεύς.

حلاقيم χαλακήμ, πλ. τοῦ حلقوم

حلال χαλάλ, ἀ. ὅ,τι θεμιτόν. — اولمش τέκνον νόμιμον. — اولسون ἔστω νόμιμον, συγχωρημένον!

حلال χαλλάλ, ἀ. ὁ λύων.

حلالاشمق χαλαλλαᾶμάκ, τ. ἀμοιβαίως συγχωρεῖσθαι, ἀπαλλάττεσθαι ὑποχρεώσεων ἀμοιβαίων.

حلالجى χαλαλλήκ, τ. νομιμότης.

حلاوت χαλαβέτ, ἀ. γλυκύτης.

حلاوتلى χαλαβετλή, τ. γλυκύς.

حلئل χαλαίλ, πλ. τοῦ حليله

حلبه χουλπέ, ἀ. κεραίτις (φ.).

حلج χάλδζ, ἀ. τὸ ξαίνειν βάμβακα.

حلزون χαλζούν, ἀ. κοχλίας· ἑλικοειδής.

حلف χάλφ, ἀ. ὀμνύειν.

حلف χήλφ, ἀ. συνθήκη, συμμαχία.

حلق χάλκ, ἀ. λάρυγξ (ἀνατ.). — حروف γράμματα λαρυγγόφωνα, οἷα τὸ ء ح خ غ καὶ ه. Πλ. حلوق καὶ احلاق.

حلقوم χουλκούμ, ἀ. λάρυγξ (ἀνατ.).

حلقه χαλκά, ἀ. κρίκος.

حلقه‌جق χαλκαδζήκ, τ. ὑποκοριστικὸν τοῦ προηγ.

حلم χίλμ, ἀ. πρᾳότης, ἀγαθότης.

حله χαλεμέ, ἀ. θηλή.

حلو χούλβ, ἀ. γλυκύς.

حلوا χαλβά, κ. χελβά, ἀ. θρυμματίς. — سى — قدرت ἀράμελι (φαρμ.).

حلواجى χαλβαδζή, τ. ὁ κατασκευάζων حلوا.

حلول χουλούλ, ἀ. τὸ ἐπέρχεσθαι.

حليب χαλίπ, ἀ. γάλα.

حليف χαλίφ, ἀ. σύμμαχος, φίλος.

حليق χαλίκ, ἀ. ἐξυρισμένος.

حليل χαλίλ, ἀ. σύζυγος, ἀνήρ.

حليله χαλιλέ, θηλ. τοῦ προηγ.

حليله χαλιλέ, ἀ. μυροβάλανος.

حليم χαλίμ, ἀ. πρᾷος. [γνωμία.

حليه χαλιγέ, ἀ. κόσμημα· φυσιο-

حمام χουμμά, ἴδε حى χουμμά.

حمار χημάρ, ἀ. ὄνος (ζ.) βλάξ. Πλ. حمر καὶ حمور.

حمارات χαμαράτ, ἀ. καρτερικός.

حماره χημαρέ, θηλ. τοῦ حمار χημάρ.

حماست χαμασέτ, ἀ. θάρρος.

حماض χουμάζ, ἀ. ὀξαλίς (φ.)· βρεῖον (φ.)

حماقت χαμακάτ, ἀ. μωρία, εὐήθεια.

حمال χαμμάλ, ἀ. ἀχθοφόρος.

حمالق χαμμαλλήκ, τ. καὶ حمالجه χαμμαλιγέ, ἀ. ἀχθοφορικά.

حمام χαμμάμ, ἀ. βαλανεῖον. — طاسى ἀρύταινα. — وار — ψίλωθρον. — سى — قدرت θέρμη.

حمام χημάμ, ἀ. θάνατος.

حمامجى χαμμαμδζή, τ. βαλανεύς.

حمامه χαμαμέ, ἀ. περιστερά (πτ.). Πλ. حمام καὶ حمامات.

حمايت χημαγέτ, ἀ. ἴδε حمايه

حمايتجى χημαγετδζή, τ. καὶ حمايتكار χημαγετκιάρ, π. προστάτης.

حمايتكارلق χημαγετκιαρλήκ, τ. προστασία.

حمائل χαμαΐλ, ἀ. πλ. (ἐκλαμβαν. ἀντὶ ἑν.), προβασκάνιον· τελαμών, ζωστήρ.

حمايه χημαγέ, ἀ. προστασία.

حمد χάμδ, ἀ. αἶνος, δόξα. — الله

الله — اولسون — αἶνος τῷ Θεῷ! δόξα τῷ Θεῷ (ἔστω)! الحمد لله رب العالمین — الله δόξα τῷ Θεῷ, κυρίῳ τοῦ παντός. حمد — αἶνος, εὐχαριστία ἄπειρος.

حمداً لله χάμδεν, ἀ. μετ' εὐχαριστίας. — ـُ — χάριτας ἐπὶ χάρισιν!

حمدلله χαμδελέ, ἀ. τὸ ἀπαγγέλλειν τὸ الحمد لله.

حمراء χαμρά, ἀ. ἐρυθρός.

حمرت χουμρέτ, ἀ. ἐρυθρότης.

حمره حمره χουμρέ, ἀ. ἐρυσίπελας (παθ.).

حمص χημήσ, ἀ. ἐρέβινθος.

حمصه χημησά, ἀ. καυτήριον.

حمض χούμζ, ἀ. ὀξύδιον (χημ.). حدید — αἱματίτης (λίθ.). متوسط μίλτος (χημ.).

حمضات χουμζάτ, πλ. τοῦ προηγ.

حمق χούμκ, ἀ. εὐήθεια.

حمقا χαμκά, ἀ. εὐήθης.

حمقاء χουμεκά, πλ. τοῦ προηγ.

حمل χάμλ, ἀ. φορτίον· ἐγγυμοσύνη· ἔμβρυον· ἐπιρρίπτειν. وضع — τοκετός. [(ἀστρ.)

حمل χαμέλ, ἀ. ἀμνός (ζ.). Κριός

حملات χαμλάτ, πλ. τοῦ حمله

حمله χαμελέ, πλ. τοῦ حامل

حمله χαμλέ, ἀ. προσβολή· ὁρμή.

حمله‌جی χάμλαδζη, τ. ὁ πρῶτος κωπηλάτης.

حملی χαμλί, ἀ. σαφής.

حمو χάμβ, ἀ. πύρωσις· ζέσις (ἰατρ.).

حموضت χαμουδάτ, ἀ. ὀξύτης, δριμύτης (χημ.).

حمولة χαμουλέ, ἀ. φορτίον (πλοίου).

حمی χουμμά, ἀ. πυρετός. — ی محرقه πυρετὸς καυσώδης. — ی بطنیه πυρετὸς γαστρικός. — ی جلدیه ἐξανθηματικὸς πυρετός. — ی صفراوی πυρετὸς χολερικός. — ی دق πυρετὸς φθισικός. — ی حاده καὶ — ی ورمیه πυρετὸς τυφοειδής. — ی غب πυρετὸς τριταῖος. — ی ساریه πυρετὸς ἐνδημικός. — ی متقطعه καὶ — ی نائبه πυρετὸς διαλείπων. — ی قرمزی ὀστρακιά (παθ.).

حميات χουμγιάτ, πλ. τοῦ προηγ.

حمیت χαμηγέτ, ἀ. ζῆλος, προθυμία.

حمیتکار χαμηγετκιάρ, π. καὶ

حمیتلو χαμηγετλή, τ. καὶ

حمیتمند χαμηγετμένδ, π. ἔνζηλος, πρόθυμος.

حمید χαμίδ, ἀ. ὑμνούμενος· Θεός.

الحمال — الشیم — ὁ ἔχων ἰδιότητας ἀξιεπαίνους.

حمیده χαμιδέ, θηλ. τοῦ προηγ. — اوصاف ἰδιότητες ἀξιέπαινοι.

حمیض χαμήζ, ἀ. ὑποξύδιον (χημ.).

حمیه χημγέ, ἀ. ἐγκράτεια.

حنا χήννα, ἀ. κύπρος, κ. κνᾶς.

حنجر χαναζίρ, πλ. τοῦ حنجره

حنان χαννάν, ἀ. λίαν ἐλεήμων.

حنبلی χανπελί, ἀ. Χαμπελίτης, ὁ ἀνήκων εἰς ἓν τῶν τεσσάρων πιστῶν ὀθωμανικῶν δογμάτων.

حنث χήνς, ἀ. ἐπιορκία.

حنجره χανδζερέ, ἀ. λάρυγξ (ἀνατ.).

حنجری χανδζερί, ἀ. λαρυγγικός. — مرض λαρυγγῖτις (παθολ.).

حنجق χηντσκηρήκ, ἴδε اینجق

حنطه χηντά, ἀ. σῖτος, πυρός.

حنظل χανζάλ, ἀ. κολοκυνθίς (φ.).

حنفی χανεφί, ἀ. Χανεφικός, ὁ ἀνήκων εἰς ἓν τῶν τεσσάρων πιστῶν ὀθωμανικῶν δογμάτων.

حنک χένκ, ἀ. οὐρανίσκος (ἀνατ.)· σιαγών (ἀνατ.)· ῥάμφος.

حنوط χανούτ, ἀ. μυρωδία, ἄρωμα.

حنون χανούν, ἀ. εὔμενής.

حنیث χανίς, ἀ. ἐπίορκος.

حواجب χαβαδζίπ, πλ. τοῦ حاجب

حوادث χαβαδίς, πλ. τοῦ حادث χαδισέ, γεγονότα, εἰδήσεις. Τὸ πληθ. τοῦτο εἰς τὴν τ. γλῶσσαν ἐκλαμβάνεται ἀντὶ ἑνικοῦ, ὡς, وار — ؟ تازه‌لیغی ὑπάρχει;

حوادثات χαβαδισάτ, πλ. τοῦ πρ.

حوادثنامه χαβαδισναμέ, π. δελτίον εἰδήσεων.

حواری χαβαρί, ἀ. ἀπόστολος, μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ.

حواریون χαβαριγιούν, πλ. τοῦ πρ.

حواس χαβάς, πλ. τοῦ حاسه χασσέ. خمسه — αἱ πέντε αἰσθήσεις.

حواشی χαβασί, πλ. τοῦ حاشیه

حواصل χαβασήλ, πλ. τοῦ حوصله

حواصلین χαβασίν, πλ. τοῦ حاصل

حوافر χαβαφίς, πλ. τοῦ حافر

حواله χαβαλέ, ἀ. τὸ ἀνατιθέναι· ἀνάθεσις· ἔνταλμα, καλόν, ὅπερ καὶ سیغه — λέγουσιν.

حوالی χαβαλί, ἀ. πλ. τοῦ حول χάβλ, τὰ πέριξ, τὰ περίχωρα.

حوامض χαβαμίζ, πλ. τοῦ حامض.

حوائج χαβαΐδζ, πλ. τοῦ حاجت

حوائض χαβαΐζ, πλ. τοῦ حائضه

حوا χοππά, ἀ. γυνὴ ἐν θωπείαις ἀνατεθραμμένη, μαμμάθρεπτος.

حوت χούτ, ἀ. ἰχθύς· Ἰχθύς (ἀστρον.). Πλ. حیتان.

حور χούρ, ἀ. καὶ

حورا χουρά, ἀ. μέλανες ὀφθαλμοί.

حور العین χούρ-σύλ-ἄϊν, ἀ. ἴδε حوری

حورو χαβρούζ, τ. λάσανον.

حوری χουρί, ἀ. παρθένος παραδείσου (μελανόφθαλμος), οὐρί.

حوز χαβζέ, ἀ. περίβολος· χώρα.

حوصله χαβσαλά, ἀ. πρηγορεών, κ. γοῦσα, στόμαχος (κυρ. πτη-

νοῦ)· μεταφορ. ἱκανότης διανοητική.

حوض χάδζ, κ. χαβούζ, ἀ. δεξαμενή. Πλ. حياض καὶ احواض.

حوقله χαβκαλέ, ἀ. τὸ ἐκφωνεῖν ἐν κινδύνῳ τὴν φράσιν « حول ولا قوة الا بالله العلى العظيم οὐκ ἔστι δύναμις, οὐκ ἔστιν ἰσχὺς εἰμὴ ἐν τῷ Παντοδυνάμῳ καὶ Ὑψίστῳ Θεῷ ».

حول χάβλ, ἀ. μεταβολή· ἔτος· ἰσχύς

حول χάβλ, ἀ. ἀλλοιθωρία.

حول χάβλ, ἀ. πέριξ, κύκλῳ. — المبيض περιγύνιον (βοτ.).

حولامق χαβλαμάκ, ἴδε حاولامق.

حولق χαβλαμάκ, ἴδε حاولامق

حولى χαβλή, τ. αὐλή· χειρόμακτρον

حوليان χαβλιδζάν, ἀ. ἄκορον (φ.).

حويصل χαβήσλ, ἀ. κύστιγξ (ἀνατ.).

حوين χουΐν, ἀ. ζῳΰφιον.

حوينات χουϊνάτ, πλ. τοῦ προηγ.

حويه χουγέ, ἀ. περικεφάλαιον.

حى χάϊγ, ἀ. ζωντανός.

حى χάϊγε, ἀ. δεῦτε! ἄγε! σπεῦσον!

حيا χαγιά, ἀ. αἰδώς· κοσμιότης· ὄρχις (ἀνατ.).

حيا χάϊγεν, ἀ. ἐν ζωῇ.

حيات χαγιάτ, ἀ. ζωή. بحش — ζωοδότης. — آب حيات ὕδωρ. ωσον — اولسون εἰς ὑγίειάν σας (λέγεται εἰς ἄνθρωπον πίνοντα). — كسب ἐμψύχωσις. Πλ حيوات

حيات χαγιάτ, τ. αὐλή.

حياتى χαγιατί, ἀ. καὶ

حياتيه χαγιατιγέ, ἀ. ζωϊκός.

حيادى χαγιαδί, πλ. τοῦ حيدود

حياسزلق χαγιασηζλήκ, τ. ἀναισχυντία.

حياك χαϊγιάκ, ἀ. ὑφάντης.

حياكت χηγιακέτ, ἀ. ἡ ὑφαντική.

حيث χάγις, ἀ. τόπος· κατὰ, πρός, περί. — من κατὰ σύγκρισιν, κατ' ἀναλογίαν.

حيثيت χαϊσιγέτ, ἀ. ὑπόληψις· ἀξίωμα.

حيدر χαγδέρ, ἀ. λέων (ζ.).

حيدود χαϊδούδ, ἀ. λῃστής.

حيدودلق χαϊδουδλούκ, τ. λῃστεία.

حيران χαϊράν, ἀ. ἔκθαμβος.

حيرانلق χαϊρανλήκ, τ. καὶ

حيرت χαϊρέτ, ἀ. ἔκπληξις. بحش — ἐκστατικός.

حيز χαϊγίζ, ἀ. περίβολος. قبول — συγκατάθεσις. مثلث — μεσόφραγμα· μεσέντερον (ἀνατ.).

حيزوم χαϊζούμ, ἀ. ἀκρώμιον (ἀνατ.). Πλ. حيازم.

حيض χάϊζ, ἀ. ἔμμηνα.

حيضى χαϊζί, ἀ. ἐμμηνιακός.

حيطان χαϊτάν, πλ. τοῦ ὅλου χαΐτ.

حيف χάϊφ, ἀ. ἀδικία.

حيف χάϊφ, ἀ. καὶ

حيفاً χάϊφαν, ἀ. κρίμα!

حيقرمق χαϊκηρμάχ, ἴδε حايقرمق

حيقرمجى χαϊκηρηδζή, τ. μυκώμενος.

حيل χάϊλ, πλ. τοῦ حيله χηλέ.

حيلاز χαϊλάζ, τ. ὀκνηρός.

حيلازلق χαϊλαζλήκ, τ. ὀκνηρία.

حيلولت χαγιλουλέτ, ἀ. παρέμβασις.

حيله χηλέ, ἀ. στρατήγημα, δόλος.

حيله باز χηλεπάζ, π. ἀπατεών.

حيله بازلق χηλεπαζλήκ, τ. δολιότης.

حيله كار χηλεκιάρ, ἴδε حيله باز.

حيله كارلق χηλεκιαρλήκ, ἴδε حيله بازلق

حين χίν, ἀ. στιγμή. اقتضاء — καὶ حاجته — ἐν ἀνάγκῃ.

حيناً χίνεν, ἀ. ἐνίοτε.

حيوان χαϊβάν, ἀ. ἔμψυχος· κτῆνος· βλάξ. بطن — ἄνθρωπος.

حيوانات χαϊβανάτ, πλ. τοῦ προηγ.

حيوانلق χαϊβανλήκ, τ. καὶ

حيوانيت χαϊβανιγέτ, ἀ. κτηνωδία, βλακεία.

حيوانى χαϊβανί, ἀ. κτηνώδης.

حيوة χαγιάτ, ἴδε حيات χαγιάτ.

حيه χαϊγέ, ἀ. ὄφις. Πλ. حيات καὶ حيوات.

خاسکی χασσεκί, τ. φρουρὰ ἀνακτορική.

خاصه χασσέ, χασσά, θηλ. τοῦ خاص χάς. اردوسی — αὐτοκρατορικὴ φρουρά. مشیری — ἀρχηγὸς τῆς αὐτοκρατ. φρουρᾶς.

خاصةً χάσσατεν, ἀ. ἰδιαιτέρως· καθαρῶς.

خاصیت χασσιγέτ, ἀ. ἰδιότης· ὑγίεια.

خاصیتلی χασσιγετλή, τ. ὑγιεινός.

خاطب χατίπ, ἀ. ῥήτωρ· ἱεροκῆρυξ.

خاطر χατήρ, ἀ. μνήμη· ὑγίεια· χάρις. ایچون — πρὸς χάριν μου. صایق — τιμᾶν τινα. — صورمق ἐρωτᾶν τὰ περὶ τῆς ὑγιείας. قالق — ἀγανακτεῖν, δυσαρεστεῖσθαι. قیرمق — καὶ — یاپمق καὶ یوزمق — δυσαρεστεῖν. دن چیقارمق — λησμονεῖν. ه — یاپمق کتورمك ἀναμιμνήσκειν. — ایله — μετ' εὐχαριστήσεως. — کز — ἐπιβάρυνσις δυσαρέσκεια. قالمسون μὴ πρὸς βάρος σας!

خاطر ازرك χατήρ-ἐζρούκ, π. προσβεβλημένος.

خاطر خواه χατὴρ-χάχ, π. ἐπιθυμία τῆς καρδίας.

خاطر شناس χατὴρ-σινάς, π. περιποιητικός.

خاردان χαρδάν, π. ἀκανθώδης.

خارق χαρήχ, ἀ. ὁ σχίζων. العاده — ἔκτακτος, ἐκπληκτικός.

خارقه χαρικά, ἀ. θαῦμα, θαυμάσιον.

خارلامق χαρλαμάκ, ἴδε خرلامق

خارماهی χαρμαχί, π. ψαροκόκκαλον· ξιφίας (ἰχθ.).

خاروار χαρβάρ, π. ἀκανθώδης.

خاروخس χαρουχάς, π. περισάρωμα.

خاره‌لنمق χαραλανμάκ, τ. κυμαίνεσθαι.

خازن χαζίν, ἀ. θησαυροφύλαξ.

خاسته χαστέ, π. ὁ ἐγερθείς.

خاسر χασίρ, ἀ. ὁ ὑποστὰς ζημίας.

خاش χάξ, π. φιλονικία, ἔρις. — ی φίλερις.

خاشاك χαϑάκ, π. κάρφος· σκύβαλα.

خاشجو χαϑζού, π. φίλερις.

خاشردامق χαϑιρδαμάκ, ἴδε خشردامق

خاشع χαϑή', ἀ. ταπεινός.

خاشعاً χάϑαν, ἀ. ταπεινῶς.

خاشلامق χαϑλαμάκ, ἴδε حاشلامق.

خاشلامه χαϑλαμά, ἴδε حاشلامه.

خاشه χαϑέ, τ. ἐπισέλλιον.

خاص χάσς, ἀ. ἰδιαίτερος, μερικός· καθαρός· αὐτοκρατορικός. — و عام — اسم ὄνομα κύριον. — μερικὸς καὶ γενικός· σοφὸς καὶ ἀμαθής· ἅπαντες. یاپمچی — αὐτοκρατορικὸς κῆπος.

خ

(باب الخاء)

خارجیه χαρζιγέ, θηλ. τοῦ προηγ. — καὶ نظارتی — ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν.

خارجی χαρζί, ἀ. ἐξωτερικός.

خارجاً χαρζιζέ, θηλ. τοῦ خارجی — ἐξωτερικῶς.

خارلامق χαρλαμάκ, τ. σταυροῦν.

خاچاری χατσβαρί, τ. σταυροειδής.

خاخام χαχάμ, τ. ῥαββῖνος.

خادع χαδί', ἀ. δόλιος.

خادم χαδίμ, χαδούμ, ἀ. εὐνοῦχος· ὑπηρέτης.

خاذل χαζίλ, ἀ. ἄθλιος, δυστυχής.

خار χάρ, π. ἄκανθα, κέντρον.

خارا χαρά, π. μάρμαρον.

خاراندار χαρανδάζ, π. καὶ خارپشت χαρπούστ, π. ἐχῖνος (ζ.).

خارج χαρίδζ, ἀ. τὸ ἔξω· ὁ ἐξερχόμενος, ἐξωτερικός· ἐκτός.

خارجاً χάριδζεν, ἀ. ἐξωτερικῶς.

خارجی χαριδζί, ἀ. ἐξωτερικός.

خاچ χάτς, τ. σταυρός.

خ χὰ ἢ χή, ἕβδομον μὲν γράμμα τοῦ ἀραβικοῦ, ἔνατον δὲ τοῦ τουρκοπερσικοῦ ἀλφαβήτου. Ἀριθμητικῶς, κατὰ τὸ ابجد (ἐπόζεὸ), ἰσοδυναμεῖτῷ 600.

خا χά, ἀ. ὄνομα τοῦ γράμματος خ.

خا χά, π. (ἐν συνθ.) ὁ τρώγων.

خاتم χατέμ, ἀ. δακτύλιος· σφραγίς. لی — γενναιόδωρος. لق — ὁ χρυσοῦς αἰών. چچکی — ἐνδρομαλάχα, ἀλθαία (φ.).

خاتم χάτιμ, ἀ. ὁ τελευτῶν· τελευταῖος. یاپلی — ὁ τελευταῖος τῶν προφητῶν, ὁ Μωάμεθ.

خاتمه χατιμέ, ἀ. συμπέρασμα, ἐπίλογος.

خاتون χατούν, π. κυρία· γυνή.

خاکپرسر χακιπερσέρ, π. τεθλιμμένος.

خاطرشناسلق χατήρ-σιναστλήκ, τ. περιποίησις.

خاطرماندە χατήρ-μανδέ, π. ἴδε خاطرازلك χατήρ-ἐζρούκ.

خاطرلامق χατηρλαμάκ, τ. ἐνθυμεῖσθαι.

خاطرلی χατηρλή, τ. ὁ ἀπολαύων τιμῆς.

خاطرنواز χατήρ-νουβάζ, π. χαρίεις.

خاطره χατηρέ, ἀ. σκέψις, ἰδέα· σχέδιον· ἐνθύμησις.

خاطف χατήφ, ἀ. ἀστραπή. — الریاح αἰγοθήλης, κ. λαγοβυζάστρα (πτ.).

خافض χαφήζ, ἀ. ὁ ταπεινῶν.

خافق χαφήκ, ἀ. ὁ τρέμων.

خافقان χαφικάν, ἀ. καὶ

خافقین χαφικάγιν, ἀ. ἀνατολὴ καὶ δύσις. [τᾶνος.

خاقان χακάν, ἀ. ἡγεμών, σουλ-

خاقانی χακανί, ἀ. ἡγεμονικός.

خاك χάκ, π. χῶμα· κόνις.

خاکپای χακιπάγ, π. ἡ κόνις τῶν ποδῶν, ἡ ὑπὸ τῶν ποδῶν πατουμένη γῆ· παρουσία (μεγαλειτέρου). کز — ἡ ὑμετέρα ἐξοχότης. ﻣﻚ ﻳﻮز سورمك — καθυποβάλλειν τινὶ τὰ σεβάσματα. [μένος.

خاکپرسر χακιπερσέρ, π. τεθλιμ-

خاکدان χακιδάν, π. ὑδρόγειος σφαῖρα. [τελής.

خاکسار χακισάρ, π. ταπεινὸς, εὐ-

خاکستر χακιστέρ, π. σποδός.

خاکی χακί, π. χωματώδης.

خال χάλ, ἀ. θεῖος ἐκ μητρός.

خال χάλ, ἀ. φακός.

خالد χαλίδ, ἀ. αἰώνιος.

خالص χαλίς, ἀ. ἀμιγής· εἰλικρινής.

خالصاً χάλισαν, ἀ. καὶ

خالصانه χαλισανέ, π. εἰλικρινῶς.

خالصت χαλισάτ, ἀ. καὶ

خالصیت χαλισιγέτ, ἀ. εἰλικρίνεια.

خالطه χαλιτά, τ. κλοιὸς κυνός.

خالق χαλίκ, ἀ. δημιουργός.

خالقلق χαλικλήκ, τ. καὶ

خالقیت χαλικηγέτ, ἀ. δημιουργία.

خاله χάλα, ἀ. θεία ἐκ πατρός.

خالی χαλί, ἀ. ἔρημος· ἐλεύθερος. اولمق — εἶναι ἄεργον.

خالی χαλί, τ. τάπης.

خالیاً χαλίγεν, ἀ. κενῶς.

خام χάμ, π. ὠμός· εὐήθης. — تکلیف πρότασις ἄκυρος.

خامس χαμίς, ἀ. πέμπτος. عاشر — δέκατος πέμπτος.

خامسا χαμισά, ἀ. καὶ

خامساً χάμισεν, ἀ. πέμπτον.

خامور χαμούρ, ἴδε خمیر χαμήρ.

خاموش χαμούς, π. σιωπηλός· νεκρός

خاموشلق χαμουσλήκ, τ. καὶ

خاموشی χαμουσί, π. σιγή.

خامه χαμέ, π. κάλαμος, γραφίς.

خامەدان χαμεδάν, π. καλαμάριον, σκεῦος περιέχον τὰ πρὸς γραφὴν ἀναγκαῖα.

خامی χαμί, π. ὠμότης.

خامیاز χαμγιάζ, π. καὶ

خامیازه χαμγιαζέ, π. χάσμη.

خان χάν, π. ξενών.

خان χάν, π. Χὰν, Σουλτᾶνος· μονάρχης· τίτλος ἀπονεμόμενος ἐν Περσίᾳ εἰς εὐγενεῖς.

خانجی χανζή, τ. ξενοδόχος.

خاندان χανεδάν, π. οἰκογένεια εὐγενής· γενεὰ ἔνδοξος.

خانق χανήκ, ἀ. κλεισοῦρα.

خانقاه χανκάχ, ἀ. καὶ

خانکاه χανκιάχ, π. μοναστήριον δερβισῶν.

خانکی χανκί, τ. οἰκιακὸς, ἥμερος.

خانم χανήμ, τ. κυρία, δεσποινὶς ὀθωμανίς. لی — αἰγόκλημα (φ.). جی — κανθαρὶς (ἔντ.).

خانمان χανουμάν, π. οἰκογένεια.

خانوت χανούτ, ἀ. ἐργαστήριον.

خانه χανέ, π. οἰκία, κατοικία. — یازی γραφεῖον. — کتب καὶ — کتب βιβλιοθήκη. — دب ἀπόπατος. — خسته τυπογραφεῖον. — ناصه νοσοκομεῖον. — یار φρενοκομεῖον. — یتیم ὀρφανοτροφεῖον. — بنده οἰκία τοῦ δούλου (σας), ἡ οἰκία μου. — دولت οἰκία τῆς εὐτυχίας, ἡ οἰκία ὑμῶν. — صاحب καὶ صاحبی — οἰκοδεσπότης. — چشم — κόγχη (τοῦ ὀφθαλμοῦ).

خانه‌برانداز χανὲ-περδούζ, π. ἀλήτης.

خانه‌زاد χανὲ-ζάδ, π. τὸ ἐκ δούλου ἢ δούλης γεννηθὲν τέκνον.

خاو χάβ, π. ἄχνη, κ. χνοῦδι.

خاور χαβέρ, π. ἀνατολὴ· δύσις.

خاوره χάβρα, ξ. συναγωγή. [τικός.

خاوری χαβερί, π. ἀνατολικὸς· δυ-

خاویار χαβγιάρ, τ. χαβιάριον.

خائب χαΐπ, ἀ. ἀποτυχών· τεθλιμμένος.

خائف χαΐφ, δειλός. [μένος.

خائن χαΐν ἀ. προδότης· ἄπιστος.

خائنلق χαϊνλήκ. τ. προδοσία· ἀπιστία.

خایه χαγέ, π. ᾠόν· ὄρχις (ἀνατ.).

خایسه χαγιδέ, π. μεμασημένος.

خبائث χαπασέτ, ἀ. μοχθηρία.

خباز χαππάζ, ἀ. ἀρτοπώλης.

خباز χουππάζ, ἀ. μαλάχη (φ.).

خبایا χαπαγιά, πλ. τοῦ خبیئه

خبائث χαπαΐς, πλ. τοῦ خبیئه χαπισέ. — ام ام ἡ μήτηρ τῶν κακῶν, ὁ οἶνος.

خبائث χαπαΐς, ἀ. βυπαρός.

خیث χούπς, ἴδε ευῖηχ χαπασέτ.
خیجاب χαπχάπ, τ. καλόβαθρον· ἐμβάς (γυναικεία).
خبر χαπέρ, ἀ. εἴδησις· κατηγορούμενον (Γραμμ.) ⟨ⵜⵜⵉ — καὶ ⟨ⵔⵎⵓ — καὶ ⟨ⵓⵔⵏⵙⵓ — ἀναγγέλλειν, εἰδοποιεῖν. ⟨ⵍⵍⵉ — πληροφορεῖσθαι. — ⵖⵍⵎ ἀπόδειξις. — ⵎⵉ ⵅⵅⵓ, δυσάρεστος εἴδησις.
خبردار خبرداρ χαπερδάρ, ἀ. πεπληροφορημένος περί τινος.
خبردارانه خبرداρανέ χαπερδαρανέ, π. πεπληροφορημένως. [σεως.
خبرسز خبερσήζ, τ. ἄνευ εἰδήخبرلشمك خبερλεσμέκ, τ. ἀνταποκρίνεσθαι.
خبره خβηρέ, ἀ. πληροφορία, μάθησις· πεῖρα. — اهل تجربه προαγματογνώμων. — ⵏⵍⵓ —πυξίς (ναυτ.).
خبز خβούζ, ἀ. ἄρτος.
خبور خβούρ, πλ. τοῦ خبر χαπέρ.
خبیث خβπίς, ἀ. αἰσχρός· μιαρός.
خبیثانه خβπισανέ, π. αἰσχρῶς, μοχθηρῶς.
خبیثه خβπισέ, ἀ. μοχθηρότης.
خبیر خβπίρ, ἀ. ἴδε خبردار
خبیئه خβπι'έ, ἀ. μυστήριον.
ختام χητάμ, ἀ. συμπλήρωσις. — ⵍⵍⵉ συμπληροῦσθαι. — حسن τέλος καλόν.
ختم χ'ⵜⵎⵎ χητὰμ-πεζίρ, π. τελειωختان χητάν, ἀ. καὶ [μένος.
ختانت χητανέτ, ἀ. περιτομή.
ختم χάτμ, ἀ. τὸ συμπληροῦν· τὸ ἐπισφραγίζειν· τέλος τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Κορανίου.
ختمی χατμὶ τὰτσεγί, τ. ἀλθαίας (ἄνθος).
خدا χασλέ, ἀ ὑπογάστριον (ἀνατ.).
خجالت χαδζαλέτ, ἀ. αἰσχύνη.
خجسته χουδζεστέ, π. εὐτυχής.
خجل χαδζέλ, ἀ. τὸ αἰσχύνεσθαι.
خجل χαδζίλ, ἀ. αἰδήμων.
خجلت χαδζλέτ, ἴδε خجل χαδζέλ.
خجیل χαδζίλ, ἴδε خجل χαδζίλ.
خدا χάδδ, ἀ παρὰ (ἀνατ.). Πλ. خدای . [φυλάττοι!
خدا χοδά, π. Θεός. ⵏⵙⵔ — Θεὸς
خداداد χοδὰ-δάδ, π. δῶρον Θεοῦ.
خداش χηδάς, ἀ. τὸ ἀμύσσειν.
خداشناس χοδὰ-σινάς, π. ὁ πιστεύων εἰς Θεόν.
خداع χηδά', ἴδε ⵏⵍⵉ χουδ'ά.
خدام χουδδάμ, πλ. τοῦ خادم
خداوند χοδαβένδ, π. καὶ
خداوندگار χοδαβενδιγκάρ, π. δεσπότης· Θεός.
خدائع χαδαΐ', πλ. τοῦ ⵏⵍⵉ .
خدایی χοδαγί, π. θειότης· Θεῖος. — امر θεία ἐντολ

خرخر χήδρ, ἀ. παραπέτασμα· ⵏⵓⵔⵅⵡⵜⵉⵙⵎⵓ́ς(παθ.) ال — ⵏⵓⵔⵅⵡⵜⵉⵙⵎⵓ́ς(παθ.)
خدرین χηδρίν, ἀ. ναρκοτίνη (χημ.).
خدشه χαδδέ, ἀ. κνισμός. خاطر — φόβος, δυσπιστία.
خدعه χουδ'ά, ἀ. δόλος, ἀπάτη.
خدم χαδέμ, πλ. τοῦ خادم χαδίμ.
خدمت χηδμέτ, κ. χηζμέτ, ἀ. ὑπηρεσία· ὑπούργημα· ἔργον. ⟨ⵜⵜⵉ — ὑπηρετεῖν. ⟨ⵓⵔⵎⵓ — ὑπηρετεῖν ἐπιτυχῶς.
خدمتچی χηζμεττσί, τ. ὑπηρέτης.
خدمتچیلك χηζμεττσιλίκ, τ. τὸ εἶναι ὑπηρέτην.
خدمتکار χηζμετκιάρ, π. ἴδε خدمتچی
خدمتکارلق χηζμετκιαρλήχ, τ. καὶ
خدمتکاری χηζμετκιαρί, π. ἴδε خدمتچیلك χηζμεττσιλίκ.
خدمه χαδεμέ, πλ. τοῦ خادم .
خدنك χαδένκ, π. βέλος.
خدور χουδούρ, πλ. τοῦ خدر χήδρ.
خدیعه χαδι'ά, ἀ. ἴδε ⵏⵍⵉ χουδ'ά.
خدیو χηδίβ, ἀ. δεσπότης· ἀντιβασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου.
خدیوانه χηδιβανέ, π. ἡγεμονικῶς.
خدیوی χηδιβί, π. ἡγεμονικός.
خذلان χηζλάν, ἀ. ἐγκατάλειψις.
خذله χαζελέ, πλ. τοῦ خاذل χαζίλ.
خر χάρ, π. ὄνος. [ρὰ διηνεκής.
خر χήρ, τ. γρύλλη. — — διαφο-

خراب χαράπ, ἀ. φθορά, καταστροφή· ἀκατοίκητος.
خرابات χαραπάτ, π. οἰνοπωλεῖον.
خرابات χαραπάτ, πλ. τοῦ خراب
خراباتی χαραπατί, ἀ. ἄσωτος· μέθυσος.
خراباتیلك χαραπατιλίκ, τ. ἀσωτία· μέθη.
خرابه χαραπέ, ἀ. καὶ
خرابه زار χαραπεζάρ, π. ἐρειπιών.
خرابه نشین χαραπὲ-νισίν, π. ὁ καθήμενος ἐπὶ ἐρειπίων, δυστυχής.
خرابیت χαραπιγέτ, ἀ. ἐρειπιώδης, τόπος ἔρημος.
خراج χαράδζ, ἀ. ἐπικεφάλαιον, φόρος κεφαλικός.
خراج گزار χουρράδζ, ἀ. ἀπόστημα (παθ.). Πλ. خراجان καὶ خراجه . [φορος.
خراجگذار χαραὸζ-γκιοζάρ, π. ὑπόخراجچی χαραδζ-τσί, τ. εἰσπράκτωρ τοῦ κεφαλικοῦ φόρου.
خرار χαράρ, τ. στρωματεύς.
خراسان χορασάν, π. κεραμοκονία.
خراس χαράς, ἀ. ζωόμυλος.
خراش χηράς, π. (ἐν συνθ.) ἀμυκτικός· τυραννικός. — ⵙⵙ οἰκτρός, ὀλέθριος.
خراط χαρράτ, ἀ. τορνευτής.
خراطم χαρατήμ, πλ. τοῦ خرطوم
خرافات χουραφάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.

خراقه خوراڤه, ἀ. μῦθος· παραλογισμός. [μενος.
خرام خرام, ἀ. σείεσθαι χαϊδευόخرامان خرامان, π. συνών. τοῦ πρ.
خرامنده خرامندە, π. ὁ περιπατῶν κλονούμενος.
خرائط خرائط, πλ. τοῦ خريطه
خربزه خربزه, π. ὑδροπέπων.
خربق خربق, ἀ. ἐλλέβορος (φ.).
خربك خربك, π. γραυλός.
خرپالمق خرپالامق, τ. ἐνοχλεῖν.
خرپالنمق خرپالانمق, τ. ἐνοχλεῖσθαι.
خرپه خرپه, τ. γοητεία. [σθαι.
خرتلاق خرتلاق, τ. λάρυγξ (ἀνατ.).
خرج خرج, ἀ. δαπάνη, ἔξοδα· τὸ ἐν λιθίνοις εἰκοδομαῖς μῖγμα ἀσβέστου καὶ κεραμοκονίας· τὸ ἐπὶ τῶν φορεμάτων γαϊτάνιον. دكـ — سنك سوا ايدوب, εἶναι ἔργον σου.
خرجك خرجك, ἀ. δισσάκκιον.
خرجامق خرجامق, τ. ἐξοδεύειν.
خرجلر خرجلر, π. ἔξοδα ὁδοιπορικά.
خرجلق خرجلق, τ. τὰ διὰ καθημερινὰς δαπάνας χρήματα.
خرچنك خرچنك, π. καρκίνος.
خرچين خرچين, τ. ἰδιότροπος.
خرخره خرخره, τ. ῥόγχος.
خرخشه خرخشه, π. κρότος.

خرد خرد, π. φρόνησις.
خرد خرد, π. λεπτός, μικρός.
خردال خردال, τ. μυττωτός· σίναπι. —ه آپو, θλάσπις (φ.).
خردسال خردسال, π. νήπιον.
خردشق خردشق, π. ὄναγρος (ζ.).
خردل خردل, π. ἴδε خردال
خردمند خردمند, π. νοήμων.
خردمندان خردمندان, πλ. τοῦ πρ.
خردمندی خردمندی, π. νοημοσύνη
خردوات خردوات, πλ. τοῦ خرد
خردواتچی خردواتچی, τ. πωλητὴς μικρῶν ἀντικειμένων· ῥωποπώλης.
خرده خرده, π. μικρός, λεπτός.
خرده‌بین خرده‌بین, π. ὁ ἐξετάζων λεπτομερῶς· μικροσκόπιον.
خرده‌بینلك خرده‌بینلك, τ. μικροσκοπία.
خرده‌چی خرده‌چی, ἴδε خردواتچی
خرده‌فروش خرده‌فروش, π. μικρέμπορος, λιανοπώλης.
خرس خرس, ἀ. ἀφωνία.
خرس خرس, π. ἄρκτος (ζ.).
خرستیان خرستیان, ξ. Χριστιανός· χριστιανικός.
خرستیانلق خرستیانلق, ξ. Χριστιανοσύνη· Χριστιανισμός.
خرسز خرسز, τ. κλέπτης· κακοποιός. فنارى —دلترن. ياغى —

κρης φύγετον κλέπτου· κλεπταποδύχος.
خرسلق خرسلق, τ. κλοπή.
خرسلق خرسلق, τ. κλέπτειν.
خرسنده خرسنده, π. ὀλιγαρκής.
خرشف خرشف, ἀ. κάλυξ (βοτ.).
خرشوف خرشوف, ἀ. κινάρα (φ.).
خرطوج خرطوج, ξ. πυριτοβολή.
خرطوم خرطوم, ἀ. σίφων. ى — فيل προβοσκὶς ἐλέφαντος. Πλ. خراطيم
خرق خرق, ἀ. τὸ σχίζειν.
خرقه خرقه, ἀ. μανδύας. شريف — εἶδος μανδύας. بوش — δερβίσης μανδυοφόρος. Πλ. خرق.
خركاه خركاه, π. σκηνὴ βασιλέως ἢ βεζύρου.
خركله خركله, π. ἀγέλη ὄνων.
خركوش خركوش, π. λαγωός.
خرلاشمق خرلاشمق, τ. διαπληκτίζεσθαι ὡς οἱ κύνες.
خرلامق خرلامق, τ. καὶ
خرلدامق خرلدامق, τ. ῥέγχειν.
خرلدامه خرلدامه, τ. ἴδε خرلدى
خرلداجى خرلداجى, ἴδε خرليان
خرلدى خرلدى, τ. ῥογχασμός· συνέρισις. خرلدى — θροῦς ἀνθρώπων λαλούντων συγχρόνως.
خرليان خرليان, τ. ὁ ῥέγχων.
خرم خرم, π. φοῖνιξ.
خرما خرما, π. φοινίκη.

خرمكس خرمكس, π. μύωψ (ἔντ.).
خرمن خرمن, ἀ. ἅ ως· συγκομιδή. دوكمك — ἐκτρίβειν. صاورمق — λικμαίνειν.
خرمن خرمن, π. συνών. τοῦ προηγ.
خرمنجى خرمنجى, τ. ὁ ἁλωνίζων.
خرمن‌سخته خرمن‌سخته, π. δυστυχής, πτωχός.
خرمنكاه خرمنكاه, π. ἴδε خرمن
خرنوب خرنوب, ἀ. κεράτιον. — خنزير آغاجى — κερατιά (φ.).
خروار خروار, π. φορτίον ὄνου.
خروب خروب, ἀ. ἴδε خرنوب
خروج خروج, ἀ. ἔξοδος.
خروس خروس, τ. ἀλέκτωρ (πτ.)· λύκος (πυροβόλου ὅπλου). — كوزى سسلى (φ.). [(φ.).
خروسبچ خروسبچ, τ. καλαμίνθη
خروسلانمق خروسلانمق, τ. ὑπερηφανεύεσθαι.
خروش خروش, π. κραυγή· ὁρμή.
خروع خروع, ἀ. κρότων (φ.).
خريد خريد, π. παρθένος. Πλ. خرائد
خريد خريد, π. ἀγορά.
خريدار خريدار, π. ἀγοραστής.
خريده خريده, π. ἀγορασμένος.
خريزه خريزه, τ. χριχέλιον.

خريطه χαρίτα, ξ. χάρτης (γεωγραφικός).
خريف χαρίφ, ἀ. φθινόπωρον.
خز χήζ, τ. δύναμις, βία, ταχύτης.
خزلى χηζλή, βίαιος. — — ἐν πάσῃ δυνάμει.
خزان χαζάν, π. φθινόπωρον.
خزانه χηζανέ, ἴδε خزخ χαζινέ.
خزائن χαζαΐν, πλ. τοῦ خزخ
خزخزاقا, ἀ. τομή· ἀποτομή (χειρ.)
خزعه χηζά', ἀ. τεμάχιον.
خزف χαζέφ, ἀ. κεραμεία, κεραμίς.
خزم χαζίμ, ἀ. δίερμα (χειρουρ.)· ἀγκαλίς (παθ.).
خزنه χαζνέ, τ. καὶ
خزينه χαζινέ, ἀ. θησαυρός· θησαυροφυλάκιον· ἀποθήκη· παρακαταθήκη· ποσὸν 180,000 γροσίων. خاصه — αὐτοκρατορικὸν θησαυροφυλάκιον. خاصه — τὸ ἰδιαίτερον ταμεῖον τοῦ αὐτοκράτορος. نظارتی خاصه — ὑπουργεῖον τοῦ αὐτοκρατορικοῦ οἴκου. تحويلى — ταμειακὰ γραμμάτια. اوراق — τὰ ἀρχεῖα τῆς αὐτοκρατορίας. صو — ὑδροδοχεῖον, δεξαμενή.
خزينه دار χαζνεδάρ, π. θησαυροφύλαξ· ταμίας.
خس χάσ, ἀ. θρίδαξ, κ. μαρούλιον.
خس χής, π. ρυκανίδιον· κάρφος· σκύβαλον.
خسار χασάρ, ἀ. καὶ
خسارت χασαρέτ, ἀ. ζημία. — چكمك ζημιοῦσθαι. [θείς.
خساره ديده χασαρδιδέ, π. ὁ ζημιωθ-
خساست χασασέτ, ἴδε خست χησέτ.
خسيس χασαΐς, πλ. τοῦ خسيسه
خست χησέτ, ἀ. φιλαργυρία· χαμέρπεια.
خسته χαστά, π. ἀσθενής· دوشمك — ἀσθενεῖν. [μεῖον.
خسته خانه χαστὰ-χανέ, π. νοσοκο-
خسته لمق χασταλανμάκ, τ. ἀσθενεῖν
خستهلق χασταλήκ, τ. ἀσθένεια.
خسته مزاج χαστὰ-μιζάζ, π. φιλάσθενος. [σθενος.
خسر χασέρ, ἀ. καὶ
خسران χουσράν, ἀ ζημιοῦσθαι· ἀποπλανᾶσθαι. [μών.
خسرو χουσρέβ, π. μονάρχης, ἡγε-
خسروانه χουσρεβανέ, π. ἡγεμονικός· βασιλικῶς. — تاج ἡ A. M. ὁ Σουλτᾶνος.
خسف χάσφ, ἀ. τὸ καταβυθίζειν.
خسوف χουσούφ, ἀ. ἔκλειψις σελήνης
خسيس χασίς, ἀ. γλίσχρος· ποταπός.
خسيسلك χασισλίκ, τ. καὶ
خسيسه χασισέ, ἀ. ποταπότης.
خش χής, τ. ἦχος φύλλων ἱματίων.

خشب χασέπ, π. ξύλον.
خشيان χουσπάν, πλ. τοῦ προηγ.
خشت χήστ, ἀ. πλίνθος· λόγχη.
خشخاش χασχάς, ἀ. μήκων (φ.).
خشردامق χησιρδαμάκ, τ. προξενεῖν φρικτὸν ἦχον.
خشك χοῦσκ, π. ξηρός.
خشكريشه χουσκεριζέ, π. ἐσχάρα, ἐφελκίς, κ. πέτσα (χειρ.). [σία.
خشكى χουσκί, π. κόπρος (ζ.)· ξηρα-
خشلدامق χησιλδαμάκ, τ. βρέμειν.
خشم χήσμ, π. θυμός, μανία. — كلك ὀργίζεσθαι. [δης
خشم آلود χήσμ-ἀλούδ, π. μανιώ-
خشملنمق χησιμλανμάκ, τ. ὀργίζεσθαι. [σμένος.
خشمناك χησιμνάκ, π. παρωργι-
خشن χασίν, ἀ. ἴδε خشخاش χασίν.
خشنود χοσνούδ, π. εὐχαριστημένος
خشنودسزلق χοσνουδσουζλούκ, τ. δυσαρέσκεια.
خشنودلق χοσνουδλούκ, τ. καὶ
خشنودى χοσνουδί, ἀ. εὐχαρίστησις.
خشوع χουσού', ἀ. ταπεινοφροσύνη.
خشونت χουσουνέτ, ἀ. σκληρότης· σκαιότης.
خشيان χασγιάν, ἀ. δειλός.
خشيت χασγέτ, ἀ. φόβος.
خشين χασίν, ἀ. ξηρός· σκληρός.
خصاست χασασέτ, ἀ. ἔνδεια.
خصال χησάλ, πλ. τοῦ خصلت
خصام χησάμ, ἀ. δικάζεσθαι· ἔρις.
خصائص χασαΐς, πλ. τοῦ خاصيت
خصائل χασαΐλ, πλ. τοῦ خصلت
خصب χήσπ, ἀ. ἀφθονία· εὐθηνία.
خصلت χασλέτ, ἀ. ἰδιότης, χαρακτήρ
خصم χάσμ, ἀ. ἐχθρός.
خصم χησήμ, τ. συγγενής.
خصمه χουσεμέ, καὶ
خصمان χουσεμάν, πλ. τοῦ خصم
خصملق χησημλήκ, τ. συγγένεια.
خصوص χουσούς, ἀ. ὑπόθεσις· ἔποψις. — على ال καὶ — ب καὶ
خصوصاً χουσούσεν, ἀ. πρὸ πάντων, ἰδίως. [εἰδικός.
خصوصى χουσουσί, ἀ. ἰδιαίτερος,
خصوصيت χουσουσιγέτ, ἀ. φιλία· ἀφοσίωσις· εἰδικότης.
خصومت χουσουμέτ, ἀ. μῖσος.
خصى χουσί, ἀ. εὐνουχισμένος.
خصيم χασήμ, ἴδε خصم χάσμ.
خضاب χηδάπ, π. βαφή.
خضاره χουζαρέ, ἀ. λαχανικόν.
خضراء χαδρά, ἀ. οὐρανός.
خضراء χαδρά, θηλ. τοῦ اخضر
خضراوات χαδραβάτ, πλ. τοῦ προηγ.
خضرت χουδρέτ, ἀ. χλόη· πράσινον.
خضوع χουζού', ἀ. ταπεινοφροσύνη.
خضيب χαδήπ. ἀ. βεβαμμένος.
خط χάττ, ἀ. γραμμή· γραφή, ἔγ-

γραφον. — حسن ال — καὶ حسن καλλιγραφία. — دست نويس — χειρόγραφον. — شريف — καὶ همايون — τὸ παρὰ τῆς Α. Μεγ. τοῦ Σουλτάνου ἐκδιδόμενον ἔγγραφον. — استوا — καὶ اعتدال — ὁ Ἰσημερινός. — نصف النهار — Μεσημβρινός. — مستقيم — γραμμὴ εὐθεῖα. — موازى — καὶ متوازى — γραμμὴ παράλληλος. — منحنى — γραμμὴ καμπύλη. — علم هندسه — γεωμαντεία.

خطا χατά, ἀ. λάθος· σφάλμα. — خطاء صواب πίναξ παροραμάτων.

خطاب χητάπ, ἀ. προσλαλιά. — خطاب و جواب διάλεξις. — علم خطابت ῥητορική. — ايد — ἴδε خطاب χητάπεν.

خطابى χουττάπ, πλ. τοῦ خطاب

خطابيت χητάπετ, ἀ. τὸ ἀναγινώσκειν خطبه χουτπέ· ῥητορική.

خطاپوش χαταπός, π. ὁ καλύπτων σφάλματα.

خطاط χαττάτ, ἀ. καλλιγράφος.

خطاطيف χουτατίφ, πλ. τοῦ خطاف

خطاف χαττάφ, ἀ. ἅρπαξ· σατανᾶς.

خطاق χουττάφ, ἀ. χελιδών(πτ.).

خطايا χαταγιά, πλ. τοῦ خطيئه

خطب χάτπ, ἀ. ὑπόθεσις, ἐργασία. خطبخوتوپ, πλ. τοῦ خطب خوتپه.

خطبخوتاپά, πλ. τοῦ خطيب

خطبه χήτπέ, ἀ. ἡ αἰτηθεῖσα εἰς γάμον γυνή.

خطبه خوتπέ, ἀ. ἡ κατὰ πᾶσαν παρασκευὴν ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος θρησκευτικὴ διδασκαλία ἐν τοῖς μουσουλμανικοῖς τεμένεσι· λόγος ὃν κατὰ τὴν ἀνάρρησιν ἡγεμόνος ἰμάμης ἀπαγγέλλει ἀπ' ἄμβωνος ὑπὲρ τῆς μακροβιότητος καὶ εὐημερίας τοῦ ἀναρρηθέντος.

خطر χατάρ, ἀ. κίνδυνος.

خطرلو χαταρλή, τ. καὶ

خطرناك χαταρνάκ, π. ἐπικίνδυνος.

خطه χητάτ, πλ. τοῦ خطه χηττά.

خطم χατίμ, ἀ. ῥύγχος, μυκτήρ(ζ.).

خطمى χατμί, ἀ. δενδρομαλάχη (φ.). — كل ἀλθαία (φ.).

خطوب χουτούπ, πλ. τοῦ خطب χάτπ.

خطوات χουτουβάτ, πλ. τοῦ خطوه

خطور χουτούρ, ἀ. τὸ ἐπέρχεσθαι, ἔρχεσθαι εἰς τὸν νοῦν, εἰς τὴν μνήμην. — خطر اعتبار ἀναμιμνήσκεσθαι.

خطوط χουτούτ, πλ. τοῦ خط χάττ.

خطوه χατβέ, ἀ. βῆμα.

خطه χηττά, ἀ. ἐπαρχία. [θανός.

خطيب χατίπ, ἀ. ἱεροκῆρυξ μωαμε-

خطير χατήρ, ἀ. ἐπίσημος, σπουδαῖος.

خطيل χατήλ, ἀ. διάξυλον.

خطيئه χατιγέ, ἀ. σφάλμα· ἁμαρτία.

خف χήφφ, ἀ. πέδιλον, ὑπόδημα.

خفا χαφά, ἀ. τὸ καλύπτεσθαι· ὑπόθεσις μυστική.

خفاش χουφφάς, ἀ. νυκτερίς (πτ.).

خفاف χαφφάφ, κ. καβάφ, ἀ. κατασκευαστὴς ἢ πωλητὴς ὑποδημάτων (κυρίως παλαιῶν).

خفايا χαφαγιά, πλ. τοῦ خفيه

خفت χηφφέτ, ἀ. ἐλαφρότης. — عقل κουφόνοια.

خفتان χαφτάν, ἀ. μανδύας.

خفته χουφτέ, ἀ. ἠλίθιος.

خفقشى χήφς, ἀ. νυκταλωπίασις(παθ.)

خفقى χάφδ, ὁ. ἀδυναμία σωματική.

خفقان χαφεκάν, ἀ. παλμὸς καρδίας.

خفى χαφί, ἀ. μυστικός.

خفيا χαφίγεν, ἀ. λάθρα, κρυφίως.

خفيات χαφιγιάτ, πλ. τοῦ خفى

خفيف χαφίφ, ἀ. ἐλαφρός. — العقل καὶ — عقلى ἀπερίσκεπτος.

خفيفه χαφιφδζέ, τ. ἐλαφρῶς.

خفيفلنمك χαφιφλετμέκ, τ. ἀνακουφίζειν.

خفيفلك χαφιφλίκ, τ. ἐλαφρότης. — ايله — ἐλαφρῶς, ἀπερισκέπτως.

خفيفلنمك χαφιφλενμέκ, τ. ἀνακουφίζεσθαι, ἐλαττοῦσθαι.

خفيه χαφιγέ, θηλ. τοῦ خفى χαφί, μυστικὸς ὑπάλληλος.

خل χάλλ, ἀ. ὄξος.

خلا χαλά, ἀ. κενός· ἔρημος· ἀπόπατος. Πλ. اخلا.

خلاخل χαλαχήλ, πλ. τοῦ خلخال.

خلاس χαλάς, ἀ. ὑπομέλας· διγενής.

خلاص χαλάς, ἀ. σωτηρία, ἀπαλλαγή. — ياب — σώζεσθαι, ἀπαλλάττεσθαι.

خلاصات χουλασάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.

خلاصه χουλασά, οὐσία· ἐπιτομή· — كلام καὶ مقال — ἐν συνόψει, ἐνὶ λόγῳ, ἐν συνόλῳ, ὅλως εἰπεῖν.

خلاط χαλάτ, τ. κάλως (ναυτ.).

خلاطجى χαλατζί, τ. ὁ κατασκευάζων ἢ πωλῶν κάλως.

خلاق χηλάφ, ἀ. ἀντίρρησις, τὸ ἀντίθετον· ψεῦδος· ἐναντίον. — مبيعت — ἀντικείμενον τῇ φύσει. — شرع — ἐναντίον τοῦ νόμου.

خلافت χηλαφέτ, ἀξίωμα τοῦ χαλίφου· τοποτηρησία τοῦ προφήτου Μωάμεθ· διαδοχή. — پناهى — ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτᾶνος.

خلافكير χηλαφγκίρ, π. ἀντίπαλος.

خلافه χηλαφίνδζε, τ. παρὰ τά...

خلاق χαλλάκ, ἀ. Δημιουργός. — يا ۏ Θεέ! ۏ Πλάστα!

خلع χούλ', ἀ. διαζύγιον.
خلع χηλά', πλ. τοῦ ἑπομ.
خلعت χηλ'άτ, ἀ. ἔνδυμα τιμητικόν.
خلف χαλέφ, ἀ. διάδοχος. [σεως.
خلف χούλφ, ἀ. ἀθέτησις ὑποσχέ-
خلفا خουλεφά, πλ. τοῦ خليفه
خلق χάλκ, ἀ. δημιουργία· κόσμος.
خلق χούλκ, ἀ. φυσικόν.
خلقت χηλκάτ, ἀ. πλάτις· φυσικόν.
خلق χαλκή, ἀ. φυσικός.
خلقيت χαλκηγέτ, ἀ. φυσικότης.
خلل χαλέλ, ἀ. προσβολή· βλάβη.
خلو χουλούβ, ἀ. ἀεργία· κενός.
خلو χήλβ, ἀ. ἄεργος· κενότης.
خلوت χαλβέτ, ἀ. ἀποχώρησις· μυστικὴ συμβουλή. [τήριον.
خلوتخانه χαλβὲτ-χανέ, π. ἐρημη-
خلوتسراى χαλβὲτ-σεράγι, π. ἀναπαυτήριον βασιλικόν.
خلوتكچ χαλβετγκιάχ, π. ἴδε خلوتخانه
خلوتكزين χαλβὲτ-γκιουζίν, π. καὶ
خلوتشين χαλβὲτ-νισίν, π. ἐρημίτης.
خلوتشينلك χαλβὲτ-νισινλίκ, τ. καὶ
خلوتسى χαλβὲτ-νισινί, π. μοναξία.
خلوج χουλούζ, ἀ. ἀνήσυχος· παράλυτος.
خلود χουλούδ, ἀ. αἰωνιότης.
خلوص χουλούς, ἀ. εἰλικρίνεια, φιλία. خلقى — عرض καὶ جاقى — κολακεύειν.

خلوصكار χουλουσκιάρ, π. φίλος εἰλικρινής.
خلوصكارانه χουλουσκιαρανέ, π. φιλικός· εἰλικρινῶς.
خلوصكارلق χουλουσκιαρλήκ, τ. καὶ
خلوصكارى χουλουσκιαρί, π. εἰλικρίνεια.
خلوصور χουλουσβέρ, π. ἴδε خلوصكار
خلوصورى χουλουσβερί, π. ἴδε خلوصكارى. [νεια.
خلوصيت χουλουσιγέτ, ἀ. εἰλικρί-
خلوق χαλούκ, ἀ. ἠθικός.
خلو χουλλέ, ἀ. φίλος εἰλικρινής.
خلى χαλί, ἀ. κενός· ἄεργος.
خلى χουλί, ἀ. ὀξώδης· ὀξικός.
خليا χουλγιά, ἴδε خولى χουλγιά.
خليت χουλιγέτ, ἀ. ὀξοίνιον (χημ.).
خليج χαλίδζ, ἀ. κόλπος· ποροθμός. Πλ. خلج. [Πλ. خلط.
خليط χαλίτ, ἀ. μῖξις, σύγκρασις.
خليطه χαλιτά, ἡ τῶν μετάλλων σύγκρασις. [ἀναιδής.
خليع χαλί', ἀ. ἀπόβλητος. — العذار
خليفه χαλιφέ, ἀ. χαλίφης, διάδοχος τοῦ Μωάμεθ· Σουλτᾶνος· διάδοχος δευτερεύων.
خليق χαλίκ, ἀ. ἁρμόδιος. [κτήρ.
خليقه χαλικά, ἀ. πλάσμα· χαρα-
خليل χαλίλ, ἀ. φίλος στενός. — الله ὁ Ἀβραάμ.

خليه χαλιγέ, ἀ. κυψέλη.
خم χάμ, π. κυρτός· βόστρυχος.
خم χούμ, ἀ. ἀμφορεύς· πίθος· τύμβαλον· αὐλός· θόλος.
خمار χουμάρ, ἀ. καρηβαρία.
خماسى χουμασί, ἀ. περπτογράμματος (Γραμμ.).
خمبره χουμπαρά, π. βόμβα· πήλινον σκεῦος, ἐν ᾧ τὰ παιδία ἐναποθέτουσι τὰ χρήματά των.
خمچه — κανονιοβολεῖν.
خمخانه χαμχανέ, π. οἰναποθήκη.
خمخم χήμ-χήμ, τ. ὁλαλῶν ὑπορρίνως. [δινός λαλεῖν.
خمخملامق χημχημλαμάκ, τ. διὰ τῆς
خمخملق χημχημλήκ, τ. ῥινολαλιά.
خمر χάμρ, ἀ. οἶνος.
خمس χάμς, ἀ. πέντε.
خمس χούμς, ἀ. πέμπτος. Πλ. اخماس
خمسون χαμσούν, ἀ. πεντήκοντα.
خمسه χαμσέ, ἀ. πέντε.
خمسى χαμσί, ἀ. μεμβράς (ἰχθ.).
خمسين χαμσίν, ἀ. πεντήκοντα· νότιος ἄνεμος ἐν Αἰγύπτῳ.
خمود χουμούδ, ἀ. νάρκωσις· λιποθυμία. [ζυμόνειν.
خمير χαμούρ, ἀ. ζύμη. خمير — طوغمق
خمور χουμούρ, ἀ. κάρος (παθ.).
خمور χουμούρ, πλ. τοῦ خمر χάμρ.
خمورجى χαμουρτζί, τ. ζυμωτής.

خوش χαμούξ, ἀ. σιωπηλός.
خول χουμούλ, ἀ. ταπείνωσις.
خیاز χαμγιαζέ, π. χάσμημα.
خیده χαμιδέ, π. κυρτός, θολωτός.
خیر χαμίρ, κ. χαμούρ, ἀ. φύραμα, κ. ζυμάρι. خیرمق — ζυμόνειν. خیرسز — πλαθάνη.
خیرسز χαμουρσούζ, τ. ἄζυμος.
خیره χαμιρέ, ἀ. ζύμη, κ. προζύμι.
خیس χαμίς, ἀ. πέμπτος. — یوم ال Πέμπτη.
خناجر χαναδζίρ, πλ. τοῦ خنجر.
خنادق χαναδήκ, πλ. τοῦ خندق.
خنازیر χαναζίρ, πλ. τοῦ خنزیر.
خناس χαννάς, ἀ. διάβολος, Σατανᾶς
خناسی χαννασί, ἀ. διαβολικός.
خناق χουννάκ, ἀ. ὑμενογόνος λαρυγγῖτις· κυνάγχη (παθολ.).
خنج χήνδζ, τ. πληθώρα. — ی — πλήρης.
خنجر χανδζέρ, ἀ. ἐγχειρίδιον ἀκινάκης. [πλισμένος.
خنجرلی χανδζερλί, τ. ἐγχειριδίῳ ὡ
خنجر χαντσέρ, ἴδε خنجر χανδζέρ.
خندان χανδάν, π. ὁ μειδιῶν, γελῶν, γελαστικός. [τάφρος.
خندق χανδάκ, κ χενδέκι, ξ. χάνδαξ,
خنده χανδέ, π. γέλως· μειδίαμα.
خنده ریش χανδὲ-ρίς, ὁ εἰρωνευόμενος. [νος.
خنزیر χηνζήρ, ἀ. χοῖρος.
خنصر χηνσήρ, ἀ. ὠτίτης (δάκτυλος).
خنفساء χανιφεσά, ἀ. κάνθαρος.
خنقینی χανχηνίν, ἀ. ἀκονίτειον, ἀκονιτίς (χημ.). [Σουλτᾶνος.
خنکار χουνκιάρ, π. μονάρχης, ὁ
خو χού, ἴδε خوی χούγι.
خواب χάπ, π. ὕπνος· ὄνειρον.
خوابکی χαπγκιάχ, π. κλίνη.
خوابیده χαπιδέ, π. ὁ κοιμώμενος.
خواتم χαβατίμ, καὶ
خواتیم χαβατίμ, πλ. τοῦ خاتم
خواتین χαβατίν, πλ. τοῦ خاتون
خواجکان χαδζεγκιάν, πλ. τοῦ خواجه
خواجگلق χαδζαγκιανλήκ, τ. βαθμὸς ἢ τίτλος ὑπαλλήλων τινῶν κυβερνητικῶν.
خواجکی χαδζεκί, π. πλούσιος, ἔμπορος σημαντικός. [σκαλον.
خواجکی χαδζεγκί, π. τὸ εἶναι διδάσ
خواجه χόδζα, π. διδάσκαλος· τίτλος τιμητικός.
خوالق χοδζαλήκ, τ. καθηγεσία.
خوار χάρ, π. εὐτελής, χαμερπής· (ἐν συνθ.) ὁ τρώγων· ὁ πίνων. — مردم ἀνθρωποφάγος. — خون αἱμοπότης.
خوارج χαβαρίζ, πλ. خارج.
خوارج χαβαρούζ, πλ. τοῦ خارج.
خوارده χοβαρδά, τ. σπαταλός· ἄσωτος.

خوارق χαβαρίκ, πλ. τοῦ خارق
خواسته χαστέ, π. ὁ ποθούμενος· ἐπιθυμία.
خواص χαβάς, πλ. τοῦ خاص χάσ.
خواص χαβάς, πλ. τοῦ خاصه.
خواطر χαβατήρ, πλ. τοῦ خاطر.
خواطف χαβατίφ, πλ. τοῦ خاطف.
خوافق χαβαφήκ, πλ. τοῦ خافق.
خوانین χαβακήν, πλ. τοῦ خاقان
خوان χάν, π. δίσκος· τράπεζα· (ἐν συνθ.) ὁ ἀναγινώσκων.
خوانچه χουδδάν, πλ. τοῦ خان.
خوانق χαβανήκ, πλ. τοῦ خانقاه.
خوانده χανενδέ, π. ἀναγνώστης· ἀοιδός.
خوانیت χαβανίτ, πλ. τοῦ خانوت.
خواه χάχ, π. ἐπιθυμία· εὐχή· ἂν ἐκουσίως· (ἐν συνθ.) ὁ θέλων. — بد κακοθελητής, κακόβουλος. — خیر ὁ τοῖς ἄλλοις φίλα φρονῶν, φίλος. — لی — ἐκὼν ἄκων. — خاطر ἀντικείμενον ἐπιθυμίας· εὐχή, ἐπιθυμία· ὑποχρεωτικός. — عذر ὁ ζητῶν συγχώρησιν.
خواهان χαχάν, π. ὁ ἐπιθυμῶν.
خواهر χαχέρ, π. ἀδελφή. — زاده ἀνεψιός, υἱὸς ἀδελφῆς.
خواهش χαχίς, π. ἐπιθυμία.
خواهشکر χαχισκέρ, π. ὁ ἐπιθυμῶν.
خوالق χαχλήκ, τ. ἐπιθυμία, εὐχή. — خیر φιλία· φιλοφροσύνη — بد δυσμένεια.
خوب χόπ, π ὡραῖος. صدالو — καλλίφωνος.
خوبان χοπάν, πλ. τοῦ προηγ.
خوبتر χοπτέρ, συγκρ. τοῦ خوب
خوبرو χοπρού, π. καλλιπάρειος.
خوبرویان χοπρουγιάν, πλ. τοῦ πρ.
خوبی χοπί, π. ὡραιότης.
خوپا χόππα, κ. κοῦφος, βλάξ.
خوپالا χόππαλα, τ. πήδημα — νεανίας ἠλίθιος. [περπηδᾶν.
خوپالامق χοππαλαμάκ, τ. πηδᾶν· ὑ
خود χόδ, π. αὐτός, μόνος· ἔτι.
خود روی. π. κράνος.
خودان χοδάν, π. βούγλωσσον (φ.).
خودبخود χὸδ-πὲ-χόδ, π. αὐθαιρέτως.
خودبین χοδ-πίν, π. οἰηματίας· αὐτάρεσκος.
خودپسندلك χὸδ-πινλίκ, τ. ἐγωϊσμός.
خودپرست χὸδ-περέστ, π. καὶ
خودپسند χὸδ-πεσένδ, π. ἴδε خودبین
خودپسندلك χὸδ-πεσενδλίκ, τ. ἴδε خودپسندلك χὸδ-πινλίκ.
خودرا χὸδ-ρά, π. καὶ
خودرای χὸδ-ρέγ, π. ἰσχυρογνώμων.
خودروی χὸδ-ρούγ, π. αὐτοφυής.
خودستایی χὸδ-σεταγί, π. ἴδε خودپسندلك
خودسر χὸδ-σέρ, π. ἴδε خودرای.

خور χούρ, π. χαμερπής· ἥλιος· (ἐν συνθ.) ὁ τρώγων. — ایرلی — κληρονόμος. كورلمق — καὶ قالمق — καὶ طوتمق — περιφρονεῖν, ὑπερορᾶν.

خورا χορά, ξ. χορός. كچمك — χορεύειν.

خوراسان χορασάν, τ. κεραμοκονία.

خوراطه χορατά, ξ. ἀστειότης.

خوراطه‌جی χορατατζί, τ. ἀστεῖος.

خورتلاق χορτλάκ, τ. σκιά· φάντασμα

خورتلامق χορτλαμάκ, τ. βρυκολακιάζειν· ῥογχάζειν.

خورد χούρδ, ἴδε خرد χούρδ.

خورد χόρδ, π. φαγητόν.

خورده χορδέ, π. ὁ φαγών· ὁ πιών. — ییر — سال γέρων ποσβεβηκώς.

خورشید χουρσίδ, π. ἥλιος.

خورلامق χορλαμάκ, τ. περιφρονεῖν.

خورلدامق χουρουλδαμάκ, τ. ῥέγχειν, ῥογχαλίζειν.

خورلدی χουρουλδού, τ. ῥογχασμός.

خورلق χορλούκ, τ. χαμέρπεια.

خورنق χαβερνάκ, π. περίπτερον· μέγαρον.

خوره χορά, ἴδε اخرا χορά.

خوره χάβρα, ξ. συναγωγή.

خوریات χοργιάτ, ξ. χωριάτης, ἀγροῖκος.

خوریاتلق χοργιατλήκ, τ. ἀγροικία.

خوش χός, π. εὐάρεστος. كلمك — καλῶς ὥρισας! اولمق — ἔχειν καλῶς. كورمك — εὐχαριστεῖσθαι· ἀρκεῖσθαι. كچنمك — ζῆν τερπνῶς. كلمك — ἐν τῇ φράσει: كلدمه — μοὶ ἤρεσεν, ηὐχαριστήθην. ایدی — καλά! νὰ τὸ ἐνθυμηθῇς (ἔκφρασις ἀπειλητική)!

خوشاب χοσάπ, π. ὕδωρ διαυγές· εἶδος ποτοῦ ἐξ ὀπωρικῶν καὶ σακχάρεως.

خوش آمد χοσαμέδ, π. καὶ

خوش آمدی χοσαμεδί, π. καλῶς ὥρισας. كچمه — μεταβαίνειν καὶ εὔχεσθαί τινι τὸ «καλῶς ὥρισας».

خوشبوی χοσποῦγι, π. εὐώδης.

خوشچه χοστσέ, τ. ἐξαίρετος. قالمق — ὑγιαίνειν. قالكز — ὑγιαίνοιτε!

خوش حال χοσχάλ, π. εὐημερία.

خوش خاطر χοσχατήρ, π. φαιδρός, εὔθυμος.

خوشکوار χοσκιβάρ, π. πεπτικός.

خوشلق χοσλανμάκ, τ. εὐχαριστεῖσθαι. [εὐεξία.

خوشلق χοσλούκ, τ. εὐχαρίστησις·

خوشنوا χοσ-νεβά, π. καλλίφωνος.

خوشه χοσέ, π. στάχυς· βότρυς.

خوطوز χοτόζ, τ. θύσανος.

خوف χάουφ, ἀ. φόβος, τρόμος. الموا — ἀεροφοβία (ἰατρ.).

خویلو χουγλού, τ. ἰδιότροπος, ἐλαττωματικός. — ایش πειθήνιος.

خویلوك χουγλουλούκ, τ. πραότης.

خیابان χηγιαπάν, π. δίοδος (κήπου), δενδροστοιχία.

خیار χαγιάρ, πλ. τοῦ خیر χαΐρ.

خیار χαγιάρ, ἀ. ἐκλογή· προτίμησις.

خیار χηγιάρ, ἀ. σικυός. [(παθ.).

خیارجق χηγιαρδζήκ, τ. βουβών

خیارچنبر χηγιὰρ-τσενπέρ, π. καὶ

خیارشنبر χηγιὰρ-σενπέρ, π. καὶ

خیارشنبه χηγιὰρ-σενπέ, π. κασσία (φ.).

خیشم χαϊγιασίμ, πλ. τοῦ خیشوم.

خیاط χαγιάτ, ἀ. ῥάπτης.

خیاطت χηγιατέτ, ἀ. ῥαπτική.

خیال χαγιάλ, ἀ. φαντασία· ὀπτασία. میال — συγκεχυμένως.

خیالات χαγιαλάτ, πλ. τοῦ πρ. — باطله — φαντασιοπληξίαι· ὄνειρα

خیالو χαγιαλού, τ. καὶ

خیالی χαγιαλί, ἀ. χιμαιρικός.

خیام χηγιάμ, πλ. τοῦ خیمه χαϊμέ.

خیانت χηγιανέτ, τ. δόλιος, προδότης.

خیانت χηγιανέτ, ἀ. ἴδε خیانتلك.

خیانت آمیز χηγιανὲτ-ἀμίζ, π. δόλιος, προδότης.

خونخوار χουνχιάρ, π. πεφοβισμένος.

خوك χούκ, π. χοῖρος.

خوکیان χουκιγιάν, π. χοιροβοσκός.

خولیا χουλιγιά, π. ὀνειροπόλησις.

خون χούν, π. αἷμα.

خونابه χονάπ, π. καὶ

خونابه χοναπέ, π. ὕδωρ αἵματι ἀνάμικτον· δάκρυ αἱματῶδες.

خون آلود χὸν-ἀλούδ, π. αἱματόφυρτος.

خونبار χὸν-πάρ, π. ὁ χύνων αἷμα.

خونبها χὸν-πεχά, π. τιμὴ τοῦ αἵματος πρὸς ἐξιλέωσιν φόνου.

خونخوار χὸν-χάρ, π. αἱμοβόρος.

خونریز χὸν-ρίζ, π. ἴδε خونبار

خونه χαβενέ, πλ. τοῦ خانه χαΐν.

خونی χουνί, ξ. χώνη, χῶνος.

خوی χούγι, π. χαρακτήρ· ἕξις. — بد κακὸς χαρακτήρ, κακοήθης.

خویار χαβγιάρ, ἴδε خاویار χαβγιάρ.

خویرات χοϊράτ, ἴδε خیرات.

خویسز χουγισίζ, τ. ἀγροῖκος.

خویسزلق χουγισιζλήκ, τ. ἀγροικία.

خویش χηβίς, π. καὶ

خویشاوند χηβισαβούνδ, π. συγγενής

خویشاوندی χηβισαβουνδί, π. συγγένεια.

خویلامق χουγλανμάκ, τ. ἀποκτᾶν κακὰς ἕξεις· πεισμόνειν.

خيرخيانه χηγιανετλίκη, τ. δολιότης, προδοσία.

خيرخيانلو χηγιανετλή, τ. ἴδε τὸ ἐπάν.

خير χαΐρ, ἀ. οὐ, ὄχι.

خير χαΐρ, ἀ. καλὸς, αἴσιος· καλὸν, ἀγαθοεργία. الامور اوسطها — πᾶν μέτριον ἄριστον. ولو — τί συμβαίνει; τὸ συμβαῖνον εἴη αἴσιον! — اهل ἄνθρωπος ἀγαθός. — عمل ἀγαθοεργία. ع — قو εἶναι ἄχρηστον, ἀνωφελές. كورمك — ὠφελεῖσθαι. دعا — εὐλογία· εὐχή.

خيرات χαΐράτ, πλ. τοῦ ἑπομ.

خيرت χαΐρέτ, ἀ. εὐεργέτημα· φιλανθρωπικὸν καθίδρυμα.

خيرجيل χηρδζίλ, ἴδε جرخيل.

خيرخواه χαΐρ-χάχ, π. καλοθελητής.

خيرخواهلق χαΐρ-χαχλήκ, τ. καὶ

خيرخواهى χαΐρ-χαχί, π. εὔνοια, φιλία. [γνώμων.

خيرسز χαΐρσήζ, τ. ἀνωφελής· ἀ-

خيرسزلك χαΐρσηζλίκη, τ. ἀγνωμοσύνη. [νεῖν.

خيرلاشمق χαΐρλασμάκ, τ. συμφω-

خيرلو χαΐρλού, τ. καλὸς, αἴσιος.

خيره χηρέ, π. σκοτεινός. دست — ἀδέξιος· σκαιός.

خيرلمك χηρελεμμέκ, τ. ἀμαυροῦσθαι· θλίβεσθαι.

خيرلى χαΐρίγι, ἀ. καλὸς, αἴσιος.

خيزخيزلى, π. (ἐν συνθ.) ὁ ἐγειρόμενος.

خيزلك χήζ, τ. ἴδε خيزلك.

خيزلك دالغه χηζάπ, π. κῦμα.

خيزلك خيزان χηζάν, π. ὁ πηδῶν, ἀνεγειρόμενος.

خيزلى خيزران χηζράν, ἀ. σχοῖνος (φ.).

خيزلى χηζλή, τ. ὁρμητικός. — — لجه ὁρμητικῶς, σφοδρῶς.

خيشوم χαϊσούμ, ἀ. ἡθμοειδὲς ὀστοῦν (ἀνατ.).

خيط χαΐτ, ἀ. νῆμα· ἶς (ἀνατ.).

خيف χαΐφ, ἀ. φόβος, τρόμος.

خيف χαΐφ, ἀ. φεῦ! βαβαί!

خيل χαΐλ, ἀ. ἱππικόν· περιληπτ. ἵπποι.

خيلاخيلى χαγελάν, π. καὶ

خيلولت χαΐλουλέτ, ἀ. τὸ ὑποθέτειν.

خيلى χάγλι, τ. ὑπερβαλλόντως.

خيلجه χαγλιδζε, τ. ἀρκούντως.

خيمه χαϊμέ, ἀ. σκηνή. ع — στατόπεδον. دولت — νομάς. — همايون ἡ αὐτοκρατορικὴ σκηνή.

خيوز χουγιούρ, πλ. τοῦ خير χαΐρ.

خيوط χουγιούτ, πλ. τοῦ خيط.

خيول χουγιούλ, πλ. τοῦ خيل χαΐλ.

د

(باب الدال)

دار داخليه

داخنه δαχνέ, ἀ. καπνοδόχος.

داد δάδ, π. δικαιοσύνη· δῶρον.

داد ويرمك — ἐπικαλεῖσθαι τὸ δίκαιον· μετέρχεσθαι πᾶν μέσον πρὸς εὕρεσιν τοῦ δικαίου.

داد ستاد — δὰδ-οὺ-στάδ, π. δοσολη ψία.

داد دات δάδ, ἴδε τάτ.

دادا δαδά, π. τροφός.

دادر δαδέρ, π. ἀδελφός.

دادگاه δαδγκιάχ, δικαστήριον.

دادگر δαδγκέρ, π. ὁ κατ' ἐξοχὴν δίκαιος· (ε)ος· βασιλεύς.

داده δαδέ, π. δεδομένος· (ἐν συνθ.) ὁ εἰς ὃν ἐδόθη τι.

دادى δαδά, τ. καὶ

دادى δαδή, τ. ἴδε دادا δαδά.

دار δάρ, π. (ἐν συνθ.) ὁ ἔχων, κρατῶν. — خزينه θησαυροφύ-

داخل δάλ, ὄγδοον μὲν γράμμα τοῦ ἀραβικοῦ, δέκατον δὲ τοῦ περσοτουρκικοῦ ἀλφαβήτου. Ἀριθμητικῶς, κατὰ τὸ ابجد (ἐπδζέδ), ἰσοδυναμεῖ τῷ 4, καὶ προφέρεται ὡς τὸ γαλλικὸν d.

داء δά, ἀ. νόσος· στενοχωρία.

داب δέ'επ, ἀ. τὸ εἰθισμένον, συνήθεια, ἔθος· ἐθιμοταξία. Πλ. ادابه

دابه δαππέ, ἀ. τετράπουν· ἑρπετόν.

داخس δαχής, ἀ. παρωνυχίς (παθ.).

داخل δαχήλ, ἀ. τὸ ἐσωτερικόν· ὁ εἰσερχόμενος, περιλαμβανόμενος.

داخلا δάχηλεν, ἀ. ἐσωτερικῶς.

داخلى δαχηλί, ἀ. ἐσωτερικός.

داخليه δαχηλιγέ, θηλ. τοῦ προηγ. — امور αἱ ἐσωτερικαὶ ὑποθέσεις.

λαξ, ταμίας. — مال πλούσιος. — سر ἀρχηγός, στρατηγός. — سر اکرم ἀρχιστράτηγος. — طرف ὀπαδός. — نام περιώνυμος. حصه — μέτοχος.

دار دَار, ἀ. κατοικία· πόλις· κόσμος. السلام — παράδεισος. الاخره — الحرب — ὄλλος κόσμος. بقا — χώρα πολεμία, ἐχθρική. الملك — ἡ αἰωνία ζωή. الخلافة — πρωτεύουσα Κράτους. الامان — ἡ ἕδρα τῆς ἀσφαλείας, ἄσυλον. السلطنة — ἕδρα Καλίφου, πρωτεύουσα (θρησκ.). القرار — κατοικία ἡγεμόνος, πρωτεύουσα. السعادة الشریفه — τόπος διατριβῆς, διαμονῆς. دیار و — τόπος, χώρα. الشفاء — κατοικία τῆς εὐδαιμονίας, ἐξοὗ καὶ ὁ τίτλος τοῦ ἀρχιευνούχου: السعادة — الخلد الشریفه اغاسی. — οὐρανός. الاحتضار الشفقه — νοσοκομεῖον. — μεταβαίνειν εἰς τὴν χώραν τῆς αἰωνιότητος, ἀποθνήσκειν. بقا ایمك — ὀρφανοτροφεῖον.

دار دَار, π. ξύλον· δένδρον· διαδοκίς· ὑποστάτης. اغاجی — ἀγχόνη. ایمك — χἀναρτᾶν, κρεμᾶν.

دار دَار, ἴδε طار τάρ.

دارا دارَا, π. βασιλεύς.

دارا دارَا, ξ. ἀπόβαρον.

دارات دارَات, π. μεγαλοπρέπεια.

دارجین دارچِین, κινναμωμον.

دارغین دارغِین, ἴδε طارغین. [στής.

دارندە دارندَه, π. ὁ κρατῶν· κομιدارو دارُو, π. φάρμακον.

دارو-پوردە دارو-پُوردَه, π. μεγαλεῖον.

دارو-گیر دارو-گِیر, π. μάχη.

داری دارِی, τ. κέγχρος (φ.). — قره جه ἔλυμος (φ.). — سی باشکه καὶ 'ς τὰ 'δικά σου.

دارین دارَین, δυϊκ. τοῦ دار دَار, αἱ δύο κατοικίαι: ἡ παροῦσα ζωὴ καὶ ἡ μέλλουσα.

داز دَاز, ἴδε جاز τάζ.

داس دَاس, π. δρέπανον.

داستان دَاستَان, π. διήγημα, μῦθος.

داش دَاش, τ. μόριον, ὅπερ τιθέμενον εἰς τὸ τέλος λέξεώς τινος δηλοῖ τὸν ταυτοχρόνως ἢ ὁμοιοτρόπως τινὶ πράττοντά τι. — آرقه σύντροφος. — دین ὁμόθρησκος. — یول συνοδοιπόρος. — قرن ἀδελφός. — یولداش συνομῆλιξ.

داشته دَاشتَه, π. κατασχεθείς. [λιξ.

داعی دَاعِی, ἀ. ὁ προσκαλῶν· ὁ ἐναγων· ὁ δεόμενος, ἱκετεύων ὑπὲρ ἄλλου. لری — ὁ εὐχέτης των: ἐγώ.

داعیه دَاعِیَه, ἀ. αἰτία· ἐπιθυμία.

داغ دَاغ, π. σημεῖον· καυτηρίασις· καυτήριον. بوی — τύψις τοῦ συνειδότος.

داغدیده دَاغدِیدَه, ἀ. ἐπιγονατίς (ἀνατ.).

داغدار دَاغدَار, π. (ἐν συνθ.) ἐστιγματισμένος.

داغلامق دَاغلَامَق, τ. πληγόνειν· καυτηριάζειν.

داغلامه دَاغلَامَه, τ. καῦσις· τὸ ἐπίκαυμα (ἀνατ). [μακρύνων.

دافع دَافِع, ἀ. ὁ ἀποκρούων, ἀποδافعه دَافِعَه, ἀ. ἔξωσις. [νατ.).

دافی دَافِی, ἀ. θορατῖος, θορικός (ἀدال دَال, ἀ. ὄνομα τοῦ γράμμ. د.

دال دَال, ἀ. κυρτός, θολωτός.

دال دَال, τ. κλών, κλάδος. — بوداق صالمق διακλαδίζεσθαι· ἐνδυναμοῦσθαι. [ὁδηγῶν.

دال دَالّ, ἀ. ὁ δηλῶν· σημαίνων·

دالغز دَالغِز, τ. μικρὸς κλών.

دالدیرمه دَالدِیرمَه, τ. παρασπάς (β.).

دالقاق دَالقَاق, τ. παράσιτος· κόλαξ· γελωτοποιός.

دالاغلق دَالاغلَق, τ. διακλαδίζεσθαι· λυσχεραίνεσθαι.

دالی دَالّی, τ. πολύκλαδος.

دالی دَالی, τ. ῥάχις, νῶτα.

دالیا دَالیَا, ξ. δάλεια (φ.).

دالیان دَالیَان, ἴδε طالیان.

دالیگه دَالیگَه, τ. δελτοειδής· σπάδιξ.

دام دَام, π. παγίς· δίκτυον.

دام دَام, ἴδε طام τάμ.

دامه دَامَه, ἀ. διαρκής (ὲ) εἴη (ἐπὶ εὐχῆς). اقبالی — ἡ ἐπιτυχία αὐτοῦ εἴη διαρκής.

داما دَامَا, ἴδε دامه دَامَه. [τρί).

داماد دَامَاد, π. γαμβρός (ἐπὶ θυγαμان دامان, ἴδε دامن دامέν.

دامغه دَامغَه, ἴδε تامغا ταμγά.

دامن دَامَن, π. κράσπεδον· ὑπώρεια. درمیان — ὁ δι' ὑπηρέσίαν ἕτοιμος.

دامنبوس دَامَنبُوس, π. ὁ φιλῶν κράσπεδον, ποδιάν.

دامن-بوسی دَامَن-بُوسی, π. κρασπεδοφίλημα.

دامه دَامَه, ξ. καὶ اویونی — πεσσοί.

دامی دَامِی, ἀ. αἱμοχαρής· αἱμοσταγής. [τία· γένος.

دامیرلق دَامِیرلِق, τ. ζύμη· αἰدان دَان, π. (ἐν συνθ.) ὁ γινώσκων· ὁ κρατῶν τι. — قدر ὁ γινώσκων τὴν ἀξίαν τινός· πραγματογνώμων.

دان دَان, π. κολεός· ἀγγεῖον· θήκη. — بخور θυμιατήριον.

دانا دَانَا, π. σοφός, πολυμαθής.

دانایان دَانَایَان, πλ. τοῦ προηγ.دانایی دَانَایِی, π. σοφία, πολυμάθεια.

دياق داغلامق, τ. ἀναλισκνίζειν.

دانش, π. παιδεία· ἐπιστήμη. — انجمن, συνέλευσις, σύνοδος σοφῶν. [σθαι.

دانشمق, τ. συμβουλεύεσ-

دانشمند, π. καὶ

دانشور, π. πεπαιδευμένος.

دانغالاق, τ. ἡλίθιος, βλάξ.

دانق, τ. μάρτυς.

دانه, π. πυρήν· μονάς. — قاچ, πόσα; — — ἓν πρὸς ἕν· λεπτομερῶς· σαφῶς.

دانه, τ. μότζος (ζ.).

دانه لمك, τ. συσπειροῦν.

دانه لو, τ. σπειρωτός.

داوار, τ. ζῷον· πρόβατον.

داودی, π. ἰσχυρός· τραχύς.

داور, π. δικαστής· διοικητής· ἡγεμών· βασιλεύς· Θεός.

داورانمق, ἴδε طورانمق.

داورانه, π. βασιλικῶς.

داوری, π. τὸ βασιλεύειν· κυβερνᾶν· ἡγεμονικὸς κτλ.

داه, τ. ἐμπρός! (ἐπὶ ἵππων).

داهداه, τ. ἵππος (ἐν τῇ νηπιακῇ γλώσσῃ). [κής.

داهی, π. ἐπιδέξιος· ὀξυδερ-

داهیه, π. συμφορά.

دایاق, ἴδε طیاق ταγιάκ.

دایر, π. ἀφορῶν· κυκλοτερής· ἀναφορικῶς εἰς, περί . . . . — ایکن, ἀφορῶν ἐμέ, περὶ ἐμοῦ.

دایره, π. κύκλος· σεῖστρον· ὑπάλληλοι, ὑπηρέται· γραφεῖα· τμῆμα· ἀριθμοδιότης. — بلدیه, δημαρχεῖον. — نصف, ἡμικύκλιον. — شمس و قمر, δίσκος τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης. — الافق, ὁρίζων (ἀστρ.). — نصف النهار, μεσημβρινός (ἀστρ.). — تربیع, τετραγωνισμὸς τοῦ κύκλου.

دایکان, πλ. τοῦ دایه, δαγεκιάν.

دائم, π. συνεχής· μόνιμος.

دائما, π. πάντοτε, αἰωνίως.

دائملق, τ. μονιμότης, αἰωνιότης.

دائمی, ἴδε دائم.

دائمیگت, ἴδε دائملق.

داین, π. δανειστής.

دایه, π. τίτθη, τροφός.

دایه لك, τ. ἡ ὑπηρεσία τῆς τίτθης.

دایی, τ. ὁ πρὸς μητρὸς θεῖος· ἀνάδοχος. — قیا, κομπαστής.

دب, π. ὅλως, πάντῃ. — اکبر, ὁλοζώντανος. [ὁμαλώτατος.

دب, τ. ὅλως, πάντῃ. — توز, —

دب, π. ἄρκτος (ζ.). — اکبر, ἡ Μεγάλη Ἄρκτος καὶ — اصغر, ἡ Μικρὰ Ἄρκτος (ἀστρ.). Πλ. دب ادباب καὶ دبه.

دباس, π. δεπάπις, πλ. τοῦ دبوس.

دباغ, π. ταπάκ, ἀ. βυρσοδέψης.

دباغت, π. βυρσοδεψεῖα.

دباغخانه, π. βυρσοδεψεῖον.

دبال, π. κόπρος.

دبدبه, π. πομπή, λαμπρότης. دبدبه ایله — πομπωδῶς.

دبدبه لو, π. πομπώδης, πολυτελής, μεγαλοπρεπής.

دبر, τ. δουπούρ, ῥάχις, νῶτα.

دبس, π. καταπραΰνσις· ἀπόσβεσις. [μνάσιον.

دبستان, π. σχολεῖον, γυ-

دبستانی, π. μαθητής.

دبشور, π. κρητίς, κιμωλία.

دبغ, π. βυρσοδεψεῖν.

دبق, π. ἰξός.

دبقلق, τ. τὸ ἰξῶδες.

دبکلمك, ἴδε دبکمك.

دبور, π. ζέφυρος (ἄνεμ.).

دبوس, π. κορύνη, ῥόπαλον.

دبوی, π. ἀποθήκη.

دبه لك, τ. ἐντεροκήλη (παθ.)

دبه لمك, τ. σπαράττειν· κτυπᾶν ἐπὶ κεφαλῆς.

دبه لنمك, τ. κυλινδοῦσθαι· σπαράττεσθαι.

دبیر, π. συντάκτης, γραφεύς.

دبیرقلق, π. Ἑρμῆς (ἀστρ.).

دبیرستان, π. σχολεῖον.

دبیرلمك, τ. κινεῖν, μετακινεῖν.

دبیرمك, π. δεπεσάδιρμέκ. τ. κινεῖσθαι ἀμοιβαίως· ἐρεθίζεσθαι.

دبیرمك, π. δεπρενμέκ, ἴδε دبرمك.

دبیرمه, π. δεπρενμέ, τ. κίνησις θόρυβος.

دپلوما, π. δίπλωμα, ἴδε دیپلوما.

دپمك, π. δεπμέκ, ἴδε كپمك τεπμέκ.

دپوزیتو, π. δεποζίτο, ξ. παρακαταθήκη.

دپه, π. δεπέ, ἴδε تپه τεπέ.

دپه لی, π. δεπελή, τ. λοφώδης, λοφωτός.

دترمك, π. διτρεμέκ, ἴδε تترمك.

دترمه, π. διτρεμέ, τ. τρόμος. — سی — ῦ σεισμός.

دترمیجی, π. διτρεϊτζί, τ. ὁ τρέμων.

دترمیش, π. διτρείς, τ. τρόμος.

دترمین, π. διτρεγέν, τ. καὶ

دترمیرجی, π. διτρεγερέκ, τ. τρέμων.

دتسمك, π. διτσιμέκ, ἴδε تتسمك.

دتمك, π. διτμέκ, τ. ξαίνειν ὡς μαλλίον· ἀναλύειν· κατατέμνειν.

دثار, π. δισάρ, ἀ. ἐπενδύτης. Πλ. دثر.

دجاج, π. δεζζάζ, ἀ. καὶ

دجاجه, π. δεζζαζέ, ἀ. πτηνόν· ὄρνις.

دجال, π. δεζ-ζάλ, ἀ. χρυσωτής· ἀπατεών· Ἀντίχριστος (ὅστις

κατὰ τὴν προσέγγισιν τῆς Δευτέρας Παρουσίας θὰ φανῇ).

دخالت دخالت, ἀ. τὸ εἰσέρχεσθαι τῇ προστασίᾳ.

دخان دوخان, ἀ. ἀτμός· καπνός.

دختر دوختر, π. θυγάτηρ· παρθένος. بن — οἶνος.

دخترى دوختری, π. παρθενία.

دخس دخس, ἀ. δελφίν (ἰχθ.).

دخل دخل, ἀ. ἐπέμβασις.

دخمه دخمه, π. τάφος· φέρετρον.

دخمه دخمه, τ. ὑπόνομος· πύραυλος.

دخول دوخول, ἀ. τὸ εἰσέρχεσθαι· εἴσοδος· ἐκπλήρωσις τῶν τοῦ γάμου· πρόσοδος. [αγωγῆς.

دخولیه دوخولیگه, ἀ. τέλος εἰσ-

دخی دخی, τ. καὶ, προσέτι, ἔτι.

دخیل دخیل, ἀ. οἰκεῖος (ἄνθρωπος).

دردبه دردبه, τ. πάππος· τίτλος δερβισῶν

در در, π. πύλη· οἶκος. سعادت — πύλη τῆς εὐδαιμονίας, καὶ — علیه πρωτεύουσα τοῦ κράτους = Κωνσταντινούπολις.

در در, π. ἐν, ἐντός· κατὰ, ὡς, πρός· περί. اچار — ἐναπο-

در در, ἴδε ر در. [θηκεύειν.

در در, τ. μόριον μεταξὺ τῆς ῥίζης καὶ τῆς καταλήξεως ἐνεργητικῶν τινων ῥημάτων διὰ τὰ διπλοενεργητικὰ, ὡς

دزمق دزمق یازمق γράφειν· یازدرمق ποιεῖν τινα γράφειν τι· γράφειν δι' ἄλλου.

دو دو, ἀ. μαργαρίτης.

دوا دوا, ἀ. ἀτταγᾶς, λιβαδοπέρδιξ (πτ.). Πλ. دراج.

دراز دراز, π. μῆκος· μακρός. دراز — μακρολόγος, σχοινοτενής.

درازلق درازلغ, τ. μῆκος [σθαι.

دراغوش دراغوش, π. ἐναγκαλίζε-

دراغون دراغون, ξ. διμάχης (στρατ.).

دراک دراک, ἀ. διορατικός.

دراکه دراکه, ἀ. ἐπιμονή.

دراکی دراکی, τ. ῥοδάκινον ἐρυθρόλευκον.

درام درام, ξ. δρᾶμα.

دراهم دراهم, πλ. τοῦ درهم.

درایت درایت, ἀ. περίνοια· ἱκανότης.

دراجکار دراجکار, π. καὶ

دراجلو دراجلو, τ. περίνους· ἱκανός. [σιλική).

درپاه درپاه, π. αὐλή, καθέδρα (βα-

درپان درپان, π. θυρωρός.

درپده درپده, π. ἀργός· ἀλήτης.

درپند درپند, π. στενόν, κλεισώρεια.

درپو درپو, ἴδε قورو تورپو.

درپیش درپیش, π. ἐπὶ παρουσίᾳ. — پیش — παρουσιάζειν· προτείνειν· διασαφηνίζειν.

درت درت, τ. τέσσαρες. کوشه — τετράγωνον. لی ال — μετὰ ζήλου. کیك نعل — καλπάζειν.

درتلمه درتلمه, τ. καλπασμός.

درج درج, ἀ. φάκελος, κύλινδρος. Πλ. درج.

درج درج, ἀ. τὸ διπλόνειν· τὸ εἰσάγειν, καταχωρίζειν τι ἐν βιβλίῳ, ἐγγράφῳ κτλ.

درج درج, πλ. τοῦ درجه.

درج درج, πλ. τοῦ ἑπομ.

درجات درجات, πλ. τοῦ ἑπομ.

درجه درجه, ἀ. βαθμίς· βαθμός. — — βαθμηδόν.

درحال درحال, π. ἀμέσως.

درخت درخت, π. δένδρον. Πλ درختان καὶ درختا.

درخش درخش, π. ἀκτίς, λάμψις.

درخشان درخشان, π. ἀκτινοβόλος, διαλαμπής.

درخواست درخواست, π. αἴτησις.

درخور درخور, π. κατάλληλος.

درد درد, π. λύπη, μέριμνα. — چکمك ὑποφέρειν, λυπεῖσθαι.

دردار دردار, π. πτελέα (φ.).

دردانه دردانه, π. κόκκος μαργαρίτης.

دردمند دردمند, π. συνών. τοῦ πρ.

دردمندانه دردمندانه, π. ὡς πρέπει εἰς ἄνθρωπον ὑποφέροντα.

دردمندی دردمندی, π. τὸ ὑποφέρειν.

درنا درنا, π. ἴδε درنا.

درنجی درنجی, τ. τέταρτος.

درو دورو, πλ. τοῦ در دورر.

درز درز, τ. ῥαφή· τρύπημα.

درزی درزی, π. ῥάπτης.

درس درس, ἀ. μάθημα· σπουδή. — عام — δημόσιον μάθημα. — ویرمك — διδάσκειν. — اوقومق — σπουδάζειν· διδάσκειν δημοσίᾳ.

درست دوروست, π. ἀληθής, ὀρθός· ὑγιής· κατάλληλος· ὡς ἔδει. — بن ὑγιὴς τὸ σῶμα.

درستی دوروستی, π. ἀλήθεια, ἀκρίβεια. — بن εὐεξία. [ράδοσις.

درسخانه درسخانه, π. σχολεῖον, παρ-

درسك درسك, ἴδε درسك درسك.

درشت دوروشت, π. τραχύς· ἀγροῖκος

دلوبوروتی, π. τραχύτης.
دلوجه, ἀ. θώραξ.
دلوجه, ἀ. ἡ 16η, ἡ 17η καὶ ἡ 18η νὺξ τοῦ μηνός.
دلوجه-ایکاپ, π. παραχρῆμα.
دلوجه-دیرخه, π. κατὰ καθῆκον, κατὰ τὴν εὐθύνην του. — ایچه — ἀναδέχεσθαι.
دلوشه, π. σημαία.
دلوک, ἀ. τὸ ἐννοεῖν· νόησις.
دلوکی, ἴδε دلوکی.
دلوکات, πλ. τοῦ دلوکی.
دلوکچی, π. πρόδηλος, καταφανής, πραγματικός.
دلوکه, π. πύλη, πυλών· ἀνάκτορον ἢ αὐλὴ μονάρχου· θρόνος Θεοῦ.
دلوکه-بورکچی, π. λειτουργός.
دلوکنار, π. ἐν περιθωρίῳ· ὑστερόγραφον.
دلوکه, π. ἴδε دلوکه.
دلوکه, π. βαθμίς· ἄβυσσος τῆς κολάσεως.
دلوکلامق, τ. γρυλλίζειν· παραπονεῖσθαι.
دلوکلانمق, τ. ψιθυρισμός· γρυλλισμός.
دلوکلانمق, ἴδε دلوکلامق.
دلو, δίλου, κ. τουρλού, τ. εἶδος. — — ποικίλος· διαφόρως· ποικιλία. — هر πᾶν εἶδος, παντοῖος.
دلوکلو, τουρλουλούκ, τ. ποικιλία.
دلوم, δίρεμ, π. τίμημα, νόμισμα.
دلومجه, δερμάν, π. ἰατρικόν· θεραπεία.
دلومانده, δερμανδέ, π. πτωχός.
دلومانده‌لک, δερμανδεκί, π. πτωχία, ἀμηχανία.
دلومانسز, δερμανσίζ, τ. ἀθεράπευτος· ἀδύνατος.
دلومانسزلق, δερμανσιζλήκ, τ. ἀδυναμία· ἀποσία.
دلومک, δερμέκ, ἴδε دیرمک, διρμέκ.
دلومیان, δερμεγιάν, π. μεταξύ, ἐν τῷ μέσῳ. — ایچه — φέρειν εἰς τὸ μέσον τι· προτείνειν.
دلونده, δερενδέ, π. ὁ σχίζων τὰ θύματά του (ἐπὶ θηρίου).
دلوینک, δερένκ, ἴδε دیرینک, διρένκ.
دلوینک, διρένκ, π. βραδύτης, ἀναβολή
دلوه, δερβάζ, π. καὶ
دلوه‌زه, δερβαζέ, π. θύρα αὐλείου· πύλη φρουρίου ἢ κήπου· πύλη.
دلووب, δουρούβ, π. τὸ θερίζειν· ἔπαινος. [γός.
دلووبچی, δουρουβτζάρ, π. λειτουργ-
دلوور, δουρούρ π. ἀφθονία.
دلوس, δουρούς, π. τοῦ دلوس δέρς.
دلوغ, δουρούγ, π. ψεῦδος.
دلوکر, δερουκέρ, π. θεριστής.

دلوین, δερούν, π. ἐσωτερικόν· καρδία, ψυχή. — و بیرون — τὸ ἔνδον καὶ τὸ ἔξω. دلدن — ἐκ μέσης καρδίας. — صاف εἰλικρινής, ἄδολος.
دلونج, δερούνδζ, π. δορύκνιον(φ.).
دلونی, δερουνί, π. ἐσωτερικός.
دلویش, δερβίς, π. δερβίσης· ἁπλοϊκός. [λιτῶς.
دلویشانه, δερβισανέ, π. ὡς δερβίσης,
دلویشلک, δερβισλίκ, τ. τὸ εἶναί τινα δερβίσην, πτωχεία.
دره, δερέ, τ. κοιλάς· ῥύαξ. اوق — ἄνηθον (φ.). پی — ἐπιφάνεια ἄνισος.
دره, δουρρέ, ἀ. μαργαρίτης.
درهم, δερχέμ, π. ἀνάμικτος, ἀνακατωμένος. [σμα.
درهم, διρχέμ, ἀ ὁράμιον· νόμι-
دری, δερί, τ. δέρμα· βύρσα. — ایچه — ὑμήν. — کی μεμβράνη, περγαμηνή. دمق — ἐκδέρειν.
دریا, δεργιά, π. θάλασσα· ὠκεανός. — لب ἀκροθαλασσιά.
دریاب, δεργιάπ, π. νοῦς, ἱκανότης
دریچه, δεριτσέ, π. παράθυρον· θυρίον.
دریده, δεριδέ, π. ἐσχισμένος.
دریغ, διρίγ, π. ἀποποίησις· λύπη.
دریغ, διρίγ, π. καὶ [νον!
دریغا, διριγά, π. φεῦ! ἀλλοίμο-
دریغ, δερίν, ἴδε دیرین, δερίν.
دریلشمک, δεριντλεσμέκ, τ. βαθύνεσθαι.
دریں, δερίν, τ. βαθύς.
دریلک, δεριντλίκ, τ. βάθος.
دریوز, δεργιούζ, π. ἐπαίτης.
دریوزه, δεργιουζέ, π. ἐπαιτεία.
دز, δίζ, π. φρούριον· ἀκρόπολις.
دز, δίζ, τ. βόμβος.
دزه, δουζέ, π. κλέπτης.
دزدار, διζδάρ, π φρούραρχος.
دزلک, δαζλάκ, τ. φαλακρός.
دزلمک, διζλαμάκ, τ. βομβεῖν.
دزمان, δεζμάν, ἴδε دیزمان, διζμάν.
دستور, δεσατήρ, πλ. τοῦ دستور.
دسام, δεσάμ, καὶ [ἀνατ.).
دسامه, δεσαμέ, ἀ. ἐπιπτυχή, κυκλίς
دسیسه, δεσαΐς, πλ. τοῦ دسیسه.
دسپوت, δεσπότ, ξ. ἀρχιερεύς.
دست, δέστ, π. χείρ. آخر — τελευταία φορά.
دستار, δεστάρ, π. κίδαρις.
دستان, δεστάν, πλ. τοῦ دست δέστ.
دستان, δεστάν, ἴδε داستان δαστάν.
دستاویز, δέστ-αβίζ, π. δῶρον πενιχρόν. [λουργός.
دستباز, δεστπάζ, π. ταχυδακτυ-
دست-بد, δέστ-πιδ, π δύναμις, ἰσχύς.
دست-پوس, δέστ-πούς, π. καὶ [μα.
دست-پوسی, δέστ-πουσί, π. χειροφίλη-

دستنکی δèστ-τενκί, π.στενοχωρία.
دستوپ δèστ-τσούπι, π. ῥόπαλον.
دستدراز δèστ-διράζ, π. ὁ ἀδικῶν· καταπιέζων. [καταπίεσις.
دستدرازی δèστ-διραζί, π. ἀδικία·
دسترس δèστ-ρές, π ὁ ἐπιτυγχάνων, ὁ εὐμοιρήσας.
دسته δεστερέ, π. πριόνιον. یلغی — πρίστις (ἰχθ.). [νίζειν.
دسترمك δεστερελεμέκ, τ. πριστ δεστέκ, τ. στήριγμα.
دستکار δεστκιάρ, π. τεχνίτης· ἐργόχειρον.
دستکاه δεστγκιάχ, κ. τεζγκιάχ, π. ἐργοστάσιον· τηλία.
دستکیر δεστγκίρ, π. ἀρωγός, ὑπερασπιστής.
دستکیرلك δεστγκιρλίκ, τ. καὶ
دستکیری δεστγκιρί, π. βοήθεια, ὑπεράσπισις.
دستمال δèστ-μάλ, π. χειρόμακτρον.
دستمایه δèστ-μαγέ, π. κεφάλαιον (ἀποθεματικόν).
دستور δεστούρ, π, ὑπουργός, βεζίρης· ἄδεια. مکرم — ὑπουργὸς σεβαστός. — — μὲ τὴν ἄδειάν σας! ἐπιτρέψατε! τόπον!
دستور δουστούρ, π. κανών, κῶδιξ.
دسته δεστέ, κ. τεστέ, π. δέσμη· δωδεκάς· ὕπερος. — — κατὰ δεσμίδας, κατὰ δωδεκάδας.
دشت δεστί, π. λάγηνος.
دستیار δεστγιάρ, π. βοηθός· φίλος.
دستیاری δεστγιαρί, π. βοήθεια.
دستجك δεστιδζίκ, τ. σταμνίον.
دسکره δεσκερέ, π. ἴδε سکره.
دسم δεσέμ, ἀ. εὔσαρκος, παχύς.
دسوم δουσούμ, πλ. τοῦ προηγ.
دسیسه δεσισέ, ἀ. στρατήγημα, δόλος· ῥαδιουργία.
دسیمتر δεσιμέτρο, ξ. δεκατόμετρον.
دشت δέστ, π. πεδιὰς ἔρημος.
دشمك δεσμέκ, τ. παρακεντεῖν· διατέμνειν.
دشمن δουσμέν, κ. δουσμάν, π. ἐχθρός. جان — θανάσιμος ἐχθρός. ی — قاشق γυνή.
دشنام δουσνάμ, π. λοιδορία, ὕβρις.
دشنه δεσνέ, ἴδε خنجر χαντσέρ.
دشوار δουσβάρ, π. δυςχερής.
دشیك δεσίκ, τ. διάτρητος. دلیك — ὀπαί.
دعا δουά, ἀ. παράκλησις· [εὐχή. — خیر εὐλογία. — بد κατάρα. — ال یق ἐπὶ τούτῳ, τὴν εὐχήν μου, χαῖρε! (τύπος συνήθης ἐν τέλει ἐπιστολῶν). لر — 'ς τὴν εὐχήν μου! χαῖρε! ایدیورلر — δέονται ὑπὲρ ὑμῶν, προσφέρουσιν ὑμῖν τὰ σεβάσματά των. یورمق قسورمق — ἐν τῇ προσευχῇ ἔλλειψιν οὐκ ἔχομεν = οὐ παύομεν δεόμενοι ὑπὲρ ὑμῶν.
دعاجی δουαδζή, τ. ὁ ὑπὲρ ἄλλου δεόμενος, εὐχέτης.
دعاکوی δουαγκιούγι, π. συνών. τοῦ προηγ.
دعامت δεαμέτ, ἀ. στήριγμα
دعوی δεαβί, πλ. τοῦ دعوی δαβά.
دعیم δεαΐμ, πλ. τοῦ دعامت δεαμέτ.
دعوا δαβά, ἴδε دعوی δαβά.
دعوات δεαβάτ, πλ. τοῦ لهٔ δουά.
دعوات δα'βάτ, πλ. τοῦ دعوت .
دعواجی δαβαδζή, τ. ὁ ἐνάγων, ἀντίδικος.
دعوت δα'βέτ, ἀ. πρόσκλησις. — نامه προσκλητήριον. [νος.
دعوتلی δα'βετλί, τ. προσκεκλημένος.
دعوتیه δαβετιγέ, ἀ. δῶρον εἰς τὸν ἐπιδίδοντα πρόσκλησιν.
دعوی δαβά, ἀ. δίκη· διένεξις· ἀπαίτησις. کلمك — κινεῖν ἀγωγήν.
دغدغلق δηγδηγλήκ, τ. τραυλότης.
دغدغه δαγδαγά, ἀ. ταραχὴ πνεύματος· τύρβη.
دغل δεγάλ, π. δόλος· μοχθηρία.
دف δέφ, π. σεῖστρον.
دفتر δεφατίρ, πλ. τοῦ دفتر δεφτέρ.
دفاین δεφαΐν, πλ. τοῦ دفینه .

دفتر δεφτέρ, κ. τεφτέρ, ἀ. κατάστιχον· βιβλίον ἐσόδων τε καὶ ἐξόδων. خاقانی — ὑπουργεῖον τῶν ἀρχείων τοῦ Κράτους. ه ی — ἡ περὶ αὐτοῦ σημείωσις μέλαινα, δηλ. περὶ οὗ ὑπάρχουσι καλαὶ σημειώσεις, κακὴ μνεία.
دفترخانه δεφτερ-χανέ, π. ἀρχεῖα τοῦ Κράτους.
دفتردار δεφτερδάρ, π. γενικὸς ἐλεγκτὴς ἐν ἐπαρχίᾳ.
دفتردارلق δεφτερδαρλήκ, τ. ἡ θέσις τοῦ دفتردار δεφτερδάρ.
دفع δέφ', ἀ. τὸ ἀπομακρύνειν.
دفعات δεφ'άτ, πλ. τοῦ دفعه δεφ'ά.
دفعة δέφ'ατεν, ἀ. διὰ μιᾶς.
دفعه δεφ'ά, ἀ. φορά. — ی ἅπαξ. — ی قاچ καὶ — چوق πολλάκις. — قاچ ποσάκις.
دفن δέφν, ἀ. ἐνταφιασμός· ἐκφορά. کلمك — θάπτειν.
دفنه δέφνε, ξ. δάφνη (φ.).
دفین δεφίν, ἀ. ἐντεταφιασμένος, τεθαμμένος. [χωσμένος.
دفینه δεφινέ, ἀ. θησαυρὸς παρακε-
دق δάκκ, ἀ. τὸ κτυπεῖν, κρούειν. باب کلمك — κρούειν θύραν· ἐπαιτεῖν. دق — من ὅστις τύπτει, τύπτεται, ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν.

دقاق dikáx, ἀ. εἰλεόν (ἀνατ.).
دقاقى dekaíx, πλ. τοῦ دقيق dekiká.
دقت dikát, ἀ ἐπιμέλεια· προσοχή.
دقى dakkí, ἀ. ἐκτικός, φθισικός.
دقيت dakkiyét, ἀ. μαρασμός, φθίσις (παθολ.).
دقيق dekík, ἀ. ἄλευρον.
دقيق dekík, ἀ. λεπτός· δυσνόητος.
دقيقه dekiká, θηλ. τοῦ προηγ. λεπτόν.
دك dék, π. σύγκρουσις.
دك dék, τ. ἄχρις, ἕως. — شمدى ye ἄχρι τοῦδε, ἕως τόρα.
دكين dekiyakín, πλ. τοῦ ἑπομ.
دكان dukiyán, ἀ. ἐργαστήριον.
دكانجى dukiyandží, τ. ἐργαστηριάρχης. [ῥήμ. دكه áxizei· ἀξία.
دكر degér, τ. γ'. ἐνικ. πρός. τοῦ
دكرمان digirmán, καὶ
دكرمن digirmén, τ. μύλος. ى — ال χειρόμυλος. ى — يل ἀνεμόμυλος. ى — صو ὑδρόμυλος. طاشى — μυλόπετρα.
دكرمنجى digirmendží, τ. μυλωθρός.
دكرمنجيلك digirmendžilík, τ. τὸ ἐπάγγελμα τοῦ μυλωθροῦ.
دكرى digirí, τ. στρογγύλος· τετράγωνος.
دكز denís, τ. θάλασσα. كنارى — ἀκτή, παράλιον. طوغرى — ναυτίασις. آدمى — θαλασσινός· ναυτικός. محاربه‌سى — ναυμαχία. قطائى — φῦκος.
دكزجه denízže, τ. θαλασσίως.
دكزلى denizlí, τ. θαλασσινός· ναυτικός. [ἄφσων.
دكسز degisíz, τ. ἀνάξιος, ἄθλιος·
دكش degíš, τ. ἀνταλλαγή.
دكشدرمك degišdirmék, τ. ἀνταλλάσσειν.
دكشكن degišgín, τ. ἠλλαγμένος· μεταβεβλημένος.
دكشدرلمك degišdirlmék, τ. ἀλλάσσεσθαι. [σθαι.
دكشمك degišmék, τ. μεταβάλλε-
دكشمه degišmé, ἴδε دكش degíš.
دكل degíl, τ. δὲν εἶναι· οὐ, οὐ μόνον.
دكلمك dikilmék, ἴδε ديكلمك .
دكلمك dinlemék, ἴδε ديكلمك .
دكلندرمك dinlendirmék, ἴδε ديكلندرمك
دكلمك dinlenmék, ἴδε ديكلمك .
دكلى dikilí, ἴδε ديكلى dikilí.
دكمك deïmék, τ. ἀξίζειν· ἐγγίζειν. — قولاغه βαρκαίνεσθαι. — φθάνειν εἰς τὰ ὦτα.
دكمك dikmék, ἴδε ديكمك dikmék.
دكمك dinmék, ἴδε ديكمك dinmék.
دكمه degmé, τ. μόλις, μετὰ δυσκολίας. حال — δυσκόλως.
دكمه‌جه degmedé, τ. δὲν ὑπάρχει

طولاشمق — ψελλίζειν, βατταρίζειν. ى — قايش koraxistí. [νεύς.
دلاك delláki, κ. τελλάκι, ἀ. βαλα-
دلاك delák, dilák, ἀ. ἐρωτοτροπία.
دلاك dellál, ἀ. μεσίτης· δημόσιος κῆρυξ. [δηγεῖν.
دلالت delálet, ἀ. ἀπόδειξις· τὸ δ-
دلالخ delalík, τ. καὶ
دلالیه delalíyé, ἀ. μεσιτεία· ἀμοιβὴ μεσίτου.
دلاور dilabér, π. ὁ ἔχων καρδίαν, γενναῖος.
دلاوران dilabirán, πλ. τοῦ προηγ.
دلاورى dilabirí, π. γενναιότης, ἀνδρεία.
دلائل delaíl, πλ. τοῦ دليل delíl.
دلب dulp, ἀ. πλάτανος (φ.).
دلبلى dilpáz, π. εὔγλωττος.
دلبلق dilpazlík, τ. καὶ
دلبلكى dilpazí, π. εὐγλωττία.
دلبر dilpér, π. θελκτικός.
دلبسته dilpestén, π. ὁ ἀφοσιούμενος εἴς τι. [πάνι.
دلبند dilpénd, τ. βύσσος, κ. τουλ-
دلبزير dilpezír, π. εὐάρεστος, ἀρέσκων (τῇ καρδίᾳ).
دلپسند dilpesénd, π. ἴδε دلبر .
دلتنك diltenk, π. στενοχωρημένος.
دلجك dilžík, τ. ἐπιγλωττίς, κ. σταφυλίτης· λάπη (παθ.).

πιθανότης, δὲν τὸ πιστεύω, φαίνεται ἀπίθανον νά . . .
دكنك degnék, τ. ῥάβδος. چمق — καὶ چلمق — ῥαβδίζειν. كز — ῥαβδίζεσθαι. ى — چوبان καλαύροψ. ى — قولتوق δικανίκιον.
دكنكچك degnekčík, τ. ῥαβδίον.
دكمك denemék, τ. δοκιμάζειν.
دكيجى dikidží, ἴδε ديكيجى dikidží.
دكين degín, τ. ἕως, μέχρι. — شمدى ye ἄχρι τοῦδε, ἕως τόρα.
دل dil, π. καρδία. جان — καὶ ان — ἐκ ψυχῆς καὶ καρδίας, λίαν ἀσμένως.
دل dil, τ. γλῶσσα· ἰσθμός· τρόπος τοῦ ὁμιλεῖν. ى — چاى ῥόπτρον κώδωνος. الق — κόρυζα (παθ.). يارمى — ψῆφος, ψηφοφορία. لو — طاتلو εὐπροσήγορος. لو — اوزون αὐθάδης· φλύαρος. آلمق — λαμβάνειν πληροφορίαν περὶ τῆς θέσεως τοῦ ἐχθροῦ. طوتمق ى — σιωπᾶν. چيقارمق — ζητεῖν συγγνώμην· αὐθαδιάζειν. كلمك ى — دوشمك ى — πίπτειν εἰς τὴν γλῶσσαν, διασύρεσθαι. ى — يالانچى φιλήγλωσσον (φ.). يالغى — γλῶσσα (ἰχθ.). قوش ى — διάλεκτος τῶν νησίων· μελία (φ.). صارماشمق — καὶ —

دلخوز دلدۆ, π. ὁ ποθούμενος, ὃν ἡ καρδία ζητεῖ. [διος.
دلخراش دلخراش, π. σπαραξικάρ-
دلخواه دلخواه, π. ἐπιθυμητός· ἐ-πιθυμία. [μος.
دلخوش دلخۆش, π. φαιδρός, εὔθυ-
دلدده دلدده, π. ὁ δοὺς τὴν καρδίαν, ἐρῶν τινος.
دلدار دلدار, π. ὁ ἔχων καρδίαν, γενναῖος· ἐρωμένος(η).
دلدوز دلدۆز, π. ὁ τιτρώσκων τὴν καρδίαν.
دلرپا دلروپا, π. θελκτικός.
دلسز دلسز, τ. ἄφωνος, βωβός.
دلسزلك دلسزلك, τ. ἀφωνία, ἀ-λαλία. [δρός.
دلشاد دلشاد, π. περιχαρής, φαι-
دلشكار دلشكار, π. ὁ ζητῶν νὰ εὐχαριστήσῃ τινά.
دلشكسته دلشكسته, π. ὁ ἔχων τὴν καρδίαν συντετριμμένην, πε-ρίλυπος.
دلفروز دلفروز, π. ὁ τέρπων τὴν καρδίαν· παρήγορος.
دلفريب دلفريب, π. ὁ ἀπατῶν τὴν καρδίαν· χαρίεις.
دلفكار دلفكار, π. ὁ δεδηγμένος τὴν καρδίαν, σύννους.
دلفين دلفين, ξ. δελφίν (ἰχθ.).
دلق دلق, ἀ. ῥάσον.
دلك دلك, ἀ. ἔντριψις.
دلك دلك, ἴδε دليك دلك,
دلك دلك, ἴδε دليك دلك.
دلكش دلكش, π. καὶ
دلكشا دلكشا, π. τερπνός, ὡ-ραῖος, εὐάρεστος.
دلكى دلكى, ἴδε تلكى تلكى.
دلكور دلكور, π. ὁ ἔχων τὴν καρδίαν τετυφλωμένην.
دلكير دلكير, π. τεθλιμμένος.
دللشمك دللشمك, τ. πληροφο-ρεῖσθαι ἀμοιβαίως.
دللمك دللمك, τ. λείχειν· κα-κολογεῖν. [κολογεῖσθαι.
دلمك دلمك, τ. λαλεῖν· κα-
دلو دلو, τ. ὁ ἔχων γλῶσσαν, φλύαρος.
دلم دلم, τ. τμῆμα ἄρτου.
دلماج دلماج, τ. διερμηνεύς.
دلمرده دلمرده, π. τεθλιμμένος.
دلمك دلمك, τ. διατρυπᾶν.
دلمل دلمل, π. ἐρέβινθος(φ.).
دلمه دلمه, τ. διάτρησις.
دلمه دلمه, τ. κατὰ τὴν γλῶσ-σάν του.
دلنشين دلنشين, π. χαρίεις.
دلمك دلمك, τ. τρυπᾶσθαι.
دلمك دلمك, ἴδε دليمك .
دلخوده دلخوده, π. ἐραστής, ἐρωτόληπτος.

دلنواز دلنواز, π. ὁ θωπεύων τὴν καρδίαν, θωπευτικός.
دلنوازلق دلنوازلق, τ. θωπεία.
دلو دلو, ἀ. ὑδρία, κάδος· Ὑ-δροχόος(ἀστρον.). Πλ. ـلر καὶ
دلمك دلمك, ἴδε دليمك .
دلى دلى, τ. παράφρων. — صاچه‌سى — λήρημα, λῆρος. — سى اولق — ἐ-ρᾶν μανιωδῶς. [φρόνως.
دليجه دليجه, π. ὀλίγον τρελλός· ἀ-
دليجه دليجه, τ. ἥρα, ζιζάνιον(φ.)
دلير دلير, π. ἀνδρεῖος, γενναῖος.
دلير دلير, π. ἡρωϊκῶς.
دليرمك دليرمك, τ. παραφρονεῖν.
دليقانلو دليقانلو, τ. νέος, νεανίας.
دليك دليك, τ. ὀπή. — بوغاز — οἰσοφάγος (ἀνατ.). — قالبا — πυράμβη. — قولاغى νοήμων, ἀγ-χίνους.
دليكلو دليكلو, τ. διάτρητος.
دليل دليل, ἀ. ὁδηγός· ἀπόδειξις.
دليلك دليلك, τ. παραφροσύνη· τρέλλα.
دليلكه دليلكه τ. τρελλά. [χυσία.
دم دم, ἀ. αἷμα. — سفك — αἱματο-
دم دم, π. πνοή· ἀναπνοή· στι-γμή. — اورمق — ἀναπνέειν· ὁμι-λεῖν. — سورمك — διάγειν καλῶς.
دم دوم, π. οὐρά· ἄκρα.
دماء دما, ἀ. πλ. τοῦ دم دم.
دمادم دمادم, π. ἐνίοτε.
دمار دمار, ἀ. ἀπώλεια, φθορά.
دماغ دماغ, ἀ. μυελός· ἐγκέφα-λος (ἀνατ.).
دماغ دماغ, π. ὑπερῴα, κ. οὐρα-νίσκος (ἀνατ.). [ἀνατ.).
دماغچه دماغچه, τ. παρεγκεφαλίς
دمباز دمباز, π. κόλαξ.
دمبازى دمبازى, π. κολακεία.
دمبال دمبال, π. καὶ
دمباله دمباله, π. οὐρά· ῥάχις (ἀνθρώπου).
دمبدم دمبدم, π. πάντοτε.
دمبسته دمبسته, π. πνευστιῶν, ἀσθμαίνων· ἄφωνος, ἄλαλος.
دمبلك دمبلك, τ. κύμβαλον.
دمت دمت, ξ. δέμα, δεσμίς.
دمتلك دمتلك, τ. δένειν εἰς δεσμίδας.
دمدار دمدار, π. ὁ ἔχων οὐράν· ὀπισθοφυλακή (στρατ.).
دمدمه دمدمه, π. τύμπανον· ὀ-χλαγωγία· ἀπάτη.
دمرگى دمرگى, ἴδε گرگ تمرگى.
دمساز دمساز, π. φίλος.
دمسازى دمسازى, π. φιλία.
دمع دمع, ἀ. δάκρυ.
دمعان دمعان, ἀ. κλαίειν.
دمعه دمعه, ἀ. ἐπιφορά(παθ.).
دمكش دمكش, π. ὁ σύρων τὴν

ἀναπνοήν του, τραγῳδιστής· εἶδος περιστερᾶς.

دمل دوممέλ, ἀ. φλύκταινα. Πλ دمامل καὶ دماميل.

دمن دίμν, ἀ. κόπρος.

دمنه دεμνέ, ἀ. θώς (ζ.).

دموع دουμού', πλ. τοῦ دمع δέμ'.

دموى δεμεβίγι, ἀ. αἱματώδης

دمويه δεμεβιγέ, πλ. τοῦ προηγ.

دى δεμί, τ. ὕφασμα.

دميده δεμιδέ, π. ἀνοικτός.

دمير δεμίρ, τ. σίδηρος· ἄγκυρα. ـى — σιὰν ὑννίον ἀρότρου. — قوق σκωρία. آلتى — ἀγκυροβολεῖν. آلمق — καὶ قالدیرمق — αἴρειν ἄγκυραν. ـول — σιδηρόδρομος.

دميرجى δεμιρδζί, τ. σιδηρουργός.

دميرجيلك δεμιρδζιλίκ, τ. σιδηρουργική. [λεῖν.

دميرلمك δεμιρλεμέκ, τ. ἀγκυροβο-

دميرلو δεμιρλή, τ. σιδηροῦς· ἠγκυροβολημένος.

دمين δέμιν, τ. ἤδη, πρὸ ὀλίγου.

دن δάν, δέν, τ. μόρ. ἐκ, ἀπό.

دناست δενασέτ, ἀ. ῥυπαρότης.

دنانير δενανίρ, πλ. τοῦ دينار δινάρ.

دناءت δεναέτ, ἀ. εὐτέλεια, χαμέρπεια.

دنبال δουνπάλ, π. ἴδε دمبال.

دنبلك δουνπελέκ, ἴδε دمبلك.

دندان δενδάν, π. ὀδούς. [παλξις.

دندانه δενδανέ, π. ὀδοντοειδὴς· ἔ-

دنس δενές, ἀ. ῥυπαρότης.

دنك δένκ, τ. δέμα (ἐμπορευμάτων)· ἰσορροπία

دنك δένκ, π. εὐήθης, βλάξ.

دنكل δινγκίλ, ἴδε دينكل διγκίλ.

دنكلمك δενγκιλεμέκ, τ. δένειν εἰς δεματα· φέρειν εἰς ἰσορροπίαν.

دنمك δενεμέκ, ἴδε دكمك δένεμέκ.

دنى δενί, ἀ. ταπεινός, εὐτελής, ἀγεννής.

دنيا δουνγιά, ἀ. κόσμος. ـپرست — κοσμολάτρης, φιλόκοσμος. — طوردچه ἐν ὅσῳ ὁ κόσμος ὑπάρχει. ـيه كتورمك — γεννᾶν. كلمك — γεννᾶσθαι. ـيه كيرمك — συζεύγνυσθαι.

دنيالق δουνγιαλήκ, τ. τὰ ἀγαθὰ τοῦ κόσμου τούτου· τύχη.

دنيالو δουνγιαλή, τ. καὶ

دنيوى δουνγεβί, ἀ. κοσμικός.

دو δού, π. δύο.

دوا δεβά, ἀ. ἰατρικὸν, φάρμακον.

دواپ δεβάπ, πλ. τοῦ دواب δαππέ.

دوات δεβάτ, ἀ. μελανοδοχεῖον.

دوار δεβάρ, ἀ. σκοτοδινίασις (παθ.).

دوار δεββάρ, ἀ. ὀστρεφόμενος. طاشه — τροχοφόρος (ἐπὶ ζῳοφ(ων).

دوار δεββαρέ, ἀ. διαβήτης.

دوارى δεββαρί, ἀ. περιοδικός.

دوازده δουβαζδέ, π. δώδεκα.

دوازدهم δουβαζδεχέμ, π. δωδέκατος.

دواى δεβαή, πλ. τοῦ دوا δαϊγέ.

دواق δουβάκ, τ. νυμφικὴ καλύπτρα

دوال δεβάλ, ἀ. κιρσός (χειργ.).

دواليپ δεβαλίπ, πλ. τοῦ دولاب.

دوام δεβάμ, ἀ. διάρκεια, ἐνδελέχεια· προςπάθεια· ἐπιμονή. — ـر καὶ — على ال καὶ — اوزره — διαρκῶς, κατὰ συνέχειαν.

دوامسز δεβαμσήζ, τ. ἀσταθὴς· ὁ μὴ ἐμμένων εἰς . . .

دوامسزلق δεβαμσηζλήκ, τ. ἀστασία.

دواملو δεβαμλού, τ. ἐπίμονος.

دوان δεβάν, π. ὁ τρέχων.

دواوين δεβαβίν, πλ. τοῦ ديوان.

دواهى δεβαχί, πλ. τοῦ داهيه.

دوايات δεβαγιάτ, πλ. τοῦ دوات.

دواير δεβαΐρ, πλ. τοῦ دائره δαϊρέ.

دوب δούπ, τ. ὅλως. ـور — ὅλως ὁμαλός, ὁμαλώτατος.

دوباره δουπάρα, π. δίς. [πάτη.

دوباره δουπάρα, τ. πανουργία, ἀ-

دوباره جى δουπάραδζι, τ. ἀπατεών, δόλιος.

دوپا δούπα, τ. γεφυροσκάφιον· φάτνωμα, κ. πολεμίστρα.

دوپا δουπά, π. δίπους.

دوت δούτ, τ. συκάμινον.

دوتا δουτά, π. διπλοῦς.

دوتارى δουτδρί, τ. φλύαρος.

دوچار δουτδάρ, π. περιπεσών. — اولق ἐμπίπτειν (εἰς δυστυχήματα). [ἄλσος.

دوحه δεβχά, ἀ. δένδρον ὑψηλόν·

دوخت δούχτ, π. παρθένος.

دوخته δουχτέ, π. ἐρραμμένος, κεντημένος.

دود δούδ, ἀ. ἕλμινς, σκώληξ· ἔντομον. ـ الحرير — μεταξοσκώληξ. حديث — χρυσαλίς.

دود δούδ, π. καπνός. ـلو — καπνὸς τῆς καρδίας· οἰμωγή.

دودت δούτ, τ. ἴδε دوت δούτ.

دودق δουδάκ, ἴδε دودك δουδάκ.

دودك δούδάκ, ἴδε دودق δούδάκ.

دودمان δουδμάν, π. οἰκογένεια· φυλή· δυναστεία.

دودو δουδού, τ. ψιττακός (πτ.)· κυρία (Ἀρμενίς).

دودوك δούδάκ, τ. αὐλός, φλογέρα.

دودوكچى δούδάκτδί, τ. αὐλητής.

دور δέβρ, ἀ. μεταπολίτευσις· στροφή, κύκλος· περιοδεία· περίοδος· ἐποχή, αἰών· μεταβίβασις. [κράν.

دور δούρ, π. μεμακρυσμένος· μα-

دورلو دوبُر-ا-دوبُر، π. λίαν μεμακρυσμένος· ἐνίοτε.
دوران دوبران، π. τύχη· κόσμος.
دوران دوبران، π. κυκλοφορία, χρόνος، ἐποχή.
دورانديش دورلو دوبُر-ندوبُش، π. ὀξυδερκής، ὀξύνους.
دورباش دوربَاش، π. ῥόπαλον· μάστιξ. [σκόπιον.
دوربين دوربِين، τ. ὀξυδερκής· τηλε-
دوربه دوربِه، ἴδε دوربين.
دورشدن دوردَه‌دَرمه‌كِ، τ. κεντρίζειν. [κινεῖν.
دورتن دوردَمه‌كِ، τ. ὠθεῖν· σείειν،
دورشمن دوردَه‌مه‌كِ، τ. πειρᾶσθαι.
دوروك دوروبُك، τ. κορυφή· ἀκρώρεια· κολοφών. [μένος.
دورلش دوبرلمِش، τ. ἀνατετραμ-
دورلش دوبه‌لمِش، τ. διπλωμένος· τυλιγμένος. [σθαι.
دورلمك دوبرلمه‌كِ، τ. ἀνατρέπε-
دورلمك دوبه‌لمه‌كِ، τ. διπλόνεσθαι.
دورمك دوبرمه‌كِ، τ. ἀνατρέπειν.
دورمك دوبرمه‌كِ، τ. διπλόνειν، τυλίσσειν.
دورند دوربِند، ἴδه دربند.
دورنك دوربِنگ، π. δίχρουν.
دورنما دوربنوما، π. διόραμα· πανόραμα. [γράφος.
دورنويش دوبُر-ا-نوبِش، π. τηλε-

دورو دوربُو، π. διπρόσωπος.
دوروم دوربه‌م، τ. πτύξ، πτυχή.
دوري دوبرِی، ἀ. περιστρεπτικός.
ـيه — حركت κυκλοφορία.
دوري دوربِی، τ. φαιός، πυρρόχρους.
دوري دوربِی، π. ἀπομάκρυνσις.
دوز دوبُز، π. (ἐν συνθ.) ὁ ῥάπτων.
— باز ῥακορράπτης، παλαιορράπτης.
دوز دوبُز، τ. ὁμαλός، ἰσόπεδος.
دوزاق دوزاق، ἴδε دولاب دوزاق.
دوزتمك دوبُزتمه‌كِ، τ. τακτοποιεῖν، διευθετεῖν· ἰσοπεδοῦν.
دوزجه دوبُزجه، τ. ὁμαλῶς πως· εἰλικρινῶς، διαρρήδην.
دوزخ دوزخ، π. ᾅδης، κόλασις· ποινή· πόνος. — اهل κολασμένος.
دوزدوز دوبُزدوبُز، τ. ὁ διευθετῶν.
دوزلتمك دوبُزلتمه‌كِ، ἴδε دوزلمك.
دوزكون دوبُزگون، τ. ψιμμύθιον· τακτοποιημένος· ἐν τάξει.
دوزكونجى دوبُزگونجِی، τ. καλλωπίστρια.
دوزكونلك دوبُزگونلُك، τ. τακτοποίησις· καλλωπισμός.
دوزكونلمك دوبُزگونلمه‌كِ، τ. ψιμμυθιοῦν.
دوزلك دوبُزلمه‌كِ، τ. ἀδιόρθωτος.
دوزلمك دوبُزلمه‌كِ، τ. τακτοποιεῖσθαι.

دوزلمك دوبُزلمه‌كِ، τ. ἐξομαλύνειν
دوزمك دوبُزمه‌كِ، τ. τακτοποιεῖν· διευθετεῖν.
دوزمه دوبُزمه، τ. ψευδής، ἐπίπλαστος· τὸ πλάττειν ἐξ ὑπερβολῆς (λόγον κτλ.).
دوزن دوبُزن، τ. τάξις· ἀναλογία.
دوزمك — كسمك κοσμεῖν. [σθαι.
دوزنجمك دوبُزنجمه‌كِ، τ. καλλωπίζε-
دوزولمك دوبُزولمه‌كِ، ἴδε دوزلمك.
دوزى دوبُزی، τ. ἐπίπεδος. ـيه — διηνεκῶς.
دوزينه دوزينه، ξ. δωδεκάς.
دوست دوست، π. φίλος.
دوستان دوستان، πλ. τοῦ προηγ.
دوستانه دوستانه، π. καὶ
دوستجه دوستجه، τ. φιλικῶς.
دوستدار دوستدار، π. φίλος· ἀφωσιωμένος· φιλικῶς. [λιοῦσθαι.
دوستلاشمق دوستلاشمق، τ. συμφι-
دوستلق دوستلوق، τ. καὶ
دوستى دوستی، π. φιλία.
دوش دوش، π. ὦμος (ἀνατ.)· χθὲς τὴν νύκτα· ὄνειρον. كلك — συναντᾶσθαι. كورمك — ὀνειρεύεσθαι. ورمك — ἐξηγεῖν ἐνύπνιον.
دوش دوش، τ. στῆθος، θώραξ (ζώου)· ἀκρωμίς (ἵππου).
دوشاخه دوشاخه، π. κλοιὸς περὶ τὸν τράχηλον τῶν καταδίκων.

دوشمك دوشمه‌كِ، τ. στρώνειν δάπεδον (διὰ τάπητος، ψιάθου κτλ.)· διασκευάζειν (οἰκίαν، θάλαμον)· σανιδόνειν δάπεδον.
دوشرمك دوشرمه‌كِ، τ. διὰ ἄλλου συλλέγειν· διπλόνειν δι' ἄλλου.
دوشرلمك دوشرلمه‌كِ، τ. συλλέγεσθαι· συστέλλεσθαι.
دوشرمك دوشرمه‌كِ، τ. συλλέγειν.
دوشرمك دوشرمه‌كِ، τ. دوشورمك.
دوشك دوشه‌كِ، τ. στρῶμα· κλίνη.
دوشكون دوشكون، τ ἔκπτωτος· ὑποτετιμημένος. ى — بخت λαίμαργος. [πτωτος.
دوشمز دوشمز، τ. ὁ μὴ πίπτων، ἄ-
دوشمك دوشمه‌كِ، τ. πίπτειν· συμπίπτειν· γίνεσθαι. — اوجاغه ἐπικαλεῖσθαι τὴν συνδρομήν. — خسته ἀσθενεῖν. — كوكك ὑπενθυμίζεσθαι.
دوشنبه دوشنبه، π. Δευτέρα.
دوشنمك دوشنمه‌كِ، τ. ἐξαπλοῦσθαι κατὰ γῆς· διασκευάζεσθαι. [τι.
دوشنمك دوشنمه‌كِ، τ. σκέπτεσθαί
دوشوت دوشوت، τ. πηρός· ἔμβρυον.
دوشورمك دوشورمه‌كِ، τ. ῥίπτειν· καταβάλλειν. — چوچق ἐκτιτρώσκειν. — كوك ταπεινοῦν.
دوشورمه دوشورمه، τ. ῥίψις. چوچق — ἔκτρωσις.

كوشو دوشو δϑϑκι, τ. ἀνάπηρος.
كوشمك دوشمك δϑϑεμέκι, ἴδε كوشمك.
كوشولو دوشولو δϑϑελή, τ. διεσκευασμένος· λιθόστρωτος.
كوشه دوشه δϑϑεμέ, τ. δάπεδον· ἔπιπλα.
كوشيز دوشيز δϑϑιζέ, π. παρθένος (κόρη).
كوغرامق دوغرامق δογραμάκ, ἴδε طوغرامق.
كوغرى دوغرى δογρού, ἴδε طوغرى توغرού.
كوغمق دوغمق δογμάκ, ἴδε طوغمق توγμάκ.
كوغه دوغه δουγά, ἀ. ἐπιδημία.
كوقتور دوقتور δοκτόρ, ξ. ἰατρός.
كوقمق دوقمق δοκουνμάκ, ἴδε طوقمق.
كوقه دوقه δούκα, ξ. δούξ.
كوكانه دوكانه δουκιανέ, π. δίχρους· ἀνὰ δύο· γονυκλισία διπλῆ κατὰ τὴν προσευχήν.
كوكتمك دوكتمك δϑϑκετμέκι, ἴδε كوكمك.
كوكج دوكج δϑϑκιϑζ, τ. κόπανος.
كوكدرمق دوكدرمق δονδουρμάκ, ἴδε طوكدرمق.
كوكدرمك دوكدرمك δϑϑκιδηρμέκι, τ. χύνειν δι' ἄλλου.
كوكدو دوكدو δογιδού, καὶ
كوكدى دوكدى δογιδή, τ. σφυρίον· κόπανος· ὕπερος.
كوكش دوكش δϑγιϑξ, τ. ἀγών, πάλη, μάχη.
كوكشمك دوكشمك δϑγιϑξμέκι, τ. παλαίειν.
كوكلمك دوكلمك δϑγιϑλμέκι, τ. τύπτεσθαι
كوكم دوكم δϑγιϑμ, ἴδε دوكم δϑγιϑμ.
كوكمانه دوكمانه δοκιουμχανέ, τ. μεταλλοχοεῖον.
كوكلمك دوكلمك δϑγιμελεμέκι, ἴδε كوكمك.
كوكمك دوكمك δϑκιμέκι, τ. χύνειν· ἀναλύειν (μέταλ.). — صو σύρειν· χύνειν ὕδωρ. — عسكر ἀποβιβάζειν στρατόν.
كوكمك دوكمك δϑγιμέκι, δοβμέκι, τ. τύπτειν, δέρειν. — خرمن ἀλωνίζειν.
كوكه دوكه δϑκιμέ, τ. χυτὸς, ἀπὸ χοάνης περασμένος· ἀνάλυσις (μετάλλων). — ايش μεταλλοχοεῖον.
كوكه دوكه δϑγιμέ, τ. ἐσφυρηλατημένος.
كوكه دوكه δϑγιμέ, τ. πόρπη, κομβίον.
كوكه جى دوكه جى δϑκιμεδζί, τ. μεταλλοχύτης
كوكه لمك دوكه لمك δϑγιμελεμέκι, τ. κομβόνειν
كوكن دوكن δουγέν, τ. φραγγέλιον.
كوكن دوكن δοβέν, τ. ὁ τύπτων.
كوكنتى دوكنتى δϑκιϑντϑ, τ. κεχυμένον τι, ὑπόλοιπον, λείψανα.
كوكنمك دوكنمك δϑκενμέκι, ἴδε كوكتمك.
كوكنمك دوكنمك δϑκινμέκι, τ. περιχύνεσθαι.
كوكنمك دوكنمك δοβουνμέκι, τ. τύπτεσθαι.
كوكوش دوكوش δϑγιϑξ, ἴδε دوكش δϑγιϑξ.
كوكوم دوكوم δϑγιϑμ, τ. κόμβος, δεσμός.
كوكومك دوكومك δϑγιϑμελεμέκι, ἴδε كوكلمك
كوكون دوكون δουγιούν, τ. γάμος, χαρά. — چچك γναφάλιον (φ.).
كول دول δούλ, ἴδε طول τούλ.
كول دول δούλ, τ. σπόρος· ἔμβρυον· γένεσις (φυσιολ.). — يتاغى μήτρα (ἀνατ.).

كول دول δουβέλ, πλ. τοῦ طول δεβλέτ. — متفقه αἱ σύμμαχοι δυνάμεις.
كولاب دولاب δολάπ, ἀ. ἑρμάριον· περίαπτον· μαγγανοπήγαδον· παγίς.
كولاشمق دولاشمق δολαϑμάκ, ἴδε طولاشمق.
كولت دولت δεβλέτ, ἀ. κυβέρνησις, δυναστεία· δύναμις· βασίλειον, κράτος· εὐδαιμονία. — پاى τὸ ἄσυλον τῆς εὐτυχίας, βασιλεὺς, ἡ A. M. ὁ Σουλτᾶνος. — صاحب εὐτυχής. — اقبال اللهو — καὶ اقبال اللهو — εὐτύχει! εὐτυχεῖτε! (πρὸς πρόσωπον ἀναχωροῦν).
كولتچه دولتچه δεβλέττϑε, τ. ἐπισήμως, κατὰ τὰ εἰθισμένα τῇ κυβερνήσει.
كولخانه دولخانه δεβλετχανέ, π. οἰκία τῆς εὐτυχίας.
كولتخواه دولتخواه δεβλετχάχ, π. καλοθελητής
كولتلو دولتلو δεβλετλϑ, τ. εὐδαιμονέστατος, ἐξοχώτατος (τίτλος ἐπίσημος ἀπονεμόμενος εἰς τὴν A. M. τὸν Σουλτᾶνον καὶ εἰς τοὺς μεγιστᾶνας τοῦ Ὀθωμ. Κράτους).
كولتلى دولتلى δεβλετλί, τ. πλούσιος· ἰσχυρός.
كولتمند دولتمند δεβλετμένδ, π. εὐτυχής.
كولجل دولجل δουλδζίλ, τ. φορβάς.
كولوك دولوك δουλιούκι, τ. γαλήνη, ἡσυχία.
كولكر دولكر δϑγκέρ, τ. τέκτων, ξυλουργός. — اوى ἀχιλλεία πόα (φ.). — بالغى Ζεὺς, Χριστόφαρον (ἰχθ.).
كولكرلك دولكرلك δϑγκερλίκι, τ. λεπτουργική, τεκτονική.
كولنكچ دولنكچ δουλενκιούδζ, τ. χορυδαλλός (πτ.)· σεισοπυγίς (πτ.).
كوم دوم δούμ, τ. ὅλως. — تو — ὁμαλώτατος.
كوم دوم δουβούμ, π. δεύτερος.
كومانس دومانس δομάτες, ἴδε طومانس.
كومالمق دومالمق δουμαλαμάκ, τ. ἀνασηκόνειν τὸ φόρεμα· κλίνειν τὴν κεφαλήν.
كومان دومان δουμάν, τ. ὁμίχλη· καπνός.
كومك دومك δουμάκ — ἐπιτιμᾶν· βάλλειν εἰς ἐνέργειαν. — چك — ἐπιτιμᾶσθαι αὐστηρῶς. — اوستنده ى — νωπός. — قاعق تو ى — ἐπείγεσθαι.
كومانلامق دومانلامق δουμανλανμάκ, τ. καπνίζεσθαι· ἐρεθίζεσθαι, ἀνάπτειν. — قفايى ζαλίζεσθαι (γενικῶς), μεθύειν.
كومن دومن δϑμέν, τ. πηδάλιον, οἴαξ.
كومنجى دومنجى δϑμενδζί, τ. πηδαλιοῦχος.
كون دون δέβν, ἀ. εὐτέλεια.
كون دون δούν, ἀ. κατώτερος, ταπεινός. — ايا — εὐθηνῶς.
كون دون δϑν, τ. χθές. — اخشام χθὲς τὸ ἑσπέρας. — دكل دها اوليسى — كون ἀντίπροχθες.

دونگ دونماماک, ἴδε طونگ .
دونرمك دونديرمیکی, τ. στρέφειν· μεταβάλλειν.
دونش دونیژ, τ. ἐπάνοδος.
دونشه دونیژدێ, τ. καὶ
دونشی دونیژدین, τ. εἰς, κατὰ τὴν ἐπάνοδον. [ποχώρησις.
دونگ دونیکی, τ. εὐμετάβολος· ὑ-
دونگ دونیکی, τ. πέταυρον.
دونگل دونگیوڵ, τ. μέσπιλον.
دونگی دونکی, τ. χθεσινός. [φή.
دونم دونیم, τ. στρέμμα· περιστρο-
دونمك دونمیکی, τ. ἐπανέρχεσθαι· μεταβάλλεσθαι· ἀλλάσσειν θρήσκευμα· ἐπιστρέφειν. — یی τرەللاینەسەتھاڵ.
دونمك دوبەنمیکی, τ. ἐπῳάζειν.
دونمه دونمی, τ. ἐπιστροφή· ἀρνησίθρησκος.
دونما دونامە, τ. στόλος· φωταψία.
دوولو دوبێللو, ξ. μονομαχία.
دوه دەبێ, τ. κάμηλος (ζ.). — قوشی στروυθοκάμηλος (πτ.). — سی — ئیقا لاما (ζ.). — ئیەلی στρουθοκαμηλίτης (πτ.). طیانی — βήχιον (φ.). دیکی — σκόλυμος (φ.).
دوەجی دەبەدژی, τ. καμηληλάτης.
دویت دیبیت, ἴδε دیوت دیبیت.
دویست دوبیست, π. διακόσιοι.

دهش)(300)(دویست

دهرمك دەبیرمیکی, τ. ἀνατρέπειν.
دهلق دوبڵیوڵماک, ἴδε طولق .
دهمق دوبڵماک, ἴδε طومق .
ده دە, دێ, ێن, ێیس· καί. — او ێن تۆ ئویکیە. تۆ — کو ێلثێ καὶ ἴδέ.
ده دێ, ئەنتی ئەو دی, τ. ἄγε! ἐμπρός!
ده دێچ, π. δέκα.
ده دیچ, π. κώμη, χωρίον· (ێن συνθ.) ὁ διδούς. — ئیمر ὁ διατάσσων.
دها دەچە, τ. ἀκόμη, προέτι.
دهدا دەچەدا, ἀ. νοημοσύνη· πανουργία.
دها دوچە, ἀ. λίαν μοχθηρός.
دهات دوچەت, πλ. τοῦ دهای دەچی.
دهارس دەچەریس, πλ. τοῦ دهرس .
دهارر دەچەریر, πλ. τοῦ دهرار .
دهاقنه دەچەقنێ, πλ. τοῦ دهقان .
دهالیر دەچەلیز, πλ. τοῦ دهلیز .
دهان دەچەن, π. στόμα. [παρότης.
دهانت دەچەنێت, ἀ. τὸ ἐλαιῶδες, λι-
دهر دێچر, ἀ. αἰών· ἐποχή.
دهرا دێچرەن, ἀ. αἰωνίως.
دهرار دەچرار, ἀ. καὶ
دهرس دەچرێس, ἀ. συμφορά.
دهره دەچرێ, π. ἀμητήριον· πέλεκυς.
دهری دەچری, ἀ. ὁ μὴ πιστεύων εἰς τὴν ὕπαρξιν τοῦ ἄλλου κόσμου, ἀλλ' εἰς τὴν αἰωνιότητα τοῦ παρόντος.
دهزار دەچزار, π. μύρια.
دهش دیچش, π. δίδειν.

دهشت دەچشێت, ἀ. θάμβος, τρόμος.
دهقان دەچقان, ἀ. δημογέρων.
دهقان دیچقان, π. χωρικός· γεωργός.
دهل دوچوڵ, π. κρότων (ἀνατ.).
دهلیز دەچلیز, ἀ. αὐλή, προπύλαιον.
دهم دەچوم, π. δέκατος.
دهن دوچن, π. ἔλαιον.
دهن دەچێن, π. στόμα. [τώδης.
دهنی دوچنی, ἀ. ἐλαιώδης, στεα-
دهور دەچۆر, πλ. τοῦ دهر دێچر.
دهیا دەچیا, π. μέγας.
دهیم دەچیم, π. στέμμα, διάδημα.
دی دی, ἴδε ده دێ.
دیات دیگات, πλ. τοῦ دیت دیگێت.
دیاجیر دیگاجیز, πλ. τοῦ دیجور .
دیار دیگار, ἀ. τόπος, χώρα.
دیاقون دیاکوز, ξ. διάκονος.
دیانت دیگانێت, ἀ. εὐλάβεια.
دیپ دیپ, τ. βάθος· ὑπώρεια· πυθμήν
دیبا دیپا, π. μεταξωτὸν χρυσοῦφαντον. [οἴμιον.
دیباجه دیپاچێ, ἀ. πρόλογος, προ-
دیپک دیپێك, τ. ὕπερος, ἰγδίον.
دیپلوماتیك دیپۆزیك, τ. προσωμίς (πυροβόλου).
دیپ دیپ, τ. ὅλως, ἐντελῶς. — دیری ὁλοζώντανος.
دیپلوم دیپلۆم, ἴδε دیپلومه دیپلوم.
دیپلومات دیپلومات, ξ. διπλωμάτης.
دیپلومه دیپلوما, ξ. δίπλωμα.

دیت دیگێت, ἀ. τιμὴ τοῦ αἵματος.
دیتمك دیتمیکی, τ. ξαίνειν· ἐκπτύειν.
دیجور دیگۆزوڕ, ἀ. σκοτεινότατος.
دید دید, π. (ێن συνθ.) θεωρούμενος.
دیدار دیدار, π. ἡ μετ' ἀπουσίαν θέα τινός· συνομιλία· ὄψις, πρόσωπον.
دیدان دیدان, πλ. τοῦ دد دوڵ.
دیدبان دیدبان, π. ἐπόπτης· φύλαξ, σκοπός, φρουρός· τελώνης κτλ.
دیدرکین دیدرگین, τ. ἀλήτης.
دیدینمك دیدینمیکی, τ. ἐκπτύεσθαι· ξαίνεσθαι.
دیدنی دیگدەنێ, π. ἔθος, συνήθεια.
دیده دیدێ, π. (ێن συνθ.) ὁ ἰδών· λαβών· δοκιμάσας. — امور ὁ ἰδὼν ὑποθέσεις, πεπειραμένος. — ی ὁ μηδέποτε ὁραθείς, σπάνιος.
دیده دیدێ, π. ὀφθαλμός.
دیدبان دیدەبان, π. ἴδε دیدبان .
دیده‌کشا دیدێ-کشاد, π. ὁ φωτίζων.
دیده‌کشاد دیدێ-کشادێ, π. ὀξυδερκής.
دیدی قودی دیدی-کودو, τ. κακολογία, ἄρρητα θέματα.
دیر دێگر, ἀ. μονή· ναός.
دیرسك دیرسێکی, τ. γωνία· ἀγκών (ἀνατ.) اوچی — ὠλέκρανον (ἀνατ.) ی — ایت χλωρίων (πτ.).
دیرك دیرێکی, τ. κίων· δοκός· ἱστός.

ی — πρωραῖος ἱστός. غرانی
ی — μέγας ἱστός. قوندره میچانه
ی — φόβος(ναυτ.). [ἀνιστάναι.

دیرلتمك diριλετμέκι, τ. ζωογονεῖν·
دیرلك diριλίκι, τ.ζωή, τρόπος ζωῆς.
دیرلمك diριλμέκι, τ. ζωογονεῖσθαι· συναγείρεσθαι.
دیرمك deïρμέκι, τ. συλλέγειν.
دیرمه deïρμέ, τ. συνηθροισμένος· συνηνωμένος.
دیرن diρέν, τ. χονδρὸν τρίκρανον.
دیرنك diρνέκι, τ. συνάθροισις.
دیرنمك diρενμέκι, τ. συσφίγγεσθαι· ἀνθίστασθαι.
دیروز diρούζ, π.χθές. [τείνειν.
دیرمك diρεμέκι,τ.συσφίγγειν ἐκ-
دیری diρί, τ. ζῶν, ζωντανός.
دیرلتمك diριλετμέκι, ἴδε دیرلتمك .
دیریم deïρίμ, τ. συνάθροισις· συλ-
دیرین diρίν, π. καὶ [λογή.
دیرینه diρινέ, π. ἀρχαῖος.
دیز dίζ, τ. γόνυ (ἀνατ.). چوکمك — γονυκλινεῖν. قیاغی — ἐπιγονίς (ἀνατ.). سز — ἄπιστος, ἀχάριστος. یوکی —ὄκλασις(ἀνατ.)
دیزگین dίζ-γκίν, τ. ἡνία, ῥυτήρ.
دیزلاق dίζλάκ, τ. φαλακρός.
دیزلدامق dίζλδαμάκ, τ. βομβεῖν· τονθορίζειν.
دیزلك dίζλίκι, τ. περισκελίς.
دیزلمك dίζλμέκι, τ. ταξιθετεῖσθαι.
دیزمان dίζμάν, τ. μέγας, μακρός.
دیزمك dίζμέκι, τ. διευθετεῖν.
دیزی dίζί, τ. σύνθεσις· σειρά.
دیزین dίζίν, τ. ἐν τάξει. — — τακτικῶς, ἀλλεπαλλήλως.
دیش dίš, τ. ὀδούς. لر — اوك τομεῖς, διχαστῆρες. ی — کوپك καὶ ی — کوز κυνόδους. — آزی μυλίτης, κ. τραπεζίτης. — آی οὖλον. اوی — ἐλελίφασκος (φ.). اغریسی — ὀδονταλγία (παθ.). کاپتی — ὀδοντάγρα. توزی — ὀδοντόσμηγμα. — سورمه سی ὀδοντοφυΐα. یولاق — μελία (φ.).
دیش deïš, τ. λόγος·διαβεβαίωσις.
دیشاری dišάrï, ἴδε طیشاری .
دیشچی diščί, τ. ὀδοντοϊατρός.
دیشلمك dišlέmέk, τ. δάκνειν.
دیشلی dišlί, τ. ὁ ἔχων ὀδόντας.
دیشی dišί, τ. θηλή. ارسلان — λέαινα (ζ.).
دیغدیغلیق dïγdïγlïγlïk,τ.τραυλότης.
دیك dïk, τ. ὀρθός, ἀπόκρημνος.
باش — ἰσχυρογνώμων. — — ἀκαρδαμυκτί. سس — ὀξυφωνία. یوز — τραχυλόγος.
دیگ dïγk, π. χύτρα· λέβης.
دیك dïk, ἀ. ἀλέκτωρ.

دیکر dïgkέr, τ. ἄλλος· διάφορος. بار — ἄλλην φοράν. کون — διάφορος. زون — μεθύριον.
دیکسنمك dïksïnmέk, ἴδε تنسنمك .
دیکش dïkïš, τ. ῥαφή. طوزمق — ἐπερείδεσθαι. [πελίς.
دیکك dïkέk, ἀ. παρασπάς· ἀμ-
دیکلتمك dïnlεtmέk, τ. ἀναπαύειν· ποιεῖν ἀκούειν.
دیکلمك dïkïlmέk, τ. ῥάπτεσθαι.
دیکلندرمك dïnlεndïrmέk, τ. ποιεῖν ἀναπαύειν· ποιεῖν ἀκούειν.
دیکلنمك dïnlεnmέk, τ. ἀναπαύεσθαι· ἀκούεσθαι.
دیکلمك dïnlεmέk, τ. ἀκούειν.
دیکم dïkïm, τ, ῥαφή.
دیکمك dïkmέk, τ. ῥάπτειν· φυτεύειν.
دیکمك dïnmέk, τ. πραύνεσθαι· ἐξιλεοῦσθαι.
دیکن dïkέn, τ. ἐγκεντρίς, βάτος, ἄκανθα. — آی φιλύκη, λευκάκανθα (φ.). ی — سچان παλίδουρος (φ.) ی — چور τρίβολος(φ.). ی — قسچی δίψακος (φ.).
دیکیجی dïkïdžί, τ.ῥάπτης·φυτευτής.
دیکیلو dïkïlού, τ. πεπηγμένος ὄρθιος· ἐρραμμένος.
دیل dïl, ἴδε دل dïl.
دیلاق dïlάk, ἴδε دیلجیك دیلدژك.
دیلك dïlïk, τ. εὐχή, ἐπιθυμία· αἴτησις [εἰς τεμάχια.
دیلمك dïlmέk, τ.διαιρεῖν, κόπτειν
دیلنجی dïlεndžί, τ. ἐπαίτης.
دیلنجیلك dïlεndžïlïk, τ. ἐπαιτεία.
دیلنمك dïlεnmέk, τ. ἐπαιτεῖν.
دیلمك dïlεmέk τ. ζητεῖν· ἐπιθυμεῖν, εὔχεσθαι.
دیلم dïlïm, τ. τρυφαλίς, τεμάχιον. — — κατὰ τεμάχια.
دیمك dïmέk, δεμέκι, τ. λέγειν· καλεῖν. در — یوی τί θὰ εἴπῃ, τί σημαίνει τοῦτο; اولدی — δηλαδή. [μονιμότης.
دیمومت dïmumέt, ἀ. διάρκεια,
دین dïn δεῖν,ἀ.χρέος,ὀφειλή. سنی — ὁμόλογον χρεωστικόν.
دین dïn, ἀ. θρησκεία· πίστις. فروش — ὑποκριτής.
دینمك dïnmέk, ἀ. θρησκευτικῶς.
دینار dïnάr, ξ. χρυσός· χρυσὸν δηνάριον.
دینپناه dïnpεnάh, π. ἄσυλον τῆς πίστεως, προστάτης τῆς πίστεως· Σουλτᾶνος· Σεῖχ-ούλ-ισλάμης.
دینج dïndž, τ. ὑγιής.
دیندار dïndάr, π. εὐλαβής.
دیندارلق dïndarlïk, τ. εὐλάβεια.
دینداش dïndάš, π. ὁμόθρησκος.

ذ

(باب الذال)

ذال ذات

ذ ζάλ, καὶ ἀ. δάλ, ἕνατον μὲν γράμμα τοῦ ἀραβικοῦ, ἐνδέκατον δὲ τοῦ τουρκοπερσικοῦ ἀλφαβήτου. Ἀριθμητικῶς, κατὰ τὸ ابجد (ἐπόζεδ), ἰσοδυναμεῖ τῷ 700, εἰς δὲ τὰς χρονολογίας τῶν ἐπιστολῶν καὶ ἄλλων ἐγγράφων δηλοῖ, κατὰ συγκοπήν, τὸν ἀραβικὸν μῆνα ذى الحجه ζιλ-χιδζέ.

ذا ζά, κατὰ συγκοπήν, δηλοῖ τὸν ἀραβ. μῆνα ذى القعده ζιλ-κα'δέ.

ذا ζά, ἀ. κύριος, κάτοχος. [των.

ذاپ ζαπίχ, ἀ. ὁ θυσιάζων, σφάττ ذات ζάτ, ἀ. ὑποκείμενον, πρόσωπον ἔξοχον· οὐσία· κάτοχος. البن — μεσολάβησις. — الجنب πλευρῖτις (παθ.). — عالیلری πνευμονία (παθ.). — τὸ ὑψηλὸν πρόσωπόν σας, ὑμεῖς. ذات البين اصلاح συνδιαλλάττειν, εἰρηνοποιεῖν. ذاتى — μὲ προσωπικόν, ἀτομικόν. — مكارمسات πρόσωπον διακρινόμενον ἐπὶ ἀγαθοεργίᾳ, ἐπὶ γεννναιοφροσύνῃ. ذاتى — ق καὶ — يال καὶ [σικῶς.

ذاتاً ζάτεν, ἀ. προσωπικῶς· φυ ذاتى ζατί, ἀ. προσωπικός· πραγματικός· φυσικός.

ذاتيات ζατιγιάτ, ἀ. αἱ ἀτομικαὶ ὑποθέσεις.

ذاتيه ζατιγέ, θηλ. τοῦ ذاتى ζατί.

ذاكر ζακίρ, ἀ. ὁ ὑπενθυμίζων.

ذال ζάλ, ἀ. ὄνομα τοῦ γράμματος ذ.

ذينسز δινσήζ, τ. ἄθρησκος· ἄπιστος. [πιστία.

ذينسزلك δινσηζλήκ, τ. ἀσέβεια· ἀ

ذينكل δινγκέλ, τ. ἄξων, κνώδαξ.

ذينلمك δενλεμέκ, τ. καὶ [σθαι.

ذمك δενμέκ, τ. λέγεσθαι, καλεῖ

ذمك δινμέκ, τ. σταματᾶν (ἐπὶ βροχῆς, αἵματος κτλ.).

ذى δινί, ἀ. θρησκευτικός.

ذيابت διάβετ, π. διάβολος· γίγας. آينه سى — κάτοπτρον μεγεθυντικόν.

ذى δεγιδί, κ. δεγί, ἀντὶ τοῦ ذو μετχ. τοῦ ديمك δεμέκ, λέγων, προφασιζόμενος· διαλογιζόμενος· ἐπὶ τῷ λόγῳ, δῆθεν.

ذيار διβάρ, δουβάρ, τ. τοῖχος. اورمك — ἐμφράττειν. چكمك — περιτοιχίζειν ἢ τοιχίζειν.

ذيارجى διβαρδζί, τ. τέκτων.

ذيوان διβάν, ἀ. διβάνιον, συμβούλιον· ἀκροατήριον, συνέλευσις. συλλογὴ ποιήσεων. همايون — τὸ αὐτοκρατορικὸν σφραγιδοφυλακεῖον ἢ ταμεῖον.

ذيوانخانه διβὰν-χανέ, π. μεγάλη αἴθουσα· προθάλαμος.

ذيوانه διβανέ, π. παράφρων· ἀνόητος.

ذيوانه جه διβανέδζε, τ. παραφρόνως· ἀφρόνως.

ذيوانه لك διβανελίκ, τ. παραφροσύνη, ἀφροσύνη.

ذيوانى διβανί, π. εἶδος γραφῆς ἐν χρήσει διὰ τὰ φιρμάνια καὶ τὰ διπλώματα.

ذيورمك δεβὰιρμέκ, τ. συνάγειν· διπλόνειν.

ذيورمه δεβὰιρμέ, τ. συνηγμένος· συνάθροισις.

ذيورمجى δεβὰιριδζί, τ. ὁ συλλέγων· διπλωτής.

ذيوك δουγιούκ, πλ. τοῦ ذيك δίκ.

ذيوكندم διβκενδούμ, π. βρίζα (φ.).

ذيون δεγιδόν, πλ. τοῦ ذين δεΐν.

ذيوت διβίτ, π. μελανοδοχεῖον.

ذيورمك δεγίβερμεκ, τ. ἀρχίζειν λέγειν· ἐκτιθέναι.

ذجم διχίμ, π. ἴδε دجم δεχίμ.

ذاهب ζαχίπ, ἀ. ὁ ἀπερχόμενος· ὁ ἔχων δοξασίαν θρησκευτικήν, ὁ εἰκάζων.

ذاهل ζαχίλ, ἀ. ὁ λησμονῶν, παραλείπων.

ذبيح ζαΐχ, ἀ. ὁ γευόμενος.

ذبيحة ζαΐκά, θηλ. τοῦ προηγ. ذبيحة — καὶ — ἡ αἴσθησις τῆς γεύσεως, γεῦσις.

ذبيب ζουπάπ, καὶ

ذبيبة ζουπαπέ, ἀ. μυῖα (ἔντ.).

ذبيذ ζιπάρ, πλ. τοῦ ذبير ζεπίρ.

ذبيذ ζεπαΐχ, πλ. τοῦ ذبيذ ζεπίχ, καὶ ذبيذة ζεπιχά.

ذبيذ ζέπχ, ἀ. θυσία, σφαγή.

ذبيذ ζουπχέ, ἀ. ὑμενογόνος λαρυγγῖτις (παθ.).

ذبير ζεπίρ, ἀ. βιβλίον· τεῦχος

ذبيل ζεπέλ, ἀ. ὄστρακον τῆς χελώνης.

ذبيل ζίπλ, ἀ. κόπρος (ζώου)

ذبيل ζιπιλ, ἀ. τὸ κατακιτρινίζειν.

ذبيذ ζεπίχ, ἀ. σφαγιασμένος· θυσιασμένος. ذبيذ — θῦμα Θεοῦ, Ἰσμαήλ, κατὰ Μουσουλμάνους, ἢ Ἰσαάκ, κατὰ Χριστιανούς.

ذبيحة ζεπιχά, ἀ. θῦμα.

ذخائر ζεχαΐρ, πλ. τοῦ ذخيرة .

ذخل ζεχάλ, ἀ. ἐκδίκησις· ἔχθρα.

ذخول ζουχούλ, πλ. τοῦ προηγ.

ذخيرة ζεχηρέ, κ. ζαχρέ, ἀ. σιτία, τρόφιμα.

ذخيرجي ζαχρεδζί, τ. πωλητὴς ἢ προμηθευτὴς τροφίμων.

ذرات ζερράτ, πλ. τοῦ ذرة ζερρέ.

ذراري ζεραρί, πλ. τοῦ ذرية .

ذراع ζιρά', ἀ. βραχίων (ἀνατ.)· πῆχυς· ἀρσίνι. Πλ. ذراع καὶ اذرع

ذرائع ζεραΐ', πλ. τοῦ ذريعة ζεριʼά.

ذروة ζιρβέ, ἀ. κορυφή· ἄκρον.

ذرة ζερρέ, ἀ. ἄτομος, λεπτὸν μόριον. ذرة — ὡς ἄτομον, πολὺ ὀλίγον. [ὄλμινόν.

ذرورة ζερρεβάρ, π. ἰδανικὸν, μηذريرة ζερριγιάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.

ذرية ζουρριγέτ, ἀ. γενεά

ذريعة ζεριʼά, ἀ. μέσον· πρόφασις.

ذعر ζουάρ, ἀ. φόβος.

ذعور ζουʼούρ, ἀ. πεφοβημένος.

ذفر ζεκάρ, ἀ. γράσος, δυσωδία.

ذقن ζεκάν, ἀ. πώγων, κ. πηγοῦνι (ἀνατ.). Πλ. اذقان.

ذكاء ζεκιά, ἀ. ἀγχίνοια.

ذكاء ζουκιά, ἀ. ἥλιος.

ذكاة ζεκιάτ, ἀ. δεκάτη (θρησκευτικὴ ἢ νόμιμος).

ذكاوة ζεκιαβέτ, ἴδε ذكاء ζεκιά.

ذكر ζίκιρ, ἀ. μνεία, διήγησις. ذكر — ἀναμιμνήσκειν — εὐφημία. اولتان ذكر — سابق ال καὶ ملا ال — καὶ — ὁ ἀνωτέρω μνημονευθείς. — آتی ال ὁ κατωτέρω μνημονευθείς.

ذكر ζικέρ, ἀ. ἄρρην.

ذكوة ζουκιάτ, ἴδε ذكاة ζέπχ.

ذكور ζουκιούρ, πλ. τοῦ ذكر

ذكورة ζουκιουρέτ, ἀ. ἀνδρότης.

ذكي ζεκί, ἀ. νοήμων.

ذل ζούλλ, ἀ. καὶ

ذلالة ζελαλέτ, ἀ. καὶ

ذلة ζιλλέτ, ἀ. χαμέρπεια.

ذلك ζαλίκ, ζάλικε, ἀ. τοῦτο, ἐκεῖνο. — كذلك τοιουτοτρόπως, ἐπίσης. — على ذلك διὰ τοῦτο, ἑπομένως, ὅθεν.

ذلول ζελούλ, ἀ. πρᾷος· εὐπειθής.

ذليل ζελίλ, ἀ. εὐτελὴς, ταπεινός.

ذم ζέμμ, ἀ. μομφή.

ذمام ζεμμάμ, ἀ. ὁ κακολογῶν.

ذمائم ζεμαΐμ, πλ. τοῦ ذميمة ζεμιμέ.

ذمت ζιμμέτ, ἀ. συνείδησις· χρέος κοινωνικὸν, ἠθικόν· χρέος χρηματικόν· φόρος. — اصحاب ذمت ὀφειλέται. — اهل ذمت εὐσυνείδητος· ὑποτελής. — ذمت تأثیر ὑποχρέωσις συνειδήσεως. — ذمتمه εἰς χρέος μου, εἰς βάρος μου.

ذمم ζιμέμ, πλ. τοῦ ذمت ζιμμέτ.

ذمي ζιμμί, ἀ. ὑπόφορος.

ذميم ζεμίμ, ἀ. ἀξιόμεμπτος, κακός.

ذميمة ζεμιμέ, θηλ. τοῦ προηγ.

ذميمة ζιμμιγέ, θηλ. τοῦ ذمي ζιμμί.

ذنب ζένπ, ἀ. σφάλμα· ἁμάρτημα.

ذنب ζενέπ, ἀ. οὐρά· μίσχος (βοτ.). ذنب الخيل — ἵππουρις (φ.). — ذنب الوال κομήτης (ἀστρ.).

ذنوب ζουνούπ, πλ. τοῦ ذنب ζένπ.

ذو ζού, ἀ. κάτοχος, πεπροικισμένος ذو اربعة الاضلاع — τετράπλευρος (γεωμ.). ذو الاربعة — τετράχειρ. [στρύχιον.

ذو بوبة ζουβαπέ, ἀ. σκόλυς, βο-

ذو ثبات ζεβάτ, πλ. τοῦ ذات ζάτ.

ذو الرحم ζου-ὲλ-ραχμ, ἀ. ὁμοπάτωρ.

ذو الفقار ζου-λ-φικάρ, ἀ. ὄνομα σπάθης τοῦ προφήτου Ἀλῆ.

ذو القدر ζου-λ-χάδρ, ἀ. πολύτιμος.

ذو القرنين ζου-ὲλ-καρνέϊν, ἀ. κύριος δύο κεράτων (= ὁ ἄρχων δύο ἠπείρων, Εὐρώπης καὶ Ἀσίας), ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος.

ذو المعائن ζου-λ-μεασέϊν, ἀ. ἀμφίβιος. [πρόσωπος.

ذو لوجهين ζου-λ-βεδζηέϊν, ἀ. δι-

ذو الولد ζου-λ-γέδ, ἀ. κάτοχος (νομ.).

ذوائب ζεβαΐπ, πλ. τοῦ ذوابة ζουάπ.

ذوب ζέβπ, ἀ. τὸ ἀναλύειν· ἀνάλυσις.

ذوبان ζού'πάν, πλ. τοῦ ذوب ζί'π.

ذو عقل ζου'άκλ, ἀ. νοήμων.

ذوقا ζουφά, ἀ. ὕσσωπος (φ.).
ذوقنون ζου-φουνούν, ἀ. ἐπιστήμων.
ذوق ζέβχ, ἀ. ἡδονή· διασκέδασις. — كه كه — καὶ كه كه — ἀρέσκειν, εὐχαριστεῖν. ق چ ارمق — ὑπερευχαριστεῖσθαι.
ذوقلمك ζεβχλενμέκ, τ. σκώπτειν· εὐχαριστεῖσθαι.
ذوقلو ζεβχλού, τ. διασκεδαστικός.
ذوقيات ζεβχηγιάτ, ἀ. πλ. τοῦ ذوق
ذوى ζεβί, πλ. τοῦ ذو ζού.
ذهاب ζεχάπ, ζιχάπ, ἀ. ἀναχώρησις· διαγωγή· εἰκασία.
ذهب ζεχέπ, ἀ. χρυσός. — او ذهب βαθύπλουτος.
ذهن ζίχν, ἀ. διάνοια, νοῦς· μνήμη. — ايرمك — ἐννοεῖν, καταλαμβάνειν
ذهناً ζίχνεν, ἀ. διανοητικῶς.

ذهنى ζιχνλή, τ. νοήμων.
ذو ζουχού, πλ. τοῦ ذى.
ذول ζουχούλ, ἀ. λήθη, λησμοσύνη, παράλειψις.
ذى ζί, ἴδε καὶ ζού.
ذى الحجه ζί-λ-χιδζέ, ἀ. δωδέκατος μὴν τοῦ σεληνιακοῦ ἔτους.
ذى القعده ζί-λ-κα'δέ, ἀ. ἑνδέκατος μὴν τοῦ σεληνιακοῦ ἔτους.
ذى روح ζί-ρούχ, ἀ. ἔμψυχος.
ذى قيمت ζί-κηγμέτ, ἀ. πολύτιμος· τίμιος.
ذيل ζέϊλ, ἀ. ἄκρα· οὐρά· πρόποδες· ὑστερόγραφον, παράρτημα
ذيول ζουγιούλ, πλ. τοῦ προηγ.
ذيّ ζι'άπ, πλ. καὶ
ذيان ζι'άπάν, πλ. τοῦ ἑπομ.
ذئب ζί'π, ἀ. λύκος.

ر

(باب الراء)

راجع رابطه‌سز

ر رά, ρή, δέκατον μὲν γράμμα τοῦ ἀραβικοῦ, δωδέκατον δὲ τοῦ τουρκοπερσικοῦ ἀλφαβήτου. Ἀριθμητικῶς, κατὰ τὸ ابجد (ἐπδζέδ), ἰσοδυναμεῖ τῷ 200, εἰς δὲ τὰς χρονολογίας κατὰ συγκοπ. δηλοῖ τὸν ἀραβ. μῆνα ربيع الاخر ρεπί'-ούλ-ἀχήρ. ر رά. κατὰ συγκ. δηλοῖ τὸν ἀραβ. μῆνα ربيع الاول ρεπί'-ούλ-ἐββέλ.
راء رά, ἀ. ὄνομα τοῦ γράμμ. ر.
رجاء راپίχ, ἀ. κερδαλέος, ὠφέλιμος.
راجعه راπιχά, θηλ. τοῦ προηγ.
رابط راπήτ, ἀ. ἱερομόναχος.
رابطه راπητά, ἀ. δεσμός σύστημα. — ويرمك — ταξιθετεῖν. — اخوت δεσμὸς ἀδελφικός.
رابطه‌سز راπητασήζ, τ. ἀσυνάρτητος.

رابطه‌لو راπηταλού, τ. τακτικός.
رابع راπί, ἀ. τέταρτος. — عشر δέκατος τέταρτος.
رابعاً راπίαν, ἀ. τέταρτον.
رابعه راπι'ά, θηλ. τοῦ رابع راπί'.
رابه راπέ, ἀ. μητρυιά.
راپورتو راπόρτο, ξ. ἔκθεσις.
راتب ρατίπ, ἀ. στερεός, διαρκής.
راتبه ρατιπέ, ἀ. μισθός· καθῆκον.
راتبه‌خور ρατιπεχόρ, π. μισθωτός.
راتق ρατίκ, ἀ. ὁ κολλῶν τὰ διερρωγότα μέρη τινός.
راتين ρατίν, ξ. καὶ [φωνία.
راتينج ρατίνδζ, ξ. ῥητίνη· κολο-
راجح ραδζίχ, ἀ. ἀνώτερος· προτιμότερος.
راجع ραδζί', ἀ. ὁ ἐπιστρέφων· ἀναγόμενος εἴς τι. الله و انا اليه

ون — ἐκ Θεοῦ ἐσμεν καὶ εἰς αὐτὸν ἐπιστρέψομεν· φράσις ἀντιστοιχοῦσα τῇ παρ' ἡμῖν, «ὁ Θεὸς σνγχωρήσαι».

راجل راذِل، ἀ. πεζός.

راجلا راذِلاً، ἀ. πεζῇ.

راجی راذِی، ἀ. ἱκέτης.

راح راح، ἀ. οἶνος.

راحات راحات، πλ. τοῦ راحة راحة.

راحت راحَت، ἀ. ἡσυχία, ἄνεσις· ἀνέτως. كلّ — اولق — ἀναπαύεσθαι. رود — ἡσύχασον.

راحتسز راحَتسِز، τ. ἀνήσυχος· ἀδιάθετος.

راحتسزلق راحَتسِزلِق، καὶ

راحتسزلك راحَتسِزلِك، τ. ἀνησυχία· ἀδιαθεσία. [παυσις.

راحتلق راحَتلِق، τ. ἡσυχία· ἀνά-

راحتلانمق راحَتلانمَق، τ. ἡσυχάζειν· ἀναπαύεσθαι.

راحتلو راحَتلو، τ. ἥσυχος· ἀναπαυτικός. [νάστης.

راحل راحِل، ἀ. ὁδοιπόρος· μετα-

راحله راحِلة، ἀ. φορτηγὸς κάμηλος. [κτίρμων.

راحم راحِم، ἀ. εὔσπλαγχνος, οἰ-

راحة راحَة، ἀ. παλάμη (ἀνατ.)· αὐλή· πεδίον. [ρά.

رادّه رادَّة، ἀ. βαθμός· θέσις· σει-

رادز رادِز، ἀ. μυστήριον, ἀπόκρυφον.

رازقی رازِقی، π. εἶδος σταφυλῆς.

رازیانه رازِیانَة، π. μάραθρον(φ.).

رأس رَأس، ἀ. κεφαλή· ἀρχηγός· المال — κεφάλαιον.

راست رَاست، π. δεξιός· εὐθύς· ἀληθής. كلك — συντυγχάνειν. — كلك τυχαῖος. — دست δεξιὰ χείρ.

راستق راستِق، τ. ἀντιμόνιον.

راستگو راست-گو، π. ὁ λέγων τὴν ἀλήθειαν.

راستی راستی، π. εὐθύτης.

راسخ راسِخ، ἀ. στερεός· ἱκανὸς εἰς ἐπιστήμην τινά· εὐλαβής.

راسخین راسِخین، πλ. τοῦ προηγ.

راسم راسِم، ἀ. ὁ χαράσσων· ζωγράφων. [σις.

راسمه راسِمة، ἀ. σῆμα· διατύπω-

راسیه راسِیة، ἀ. ὄρος ὑψηλόν.

راشد راشِد، ἀ. ὁ βαδίζων τὴν εὐθεῖαν ὁδόν, δίκαιος.

راشه راشَة، ξ. σαγή.

راشی راشِی، ἀ. δωροδότης, διαφθορεύς. ومرتشی — διαφθορεὺς καὶ διεφθαρμένος.

راصد راصِد، ἀ. ἐπιθεωρητής.

راض راض، ἀ. θλαστικός (χειρουρ.).

راضع راضِع، ἀ. παιδίον θηλάζον.

راضعتان راضِعتان، ἀ. πρωτοφυεῖς, νεογλοί (ὀδόντες).

راضی راضِی، ἀ. εὐχαριστημένος

συναινῶν. كلّ — ἱκανοποιεῖν.

اولسون — ὁ Θεὸς εἴη εὐχαριστημένος (ἀπὸ σοῦ)! εὐχαρι-

راطب راطِب، ἀ. ὀροσιστικός. [στῶ!

راعد راعِد، ἀ. βρονταῖος· ἀπειλητικός. [Πλ. رعات.

راعی راعِی، ἀ. ποιμήν· προστάτης.

راغ راغ، ἀ. λειμών· νομή.

راغب راغِب، ἀ. ὁ ἐπιθυμῶν.

راف راف، τ. θέσις.

رافت رأفَت، ἀ. εὐμένεια· οἶκτος.

رافتلو رأفَتلو، τ. εὔσπλαγχνος· λίαν εὐμενής.

رافدان رافِدان، τ. ὠὸν ῥοφητόν.

رافض رافِض، ἀ. ὁ ἀρνούμενος· ἐγκαταλείπων. [σις.

رافضه رافِضة، ἀ. σχίσμα, αἵρε-

رافضی رافِضی، ἀ. αἱρετικός, σχισματικός.

رافضیلك رافِضیلِك، τ. ἕδε رافضه.

رافع رافِع، ἀ. ὁ φέρων· ὁ αἴρων.

راقم راقِم، ἀ. συντάκτης· γραφεύς. الحروف — ὁ ὑποφαινόμενος.

راقی راقِی، τ. ῥακή, οἰνόπνευμα.

راکب راکِب، ἀ. ἀναβάτης· ἐπιβάτης. [ναβαίνων.

راکبًا راکِبًا، ἀ. ἐπιβαίνων· ἀ-

راکد راکِد، ἀ. στάσιμος.

راکع راکِع، ἀ. ὁ κλίνων κεφαλὴν ἢ γόνυ ἐν προσευχῇ.

رام رام، π. εὐπειθής. كلّ — ὑποτάσσειν.

رامپه رامپَة، ξ. παράμειψις πλοίων.

رامح رامِح، ἀ. Ἀρκτοῦρος(ἀστρ.).

رامسکر رامِسکَر، π. μουσικός· ἀοιδός.

رامی رامِی، ἀ. ὁ ῥίπτων. [λος.

رانّ رانّ، π. κνήμη, μηρός, σκέ-

رانّ رانّ، π. (ἐν συνθ.) ὁ ὠθῶν, κινῶν, προάγων. — حكم ἡγεμών.

راوند راوَند، π. ῥεῦον (φ.).

راوی راوِی، ἀ. ὁ διηγούμενος, ἱστορῶν, ἱστορικός.

راه راه، π. ὁδός· μέσον· μέθοδος. عد — اثنی کاه ὁδόν. — شاه λεωφόρος. عدم — τελευτή, θάνατος. مستور — βάθρον σιδηροδρόμου. — چرخ ὁδοιπορικά.

راهب راهِب، ἀ. μοναχός· ἱερεύς.

راهبر راهبَر، π. ὁδηγός.

راهبه راهِبَة، θηλ. τοῦ راهب.

راهزن راهزَن، π. λῃστής.

راهزنی راهزَنی، π. λῃστεία.

راهن راهِن، ἀ. ὁ ἐνεχυράζων.

راهوان راهوَان، ἀ. πέδη· ἵππος βαδίζων κατὰ πέδην.

رای رَای، ἀ. γνώμη· ψῆφος. — العین ἰδίοις ὄμμασιν. وبرمك — ψηφίζειν.

رایات رایَات، πλ. τοῦ ἑπομ.

ربيعات ραγέτ, ἀ. σημαία. [σιος.
ربيكان ραϊγκιάν, π. εὐθηνός· ἐκού-
ربيذ ραΐδζ, ἀ. τρέχον· τιμή. ربيذ — τρέχον νόμισμα.
ربيحه ραϊχά, ἀ. ὀσμή. ربيحه — εὐωδία. ربيحه — δυσωδία.
ربيحلو ραϊχαλή, τ. ὀσμητικός.
ربيش ραΐς, ἀ. ὁ μεσάζων.
ربيع ραΐ', ἀ. ταχύς.
ربيف ραΐφ, ἀ. εὔσπλαγχνος.
ربيك ραΐκ, ἀ. γνήσιος, καθαρός.
ربي ραΐ, ἀ ὁ βλέπων.
رب رάππ, ἀ. κύριος· Θεός. العالمين — ὁ κύριος τοῦ Παντός. رب حق — ربي ’ς τὸν Θεόν μου!
رب روύππ, ἀ. ἐκχύλισμα (χημ.) Πλ. ربوب καὶ رباب.
ربا ριπά, ἀ. τόκος (χρημάτων).
ربا روπά, ἀ. (ἐν συνθ.) ὁ ἁρπάζων· θελγων. — دل ربا θελξικάρδιος. — آهن ربا μαγνήτης.
رباب ρεπάπ, ρουπάπ, ἀ. λύρα (ὄργ.).
رباخور ριπαχόρ, ἀ. τοκιστής.
رباط ρεπάτ, ἀ. ἵς λεπτή (ἀνατ.).
رباط ριπάτ, ἀ. δεσμός· ἐρημητήριον.
رباطی ριπατή, ἀ. ξενοδόχος.
رباعی روπα’ί, ἀ. τετραγράμματος (Γραμμ.)· στροφὴ ἐκ τεσσάρων στίχων.
رباعيات ρεπα’ιγάτ, πλ. τοῦ ἑπομ. [σιος.
ربيعه ρεπα’ιγέ, ἀ. ψευδοτραπεζίτης (ὁδούς).
ربانی ρεππανί, ἀ. θεϊκὸς, θεῖος.
ربان روππάχ, π. ἀλώπηξ.
ربح ρίπχ, ἀ. κέρδος· τόκος.
ربط ράπτ, ἀ. τὸ συνδέειν, συντάσσειν· κανονίζειν· συγκρατεῖν.
ربع روύπ’, ἀ. τὸ τέταρτον. مسكون ربع — τὸ τέταρτον τῆς σφαίρας, ἡ κατοικουμένη γῆ. ربع — ἀστρόλαβον (γεωμ.). Πλ. ربوع καὶ ربع. [μερινή.
ربيعه ριπι’γέ, ἀ. ἀροτοίωσις χει-
ربيعه روπιγέ, ἀ. εἶδος μικροῦ γρυσοῦ νομίσματος. ربيعي — ἀμάσαντον (φ.).
ربيقه ριπκά, ἀ. ζυγός. Πλ. ربق.
ربينا ρεππενά, ἀ. Θεός. ربيعون — ’ς τὸν Θεόν μου!
ربيوبيت ρουπουπιγέτ, ἀ. θεότης.
ربوده ρουπουδέ, ἀ. ἀνάρπαστος.
ربوع ρεπούν, προκαταβολή.
ربي ράππι, ἀ. Θεέ μου! — يا ربي Θεέ μου!
ربيب ρεπίπ, ἀ. προγονός. Θηλ. ربيبه
ربيع ρεπί’, ἀ. ἔαρ.
ربيع الاول ρεπί’-ούλ-έββέλ, ἀ. ὄν. τοῦ γ’ μηνὸς τοῦ σεληνιακοῦ ἔτους.
ربيع الاخر ρεπί’-ούλ-αχήρ, ἀ. ὄνομα τοῦ δ’ μηνὸς τοῦ σεληνιακοῦ ἔτους.

ربيعي ρεπι’ί, ἀ. ἐαρινός.
ربيع ρεταγίμ, πλ. τοῦ ربع ρετιμέ.
ربوت ρουτέπ, πλ. τοῦ ربه ρουτπέ.
ربتلو ρουτουπετλού, τ. τίτλος, ἁγιότης, μακαριότης.
ربه ρουτπέ, ἀ. βαθμός. تلى — βαθμολογεῖσθαι.
رتق ρέτκ, ἀ. κλεισιμον· σύναψις. وفتق امور — διεύθυνσις.
رتم ρετέμ, ἀ. σπάρτον (φ.).
رتيم ρετιμέ, ἀ. ἡ περὶ τὸν δάκτυλον πρὸς ἐνθύμησιν δενομένη κλωστή.
رث ρές, ἀ. γέρων, γραῖα.
رثيم ρισγέ, ἀ. ῥευματισμός (παθ.).
رجا ριδζά, ἀ. παράκλησις. رجا و تمنا — παρακαλεῖν.
رجال ριδζάλ, πλ. τοῦ رجل ρεδζούλ, ἄνδρες· οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τῆς αὐτοκρατορίας.
رجب ρεδζέπ, ἀ. ὄν. τοῦ ζ’ μηνὸς τοῦ σεληνιακοῦ ἔτους.
رجحان ρουδζχάν, ἀ. βαρύτης ἐν τῇ πλάστιγγι· ὑπεροχή.
رجس ρίδζς, ἀ. κακὴ πρᾶξις.
رجحانيت ρουδζχανιγέτ, ἀ. ὑπερτέρησις.
رجعات ρεδζ’άτ, πλ. τοῦ ἑπομ.
رجعت ριδζ’άτ, ἀ. ἐπάνοδος· ἐπιστροφή· ἀπόδοσις· ἀκύρωσις.
رجعي ριδζ’ί, ἀ. (διαζύγιον) καταλύσιμον.
رجفان ριδζφάν, ἀ. συγκίνησις.
رجل ρεδζούλ, ἀ. ἀνήρ.
رجل ρίδζλ, ἀ. πούς (ἀνατ.).
رجم ρέδζμ, ἀ. λιθοβόλησις.
رجوع روυδζώ’, ἀ. ἐπάνοδος.
رجوليت ρεδζουλιγέτ, ἀ. ἀνδρότης.
رجوم ρεδζώμ, πλ. τοῦ رجم ρέδζμ.
رجيم ρεδζίμ, ἀ. λιθοβοληθείς· ἐξωσθείς (κυρίως ὁ διάβολος).
رچال ρετσάλ, ἴδε رجل ρετσέλ.
رچته ρετσέτα, ξ. συνταγή (ἰατρ.).
رچل ρετσέλ, τ. ἤδυσμα.
رچينه ρετσίνα, ξ. ῥητίνη.
رحل ρεχάλ, ἀ οἴκημα, κατάλυμα· σάγμα. Πλ. ارحال καὶ رحال.
رحلت ριχλέτ, ἀ. ὁδοιπορία· μετανάστευσις· ἀνάζευξις (στρ.)· θάνατος.
رحله ραχλέ, ἀ. ἀναλόγιον.
رحم ράχμ, ἀ. μήτρα (ἀνατ.)· ἀγχιστεία· ἔλεος, εὐσπλαγχνία. — مليای μητρομανία (παθολ.). — لی — κολεός (ἀνατ.).
رحمان ραχμάν, ἀ. οἰκτίρμων.
رحمانی ραχμανί, ἀ. πολυευσπλαγχνικός, θεῖος.
رحمت ραχμέτ, ἀ. ἔλεος· βροχή. اوقومق — δέεσθαι ὑπὲρ τῶν τε-

θνεώτων. ايليه — الله عليه καὶ — τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ (εἴη) ἐπ' αὐτοῦ! ὁ Θεὸς νὰ τὸν συγχωρήσῃ! بغى — βρέχειν.

رحمة رَحْمَتِين, ἀ. οἰκτιρμόνως.

رحمنسز رَحْمَتْسِز, τ. ἄσπλαγχνος.

رحمتلو رَحْمَتْلُو, τ. εὔσπλαγχνος· μακαρίτης.

رحمن رَحْمَان, ἀ. ἴδε رحمان.

رحى رَحَى, ἀ. γόμφιος (ὀδούς).

رحيق رَحِيق, ἀ. νέκταρ.

رحيل رَحِيل, ἴδε رحلت ريحلت.

رحيم رَحِيم, ἀ. πολυεύσπλαγχνος. — بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ πολυευσπλάγχνου Θεοῦ!

رخ رُخ, ἀ. παρειά· πύργος.

رخاء رَخَاء, ἀ. εὐθυμία.

رخام رُخَام, ἀ. μάρμαρον.

رخاوت رَخَاوَت, ἀ. ῥᾳθυμία, ἀκηδία.

رخت رَخْت, ἀ. ἀποσκευή· σκευὴ ἵππου, ἱπποσκευή· ἁμαξοσκευή

رختلو رَخْتْلُو, τ. (ἵππος) συνεσκευασμένος.

رخسار رُخْسَار, ἀ. καὶ [ωπον.

رخساره رُخْسَارَه, ἀ. παρειά· πρόσ-

رخش رَخْش, π. ἵππος, κέλης.

رخشان رَخْشَان, καὶ [κτινοβόλος.

رخشانده رَخْشَانْدَه, π. λαμπρός, ἀ-

رخص رَخْص, ἀ. ἤπιος, προσηνής.

رخص رُخْص, ἀ. εὐθηνία.

رخصت رُخْصَت, ἀ. ἄδεια. — πληρεξουσιότης. [ἔγγραφος.

رخصتنامه رُخْصَتْنَامَه, π. ἄδεια

رخنه رَخْنَه, π. ῥῆγμα, ὀπή.

رخنه‌دار رَخْنَه‌دَار, π. ἐρρηγμένος· ἐσχισμένος.

رخيص رَخِيص, ἀ. εὐθηνός· ἄφθονος.

رد رَدّ, ἀ. τὸ ἀποδιδόναι· ἀποκρούειν· διαψεύδειν· ἀπόρριψις. سلام — ἀποδιδειν χαιρετισμόν. [اردیه.

ردا رِدَا, ἀ. ἐπωμίς (ἔνδυμα). Πλ.

ردائت رَدَائَت, ἀ. κακία, μοχθηρία.

ردد رَدَّد, ἀ. τὸ ἐξομνύειν.

ردء رَدْء, ἀ. τὸ ἀπωθεῖν, ἀπομακρύνειν.

ردف رِدْف, ἀ. ὁ δεύτερος τῶν ἐφ' ἑνὸς ἵππου καθημένων· νυχθημερόν· ἐν τῶν πρὸ τῆς καταλήξεως τοῦ στίχου γραμμάτων ا, و καὶ ى.

ردفان رِدْفَان, ἀ. νυχθήμερον.

ردى رَدْدِى, ἀ. εὐτελής.

ردیف رَدِيف, ἀ. ἀκόλουθος· ἔφεδρος. Πλ. اردا καὶ ردف.

ردیفه رَدِيفَه, ἀ. θηλ. τοῦ προηγ-

رذالت رَذَالَت, ἀ. ἀτιμία, αἰσχύνη-

رذائل رَذَائِل, πλ. τοῦ رذيلة.

رذله رُذَلَه, πλ. τοῦ ἑπομ-

رذيل رَذِيل, ἀ. ἄτιμος· χαμερπής.

رذيله رَذِيلَه, ἀ. ἴδε رذالت.

رذيلكى رَذِيلْكِى, τ. ἴδε رذالت.

رز رَز, ἀ. κλῆμα. — ىمشى οἶνος.

رزاق رَزَّاق, ἀ. ὁ ὑπὲρ τῆς συντηρήσεως ὅλων τῶν πλασμάτων αὐτοῦ προνοῶν Θεός.

رزاقى رَزَّاقِى, ἴδε رزاق رازقى.

رزالت رَزَالَت, ἀ. ἐμβρίθεια· ἀξιοπρέπεια.

رزق رِزْق, ἀ. ἄροτος ἐπιούσιος.

رزم رَزْم, π. ἀλληλοκτονία.

رزنه رَزْنَه, τ. μάραθρον (φ.).

رزه رَزَه, ἀ. στρόφιγξ.

رزين رَزِين, ἀ. βαρύς· σπουδαῖος.

رس رَس, π. (ἐν συνθ.) ὁ φέρων· ὁ φθάνων. — نامه γραμματοκομιστής.

رسالت رِسَالَت, ἀ. τὸ εἶναί τινα προφήτην· τὸ εὐαγγελίζεσθαι. Πλ. رسالات.

رساله رِسَالَه, ἀ. φυλλάδιον.

رسام رَسَّام, ἀ. ἰχνογράφος· ζωγράφος.

رساملق رَسَّامْلِق, τ. ἰχνογραφία· ζωγραφική.

رسان رَسَان, π. (ἐν συνθ.) ὁ κομίζων, προμηθεύων. — بشر ὁ κομίζων καλὴν ἀγγελίαν.

رسائل رَسَائِل, πλ. τοῦ رساله.

رسل رُسُول, πλ. τοῦ رسول.

رستاخيز رُسْتَاخِيز, π. ἡ Δευτέρα Παρουσία.

رسم رَسْم, ἀ. σχέδιον· εἰκών· τάξις· τελετή· βασμός. كچيد — παρέλασις (στρατοῦ). كرك — τελωνειακὰ τέλη. — غير ἀνεπισήμως.

رسماً رَسْمًا, ἀ. ἐπισήμως.

رسمان رَسْمَان, π. σχοινίον· κάλως.

رسمى رَسْمِى, ἀ. ἐπίσημος.

رسميه رَسْمِيَّه, θηλ. τοῦ προηγ- — ἐπίσημος στολή. مخابرات البسة — ἀλληλογραφίαι ἢ διακοινώσεις ἐπίσημοι.

رسميات رَسْمِيَّات, ἀ. ἔθιμα· ὑποθέσεις ἢ ἀλληλογραφία ἐπίσημος.

رسن رَسَن, π. σχοινίον· κάλως.

رسوا رُسْوَا, π. καὶ

رسواى رُسْوَاى, π. περιφρονημένος, ἄτιμος. [τιμία.

رسوايلق رُسْوَايِلِق, τ. αἶσχος, ἀ-

رسوب رُسُوب, ἀ. ὑποστάθμη.

رسوخ رُسُوخ, ἀ. σταθερότης· μεγάλη ἱκανότης εἰς ἐπιστήμην τινά.

رسول رَسُول, ἀ. ἀπεσταλμένος· προφήτης. عل — ὁ Μωάμεθ.

رسوم رُسُوم, πλ. τοῦ رسم رَسْم.

ستہ — οἱ ἐξ ἔμμεσοι φόροι.
رسومات رووسومات, πλ. τοῦ προηγ.
اماتی — διεύθυνσις τῶν ἐμμέσων φόρων.
رسید رەسید, ἀ. ἐξοφλητικόν.
رسیدە رەسیدە, ἀ. ἀφικόμενος· ὥριμος· ἔφηβος.
رسیس رەسیس, ἀ. πρωτοπάθεια (ἰατρ.)
رشا رووشا, πλ. τοῦ توت رشا ریشەت.
رشاد رەشاد, ἀ. νοήμων, ἔμφρων.
رشاش رەشاش, ἀ. καὶ [τισμός.
رشاشە رەشاشە, ἀ. ῥάντισις, ῥαν-
رشتە رشتە, π. νῆμα, κλωστή.
رشح رەشح, ἀ. ἐφίδρωσις.
رشحات رووشحات, πλ. τοῦ ἑπομ.
رشحە رەشحە, ἀ. ἱδρώς· σταγών.
رشد رووشد, ἀ. εὐθεῖα ὁδός· τὸ ἀκολουθεῖν τὴν εὐθεῖαν· ὀρθοφροσύνη. ـي — مكتب αλληλοδιδακτικὴ σχολή.
رشك رەشك, π. ζηλοτυπία· ἅμιλλα, ζῆλος.
رشكور رەشكبەر, π. ζηλότυπος.
رشوت رشوەت, ἀ. δωροδοκία. — آلمق كه — δωροδοκεῖσθαι.
رشيد رەشید, ἀ. ὀρθόφρων· ἔφηβος.
رشيم رەشیم, ἀ. ἔμβρυον.
رصاد رەسساد, ἀ. παρατηρητής· ἀστρονόμος· φύλαξ. [λυβδος.
رصاص رەساس, ἀ. κασσίτερος· μόλ-
رصافت رەساڤەت, ἀ. συσσώρευσις· στερεότης. [ρεότης.
رصانت رەسانەت, ἀ. δύναμις· στε-
رصد رەساد, παρατήρησις ἀστρονομική· τηλεσκόπιον.
رصدخانه رەساد-خانە, καὶ [πεῖον.
رصدگاه رەساد-گاه, π. ἀστεροσκο-
رصيف رەسیف, ἀ. καὶ
رصين رەسین, ἀ. στερεός· δυνατός.
رض رەز, ἀ. μώλωψ (χειρουργ.).
رضا رِزا, ἀ. εὐχαρίστησις· συναίνεσις.
رضاءً رِزاەن, ἀ. ἑκουσίως.
رضاع رەزاع, ἀ. καὶ
رضاعت رەزاعەت, ἀ. γαλούχησις.
رضف رِزەف, ἀ. ἐπιγονίς (ἀνατ.).
رضوان رِزوان, ἀ. συγκατάθεσις· φύλαξ τοῦ παραδείσου.
رضی رەدی, ἀ. εὐχαριστημένος.
الله عنه — ὁ Θεὸς εἴη εὐχαριστημένος ἐξ αὐτοῦ! ὁ Θεὸς νὰ τῷ τὰ πληρώσῃ! (εὐχή).
رضيع رەدیع, ἀ. νήπιον θηλάζον· ἀδελφὸς ὁμογάλακτος.
رطب رەتب, ἀ. ὑγρός.
رطل رەتل, ἀ. ἴδε بطمان πατμάν.
رطل رِتل, ἀ. κύλιξ, κύπελον.
رطوبت رووتوبەت, ἀ. ὑγρασία.
رطيب رەتیب, ἴδε رطب رەتب.
رعات رووعات, πλ. τοῦ رعى رەعی.

رعاف رووعاف, ἀ. αἱμορρινία (παθ.).
رعايا رِعایا, πλ. τοῦ رعيت.
رعايت رِعایەت, ἀ. σέβας, τιμή.
رعاية رِعایەتەن, ἀ. ἐκ σεβασμοῦ καὶ ὑπολήψεως.
رعايتسز رِعایەتسز, τ. ἀναιδής.
رعايتسزلك رِعایەتسزلك, τ. ἀναιδημοσύνη, ἀναιδεια.
رعايتكار رِعایەتكار, π. αἰδήμων.
رعايتكارلق رِعایەتكارلق, τ. σέβας, περιποίησις. [βαστός.
رعايتلو رِعایەتلو, τ. σεβάσμιος, σε-
رعب رەعب, ἀ. τρόμος, φρίκη.
رعد رەعد, ἀ. βροντή. Πλ. رعود.
رعدانداز رەعدانداز, π. βροντόφωνος
رعشه رەعشە, ἀ. τὸ τρέμειν· σπασμός.
رعشه دار رەعشەدار, π. ὁ τρέμων.
رعلول رەعلول, ἀ. δρακόντιον (φ.).
رعنا رەعنا, π. ὡραῖος, χαρίεις, ἐξαίρετος. [θιότης.
رعونت رەعونەت, ἀ. ἀνοησία, ἠλι-
رعى رەعی, ἀ. τὸ βόσκειν ποίμνια.
رعى رِعی, ἀ. φορβή, νομή.
رعيت رەعیەت, ἀ. ὑποτελής.
رغائب رەغائب, ἀ. πλ. τοῦ ἀχρ. رغيبه رەغیبە, πράγματα πολύτιμα· δῶρα μεγάλα. — ليلة ليلەی νὺξ τῶν δώρων· ἡ νὺξ, καθ' ἣν συνελήφθη ὁ προφήτης Μωάμεθ.
رغبت رەغبەت, ἀ. κλίσις· ἐπιθυμία.
رغبتلو رەغبەتلو, τ. ἐπιθυμητός· ἀγαπητός. [φρόνησις.
رغم رەغم, ἀ. ὑποτίμησις, περι-
رغمن رەغمەن, ἀ. εἰς τὸ πεῖσμα.
رغمنه — εἰς τὸ πεῖσμά του.
رغيف رەغیف, ἀ. ἄρτος ὁλόκληρος. Πλ. رغفان. [Πλ. رفاء.
رفاء رەفاە, ἀ. πτυκτόν (χειρ.).
رفاقت رەفاقەت, ἀ. συντροφία, συν-
رفاه رەفاه, ἀ. καὶ [οδεία.
رفاهت رەفاهەت, ἀ. ἄνεσις, ἀνάπαυσις· βίος ἄνετος. حال — εὐημερία.
رفاهيت رەفاهیەت, συνών. τοῦ πρ.
رفت رەفت, π. μετάβασις, ἀναχώρησις.
رفتار رەفتار, ἀ. πορεία· διαγωγή.
رفته رەفتە, ἀ. ὁ ἀπελθών· ἀναχωρῶν. — — βαθμηδόν.
رفتيه رەفتیە, ἀ. φόρος ἐξαγωγῆς.
رفدان رەفەدان, ἀ. ὠὸν ῥοφητόν.
رفض رەفز, ἀ. ἐγκαταλειψις· σχίσμα
رفع رەف', ἀ. τὸ ἐγείρειν· ἐκβάλλειν· ἀπομακρύνειν· τὸ φωνητικὸν σημεῖον ὀτρέ (Γραμμ).
رفع — ἀποβάλλειν· ἀπομακρύνειν. [γωγή.
رفعت رِف'ەت, ἀ. ἀνύψωσις, προα-
رفعتلو رِف'ەتلو, τ. διακεκριμέ-

νος, περίβλεπτος· τίτλος ὑπαλλήλου γ' τάξεως.

رفق رِفْق, ἀ. ἀγαθότης.

رفقاء رفقا رُوفِقَا, πλ. τοῦ رفيق.

رفقة رفقة, ἀ. συνοδεία, συντροφία

رفيع رفيع, ἀ. ὑψηλός· ἔξοχος.

رفيق رفيق, ἀ. συνοδοιπόρος· σύντροφος.

رفيه رفيه, ἀ. ὁ ζῶν ἐν ἀνέσει καὶ ἡσυχίᾳ.

رق رَقّ, ἀ. περγαμηνή. Πλ. رقوق.

رق رِقّ, ἀ. δοῦλος· δουλεία. Πλ. ارقاء.

رقاب رِقَاب, πλ. τοῦ رقبة رَقَبَة.

رقابت رقابة, ἀ. διαγωνισμός· τὸ περιμένειν. [λος δοῦλος.

رقابه رقابة, ἀ. λαιμός, τράχη-

رقاص رقاص, ἀ. χορευτής· ταλαντευτικός· βελόνη ὡρολογίου· ἐκκρεμὲς ὡρολόγιον.

رقباء رقبا رُقَبَا, πλ. τοῦ رقيب.

رقت رِقّة, ἀ. στοργή, οἶκτος.

رقص رَقْص, ἀ. χορός· δόνησις· παλμός.

رقصان رقصان, π. ὁ χορεύων.

رقعه رقعة, ἀ. τεμάχιον χάρτου ἢ περγαμηνῆς, ἐφ' οὗ γράφουσιν.

رقعه رقعة, ἀ. εἶδος γραφῆς τουρκικῆς ἐν χρήσει εἰς βραχείας ἐπιστολάς.

رقم رقم, ἀ. ἀριθμητική· ἀριθμοί· γραφή.

رقود رقود, ἀ. κοιμᾶσθαι.

رقوم رقوم, πλ. τοῦ رقم.

رقيب رقيب, ἀ. ἀντεραστής· ἀντίζηλος.

رقيت رقية, ἀ. δουλεία.

رقيق رقيق, ἀ. φιλόστοργος· λεπτός. القلب — αἰσθηματίας.

رقيمه رقيمة, ἀ. γραφή.

ركاز ركاز, ἀ. μαγεία.

ركب رِكْب, π. φλέψ (ἀνατ.).

ركاب رِكَاب, ἀ. ἀναβολεύς· μετφρ. πούς. همايون — αὐτοκρατορικὸς ἀναβολεύς: πούς θρόνου· ἀκολουθία τῆς Α.Μ. τοῦ Σουλτάνου· ἀκολουθία, θεραπεία.

ركاكت ركاكة, ἀ. ἀδυναμία (περὶ τὴν ἔκφρασιν).

ركبات رُكْبَات, πλ. τοῦ ركبة.

ركبه رُكْبَة, ἀ. γόνυ (ἀνατ.).

ركز رَكْز, ἀ. τὸ τιθέναι, στήνειν, πηγνύναι.

ركس رِكْس, ἀ. ἀκαθαρσία.

ركض رَكْض, ἀ. καλπασμός.

ركعت رَكْعَة, ἀ. γονυκλισία.

ركم رَكَم, ἀ. σωρός.

ركن رُكْن, ἀ. στήλη· βάσις.

ركوب رُكُوب, ἀ. τὸ ἐπιβαίνειν ἵππου ἢ πλοίου.

ركود رُكُود, ἀ. στάσις, ὑπόστασις.

ركودت رُكُودَة (ἰατρ.). ἀ. ὑποστάθμη [ευχή.

ركوع رُكُوع, ἀ. κλίσις ἐν προσ-

ركون رُكُون, ἀ. κλίσις, ἔρως.

ركيك رَكِيك, ἀ. λεπτός· μικρόνους.

ركيم رَكِيم, ἀ. τερηδών (παθολ.).

ركيه رَكِيَّة, πλ. τοῦ ركى رُكًى.

ركيه رَكِيَّة, ἀ. λογχοφόρος.

ركيه رَكِيَّة, ἀ. σποδός, τέφρα. — ال ما στακτή, κ. μπογάδα.

ركيل رُكَيْل, πλ. τοῦ ركل رِكْل.

ركيل رَكِيل, ἀ. γεωμάντης.

رمان رُمَّان, ἀ. ῥόα, ῥόδι.

رمانى رُمَّانِي, ἀ. χρῶμα ἐρυθρόν· ἄνθραξ (λίθος πολύτιμ.).

رمايت رِمَايَة, ἀ. τὸ ῥίπτειν.

رمح رُمْح, ἀ. λόγχη.

رمد رَمَد, ἀ. ὀφθαλμία (παθ.).

رمرام رَمْرَام, ἀ. ἡλιοτρόπιον, ἐπακτίς (φ.). [συγκοπή.

رمز رَمْز, ἀ. νεῦμα σύμβολον·

رمس رَمْس, ἀ. τάφος.

رمص رَمَص, ἀ. λήμη.

رمضان رَمَضَان, ἀ. ἔνατος μὴν τοῦ σεληνιακοῦ ἔτους· μὴν νηστείας παρὰ Μωαμεθανοῖς.

رمق رَمَق, ἀ. βλέμμα ἀγωνιῶντος· ὁ τελευταῖος στόνος.

رمل رَمْل, ἀ. ἄμμος.

رمل رَمَل, ἀ. γεωμαντεία.

رمم رَمِّ رِمَم, πλ. τοῦ رم رِمَّة.

رموز رُمُوز, πλ. τοῦ رمز رَمْز.

رموزات رُمُوزَات, πλ. τοῦ προηγ.

رمه رَمَه, ἀ. ἀγέλη (ζῴων).

رمى رَمْي, ἀ. τὸ ῥίπτειν· προσβάλλειν· ἀποκρούειν· βολή (ὅπλου). [πληκτος.

رميده رَمِيدَه, π. περίφοβος, ἔκ-

رميم رَمِيم, ἀ. σαπρός. [μα.

رنج رَنْج, π. πόνος, κόπος· νόσημα.

رنجبر رَنْجَبَر, π. χειρῶναξ· ἐργάτης.

رنجش رَنْجِش, ἴδε رنج رَنْج.

رنجيده رَنْجِيدَه, π. τεθλιμμένος.

رند رِنْد, π. ἄσωτος.

رنده رَنْدَه, π. ῥυκάνη· τρίπτης.

رنده لمك رَنْدَه لَمَك, τ. ῥυκανεῖν· ξέειν. [(χημ.).

رنطاف رَنْطَاف, ἀ. μεταγγισμός

رنگ رَنْگ, π. χροιά· αἰδώς.

رنگارنگ رَنْگَارَنْگ, π. ποικιλόχρους. [λύχους.

رنگمير رَنْگ مِير, π. δόλιος· ποικ

رنگلمك رَنْگَلَمَك, τ. χρωματίζεσθαι.

رنگلى رَنْگَلِي, τ. χρωματιστός.

رند — رِنْد, ἄνθρωπος ἄστατος.

رنگين رَنْگِين, π. χρωματιστός· ὡραῖος, εὔχαρις.

رو رού, π. μορφή, πρόσωπον. خوب — εὐειδής.

رو رέβ, π. (ἐν συνθ.) ὁ περιπατῶν. — پیش ὁ προηγούμενος.

روا ρεβά, π. νόμιμος, ἁρμόδιος.

روابط ρεβαπίτ, πλ. τοῦ رابطه.

روات ρουββάτ, πλ. τοῦ راوی ραβί.

رواتب ρεβατίπ, πλ. τοῦ راتبه.

رواج ρεβάζ, ἀ. διάπρασις, ἀγοραία ἀξία· συρμός.

رواح ρεβάχ, ἀ. ἐσπέρα.

رواسم ρεβασίμ, πλ. τοῦ رسم.

رواسی ρεβασί, πλ. τοῦ راسیه.

رواضع ρεβαζή', ἀ. πρωτοφυεῖς (ὀδόντες).

روافض ρεβαφήζ, πλ. τοῦ رافضی.

رواق ριβάκ, ἀ. σκηνή· σκιάς· στοά· νάρθηξ· θόλος. عین — καὶ دید — ὀφρύς. Πλ. اروقه.

رواقی ρεβακή, ἀ. στωϊκός.

رواقیون ρεβακηγεούν, πλ. τοῦ πρ.

رواکد ρεβακίδ, πλ. τοῦ راکد.

روال ρουβάλ, ἀ. σιελώδης.

روان ρεβάν, π. πηγαίνων· ῥέων· πνεῦμα. اولق — ἄρχεσθαι τῆς ὁδοιπορίας, κινεῖν. بخش — ζωοδότης.

روانه ρεβανέ, π. ὁ πηγαίνων· ῥέων.

روانی ρεβανί, τ. θρυμματίς.

روایت ριβαγέτ, ἀ. διήγησις· ἱστορία. انظر ۹ — κατὰ τὰ λεγόμενα.

رواج ρεβαΐχ, πλ. τοῦ رائج.

رواغ ρουπάχ, π. ἀλώπηξ (ζ.).

رواغر ρουπερού, π. ἀντιμέτωπος.

رواغ ρουπέ, π. ἴδε رواغ.

رواق ρουπά, κ. οὐρουπά, ξ. ἔνδυμα.

رواق ρουπούς, π. πέπλος.

روح ρούχ, ἀ. πνεῦμα· ψυχή. — الله Πνεῦμα Θεοῦ: ὁ Ἰησοῦς Χριστός. القدس — τὸ Ἅγιον Πνεῦμα (παρὰ Χριστιανοῖς), ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ (παρὰ Μωαμεθανοῖς). افزا — ὁ ζωογονῶν. شیدار — ی لاؤدانون. ی — ἀμμωνιακόν. ی — لقمان αἰθήρ (χημ.). Πλ. روحانیون καὶ روحانی.

روحانی ρουχανί, ἀ. πνευματικός· θρησκευτικός.

روحانیت ρουχανιγέτ, ἀ. καὶ

روحانیلك ρουχανιλίκ, τ. πνευματικότης, πνευματισμός.

روحانیون ρουχανιγεούν, ἀ. ψυχόδοξος· πνευματιστής. [σθαι.

روحلنمق ρουχλανμάκ, τ. ἐμψυχοῦ-

روحلنمه ρουχλανμά, τ. ἐμψύχωσις.

روحلو ρουχλού, τ. τερπνός· πνευματώδης.

روحی ρουχή, ἀ. πνευματικός.

روذ ρούδ, ἀ. ῥύαξ.

رودد ρουδέ, π. ἔντερον (ἀνατ.).

روز ρούζ, π. ἡμέρα. ۰ — ἡμερήσιος.

روزافزون ρουζ-ι-έφζούν, π. ὁ αὐξάνων τὰς ἡμέρας.

روزانه ρουζανέ, π. ἡμερομίσθιον.

روزبروز ρουζ-πε-ρούζ, π. καθ'ἑκάστην. [Παρουσία.

روزجزا ρουζ-ι-δζεζά, π. ἡ Δευτέρα

روزگار ρουζγιάρ, π. καιρός· ἄνεμος.

روزن ρεβζέν, π. παράθυρον.

روزنامه ρουζναμέ, π. ἡμερολόγιον· ἐφημερίς.

روزنه ρεβζενέ, ἴδε روزن ρεβζέν.

روزوشب ρουζ-ού-σέπ, π. νυχθήμερον.

روزه ρουζέ, π. νηστεία· ἀποχή.

روزی ρουζί, π. καθημερινός· ἐπιούσιος (ἄρτος)· τροφή. ی — ὁ δίδων τὸν ἐπιούσιον ἄρτον, Θεός

روزینه ρουζινέ, π. ἡμερομίσθιον.

روس ρου'ούς, πλ. τοῦ رأس ρέ'ς.

روس ρου'ούς, τ. δίπλωμα.

روسا ρουεσά, πλ. τοῦ رئیس ρεΐς.

روستا ρουστά, ἀ. χωρίον.

روستار ρουστάρ, ἀ. χωρικός. [νος.

روسیاغی ρουσιγιάχ, π. κατηχουμένος.

روسیاهی ρουσιγιαχί, π. καταισχύνη

روش ρεβίζ, π. πορεία, διαγωγή· ὁδός.

روشن ρουσέν, π. καὶ

روشنا ρουσενά, π. φωτεινός· πρόδηλος.

روشنای ρουσεναΐ, π. καὶ

روشنی ρουσενί, π. φῶς, λάμψις.

روضه ρεβδά, ἀ. κοίτη· κοιλάς· κῆπος. Πλ. روضات καὶ ریاض.

روغن ρουγάν, π. λίπος· ἔλαιον. زیت — ἐλαιόλαδον. ساده — βούτυρον.

روغن ρουγάν, τ. βερενίκιον.

روغنلامق ρουγανλαμάκ, τ. βερενικοῦν. [νικωμένος.

روغنلو ρουγανλή, τ. λιπώδης· βερ-

روف ρε'ούφ, ἀ. οἰκτίρμων. — یا ὦ πολυεύσπλαγχνε (Θεέ)!

روقه ρόκα, ξ. εὔζωμον, κ. ῥόκα (φ.).

روکردان ρουγκερδάν, π. ὁ τὸ πρόσωπον ἀποστρέφων.

روم ρούμ, κ. οὐρούμ, ξ. Ῥωμαῖος· Ἕλλην, Γραικός.

روم ρούμ, ξ. ῥοῦμι (οἰνόπνευμα).

رومال ρουμάλ, π. ὁ προσκυνῶν.

رومان ρομάν, ξ. μυθιστόρημα.

رومجه ρουμδζα, τ. ἡ ἑλληνικὴ (γλῶσσα)· ἑλληνιστί.

رونده ρεβενδέ, π. ἀπερχόμενος, περιπατῶν.

رونق ρεβνάκ, π. στιλπνότης, ὡραιότης· δόξα. بخش — ἔκλαμπρος.

روی ρουνουμά, π. ὁ τὸ πρόσωπον δεικνύων, φανερός.

روونومون, π. ἴδε τὸ πρ.

روی, π. πρόσωπον· ἐπιφάνεια. — ی — ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς. — خوب — καλλιπάρειος, καλλιπρόσωπος.

روی, ἀ. ἐνύπνιον, ὄνειρον. — کردن — ὀνειρεύεσθαι.

رویت, ἀ. νοῦς· σκέψις· ὀξυδέρκεια. [ποιεῖν.

رویدن, ἀ. θεωρεῖν· τακτοποιεῖν

رویین, π. καὶ [κοῦς.

رویینه, π. ὀρειχάλκινος· χαλκοῦς

ری, π. ἴδε ری ῥάχ.

ری, ἀ. ἀπαλλαγή, σωτηρία.

ریا, π. ἀπαλλαγή, σωτηρία.

ریاپانه, πλ. τοῦ ریان .

ریاپاه, πλ. τοῦ ریاه .

ریاپین, πλ. τοῦ ریان .

ریان, πλ. τοῦ ریان ῥέχν.

ریاوی, π. μελόφωνον.

ریایی, π. ὁ σωτηρίαν εὑρών, σωθείς.

ریب, ἀ. φόβος, τρόμος.

ریبان, π. ἱερεύς (χριστιανός).

ریبانیت, ἀ. ἱερωσύνη· ἀσκητεία. — ی الاسلام — οὐκ ἔστι βίος ἀσκητικὸς ἐν τῷ Ἰσλαμισμῷ.

ریبر, π. ὁδηγός.

ریبری, π. τὸ εἶναι ὁδηγόν.

ریبوت, π. ἀ. φόβος, τρόμος.

ریپه, π. πλ. τοῦ ریاه .

ریرو, π. ὁδοιπόρος.

ریروان, πλ. τοῦ προηγ.

ریزن, π. λῃστής.

ریزنی, π. λῃστεία.

ریست, ἀ. λαός, φυλή.

ریکزار, π. καὶ

ریکزر, π. διέξοδος· πορθμός.

ریل, ἀ. ἄμνιον (ἀνατ.).

ریله, ἀ. οἴδημα (παθ.).

ریمن, π. ἐνέχυρον.

ریمنا, π. καὶ

ریمنون, π. ὁ δεικνύων τὸν δρόμον· ὁδηγός.

ریمون, πλ. τοῦ ریمن ῥέχν.

ریمین, ἀ. καὶ

ریمینه, ἀ. ἐνέχυρον· ἐξαρτώμενος. Πλ. ریمان .

ریا, π. ὑποκρισία.

ریاچ, πλ. τοῦ ریح ῥίχ.

ریاچین, πλ. τοῦ ریحان .

ریاست, ἀ. προεδρεία.

ریاض, ἀ. ὁ νεκρῶν τὰ πάθη· μοναχός.

ریاض, πλ. τοῦ ریوض ῥεβδά.

ریاضت, ἀ. νέκρωσις τῆς σαρκός, τῶν παθῶν, καὶ πασῶν τῶν ἀπολαύσεων· μοναστική, ἀσκητικὸς βίος.

ریاضی, ἀ. ἀσκητικός· πειθαρχικός· μαθηματικός· علوم — αἱ μαθηματικαὶ ἐπιστῆμαι.

ریاضیات, ἀ. ὕλαι μαθηματικαί· ἐπιστῆμαι.

ریاضیون, πλ. τοῦ ریاضی

ریاکار, π. ὑποκριτής.

ریال, ξ. νόμισμα (ἱσπανικόν).

ریاله, ξ. ὑποναύαρχος.

ریان, π. ἀ. ὑδατώδης. [της.

ریب, ἀ. ἀμφιβολία, ἀβεβαιότης.

ریپاس, ἀ. ῥεῖον (φ.).

ریح, ἀ. ἄνεμος· ἀναπνοή· ὀσμή. — طاری — ῥευματισμός (παθολ.).

ریحان, ἀ. βασιλικός (φ.).

ریختم, ἀ. προκυμαία.

ریخته, π. διακεχυμένος.

ریز, π. (ἐν συνθ.) ὁ χέων. — — اشك ὁ κλαίων. [πίζων.

ریزان, π. ὁ διαχέων, σκορ-

ریزش, ἀ. διάχυσις. [ζα (φ.).

ریزوفوره, ἀ. γυμνόρριζα

ریزه, π. κατακερματισμένος· κερμάτιον.

ریسمان, π. σχοινίον· κάλως.

ریش, ἀ. γραφίς· κόσμημα. Πλ. ریش καὶ ارياش .

ریش, π. γένειον· λῆνος· πληγή· (ἐν συνθ.) ὁ πληγόνων· πληγωμένος.

ریشدار, π. πωγωνοφόρος.

ریشخند, π. ὁ περιγελῶν, ὁ γελῶν ὑπὸ τὸ γένειον.

ریشه, π. πληγή· ῥίζα φυτοῦ· κροσσός.

ریشه‌کن, π. ριζωθείς.

ریشی, π. πτερόεις.

ریعان, π. νεότης.

ریق, ἀ. σίελος. Πλ ارياق καὶ ارياق

ریک, π. ῥίχ, κ. ῥίχ, π. ἄμμος· κόνις.

ریگدان, π. ἀμμοθήκη. — اغاجی — ῥηξίκαρπος (φ.).

ریم, π. πληγή· ἰχώρ, πύον.

رینگه, ξ. μαινίς (ἰχθ.).

ریه, ἀ. λήμη, κ. τσίμπλα.

ریوس, π. πλ. τοῦ رئیس.

ریه, ἀ. πνεύμων (ἀνατ.). — ات — ال πνευμονία (παθ.).

رئیس, ἀ. πρόεδρος· ἀρχηγός· πλοίαρχος. — لیمان — λιμενάρχης. — وکیلی — ἀντιπρόεδρος.

νημένος· (ἐν συνθ.) τόπος πλήρης.— كل ἀνθών.— چمن λειμών.
آغلامق —— κλαίειν θλιβερῶς.
زارجق زαρδζίκ, τ. ὑμένιον (ἀνατ.).
زارزور زαρζούρ, π. ἀκουσίως, βιαίως
زارع زαρί', ἀ. σπορεύς· γεωργός.
زارغنه زαργάνα, τ. γόγγρος (ἰχθ.).
زاری زαρί, π. οἰμωγή, δάκρυα.
آغلامق —— στοναχεῖν.
زاغ زάγ, π. κορώνη (πτ.)· γλυφή, ἐγχαραγή. [κονᾶν.
آغلامق زαγλαμάκ, τ. στίλβειν·ἀ-
زاغنوس زαγανός, τ. καραβίς.
زال زάλ, π. γέρων, λευκοπώγων.
زانغردامق زανγηρδαμάκ, τ. πλαταγεῖν.
زانو زανού, π. γόνυ (ἀνατ.).
زانوزده زανοὺ-ζεδέ, π. γονυπετής.
زانی زανί, ἀ. μοιχός.
زانیه زανιγέ, θηλ. τοῦ προηγ.
زاویه زαβιγέ, ἀ. γωνία, κελλίον.
قائمه — ὀρθὴ γωνία. حاده —ὀ-
ξεῖα γωνία. منفرجه — γωνία ἀμβλεῖα. — قائم ὀρθογώνιον.
زاهد زαχίδ, ἀ. ἀναχωρητής· εὐλαβής. [βίος.
زاهدلك زαχιδλίκ, τ. ἀσκητικὸς
زاهر زαχίρ, ἀ. λευκός· ἀνθηρός.
زاهق زαχίκ, ἀ. κενός· ἄχρηστος.
زاهل زαχίλ, ἀ. ἐπιλήσμων.

زایچه زαϊτσέ, π. πίναξ ἀστρολογικός· ὡροσκόπιον (ἀστρ.).
زائد زαΐδ, ἀ. περισσός· ηὐξημένος. — لحم πολυσαρκία.
زائدلك زαϊδέ, ἀ. περίσσεια, ἀφθονία· ἀπόφυσις (ἀνατ.).
زائر زαΐρ, ἀ. ἐπισκέπτης· προσκυνητής. [ακμάζων.
زائل زαΐλ, ἀ. ἐξαφανισθείς· παρ-
زب زήπ, τ. αἴφνης. جيمق — ἐξ-
زبانه زεπαπέ, ἀ. ὕραξ(ζ.). [ορμᾶν.
زبانلمق ζιπαδέ, ἀ. γηθυλλίς (φ.)· μοσχογαλῆ (ζ.).
زبانلق ζιπάδ, ἀ. γήθυον (φ.).
زبارمق ζεπαρμάκ, τ. νυστάζειν· ἀποθνήσκειν.
زبان ζεπάν, π. γλῶσσα·διάλεκτος. فارسی — ἡ περσικὴ γλῶσσα.
زبان آور ζεπὰν-ἀβέρ, π. εὔγλωττος.
زبان دراز ζεπὰν-διράζ, π. αἰσχρολόγος
زبان زده ζεπὰν-ζέδ, π. κοινός, δημώδης (λόγος, φράσις κτλ.).
زبانکر ζεπανγκέρ, π. πικρός, στρυφνός. [στρυφνότης.
زبانکری ζεπανγκερί, π. πικρία,
زبانه ζεπανέ, π. φλόξ· πᾶν ὅ,τι ἔχει σχῆμα γλώσσης.
زبانی ζεπανί, π. ἄρχων τῶν δαιμόνων. قلقلی — ὡς Ζαπανῆς. Πλ. زبانیه ζεπανιγέ.

ز

(باب الزاء)

زار

زاد

ز ζά, ζέ, ἐνδέκατον μὲν γράμμα τοῦ ἀραβικοῦ, δέκατον τρίτον δὲ τοῦ τουρκοπερσικοῦ ἀλφαβήτου. Ἀριθμητικῶς, κατὰ τὸ ابجد (ἐπδζέθ), ἰσοδυναμεῖ τῷ 7.
ز ζί, ἀντὶ ای ἔζ, π. ἐκ, ἀπό.
ژ ζά, ἀ. ὄνομα τοῦ γράμματος ژ.
ژاژ ζάζ, ἀ. χαλκάνθη, κ. θειοῦχον ἅλας. قرس — μίον, θειοῦχος σίδηρος. غلی — καὶ — دوی θειϊκὸν ὀξύ (χημ.).
ژاژخا ζαζίρ, ἀ. ὁ κωλύων, διώκων.
ژاژخاف ζαχήφ, ἀ. ἑρπετόν.
ژاژخافات ζαχηφάτ, πλ. τοῦ προηγ.
ژاژخر ζαχήρ, ἀ. παλίρροια.
ژاژخل ζαχήλ, ἀ. ῥοδοδάφνη (φ.).
زاد ζάδ, π. εὐγενής, εὐπατρίδης. — نو νεογέννητος.
زاد ζάδ, ἀ. ζωοτροφίαι.
زاده ζάδε, ἀ. γ' ἐν. πρόσωπον τοῦ ἀορ. τῆς ὁριστ. ἐκλαμβανόμενον ἀντὶ εὐκτικῆς. الله — ὁ Θεὸς νὰ (τὰ) πληθύνῃ καὶ νὰ (τὰ) αὐξάνῃ (εὐχή).
زادگان ζαδεγκιάν, πλ. τοῦ ἑπομ.
زاده ζαδέ, π. εὐπατρίδης· υἱός. — سه αὐτοκρατορικὸς (ὀθωμ.) πρίγκιψ. — اصل καὶ — کشی εὐπατρίδης, εὐγενής. — حلال υἱὸς νόμιμος. — حرم νόθος· οὐτιδανός.
زادهلك ζαδελίκ, τ. εὐγένεια.
زار ζάρ, π. μεμβράνη· κύβος· φλοιός. ی — غوغ λοπὸς, λεπύχανον.
زار ζάρ, π. στεναγμός· περιπεφρο-

زجز ζέβδ, ἀ. ἀφρός.
زجزوند ζουβδέ, ἀ. βούτυρον νωπόν· πῖαρ.
زجزه ζουβδέ, ἀ. περίληψις, οὐσία.
زجر ζεπέρ, π. ἐπάνω, ὑπεράνω. زجر — ἄνω κάτω, συγκεχυμένως.
زجرجه ζεπερδζέδ, ἀ. χρυσόλιθος· τοπάζιον (λίθος πολύτιμος).
زجزج ζεπζέπ, ἀ. τρόχος (ζ.).
زجزجك ζιπ-ζίπ, τ. ἅλμα.
زجقه ζιπκήν, τ. κάμαξ.
زجل ζεπήλ, ἀ. ἴδε زجل ζουπήλ.
زجلمق ζιπλαμάκ, τ. ἐξορμᾶν.
زجلوه ζεπάρ, ἀ. βιβλίον· ψαλτήριον.
زجل ζουπήλ, ἀ. κόπρος· σκύβαλα.
زجن ζεπούν, ζαπούν, π. λεπτός, ἰσχνός, ἀδύνατος.
زجنكش ζεπουνγκέ, π. ἀνίσχυρος· ἀνίκανος. [ἰσχναίνεσθαι.
زجنلمق ζαπουνλαμάκ, τ. ἀδυνατεῖν,
زجنق ζαπουνλούκ, τ. καὶ
زجنى ζεπουνί, π. ἰσχνότης.
زجيب ζεπίπ, ἀ. σταφίς· ξηρὸν σῦκον.
زر ζιπέρ, τ. ὁ πηδῶν, σκιρτῶν· παράφρων. لى — θεότρελλος.
زجاج ζουδζάδζ, ἀ. ὕελος· φιάλη.
زجاج ζεδζ-δζάδζ, ἀ. ὑελοπώλης.
زجاجه ζουδζαδζέ, ἴδε زجاج .
زجاجى ζεδζαδζίγι, ἀ. ὑελοπώλης· ὑάλινος. [λυμα.
زجر ζέδζρ, ἀ. τὸ φοβίζειν· κώ-

زجرى ζεδζριγέ, ἀ. δικαίωμα ἐπὶ τῶν οἰνοπνευμάτων.
زجرجى ζεδζριγεδζί, τ. ὁ ἐπὶ τοῦ τῶν οἰνοπνευμάτων φόρου εἰσπράκτωρ. [θους.
زجرخ ζιχάμ, ἀ. συσσώρευσις πλή-
زجف ζεχάφ, ἀ. προέλασις.
زجل ζουχάλ, ἀ. Κρόνος (ἀστρ.).
زجم ζαχμέτ, ἀ. κόπος· ἐνόχλησις. — ى تێ κόπος; διατί κοπιάζετε τόσον πολύ; [νως.
زجمسز ζαχμετσήζ, τ. ἄκοπος· ἀπό-
زجملو ζαχμετλή, τ. ἐπίπονος.
زجون ζουχούν, ἀ. ἀποσύρεσθαι.
زجير ζεχήρ, ἀ. τανυσμός (παθ.).
زجار ζαχχάρ, ἀ. παλίρροια.
زجاف ζεχαρίφ, πλ. τοῦ ἑπομ.
زجفزجوفر ζουχρέφ, ἀ. χρυσός· κόσμησις.
زجم ζάχμ, π. τραῦμα, πληγή· خورده — καὶ
زجمدار ζαχμδάρ, π. καὶ
زجمزجه ζαχμζεδέ, π. καὶ
زجمناك ζαχμνάκ, π. τραυματίας.
زجمه ζαχμέ, π. πλῆκτρον· τόξου λύρας.
زجده ζεδέ, π. (ἐν συνθ.) πεπληγμένος, τραυματίας. — حريق πυρίκαυστος. — طمه πειναλέος. — ἐρωτομανής. [πληγόνειν.
زجلمك ζεδελεμέκ, τ. πλήττειν·

زجلمه ζεδελενμέκ, τ. πληγόνεσθαι· πιέζεσθαι.
زر ζέρ, π. χρυσός· χρυσίον.
زر ζίρ, τ. ὁ βομβίζων. ى — τέλειος τρελλός. وز — κοῦφος.
زراعت ζουρά', πλ. τοῦ درز ζαρί'.
زراعت ζερα'άτ, ἀ. καλλιέργεια, γεωργία. [λοπάρδαλις (ζ.).
زرافه ζεραφέ, ζουραφέ, ἀ. καμηλοπάρδαλις (ζ.).
زرق ζερράκ, ἀ δόλιος, διπρόσωπος.
زرنود ζερανδούδ, π. ἐπίχρυσος.
زرنيخ ζεραβένδ, π. ἀριστολοχία (φ.).
زرياب ζερπάφ, π. διάχρυσος.
زرپ ζίρπ, τ. καὶ
زرپاره ζιρπάδ, τ. αἴφνης.
زرد ζέρδ, π. κίτρινος. غم — συκοφάγος (πτ.). [πικροπόρηνον.
زردالو ζερδαλού, π. βερίκοκκον τὸ
زرداوا ζερδαβά, τ. σαθέριον (ζ.).
زردزمين ζερδ-ζεμίν, π. δαυκίον (φ.).
زرده ζερδέ, π. εἶδος γλυκύσματος ἐξ ὀρυζίου καὶ κρόκου.
زردچاوه ζερδὲ-τάβ, π. καὶ
زردچوبه ζερδὲ-τάὸπ, π. κρόκος.
زرزوات ζερζαβάτ, ἴδε سبزوات .
زرزوب ζιρζόπ, ἴδε زر ζίρ.
زرشك ζιρίάκ, π. ὀξυάκανθα (φ.).
زرع ζέρ', ἀ. τὸ σπείρειν· σπορά.
زرغانه ζαργάνα, ἴδε زرغنه ζαργάνα.
زرفشان ζὲρ-φισάν, π. γενναιόδωρος.

زرق ζέρκ, ἀ. ὑποκρισία.
زرقا ζερκά, θηλ. τοῦ ازرق ἐζράκ, π. κυανῆ· γλαυκῶπις· κυάνωσις (παθολ.).
زرگر ζεργκέρ, π. χρυσοχόος.
زرگرى ζεργκερί, π. χρυσοχοϊκή.
زرل ζιρίλ, τ. ῥοὴ ἄφθονος. — — گلمك ῥέειν ἀφθόνως.
زرلاق ζιρλάκ, τ. θορυβοποιός.
زرلامق ζιρλαμάκ, τ. ὀγκᾶσθαι.
زرن ζερέν, τ. νάρδος (φ.).
زرنباد ζερνεπάδ, ξ. βοτάνη τῶν Ἰνδιῶν θεραπευτική.
زرنخ ζερνήχ, ἀ. καὶ
زرنيق ζερνίκ, π. θειοῦχον ἀρσενικόν. — قزل σανδαράκη (φαρμ.). — صارى χρυσόπηκτον (χημ.). — ك ἀρσενικόν.
زرور ζερούρ, π. ἐπίχρυσος.
زروه ζιρβά, τ. εἶδος ζωμοῦ.
زره ζίρχ, π. θώραξ.
زرهدار ζιρχλού, τ. θωρακοφόρος.
زرهى — θωρηκτόν. [(βοτ.).
زرير ζερίρ, ἀ. βλαστός, ὀφθαλμός
زرين ζερίν, π. χρυσοῦς. قدح — ποτήριον χρυσοῦν· νάρκισσος (φ.).
زشت ζίšτ, π. δυσειδής.
زشتى ζišτί, π. ἀσχημία.
زعامت ζι'αμέτ, ἀ. φέουδον, τιμάριον· ἐγγύησις· ἀγιότης.

زعفران ζα'φεράν, κ. σαφράν, ἀ. κρόκος(φ.). ی — ین ἄγνος, λίγος(φ.). — یالی δίψακος(φ.). Πλ. زعفر .

زعفرانی ζα'φερανί, ἀ. κροκώδης.

زعم ζούμ, ἀ. γνώμη(ἐσφαλμένη).

زعما ζου'εμά, πλ. τοῦ ἐπομ.

زعیم ζα'ΐμ, ἀ. κάτοχος τιμαρίου.

زغل ζαγάζ, τ. λαγωνικόν (ζ.).

زغنب ζάγπ, π. πτίλον (πτηνοῦ).

زغن ζεγάν, ἀ. ἰκτῖνος (πτ.).

زفاف ζιφάφ, ἀ. τὸ ἀποστέλλειν τὴν νύμφην εἰς τὸν οἶκον τοῦ γαμβροῦ. كجه سی — ἡ πρώτη νὺξ τοῦ γάμου. اوطه سی —νυμφεῖον.

زفت ζίφτ, ἀ. πίσσα. یرى — ἄσφαλτος.

زفتلمك ζιφτλεμέκ, τ. πισσοῦν· δηλητηριάζειν.

زفير ζεφίρ, ἀ. ἐκπνοή. [λιγνύς.

زفير ζεφίρ, τ. πικρός· ἀμαυρός·

زقاق ζοκάκ, ἀ. ὁδός.

زقوم ζεκκούμ, ἀ. ῥοδοδάφνη(φ)· δένδρον τῆς Κολάσεως(Τουρκ.).

زكى ζεκά, ἀ. ἀγνότης· ἁγχίνοια.

زكيت ζεκάτ, ἀ. καθαρισμός· ἐλεημοσύνη.

زكام ζουκάμ, ἀ. καταρροή, κόρυζα.

زكاملو ζουκαμλή, τ. καταρροϊασμένος.

زكوت ζεκιάβέτ, ἴδε كى ζεκιά.

زكوات ζεκεβάτ, πλ. τοῦ زكى .

زكوت ζεκιούτ, ἴδε زكى ζεκιάτ.

زكورجوبه ζὄγιὄρδὄ, ἴδε زكورجوبرت ζὄγιὄρδὄρτ. ی — ه چر δυσειδής.

زكورجوبلك ζὄγιὄρδὄλίκ, τ. πτωχεία, ἔνδεια. [χεύειν.

زكورجوبلمك ζὄγιὄρδὄλεμέκ, τ. πτω-

زكى ζεκί, ἀ. ἔξυπνος, νοήμων· εὐλαβής· ἐλεήμων.

زكيه ζεκιγέ, πλ. τοῦ προηγ.

زل ζίλ, τ. κύμβαλον· κωδωνίσκος. ورنج — λίαν πεινα λέος· λίαν μέθυσος.

زلة ζέλ, ἀ. ὀλίσθησις ποδός· μετφρ. σφάλμα.

زللر ζελλάτ, πλ. τοῦ زل ζελλέ.

زلزلى ζελαζίλ, πλ. τοῦ زلزل .

زلال ζουλάλ, ἀ. ὕδωρ διαυγές.

زلال ζουλάμ, τ. ὁ ἐν στενοχωρίᾳ δι' ἔλλειψιν χρημάτων εὑρισκόμενος.

زلالك ζουλαμλήκ, τ. στενοχωρία, ἔλλειψις χρημάτων.

زلزال ζελζάλ, ἀ. σάλος, δόνησις.

زلزله ζελζελέ, ἀ. σεισμός.

زلغيد ζελγήδ, τ, ἀπειλή.

زلف ζούλφ, π. βόστρυχος.

زلق ζέλκ, ἀ. ὀλίσθημα.

زلقا ζελκά, ἀ. παράρθρημα (ἰατρ.).

زل ζελλέ, ἀ. πλάνη, λάθος.

زلق ζελίκ, ἀ. ἀνάπηρος.

زمام ζιμάμ, ἀ. ἡνίαι· διεύθυνσις (ὑποθέσεων).

زمان ζεμάν, ἀ. χρόνος· αἰών· ἐποχή. زمانی — τὸ σύμπαν. — ی πάλαι. Πλ. زمانه .

زمانه ζεμανέ, π. καιρός, περιστάσεις· τύχη· κόσμος. [ποχῆς.

زمانه ζεμανέ, τ. τοῦ καιροῦ, τῆς ἐ-

زمباولا ζεμάουλα, ξ. σμέουρον.

زمبور ζουμέρ, πλ. τοῦ زنبور ζουμρέ.

زمرد ζουμρούδ, ἀ. σμάραγδος.

زمردى ζουμρουδί, π. καὶ

زمردين ζουμρουδίν, π. χρῶμα σμαράγδου, πράσινον.

زنبور ζουμρέ, ἀ. σωματεῖον· τάξις ἀνθρώπων.

زمزم ζεμζέμ, ἀ. ὄνομα φρέατος ἐν Μέκκᾳ λίαν τιμωμένου παρὰ Μωαμεθανοῖς· τὸ ὕδωρ αὐτὸ τοῦ φρέατος.

زمزمه ζεμζεμέ, ἀ. ψιθυρισμός.

زمستان ζεμιστάν, π. χειμών.

زمن ζεμέν, ἀ. καιρός· τύχη· μοῖρα.

زمهرى ζεμχερί, ἀ. καὶ

زمهرير ζεμχερίρ, ἀ. δριμὺ ψῦχος· ἡ τοῦ χειμῶνος τραχύτης.

زمين ζεμίν, π. ἐπιφάνεια τῆς γῆς· γῆ· μετφρ. βάσις.

زمينبوس ζεμινπούς, π. ὁ φιλῶν τὴν γῆν.

زن ζέν, π. γυνή· σύζυγος.

زن ζέν, π. (ἐν συνθ.) ὁ κτυπῶν· ὁ κόπτων· παίζων. — یلی φλύαρος. — ه طعنه ὑβριστής. — سكه νομισματοκόπτης.

زنبار ζεναπίρ, πλ. τοῦ زنبور .

زنبيل ζεναπίλ, πλ. τοῦ زنبيل .

زنادقه ζεναδηκά, καὶ

زنادیق ζεναδίκ, πλ. τοῦ زندیق .

زنار ζουννάρ, ἀ. ζώνη, ἰδίως ἡ τῶν Χριστιανῶν ἱερέων.

زنبرك ζενπερέκ, π. ἐλατήρ· μάνδαλος. [ξιφίον(φ.).

زنبق ζανπάκ, ἀ. κρίνος(φ.). — صارى

زنبور ζενπούρ, π. κηφήν· μέλισσα.

زنبى ζίνπα, τ. ὀβελίσκος, κεντήριον· ἀποκοπτήρ.

زنپاره ζενπαρέ, π. γυναικοθήρας.

زنپره ζενπερέ, τ. σμυρίς (λίθος).

زنجاب ζινδζάπ, ἴδε سنجاب سنجاب.

زنجار ζενδζάρ, ἀ. ἰός· ὀξείδιον(χημ.).

زنجبيل ζενδζεπίλ, ἀ. γιγγίβερις(φ.).

زنجف ζινδζίφ, τ. περιβολή (ὑφάσματος).

زنجفره ζινδζίφρα, π. κιννάβαρι.

زنجفيل ζενδζεφίλ, ἴδε زنجبيل .

زنجير ζενδζίρ, κ. ζινδζίρ, π. ἅλυσις. اورمق ه — καὶ

جنجيرلمك ζενδζιρλεμέκ, τ. δεσμεύειν
جنجيرلى ζενδζιρλή, τ. ὁ ἔχων ἅλυσ-
جنج ζένχ, π. καὶ [σον.
جنخدان ζεναχδάν, π. πώγων(ἀνατ.).
—چاه κοιλότης πώγωνος(ἀνατ.)
جند ζένδ, ἀ. χάλιξ.
جندان ζινδάν, π. εἱρκτή, φυλακή.
—آچمق δεσμεύειν, φυλακίζειν.
جندانى ζινδανί, π. δεσμώτης.
جندكه ζινδηκά, ἀ. διθεία.
جندكان ζινδεκιάν, πλ. τοῦ ωلى.
جندكانى ζινδεκιανί, π. ζωή· βίος.
جندوست ζενδόστ, π. γυναικάρεσκος.
جندوستلق ζενδοστλούκ, τ. γυναικα-
ρέσκεια.
جندى ζινδέ, π. ζωντανός· ἐνδεής.
جندى ζενδί, ἀ. κυβιτικός (ἰατρ.).
جنديق ζινδήκ, π. διθεϊστής· ἄθεος.
جنغرداماق ζινγηρδαμάκ, ἴδε جانغرداماق
جنغلداماق ζινγηλδαμάκ, τ. πλατα-
γεῖν ἰσχυρῶς.
جنكار ζενγκιάρ, ἴδε جنكار.
جنكله ζενγκελέ, π. καὶ
جنكول ζενγκιόλ, π. κωδωνίσκος,
κρόταλον.
جنكين ζενγκίν, τ. πλούσιος.
جنكينلك ζενγκινλίκ, τ. πλοῦτος.
جنى ζεννέ, π. γυνή· قسمى — τὸ ὡ-
ραῖον φῦλον.
جنهار ζινχάρ, π. πρόσεξε!

جوجه ζουζέ, ἀ. ἡλικία γάμου.
جوار ζουββάρ, πλ. τοῦ ولى ζαΐρ.
جوال ζεβάλ, ἀ. παρακμή· δυστυ-
χία. وقتى — ὁ 40 λεπτὰ πρὸ
μεσημβρίας χρόνος. — تعدال
μετὰ μεσημβρίαν.
جواللى ζαβαλλή, τ. δυστυχής.
جوان ζεβάν, ἀ. ὥρα (φ.).
جوانى ζιβανέ, π. σφὴν· μικρὸς σω-
λὴν· γλωσσίς.
جوانى ζεβαγιά, πλ. τοῦ جوانى.
جوانى ζεβαΐδ, πλ. τοῦ جوانى ζαϊδέ.
جوج ζέβδζ, ἀ. ζεῦγος· ὁ σύζυγος.
جوجات ζεβδζάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.
جوجه ζεβδζέ, θηλ. τοῦ جوج.
جوجى ζεβδζί, ἀ. ὁ ἀνήκων εἰς τὸ
ἀνδρόγυνον.
جوجيجه ζεβδζιγέτ, ἀ. συζυγικὸς βίος.
جوجين ζεβδζίν, δυϊκ. τοῦ جوج, ὁ
ἀνὴρ καὶ ἡ γυνή, οἱ σύζυγοι.
جود ζούδ, π. ταχύς.
جودى ζουδί, π. ταχύτης.
جور ζόρ, π. δύναμις· βία. چكمك —
ὑποφέρειν. كلمك — βιάζειν. ك—
ى διατί; διὰ ποίαν αἰτίαν;
جور ζόρ, τ. δύσκολος, ἐπίπονος.
جور ζούρ, ἀ. ψεῦδος. — شاهد
ψευδομάρτυς.
جوراكى ζορακί, τ. βιαίως.
جورباً ζορπά, ἀ. τύραννος.

جورباجى ζουρπάζ, π. ἰσχυρός, ῥω-
μαλέος.
جورباليق ζορπαλήκ, τ. τυραννία.
جورق ζεβράκ, π. ἀκάτιον.
جورلامق ζορλαμάκ, τ. βιάζειν.
جورلق ζορλούκ, τ. δυσχέρεια.
جورلو ζορλού, τ. καὶ
جورمند ζορμένδ, π. δυνατός, ῥω-
μαλέος· βίαιος.
جورنا ζουρνά, τ. ὀξυβόας (αὐλός).
— چالاق φλύαρος. — طول
δημοσία, ἐπιδείξεως χάριν.
جوز ζεβζέκ, τ. μωρός, ἀνόητος.
جوزلق ζεβζεκλίκ, τ. μωρία, ἀ-
νοησία.
جوغان ζογάν, ἴδε يغان ζιγάν.
جوقا ζοκάκ, ἴδε چقا ζοκάκ.
جوقه ζόκα, τ. ἄγκιστρον· μόλυ-
βδος ἀγκίστρου. يى — ἀ-
πατᾶσθαι.
جوكوزجيغيرد, τ. πτωχός, ἐνδεής.
جولوف ζουλούφ, τ. ἴδε چلف ζούλφ.
جى ζίχ, π. χορδὴ τόξου· ταινία·
χεῖλος, περιβολή.
جاه ζουχχάδ, πλ. τοῦ جاهل.
جهادت ζεχαδέτ, ἀ. καὶ
جهد ζούχδ, ἀ. ἐγκράτεια· εὐλά-
βεια· βίος ἀσκητικός.
جهر ζέχρ, π. ἄνθος.
جهر ζέχρ, κ. ζεχίρ, π. δηλητή-

ριον. كنى — λίαν δηλητηρια-
σμένος· λίαν πικρός.
جهرا ζεχρά, θηλ. τοῦ جهرل ἐζχέρ.
جهراب ζεχράπ, π. καὶ
جهرابه ζεχραπέ, π. ὕδωρ πικρὸν,
δηλητηριασμένον· δάκρυα.
جهرآلود ζεχρ-ἀλούδ, π. καὶ
جهردار ζεχρ-δάρ, π. δηλητηριώδης.
جهرلمك ζεχιρλεμέκ, τ. δηλητη-
ριάζειν. [ριάζεσθαι.
جهرلنمك ζεχιρλενμέκ, τ. δηλητη-
جهرلو ζεχιρλή, τ. καὶ
جهرلى ζεχιρ-νάκ, π. ἴδε جهردار.
جهره ζεχρέ, π. ἄνθος.
جهره ζεχρέ, π. χολή (ἀνατ.)· τόλ-
μη, θάρσος.
جهره زوخرى ζεχρέ, ἀ. λευκότης· ὡραιότης·
Ἀφροδίτη (ἀστρ.). [ταινιῶν.
جهلمك ζιχλεμέκ, τ. εὐτρεπίζειν διὰ
جهى ζεχί, π. ἐπιφ. θαυμασμοῦ ση-
μαντικόν. سعادت — τί εὐτυχία!
جير ζεχίρ, ἀ. ἀνθέμιον (βοτ.).
جيز ζίγ, ἀ. ἐνδυμασία· σχῆμα.
جيزى ζιγιάδ, ἀ. περίσσεια. [σμός.
جيزلى ζιγιαδέ, ἀ. αὔξησις· πλεονα-
جيزلى ζιγιαδέ, τ. πλέον. — جدد
πέραν τοῦ δέοντος. [ξάνειν.
جيزلشمك ζιγιαδελεσμέκ, τ. αὐ-
جيزلى ζιγιαδεδζέ, τ. ὀλίγον τε
πλέον.

ژ

(باب الزاء)

ژیوه ژنگ

ژ زِد، δέκατον τέταρτον γράμμα τοῦπερσοτουρκικοῦ ἀλφαβήτου
ژاژ ژاژ، π. σκόλυμος(φ.)· κενός.
ژاژخا ژاژه-خا، π. καὶ [θης.
ژاژخای ژاژه-خای، π. μωρὸς, εὐήθ
ژاله ژاله، π. δρόσος· δάκρυ. — فدای ژاله δροσολαμπές (φ.).
ژای ژای، π. ὄνομα τοῦ γράμματος ژ.
ژاندارمه ژاندارمه، ξ. χωροφυλακή· χωροφύλαξ.
ژرف ژرف، π. βαθύς.
ژنده ژنده، π. ῥακώδης. [της.
ژنده‌پوش ژنده-پوش، π. ῥακενδύ
ژنگ ژنگ، π. ἰδε, σκωρία· λιγνύς. — بسته ἰώδης.

ژنگار ژنگار، π. ὀξείδιον χαλκοῦ· πράσινον (χρῶμα).
ژنگاری ژنگاری، π. ἰόχρους· εἶδος βαφῆς πρασίνου χρώματος.
ژورنال ژورنال، ξ. ἐφημερίς· ἔκθεσις καθημερινή· ἔκθεσις ἀστυνομική, στατιστική, διοικητική. [λύπλοκος.
ژولیده ژولیده، π. ἀνάμικτος, πο
ژولیده‌موی ژولیده-موی، π. λυσίκομος, λυσίθριξ.
ژیان ژیان، π. λυσσαλέος· ἄγριος.
ژیمناس ژیمناس، ξ. γύμνασις.
ژیمناستیق ژیمناستیق، ξ. γυμναστική.
ژیوه ژیوه، π. ἴδε جیوه ژیوه.

ژیردستان ژیر-ا-دستان، πλ. τοῦ πρ.
ژیرده ژیرده، π. κάτωθι, κατωτέρω. — محرر الامضا ὁ κατωτέρω ὑπογεγραμμένος, ὑποφαινόμενος.
ژیرک ژیرک، π. ἀγχίνους.
ژیغون ژیغون، ἀ. φιλύρα (φ.).
ژیغان ژیغان، ἀ. παράλλαξις (χειρ.).
ژیف ژیف، ἀ. κίβδηλον. Πλ. ژیاف καὶ ژیوف καὶ ژیاف.
ژیل ژیل، ἴδε ژل ژیل.
ژین ژین، ἀ. κόσμημα.
ژین ژین، π. σάγη, ἐφίππιον. — پوش ἐπισαγμάτιον.
ژینپه ژینپه، ἴδε ژینپه ژینپه.
ژینت ژینت، ἀ. κόσμημα, στολισμός. — ژینت کردن στολίζειν.
ژینتسز ژینتسز، τ. ἀπέριττος, ἁπλοῦς.
ژینتلیک ژینتلیک، τ. κοσμεῖν, στολίζειν.
ژینتلنمک ژینتلنمک، τ. κοσμεῖσθαι, στολίζεσθαι.
ژینتلو ژینتلو، τ. κεκοσμημένος.
ژیوانه ژیوانه، ἴδε ژیوانه ژیوانه.
ژیور ژیور، π. κόσμημα.
ژیوف ژیوف، πλ. τοῦ ژیف.
ژیر ژیر، ἀ. φωνή· βρυχηθμός· γρυλισμός.

ژیر ژیر، π. ὑπό· κάτω, ὑποκάτω. — خکومتکزه ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν, διοίκησίν σας.
ژیرا ژیرا، π. διότι.
ژیردست ژیر-ا-دست، π. ὑποχείριος· ὑπήκοος· ὑποκείμενος.
ژیرتژیارت ژیرتژیارت، ἀ. ἐπίσκεψις. [μα.
ژیرتژیارتکاه ژیرتژیارتکاه، π. προσκύνη
ژیانژیان ژیانژیان، π. ζημία, βλάβη, κακόν.
ژیانسز ژیانسز ژیانژیانسز، τ. ἀζήμιος.
ژیانکار ژیانکار ژیانژیانکار، π. καὶ
ژیانلو ژیانلو ژیانژیانلو، τ. ἐπιζήμιος.
ژیب ژیب، π. στολισμός.
ژیپا ژیپا، π. ἴδε ژیپنده ژیپا.
ژیپاق ژیپاق، π. ὑδράργυρος.
ژیپنده ژیپنده، π. ὡραῖος· κεκοσμημένος· κατάλληλος.
ژیپیده ژیپیده، π. φειδωλός· πτωχός.
ژیت ژیت، ἀ. ἔλαιον.
ژیتون ژیتون ژیت ژیتون، κ. ζεϊτίν, ἀ. ἐλαία. ژیتون یاغی — ἐλαιόλαδον.
ژیتونلق ژیتونلق ژیتون ژیتونلق، τ. ἐλαιών.
ژیتونی ژیتونی ژیتون ژیتونی، ἀ. ἐλαιόχρους.
ژیج ژیج، ἀ. πίναξ ἀστρονομικός.
ژیده ژیده، ἀ. αὐξηθείη! εὐχὴ τιθεμένη εἰς διατάγματα. — ژیده ی همایون ἡ τιμή, ἡ ὑπόληψις αὐτοῦ (σοῦ) αὐξηθείη!
ژیر ژیر، π. ὑπό· κάτω, ὑποκάτω. — خکومتکزه ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν, διοίκησίν σας.
ژیرا ژیرا، π. διότι.
ژیردست ژیر-ا-دست، π. ὑποχείριος· ὑπήκοος· ὑποκείμενος.

ساحر σαχηρέ, θηλ. τοῦ προηγ.
ساحل σαχήλ, ἀ. ἀκτή· παραλία. — μέγαρον παράλιον.
ساحه σαχά, ἀ. πλατεῖα· αὐλή. Πλ. ساح καὶ ساوح.
ساختہ σαχτέ, π. παραπεποιημένος, κίβδηλος.
ساختہکار σαχτεκιάρ, π. κιβδηλοποιός· πλαστογράφος.
ساختہکارلق σαχτεκιαρλήκ, τ. πλαστογραφία· δόλος. [μοῦ).
ساد σάδ, π. καταραάκτης(ὀφθαλ-
سادات σαδάτ, πλ. τοῦ سادہ σαδέ.
سادس σαδίς, ἀ. ἕκτος. عشر — δέκατος ἕκτος.
سادسا σάδσα, ἀ. καὶ
ساداسا σάδισεν, ἀ. ἕκτον.
سادسه σαδισέ, θηλ. τοῦ سادس.
ساده σαδέ, π. λεῖος· ἁπλοῦς. — ἁπλοῦς· ἄδολος· ἀφελής.
ساده σαδέ, τ. ἁπλῶς· μόνον.
ساده جه σαδεδζέ, τ. ἁπλῶς.
ساذج σαζίδζ, ἀ. καθαρός· σαφής.
سار σάρ, π. μόριον τιθέμενον εἰς τὸ τέλος τῶν ὀνομάτων, ἐμφαίνει πληθὺν τεῦ ὑπὸ τῆς ῥίζης σημαινομένου. — τόπος ὀρεινός, βουνώδης.
سارا σάρ, ἀ. εὔθυμος.
سارا σαρά, ἀ. καθαρός· εὐώδης.
سارپان σαρπάν, π. καμηληλάτης.
سارت σαρέτ, ξ. κάλως (ναυτ.).
ساردله σαρδέλα, ξ. καὶ [(ἰχθ.).
ساردله σαρδέλα, ξ. ἀφύη, σάρδα
ساردلیه σαρδέλγια, τ. καὶ [(φ.).
ساردونیا σαρδούνγια, τ. γεράνιον
سارغوس σάργος, ξ. καὶ بالغی — σκάρος (ἰχθ.).
سارق σαρήκ, ἀ. κλέπτης.
سارنیدز σαρνίδζ, τ. δεξαμενή. [τικός.
ساری σαρί, ἀ. ἐπιδημικός· μεταδο-
ساریه σαριγέ, ἀ. θηλ. τοῦ προηγ. — علت νόσος κολλητική.
ساز σάζ, π. (ἐν συνθ.) ὁ ποιῶν, τακτοποιῶν. — ارام ἀναπαυτικός. — ل ἄτακτος.
ساز σάζ, π. μουσικὸν ὄργανον· ἁρμονία· τάξις· ὅπλον. سوز — ἀγαλλίασις.
ساز σάζ, τ. σχοῖνος, θρύον (φ.).
سازان σαζάν, τ. καὶ بالغی — κυπρῖνος (ἰχθ.).
سازکار σαζκιάρ, π. σύμφωνος· κατάλληλος· εὔνους, εὐνοϊκός.
سازلق σαζλήκ, τ. σχοινία, κ. βουρλιά.
سازنده σαζενδέ, π. μουσικός· ὁ διευθετῶν· τακτοποιῶν.
ساطع σατή', ἀ. λαμπρός, στιλπνός· φανερός.

س

(باب السين)

ساحر سابقا

س σίν, δωδέκατον μὲν γράμμα τοῦ ἀραβικοῦ, δέκατον πέμπτον δὲ τοῦ τουρκοπερσικοῦ ἀλφαβήτου Ἀριθμητικῶς, κατὰ τὸ ابجد (ἐπδζέδ), ἰσοδυναμεῖ τῷ 60.
سا σά, π. (ἐν συνθ.) ὁ τρίβων· ὅμοιος. — جبین ὁ τρίβων τὸ μέτωπον, ταπεινός. [λυμβητής.
ساچ سαπήχ, ἀ. ὁ ἐπιπλέων· κο-
ساچات سαπηχάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.
ساچه سαπηχά, ἀ. πλοῖον.
ساچ سαπή', ἀ. ἕβδομος.
ساچا سαπή'α, ἀ. καὶ
ساچن سαπή'εν, ἀ. ἕβδομον.
ساچق سαπήκ, ἀ. ὁ πρῴην, προηγούμενος.
ساچقا σάπηκα, ἀ. καὶ ساچا σάπηκαν, ἀ. πρῴην, προηγούμενος.
ساچقون σαπηκούν, πλ. τοῦ ساچق.
ساچقه σαπηκά, ἀ. προηγούμενον (γεγονός)· κακὸν προηγούμενον
ساچقه لو σαπηκαλή, τ. ὁ ἔχων προηγούμενα κακά.
ساچقین σαπηκήν, πλ. ساچق σαπήκ.
ساچر σατήρ, ἀ. ὁ καλύπτων.
ساچ σάδζ, ἀ. τέκον (φ.). Πλ. سیحان
ساچ σάδζ, τ. σιδηρᾶ πλάξ. باغلی — πυρεστία· τρίπους.
ساجد σαδζίδ, ἀ. ὁ προσκυνῶν.
ساجع σαδζί', ἀ. ὁ ἐμμέτρως λαλῶν.
ساحت σαχάτ, πλ. τοῦ ساحه σαχά.
ساحب σαχήπ, ἀ. ὁ σύρων τι κατὰ γῆς.
ساحر σαχήρ, ἀ. μάγος· μαγικός.

ساطور σατούρ, ἀ. τομεύς· τόκος, τύ-
ساعات σα'άτ, πλ. τοῦ ἑπομ. [χη-
ساعت σα'άτ, ἀ. χρόνος· στιγμή· ὥρα· ὡρολόγιον. — اشرف ὥρα καλή. اول — μίαν ὥραν ἀρχήτερα, ὅσον οἷόν τε ταχύτερον. ی — ἡλιοτρόπιον, σκιόθηρον. ی — کچی ὡρολόγιον ναυτικόν. — لی χρονόμετρον.
ساعتجی σαατδζί, τ. ὡρολογοποιός.
ساعتجیلق σαατδζιλήκ, τ. ὡρολογοποιΐα.
ساعتلق σαατλήκ, τ. μιᾶς ὥρας (διάστημα).
ساعد σαήδ, ἀ. ἀκρόχειρ (ἀνατ.).
ساعور σα'ούρ, ἀ. κλίβανος· ἑστία.
ساعوره σα'ουρέ, ἀ. πῦρ.
ساعی σα'ή, ἀ. ὁ προσπαθῶν· ἀγγελιαφόρος· πεζός.
ساغر σαγάρ, π. ποτήριον.
سافر σαφίρ, ἀ. ὁδοιπόρος· ἀπεσταλμένος· συγγραφεύς. [λός.
سافل σαφίλ, ἀ. χαμερπής· χθαμα-
ساق σάκ, ἀ. κνήμη (ἀνατ.)· στέλεχος, πρέμνον. — دو καυλώδης (βοτ.).
ساقز σακήζ, τ. μαστίχη. جی — σχοῖνος ὁ μαστιχοφόρος (φ.). — قره ἄσφαλτος· κολοφωνία. ی — رچ ῥητίνη.
ساقسی σακσί, τ. γάστρα.
ساقط σακήτ, ἀ. ὁ πίπτων, ἐκπίπτων. [ρέμπτωσις.
ساقطه σακητά, ἀ. ἔμπτωσις, πα-
ساقه σακά, τ. ὑδροφόρος.
ساقه σακά, ἀ. ὀπισθοφυλακή (στρτ.)
ساقی σακή, ἀ. κνημαῖος· καυλικός.
ساقی σακή, ἀ. ὁ ποτίζων· οἰνοχόος.
ساقین σακάϊν, δυΐκ. τοῦ ساق σάκ.
ساکت σακίτ, ἀ. σιωπῶν, σιωπηλός.
ساکن σακίν, ἀ. κάτοικος· ἥσυχος, ἤρεμος· ἄφωνος.
سال σάλ, π. ἔτος. [τηγός.
سالار σαλάρ, π. φύλαρχος· στρα-
سالامور σαλαμούρα, ξ. ἁλμαία.
سالب σαλίπ, ἀ. ὁ ἁρπάζων, ἀφαιρῶν.
سالپ σαλέπ, ἴδε سلب σαλέπ.
سالچه σάλτσα, ξ. μυττωτός, καρύκη-
سالخورده σαλχορδέ, π. καὶ [γέρων.
سالدیده σαλδιδέ, π. ἡλικιωμένος,
سالف σαλίφ, ἀ. προηγηθείς, παρελθών. البیان — καὶ الذکر — ὁ εἰρημένος.
سالک σαλίκ, ἀ. ὁ περιπατῶν· ὁ ἀκολουθῶν ὁδὸν ἢ παράδειγμα.
سالم σαλίμ, ἀ. ὑγιής· ὁ ἄνευ ἐλαττώματος· λέξις εἰς τὴν τριγράμματον ῥίζαν, ἧς δὲν

ὑπάρχει οὔτε ا, οὔτε و, οὔτε ی· ὁμαλός (Γραμμ.).
سالم σάλιμεν, ἀ. ὑγιῶς, ἀσφαλῶς.
سالنامه σαλ-ναμέ, π. ἐπετηρίς· ἡμερολόγιον.
سالوس σαλούς, π. ὑποκριτής· ἀπατεών. [πάτη.
سالوسی σαλουσί, π. ὑποκρισία· ἀ-
سالی σαλέ, π. ὁ ἔχων ἡλικίαν· ἡλικία· ἔτη. — کودک παιδίον διετές. [σιαλίζειν.
سالیا σάλγια, ξ. σίαλος. قی — سی
سالیان σαλιάν, π. καὶ
سالیانه σαλιανέ, π. φόρος ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος, κτηματικὸς φόρος ἢ ἐτήσιος.
سام σάμμ, ἀ. δηλητηριώδης. — کل — ἄνεμος νοσηρός, καυστικός.
سامان σαμάν, π. σκεῦος· ἡσυχία· δύναμις, μέσον· τέλος· σύνορον· πλοῦτος· καθαριότης.
سامح σαμήχ, ἀ. γενναῖος, ἐλευθέριος. [τής.
سامع سامί', ἀ. ὁ ἀκούων, ἀκροα-
سامعه سامι'ά, θηλ. τοῦ προηγ.· οὖς. — کل — ἡ ἀκοή.
سامعین سαμι'ίν, πλ. τοῦ سامع.
سامی σαμί, ἀ. ὑψηλός· βεζυρικός. — ا διαταγὴ βεζυρική.

سانتیم σαντίμ, ξ. ἑκατοστόν.
سانتیمتر σαντιμέτρο, ξ. ἑκατοστόμετρον.
سانجاق σανδζάκ, ἴδε سنجاق σανδζάκ.
سانجی σανδζί, ἴδε صانجی σανδζί.
سانح σανίχ, ἀ. ὁ ἀπορρέων, πηγάζων. [στατικόν.
سانحه σανιχά, ἀ. γεγονός, περι-
سانطور σαντούρ, τ. τύμπανον, ψαλτήριον.
سانغی σανγή, τ. ἀνόητος· ἐπτοημένος· ἀπηγορευμένος.
سانق σανήχ, καὶ [θος.
سانق σανκή, τ. οἶσυπος, σπύρα-
ساهر σαχίρ, ἀ. ὁ ἀγρυπνῶν.
ساهره σαχιρέ, ἀ. ἔδαφος, γῆ.
ساهور σαχούρ, ἀ. ἀϋπνία.
ساهور σαχούρ, ἴδε سحور σεχούρ.
سای σάγ, ἴδε سا σά.
سایبان σαγιπάν, π. σκηνή· σκιάς· ἀλεξήλιον. [θετος.
سایر σαγιρού, τ. ἀσθενής, ἀδιά-
سایه σαγέ, π. σκιά, προστασία. شاهانه — ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς A. M. τοῦ Σουλτάνου.
سایبان σαγεπάν, ἴδε سایبان.
سایه‌پرور σαγὲ-περβέρ, π. σκιατραφής
سایه‌دار σαγεδάρ, π. σκιερός.
سایه‌نشین σαγὲ-νισίν, π. ὁ ὑπὸ τὴν σκιὰν καθήμενος· μεταφορικῶς

ὁ ἀπὸ τῶν πέριπετειῶν τοῦ βίου ἀπηλλαγμένος.

سابي سابي، ἴδε سا سا᾽ή.

سائر سائر، ἀ. ὁ ἐν ὁρόμῳ καὶ κινήσει εὑρισκόμενος.

سأر سأر، ἀ. ἄλλος.

سائس سائس، κ. σείς, ἀ. ἱπποκόμος.

سائسخانه سائس-خانέ، π. ἵππος φορτηγός· τὰ ἐφ᾽ ἵππου ἐφόδια ταξειδιώτου ἐπισήμου.

سائق سائق، ἀ. ὁ ὠθῶν, παροτρύνων.

سائل سائل، ἀ. ὁ ζητῶν· ἐρωτῶν· ἐπαίτης· ῥευστός.

سائلیت سائلیγέτ، ἀ. ῥευστότης.

سائمه سائμέ، ἀ. τὸ εἰς βοσκὴν ἀφεθὲν ζῷον.

سب σέππ، ἀ. ὕβρις· βλασφημία

سبابه σεπαπέ، ἀ. δείκτης (δάκτυλος).

سبات σουπάτ، ἀ. ὕπνος λήθαργος (παθ.). سری — καρωτικός (ἰατρ.). ـجه — κῶμα (παθολ.).

سباح σεππάχ، ἀ. κολυμβητής.

سباحت σεππαχάτ، ἀ. νῆξις, κολύμβησις.

سباع σιπά᾽، πλ. τοῦ سبع σεπού᾽.

سباعی σουπα᾽ί، ἀ. λέξις ἐπταγράμματος (Γραμμ.).

سباق σιπάκ، ἀ. προτεραιότης· πρόρρησις. — سباق و سباق ἡ ἐκ τῆς συνθήκης τῶν προηγουμένων καὶ τῶν ἑπομένων ἐξαγομένη ἔννοια.

سبايا σεπαγιά، πλ. τοῦ سبي σεπίγ.

سبابك سεπαίκ، πλ. τοῦ سبيكه .

سبب σεπέπ، ἀ αἰτία, εὐκαιρία, μέσον. قوی — λόγος ἰσχυρός. — بلا سبب ἀναιτίως. [αἰτίως.

سببسز σεπεπσήζ، τ. ἀναίτιος· ἀνεπαίτιος.

سبلنمك σεπεπλεμέκ، τ. κερδαίνειν τὰ πρὸς ζωάρκειαν, ζῆν.

سبلو σεπεπλή، τ. ὁ ἔχων αἰτίαν.

سبيت σεπεπιγέτ، ἀ. αἰτία, μέσον.

سبت σέπτ، ἀ. ἄνεσις· Σάββατον. — اصحاب السبت Ἑβραῖοι.

سبحان σουπχάν، ἀ. τὸ αἰνεῖν καὶ δοξάζειν τὸν Θεόν! سبحان الله — εὐχὴ δηλοῦσα ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἄνευ ἐλλείψεως ἢ ἐλαττώματος· ἐν χρήσει ἐπὶ θαυμασμοῦ ἢ ἀποστροφῆς ὡς τό: Παράσχου Κύριε! [ἀνήκων.

سبحانی σουπχανί، ἀ. θεῖος, τῷ Θεῷ

سبحانیه σουπχανιγέ، θηλ. τοῦ πρ.

سبحاله σεπχαλέ، ἀ. ἡ πρᾶξις τοῦ ἀναφωνεῖν سبحان الله . [γιον.

سبحه σουπχά، ἀ. αἶνος· κομβολό-

سبز σέπζ، π. πράσινος.

سبزوات σεπζεβάτ، πλ. τοῦ ἑπομ.

سبزه σεπζέ، ἀ. χόρτον, λαχανικόν.

سبزه‌جی σεπζεδζί، τ. λαχανοπώλης.

سبزه‌زار σεπζεζάρ، π. τόπος χλόης.

سبزه‌واچی σεπζεβαττσί، κ. ζερζεβαττσί، τ. ἴδε سبزه‌جی .

سبط σήπτ، ἀ. φυλὴ Ἰσραήλ· λαός· οἰκογένεια· ἔκγονος.

سبطان σηπτάν، καὶ

سبطین σηπτάϊν، ἀ. δυϊκ. τοῦ سبط σήπτ، οἱ δύο ἔκγονοι τοῦ Μωάμεθ, Χασὰν καὶ Χουσεΐν, υἱοὶ τοῦ Ἀλῆ, τετάρτου χαλίφου.

سبع σέπ᾽, ἀ. ἑπτά. سباره — οἱ ἑπτὰ πλανῆται.

سبع σεπού᾽, ἀ. ἄγριον, σπαρακτικὸν θηρίον.

سبع سούπ᾽ ἀ. ἑβδομον. Πλ. اسباع

سبعون σεπ᾽ούν، ἴδε سبعين σεπ᾽ίν.

سبعه σεπ᾽ά، ἀ. ἑπτά. عشر — ἑπτακαίδεκα.

سبعين σεπ᾽ίν، ἀ. ἑβδομήκοντα.

سبق σέπκ، ἀ. τὸ προηγεῖσθαι.

سبق σεπάκ، ἀ. μάθημα.

سبقت σεπκάτ، ἀ. τὸ προηγεῖσθαι· ὑπερβαίνειν.

سبقخوان σεπακχάν، π. μαθητής.

سبقداش σεπακδάς، π. συμμαθητής.

سبك σέπκ، ἀ. τάξις τῶν λέξεων ἐν ταῖς φράσεσιν· ὕφος.

سبكدوش σεπούκς، ἀ. ἐλαφρὸς, εὐκίνητος· κοῦφος.

سبكبار σεπούκς-πάρ، π. ὁ μὴ φέρων βαρὺ φορτίον.

سبكپای σεπούκς-πάγ، π. ὠκύπους.

سبكمزاج σεπουκσμιζάδζ، π. κοῦφος, ἐλαφρόνους.

سبكمغز σεπουκσμάγζ، π. ἀνόητος.

سبل σεπέλ، ἀ. μυῖαι ἱπτάμεναι (π.).

سبل سουπούλ، πλ. τοῦ سبيل σεπίλ.

سبله σεπελά، ἀ. ὁ ἔχων μακρὰς βλεφαρίδας (ἐπὶ ὀφθαλμοῦ).

سبله σεπελέ، ἀ. μύσταξ· στάχυς.

سبو σεπού، π. στάμνος, λάγηνος.

سبوت σουπούτ، πλ. τοῦ سبت σέπτ.

سبوچه σεπουτσέ، π. μικρὰ λάγηνος.

سپ σεπίγ، ἀ. αἰχμάλωτος.

سپكه σεπικέ، ἀ. βῶλος μετάλλου χυτοῦ καὶ ἀκατεργάστου.

سپيل σεπίλ، ἀ. ὁδός· διέξοδος· βρύσις δημοσία, φιλανθρωπική· τὸ ἐκ ταύτης ὕδωρ. فی سبيل الله — ἐν τῇ ὁδῷ Κυρίου, πρὸς ἀγαθοεργὸν (τῷ Θεῷ ἀρέσκοντα) σκοπόν. — ابن السبيل ὁδοιπόρος, ταξειδιώτης. سبيله — حليه ἐλευθεροῦν τινα (ἐκ φυλακῆς, δεσμῶν). Πλ. سبل καὶ سبول .

سپا σεπά، π. τρίπους.

سپار σπάρ، π. (ἐν συνθ.) ὁ διδούς· ἀφιερῶν· ἀναθέτων. — جان ἀφωσιωμένος.

سپارش σιπαρίς, π. ἐντολή, παραγγελία. — γραμμάτιον εἰς διαταγήν.

سپارنه σαπάρνα, ξ. σμῖλαξ(φ.). — سی — ἀμμόφυτον (φ.).

سپاره σπαρέ, κ. σουπαρά, π. καὶ سی — الف ἀλφαβητάριον.

سپاس σιπάς, π. δοξολογία, αἶνος.

سپاسدار σιπασδάρ, π. καὶ سپاسگذار σιπασγκιουζάρ, π. ὁ αἰνῶν, εὐχαριστῶν.

سپاه σιπάχ, π. στρατός. [χης.

سپاهسالار σιπαχσαλάρ, π. στρατάρχης.

سپاهی σιπαχί, ἀ. στρατιώτης τοῦ ἱππικοῦ, σπαῆς.

سپاهیان σιπαχιγιάν, πλ. τοῦ πρ. سپت σεπέτ, καὶ

سپد σεπέδ, τ. κάνιστρον· κόφινος· κιβώτιον. ς — بلق κύρτη.

سپدجك σεπεδ-δζίκ, τ. ὑποκοριστ. τοῦ προηγ. [ἄσυλον.

سپر σιπέρ, π. ἀσπίς· τόπος ὀχυρός·

سپر σιπέρ, π. (ἐν συνθ.)· ὁ διδοὺς παραγγελίαν. ه — παρηγγελμένος. [— ψεκάς.

سپکن σεπκέν, τ. μικρὰ χάλαζα. صولی

سپلك σεπιλμέκ, ἴδε سپلك .

سپمك σεπμέκ, τ. ῥαντίζειν.

سپورکه σπόρκέ, τ. σάρωθρον. اوق — μυρίκη (φ.).

سپورمك σπόρμέκ, τ. σαρόνειν.

سپوردی σπόρντί, τ. περισάρωμα· οὐτιδανός (ἄνθρ.).

سپوردیجی σπόρντζί, τ. καθαριστής. [τός.

سپوردیلك σπόρντζίλίκ, τ. φορ-

سپوریجی σπόρζί, τ. σαρωτής.

سپه σπέχ, ἴδε سپاه σπάχ.

سپهر σπέχρ, π. οὐρανός. [χης.

سپهسالار σπεχσαλάρ, π. στρατάρ-

سپی σεπί, τ. δρυόφλοιος.

سپید σεπίδ, ἴδε سفید σεφίδ.

سپیلمك σεπιλμέκ, τ. βυρσοδεψεῖν.

ست σίττ, ἴδε ستّه σιττέ.

ست σίττ, ἀ. κυρία, χανούμισσα.

ستا σιτά, π. αἶνος, ἔπαινος.

ستاد σιτάδ, π. λῆψις ἀγορά. — دوا δοσοληψία, ἐμπόριον.

ستار σεττάρ, ἀ. ὁ καλύπτων τὰς ἁμαρτίας (ἐπὶ Θεοῦ).

ستاره σιταρέ, π. ἀστήρ.

ستان σιτάν, π. (ἐν συνθ.) χώρα τῶν . . . — عرب χώρα τῶν Ἀράβων, Ἀραβία. — جهان δορυκτήτωρ, κατακτητής. — كل ῥοδών.

ستایش σιταγίς, π. ἐγκώμιον.

ستاینده σιταγενδέ, π. ἐπαινέτης.

ستد σιτέδ, ἴδε ستاد σιτάδ.

ستر σέτρ, ἀ. τὸ καλύπτειν.

ستر σίτρ, ἀ. παραπέτασμα.

ستر σουτούρ, π. κουρεύς.

ستره σουτουρέ, π. ξυράφιον.

ستری σέτρι, τ. ἐπενδύτης.

ستم σιτέμ, π. προσβολή, ὕβρις.

ستمدیده σιτεμ-διδέ, π. προσβεβλημένος.

ستمکار σιτεμκιάρ, καὶ [μένος.

ستمکر σιτεμκέρ, π. ὑβριστής.

ستمه σιτμά, ἴδε استمه ἰσητμά.

ستوده σουτουδέ, π. ἐπηνεμένος.

ستور σουτούρ, πλ. τοῦ ستر σίτρ.

ستون σιττούν, ἀ. ἑξήκοντα.

ستون σουτούν, π. στήλη.

ستوه σατούχ, π. κατήφεια, τεθλιμμένος· ἀμηχανῶν.

ستّه σιττέ, ἀ ἕξ. عشر — ἐνκαίδεκα.

ستیر σετίρ, ἀ. κεκαλυμμένος· ἁγνός, ἔντιμος.

ستیز σιτίζ, ἀ. καὶ

ستیزه σιτιζέ, ἀ. ἔρις· μάχη.

ستین σιττίν, ἴδε ستون σιττούν.

سجاده σεδζ-δζαδέ, π. μικρὸς τάπης· μικρὸς καὶ ἐπιμήκης τάπης, ἐφ' οὗ οἱ Μουσουλμᾶνοι προσεύχονται. [(Γραμμ.).

سجاوند σεδζ-δζαβέντ, π. στίγματα

سجایا σεδζαγιά, πλ. τοῦ سجیه .

سجدات σεδζεδάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.

سجده σεδζδέ, ἀ. λατρεία· γονυκλισία.

سجدگاه σεδζδεγκιάχ, π. προσκύνημα, τόπος προσευχῆς.

سجع σέδζ', ἀ. ποίησις ἐν πεζῷ λόγῳ. ἔρρυθμος λόγος.

سجل σιδζιλλ, ἀ. κατάστιχον, βιβλίον, ἐν ᾧ ἐγγράφονται αἱ ἀποφάσεις τῶν δικαστῶν· δικαστικὰ ἀρχεῖα.

سجلات σιδζιλλάτ, πλ. τοῦ προηγ.

سجم σιδζίμ, ἴδε سجم σιδζίμ.

سجن σίδζν, κ. σιδζίν, ἀ. εἱρκτή.

سجود σουδζούδ, ἀ. προσκύνησις, λατρεία· γονυκλισία.

سجوع σουδζού', πλ. τοῦ سجع .

سجوق σουδζούκ, ἴδε صوجق .

سجی σεδζί, ἀ. φίλος ἐπιστήθιος.

سجم σιδζίμ, τ. μήρινθος, θῶμιγξ.

سجین σιδζ-ηζίν, ἀ. ἡ ἄβυσσος τῆς Κολάσεως.

سجیه σεδζιγέ, ἀ. φύσις· χαρακτήρ· ἕξις.

سچلمك σετσιλμέκ, τ. διαλέγεσθαι.

سچلمه σετσιλμέ, ἴδε سچمه .

سچمك σετσμέκ, τ. ἐκλέγειν.

سچمه σετσμέ, τ. ἐκλεκτός· διαλογή.

سحر σεχά, ἀ. περικάλυμμα· ταινία.

سحاب σεχάπ, ἀ. νέφος· νεφέλιον, κ. ἀσπράδι ὀφθαλμοῦ (παθολ.). معلق — ἐναιώρημα (παθολ.).

سحابه σεχαπέ, ἀ. νεφελώδης.

سحار σεχχάρ, ἀ. μάγος, γόης.
سحاره σεχχαρέ, θηλ. τοῦ προηγ.
سحاق σεχχάφ, ἀ. φθίσις (παθολ.).
سحاق σεχαγιά, ἀ. μῆνιγξ (ἀνατ.). — التهاب المنيغيتس (παθολ.).
سحائب σεχαΐπ, καὶ
سحب σουχούπ, πλ. τοῦ سحاب.
سحج σέχδζ, ἀ. ἐκδορά, ἀπόκνισις.
سحر σεχάρ, ἀ. ἕως, αὐγή. — على περὶ ὄρθρον.
سحر σήχρ, κ. σηχήρ, ἀ. γοητεία. سحر — μαγεύειν.
سحرباز σηχήρ-πάζ, π. ἴδε سحار.
سحرباز σήχρ-παζλήκ, τ. ἴδε سحر.
سحرخيز σεχαρχήζ, π. ὁ πρωΐ, ἐκ τῆς ἕω, ἐκ τοῦ ὕπνου ἐγειρόμενος· ὄρθριος, ἑωθινός.
سحركار σεχαργκιάχ, π. πρωΐα.
سحرلك σηχηρλεμέκ, τ. μαγεύειν.
سحق σάχκ, ἀ. τὸ τρίβειν. [ρουργ.).
سحل σεχήλ, α. σκεπαρνισμός (χειλ
سحلب σαχλέπ, ἀ. ὄρχις (φ.).
سحنه σαχνά, ἀ. ὄψις, σχῆμα, πρόσωπον, εἰκών.
سحور σεχούρ, ἀ. τροφὴ τῶν Μουσουλμάνων πρὸ τῆς ἕω, ἐν Ῥαμαζανίῳ.
سخاء σεχά, ἀ. γενναιοδωρία.
سخافت σεχαφέτ, ἀ. ἀδυναμία, κουφότης.
سخانت σεχανέτ, ἀ. θερμότης· ἔξαψις
سخاوت σεχαβέτ, ἴδε سخاء σεχά.
سخاوتلو σεχαβετλή, τ. γενναιόδωρος
سخت σάχτ, π. τραχύς· δυσχερής.
سختگر σάχτ-ρού, π. κατηφής.
سختدل σάχτ-δίλ, π. σκληροκάρδιος.
سختكلام σάχτ-λιγκιάμ, π. ἀτίθασσος (ἵππος).
سختی σεχτή, π. τραχύτης· δυσχέρεια
سختیان σεχτιγιάν, π. μαροκῖνον (δέρμα).
سخن σοχάν, π. λόγος, ὁμιλία.
سخن سنجی σεχουν, π. ῥήτωρ· ὁμιλῶν.
سخن آرا σοχάν-αρά, π. καὶ
سخن پرداز σοχάν-περδάζ, π. καὶ
سخن پرور σοχάν-περβέρ, π. στωμύλος
سخن چین σοχάν-τσίν, π. ὠτακουστής
سخندان σοχανδάν, π. εὔγλωττος.
سخندانی σοχανδανί, π. εὐγλωττία.
سخنران σοχανράν, π. εὔγλωττος.
سخنرانی σοχανρανί, π. εὐγλωττία.
سخنسرا σοχαν-σερά, π. καὶ
سخنسنج σοχαν-σένδζ, π. καὶ
سخنشناس σοχὰν-σιναζ, π. καὶ
سخنفهم σοχὰν-φεχίμ, π. καὶ
سخنگذار σοχὰν-γκιουζάρ, π. καὶ
سخنور σοχανβέρ, π. εὔγλωττος.
سخنوری σοχανβερί, π. εὐγλωττία.
سخون σοχούν, π. θερμός. [σων.
سخونت σοχουνέτ, π. θερμότης, καύ-

سخی σεχή, ἀ. γενναιόδωρος.
سخیف σεχήφ, ἀ. μικρόνοια.
سد σέδ, ἀ. φράττειν· φραγμός· διάφραγμα (ὁδοῦ)· ἔμφραξις.
سداب σεδάπ, ἀ. ἴδε سذاب σεδέφ.
سداجت σεδαδζέτ, ἀ. τὸ ἄδολον, καλὸν φυσικόν. [σύνη.
سداد σεδάδ, ἀ. εὐθύτης· δικαιοσداد σεδδάδ, ἀ. ὁ ἐμφράττων.
سداد σεδδάδ, ἀ. ἐπίστομον (ἔντ.)· ἐπιστόμιον.
سداسی σουδασή, ἀ. λέξις ἑξαγράμματος (Γραμμ.).
سدب σεδέπ, ἀ. ἴδε سذاب σεδέφ.
سدر σιδρ, ἀ. καὶ
سدره σιδρέ, ἀ. λωτός (φ.).
سدس σούδς, σουδούς, ἀ. ἓν ἕκτον.
سذاب σεδέφ, τ. ῥύτη, πήγανον (φ.).
سده σουδδέ, ἀ. ἔμφραξις (ἰατρ.)· πύλη· οὐδός· στοά, περίστυλον· αὐλή.
سدید σεδίδ, ἀ. ἀληθής· σωτήριος.
سدیر σεδίρ, ἀ. ἀνάκλιντρον.
سدیک σιδίκ, ἴδε سدیک σιδίκ.
سدیه σέδγια, ξ. κλινοκαθέδριον, δίφρος.
سر σέρ, ἀ. κεφαλή· ἀρχηγός· κορυφή· αἰχμή. عسكر — στρατάρχης· ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν. اطبا — ἀρχίατρος.
— قرا ἀρχιθαλαμηπόλος. — مو ἄκρα τριχός (ὀλίγιστον). — نو ἐκνέου. محرر — ἀρχισυντάκτης.
سر σήρ, ἀ. μυστικόν. سر بگرماتیس (ἰδιαίτερος, μυστικός).
سرا σερά, π. ἴδε سراى σεράγ.
سرا σερά, π. (ἐν συνθ.) τραγῳδῶν
سرا σήρρεν, ἀ. μυστικῶς.
سراب σεράπ, ἀ ἀντικατοπτρισμός.
سرابيل σεραπίλ, πλ. τοῦ سربال.
سراپا σεραπά, π. ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν.
سراپرده σεραπερδέ, π. αὐτοκρατορικὴ σκηνή. [κηρίον.
سراج σιράζ, ἀ. λυχνία, φῶς,
سراج سرّاج σερράζ, κ. σαράζ, ἀ. ἐφιππιουργός.
سراجلق σαραζλήκ, τ. καὶ
سراجه σιραζέ, ἀ. ἐφιππιουργία.
سراچه σερατέ π. οἰκίσκος.
سرادب σεραδίπ, πλ. τοῦ سرداب.
سرادق σεραδήκ, ἀ. παραπέτασμα· σκηνή.
سرادقات σεραδηκάτ, πλ. τοῦ πρ.
سراری σεραρί, πλ. τοῦ سرى.
سراسر σερασέρ, π. ἀπὸ ἄκρας εἰς ἄκραν, καθ' ὁλοκληρίαν.
سراسمه σερασιμέ, καὶ
سراسیمه σερασιμέ, π. ἔκπληκτος· ἠλίθιος.

سراغاز سەراغاز, π. ἔναρξις· πρόλογος. [περίβλεπτος.
سرافراز سەرەفراز, π. ὑψαύχην·
سرافكنده سەرەفكەندە, π. ταπεινός.
سراق سوررآخ, πλ. κοῦ سارق .
سرامد سەرامەد, π. πλήρης, ἀνελλιπής. [βασις.
سرانجام سەر-ەنجام, π. τέλος, ἔκ-
سرنكشت سەرەنكۇشت, π. τὸ ἄκρον δακτύλου.
سراويل سەراۋىل, πλ. τοῦ سروال .
سراى سەراى, κ. σαράγι, π. ἀνάκτορον αὐλή· μέγαρον. كروان — ξενών.
سراپا سەراپا, πλ. τοῦ سرپا سەرىپە.
سرايت سىراەت, ἀ. μιασμός, διάδοσις νόσου.
سرايدار سەراپىدار, π. ὑπηρέτης.
سراينده سەراپەندە, ἀοιδός.
سرايلو سەراۋىلى, τ. αὐλικός.
سراپر سەراۋىر, πλ. τοῦ سرپر .
سرباز سەرباز, π. εὔτολμος.
سربال سىربال, ἀ. χιτών.
سربزمين سەربەزمىن, π. ὁ κλίνων τὴν κεφαλήν.
سربست سەربەست, π. ἐλεύθερος.
سربستانه سەربەستانە, π. ἐλευθέρως.
سربستچه سەربەستچە, τ. ἐλευθέρως, εἰλικρινῶς.
سربستلك سەربەستلىك, τ. καὶ سربستى سەربەستى, π. ἐλευθερία.
سربسر سەربەسەر, π. ἴσος, προσόμοιος.
سربلند سەربولەند, π. ὁ ἔχων τὴν κεφαλὴν ὑψηλά· μέγας τὸν βαθμόν· εὐϋπόληπτος.
سربند سەربەند, π. κεφαλόδεσμος.
سرپه سەرپە, π. τιμὴ αἵματος.
سرپاس سەرپاس, π. ῥόπαλον.
سرپمك سەرپمەك, τ. ῥαντίζειν· ψιχαλίζειν. [ψεκάς.
سرپندى سەرپندى, τ. ῥαντισμός·
سرپوش سەرپۇش, π. καλύπτρα, κορδύλη.
سرت سەرت, τ. τραχύς· αὐστηρός.
سرتاپا سەرتاپا, π. ἴδε سراپا سەراپا.
سرتاسر سەرتاسەر, π. καθ'ὁλοκληρίαν. [χέως, σκληρῶς.
سرتاً سەرتاً, τ. αὐστηρῶς, τρα-
سرتاسر سەرتاسەر, π. ἴδε سراسر .
سرتلشمك سەرتلەشمەك, τ. τραχύνεσθαι. [τραχύτης.
سرتلك سەرتلىك, τ. αὐστηρότης,
سرتيز سەرتىز, π. ὀξύς, κοπτερός.
سرج سەرج, ἀ. σάγη, ἐφίππιον. Πλ. سروج .
سرچشمه سەرچەشمە, π. πηγή.
سرچه سەرچە, π. καὶ قوشی — στρουθίον (πτ.). يرمغی — ὠτίτης(δάκτυλος).

سرچه سىرچە, ἴδε سرچه سىرچە .
سرحان سىرحان, ἀ. λύκος(ζ.). ذئب ال — λυκαυγές. Πλ. سراحين .
سرحد سەرحەد, π. μεθόριος γραμ-
سرخ سورخ, π. ἐυθρός. [μή.
سرخسى سورخاسى, καὶ سرخيه سورخاسيە, ἀ. πτέρις(φ.).
سرخواب سەرخاب, ἀ. ὁ πρῶτος ὕπνος.
سرخوش سەرخوش, π. οἰνόφλυξ.
سرخوشلق سەرخوشلىق, τ. μέθη.
سرخى سورخى, π. ἐρυθρότης.
سرخيزه سورخىزە, π. ἐρυθρῖτις, κ. ἔλερη (παθολ.).
سرد سەرد, π. ψυχρός. [βάλλειν.
سرد سەرد, ἀ. τὸ ἀπαγγέλλειν, ὑπο-
سرداب سەرداب, π. καὶ سرداپ سەرداپ, π. ὑπόγειον.
سردار سەردار, π. στρατηγός. — اكرم στρατάρχης, ἀρχιστράτηγος. ى — يۆ ἀγροφύλαξ.
سرداش سىرداش, π. φίλος ἐπιστήθιος.
سرداشلق سەرداشلىق, τ. ἐπιστηθιότης. ك — ἐμπιστευτικῶς.
سردفتر سەردەفتەر, π. τὸ ἐν ἀρχῇ τοῦ καταλόγου ὑπάρχον.
سرر سوروور, πλ. τοῦ سرير سەرىر.
سرشته سەرشتە, π. ἄκρα κλωστῆς· εὐκαιρία· ἀφορμή.
سرزده سەرزەدە, π. ὁ ὠθῶν, ὁ προσβάλλων σφοδρῶς.
سرزنش سەرزەنىش, π. κτύπημα κατὰ κεφαλῆς· μομφή.
سرسام سەرسام, π. ῥεμβώδης, βλάξ.
سرسر سەرسەرى, π. πλάνης, κηφήν.
سرسم سەرسەم, π. ἴδε سرسام .
سرسملك سەرسەملىك, τ. ἀπερισκεψία· παραζάλη.
سرشار سەرشار, π. μέχρι στεφάνης πλήρης. [σικόν.
سرشت سىرشت, π. χαρακτήρ, φυ-
سرشته سىرشتە, π. ἀνάμικτος· σύνθε-
سرشك سىرشك, π. δάκρυ. [τος.
سرطان سەرەتان, ἀ. καρκίνος· καρκίνος (παθ.)· Καρκίνος(ἀστρ.).
سرعت سورعەت, ἀ. σπουδή, ταχύτης. ك — καὶ [ταχέως.
سرعت سورعەت سير — سورعەت سۇرعەت-ى-سەيرۇ, ἀ. ταχύτης
سرعسكر سەرعەسكەر, π. στρατάρχης· ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν. قپوسی — ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν.
سرعسكرلك سەرعەسكەرلىك, τ. τὸ ἀξίωμα τοῦ سرعسكر سەرعەسكەر.
سورغوج سورغوج, ἴδε چورغوج .
سرف سەرف, ἀ. τὸ πολυδάπανον, ἀσωτία.
سرفراز سەرفەراز, ἴδε سرافراز .
سرفرو سەرفەرو, π. ταπεινός.
سرفه سورفە, ἀ. κάμπη (ἔντ.).

سرقت سرقة، ἡ. κλοπή.
سرقه سرقة، πλ. τοῦ سارق سارق.
سرك سرك، π. ψιμμύθιον.
سركار سركار، π. διευθυντής.
سركشت سركشت، π. γεγονός, περιστατικόν.
سركران سركران، π. μέθυσος.
سركردان سركردان، π. ὁ σκοτοδινιῶν, ἀνόητος· πλανόδιος.
سركرده سركرده، π. ἀρχηγὸς φυλῆς ἢ λαοῦ.
سركرده سركرده، π. ἔκθαμβος, ἔκπληκτος.
سركرم سركرم، π. οἰνόφλυξ.
سركزين سركزين، π. ἐκλεκτός.
سركشته سركشته، π. ἔκπληκτος.
سركله سركله، τ. ψύλλιον (φ.).
سركنجبين سركنجبين، καὶ سركنكبين سركنكبين، π. ὀξύμελι.
سركه سركه، π. ὄξος. سركه تورشون — ὀξικὸς μόλυβδος.
سركه سركه، τ. κόνιδες.
سركه‌جى سركه‌جى، τ. ὀξοπώλης.
سركه‌لى سركه‌لى، τ. ὀξωτός.
سركى سركى، τ. ἔνταλμα· ἔκθεσις.
سركين سركين، π. κόπρος.
سركيلمك سركيلمك، τ. ἐξαπλοῦσθαι.
سرلوحه سرلوحه، π. τίτλος.
سرم سرم، ἀ. παχὺ ἔντερον (ἀνατ.).
سرما سرما، π. χειμών.
سرمان سرمان، π. κηφήν.
سرمايه سرمايه، π. κεφάλαιον.
سرمايه‌دار سرمايه‌دار، π. κεφαλαιοῦχος. [νιος.
سرمد سرمد ἀ. διηνεκής· αἰώ-
سرمدن سرمدن، ἀ. αἰωνίως.
سرمدى سرمدى، ἴδε سرمد.
سرمست سرمست، π. οἰνόφλυξ.
سرمستى سرمستى، π. μέθη.
سرمق سرمق، τ. βλίτον (φ.).
سرمك سرمك، τ. ἁπλόνειν τάπητα κλπ.
سرمو سرمو، π ἡ ἄκρα τριχὸς μικρόν τι καὶ ἀσήμαντον.
سرمه سرمه، τ. χρυσήλατον.
سرمه سرمه، π. κολλύριον· βαφὴ τῶν βλεφαρίδων καὶ τῶν ὀφρύων.
سرمه‌لى سرمه‌لى، τ. χρυσούφαντος.
سرن سرن، τ. ἱστοκεραία· προκεραία (ναυτ.).
سرنا سرنا، π. ἴδε سورنا زورنά.
سرنامه سرنامه، ἴδε سرلوحه.
سرنگون سرنگون، π. ἀνατετραμμένος ἀναποδογυρισμένος
سرنوشت سرنوشت، ἴδε سرلوحه.
سرو سرو، π. κυπάρισσος (φ.). — ἀδ ὑψηλὸς τὸ ἀνάστημα.
سرود سرود، π. ᾠδή, ὕμνος.
سرور سرور، π. ἀρχηγός, ἡγεμών.

سرور سرور، ἀ. εὐθυμία, εὐχαρίστησις.
سروستان سروستان، π. κυπαρισσών.
سروش سروش، π. ἄγγελος.
سروى سروى، ἴδε سرو سرو. اوى — χαμαικυπάρισσος (φ.).
سره سره، τ. σπιθαμή, πιθαμή.
سره سره، π. ὀμφαλός (ἀνατ.). — خاج سره ἐμπυόμφαλος.
سرهنگ سرهنگ، π. στρατηγός. κλητήρ.
سرير سرير، ἀ. θρόνος· κλίνη.
سريره سريره، ἀ. μυστικόν.
سريرى سريرى، ἀ. κλινικός· κλινοειδής. [πιστ.).
سريريات سريريات، ἀ. κλινικὴ (ἐ-
سريع سريع، ἀ. ταχύς. — العقال ὀξύνους, ἀγχίνους.
سريعاً سريعاً، ἀ. ταχέως.
سرين سرين، τ. δροσερός.
سرينلتمك سرينلتمك، τ. δροσίζειν.
سرينلشمك سرينلشمك، τ. δροσίζεσθαι· δροσερός.
سرينلك سرينلك، τ. δρόσος.
سرينلنمك سرينلنمك، ἴδε سرينلشمك.
سريه سريه، ἀ. μικρὸν στρατιωτικὸν σῶμα· εἰσβολή.
سريه سريه، ἀ. παλλακίς.
سز سز، τ. ὑμεῖς. سز — καθ' ὑμᾶς.
سز سز، τ. ἄνευ. — سز ἀκόπως.
سزا سزا، καὶ [τάλληλος.
سزاوار سزاوار، π. ἄξιός τινος· κα-
سزمك سزمك، τ. καταναοεῖν, καταλαμβάνειν· διακρίνειν.
سزمك سزمك، τ. στάζειν.
سزى سزى، τ. πόνος.
سزين سزين، τ. ἄνευ. — ين ἄνευ ἐκείνου.
سس سس، τ. φωνή· φήμη.
سست سست، π. μαλακὸς, ἁπαλός· χαλαρός· ἀδύνατος· παράλυτος.
سستلك سستلك، τ. ἀδυναμία.
سسترە سسترە، ξ. πτύον ἱπνοῦ.
سسلمك سسلمك، τ. φωνάζειν.
سسلنمك سسلنمك، τ. ἀποκρίνεσθαι εἰς τὴν φωνήν.
سشنبه سشنبه، π. Τρίτη.
سطح سطح، ἀ. ἐπιφάνεια.
سطحى سطحى، ἀ. ὁ ἀνήκων ἢ ἔχων σχέσιν τῇ ἐπιφανείᾳ.
سطر سطر، ἀ. στίχος, σειρά.
سطح سطح، ἀ. πλευρίον.
سطرلاب سطرلاب، ἴδε اسطرلاب.
سطرنج سطرنج، τ. ζατρίκιον.
سطوت سطوت، ἐξαισία, δύναμις.
سطوح سطوح، πλ. τοῦ سطح.
سطور سطور، πλ. τοῦ سطر.
سطوع سطوع، ἀ. ἀναθυμίασις, ἀποφορά.
سطوعات سطوعات، πλ. τοῦ προηγ-

سعات sou'át, πλ. τοῦ ساعة sa'ḗ.

سعادت seadét, ἀ. εὐδαιμονία. — دار ال Κωνσταντινούπολις. — دار ال οἶκος εὐδαιμονίας. اغاسى — دار ال ἀρχιευνοῦχος.

سعادتلو seadetlú, τ. καὶ سعادتلى seadetlí, π. εὐτυχής.

سعال sou'ál, ἀ. βήξ (παθολ.).

سعايت siagét, ἀ. συκοφαντία.

سعتر sa'tér, ἀ. θύμβρα(φ.). كوه — τραγορίγανον (φ.).

سعد sa'd, ἀ. ἀστὴρ μεταξὺ τῶν ἀστρολόγων καλὸς θεωρούμενος· καλὸς οἰωνός. اصغر — Ἀφροδίτη(ἀστρ.). اكبر — Ζεύς (ἀστρ.).

سعداء souadá, πλ. τοῦ سعيد sa'íd.

سعر si'r, ἀ. τρέχουσα, ἀγοραία τιμή. [κνύος(παθ.).

سعفه sa'fé, ἀ ψωροφύτης (παθ.)·

سعل sou'lé, ἀ. βήξ (παθολ.).

سعود sou'úd, πλ. τοῦ سعد sá'd.

سعى si'á, ἀ. εὐρύτης ἱκανότης.

سعى sáyi, ἀ. προσπάθεια, ζῆλος. واقدام ايتمك — بذل καταβάλλειν. προσπαθείας σπουδάζειν περί...

سعيد sa'íd, ἀ. εὐτυχής.

سعير sa'ír, ἀ. φλόξ· τέταρτος ὄροφος τῆς κολάσεως κατὰ τοὺς Μωαμεθανούς.

سفرجاج sifrigáj, ἴδε صيفرجاج.

سفورطه sigórta ξ. ἀσφάλεια.

سفارت sefarét, ἀ. πρεσβεία· ἀξίωμα πρέσβεως. خانه — πρεσβεῖον.

سفارجل sefarídj, πλ. τοῦ سفرجل.

سفاك sefafák, ἀ. αἱμοβόρος· μιαιφόνος.

سفالت sefalét, ἀ ταπεινότης καταστάσεως· ἔνδεια.

سفاهت sefahét, ἀ. μωρία· ἀσωτεία.

سفائن sefaín, πλ. τοῦ سفينه sefiné.

سفتاج sefetáj, ἀ. ἴδε سفته sifté.

سفتجه sefetdjé, ἀ. συναλλαγματική

سفته sifté, ἀ. ἔναρξις, ἀρχή· ἡ πρώτη πώλησις ἐμπορευομένου. [πημένος.

سفته soufté, διάτρητος, τετρυ-

سفر sefér, ἀ. ταξείδιον· ἐκστρατεία· πόλεμος· φορά. آچمق — ἄρχεσθαι τοῦ πολέμου, τῶν ἐχθροπραξιῶν. — قاچ ποσάκις;

سفر sífr, ἀ. ἔγγραφον· ἐπιστολή.

سفراء soufará, πλ. τοῦ سفير.

سفرجل sefердjél, ἀ. κυδώνιον.

سفرلمك sefердlemék, π. πολεμεῖν.

سفره sofrá, τ. τράπεζα. كز — τραπεζομάνδηλον. اوطه سى — ἑστιατόριον. [μος.

سفره جى sofradjí, τ. τραπεζοκό-

سفسطه sofsetá, ἀ, σόφισμα, σαθρὸν ἐπιχείρημα.

سفسطه جى sofsetadjí, τ. σοφιστής.

سفط séft, ἀ. λέπος· κάλυξ.

سفط sefét, ἀ. κάνιστρον, κάλαθος, κόφινος. [αἱματοχυσία.

سفك sefék, ἀ. ἔκχυσις, ἐκροή. دم — سفيلى sefilé, πλ. τοῦ سافل safíl.

سفلى soufulí, ἀ. ταπεινός, χαμερπής

سفليت soulfigét, ἀ. εὐτέλεια, χαμέρπεια.

سفن soufún, πλ. τοῦ سفينه.

سفنج sifoúndj, ἀ. σπόγγος.

سفه sefé, ἴδε سفاهت sefahét.

سفهاء soufeá, πλ. τοῦ سفيه.

سفيد sefíd, π. λευκός.

سفيداج sefidádj, ἀ. ἀνθρακικὸς μόλυβδος, ψιμμύθιον (χημ.).

سفيدى sefidí, π. λευκότης.

سفير sefír, ἀ. πρεσβευτής. اكبر — πληρεξούσιος ἀπεσταλμένος.

سفيل sefíl, ἀ. λυπηρός· χαμερπής· ἐνδεής. [ρως.

سفيلانه sefilané, π. ἐνδεῶς, ἀπό-

سفينه sefiné, ἀ. πλοῖον. نوح — ἡ κιβωτὸς τοῦ Νῶε.

سفيه sefíh, ἀ. ἄφρων· εὐήθης.

سقا sakká, ἀ. ὑδροφόρος. قوشى — πελεκάν (πτ.)· ἀκανθίς, κ. καρδερίνα (πτ.).

سقاء sakká, ἀ. καὶ [δη-

سقام sekám, ἀ. ἀσθένεια· βλάβη· ἐλάττωμα (κατά τι μέλος τοῦ σώματος).

سقف sákf, ἀ. ὀροφή· στέγη.

سقم sekám, ἴδε سقامت sekamét.

سقمونيا skamonía, ξ. σκαμμωνία

سقنقور skonkór, ξ. ὀργάνδινον.

سقوط soukút, ἀ. τὸ πίπτειν· πτῶσις· κάθοδος.

سقوف soukúf, πλ. τοῦ سقف.

سقى sekí, ἀ. ἄρδευσις· βαφή.

سقيم sekím, ἀ. ἀσθενής· ἀνάπηρος.

سك sék, π. κύων. آى — κάστωρ (ζ.). ايرى — λαγωνικόν (ζ.).

سكا sanú, ὀστ. τῆς τ. ἀντ. سن soí.

سكاكين sekiakín, πλ. τοῦ سكين.

سكال sikiál, ἀ. σκέψις, βουλή.

سكان sekián, ἀ. μαχαιροποιός.

سكان souki-kián, πλ. τοῦ ساكن.

سكاك σουκᾳ-κιάν, ἀ. πηδάλιον.
سكباج σεκιπάν, π. φύλαξ κυνός· στρατιώτης (ἑνὸς τῶν ταγμάτων τῶν Γενιτσάρων).
سكته σεκιτέ, ἀ. προσβολή· βλάβη· κώλυμα· ἀποπληξία (παθ.). — وبرمك παρεμβάλλειν πρόσκομμα
سكتى σεκιτί, ἀ. ἀποπληκτικός.
سكر σέκιρ, ἀ. μέθη.
سكر σέκι-κέρ, ἀ. σάκχαρις.
سكر سينير, ἴδε سكير سينير.
سكرات σεκεράτ, πλ. τοῦ سكر.
سكران σεκιρᾶν, ἀ. μέθυσος.
سكرتمك σεκιρτμέκι, τ. τρέχειν.
سكردم σεκιρδίμ, τ. ὁρόμος, διαγωνισμός.
سكرك σεϊρέκι, ἴδε سيرك σεϊρέκι.
سكرمك σονουρμέκι, τ. χωνεύειν.
سكرمك σιγιρμέκι, τ. μεταπηδᾶν (ἀφ' ἑνὸς εἰς ἄλλο ἀντικείμενον).
سكره σεκιρέ, ἀ. μέθη.
سكرى σέκι-κερί, ἀ. σακχαροῦχος.
سكز σεκίζ, τ. ὀκτώ. — ἐν ὄγδοον.
سكزلك σεκιζλίκ, τ. πᾶν ὅ,τι ἔχει ἀξίαν ὀκτὼ γροσίων.
سكزنجى σεκιζινδζί, τ. ὄγδοος.
سكسان σεκισέν, τ. ὀγδοήκοντα. — دفعه ὀγδοηκοντάκις.
سكك σουκᾳόκ, πλ. τοῦ سكه σικέ.

سكمك σεκιμέκ, τ. ἀναπηδᾶν.
سكمن σεκιμέν, ἴδε سكبان.
سكنا σουκινά, ἴδε كى سكو σουκινά.
سكنات σεκενάτ, πλ. τοῦ ἀχρ. سكنه σεκενέ, ἀνάπαυσις· ἠρεμία.
سكنجبين σικενδζεπίν, ἀ. καὶ
سكنكبين σικενκεπίν, π. ὀξύμελι.
سكنه σεκενέ, πλ. τοῦ ساكن σακίν.
سكى σουκινά, ἀ. κατοικία.
سكوت σουκιούτ, ἀ σιωπή. — طور καὶ ايت — σιωπή! σιώπα!
سكوت σόγιοτ, τ. ἰτέα (φ.). — صالقم ἰτέα ἡ κλαίουσα (φ.).
سكوتلك σόγιοτλόκ, τ. ἰτεών.
سكوتى σουκιουτί, ἀ. σιωπηλός.
سكوسترو σουκιουέστρο, ξ. κατάσχεσις. [διον.
سكول σουκιούλ, ἀ. κηκίς, κηκί-
سكون σουκιούν, ἀ. ἀνάπαυσις· ἠρεμία· τὸ σημεῖον (ه), ὅπερ τιθέμενον ἐπί τινος γράμματος δηλοῖ ὅτι τοῦτο πρέπει νὰ συλλαβισθῇ μετὰ τῆς φωνῆς τοῦ προηγουμένου γράμματος. [σις· ἠρεμία.
سكونت σουκιουνέτ, ἀ. ἀνάπαυ-
سكه σικέ, ἀ. νόμισμα· ὁδός· ὑνὶς ἀρότρου· δενδροστοιχία. — كسمك καὶ اورمق — καὶ ضرب κερματίζειν.

سكه جى σικέ-κεδζί, τ. νομισματοκόπος, χαράκτης.
سكه دار σικέ-κεδάρ, π. βασιλεὺς ἀνεξάρτητος κόπτων νόμισμα.
سكه جى σικέ-κεζέν, π. ἴδε سكه جى.
سكير σικίρ, ἀ. μέθυσος.
سكير سينير, τ. νεῦρον (ἀνατ.). — علق νευραλγία (παθολ.).
سكيل σεκίλ, ἀ. ἀκροχορδών, θύμος (ἰατρ.).
سكين σικίν, ἀ. μάχαιρα.
سكينه σεκινέ, ἀ. ἡσυχία, γαλήνη. — توبو ἡ Κιβωτὸς τῆς Διαθήκης.
سل σέλ, ἴδε سيل σεΐλ.
سل σέλλ, ἀ. τὸ ἐξάγειν. — سيف ξιφουλκεῖν.
سل سيللا, σούλλ, ἀ φθίσις (παθ.).
سلاء σουλά, ἀ. ἐγκεντρίς.
سلاح σιλάχ, ἀ. ὅπλον. — طورمق ὁρμᾶν εἰς τὰ ὅπλα. [σιον.
سلاحخانه σιλαχ-χανέ, π. ὁπλοστάσιον.
سلاحدار σιλαχδάρ, π. ὁπλοφόρος.
سلاحشور σιλαχσόρ, π. σωματοφύλαξ (τοῦ Σουλτάνου).
سلاحلندرمق σιλαχλανδηρμάκ, τ. ὁπλίζειν. [ζεσθαι.
سلاحلنمق σιλαχλανμάκ, τ. ὁπλί-
سلاحلو σιλαχλή, τ. ἔνοπλος.
سلاخت σελλαχάτ, ἀ. ἀνούσιον.

سلامت σελασέτ, ἀ. εὐφράδεια.
سلسل σελασίλ, πλ. τοῦ سلسله.
سلطات σελατάτ, ἀ. ἰσχύς· νίκη·
سلطه σαλάτα, ξ. φυλλίς. [ὀργή·
سلطين σελατίν, πλ. τοῦ سلطان.
سلف σουλάφ, πλ. τοῦ سلف.
سلاف σουλάφ, ἀ καὶ
سلافه σουλαφέ, ἀ. οἶνος.
سلاق σουλάκ, ἀ. ἀγχίλωψ (παθ.).
سلاق σελλάκ, ἀ. εὐφραδής.
سلال σουλάλ, ἀ. φθίσις (παθ.).
سلاله σουλαλέ, ἀ. τέκνα· ἀπόγονοι.
سلام σελάμ, ἀ. ὑγίεια· ἀκμή· χαιρετισμός· εἰρήνη. وبرمك — χαιρετίζειν. آلمق — λαμβάνειν (ἀποδίδειν) χαιρετισμόν. ه — طورمق ἵστασθαι ὀρθιος πρὸς ὑποδοχήν· παρουσιάζειν ὅπλα. عليكم — καὶ عليكم ال εἰρήνη (εἴη) ἐφ' ὑμᾶς· (χαιρετισμὸς Μουσουλμάνου πρὸς Μουσουλμᾶνον). — وعليكم السلام καὶ ἐφ' ὑμᾶς ἡ εἰρήνη! — دارالسلام παράδεισος. اوق — λιγυστικόν (φ.).
سلام سولάμ, ἀ. φάλαγξ (ἀνατ.).
سلامت σελαμέτ, ἀ. σωτηρία· ὑγίεια· ἀσφάλεια. له — ἐν ἀσφαλείᾳ! κατευόδιον. — الله بوسون ὁ Θεὸς διώῃ σωτηρίαν! κατευόδιον! (εὐχὴ πρὸς ἀπερ-

χόμενον). سلو — σῴζεσθαι.
سلاملاشمق σελαμλασμάκ, τ. χαιρετίζεσθαι ἀμοιβαίως. [ζειν.
سلاملامق σελαμλαμάκ, τ. χαιρετί-
سلاملق σελαμλήκ, τ. τελετὴ προσκυνήματος τῆς Α. Μεγ. τοῦ Σουλτάνου τὰς Παρασκευὰς ἢ ἑορτάς· ἀνδρωνῖτις.
سلامورە σαλαμούρα, ξ. ἅλμη.
سلان σουλάν, πλ. τοῦ سليل σελίλ.
سلب σέλπ, ἀ. τὸ ἀφαιρεῖν· ἁρπάζειν. كچ — امنيق δυσπιστεῖν. — ادات μόριον ἀρνητικόν.
سلب σελέπ, ἀ. λάφυρον.
سلبي σελπί, ἀ. ἀρνητικός.
سلبيە σελπιγέ, θηλ. τοῦ προηγ. — قضيهٔ φράσις ἀρνητική.
سلت σούλτ, ἀ. φορβή.
سلج σουλέδζ, ἀ. μύαξ.
سلجم σελδζέμ, ἀ. γογγύλη (φ.).
سلحدار σιλιχδάρ, ἴδε سلاحدار.
سلخق σελχαρί, ἀ. χελώνη.
سلخ σέλχ, ἀ. τὸ ἐκβάλλειν· τὸ ἐκδέρειν· ἡ τελευταία ἡμέρα σεληνιακοῦ μηνός.
سلخانە σέλχ-χανέ, κ. σαλχανέ, π. σφαγεῖον.
سلسال σελσάλ, ἀ. καὶ
سلسبيل σελσεπίλ, ἀ. ὕδωρ διαυγὲς καὶ γλυκύ.
سلسلە σιλσιλέ, ἀ. ἅλυσις· κρίκος· γενεά· δυναστεία. نامى — γενεαλογία. مراتب — ἱεραρχία.
سلطان σουλτάν, ἀ. Σουλτᾶνος· μονάρχης· βασιλεύς· νικητής, κραταιός. — والده βασιλομήτωρ.
سلطانلق σουλτανλήκ, τ. ἡ σουλτανικὴ δύναμις, κυριαρχία, βασιλεία.
سلطانى σουλτανί, ἀ. σουλτανικός. — مكتب τὸ Αὐτοκρ. Λύκειον.
سلطنت σαλτανέτ, α. αὐτοκρατορία· κυβέρνησις· βασιλεία· κράτος, ἀξίωμα αὐτοκρατορικὸν ἢ βασιλικόν· μεγαλοπρέπεια, πολυτέλεια· πομπή· سنه — ἡ αὐτοκρατορικὴ (ὀθωμ.) κυβέρνησις. آل عثمان — ἡ βασιλεία τῶν ἀπογόνων τοῦ Ὀσμάν. سورمك — βασιλεύειν· διάγειν πολυτελῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς.
سلع σέλ, ἀ. σχίσμα· σχισμαί (παθ.).
سلعە σελ'ά, ἀ. ἔπιπλον, ἐμπόρευμα· γάγγλιον, ὄγκος (ἰατρ.). — عسليه μελικηρίς (παθ.).
سلف σελέφ, ἀ. προκάτοχος, πρόγονος. [νύμφη.
سلفە σιλφέ, ἀ. σύγγαμβρος· συν-
سلق σάλκ, ἀ. σεῦτλον· τευτλόρριζον
سلك σίλκ, ἀ. κλωστή· σειρά·

τάξις· γραμμή· στάδιον· ἱεραρχία. عسكرى يه داخل اولق — κατατάττεσθαι εἰς τὴν στρατιωτικὴν τάξιν.
سلكمك σιλκιμέκ, τ. τινάσσειν, σείειν. — كى μισεῖν, ἀποστρέφεσθαι.
سلكن σιλκέν, τ. ἄμμιον, κινάβαρι (χημ.). [μος.
سلكندى σιλκινδή, τ. δόνησις· τρό-
سلكنمك σιλκινμέκ, τ. σείεσθαι, τινάσσεσθαι.
سلكى σιλκί, τ. τρόμος, δόνησις.
سلله σιλλέ, τ. ῥάπισμα. قيت — ῥαπίζειν. كه — ῥαπίζεσθαι. قلله سى — συμφορά.
سلم σιλίμ, ἀ. παραχώρησις· συνδιαλλαγή· σωτηρία.
سلم σελέμ, ἀ. προκαταβολή.
سلم σέλλεμε, ἀ. γ' ἐν. πρός. τοῦ ἀορ. ἐκλαμβανόμενον ἀντὶ εὐκτικῆς· εὐχὴ δηλοῦσα «ὁ Θεὸς φυλάττοι καὶ εὐλογοίη αὐτόν» (τὸν Μωάμεθ), ὡς ἐν τῇ φράσει: — صلى الله عليه و ὁ Θεὸς εὐλογοίη καὶ διαφυλάττοι αὐτόν, ἣν οἱ Μωαμεθανοὶ θέτουσι πάντοτε μετὰ τὸ ὄνομα τοῦ προφήτου αὐτῶν.
سلم σουλλέμ, ἀ. κλῖμαξ.
سلمك σιλιμέκ, τ. καθαρίζειν· ἐξαλείφειν· σπογγίζειν.
سلمن σελλεμέν, τ. ἀρσενικόν (χημ.). — طاشى διχλωρικὸς ὑδράργυρος (χημ.). — قرمزى σανδαράκη (χημ.). [αλείφεσθαι.
سلمنمك σιλινμέκ, τ. καθαρίζεσθαι· ἐξ
سلوا σελβά, ἴδε سلوى σελβά.
سلوغ σουλού, πλ. τοῦ سلم σέλ'.
سلوك σουλούκ, ἀ. διαγωγή· σύστημα. كچ — ἀκολουθεῖν.
سلوك σελλέκ, τ. βδέλλα. [λης.
سلوكچى σελλεκτσέ, τ. βδελλοπώ-
سلوى σελβά, ἀ. ὄρτυξ (πτ.).
سلوى σελβί, τ. κυπάρισσος (φ.).
سله σελλέ, ἀ. καλαθίς (φ.).
سله σέλλε, ἀ. ἄρριχος· κάνιστρον.
سله سلله σιλλέ, ἴδε سله σιλλέ.
سلج σελίχ, ἀ. ἄχυμος, κ. ἄνοστος.
سليس σελίς, ἀ. κομψός· εὔγλωττος.
سليط σελίτ, ἀ. καὶ
سليطه σελιτά, ἀ. ὑβριστής.
سليقه σελικά, ἀ. πνεῦμα φυσικόν.
سليل σελίλ, ἀ. νεογέννητος.
سليم σελίμ, ἀ. ἄθικτος· ὑγιής. القلب — εἰλικρινής. [πολύτ.).
سليمانى σουλεϊμανί, ἀ. ὄνυξ (λίθ.
سم σέμμ, ἀ δηλητήριον· μικρὰ ὀπή. قاتل — καὶ هلاهل — δηλητήριον φονικόν. اخيط — ὀπὴ

βελόνης. الفار — ἀρσενικόν (χημ.). السماك — κηκίς.

سم سούμμ, ἀ. ὁπλή (ζώου).

سماء سεμά, ἀ. οὐρανός. — علم ἶρις.

سمات σεμάτ, ἀ. πλ. τοῦ ἄχρ. سمة σιμέ, ὁ χαρακτὴρ, δι' οὗ γνωρίζεταί τι. — شوكت κραταιός, ἰσχύϊ διακρινόμενος.

سماج σιμάζ, πλ. τοῦ سمج σέμζ.

سماجت σεμαζέτ, ἀ. ἀσχημία.

سماحت σεμαχάτ, ἀ. εὐεργεσία· ἀγαθότης.

سماحتلو σεμαχατλύ, τ. εὐεργετικός· γενναιόδωρος(τίτλος Σεΐχ-ούλ-ἰσλάμου καὶ Καζασκέριδων).

سماد σεμάδ, ἀ. λαχανία γῆ.

سماسره σεμασιρέ, πλ. τοῦ سمسار

سماط σιμάτ, ἀ. τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης φαγητά· συμπόσιον.

سماع σεμά', ἀ. τὸ ἀκούειν· θρησκευτικὴ στροφὴ δερβίσιδων. — خانه — θρησκευτικὴ ὀρχήστρα δερβίσιδων.

سماعی σεμα'ί, ἀ. ἀκουστικός· ἀσύμμετρος· τόνος βαρὺς μουσικῆς.

سماق σουμμάκ, σουμάκ, ἀ. ῥοῦς, χρυσόξυλον (φ.).

سماقی σουμακή, τ. πορφυρῖτις(λίθ.).

سماك σιμάκ, ἀ. ὄν. τῶν δύο ἀστέρων, الاعزل — Παρθένου(ἀστρ.), والرامح — Ἀρκτούρου(ἀστρ.).

سمانت σεμανέτ, ἴδε سمن σιμέν.

سماوات σεμαβάτ, πλ. τοῦ سماء.

سماور σεμαβέρ, ξ. σαμοβάριον.

سماوی σεμαβί, ἀ. οὐράνιος· κυανόχρους.

سماویه σεμαβιγέ, θηλ. τοῦ προηγ. — اجرام οὐράνια σώματα.

سمائم σεμαΐμ, πλ. τοῦ سموم.

سمائی σεμαΐ, ἴδε سماوی σεμαβί.

سماریه σουμπαρέ, π. σμύρις.

سمت σέμτ, ἀ. συνοικία· οἰκία· διεύθυνσις· ὁδός· γειτονεία. — الرأس τὸ ζενίθ(ἀστρ.). — القدم — τὸ ναδὶρ (ἀστρ.).

سمتراش σουμτράς, π. ῥύγχος.

سمج σέμζ, ἀ. ἄσχημος.

سمحاق σεμχάκ, ἀ. περιόστεον(ἀνατ.)· περίκρανον (ἀνατ.).

سمر σεμέρ, ἀ. ἑσπέρα· ἐφεσπερίς.

سمر σεμέρ, τ. σάγμα. [χρῶμα.

سمرت σουμρέτ, ἀ. μελανόφαιον

سمرجی σεμερζί, τ. σαγματοποιός.

سمرکند σεμιρκενμέκ, ἴδε سمرقند.

سمرلمك σεμερλεμέκ, τ. ἐπισάττειν.

سمرمك σεμιρμέκ, τ. παχύνεσθαι.

سمسار σιμσάρ, ἀ. μεσίτης.

سمسارلق σιμσαρλήκ, τ. καὶ سمساریه σιμσαριγέ, ἀ. μεσιτεία, ἔργον ἢ ἀντιμισθία μεσίτου.

سمسم σεμσέμ, ἀ. σήσαμον (φ.).

سمط σουμούτ, πλ. τοῦ سمط.

سمع σέμ', ἀ. ἀκοή· οὖς (ἀνατ.).

سمعی σεμ'ή, ἀ. ἀκουστική (ἰατρ.).

سمک σεμέκ, ἀ. χόνδρος· παχύτης(Γεωμ.). [θαρος(ἰχθ.).

سمک σεμέκ, ἀ. ἰχθύς. — موسی — κίνσκε σεμεκέ, ἀ. Ἰχθύς (ἀστρ.).

سمکجیك σουμουλδζιμέκ, τ. κυμαίνεσθαι.

سمن σέμν, ἀ. βούτυρον. [νεσθαι.

سمن σεμέν, ἀ. ἰάσμη (φ.). — ἐρωμένη, λευκὴ καὶ μυροβόλος ὡς ἡ ἰάσμη.

سمن σίμεν, π. εὐσαρκία.

سمند σεμένδ, π. ἵππος.

سمندر σεμενδέρ, π. σαύρα.

سمو σουμούδ, ἀ. ὕψος· ἀκρώρεια.

سموت σουμούτ, πλ. τοῦ سمت.

سمور σεμμούρ, κ. σαμούρ, ἀ. σάμωρ (ζ.). — صو σαθέριον (ζ.).

سموق σεμώκ, τ. βλέννα, κ. μύξα.

سموکلو σεμωκλύ, τ. βλεννώδης. — چچلی κοχλίας (ἔντ.).

سموم σεμούμ, ἀ. ἄνεμος καυστικὸς ἐν Ἀφρικῇ, πνέων ἀπὸ μεσημβρίας πρὸς ἄρκτον.

سموم σουμούμ, πλ. τοῦ سم σέμμ. — قاهر ἀσκληπιάς (φ.).

سمی σεμίγ, ἀ. ὁμώνυμος. [λαιον.

سمید σιμίδ, τ. κολλύριον· ἐπικεφά-

سنبل σεμίρ, ἀ. ἑφεσπερὶς, συνδιάλεξις νυκτερινή· χαρακτὴρ, φυσικόν. — صادق πιστός.

سمیرکین σεμιργκίν, τ. χαῦνος.

سمیز σεμίζ, τ. παχύς. — اوت — ἀνδράκλα (φ.). [σαρκία.

سمیزلیك σεμιζλίκ, τ. πάχος, εὐ-

سمیزلنمك σεμιζλενμέκ, τ. παχύνεσθαι.

سمیع σεμί', ἀ. ὁ ἀκούων· ὁ πάντων ἐπακούων (Θεός).

سمین σεμίν, π. παχὺς, εὐτραφής.

سن σέν, τ. σύ. — كندی — σὺ ὁ ἴδιος.

سن σίνν, ἀ. ἡλικία· ὀδούς.

سنا σενά, ἀ. ἴδε سنامكی σιναμεκί.

سناء σενά, ἀ. μεγαλεῖον· ἀγνότης.

سناپك σεναπίκ, πλ. τοῦ سنبك.

سنابل σεναπίλ, πλ. τοῦ سنبل.

سناج σινάζ, ἀ. λιγνύς (παθολ.).

سناغو σιναγού, ξ. συναγωγή.

سنامكی σιναμεκί, ἀ. κολοιτέα (φ.).

سنان σινάν, ἀ. σίδηρος· αἰχμὴ λόγχης.

سنبادر σενπαρέχ, ἀ. σμύρις.

سنبك σουνπώκ, ἀ. ἄκρον ὄνυχος (ζώων).

سنبل σουνπούλ, π. ὑάκινθος (φ.). — رومی — νάρδος(φ.). — هندی — ἰνδόναρδος(φ.). [θένος(ἀστρ.).

سنبله σουνπουλέ, ἀ. στάχυς· Παρ-

ستة σουννέτ, ἀ. παράδοσις· νόμος, πράξεις ἢ λόγοι τοῦ προφήτου Μωάμεθ· περιτομή. — ستة إ περιτέμνειν.

سنجى σουνεττσί, τ. ὁ περιτέμνων.

سنتلو σουννετλή, τ. περιτετμημένος.

سنتينه σεντίνε, ξ. γαῦλος, ἄντλος.

سنج σένδζ, π. (ἐν συνθ.) ὁ μετρῶν, ὑπολογίζων. — نعمه ἀοιδός. — سحن εὔγλωττος. [(ζ.).

سنجاب σινδζάπ, π. σκίουρος ὁ φαιός.

سنجابى σινδζαπί, π. λευκόφαιος.

سنجاق σανδζάκ, τ. σημαία· ἐπαρχία. شريف — ἡ ἱερὰ σημαία (τοῦ Μωάμεθ) διατηρουμένη ἐν Κων)πόλει. دكمك — στήνειν σημαίαν. [φόρος.

سنجاقدار σανδζακδάρ, π. σημαιοφόρος.

سنجر σενδζέρ, τ. προπύργιον· διάφραγμα.

سنجرف σενδζέρφ, ἀ. κιννάβαρι.

سنجيده σενδζιδέ, π. ζυγισμένος· μεμετρημένος.

سند σενέδ, κ. σενέτ, ἀ. στήριγμα· ἔγγραφον ἐπίσημον· ὁμόλογον· μετοχή. ى — مقاوله συμφωνητικόν (ἔγγραφον). ى — دين χρεωστικόν (ἔγγραφον).

سندات σενεδάτ, πλ. τοῦ προηγ.

سندروس σανδαρός, τ. ἐρυθροσάνταρις. [λον(φ.).

سندال σανδάλ, ἴδε صندال.

سندرمك σινδιρμέκι, τ. χωνεύειν· καταπραύνειν.

سندرمه σινδιρμέ, τ. πέψις.

سندروس σενδερούς, π. σανδαράχη· ἄρκευθος (φ.).

سندس σουνδούς, ἀ. εἶδος μεταξωτοῦ.

سندلشمك σενεδλεφμέκι, τ. συμφωνεῖν (δι' ἐγγράφου ὁμολόγου).

سندلوس σενδουλούς, ἴδε سندروس.

سندلمك σενδελεμέκι, τ. κινεῖσθαι, ἀμφιταλαντεύεσθαι.

سندوس σουνδούς, ἴδε سندس.

سندوغان σενδγιάν, ἀ. ὕσγη (φ.).

سنديق σινδίκ, ξ. σύνδικος (νομ.).

سنسار σανσάρ, τ. ἰκτίς (ζ.).

سنسى σινσί, ἴδε سيكسى سينسى.

سنك σένκι, π. λίθος· βάρος· τιμή· امتحان — λυδία λίθος. ملامت — μομφή.

سنك σινέκι, ἴδε سينك سينكى.

سنكبار σενκιπάρ, π. ὁ ῥίπτων χάλαζαν πετρῶν· τόπος πετρώδης.

سنكدل σενκιδίλ, π. σκληροκάρδιος.

سنكسار σενκισάρ, π. λιθοβόλησις· μετεμψύχωσις. اولمق — λιθοβολεῖσθαι.

سنكستان σενκιστάν, καὶ [δης.

سنكلاخ σενκιλάχ, π. τόπος πετρώ-

سنكو σένγκιό, τ. λόγχη.

سنكولو σένγκιόλιό, τ. λογχοφόρος.

سنكين σενκίν, π. λίθινος· βαρύς.

سنمار σινιμάρ, ἀ. περιώνυμος.

سنمك σινμέκι, τ. χωνεύεσθαι.

سنمك σινμέκι, τ. ἐκπνευματοῦσθαι (ἐπὶ οἰδήματος).

سنمه σινμέ, τ. χώνευσις, πέψις.

سنو σουνούχ, ἀ. ἀπορροή· ἐμφάνισις.

سنور σιννέβρ, ἀ. γαλῆ (ζ.).

سنور σινόρ, ξ. ὅριον, μεθόριον. — كسمك ὁροθετεῖν.

سنورداش σινορδάς, τ. ὅμορος.

سنون σινούν, πλ. τοῦ سنه σενέ.

سنوى σενεβί, ἀ. ἐτήσιος.

سنه σενέ, ἀ. ἔτος.

سنه σινέ, ἀ. νάρκωσις, ὕπνος.

سنه لك σενελίκι, τ. ἐτήσιον.

سى σενίγι, ἀ. ὑψηλός, λαμπρός, ἔνδοξος. [ὀρειχάλκου).

سى σινί, τ. τράπεζα (ἐκ χαλκοῦ ἢ

سى σουννί, ἀ. σουννίτης.

سين σινίν, πλ. τοῦ سنه σενέ.

سنيه σενιγέ, θηλ. τοῦ سى σενίγι. — سلطنت ἡ ὑψηλὴ (ὀθωμ.) κυβέρνησις.

سو σού, π. πλευρόν· μέρος. — — پ παραπλεύρως· πανταχόθεν

سو σού, καὶ σέβ, καχία· κακῶς.

حال — κακὴ κατάστασις اسمال — κατάχρησις. ظن — ὑποψία. ظنه دوشمك — καὶ — ظن ايمك — قصد اولمق ὑποπτεύειν. ظنه ذاهب ἐπιβουλή. هضم — δυςπεψία.

سواء σεβά, ἀ. ἰσότης.

سوابق σεβαπήκ, πλ. τοῦ سابق σαπήκ, καὶ سابقه σαπηκά.

ساحل سواحل σεβαχήλ, πλ. τοῦ .

سواد σεβάδ, ἀ. τὸ μέλαν χρῶμα· ἀντίγραφον· πόλις. البطن — ἤπαρ (ἀνατ.)· ἀθυμία. العين — γλήνη (ἀνατ.)· ἐρωμένη. — الوجه αἶσχος.

سوادى σεβαδί, ἀ. μελανός.

سوار σουβάρ, π. ἔφιππος· ἐπιβάτης.

سوارى σουβαρί, π. ἱππεύς· ἱππικόν· πλοίαρχος. لوى — ἱππικὸν σύνταγμα.

ساطع سواطع σεβατή', πλ. τοῦ .

ساطور سواطير σεβατήρ, πλ. τοῦ .

سواغ σιβάγ, ἀ. διαλυτικός.

ساقل سواقل σεβαφίλ, πλ. τοῦ .

ساكن سواكن σεβακίν, πλ. τοῦ .

سؤال σουάλ, ἀ. ἐρώτησις· αἴτησις. و جواب — ἐρωταπόκρισις.

سواغ σεβανήχ, πλ. τοῦ صاغ.

سوايى σεβαγί, τ. ἔνδυμα ἐκ μεταξωτοῦ ὑφάσματος.

سوبسو σοὺ-πὲ-σού, ἴδε سو σού.

سوپ سوپەکی، τ. οὐρητρὶς λίκνου.
سوپو سوپۆ، τ. κυλινδρώδης.
سوپه سوپیە، τ. σομάδα.
سوپگ سوپۆرگە، καὶ
سوپگر سوپۆرگە، ἴδε سوپگ.
سوپه سوپگە، ξ. σηπία κ. σουπιά.
سوت سوت، τ. γάλα. ليا — τίτθη، τροφός. ليا — πατὴρ τροφεύς. ياش — κατάλευκος. سرمك — γαλουχεῖν. سكسيدن — ἀπογαλακτίζειν. غيرت — ἀμέλγειν. قرداشی — ἀδελφὸς ὁμογάλακτος. ى — πρᾶγμα δυσεύρετον. قوش — πολύγαλον(φ.).
سوتچی سوتچی، τ. γαλακτοπώλης.
سوتلاج سوتلاج، τ. ῥυζόγαλον.
سوتلكن سوتلكن،τ.εὐφόρβιον(φ.).
سوتلو سوتلو، τ. γαλάτινος.
سوتلوجه سوتلوجه، τ. τιθύμαλος (φ.). [ερος πουδαστής.
سوخته سوخته،π. πυρπολημένος· ἰ-
سود سود، ἀ. κέρδος، ὠφέλεια.
سود سود، ἴδε سوت سوت.
سودا سودا، θηλ. τοῦ سودا ἐσβέδ، μελανή· χολὴ μέλαινα (ἰατρ.)· μελαγχολία· λυπομανία(παθ.).
سودا سودا، ἀ. ἔρως· ἐπιθυμία. — زده ὑποχονδρία، μελαγχολία (παθολ.). جی — ἐραστής. ى وطن — νοσταλγία (παθ.).
سودالو سودالو سودالو، τ. ἐρωτομανὴς· ἐρωτευμένος.
سوداوی سوداوی سوداوی، ἀ. μελαγχολικός· ἐρωτικός. [φέλιμος.
سودمند سودمند سودمند، π. ἐπωφελὴς، ὠ-
سوده سوده سوده، π. τετριμμένος.
سوده سوده سوده، ξ. σόδα.
سور سور سور، ἀ. τεῖχος.
سور سور سور، π. ἑορτή (πρὸς τέλεσιν γάμου، γεννήσεως، περιτομῆς [κλπ.).
سور سور سور، καὶ
سورات سورات سورات، πλ. τοῦ سور.
سوراخ سوراخ سوراخ، π. ὀπή، τρῦπα.
سورپه سورپه سورپه، τ. πτῆσις(πτηνῶν).
سورت سورت سورت، ἀ. προσβολὴ βιαία.
سورتی سورتی، ἴδε سورگی.
سورتمك سورتمك سورتمك، τ. σύρειν κατὰ γῆς. [ψοφητί· κολακεύειν.
سورتندی سورتندی سورتندی، τ. ἕρπειν· ἀ-
سورتنمه سورتنمه سورتنمه، τ. ἑρπυσμός.
سورتو سورتو سورتو، ξ. περίβλημα.
سورتی سورتی سورتی، τ. κηφὴν· ἀκατάστατος. [στασία.
سورتیکلك سورتیکلك سورتیکلك، τ. ἀκατα-
سوردج سوردج سوردج، τ. νίτρον.
سورتشدرمك سورتشدرمك سورتشدرمك، τ. ποιεῖν προσκόπτειν، προσκρούειν.
سورتشمك سورتشمك سورتشمك، τ. ὀλισθάνειν، προσκόπτειν. [κτος.
سورسات سورسات سورسات، τ. φόρος ἔκτα-

سورصالمق سورصالمق سورصالمق، τ. προσβάλλειν. [κεια.
سورك سورك سورك، τ. ποίμνη· διάρ-
سورکلمك سورکلمك سورکلمك، τ. σύρειν، ἀπάγειν. [σύρεσθαι.
سورکلنمك سورکلنمك سورکلنمك، τ. ἕρπειν· سورکلنمك سورکلنمك سورکلنمك، τ. τρίβολος (ἐργαλ. γεωργ.)· σύρτης، μοχλός. سورمك — καὶ چکمك — καὶ
سورکولمك سورکولمك سورکولمك، τ. μοχλοῦν.
سورکون سورکون سورکون، τ. ἐξορία· ἐξόριστος. ايله — ἐξορίζειν.
سورکونلك سورکونلك سورکونلك، τ.ἐξορία.
سورکی سورکی سورکی، ἴδε سورگو سورگی.
سورلك سورلك سورلك، τ. ἀκονᾶν.
سورمك سورمك سورمك، τ. ἐξορίζειν· ἐπιτρίβειν، ἀλείφειν· ἐλαύνειν· ἐκτείνειν κατὰ μῆκος. — چفت ἀροτριᾶν، ὀργόνειν· γεωργεῖν. — آى ἡνιοχεῖν. — ال ἅπτεσθαι· ἀναμίγνυσθαι. — زهر ζῆν (ἀνέτως). — يوز προσκυνεῖν، ὑποκλίνεσθαι εὐλαβῶς. — يوى αὐξάνεσθαι، μεγαλύνειν.
سورمه سورمه سورمه، τ. μοχλός، σύρτης· καθάρσιον (φαρμ.). سى — كوز βαφὴ βλεφαρίδων. سى — يوك κάθαρσις (ἰατρ.). طاشى — ἀντιμόνιον.
سورنا سورنا سورنا، ἴδε بورى زورنا.
سورنجان سورنجان سورنجان، π. ἑρμοδάκτυλος (φ.). [ἀμέλεια.
سورنجمه سورنجمه سورنجمه، τ. ἀναβολή·
سورندرمك سورندرمك سورندرمك، τ. ἐπιτρίβεσθαι· σύρεσθαι، κυλίεσθαι.
سورومك سورومك سورومك، τ. προστριβή· ἐντριψις· ποσότης· διάπρασις،πώλησις.
سورومك سورومك سورومك، τ. ἕλκειν· ἀμελεῖν· παρορᾶν· ἀποτιθέναι.
سوره سوره سوره، ἀ. ἐδάφιον Κορανίου.
سورى سورى سورى، τ. αἰχμητρός.
سورى سورى سورى، τ. ἀγέλη. ات — ἀγεληδόν.
سوريجى سوريجى سوريجى، τ. ταχυδρόμος، ὁρομεύς. سى — اشك ὀνηλάτης.
سوز سوز سوز، τ. λέξις· λόγος· ὑπόσχεσις· ἔνστασις. اچق — ποιεῖσθαι λόγον. يوق — بل πρὸς τοῦτο οὐδὲν τὸ ἀντιλέγειν. يرشك — ىخ طوتمق — ἀκολουθεῖν τὴν συμβουλήν τινος. اشكمك — ἀκούειν συμβουλήν. مز يوك — εἴμεθα σύμφωνοι. بن چيقمق — بن — καὶ
سوزمك سوزمك سوزمك، τ. ἀθετεῖν λόγον، παραβαίνειν ὑπόσχεσιν. سرمك — ὑπισχνεῖσθαι. آلمق — ἐπιτυγχάνειν، λαμβάνειν ὑπόσχεσιν. قارشيلق — ἀντιλέγειν. آمق —

προςβάλλειν ἐμμέσως. اهل — εὐφραδής· ἔμφρων. ىرا — ῥήτωρ. اكلا — νουνεχής. كچى — εὐϋπόληπτος. كيسى — ὑποθετέον. ﻫﻴﺮ — ὁ λόγος μου εἰς τὴν ἔρημον. δὲν ἐφαρμόζεται δηλαδὴ εἰς τὸν πρὸς ὃν ἀπευθύνεται. ﻛﺪﻡ ﺍﻟﻰ ﺑﺎﻝ — ἔκοψα τὸν λόγον σου μὲ τὸ μέλι, συγχωρήσατε, μὲ συμπάθειο (ἐπὶ ἀνθρώπου διακόπτοντος ὁμιλοῦντα). ﻫﻪ — ὄπισθεν. ﺻﺎﺭ — ἀδολεσχία. ﻫﻪ — χ — ἐν ἑνὶ λόγῳ

ئون سوئز, π. (ἐν συνθ.) φλέγων. — ﺟﻜﺮ οἰκτρός, περιπαθής.

ئون سوئژ, π. θερμότης· φλόγωσις· ἀγωνία (ἰατρ.).

ئوژن سوزژان, π. περιφλεγής, διακαής. ﻭﻟﻮﻝ — φλέγεσθαι.

ژئون سوزژیژ, π. καῦσις· ἄλγος.

ﭼﺌﻮﻥ سوڤژکیتژ, τ. ἡθμός, τρυγητήρ.

ﻛﺌﻮﻥ سوڤژکیڤ, καὶ

ﻛﺌﻮﻥ سوڤژکیڤ, τ. διϋλιστήρ.

ﺷﺌﻮﻥ سوزژلیڤمێ, τ. συνομιλεῖν.

ﻛﺌﻮﻥ سوڤژیلمێ, τ. διϋλίζεσθαι· ἵπτασθαι ἄνωθεν πρὸς τὰ κάτω, καταβαίνειν (ἐπὶ πτηνῶν).

ﻛﺌﻮﻥ سوڤژمێ, τ. διϋλίζειν.

ﻣﺌﻮﻥ سوڤژمێ, τ. διϋλισμένος.

ئوژن سوژێن, π. βελόνη.

ئوژن سوڤژێن, ἴδε ﭼﺌﻮﻥ سوڤژکیتژ.

ﻛﺌﻮﻥ سوزونڤێ, π. καυστικός· πλοκή (μουσ.).

سوس سوڤ, τ. καλλωπισμός. — ﻛﺮﺩﻥ καλλωπίζειν. [(ἔντ.).

سوس سوُ, ἀ. βάσις χαρακτήρισής

سوسام سوسەم, τ. σήσαμον. [σθαι.

سوسلمێ سوسلەمێ, τ. καλλωπίζε

سوسلو سوسلۆ, τ. εὐπάρυφος.

سوسمار سوسمار, ἀ. σαύρα (ἔντ.).

سوسم سوسەم, ἴδε سوسام سوسەم.

سوسن سوسەن, π. ἶρις (φ.).

سوشمێ سەبیشمێ, τ. ἀγαπᾶσθαι ἀμοιβαίως.

سوت سەبت, ἀ. μάστιξ.

سوفتە سوفتا, τ. ἱεροσπουδαστής.

سوق سەڤ, ἀ. τὸ ὠθεῖν, ὁδηγεῖν· ἐκπέμπειν. ﻛﺮﺩﻥ — ἀποστέλλειν.

سوق سەخ, ἀ. ἀγορά, τόπος ἀγορᾶς.

سوقاخ سوخاخ, ἴδε ﭼﻮﻗﺎﺥ ﭼﻮﺧﺎﺥ. — ﭼﺎﺩﺭﻱ — ἀγυιόπαις.

سوقیات سەڤخیاژات, ἀ. στρατιωτικαὶ ἀποστολαί.

سوک سوُخ, τ. πένθος. [(κρέας).

سوکش سۆگش, τ. ὕβρις· βραστόν

سوکشمێ سۆگشەمێ, τ. ὑβρίζεσθαι (ἀλληλοπαθ.).

سوکک سۆگک, τ. καὶ

سوکشمێ سۆگشەمێ, τ. ἐξηλωμένος· ἐφθαρμένος.

سوکک سۆگشەمێ, τ. ἀποσυντίθεσθαι· ξήλωμα. [سوکوڵ.

سوکن سۆگشەن, κ. سۆگشەن, τ. ἴδε سوکو سەبگژیلۆ, τ. προςφιλής· ἐραστής· ἐρωμένη.

سوکون سۆگشەن, κ. سۆگشەن, τ. φασιανός (πτ.).

سوکمێ سۆگمێ, τ. ἐξηλόνειν· ἀποσπᾶν· μετφρ. ἐπιτυγχάνειν· διευκρινίζειν. — ﺷﻔﻖ ὑποφώσκειν.

سوکمێ سۆگمێ, τ. ὑβρίζειν.

سوکند سوگەند, π. ὅρκος.

سوکندمێ سوگژندەرمێ, τ. σβεννύναι. [σθαι.

سوکنمێ سوگژنەمێ, τ. σβέννυ-

سوکو اوی سوگۆ ئوتوُ, τ. σπονδύλιον (φ.).

سوکوت سۆگژۆد, ἴδε سوکت سۆگژۆت.

سوکورمێ سوورەمێ, τ. καταβροχθίζειν.

سوکه سوُکە, τ. παραστάς.

سوکی سوگی, τ. ἔρως· ἀγάπη.

سوکیلو سوگیلی, ἴδε سوکلو .

سولا سولا, τ. ἀλοή (φ.).

سولپ سولپێ, καὶ

سولپون سولپەن, τ. ἄπαλός, ἁβρός.

سولتات سولتات, ξ. στρατιώτης.

سولجه سیبلژێ, τ. ἴδρωα, κ. ἱδρωτήρια (παθολ.).

سولکن سولگەن, τ. κινάβαρι.

سولمێ سەبلمێ, ἀ. ἀγαπᾶσθαι.

سولوان سۆلۆن, ἴδε سولوان سۆلۆن.

سولوانتو سولفاتو, ξ. χαλκῖτις (φρμ.)

سولوک سۆلۆگ, ἴδε سولوک سۆلۆگ.

سولومن سولومەن, ξ ὑδροχλωρικὸς ὑδράργυρος (χημ.). — ﻣﻠﻄﻒ καλομέλας (φαρμ.). [λῆναι.

سولینه سولینا, ξ. δόναξ, κ. σου-

سومرمێ سومرمێ, ἴδε سوکومرمێ.

سومسوک سۆمسۆگ, τ. ἀνίκανος, βραδύς. [παθεῖν.

سومێ سەبمێ, τ. ἀγαπᾶν, συμ-

سومکومرمێ سۆمگژمێ, τ. ἀπομύττεσθαι.

سومومێ سۆمۆگ, ἴδε سومم سۆمۆگ.

سون سەبەن, τ. ὁ ἀγαπῶν.

سونپه سونەپە, τ. ῥυπαρός.

سونج سەبینج, τ. χαρά, εὐθυμία.

سوندون سۆندا, ξ. μίλη (χειρουργ.).

سوندرمێ سەبیندرمێ, τ. χαροποιεῖν.

سوندرمێ سۆندەرمێ, τ. σβεννύναι.

سونکر سۆنگەر, ξ. σπόγγος. — طاشی κίσσηρις.

سونکو سۆنگژۆ, καὶ

سونکی سۆنگژۆ, τ. λόγχη. — ﻣﻰ — آغ νωχελής.

سونمێ سەبینمێ, τ. χαίρειν.

سونمێ سونمێ, ἴδε سوکنمێ .

كلمة سوμμέκη, τ. ἐκτείνεσθαι.
كلمة سουχάν, π. ῥίνη, ῥινίον.
كلمة σουνούκη, τ. ἀποσβεσθείς· ζοφερός.
كلمة σούνε, τ. νῆσσά τις θαλασσία.
كلمة σεβί, ἀ. ἴσος· ὅμοιος.
كلمة σούγι, ἴδε σου σού.
كلمة σοϊταρί, ἴδε صيطرى .
كلمة σεβιδζί, τ. ἐρωτόληπτος.
كلمة σεβδεϊδά, ἀ. μελανότης· ἐνδόσπερμα. القلب — ἡ ἐκ γενετῆς στρεβλότης.
كلمة σεγγεζ, τ. κρέας βραστόν.
كلمة σεβίκ, τ. καυλίον (βοτ.).
كلمة σοϊλετμέκη, τ. ποιεῖν ἢ ἀναγκάζειν τινὰ λέγειν.
كلمة σιβιλδζέ, ἴδε كلمة .
كلمة σοϊλεαμέκ, τ. συνδιαλέγεσθαι, συνομιλεῖν.
كلمة σοϊλεμέκη, τ. λέγειν, ὁμιλεῖν.
كلمة σοϊλενμέκη, τ. λέγεσθαι· μεμψιμοιρεῖν.
كلمة σεβιλεδζέκη, τ. ἀγαπητός.
كلمة σοϊλεμέκη, ἴδε كلمة . كلمة — χονδρομιλεῖν. — غيبت κακολογεῖν. — كلمة ὑποθέγγεσθαι ὑπὸ ῥινός. — كلمة μεγαλαυχεῖν.
كلمة σοϊλεϊζί, τ. ὁ λέγων.
كلمة σεβίμ, τ. ἀγάπη.
كلمة σογγιόνδρμέκη, τ. ἴδε كلمة σόνδρμέκη.
كلمة σογγιόνμέκη, τ. σβέννυσθαι.
كلمة σεβινμέκη, ἴδε كلمة .
كلمة σεβιγέ, ἀ. ἰσότης. — على ال ἐν
كلمة σέ, σέχ, π. τρεῖς. [γένει.
كلمة σέ, τ. (ἐν τέλει τιθέμενον κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ ايسه), ἐάν. — كلمة ἐὰν ἔλθῃ. [στρ.).
كلمة σουχά, ἀ. Μεγάλη Ἄρκτος (ἀ-
كلمة σουχχάρ, ἀ. ἐργηγορώς.
كلمة σεχάμ, πλ. τοῦ كلمة .
كلمة σὲ-πά, π. ἴδε كلمة σεπά.
كلمة σέχο, ἀ. ἀϋπνία.
كلمة σουχράν, ἴδε كلمة σουχχάρ-
كلمة σε-σενπίχ, π. Τρίτη.
كلمة σέχλ, ἀ. εὔκολος· λεῖος· τόπος λακκώδης.
كلمة σέχμ, ἀ. βέλος.
كلمة σεχίμ, ἀ. μερίδιον· μετοχή· ὁμολογία δημοσίου ταμείου.
كلمة σέχμ, π. φόβος.
كلمة σεχμιγκίν, π. καὶ [ρός.
كلمة σεχμινάκη, π. δειλός· φοβε-
كلمة σέχβ, ἀ. λάθος, πλάνη· ἀπροσεξία. على — καὶ
كلمة σέχβεν, ἀ. κατὰ λάθος.
كلمة σουχούλ, πλ. τοῦ كلمة σέχλ.
كلمة σουχλέτ, ἀ. εὐκολία· πραότης. ل — εὐκόλως.

كلمة σουχουλετλή, τ. εὔκολος.
كلمة σεχί, ἀ. εὐθύς· ὀρθός.
كلمة σεχίλ, ἀ. ἐπιβοηθητικός.
كلمة σεχείλ, ἀ. Κάνωπος (ἀστρ.).
كلمة σί, π. τριάκοντα.
كلمة σή, σού, σύ, τ. κατάληξις φωνηεντολήκτων λέξεων διὰ τὸ τρίτον πρόσωπον τῆς κτητικῆς ἀντωνυμίας. — قوقو ἡ ὀσμή του. — بابا ὁ πατήρ του.
كلمة σίγια, τ. κωπηλασία ἐπὶ πρύμναν. كلمة — κωπηλατεῖν πρὸς τὰ ὀπίσω.
كلمة σεϊγιάχ, ἀ. περιηγητής.
كلمة σιαχέτ, ἀ. περιήγησις, ταξείδιον. مأمور — ἀφήγησις περιοδείας.
كلمة σιαδέτ, ἀ. σείδης, ἀπόγονος τοῦ Μωάμεθ· κυριαρχία.
كلمة σεϊγιάρ, ἀ. περιηγητής.
كلمة σεϊγιαράτ, πλ. τοῦ ἑπομ.
كلمة σεϊγιαρέ, ἀ. πλανήτης.
كلمة σιγιασέτ, ἀ. διοικεῖν· πολιτική· τιμωρία· ἡ θανατικὴ ποινή. — علم πολιτικὴ ἐπιστήμη.
كلمة σιγιασέτ-γκιάχ, π. τόπος τιμωρίας. [λιτικός.
كلمة σιγιασί, ἀ. διοικητικός· πο-
كلمة σιγιασιγέ, θηλ. τοῦ πρ.
كلمة σιγιάκ, ἀ. ὁδηγεῖν· τρόπος· διατύπωσις· ὡς ἐξῆς. سابق — πόρισμα. مد — بو οὕτω πως.
كلمة σιγιακάτ, ἀ. τὸ ὁδηγεῖν· εἶδος γραφῆς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν οἰκονομικῶν. — علم ἡ λογιστικὴ ἐπιστήμη. [ρος.
كلمة σεϊγιάλ, ἀ. ῥευστός· χείμα-
كلمة σεϊγιαλέ, ἀ. ῥευστότης· ῥευστώδης. قيمتى — ῥευστὸν ἡλεκτρικόν.
كلمة σιγιάν, ἀ. δυϊκ. τοῦ كلمة σίγι, δύο ἴσα καὶ ὅμοια.
كلمة σιγιάχ, π. μέλας· αἰθίοψ. بخت — κακότυχος. لد — κακός. — كلمة ὁλόμαυρος. مجرم — μελανόχρους· ὑπομέλας.
كلمة σιγιάχ-γκιόζ, π. λύγξ (ζ.).
كلمة σιγιαχλατμάκ, τ. μελανοῦν
كلمة σιγιαχλήκ, τ. μελανότης.
كلمة σιγιαχλανμάκ, τ. μελα-
كلمة σίπ, π. μῆλον. [νοῦσθαι.
كلمة σιπεστάν, π. μύξον. — اغاجى ἀγάλλοχον (φ.).
كلمة σιπσί, τ. σάλπιγξ (ναυτ.).
كلمة σιδζάκ, τ. θερμός.
كلمة σιδζάκ, καὶ
كلمة σιδζακλήκ, τ. θερμότης.
كلمة σιτσάν, τ. μῦς, ποντικός.
كلمة — ἀρσενικόν.
كلمة σίχ, π. ὀβελός.

سيد σεϊγιδ, ἀ. ὁ τιμώμενος παρὰ τῷ λαῷ, ἡγεμών· ἀπόγονος τοῦ Μωάμεθ. — ⸗ — καὶ سيدنا ἀρχηγὸς τῶν ἀποσταλμένων (ὑπὸ τοῦ Θεοῦ), ἐπίθετα τοῦ Μωάμεθ.

سيدك σιδίκ, τ. οὖρον. — καὶ غوط — κύστις (ἀνατ.). سيرى — δυσουρία, ἰσχουρία (παθολ.).

سيدى σεϊγιδέ, θηλ. τοῦ سيد σεϊγιδ, πνευματέμορφος· γυνὴ τῆς οἰκογενείας Μωάμεθ. — ⸗ ἡ σεμνοτέρα τῶν γυναικῶν, ἐπίθετον τῆς Χαδιδζᾶς, πρώτης συζύγου τοῦ Μωάμεθ.

سيدى σεϊγιδή, ἀ. ὁ ἀνήκων τῷ سيد

سيدى σεϊδί, ἀ. κύριος, αὐθέντης. — ⸗ κύριέ μου! αὐθέντα μου!

سير σεΐρ, ἀ. κίνησις, πορεία· θέα· περίπατος. سيرى — σκηνή, θέαμα. سيفر — πλοῦς. سيرا — θεᾶσθαι· περιπατεῖν. — سيرك καὶ سيرتك ἀστέρων κίνησις. سيرى — νυκτοβασία, ὑπνοβασία.

سير σίρ, π. σκόρδον (φ.).

سير σίρ, π. κατάκορος, πλήρης.

سير σιγέρ, πλ. τοῦ شير σιρέτ.

سيراب σιράπ, ἀ. ὑδατώδης.

سيران σιράν, πλ. τοῦ سير σούρ.

سيران σεϊράν, ἀ. περίπατος.

سيركان σεϊραν-γκιάχ, π. τόπος θεάματος. [ριγραφὴ ἠθῶν.

سيرت σιρέτ, ἀ. συμπεριφορά· πε-

سيرجى σεϊρζή, τ. θεατής.

سيرك σεϊρέκ, τ. ἀραιός.

سيرك σεϊρέκ, τ. σπανίως.

سيركلشمك σεϊρεκλεσμέκ, τ. ἀραι-

سيركه σιρκέ, τ. κόνιδες. [οὖσθαι.

سيرم σιρίμ, ἴδε سيرم σηρήμ.

سيرمك σιζμέκ, τ. ἀριδροῦσθαι.

سيس σίς, τ. ἀχλύς, ὁμίχλη.

سيسا σισά, ἀ. ῥάχετρον (ἀνατ.).

سيسقا σισκά, τ. ῥαχῖτις (παθολ.).

سيسقالى σισκαλή, τ. ῥαχιτικός.

سيسكمك σισκινμέκ, τ. τινάσσε-σθαι (ἐν τῷ ὕπνῳ). [σθαι.

سيسلمك σισλενμέκ, τ. ὁμιχλοῦ-

سيغار σιγάρα, ξ. σιγάρον.

سيغورتا σιγόρτα, ξ. ἀσφάλεια. — قومق ⸗ — ἀσφαλίζειν.

سيف σεΐφ, ἀ. ξίφος, σπάθη.

سيقوستو σικουέστρο, ξ. κατάσχεσις.

سيكسى σισί, τ. πολυμήχανος.

سيكر σιγίρ, ἴδε سكر σιγίρ.

سيل σεΐλ, κ. σέλ, ἀ. καὶ

سيلاب σιλάπ, π. χείμαρρος.

سيلان σεγελάν, ἀ. πλήμμυρα.

سيلى σιλίκ, τ. διάγραπτος (ἐπὶ νομισμάτων). [κινεῖν.

سيلكمك σιλκμέκ, τ. τινάσσειν,

سيلك σιλμέκ, ἴδε سلك σιλμέκ.

سيلجك σιλεδζέκ, τ. λουτρίς.

سيلندر συλινδήρ, ξ. κύλινδρος.

سيلى σιλί, ἴδε سله σιλλέ.

سيم σίμ, π. ἄργυρος· νόμισμα ἀργυροῦν. — ⸗ — ἐπάργυρος. — ⸗ — πλούσιος. — ⸗ — χρυσὸς καὶ ἄργυρος. [ρος.

سيم σίμ, τ. ὅλως سيا — ὁλόμαυ-

سيما σιμά, π. πρόσωπον· φυσιογνωμία. — سما ὅμοιος τῷ οὐρανῷ. — ملك ἀγγελόμορφος.

سيما σιγεμά, ἀ. πρὸ πάντων.

سياب σιμάπ, π. ὑδράργυρος.

سيمرغ σιμούργ, ἀ. φοῖνιξ (πτηνὸν μυθῶδες).

سيمكش σιμκές π. χρυσοϋφαντής.

سيميا σιμιά, ἀ μαγεία· ταχυδακτυλουργία.

سيمين σιμίν, π. ἀργυροῦς.

سيناب σινάπ, ἴδε سيناريت .

سيناره σιναρέ, τ. ἄγκιστρον.

سيناريت σιναρίτ, τ. θύννος (ἰχθ.).

سيندرمك σινδιρμέκ, ἴδε سندرمك .

سينك σινέκ, τ. μυῖα. — ⸗ آت μύωψ (ἔντ.). — سورى كونوپ — ⸗ بيوك αἴθρος (ὄστρακον).

سينكجك σινεκιδζίκ, τ. σκνίψ.

سينكلك σινεκλίκ, τ. μυιοσόβιον.

سينود συνόδ, ξ. σύνοδος.

سينمك σινμέκ, τ. χωνεύεσθαι.

سينه σινέ, π. θώραξ, στῆθος (ἀνατ.).

سينى σινί, ἴδε شى σινί.

سيورلمك σιβριλετμέκ, τ. ὀξύνειν ἀκονᾶν. [ἀγχίνους.

سيورى σιβρί, ἴδε سورى σιβρί. — عقلو

سيوشمك σιβισμέκ, τ. ὀλισθάνειν· ὑπεισάγεσθαι.

سيوف σουγιόφ, πλ. τοῦ سيف .

سيول σουγιόλ, πλ. τοῦ سيل .

سيولجه σιβιλδζέ, ἴδε سولجه .

سيوله σουγιουλέ, ἀ. ῥευστότης.

سيوم σιγιούμ, π. τριακοστός.

سيه σιγέχ, π. ἴδε سياه σιγιάχ.

سيواف σου'άφ, ἀ. ἐπιζωοτία.

سيى σεί, ἀ. κακός.

سيئات σεϊάτ, πλ. τοῦ سيئه σεϊγέ.

سيئس σείς, ἴδε سائس σαΐς.

سيئه σεϊγέ, ἀ. κακία· ἔγκλημα· ἐπακολούθημα ὀλέθριον.

چارشو شارپکالی, τ. πιλοφόρος.
چارلاق شارپلاق, τ. φυσητήριον· κόλαφος.
چاتی شاتیر, ἀ. ὁ προσβάλλων.
چاخ شاخ, π. κλάδος· κέρας.
چاخدار شاخدار, π. κλαδώδης· κεραφόρος.
چاخسار شاخسار, π. ἄλσος, δενδρότοπος.
چاخش شاخش, ἀ. σκοπός.
چاخلامق شاخلامق, τ. διακλαδίζεσθαι· ἀφηνιάζειν.
چاخه شاخه, π. ζυγός.
چاد شاد, π. εὐχαριστημένος· εὔθυμος. —لو εὔθυμος.
چاداب شادآب, π. ἔνυδρος· δροσερός.
چادان شادان, ἴδε چاد. [ζειν.
چادرداماق شادرداماق, τ. ἀναβλύ-
چادروان شادروان, π. πῖδαξ..
چادکام شادکام, π. περιχαρής.
چادمان شادمان, π. εὔθυμος.
چادمانلق شادمانلق, τ. καὶ
چادمانی شادمانی, π. καὶ [σις.
چادی شادی, π. εὐθυμία, εὐχαρίστη-
چاذ شاذ, ἀ. ἐξαιρετικός· ἀνώμαλος. اولمق — καὶ
چاذزه شاذزه, ἀ. ἐξαιρετικῶς.
چار شار, π. ἴδε چارلی شارلی.
چار شار, ἀ. ἄμαξα.
چارب شارپ, ἀ. ὁ πίνων, πότης.
چارپ شارپ, ἀ. μύσταξ. Πλ. چوارپ.
چارشی شارح, ἀ. σχολιαστής· ἐξηγητής.
چارشی شارع, ἀ. ἀρχάριος· λεωφόρος· νομοθέτης, ὁ Θεός, καὶ διὰ τοῦτο ὁ Μωάμεθ. —عليه السلام ὁ νομοθέτης, ἐφ' ᾧ εἴη ἡ σωτηρία, ὁ προφήτης Μωάμεθ.
چارق شارق, ἀ. ὁ ἀνατέλλων· ἀνατολή. الانوار — φωτοβόλος.
چارقه شارقه, ἀ. λάμψις, φῶς.
چارلی شارلی, τ. ἴδε چارلی .
چارلتان شارلتان, ξ. ἀγύρτης.
چارلتانلق شارلتانلق, ξ. ἀγυρτεία.
چارلداماق شارلداماق, τ. ῥέειν μετὰ ψιθυρισμοῦ.
چارلی شارلی, τ. καὶ صویك — ἠχος, κελάρυσμα ὕδατος. [σθαι.
چاشالامق شاشالامق, τ. ἐκπλήττε-
چاشرمق شاشرمق, τ. συγχέειν· ἀμηχανεῖν· διαπορεῖν. — پولی παραπλανᾶσθαι. — پوصلایی παραζαλίζεσθαι.
چاشقین شاشقین, τ. βλάξ.
چاشقینجه شاشقینجه, τ. βλακωδῶς.
چاشقینلق شاشقینلق, τ. βλακία.
چاشمق شاشمق, τ. διαπορεῖν, ἀμηχανεῖν.
چاشی شاشی, τ. παραβλώψ.
چاشیلامق شاشیلامق, τ. ἀλλοιθωρίζειν.

ش

(باب الشين)

ش σίν, δέκατον τρίτον μὲν γράμμα τοῦ ἀραβικοῦ, δέκατον ἕκτον δὲ τοῦ τουρκοπερσικοῦ ἀλφαβήτου. Ἀριθμητικῶς, κατὰ τὸ ابجد (ἐπόδ), ἰσοδυναμεῖ τῷ 300, εἰς δὲ τὰς χρονολογίας τῶν ἐπιστολῶν καὶ ἄλλων ἐγγράφων δηλοῖ, κατὰ συγκοπήν, τὸν ἀραβικὸν μῆνα شعبان σ'πάν, καὶ τότε εἶναι ἄστικτον س .

Τὸ γράμμα τοῦτο προστιθέμενον μεταξὺ τῆς ῥίζης καὶ τῆς καταλήξεως τοῦ ἀπαρεμφάτου ποιεῖ τὸ ῥῆμα μέσον ἀλληλοπαθές· ὡς سومك ἀγαπᾶν, سومشمك ἀνταγαπᾶσθαι. Προστιθέμενον δὲ εἰς τὴν ῥίζαν τῶν ῥημάτων σχηματίζει οὐσιαστικά· ὡς باقمق βλέπειν, باقش βλέμμα. كولمك γελᾶν, كولش γέλως.

شا شά, ἀ. ἐν ταῖς φράσεσι· — ان الله ἂν θέλῃ ὁ Θεός· θεία εὐδοκία (πρῶτα ὁ Θεός)· εἴθε!

شاپ شάπ, ἀ. μεῖραξ.

شاپ شάπ, τ. στυπτηρία.

شاپاشاپاذ شαπάξ, ἀ. ἐπιδοκιμασία· εὖγε!

شاپراق شαπρόκ, τ. ἐπισέλλιον.

شاپشال شαπσάλ, τ. ὀκνηρός.

شاپلاق شαπλάκ, τ. κόλαφος.

شاپرداماق شαπρδαμάκ, τ. κτυπᾶν τὰ χείλη.

شاپرطی شαπρδή, τ. κτύπος χειλέων.

شاپقه شάπκα, τ. πῖλος.

شاپقه‌جی شαπκαζή, τ. πιλοποιός· πιλοπώλης.

شاشلیق ἀσηλήκ, τ. ἀλλοιθωρία.
شاطر ἀτήρ, ἀ. ζωηρὸς, εὐφυής.
شاطن ἀτάν, ἀ. μοχθηρός.
شاعر ἀ῎ήρ, ἀ. ποιητής· ἀοιδός.
شاغله ἀγηλέ, ἀ. ἐνασχόλησις.
شاقع ἀφί῎, ἀ. ἴδε شفیع ἀφί῎.
شاق ἀφί, ἀ. ἰαματικός· πρόδηλος.
شاق ἀάκκ, ἀ. δύσκολος. ‹ — خدمات αἱ δύσκολοι ὑπηρεσίαι.
شاق شاق ἀάκ-ἀάκ, τ. κρόταλον γελωτοποιοῦ.
شاقت ἀκκήτ, τ. μύραινα (ἰχθ.).
شاقراق ἀκκράκ, τ. ἀδόλεσχος.
شاقردامق ἀκκηρδαμάκ, τ. κροτεῖν· παταγεῖν· σπινθηροβολεῖν· κελαδεῖν.
شاقردی ἀκκηρδή, τ. κρότος· κλαγγή.
شاقلامق ἀκκλατμάκ, τ. ποιεῖν κροτεῖν.
شاقول ἀκκούλ, τ. στάθμη.
شاقوللامق ἀκκουλλαμάκ, τ. σταθμίζειν. [μιζειν.
شاقه ἀκά, ἴδε شقا .
شاقیق ἀκκημάκ, τ. ἀκτινοβολεῖν.
شاکر ἀκίρ, ἀ. εὐγνώμων.
شاکرد ἀγίρδ, π. μαθητής, σπουδαστής. [μαρτυρόμενος.
شاکی ἀκί, ἀ. ἑτοιμοπόλεμος· διαλλακτικός.
شاکیله ἀκιλέ, π. πλάσις· φυσικόν.
شال ἀάλ, π. βύσσος, κ. σάλι.
شالاکی ἀλάκι, τ. ὕφασμα μάλλινον.

شالوار ἀλβάρ, τ. βρακίον.
شالی ἀλή, τ. καμηλωτή.
شام ἀάμ, π. ἑσπέρα.
شام ἀάμμ, ἀ. ὁ ὀσφραινόμενος. ‹ — قوه ὄσφρησις (αἰσθ.).
شأم ἀεάμ, ἴδε شأمت ἀεαμέτ.
شامپانیا ἀμπάνγια, ξ. καὶ شرابی — καμπανίτης (οἶνος).
شأمت ἀεαμέτ, ἀ. ἀτυχία· κακὸς οἰωνός.
شامخ ἀμί῎χ, ἀ. ὑπερήφανος, γήλοφος.
شامدان ἀμδάν, ἴδε شمعدان .
شامل ἀμίλ, ἀ. περιέχων, περιλαμβάνων. [μα.
شان ἀάν, ἀ. φήμη· δόξα· ἀξίωσις.
شأن ἀέ῎ν, ἀ. περίστασις.
شانلی ἀνλή, τ. περίδοξος, εὐκλεής.
شانه ἀνέ, π. κτένιον. [νος.
شانه‌زده ἀνὲ-ζεδέ, π. ἐκτενισμέ-
شاوول ἀβούλ, τ. ἴδε شاقول .
شاه ἀάχ, π. Σάχης, Σουλτᾶνος, μονάρχης. انجم — ἥλιος. یولی — ἄμβαρον. اسپر — βασιλικός (φ.).
شاها ἀάχα, κλητ. τοῦ προηγ., ὦ βασιλεῦ !
شاهان ἀ῎ήάν, πλ. τοῦ شاه ἀάχ.
شاهانه ἀχανέ, π. βασιλικός. دات — ἡ A. M. ὁ Σουλτᾶνος.
شاهانه ἀχανέ, βασιλικῶς.

شاهباز ἀχπάζ, π. ἱέραξ βασιλικὸς· ὑπέρμαχος· ἀλαζών.
شاهبال ἀχπάλ, ἴδε شهپر ἐχπέρ.
شاهبلوط ἀχπουλούτ, π. κάστανον.
شاهپندر ἀχπενδέρ, ἴδε شهبندر .
شاهبیت ἀχ-πέϊτ, π. ὁ τελευταῖος στίχος ποιήματος.
شاهتره ἀχτερέ, καὶ
شاهترچ ἀχτερίδ῎, π. καπνία (φ.).
شاهد ἀχίδ, ἀ. μάρτυς· παρών. — یالانچی καὶ یوز — ψευδομάρτυς. اقامه ایتمك — κλητεύειν ὡς μάρτυρα. Πλ. شهود καὶ شهد .
شاهد ἀχίδ, π. ὡραῖος.
شاهدارو ἀχδαρού, π. οἶνος.
شاهدلك ἀχιδλίκ῎, τ. μαρτυρία. — یالان ψευδομαρτυρία.
شاهراه ἀχραχ, π. λεωφόρος.
شاهطمر ἀχ-ρέγκ῎, ἴδε شاهطمر .
شاهزاده ἀχ-ζαδέ, π. βασιλόπαις.
شاهسوار ἀχ-σουβάρ, π. ἵππαρχος.
شاهطمر ἀχ-ταμάρ, π. ἡ βασιλικὴ ἀρτηρία (ἀνατ.).
شاهق ἀχίκ, ἀ. ὑψηλός.
شاهقه ἀχικά, ἀ. ἀκρώρεια.
شاهلق ἀχλήκ, τ. βασιλεία· ἀξίωμα βασιλέως. [σιλέων.
شاهنامه ἀχ-ναμέ, π. ἱστορία βα-
شاهنشاه ἀχίν-ἀχ, π. βασιλεὺς βασιλέων, μονάρχης, Σουλτᾶνος.

شاهنشاهی ἀχίν-ἀχί, π. αὐτοκρατορία· αὐτοκρατορικός.
شاهنشین ἀχνισίν, π. ἐξώστης.
شاهوار ἀχβάρ, καὶ
شاهواری ἀχβαρί, π. κατάλληλος, ἄξιος βασιλέως.
شاهین ἀχίν, ἀ. ἱέραξ (πτ.).
شایاق ἀγιάκ, τ. ὕφασμα μάλλινον.
شایان ἀγιάν, π. ἄξιος· κατάλληλος.
شاید ἀέγεδ, π. ἴσως· κατὰ τύχην· ἐάν.
شایسته ἀγεστέ, π. ἄξιος· ἁρμόδιος· κόσμιος· ἐμπρέπων.
شایستگی ἀγεστεγκί, συνών. τοῦ πρ.
شایع ἀί῎, ἀ. ὁ γνωστὸς πᾶσιν.
شایعه ἀϊ῎ά, ἀ. εἴδησις, φήμη.
شایقه ἀϊκά, τ. πλοῖον φορτηγόν.
شایکان ἀϊγκιάν, π. εὐρύς· ἀτελεύτητος· ἄξιος.
شایه ἀϊπέ, ἀ. κηλίς· ὑπόνοια.
شب ἐέπ, π. νύξ. — یوز νυχθήμερον. اقرو — ὁ ἐν καιρῷ νυκτὸς λάμπων· σελήνη.
شباب ἐεπάπ, ἀ. καὶ
شبابت ἐεπαπέτ, ἀ. νεότης, ἐφηβία. — اوانفوان τὸ ἄνθος τῆς νεότητος.
شبابیك ἐεπαπίκ῎, πλ. τοῦ شباك .
شباعت ἐεπαάτ, ἀ. κόρος. [τος.
شباك ἐεππακέ, ἀ. δίκτυον· διάτρη-
شبان ἐεπάν, πλ. τοῦ شب ἐέπ.

ܫܒܫ ܫܒܫ, π. ὁ γυναικωνῖτις.
ܫܒܫ ܫܒܫܐ, ἀ. ὁ ἀνήκων τῇ ἑσπερινῇ προσευχῇ.
ܫܒܫ ܫܘܦܢ, πλ. τοῦ ܫܒܫ ܫܦ.
ܫܒܫ ܫܘܦܢ, π. ποιμήν.
ܫܒܫ ܫܒܢܪܘܙ, π. νυχθήμερον.
ܫܒܫ ܫܒܢܐ, π. νυκτερινός.
ܫܒܫ ܫܒܚܝܬ, ἀ. ὁμοιότης, ἀναλογία.
ܫܒܘ ܫܒܘܝ, π. δενδρῶδες (φ.).
ܫܪܒ ܫܒ-ܦܪܐ, π. νυκτερίς.
ܫܒܛ ܫܒܛܦ, π. πυγολαμπίς (ἔντ.)
ܫܓܪ ܫܒܙܪܓ, π. λυχνίτης (λίθος)· πυγολαμπίς (ἔντ.).
ܫܓ ܫܒܥ, ἀ. ἄτομον· σῶμα.
ܫܓܘ ܫܒܥܘܢ, π. εἰσβολή· σύλληψις, κλεψιγαμία.
ܫܓܐ ܫܒܥܐ, π. ὁ τὴν νύκτα ἀγρυπνῶν καὶ ἐπὶ ποδὸς ὤν.
ܫܒܕ ܫܒܕܙ, π. ἵππος μέλας.
ܫܒܕ ܫܒܕܙ, π. Θεός.
ܫܒܪ ܫܒܪܥ, τ. λαψάνη (φ.).
ܫܒܪ ܫܒܪܥ, τ. λαθυρίς (φ.).
ܫܒܪ ܫܒܪܥܢܓ, π. νυκτόχρους, μέλας.
ܫܒܪ ܫܒܪܒ, π. ὁ περιπατῶν τὴν νύκτα. [φύλαξ.
ܫܒܪ ܫܒܙܢܕܒ, π. νυκτοπεριστάν, π. γυναικωνῖτις.
ܫܒܫ ܫܒܫ, τ. ῥυταγωγεύς.

ܫܒܥ ܫܒ', ἀ. σύλληψις (φυσ.).
ܫܒܥ ܫܒ', ἀ. κόρος. [τᾶτος.
ܫܒܥ ܫܒ', ἀ. κεκορεσμένος, χορ-
ܫܒܟ ܫܒܟ, τ. κερκοπίθηκος (ζ.).
ܫܒܟ ܫܒܟ, ἀ. δικτυωτόν· δίκτυον· βρόχος.
ܫܒܟ ܫܒܟ, ἀ. δικτυωτόν.
ܫܒܟܘܢ ܫܒܟܝܢ, ἴδε ܫܒܟ.
ܫܒܟܪ ܫܒܟܝ, π. ὄρθρος, πρωΐα.
ܫܒܟܝ ܫܒܟܝ, ἀ. ἀμφιβληστροειδὴς χιτών (ἀνατ.).
ܫܒܠ ܫܒܠ, π. δρόσος.
ܫܒܗ ܫܒܝ, ἀ. ὁμοιότης. ܡܥܝ — ῥομβοειδής. ܟܪܫ — χερσόνησος. ܡܟܪ — τράπεζα.
ܫܒܘ ܫܘܦܟ, καὶ
ܫܒܬ ܫܘܦܬ, πλ. τοῦ ἑπομ.
ܫܒܘ ܫܘܦܟ, ἀ. ἀμφιβολία· ὑποψία. ܫܠܡ ܘ — ἀμφιβάλλειν· ὑποπτεύειν.
ܫܒܘ ܫܘܦܟܣܐ, τ. ἀναμφίβολος· ἀναμφιβόλως. [πτεύειν.
ܫܒܘ ܫܘܦܟܠܝܐ, τ. ὑποπτεύ
ܫܒܘ ܫܘܦܟܠܐ, τ. ὕποπτος.
ܫܒܛ ܫܒܛܘ, ἴδε ܫܒܛ ܫܒܟ.
ܫܒܟ ܫܒܟ, ἴδε ܫܒܟ ܫܒܟ.
ܫܒܠ ܫܒ-ܓܠܕ, π. ἡ μεγαλειτέρα νύξ, ἤτοι ἡ 8 Δεκεμβρίου.
ܫܒܝ ܫܒܝ, ἀ. παρεμφερής, ἀνάλογος.
ܫܬܐ ܫܬܐ, ἀ. χειμών. [λογος.

ܫܬܒ ܫܬܒ, π. ταχύτης.
ܫܬܝܒܢ ܫܬܦܢ, π. ὁ σπεύδων.
ܫܬܐ ܫܬܐ, ἀ. χειμερινός.
ܫܬܪ ܫܘܬܘܪ, π. ἡ κάμηλος (ζ.).
ܫܬܪܓܪ ܫܘܬܘܪܦܢ, π. καμηληλάτης.
ܫܬܪܓܪܓܝܒ ܫܘܬܘܪܓܝܒ, καὶ [της.
ܫܬܪܓܪܓܝܒ-ܦܠܥܝ ܫܘܬܘܪܓܝܒ-πελέκης, π. καμηλοπάσδαλις (ζ.).
ܫܬܪܡ ܫܘܬܘܪܡܘܪ, π. στρουθοκάμηλος (πτ.).
ܫܬܡ ܫܬܡ, ἀ. περιφρόνησις, ὕβρις.
ܫܬܘ ܫܘܬܘܬ, πλ. τοῦ ܫܬܝ.
ܫܬܘ ܫܘܬܘܡ, πλ. τοῦ ܫܡ ܫܬܡ.
ܫܬ ܫܬܬ, πλ. τοῦ ἑπομ.
ܫܬܝ ܫܬܝܬ, ἀ. ποικίλος· διεσκορπισμένος. [μος.
ܫܓܐ ܫܘܕܙܐ, ἀ. ἀνδρεῖος, εὐτολ-
ܫܓܥܬ ܫܒܙܐܬ, ἀ. ἀνδρεία, θάρρος.
ܫܓܐ ܫܒܙܐܬܠܝ, τ. ἴδε ܫܓܐ.
ܫܓܪ ܫܒܙܪ, ἀ. δένδρον. السنط — ἀκακία (φ.).
ܫܓܪ ܫܒܙܪ, ἀ. δένδρον· πίναξ γενεαλογικὸς, γενεαλογία. ملعونه — ἴδε ܩܘܡ ܛܒܐ φοῖνιξ (φ.).
ܫܓܢ ܫܘܕܙܢ, πλ. τοῦ ܫܓܝܒ ܫܒܙܝ.
ܫܓܢ ܫܒܙܢ, ἀ. κλών, κλάδος· λύπη, ἀθυμία.
ܫܓܢܛ ܫܘܕܙܢܛ, ἀ. διακλαδισμὸς τοῦ σώματος (ἀνατ.). الرحم — συγγένεια.

ܫܓܘ ܫܘܕܙܘܢ, πλ. τοῦ ܫܓܢ.
ܫܓܝ ܫܒܙܝ, ἀ. τεθλιμμένος, λυπημένος.
ܫܓܝܪ ܫܒܙܝܪ, ἀ. δενδρώδης.
ܫܓܝܪ ܫܘܕܙܝܪܐ, ἀ. δενδρύλλιον, θαμνίον.
ܫܓܝܒ ܫܒܙܝ, ἀ. ἴδε ܫܓܥܬܠܝ.
ܫܓܡܬ ܫܒܚܡܬ, ἀ. εὐσαρκία, παχύτης.
ܫܡ ܫܒܚ, ἀ. λίπος· στέαρ· ἔλαιον. ܫܡ ܡܫܝ — στεατόκηρον.
ܫܡܝ ܫܒܚܝ, ἀ. στεατώδης, εὐτραφής.
ܫܡ ܫܟܚ, ἀ. διοικητής· δικαστική, ἀστυνομική ἀρχή.
ܫܡ ܫܘܟܘܡ, πλ. τοῦ ܫܡ ܫܒܚ.
ܫܡ ܫܟܒ, ἀ. βῆμα.
ܫܡܫ ܫܟܫ, ἀ. ἄτομον, πρόσωπον.
ܫܡܫ ܫܟܫܐ, ἀ. ἀτομικῶς.
ܫܡܫ ܫܟܫܝ, ἀ. προσωπικός, ἀτομικός. [κῶς.
ܫܡܫ ܫܟܫܝܓܝ, ἀ. προσωπικῶς
ܫܡܫ ܫܟܫܝܓܬ, πλ. τοῦ ἑπομ.
ܫܡܫ ܫܟܫܬܝܓܬ, ἀ. προσωπικότης
ܫܡܨ ܫܘܟܘܨ, πλ. τοῦ ܫܡܨ.
ܫܡ ܫܒܟ, ἀ. ῥόγχος (ἰατρ.).
ܫܕ ܫܒܕ, ἀ. τὸ ἐνδυναμοῦν, ἐντείνειν· τὸ δένειν σφιγκτά· τὸ ἀναγινώσκειν γράμμα τι ὡς διπλοῦν, ὡς φέρον τὸ (ـّـ).

شد ἀούδ, π. πηγαιμός, ἀναχώρησις. — آمد πηγαινοερχομός· κυκλοφορία.

شداد ἀεδαΐδ, πλ. τοῦ شدید.

شدت ἀιδδέτ, ἀ. σφοδρότης· δριμύτης. [ζεσθαι.

شدتلنمك ἀιδδετλενμέκ, τ. ὀργίλη شدتلی ἀιδδετλή, τ. δριμύς, ὀργίλος.

شدکان ἀουδεγκιάν, πλ. τοῦ ἑπομ.

شده ἀουδέ, π. ὁ προϋπάρξας, τεθνεώς. [μος. Πλ. شدگان.

شدید ἀεδίδ, ἀ. αὐστηρός, ἀπότομος شدیداً ἀεδίδεν, ἀ. σφοδρῶς, ἀποτόμως.

شدیده ἀεδιδέ, ἀ. συμφορά, θλῖψις.

شر ἀέρ, τ. μόριον ἐν τέλει τῶν ἀπολύτων ἀριθμητικῶν πρὸς σχηματισμὸν διαιρετικῶν.—ایکی ἀνὰ δύο. — ایکی — ایکی δύο δύο.

شر ἀέρρ, ἀ. ἐπιζήμιος· κακόν. — خیر τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν.

شرا ἀιρά, ἀ. ἀγορά· τὸ ἀγοράζειν. — و بیع ἀγοροπωλησία, ἐμπορία.

شراب ἀεράπ, ἀ. ποτόν· οἶνος. — خانه οἰναποθήκη· καπηλεῖον, οἰνοπωλεῖον. — کسکین οἶνος δυ- شرابخوار ἀεραπχάρ, καὶ [νατός.

شرابخور ἀεραπχόρ, π. οἰνόφλυξ.

شرابدار ἀεραπδάρ, π. οἰνοχόος.

شراع ἀεράχ, πλ. τοῦ شارع.

شرائر ἀεραζίμ, πλ. τοῦ شرزه.

شرار ἀιράρ, πλ. τοῦ شراره ἀιραρέ, καὶ τοῦ شر ἀέρρ.

شراره ἀιραρέ, ἀ. σπινθήρ(πυρός).

شراسف ἀερασίφ, πλ. τοῦ شرسوف.

شراع ἀιρά', ἀ. ἱστίον (ναυτικ.). — کشا ἐκ — ἀναπεταννύναι τὰ ἱστία.

شرافت ἀεραφέτ, ἀ. μεγαλεῖον· εὐγένεια· τὸ καταγέσθαι ἐκ τοῦ προφήτου Μωάμεθ. [σμός.

شراق ἀράκ, τ. κλαγγή· κροταλι-

شراپنوی ἀερανπούγι, ξ. κόφινος(ὀχυρωμ.)· χάραξ (ὀχυρ.).

شرایع ἀεραΐχ, πλ. τοῦ شریعه.

شرایر ἀεραΐρ, πλ. τοῦ شریر.

شرایط ἀεραΐτ, πλ. τοῦ شریطه.

شرایع ἀεραΐ', πλ. τοῦ شریعت.

شرایف ἀεραΐφ, πλ. τοῦ شریف.

شرایک ἀεραΐκ, πλ. τοῦ شریک.

شرایین ἀερα'ΐν, πλ. τοῦ شریان.

شرب ἀούρπ, ἀ. τὸ πίνειν. — اکل و τὸ τρώγειν καὶ πίνειν, φαγησιποσία.

شربت ἀερπέτ, ἀ. ποτόν (ἰατρ.) καθάρσιον· μελίκρατον· ποτὸν δροσιστικόν. — خانه καπηλεῖον, οἰνοπωλεῖον.

شربچی ἀερπεττσί, τ. πωλητὴς

ἢ κατασκευαστὴς μελικράτων. — اوی βρυωνία (φ.).

شربتلك ἀερπετλίκ, τ. μικρὸν φιλοδώρημα, κέρασμα.

شربین ἀερπίν, τ. ξάνθιον (φ.).

شرپ ἀίρπ, τ. μάνδαλος, μοχλός.

شرپادك ἀερπαδάκ, τ. αἴφνης, αἰφνιδίως. [κία.

شرت ἀιρρέτ, ἀ. μοχθηρία, κα-شرت ἀιρρέτ, τ. στρεψόδικος, φίλερις

شرتلك ἀιρρετλίκ, τ. στρεψοδικία.

شرج ἀέρδζ, ἀ. ῥῆγμα, ῥαγή· πρωκτός (ἀνατ.).

شرح ἀέρχ, ἀ. τὸ ἀποκαλύπτειν· τὸ σαφηνίζειν· σχόλιον. — ویرمك σχολιάζειν, ἑρμηνεύειν.

شرحه ἀερχά, ἀ. τομή· ῥάκος. — — لوغرامق κερματίζειν. [λογος.

شرذمه ἀιρζιμέ, ἀ. σωματεῖον, σύλ-

شرر ἀερέρ, ἀ. σπινθήρ.

شرسوف ἀερσούφ, ἀ. ἐπιγάστριον (ἀνατ.).

شرط ἀάρτ, ἀ. ὅρος, σύμβασις, συμφωνία, συνθήκη, χάρτης. — ایتمك τιθέναι ὅρον, συμφωνεῖν. — قوشمق τιθέναι εἰς τὴν σύζυγον ὅρον (οὗ ἀθετουμένου ἐπέρχεται διάζευξις). — یو ἐπὶ τούτῳ τῷ ὅρῳ, ἐπὶ τῷ ὅρῳ ἵνα.

شرطلاشمق ἀαρτλαᾶμάκ, τ. συμφωνεῖν. [ποθετικός.

شرطی ἀαρτλή, τ. ὁ ὑπὸ ὅρους· ὑ-

شرطنامه ἀαρτναμέ, π. συμφωνητικός.

شرطه ἀουρτά, ἀ. σημαντικός.

شرطه ἀουρτά, π. οὔριος (ἄνεμος).

شرطی ἀαρτί, ἴδε شرطلی ἀαρτλή.

شرطیه ἀαρτιγέ, ἀ. τὸ σύμφωνον τῷ ὅρῳ, τὸ ἐν τῷ ὅρῳ ὑπάρχον· φράσις, λόγος ὑποθετικός. — جملهٔ λόγος ὑποθετικός.

شرع ἀέρ', ἀ. (ἱερὸς) νόμος, (θεῖος) νόμος· τὸ Δίκαιον· τὰ ἐν τῷ Κορανίῳ διατασσόμενα. شریف — ὁ ἱερὸς νόμος· ὁ μουσουλμανικὸς νόμος, τὸ κ. α ε ρ ί. یرمادی — شریفه حواله ایتمك παραπέμπειν ὑπόθεσίν τινα εἰς τὸ ἱεροδικαστήριον (ὅπως δικασθῇ κατὰ τὸν ἱερὸν νόμον). — اهل νομοδιδάσκαλος. شریف — علام ἀπόφασις ἱεροδικαστική (κατὰ τὸν ἱερὸν νόμον ἐκδεδομένη). — له — καὶ [μον.

شرعاً ἀέρ'ᾶν, ἀ. κατὰ τὸν θεῖον νό-

شرعی ἀερ'ί, ἀ. τῷ ἱερῷ νόμῳ συνᾴδων, νόμιμος.

شرف ἀερέφ, ἀ. τιμή, δόξα, μεγαλεῖον· τὸ πλησιάζειν εἴς τι·

عروس — خاتون — ياتو — καὶ οἱ ἐξ πλανῆται Σελήνη, Ἑρμῆς, Ἄρης, Ἀφροδίτη, Ζεὺς καὶ Κρόνος. دور — κόσμος.

ششپا ἑξάπους. π. ζῷον ἑξάπουν.

ششخانه ἑξάγωνον. π. ἑξάγωνον.

ششلی —πυροβόλον ῥαβδωτόν.

ششم ἕκτος. π. ἕκτος.

ششمان ὀκτάμηνος, ἴδε شيشمان ὀκτάμην.

ششمك ὀκτάμηνος. ἴδε شيشمك .

شصت ἑξήκοντα. π. ἑξήκοντα.

شط ὄχθη ποταμοῦ. خط البط فی ال — ὡς γραφὴ χηνὸς εἰς τὴν ὄχθην ποταμοῦ, κακογραφία. [θυμία.

شطارت ἑταρέτ, ἀ. ζωηρότης· εὐ-

شطلجی ἑταφδζί, τ. κόλαξ.

شطرنج ἑατράνδζ, ἀ. ζατρίκιον.

شطف ἑτφ, ἀ. κολακεία. — ومك κολακεύειν.

شعاب ὀι'ἀπ, ἀ. κλών· κέρας.

شعار ϑα'ἀρ, πλ. τοῦ شعر ϑ'ἀρ.

شعار ὀι'ἀρ, ἀ. σημεῖον· χιτών· τελετή· ἕξις. — صداقت πιστὸς, εἰλικρινής.

شعاره ὀι'αρέ, ἀ. τελετή, πομπή.

شعاع ϑουά', ἀ. ἀκτίς· φῶς, λάμψις.

شعائر ϑα'αἴρ, πλ. τοῦ شعار ὀι'ἀρ, شعاره ὀι'αρέ, καὶ شعيره ϑεἴρέ.

شعبات ϑα'πάτ, πλ. τοῦ شعبه .

شريتلی ϑεριτλή, τ. ὁ διὰ ταινιῶν πεποικιλμένος.

شريحه ϑεριχά, ἀ. ῥάκος, κ. κουρέλι.

شرير ϑερίρ, ἀ πονηρός.

شریر ϑερρίρ, ἀ ὑπερϑ. τοῦ πρ.

شريط ϑερίτ, ἴδε شريت ϑερίτ.

شريطه ϑεριτά, ἀ. ὅρος· ὁμολογία.

شریره ϑεριρέ, ἀ. σπινθήρ.

شريعت ϑερι'άτ, ἀ. νόμος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ὡρισμένος, θεῖος νόμος· δικαιοσύνη. — چاغرمق ἐνάγειν (εἰς δίκην).

شريف ϑερίφ, ἀ. ἔντιμος, ἔκλαμπρος· ἱερός· ἅγιος· ὁ ἐκ τῆς γενεᾶς τοῦ Μωάμεθ καταγόμενος· ϑερίφης, διοικητὴς τῆς Μέκκας.

شريفه ϑεριφέ, ϑηλ. τοῦ προηγ.

شريك ϑερίκ, ἀ. συνέταιρος.

شريكلك ϑερικλίκ, τ. συνεταιρισμός.

شست ϑούστ, π. τὸ πλύνειν. — وسو ایتمك πλύνειν, λευκαίνειν.

شسته ϑουστέ, π. πεπλυμένος, λευκασμένος.

شش ϑέξ, π. ἕξ. — دو بش ἕξ καὶ πέντε. — جهار بش ἕξ καὶ τέσσαρα. — دو سه — ἕξ καὶ δύο. — يك و ἕξ καὶ τρία. — ἕξ καὶ ἕν.

شرلامق ϑιρλαμάκ, τ. ῥέειν μετὰ πατάγου.

شرلغان ϑιρλαγάν, τ. σησαμέλαιον.

شرلوپ ϑορολόπ, τ. ἄρρητ' ἀθέμιτα.

شرم ϑέρμ, ἀ. αἰδώς· μετριοφροσύνη. — ی ἀναιδής.

شرمت ϑερμέτ, ἀ. περιφλεγής, ζωηρός.

شرمسار ϑερμσάρ, π. αἰδήμων.

شرمساری ϑερμσαρί, π. ἴδε شرم .

شرمكين ϑερμγκίν, π. καὶ

شرمناك ϑερμνάκ, π. καὶ

شرمنده ϑερμενδέ, π. ἴδε شرمسار .

شرمندگی ϑερμενδεγκί, π. ἴδε شرم .

شرنگه ϑερίνγκα, ξ. σίφων, σῦριγξ.

شروانی ϑιρβανί, τ. ὑπερῷον.

شروب ϑεβρούπ, ξ. σίραιον.

شروخ ϑουρούχ, πλ. τοῦ شرح .

شروده ϑουρουδέ, π. δραπετεύειν.

شرور ϑουρούρ, πλ. τοῦ شر ϑέρρ.

شروط ϑουρούτ, πλ. τοῦ شرط .

شروع ϑουρού', ἀ. τὸ ἄρχεσθαι· ἐπιχείρησις.

شره ϑερέχ, ἀ. ἀπληστία.

شری ϑιρί, ἀ. κνίδωσις (ἰατρ.).

شریان ϑιργάν, ἀ. ἀρτηρία· ἀορτή (ἀνατ.). Πλ. شریین ϑεραγίν.

شريت ϑερίτ, τ. ταινία.

شريتلمك ϑεριτλεμέκ, τ. ποικίλλειν διὰ ταινιῶν.

شرکت ϑιρκέτ, ἀ. ἑταιρεία.

شرف ϑουρεφά, πλ. τοῦ شريف .

شرفات ϑουρεφάτ, πλ. τοῦ شرفه .

شرفپخش ϑερεφπάχ, π. ὁ περιέχων δόξαν καὶ τιμήν.

شرفصدور ϑερεφϑουδούρ, ἀ. ἔκδοσις προστάγματος ὑψηλοῦ.

شرفلنمك ϑερεφλενμέκ, τ. τιμᾶσθαι· ἐξευγενίζεσθαι. [μος.

شرفلی ϑερεφλί, τ. ἔντιμος, ἐρίτι-

شرفه ϑουρφέ, ϑιρφέ, ἀ. ἐξώστης κυκλικὸς τοῦ μιναρέ· κορυφή· ἐκλεκτόν τι (πρᾶγμα).

شرفياب ϑερεφιάπ, π. τετιμημένος· δεδοξασμένος.

شرق ϑάρκ, ἀ. ἀνατολή· Ἀνατολή.

شرقاده ϑαρκαδέ, τ. σκίρταξ· δεινός.

شرقستان ϑαρκηστάν, π. αἱ χῶραι τῆς ἀπωτάτης Ἀνατολῆς.

شرقی ϑαρκή, ἀ. ἀνατολικός.

شرقی ϑαρκή, ἀ. ἄσμα (ἀνατολικόν).

شرقيه ϑαρκηγέ, ϑηλ. τοῦ شرقی . — السنهٔ αἱ ἀνατολικαὶ γλῶσσαι.

شرك ϑίρκ, ἀ. δυὰς, συντροφιά· τὸ ἀποδιδόναι τῷ Θεῷ συντρόφους καὶ ὁμοίους· πολυθεΐα. — اهل εἰδωλολάτρης.

شركاه ϑουρεκά, πλ. τοῦ شرك .

شركت ϑιρκέτ, ἀ. ἑταιρεία.

εὐγένεια. بولق — τιμᾶσθαι, δοξάζεσθαι· ἐξευγενίζεσθαι.

شعبان ʃa'pán, ἀ. ὄγδοος μὴν τοῦ σεληνιακοῦ ἔτους. [γία.

شعبد ʃou'pedé, π. ταχυδακτυλουρ-

شعبدباز ʃou'pedé-páz, π. ταχυδακτυλουργός.

شعبده ʃou'pendé, ἴδε شعبد.

شعبه ʃou'pé, ἀ. κλών· κέρας· συμβολή.

شعر ʃ'ár, ἀ. θρίξ.

شعر ʃ'ír, ἀ. ποίησις· ποίημα. — شاعر mitromanía (παθ.).

شعرا ʃouará, πλ. τοῦ شاعر.

شعری ʃ'arí, ἀ. τριχώδης.

شعریت ʃ'ariyét, ἀ. τρίχωσις.

شعیر ʃ'ariyé, ἀ. πολφός, κ. φιδές.

شعشعه ʃa'ʃ'á, ἀ. στιλπνότης, λάμ-

شعله ʃou'lé, ἀ. φλόξ. [ψις.

شعله دار ʃou'leðár, καὶ

شعله زن ʃou'lezén, π. φλογώδης, φλογερός· ὁ λάμπων.

شعله لندرمك ʃou'lelendrmék, τ. πυρπολεῖν· λαμπρύνειν.

شعله لمك ʃou'lelemék, τ. φλέγεσθαι· λάμπειν.

شعور ʃouoúr, πλ. τοῦ شعر ʃ'ír.

شعور ʃouoúr, ἀ. πνεῦμα, νοῦς. — ال مختل παράφρων.

شعیر ʃ'eír, ἀ. κριθή.

شعیره ʃe'ïré, ἀ. κριθίασις (παθ.).

شغال ʃagál, π. θώς (ζ.).

شغب ʃágp, α. τὸ καταισχύνειν· ὑποκινεῖν σκάνδαλον.

شغف ʃegáf, ἀ. ἀπληστία· ἔρως.

شغل ʃoúgl, ʃougoúl, ʃegál, ἀ. ἀσχολία.

شغول ʃougoúl, πλ. τοῦ προηγ.

شغیل ʃegíl, ἀ. ὁ ἀσχολούμενος, ἐργαζόμενος.

شفاء ʃefá, ἀ. ὑγίεια. بخش — ἰαματικός. ولق — θεραπεύεσθαι. ویرمك — θεραπεύειν. ویرمك — καὶ دار — καὶ دارال νοσοκομεῖον.

شفارسان ʃefa-resán, καὶ

شفاساز ʃefà-sáz, π. ἰαματικός.

شفاعت ʃefaát, ἀ. μεσολάβησις.

شفاف ʃefpáf, ἀ. διαφανής.

شفافت ʃefpafét, ἀ. διαύγεια.

شفاه ʃifáx, πλ. τοῦ شفه ʃefé.

شفاهاً ʃifáxen, ἀ. προφορικῶς.

شفاهی ʃifaxí, ἀ προφορικός.

شفاياب ʃifayiáp, π. θεραπεία. — اولق θεραπεύεσθαι, ἀναλαμβάνειν.

شفتالو ʃefetalú, π. καὶ

شفتالود ʃefetalúð, π. ῥοδάκινον· φίλημα, ἀσπασμός. صوقاغی — στενωπός. ویرمك — φιλεῖσθαι.

شفره ʃífra, ξ. σύμβολον, συμβολικὴ γραφή.

شفعاء ʃoufa'á, πλ. τοῦ شفیع ʃefí'.

شفعه ʃoufa'á, ἀ. δικαίωμα προτιμήσεως.

شفق ʃefák, ἀ. δείλη· λυκαυγές. سوكك — ἀνατέλλειν. [ζειν.

شفق ʃáfk, τ. φῶς. ویرمك — φωτί-

شفقا ʃifaká, πλ. τοῦ شفیق ʃefík. — دارال ὀρφανοτροφεῖον.

شفقت ʃefkát, ʃefekát, ἀ. οἶκτος· φίλτρον. مادران — στοργὴ μητρική.

شفقتسز ʃefkatsíz, τ. ἀνοικτίρμων, ἄσπλαγχνος.

شفقتلو ʃefkatlí, τ. οἰκτίρμων.

شفقلی ʃafklí, τ. φωτεινός.

شفلخ ʃefélx, ἀ. κάππαρις.

شفلن ʃoufloún, ἀ. φορβή.

شفوق ʃefoúk, ἀ. εὔσπλαγχνος.

شفوی ʃefeví, ἀ. χειλικός, χειλεόφωνος.

شفه ʃefé, ἀ. χεῖλος. — تی καὶ — تاق λόγος, γλῶσσα. — ق ὁμιλεῖν, συνδιαλέγεσθαι.

شفهی ʃefexí, ἴδε شفوی ʃefeví.

شفیع ʃefí', ἀ. ὁ μεσιτεύων· ἔχων δικαίωμα προτιμήσεως.

شفیع جار ʃefí'-ðzár, ἀ. γείτων ἔχων τὸ δικαίωμα προτιμήσεως.

شفیع حلید ʃefí'-xalít, ἀ. ὁ ἔχων δικαίωμα προτιμήσεως· συνιδιοκτήτης.

شفیق ʃefík, ἀ. ἀγαθὸς, συμπαθής.

شق ʃák, ἀ. τὸ διαρρηγνύειν, χαραγή. كمك — διαιρεῖν, σχίζειν.

شق ʃík, ἀ. περίπτωσις· διαίρεσις.

شقا ʃaká, τ. ἀστειότης. كمك — ἀστείζεσθαι. سی — ال χειρονομία. سی — اشك βωμολοχία.

شقاء ʃiká, ἀ. συμφορά· τὸ παραδέχεσθαι κακόν.

شقاجی ʃakaðzí, τ. ἀστεῖος.

شقاق ʃekák, ἀ. κρόταφος (ἀνατ.).

شقاق ʃikák, ἀ. διχόνοια, διαίρεσις.

شقاوت ʃekaðét, ἴδε شقاء ʃeká.

شقایق ʃekaík, τ. ἀνεμωνία, παιωνία (φ.).

شقائق ʃekaík, πλ. τοῦ شقیقه .

شقران ʃikrán, ἀ. τροχίλος (πτ.).

شقق ʃikák, πλ. τοῦ شقه ʃikká.

شقوق ʃoukoúk, πλ. τοῦ شق ʃákk.

شقه ʃikká, ἀ. τὸ ἕτερον μέρος πράγματος εἰς δύο διῃρημένου· ὁλκός.

شقه ʃoukká, ἀ. γραμμάτιον, ἐπιστόλιον· τεμάχιον φορέματος· ταξείδιον.

شقی ʃekí, ἀ. μοχθηρός· λῃστής.

شقیق ʃekík, ἀ. ἐγχάραξις (ἀνατ.).

شقیقه ʃekiká, ἀ. ἡμικρανία (παθ.)· ῥῆγμα· ἀδελφὴ ἀμφιθαλής.

شك ʃék, ἀ. ἀμφιβολία.

شكات θικιάτ, ἀ. κλαυθμός· παράπονον.

شكات θουκιάτ, πλ. τοῦ ك شاكّ θακκί.

شكار θικιάρ, π. θήρα· λεία· λάφυρον. كيـ — θηρεύειν.

شكاف θικιάφ, π. ῥωγμή, ῥωγή· (ἐν συνθ.) διαρρηγνύων, σχίζων. — مو ἔμπειρος.

شكال θικιάλ, π. πέδαι (ζῴου).

شكايت θικιαγέτ, ἀ. παράπονον.

شكايتچى θικιαγεττσί, τ. ὁ παραπονούμενος· καταμηνυτής.

شكر θεκέρ, π. σάκχαρ. ايشى — σακχαρωτόν. قاميشى — κάλαμος ὁ ἰνδικός, κ. ζαχαροκάλαμος. علق — μελιτουρία (παθ.). — كل ῥοδοζάχαρις. ى — نبات κάντιον. ى — معقد σακχαρόκαυστον, κ. καραμέλα.

شكر θούκιρ, κ. θούκιουρ, ἀ. εὐγνωμοσύνη· αἶνος. اولسون — δόξα τῷ Θεῷ. كيـ — و حمد الله εὐγνωμονεῖν καὶ δοξάζειν τὸν Θεόν.

شكران θουκιράν, καὶ [σύνη.

شكرانيت θουκιρανιγέτ, ἀ. εὐγνωμοσ-

شكرجى θεκερτζί, τ. ὁ κατασκευάζων ἢ πωλῶν σακχαρωτά.

شكرف θεκέρφ, π. ὅσιος· θαυμαστός.

شكرقند θεκὲρ-κάνδ, π. κάντιον.

شكركندو θουκιουτ-γκιουζάρ, π. εὐγνώμων. [κύς, ἡδυεπής.

شكرگفتار θεκέρ-γκιοφτάρ, π. γλυ-

شكرلب θεκερλέπ, π. χρυσορρήμων.

شكرلتدرمك θεκερλετδηρμέκ, τ. σακχαρόνειν δι' ἄλλου.

شكرلتمك θεκερλετμέκ, τ. καὶ

شكرلمك θεκερλεμέκ, τ. σακχαροῦν.

شكرلمه θεκερλεμέ, τ. σακχαρικόν.

شكرلنمك θεκερλενμέκ, τ. σακχαροῦσθαι.

شكرلى θεκερλή, τ. σακχαρωτός.

شكست θεκέστ, π. θλάσις· ἧττα· καταστροφή.

شكسته θικεστέ, π. συντετριμμένος· φυγάς· περίλυπος. حال — ἀποτεθαρρημένος· δυστυχής. دل — τεθλιμμένος. چاى — φιλάσθενος.

شكستهلك θικεστελίκ, τ. ῥῆγμα· κατάπτωσις· ἧττα καὶ φυγὴ στρατοῦ.

شكفته θουκιουφτέ, ἴδε شكوفته.

شكل θέκιλ, ἀ. σχῆμα· τρόπος. عمل — σχῆμα τετράγωνον.

شكلاً θέκιλεν, ἀ. κατὰ σχῆμα, κατὰ σύστημα.

شكم θικέμ, π. κοιλία (ἀνατ.). بنده — καὶ پرست — κοιλιόδουλος.

شكمپه θικεμπέ, π. ἴδε اشكمپه.

شكن θικέν, π. (ἐν συνθ.) ὁ συντρίβων.

شكنجه θικενδζέ, π. ἴδε اشكنجه.

شكوا θεκιβά, ἀ. παράπονον· κατηγορία.

شكور θεκιούρ, ἀ. ὁ εὐγνωμονῶν.

شكور θουκιούρ, πλ. τοῦ شكر.

شكوفته θουκιουφτέ, π. ἀνθίζων, ἀνοικτός. [ἀνθών.

شكوفه θουκιουφέ, π. ἄνθος. زار — شكوك θουκιούκ, πλ. τοῦ شك.

شكول θουκιούλ, πλ. τοῦ شكل.

شكوه θικιούχ, π. δέος, φόβος· τρόμος.

شكوه θουκιούχ, π. μεγαλοπρέπεια. — شان و δόξα καὶ μεγαλεῖον.

شكوى θεκιβά, ἴδε شكوا θεκιβά.

شكى θεκί, ἀ. ἐνάγων· παραπονούμενος. [χή.

شكيب θικίπ, ἀ. ἀνεκτικός· ἀνο-

شكيبا θεκιπά, π. συνών. τοῦ πρ.

شكيبائى θεκιπαΐ, π. ὑπομονή.

شكيه θκιμέ, ἀ. αὐστηρότης, ἐγκράτεια. — ال شديد αὐστηρός, ἐγκρατής. [τητή.

شلال θουλάλ, τ. ἐπιρραφή, κ. παρα-

شلتاق θιλτάκ, τ. στρεψόδικος, μικρολόγος.

شلته θιλτέ, τ. τύλη, ῥαπτόν.

شلجم θελδζέμ, ἀ. καὶ

شلغم θαλγκάμ, π. γογγύλη (φ.).

شلل θελέλ, ἀ. κηλίς· παραλυσία τῆς χειρός (παθ.).

شللات θελελάτ, πλ. τοῦ προηγ.

شللاق θηλλάκ, π. ἀναιδής. شللاق — ὀχλαγωγία.

شلنك θελένκ, π. ἴδε شاطر θατήρ.

شلوار θαλβάρ, ἴδε شالوار θαλβάρ.

شم θέμμ, ἀ. ὄσφρησις.

شماتت θεματέτ, ἀ. χαιρεκακία.

شماتة θαματά, τ. θόρυβος.

شمار θαμάρ, τ. ῥάπισμα. اورمق — καὶ ڤيـ — κολαφίζειν. كيـ — κολαφίζεσθαι..

شمار θουμάρ, π. ἀρίθμησις. — ڤى ἀναρίθμητος. [ζειν.

شمارلامق θαμαρλαμάκ, τ. κολαφί-

شمارمق θαμαρμάκ, τ. ἐπαίρεσθαι.

شمارنده θουμαρενδέ, π. ὁ ἀριθμῶν.

شماطه θαματά, ἴδε شماتة θαματά.

شماسه θεμμάς, ἀ. διᾶκος. Πλ. شماسه

شمال θιμάλ, ἀ. ἄρκτος· ἀριστερὸν μέρος· ἰδιότης, χαρακτήρ.

شمالى θιμαλί, ἀ. ἀρκτικός.

شمام θιμάμ, ἀ. ὀσφραίνεσθαι.

شمامه θεμμαμέ, π. ὀσφράδιον.

شمانده θαμαντούρα, ξ. σημαντήρ.

شمائل θεμαΐλ, πλ. τοῦ شمال θιμάλ.

شمائم θεμαΐμ, πλ. τοῦ شميه.

شمدى ἀμέσως· πρὸ μικροῦ. — ن — καὶ صكره ن — τοὐντεῦθεν. — ىه — καὶ ك ىه — καὶ ىه — ἄχρι τοῦδε. — ئمان ἀμέσως, εὐθύς.

شمديك ἀμεσιδιζικ, τ. νυνὶ, τῇ στιγμῇ ταύτῃ

شمديكى ἀμεσιδικί, τ. ὁ παρών. — حالده ἐν τῷ παρόντι χρόνῳ. — وقت ὁ παρὼν χρόνος.

شمديلك ἀμεσιδιλικ, τ. τό γε νῦν.

شمرده ἀμουρδέ, π. ἠριθμημένος.

شمس ἀέμ, ἀ. ἥλιος. — بوت τὰ σημεῖα τοῦ ζῳδιακοῦ (ἀστρ.).

شمسى ἀεμσί, ἀ. ἡλιακός.

شمسيه ἀεμσιγέ, ἀ. ἀνθήλιον· ἀλεξιβρόχιον.

شمسيه ἀεμσιγέ, θηλ. τοῦ شمسى ἀεμσί. — حروف γράμματα ἡλιακὰ, ἅπερ εἰσὶ 14 : ت ث د ذ ر ز س ش ص ض ط ظ ل ن, καὶ πρὸ τῶν ὁποίων εὑρίσκομεν τὸ ἀραβ. ἄρθρον ال προφέρεται ὡς τὸ προσεχὲς αὐτοῦ, ὡς, الشمس ἐ-σ-σέμς, ὁ ἥλιος· النفس πί-νες, αὐτοπροσώπως, ἀτομικῶς.

شمشاد ἀιμσάδ, π. πύξος (φ.).

شمشك ἀιμσέκ, τ. ἀστραπή. — چاقمق ἀστράπτειν. — طاشى ἀερόλιθος.

شمشير ἀιμσίρ, π. ξίφος, σπάθη.

شمشير ἀιμσίρ, ἴδε شمشير تاىمسير.

شمع ἀέμ' ἀ. κηρίον.

شمعدان ἀεμ'ιδάν, κ. ἀαμδάν, π. κηροπήγιον.

شمعه ἀαμ'ά, ἀ. λαμπὰς, κηρίον.

شموس ἀουμώς, πλ. τοῦ شمس.

شموع ἀουμώ', πλ. τοῦ شمع ἀέμ'.

شمول ἀουμούλ, ἀ. τὸ περικλείειν· πραγματεύεσθαι περί.

شموم ἀεμούμ, ἀ. εὐώδης. [σόν.

شمه ἀεμέ, ἀ. ὀσμή· ἐλάχιστον πο-

شمى ἀεμί, ἀ. ὀσφρητικός.

شميم ἀεμίμ, ἀ. εὐώδης· εὐωδία.

شميه ἀεμιέ, ἀ. εὐωδία.

شن ἀέν, τ. εὔθυμος.

شنا ἀινά, π. νῆξις, κολύμβημα.

شناب ἀινάπ, π. κολυμβᾶν.

شناور ἀιναπέρ, καὶ

شنار ἀινάρ, π. κολυμβητής.

شناس ἀινάς, π. (ἐν συνθ.) ὁ γινώσκων, κατανοῶν. — حق δίκαιος. — باطل ἄδικος. — خاطر φιλοφρονητικός. — قانون νομικός.

شناعت ἀεναάτ, ἀ. αἰσχρότης· ἀπρεπὴς· ἰδιότης κακή.

شناور ἀιναβέρ, π. κολυμβητής.

شناعت ἀεναέτ, ἀ. μῖσος, ἔχθρα.

شنائع ἀεναί', πλ. τοῦ شنيعه.

ὁ δεῖνα καὶ ὁ τάδε. — ىله — τῇδε κἀκεῖσε.

شوارب ἀεβαρίπ, πλ. τοῦ شارب.

شوارع ἀεβαρί', πλ. τοῦ شارع ἀαρί'.

شوارق ἀεβαρίκ, πλ. τοῦ شارق.

شواغل ἀεβαγήλ, πλ. τοῦ شاغل.

شواكل ἀεβακίλ, πλ. τοῦ شاكل.

شوال ἀεβάλ, ἀ. δέκατος μὴν τοῦ σεληνιακοῦ ἔτους.

شواليه ἀεβάλγια, τ. κόφινος, κούφα.

شواهق ἀεβαμήχ, πλ. τοῦ شاهق.

شوامل ἀεβαμίλ, πλ. τοῦ شامل.

شواهد ἀεβαχίδ, πλ. τοῦ شاهد.

شواهق ἀεβαχήκ, πλ. τοῦ شاهق.

شوائب ἀεβαίπ, πλ. τοῦ شائبه.

شوبان ἀουπάν, π. ποιμήν.

شوخ ἀούχ, π. τολμηρὸς, προπέτης.

شور ἀούρ, π. ἁλμυρός· συμφορά· ἀμηχανία.

شورا ἀούρα, τ. καὶ ى — ἐνταῦθα (ἐπὶ κινήσεως) καὶ ده — ἐνταῦθα (ἐπὶ στάσεως). ن — ἐντεῦθεν. — ىه شورايه — καὶ سى — شوراسى ἐδῶ καὶ ἐκεῖ. — ده شوراده — τῇδε κἀκεῖσε.

شورا ἀουρά, ἴδε شورى ἀουρά. — ى دولت συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

شوراب ἀουράπ, καὶ

شورابه ἀουραπέ, π. ὕδωρ ἁλμυρόν· δάκρυ.

شونتورى ἀουντουρέ, ἀ. δάκτυλος· ἐνώτιον. Πλ. شاتر.

شنبل ἀινπούλ, ἀ. μέτρον σιτηρῶν ἐν χρήσει ἐν Συρίᾳ καὶ ἀντιστοιχοῦν τῷ κοιλῷ.

شنبه ἀενπέ, π. ἡμέρα Σάββατον.

شنج ἀένδζ, ἀ. ἕλιξ, ἕλιξις.

شنجار ἀενδζάρ, ἀ. βούγλωσσον (φ.).

شندره ἀενδρέ, τ. μύλλος (ἰχθ.).

شندره ἀινδερέ, τ. σανίδιον λεπτόν.

شنشنه ἀινἀινέ, ἀ. χαρακτὴρ· ἕξις.

شنك ἀινέκ, ξ. μέτρον σίτου, κοιλόν. [προάγειν.

شنلتمك ἀενλετμέκ, τ. κατοικίζειν.

شنلك ἀενλίκ, τ. εὐθυμία· φωταψία· τόπος τερπνός.

شنلكلو ἀενλικλή, τ. καὶ ى — τόπος τερπνός.

شنو ἀινού, π. ὁ ἀκούων. — دور τηλέφωνον.

شنيد ἀινίδ, π. τὸ ἀκούειν. كفت — ὁμιλεῖν καὶ ἀκούειν.

شنيده ἀινιδέ, π. τὸ ἀκουσθέν. — ناشنيده ἀνήκουστος.

شنيطه ἀενιτά, ἀ. κόσυμβος.

شنيع ἀενί', ἀ. αἰσχρὸς, εἰδεχθής.

شنيه ἀενι'ά, ἀ. αἰσχρουργία, βδελυγμία. [πλύντης.

شو ἀού, π. τὸ πλύνειν· (ἐν συνθ.)

شو ἀού, τ. οὗτος, ἐκεῖνος. — ىو

ولی نعمتز پادشاه عالمپناه افندمز حضرتلری ή A. Μεγαλειότης ὁ Σουλτᾶνος (τίτλος γραφόμενος εἰς τὰς πρὸς τὸν Σουλτᾶνον ἀναφοράς).

شوکران شوکران ἑβκεράν, π. κώνειον (φ.).

شوکه شوکه ἑβκέ, ἀ. σκόλυμος (φ.). — الباركه ἄκαρυ (φ.).

شول شول σόλ, τ. ἴδε شو شول. — قدر — ἀντὶ τοσοῦτον τόσον.

شوم شوم σούμ, ἀ. ἀτυχής· αἰσχρός.

شوم شوم σου'ούμ, ἀ. δυσοιώνιστος.

شوملق شوملق σουμλούκ, τ. ἀτυχία.

شونجه شونجه σούνδζα, τ. τόσον.

شوئوب شوئوب σουσούν, πλ. τοῦ شاه σάν.

شونیز شونیز σουνίζ, ἀ. μελάνθιον (φ.).

شوهر شوهر ἑβχέρ, π. ἀνήρ, ὁ σύζυγος. — عیال — χήρος.

شوی شوی σούγι, π. (ἐν συνθ.) ὁ πλύνων. — جامه گناوه σύγι.

شویر شویر σουγι'ίρ, ἀ. ἄθλιος.

شویکه شویکه σουγεκέ, ἀ. μικρὰ ἄκανθα.

شویله شویله σοϊλέ, τ. οὕτω, τοιουτοτρόπως. — طورسون — ἐκτὸς τούτου, ἄνευ τούτου. — اولسون — οὕτως ἔστω. — کی — οὕτως, ὡς ἔπεται.

شه شه σέ, ἴδε شاه σάχ.

شهاب شهاب σεχάπ, ἀ. διάττων ἀστήρ. Πλ. شهب καὶ شهابه.

شهادت شهادت σεχαδέτ, ἀ. μαρτυρία· ὁμολογία (μουσουλμανικῆς) πίστεως. — ایتمك — μαρτυρεῖν. — کتورمك — κάμνειν τὴν ὁμολογίαν: اشهد ان لا الله الا الله و اشهد ان محمداً عبده و رسوله μαρτυρεῖν βεβαίως ὅτι οὐκ ἔστι Θεὸς, καὶ μαρτυρεῖν βεβαίως ὅτι ὁ Μωάμεθ εἶναι δοῦλος καὶ ἀπεσταλμένος αὐτοῦ = ὁμολογεῖν τὴν μουσουλμανικὴν πίστιν. — پرمغی — λιχανός (δάκτυλος). — صحیحه — ἀληθὴς μαρτυρία. — کاذبه — μαρτυρία ψευδής. — عالم ὁ κόσμος, ἡ σφαῖρα.

شهادتنامه شهادتنامه σεχαδέτ-ναμέ, π. μαστυρικόν. [δρεία.

شهامت شهامت σεχαμέτ, ἀ. περίνοια· ἀνδρεῖος. — ایران شاهی — ἡ A. M. ὁ Σάχης τῆς Περσίας. [μα.

شهب شهب σεχέπ, ἀ. λευκόφαιον χεῶν.

شهباز شهباز σεχπάζ, ἴδε شاهباز.

شهبال شهبال σεχπάλ, ἴδε شاهبال.

شهبندر شهبندر σεχ-πενδέρ, π. πρόξενος. — وکیلی — ὑποπρόξενος.

شهپر شهپر σεχ-πέρ, π. τὸ μακρότερον πτερὸν τῆς πτέρυγος.

شهد شهد σέχδ, ἀ. μέλι. Πλ. شهاد.

شهداء شهداء σουχεδά, πλ. τοῦ شهید.

شهدابه شهدابه σεχδαπέ, π. μελίκρατον.

شهد آمیز شهد آمیز σέχδ-αμίζ, π. μέλιτι μεμιγμένος. [μου.

شهدانه شهدانه σεχδανέ, π. σπόρος ὑοσκιάμου.

شهدیه شهدیه σεχδιγέ, τ. πλοιάριον.

شهر شهر σέχρ, ἀ. μήν.

شهر شهر σέχρ, σεχίρ, π. πόλις μεγάλη, ἄστυ. — امینی — ὁ νομάρχης τῆς πρωτευούσης. — امانی — νομαρχία τῆς πρωτευούσης.

شهراه شهراه σεχράχ, ἴδε شاهراه σαχράχ.

شهرت شهرت σόχρετ, ἀ. φήμη, κλέος. — آلمق — καὶ بولمق — καὶ قازانمق — ἀποκτᾶν φήμην, κλέος. — جلب — καὶ عظیم — καὶ — و شان εὔκλεια.

شهرشعار شهرشعار σόχρετσιάρ, π. εὐκλεής.

شهرتلمك شهرتلمك σόχρετλενμέκ, τ. ἀποκτᾶν φήμην.

شهرتلو شهرتلو σόχρετλό, π. περίφημος.

شهرستان شهرستان σεχριστάν, π. χώρα εὐδαίμων.

شهرلی شهرلی σεχιρλή, τ. ἀστός, πολίτης.

شهرود شهرود σεχρούδ, π. ποταμός.

شهری شهری σεχρί, ἀ. μηνιαῖος.

شهری شهری σεχρί, π. πολίτης.

شهریار شهریار σεχριγιάρ, π. μονάρχης, Σουλτᾶνος ἰσχυρός.

شهریارانه شهریارانه σεχριγιαρανέ, π. βασιλικῶς.

شهرياری σεχριγιαρί, π. βασιλικός, σουλτανικός.

شهريه σεχριγέ, ἀ. μηνιαῖον.

شهريه σεχριγέ, ἴδε شهرلق σαχριγέ.

شهزادگان σεχζαδεχιάν, πλ. τοῦ ἑπ. شاهزاده σεχζαδέ, ἴδε شاهزاده.

شهسوار σέχ-σουβάρ, ἴδε شاهسوار

شهلا σεχλά, ἀ. (θηλ. τοῦ اشهل ἐσχέλ), γλαυκώπις· παραβλώψ.

شهم σέχμ, ἀ. περίνους· θαρραλέος.

شهم σέχμ, τ. φόβος· ὀλοφυρμός.

شهنشاه σεχινσάχ, ἴδε شاهنشاه.

شهنشاهی σαχινσαχί, ἴδε شاهنشاهی

شهنشين σεχινσίν, ἴδε شاهنشين.

شهير σεχίζ, π. μελάνθιον (φ.).

شهوات σεχβάτ, πλ. τοῦ شهوت.

شهوار σεχβάρ, ἴδε شاهوار σαχβάρ.

شهوانی σεχβανί, ἀ. ὀρεκτικός· ἡδυπαθής.

شهوت σεχβέτ, ἀ. φιληδονία. ـه — كلك ὀρέγεσθαι. [κτικός.

شهوت انگيز σεχβέτ-ἐγκίζ, π. ὀρε-

شهوترست σεχβετπερέστ, π. καὶ شهوتلو σεχβετλύ, τ. φιλήδονος.

شهود σουχούδ, πλ. τοῦ شاهد σαχίδ. الحال — μάρτυρες τοῦ γεγονότος

شهود σουχούδ, ἀ. ὁρᾶν ἢ ὁρᾶσθαι· παρουσία· ἀπόδειξις.

شهور σουχούρ, πλ. τοῦ شهر σέχρ. شمسيه — μῆνες ἡλιακοί. — قمريه μῆνες σεληνιακοί.

شهوی σεχβί, ἀ. ὁ τοῖς πάθεσι δουλεύων.

شهی σεχίγι, ἀ. ἐξαίρετος, ἐπιθυμητός.

شهيد σεχίδ, ἀ. μάρτυς (θρησκ.).

شهيدلك σεχιδλίκ, τ. βάσανον ὑπὲρ τῆς μουσουλμανικῆς πίστεως.

شهير σεχίρ, ἀ. περίφημος.

شهيم σεχίμ, ἀ. ἀγχίνους.

شی σέγ, ἀ. πρᾶγμα. — هر πᾶν, ὅ,τι. — ولا — هيچ οὐδέν. — چوق πολὺ πρᾶγμα! περίεργον!

شياط σιγιάτ, ἀ. ἐμπόρευμα. [γον!

شياطين σεγιατήν, πλ. τοῦ شيطان.

شيب σείπ, ἀ. πολιότης· λειχήν (φ.). صبغی — ὀρσελλία, ῥόκελλον (φ.).

شيبا σειπά, ἀ. ἡ τελευταία ἡμέρα τοῦ μηνός· ἐν τῇ φράσει — ليله ἡ πρώτη νὺξ τοῦ γάμου.

شيبه σειπέ, ἀ. γῆρας.

شيپشيپ σιπσίπ, τ. κρηπίς.

شيخ σέϊχ, ἀ. γέρων· σεβάσμιος· ἀρχηγὸς φυλῆς ἀραβικῆς· ἡγούμενος μονῆς, τάγματος μωαμεθανῶν μοναχῶν (δερβίσιδων). الاسلام — Σεχ-ἰσλάμης, θρησκευτικὸς ἀρχηγὸς τῶν Μωαμεθανῶν. الحرم — διοικητὴς

Μέκκας. Πλ. شيوخ, شياخ شيخه, مشيخه καὶ مشائخ.

شيخوخت σεϊχουχάτ, καὶ شيخوخيت σεϊχουγγέτ, ἀ. γῆρας.

شيدا σεϊδά, π. παράφρων· ἐρωτόληπτος.

شيدای σεϊδαΐ, π. μωρία· ἔρως.

شيذر σεϊζέρ, π. Θεός.

شير σίρ, π. γάλα· λέων (ζ.)· ἥρως. — خور καὶ خور — خورده — ὁ γάλακτι τρεφόμενος. طفل — παιδίον θηλάζον. — خوار — ἐκ γάλα πτηνοῦ, πρᾶγμα δυσεύρετον.

شيرازه σιραζέ, π. δεσμὸς, κ. κεφαλάρι, βιβλιοδέσιμον. بند — δεδεμένος· (βιβλιο)δέτης. [τώδης.

شيرانه σιρανέ, π. λεόντειος, λεον-

شيربان σιρπάν, π. λεοντοτρόφος.

شيرپنجه σιρπεντσέ, π. ἄνθραξ (παθ.).

شيرخشت σιρχέστ, καὶ شيرخشك σιρχέσκ, π. ἀράμελι.

شيردان σιρδάν, π. στόμαχος ἀρνίου ἢ μόσχου (ἀνατ.). [ρως.

شيردل σιρδίλ, π. λεοντόκαρδος· ἥ-

شيردن σιρδέν, ἴδε شيردان σιρδάν.

شيرروغن σιρ-ρουγάν, καὶ شيرلغان σιρ-λουγάν, π. σησαμέλαιον.

شيره σιρέ, σιρά, π. γλεῦκος.

شيری σιρί, π. λεόντειος· ἡρωϊσμός. شيرين σιρίν, π. γλυκύς· χαρίεις. زبان — γλυκὺς τὴν γλῶσσαν.

شيرينلك σιρινλίκ, τ. γλυκύτης· εὐπροσηγορία.

شيش σίς, τ. ὀβελός.

شيش σίς, τ. οἴδημα (παθ.).

شيشمك σισιρμέκ, τ. ἐξοιδαίνειν, ἐξογκοῦν.

شيشقو σίσκο τ. ὑπερτραφής.

شيشك σίσκ, τ. ἀρνίον διετές.

شيشكين σισκίν, τ. πεφυσημένος.

شيشكينلك σισκινλίκ, τ. ἐξόγκωσις, φύσημα.

شيشلك σισλεμέκ, τ. ἐμπείρειν, ὀβελίζειν.

شيشمان σισμάν, τ. πολύσαρκος.

شيشمانلامق σισμανλαμάκ, τ. παχύνεσθαι.

شيشمك σισμέκ, τ. ἐξογκοῦσθαι· παχύνεσθαι.

شيشه σισέ, π. βαύκαλις, κ. μπουκάλι. سی — حجامت σικύα, κ. βεντούζα.

شيشه جك σισεδζίκ, τ. φιάλις. [ζα.

شيطان σεϊτάν, ἀ. σατανᾶς, διάβολος. غلیظ — παρωνυχίς (ἀνατ.). يوق — σίλφιον (φαρμ.).

شيطانت σεϊτανέτ, ἀ. ἴδε شيطانلق.

شيطانجه σεϊτάνζε, τ. διαβολικῶς.

شيطانلق σεϊτανλήκ, τ. πονηρία, κακεντρέχεια.

ص

(باب الصاد)

صابان صابون

ص σάτ, δέκατον τέταρτον μὲν γράμμα τοῦ ἀραβικοῦ, δέκατον ἕβδομον δὲ τοῦ τουρκοπερσικοῦ ἀλφαβήτου. Ἀριθμητικῶς, κατὰ τὸ ابجد (ἐπόδζεδ), ἰσοδυναμεῖ τῷ 90, εἰς δὲ τὰς χρονολογίας τῶν ἐπιστολῶν καὶ ἄλλων ἐγγράφων, δηλοῖ κατὰ συγκοπὴν τὸν ἀραβικὸν μῆνα صفر σαφέρ.

صابان σαπάν, ἴδε صبان σαπάν.

صابر σαπίρ, ἀ. ὑπομονητικός.

صابرون σαπιρούν, καὶ

صابرين σαπιρίν, πλ. τοῦ προηγ.

صابورة σαπούρα, ξ. ἔρμα (ναυτ.).

صابوق σαπούκ, τ. παράλογος, ἀλλόκοτος· ἴδε καὶ آبوق صابوق .

صابون σαπούν, ξ. σάπων. صابون — σαπωνοποιεῖον.

صابونجى σαπουνδζῆ, τ. σαπωνοποιός· σαπωνοπώλης.

صابونلامق σαπουνλαμάκ, τ. σαπωνίζειν. [σμα.

صابونلامه σαπουνλαμά, τ. σαπώνισ-

صابونلانمق σαπουνλανμάκ, τ. σαπωνίζεσθαι.

صابونلو σαπουνλού, τ. καὶ

صابونى σαπουνί, ἀ. σαπωνώδης.

صاپ σάπ, τ. λαβίς· καβλός. صاپ — قلم κονδυλοφόρος.

صاپ σάπ, τ. ὅλως. صاپ — κατακίτρινος.

صاپارطه σαπάρτα, ξ. ἐκπυρσοκρότησις· ἐπίπληξις. صاپارطه — σφοδρῶς ἐπιπλήττεσθαι, ἐπιτιμᾶσθαι.

صاپارينه σαπαρίνα, ἴδε صپارينه .

صاپان σαπάν, τ. σφενδόνη. صاپان

شين σίν, ἀ. ὄν. τοῦ γράμματος ش .

شينل σινέλ, τ. μανδύας (ἄνευ χειρίδων).

شينيك σινίκ, ἴδε شنك σινίκ.

شيو σέβ, τ. κλιτύς.

شيوخ σουγιοῦχ, πλ. τοῦ شيخ σέϊχ.

شيوع σουγιοῦ', ἀ. δημοσιότης. شيوع — διαδίδεσθαι.

شيوغار σιβγάρ, τ. οἱ ἐμπρόσθιοι τροχοὶ τηλεβόλου.

شيولمك σεβιλμέκ, τ. παρεκκλίνειν.

شيون σιβέν, π. στεναγμός.

شيوه σιβέ, ἀ. χάρις, κομψότης. شيوه لسان تركيسى — τὸ πνεῦμα τῆς τουρκικῆς γλώσσης. شيوه — ἀκκίσματα.

شيوه پاذ σιβεπάζ, π. καὶ

شيوه كار σιβεκιάρ, π. καὶ

شيوه كر σιβεγκέρ, π. καὶ [ψός.

شيوه لى σιβελή, τ. ἐρωτικός· κομ-

شيهه σεϊχέ, π. χρεμετισμός (ἵππου).

شون σουσόν, πλ. τοῦ شان σάν.

شيطانلو σεϊτανλή, τ. καὶ

شيطانى σεϊτανί, ἀ. διαβολικός.

شيطانيت σεϊτανιγέτ, ἀ. ἴδε شيطانلق σεϊτανλή.

شيطرج σιτρέδζ, ἀ. ψύλλιον (φ.).

شيطرجين σιτρεδζίν, ἀ. ὀδοντοβότανον (φ.).

شيعه σι'ά, ἀ. ὅμιλος· γενεά· αἵρεσις σιιτῶν τῆς μωαμεθανικῆς θρησκείας, θεωροῦσα τὸν Ἀλῆν ὡς τὸν νόμιμον διάδοχον τοῦ Μωάμεθ.

شيعى σι'ή, π. ὁ τῆς προηγουμένης αἱρέσεως ὀπαδός, σιίτης.

شيفتكى σιφτεγκί, π. ἀμηχανία.

شيفته σιφτέ, π. ἔκφρων.

شيق σήκ, ξ. εὐπάρυφος.

شيم σιγέμ, πλ. τοῦ شيمه σιμέ.

شيال σιμάλ, ἀ. κλών, θαλλός.

شيشك σιμσέκ, ἴδε شمشك σιμσέκ.

شيمه σιμέ, ἀ. ἕξις, φυσικόν.

شين σέϊν, ἀ. αἰσχύνη· πταῖσμα. Πλ. شأين .

— λόγος ἀπρεπής· ἠλιθιότης. بالغی — σκύλλα (ἰχθ.).

صاپمق σαπητμάκ, τ. ἐκτρέπεσθαι· τρελλαίνεσθαι. — سوزی μωρολογεῖν. — یولی ἀποπλανᾶσθαι τῆς ὁδοῦ, παρεκτρέπεσθαι.

صاپلامق σαπλαμάκ, τ. διαπερᾶν. — چاقی ایله μαχαιρόνειν. شیشه — ὀβελίζειν.

صاپلانمق σαπλανμάκ, τ. διαπερᾶσθαι· πληγόνεσθαι· περιπλέκεσθαι.

صاپلق σαπλήκ, τ. πᾶν χρησιμεῦον εἰς λαβήν· λαβίς.

صاپمق σαπμάκ, τ. παρεκκλίνειν.

صاپه σαπά, τ. ἡ πλαγεῖα ὁδός, ἡ μὴ εὐθεῖα. دوشمك — ἀποπλανᾶσθαι· διίστασθαι.

صاپیجق σαπαϑζάκ, τ. καὶ ـر — διέξοδος.

صاتاشمق σατασμάκ, τ. συναντᾶσθαι· ἀναμιγνύσθαι· ἐρίζειν.

صاتدرمق τατδηρμάκ, τ. δίδειν εἰς πώλησιν.

صاتش σατής, τ. πώλησις. — آلش ἀγοροπωλησία. ایلی — τιμὴ εὐτελής, εὔωνος.

صاتلمق σατηλμάκ, τ. πωλεῖσθαι.

صاتلیجان σατληϑζάν, τ. πλευρῖτις (παθολ.).

صاچمق σατμάκ, τ. πωλεῖν. اوستهلق — πωλεῖν ἱκανότητα, ποιεῖν τὸν ἔξυπνον. — معلومات πωλεῖν γνώσεις, ἐπιδεικνύναι σοφίαν. — پارچه پارچه πωλεῖν λιανικῶς. — طوپدن πωλεῖν χονδρικῶς. — مزایده δημοπρατεῖν.

صاتون σατούν, τ. διὰ πωλήσεως. آلمق — ἀγοράζειν.

صاتی σατή, ἴδε صاتش σατής.

صاتیجی σατηδζή, τ. πωλητής.

صاتیلق σατηλήκ, τ. πρατός. در — πωλεῖται.

صاتیلمازلق σατηλμάζ, τ. ἄπρατος.

صاتیلور σατηλούρ, τ. εὔπρατος.

صاتیم σατήμ, ἴδε صاتش σατής.

صاتین σατήν, ἴδε صاتون σατούν.

صاج σάδζ, τ. ἴδε ساج σάδζ.

صاج σάτς, τ. θρῖξ, κώμη. صقال — ἀκμή. طراتیسی — ἀποκτενίδια. قرپمق — κείρειν. آغرمق — πολιοῦσθαι. قیران — τριχίασις (παθ.). دوکمه — ἀλωπεκίασις (παθ.). عرب ـی — τρίχες ἄραβος, οὐλότριχες· ὑπόθεσις λίαν πολύπλοκος. لو — τριχωτός, τριχώδης.

صاچاق σατσάκ, τ. προστέγασμα· κροσσός. — صالقم κρεμαστός, ἐκκρεμής.

صاچتی σατσήκ, τ. διεσπαρμένος.

صاچمق σατσμάκ, τ. διαχέειν, διασπείρειν. — پاش διακρυρροεῖν.

صاچه σατσμά, τ. διεσκορπισμένος· ἀπρεπής.

صاچه σατσμά, τ. σφαιρίδια· σαγήνη· μωρολογία.

صاچه لامق σατσμαλαμάκ, τ. λέγειν ἢ πράττειν ἀνοησίας.

صاچندی σατσηνδή, τ. ψήγματα.

صاچو σατσού, καὶ

صاچی σατσή, τ. χρήματα ῥαινόμενα εἰς τὸν γαμον· νυμφικὸν δῶρον.

صاحب σαχήπ, ἀ. κύριος, κάτοχος· προστάτης. تصرف — οἰκονόμος. خانه — καὶ او — ی ἰδιοκτήτης· οἰκοδεσπότης. — چیفتی οἰκειοποιεῖσθαι· προστατεύειν· ὑπερασπίζειν. فراش — κλινήρης. نظر — διορατικός. غیرت وقوف — ἐμπειροτέχνης. — ی — καρτερικός, ἐπιμελής. — امتیاز عقل φρόνιμος, συνετός. — پرنومیوῦχος. علم — καὶ علم — ی ἐπιστήμων, πεπαιδευμένος. املاك — ی καὶ املاك — ی ἰδιοκτήτης· κύριος κτημάτων· πλούσιος. ثروت — πλούσιος. طبیعت — سوز ی εὔγλωττος.

صاحب قلم σαχήπ κελάμ — ی φιλάρεσκος. صاحب اختیار — ی αὐτοκράτωρ, μονάρχης μουσουλμᾶνος. صاحب دیوان — συγγραφεὺς ὕμνων.

صاحبقران σαχηπκηράν, π. (βασιλεὺς) εὐτυχής· (πρίγκιψ) ἀήττητος. [προστασία.

صاحبلك σαχηπλίκ, τ. κυριότης·

صاحبه σαχιπέ, θηλ. τοῦ صاحب σαχίπ. البیت — οἰκοκυρά, οἰκοδέσποινα.

صاد σάδ, ἀ. ὄν. τοῦ γράμματος ص.

صادر σαδήρ, ἀ. προερχόμενος· ἐκπηγάζων· اولق — προέρχεσθαι. ἐκδίδοσθαι.

صادق σαδήκ, ἀ. πιστός· εἰλικρινής· ἐγκάρδιος. Πλ. صادقین καὶ صادقون καὶ σπαν. صدقا.

صادقانه σαδηκανέ, π. πιστῶς· εἰλικρινῶς. [λικρίνεια.

صادقلق σαδηκλήκ, τ. πίστις· εἰ-

صارارمق σαραρμάκ, τ. κιτρινίζειν.

صاراق σαράκ, τ. κύφων· γελοῖος· صارمق — βασανίζειν διὰ τοῦ κύφωνος· γελωτοποιεῖν.

صارپ σάρπ, τ. δύςβατος, δύςκολος.

صارپلاشمق σαρπλασμάκ, καὶ

صارپلانمق σαρπλανμάκ, τ. δυςκολεύεσθαι· γίνεσθαι ἀπρόσιτος.

صارپلق σαρπλήκ, ἴδε صارپ σάρπ.

صارپون σαρπόν, τ. σιλὸς, ὄρυγμα.
صارساق σαρσάκ, τ. ὁ τρέμων (ἐξ ἀδυναμίας). [φρίσσων.
صارسق σαρσάκ, τ. ὑποτρέμων·
صارسلز σαρσιλμάζ, τ. ἀκλόνητος.
صارسلق σαρσιλμάκ, τ. σείεσθαι, κλονοῦσθαι. [νεῖν.
صارصق σαρσμάκ, τ. σείειν, κλο-
صارغو σαργού, καὶ
صارغی σαργή, τ. περικάλυμμα. باش صارغی — κεφαλόδεσμος. بارە صارغی — ἐπίδεσμος (χειρ.). — انجه صارغی στενὴ ταινία.
صارف σαρίφ, ἀ. ὁ ἀλλάσσων· ἄσωτος· ἀντιληπτικὸς· ἀποσπαστικός (ἰατρ.).
صارق σαρήκ, ἀ. κίδαρις. صارمق — τυλίσσειν, φέρειν κίδαριν.
صارقمق σαρκητμάκ, τ. καταβιβάζειν.
صارقو σαρκήκ, τ. κρεμαστός.
صارقلو σαρικλή, τ. κιδαροφόρος.
صارقمق σαρκμάκ, τ. ἀναρτᾶν.
صارقندی σαρκηνδή, τ. προσβολή, καταπίεσις, ἀδικία.
صارقندیلق σαρκηνδηλήκ, τ. πρᾶξις παράνομος.
صارقمق σαρκηνμάκ, τ. κύπτειν· προσβάλλεσθαι. [λιγμένος.
صارلمش σαρηλμήϛ, τ. περιτετυ-
صارلق σαρηλμάκ, τ. τυλίσσεσθαι· περιπτύσσεσθαι.
صارم σαρίμ, ἀ. ὀξὺς, κοπτερός· γενναῖος. — سیف صارم ξίφος ὀξύ. — رجل صارم ἀνὴρ γενναῖος.
صارمش صارماش σαρμάϛ, τ. περιπεπλεγμένος. — طولاش اولق καὶ
صارمشمق صارماشمάκ, τ. περιπτύσσεσθαι.
صارماشیق صارماσήκ, τ. κισσός(φ.). — یاپراقلی صارماشیق χαμαίκισσος (φ.).
صارمترق صارηματράκ, τ. κιτρινωπός.
صارمسق صارμουσάκ, τ. σκόρδον (φ.). — اوق صارمسق ἐρύσιμον (φ.).
صارمصاقلو صارμουσακλή, τ. σκόρδῳ ἠρτυμένος.
صارمسی صارημσή, τ. ὑποκίτρινος.
صارماشیق صارμασήκ, ἴδε صارماشیق
صارمق صارμάκ, τ. τυλίσσειν· δένειν· πολιορκεῖν.
صارمه صارμά, τ. συστροφή· περιτετυλιγμένον· εἶδος φαγητοῦ.
صارنجق صارνίζ, ἴδε صاریجق.
صارو صαρού, καὶ
صاری σαρή, τ. κίτρινος· ὠχρός· ξανθός. صاچ صاری — καὶ صدال صاری — συκοφάγος (πτ.). قوش صاری — χλωρίς (πτ.). التون صاری — καθαρὸς χρυσός. بیچق صاری — ξίφιον, σπαθόχορτον (φ.). صاری — سی χρόνος ὠοῦ.

صاری طاش — τοπάζιον (λίθ.). صاری یاقوت — ξανθοκόκκινος. — صاری کرەنا سر ναγωγός. صاری — ἀλοή. صاری — ὀρείχαλκος. صاری — μυροβάλανος هلیله
صاریجه σαριδζέ, τ. ὑπόξανθος· εὐαπάτητος.
صاریشین σαριτσίν, τ. ξανθός.
صاریق σαρήκ, ἴδε صارق σαρήκ.
صاریلامق صαρηλαμάκ, τ. κιτρινίζειν· ὠχριᾶν.
صاریلق σαρηλήκ, τ. κίτρινον(χρῶμα)· ὠχρότης· ἕκτερος (παθ.).
صاز σάζ, τ. σχοῖνος, θρύον (φ.). κάλαμος (φ.).
صازان σαζάν, τ. κυπρῖνος (ἰχθ.).
صاسی σασί, τ. δυσωδία. — قوقو صاسی ὄζειν, ἔχειν δυσωδίαν.
صاعد σαήδ, ἀ. ὁ ἀναβαίνων.
صاعقه σαϊκά, ἀ. κεραυνός.
صاغ σάγ, τ. εὐθύς· ὑγιής· σῶος, ζωντανός· δεξιός. ال — δεξιὰ χείρ. سالم — σῶος, ἀβλαβής. صاغ اولق — ζῆν, ὑγιαίνειν. صاغ اول — καὶ صاغ اولسکز — καὶ صاغ اولسکز — ὑγιαίνετε, εὐχαριστῶ. — باشکز صاغ اولسون ζωὴ εἰς ὑμᾶς! (ἐπὶ παραμυθίας). صاغ اولسون کچمش — باشی μεταβαίνειν πρός τινα συλλυπούμενοι, μεταβαίνειν πρὸς παρηγορίαν. — قلبی χρηστοήθης, δίκαιος· εἰλικρινής. صاغ قول — ὁ δεξιὸς βραχίων· ἡ δεξιὰ πτέρυξ στρατοῦ.
صاغ σάγ, τ. τὸ δεξιὸν μέρος, ἡ δεξιὰ πλευρά. صاغه صولته قمق — προφυλάττεσθαι. [ραπεύεσθαι.
صاغالمق صαγλαμάκ, τ. θεραπεύειν· θε-
صاغدیج صαγδήδζ, τ. ὁ ἀνάδοχος. قادین — ἡ ἀνάδοχος.
صاغر صαγήρ, ἴδε صاغر صαγήρ.
صاغر صαγήρ, τ. κωφός. هم — صاغر κωφάλαλος. یالان — صاغر ἀσπὶς (ὄφις). کاف — کوفون (ν) (Γραμ.)
صاغرلاتمق صαγηρλατμάκ, τ. κωφαίνειν
صاغرلق صαγηρλήκ, τ. κώφωσις.
صاغری صαγρή, τ. τὰ νῶτα (ζώου)· δέρμα ἐκτῆς ῥάχεως, κ. σαγγρί.
صاغش صαγήϛ, τ. τὸ ἀλμέγειν.
صاغلاق صαγλατμάκ, τ. στερεοῦν.
صاغلام صαγλάμ, τ. ὑγιής· ἀσφαλής· βέβαιος· φερέγγυος.
صاغلامق صαγλαμάκ, τ. στερεοῦσθαι, ἐξασφαλίζεσθαι.
صاغلق صαγλήκ, τ. ὑγίεια· ζωή· εἴδησις صاغلق ویرمك — εἰδοποιεῖν. صاغ اول وار — ὑγιαίνετε!
صاغلم صαγλάμ, ἴδε صاغلام ..
صاغلمجاق صαγληδζάκ, τ. ἐν τῇ φράσει صاغ سن — ἐν ὑγιείᾳ! εἰς τὸ καλόν! ὑγιαίνετε!

صاقسغ σαγμάκ, τ. ἀμέλγειν.
صاقسم σαγμά, ἴδε صاقسم السكم .
صاقناق σαγανάκ, τ. ὄμβρος, ὑετός.
صاقناقمق σαγαναμάκ, τ. κοπρίζειν (ἐπὶ ζώων). [τρια.
صاقوجى σαγουδζή, τ. μυρολογήστρια.
صاقى σαγή, τ. ὁλοφυρμός· ὁ ὄσπος.
صاقيجى σαγηδζή, τ. ὁ ἀμέλγων.
صاف σάφ, ἀ. καθαρός· ἀμιγής.
صافدرون σαφδερούν, π. καθαρὸς τὴν καρδίαν, εἰλικρινής.
صافدرونلق σαφδερουνλούκ, τ. εἰλικρίνεια. [ἀφελής.
صاف صافى σαφί, ἀ. ἴδε صاف صافى القلب —
صافى دل σαφι-δίλ, π. εἰλικρινής.
صافيلتمك σαφιλετμέκ, τ. ἁπλοποιεῖν, διασαφίζειν.
صاقار σακκάρ, τ. ἡ ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ ἵππου λευκότης.
صاقر σακήρ, τ. ῥῖγος. صاقرمق — — τρέμειν σφοδρῶς. [σειν.
صاقرداماق σακηρδαμάκ, τ. φρίσσακرغه صاقرغا σακηργά, κρότων(ἔντ.).
صاقسغان σακσαγάν, τ. κίσσα(πτ.).
صاقسى σακσή, τ. γάστρα.
صاقلامق σακλαμάκ, τ. φυλάττειν, κρύπτειν· ἀποταμιεύειν· διαφυλάττειν. صاقلاسون الله Θεὸς φυλάττοι ! [(παιδιά).
صاقلاباج σακλανπάδζ, τ. κρύπτης

صاقلانى σακλανδή, τ. κρύπτη.
صاقلانمق σακλανμάκ, τ. κρύπτεσθαι· προφυλάττεσθαι.
صاقلو σακλή, τ. κεκρυμμένος· μυστικός. [λάχθητι.
صاقن σακήν, τ. προσοχή ! προφυ-
صاقنغان σακηνγάν, τ. προσεκτικός.
صاقنمق σακηνμάκ, τ. προφυλάττεσθαι· φοβεῖσθαι. [άκρισις.
صاقنمه σακηνμά, τ. προφύλαξις· δι-
صاقنمه‌يرق σακήνμαγιαρακ, τ. ἀπροφυλάκτως· ἀπερισκέπτως.
صال σάλ, ἀ. σχεδία. [σκιάς.
صالاج صالاڤ σαλάδζ, τ. παράπηγμα,
صالاجه صالاجه σαλαδζέ, τ. τράπεζα χθαμαλή (ἐφ' ἧς λούεται ὁ νεκρός).
صالاش σαλάς, ἴδε صالاج صالاڤ.
صالامور صالامور σαλαμούρα. ἴδε صالامور :
صالامون σαλαμόν, τ. καὶ بالغى — ἀττακεύς, σαλομός (ἰχθ.).
صالپ σαλίπ, ἀ. σκληρός· στερεός.
صالپا σαλπά, τ. ῥυπαρός· ἄσωτος.
صالت σάλτ, τ. μόνον.
صالح σαλίχ, ἀ. κατάλληλος· ἀκέραιος, δίκαιος· εὐλαβής.
صالحات σαλιχάτ, πλ. τοῦ صالحه .
صالحه سوليخا, καὶ
صالحون σαλιχούν, καὶ
صالحين σαλιχίν, πλ. τοῦ صالح .
صالحه σαλιχά, θηλ. τοῦ صالح .

صالخانه σαλαχανέ, ἴδε خانه صالخ .
صالدرمق σαλδηρμάκ, τ. ὁρμᾶν, ποιεῖν ὁρμᾶν. [πιδημία.
صالغن σαλγάν, τ. καὶ حستالك — ἐ-
صالغون σαλγκούν, καὶ
صالغين σαλγκήν, τ. φόρος κεφαλικός· ὁρμητικός (κύων)· ἐπιδημικός.
صالق σαλήκ, τ. εἰδοποίησις· τεκμήριον· κύβος.
صالقم σαλκήμ, τ. βότρυς· ἐκκρεμής· μύδρος. آغى — καὶ — قيرمق الله μυδροβολεῖν.
صالق σαλήκ, τ. ἐκκρεμής· ἐλλιπής. اوقورمق — κάθησθαι χαυνωδῶς.
صالقيم σαλκήμ, ἴδε صالقم صالكمم.
صالقيمق σαλκημάκ, τ. ἐξασθενοῦν.
صالقين σαλκήν. τ. (ἡμέρα) ψυχρά, δροσερά. [ἀτάκτως.
صالللاپاتى σαλλαπατή, τ. ἀσκόπως,
صاللامق σαλλατμάκ, ἴδε صالامق .
صاللاصمت σαλλα-σήτ, τ. ἐπὶ τῆς ῥάχεως. ايكك — φορτόνεσθαι.
صاللامق σαλλαμάκ, τ. κινεῖν· κλονεῖν. — بشيك λικνίζειν. باش — κινεῖν τὴν κεφαλήν· ἀκούειν ἄνευ προσοχῆς. قوروق — σαίνειν τὴν οὐράν· κολακεύειν.

صاللانمق σαλλανμάκ, τ. κλονίζεσθαι· αἰωρεῖσθαι· ταλαντεύεσθαι, διστάζειν.
صاللانمه σαλλανμά, τ. διασάλευσις· διατάραξις.
صاللاسطره σαλμασέτρα, τ. μήρινθος (ναυτ.).
صالمق σαλμάκ, τ. κινεῖν, βάλλειν εἰς κίνησιν· ἀναβάλλειν· ῥίπτειν· ὁρμᾶν. — اوچ καὶ شفق — ἀκτινοβολεῖν, λάμπειν. بخار — ἐκπέμπειν εὐωδίαν.
صالمه σαλμά, τ. λελυμένος, λυτός· ἐλεύθερος· ἀλήτης.
صالنتى σαληντή, ἴδε صالندى .
صالنجاق σαληνδζάκ, τ. αἰώρα.
صالندرمق σαληνδαρμάκ, ἴδε صاللامق .
صالندى σαληνδή, τ. κύμανσις, σάλος
صالنمق σαληνμάκ, τ. αἰωρεῖσθαι· κινεῖσθαι.
صالون σαλόν, ξ. ἐξέδρα, αἴθουσα.
صالى σαλή, τ. Τρίτη.
صاليار σαλγιάρ, ἴδε صاليا . [(ἔντ.).
صاليانغوس σαλγιανγός, ξ. κοχλίας
صاليورمك σαληβερμέκ, τ. ἀπολύειν. — صقال ἀφίνειν γενειάδα. — قهقه καγχάζειν.
صامت σαμίτ, ἀ. σιωπηλός.
صامسون σαμσούν, τ. μολοσσὸς κύων.

صاو σάν, τ. σέβας, σκέψις, μεγαλοπρέπεια· φήμη, δόξα. — اولق — ى ἐνδοξάζεσθαι.

صاوانمق σαναμάκ, τ. τιμᾶν· σκώπτειν

صاوجى σανδζί, τ. κωλικόπονος (παθ.).

صاوجيلق — سى — καὶ

صاوجيلانمق σανδζιλανμάκ, τ. ἔχειν, πάσχειν κωλικόπονον.

صاوجيمق σανδζιμάκ, τ. διαπερᾶν, διαπείρειν.

صاوصار σανσάρ, ἴδε صكسار صانصار.

صاوع σανί', ἀ. ὁ δημιουργός, Θεός.

صاوكه σάνκι, τ. ὡσεί, δῆθεν.

صاڤمق σανμάκ, τ. νομίζειν· ὑποθέτειν. [ψία.

صاوو σανού, τ. σκέψις, ἰδέα· ὑπο-

صاوجى σανδζή, τ. ὁ νομίζων.

صاوات σαβάτ, τ. μίλτος.

صاواش σαβάς, τ. μέριμνα, ἐργασία· πόλεμος, μάχη· ἔρις.

صاواشمق σαβασμάκ, τ. προσπαθεῖν· μάχεσθαι· ἐρίζειν.

صاودرمق σαβδηρμάκ, τ. θεραπεύειν· ἀποπέμπειν. [προπέτης.

صاوروق σαβρούκ, τ. ἀπερίσκεπτος,

صاورمق σαβουρμάκ, τ. λικμίζειν

صاوروق σαβρούκ, ἴδε صاوروق .

صاوشدرمق σαβουσδηρμάκ, τ. ἀπομακρύνειν τινά· διαφεύγειν (κίνδυνον).

صاوشلز σαβουσουλμάζ, τ. ἄφυκτος.

صاوشمق σαβουσμάκ, τ. ἀπέρχεσθαι, φεύγειν. صاوشدى كيتدى παρῆλθεν, ἀπῆλθεν. [ρίζειν.

صاول σάολ, τ. προσοχή! παραμε-

صاولمق σαολμάκ, τ. παραμερίζειν, ἀποσύρεσθαι.

صاومق σαβμάκ, τ. διαβαίνειν, παρέρχεσθαι· θεραπεύεσθαι.

صاوه σαβέ, τ. ἀγγελία.

صاوجى صاوه‌جى σαβεζί, τ. ἀγγελιοφόρος.

صاهل σαχίλ, ἀ. ὀχρεμετίζων (ἵπ.).

صايا σαγιά, τ. εἰσπράκτωρ. — صوڤمق μᾶλλινον ἐριοῦχον.

صايرو σαγιρού, τ. ἀσθενής, ἀδιάθετος.

صايسز σαγισίζ, τ. ἀναρίθμητος.

صايش σαγίς, τ. ἀρίθμησις.

صايشمق σαγισμάκ, τ. ἀριθμεῖν. — سوكوشوب ἐξυβρίζειν.

صايغى σαϊγκή, τ. διάκρισις· περίσκεψις.

صايغيسز σαϊγκησίζ, τ. ἀδιάκριτος· ἀπερίσκεπτος.

صايغيسزلق σαϊγκησιζλήκ, τ. ἀδιακρισία· ἀπερισκεψία.

صايغيلى σαϊγκηλή, τ. διακριτικός· φρόνιμος.

صاڤلامق σαϊκλαμάκ, τ. παραλογίζεσθαι, παραπαίειν.

صاڤلامه σαϊκλαμά, τ. ἄλη, παραλογισμός.

صاڤلى σαγιλμάζ, τ. ἀναρίθμητος.

صاڤلش σαγιλμίς, τ. ἠσθημημένος.

صاڤلق σαγιλμάκ, τ. ἀριθμεῖσθαι.

صاڤلمامق σάγιμαμακ, τ. ἀρνητ. τοῦ ἑπομ. [πολήπτεσθαι.

صاڤمق σαγιμάκ, τ. ἀπαριθμεῖν· ὑ-

صايى σαγί, τ. ἀριθμός.

صايلى σαγιλή, τ. μεμετρημένος· σημαντικός.

صايب σαΐπ, ἀ. ὀρθοτομῶν, εὐθύς· φρόνιμος· εὐεπίβολος, εὔστοχος. — فكر εὐθύφρων.

صائل σαΐλ, ἀ. ὁ ἐφορμῶν.

صائم σαΐμ, ἀ. ὁ νηστεύων, νήστις.

صبا σαπά, ἀ. καὶ — يل αὔρα, ζέφυρος (ἄνεμος).

صباح σαπάχ, ἀ. πρωΐα· αὔριον. اولق — ἐξημερόνειν. اوزره — καὶ الله — τὴν πρωΐαν, περὶ τὴν πρωΐαν. — على ال καὶ قارشو — περὶ τὰ χαράγματα. — چين λίαν πρωΐ. يلدزى — τὸ ἄστρον τῆς αὐγῆς, Ἑωσφόρος, Λυγερινός (ἀστρ.). [πρωΐαν.

صباحان σαπάχαν, ἀ. τὸ πρωΐ, τὴν

صباحت σαπαχάτ, ἀ. ὡραιότης.

صباحلامق σαπαχλαμάκ, τ. φέγγειν· διανυκτερεύειν, ἐξημερόνεσθαι

صباحلاين σαπάχλαϊν, τ. πρωΐ, ἐνωρίς

صباغ σηπάγ, πλ. τοῦ صبغ σήπγ.

صباغ σηπάγ, ἀ. βαφή· χοροειδὴς χιτών (ἀνατ.).

صباغ σαππάγ, ἀ. βαφεύς· ψεύστης.

صبان σαπάν, τ. ἄροτρον. جوى — ὑνίς. ى — بلى καταπέλτης. سورمك — ἀροτριᾶν. جكى — καὶ قولچى — στειλεὸς ἀρότρου.

صباوت σαπαβέτ, ἀ. καὶ — وقت καὶ — يلم ἡ παιδικὴ ἡλικία.

صبايا σαπαγιά, πλ. τοῦ صبيه .

صبح σούπχ, ἀ. πρωΐα, αὐγή. — بوز λυκόφως.

صبحدم σουπχδέμ, καὶ

صبحكى σουπχγκιάχ, π. πρωΐα.

صبر σάπρ, ἀ. ὑπομονή· ἀλόη· ἀγάλλοχον (φ.). ايله — ὑπομένειν. — سز اولق — ἀνυπομονεῖν. ى توكنمك — ὁ ὑπομένων νικᾷ. مفتاح الفرج — ال ἡ ὑπομονὴ εἶναι κλεὶς τῆς χαρᾶς. الله — καὶ — يله καρτερικῶς, ὑπομονητικῶς.

صبرسز σαπρσίζ, τ. ἀνυπόμονος.

صبرسزلق σαπρσιζλήκ, τ. ἀνυπομονησία.

صبرلى σαπρλή, τ. καὶ صبرايدجى ὑπομονητικός.

صبغ σάπγ, ἀ. τὸ βάφειν.

صچ σήπγ, ὰ βαφή. [σκεία.
صبغه σηπγά, ὰ. βαφή· γένος· θρη-
صبوح σαπούχ, ὰ. ποτὸν τῆς πρωΐας.
صبور σαπούρ, ὑπερθ. τοῦ صبر.
صبی σαπί, ὰ. ἄρρεν· νήπιον.
صبیان σηπγάν, πλ. τοῦ προηγ.
صبیح σαπίχ, ὰ. ὡραῖος· θελκτικός.
صبیحه σαπιχά, θηλ. τοῦ προηγ.
صبیر σαπίρ, ὰ. ὑπομονητικός.
صبیه σαπιγέ, θηλ. τοῦ صبی σαπί.
صپ σηπά, τ. πῶλος ὄνου (ζ.).
صپارنا σαπάρνα, ἴδε صپار.
صپان σαπάν, ἴδε صپاں σαπάν.
صپه‌جق σαπαδζάκ, ἴδε صپه‌جق.
صتاشمق σαταξμάκ, ἴδε صتاشمق.
صتمه σητμά, ἴδε صتمه ایصه ایسητμά.
صتمه‌لی σητμαλή, τ. πυρέσσων.
صجاق σηδζάκ, ἴδε صجاق ایصه ایσηδζάκ.
صچاق σατδάκ, ἴδε صچاق صاچ σατδάκ.
صچاقلی σατδακλή, τ. κροσσωτός.
صچان σητδάν, ἴδε صچان صچ σητδάν.
صچرامق σητδρατμάκ, τ. ὑποχρεοῦν τινα νὰ πηδήσῃ.
صچرامق σητδραμάκ, τ. πηδᾶν· ὁρμᾶν· σπινθηροβολεῖν, ἐξαστράπτειν (ἐπὶ πυρός).
صچرایجی σητδραϊδζί, τ. ὁ πηδῶν· ταχύς.
صچرایش σητδραΐς, τ. ἅλμα· ὁρμή.
صچرغان σητδηργάν, τ. χεσᾶς.

صچ σητδμάκ, τ. χέζειν.
صچ σάχχ, ὰ. λέξις τιθεμένη πρὸς ἔγκρισιν, ἢ πρὸς κύρωσιν τῆς ἐπισημότητος ἐγγράφου· ἡ δι' ὑπογραφῆς ἐπικύρωσις, τὸ, ἐθεωρήθη. كمك — τιθέναι, σημειοῦν τὴν λέξιν صچ σάχχ, τὸ ἐθεωρήθη, πρὸς κύρωσιν. الباق — τὸ ὑπόλοιπον . . .
صحاب σηχάπ, πλ. τοῦ صاحب.
صحابت σαχαπέτ, ὰ. προστασία· ἑταῖρος· ἀκολουθία.
صحابه σαχαπέ, πλ. τοῦ ἑπομ.
صحابی σαχαπί, ὰ. σύντροφος τοῦ προφήτου Μωάμεθ.
صحابیات σαχαπιγάτ, πλ. τοῦ صحابیات.
صحاح σηχάχ, ὰ. πλήρης· ἀνελλιπής.
صحارا σηχάρεν, ὰ. παρρησία.
صحاره σαχαρέ, τ. κιβώτιον ἢ ἱματιοθήκη ἀδιάβροχος.
صحاری σαχαρά, πλ. τοῦ صحراء.
صحاف σαχχάφ, ὰ. βιβλιοπώλης.
صحان σαχάν, τ. τρύβλιον χάλκινον.
صحائف σαχαΐφ, πλ. τοῦ صحیفه.
صحب σάχπ, πλ. τοῦ صاحب.
صحبت σοχπέτ, ὰ. λόγος, συνδιάλεξις· τὸ συνδέεσθαι διὰ φιλίας.
صحت σηχάτ, ὰ. ἀλήθεια· εὐθύτης· ἀκρίβεια· ὑγίεια· εὐεξία.

صحیف σαχήφ, ὰ. ἡ ἐπιφάνεια τῆς
صحیفه σαχηφέ, ὰ. σελίς. [γῆς.
صحیه σηχηγέ, ὰ. ὑγιεινομεῖον.
صخره σαχρά, ὰ. βράχος. Πλ. صخر, صخرات καὶ صخور.
صد σάδ, π. ἑκατόν. هزار — ἑκατὸν χιλιάδες.
صدا σαδά, ὰ. φωνή· ἦχος. — ويرمك — ἠχεῖν. طاتلو يلوكه صسی کوزل اولان — καλλίφωνος.
صدارت σαδαρέτ, ὰ. βεζυρεία, τὸ ἀξίωμα τοῦ μεγάλου Βεζύρου, τὰ ἐν τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ δώματα τῆς Μεγάλης Βεζιρείας. حضرت پناهی — ἡ Α. Ὑ. ὁ Μέγας Βεζύρης.
صداع σουδά', ὰ. κεφαλαλγία (παθολ.)· ἐνόχλησις.
صداقت σαδακάτ, π. φιλία εἰλικρινής, εἰλικρίνεια, πίστις. — عدم — ἀπιστία.
صداقتسز σαδακατσήζ, ὰ. ἄπιστος.
صداقتسزلق σαδακατσηζλήκ, τ. ἀπιστία.
صداقتکار σαδακὰτ-κιάρ, π. καὶ
صداقتکستر σαδακὰτ-κιὰστέρ, π. πιστὸς, εἰλικρινής.
صداقتکستری σαδακὰτ-κιὰστερί, π. πίστις, εἰλικρίνεια.

صداقلو σαδακατλή, τ. πιστὸς, εἰλικρινής. [τονταύλλον(φ.).
صدك σαδπέρκι, π. (ῥόδον) ἑκατοντάπους.
صدپا σαδπά, π. ἑκατονταπους.
صدپاره σαδπαρέ, π. ὁ διηρημένος εἰς ἑκατὸν τεμάχια.
صدد σαδέδ, ἀ. σκοπός· ἐπιθυμία· ἀκμή. خارج عن — ἐκτὸς τοῦ ζητήματος.
صدر σάδρ, ἀ. τὸ ἔμπροσθεν παντὸς πράγματος· στῆθος, θώραξ· πρωτοκαθεδρία· ἀξίωμα τοῦ καζασκέρη Ῥωμυλίας· ὁ πρῶτος ποὺς στίχου. اعظم — ὁ μέγας Βεζύρης.
صدرچ σαδρίνδζ, π. ἴδε شاطرچ.
صدرنشین σαδρ-νισίν, π. ὁ προκαθήμενος τῶν ἄλλων. اولق — προεδρεύειν, προκάθησθαι.
صدری σαδρί, ἀ. στηθικός.
صدریه σαδριγέ, ἀ. στηθόδεσμος.
صدغ σούδγ, ἀ. κρόταφος (ἀνατ.).
صدف σαδέφ, ἀ. κόγχη. اولق — ῥύτη, πήγανον(φ.). اولق یوکی — ῥυτίλη (ἔντ.).
صدفچه σαδεφτέ, τ.ὑποκορ. τοῦ πρ.
صدفلی σαδεφλή, τ. ἴδε صدف صدفی.
صدفه σαδφέ, ἀ. κογχύλη κοίλη· μύκης ὠτοειδής.
صدفی σαδφί, ἀ. μαργαρώδης.
صدق σήδκ, ἀ. εἰλικρίνεια· πίστις.
صدقه σουδεκά, πλ. τοῦ προηγ.
صدقات σαδεκάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.
صدقه σαδακά, ἀ. ἐλεημοσύνη· τὸ δωρεῖσθαι. صدقه — ἐλεεῖν. — صندقه ταμεῖον ἐλεῶν. — صدقه دوشمك συλλέγειν συνδρομάς.
صدم σάδμ, ἴδε صدمه صدمه.
صدمات σαδεμάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.
صدمه σαδμέ, σαδεμέ, ἀ. σύγκρουσις· ἐκπυρσοκρότησις.
صدور σουδούρ, πλ. τοῦ صدر σάδρ.
صدور σουδούρ, ἀ. ἐμφάνισις· ἀπόρροια· اکی — ἐκδίδοσθαι, προέρχεσθαι.
صديد σαδίδ, ἀ. ἰχώρ(χειρ.)· βοή.
صديق σαδήκ, ἀ. εἰλικρινής, πιστός.
صديقی σηδδήκ, ὑπερθ. τοῦ صادق.
صر σήρ, τ. βερενίκιον.
صر σήρρ, ἀ. ψῦχος δριμύ.
صرا σηρά, καὶ
صراچه σηραδζά, τ.χοιράδες(παθ.). اوق — χοιράδιον (φ.).
صراچلو σηραδζαλή, τ.χοιραδικός.
صراح σηραζ, ἀ. τὸ παρρησίᾳ λέγειν ἢ πράττειν. [φήνεια.
صراحت σηραχάτ, ἀ.εὐκρίνεια, σα-
صراحتن σαράχατεν, ἀ. εὐκρινῶς· ἀπροκαλύπτως. [λαιμος.
صراحی σουραχή, π. φιάλη μακρό-
صرارمق σαραρμάκ, τ. κιτρινίζειν.
صراط σηράτ, ἀ. ὁδός· ἀτραπός. — کوپرسی — ὄνομα γεφύρας ἐπὶ τοῦ ἅδου λεπτοτέρας τριχός, κοπτερωτέρας δὲ ξίφους, ἣν, κατὰ Μουσουλμάνους, οἱ εἰς τὴν αἰώνιον μὲν μακαριότητα προωρισμένοι θὰ διέλθωσι ταχεῖς ὡς ἀστραπή, οἱ δὲ ἁμαρτωλοὶ ὀλισθαίνοντες πεσοῦνται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ αἰωνίου πυρός. المستقيم — ال ἡ ὁδὸς τῆς σωτηρίας. — اهد نا ال المستقيم ὁδήγησον ἡμᾶς εἰς τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας (Κοράνιον).
صراف σαρράφ, ἀ. ἀργυραμοιβός· κολλυβιστής, τραπεζίτης.
صرافان σαρραφάν, π. πλ. τοῦ πρ.
صرافانه σαρραφχανέ, π. κολλυβιστήριον.
صرافلق σαρραφλήκ, τ. ἀργυραμοιβική· κόλλυβος.
صرافون σαρραφούν, ἀ. πλ. τοῦ صراف.
صرافیه σαραφιγέ, ἀ κόλλυβος· τὸ κέρδος τοῦ ἀργυραμοιβοῦ.
صرپ σάρπ, ἴδε صارپ σάρπ.
صرت σήρτ, τ.ῥάχις(ἀνατ.)· ἀκρώρεια. عن — ἀπαλλάττεσθαι.
صرتارمق σηρταρμάκ, τ. στηρίζειν τὴν ῥάχιν· ὀχυροῦσθαι.
صرتلامق σηρτλαμάκ, τ.φορτόνεσθαι
صرتلان σηρτλάν, τ. ὕαινα (ζ.).
صرتمق σηρτμάκ, τ. δεικνύειν τοὺς ὀδόντας· μειδιᾶν (ἐπὶ ἀνθρ.).
صرتمه σηρτέ, τ. ὕελος· ζιρκόνιος (λίθ.)· κρύσταλλος· ἀδάμας ψευδής (λίθ.). [Πλ. صروح
صرح σάρχ, ἀ. πύργος· ἀνάκτορον.
صرحاء σουρεχά, πλ. τοῦ صريح.
صردان σουρεδάν, ἀ. ὑπογλώσσιοι φλέβες (ἀνατ.).
صرصر σαρσάρ, ἀ. ψῦχος δριμύ· ἄνεμος σφοδρός. — ريح — καταιγίς.
صرصر σουρσούρ, τ. τέττιξ.
صرصلق σαρσηλμάκ, τ. σείεσθαι, κλονίζεσθαι.
صرصله σαρσηλμά, τ. συγκίνησις, συντάραξις. [ζειν.
صرصمق σαρσμάκ, τ. σείειν, κλονί-
صرع σάρ', καὶ
صرعه σαρ'ά, ἀ. ἐπιληψία (παθ.).
صرعلی σαρ'αλή, τ. καὶ
صرعی σαρ'ή, ἀ. ἐπιληπτικός.
صرف σάρφ, ἀ. δαπάνη· τὸ χωλύειν· μεταβολή. اکی — δαπανᾶν· διευθύνειν πρὸς . . . مقدرت اکی — καὶ قدرت اکی — ἐπιμελεῖσθαι. ذهن اکی — σκέπτεσθαι. نظر اکی — παροραν. همت اکی — μεριμνᾶν....

صره σάρφ, καὶ — με ἀ. γραμματική, ἰδίως τὸ τυπικὸν μέρος. كتابى — γραμματικὴ (βιβλίον). ونحو — ἐτυμολογικὸν καὶ συντακτικόν· ἡ ἀραβικὴ γραμματική.

صره σήρφ, ἀ. καθαρός. التون — καθαρὸς χρυσός.

صرفى σαρφί, ἀ. γραμματικός· ἐτυμολογικός.

صرفيات σαρφιγιάτ, πλ. τοῦ صرف σάρφ, δαπάναι.

صرفيون σαρφιγιούν, πλ. τοῦ صرف

صرق σηρήκ, ἴδε سريق σηρήκ.

صرلامق σηρλαμάκ, τ. βερενικιοῦν.

صرماشمق σαρμαϑμάκ, ἴδε صارماشمق.

صرمساق σαρμουσάκ, ἴδε صارماق.

صرمشق σαρμαϑήκ, ἴδε صارماشيق.

صرمه σήρμα, ἴδε صرمه سِرما.

صرمكش σηρμακές, ἴδε سكش.

صره σουρρέ, ἀ. βαλλάντιον· χρηματόδεμα· χρήματα καὶ δῶρα πεμπόμενα κατ' ἔτος ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου εἰς τὰς δύο ἱερὰς πόλεις Μέκκαν καὶ Μεδινάν. امينى — φύλαξ, κομιστὴς τοῦ صره σουρρέ.

صره σηρά, τ. σειρά, γραμμή· τάξις· εὐκαιρία. بى — κατὰ σειράν, κατὰ τάξιν. سيله — μὲ τὴν σειράν του, εὐκαίρως, καταλλήλως. سى — قى ἔκτασις τῆς παραλίας. كيرمك يه — τακτοποιεῖσθαι. وارى — κατὰ σειράν. آردى — ἀκολούθως. — ردم μετ' ἐμέ. [ταλλήλως.

صرصر σηρασήζ, τ. ἄκαιρος· ἀκαταλλήλως.

صرغ σαρήχ, ἀ. καθαρός· σαφής.

صرغلمق σάρηχαν, ἀ. καθαρῶς, σαφῶς

صرغه σαρηχά, θηλ. τοῦ صرغ σαρήχ. — نتيجه συμπέρασμα πρόσω.

صعب σα'π, ἀ. δυσχερής. [δηλον.

صعقر σου'χάρ, ἀ. ὠοτάραχον.

صعقه σα'κά, ἀ. λιποθυμία (παθ.).

صعوبت σουουπέτ, ἀ. δυσχέρεια. چكمك — ὑποφέρειν.

صعوبتلى σουουπετλή, τ. δυσχερής.

صعود σου'ούδ, ἀ. τόπος ὑψηλός· στέγη οἰκίας· ἀνύψωσις.

صعوه σα'βέ, ἀ. σεισοπυγίς (πτ.).

صعيد σα'ίδ, ἀ. ἐπιφάνεια τῆς γῆς. χῶμα. [λάσσης.

صغ σήγ, τ. ἀβαθὲς μέρος τῆς θαλάσσης.

صغار σηγάρ, πλ. τοῦ صغير صغير.

صغارى σαγαΐρ, πλ. τοῦ صغير.

صغر σηγάρ, ἀ. μικρότης. — سن ἡ μικρὰ ἡλικία, νηπιότης.

صغر صوغάρ, πλ. τοῦ صغرا.

صغر σηγήρ, ἴδε صيغير σηγήρ.

صغرا σουγρά, ἀ. ἐλάσσων.

صغران σουγράν, ἀ. σμικρότης.

صغرى σουγρά, ἴδε صغرا σουγρά.

صغناق σαγανάκ, ἴδε صاغناق.

صغوق σοούκ, ἴδε صوغوق σοούκ.

صغير σαγήρ, ἀ. μικρός. [τημα.

صغيره σαγησέ, ἀ. πταῖσμα, ἁμάρ-

صف σάφφ, ἀ. σειρά· τάξις, γραμμή. بسته — κατατεταγμένος. حرب — παράταξις. — — στοιχηδόν, ἐν τάξει.

صفا σαφά, ἀ. καθαρότης· ἡδονή, ἀπόλαυσις الله خاطر ى — εὐχαρίστως. ايچك ذوق و — καὶ — سورمك دياسكεδάζειν. — اهل ἄνθρωπος τῆς διασκεδάσεως. — كلدك καλῶς ὥρισας! — كچه ἴον φιλέσπερον (φ.). — كوندز ἡμεροκαλλίς (φ.).

صفات σηφάτ, πλ. τοῦ صفت σηφάτ.

صفاغ σαφαΐχ, πλ. τοῦ صفيغه .

صفاريه σαφαριγέ, ἀ. συκοφάγος (πτ.)

صفاقت σαφακάτ, ἀ. ἀναισχυντία.

صفت σηφάτ, ἀ. ποιότης· ἐπίθετον (Γραμμ.). فعليه — ἐπίθετον ῥηματικόν.

صفتلامق σηφατλαμάκ, τ. χαρακτηρίζειν, περιγράφειν.

صفتلانمق σηφατλανμάκ, τ. χαρακτηρίζεσθαι, περιγράφεσθαι.

صفح σάφχ, ἀ. τὸ συγχωρεῖν παῖσμα· ἐπιείκεια· τὸ ἀπομακρύνεσθαι· ἀπομάκρυνσις.

صفحات σαφεχάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.

صفحه σαφχά, ἀ. ἐπιφάνεια, πρόσωπον, φάσις· σελίς· πλάξ· φύλλον· τόπος λεῖος. القمر — ἐπιφάνεια σελήνης.

صفدر σαφδέρ, π. πολεμιστής, ἀρειμάνιος. [ρωϊκῶς.

صفدرانه σαφδερανέ, π. ἡρωϊκός· ἡ-

صفدرى σαφδερί, π. γενναιότης· ἡρωϊκότης.

صفر σαφέρ, ἀ. ὄν. τοῦ δευτέρου μηνὸς τοῦ σελην. ἔτους, ἐπονομαζόμενος καὶ خير αἴσιος, ἢ مظفر μουζαφφέρ, νικηφόρος.

صفر σαφέρ, ἀ. ἧττερος (παθολ.).

صفر σηφήρ, ἀ. μηδέν· κενός. — اليد ὁ τὰς χεῖρας κενὰς, πτωχός.

صفراء σαφρά, θηλ. τοῦ اصفر ἐσφέρ.

صفراء σαφρά, ἀ. χολή (ἀνατ.). — مرض μελαγχολία (παθ.).

صفرات σηφράτ, πλ. τοῦ صفر σηφήρ.

صفرالى σαφραλή, τ. χολερικός.

صفران σαφράν, ἴδε اصفران .

صفراوى σαφραβί, ἴδε صفرالى .

صفرت σουφρέτ, ἀ. τὸ κίτρινον χρῶμα· ἧττερος (παθ.)· ὠχρότης.

صفرجه σηφρίδ, ἀ. κορυδαλλός (πτ.).

صفرن σαφζέν, π. ἥρως, ὁ ἐφορμῶν.

صقزلى صقزلى, π. ἡρωϊκότης.
صقصاق صقصاق, ἀ. ἰτέα (φ.).
صقصاف صقصاف, ἀ. τόπος ὑψηλός.
صقف صقف, πλ. τοῦ صفه صوفه.
صقن صقن, ἀ. ὀσχεός (ἀνατ.).
صقوان صقوان, ἀ. καθαρός· ἁγνός.
صقوت صقوت, ἀ καθαρότης, εἰλικρίνεια, ἐνάργεια.
صقوح صقوح, ἀ. ὁ συγχωρῶν ἁμαρτίας.
صقور صقور, ἀ. κενότης.
صقوق صقوق, πλ. τοῦ صف .
صقه صقه, κ. صقه, ἀ. ἀνάκλιντρον.
صقي صقي, ἀ. διαυγής, ἐκλεκτός. الله — ὁ ἐκλεκτὸς Θεοῦ, ὁ Ἀδάμ.
صقيحه صقيحه, ἀ. ἐπιφάνεια· λεπίς· θυρόφυλλον· ἐπιδερμίς.
صقيحه صقيحه, ἀ. ξίφος πλατύ.
صقير صقير, ἀ. ἦχος ὀξύς· συρίζειν· σάπφειρος (λίθ. πολύτ.).
صقيق صقيق, τ. ἀναίσχυντος.
صقيه صقيه, θηλ. τοῦ صقي صقي.
صق صق, τ. συνεχής· πυκνός· صقيقا — λίαν συνεχῶς. صقيقا — σφιγκτός.
صقال صقال, τ. γένειον, πώγων. براقق — καὶ قوبرمك — ἀφίνειν γενειάδα. آغرمق ى — πολιοῦσθαι. الله ويرمك ى — δίδειν τὴν γενειάδα εἰς χεῖρα, ἄγεσθαι καὶ φέρεσθαι. — قره — آق ὁ γέρων καὶ ὁ νέος. دوكن — σκολόπενδρα (ἔντ.).
صقال صقال, ἀ. στίλβωσις.
صقال صقال, ἀ. στιλβωτής.
صقالو صقالو, τ. πωγωνοφόρος. — آق πολιόθριξ, γέρων.
صقچه صقچه, τ. ἀρκετὰ συχνὰ ἢ σφιγκτά· طوتق — κρατεῖν σφιγκτά. قوشمق — θαμίζειν παρά τινι, συνεχῶς βλέπειν τινά.
صقر صقر, ἀ. εἶδος ἱέρακος (πτ.).
صقرمق صقرمق, τ. ἴδε صيقشدرمق صيقشدرمق.
صقصقان صقصقان, ἴδε صاقسقان .
صقل صقل, ἴδε صقال صقال.
صقمق صقمق, ἴδε صيقمق صيقماق.
صق صق, τ. ἴδε صيق صيق.
صكل صكل, ἀ. σταφυλή.
صكاك صكاك, ἀ. ἀπόφασις δικαστική.
صكاك صكاك, ἀ. γραμματεὺς δικαστικός.
صكاك صكاك, πλ. τοῦ صك صك.
صكره صكره, τ. ὕστερον, κατόπιν. — اوغو καὶ — اوغلى τοῦ λοιποῦ, εἰς τὸ ἑξῆς. كى — ὁ ἑπόμενος· τελευταῖος. كيلر — οἱ ἑπόμενοι, διάδοχοι. يه قومق — καὶ براقق يه — ἀναβάλλειν. برآز — μετ' ὀλίγον. ايش بتدكدن

كاتوپين عورتى. دن كورمش — ὀψίπλουτος. — اك τέλος πάντων صكسار صكسار, ἀ. ἰκτίς (ζ.). ى — غر βرωμοϊκτίς (ζ.).
صكسون صكسون, ἴδε صامسون .
صكوك صكوك, πλ. τοῦ صك .
صلا صلا, ἀ. (παραφθ. τοῦ صلاة), προσευχή· προκήρυξις. وقتى — ἡ κατὰ πᾶσαν Παρασκευὴν πρὸ τῆς ὥρας τῆς προσευχῆς ὑπὸ τῶν μουεζίνιδων ἀπὸ τοῦ μιναρὲ ψαλλομένη ᾠδὴ πρὸς τιμὴν τοῦ Θεοῦ ἢ τοῦ προφήτου Μωάμεθ.
صلاب صلاب, π. ἀστρόλαβον.
صلابت صلابت, ἀ. σταθερότης· ἰταμότης· αὐστηρότης· τὸ ἄκαμπτον.
صلابتلو صلابتلو, τ. ἀτρόμητος.
صلات صلات ἢ صلاة صلات, ἀ. προσευχή· εὐλογία. — و السلام ال ἡ εὐλογία καὶ ἡ εἰρήνη. — ايتمك ادا προσεύχεσθαι.
صلاته صلاته, ξ. ἀβυρτάκη.
صلاح صلاح, ἀ. ἡ καλλιτέρα κατάστασις παντὸς, εὐθύτης· εἰρήνη· ἐλπίζειν εἰς τὴν μέλλουσαν σωτηρίαν. — و صلح ἡ συχία καὶ εἰρήνη. — اولمق ζῆν εἰρηνικῶς.
صلاحيت صلاحيت, صالاخيγέτ, ἀ. ἁρμοδιότης, ἱκανότης· δικαίωμα. — ى μὲ τί δικαίωμα ;
صلاخوان صلاخوان, صالاχάν, ἀ. μουεζίνης, ὁ ἐκ τοῦ μιναρὲ καλῶν τοὺς Μωαμεθανοὺς εἰς προσευχήν.
صلاخور صلاخور, صالاχόρ, ἴδε صلاحشور .
صلاته صلاته, صالάτα, ἴδε صلاه .
صلاموره صلاموره, صαλαμούρα, ἴδε صلامور .
صلامون صلامون, صαλαμόν, τ. καὶ يلى — ἀττακεύς (ἰχθ.). [χονίζειν.
صلب صلب, σάλπ, τὸ σταυρόνειν· ἀπαγ-
صلب صلب, σούλπ, ἀ. στερεός· σκληρός.
صلب صلب, σούλπ, ἀ. ὀσφύς (ἀνατ.)· ψόαι (ἀνατ.)· γόνος. [νατ.).
صلبه صلبه, σουλπέ, ἀ διαφανὴς χιτών (ἀ-
صلبى صلبى, σουλπί, ἀ. γνήσιος, νόμιμος, ἀληθής.
صلبيه صلبيه, σουλπιγέ, θηλ. τοῦ προηγ.
صلح صلح, σούλχ, ἀ. εἰρήνη· συνθήκη εἰρήνης· συνδιαλλαγή. كچ — συνάπτειν εἰρήνην· συνδιαλλάττεσθαι. معاهده سى — συνθήκη εἰρήνης. باغلمق — καὶ عقد — كچ συνάπτειν εἰρήνην. — طريقيله καὶ [λικῶς.
صلحاً صلحاً, σούλχαν, ἀ. εἰρηνικῶς, φι-
صلحا صلحا, σουλεχά, πλ. τοῦ صالح .
صلحنامه صلحنامه, σουλχναμέ, π. συνθήκη εἰρήνης.

صلصال صولصάλ, ἀ. δοχεῖον.

صلط σάλτ, τ. μόνος· μόνον.

صلع σαλά, ἀ. φαλακρότης· πτίλωσις (παθολ.).

صلعم σαλεαμέ, ἀ. συγκοπὴ τῆς φράσεως: صلى الله عليه و سلم ὁ Θεὸς εἴη αὐτῷ ἵλεως καὶ φυλάττοι αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ, τίθεται δὲ πάντοτε μετὰ τὸ ὄνομα τοῦ Μωάμεθ καὶ ἐν γένει παντὸς προφήτου.

صلوات σαλεβάτ, πλ. τοῦ صلاة σαλάτ. يمنى — λιχανὸς (δάκτυλος), ὃν οἱ Μουσουλμᾶνοι ὑψοῦσιν ἀπαγγέλλοντες τὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεως αὐτῶν. كتورمك — ἀπαγγέλλειν τὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεως συνισταμένην εἰς τὰς λέξεις لا اله الا الله محمد رسول الله οὐκ ἔστι Θεὸς εἰμὴ ὁ Θεὸς καὶ ὁ Μωάμεθ ἐστὶν ὁ προφήτης αὐτοῦ.

صلوة σαλάτ, ἴδε صلاة σαλάτ.

صله σαλά, ἀ. ἕνωσις· ἀναφορικὴ ἀντωνυμία (Γραμμ.).

صله σηλά, ἀ. πατρίς. — وطنى ال νοσταλγία (παθ.).

صلى σαλλά, ἴδε صلعم σαλεαμέ.

صليب σαλίπ, ἀ. σκληρός, δυνατός· ἐσταυρωμένος.

صليب σαλίπ, ἀ. εἰκὼν τοῦ ἐσταυρωμένου· σταυρός. — اهل σταυροφόρος.

صليبى σαλιπί, ἀ. Χριστιανός.

صم σούμμ, ἀ. κωφός. كم — κωφάλαλος. [κωφάλαλος.

صماء σαμμά, ἀ. πέτρα σκληρά·

صماخ σημάχ, ἀ. οὖς· ὀπὴ ὠτός (ἀνατ.). Πλ. صمخ, صمخ, صماخ καὶ اصمخه.

صمام σαμάμ, ἀ. ἔμβολον· πῶμα.

صمامت σαμαμέτ, ἀ. ἐμβόλιμος.

صمان σαμάν, τ. ἄχυρον. اوغريسى — Γαλαξίας (ἀστρ.).

صمانجى σαμανδζί, τ. ἀχυροπώλης.

صمانلى σαμανλή, τ. ἀχύρινος.

صمانى σαμανί, τ. ἀχυρόχρους.

صمت σάμτ, ἀ. σιωπή.

صمد σαμέδ, ἀ. ἀΐδιος, αἰώνιος (Θεός). [Θεῷ, θεῖος.

صمدانى σαμεδανί, ἀ. ὁ ἀνήκων τῷ

صمدانيت σαμεδανιγέτ, ἀ. αἰωνιότης Θεοῦ, ἀϊδιότης.

صمصام σαμσάμ, ἀ. ξίφος κοπτερόν.

صمغ σάμγ, κ. ζάμκ, ἀ. κόμμι. — عربى κόμμι ἀραβικόν. نقطى — κόμμι ὑπερικόν. [τῶν ὤτων.

صملاخ σαμλάχ, ἀ. κυψέλη, ῥύπος

صمم σαμέμ, ἀ. κώφωσις.

صموت σαμούτ, ἀ. σιωπηλός.

صموت σουμούτ, ἀ. σιωπᾶν.

صموغ σουμούγ, πλ. τοῦ صمغ.

صموم σομούμ, ἴδε صوموم.

صميم σαμίμ, ἀ. τὸ βάθος, ὁ μυχός (καρδίας). القلب — عن ἐκ βάθους καρδίας.

صميمى σαμιμί, ἀ. ἐγκάρδιος.

صناب σηνάπ, ἀ. σίνηπι (φ.).

صنادد σαναδίδ, πλ. τοῦ صنديد.

صناديق σηναδήκ, πλ. τοῦ صندوق.

صنار σηνάρ, ἀ. πλάτανος (φ.).

صناع σαννά', ἀ. τεχνίτης, καλλιτέχνης.

صناع σουννά', πλ. τοῦ صانع σανί'.

صناعت σαναάτ, ἀ. τέχνη, ἐπάγγελμα, ἐπιτήδευμα.

صناعى σανα'ί, τ. τεχνητός.

صنامق σηναμάκ, τ. δοκιμάζειν, λαμβάνειν πεῖραν. [σμένος.

صنامش σηναμήξ, τ. δεδοκιμα-

صنائع σηναί', πλ. τοῦ صناعت.

صناره σανπαρέ, ἴδε سپاره.

صنتور σαντούρ, ἴδε صنطور σαντούρ.

صندال σανδάλ, τ. λέμβος.

صندالیه σανδάλγια, ἴδε صندليه.

صندرمق σηνδηρμάκ, τ. διαρρηγνύειν, σκορπίζειν.

صندق σανδούχ, ἴδε صندوق σανδούχ.

صندل σανδάλ, ἀ. ξύλον σανταλου. اغاجى — σαγάλγηνος (φ.).

صندليه σανδάλγια, τ. ἕδρα, καθέκλα.

صندوق σανδούχ, ἀ. κιβώτιον· ταμεῖον. امينى — ταμίας.

صندوقچى σανδουκτσή, τ. κιβωτοποιός· κιβωτοπώλης.

صندوقكار σανδουκκιάρ, π. ταμίας.

صندوقه σανδουκά, τ. μαυσωλεῖον.

صنديد σηνδήδ, ἀ. ἀρχηγός, ἡγεμών.

صنطه σάντ, ἀ. ἀκακία (φ.).

صنطور σαντούρ, τ. ψαλτήριον (μουσ.).

صنع σούν', ἀ. ἔργον· ἐργόχειρον· τακτοποίησις. الهى — ἔργον θεῖον, Θεοῦ.

صنعت σαν'άτ, κ. ζαν'άτ, ἀ. ἐπιτήδευμα, ἐπάγγελμα· τεχνούργημα. — اهل καὶ

صنعتچى σαν'αττσί, τ. καὶ

صنعتكار σαν'ατκιάρ, π. τεχνίτης· βιομήχανος.

صنعتلو σαν'ατλύ, τ. τεχνικός.

صنعى σουν'ί, ἀ. τεχνητός.

صنغين σηνγήν, ἴδε صينغين σηνγήν.

صنف σήνφ, ἀ. τάξις· εἶδος.

صنم σανέμ, ἀ. ὁμοίωμα, εἴδωλον. پرست — εἰδωλολάτρης.

صنمق σηνμάκ, ἴδε صيمق σηνμάκ.

صنو σήνβ, ἀ. κλάδος· ὅμοιος· ἀδελφός. Πλ. صنوان.

صنوبر σανεβπέρ, ἀ. κῶνος, στρό-
βιλος. — شجر πίτυς (φ.).
صنوف σουνούφ, πλ. τοῦ صنف .
صنيع σανί', ἀ. πρᾶξις, ἔργον, τε-
χνούργημα· τεχνίτης.
صنيعه σανι'ά, θηλ. τοῦ προηγ
صو σού, τ. ὕδωρ· χυμός· ποτα-
μός· στίλβη. — باشی πηγὴ ὕ-
δατος. — باصمق κατακλύζειν.
— دن ψευδής, πλαστός. —
كروزى θάλικτρον (φ.). — مرمرى
ἀλάβαστρον. — ويرمك ποτί-
ζειν· βάπτειν (χάλυβα). — ينجه
كيتمك πράττειν κατὰ τὰς ἰδιο-
τροπίας του. — يولی ὑδραγω-
γεῖον· ὑπόνομος. — يی سرت ὀρ-
γίλος. — آری ὕδωρ διαυγές.
— آقار ὕδωρ ῥευστόν. ايجه‌جك
— ὕδωρ πόσιμον. — ايلق ὕ-
δωρ χλιαρόν. — يی آرپه ζῦθος.
— يی اوزوم γλεῦκος. — يولجی
ὑδραγωγός. — صيغيری βούβα-
λος (ζ.). — دكرمنی νερόμυλος.
— طاشماسی πλήμμυρα. — يی آغز
σίελος. — دوكمك χύνειν ὕδωρ.
οὐρεῖν. — يی يوز αἰδώς· δόξα.
صوا σοβά, τ. ἴδε صيوا σηβά.
صواب σαβάπ, κ. σεβάπ, ἀ. ἐπανόρ-
θωσις· εὐθύτης, δικαιοσύνη· ἀ-
γαθοεργία. — خطا καὶ خطا
— فهرستی πίναξ παροραμάτων.
صوابديد σαβαπεδ.δ, π. ἐγκεκριμένος.
صوابلو σαβαπλή, κ. σεβαπλή, τ.
εὐθύς, δίκαιος· ἄξιος ἀμοιβῆς.
صوات σαβάτ, τ. μίλτος.
صوارم σαβαρίμ, πλ. τοῦ صارم .
صوارمق σουβαρμάκ, τ. ποτίζειν.
صواش σαβάς, τ. πόλεμος, μάχη.
صواشجی σαβασδζί, τ. πολεμιστής·
στρατιώτης.
صواشمق σαβασμάκ, τ. μάχεσθαι·
παλαίειν· καταγίνεσθαι.
صواعق σαβαή'κ, πλ. τοῦ صاعقه .
صواق σαβάκ, τ. καταρράκτης.
صوالج σαβαλίδζ, πλ. τοῦ صولجان .
صوالح σαβαλήχ, πλ. τοῦ صالحه .
صوامع σαβαμή', πλ. τοῦ صومعة .
صوان σαβάν, ἀ. πυρίτης (λίθος)·
κιβώτιον.
صوامق σηβαμάκ, ἴδε صيوامق .
صوب σάβπ, ἀ. μέρος· διεύθυνσις.
صوبا σόπα, τ. θερμάστρα· χειμάδιον.
صوبندی σουπενδί, π. ὑδροφράκτης,
ὑδραγωγεῖον.
صوپ σόπ, τ. οἰκογένεια· κατα-
γωγή. — صوی γενεά
صوپا σόπα, τ. ῥόπαλον. — آتق
ῥοπαλίζειν.
صوپاپ σουπάπ, ξ. βύσμα· ἐπιστό-
μιον, δικλείς.

صوپره σουπαρά, τ. βιβλιάριον.
صوت σάβτ, ἀ. ἦχος, φωνή. اعلان
— ايتمك ὑψοῦν τὴν φωνήν. —
رديه παραφωνία.
صوج σούδζ, ἴδε صوچ σούτς.
صوجوق σουδζούκ, τ. ἀλλᾶς.
صوچ σούτς, τ. πταῖσμα· ἁμάρτημα.
صوچسز σουτσσήζ, τ. ἀθῷος. [της.
صوچسزلق σουτσσηζλήκ, τ ἀθωό-
صوچلو σουτσλού, τ. πταίστης,
ἔνοχος.
صوده σόδα, ξ. σόδα (μεταλλ.).
صوديوم σοδ ούμ, ξ. σόδιον (μεταλλ.).
صور σούρ, ἀ. σάλπιγξ.
صور σουβέρ, πλ. τοῦ صورت .
صوراق σουράκ, τ. ζήτημα· νέον,
εἰδοποίησις.
صورت σουρέτ, ἀ. μορφή· σχῆμα·
τρόπος· εἰκών· ἀφομοίωμα·
προσωπίς· ἀντίγραφον· ὑπόθε-
σις· περίπτωσις· τὸ φαινόμενον.
— چيقارمق καὶ — آلمق μορφοῦν·
ἀπεικονίζειν· ἀντιγράφειν. —
كوسترمك καὶ — ياپمق δεικνύειν
δυσαρέσκειαν πρός τινα. — ی
تبديل ايتمك μεταμφιεννύναι· με-
τασχηματίζεσθαι. — اصليه πρω-
τότυπον. — جميله ὡραία εἰκών.
بو — ده οὕτω, ὧδε. بو — ده ἐν
τοιαύτῃ περιπτώσει, τότε.
صورتا σούρεττεν, κ. σούρετα, ἀ.
ἐξωτερικῶς, φαινομενικῶς.
صورتپذير σουρέτ-πεζίρ, π. ὁ λαμ-
βάνων μορφήν, σύστασιν. —
اولمق πραγματοποιοῦσθαι.
صورتبند σουρέτ-πένδ, π. καὶ
صورتجی σουρεττσί, τ. ζωγράφος.
صورتسز σουρετσήζ, κ. σουρατσήζ,
τ. δυσειδής· ἀναίσχυντος.
صورش σορούς, τ. ἐρώτησις.
صورشدرمق σορουσδηρμάκ, τ. ἐρω-
τᾶν, βάλλειν ἄλλους νὰ ἐρω-
τήσωσι, διερωτᾶν.
صورشمق σορουσμάκ, τ. ἐρωτᾶσθαι
(ἀλληλοπαθ.).
صورغوچ σουργούτς, τ. θύσανος, ἐ-
πίκρανον.
صورغون σοργούν, τ. ἰτέα ἡ αἰ-
γυπτία (φ.).
صورمق σορμάκ, τ. ἐρωτᾶν· ἐκμυζᾶν.
صوروتغان σουρουτγάν, τ. σκυθρω-
πός. [ζειν.
صوروتمق σουρουτμάκ, τ σκυθρωπά-
صوروق σορούκ, τ. ζήτημα. — كونی
ἡ ἡμέρα τῆς Δευτέρας Πα-
ρουσίας. [νομενικός.
صوری σουρί, ἀ. ἐξωτερικὸς, φαι-
صوری σουρί, ἀ. χωνοειδής (βοτ.).
صوس σούς, τ. σιωπηλὸς, σιωπῶν.
— καὶ — اول σιωπή! σιώπα!

σουσατμάκ, τ. προξενεῖν δίψαν.
σουσάκ, τ. διψαλέος· κάδος.
σουσάμ, τ. σήσαμον (φ.).
σουσαμάκ, τ. διψᾶν.
σουσαμμά, τ. ἀδιψία (ἰατρ.).
σουσούζ, τ. ἄνυδρος, διψαλέος.
σουσουζλούκ, τ. δίψα
σουσμάκ, τ. σιωπᾶν.
σογάν, τ. κρόμμυον. — βολβός.
σογανλήκ, τ. κρομμυών.
σογουτμάκ, τ. ψυχραίνειν.
σουγούκ, τ. ψῦχος· ψυχρός.
— αυρμ — παγόνειν (ἐπὶ φυτῶν).
— αλ — καὶ [νειν.
σουκλαμάκ, τ. κρυόσκώληξ. — ωλ — θηράνθεμις, ἑλμινθοβότανον (φ.).
σουγούμ, τ. κόρος, ἄση.
σουγουμάκ, τ. ψυχραίνεσθαι.
σόφ, ἀ. ἔριον· λίνος.
σόφ, τ. ὕφασμα ἐριοῦχον.
σοφά, τ. ἴδε σοφφέ.
σοφτά, ἴδε σοχτά.
σοφρά, ἴδε σοφρά.
σοφί, ἀ. ἐριουργής, μάλλινος.
σοφή, κ. σοφού, ἀ. ἀσκητής Μουσουλμᾶνος· εὐλαβής. — ψευδεύλαβής. Πληθ. صوفيون , صوفيين καὶ صوفيان .
σοφουλήκ, τ. ὑπερβολικὴ εὐσέβεια ἢ εὐλάβεια. — ψευδεύλαβής.
σοκάκ, ἴδε σοκάκ.
σοκανμάκ, τ. παραπονεῖσθαι.
σοκουδημάκ, τ. παρεισάγειν· συνωθεῖν.
σοκουσμάκ, τ. παρεισάγεσθαι· συνωθεῖσθαι.
σοκλουγάν, τ. ὁ παντοῦ εἰσδύων· ῥᾳδιουργός.
σοκουλμάκ, τ. εἰσάγεσθαι, ἀναμίγνυσθαι πανταχοῦ· ἐπιχειρεῖν.
σοκούμ, τ. ἔμπηξις· εἰσαγωγή· ἔνθεσις, βλωμός. — ς — ἡ ἄκρα τῆς νωτιαίας ἀκάνθης (ἀνατ.). [ιστᾶν.
σοκμάκ, τ. εἰσάγειν· συνσοκού, τ. ῥάβδος, ῥαπίς.
σόν, τ. τελευταῖος. — φθινόπωρον. — τελευταία πνοή, ἀγωνία. — ἐκπνέειν. — διὰ τελευταίαν φορὰν, τελευταῖον.
σόν, τ. τέλος· ἐσχατιά· ὕστερον, κ. ἄκλουθον (ἀνατ.)· ἔχβασις.
سوكره σόρα, ἴδε سكره σόρα.
سوكندو σονουνδά, τ. ἐπὶ τέλους.
سول σόλ, τ. ἀριστερός· τὸ ἀριστερὸν μέρος. — صاغه τῇδε κἀκεῖσε, ἀσκόπως — دن كيرو στρέψατε πρὸς τὰ ἀριστερά.
سولاتمق σουλατμάκ, τ. ποτίζειν δι' ἄλλου.
سولاق σολάκ, τ. ἀριστερόχειρ· τοξότης, ἄλλοτε σωματοφύλαξ τοῦ Σουλτάνου ἐκ τοῦ τάγματος τῶν Γενιτσάρων· ἀλλοιούμενος (ἐπὶ χρώματος).
سولاق σουλάκ, τ. ὑδατώδης. [δεύειν
سولامق σουλαμάκ, τ. ποτίζειν, ἀρσولت σαβλέτ, ἀ. ἔφοδος, ἐπίθεσις.
سولتان σολτάτ, ξ. στρατιώτης.
سولجان σαβλεδζάν, ἀ. ἴδε چوكان .
سولغان σολουγάν, ἴδε صولغان .
سولق σολούκ, ἴδε صولق صولوك.
سولق σολμάκ, τ. μαραίνεσθαι· ὠχριᾶν· ἀλλοιοῦσθαι. — ἀμάραντον (φ.).
سولمق σολουμάκ, ἴδε صولمق .
سولو σουλού, καὶ
سولى σουλού, τ. ὑδατώδης, χυμώδης, ζωμερός.
سولوجه σουλουδζέ, τ. ψωροφύτης,

κ. ἀμπέλι (παθ.)· ἀχώρ (παθ.).
سولوجه σουλουδζέ, τ. ὑδατώδης πως.
سولغان σολουγάν, τ. ἀσθματικός.
سولق σολούκ, τ. ὠχρός.
سولوق σολούκ, τ. ἀναπνοή. — صولوغنه σπουδῇ, ταχέως. — آلق καὶ
سولوقلامق σολουκλαμάκ, τ. ἀναπνέειν.
سولومق σολουμάκ, τ. πνευστιᾶν, ἀσθμαίνειν.
سولومه σολουμέ, τ. ἆσθμα (παθ.).
سوم σάβ, ἀ. νηστεία. — طوتمق — νηστεύειν.
سوم σάβ, τ. στερεὸς, ὀχυρός.
سوم σούμ, τ. σωρὸς, τὸ ὅλον.
سومار σουμάρ, τ. μέτρον σίτου, ἰσοδυναμοῦν πρὸς 12 κοιλά.
سوماط σουμάτ, ἴδε سماط σιμάτ.
سوماق σεμάκ, τ. ῥοῦς (φ.).
سوماكى σομακί, τ. πορφυρίτης (λίθ.)
سومبره σόμπρα, τ. σμύρις.
سومورتمق σομουτμάκ, ἴδε صومغه .
سومورداغق σομουρδανμάκ, τ. ἴδε صومورداغق . [ζειν.
سومورمق σομουρμάκ, τ. σκυθρωπάσومعه σαβμά', καὶ
صومعه σαβμε'ά, ἀ. ἐκκλησία· μονή. — نشين — μοναχὸς, καλόγηρος.

صومونمق σομουτμάκ, τ. ἴδε صومق.
صومورمق σομουρδανμάκ, τ. ὑποτονθορύζειν.
صومون σομούν, τ. ἀκροβελίας.
صومه σουμέ, τ. ματαιότης.
صون σάβν, ἀ. προφύλαξις· προστασία.
صونتراش σουμτράς, ἴδε سمتراش.
صونتورلو σοντουρλού, τ. ἀπροκαλύπτως.
صوندورمق σουνδουρμάκ, τ. τανύειν, παρατείνειν.
صوندرمه σουνδουρμά, τ. προστέγασμα· παράπηγμα. [ταλωτοῦ.
صونطراج σουνδράζ, τ. ξεστὴρ πε-
صونطور σουντούρ, τ. ἁλαλαγμός· εὐκλεια.
صونغور σουνγούρ, τ. κίρκος (πτ.). — ه‌ڤره ἀστερίας (πτ.). — گاڤ γυποϊέραξ (πτ.).
صونق σονήκ, ἴδε صونق σονήκ.
صونمق σονμάκ, τ. τανύειν, παρουσιάζειν. [μαυροῦσθαι.
صونمق σονμάκ, τ. σβεννύναι· ἀ-
صونه σούνε, τ. φασιανός (πτ.).
صونيق σονήκ, τ. χλωμός, ὠχρός.
صوه σηβά, ἴδε صيوه σηβά.
صوى σόγ, τ. οἰκογένεια· καταγωγή· εἶδος.
صوبحى σογουδζού, τ. ὁ ἀπογυμνῶν, λῃστής. ى — ڤق τυμβωρύχος.
صويش σογούς, τ. λῄστευσις· ἀπογύμνωσις.
صويطرى σοϊταρί, τ. γελωτοποιός.
صويغو σοϊγκούν, τ. λῃστεία· λεηλασία. ىمق — λῃστεύεσθαι.
صويه σοϊκά, τ. δελεάστρα· ἔνδυμα.
صويلمق σοϊλμάκ, τ. ἀπογυμνοῦσθαι· ἐκδέρεσθαι. [δέρειν.
صويمق σοϊμάκ, τ. λῃστεύειν· ἐκ-
صوينده σοϊνδή, τ. φλοιός· λεία.
صوبخق σογουνμάκ, τ. ἐκδύεσθαι.
صوبرچ σαχαρίδζ, πλ. τοῦ ڤمه.
صوبال σαχχάλ, ἀ. ὁ χρεμετίζων.
صوبه σαχπά, ἀ. ὑπέρυθρος· οἶνος.
صوبر σήχρ, ἀ. συγγένεια· ἀγχιστεία· γαμβρός· πενθερός.
صوبره σουχερά, πλ. τοῦ προηγ.
صوبريت σηχριγέτ, ἀ. ἀγχιστεία· συγγένεια.
صوبرينجز σαχρίνδζ, κ. σαρνίδζ, ἀ. κινστέρνα· δεξαμενή.
صوبريجز σαχρίδζ, ἀ. συνών. τοῦ πρ.
صوبيل σαχίλ, ἀ. χρεμετισμός.
صياد σαϊγιάδ, ἀ. κυνηγός· ἁλιεύς.
صيادت σαγιαδέδ, ἀ. θήρα· ἁλιεία.
صياغ σαϊγιάγ, ἀ. χρυσοχόος.
صياغت σαϊγιαγάτ, ἀ. χρυσοχοϊκή.
صيام σηγιάμ, ἀ. νηστεία.

صيانت σηγιανέτ, ἀ. ὑπεράσπισις, διατήρησις. [κτικῶς.
صيانمق σηγιάνετεν, ἀ. προφυλαπ-
صيت σήτ, ἀ. φωνή· φήμη· εὔκλεια.
صيتمه σητμά, ἴδε ايصيتمه ἰσητμά,
صيجاق σηδζάκ, ἴδε ايصيجاق ἰσηδζάκ.
صيچان σητσάν, τ. μῦς, ποντικός (ζ.). ڤيانى — καὶ غيلوزان — μυάγρα. اوق — ἀρσενικόν (χημ.). ى — ىلمۏس ἀρουραῖος. ى — ر ἀσπάλαξ, τυφλοπόντικος. طاغ ى — μυωκτός. ى — چول ἀγρόμυς. ى — خرمان φαιόμυς. قير ى — βοωμοϊκτίς.
صيچانجيل σητσανδζίλ, τ. ἰκτῖνος (πτ.)
صيچ σαΐχ καὶ
صيچان σαϊχάν, καὶ [γή.
صيحه σαϊχά, ἀ. ἀναφώνησις, κραυ-
صيد σάϊδ, ἀ. θήρα· ἁλιεία.
صيدلانى σαϊδλανί, ἀ. φαρμακοποιός.
صيدله σαϊδλέ, ἀ. φαρμακοποιία.
صيراف σαγιράφ, καὶ
صيرافى σαγιραφί, ἴδε صراف σαράφ.
صيرقمق σηρκητμάκ, τ. χέειν, ἐκχέειν. [γειν· ὀλισθαίνειν.
صيرلمق σηγιρλμάκ, τ. ὑπεκφεύ-
صيرم σηρήμ, τ. μάστιξ.
صيرمق σηγιρμάκ, τ. ξιφουλκεῖν· ἐκδέρειν· τρέχειν.
صيرمه σήρμα, τ. χρυσήλατον.
صيرمه‌كش σηρμακές, ἴδε كش.
صيرورت σαϊρουρέτ, ἀ. τὸ εἶναι, τὸ ὑπάρχειν.
صيريق σηρήκ, τ. κοντάρι.
صيرديرمق σηζδηρμάκ, καὶ
صيرزمق σηζηρμάκ, τ. στραγγίζειν.
صيرلامق σηζλαμάκ, τ. πονεῖν, κεντεῖν.
صيرلامه σηζλαμά, τ. νυγμός.
صيرلدى σηζηλδή τ. πόνος· θόρυβος· ψιθυρισμός· γογγυσμός.
صيرمق σηζμάκ, τ. στάζειν, σταλάζειν· ἰδροῦν. [ροή· ῥοή-
صيرنده σηζηνδή, τ. ἐφίδρωσις· ἐκ-
صيرى σηζή, τ. πόνος· νευραλγία, ῥευματισμός (παθ.)· θλῖψις.
صيسقه σησκά, τ. ὕδρωψ (παθ.).
صيصلق σησλήκ, ἴδε اصلق ἰσλήκ.
صيغ σήγ, τ. ἀβαθής (ἐπὶ θαλάσσης). اورمق — ἐξοκέλλειν.
صيغه σηγά, πλ. τοῦ صيغه σηγά.
صيغامق σηγαμάκ, τ. ἀνασύρειν, ἀνυψοῦν· τρίβειν, ἐντρίβειν.
صيغانمق σηγανμάκ, τ. ἀνασύρεσθαι· προαλείφεσθαι.
صيغشدرمق σηγηδδηρμάκ, τ. χωρεῖν που.
صيغشمق σηγηδμάκ, τ. χωρεῖν.
صيغمق σηγμάκ, τ. χωρεῖν, περιέχεσθαι.

صيغەچ σηγηνής. τ. καὶ صيغەچى χ ἄσυλον, καταφύγιον.

صيغنق σηγηνμάκ, τ. προφυλάττεσθαι, προσφεύγειν, ζητεῖν ἄσυλον. صيغندى الله Θεὸς φυλάττοι! [ταφύγιον.

صيغه σηγηνμά, τ. καταφυγή· καصيغه σηγά, ἀ. ἔγκλισις (Γραμμ.)· τρόπος, μέθοδος.

صيغير σηγήρ, τ. βοῦς (ζ.). ى — βόϊον (κρέας). ى‌وچ — βουκόλος. صوريى — βουκόλιον. دى — βούγλωσσον. (φ.) آغيلى — βουστάσιον. ى‌وز — ἀνθεμίς, κ. χαμαίμηλον (φ.). قوروغى — φλόμος, θρυαλλίς (φ.). صو — βούβαλος (ζ.). [λος.

صيغيرجاج σηγηρτμάδζ, τ. βουκόصيغيرجق σηγηρδζήκ, τ. καὶ قوشى — ψάρ, κ. ψαρῶνι (πτ.).

صيغيرجى σηγηρδζή, τ. βουκόλος.

صيغيرلق σηγηρλήκ, τ. βλακεία, μωρία.

صيغين σηγήν, τ. ἀλκή (ζ.).

صيف σάγιφ, ἀ. θέρος.

صيفى σαγιφί, ἀ. θερινός.

صيفيه σαγιφιγέ, ἀ. ἔπαυλις.

صيق σήκ, τ. συνεχής· πυκνός· στενός. —— συνεχῶς. [σθαι.

صيقالق σηκαλμάκ, τ. συμπυκνοῦ-

صيقدرمق σηκηδδηρμάκ, τ. στενοχωρεῖν, πιέζειν.

صيقدرىجى σηκηδδηρηδζή, τ. ὁ στενοχωρῶν, πιέζων.

صيقشمق σηκηδμάκ, τ. βιάζεσθαι· πιέζεσθαι (μέσ. ἀλληλοπ.).

صيقل سايكل, ἀ. στίλβωσις·στίλβωτρον. [συχνός.

صيقلاشمق σηκλαδμάκ, τ. γίνεσθαι

صيقلام σηκλάμ, τ. βεβρεγμένος. — مر καταβεβρεγμένος.

صيقلامق σηκλαμάκ, τ. στενάζειν· κλαίειν.

صيقللامق σηκηλλαμάκ, τ. στιλπνοῦν· λεαίνειν.

صيقلق σηκηλμάκ, τ. βιάζεσθαι, στενοχωρεῖσθαι.

صيقمق σηκμάκ, τ. σφίγγειν, συνθλίβειν· πιέζειν· στενοχωρεῖν.

صيقلقلق σηκηλμακλήκ, τ. πίεσις, στενοχωρία.

صيقندى σηκηνδή, τ. στενοχωρία, θλῖψις, ἀμηχανία. ى‌وچ — ἐνοχλητικός, ὀχληρός. سى — جان ὄχλημα, θλῖψις.

صيقنق σηκηνμάκ, τ. ἀγωνίζεσθαι· προσπαθεῖν.

صيق سۆكى, τ. σφιγκτός· στενός· αὐστηρός· σφιγκτὰ, αὐστηρῶς. قومق يه — στενοχωρεῖν,

πιέζειν. كسمك — πνέειν σφοδρῶς. طوتمق — κρατεῖν σφιγκτά· ἐπιτηρεῖν αὐστηρῶς. —— كلمك καὶ يى كورمك — βιάζεσθαι. يى جكمك — ἐπιτιμᾶσθαι. — قورى پوريتيدوبولۀ ἄνευ σφαίρας.

صيقيلامق σηκηλαμάκ, τ. στενοχωρεῖν, συστέλλειν.

صيمزمق σημηζμάκ, ἴδε صيندرمق.

صيمق σημάκ, τ. διαλύειν· συντρίβειν· φονεύειν.

صينار σηνάρ, τ. ὁμογενής· ἔμπειρος, συνήθης.

صينامق σηναμάκ, τ. δοκιμάζειν.

صيندرغى σηνδηργή, τ. πεδίον τῆς μάχης. [συντρίβειν.

صيندرمق σηνδηρμάκ, τ. διαλύειν·

صيندى σηνδή, τ. μεγάλη σμίλη.

صينغين σηνγκήν, τ. διεσκορπισμένος. اطلر —ἀρχιπέλαγος.

صينغين σηνγήν, τ. φιλήσυχος.

صينق σηνμάκ, τ. διαλύεσθαι· συντρίβεσθαι·καταστρέφεσθαι.

صيوا σηβά, τ. κονίαμα.

صيواجى σηβαζή, τ. ὁ ἀλείφων τὸν τοῖχον μὲ κονίαμα.

صيواشمق σηβαδμάκ, τ. χρίεσθαι· μολύνεσθαι· διαφθείρεσθαι.

صيواشق σηβαδήκ, τ. κεχρισμένος, ἐπίχριστος· μεμολυσμένος· διεφθαρμένος.

صيوامق σηβαμάκ, τ. κονιᾶν· χρίειν· μολύνειν· ῥυπαίνειν.

صيوامه σηβαμά.τ. χρίσις·κονίασις.

صيوان σηβάν, ἀ. σκιὰς, πέτασος.

صيود ساڭيۇد, ἀ. κύων κυνηγετικός.

صيوشق σηβηδήκ, ἴδε صيواشق.

صيويق σηβήκ, τ. γλίσχρος,γλοιός.

صيرمق σηγιρμάκ, ἴδε صيرمق.

ضبطی ζαπτί, ἀ. ἀστυνομικός.
ضبطیه ζαπτιγέ, ἀ. ἀστυνόμος· χωροφύλαξ. — قپوسی — ἀστυνομία. ضابطی — καὶ مشیری — ὑπουργὸς τῆς ἀστυνομίας.
ضبع ζάπ', ἀ. βραχίων (ἀνατ.)· μασχάλη (ἀνατ.). Πλ. اضباع.
ضبع ζαπί', ὕαινα (ζ.). Πλ. ضباع.
ضجر δάζο, καὶ
ضجرت δουδζρέτ, ἀ. θλῖψις· πίεσις.
ضحك δάχκ, ἀ. γελᾶν· γέλως.
ضحکه δουχκέ, ἀ. χλευάζων.
ضحوه δαχβέ, ἀ. ὁ ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου χρόνος.
ضحی δουχά, ἀ. ὁ μεταξὺ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου καὶ τῆς ἐνδεκάτης πρὸ μεσημβρ. χρόνος.
ضحیه δουχγέ, ἀ. θῦμα.
ضخامت δαχαμέτ, ἀ. εὐσαρκία.
ضخم δαχήμ, ἀ. παχὺς, εὔσαρκος.
ضد ζήδ, κ. ζήττ, ἀ. ἐναντίος· δυσμενής· ὁ ἀντιτασσόμενος. — ضه — βία τινός. كيمك ضه — ἀποστρέφεσθαι. كيمك ضه — ἀντιπράττειν τινί. ضموم — ἀντιφάρμακον.
ضدلق ζηδλήκ, κ. ζητλήκ, τ. καὶ
ضدیت ζηδηγέτ, κ. ζητηγέτ, ἀ. ἀντίπραξις· ἀνταγωνισμός.
ضرر δάρρ, κ. ζάρρ, ἀ. κακὸν, ζημία.

ضاغوط ضاحك

ضاحكه δαχηκέ, θηλ. τοῦ προηγ.
ضاحیه δαχηγέ, μέρος χώρας· φανερός.
ضاحیةً δαχήγετεν, ἀ. φανερῶς.
ضاد δάδ, ἀ. ὄν. τοῦ γράμματος ض
ضار δάρρ, ἀ. ἐπιβλαβής.
ضارب δαρίπ, ἀ. ὁ τύπτων. Πλ. ضراب, ضاربون καὶ ضیان.
ضاعف δάαφε, ἀ. γ' ἐν. πρόσωπον τῆς ὁριστικῆς ἐκλαμβανόμενον ἀντὶ εὐκτικῆς ἐπὶ εὐχῆς ἐν τῇ φράσει: الله اجلاله — Κύριος διπλασιάσαι (αὐξάνοι) τὸ μεγαλεῖον αὐτοῦ.
ضاغط δαγήτ, ἀ. πιεστής· ἐπόπτης.
ضاغن δαγήν, ἀ. ἰσχυρογνώμων.
ضاغوط δαγούτ, ἀ. πνιγαλίων, ἐφιάλτης.

ضاحك δαχήκ, ἀ. ὁ γελῶν.

ضاد

ض

(باب الضاد)

ضاد δάτ, δέκατον πέμπτον μὲν γράμμα τοῦ ἀραβικοῦ, δέκατον ὄγδοον δὲ τοῦ τουρκοπερσικοῦ ἀλφαβήτου. Ἀριθμητικῶς, κατὰ τὸ ابجد (ἐπόζεδ), ἰσοδυναμεῖ τῷ 800· ἀντιστοιχεῖ δὲ τῷ παρ' ἡμῖν ζ, καὶ σπανίως τῷ γαλλικῷ d.
ضابط ζαπίτ, ἀ. ἄρχων, ἀρχηγός· ἀξιωματικός. الكل — κύριος τῶν πάντων, Θεός.
ضابطان ζαπιτάν, πλ. τοῦ προηγ.
ضابطلق ζαπιτλήκ, τ. θέσις ἢ ἀξίωμα τοῦ ضابط ζαπίτ· ἱκανότης εἰς τὸ ἄρχειν.
ضابطه ζαπιτά, ἀ. κανὼν, τάξις· ἀστυνομικὴ ἐπιτήρησις.

ضرار ζαρρά, ἀ. ζημία, συμφορά.
ضراس δηρᾶς, ἀ. ὀδοντόπονος (παθ.)· αἱμωδία (παθ.).
ضراعت δαραάτ, κ. ζαραάτ, ἀ. ταπεινότης, ὑποταγή.
ضرب δάρπ, κ. ζάρπ, ἀ. τὸ παίειν· κτύπος· πολλαπλασιασμός (ἀριθμ.)· ἰσχύς, σθένος.
ضرب δούριπε, ἀ. ἐκόπη, ἐχαράχθη. في قسطنطنيه — ἐκόπη, ἐχαράχθη ἐν Κωνσταντινουπόλει (λέξεις κεχαραγμέναι ἐπὶ τῶν τουρκικῶν νομισμάτων). كيه — νομισματοκοπεῖν· πολλαπλασιάζειν (ἀριθμ.). مثل — παροιμία. — دار الـ νομισματοκοπεῖον.
ضربات δαρπάτ, πλ. τοῦ ضرب.
ضربان δαρπάν, ἀ. περιοδεία· σφυγμός (ἰατρ.).
ضربخانه ζαρπχανέ, π. νομισματοκοπεῖον.
ضربه δαρπέ, ἀ. κτύπος, κτύπημα.
ضرر ζαράρ, ἀ. ζημία, ἀδίκημα, ἀπώλεια. كيه — καὶ كورمك — ζημιοῦσθαι. — چكرمك προξενεῖν ζημίαν. قيلمق — δὲν βλάπτει. ضررلو —ζημιωθείς, ὑποστὰς ζημίας. يوق — ἀποζημίωσις.
ضرارًا ζαράρεν, ἀ. μετὰ ζημίας.
ضرسز ζαραρσήζ, τ. ἀβλαβής· μέτριος.
ضرلشمق ζαραρλαϑμάκ, τ. βλάπτεσθαι (ἀλληλοπ.).
ضرلو ζαραρλού, τ. ἐπιζήμιος.
ضرس δήρς, ἀ. ὀδούς· μυλόδους. — الحلم σωφρονιστήρ ὀδούς).
ضرط ζάρτ, ζούρτ, ἀ. τὸ ἀποπέρδειν.
ضرطه ζάρτα, ἀ. ποροδή.
ضرع ζάρ', ἀ. μαστός (ζώου).
ضرغام ζηργάμ, ἀ. λέων (ζ.).
ضروب δουρούπ, πλ. τοῦ ضرب.
ضروراب ζαρουράτ, πλ. τοῦ ἑπομ.
ضرورت ζαρουρέτ, ἀ. ἀνάγκη· τὸ ἐπεῖγον τῶν πραγμάτων· ἔνδεια, πτωχεία. حال — τὸ ἐπεῖγον τῆς περιστάσεως· ἀνάγκη. ايله — καὶ حسبيله — καὶ
ضرورة ζαρούρετεν, ἀ. κατ' ἀνάγκην
ضروري ζαρουρί, ἀ. ἀναγκαῖος, ἐπείγων· πρόϑηλος. — كال — ἀναγκαίως, κατ' ἀνάγκην. يا موسى — ἐκὼν ἄκων.
ضروريات ζαρουριγιάτ, πλ. τοῦ πρ. πράγματα ἀναπόφευκτα.
ضروس δουρούς, πλ. τοῦ ضرس.
ضرير δαρίρ, ἀ. τυφλός· ἀσθενὴς τὸ σῶμα. [βα(φ.).
ضريع ζαρί, ἀ. λαψάνη, κ. βροῦ-
ضعاف ζηʼάφ, πλ. τοῦ ضعيف ζαʼίφ.

ضعف ζάʼφ, ἐξασθένησις. معده — ἀδυναμία στομάχου (παθολ.). بصر — μυωπία (παθολ.).
ضعف δήʼφ, ἀ. διπλοῦς.
ضعفاء ζουαφά, πλ. τοῦ ضعيف.
ضعفيت ζαʼφιγέτ, ἀ. ἀδυναμία.
ضعيف ζαʼίφ, ἀ. ἀδύνατος· φιλάσθενος· πτωχός· البنيه — ἀσθενὴς τὸ σῶμα.
ضعيفانه ζαʼίφανέ, π. ἀσθενῶς.
ضعيفلامق ζαʼίφλατμάκ, τ. ἐξασθενοῦν. [νεῖν.
ضعيفلامق ζαʼίφλανμάκ, τ. ἐξασθε-
ضعيفلق ζαʼίφλήκ, τ. ἀδυναμία· νόσος· ἰσχνότης.
ضغ ζαγάς, ἀ. φάκελος· σύγκρασις. Πλ. اضغاث.
ضغط ζαγάτ, ἀ. συμπίεσις, σύνθλιψις.
ضفدع δαφαδί', πλ. τοῦ ضفدع.
ضفار ζαφάρ, ἀ. συκοφάντης.
ضفدع δηφδά', ἀ. βάτραχος· φρῦνος.
ضفير ζαφιρέ, ἀ. βόστρυχος· ταρσός (ἀνατ.).
ضلال δαλάλ, καὶ
ضلالت δαλαλέτ, ἀ. ἀποπλάνησις· πλάνη (θρησκ.).
ضلع δήλʼ, ἀ. πλευρόν (ἀνατ.)· γωνία (Γεωμ.).
ضم ζάμμ, ἀ. προσθήκη· φωνητικὸν σημεῖον, τὸ καὶ ἄλλως (ʼ) ὀτρὲ λεγόμενον, ἴδε اوزر ὀτρέ. كيه — προστιθέναι. كيه — علاوةً ἐπιπροστιθέναι.
ضماد ζημάδ, ἀ. ἐπίδεσμος (χειρουργ.)· κατάπλασμα (ἰατρ.).
ضمان ζαμάν, ἀ. ἐγγύησις.
ضمانلو ζαμαΐδ, πλ. τοῦ ضمان ζημάδ.
ضمائر ζαμαΐρ, πλ. τοῦ ضمير.
ضمائم ζαμαΐμ, πλ. τοῦ ضميمه.
ضمق ζάμκ, ἀ. κόμμι.
ضملامق ζαμκλαμάκ, καὶ
ضملمق ζαμλαμάκ, τ. ἐπιτρίβειν κόμμι.
ضمن ζαμέν, ἴδε ضمان ζαμάν.
ضمن ζήμν, ἀ. μέσον· τὸ ἐσωτερικὸν πράγματός τινος· σκοπός, πρόθεσις· ἡ ἐξαγομένη ἔννοια.
ضمناً ζήμνεν, ἀ. ὑπονοουμένως.
ضمنده ζημνηνδά, τ. ἵνα, ὅπως, ἐπὶ σκοπῷ.
ضمنى ζημνή, ἀ. ὑπονοούμενος.
ضمور ζουμούρ, ἀ. ἀτροφία (παθ.).
ضمه ζεμμά, ἀ. ὄνομα τοῦ φωνητικοῦ σημείου ضم ζάμμ.
ضمير ζαμίρ, ἀ. νοῦς· καρδία· συνείδησις· σκέψις· ἔννοια· μυστικόν· ἀντωνυμία (Γραμμ.). شخصى — ἀντωνυμία προσωπική. وصلى — ἀντωνυμία ἀναφορική. نسبى —

ط

(باب الطاء)

طاپردی — طاب

ط — ارتی، λέκατον ἕκτον μὲν γράμμα τοῦ ἀραβικοῦ, δέκατον ἔνατον δὲ τοῦ τουρκοπερσικοῦ ἀλφαβήτου. Ἀριθμητικῶς, κατὰ τὸ ابجد (ἐπόζέδ), ἰσοδυναμεῖ τῷ 9. Κατὰ τὴν προφορὰν ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ παρ' ἡμῖν τ, ὀλίγον ὅμως δασύτερον καὶ παχύτερον, πλὴν τῶν τουρκικῶν λέξεων, εἰς ἃς ἐν ἀρχῇ εὑρισκόμενον προφέρεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὡς τὸ γαλλικὸν d.

طا — τά, ἀ. ὄνομα τοῦ γράμματος ط.

طاب — τάπε, ἀ. γ' ἐν. πρόσωπ. τοῦ ἀορ. τῆς ρist. ἀντὶ εὐκτικῆς τιθέμενον συνήθως μετὰ τὰ ὀνόματα ἀποθανόντων καὶ ἐπ' ἀρετῇ μνημονευομένων· σημαίνει δὲ «εἴη αὐτῷ τερπνός, εὐάρεστος» (ὁ τάφος), = غائان ἔχοι ἐλαφράν, ἐν τῇ φράσει راه — τάπε σεράχου.

طاق — τάπάκ, ἴδε طق تاپاک.

طان — τάπάν, ἴδε طان تاپان.

طاپ — τάπί', ἀ. τυπογράφος· ἐκδότης.

طاپوت — τάπούτ, ἴδε توپ تاپوت.

طاپور — τάπούρ, τ. τάγμα· λόχος· μεραρχία· ὅμιλος.

طاپیه — τάπγα, τ. κανονιοστοιχία· προμαχών· ὀχύρωμα. — اوق πρίων (ὀχυρ.). — آی یارم μήνη, διόπτρα (ὀχυρ.).

طاپدامق — ταπηρδαμάκ, τ. ποδοκτυπεῖν.

طاپردی — ταπηρδή, τ. ποδοκτύπημα.

ضیاع ζηγιά', ἀ. ἀπώλεια, φθορά.

ضیاع ζηγιά', πλ. τοῦ ضیعه ζαηά.

ضیافت ζηγιαφέτ, ἀ. συμπόσιον, ἑστίασις. — ویرمك προσφέρειν δεῖπνον, εὐωχεῖν, ἑστιᾶν. — اچمك εὐωχεῖσθαι.

ضیالو ζηγιαλού, τ. ἀκτινοβόλος, φωτοβόλος.

ضیع ζηά', πλ. τοῦ ἑπομ.

ضیعه ζαηά, ἀ. ἀγρός· ἔπαυλις.

ضیف δαήφ, ἀ. ὁ φιλοξενούμενος, ξένος.

ضیفان δαηφάν, πλ. τοῦ προηγ.

ضیق ζήχ, ἀ. διάστημα στενόν· στενοχωρία. — نفس ἆσθμα, δύσπνοια (παθολ.). النفس — ἀσθματικός.

ضیران δαϊμουράν, τ. βασιλικὸς πλατύφυλλος (φ.).

ضیوف δουγιούφ, πλ. τοῦ ضیف.

ضیمران ζαμιρί, ἀ. ἀντωνυμικός· σκεπτικός.

ضیم ζαμίμ, ἀ. πάρεργος, πρόσθετος.

ضمیمه ζαμιμέ, ἀ. πρᾶγμα προστεθειμένον ἑτέρῳ· προσθήκη· παράρτημα· πρόσθεσις (ἀριθμ.).

ضو δάβ, ἴδε ضیاء ζηγιά.

ضوابط ζαβαπίτ, πλ. τοῦ ضابطه.

ضواحك δαβαχίκ, πλ. τοῦ ضاحکه.

ضواحی δαβαχή, πλ. τοῦ ضاحیه.

ضیاء ζηγιά, ἀ. ἀκτίς, λάμψις. — سی σεληνόφως. — ویرمك διαλάμπειν, δίδειν φῶς, φέγγειν

ضیاپاش ζηγιαπάς, καὶ

ضیادار ζηγιαδάρ, π. φωτεινός, ἀκτινοβόλος.

طاتشرمق ταπὴρμάκ, τ. διαβιβάζειν· παραδίδειν.

طاتمق ταπμάκ, καὶ

طاتمق ταπηνμάκ, τ. δοξάζειν, λατρεύειν, ἀπονέμειν σέβας.

طاپو ταπού, ἀ. λατρεία· τιμάριον· κυριότης. سنڈی — τίτλος κτηματικός.

طاپه τάπα, τ. ἐπιστομὶς, ἐπίπωμα. یوڑغوسی — ἐκπωματήρ.

طاپلامق ταπηλαμάκ, τ. τύπτειν, κτυπεῖν.

طات τάτ, δάτ, τ. γεῦσις.

طاتسز ταtσήζ, τ. ἀνούσιος, ἄχυμος.

طاتسزلاغلامق ταtσηζλαγμάκ, τ. ἀηδιάζεσθαι. [της.

طاتسزلق ταtσηζλήκ, τ. ἀνουσιότ

طاتق τατήκ, τ. δεῖγμα, παράδειγμα.

طاتلاغلامق ταtλαγμάκ, ἴδε طاتلولامق.

طاتلو ταtλύ, τ. γλυκύς· εὐπροσήγορος· γλύκυσμα. دل — εὐπροσηγορία. دللی — προσηνής. دللغله — προσηνῶς, εὐπροσηγόρως. [κύτητος.

طاتلوجه ταtλύδζά, τ. μετὰ γλυ-

طاتلولاغق ταtλύλατμάκ, τ. γλυκαίνειν.

طاتلولاشمق ταtλύλαsμάκ, καὶ

طاتلولاغق ταtλύλανμάκ, τ. γλυκαίνεσθαι.

طاتلولق ταtλύλήκ, τ. γλυκύτης· θέλγητρον.

طاتمق ταtμάκ, τ. γεύεσθαι, δοκιμάζειν τὴν γεῦσιν.

طاتن ταχχάν, ἀ. μυλωθρός.

طاتن ταχήν, ἴδε طحین ταχήν.

طاتنه ταχανέ, ἀ. μύλος (ὁδούς).

طاتون ταχούν, ἀ. μύλος· ὑδρόμυλος.

طاد δάτ, ἴδε طات δάτ.

طادلامق ταδανμάκ, τ. γλυκαίνεσθαι· δελεάζεσθαι.

طار δάρ, τ. στενός· ἐστενοχωρημένος· یرغچ ه — περιπλέκειν. كلك ه — στενοχωρεῖσθαι. — لی φειδωλός.

طارلامق ταρτακλαμάκ, τ. προσελκύειν· στενοχωρεῖν.

طارش ταρτήζ, τ. ζύγισμα.

طارشمق ταρτηsμάκ, καὶ

طارتلق ταρτηλμάκ, τ. ζυγίζεσθαι.

طارتمق ταρτμάκ, τ. ζυγίζειν· σταθμᾶν.

طارتما ταρτμά, τ. ζύγισμα, στάθμησις. پارەسی — ζύγιστρα.

طارتی ταρτή, τ. ζύγι, σταθμός.

طارتیجی ταρτιδζή, τ. ὁ ζυγίζων.

طارتین ταρτήν, ἴδε طارچین.

طاریڈ ταρίδ, ἀ. καθαρτικός· ἀποκρούων.

طارطغان ταρταγάν, ἀ. διεσκορπισμένος· διασπορά. داریسی — φυγόπυρος ὁ κοινός. [νος.

طارغین ταργκήν, τ. δυσηρεστημέ-

طارغینلق ταργκηνλήκ, τ. δυσαρέσκεια, ὀργή.

طارلاتمق ταρλατμάκ, τ. ἀποστενοῦν, συστέλλειν.

طارلاشمق ταρλαsμάκ, καὶ

طارلانمق ταρλανμάκ, τ. συστέλλεσθαι, στενοχωρεῖσθαι.

طارلتمق ταρηλτμάκ, τ. παροργίζειν.

طارلغان ταρηλγκάν, τ. ὀργίλος, θυμώδης.

طارلق ταρλήκ, τ. τόπος στενός· στενοχωρία· ἀμηχανία.

طارلمش ταρηλμήζ, τ. ὠργισμένος· δυσηρεστημένος.

طارلمق ταρηλμάκ, τ. ὀργίζεσθαι· ἀγανακτεῖν. [ρανός.

طارم ταρίμ, π. θόλος. احمر — οὐ-

طارمطغان ταρματαγάν, ἴδε طارطغان

طارە τάρα, ξ. ἀπόβαρον.

طاری ταρή, ἀ. ὁ φθάνων. اولق — ἀφικνεῖσθαι.

طاری ταρή, ἴδε داری ταρή.

طاز τάζ, τ. φαλακρός· πτίλωσις (ἰατρ.).

طازلاق ταζλάκ, τ. φαλακρός.

طاس τάς, τ. κύπελλον. افلاك — οὐρανός. ی — طاش κρανίον (ἀνατ.).

طاس τάς, τ. ὅλως. تمام — ὅλως ὁλόκληρος, πληρέστατος.

طاسلاق τασλάκ, ἴδε طازلاق ταζλάκ.

طاسلامق τασλαμάκ, τ. συμφωνεῖν.

طاسلاشمق τασλαsμάκ, τ. ἀποφαλακροῦσθαι.

طاسه τασά, τ. κατήφεια, λύπη.

طاسەلندرمق τασαλανδηρμάκ, τ. θλίβειν· ἐμβάλλειν ὑποψίαν.

طاسەلنمق τασαλανμάκ, τ. θλίβεσθαι.

طاش τάς, τ. λίθος· βράχος· χάλιξ· πεσσός. اوجاغی — λατομεῖον. علق — λιθίασις (παθολ.). طوتمق ه — λιθοβολεῖν. آتلامه — ὑπόβαθρον. ه قره σχιστόλιθος. ی — سماق πορφυρίτης (λίθος). ی — چاقمق πυρίτης (λίθος). دیکیلی — ὀβελίσκος. — یلی ἀμίαντος (λίθος). ی — قان αἱματίτης (λίθος). — لاجورد κυανόλιθος. ی — صابون στεατίτης (λίθος). ی — آیاق πόρος, τόφος (λίθος). ی — ین σαρδώνυξ (λίθος). بینك ی — ἀναβολεύς. ی — جوهم νιτρικὸς ἄργυρος, κ. πέτρα τῆς κολάσεως. ی — پیلکو ἀκόνη. فتیل دکرمن μυλόπετρα. ی — قالدیرم ἄσβεστος (λίθος). ی — قیا λιθόστρωτον.

ARCHIVE http://Archivebeta.Sakhrit.com

βράχος, σκόπελος. ی — زوز
χαλκὸς θειϊκός(χημ.). ی — محك
λυδία λίθος. ی — یلدز سمάλτος. ی — زولوچالیق. ی — یلان
ὀφίτης(λίθος). قیران اوی — πέτριον (φ.).

طاش تاش, τ. λίθινος· τραχύς. — یورکلی σκληροκάρδιος.

طاشاق تاشάκ, τ. ὄρχις (ἀνατ.). — کی μόνορχις.

طاشالمق تاشαλμάκ, τ. ἀπολιθοῦσθαι.

طاشامق تاشητμάκ, τ. μετακομίζεσθαι δι' ἄλλου.

طاشبغر تاشδζηγάζ, τ. ὑποκ. τοῦ طاش

طاشچی تاشτσή, τ. λιθοξόος· λιθέμπορος. قلی — γλυφίς.

طاشرمق تاشηρμάκ, τ. ἐκχειλίζειν.

طاشقین تاشκήν, τ. ἐκχειλίζων· προπετής.

طاشقینلق تاشκηνλήκ, τ. ἐκχείλισις.

طاشلامق تاشλαμάκ, τ. λιθοβολεῖν.

طاشلق تاشλήκ, τ. τόπος πετρώδης.

طاشلو تاشλή, τ. πετρώδης, λίθινος.

طاشمق تاشμάκ, τ. ἐκχειλίζειν.

طاشنجق تاشηναδζάκ, τ. φορητός, εὐκόμιστος.

طاشیمق تاشημάκ, τ. μετακομίζεσθαι, μετοικεῖν. — دوشنوب σκέπτεσθαι. [κομίζειν.

طاشیمق تاشημάκ, τ. φέρειν· μετα-

طاشما تاشμά, ἴδε تاسما tasmá.

طاطولا τατούλα, ξ. στραμμώνιον(φ.)

طاعت تаάτ, ἀ. εὐπείθεια· εὐλάβεια. Πλ. طاعات .

طاغ تάγ, τ. ὄρος. — داغی ὀρεινός, ὀρεσίβιος· χωρικός. — کی πελώριος. — یورد ἀκρωτήριον. — یار ἠφαίστειον.

طاغمق تαγητμάκ, τ. διανέμειν· σπαταλᾶν· τρέπειν εἰς φυγήν.

طاغرجان تαγηρδζάν, τ. κοκκοθραύστης (πτ.).

طاغستان تαγηστάν, π. καὶ

طاغلق تαγλήκ, τ. τόπος ὀρεινός.

طاغلمق تαγηλμάκ, τ. διασκορπίζεσθαι.

طاغلو تαγλού, τ. ὀρεινός.

طاغنیق تαγνήκ, τ. διεσκορπισμένος.

طاغوق تαγούκ, ἴδε طاوق taoúk.

طاق τάκ, τ. ἦχος κρότου. — جانه ἐκτὸς ὑπερβαίνειν τὰ ὅρια.

طاق τάκ, ἀ. θόλος· πασάθυρον· πάτωμα· φόρεμα ὑπερραμμένον· εἷς μόνος, περιττός· (ἐν συνθ.) θολοειδής. — اوی ὀφρύς. — ازرق καὶ — طاوس καὶ — فیروزه لاجوردی — οὐρανός.

طاقاو تакάб, τ. πέταλον.

طاقت тακάт, ἀ. δύναμις. — کتورمك δύνασθαι. — دوشمك ἐξασθενεῖν. — مه کوره τὸ κατὰ δύναμιν. — شکن ἀσθενοποιός.

طاقتسز тακатсήζ, τ. ἐξησθενημένος. — اولمق ἐξασθενεῖν.

طاقتسزلق тακатсηζλήκ, τ. ἐξασθένησις.

طاقردامق тακηрδαμάκ, τ. κροτεῖν.

طاقردی такηрδή, τ. κρότος· ποδοβολητός.

طاقلا такλά, καὶ

طاقلاق такλάκ, τ. κυβίστησις· μεταφρ. παράκλησις. قیلق — κατακλᾶν, κυβιστᾶν· ἱκετεύειν, ἐκλιπαρεῖν. دوشمك — ὑπτίως πίπτειν, ὑπτιάζειν.

طاقلداق такηлδάκ, τ. βέμβιξ, ῥοδάνη

طاقلق такηлμάκ, τ. ἐνοχλεῖν· φέρειν, προσαρμόζειν· περιπλέκεσθαι.

طاقم такήм, τ. σκεύη· ἔπιπλα, χρειώδη· πλῆθος. — ات σκευὴ ἵππου. — ایاق καὶ الچق — ὁ χύδην ὄχλος. — آدملر τινές. — — κατὰ τάξιν.

طاقمق такμάκ, τ. ἁναρτᾶν· προσαρμόζειν· φορεῖν. — ای ὀνομάζειν.

طاقمق такημάκ, τ. φορεῖν.

طاقیه такγέ, ἴδε تقیه takγέ. قاچی — τρίπτης, κοπανιστής.

طاك τάν, τ. αὐγή. — آتمق ἀνατέλλειν. — یری ἀνατολή.

طاکشمق тανηсήκ, τ. σύσκεψις, συμβουλή.

طاکشمق тανηсμάκ, τ. συμβουλεύεσθαι.

طاکمق тανμάκ, τ. ἐκπλήττεσθαι.

طال тάλ, ἀ. γυμνός. — طبان γυμνόπους.

طال тάλε, ἀ. γ'. ἐνικ. πρός. τοῦ ἀορ. τῆς ὁριστικῆς, ἐμηκύνθη, καὶ εἰς εὐκτικήν, عمر — ζῴη ἐπὶ μακρόν. — پادشاه دل آگاه ولی ماجناه افندمز حضرتلری ὁ σεπτὸς καὶ σοφὸς ἡμῶν βασιλεὺς, οὗ ἡ ζωὴ εἴη μακρὰ καὶ ἀξιωθείη τῶν εὐχῶν αὐτοῦ.

طالاجمق талαπιμάκ, τ. πάλλειν· σείεσθαι· πειρᾶσθαι.

طالاز талάζ, ἴδε طالی талάζ.

طالازلامق талαζλαμάκ, τ. κυμαίνεσθαι.

طالاش талάς, σχίδαξ, ῥυκανίδιον.

طالاشمان талαшμάν, τ. φίλερις.

طالاشمق талαшμάκ, τ. ἐρίζειν, φιλονικεῖν.

طالاق далάк, τ. σπλήν (ἀνατ.). — اوی σκολόπενδρα (φ.).

طالامق талαμάκ, τ. νύσσειν· δάκνειν· καυτηριάζειν.

طالان талάν, τ. λεία, λάφυρον.

طالب تالیپ، ا. ὁ ζητῶν، ἀναζητῶν، ἐφιέμενος، ἐπιδιώκων· σπουδαστής. Πλ. طلاب، طلب، طلبا، طلبون καὶ طلبه. [μινός.

طالح تالیخ، ا. μοχθηρός· μηδαμ

طالدرمق تالدیرمق، τ. καταδύειν.

طالدرمه تالدیرمه، τ. καταβολάς.

طالع تالیغ، ا. ἀνατέλλων· ὡροσκόπησις· τύχη. ی — اویغون καὶ یلدز ی — εὐτυχής. قوی — καὶ

طالعسز تالیغسیز، τ. ἀτυχής.

طالعسزلق تالیغسیزلیق، τ. ἀτυχία.

طالعلو تالیغلی، κ. تالیغلی، τ. τυχηρός.

طالغج تالغیجی، τ. δύτης.

طالغه تالغا، τ. κῦμα. [νεσθαι.

طالغه‌لنمق تالغالانمق، τ. κυμαί

طالغالو تالغالو، τ. κυματώδης.

طالغین تالغین، τ. ἐμπηχθείς· σύννους· ληθαργικός.

طالقاق تالقاق، τ κολαξ، παράσιτος. [φθεῖσα.

طالقه تالقا، ا. σύζυγος ἀποπεμ

طالمش تالمیش، τ. βεβυθισμένος.

طالمق تالمق، τ. καταδύεσθαι.

طالیار تالیار، κ. παρεμβολίς، ἔμβολον (ναυτ.).

طالیغان تالیغان، τ. ἰχθυοτροφεῖον.

طالیقه تالیقا، τ. εἶδος ἁμάξης.

طالیون تالیغون، τ. ἰβίσκος (φ.).

طام دام، τ. στέγη· δῶμα. ده — دوشمك ὁμιλεῖν τραχέως.

طاماق تاماق، ἴδε طمر تامار.

طاماق تاماق، τ. οὐρανίσκος (ἀνατ.).

طامزرمق تامزیرمق، τ. ἀποστάζειν.

طامزلق تامزلیق، τ. κήλων.

طامغه تامغا، ἴδε لغز تامغا.

طاملا دملا، τ. σταγών· ἀποπληξία (παθολ.). [ζειν.

طاملامق دملامق، τ. ἀποσταλά

طاملامق دملامق، τ. ἀποστάζειν· φθάνειν αἰφνιδίως.

طامو تامو، τ. κόλασις.

طاندور تاندور، καὶ

طاندور تاندور، ἴδε تنور تەننوور.

طانق دانیق، τ. μάρτυς، ὁ εἰδώς.

طانقلق دانیقلیق، τ μαρτυρία.

طانیمق تانیمق، τ. γνωρίζειν.

طاد داد، ἴδε باد تاد.

طاد داد، τ. κύβοι δύο ὁμοιόστικτοι· πρόποσις.

طارانمق تارانمق، τ. ἀναρρωνύναι· ἀνθίστασθαι.

طاروس تاروس، τ. καὶ قوشی — تاوس (πτ.). سی — یان σχοίνικλος (πτ.). Πλ. طاووس.

طاسلانمق تاسلانمق، τ. βρενθύεσθαι، γαυριᾶν. [σθαι.

طاسمق تاسمق، τ. παρέρχε

طاوشان تاوشان، τ. λαγώς (ζ.)· انثی‌سی طاوشان — λαγιδεύς. ی — اطه κόνικλος. قولاغی — πνευμονιάς (φ.). کوز — λαγωφθαλμία (παθολ.). اوتی — πολυπώγων (φ.).

طاوشانجیل تاوشانجیل، τ. εἶδος ἀετοῦ (πτ.). اوتی — σπονδύλιον (φ.)

طاوشانلامق تاوشانلامق، τ. ἰσχναίνεσθαι. [δέως.

طاوشمق تاوشمق، τ. βαδίζειν βρα

طاوق داوق، τ. ὄρνις. — کومسی ὀρνιθών. ی — هندی καὶ مصر ی — ὄρνις ἡ ἰνδική. ایاغی یمش — ἀπερίσκεπτος، ἀκριτόβουλος· ἀκριτόμυθος. کوزی — χείμεθλον (παθολ.). — قره κόσσυφος. کوتی — ἀκροχορδών (παθολ.) ی — مچه μελεαγρίς (πτ.).

طاوقچی داوقجی، τ ὀρνιθέμπορος.

طاوقلق داوقلیق، τ. ὀρνιθών.

طاول داول، τ. τύμπανον. — چالمق τυμπανίζειν.

طاولانمق تاولانمق، τ. παχύνεσθαι.

طاولجی داولجی، τ. τυμπάνιον.

طاولجی داولجی، τ. τυμπανιστής.

طاولیاز تاولیاز، τ. κύμβαλον، λέβης (μουσ.).

طاوله تاوله، τ. κύβος· σταῦλος.

طاوه تاوه، τ. ἴδε باوه ταπέ.

طاهر تاهیر، ἀ. ἀγνός، ἄμεμπτος.

طای تای، τ πῶλος ἵππου.

طایاتمق تایاتمق، τ. στηρίζειν· ἐπιμένειν.

طایاق تایاق، τ. ξύλον، ξυλοκόπημα· ἔρεισμα. — ورمق καὶ اورمق — καὶ چیت — ῥαβδίζειν، δέρειν. — چکمك ῥαβδίζεσθαι.

طایامق تایامق، τ. στηρίζειν.

طایاندرمق تایاندیرمق، τ. ὑποστηρίζειν· ποιεῖν τι διαρκές· ποιεῖν κλίνειν.

طایانمق تایانمق، τ. στηρίζεσθαι· ἐμμένειν· ἀντέχειν، ὑπομένειν· διαρκεῖν.

طایانور تایانور، καὶ

طایانیق تایانیق، καὶ

طایانیقلی تایانیقلی، τ. μόνιμος.

طایانیقلیق تایانیقلیق، τ. μονιμότης.

طایه تایه، ἴδε باي دایه. [

طایی تایی، ἴδε باي دای.

طایر تایر، ἀ. ὁ πετῶν· πτηνόν.

طایر تایر، ἀ. ἐργασία.

طایغ تایغ، ἀ. εὐπειθής· συγκατατιθέμενος.

طائف تائف، ἀ. ὁ περὶ τὸ τέμενος τῆς Μέκκας κατὰ χρέος θρησκευτικὸν στρεφόμενος προσκυνητής.

طبائع ταϊφέ, ἀ. σωματεῖον ἀκολουθία· φυλή· πλῆθος· πλήρωμα πλοίου. — سی — ιλιαν ἱερατεῖον. — نسا — αἱ γυναῖκες.

طائل ταΐλ, ἀ. ὠφέλεια, κέρδος. — ی καὶ — ν ἀνωφελής.

طب τήπ, ἀ. καὶ

طبابت ταπαπέτ, ἀ. ἰατρική.

طباخ ταππάχ, ἀ. μάγειρος.

طباخت ταπαχάτ, ἀ. μαγειρική.

طباشیر ταπαϑίρ, ἴδε تباشیر ταπαϑίρ.

طباع ταππά', ἀ. καθαριστής· τυπογράφος.

طباع τηπά', πλ. τοῦ طبع ταπ'.

طباعت ταπαάτ, ἀ. τυπογραφεῖον· τυπογραφική.

طباق ταπάκ, πλ. τοῦ طبق ταπάκ.

طباق τηπάκ, ἀ. συμφωνία.

طباق τηπάκ, πλ. τοῦ مطبق ταπεκά.

طبال ταππάλ, ἀ. τυμπανιστής.

طبان ταπάν, τ. πέλμα (ποδός)· πούς· σταθερότης, ἀνδρεία, ἀφοβία. — آتمق — καὶ قالدیرمق — φεύγειν. — طال ἀνυπόδητος· ταχύς. — انجیری ἰσχάς. — طبان — κατ' εὐθεῖαν. — دون δυστυχής, ἀτυχής· λειόπους. — دوه βήχιον (φ.).

طبانجه ταπάνδζα, τ. πιστόλιον.

طبانسز ταπανσήζ, τ. δειλός.

طبائع ταπαΐ', πλ. τοῦ طبیعت.

طبخ τάπχ, ἀ. ἕψησις· ἀφέψημα.

طبع τάπ', ἀ. φυσικόν, χαρακτήρ· φύσις· τὸ ἐγχαράττειν. — ایله — ἐκτυποῦν. — خانه — τυπογραφεῖον. — لی καὶ

طبعاً τάπ'αν, ἀ. φύσει, φυσικῶς.

طبق ταπάκ, τ. τρυβλίον, ἐπικάλυμμα· ὀμήγυρις· αἰών· φυλή. — عن — ἀλλεπαλλήλως.

طبق τήπκ, ἀ. πανομοιότης, ἀναλογία. — ی — ὁμοιότατος.

طبقات ταπακάτ, πλ. τοῦ ἑπομένου. — ارض — γεωλογία.

طبقه ταπεκά, ἀ. πάτωμα· τάξις· θόλος· φύλλον χάρτου.

طبقی τηπκή, ἀ. καὶ

طبقیسی τήπκηση, τ. σύμφωνος, πανόμοιος.

طبل τάπλ, ἀ. τύμπανον.

طبلبان ταπηλπάζ, καὶ

طبلزن ταπλεζέν, π. τυμπανιστής.

طبله τάπλα, τ. τράπεζα· δίσκος.

طبلکار ταπλακιάρ, π. ὁ ἐπὶ ταπλᾶ φέρων τὰ πωλούμενα· ἀρτοπώλης.

طبیب ταπίπ, ἀ. ἰατρός.

طبیعت ταπιάτ, ἀ. φύσις· διάθεσις, χαρακτήρ· μεταφρ. διαγνωστικότης. — صاحبی — καὶ لو — φιλάρεσκος.

طراق ταράκ, τ. κτείς· δίκρανον (γεωπ.)· ἄμη· θρίναξ (γεωπ.)· ταρσώδης (ἀνατ.). — قوش ἔποψ (πτ.). — ی — ال προκάρπιον (ἀνατ.). — ی — ایاق μετατάρσιον (ἀνατ.).

طراقلامق ταρακλαμάκ, τ. κτενίζειν· συνάγειν διὰ τοῦ δικράνου.

طراقچی ταρακτσί, τ. κτενοποιός· κτενοπώλης.

طراقه τράκκα, τ. πάταγος.

طرامپه τράμπα, ἴδε ترامپه τράμπα.

طرامق ταραμάκ, ἴδε طراقلامق.

طرانپته τρανπέτα, ἴδε ترمپته.

طراندی ταρανδή, τ. ἐπικτένιον.

طرانسیت τηρανσίτ, ἴδε ترانسیت.

طرانمق ταρανμάκ, τ. κτενίζεσθαι.

طراوت ταραβέτ, ἀ. νεαρότης· καινότης.

طراوس τραβέρς, ἴδε تراورس.

طرب ταρέπ, ἀ. χαρά, εὐθυμία· ἡδονή.

طربان τηρπάν, ξ. δρέπανον.

طربوش τηρπούς, ἴδε سربوش.

طرتیل τηρτήλ, τ. κάμπη (ἔντ.).

طرح τάρχ, ἀ. τὸ τιθέναι· τὸ διώκειν· ὑπεξαίρεσις.

طرحانه ταρχανά, ἴδε ترخانه.

طرحوز یالغی ταρχίζ παληγή, τ. ἄφυη (ἰχθ.).

طراغانی τραγανί, τ. καπυρός.

طرفیه ταπιάττσε, τ. κατὰ φύσιν.

طبیعی ταπι'ή, ἀ. φυσικός· ἁπλοῦς· ἔμφυτος. — تاریخ φυσικὴ ἱστορία. — حکمت φυσικὴ (ἐπιστ.).

طبیعیات ταπι'ηγιάτ, πλ. τοῦ προηγ.

طبیعیون ταπι'ηγιούν, ἀ. φυσιοδίφης, ὑλιστής.

طپراق τοπράκ, τ. ἴδε طوپراق.

طپردامق ταπηρδαμάκ, τ. πάλλειν· θορυβοποιεῖν.

طپردی ταπηρδή, τ. σπασμός· θόρυβος ἐλαφρός.

طپوز τοπούζ, ἴδε طوپوز τοπούζ.

طپوق τοπούκ, ἴδε طوپوق τοπούκ.

طحال τηχάλ, ἀ. σπλήν (ἀνατ.).

طحان ταχχάν, ἀ. μυλωθρός, μυλωνᾶς. [λερικός.

طحل ταχχάλ, ἀ. σπληνικός· χο-

طحن τάχν, ἀ. τὸ ἀλέθειν· ἄλεσις.

طحین ταχήν, ἀ. ἄλευρον· σήσαμος τετριμμένος. [φρακτον.

طرابزان τραπεζάν, τ. κλιτύς· δρύ-

طرابزه τράπεζα, ξ. τράπεζα.

طراجدیا τραζεδία, ξ. τραγῳδία.

طرار ταρράρ, ἀ. λωποδύτης.

طراز τηράζ, π. κανών, νόμος· κόσμημα· ἐργόχειρον· (ἐν συνθ.) ὁ κοσμῶν.

طراش τηράς, ἴδε تراش τηράς.

طرخون ταρχούν,τ.θηρσάνθεμις(φ.).
طرد τάρδ, ἀ. τὸ ἀπωθεῖν· καταδιώκειν.
طرز τάρζ, ἀ. σχῆμα· μέσον· μέθοδος· τὸ εἰθισμένον.
طرش τάρς, ἀ. κώφωσις (παθ.).
طرطغان ταρταγάν, ἴδε طارطغان .
طرطير τηρτήρ, ξ. τάρταρον (χημ.).
طرطيل τηρτήλ, ἴδε تيرتيل τηρτίλ.
طرف τάρφ, ἀ. ὀφθαλμός· λοπάς.
طرف ταράφ, ἀ. μέρος,τόπος· διεύθυνσις· μερίς· προστασία· ἄκρα· πρός· ـه — ـهر πανταχοῦ. — ـ κατὰ μέρος, ἐκποδών. ـي — ἀμερόληπτος. ـيل — ـي ἀμεροληπτως. — — καθ' ὁμίλους.
طرفا ταρφά, ἀ. μυρίκη (φ.).
طرفاندە τουρφανδά, ἴδε ـندە .
طرفدار ταραφδάρ, π. μεροληπτικῶς· ὀπαδός.
طرفدارلق ταραφδαρλήκ, τ. καὶ
طرفدارى ταραφδαρί, π. μεροληψία.
طرفسز ταραφσήζ,τ.ἀμερόληπτος.
طرفسزلق ταραφσηζλήκ, τ. ἀμεροληψία.
طرفكير ταραφγκίρ, ἴδε ـدار .
طرفلق ταραφλήκ, τ. μεροληψία. — ـي ἀμεροληψία.
طرفة ταρφέ, ἀ. βλέμμα. العين — ῥοπὴ ὀφθαλμοῦ.
طرفه τουρφέ, τουρφά, ἀ. πρᾶγμα νέον καὶ σπάνιον.
طرفيل τιρφίλ, ξ. τρίφυλλον (φ.).
طرفين ταραφεῖν, δυϊκ. τοῦ طرف, τὰ δύο μέρη· διάδικοι (νομ.).
طرفينلى ταραφεϊνλή, τ. ἀμοιβαῖος.
طرق τουρούκ, πλ. τοῦ طريق .
طرقاز τηρκάζ, τ. ζυγὸς τρυτάνης.
طرماشمق τηρμασμάκ, τ ἀνέρπειν.
طرمالامق τηρμαλαμάκ,τ. ἀμύσσειν.
طرمالايجى τηρμαλαϊτζή, τ. ἀμύσσων· ἁρπακτικός. [(γεωπ.).
طرميق τηρμήκ,τ.ἀμυχή· ἄγρειφνα
طرناق τηρνάκ, τ. ὄνυξ (ἀνατ.).
طرە τουρρέ,ἀ. βόστρυχος· παρυφή.
طرى ταρή, ἀ. νωπός.
طريق τηργιάκ, ἴδε يڭ تيرگيأك.
طريان ταρεγιάν, ἀ. τὸ συμβαίνειν· ἐμφάνισις δυσάρεστος.
طريح ταρίχ, ἀ.ἐρριμμένος,εὐτελής.
طريد ταρίδ, ἀ. δεδιωγμένος, ἀπόβλητος.
طريف ταρίφ, ἀ. πρόσφατος, νέος· ὁ ἐκ διασήμων ἔλκων τὸ γένος.
طريق ταρίκ, ἀ. ὁδός· τρόπος, μέσον· ἔθος· τάγμα θρησκευτικόν. عام — λεωφόρος. خاص — ὁδὸς ἰδιωτική.
طريقا ταρικά, συνών. τοῦ προηγ.
طريقه ταρικά, ἀ. παθητικότης.

طريل τηρίλ, τ. εὐτελής· ἐνδεής.
طزمان τηζμάν, ἴδε ـيزمان دڭزمان.
طس τάσς, καὶ
طست τάστ, τήστ, ἀ, λεκάνη.
طسلاق τασλάκ, τ. σχέδιον. — قيا ـيلمق γράφειν, συντάσσειν τὸ πρῶτον σχέδιον.
طسلامق τασλαμάκ, τ. τρίζειν.
طسه τασά, ἴδε طاسه طاسه τασά.
طش τάς, ἴδε طيش δήξ.
طشت τάστ, π. ἴδε طست τάστ.
طشره δάσρα, τ. τὸ ἔξω, ἐξωτερικόν· ἐπαρχία. — لره يولمق ـه ἀποδημεῖν.
طشره لى δασράλη, τ. ἔπηλυς.
طعام τα'άμ, ἀ. τροφή, φαγητόν, γεῦμα. — اچمك ـه τρώγειν. اقشام — ى δεῖπνον. — قوشلق ى ἄριστον, πρόγευμα.
طعامى τα'αμί, ἀ. θρεπτικός.
طعاميه τα'αμιγέ, τ. χρήματα πρὸς τροφήν. [λόγος.
طعان τα'άν, ἀ. ὑβριστής· κακο-
طعم τά'μ, ἀ. γεῦσις· ἐμβολάς.
طعم του'μ, ἀ. φαγητόν, τροφή.
طعمه του'μέ, ἀ. πόρος· τροφή, φαγητόν· λεία.
طعن τά'ν, ἀ. κατηγορία· μομφή.
طغار ταγάρ, τ. πήρα, γυλιός. جق — ἀρυβαλίς.
طغان ταγάν, ξ. τηγάνιον.
طغرا τουγρά,τ. μονόγραμμα σουλτανικόν, περιέχον τὸ ὄνομα τοῦ κατὰ καιρὸν Σουλτάνου καὶ τὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἐπιθέτου πάντοτε νικητής· ὡς خان سلطان عبدالحميد خان المظفر ابن سلطان مجيد خان Σουλτᾶνος Ἀβδοὺλ Χαμὶδ Χὰν, υἱὸς τοῦ Σουλτάνου Μεδζὶδ Χὰν, πάντοτε νικητοῦ.
طغوان τουγβάν, ἴδε طغيان . [λαία.
طغولغه τουγουλγά, τ. περικεφα-
طغيان τουγ-γιάν, ἀ. ὑπέρβασις ὁρίων· κάκωσις. ـه — πλήμμυρα.
طفره ταφρά, ἀ. ὑπερηφάνεια.
طفرەلى ταφραλή, τ. ὑπερήφανος.
طفل τήφλ, ἀ. νήπιον, παῖς. قتل — παιδοκτονία.
طفلان ταφλάν,τ.δαφνοκέρασος(φ.).
طفول τουφούλ, ἴδε طفوليت .
طفلى τηφιλί, τ. παράσιτος.
طفوليت τουφουλιγέτ, ἀ. νηπιότης.
طفيلى τουφεϊλί, ἀ. طفلى τηφιλί.
طفيليت τουφεϊλιγέτ, ἀ. παρασιτία.
طقامق τηκαμάκ, ἴδε طيقامق .
طقسان τοκσάν, τ. ἐννενήκοντα.
طقوز τοκούζ, τ. ἐννέα. نجى — ἔνατος.

طلكاك τηκιάκι, τ. ἀλλόκοτος, θαυμαστός.

طكز τηκίζ, τ. σκῶμμα, περίγελως.

طل τάλ, ἀ. εὐσαρκία.

طلا τηλά, ἀ. χρυσός· χρίσις· ἐπίπαγος (ἰατρ.).

طلاب τουλλάπ. πλ. τοῦ طالب.

طلادوز τηλαδούζ, π. χρυσοκεντητής

طلاسم τηλασίμ, πλ. τοῦ طلسم.

طلاش ταλάς, ἴδε تلاش ταλάς.

طلاق ταλάκ, ἀ. διάζευξις. ناى — διαζύγιον.

طلاق δαλάκ, ἴδε تلاق δαλάκ.

طلاقت ταλακάτ, ἀ. γλυκύτης· εὐκοσμία.

طلاكار τηλακιάρ, π. χρυσωτής.

طلاوت τηλαβέτ, ἀ. ὡραιότης, χάρις.

طلاغ ταλαΐ, πλ. τοῦ طليعه ταλι'ά.

طلب ταλέπ, ἀ. αἴτησις· ἐπιθυμία.

طلبدار ταλεπδάρ, καὶ

طلبكار ταλεπκιάρ, π. ὁ αἰτῶν

طلبه ταλεπέ, πλ. τοῦ طالب ταλίπ.

طلخ τήλχ, ἀ. κρότων (ἔντ.).

طلسم τηλσίμ, ἀ. περίαμμα, φυλακτήριον.

طلسمات τηλσημάτ, πλ. τοῦπροηγ.

طلع τάλ', ἀ. γύρις (βοτ.).

طلعت ταλ'άτ, ἀ. ἐμφάνισις· ὄψις· πρόσωπον. [διαυγής.

طلق τάλκ, ἀ. ἀπολυθείς· ἥσυχος·

طلق τάλκ, ἀ. ψάμμος.

طلل ταλέλ, ἀ. ἴχνος (ἐρειπίου).

طلوار ταλβάρ, τ. δικτυωτόν.

طلوع τουλού', ἀ. ἀνατολή (ἡλίου κλπ.)· γένεσις· ἀπόρροια· ἀνύψωσις. شمس — ἀνατολὴ ἡλίου.

طلول τουλούλ, πλ. τοῦ طلل.

طلوم τουλούμ, ἴδε طولوم τουλούμ.

طلومبه τουλούμπα, ἴδε طولومبه.

طليعه ταλι'ά, ἀ. ἐμπροσθοφύλαξ, πρόσκοπος (στρατ.).

طليقه ταλίκα, ἴδε تليقه ταλίκα.

طم τάμ, τ. στίλβωσις χαλκοῦ.

طمث τάμς, ἀ. αἷμα· ἔμμηνα (ἰατρ.).

طمر ταμάρ, τ. φλέψ (ἀνατ.). شاه — βασιλικὴ ἀρτηρία, σφαγῖτις (φλέψ). — ال νεῦρον (ἀνατ.).

طمرق τομρούκ, ἴδε طومرق.

طمطراق τομτουράκ, π. πομπή, μεγαλεῖον.

طمطراقلى τομτουρακλή, τ. μεγαλοπρεπής· ἐπιδεικτικός.

طمطم τημτήμ, ἀ. δυσνόητος (ἄνθρωπος). [νεξία.

طمع ταμά', κ. ταμάχ, ἀ. πλεο-

طمعكار ταμα'κιάρ, κ. ταμαχκιάρ, π. πλεονέκτης.

طمعكارلق ταμαχκιαρλήκ, τ. ἴδε طمع

طمغا ταμγά, ἴδε تمغا ταμγά.

طمله δαμλά, ἴδε طامله δαμλά.

طوپ τοπρά, τ. πῆρα.

طوپ τόπ, τ. σφαῖρα· σφαιρωτός· τηλεβόλον· δέμα· σωρός. كچ — συλλέγειν, συναθροίζειν, συσσωρεύειν. اولق — συσσωρεύεσθαι. قاچ — κανονιοβολεῖν· χρεωκοπεῖν. بك — ἐν συνόλῳ, χονδρικῶς. ى — τὸ ὅλον, τὸ σύνολον. كچك يولنه — ἀπόλλυσθαι, καταστρέφεσθαι. ى — قار τολύπη (φ.). ى — چاقالوز λιθοβόλον. كچى — ἀπροσκόπτως, μετὰ παρρησίας.

طوپ τόπ, τ. ὅλως. طولو — πληρέστατος.

طوپاچ τοπάτζ, τ. βέμβιξ· κυβοστρόβιλος· τοπάζιον (λίθ.).

طوپارلاق τοπαρλάκ, τ. στρογγύλος, σφαιροειδής. — طوس ὁλοστρόγγυλος.

طوپارلامق τοπαρλαμάκ, τ. συστρέφειν· κατακυλίειν· συλλέγειν.

طوپاق τοπάκ, τ. στρογγύλος.

طوپال τοπάλ, τ. χωλός.

طوپالامق τοπαλλαμάκ, καὶ

طوپالانمق τοπαλλανμάκ, τ. χωλαίνειν.

طوپالق τοπαλλήκ, τ. χωλότης.

طوپانه τοπανέ, τ. βουνιὰς, ἀραχίβη (φ.).

طوتاق τηνάπ, ἴδε طناب τουνούπ.

طوتاز τανναζ, ἀ. ἀστειολόγος, ἀστεῖος. [(ἀνατ.).

طوتاق τουνούπ, ἀ. σχοινίς· τένων

طوتانبور τανπούρ, ἀ. τύμπανον (μουσ.).

طوتانبورانى τανπουρανί, ἀ. τυμπανιστής

طوتبوره τανπουρά, ἴδε طنبور.

طوتطه تαντανά, ἀ, πομπή, πολυτέλεια. [πολυτελής

طوتطه تανταναλή, τ. πομπώδης,

طوتغر τηνγήρ, τ. ἦχος κώδωνος, κροταλισμός.

طوتغرامق τηνγηρδαμάκ, τ. κωδωνίζειν, κροτεῖν.

طوتلامق τηνλαμάκ, τ. ἀντηχεῖν.

طوتمق τηνμάκ, τ. ὁμιλεῖν· ἀκούειν.

طوتين τηνίν, ἀ. βόμβος· θόρυβος.

طوتابى ταβαπί' πλ. τοῦ طوبى ταπί'.

طواحين ταβαχήν, πλ. τοῦ طاحون.

طوار ταβάρ, τ. ζῷον τετράπουν.

طواشى ταβασί, ἀ. εὐνοῦχος.

طواشيگه ταβασιγέ, πλ. τοῦ προηγ.

طواف ταβάφ, ἀ. περίπατος· στροφὴ περὶ τὸ τέμενος τῆς Μέκκας.

طواف ταββάφ, ἀ. ὁ περὶ τὸ τέμενος τῆς Μέκκας στρεφόμενος.

طواق τουβάκ, ἴδε دواق δουβάκ.

طوال τηβάλ, πλ. τοῦ طويل.

طوان ταβάν, ἴδε تاوان ταβάν.

طوائف ταβαΐφ, πλ. τοῦ طائفه.

طوپچی τοπτσῆ, τ. πυροβολητής. — عسکری — πυροβολικόν(στρτ.).

طوپخانه τοπ-χανέ, τ. καὶ ορμ. — τηλεβολοποιεῖον· τηλεβολοστάσιον. — نظارتی — ὑπουργεῖον τοῦ πυροβολικοῦ.

طوپراق τοπράκ, τ. χῶμα· ἔδαφος. — مرتفع τύμβος. — قوری γῆ ἄδενδρος, ψιλή.

طوپراقی τοπράκ,τ.γήϊνος, πήλινος. — ابریق — ὑδροῤῥόη πήλινος.

طوپلاشمق τοπλατμάκ, τ. συλλέγειν δι' ἄλλου.

طوپلامق τοπλαμάκ, τ. συλλέγειν, συναθροίζειν· συγκαλεῖν. — حساب ἀργυρολογεῖν. — عسکر στρατολογεῖν. — عقلی باشنه συνετίζεσθαι.

طوپلانمق τοπλανμάκ, τ. συλλέγεσθαι· συγκαλεῖσθαι.

طوپلو τοπλού, τ. σφαιρωτός· συνηθροισμένος. — کاکل — καρφίς.

طوپوز τοπούζ,τ. κορύνη, ῥόπαλον.

طوپوق τοπούκ, ἀ. ἀστράγαλος (ἀνατ.). — چالمق — παρατρίβεσθαι.

طوت τούτ, ἴδε دوت δούτ.

طوتار τουτάρ, καὶ

طوتاری τουταρήκ,τ.ἐπιληψία(παθ.)

طوتاریقلی τουταρικλή,τ.ἐπιληπτικός

طوتاق τουτάκ, καὶ

طوتام τουτάμ, τ. δράξ, κ. χειρί.

طوتامق τουταμάκ,τ.δράξ· στήριγμα· μονιμότης· πρόφασις.

طوتراق τουτράκ, τ. προσάναμμα.

طوتساق τουτσάκ, τ. αἰχμάλωτος.

طوتساقلق τουτσακλήκ, τ. αἰχμαλωσία.

طوتشدرمق τουτουδτουρμάκ, τ. ἀναφλέγειν, ἀνάπτειν· παροργίζειν, ἐρεθίζειν τινὰ κατ' ἄλλου.

طوتشمق τουτουδμάκ, ἀνάπτεσθαι· ἐρεθίζεσθαι, μαλλόνειν. — تکبر — θορυβοῦσθαι, ἐξάπτεσθαι.

طوتغون τουτγούν, τ. πιασμένος· συλληφθείς· κεκωλυμένος, κωλυθείς· ἀφανής· νωχελής· ὑποκείμενος· ἐκτεθειμένος· αἰχμάλωτος·ἔκλειψις. — ورمك — συλλαμβάνεσθαι, αἰχμαλωτίζεσθαι.

طوتو τουτούκ, τ. ὁ ἔχων κώλυμα.

طوتقال τουτκάλ, τ. γλιά, κόλλα.

طوتلمق τουτουλμάκ, τ. συλλαμβάνεσθαι· κωλύεσθαι.

طوتله τουτουλμά, τ. σύλληψις. — کونش ἔκλειψις ἡλίου. — سی — ἔκλειψις σελήνης. — سی — διφθερῖτις (παθολ.).

طوتم τουτέμ, τ. ὁδηγία.

طوتق τουτμάκ, τ. συλλαμβάνειν· κολλᾶν· σταματᾶν· καταλαμβάνειν· μεταφρ. πιστεύειν. — طوت ὑποθέσωμεν ὅτι. — اوروج νηστεύειν. — بحث στοιχηματίζειν. — معزور συγχωρεῖν. — آلوب μεγαλαυχεῖν. — يو περιστρέφεσθαι· ἀρχίζειν νά. — خوش περιποιεῖσθαί τινα. — خاطره ἐνθυμεῖσθαι. — خور περιφρονεῖν. — يرينه كسمك ἀντικαθιστάναι τινά. — كز ναυτιάζειν. — باشی σταχυοῦσθαι· παραμονεύειν. — سیاقه συλλαμβάνειν. — ماتم πενθηφορεῖν, ἄγειν πένθος. — ايله ἐνοικιάζειν. — سوز ὑπακούειν. — سوزنی τηρεῖν, φυλάττειν τὸν λόγον, τὴν ὑπόσχεσίν του, μένειν πιστόν. — طاشله λιθοβολεῖν. — طوپه καταβομβίζειν. — گمی ναυλόνειν πλοῖον. — آتشين συλλαμβάνειν ἐπ' αὐτοφώρῳ. — لقردیه ἀπασχολεῖν τινα ὁμιλῶν. — قفا μεθύσκεσθαι·μεγαλαυχεῖν. — قولاق ἀκούειν. — طرف ὑπερασπίζεσθαί τινα.

طوتونمق τουτουνμάκ, τ. συλλαμβάνεσθαι· προσαρτᾶσθαι. [ρος.

طوتو τουτού, τ. ἐνέχυρον, ὁμηρ-

طوتوق τουτούκ, τ. πεπηρωμένος· παράλυτος· κάλυμμα.

طوتو τουτέ, τ. προκατάβλημα.

طوتوشمق τουχναμάκ, τ. μένειν, διαρκεῖν.

طوداق τουδάκ, τ. χεῖλος (ἀνατ.). — صارقمق — σκυθρωπάζειν.

طور τάβρ, ἀ. συμπεριφορά· ἦθος· τρόπος ἀγέρωχος.

طور τούρ, ἀ. ὄρος.

طور τούρ, τ. ἄγριος.

طور τόρ, τ. ὅλως. طوب — ὁλοστρόγγυλος· ἐν συνόλῳ.

طوراج τουράζ, τ. φασιανός(πτ.)· ἀτταγάς (πτ.). [(πτ.).

طوراغای τουραγάγι, τ. κορυδαλλός

طوراق τουράκ, τ. στάπιμος·σταθμός· κατοικία· صو — ὕδωρ λιμνάζον. اوی — ἄνηθον (φ.).

طورانش تαβρανής,τ.ἴδε طور تάβρ.

طورانمق تαβρανμάκ, ἴδε طورانمق.

طورپه τορπά, ἴδε طورپه τοπρά.

طورپ τούρπ, τ. ῥάφανος (φ.). — رومالی εὔρωστος. — ی — ῥαφανίς (φ.).

طورپید τορπίδ, καὶ

طورپیل τορπίλ, ξ. ναρκη, τορπίλλη.

طورتو τορτού, τ. ὑποστάθμη. شراب — سی — τρύξ.

طورمقلق دورمقلق, τ. σταματᾶν· κρατεῖν τινα ὄρθιον.
طورش دورش, τ. στάσις, θέσις.
طورطو دورطو, τ. ἀγωγή· ἀστυνομία.
طورغای دورغای, ἴδε طورغای.
طورغو دورغو, τ. στρουθίον (πτ.).
طورغون دورغون, τ. ἀκίνητος, στάσιμος.
طورغونلق دورغونلق, τ. ἀκινησία, στασιμότης.
طورفندە دورفندە, ἴδε طورفندە.
طورفە دورفە, τ. ἀπαγόρευσις φαγητῶν τινων παρ' Ἑβραίοις.
طورق دورق, ἴδε طورق.
طورلاق دورلاق, τ. ἀκατάστατος.
طورلامق دورلامق, τ. συσσωρεύειν· συμπτύσσειν.
طورلق دورلق, τ. λάκκος ἀνθρακέως, ἀνθρακοθήκη.
طورلو دورلو, ἴδε طورلو.
طورمق دورمق, τ. ἵστασθαι· ἐπιμένειν· παύειν. — طورمایه اوزره — ἐμμένειν εἰς τὸν λόγον του, ἐμμένειν πιστός. قارشو — ἐναντιοῦσθαι. — سوس — σκωπᾶν. — بوش — μένειν ἄεργος. — نهار — εἶναι δύσπεπτον.
طورمقلق دورمقلق, τ. τὸ μένειν.

طورنا دورنا, ἴδε طورنا.
طورنا دورنا, τ. γέρανος (πτ.). — باغی — ἴσοξ (ἰχθ.). — غاغاسی — γεράνιον (φ.).
طورو دورو, τ. διαφανής, διαυγής.
طورو دورو, ἴδε طورو.
طوروق دوروق, τ. κορυφή· ὀροφή· λόφος.
طورقسیق دورقسیق, τ. ταλαντεύεσθαι, δισταζειν.
طورلو دورلو, τ. κατάστασις.
طوروم دوروم, τ. θέσις, στάσις.
طورون دورون, τ. υἱοθεσία, ἔγγονος.
طوره دوره, τ. κύλινδρος· φάκελος· μανδήλιον, δι' οὗ παίζουσι τὸ δακτυλίδι.
طوری دوری, τ. (ἵππος) φαιός.
طوریق دوریق, τ. μεγάλη παλαμίς (ἰχθ.).
طوز توز, ἴδε توز.
طوز توز, τ. ἅλας. — انکلیز — θειικὸν ἅλας. — کک — ἀγαθοεργία
طوزاق دوزاق, τ. παγίς. — قورمق — παγιδεύειν. — صیچان — μυάγρα.
طوزجی توزجی, τ. ἁλατοπώλης.
طوزسز توزسز, τ. ἀνάλατος.

طوغرام دوغرام, τ. διαμελισμός· τεμάχιον.
طوغرامق دوغرامق, τ. κατατέμνειν. — بول — μεγαλορρημονεῖν.
طوغرامه دوغرامه, τ. λεπτούργημα.
طوغرامه‌جی دوغرامه‌جی, τ. λεπτουργός.
طوغرامه‌جیلق دوغرامه‌جیلق, τ. λεπτουργική.
طوغرو دوغرو, ἴδε طوغری دوغرو.
طوغروتمق دوغروتمق, καὶ
طوغرولتمق دوغرولتمق, τ. ἰσοῦν· διορθόνειν.
طوغرولمق دوغرولمق, τ. διορθοῦσθαι· διευθύνεσθαι· ἀκολουθεῖν ὁδόν.
طوغری دوغری, τ. ἴσος, εὐθύς· κανονικός· ἀκριβής· δίκαιος· τίμιος, εἰλικρινής. — سی — τῇ ἀληθείᾳ. — یه — دن — κατ' εὐθεῖαν. — یول — εὐθεῖα ὁδός.
طوغری دوغری, τ. κατ' εὐθεῖαν· ἀκριβῶς, τιμίως, εἰλικρινῶς· πρός. — کو πρὸς αὐτόν.
طوغریجه دوغریجه, τ. ἀληθῶς, εἰλικρινῶς. — سی — ἡ ἀλήθεια...
طوغریلق دوغریلق, τ. εὐθύτης, τιμιότης.
طوغش دوغش, τ. γέννησις· ἀνατολή (ἡλίου). — دنبرو — ἐκ γενετῆς μου.
طوغرامق دوغرامق, τ. ἁλατίζειν.
طوغلامق دوغلامق, τ. ἁλατίζεσθαι
طوغلق دوغلق, τ. ἁλατηρόν. — یری — καρπὸς ὀξυακάνθης.
طوغلو دوغلو, τ. ἁλμυρός· ἀκριβός.
طوغله دوغله, τ. ἁλυκή.
طوغه دوغه, τ. κτύπος κεφαλῆς, κεράτων.
طوغه دوغه, τ. ὅλως. — طوغه — ὁ ταδσامق طوغامق, ἴδε طاوشامق.
طوغسه دوغسه, καὶ
طوغسپه دوغسپه, τ. χελώνη.
طوغسون دوغسون, τ. ταῦρος διετής (ζ.)· ῥωμαλέος.
طوغشان دوغشان, ἴδε طاوشان.
طوغی دوغی, τ. καὶ — قوشی — ψιττακὸς ὁ μακρόσουρος (πτ.).
طوغ دوغ, τάδ', ἀ. ὑπακοή· παραδοχή. — بال کبی — καὶ — بال کبی — καὶ الرضا و الله
طوغاً دوغاً, τάδ'ἂν, ἀ. ἑκουσίως — وکرهاً ἐκὼν ἄκων.
طوغ دوغ, τούγ, τ. ἵππουρις.
طوغان دوغان, τ. ἱεραξ (πτ.). — یورونلی — καμπυλόρριν. — آق صقال (πτ.). — بوز قیصقالون (πτ.). — چاقر کچکرلی (πτ.).
طوغانجی دوغانجی, τ. ἱερακοτρόφος.
طوغانجیلق دوغانجیلق, τ. ἱερακοτροφία.

ΟΤΡΟΝΑΥΣΙΣ

طوغلا τούγλα, τούβλα, τ. πλίνθος.
طوغمش δογμούς, τ. γεννημένος, καταγόμενος.
طوغمق δογμάκ, τ. γεννᾶσθαι· ἀνατέλλειν. ننده طوغمش كونش اول ننده كونش طوغمش πρὶν ἀνατεῖλῃ ὁ ἥλιος. — كون كوكسه طوغمق, ἐξημερόνειν.
طوغمه δογμά, τ. γέννησις· γεγεννημένος. — اولمش اولمش ἐκ γενετῆς· ὁλόγυμνος. [ξεγεννᾶν.
طوغورمق δογουρτμάκ, τ. μαιεύειν,
طوغورمق δογουρμάκ, τ. τίκτειν, γεννᾶν. [κος.
طوغورمه δογουρμά, τ. λοχεία, τόκος
طوغو δογού, τ. ἀνατολή (ἡλίου). — سى — كون ἀνατολή.
طوف τάβ, ἀ. περιστρέφεσθαι· τὸ διατρέχειν κύκλῳ.
طوفان τουφάν, ἀ. κατακλυσμός. — قبل ال καὶ [σμιαῖος.
طوفانى τουφανί, ἀ. προκαταλυ-
طوق τάβκ, ἀ. περιδέραιον· δύναμις.
طوق τόκ, τ. πλήρης· κεκορεσμένος. اولق — κορέννυσθαι. كوز — τὸ 'μάτι μου (εἶναι) χορτᾶτον, ἀρκοῦμαι.
طوقات τοκάτ, ἴδε تقات τοκάτ.
طوقاق طوقانمك, ἴδε طوقونمك .
طوقلق τοκλούκ, τ. κόρος.

طوقماق τοκμάκ, τ. σφῦρα (τεχν.)· ῥόπτρον (θύρας).
طوقورجين τοκουρδζίν, τ. σωρὸς σταχύων (γεωπ.).
طوقوش τοκούς, τ. ὕφασμα.
طوقوش τοκούς, τ. σύγκρουσις, ἔρις.
طوقوشدرمق τοκουσδηρμάκ, τ. ποιεῖν συγκρούεσθαι, παλαίειν. — قدح προπίνειν.
طوقوشقان τοκουσκάν, τ. φίλερις.
طوقوشمق τοκουσμάκ, τ. συγκρούεσθαι· παλαίειν.
طوقومش τοκουμούς, τ. ὑφαντός.
طوقومق τοκουμάκ, τ. ὑφαίνειν. — اليجه اليوب صيق ἐξετάζειν μικρολόγως.
طوقومه τοκουμά, τ. ὕφανσις.
طوقونماق τοκουνάκ, τ. ἐπαφή· σύγκρουσις. لو — ἐγγικτικός.
طوقونمق τοκουνδηρμάκ, τ. ποιεῖν ἐγγίζειν· συγκρούεσθαι.
طوقونمق τοκουνμάκ, τ. ἐγγίζειν· πειράζειν· προσβάλλειν, βλάπτειν· ἀποβλέπειν· προκύπτειν. — اليه ال ψηλαφᾶν.
طوقونمه طوقونما پنى, τ. μὴ μου ἅπτου (φ.).
طوقونجى τοκουνδζού, τ. ὁ ἐγγίζων· πειρακτικός.
طوقويجى τοκουγιουδζού, τ. ὑφάντης.

طوقويش τοκουγιούς, ἴδε طوقومه .
طوقه τόκα, τ. πόρπη, κρίκος.
طوقه‌طوقه τόκα, ξ. σύγκρουσις ποτηρίων. — اتمك καὶ ياپمق — προπίνειν.
طوك τόν, τ. πάγος. — ياغى στέαρ, ἄλειμμα.
طوكدرمق τονδηρμάκ, τ. πηγνύναι.
طوكدرمه τονδουρμά, τ. παγωτόν.
طوكدرمه‌جى τονδουρμαδζή, τ. κατασκευαστὴς ἢ πωλητὴς παγωτοῦ. [χρός.
طوكق τονούκ, τ. παγωμένος· ψυ-
طوكقلق τονουκλούκ, τ. ψυχρότης· πῆξις.
طوكمش τονμούς, τ. πεπηγώς.
طوكمق τονμάκ, τ. πηγνύναι, παγόνειν.
طوكز τονούζ, τονμούζ, τ. ὗς, χοῖρος (ζ.). — ياوى χοιρομήριον. — ياغى σίαλος. — يان σύαγρος (ζ.).
طوكوزلان τονουζλάν, τ. σκάραβος (ἔντ.).
طوكوك τονούκ, ἴδε طوكق τονούκ.
طول τούλ, ἀ. μῆκος. — بويلو μακροβιότης. — خط μεσημβρινός. — ساعتى χρονόμετρον.
طول دول, τ. χῆρος, χήρα.
طولا τούλεν, ἀ. κατὰ μῆκος.
طولاب τολάπ, ἴδε دولاب τολάπ.

طولاشدرمق τολασδηρμάκ, τ. περιάγειν, περιφέρειν.
طولاشمق τολασμάκ, τ. περιφέρεσθαι· περιστρέφεσθαι, περιοδεύειν· περιπατεῖν· ὑπεκφεύγειν. — كچ διαπεραᾶν θάλασσαν.
طولاشمه τολασμά, τ. στροφή, περιοδεία.
طولاشيق τολασήκ, τ. ἑλικοειδής, πλάγιος. سوز — λόγος περιφραστικός. اله يول — πλαγίως.
طولاشيقلق τολασηκλήκ, τ. ἑλιγμός, περιστροφή· ὑπεκφυγή.
طولاغان τολαγάν, τ. περίδρομος, κ. τροχυρίστρα (παθολ.).
طولاق τουλάκ, τ. τριβαλός.
طولامباج τολαμπάζ, τ. ἑλικτός· λαβύρινθος.
طولامق τολαμάκ, τ. περιστρέφειν· περιτυλίσσειν, περικλείειν.
طولامه τολαμά, ἴδε طولاغان .
طولاميق τολαμίκ, τ. δίκτυον.
طولانباج τολανπάζ, ἴδε طولامباج .
طولانديرمق τανδιρμάκ, τ. παχύνειν ἵππον. [αἰσχροκερδεῖν.
طولانديرمق τολανδηρμάκ, τ. ἀπατᾶν·
طولانديجى τολανδηρδζή, τ. ἀπατεών· αἰσχροκερδής.
طولانديجيلق τολανδηρδζηλήκ, τ. αἰσχροκέρδεια.

طολλάζι ταβλαμμάκ, τ. παχύνειν.
طολλάζι δολαμμάκ, τ. περιστρέφεσθαι, περικυκλοῦν.
طολλάγι δολαγί, τ. ὡς, ἐκ, ὡς πρός, ἕνεκα. — طولّ ἕνεκα τούτου. — طولّ ὡς πρὸς τοῦτο. طسو — κατὰ περίστασιν, ἐμμέσως.
طولدرمق δολδουρμάκ, τ. πληροῦν.
طولدرمه δολδουρμά, τ. πλήρωσις.
طولدرمق δολδουρμάκ, ἴδε طولدرمق.
طولغون δολγούν, τ. πλήρης· παχύς.
طولغونلق δολγουνλούκ, τ. εὐσαρκία.
طولغه δουλγά, τ. περικεφαλαία.
طولمه δουλούμπα, ἴδε طولومه.
طولمق δολμάκ, τ. πληροῦσθαι.
طولمه δολμά, τ. παραγεμιστός· εἶδος φαγητοῦ.
طولنمق δουλανμάκ, τ. δύειν (ἀστρ.).
طولو δολού, τ. πλήρης· ἄφθονος. — دیرکین — ἀπὸ ῥυτῆρος. — دیرکین کیتمك ἐλαύνειν ἀπὸ ῥυτῆρος. سی — آوج ὀράξ. — طوپ ὑπέρπλεως, ὑπερχειλής.
طولو δολού, τ. χάλαζα.
طولوم δουλούμ, τ. ἀσκός.
طولومه δουλούμπα, τ. ἀντλία.
طولومه جی δουλουμπαδζή, τ. κατασκευαστὴς ἀντλιῶν· πυροσβέστης.
طولو τάβλα, ἴδε طاو τάβλα.

طولی δολού, ἴδε طولو δολού.
طومطاس δομάτες, ξ. τομάτα (φ.).
طومار τουμάρ, ἀ. κύλινδρος (χάρτου κλπ.)· τόμος, βιβλίον.
طومباغه τουμπαγά, τ. πέδαι ἑέρακος.
طومبق τουμάκ, τ. βέμβιξ, σβοῦρος.
طومالان τουμαλάν, οἴδνον (φ.)· οἴδημα (παθολ.).
طومالمق δουμαλαμάκ, ἴδε طومالمق.
طومان τουμάν, τ. περισκελίς.
طومبادیز τουμπαδίζ, τ. δύσμορφος.
طومباز τουμπάζ, τ. γεφυροσκάφιον.
طومباق τομπάκ, ξ. χρυσόχαλκος.
طومبالان τομπαλάκ, τ. εὔσαρκος· κυβίστησις.
طومبه τούμπαλα, τ. κυβίστησις.
طومبول τουμπούλ, τ. τρόφις.
طومرجق τομουρδζάκ, τ. σποροθήκη (βοτ.)· βλαστός· ὄζος (βοτ.)· ὀφθαλμὸς ἀμπέλου (βοτ.).
طومرجقلامق τομουρδζακλανμάκ, τ. βλαστάνειν.
طومروق τουμρούκ, τ. βλάστημα· κορμὸς δένδρου· καυλὸς φυτῶν· πέδαι· φυλακή.
طومروقلامق τουμρουκλανμάκ, τ. βλαστάνειν (ἐπὶ ἀμπέλου).
طومشمق τουμουσμάκ, τ. φθειρίζεσθαι (ἐπὶ πτηνῶν).
طومور δομούζ, ἴδε طوکور δονούζ.

طون δόν, τ. ἐσώβρακον.
طونلامق τονατμάκ, τ. περικοσμεῖν· φωταγωγεῖν· ἁρματόνειν· ἐπιπλήττειν.
طونلامه δονανμά, ἴδε طونامه.
طونالی τονπάγι, τ. ἡ βούβαλος (ζ.).
طونج τούνδζ, ἴδε طونج توندز.
طونلاتمه τονελάτα, ξ. τόνος (μέτρον).
طوی ταβά, ἴδε طاوه تابه.
طوی τόγι, τ. ὠτίς (πτ.). قوشی — κύκνος (πτ.).
طوی τόγι, τ. μωρός· ἀγροῖκος· πεφουσκωμένος ἐκ μωρίας.
طویت ταβιγέτ, ἀ. σκοπός, πρόθεσις.
طویغار τουγι-γάρ, τ. κορυδαλλός (πτ.). [νή· ἀντίληψις.
طویغو τουγι-γού, τ. εἴδησις, φω-
طویل ταβίλ, ἀ. μικρός· ὑψηλός.
طویله ταβιλέ, θηλ. τοῦ προηγ.
طویله ταβιλέ, κ. τάβλα, π. σταῦλος.
طویلق δογιουλμάκ, τ. κορέννυσθαι.
طویلق δουγιουλμάκ, τ. ἀκούεσθαι· δημοσιεύεσθαι.
طویم δογιούμ, τ. λεία· κόρος.
طویماق δουϊμαζ, καὶ
طویمز δουϊμάζ, τ. ἀπαθής. — اوردی ἀφελέστατος, ἀπαθέστατος.
طویمز δοϊμάζ, τ. ἀκόρεστος.
طویمزلق δοϊμαζλήκ, τ. ἀπληστία.
طویمزلق δουϊμαζλήκ, τ. ἀπάθεια.

طویمق δογμάκ, τ. κορέννυσθαι· اولمز — δὲν σᾶς χορταίνει κανείς.
طویمق δουϊμάκ, τ. αἰσθάνεσθαι· μανθάνειν.
طویمجی δογιουμλὸ, τ. χορταστικός· ἄφθονος. [νύναι.
طوریق δογιουρτμάκ, τ. διακορεν-
طوریمق δογιουρμάκ, τ. κορεννύναι.
طوریمق δουγιουρμάκ, τ. διαδίδειν, δημοσιεύειν.
طویوم δουγιούμ, καὶ
طویولمق δουγιουμλούκ, ἴδε طویم.
طهارت ταχαρέτ, ἀ. καθαριότης· ἁγνότης.
طهارتلنمك ταχαρετλενμέκ, τ. σωματολουσία· καθαρίζεσθαι.
طهر τούχρ, ἴδε طهارت ταχαρέτ.
طی τάγι, ἀ. τὸ διπλόνειν· συλλέγειν· διατρέχειν· ὑπονοεῖν.
طیا تαϊγά, θηλ. τοῦ طیان.
طیاغ δαγατμάκ, ἴδε طایاغ.
طیار تαϊγάρ, ἀ. πτερόεις· ὠκύπους· ἄτακτος (ἰατρ.).
طیاق δαγιάκ, ἴδε طایاق δαγιάκ.
طیالو δαγιαλή, τ. ὁ κλίνων, καταφερής.
طیالیسه ταγιαλισέ πλ. τοῦ طیلسان.
طیامق δαγιαμάκ, ἴδε طایامق.
طیان δαϊγιάν, ἀ. πειναλέος.

ظ

(باب الظاء)

ظرافت ظاهر

ظ ζά, ζή, δέκατον ἕβδομον μὲν γράμμα τοῦ ἀραβικοῦ, εἰκοστὸν δὲ τοῦ τουρκοπερσικοῦ ἀλφαβήτου. Ἀριθμητικῶς, κατὰ τὸ ابجد (ἐπιζέβ), ἰσοδυναμεῖ τῷ 900· ἀντιστοιχεῖ δὲ πρὸς τὸ ἑλληνικὸν ζ.

ظا ζά, ἀ. ὄν. τοῦ γράμματος ظ.

ظارى ζαρί, ἀ. ὁ ῥέων.

ظالم ζαλίμ, ἀ. ἄδικος, τύραννος.

ظالمانه ζαλιμανέ, π. τυραννικῶς.

ظالملك ζαλιμλίκ, τ. ἀδικία, τυραννία. [πτος.

ظان ζάνν, ἀ. ὁ νομίζων· φιλύπο-

ظاهر ζαχίρ, ἀ. ὁρατός, ἐνσώματος· βέβαιος, πρόδηλος, νικητής· τὸ ἐξωτερικόν, τὸ φαινόμενον πράγματός τινος. — حال τὸ φαινόμενον, τὸ κατ' ἐπιφάνειαν. حاله کوره — καὶ صورت κατὰ τὰ φαινόμενα, πιθανῶς. [βαίως.

ظاهرًا ζαχίρεν, ἀ. ἐξωτερικῶς· βε-

ظاهرين ζαχιρπίν, π. ἐπιπόλαιος.

ظاهرپرست ζαχιρπερέστ, π. ὁ λατρεύων τὸ ἐξωτερικόν.

ظاهرى ζαχιρί, ἀ. φαινομενικός.

ظبى ζηπά, πλ. τοῦ ἑπομ.

ظبي ζάπγ, ἀ. ἔλαφος (ζ.)· μεταφορικῶς: νέος, κομψός.

ظبيه ζαπγέ, θηλ. τοῦ προηγ.

ظبيات ζαπιγάτ, πλ. τοῦ προηγ.

ظراف ζηράφ, πλ. τοῦ ظريف ζαρίφ.

ظراف ζουρράφ, ὑπερθ. τοῦ ظريف.

ظرافت ζαραφέτ, ἀ. ἀγχίνοια· ὡραιότης. الله — τεχνηέντως.

طيورمق δογγουρμάκ, ἴδε طوغرمق.

طيورمق δουγγουρμάκ, ἴδε طوغرمق.

طيقاج τηκάτς, τ. ἐπίπωμα.

طيقامق τηκαμάκ, τ. φράττειν, ἐπιπωματίζειν.

طيقاقلق τηκανηκλήκ, τ. ἔμφραξις.

طيقانمق τηκανμάκ, τ. φράττεσθαι, ἐπιπωματίζεσθαι. [γεῖν.

طيقرداماق δηκηρδαμάκ, τ. πλατα-

طيقردى τηκηρδή, τ. κροταλισμός.

طيقيرمق τηκσηρμάκ, τ. πτερνίζεσθαι.

طيقمق τηκμάκ, τ. σφίγγειν· καταβυθίζειν· φράττειν. — حبسه φυλακίζειν.

طيقناز τηκνάζ, τ. κοντόχονδρος.

طيلسان ταγλεσάν, ἀ. ἄκρα κιδάρεως ἐπὶ τῶν ὤμων.

طين τήν, ἀ. χοῦς· πηλός· ἄργιλλος. معدنى — γῆ Λημνία. اصفر — γῆ κιμωλία. حكمت — χρίσμα (χημ.)

طينلمق τηνάζ, ἴδε طنلمق τανάζ.

طينت τηνέτ, ἀ. φύσις, χαρακτήρ.

طينمق τηνμάκ, ἴδε طمق τηνμάκ.

طوار τουγγούρ, πλ. τοῦ طور ταΐρ.

طوغرمق δογγουρτμάκ, ἴδε تمق طوغرمق.

طوغرمق δουγγουρτμάκ, ἴδε تمق طوغرمق.

طوغرمق δογγουρμάκ, ἴδε طوغرمق.

طوغرمق δουγγουρμάκ, ἴδε طوغرمق.

طوغانى δαγγανήκ, ἴδε طوغانى.

طوغانمق δαγγανμάκ, ἴδε طوغانمق.

طوب τήπ, ἀ. εὐωδία.

طوب تاغى τήπ, ἀ. καλός· εὐάρεστος· θεμιτός· ἀγαθοεργία.

طوبات تاغيپات, πλ. τοῦ ἑπομ.

طوبه تاغيپέ, θηλ. τοῦ طوب تاغيپ. — رائحه εὐωδία.

طير ταΐρ, ἀ. τὸ πετᾶν, πτῆσις· τὸ ταχέως περιπατεῖν· πτηνόν. الليل — βύας (πτ.).

طيران ταγεράν, ἀ. πτῆσις.

طيرانمق ταγρανμάκ, τ. ὀλισθαίνειν.

طيرنه ταγερανέ, ἀ. πτηνός.

طيره τηγερέ, ἀ. οἰωνὸς ἀπαίσιος.

طيورتى تاΐρουρέτ, ἀ. πτῆσις· ὠκυποδία.

طيورى تاΐριγγούν, ἀ. ὀρνιθολόγοι.

طيش δήξ, τ. τὸ ἔξω.

طيشى δήξέ, ἐξωτερικός.

طيشارلغى δηξαρηκλή, τ. ἔπηλυς.

طيشارى δηξαρή, ἴδε طشره δάξρα.

طيف ταΐφ, ἀ. φάσμα, φάντασμα.

طيق τήκ, τ. σφιγκτός· στενός. نفس — ἄσθμα ἵππων (παθολ.).

ظرافتسز ζαραφετσής, τ. ἄκομψος.
ظرافتسزلك ζαραφετσηζλίκι, τ. ἀκομψία.
ظرافتلی ζαραφετλή, τ. ὡραῖος, χαρίεις.
ظرائف ζαραΐφ, πλ. τοῦ ظریف.
ظرف ζάρφ, ἀ. φάκελος· θήκη· ὑποκρατήριον· ἐπίρρημα (Γρ.). زمان — ἐπίρρημα χρόνου. — مكان — ἐπίρρημα τόπου. — ده — ἐν διαστήματι (ἐπὶ χρόνου).
ظرفاء ζουρεφά, πλ. τοῦ ظریف.
ظروف ζουρούφ, πλ. τοῦ ظرف.
ظریف ζαρίφ, ἀ. νοήμων· χαρίεις· εὐάρεστος.
ظریفانه ζαριφανέ, ἀ. καὶ
ظریفچه ζαριφτσέ, τ. κομψῶς.
ظریفه ζαριφέ, ἀ. πρᾶγμα κομψόν.
ظریفلك ζαριφλίκι, τ. κομψότης, χάρις.
ظفر ζαφέρ, ἀ. ἐπιτυχία· θρίαμβος. بولمق — ἐπιτυγχάνειν· θριαμβεύειν.
ظفر ζούφρ, ζουφούρ, ἀ. ὄνυξ (ἀνατ.).
ظفره ζιφρέ, ἀ. πτερύγιον (ἀνατ.). قوشك — ὄνυξ (βοτ.).
ظفری ζιφρί, ἀ. κανθός (ἀνατ.).
ظفریاب ζαφεριγιάπ, π. ὁ ἐπιτυχών· νικητής.
ظل ζήλλ, ἀ. σκιά· προστασία· σκότος· ἐφαπτομένη (γεωμ.). الله فی الارض — σκιὰ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ Σουλτᾶνος.
ظلیل — παράδεισος.
ظلال ζηλάλ, πλ. τοῦ πραηγ.
ظلال ζαλλάλ, ἀ. σκιερός.
ظلام ζουλλάμ, πλ. τοῦ ظلم.
ظلف ζίλφ, ἀ. δίχηλος (ζωολ.).
ظلل ζουλέλ, πλ. τοῦ αὐτ. ζουλλέ.
ظلم ζούλμ, ἀ. ἀδικία, τυραννία.
ظلماء ζαλμά, θηλ. τοῦ ἀμέσ. ἐζλέμ.
ظلمات ζουλουμάτ, πλ. τοῦ ἑνικ. ظلمت.
ظلمانی ζουλμανί, ἀ. σκοτεινός.
ظلمانیه ζουλμανιγέ, ἀ. σκοτεινότης.
ظلمت ζουλμέτ, ἀ. σκότος.
ظلمکار ζουλμκιάρ, π. καὶ
ظلمی ζουλμί, ἀ. ἄδικος.
ظلمه ζουλμέ, πλ. τοῦ ἑνικ. ζαλίμ.
ظلوف ζουλούφ, πλ. τοῦ ἑνικ. ζίλφ.
ظلول ζουλούλ, πλ. τοῦ ἑνικ. ζήλλ.
ظلوم ζαλούμ, ὑπερθ. τοῦ ἑνικ. ظالم.
ظله ζουλλέ, ἀ. σκιά· τόπος· νέφος σκιερόν.
ظلیت ζηλλιγέτ, ἀ. τὸ εἶναι (τὸν Σουλτᾶνον) σκιὰν (Θεοῦ). حضرت شاهی — ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτᾶνος.
ظلیل ζαλίλ, ἀ. σκιερός.
ظلیم ζηλλίμ, ἀ. καταδεδυναστευμένος.
ظمأ ζημά, πλ. τοῦ ἑπόμ.
ظمی ζαμί, ἀ. ὁ διψῶν.
ظن ζάνν, ἀ. γνώμη· ὑπόνοια· ὑπόθεσις. — حسن — καλὴ ἰδέα. — سوء — κακὴ ἰδέα, ὑποψία. — سوء — και — دوشمك — καὶ — و وهم سوء — ذاهب اولمق — καὶ ἐκεῖνος ὑποπτεύειν τινά. — اولنمش — ὕποπτος. — ده — καὶ — مه كوره — κατὰ τὴν ἰδέαν μου, ὡς μοι φαίνεται.

ظنه ζηννέ, ἀ. σφάλμα· ὑποψία.
ظنون ζουνούν, πλ. τοῦ ἑνικ. ظن ζάνν.
ظنی ζαννί, ἀ. ὑποθετικός.
ظواهر ζαβαχίρ, πλ. τοῦ ἑνικ. ζαχίρ, τὰ ἐξωτερικά, τὰ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἱερατὰ πράγματα.
ظهار ζηχάρ, ἀ. τὸ δίδειν βοήθειαν· τὸ ἀποπέμπειν τινὰ τὴν σύζυγόν του ἀπαγγέλλοντα τὰς λέξεις ای انت کظهر امی εἶσαι ἐμοὶ ὡς ἡ ῥάχις τῆς μητρός μου.
ظهر ζάχρ, ἀ. ῥάχις, βοήθεια· νῶτα (ἀνατ.)· τὸ ἐξωτερικόν τινος. یه یازمق — ὀπισθογραφεῖν.
ظهر ζούχρ, ἀ. μεσημβρία. قبل الـ — πρὸ μεσημβρίας. [στολῆς.
ظهریه ζαχριγέ, ἀ. ἐπιγραφὴ ἐπι-
ظهور ζουχούρ, ἀ. τὸ ἐμφανίζεσθαι, προκύπτειν· τὸ νικᾶν. كلمك — τὸ προκῦπτον, τὸ συμβαῖνον. — صاحب — ἀνήρ ἐπιφανής.
ظهورات ζουχουράτ, πλ. τοῦ πρ. πράγματα αἰφνιδίως ἐπερχόμενα, ἔκτακτα· χρήματα ἢ δῶρα ἔκτακτα, ἀπροσδόκητα· ταχυδρόμος ἔκτακτος· ἐπείσ-διον. قبل اولمق — ὑπόκεισθαι ταῖς περιστάσεσιν. چیقارمق — ἐκπέμπειν ταχυδρόμον.
ظهیر ζαχίρ, ἀ. βοηθός, προστάτης.
ظهیره ζαχιρέ, ἀ. μεσημβρία.

عادلانه ἀδιλανέ, π. φιλοδίκαιος· φιλοδικαίως.

عادله ἀδιλέ, θηλ. τοῦ عادل ἀδίλ.

عادی ἀδί, ἀ. συνήθης· κοινός. — كون ἐργάσιμος ἡμέρα.

عاديس ἀδίς, ἀ. πυρρά (φ.).

عار ἄρ, ἀ. αἰσχύνη· ὄνειδος. — كلمك αἰσχύνεσθαι. [πέτης.

عارسز ἀρσήζ, τ. ἀναίσχυντος· προ-

عارسزلغق ἀρσηζλανμάκ, τ. παρεκτρέπεσθαι. [προπέτεια.

عارسزلق ἀρσηζλήκ, τ. ἀναίδεια·

عارض ἀρίζ, ἀ. ἐπιφοιτῶν, ἐπέρχεσθαι· ἀπροσδόκητος, τυχαῖος· γεγονός· ὁ παρουσιάζων. — اولمق συμβαίνειν.

عارض ἀρίζ, ἀ. παρειά (ἀνατ.).

عارض ἀρίζ, ἀ. αὐτοφυής (βοτ.).

عارضاً ἄριζαν, ἀ. τυχαίως, ἐν περιπτώσει.

عارضات ἀριζάτ, πλ. τοῦ ἑπόμ.

عارضه ἀριζά, ἀ. περιστατικόν· ἀπρόοπτον.

عارضی ἀριζί, ἀ. τυχαῖος.

عارف ἀρίφ, ἀ. ὁ γινώσκων· ἐπιστάμενος. Πλ. عرف . [νος.

عارفانه ἀριφανέ, π. νοημόνως· ἔρα-

عارفه ἀριφέ, ἀ. εὐεργεσία· δῶρον.

عارلنجز ἀρλανμάζ, τ. ἀναιδής.

عارلنمق ἀρλανμάκ, τ. αἰσχύνεσθαι.

عاجزانه ἀδζιζανέ, π. ἀσθενής· ταπεινῶς. — نیاز ταπεινὴ παράκλησις. — طرف ἐκ τοῦ ταπεινοῦ ἡμῶν μέρους, παρ' ἐμοῦ, (ἐκ κατωτέρου πρὸς ἀνώτερον).

عاجزلك ἀδζιζλίκ, τ. καὶ

عاجزی ἀδζιζί, ἀ. ἀσθένεια.

عاجل ἀδζίλ, ἀ. ὁ σπεύδων, παρών.

عاجلا ἄδζιλεν, ἀ. ἐν σπουδῇ, παραυτίκα.

عاجلانه ἀδζιλανέ, π. ἐσπευσμένως.

عاجی ἀδζί, ἀ. ἐλεφάντινος.

عاد ἄδ, καὶ

عادات ἀδάτ, πλ. τοῦ ἑπόμ.

عادت ἀδέτ, ἀ. ἔθος, ἕξις. كلمك — συνειθίζειν. ايدنمك — ἐθίζεσθαι. كورمك — ἔχειν τὰ ἔμμηνα. — ايو καὶ — حسن καλὴ συνήθεια. — قديمه اوزره κατ' ἀρχαῖον ἔθιμον.

عادة ἀδέ, ἀ. ἔθος, ἕξις. — ال على συνήθως. — ال فوق ἐκτάκτως.

عادتا ἄδετα, ἀ. συνήθως. [θός.

عادتجه ἀδέττζε, τ. κατὰ τὸ εἰω-

عادتسز ἀδετσήζ, τ. ἀσυνήθης.

عادل ἀδίλ, ἀ. φιλοδίκαιος· παρεμφερής, ἴσος. — شاهد μάρτυς ἀξιόπιστος. Πληθ. عدول , عادلون , عدالين .

ع

(باب العين)

ع ἄϊν, δέκατον ὄγδοον μὲν γράμμα τοῦ ἀραβικ. εἰκοστὸν πρῶτον δὲ τοῦ τουρκοπερσικοῦ ἀλφαβήτου. Ἀριθμητικῶς, κατὰ τὸ ابجد (ἐπόδζεδ), ἰσοδυναμεῖ τῷ 70. Τοῦτο ἀντίστοιχον ἐν τῇ ἡμετέρᾳ γλώσσῃ δὲν ἔχει· καί τοι δὲ ἐκ τοῦ ἤχου τῆς φωνῆς αὐτοῦ φαίνεται φωνῆεν, εἶναι οὐχ ἧττον σύμφωνον, λαμβάνον τοῦ ἐφ' ἑαυτοῦ ἢ ὑφ' ἑαυτὸ χαρεκὲ καὶ προφέρεται ἐκ τοῦ λάρυγγος· ὅταν δὲ εἶναι ἄφωνον, παριστάνεται, διὰ μιᾶς ἀποστρόφου, ἐπεχούσης τὴν θέσιν αὐτοῦ.

عابد ἀπίδ, ἀ. λάτρις, δοῦλος Θεοῦ· εὐλαβής· σεβόμενος. Πλ. عبده

عاجز ἀπιδανέ, π. ταπεινός, αἰδήμων· εὐλαβής· αἰδημόνως, εὐλαβῶς.

عابر ἀπίρ, ἀ. ὁ διερχόμενος, διαβάτης. Πλ. عبرين .

عابس ἀπίς, ἀ. στρυφνός, στυγνός.

عاتق ἀτήκ, ἀ. ἀπελεύθερος. Πλ. عتقاء .

عاتك ἀτίκ, ἀ. γενναῖος, καλός· ἀναλλοίωτος (ἐπὶ χρώμ.).

عاتی ἀτί, ἀ. ὑπερήφανος· θρασύς.

عاج ἄδζ, ἀ. ὀδοὺς ἐλέφαντος· τὸ ἐλεφάντινον. — تخت θρόνος ἐλεφάντινος. [μαστός.

عاجب ἀδζίπ, ἀ. παράδοξος, θαυ-

عاجز ἀδζίζ, ἀ. ἀμήχανος, ἀνίκανος· εὐτελής. — قالق ἀπαυδᾶν. Πλ. عجز .

عارى ἀρί, ἀ. γυμνός· ἀπηλλαγμένος (ἐλαττώματος), ἀγνός. — عارى ειلیکرینής. Πλ. عر .

عاریت ἀριγέτ, ἀ. χρησιδάνειον· προσωρινότης. — عاریت آلمق δανείζεσθαι πρὸς χρῆσιν.

عاریةً ἀρίγετεν, ἀ. δανεικῶς· προσκαίρως.

عاریتی ἀριγετί, ἀ. ἴδε عاریت اکری ἐγρετί.

عازم ἀζίμ, ἀ. ἀποδημῶν· ὁ ποθῶν.

عاس ἄσς, ἀ. νυκτοφύλαξ. Πλ. عسس

عاشر ἀσίρ, ἀ. δέκατος.

عاشر ἀσίρ, ἀ. δεκατιστής.

عشراً ἄσιρεν, ἀ. δέκατον.

عاشق ἀσήκ, ἀ. ἐραστής· μουσικός (χυδαῖος). — ومعشوقه — ἐραστὴς καὶ ἐρωμένη. — اولق ἐρᾶν. Πλ. عشق .

عاشقانه ἀσικανέ, π. ἐρωτικῶς.

عاشقه ἀσικά, θηλ. τοῦ عاشق .

عاشورا ἀσουρά, ἀ. ἡ δεκάτη ἡμέρα τοῦ μηνὸς Μουχαρρέμ· εἶδος ἐδέσματος ἡδέος.

عاصف ἀσήφ, ἀ. τρικυμιώδης, σφοδρός (ἄνεμος).

عاصم ἀσήμ, ἀ ἁγνός, καθαρός.

عاطر ἀτήρ, ἀ. εὐώδης. — خاطر ἡ ὑμετέρα εὐγένεια.

عاطس ἀτής, ἀ. ὁ πταρνύμενος.

عاطش ἀτής, ἀ. διψαλέος.

عاطف ἀτήφ, ἀ. ὁ προσκλίνων· εὐμενής· συνδετικός.

عاطفت ἀτηφέτ, ἀ. εὐμένεια. — عاطفت مادرانه μητρικὴ στοργή.

عاطفه ἀτηφέ, θηλ. τοῦ عاطف ἀτήφ. — واو ὁ συνδετικὸς σύνδεσμος و βὲ = καί, ὅστις συνδέων δύο ἀραβοπερσικὰς λέξεις, προφέρεται ου.

عاطل ἀτήλ, ἀ. ἀκίνητος.

عافیت ἀφιγέτ, ἀ. ὑγίεια. — اولق ἀναρρωνύνναι. — اولسون καλὴ ὄρεξις. — لر احسان الله وجودکزه χορσουν ὁ Θεὸς δαψιλεύοι ἡμῖν ὑγίειαν καὶ εὐεξίαν.

عاقب ἀκήπ, ἀ. διάδοχος, ὁ μετ' ἄλλου ἐρχόμενος, ἀντιπρόσωπος· τελευταῖος.

عاقبت ἀκηπέτ, ἀ. τὸ ἔπεσθαι, διαδέχεσθαι τέλος, ἀποτέλεσμα. — الامر καὶ الحال ἐπὶ τέλους. — بين διορατικός.

عاقد ἀκήδ, ἀ. ὁ συνδέων, συμβαλλόμενος. — طرفين τὰ δύο συμβαλλόμενα μέρη.

عاقر ἀκήρ, ἀ. (γυνὴ) στεῖρα.

عاقل ἀκήλ, ἀ. συνετός, ἐμβριθής. Πλ. عاقلين , عاقلون καὶ عقلاء .

عاقلانه ἀκηλανέ, π. συνετῶς, ἐμβριθῶς. — طاورانمق καὶ —

حركت ايتمك ἐνεργεῖν συνετῶς.

عاكف ἀκίφ, ἀ. ὁ ἐπιμελῶς περί τι ἀσχολούμενος· καρτερικός. Πλ. عكوف , عاكفون καὶ عاكفين

عال-لعال ἀλ-οὐλ-ἄλ, ἀ. κάλλιστος.

عالك ἀλίκ, ἀ. μασητικός.

عالم ἀλέμ, ἀ. κόσμος, σύμπαν. — غيب καὶ ارواح — ὁ ἀόρατος κόσμος, ὁ ἄλλος κόσμος. — شهادت ὁ φαινόμενος κόσμος. — معنى καὶ — مثال καὶ — خواب καὶ — ὁ κατ' ὄναρ κόσμος, ὄνειρον. — پناه τὸ καταφύγιον, ὁ φύλαξ τοῦ κόσμου. — پادشاه ὁ Σουλτᾶνος, ὁ φύλαξ τοῦ κόσμου. — تاب اقتاب ὁ φωτίζων καὶ θερμαίνων τὸν κόσμον, ἥλιος. — كير κοσμοκράτωρ. — آب εὐωχία. — صغير μικρόκοσμος. — كبير μακρόκοσμος.

عالم ἀλίμ, ἀ. εὐμαθής, σοφός. — الغيب و الشهادة ὁ παντογνώστης, Θεός.

عالجه ἀλίμτζε, τ. σοφῶς.

عالمون ἀλεμούν, πλ. τοῦ عالم .

عالمى ἀλεμί, ἀ. κοσμικός· θνητός.

عالميان ἀλεμιγιάν, πλ. τοῦ προηγ.

عالمين ἀλεμίν, πλ. τοῦ عالم .

عالى ἀλί, ἀ. ὑψηλός, μετάρσιος, μέγας, ἔξοχος. — باب ἡ Ὑψηλὴ Πύλη. — دولت τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος. — جناب — μέγας, τετιμημένος. — شان — ἔνδοξος. — قدر — ἔξοχος. — شان τεκμήριον, παράσημον ὑψηλόν, ἔξοχον (ἐπίθ. τοῦ οθωμ. παρασήμου). — قدر — ἰσχυρός. — كمر — ἀδάμας ὑψηλός, μετφρ. ἔνδοξος. — مقام — καὶ مكان — ὁ κατέχων ὑψηλὴν θέσιν. — امر ὑψηλὴ διαταγή, φιρμάνιον. — همت εὐπροσήγορος.

عام ἄμ, ἀ. ἔτος. — اول τὸ παρελθὸν ἔτος. — قابل τὸ προσεχὲς ἔτος.

عام ἄμμ, ἀ. κοινός, παγκόσμιος· ὄχλος. — طريق δημοσία ὁδός. — و خاص ἡ ἀριστοκρατία καὶ ὁ ὄχλος· ὅλος ὁ κόσμος.

عامةً ἀμμετεν, ἀ. δημοσίᾳ, κοινῇ.

عامر ἀμίρ, ἀ. κατῳκημένος· ἄφθονος. Ἡ λέξις αὕτη εἶναι ἐπίθετον τῶν τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους κτημάτων.

عامره — αὐτοκρατορικὸν τυπογραφεῖον. — رسمى ὁ αὐτοκρατορικὸς ναύσταθμος.

عامل ἀμέλ, ἀ. ὁ ἐνεργῶν, πράττων· δραστήριος. Λέξις παρ-

αἴτιος τῆς εἰς ε ἢ εν, ι ἢ ιν, ου ἢ ουν, ἢ σακὶν προφορᾶς ἄλλης λέξεως.

عامه ἀμμέ, θηλ. τοῦ عام ἄμμ.

عامی ἀμμί, ἀ. ὄχλος· ἐτήσιος.

عانه ἀνέ, ἀ. ἥβη (ἀνατ.). [νατ.).

عانی ἀνί, ὁ τοῦ ὀστοῦ τῆς ἥβης (ἀ-

عائد ἀΐδ, ἀ. ὁ ἐπιστρέφων, ἀνήκων, ἀφορῶν. ... — کی ἀφορᾷ ἐμέ.

عائدات ἀϊδάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.

عائده ἀϊδέ, ἀ. πρόσοδος· μερίδιον.

عائض ἀΐζ, ἀ. ἀντάλλαγμα.

عائق ἀΐκ, ἀ. ὁ κωλύων, ἀποτρέπων.

عائله ἀϊλέ, ἀ. οἰκογένεια.

عباء ἀπά, ἀ. πίλημα, κ. ἀμπᾶς· ἐπανωφόριον, σάγος.

عباب οὐπάπ, ἀ. ὕδωρ χειμάρρου ἢ ῥύακος ἐκχειλίζοντος ἐξ ἀφθονίας.

عباد ἠπάδ, πλ. τοῦ عبد ἄπδ. — الله δοῦλοι Θεοῦ, ἄνθρωποι.

عبادت ἠπαδέτ, ἀ. λατρεία, εὐλάβεια. ... — καὶ ... — οἶκος λατρείας.

عبادتکار ἠπαδετκιάρ, π. εὐλαβής.

عبادتکارلق ἠπαδετκιαρλήκ, τ. λατρεία, προσευχή.

عبارت ἠπαρέτ, καὶ

عباره ἠπαρέ, ἀ. ἑρμηνεία, ἔννοια· φράσις· λύπη· σύνθετος.

... — ὁλῶν ἐκ τίνος σύγκειται; τί ὀηλοῖ; ... — εὔγλωττος. ... — ترکی ال ἐν φράσεσι τουρκικαῖς, τουρκιστί. ... — ها αὐτολεξεί.

عباس ἀππάς, ἀ. λέων (ζ.).

عباسی ἀππασί, ἀ. λεόντειος· μεγαλόφωνος ὡς λέων.

عبث οὐπούπ, πλ. τοῦ عبا .

عبث ἀπές, ἀ. κενός, ἀνωφελής· κενότης. ... — καὶ

عبثاً ἀπέσεν, ἀ. ματαίως, ἀνωφελῶς.

عبد ἄπδ, ἀ. ὑπηρέτης· δοῦλος· λάτρις Θεοῦ. السلام — μανδραγόρας (φ.). Πλ. عبيد , عباد καὶ عبدان .

عبده ἀπεδέ, πλ. τοῦ προηγ. — اولمق — εἰδωλολάτραι.

عبر ἀπέρ, ἀ. τὸ διαβαίνειν· ἑρμηνεία.

عبر ἠπέρ, πλ. τοῦ عبرت ἠπρέτ.

عبران ἠπράν, ἀ. Ἑβραῖος.

عبرانی ἠπρανί, ἀ. ἑβραϊκός· ἡ ἑβραϊκή (γλῶσσα).

عبرت ἠπρέτ, ἀ. παράδειγμα, ὑπογραμμός. اولمق — μιμεῖσθαί τι. اولق — εἶναι, χρησιμεύειν ὡς παράδειγμα τοῖς ἄλλοις. ... آمیز — παραδειγματικός, παραδειγματώδης. بخش — ὁ δίδων παράδειγμα. ... — καὶ — ... ὁ δεικνύων τὸ παράδειγμα.

عبری ἠπρί, ἀ. ἡ ἀρχαία ἑβραϊκὴ γλῶσσα.

عبعب ἀπάπ, ἀ. ἐγγαστρίμυθος.

عبود οὐπούδ, πλ. τοῦ عبد ἄπδ.

عبودت οὐπουδέτ, ἀ. δουλεία.

عبودیت οὐπουδιγέτ, ἀ. δουλεία· εὐπείθεια· ἀφοσίωσις· λατρεία. اجمك — عرض προσφέρειν, ἀφοσιοῦσθαι.

عبور οὐπούρ, ἀ. ἀπερίτμητος.

عبور οὐπούρ, ἀ. τὸ διαβαίνειν· διάβασις. اجمك — مرور διαβαίνειν, περᾶν. [χύς.

عبوس ἀπούς, ἀ. χαλεπός, τραχύς.

عبوس οὐπούς, ἀ. τραχύτης.

عبوست οὐπουσέτ, ἀ. δυστροπία, τραχύτης.

عبهر ἀπχέρ, ἀ. εὔσαρκος.

عبهر ἀπχέρ, ἀ. νάρκισσος (φ.).

عبید ἀπίδ, πλ. τοῦ عبد ἄπδ.

عبیر ἀπίρ, ἀ. ἄμβαρον· εὐωδία ἀμβάρου.

عتاب ἠτάπ, ἀ. ἐπίπληξις.

عتاق ἀτάκ, ἠτάκ, ἀ. ἴδε عتق .

عتاه οὐτάχ, ἀ. παραλήρησις, μωρία γεροντική.

عتبه ἀτεπέ, ἀ. οὐδός· θύρα· αὐλὴ ἡγεμόνος. عليا — καὶ — عليه καὶ سنیه — ἡ ὑψηλὴ αὐλή· ἡ αὐτοκρατορικὴ αὐλή. Πλ. عتب

عتر ἤτρ, καὶ

عتره ἠτρέτ, ἀ. γένος· ἀπόγονος.

عتق ἄτχ, ἤτχ, ἀ. ἀπελευθέρωσις (δούλου).

عتقاء οὐτεκά, πλ. τοῦ عتيق .

عتمه οὐτεμά, ἀ. δρύπεψ.

عتو οὐτούβ, ἀ. τῦφος, ἀλαζονεία.

عتول οὐτούλ, ἀ. ἀναφρόδιτος.

عتوه ἀτούχ, ἀ. παλίμπαις· παράφρων. [φροσύνη.

عته ἀτέχ, ἄτχ, ἀ. μωρία· παρα-

عتی ἀτίγ, ἀ. ὑπερήφανος.

عتیق ἀτίκ, ἀ. παλαιός· ἀπελεύθερος· ἔνδοξος. ... — اللی ἀρχαιότητες. — البیت ὁ ἀρχαῖος οἶκος, ὁ ἀρχαῖος ναὸς τοῦ Κααπὲ ἐν Μέκκᾳ

عثر ἄσρ, ἀ. τὸ πληροφορεῖσθαι, τὸ ὀλισθάνειν· τὸ ψεύδεσθαι.

عثره ἀσρέ, ἀ. τὸ ὀλισθάνειν· τὸ πλανᾶσθαι. Πλ. عثرات .

عثمانلوجه ὀσμανλήζε, τ. τουρκιστί· ἡ Τουρκικὴ γλῶσσα.

عثمانلی ὀσμανλή, ἀ. Ὀθωμανός· μεταφορικῶς : μεγαλόδωρος· ὀθωμανικός.

عثمانی ὀσμανί, ἀ. Ὀθωμανός· ὀ-

θωμανικός. — لسان ή ὀθωμανικὴ γλῶσσα. ٭ — دولت τὸ ὀθωμανικὸν Κράτος.

عجاب οὐδζάπ, ὑπερθ. τοῦ عجيب.

عجالة ἠδζαλέ, οὐδζαλέ, ἀ. φαγητὸν ἕτοιμον. الراكب — τὸν ἕτοιμον φαγητὸν τοῦ ταξειδιώτου.

عجان ἀδζάν, ἀ. περίνεος (ἀνατ.).

عجان ἀδζ-δζάν, ἀ. βλάξ, εὐήθης.

عجانية ἀδζ-δζανιγέτ, ἀ. βλακεία, μωρία.

عجائب ἀδζαΐπ, πλ. τοῦ عجيب.

عجائب ἀδζαΐπ, τ. περίεργος, παράδοξος, θαυμαστός.

عجائب ἀδζαΐπ, τ. τί περίεργον! παράδοξον!

عجاج ἀδζαΐζ, πλ. τοῦ عجوز.

عجب ἀδζέπ, ἀ. θαυμασμός· ἄρά γε!

عجب οὔδζπ, ἀ. ἐγωϊσμός, φιλαυτία. كثير — γαυριᾶν, βρενθύεσθαι.

عجبا ἄδζεπα, ἆρά γε! μήπως.

عجيناك ἀδζεπνάκ, π. ἐκπληκτικός.

عجرم οὐδζρούμ, ἀ. ὀνωνίς (φ.).

عجز ἄδζ, ἤδζ, οὔδζ, ἀδζίζ, ἀ. ἀσθένεια, ἀδυναμία· πτωχεία· τὸ τελευταῖον μέρος τινός.

عجزه ἀδζεζέ, πλ. τοῦ عجز.

عجل ἴδζλ, ἀ. μόσχος, μοσχάρι (ζ.). Πληθ. عجال καὶ عجول

عجله ἀδζελέ, ἀ. βία, σπουδή· τὸ ἀνυπομονεῖν. كثير — ἐπείγεσθαι. استدرك — ἐπείγειν. — على ال καὶ اوزره — καὶ الله — καὶ

عجلة ἀδζέλετεν, ἀ. κατεσπευσμένως. [μὴ Ἀραψ.

عجم ἀδζέμ, ἀ. Πέρσης· ξένος, ὁ

عجمى ἀδζεμί, ἀ. περσικός.

عجمى ἀδζεμί, τ. πρωτόπειρος.

عجميلك ἀδζεμιλίκ, τ. ἀπειρία.

عجن ἄδζν, ἀ. ζύμωσις.

عجوز ἀδζούζ, καὶ

عجوزه ἀδζουζέ, ἀ. γραῖα.

عجول ἀδζούλ, ὑπερθ. τοῦ عاجل.

عجيب ἀδζίπ, ἀ. ἐκπληκτικός· θαυμάσιος, σπάνιος, τέρας.

عجيبه ἀδζιπέ, ἀ. περίεργον, θαυμαστόν.

عجيبيت ἀδζιπιγέτ, ἀ. τερατῶδες.

عجيز ἀδζίζ, ἀ. ἀσθενής· ἀνίσχυρος· ἄπορος.

عجيل ἀδζίλ, ἀ. σπεύδειν.

عجين ἀδζίν, ἀ. φύραμα.

عد ἄδδ, ἀ. ἀρίθμησις· ἐκτίμησις.

عداد ἠδάδ, ἀ. πληγὴ δηλητηριώδους ζώου. [γισμός.

عداد ἠδάδ, ἀ. ἀρίθμησις, ὑπολο-

عدالت ἀδαλέτ, ἀ. τιμιότης· δικαιοσύνη.

عدالتسز ἀδαλετσήζ, ἀ. ἄδικος.

عدالتسزلك ἀδαλετσηζλίκ, τ. ἀδικία.

عدالتكار ἀδαλετκιάρ, π. εὐθύς, δίκαιος. [της, δικαιοσύνη.

عدالتكارى ἀδαλετκιαρί, π. εὐθύ-

عدالتلو ἀδαλετλύ, τ. εὐθύς, δίκαιος. [θροπάθεια.

عداوت ἀδαβέτ, ἀ. ἐχθρότης· ἐχ-

عدد ἠδδέτ, ἀ. διάστημα ἑκατὸν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς νομίμου διαζεύξεως ἢ ἑκατὸν τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀνδρός, καθ' ὃ ἡ σύζυγος δὲν δύναται νὰ ἔλθῃ εἰς δευτέρου γάμου κοινωνίαν.

عدد ἀδέδ, ἀ. ἀριθμός· ἀρίθμησις. — اسماء ال ὀνόματα ἀριθμητικά (Γραμμ.). الفرد — ἀριθμὸς περιττός. الزوج — ἀριθμὸς ἄρτιος. صحيح — ἀριθμὸς ὁλόκληρος. مركب — ἀριθμὸς μικτός. كسرى — تمام — ὁ ὁλικὸς ἀριθμός. المربع — ἀριθμὸς κλασματικός. المكعب — ἀριθμὸς τετραγωνικός. ἀριθμὸς κυβικός.

عددى ἀδεδί, ἀ ἀριθμητικός.

عدس ἀδές, καὶ

عدسه ἀδεσέ, ἀ. φακή.

عدل ἄδλ, ἀ. δικαιοσύνη, εὐθύτης.

عدل ἤδλ, ἀ. ὁμοιότης· ἰσορροπία.

عدلا οὐδελά, πλ. τοῦ عديل.

عدلى ἀδλί, ἀ. ὁ τῇ δικαιοσύνῃ ἀνήκων. ٭ — نظارتى ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης.

عدم ἀδέμ, ἀ. ἔλλειψις· στέρησις· ἀνυπαρξία. رجايت — ἔλλειψις σεβασμοῦ. رقت — ἀσπλαγχνία. اعتماد — δυσπιστία. اقتدار — ἀνικανότης. انسانيت — ἀπανθρωπία· ἀγροικία. لياقت — ἀναρμοδιότης. ثبات — ἀστάθεια. — موافقت καὶ مطابقت — ἀσυμφωνία. امكان — τὸ ἀδύνατον. — استعمال — مساعده τὸ ἀπορρίπτειν. اطاعت — ἀπείθεια. وفا — δολιότης, ἀπιστία· προδοσία. دقت — ἀμέλεια, ἀπροσεξία. [πορος.

عدم ἀδέμ, ἀ. ἐνδεής, πτωχός, ἄ-

عدما οὐδεμά, πλ. τοῦ προηγ.

عدمى ἀδεμί, ἀ. στερητικός. Πλ. عدميون.

عدن ἄδν, ἀ. κατοικία· Ἐδέμ.

عدو ἀδούδ, ἀ. καὶ

عدو ἀδού, π. ἐχθρός, ἀντίπαλος.

عدوان οὐδδάν, ἀ. ἐχθροπάθεια. — اهلى μνησίκακος.

عدول οὐδούλ, πλ. τοῦ عادل.

عدول οὐδούλ, ἀ. τὸ παρεκκλί-

νειν τῆς εὐθείας, παρεκτροπή.
عدة عُدَّد, ἀ. ἀκμαί, ἔονθοι (ἰατρ.).
عدى عَدا, πλ. τοῦ عدو ἀδούβδ.
عديد عَدِيد, ἀ. πολυάριθμοι· πολλοί.
عديس عُدَيس, ἀ. πυρρά (φ.).
عديسات عُدَيسات, πλ. τοῦ προηγ.
عديل عَدِيل, ἀ. ὅμοιος, ἴσος. — ي ἀπαράμιλλος.
عديم عَدِيم, ἀ. ὁ μὴ ὤν· ὁ στερούμενός τινος. الوفا — ἄπιστος. الامكان — ἀδύνατος, ἀπίθανος. الخير — ἄπειρος. — الحنال ἀκοινώνητος. الاقتدار — ἀδύνατος, ἀνίσχυρος. الثبات — ἀσταθής.
عذاب عَذاب, ποινή· κόλασις. اليم — τιμωρία ἐπώδυνος.
عذار عِذار, ἀ. παρειά· αἰδώς. — حليم ال ἀναιδής, ἀναίσχυντος.
عذب عَذْب, ἀ. γλυκύς· ἀγαπητός· τὸ ἀπέχεσθαι. البيان — لسان ἡ γλυκεῖα, ἡδυεπὴς ὀθωμανικὴ γλῶσσα.
عذبة عَذَبَة, ἀ. τὸ πέριξ τινός· αἶρα, ζιζάνιον· λαβὴ μάστιγος· εὐρύς.
عذر عُذْر, ἀ. πρόφασις· αἴτησις συγγνώμης. طلب — ζητεῖν συγγνώμην. بدا — προφασίζεσθαι. خواه — ὁ αἰτῶν συγγνώμην.

عذراء عَذْرا, ἀ. παρθένος· Παρθένος (ἀστρ.).
عذرة عُذْرَة, ἀ. παρθενία.
عذوبة عُذُوبَة, ἀ. γλυκύτης.
عزير عُزَيْر, ἀ. ὁ δικαιολογούμενος.
عار عُوار, πλ. τοῦ عارى ἀρί.
عراده عَرَّادَة, ἀ. λιθοβόλος μικρὰ πολεμικὴ μηχανή.
عراص عَرَاص, πλ. τοῦ عرصه ἀρσά.
عراضه عُرَاضَة, ἀ. δῶρον.
عراضه عَرَاضَة, ἀ. πλάτος· δυσμορφία τῶν κλάδων δένδρου (βοτ.).
عرافت عَرَافَت, ἀ. γοητεία.
عرائس عَرَائِس, πλ. τοῦ عروس .
عريض عَرَائِض, πλ. τοῦ عريضه .
عريك عَرَائِك, πλ. τοῦ عريكه .
عرب عَرَب, κ. ἀράπ, ἀ. Ἄραψ· ἀραβικὸς λαός· ἀραβικός. — كرزى κράταιγος, λωτός (φ.).
عربچه عَرَبْچَه, τ. ἡ ἀραβικὴ γλῶσσα· κατὰ τὸν ἀραβικὸν τρόπον.
عربده عَرْبَدَه, ἀ. φιλονικία· μοχθηρία.
عربده جو عَرْبَدَه جُو, π. φιλόνικος.
عربستان عَرَبِسْتَان, τ. Ἀραβία.
عربون عُرْبُون, ἀ. ἀρραβών, προκαταβολή.
عربه عَرَبَه, τ. ἅμαξα. جى — ال χειράμαξα.

عرپاجى عَرَبَاجِى, τ. ἀμαξοποιός· ἁμαξηλάτης.
عربجيلك عَرَبَاجِيلِك, τ. ἡ τέχνη τοῦ ἀμαξοποιοῦ ἢ τοῦ ἁμαξηλάτου.
عربى عَرَبِى, ἀ. ἡ ἀραβικὴ γλῶσσα· ἀραβικός.
عربيات عَرَبِيَات, ἀ. ἡ ἀραβικὴ φιλολογία.
عرجز عَرْجَز, ἀ. χωλότης· χωλαίνειν.
عرجز عُرْجُز, πλ. τοῦ عرجز ἀ'ρέδζ.
عرجاء عَرْجَاء, θηλ. τοῦ عرجز .
عرجان عُرْجَان, πλ. τοῦ عرجز .
عرجان عَرَجَان, π. τὸ τοῦ χωλοῦ βάδισμα.
عرس عِرْس, ἀ. ὁ σύζυγος καὶ ἡ σύζυγος ἰδιαιτέρως. — ابن μυγαλῆ, νυφίτσα (ζ.).
عرس عُرْس, ἀ. γάμος· ἡ κατὰ τὸν γάμον τράπεζα, γαμήλιος τράπεζα.
عرش عَرْش, ἀ. θρόνος· ἕδρα· ὑποστήριγμα. اعلى — ὁ ὑψηλότατος, ἀνώτατος οὐρανός.
عرش عَرَش, τ. ἐμπρός ! (στρατ.).
عرصات عَرَصَات, πλ. τοῦ ἑπομένου. ميدانى — καὶ — ال τὸ πεδίον τῆς τιμωρίας, ἡ κοιλὰς τοῦ Ἰωσαφὰτ, εἰς ἣν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Κρίσεως συνελεύσονται πάντες οἱ ἄνθρωποι.
عرصه عَرْصَه, ἀ. γήπεδον· τὸ μέσον τῆς οἰκίας.
عرض عَرْض, ἀ. ὑποβάλλειν· ἐκτιθέναι· τὸ προσφέρειν· ἔκθεσις· πρότασις ὑποβαλλομένη τῷ Σουλτάνῳ ὅπως κυρωθῇ. — خلوص ايلك διαβεβαιοῦν περὶ τῆς εἰλικρινοῦς φιλίας. مدعا ايلك — ὑποβάλλειν ἰσχυρισμόν, ἀπαίτησιν εἰς δικαστήριον.
عرض عَرْض, ἀ. πλάτος (Γεωγρ.). شمالى — βόρειον πλάτος. — جنوبى νότιον πλάτος.
عرض عِرْض, ἀ. τιμή· ἀρετή. — حل τίμιος. — نه كچمك — καὶ نه — καθάπτεσθαι τῆς τιμῆς, προσβάλλειν τὴν τιμήν τινος. — م حق اچون 's τὴν τιμήν μου!
عرض عَرَض, ἀ. τὸ τυχαῖον. Πλ. عروض οὐρούζ.
عرضاً عَرْضاً, ἀ. κατὰ πλάτος.
عرضاً عَرَضاً, ἀ. τυχαίως, ἀπροσδοκήτως.
عرضحال عَرْضُحَال, ἀ. ἀναφορά, ἔκθεσις. [ρογράφος.
عرضحالجى عَرْضُحَالْجِى, τ. ἀναφ-
عرضسز عِرْضْسِز, τ. ἄτιμος.
عرضسزلق عِرْضْسِزْلِق, τ. ἀτιμία, ἀνυπολη̃ψία.

عرض ἀραζή, ἀ. τυχαῖος· ἐπουσιώδης.

عرطل ἀρτάλ,ἀ.κολοσσαῖος· γίγας.

عرعر ἀρ'άρ, ἀ. ἄρκευθος (φ.).

عرف ἤρφ, ἀ. τὸ παρ' ἄλλων μανθάνειν.

عرف οὔρφ, ἀ. τὸ εἰδέναι· δῶρον· μεγαλοδωρία· ἡ παρὰ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ τοῖς ἀντιπροσώποις αὐτοῦ ἐξουσία· ἐξουσία ἀπόλυτος· διοίκησις κοσμικὴ τῶν ὑποθέσεων ἔθνους· διοικητικὸν σύστημα· νόμος ἄγραπτος· εὐθύτης· ἀδικία, καταπίεσις· ἀπειλή· λόφος πετεινοῦ, χαίτη, πλόκαμος.

عرفاء οὐρεφά, πλ. τοῦ عريف ἀρίφ.

عرفّ οὔρφεν, ἀ. αὐθαιρέτως.

عرفان ἠρφάν,ἀ.γνῶσις, σοφία·ἀγχίνοια. — اهل σοφός· νοήμων.

عرفج ἀρφεδζέ,ἀ.πεντάφυλλον(φ.).

عرفلو οὐρφλού, τ. αὐθαίρετος· ἄδικος.

عرق οὐρφέ, ἀ. τόπος ὑψηλὸς καὶ ἀμμώδης.

عرق ἀρεφέ,ἀ.παραμονή (ἑορτῆς).

عرف οὐρφί, ἀ. συνήθης, κοινός. ٭ — ادارة κατάστασις πολιορκίας. ٭ — حقوق στρατιωτικὸς νόμος.

عرق ἤρχ, ἀ. φλέψ (ἀνατ.)· ῥίζα δένδρου· καταγωγή.

عرق ἀρέχ, ἀ. ἱδρώς· ῥακή.

عرقين ἀρακτσίν,κ.ῥαχτσίν, π. ἴδε عرق ἀρακηγέ.

عرقوب ἀρκούπ, ἀ. ἀχίλλειος τένων (ἀνατ.).

عرقيه ἀρακηγέ, ἀ.ἴδε عرق تاكيغه.

عرك ἄρκι, ἀ. τὸ τρίβειν· τὸ πεδίον τῆς μάχης.

عروا οὐρβά, ἀ. ῥῖγος. [ριον.

عروة οὐρβέ, ἀ. λαβίς· θηλυκωτήρ-

عروج οὐρούδζ, ἀ. ἀνύψωσις, ἀνάβασις. عكا — ὑψοῦσθαι.

عروس ἀρούς, ἀ. νύμφη. — و (ὁ καὶ ἡ) νεόνυμφος.

عروسى ἀρουσί, ἀ. τὸ γίνεσθαι νύμφην· γάμος.

عروسى ἀρουσί, ἀ. νυμφικός.

عروش οὐρούς, πλ. τοῦ عرش ἄρς.

عروض ἀρούζ,ἀ. ὁ τελευταῖος πούς ἡμιστιχίου ἐν διστίχῳ. — علم προσῳδία'ἀραβ.). Πλ. اعارض.

عروض οὐρούζ, πλ. τοῦ عرض.

عروف ἀρούφ, ὑπερθ. τοῦ عريف.

عروق οὐρούκ, ἀ. τὸ ἀπέρχεσθαι.

عروق οὐρούκ, πλ. τοῦ عرق ἤρκ.

عره οὐρρέ,ἀ. γαϊδουρόψωρα(παθ.).

عرى οὐρί, πλ. τοῦ عروه οὐρβέ.

عريان οὐργιάν, ἀ. γυμνός.

عريه οὐριγέ, ἀ. γυμνότης.

عريس ἀρίς, ἀ.(ὁ καὶ ἡ) νεόνυμφος.

عريض ἀριζ, ἀ. εὐρύς, πλατύς. — عميق καὶ λεπτομερῶς.

عريضه ἀριζά, ἀ. ἔκθεσις· ἀναφορά· ἐπιστολή.

عريف ἀρίφ, ἀ. ὁ εἰδώς· διορατικός· νοήμων. [χαρακτήρ.

عريكه ἀρικέ, ἀ. χαίτη καμήλου· عز ἤζζ, ἀ. ἐνδοξότης· ἐξοχότης· δόξα· τιμή· σέβας.

عز ἄζζε, ἀ. γ' ἐν. πρόσωπον τοῦ ἀορ. τῆς ὁριστικῆς, ἐκλαμβανόμενον ἀντὶ εὐκτικῆς (ἐπὶ εὐχῆς). وجل — حق تعالى ὁ Θεὸς (οὗ τὸ ὄνομα) εἴη δεδοξασμένον καὶ μέγα!

عزاء ἀζά, ἀ. ὑπομονή.

عزاز ἠζάζ, πλ. τοῦ عز ἀζίζ.

عزازه ἀζαζέτ, ἀ. τιμή, δόξα.

عزام ἀζαΐμ, πλ. τοῦ عزيمه.

عزب ἀζέπ, ἀ. καὶ

عزبان ἀζπάν, ἀ. ἄγαμος.

عزبه ἀζιπέ, θηλ. τοῦ عزب ἀζέπ.

عزبه οὐζπέ, ἀ. ἀγαμία.

عزت ἠζζέτ, ἀ. τιμή· ἀξία· μεγαλεῖον. عكا — و اكرام καὶ — و اكرام τιμᾶν, σέβειν. عكا — و اكرام استين φιλόδοξος. [βειν.

عزتلمك ἠζζετλεμέκ, τ. τιμᾶν, σέ-

عزتلو ἠζζετλό, τ. ἔντιμος, ἀξιότιμος.

عزتمند ἠζζετμεδάρ, καὶ

عزتمندانه ἠζζετμεβφούρ,π. ἔνδοξος.

عزل ἄζρ, ἀ. τὸ ὀνειδίζειν· μέμφεσθαι.

عزرائيل ἀζραΐλ, ἀ. ἀρχάγγελος.

عزل ἄζλ, ἀ. παῦσις ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας.

عزلت ἀζλέτ, ἀ. μοναξία· ἡ ἐκ τῶν βιοτικῶν ἀποχώρησις. — محل τόπος ἀποχωρήσεως, ἐρημητήριον. [ναχώρησις.

عزم ἄζμ, ἀ. σκοπός· ἀπόφασις· ἀ-

عزمه ἀζμέ, ἀ. τὸ δίκαιον· τὸ πρέπον. Πλ. عزمات ἀζεμάτ.

عزو ἄζβ, ἀ. τὸ ἀποδιδόναι· τὸ ἀναφέρειν· διαβολή,συκοφαντία.

عزوبه οὐζουπέτ, ἀ. ἀγαμία.

عزوبات ἀζβιγιάτ, πλ. τοῦ عزب.

عزيب ἀζίπ, ἀ. ἄγαμος.

عزيز ἀζίζ, ἀ. προσφιλής· ἔξοχος, πολύτιμος· ἅγιος· ἔνδοξος· εὐλογημένος· ἰσχυρός. — باشكزاچون 's τὴν ζωήν σας! — دوستم ἀγαπητέ μοι φίλε. م — پدر ὁ σεβαστὸς καὶ ἀγαπητὸς πατήρ μου. Πλ. عزاز, عزاء καὶ اعزه.

عزيم ἀζίμ, ἀ. ὁ ἀπερχόμενος, ἀναχωρῶν.

عزيمت ἀζιμέτ, ἀ. εὐστάθεια· ἀπέλευσις· ἐπῳδή, εὐχή. عزيمت — ἀπέρχεσθαι.

عسكر ἀσακίρ, πλ. τοῦ عسكر ἀσκέρ. عسكر شاهانه — ἡ αὐτοκρατορικὴ φρουρά. عسكر دشمن — ἔφεδροι.

عسر οὔσρ, καὶ [ρία· σιτοδεία.

عسرت οὐσρέτ, ἀ. δυσκολία· ἀποσ

عسس ἀσές, πλ. τοῦ عس ἄσς.

عسف ἄσφ, ἀ. ἀδικία, βία· θάνατος.

عسفاء οὐσεφά, πλ. τοῦ عسيف .

عسكر ἀσκέρ, ἀ. στρατός· στρατιώτης. عسكر لمق — στρατολογεῖν. عسكر — στρατόπεδον.

عسكرلك ἀσκερλίκ, τ. στρατιωτική ὑπηρεσία.

عسكرى ἀσκερί, ἀ. στρατιωτικός.

عسل ἀσέλ. ἀ. μέλι. — شمع κηρός. عسل بند — καὶ بند بخورى — στύραξ. عسل بند چچكى — ὄζὺ στύρακος(χημ.).

عسلى ἀσελί, ἀ. μελιτόχρους.

عسوف ἀσούφ, ὑπερθ. τοῦ عاسف .

عسى ἀσά, ἀ. πιθανόν· βεβαίως.

عسير ἀσίρ, δυσχερής, δύσκολος.

عشاء ἀσά, ἀ. δεῖπνον. عشاى ربانى — ὁ μυστικὸς δεῖπνος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

عشاء ἠσά, ἀ. ἑσπέρα, ὁ μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν καιρὸς τῆς προσευχῆς

عشاب ἀσσάπ, ἀ. χορτολόγος.

عشار ἠσάρ, ἀ. τὸ μετ' ἄλλων ἐνδιαιτᾶσθαι· κοινωνία· οἰκειότης.

عشار ἀσσάρ, ἀ δεκατιστής.

عشارى ἀσαρί, ἀ. δεκαδικός. عسر — δεκαδικὸν κλάσμα.

عشاق ουσάκ, πλ. τοῦ عاشق ἀσήκ.

عشاق ουσάκ, ἀ. μέλος μουσικόν.

عشاوت ἀσαβέτ, ἀ. ἡμεραλωπία(π.).

عشير ἀσαίρ, πλ. τοῦ عشيرت .

عشب οὔσπ, καὶ

عشبه ουσπέ, ἀ. χλόη, πόα. عشبه غارى — κλημματίς (φ.).

عشر ἀσέρ, ἀ. δέκα. — اون دو ἕνδεκα.

عشر οὔσρ, κ. ουσούρ, ἀ. τὸ δέκατον· δεκάτη.

عشرات ἀσεράτ, πλ. τοῦ عشره .

عشرت ἠσρέτ, ἀ. δεσμός, οἰκειότης· εὐζωία· κραιπάλη. عشرت — καὶ عشرت قولماق — πίνειν πνευματώδη ποτά. — عشرت و عيش εὐωχία.

عشرق ἀσράκ, ἀ. κιρκαία (φ.).

عشرون ἠσροῦνε, ἴδε عشرين ἠσρίνε.

عشره ἀσερέ, ἀ. δέκα. — اوچ عشره καὶ — عشرياتى αἱ δέκα ἐντολαί.

عشرين ἠσρίνε, ἀ. εἴκοσιν.

عشق ἤσκ, κ. ἄσκ, ἀ. ἔρως· ἀφοσίωσις. عشق — الله دى· ἀγάπην Θεοῦ. عشق — εἰς ὑγίειάν σας. —

اولق عشق — καὶ اولق ! عشق εὖγε ! ἐρωτεύεσθαι. عشق — عشق توقات κατα φέρειν κόλαφον ἀπὸ καρδίας.

عشقباز ἀσκπάζ, π. ἐρωτότροπος.

عشقبازلق ἀσκπαζλήκ, τ. ἐρωτοτροπία. [μα ἐρωτικόν.

عشوه ἠσβέ, ἀ. ἐρωτοτροπίαι, νεῦ-

عشوه ايزلمك ἠσβεζέν, καὶ

عشوه كار ἠσβεγκιάρ, καὶ

عشوه كر ἠσβεγκέρ, καὶ

عشوه مند ἠσβεμένδ, π. ἐρωτότροπος

عشير ἀσίρ, ἀ. συγγενής· ἑταῖρος.

عشيرت ἀσιρέτ, ἀ. φυλή· συγγενής.

عص ἄσς, ἀ. οὐσοπύγιον (ἀνατ.).

عصا ἀσά, ἀ. ῥάβδος· σκῆπτρον. عصاى موسى — ἡ ῥάβδος τοῦ Μωϋσέως. عصاى حكمدارى — τὸ βασιλικὸν σκῆπτρον. Ἰλ. اعصى , اعصاء καὶ عصى .

عصابه ἠσαπέ, ἀ. κεφαλόδεσμος.

عصار ουσάρ, καὶ

عصاره ουσαρέ, ἀ. σύνθλιψις· χυμός.

عصافير ἀσαφίρ, πλ. τοῦ عصفور .

عصائر ἀσαίρ, πλ. τοῦ عصير .

عصب ἄσπ, ἀ. νεῦρον (ἀνατ.).

عصبه ἀσαπά, ἀ συγγενεῖς· ἀπομεμακρυσμένοι συγγενεῖς.

عصبيت ἀσηπαγέτ, ἀ. πατριωτισμός· φανατισμός.

عصر ἄσρ, ἀ. χρόνος· ἐποχή· αἰών· δειλινόν· σύνθλιψις. — صلوة عصر δειλινὴ προσευχή. — يكانه عصر μοναδικός. — اول عصر κατὰ τὸν αἰῶνα ἐκεῖνον.

عصره ἀσαρέ, ἀ. καταιγίς.

عصرى ἀσρίγι, ἀ. αἰωνικός.

عصعص ἀσ'άς, ἀ. κόκκυξ (ἀνατ.).

عصف ἄσφ, ἀ. τὸ πνέειν λίαν σφοδρῶς(ἐπὶ ἀνέμου)· πνοὴ σφοδρά.

عصفور ουσφούρ, ἀ. στρουθίον(πτ.).

عصمت ἠσμέτ, ἀ. διαγωγή· ἀγνότης· ἀθῳότης· ἐγκράτεια.

عصمتلو ἠσεμτλό, τ. ἀγνή, ἀθῴα.

عصور ουσούρ, πλ. τοῦ عصر ἄσρ.

عصوف ἀσούφ, ὑπερθ. τοῦ عاصف .

عصيب ουσιγέπ, ἀ. νεύρωσις(βοτ.).

عصيبات ουσιγεπάτ, πλ. τοῦ προηγ.

عصير ἀσήρ, ἀ. μάγμα (χημ.).

عصيره عصيره ἀσηρέ, ἀ. χυμός (χημ.).

عض ἄζζ, ἀ. δαγκάνειν.

عضاد ἠδάδ, ἀ. ὦμος (ἀνατ.).

عضاده ἀζαδέτ, ἀ. δίοπτρα.

عضال ουδάλ, ἀ. δύσκολος· ἀνίατος.

عضود ἀδούδ, ἀ. βραχίων, πῆχυς (ἀνατ.)· βοηθός.

عضلات ἀζαλάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.

عضله ἀδαλέ, ἀζαλέ, ἀ. μῦς(ἀνατ.).

عضليت ἀδαλιγέτ, ἀ. ἡ δύναμις τοῦ κινεῖν καὶ συστέλλειν τοὺς μῦς (φυσιολ.).

عضو οὖζβ, ἀ. μέλος τοῦ σώματος.
عضوب οὐζούπ, ἀ. κακολόγος· γλῶσσα κακολόγος.
عضويت οὐζβιγέτ, ἀ. ὀργανισμός.
عضه ἀζζά, ἀ. δῆγμα.
عطاء ἀτά, ἀ. δωρεά· συγγνώμη. —اهل وكش —γενναιόδωρος.
عطار ἀττάρ, κ. ἀκτάρ, ἀ. λιανοπωλητής (κυρ. μύρων, φαρμάκων κλπ.), γελγοπώλης.
عطارد οὐταρίδ, ἀ. Ἑρμῆς(ἀστρ.).
عطالت ἀταλέτ, ἀ. νωθρότης, ἀκινησία.
عطايا ἀταγιά, πλ. τοῦ عطيه.
عطر ἤτρ, ἀ. εὐωδία, ἄρωμα. — شاهى γεράνιον (φ.).
عطرسا ἤτρ-σά, καὶ
عطرناك ἤτρ-νάκ, π. καὶ
عطرى ἠτρί, ἀ. εὐώδης, εὔοσμος.
عطريات ἠτριγιάτ, πλ. τοῦ عطر.
عطس ἄτς, καὶ
عطسان ἀτσάν, καὶ
عطسه ἀτσέ, ἀ. πταρμός.
عطش ἀτάς, ἀ. δίψα.
عطشان ἀτσάν, ἀ. ὁ διψῶν, διψαλέος.
عطف ἄτφ, ἀ. τὸ στρέφειν· κλίσις· στοργή· σύνδεσμος συμπλεκτικός(Γραμμ.). نظر — ῥίπτειν βλέμμα. عنان — καὶ زمام — στρέφειν τοὺς χαλινούς, διευθύνεσθαι πρὸς μέρος τι. تفسير — σύνδεσμος ἐπεξηγηματικός, διασαφητικός. — بيان ἐπεξηγηματικὸς προσδιορισμός. — حرف γράμμα συνδετικόν, σύνδεσμος, τὸ و βάῤ.
عطلت οὐτλέτ, ἀ. ἀργία· ἀεργία.
عطوف ἀτούφ, ἀ. συμπαθής, οἰκτίρμων.
عطوفت ἀτουφέτ, κ. οὐτουφέτ, ἀ. κλίσις, συμπάθεια, στοργή· مادرانه — στοργὴ μητρική.
عطوفتلو οὐτουφετλώ, τ. ἀγαθός, εὔσπλαγχνος, εὐεργετικός (τίτλος ἀπονεμόμενος εἰς τοὺς ἔχοντας βαθμὸν بك παλά.
عطيه ἀτηγέ, ἀ. δωρεά· εὐεργέτημα. — ويرمك δωρεῖσθαι.
عظام ἠζάμ, πλ. τοῦ عظم ἀζίμ.
عظام οὐζάμ, ἀ. μέγας, ἔνδοξος.
عظم ἄζμ, ἀ. ὀστοῦν (ἀνατ.).
عظم ἠζάμ, ἀ. μεγαλεῖον.
عظم οὔζμ, ἀ. ἔπαρσις· ὑπερηφάνεια
عظما οὐζμά, ἴδε عظمى οὐζμά.
عظماء οὐζμά, πλ. τοῦ عظم ἀζίμ.
عظمت ἀζαμέτ, ἀ. μεγαλεῖον· ἔπαρσις· δόξα.
عظمتلو ἀζαμετλώ, ἀ. μεγαλοπρεπής· μεγαλειότατος (τίτλος τοῦ Σουλτάνου).

عظمى οὐζμά, θηλ. τοῦ اعظم ἀ'ζάμ. — صدارت ἡ μεγάλη βεζυρεία.
عظيم ἀζίμ, ἀ. μέγας· ἐπίσημος· μεγαλοπρεπής. الشان — ἔνδοξος.
عظيات ἀζιμάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.
عظيه ἀζιμέ, ἀ. ὀστάριον (ἀνατ.).
عظيه ἀζιμέ, θηλ. τοῦ عظيم ἀζίμ.
عف ἄφ, ἀ. τὸ ἀπέχεσθαι ἁμαρτίας καὶ ἀθεμίτου ἔργου· αἰδημοσύνη, ἀγνότης.
عفاريت ἀφαρίτ, πλ. τοῦ عفريت.
عفاص ἀφάς, ἀ. αὐστηρός.
عفاف ἀφάφ, ἀ. τὸ ἀπέχεσθαι τῆς ἁμαρτίας καὶ τῶν ἀθεμίτων.
عفاف ἀφαΐφ, πλ. τοῦ عفيف.
عفت ἠφφέτ, ἴδε عف ἄφφ. —اهل καὶ
عفتلو ἠφφετλώ, τ. κόσμιος, αἰδήμων, ἐνάρετος (ἐπὶ γυναικός).
عفريت ἠφρίτ, ἀ. μοχθηρότατος, διάβολος.
عفص ἄφς, ἀ. κηκίς, κ. κηκίδιον.
عفص ἤφς, ἀ. πικρός· στρυφνός.
عفصيت ἀφσιγέτ, ἀ. κηκιδικὸν ἄλας (χημ.).
عفل ἄφλ, ἀ. σάρκωμα(χειρουργ.).
عفن ἄφν, ἀ. σῆψις· ἡ ἐκ τῆς σήψεως δυσωδία.
عفى ἀφνί, ἀ. σαπρός· διεφθαρμένος καὶ δυσώδης.
عفو ἄφβ, ἀ. συγγνώμη· ἄφεσις· ἀμνηστεία. كڭ — συγχωρεῖν. استمك — καὶ دلمك — αἰτεῖσθαι συγγνώμην. عمومى — γενικὴ ἀμνηστεία. يكزه اغتراز — ἐξ ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν ὑμετέραν συγγνώμην.
عفو ἀφούβ, ἀ. ἐπιεικέστατος.
عفوصه οὐφουσά, ἀ. στυφότης· στρυφνότης.
عفوف οὐφούφ, ἀ. ἐγκράτεια.
عفونت οὐφουνέτ, ἀ. σῆψις· οἴδησις.
عفونتلى οὐφουνετλή, τ. σαπρός· δυσώδης· ἐξωθηκώς.
عفيف ἀφίφ, ἀ. ἐγκρατής.
عفيفه ἀφιφέ, θηλ. τοῦ προηγ.
عقاب ἠκάπ, ἀ. ποινή, τιμωρία.
عقاب ἠκάπ, πλ. τοῦ عقبه ἀκαπέ.
عقاب οὐκάπ, ἀ. ἀετός (πτ.).
عقار ἀκάρ, ἀ. πᾶσα ἰδιοκτησία ἀκίνητος.
عقارات ἀκαράτ, πλ. τοῦ προηγ.
عقارب ἀκαρίπ, πλ. τοῦ عقرب ἀκρέπ. — الاقارب οἱ συγγενεῖς (εἶναι) σκορπίοι.
عقارت ἀκαρέτ, τ. ἴδε عقار ἀκάρ.
عقارة ἠ(οὐ)καρέτ, ἴδε عقر οὔκρ.
عقاله ἀκαΐδ, πλ. τοῦ عقيده.
عقالم ἀκαΐμ, πλ. τοῦ عقيم ἀκήμ.
عقب ἀκάπ, ἀ. πτέρνα (ἀνατ.)· ὀπίσθιος· ὁ ἀμέσως ἐπερχόμε-

عضو οὐζβ, ἀ. μέλος τοῦ σώματος.
عضوب οὐζούπ, ἀ. κακολόγος· γλῶσσα κακολόγος.
عضويت οὐζβιγέτ, ἀ. ὀργανισμός.
عضه ἀζζά, ἀ. δῆγμα.
عطا ἀτά, ἀ. δωρεά· συγγνώμη. —اهل و بخش —γενναιόδωρος.
عطار ἀττάρ, κ. ἀκτάρ, ἀ. λιανοπωλητής (κυρ. μύρων, φαρμάκων κλπ.), γελγοπώλης.
عطارد οὐταρίδ, ἀ. Ἑρμῆς(ἀστρ.).
عطالت ἀταλέτ, ἀ. νωθρότης, ἀκινησία.
عطايا ἀταγιά, πλ. τοῦ عطيه.
عطر ἤτρ, ἀ. εὐωδία, ἄρωμα. — شاهى γεράνιον (φ.).
عطرسا ἤτρ-σά, καὶ
عطرناك ἤτρ-νάκ, π. καὶ
عطرى ἠτρί, ἀ. εὐώδης, εὔοσμος.
عطريات ἠτριγιάτ, πλ. τοῦ عطر.
عطس ἄτς, καὶ
عطسان ἀτσάν, καὶ
عطسه ἀτσέ, ἀ. πταρμός.
عطش ἀτάς, ἀ. δίψα.
عطشان ἀτσάν, ἀ. ὁ διψῶν, διψαλέος.
عطف ἄτφ, ἀ. τὸ στρέφειν· κλίσις· στοργή· σύνδεσμος συμπλεκτικός(Γραμμ.). نظر — ῥίπτειν βλέμμα. عنان — καὶ زمام — στρέφειν τοὺς χαλινούς, διευθύνεσθαι πρὸς μέρος τι. تفسير — σύνδεσμος ἐπεξηγηματικός, διασαφητικός. — بيان ἐπεξηγηματικὸς προσδιορισμός. — حرف γράμμα συνδετικόν, σύνδεσμος, τὸ و βάβ.
عطله οὐτλέτ, ἀ. ἀργία· ἀεργία.
عطوف ἀτούφ, ἀ. συμπαθής, οἰκτίρμων.
عطوفت ἀτουφέτ, κ. οὐτουφέτ, ἀ. κλίσις, συμπάθεια, στοργή· مادرانه — στοργὴ μητρική.
عطوفتلو οὐτουφετλό, τ. ἀγαθός, εὔσπλαγχνος, εὐεργετικός (τίτλος ἀπονεμόμενος εἰς τοὺς ἔχοντας βαθμὸν بك παλά.
عطيه ἀτηγέ, ἀ. δωρεά· εὐεργέτημα. كمك — δωρεῖσθαι.
عظام ἠζάμ, πλ. τοῦ عظيم ἀζίμ.
عظام οὐζάμ, ἀ. μέγας, ἔνδοξος.
عظم ἄζμ, ἀ. ὀστοῦν (ἀνατ.).
عظم ἠζάμ, ἀ. μεγαλεῖον.
عظم οὔζμ, ἀ. ἔπαρσις· ὑπερηφάνεια
عظما οὐζμά, ἴδε عظمى οὐζμά.
عظماء οὐζμά, πλ. τοῦ عظيم ἀζίμ.
عظمت ἀζαμέτ, ἀ. μεγαλεῖον· ἔπαρσις· δόξα.
عظمتلو ἀζαμετλό, ἀ. μεγαλοπρεπής· μεγαλειότατος(τίτλος τοῦ Σουλτάνου).

عظمى οὐζμά, θηλ. τοῦ عظم καὶ ἀζάμ. — صدارت ἡ μεγάλη βεζυρεία.
عظيم ἀζίμ, ἀ. μέγας· ἐπίσημος· μεγαλοπρεπής. الشان —ἔνδοξος.
عظيات ἀζιμάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.
عظيه ἀζιμέ, ἀ. ὀστάριον (ἀνατ.).
عظيه ἀζιμέ, θηλ. τοῦ عظيم ἀζίμ.
عف ἄφφ, ἀ. τὸ ἀπέχεσθαι ἁμαρτίας καὶ ἀθεμίτου ἔργου· αἰδημοσύνη, ἁγνότης.
عفاريت ἀφαρίτ, πλ. τοῦ عفريت.
عفاص ἀφάς, ἀ. αὐστηρός.
عفاف ἀφάφ, ἀ. τὸ ἀπέχεσθαι τῆς ἁμαρτίας καὶ τῶν ἀθεμίτων.
عفاف ἀφαίφ, πλ. τοῦ عفيف.
عفت ἠφφέτ, ἴδε عف ἄφφ.—اهل καὶ
عفتلو ἠφφετλό, τ. κόσμιος, αἰδήμων, ἐνάρετος (ἐπὶ γυναικός).
عفريت ἠφρίτ, ἀ. μοχθηρότατος, διάβολος.
عفص ἄφς, ἀ. κηκίς, κ. κηκίδιον.
عفص ἤφς, ἀ. πικρός· στρυφνός.
عفصيت ἀφσιγέτ, ἀ. κηκιδικὸν ἄλας (χημ.).
عفل ἄφλ, ἀ. σάρκωμα(χειρουργ.).
عفن ἄφν, ἀ. σῆψις· ἡ ἐκ τῆς σήψεως δυσωδία.
عفى ἀφνί, ἀ. σαπρός· διεφθαρμένος καὶ δυσώδης.
عفو ἄφβ, ἀ. συγγνώμη· ἄφεσις· ἀμνηστεία. كچ — συγχωρεῖν. استمك — καὶ دیلمك — αἰτεῖσθαι συγγνώμην. عمومى — γενικὴ ἀμνηστεία. اظهار عجز — ἐξ ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν ὑμετέραν συγγνώμην.
عفو ἀφούβ, ἀ. ἐπιεικέστατος.
عفوصه οὐφουσά, ἀ. στυφότης· στρυφνότης.
عفوف οὐφούφ, ἀ. ἐγκράτεια.
عفونت οὐφουνέτ, ἀ. σῆψις· οἴδησις.
عفونتلى οὐφουνετλή, τ. σαπρός· δυσώδης· ἐξωθηκώς.
عفيف ἀφίφ, ἀ. ἐγκρατής.
عفيفه ἀφιφέ, θηλ. τοῦ προηγ.
عقاب ἠκάπ, ἀ. ποινή, τιμωρία.
عقاب ἠκάπ, πλ. τοῦ عقبه ἀκαπέ.
عقاب οὐκάπ, ἀ. ἀετός (πτ.).
عقار ἀκάρ, ἀ. πᾶσα ἰδιοκτησία ἀκίνητος.
عقارات ἀκαράτ, πλ. τοῦ προηγ.
عقارب ἀκαρίπ, πλ. τοῦ عقرب ἀκρέπ. — الاقارب οἱ συγγενεῖς (εἶναι) σκορπίοι.
عقارت ἀκαρέτ, τ. ἴδε عقار ἀκάρ.
عقارة ἠ(οὐ)καρέτ, ἴδε عقر οὔκρ.
عقاقيد ἀκαΐδ, πλ. τοῦ عقيده.
عقائم ἀκαίμ, πλ. τοῦ عقيم ἀκήμ.
عقب ἀκάπ, ἀ. πτέρνα (ἀνατ.)· ὀπίσθιος· ὁ ἀμέσως ἐπερχόμε-

νος χρόνος. — ως ἀμέσως, ἔπειτα.

عقبه οὐκπά, ἴδε عقبه οὐκπά.

عقبه ἀκαπέ, ἀ. γενεά· κλεισώρεια· ἀποτέλεσμα.

عقبه οὐκπά, ἀ. ἀνταπόδοσις· συνέπεια· ἡ ἄλλη ζωή. — و دنیا ἡ παροῦσα καὶ ἡ μέλλουσα ζωή.

عقد ἄκδ, ἀ. δεσμός· τὸ ἐνθύμιον, τὸ πρὸς ἐνθύμησιν ἐν τῷ μικρῷ δακτύλῳ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δέσιμον· τὸ συνδέειν· τὸ συνάπτειν· τὸ συγκαλεῖν — عقد شرکت συνεταιρίζεσθαι. — عقد نکاح — συνάπτειν γάμον.

عقد οὐκδ, πλ. τοῦ ἑπομ.

عقده οὐκδέ, ἀ. δεσμός· δυσκολία· γάγγλιον. — عقدهٔ التهاب γαγγλῖτις (παθ.). — عقدهٔ لسان — τραύλισμα.

عقر ἄκρ, ἀ. στείρωσις, ἀτοκία.

عقر οὐκάρ, πλ. τοῦ عاقر.

عقربه ἀκδιγέ, ἀ. κόνδυλος, κονδύλωμα.

عقرب ἀκρέπ, π. σκορπίος (ἔντ.)· βελόνη ὡρολογίου· Σκορπίος (ἀστρ.). — ساعت عقرب ὡροδείκτης· λεπτοδείκτης.

عقری οὐκρά, πλ. τοῦ عقر ἀκήρ.

عقل ἄκλ, ἀκήλ, ἀ. νοῦς· ἀντίληψις· ὀρθὸς λόγος, φρόνησις· μνήμη· συμβουλή. عقل کردن — καὶ ویرمك — διαφωτίζειν, συμβουλεύειν. عقل — ἀκατανόητος. صغیر — ἀπίθανος· παράδοξος. باشه کلك — συνέρχεσθαι. عقلنده — ὑπενθυμίζειν. عقلنده طوتمق ἐνθυμεῖσθαι. عقلنده باشنه کیتمك چیقمق καὶ — παραφρονεῖν. قوطیسی — μυστικοσύμβουλος. عقلی — τὸ εἶναι πεπεισμένον. عقلی — καὶ

عقلا ἄκλεν, ἀ. φρονίμως, συνετῶς.

عقلاء οὐκαλά, πλ. τοῦ عاقل.

عقلسز ἀκηλσήζ, τ. ἄφρων, ἀνόητος.

عقلسزلق ἀκηλσηζλήκ, τ. ἄνοια, ἀνοησία. [νιμος.

عقلی ἀκηλλή, τ. νουνεχής, φρόνη-

عقلیلق ἀκηλληλήκ, τ. σύνεσις, φρόνησις. [μιον.

عقله οὐκλέ, ἀ. φίμωτρον, ἐπιστόμ-

عقلی ἀκλή, ἀ. διανοητικός.

عقلیات ἀκληγιάτ, ἀ. τὰ διὰ τοῦ νοῦ ἐπινοούμενα καὶ ἐξερευνώμενα.

عقم οὔκμ, ἀ. στείρωσις.

عقیم οὐκμά, πλ. τοῦ عقیر.

عقوبت οὐκουπέτ, ἀ. ποινή, τιμωρία, βάσανος.

عقود οὐκούδ, πλ. τοῦ عقد ἄκδ.

عقور ἀκούρ, ἀ. λυσσαλέος.

عقول οὐκούλ, πλ. τοῦ عقل ἄκλ. — عقول ذوی ال ارباب νοήμονες.

عقیب ἀκήπ, ἀ. τὸ ἀμέσως ἑπόμενον· κατόπιν.

عقیبنده ἀκηπινδέ, τ. ἀμέσως.

عقید ἀκήδ, ἀ. σύμφωνος· στερεός.

عقیده ἀκηδέ, ἀ. δόγμα· πίστις. — شکری — σακχαρόκαυστον, κ. καραμέλα.

عقیر ἀκήρ, ἀ. τραυματίας· στεῖρος.

عقیق ἀκίκ, κ. χακίκ, ἀ. καὶ — طاشی ἀχάτης (λίθος).

عقیم ἀκήμ, ἀ. στεῖρος· ἀνωφελής.

عقیماً ἀκήμεν, ἀ. στείρως.

عقیمه ἀκημέ, θηλ. τοῦ عقیم ἀκήμ.

عکس ἄκς, ἀ. τὸ ἀνατρέπειν· τὸ ἀντίθετον, τἀνάπαλιν· ἀνάκλασις. — ی — καὶ — نه — καὶ — فه — καὶ — بال ἀντιθέτως, τοὐναντίον. — صدا — ἠχώ. — معنی — παρεξήγησις. — نور — ἀντανάκλασις φωτός. — عمل — ἀντίδρασις.

عکسی ἀκσί, ἀ. ἐναντίος.

علاء ἀλά, ἀ. ἀνύψωσις· προβολή. — الدین — ὕψος θρησκείας.

علا ἀλά, ἀ. μέγας εἴη καὶ δεδοξασμένος. — حضرتلری حق جل و ὁ Ὕψιστος καὶ Παντοδύναμος Θεός.

علاج ἠλάδζ, ἀ. ἰατρικόν· θεραπεία. عاجز — θεραπεύειν. — بذیر — δεκτικὸς θεραπείας. کل — πανάκεια. — یی καὶ [τος.

علاجسز ἠλαδζσήζ, τ. ἀθεράπευ-

علاف ἠλάφ, πλ. τοῦ علف ἀλέφ.

علاقه ἀλακά, ἀ. σχέσις, δεσμός, συνάφεια· ἀγάπη. عاشق — ἐρωτεύεσθαι. محبت — σχέσις φιλική. دار — ἐνδιαφερόμενος.

علام ἀλλάμ, ὑπερθ. τοῦ عالم ἀλίμ. الغیوب — ὁ τὰ ἄγνωστα γινώσκων, ὁ Θεός.

علامات ἀλαμάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.

علامت ἀλαμέτ, ἀ. τεκμήριον· σημεῖον. سماوی — οὐράνιον σημεῖον, μετέωρον.

علامه ἀλλαμέ, ὑπερθ. τοῦ عالم.

علانی ἀλανί, ἴδε علی ἀλενί.

علانیة ἀλανίγετεν, ἀ. δημοσίᾳ, φανερῶς.

علاوه ἠλαβέ, ἀ. προσθήκη· παράρτημα. — و ضم عاشق — ἐπιπροστιθέναι.

علاوه ἠλάβετεν, ἀ. προσθέτως· προσέτι, ἔτι δέ.

علائق ἀλαΐκ, πλ. τοῦ علاقه.

علائم ἀλαΐμ, πλ. τοῦ علامت ἀλαμέτ. السماء — ἶρις, οὐράνιον τόξον. جوی — μετέωρον (ἀστρ.).

علبه ἀλεπέ, ἀ. περικάρπιον (βοτ.)· θήκη· ἀμφορεύς.

علت ἡλλέτ, ἀ. νόσος· πάθος· λόγος, αἰτία. — حرف γράμματα μεταβλητά, ἤτοι τὸ ا, و, καὶ ى. — ى قرن σύριλις (παθολ.).

علس ἀλές, ἀ. βρίζα. [μη

علف ἀλέφ, ἀ. νομή, φορβή· βρώ-

علف ούλούφ, πλ. τοῦ علوفه.

علق ἀλέκ, ἀ. βδέλλα.

علقه ἀλεκά, ἀ. θρόμβος αἵματος.

علك ἡλέκι, ἀ. ῥητίνη. — رومى — μαστίχη.

علل ἡλέλ, πλ. τοῦ علت ἡλλέτ.

علم ἤλμ, κ. ἡλίμ, ἀ. παιδεία· σοφία· πολυμάθεια· γνῶσις· ἐπιστήμη. — وخبر — ἀπόδειξις, ἀποδεικτικόν. — اهل καὶ — صاحب καὶ — اولاد καὶ — صاحبی — εὐπαίδευτος, πεπαιδευμένος. — صرف γραμματική. — نحو — σύνταξις, συντακτικόν. — عروض — προσωδία. — قوافی — στιχουργία. — حطابه — καὶ معانی — καὶ بیان — ῥητορική (ἐπιστ.). — حکمت — καὶ طبیعیت — φυσική (ἐπιστ.). — هیئت καὶ نجوم — ἀστρονομία. — منطق — λογική. — اخلاق — καὶ — ادب ἠθική, ἠθικὴ φιλοσοφία — طبابت — ἰατρική. — تصوف — καὶ — کلام καὶ الهی — θεολογία. — فقه — νομική. — حال — κατήχησις. — عندالله ἡ ἡ γνῶσις παρὰ τῷ Θεῷ (ἐστι), ὁ Θεὸς γινώσκει τὰ πάντα.

علم ἀλέμ, ἀ. σημαία. — دار — καὶ — دیکمك — σημαιοφόρος. — استمر στήνειν σημαίαν. — اسم ὄνομα κύριον (Γραμμ.).

علما οὐλεμά, πλ. τοῦ علم ἀλίμ.

علمدار ἀλεμδάρ, π. σημαιοφόρος.

علمدار ἡλιμδάρ, π. εὐπαίδευτος.

علمسز ἡλμσήζ, τ. ἀπαίδευτος, ἀμαθής.

علمسزلك ἡλμσηζλίκι, τ. ἀπαιδευσία, ἀμάθεια.

علمه ἀλμέ, ἀ. λαγώχειλος.

علمی ἡλμί, ἀ. ἐπιστημονικός. — بحث — συζήτησις ἐπιστημονική.

علمیه ἡλμιγέ, ἀ. ἱεραρχία τῶν ὀθωμανῶν νομοδιδασκάλων.

علن ἄλενεν, ἀ. δημοσίως, παρρησία, ἀναφανδόν. [στος.

علنی ἀλενί, ἀ. δημόσιος, πασίγνω-

علنیه ἀλενιγέ, ἀ. ἴδε علن ἀλέν.

علو ἀλέβ, τ. φλόξ.

علو οὐλούβ, ἀ. ὕψος, μεγαλεῖον. همت — μεγαλοψυχία.

علوش ἡλλέβζ, ἀ. θώς (ζ.).

علوف οὐλούφ, πλ. τοῦ علف ἀλέφ.

علوفه οὐλουφέ, ἀ. μισθὸς μηνιαῖος. ἢ ἐτήσιος στρατιώτου ἢ καὶ παντὸς ἄλλου.

علوفه جی οὐλουφεδζή, καὶ

علوفه لی οὐλουφελή, τ. ἔμμισθος.

علوکش ἀλεβκές, π. ὁ αἴρων εἰς ὕψος.

علولندرمك ἀλεβλενδηρμέκ, τ. φλέγειν, ὑπεκκαίειν (πῦρ)· μεταφρ. ἐρεθίζειν. [καίεσθαι.

علولنمك ἀλεβλενμέκ, τ. φλέγεσθαι·

علوم οὐλούμ, πλ. τοῦ علم ἤλμ. — جوامع ال ἐγκυκλοπαιδεία.

علوی οὐλβί, ἀ. ὑψηλός· ἀγέρωχος· οὐράνιος· πλανήτης. — ظواهر φαινόμενα μετεωρολογικά.

علویات οὐλβιγιάτ, πλ. τοῦ προηγ.

علویت οὐλβιγέτ, ἀ. ὕψος, μεγαλεῖον.

علی ἀλά, πρόθ. ἀ. ἐπί· ἐν, ἐντός· διά· ἐκ· ἐναντίον· κατά. — السحر περὶ ὄρθρον. — الصباح — λίαν πρωΐ. — الدوام — διαρκῶς, συνεχῶς. — العموم γενικῶς. — الانفراد — κεχωρισμένως. — السویه — ἀδιακρίτως, ἐξίσου. — الغفله — ἀπροσδοκήτως. — التحقیق — ἐξηκριβωμένως. — وجه — الخصوص ἰδίᾳ, μάλιστα. — التدریج ἰδιαζόντως. — التوالی — καὶ — ملاء βαθμηδόν. — التعقیب ἀλληλοδιαδόχως. — کل حالٍ — καὶ — ای حالٍ — ἐν πάσῃ περιπτώσει. — وجه — καὶ — العجله — καὶ — التحمیل — الحساب ἐσπευσμένως ἀπέναντι λ|σμοῦ. — العمیا — τυφλῶς. — کلام التقدیرین — ἐν ἑκατέρᾳ περιπτώσει. — التخمین — κατὰ συμπερασμόν, ὡς ἔγγιστα. — الاطلاق ἐν γένει, ἀπολύτως. — التفصیل — καὶ وجه التفصیل — λεπτομερῶς — الاتفاق ἐκ συμφώνου. — الرأس والعین — προθύμως, ἀσμένως. — کم السلام — εἰρήνη ἐφ' ὑμᾶς. — عنه — ἐπ' αὐτοῦ. — شاء الله καὶ ذلك — ἐπομένως, κατ' ἀκολουθίαν.

علی ἀλί, ἀ. μέγας, ὑψηλός· ἔνδοξος. — دولت ἡ αὐτοκρατορικὴ ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις.

علیا οὐλιά, θηλ. τοῦ اعلا ἀ'λιά.

علیق ἀλίκ, ἀ. κισσάμπελος (φ.).

علیق ἀλείκ, ἀ. τὸ λεπτότατον μέρος τοῦ στήμονος, ἐν ᾧ κεῖται ὁ ἀνθήρ (βοτ.).

علیك ἀλέϊκε, ἀ. ἔκφρασις: ἐπὶ σέ (ἀρσ.). — عنه — ἐφ' ὑμᾶς.

عليك ἀλέϊκι, ἀ. ἔκφρασις ἐπὶ σέ (θηλ.). ن — ἐφ' ὑμᾶς.

عليل ἀλίλ, ἀ. ἀσθενής· ἀδύνατος· τυφλός.

عليم ἀλίμ, ἀ. σοφός, παντογνώστης. الله — Κύριος γινώσκει! (ὅρκος πρὸς ἐπιβεβαίωσιν).

عليه ἀλέϊχι, ἀ. κατὰ, ἐναντίον. ... به بولمق — εὑρίσκεσθαι κατά τινος.

علية ἀλιγέ, θηλ. τοῦ علی ἀλί. اراسنه — ὑψηλή, βασιλική, αὐτοκρατορική διαταγή. — ر μεταφρ. Κωνσταντινούπολις.

عم συγκοπὴ τοῦ μετὰ τὰ ὀνόματα τῶν προφητῶν καὶ ἀρχαγγέλων πάντοτε τιθεμένου علية السلام ἐπ' αὐτὸν εἰρήνη καὶ σωτηρία (εἴη)!

عم ἄμμ, ἀ. θεῖος ὁ ἐκ πατρός.

عما ἀμά, ἴδε عمه ἀμά.

عماد ἡμάδ, ἀ. στῦλος· ἀρχηγὸς φυλῆς, στρατοῦ.

عمار ἀμάρ, ἀ. τὸ κατοικίζειν.

عمارت ἡμαρέτ, ἀ. οἴκημα· πτωχοκομεῖον· μεταφρ. οἰκία, ἐν ᾗ συνέρχονται ἢ καταφεύγουσι πολλοί, οἶκος Ἀβραάμ.

عماق ἡμάκ, πλ. τοῦ عميق ἀμίκ.

عماق ἀμάκ, ἀ. βάθος, βαθύτης.

عمال οὐμμάλ, πλ. τοῦ عامل ἀμέλ.

عمله ἀμαλέ, ἡμαλέ, οὐμαλέ, ἀ. ἀντιμισθία ἐργάτου, ἀμοιβὴ ἐργασίας. [δαρις.

عمه ἡμαμέ, ἀ. περικεφαλαία· κίνμه ἡμαμέ, τ. προστομὶς καπνοσύριγγος. [νός.

عمان οὐμμάν, ἀ. θάλασσα· ὠκεα-

عمر ἀμάΐρ, πλ. τοῦ عمارت.

عمائق ἀμαΐκ, πλ. τοῦ عميق ἀμικά.

عمم ἀμαΐμ, πλ. τοῦ عمه ἡμαμέ.

عمه ἀμμέ, ἀ. θεία ἡ πρὸς πατρός.

عمد ἄμδ, ἀ. σκοπὸς, πρόθεσις, προμελέτη.

عمداً ἄμδεν, ἀ. ἐκ προμελέτης, ἀπὸ σκοποῦ.

عمدت οὐμδέτ, ἀ. ἔρεισμα. στήριγμα. μεταφρ. ἀρχηγὸς στρατοῦ.

عمدة οὐμδέ, ἀ. πίστις, ἐμπιστοσύνη.

عمر οὔμρ, κ. οὐμούρ, ἀ. ζωή, βίος, ἀπόλαυσις τῆς ζωῆς, τὸ ἐν ραστώνῃ ζῆν. سورمك — ζῆν ἐν ἡδοναῖς καὶ ἀναπαύσεσι. — مدت διάρκεια τῆς ζωῆς. طويل — καὶ مطول — μακροβιότης. ده — ἐπὶ ζωῆς του. اولدقجه ر — ἐν ὅσῳ ζῶ. كچورمك — διάγειν βίον, διαβιοῦν. الله ر ويرسون — ὁ Θεὸς νὰ σᾶς πολυετῇ. اولمه — βρυωνία (φ.).

عمران οὐμράν, ἀ. χώρα εὐήμερος.

عمراني ἡμρανί, ἴδε عمراني ἡπρανί.

عمره οὐμρέ, ἀ. ἐπίσκεψις ὑποχρεωτικὴ τῆς εἰς Μέκκαν προσκυνήσεως. [άδελφος.

عمزاده ἀμζαδέ, ἀ. ἀδελφιδοῦς, ἐξ

عمش ἀμές, ἀ. ὀφθαλμία (παθ.).

عمق οὔμκ, ἀ. βάθος. ا — κατὰ βάθος.

عمل ἀμέλ, ἀ. ἐργασία· γεγονὸς, ἀποτέλεσμα· διάρροια· ἐγχείρησις. ويرمك — προξενεῖν διάρροιαν. صالح — καὶ — حسن καλὴ πρᾶξις. — سۇ κακὴ πρᾶξις. كچرمك — πράττειν, ἐνεργεῖν· πραγματοποιεῖν. مانع — ὁ ἐκ γήρατος ἢ ἀσθενείας ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν. — دستور ἐκτελεστός. [ἀδρανής.

عملسز ἀμελσήζ, τ. μὴ τελεσφόρος·

عمله ἀμελέ, πλ. τοῦ عامل ἀμίλ.

عملي ἀμελί, ἀ. πρακτικός. — و θεωρητικὸς καὶ πρακτικός.

عمليات ἀμελιγιάτ, ἀ. ἐγχείρησις· ἀσκήσεις.

عموجه ἀμούζα, τ. ὁ ἐκ πατρὸς θεῖος. اوغلی — πρῶτος ἐξάδελφος. [θετος (γεωμ.).

عمود ἀμούδ, ἀ. στήλη· γραμμὴ κά-

عموداً ἀμούδεν, ἀ. καθέτως.

عمودی ἀμουδί, ἀ. κάθετος· ἀπορρώξ. الشكل — σχῆμα ὀρθογώνιον.

عموم οὐμούμ, ἀ. ὁμὰς, τὸ ὅλον· κοινὸς, δημόσιος. ناس — τὸ σύνολον τῶν ἀνθρώπων, πάντες. — على ال καὶ على وجه ال — καὶ اوزره — καὶ [γένει.

عموماً οὐμούμεν, ἀ. γενικῶς, ἐν

عمومت οὐμουμέτ, ἀ. θειότης, τὸ εἶναι ἀδελφὸν πατρὸς ἢ μητρός.

عمومي οὐμουμί, ἀ. γενικός· δημόσιος. — تاريخ γενικὴ ἱστορία. — منع γενικὴ ἀπαγόρευσις. — محررات ἐγκύκλιος.

عموميت οὐμουμιγέτ, ἀ. γενικότης, τὸ σύνολον.

عموه οὐμούχ, καὶ

عموهة οὐμουχέτ, ἀ. ἀποπλάνησις· ταραχὴ· δισταγμός.

عمى ἀμά, ἀ. τύφλωσις.

عمى ἀμί, ἀ. τυφλός· βλάξ. القلب — ἀμαθής· εὐήθης.

عمياء ἀμιγιά, ἀ. τύφλωσις, διατάραξις τοῦ νοῦ. — على ال τυφλῶς.

عميق ἀμίκ, ἀ. βαθύς· κατὰ βάθος.

عميقاً ἀμίκαν, ἀ. βαθέως.

عميقه ἀμικά, θηλ. τοῦ عميق.

عمم ἀμίμ, ἀ. γενικός, πάγκοινος. الاحسان — καὶ النوال — πρὸς πάντας γενναιόδωρος.

عن ἄν, ἀ. ἐκ, ἀπό· μετά. — جمل
ἀμαθῶς. — قریب προσεχῶς.
— قصد ἐκ προθέσεως. — اصل
ἀρχῆθεν· ἐκ γενετῆς. — قصد
— جد ἀπὸ πατρὸς εἰς υἱόν.

عنا ἀνά, ἀ. λύπη· πόνος· αἰχμαλωσία· τὸ ἐμπίπτειν εἰς λύπας.

عناب οὐννάπ, κ. χουννάπ, ἀ. ζίζυφον. اغاجی — ζίζυφος (φ.).

عنابی οὐνναπί, κ. χουννα πί, ἀ. ζιζυφόχρους.

عناد ἠνάδ, ἀ. ἰσχυρογνωμοσύνη. — اللهٔ — καὶ

عنادا ἠνάδεν, ἀ. πεισματωδῶς.

عنادجی ἠνατζή, τ. ἰσχυρογνώμων.

عنادجیلق ἠνατζηλήκ, τ. ἴδε عناد.

عنادل ἀναδίλ, πλ. τοῦ عندلیب ἀνδελίπ καὶ عندل ἀνδέλ.

عنادلاشمق ἠνατλασμάκ, τ. ἰσχυρογνωμονεῖν (ἀλληλοπαθ.).

عنادلق ἠνατλήκ, τ. ἴδε عناد.

عناصر ἀνασήρ, πλ. τοῦ عنصر οὐνσούρ. اربعه — τὰ τέσσαρα στοιχεῖα, πῦρ, ἀήρ, ὕδωρ καὶ γῆ.

عناق ἠνάκ, ἀ. περίπτυξις.

عناقید ἀνακήδ, πλ. τοῦ عنقود.

عناکیب ἀνακίπ, πλ. τοῦ عنکبوت.

عنان ἠνάν, ἀ. χαλινός, ἡνίαι. عطف — διευθύνεσθαι πρός . . . — ὁ ἐλαύνων ἀπὸ ῥυτῆρος.

عنانباد ἠνανπάδ, π. ὠκύπους.

عنانت ἠνανέτ, ἀ. ἀνάλκεια.

عنایات ἠναγιάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.

عنایت ἠναγέτ, ἀ. βοήθεια· εὐεργεσία· ἔλεος. — اللهٔ — καὶ — یورمق εὐαρεστεῖσθαι νά . . . — حق الله χάριτι θείᾳ. — سایهٔ حضرت تاجداریهٔ واریهٔ ὑπὸ τὴν εὐεργετικὴν σκιὰν τῆς A.A. Μεγαλειότητος (τοῦ Σουλτάνου). — الله تعالی χάριτι καὶ βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ. — اولسون ὁ Θεὸς νὰ σᾶς ἐλεήσῃ.

عنایتکار ἠναγετκιάρ, π. καὶ عنایتلو ἠναγετλό, τ. ἐλεήμων, εὐεργετικός.

عنب ἠνέπ, ἀ. σταφυλή. — شنی οἶνος. — الثعلب στρύχνος (φ.).

عنبر ἀνπέρ, ἀ. ἄμβαρις. — یوی εὐώδης. — چچکی κύανος (φ.). — بالغی φυσητήρ (κῆτος). — قیوغی κασκαρίλη (φλοιός).

عنبرپارس ἀνπεπαρίς, ἴδε آنبرپاریس.

عنبرلی ἀνπερλή, τ. καὶ عنبرین ἀνπερίν, π. ἀμβαρώδης, εὐώδης.

عنبریه ἀνπεριγέ, α. ἀμβροσία (φ.)· ῥοσόλιον. [φυλῆς.

عنبه ἠνεπέ, ἀ. ἄκινον, ῥᾴξ σταχύος.

عنتری ἀντερί, ἴδε اتلی ἐνταρί.

عند ἤνδ, ἀ. πλησίον· γνώμη. — الله παρὰ τῷ Θεῷ. — من ἐκ Θεοῦ. — البعض ὥς τινες νομίζουσι. — الحاجه καὶ τὰ — الاقتضا ἐν ἀνάγκῃ. — الوصول κατὰ τὴν ἄφιξιν, ἀμέσως μετὰ τὴν ἄφιξιν. — مده καὶ — عاجزانه κατ' ἐμέ. — الحقیقه κατ' ἀλήθειαν. — التحقیق μετ' ἐξέτασιν.

عندل ἀνδέλ, καὶ عندلیب ἀνδελίπ, ἀ. ἀηδών (πτ.).

عندیات ἠνδιγιάτ, ἀ. πλ. τοῦ ἀχρ. عندیه ἠνδιγέ, λόγοι, κρίσεις τῇ ἰδέᾳ ἢ τῇ γνώμῃ τινὸς σύμφωνοι, ἐκ τῆς ἰδέας ἢ τῆς γνώμης τινὸς ἀπορρέουσαι.

عنصر οὐνσούρ, ἀ. βάσις, θεμέλιον.

عنصل ὀνσάλ, ἀ. σκίλλα (φ.).

عنعنه ἀν'ανά, ἀ. συνέχεια· ἐπαρίθμησις.

عنف οὔνφ, ἀ. δύναμις· ἐπιβολὴ βίας. — اللهٔ — καὶ عنفاً οὔνφεν, ἀ. βιαίως.

عنفوان οὐνφουβάν, ἀ. ἀπαρχή· ἰσχύς· ἄνθος. — شباب τὸ ἄνθος τῆς νεότητος.

عنق οὐνφί, ἀ. σφοδρός, βίαιος.

عنق οὐνούχ, ἀ. λαιμός (ἀνατ.). — خرب καρατομία. [(πτ.).

عنقا ἀνκά, ἀ. καὶ — قوشی φοῖνιξ

عنقود ἀνκούδ, ἀ. βότρυς.

عنکبوت ἀνκεπούτ, ἀ ἀράχνη (ἔντ.). — یه ἀραχνοειδής (ἀνατ.). — آر ἱστὸς ἀράχνης.

عنوان οὐνβάν, ἀ. τίτλος· τίτλος εὐγενείας. — قومق καὶ — طاقق τιθέναι τίτλον.

عنوانلی οὐνβανλή, τ. τιτλοῦχος.

عنوه ἀνβέτ, ἀ. ἰσχύς, βία. — عنوه ἄνβετεν, ἀ. βιαίως.

عنود ἀνούδ, ὑπερθ. τοῦ عنید ἀνίδ.

عنه ἀνχού, κ. ἄνχ, ἀ. ἐξ αὐτοῦ, παρ' αὐτοῦ. — محبوث τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος.

عنها ἀνχά, θηλ. τοῦ προηγ.

عنهم ἀνχούμ, πλ. τοῦ عنه ἀνχού.

عنهما ἀνχουμά, δυϊκ. τοῦ عنه καὶ عنها

عنهن ἀνχούννε, πλ. τοῦ عنها ἀνχά.

عنید ἀνίδ, ἀ. ἰσχυρογνώμων, πείσμων.

عنیف ἀνίφ, ἀ. σκληρός, βίαιος.

عنیق οὐνίκ, ἀ. περιτραχήλιον.

عنین ἠννίν, ἀ. ἄναλκις, ἀνίκανος.

عنینت ἠννινέτ, καὶ عنینیت ἠννινιγέτ, ἀ. ἀνικανότης.

عواتق ἀβατήκ, πλ. τοῦ عاتق ἀτήκ.

عوارض ἀβαρίζ, πλ. τοῦ عارضه.

عوارق ἀβαρίφ, πλ. τοῦ عارق ἀρίφ καὶ عارقه ἀριφέ.

عواصف ἀβασήφ, πλ. τοῦ عاصف.

عواض ἠβάζ, ἀ. ἀνταλλαγή.
عواطف ἀβατήφ, πλ. τοῦ عاطفه.
عواقب ἀβακήπ, πλ. τοῦ عاقبه.
عواقر ἀβακήρ, πλ. τοῦ عاقر ἀκήρ.
عوالم ἀβαλίμ, πλ. τοῦ عالم ἀλέμ.
عوالی ἀβαλί, πλ. τοῦ عالی ἀλί.
عوام ἀβάμμ, πλ. τοῦ عام ἄμμ.
عوامل ἀβαμίλ, πλ. τοῦ عامل ἀμίλ.
عوان ἀβάν, ἀ. βοηθός.
عوائد ἀβαΐδ, πλ. τοῦ عائده ἀϊδέ.
عوائق ἀβαΐκ, πλ. τοῦ عائق ἀΐκ.
عوج ἠβέδζ, ἀ. κάμψις· ἀτέλεια.
عود ἄβδ, ἀ. ἐπάνοδος, ἐπιστροφή.
عود οὔδ, ἀ. καὶ العود — ξυλαλόη, ἀγάλλαχον (φ.)· βάρβιτος (μ.).
عودت ἀβδέτ, ἀ. ἐπάνοδος.
عوذ ἄβζ, ἀ. τὸ καταφεύγειν τινί, προσφεύγειν τῷ Θεῷ.
عور οὔρ, πλ. τοῦ اعور ἀ'βέρ.
عوراء ἀβρά, θηλ. τοῦ اعور ἀ'βέρ.
عورت ἀβρέτ, ἀ. γυνή, σύζυγος. — عورق كورك στρύγγνος ὁ μανιακός (φαρμ.). — عورق طول ἄρκειον (φ.). — عوشق بوشاق — ἀποπέμπειν τὴν σύζυγον.
عوض ἠβάζ, ἀ. ἀμοιβή. — عوض ورعوض — ἀμείβειν. — عوض بلا عوض δωρεάν.
عواضاً ἤβαζαν, ἀ. εἰς ἀνταλλαγήν, ὡς ἀντάλλαγμα.
عوعو ἄβ-ἄβ, ἀ. ὑλακή.

عوق ἄβκ, ἀ. τὸ κωλύειν· ἀναβολή· βραδύτης.
عول ἄβλ, ἀ. τὸ ἐκτρέπεσθαι τῆς εὐθείας.
عون ἄβν, ἀ. ἀρωγή· ἀρωγός. — عون الهی καὶ الهی — θεία ἀρωγή. — بعون الله — τῇ βοηθείᾳ τοῦ Θεοῦ.
عونی ἀβνί, ἀ. βοηθητικός.
عویل ἀβίλ, ἀ. ὀδυρμός, ὀλοφυρμός.
عهد ἄχδ, ἀ. ὑπόσχεσις· ὑποχρέωσις, ὅρκος· συμφωνία, σύμβασις, συνθήκη· καιρός, αἰών, ἐποχή. — ولی عهد ἐπίδοξος διάδοχος θρόνου. — عهدا — ἄλλοτε. — عهد قریب — μετ'οὐ πολύ. — عهد یمین — καὶ
عهدنامچه ἀχδλαβμάκ, τ. συνθηκολογεῖν (ἀμοιβαίως)· ὑπισχνεῖσθαι (ἀμοιβαίως).
عهدنامه ἄχδ-ναμέ, π. τὸ ἔγγραφον αὐτὸ τῆς συνθήκης.
عهده ὀὐχδέ, ἀ. ὑποχρέωσις· ἐγγύησις. — عهده آلمق — ἀναλαμβάνειν ὑποχρέωσιν. — عهده سندن کلمك — ἐκπληροῦν ὑποχρέωσιν.
عهن οὔχν, ἀ. ἔριον, λῆνος.
عهود οὐχούδ, πλ. τοῦ عهد ἄχδ.
عهون οὐχούν, πλ. τοῦ عهن.
عهید ἀχίδ, ἀ. ὁ ὑποσχεθείς.
عیاد ἠγιάδ, ἀ. ἐπάνοδος.
عیادت ἠγιαδέτ, ἀ. ἐπίσκεψις ἀ-

σθενοῦς (ἰατρ.). — عیادتی آلمق — ἐπισκέπτεσθαι ἀσθενῆ.
عیاذ ἠγιάζ, ἀ. τὸ προσφεύγειν· ἄσυλον. — عیاذ الله οὐκ ἔστι καταφυγή, εἰμὴ παρὰ Θεῷ.
عیار ἠγιάρ, κ. ἀγιάρ, ἀ. τὸ δοκιμάζειν τὸν χρυσὸν ἢ ἄργυρον· τὸ ἐπὶ χρυσοῦ ἢ ἀργύρου τιθέμενον σῆμα ἀξίας, βαθμὸς τῆς ἀξίας. [γίου).
عیار ἀγιάρ, τ. κανόνισις (ὡρολο-
عیار ἀϊγιάρ. ἀ. πανοῦργος· ἀπατεών
عیاره ἀϊγιαρέ, θηλ. τοῦ προηγ.
عیاری ἀϊγιαρί, ἀ. ἀπάτη, ψεῦδος.
عیاش ἀϊγιάς, ἀ. οἰνόφλυξ· ἄσωτος.
عیاض ἠγιάζ, ἀ. ἀντάλλαγμα.
عیافت ἀγιαφέτ, ἀ. ἀψικορία· ὀρνιθομαντεία. [γένεια.
عیال ἠγιάλ, κ. ἀγιάλ, ἀ. οἰκο-
عیال ἀγιάλ, τ. γυνή· σύζυγος· ἀνήρ.
عیالت ἠγιαλέτ, ἀ. τὸ τρέφειν γυναῖκα καὶ τὴν λοιπὴν οἰκογένειαν· ἡ περὶ τούτου φροντίς.
عیان ἀγιάν, ἀ. ἀνοικτός, σαφής, ἐναργής. — عیان اولمق — καὶ
عیانا ἀγιάνεν, ἀ. ἀπροκαλύπτως.
عیانه ἀγιανέ, ἀ. τὸ ἐπιτηρεῖν, κατασκοπεύειν.
عیب ἀΐπ, ἀ. αἰσχύνη· ἐλάττω-

μα. عیب جو — ἐπικριτής. عیب کو — κακολόγος, κατήγορος.
عیب ἀΐπ, τ. αἰσχύνη! ἐντροπή!
عیبسز عیبسز ἀϊπσήζ, τ. ἄνευ ἐλαττώματος, τέλειος. [ζειν.
عیبلامق عیبلامق ἀϊπλαμάκ, τ. ἀποδοκιμάعیبلو عیبلو ἀϊπλή, τ. ἐλαττωματικός· αἰσχρός.
عیبناك عیبناك ἀϊπνάκ, π. ὁ περιπίπτων εἰς πρᾶξιν ἀτιμωτικήν.
عید ἤδ, ἀ. ἑορτή. — عید شریف — ἡ ἱερὰ ἑορτή (τοῦ βαϊραμίου). — عید اضحی ἡ ἑορτὴ τῶν θυσιῶν, τὸ Κουρπὰν βαϊράμιον. — عید فطر — τὸ Βαϊράμιον. — عید شریف کز مبارك اولسون — ἡ ἱερὰ ὑμῶν ἑορτὴ (τὸ Βαϊράμιον) εἴη εὐλογημένη καὶ αἰσία = εἰς ἔτη πολλά.
عیدیه ἠδιγέ, ἀ. δῶρον κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Βαϊραμίου διδόμενον.
عیر ἄγιρ, ἀ. ὄναγρος (ζ.).
عیسوی ἠσεβί, ἀ. Χριστιανικός. — عیسوی الهذب — καὶ — دین عیسوی ἡ Χριστιανικὴ πίστις.
عیسوی ἠσεβί, ἀ. Χριστιανός.
عیسی ἠσά, ἀ. Ἰησοῦς. — عیسی حضرت علیه السلام ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ἐφ' οὗ εἴη εἰρήνη (προσκύνησις). — عیسی کبی — ὅμ ὁ ἔχων φύσημα ἰαματικὸν ὅμοιον τῷ

τοῦ Ἰησοῦ, (ἐπίθετον ἐξόχοις θεολόγοις ἀπονεμόμενον).

عيش ἀήῤ, ἀ. ζωή· διασκέδασις. عشرت و — εὐωχία.

عيشه ἠσέ, ἀ. τὸ ἐν εὐθυμίαις καὶ διασκεδάσεσι τὸν βίον διέρχεσθαι.

عيقه ἀϊκά, ἀ. παραλία.

عيكه ἀϊκέ, ἀ. δενδρῶν πυκνός· δάσος.

عيل ἄϊλ, ἀ. μέλος οἰκογενείας.

عين ἄϊν, ἀ. ὀφθαλμός· βασκανία· κατάσκοπος· πηγή· ἡ οὐσία αὐτὴ τοῦ πράγματος· τὸ ἄωτον πράγματός τινος ἐκ τοῦ εἴδους αὐτοῦ· χρυσός, ἄργυρος σεσημασμένος ἢ μή· δούλη· ὄνομα τοῦ γράμματος ع ἄϊν· τὸ δεύτερον ῥιζικὸν γράμμα παντὸς τριτογραμμάτου ῥήματος ἀραβικοῦ (Γραμμ.). انسان ال — καὶ — ال قرة γλήνη (ἀνατ.). — عبدال καὶ — ال صديق φίλος ψευδής. — ال طرفة καὶ — ال رمز ῥιπὴ ὀφθαλμοῦ. م — نور φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου. ميزان — ζυγὸς τῆς τρυτάνης. ى — چيقارمق ἀντιγράφειν. ٭ — ؛ τοιουτοτρόπως· ὁμοίως.

عيناً ἄϊνεν, ἀ. εἰς εἶδος, οὐχὶ εἰς χρήματα. [πρωτότυπος.

عينى ἀϊνί, ἀ. οὐσιώδης· ἀληθής,

عينى ἀϊνί, τ. ἀπαράλλακτος. ايله — τοιουτοτρόπως, ἀπαραλλάκτως.

عينيت ἀϊνιγέτ, ἀ. ταὐτότης.

عيواض ἀϊβάζ, ἀ. ἐπιμελητής.

عيوب οὐγιούπ, πλ. τοῦ عيب ἀΐπ.

عيوق ἀϊγιούκ, ἀ. ἄστρον λαμπρόν· ἀστερισμὸς τῆς Αἰγός (ἀστρ.). چيقارمق — ἀναβιβάζειν τινὰ μέχρι τρίτου οὐρανοῦ.

عيون οὐγιούν, πλ. τοῦ عين ἄϊν.

غ

(باب الغين)

غ γάϊν, δέκατον ἔνατον μὲν γράμμα τοῦ ἀραβικοῦ, εἰκοστὸν δεύτερον δὲ τοῦ τουρκοπερσικοῦ ἀλφαβήτου. Ἀριθμητικῶς, κατὰ τὸ ابجد (ἐπδζέδ), ἰσοδυναμεῖ τῷ 1,000.

غاب γάπ, πλ. τοῦ غابه γαπέ.

غابر γαπίρ, ἀ. ὁ μένων· ὁ ἐνεστὼς καὶ ὁ μέλλων χρόνος (Γραμ.).

غابط γαπίτ, ἀ. ζηλότυπος· φθονερός.

غابن γαπίν, ἀ. δόλιος· αἰσχροκερδής.

غابه γαπέ, ἀ. δάσος.

غابى γαπί, ἀ. βαρύνους· ἀμαθής. الذهن — δύσνους.

غابيه γάπγια, ξ. καρχήσιον (ναυτ.).

غادر γαδίρ, ἀ. ὁ παραβαίνων τὸν ὅρκον· ὁ καταδολιευόμενος.

غار γάρ, ἀ. ἄντρον, σπήλαιον.

غار γάρ, ἀ. καὶ — شجرال δάφνη (φ.).

غارت γαρέτ, ἀ. λεηλασία. ايتمك — καὶ ايتمك — نهب ἐκπορθεῖν, λεηλατεῖν. ايديجى — καὶ

غارتكر γαρετ-γκέρ, π. ἐκπορθητής, λεηλατῶν.

غارديان γκαρδιγιάν, ξ. φύλαξ.

غارس γαρίς, ἀ. ὁ φυτεύων, φυτευτής

غارستان γαριστάν, π. τόπος λακκώδης καὶ πλήρης ἄντρων.

غارق γαρίκ, ἀ. ὁ πνιγείς.

غاز γκάζ, ξ. ἀέριον· πετρέλαιον.

غازلى γκαζλή, τ. ἀεριώδης.

غازه γαζέ, π. ψιμμύθιον ἐρυθρόν.

غازى γαζί, ἀ. μαχητής (θρησκευτικός)· νικητής, τροπαιοῦχος.

غاژه γαζιέ, ἴδε غازه γαζέ.

غاشيه γασιέ, ἀ. ἐπικάλυμμα· ἐπίστρωμα ἐφιππίου.

غاصب γασήπ, ἀ. ἅρπαξ.

SISMANOGLIO

غا غكاغكا, τ. βάμφος. ὀγχ — ρὶς γρυπή.
غاغلامق غكاغكαλαμάκ, τ. νύσσειν.
غافر غαφίρ, ἀ. πολυεύσπλαγχνος.
غافل غαφίλ, ἀ. ἀμελής, ὀλίγωρος.
غافلا غάφιλεν, καὶ
غافلانه غαφιλανέ, ἀ. ἀμελῶς, ὀλιγώρως. [λιγωρία.
غافلق غαφιλλήκ, τ. ἀπροσεξία, ὀ-
غالب γαλίπ, ἀ. νικητής. اولق — καὶ كك — νικᾶν, ἐπικρατεῖν.
غالبا γάλιπα, ἀ. πιθανῶς, ἴσως.
غالبا γάλιπεν, καὶ
غالبانه γαλιπανέ, ἀ. νικηφόρως.
غالبيه γαλιπιγέ, ἀ. ἡ κατάστασις τοῦ νικητοῦ.
غالى γαλί, ἀ. ἀκριβός, βαρύτιμος.
غاليا γαλιά, π. ἄρωμα ἐξ ἀμβάρου καὶ μόσχου. يل — ἀρωματικός, εὐώδης. سای — ἀρωματοποιός· ἀρωματοπώλης.
غاليه γαλιέ, π. ἴδε τὸ προηγ.
غامد γαμίδ, ἀ. περίκαυλος (βοτ.).
غامر γαμίρ, ἀ. ἀκαλλιέργητος· ἀκατοίκητος.
غامض γαμίζ, ἀ. ἀσαφής, σκοτεινός.
غامضه γαμζά, θηλ. τοῦ προηγ.
غانغرغانگرέν, ξ. γάγγραινα (παθ.).
غانم γανίμ, ἀ. πλήρης λαφύρων· λαφυραγωγός.
غانى γανί, ἀ. πλούσιος, εὔπορος.
غاور γαβέρ, ἀ. ἐμβριθής.
غاوى γαβί, ἀ. ἀποπεπλανημένος· ἀπειθής.
غايات γαγιάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.
غايت γάγετ, ἀ. τέλος· ἄκρος λίαν. لـ — καὶ — ء λίαν. كوزل — ὡραιότατος. مقبول — ء χαριέστατος, λίαν τερπνός.
غايده γκαίδα, τ. ἀσκός (μουσ.).
غايه γαγέ, ἀ. ἴδε غايت γάγετ. غايت — ال τέλος πάντων. — ی ἀτελεύτητος.
غائب γαΐπ, ἀ. ἀπών· ἀόρατος· ἄφαντος· γ' πρόσωπον (Γραμμ.). كتمك — γάνειν. اولق — ἀπουσιάζειν. دیده — δὲν εἶναι παρών, ἔγειτεν ἄφαντος.
غائبانه γαϊπανέ, ἀ. ἐν ἀπουσίᾳ· ἀοράτως.
غائر γαϊρέ, ἀ. ὕπνος μεσημβρινός.
غائط γαήτ, ἀ. περίττωμα, σκῶρ.
غائله γαϊλέ, κ. καΐλέ, ἀ. δυστυχία· μέριμνα. [λικός.
غائى γαΐ, ἀ. τελευταῖος· ὑπερβο-
غب γήππε, ἀ. μετὰ, ὕστερον. — الدعا μετὰ τὴν προσευχήν.
غبار γουπάρ, ἀ. κόνις. [κεία.
غبانت γαπανέτ, ἀ. ἀδυναμία, βλα-
غباوت γαπαβέτ, ἀ. ἄνοια· βλακεία.

غبر γουππέρ, πλ. τοῦ غبار γαπίρ.
غبراء γαπρά, ἀ. γῆ, ἐπιφάνεια γῆς.
غبط γήπτ, καὶ
غبطه γηπτά, ἀ. ἄμιλλα· πόθος ἀγαθοῦ τοῦ πλησίον· τὸ ἐποφθαλμιᾶν.
غبغب γαπγάπ, π. λωγάνιον (ἀνατ.).
غبن γάπν, ἀ. βλάβη. فاحش — ζημία ὑπερβολική.
غبى γαπί, ἴδε غافل γαπί. [ματι.
غبين γαπίν, ἀ. πτωχὸς τῷ πνεύ-
غبينه γαπινέ, ἀ. τὸ ἐν ταῖς συναλλαγαῖς ἀπατᾶσθαι.
غتيان γατιάν, ἀ. ναυτίασις· συγκοπή (ἰατρ.).
غجرداتمق γηδζηρδατμάκ, τ. βρύχειν.
غجردامه γηδζηρδαμά, τ. βρυγμός.
غد γάδ, ἀ. ἡ ἐπιοῦσα, ἡ ὑστεραία.
غدا γηδά, ἀ. τροφή, φαγητόν.
غداة γαδάτ, ἀ. προάριστον.
غدار γαδδάρ, ἀ. ὁ τὰ συμπεφωνημένα μὴ ἐκτελῶν· ἄδικος· δόλιος.
غدارلق γαδδαρλήκ, τ. καὶ [λιος.
غدارى γαδδαρί, ἀ. ἀπιστία· ἀδικία.
غدالامق γηδαλαμάκ, τ. τρέφειν.
غدالانمق γηδαλανμάκ, τ. τρέφεσθαι.
غدائى γηδαΐ, ἀ. θρεπτικός.
غدد γαδέδ, πλ. τοῦ غده γαδέ.
غدر γάδρ, ἀ. ἀθέτησις· ἀδικία· βλάβη· δόλος· καταπίεσις.

غدر γαδέρ, ἀ. λίμνη.
غدران γουδεράν, πλ. τοῦ غدير.
غدره γαδερέ, ἴδε غدر γαδέρ.
غدو γουδούβ, ἀ. πρωΐα. — يال و الاصال νυχθήμερον.
غده γαδέ, ἀ. ἀδήν (ἀνατ.).
غديد γαδίδ, ἀ. ἀδένιον (ἀνατ.).
غدير γαδίρ, ἀ. ἴδε غدر γάδρ.
غذا γηζά, ἴδε غذاء γηδά.
غر γήρ, ἀ. εὐαπάτητος.
غرا γαρά, ἀ. γλία, κ. κόλλα.
غراء γαρρά, ἀ. θηλ. τοῦ اغر ἐγάρρ, λευκός· στιλπνός· λαμπρός· σαφής. — شريعت ὁ σαφὴς θεῖος νόμος.
غراب γουράπ, ἀ. κορώνη (πτ.). البين — κίσσα (πτ.).
غرابت γαραπέτ, ἀ. πρᾶγμα παράδοξον, θαυμαστόν.
غرابيل γαραπίλ, πλ. τοῦ غربال.
غرار γηράρ, καὶ γαράρ, ἀ. ἡ αἰχμὴ ὀργάνου ὀξέος.
غراره γηραρέ, ἀ. στρωματεύς.
غراس γηράς, πλ. τοῦ غرس γάρς.
غرافيت γραφίτ, ξ. γραφίτης (ὀρυκτόν)
غرام γαράμ, ἀ. ἔρως, πόθος ἄμετρος.
غرام γράμμ, ξ. γραμμή, σταθμίον.
غرامت γαραμέτ, ἀ. ἐκπλήρωσις ὑποσχέσεως, καθήκοντος· ἀπότισις χρέους.

غرغاش γηργάς, τ. κτεὶς ὑφαντῶν.

غرغر γαργάρα, ξ. γαργάρα(ἴατ.)· γαργαρισμός· ψυχορραγία.

غرغشة γαργαβέ, ἀ. τύρβη, ταραχή.

غرف γουρέφ, καὶ [χή-

غرفات γουρεφάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.

غرفة γουρφέ, ἀ. βρόχθος· σκιάς· ἕβδομος οὐρανός, παράδεισος.

غرق γάρκ, ἀ. ναυάγιον· καταβύθισις.

غرقاب γαρκάπ, π. βάραθρον· δίνη.

غرماء γουρεμά, πλ. τοῦ غرم .

غرند γουρενδέ, π. ἀγρίως ὡρυόμενος· ἁρπακτικός.

غريق γηρνίκ, ἀ. μειράκιον ὡραῖον.

غروب γουρούπ, ἀ. δύσις (ἡλίου).

غرور γουρούρ, ἀ. ἀπατεών (ἐν γένει).

غرور γουρούρ, ἀ. τὸ πλανᾶσθαι· ἀλαζονεύεσθαι· ἀλαζονεία. — بالله ἀλαζονικῶς, ὑπερηφάνως.

غروس γουρούς, πλ. τοῦ غرس γάρς.

غروش γουρούξ, τ. γρόσιον, νόμισμα τουρκικὸν 40 παράδων.

غرة γουρρέ, ἀ. νουμηνία· κηλὶς λευκὴ ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ ἵππου· τὸ ἀξιολογώτερον, ἡ ἀπαρχὴ πράγματός τινος.

غري γαρίγ, ἀ. ὡραῖος, κομψός.

غريب γαρίπ, ἀ. ξένος, ἀλλοδαπός· παράξοξος. — عجيب و

غريق γκρανίκ, πλ. τοῦ غرنيق .

غريل γαραΐπ, πλ. τοῦ غربيل .

غربال γαραΐρ, πλ. τοῦ غربال γκραρέ.

غرب γάρπ, ἀ. δύσις.

غربياً γάρπεν ἀ. δυτικῶς, πρὸς δυσμάς.

غربان γουρπά, πλ. τοῦ غراب .

غربال γκρπαλχά, πλ. τοῦ ἑπομ.

غربال γκρπάλ, ἀ. κρησέρα, κόσκινον

غربة γουρπέτ, ἀ. ξενιτεία. — حكمك ὑποφέρειν ξενιτείαν, ταλαιπωρεῖσθαι. تغرب — ἀποικεῖν.

غربي γαρπί, ἀ. δυτικός.

غرتلاق γκρτλάκ, τ. λάρυγξ(ἀνατ.).

غرر γουρέρ, πλ. τοῦ غرة γουρρέ.

غرس γάρς, ἀ. φυτεία. تغرس — φυτεύειν.

غرض γαράζ, ἀ. σκοπός· πρόθεσις· πάθος, μνησικακία. تغرض — μνησικακεῖν. — بلا ἀφιλοκερδὴς, εἰλικρινής. بلا — καὶ

غرضاً γάραζαν, ἀ. ἐχθρικῶς, μεροληπτικῶς.

غرضسز γαραζσήζ, τ. ὁ μὴ διακείμενος ἐμπαθῶς.

غرضكار γαραζκιάρ, π. καὶ

غرضمند γαραζμένδ, π. καὶ

غرضلى γαραζλή, τ. μνησίκακος.

غزة γαζέταδζι, τ. ἐφημεριδογράφος· ἐφημεριδοπώλης.

غزل γάζλ, ἀ. τὸ κλώθειν νῆμα.

غزل γαζέλ, ἀ. ᾠδή, ποίημα ἐρωτικὸν ἢ λυρικόν· πτῶσις τῶν φύλλων. اوقومق — ἀπαγγέλλειν στίχους ἐρωτικούς. خوان — καὶ

غزل γαζίλ, ἀ. ποιητὴς ἀπαγγέλλων ᾠδὴν ἐρωτικήν.

غزلان γαζλάν, πλ. τοῦ غزال .

غزللمك γαζελλεγμέκ, τ. ἀπογυμνοῦσθαι τῶν φύλλων.

غزليات γαζελιγιάτ, πλ. τοῦ غزل .

غزو γάζβ, ἀ. τὸ ἐπιστρατεύειν· προτίθεσθαι.

غزوات γαζεβάτ, πλ. τοῦ غزوة γαζαβέτ, καὶ غزو γάζβ.

غزوان γαζβάν, ἀ. στρατεύειν κατὰ τῶν πολεμίων.

غزوى γαζεβί, ἀ. στρατιωτικὸς, πολεμικός.

غزوى γαζεβί, τ. φορμός.

غزيد γηζζήδ, ἀ. καλλίφωνος· ὑψίφωνος.

غزير γαζίρ, ἀ. πολυάριθμος· πόλις.

غساق γασσάκ, ἀ. πῦον.

غسال γασσάλ, ἀ. ὁ πλύνων τὸ σῶμα νεκροῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς θρησκείας.

ISSAMSIP

غسالة γασαλέ, ἀ. ἀπόπλυμα.
غسفان γασεγάν, ἀ. ἀχλύς, ἀμβλυωπία (ἰατρ.).
غسق γασέκ, ἀ. ἡ ἀρχὴ τοῦ σκότους τῆς νυκτός.
غسل γάσλ, ἀ. τὸ πλύνειν νεκρόν.
غسل γούσλ, ἀ. πλύσιμον· κάθαρσις (θρησκ.).
غسلين γησλίν, ἴδε غسلة γασσάκ.
غسيل γασίλ, ἀ. πεπλυμένος, κεκαθαρμένος.
غش γάϑ̈, ἀ. τὸ καλύπτειν.
غش γήϑ̈, ἀ. ἀπάτη, ὑπόκρισις, κακοβουλία.
غشاء γουϑά, ἀ. κάλυμμα· μεμβράνη· ὑμήν (ἀνατ.).
غشاجه γουϑαδζέ, π. ὑμένιον (ἀνατ.).
غشاوة γησαβέ, ἀ. περικάλυμμα· παραπέτασμα.
غشم γάϑμ, ἀ. τὸ ἀδικεῖν· ἀδικία.
غشوم γουϑούμ, ὑπερθ. τοῦ غشم.
غشى γαϑί, καὶ
غشيان γαϑεγιάν, ἀ. ναυτίασις· λιποθυμία.
غصب γάσπ, ἀ. τὸ διὰ τῆς βίας λαμβάνειν τι· τὸ εἰσελαύνειν εἰς ξένην χώραν καὶ κρατεῖν αὐτῆς· βία. غصباً — ἐκπορθεῖν. عن — ἄκοντος αὐτοῦ, παρὰ τὴν θέλησίν του, χωρὶς νὰ θέλῃ.

غصص γουσάς, πλ. τοῦ غصة.
غصن γούσν, ἀ. κλών, κλάδος.
غصون γουσούν, πλ. τοῦ غصن.
غصة γουσσά, ἀ. στενοχωρία· κατήφεια· μελαγχολία· ἄκανθα.
غصةلندرمق γουσσαλανδηρμάκ, τ. θλίβειν. [σθαι.
غصةلنمق γουσσαλανμάκ, τ. θλίβε-
غصةلى γουσσαλή, τ. καὶ
غصةمند γουσσαμένδ, π. τεθλιμμένος, ἐστενοχωρημένος.
غصين γουσσαΐν, ἀ. κλωνίσκος.
غضا γαζά, ἀ. μηλία (φ.).
غضاب γουζάπ, καὶ γηζάπ, πλ. τοῦ غضبان غضبان γαζπάν.
غضاريف γαζαρίφ, πλ. τοῦ غضروف
غضب γαζάπ, ἀ. θυμός· ἀγανάκτησις. غضبا — καὶ غضبة — καὶ اوغرامق — ὀργίζεσθαι. ى — ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ. آلود — παρωργισμένος. [γίλως.
غضباً γαζάπεν, ἀ. ἐν θυμῷ, ὀρ-
غضبان γαζπάν, ἀ. ὀργίλος, ὀξύθυμος.
غضبلندرمق γαζαπλανδηρμάκ, τ. παροργίζειν. [σθαι.
غضبلنمق γαζαπλανμάκ, τ. ὀργίζε-
غضبلى γαζαπλή, τ. καὶ
غضبناك γαζαπνάκ, π. ἴδε غضبان.
غضي γαζπά, θηλ. τοῦ غضبان.

غل γήλλ, ἀ. ὑπόκρισις. — بى ἀνυπόκριτος. غش و — δολιότης καὶ ἔχθρα.
غل γούλλ, ἀ. τὰ ἐν ταῖς χερσὶ καὶ περὶ τὸν λαιμὸν δεσμὰ δεσμώτου ἢ παράφρονος· κλοιός.
غلة γαλά, ἀ. σπάνις, σιτοδεία.
غلات γαλλάτ, ἀ. πλ. τοῦ ἀχρ. غلة γαλλέτ, ζωοτροφίαι, τρόφιμα· προϊόντα· μισθώματα (κτημάτων). [χύς.
غلاظ γουλάζ, ἀ. παχύδερμος, τραغلاظ γηλάζ, καὶ
غلاظة γηλαζάτ, ἀ. παχύτης· τραχύτης. غلاظ — βαρύνοια, μωρία.
غلاف γηλάφ, ἀ. κολεός, θήκη· κάλυμμα. الاصبع — δακτυλήθρα.
غلاله γηλαλέ, ἀ. ὑπενδύτης· θώραξ.
غلام γουλάμ, ἀ. μειραξ· δοῦλος· ὑπηρέτης.
غلبه γαλεπέ, ἀ. νίκη· περίσσεια. غلبة — καὶ جلق — νικᾶν.
غلبلق γαλαπαλήκ, καὶ
غلبلك γαλεπελίκ, τ. πλῆθος· θόρυβος· ἀκολουθία· σκεύη, ἔπιπλα· μεταφρ. βάρος. غلبة — ποιεῖν βάρος, εἶναι περιττόν.
غلتبان γαλτεπάν π. μαστροπός.
غلط γαλάτ, ἀ. πλάνη, λάθος. — كو مشهور σφάλμα ἐπίσημον.

غرغرة γαζρούφ, ἀ. χόνδρος (ἀνατ.).
غضنفر γαζανφέρ, ἀ. λέων (ζ.)· ἀνὴρ ἀνδρεῖος, γενναῖος· ἥρως.
غضوب γαζούπ, ὑπερθ. τοῦ غضبان.
غطاء γητά, καὶ γατά, ἀ. ἐπικάλυμμα.
غطس γάτς, ἀ. τὸ βυθίζειν ἐν ὕδατι· ἔμβαψις.
غطمسة γατμεσέ, ἀ. μαραυγία (παθ.)
غطوس γατούς, ἀ. ὁ ἀνδρεῖος· ριψοκίνδυνος.
غغا γκαγκά, ἴδε غغة γκαγκά.
غفار γαφφάρ, ἀ. ἐπιεικής, οἰκτίρμων
غفران γουφράν, ἀ. ἄφεσις ἁμαρτιῶν. ناى — μακαρίτης.
غفرة γηφρέ, ἀ. ἴδε τὸ προηγ.
غفلان γαφλάν, καὶ
غفلت γαφλέτ, ἀ. ὀλιγωρία· ἀκηδία. غفلة — ὀλιγωρεῖν. — يلمق ἐπιθυμεῖν κοιμᾶσθαι. — ايله ἀμελῶς.
غفلة γάφλετεν, ἀ. καὶ — على καὶ — على ال αἰφνιδίως, ἀπροσδοκήτως.
غفور γαφούρ, ἴδε غفار γαφφάρ.
غفول γουφούλ, ἀ. ὀλιγωρία, ἀκηδία.
غفير γαφίρ, ἀ. πολύς, ἄπειρος. جم — καὶ — ال — πολυπληθὴς συνάθροισις.
غل γάλλ, ἀ. τὸ διψᾶν· δίψα.

ὁ ὁμιλῶν ἐσφαλμένως. نويش — ὁ γράφων ἐσφαλμένως.

غلطان غلطάν, ἀ. κυλιόμενος.

غلطان بيجان غلτὰν-πιτσάν, π. ὑποσκαζόντως, κούτσα κούτσα, κύλα, κύλα. [νος.

غلطيده غλτηδέ, π. κεκρημνισμέ-

غلظت γηλζάτ, ἀ. παχύτης· πυκνότης.

غلغل γουλγούλ, καὶ

غلغله γουλγουλέ, ἀ. φωνὴ πολλῶν πτηνῶν· θόρυβος ἀνθρώπων· γουργουρισμός· ἦχος ὕδατος ἢ οἴνου ἐκχεομένου.

غلغله γουλφέ, ἀ. πόσθη (ἀνατ.).

غلق γάλκ, ἀ. τὸ κλείειν θύραν.

غلق غαλέκ, ἀ. μάνδαλος, μοχλὸς κλπ.

غلمان γηλμάν, καὶ

غلمه γηλμέ, πλ. τοῦ رلمه γουλάμ.

غلو γουλούθ, ἀ. ὑπέρβασις ὁρίων· οἴησις· ἐπίθεσις.

غلوطه γαλουτά, ἀ. ζήτημα περιπεπλεγμένον, ἀμφισβητούμενον.

غلول γουλούλ, ἀ. τὸ δολιεύσθαι.

غلوله γουλουλέ, ἀ. ὅ,τι σφαιροειδές.

غلومت γουλουμέτ, καὶ

غلومیت γουλουμιγέτ, ἀ. ἐφηβία, νεότης.

غله γαλλέ, ἀ. συγκομιδή· πρόσοδος· μισθός· τιμή. قاچ — ἀποθήκη τροφίμων. فروش — πωλητὴς τροφίμων.

غليان γηλγιάν, π. ὑδροσῦριγξ.

غليان γαλεγιάν, ἀ. ἀνάζεσις, ἀνακάχλασις, ἀναβρασμός.

غليسرين γλυσερίν, ξ. γλυκερίνη.

غليظ γαλίζ, ἀ. παχύς· τραχύς· πυκνός.

غليل γαλίλ, ἀ. δίψα, ἐπιθυμία σφοδρά· δυσμένεια· φθόνος.

غم γάμ, ἀ. θλῖψις, μελαγχολία, ἀνία. لو — μελαγχολικός. چكمك — καὶ الم چكمك — ὑποφέρειν λύπας. كيه — دفع ἀποδιώκειν τὴν λύπην, τὴν μελαγχολίαν. [ψυχία.

غمه γαμμά, ἀ. λιποθυμία, λιπο-

غماز γαμμάζ, κ. καμμάζ, ἀ. ὁ διαβάλλων, συκοφάντης.

غماز لامق γαμμαζλαμάκ, τ. συκοφαντεῖν, διαβάλλειν.

غمازلق γαμμαζλήκ, τ. συκοφαντία, διαβολή. [πος.

غمازه γαμμαζέ, ἀ. γυνὴ ἐρωτότρο-

غمام γουμάμ, ἀ. καταρροή, συνάχη.

غمامه γαμαμέ, ἀ. νέφος.

غمامه γημαμέ, ἀ. φίμωτρον.

غمان γαμάν, π. λυπημένος, τεθλιμμένος.

غمخوار γαμχάρ, π. μελαγχολικός, θλιβόμενος.

غمخواری γαμχαρί, π. ἀνία, μελαγχολία.

غمخور γαμχόρ, ἴδε غمخوار.

غمخورلق γαμχορλήκ, τ. καὶ

غمخوری γαμχορί, π. ἴδε غمخواری

غمد γάμδ, ἀ. τὸ βάλλειν ἐν κολεῷ, ἐν θήκῃ.

غمد γήμδ, ἀ. κολεός, θήκη.

غمدان γαμδάν, π. χώρα, ἧς οἱ κάτοικοι δυστυχοῦσι.

غمديده γαμδιδέ, ἀ. ὁ συμφοραῖς δοκιμασθείς.

غمر γαμρέ. ἀ. πόνος, στενοχωρία· ἀγωνία· πλῆθος.

غمز γάμζ, ἀ. τὸ συκοφαντεῖν· διαβολή· κατηγορία· σκανδαλισμός. [μένος.

غمزده γαμζεδέ, π. ὁ λύπαις πεπληγ-

غمزه γαμζά, ἀ. βλέμμα, κ. 'ματιά.

غمض γάμζ, ἀ. τὸ κλείειν τοὺς ὀφθαλμούς, τὸ προσποιεῖσθαι ἄγνοιαν· ἐπιείκεια.

غمكسار γαμκιουσάρ, π. ὁ τὴν θλῖψιν ἀποδιώκων.

غمكين γαμκίν, καὶ

غمگين γαμνάκ, π. τεθλιμμένος.

غمنه γουμνέ, ἀ. ψιμμύθιον.

غمود γουμούδ, πλ. τοῦ غمد γήμδ.

غمين γάμιν, ἀ. μαλθακότης δέρματος.

غموم γουμούμ, πλ. τοῦ غم.

غميين γαμίν, ἀ. δέρμα ἁπαλὸν καὶ μαλακόν.

غمين γαμίν, π. μελαγχολικός, τεθλιμμένος.

غنا γανά, ἀ. ὠφέλεια· περίσσεια· ἀφθονία· ἐπάρκεια.

غنا γηνά, ἀ. ᾠδή, ᾆσμα· πλοῦτος.

غنائم γαναΐμ, πλ. τοῦ غنيمه γανέμ.

غنائم γαναΐμ, πλ. τοῦ غنيمت.

غنج γήνδζ, π. κάθισμα.

غنج γούνδζ, π. ἐρωτοτροπία, χάρις ἐρωτική.

غنچه γοντσέ, κ. κοντσέ, π. κάλυξ (βοτ.). پ — πομφόλυξ. ارغوان — σπινθὴρ φωτός. — دهان ὁ ἔχων στόμα μικρόν, χείλη δὲ ῥοδόχροα καὶ ὅμοια κάλυκι ῥόδου.

غنغرن γανγρέν, ἴδε غانغرن.

غنم γανέμ, ἀ. πρόβατον. — لحم κρέας πρόβειον.

غنم γανέμ, ἀ. λεία, λάφυρον.

غنوكاه γουνουδγκιάχ, π. κοιτών.

غنوده γουνουδέ, π. ὁ ἀναπαυόμενος.

غنه γουννέ, ἀ. ἦχος ἔρρινος.

غنى γανί, ἴδε غانى.

غنيگين γανίγεν, ἀ. πλουσίως.

غنيلك γανιλίκι, τ. πλοῦτος.
غنيم γανίμ, ἀ. λεία, λάφυρον.
غنيمت γανιμέτ, ἀ. λάφυρον· ἀφθονία· ὠφέλεια. — عد غنيمتى καὶ فرصتى بيلك — ἐπωφελεῖσθαι τῆς περιστάσεως, δράττεσθαι τῆς εὐκαιρίας
غوائى γαβαάί, πλ. τοῦ غائى.
غواص γαββάς, ἀ. δύτης.
غوامض γαβαμίζ, πλ. τοῦ غامض.
غوانى γαβανί, πλ. τοῦ غانى.
غوايه γαβαγέτ, ἴδε غى γάγι.
غوائب γαβαίπ, πλ. τοῦ غائب.
غوائل γαβαίλ, πλ. τοῦ غائل.
غوث γάβς, ἀ. βοηθείας ἐπίκλησις.
غوچوق γοτσούκ, τ. τρίβων.
غور γάβρ, ἀ. βάθος· μεταφρ. σκέψις, διαλογισμός. — ال بعيد ἐμβριθής.
غورجاطه γουρδζάτα, ξ. θωρακεῖον.
غورغوت γουργούτ, ἀ. πανάδα (φαγ.)
غورغور γουργούρ, ξ. βορβορυγμός (ἰατρ.).
غورلامق γουρλαμάκ, καὶ
غورلدامق γουρουλδαμάκ, τ. βορβορύζειν.
غورلدى γουρουλδού, ἴδε غورغور.
غورق γουράκ, τ. ὄρνις ἐπωάζουσα.
غوره γουρέ, ἀ. καὶ
غوزه γουζέ, π. βαμβακοβάλανος· βομβυκιον. آب — πομφόλυξ.
غوص γάβς, ἀ. κατάδυσις· μετφρ. ἐπιχειρεῖν τι μετ' ἐπιμελείας.
غوط γάβτ, ἀ. ζωμός· τὸ σκάπτειν λάκκον, τὸ εἰσέρχεσθαί τι εἴς τι· τόπος λακκώδης, λεῖος.
غوطه γουτά, π. κατάδυσις.
غوطه‌لمق γουταπάζ, καὶ
غوطه‌خوار γουταχάρ, καὶ
غوطه‌خور γουταχόρ, π. δύτης, καταδύτης.
غوطه‌خورى γουταχορί, π. κατάδυσις.
غوغا γαβγά, κ. καβγά, π. πόλεμος· φιλονικία, ῥῆξις. — ايله دياپلهكتيزه‌سثاى — διαπληκτίζεσθαι. [νικος.
غوغاجى καβγαδζί, τ. φίλερις, φιλόγوغوق γουγούκ, τ. κόκκυξ (πτ.).
غول γούλ, ἀ. καὶ يالى — φάντασμα, πνεῦμα κακοποιόν.
غوماله γομαλάκα, ξ. λάκκη (ῥητίνη)
غومنا γούμνα, ξ. κάλως (πλοίου).
غوى γαβί, ἀ. πεπλανημένος.
غى γάγι, ἀ. ἀποπλάνησις.
غياب γηγιάπ, πλ. τοῦ غيب غائب.
غياب γηγιάπ, ἀ. ἀπουσία. حين — κατὰ τὴν ἀπουσίαν του.
غياب γουγιάπ, πλ. τοῦ غائب.
غيابًا γηγιάπεν, ἐν ἀπουσίᾳ.
غيابت γηγιαπέτ, ἀ. ἀπουσία· τὸ κρύπτεσθαι ἔν τινι.

غيابت γηγιαπέτ, ἀ. πρᾶγμα καλῦπτον ἄλλο τι· βάθος.
غياث γηγιάς, ἀ. βοήθεια· βοηθός.
غياص γηγιάς, καὶ
غياصت γηγιασάτ, ἀ. κατάδυσις· ἐξερεύνησις.
غيهب γαγιαχίπ, πλ. τοῦ غيهب.
غيب γαίπ, ἀ. τὸ ἄδηλον τῷ ἀνθρώπῳ· ἀπώλεια· ἄγνωστος· ἀπολωλώς. — عالم الغيب κόσμος. — اولمق — ἀπολλύναι. — ἀπόλλυσθαι.
غيبت γαϊπέτ, ἀ. ἀνοησία.
غيبت γηπέτ, ἀ. κακολογία (περὶ ἀπόντων).
غيبدان γαϊπδάν, π. ὁ τὰ ἀπόκρυφα καὶ μυστικὰ γινώσκων (Θεός)
غيبوبت γαϊπουππέτ, ἀ. ἀπουσία. — مدت غيبوبتدن ἐν ἀπουσίᾳ.
غيچى γαϊπί, ἀ. ἀόρατος· οὐράνιος.
غيث γάϊς, ἀ. βροχή.
غيچقلامق γηδζηκλαμάκ, τ. κνήθειν.
غيچقلانمق γηδζηκλανμάκ, τ. κνήθεσθαι.
غيدا γκαΐδα, ἴδε غايه γκαΐδα.
غير γάϊρ, ἀ. ἄλλος· ἀ (στερητ.). — مفيد غير متناهى ἀπέραντος. — ἀνωφελής. — ممكن — ἀδύνατος. — كامل καὶ تام — ἀτελής. — متساوى — ἄνισος. — مشكوك — ἀναμφισβήτητος. — مستعمل — ἄχρηστος. — مترقب ἀπροσδόκητος. — مسموع ἀνήκουστος. — مقرر — τὸ ἀβέβαιον. — معدود — ἀναρίθμητος. — مقدور — ἀσύγγνωστος. — معذور ἀδύνατος. — محدود — ἀπεριόριστος. — مغلوب — ἀνίκητος. — منفصل ἀχώριστος. — رسمى — ἀνεπίσημος. — مشروع — ἄνομος, παράνομος. — كافى — ἀνεπαρκής. — تعلقيت καὶ تعلق — عدم تعلق — ἀδιαφορία. — عضوى — ἀνόργανος. — طبيعى ἀνώμαλον· ἀντιφυσικόν. — قابل الزوال ἀμείωτος, ἀναλλοίωτος. — متجانس — ἑτερογενής. — قابلية الاحتراق — τὸ ἄκαυστον. — قابلية الانضغاط — τὸ ἀπίεστον. — قابلية الحال — τὸ ἀδιάρρηκτον. — قابلية الحلول — τὸ ἀδιάβροχον. — قابلية النفوذ — τὸ ἀδιείσδυτον· ἀδιαχώριστον. — من — حد καθ' ὑπέρβασιν τοῦ ὅρου. — حق ἀδίκως. — من — اعتراض ἀδιαφιλονικήτως. — من — رسم ἀνεπισήμως. — الى الابد — εἰς αἰῶνας. — ذلك — πλὴν τούτου. — و — هم καὶ πληθ. καὶ τὰ λοιπά, κτλ.
غيران γαϊράν, ἀ. ἐνεργητικός· ζηλότυπος.
غيرت γαϊρέτ, ἀ. ζῆλος, ἅμιλλα·

ف

(باب الفاء)

فاحش

Πορθητής. مصر —κατακτητὴς Αἰγύπτου, Σελὶμ ὁ Β'.

فاتحه فατηχά, θηλ. τοῦ προηγ.

فاتحه فατηχά, ἀ. ἔναρξις, προοίμιον· τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ Κορανίου, τὸ καὶ ἄλλως — سورة ال .

فاتر فατίρ, ἀ. ὁ ἐκλύων· ἐξασθενίζων. [χωρίζων.

فاتق فατίκ, ἀ. ὁ ἀνοίγων· ὁ διαفاتك فατίκι, ἀ. θαρραλέος, ἀνδρεῖος.

فاتوره فατούρα, ξ. τιμολόγιον.

فاجر فاδζίρ, ἀ. ὁ ἀθετῶν τὰς (θείας) ἐντολὰς, ἁμαρτωλός· ἄσωτος.

فاجع فاδζί', ἀ. ἀλγεινός, ἀνιαρός.

فاجعه فاδζι'ά, ἀ. περίστασις ἀλγεινή· δρᾶμα. [παίστης.

فاجل فاδζίλ, ἀ. παίστης, χαρτο-

فاحش فαχής, ἀ. ἀναιδὴς, ἄσεμνος.

فاخ

ف φέ, εἰκοστὸν μὲν γράμμα τοῦ ἀραβικοῦ, εἰκοστὸν τρίτον δὲ τοῦ τουρκοπερσικοῦ ἀλφαβήτου. Ἀριθμητικῶς, κατὰ τὸ ابجد (ἐπᾴδζέδ), ἰσοδυναμεῖ τῷ 80· ἀντιστοιχεῖ δὲ πρὸς τὸ ἑλληνικὸν φ.

ف φέ, ἀ. μόριον: ἄρα, λοιπόν.

فا φά, ἀ. ὄν. τοῦ γράμματος ف . الفعل — τὸ ف τοῦ فعل , τὸ α' ῥιζικὸν γράμμα ῥήματος (Γρ.).

فابريقه φάπρικα, ξ. ἐργοστάσιον. — صاحبی καὶ [ἀρχης.

فابريقه جی φάπρικαδζι, τ. ἐργοστασιάρχης.

فات φάτ, ἀ. θάνατος.

فاتح φατήχ, ἀ. ὁ ἀνοίγων· πορθητής. استامبول — πορθητὴς Κων)πόλεως, Μωάμεθ ὁ Β' ὁ

فاشيه غιεσέ, ἀ. σχοῖνος (φ.)· τόπος πλήρης σχοίνων· τόπος ἄνυδρος. [νίδιον.

فاطمان غιεταν, κ. καϊτάν, τ. ταιفاظم غιάζ, ἀ. ὀργή· πεῖσμα· — ال ὁ τοῦ θυμοῦ κρατῶν.

فالغ γηλάν, πλ. τοῦ غول γούλ.

فالان γαϊλάν, π. ἀκακία (φ.).

فام غιάϊμ, ἀ. νέφος. لو — συννεφώδης.

فان γάϊν, ἀ. ὄν. τοῦ γράμματος ἐ γάϊν· νέφος.

فانوب γουγιούπ, πλ. τοῦ غيب .

فانوبت γουγιουπέτ, ἀ. μυστήριον.

فانوس γουγιούς, πλ. τοῦ غيث .

فانور γαϊγιούρ, ἀ. ἔνζηλος· δραστήριος· ζηλότυπος. [ρίως.

فانورلی γαϊγιουρανέ, π. δραστη-

فانوم γουγιούμ, πλ. τοῦ غيم γάϊμ.

فاهب γαϊχέπ, ἀ. σκότος.

غيرى γαϊρί, τ. ἄλλος· ἐκτός, πλήν· πλέον, περιπλέον. — ىوس ἐκτὸς τούτου.

غيرتسز γαϊρετσήζ, τ. ἄθυμος· ὀغيرتسزلك γαϊρετσηζλίκι, τ. ὀλιγωρία, ἀθυμία.

غيرتلنمك γαϊρετλενμέκι, τ. ἐνθαρρύνεσθαι.

غيرتلى γαϊρετλή, τ. ἔνζηλος· ἐπιμελής· θαρραλέος.

غيرت γαϊρέτ, τ. ἐπιμονή· γενναιότης. كش — προσπαθεῖν· ἀμιλλᾶσθαι. — اهل καὶ — صاحب καὶ — ζηλωτής· καρτερικός, δραστήριος. باطل — ζῆλος ἀνωφελής. — جاهلیه θράσος. — ورمك ἐνθαρρύνειν. — كسمك ى — καὶ ىه — ى كسلمك. — وشرمك ἀποθαρρύνειν. — ىلمك ἀποθαρρύνεσθαι. — لمق ἐνθαρρύνεσθαι. [λιγώρως.

فاحشه φαχησέ, θηλ. τοῦ προηγ.

فاحص φαχής, ἀ. ἐρευνητής, ἐξερευνητής.

فاحته φαχτέ, ἀ. φάψ, φάσσα(πτ.).

فاخر φαχήρ, ἀ. ἀλαζονευόμενος· μεγαλοπρεπής. • — خلعت ἔνδυμα τιμητικόν.

فارات φαράτ, πλ. τοῦ • فاره φαρέ.

فارغ φαρήχ, ἀ. εὔθυμος, φαιδρός.

فارس φαρίς, ἀ. ἱππεύς.

فارس φαρίς, ἀ. Περσία.

فارسى φαρσί, ἀ. περσικός. — καὶ — لسان ἡ περσικὴ γλῶσσα.

فارغ φαρίγ, ἀ. ἄεργος· ἀμέριμνος. الحال — ὁ οἰκονομικῶν περισπασμῶν ἀνώτερος· ὁ ἀπολαύων τιμῆς καὶ ὑπολήψεως.

فارفاره φαρφαρά, τ. ἐλαφρόνους· φλύαρος.

فارفارلق φαρφαραλήχ, τ. ἐλαφρόνοια· κομπορρημοσύνη.

فارق φαρίκ, ἀ. ὁ διακρίνων, διαχωρίζων. • — علامت σημεῖον διακριτικόν.

فارماسون φαρμασόν, ξ. ἐλεύθερος τέκτων. [νισμός.

فارماسونلق φαρμασονλούκ, τ. τεκτο-

فاروق φαρούκ, ἀ. ὁ διακρίνων τὸ δίκαιον ἀπὸ τοῦ ἀδίκου, ἐχέφρων.

• فاره φαρέ, ἀ. μῦς, ποντικός (ζ.). — قولاغى ἀναγαλλίς (φ.). — سى مسك ὕραξ (ζ.). — سى موσχοπόντικος (ζ.).

فاريق φαριμάκ, τ. ἀπομανθάνειν τι· κορέννυσθαι. [τος.

فاسته φαστέ, ξ. πλευρίον ἀδάμαν-

فاسخ φασήχ, ἀ. ὁ διαλύων· ὁ χαλῶν, ἀνατρέπων.

فاسد φασίδ, ἀ. κακός· ψευδής· ἔκνομος. • — افكار σκέψεις κακαί, δόλιαι.

فاسق φασίκ, ἀ. ἁμαρτωλός.

فاش φάξ, π. φανερός· δημόσιος.

فاشرا φαφερά, π. βρύον (φ.).

فاشى φαφί, ἴδε فاش φάξ.

فاصل φασήλ, ἀ. ὁ διακρίνων· ὁ ἀποφασίζων. — حد ὅριον διαχωρίζον.

فاصله φασηλέ, χώρισμα, διαίρεσις· διακοπή. — ويرمك διακόπτειν. — يلا καὶ

فاصله سز φασηλεσήζ, τ. ἀδιακόπως.

فاصوليا φασούλια, ξ. φάσηλος (φ.).

فاضل φαδήλ, καὶ فاظل φαζήλ, ἀ. ὁ ἐξέχων, ἐνάρετος, πολυμαθής.

فاطر φατήρ, ἀ. δημιουργός.

فاظن φατήν, ἀ νοήμων, διορατικός.

فاعل φαήλ, ἀ. ὁ ποιῶν, ἐνεργῶν· ὑποκείμενον (Συντακτ.). — اسم μετοχὴ ἐνεργητική (Γραμμ.).

فاعلون φαηλούν, πλ. τοῦ فاعل .

فاعله φαηλέ, θηλ. τοῦ προηγ.

فاعلى φαηλί, σχετ. τοῦ فاعل .

فاعلين φαηλίν, πλ. τοῦ فاعل .

فاق φάκ, τ. παγίς.

فاقد φακήδ, ἀ. (γυνὴ) στερηθεῖσα τοῦ συζύγου ἢ τοῦ υἱοῦ.

فاقه φακά, ἀ πορία, ἔνδεια. [δός.

فاك فاك φάκ-φάκ, τ. ῥινολάλος· νω-

فاكهچى φακεχέ, ὀπωρικόν, καρπός.

— الشتاء τὸ πῦρ εἶναι ὀπωρικὸν τοῦ χειμῶνος.

فال φάλ, ἀ. οἰωνός, μοῖρα· μαγεία· πρόγνωσις. — باقمق καὶ — سويلك βλέπειν τὴν τύχην, προλέγειν τὸ μέλλον.

فالا φάλλα, ἀ. ἄλλως, εἰδεμή.

فالج φάλιδζ, ἀ. ἡμιπληγία (παθ.).

فالجى φαλδζί, τ. μάντις· μάγος.

فالجيلق φαλδζιλήχ, τ. μαντεία, μαγεία, οἰωνοσκοπία.

فالح φαλήχ, ἀ. ὁ σῳζόμενος· ὁ ἐπιτυχὼν τοῦ σκοποῦ· νικητής.

فالق φαλήχ, ἀ. δημιουργός.

فالينوس φαλιανός, ξ. φάλαινα· φυσητήρ (ἰχθ.).

فاليا φάλια, τ. κύτταρος (ὄπλου).

فام φάμ, π. (ἐν συνθ.) χρῶμα. كل — ρόδόχρους.

فاما φεάμα, ἀ. ὅμως, τοίνυν.

فاميليا φαμίλια, καὶ فاميليا φαμίλια, ξ. οἰκογένεια.

فانتازيا φανταζίγια, καὶ فانطازيه φανταζίγια, ξ. φαντασία, ἐπίδειξις, τῦφος.

فانله φανέλλα, ξ. φλανέλα.

فانوس φανός, ξ. φανός· λυχνία.

فانى φανί, ἀ. φθαρτός, θνητός· ὑπερχήρως. • — حيات ἡ πρόσκαιρος ζωή. — ير γέρων ὑπερχήρως. [πρόσκαιρον.

فانيلكى φανιλίκ, τ. ματαιότης, τὸ

فاه φάχ, ἀ. στόμα (ἀνατ.).

فاخ φαΐχ, ἀ. εὐώδης, μυρίπνους.

فاخه φαϊχά, θηλ. τοῦ προηγ.

فاخه φαϊχά, ἀ. ὀσμή, εὐωδία.

فائده φαϊδέ, ἀ. ὠφέλεια, κέρδος. — ايچك ὠφελεῖν· χρησιμεύειν. — تحصيل καὶ — بولمق καὶ — كورمك ايچك ὠφελεῖσθαι. — ويرمك ὠφελεῖν τινα. — يلا ἀνωφελῶς.

فائده سز φαϊδεσήζ, τ. ἀνωφελής, μάταιος.

فائده سزلك φαϊδεσηζλίκ, τ. τὸ ἀνωφελές, τὸ μάταιον.

فائدلندرمك φαϊδελενδηρμέκ, τ. ὠφελεῖν τινα.

فائدلنمك φαϊδελενμέκ, τ. ὠφελεῖσθαι· κερδαίνειν.

فائدهلو φαϊδελή, τ. ἐπωφελής.
فائدهمند φαϊδεμένδ, π. ὁ μετέχων κέρδους· ὁ ὠφελούμενος.
فائز φαΐζ, ἀ. ὁ νικήσας, ὁ τυχὼν τοῦ σκοποῦ.
فائض φαΐζ. ἀ. ὑπέρπλεως· ὁ προοδεύων. النور — φωταυγής.
فائض φαΐζ, ἀ. τόκος χρημάτων. بلا — ἐντόκως. — بلا ἀτόκως.
فائضلی φαϊζλή, τ. ἔντοκος.
فائق φαΐκ, ἀ. ὑπέροχος· ἔξοχος.
فائقه φαϊκά, θηλ. τοῦ προηγ.
فائيطون φαϊετόν, ξ. Φαέθων (ἀστρ.).
فبها φαπιχά, ἀ. καλά, ἔχει καλῶς.
فت φίτ, τ. ὑποκίνησις, σκάνδαλον. ويرمك — ὑποκινεῖν· ῥαδιουργεῖν.
فتا φετά, ἀ. μειράκιον, νεανίσκος.
فتاح φεττάχ, ἀ. ὑπερθ. τοῦ فاتح.
فتاح φεττάχ, ἀ. κριτής (Θεός). — يا ὦ Θεέ!
فتاده φουταδέ, π. ὁ περιπεσὼν εἰς ἔρωτα, ἔκπτωτος. [ταστής.
فتاش φετάς, ἀ. ὁ ἀναζητῶν, ἐξεφتاكي φεττάκι, ὑπερθ. τοῦ فاتح.
فتاكه φουττάκι, πλ. τοῦ فاتح.
فتان φεττάν, ἀ. ῥαδιουργός· Σατανᾶς.
فتاوى φεταβά, πλ. τοῦ فتوا φετβά.
فتائل φεταΐλ, πλ. τοῦ فتيله φετιλέ.

فتح φέτχ, ἀ. τὸ ἀνοίγειν· τὸ ἄρχεσθαι· τὸ ἐκπορθεῖν· νίκη· τὸ προφέρειν γράμμα τι διὰ τοῦ φετχά, ἤτοι τοῦ οὐστούν· τὸ παρασκευάζειν τὴν κτῆσιν πράγματός τινος. كتاب — ἀνοίγειν· ἄρχεσθαι· κυριεύειν. — كتاب كلام ἄρχεσθαι λόγου. نامه — ἐπιστολὴ ἀγγέλλουσα τὴν νίκην. [νατ.).
فتحه φετχά, ἀ. ῥῆγμα· στόμιον (ἀ-
فتحه φετχά, ἴδε اوستون بوستون.
فترات φετεράτ, πλ. τοῦ فترة.
فترت φετρέτ, ἀ. μεσοπροφητεία· μεσοβασιλεία· διακοπή· ἀπορεξία (ἰατρ.). — على κατὰ διακοπήν, ἐνίοτε. — يا καὶ — بلا ἀδιακόπως.
فترى φετερί, ἀ. ἀπύρετος (ἰατρ.).
فتش φέτς, ἀ. τὸ ἀνερευνᾶν καὶ ἐξετάζειν τι.
فتق φέτκ, ἀ. τὸ σχίζειν· διάρρηξις· ἔρις· κήλη (παθ.).
فتقى φετκή, ἀ. ἐντεροκηλικός (ἰατρ.).
فتك φέτκ, ἀ. τὸ αἰφνιδίως φονεύειν.
فتلمك φιτλεμέκ, τ. ὑποκινεῖν· ῥαδιουργεῖν.
فتن φιτέν, πλ. τοῦ ἑπομ.
فتنه φιτνέ, ἀ. διαφωνία· ἔρις· ὑπο-

κίνησις, διαβολή· ῥαδιουργία· σκάνδαλον· συμφορά.
فتنه انكيز فιτνὲ-ἐνγκίζ, π. καὶ
فتنه انباز φιτνὲ-ἐνπάζ, π. καὶ
فتنه جو φιτνεδζού, π. καὶ
فتنه جى φιτνεδζί, τ. καὶ
فتنه كار φιτνεκιάρ, π. σκανδαλοποιός· ταραχοποιός.
فتنه لك φιτνελίκ, τ. ῥαδιουργία· κακεντρέχεια.
فتنه لمك φιτνελεμέκ, τ. ῥαδιουργεῖν.
فتنه لنمك φιτνελενμέκ, τ. ῥαδιουργεῖσθαι.
فتنه لى φιτνελή, τ. ἴδε فتنه كار.
فتوا φετβά, ἀ. ἀπόφανσις νομολογική, νομοδιδασκαλική· μεταφορ. γνώμη ἀνωτέρου, ἔγκυρος, ἐπιβεβλημένη. حضرت شيخ الاسلامك — ἡ A. Ὑ. ὁ Σεϊχ-οὐλ-Ἰσλάμης. ويرمك — ἐκδιδόναι ἀπόφανσιν νομολογικήν.
فتوخانه φουτουββέτ, ἀ. μεγαλοδωρία, ἐλευθεριότης.
فتوتلو φουτουββετλύ, τ. ἐλευθέριος· τίτλος ἀπονεμόμενος εἰς πολιτικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς ὑπαλλήλους κατωτέρων βαθμῶν.
فتوحات φουτουχάτ, πλ. τοῦ فتح.
فتوده φουτουδέ, π. ἠπατημένος, πεπλανημένος.

فتور φουτούρ, ἀ. ἀδυναμία· χαύνωσις· κόρος. كتورمك — ἀδυνατίζειν. كلمك — τὸ γεννᾶσθαι κόρον. اولمق يزيلمق — χαυνοῦσθαι, ἀποθαρρύνεσθαι. — يى καὶ
فتورسز φουτουρσούζ, τ. ἀκάματος· συντόνως, ἀκαμάτως.
فتوق φουτούκ, πλ. τοῦ فتق φέτκ.
فتوى φετβά, ἴδε فتوا φετβά.
فتى φετά, ἀ. μειράκιον, νεανίας.
فتيان φιτιάν, πλ. τοῦ προηγ.
فتيل φετίλ, κ. φιτίλ, ἀ. θρυαλλίς· καθετήρ (ἰατρ.). — ى φετιλί ἐλλύχνιον. ويرمك — ὑπεκκαίειν· ἐρεθίζειν. آلمق — ἀνάπτειν. — طاشى ἀμίαντος (λίθ.). — يارە μοτός (ἰατρ.).
فتيله φετιλέ, ἀ. συνών. τοῦ προηγ.
فج φέδζ, ἀ. ὠμός, ἄπεπτος (ἰατρ.).
فج φέδζ-δζ, ἀ. κλεισώρεια· ὁδὸς εὐρεῖα. عميق — من πανταχόθεν.
فجاء φιδζά, καὶ [χαῖον.
فجاءة φε(ου)δζαέ, ἀ. σύμβαμα τυφ(ε)ούδζετεν, ἀ. αἰφνιδίως.
فجاج φεδζαδζ, πλ. τοῦ فج φέδζ-δζ.
فجاجت φεδζαδζέτ, ἀ. ὠμότης (ἰατρ.)
فجاجه φεδζαδζέ, ἀ. καρπὸς ἄωρος.
فجار φεδζάρ, ἀ. ἀσωτία, κακία, μοχθηρία· ἡ ἐκ τῆς ὁδοῦ τοῦ Θεοῦ ἐκτροπὴ καὶ ἀποπλάνησις.

فجار فوذز-ذزار. πλ. τοῦ فجر .

فجاى فوذزاί, ἀ. αἰφνίδιος.

فجر فذزر, ἀ. ἠώς, αὐγή. كاب — λυκαυγές.

فجر فوذزور, πλ.τοῦ فجر فذزور.

فجر فذزرέ, πλ. τοῦ فجر فذزίρ.

فجس فذزς, ἀ. τὸ κομπορρημονεῖν, τὸ σκανδαλωδῶς ψευδολογεῖν.

فجع فذز', ἀ. τὸ λυπεῖν, προξενεῖν λύπην.

فجل فذزέλ, ἀ. ῥάφανος (φ.). — ى — γογγύλη (φ.).

فجور فذزούρ, ὑπερθ. τοῦ فجر .

فجور فوذزούρ, ἀ. τὸ ἐκ τῆς εὐθείας ἐκτρέπεσθαι· ψευδολογία. ἁμαρτία· ἀσωτία, μοχθηρία. القرية — αἱμομιξία. [ρός.

فجوع فذزού', ἀ. ἀλγεινός, λυπηفجيعة فذزί'ά, ἀ. συμφορά, λύπη.

فحاش فحاχάξ, ἀ. αἰσχρός, αἰσχρολόγος.

فحاشة فحاχάέτ, ἀ. αἰσχρολογία· ἀκολασία.

فحال فحوχάλ, πλ. τοῦ فحل فάχλ.

فحلة فحوχλέτ, ἀ. τὸ εἶναι ἄρρην.

فحام فحχάμ, ἀ. ἀνθρακεύς.

فحاوى فحχαβί, πλ. τοῦ فحوا .

فحش فحύχ, ἀ. βωμολοχία.

فحشاء فحχά, ἀ. φιλαργυρία· βαναυσολογία.

فحشيات فحوχά·γιάτ, ἀ. ἀναίδεια· ἀσέλγεια. [τασις.

فحص فحάχ, ἀ. ἀνερεύνησις· ἐξέ-

فحل فحάχλ, ἀ. κήλων· ὁ ἀπαγγέλλων λόγους ἢ ποιήματα.

فحلة فحχλέτ, ἴδε فحالة فحχαλέτ.

فحم فحάχ, ἀ. ἄνθραξ, κάρβουνον. Πλ. فحام καὶ فحوم .

فحمى فحχί, ἀ. ἀνθρακοῦχος· ἀνθρακικός. ت — ἀνθρακικὸν ἅλας (χημ.). — حامض ἀνθρακικὸν ὀξύ (χημ.).

فحوى فحχά, ἀ. ἔννοια, σημασία. على — κατὰ τὸ σημαινόμενον, κατὰ τὴν διαλαμβανομένην ἐν τῷ . . . . ἔννοιαν.

فحول فحوχούλ, πλ. τοῦ فحل فάχλ.

فحولة فحوχουλέτ, ἴδε فحالة .

فحوى فحχά, ἴδε فحوا فحχά.

فخ فάχ, ἀ. παγίς.

فخار فحχάр, ἀ. τὸ σεμνύνεσθαι· τὸ προτιμᾶν.

فخار فιχάр, ἀ. τὸ ἐπὶ πατραγαθίᾳ, οἰκογενείᾳ κλπ., ἐναβρύνεσθαι.

فخار فحχάр, ἀ. σκεῦος πήλινον.

فخارة فحχαрέт, فخار فحχάр.

فخام فιχάμ, πλ. τοῦ فحم καὶ فخم .

فخامة فحχαмέт, ἀ. μεγαλεῖον· δόξα, ἀξίωμα ὑψηλόν.

فخامتلو فحχαмετλώ, τ. γαληνότατος, ὑψηλότατος· τίτλος τοῦ ἀντιβασιλέως τῆς Αἰγύπτου καὶ τοῦ Μεγάλου Βεζύρου.

فخذ فάχζ, ἀ.μηρός, κνήμη(ἀνατ.)

فخر فάχр, ἀ. σέμνωμα, καύχημα· τὸ ἀληθῆ περιποιοῦν τιμήν. فخر — καὶ فخر ومباهاة — σεμνύνεσθαι. فخر — κατὰ κυριολαμβάνειν τὴν τιμήν. فخر — καὶ الفخرين — τὸ σέμνωμα, ἀγλάϊσμα τοῦ παντός, καὶ الرسلين — τὸ καύχημα τῶν (παρὰ Θεοῦ) ἀπεσταλμένων, καὶ كائنات — ἡ δόξα τῶν ὄντων : ὁ προφήτης Μωάμεθ. الاقران — ἡ δόξα τῶν συγχρόνων καὶ τῶν ὁμοίων.

فخرانية فαχρανιγέт, ἀ. οἴησις.

فخرلمك فαχηрлενμέκ, τ. σεμνύνεσθαι, ὑπερηφανεύεσθαι.

فخرى فαχρί, σχετ. τοῦ فخر فάχр.

فخريه فαχριγέ, θηλ. τοῦ προηγ.

فخريه فαχριγέ, ἀ. ποίημα μεγαλαυχίας.

فخم فεχήμ, ἴδε فخم فεχήμ.

فخور فεχούр, ἀ. ἀλαζών, κομπαστής.

فخورا فεχούра, ἀ. κομπαστικῶς. — فرحا εὐθύμως καὶ κομπαστικῶς.

فخيم فεχήμ, ἀ. μέγας, ἰσχυρός.

— دول αἱ μεγάλαι Δυνάμεις· τὰ μεγάλα κράτη.

فدا فεδά, καὶ فيدا, ἀ. θυσία· λύτρα. على — ἀφοσιοῦσθαι· θυσιάζεσθαι. على — θυσιάζειν, ἐκτιθέναι εἰς κίνδυνον.

فداكار فεδακιάр, π. ὁ ἔχων αὐταπάρνησιν, ὁ ποιῶν θυσίαν.

فداكارلق فεδακιαρλήκ, τ. θυσία (μεταφρ.).

فدان φιδάν, ξ. φυτόν, θαλλός.

فدان فεδδάν, ἀ. ζεῦγος βοῶν ἀροτήρων· μέτρον ἐν Αἰγύπτῳ, ἰσοδυναμοῦν πρὸς 2,500 πήχεις.

فدانلق φιδανλήκ, τ. φυτώριον.

فدائى φεδαί, ἀ. ὁ ἀρνούμενος εἴς τι, ὁ διακινδυνεύων τὴν ζωήν διά τι.

فدم φεδέμ, ἀ. τραυλός· βλάξ.

فدمجت φεδεμιγέт, ἀ. τραυλότης· βλακεία.

فدول φουδούλ, τ. ὑπερήφανος.

فدوللك φεδελίκ, ἴδε فدانلق .

فديه φιδγέ, ἀ. λύτρα· θυσία.

فذلك φεζαλίκ, πλ. τοῦ ἑπομ.

فذلكه φεζλεκέ, ἀ. συμπέρασμα· τὸ ὅλον (λογαριασμοῦ).

فر φέр, π. μεγαλοπρέπεια· κόσμος.

فر φέρр, ἀ. τὸ φεύγειν· φυγή.

فراء φιρά, πλ. τοῦ فرو φερβέ.

ARCHIVE
http://Archivebeta.Sakhrit.com

فراء φερρά, ἀ. σισυροποιός. [νίδων.
فراءفراذة, ἀ. ἐπενδύτης ὀθωμα-
فراخ φεράχ. ἴδε فرخ φεράχ.
فراخ φεράχ, ἀ. πλατύς, εὐρύς· ἄφθονος. استن — μεγαλόδωρος· دست — ἐλευθέριος. دستی — ἐλευθεριότης. خور — κατάλληλος. دهن — φλύαρος, βωμολόχος. رو — φαιδρός. سال — ἔτος ἀφθονίας. کام — τίμιος· εὐδαίμων. — — ἐν ἀφθονίᾳ, ἐν εὐρυχωρίᾳ· ἐν ἀνέσει· πολύ· βεβαίως.
فراخ φιράχ. πλ. τοῦ فرخ φέρχ.
فراخی φεραχή, ἀ. εὐρυχωρία· ἀφθονία. [σταθές.
فراخیر φεραχήζ, ἀ. βάδισμα ἀ-
فراد φιράδ, φουράδ, καὶ
فرادا φουράδεν, ἀ. ἰδιαιτέρως, κεχωρισμένως.
فرادة φουραδέ, ἀ. μοναξία.
فرادة φουραδέ, π. καὶ
فرادی φουραδά, ἀ. ἴδε فرادا.
فردیس φεραδίς, πλ. τοῦ فردوس.
فرار φιράρ, ἀ. φυγή, δραπέτευσις· λιποταξία· τὸ φεύγειν κίνδυνον. کیل — δραπετεύειν. ه — طوتمق τρέπεσθαι εἰς φυγήν.
فراری φιραρί, ἀ. φυγάς· λιποτάκτης.

فرارید φεραρίδζ, πλ. τοῦ فرد.
فراز φιράζ, π. ὕψωμα, ἀνήφορος· (ἐν συνθ.) ὑψηλός, ὑψωμένος. نشیب و — ἀνήφορος καὶ κατήφορος. [ψῶν.
فرازنده φιραζενδέ, π. (ἐν συνθ.) ὑ-
فرازی φιραζί, π. ὕψος, μεγαλεῖον.
فراست φερασέτ, ἀ. ἱππευτική.
فراست φιρασέτ, ἀ. ὀξύνοια, ἀγχίνοια. — بر فوسیوگنومیا (ἐπιστ.). صاحب — καὶ صاحب فراستلو φιρασετλό, τ. ὀξυδερκής, ἀγχίνους.
فراسخ φερασήχ, πλ. τοῦ فرسخ.
فراسیون φερασιγιούν, ἀ. παυσώδυνον (φ.)
فراش φαράς, τ. σκουπιδολόγος.
فراش φιράς, ἀ. κλίνη· γυνή, σύζυγος. — صاحب κλινήρης. — عروسی — νυμφική κλίνη, παστάς.
فراش φερράς, ἀ. θαλαμηπόλος.
فراشت φεραδέτ, ἀ. χρυσαλίς· τὸ ἀφοσιοῦσθαι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ τεμένους τῆς Μέκκας.
فراشلق φερραδλήχ, τ. καὶ
فراشی φερραδί, ἀ. ὑπηρεσία τοῦ τεμένους τῆς Μέκκας.
فراغ φιράγ, ἀ. ἀνάπαυσις· ἀπηλλαγμένος λύπης, ὑποχρεώσεως·

παραχώρησις (γαιῶν)· τὸ παραιτεῖσθαί τινος. کیل — ἀναπαύεσθαι· ἐγκαταλείπειν· ἀπαλλοτριοῦν. یل — εὐθυμία.
فراغت φιραγάτ, συνών. τοῦ προηγ.
فراق φιράκ, ἀ. ἀποχωρισμός· ἡ ἐξ αὐτοῦ θλῖψις.
فراقیه φιρακηγέ, ἀ. ποίημα ἀλγεινοῦ ἀποχωρισμοῦ.
فرامش φεραμούς, καὶ
فراموش φεραμούς, καὶ
فراموشی φεραμουσί, π. λήθη, λησμοσύνη.
فرانجله φράνδζελα, ξ. λευκὸς ἄρτος, εἶδος λευκοῦ ἀρτίσκου.
فرانسز φιρανσήζ, ξ. Γάλλος· γαλλικός. لسانی — καὶ
فرانسزجه φιρανσήζδζα, τ. ἡ γαλλικὴ γλῶσσα· γαλλιστί.
فرانسزکاری φιρανσηζκιαρί, π. γαλλιστί· κατὰ τὸν γαλλικὸν τρόπον. [γαλλίζειν.
فرانسزلمق φιρανσηζλατμάκ, τ. ἐκ-
فرانسزلمق φιρανσηζλανμάκ, τ. ἐγαλλίζεσθαι.
فرانسزوری φιρανσηζβαρί, π. ἴδε فرانسزکاری φιρανσηζκιαρί.
فرانسوی φιρανσεβί, ἀ. ἴδε فرانسز.
فرانق φράνκ, ξ. φράγκον (νόμισμα). ه — یی εὐρωπαϊστί.

فراوان φεραβάν, π. ἄφθονος· πολύς. — نعمت εὐεργεσίαι πολυάριθμοι. یل — عشق μετὰ πολλῆς ἀγάπης. اولق — ὑπερπλεονάζειν. [μένος.
فراهم φεραχίμ, π. συγκεκεντρω-
فرائد φεραΐδ, πλ. τοῦ فرید.
فرائش φεραΐς, πλ. τοῦ فریش φερίς.
فرائض φεραΐζ, πλ. τοῦ فریضه.
فربه φερπέχ, π. παχύς· πολύσαρκος.
فربهی φερπεχί, π. πάχος· παχύτης, πολυσαρκία.
فربیون φερπιγιούν, ἀ. εὐφόρβιον (φ.)
فرتوت φερτούτ, π. παλίμπαις.
فرتوت φερτουτέ, θηλ. τοῦ προηγ.
فرتوتی φερτουτί, π. τὸ γίνεσθαι παλίμπαις· γῆρας βαθύ.
فرجه φερέδζ, ἀ. χαρὰ, εὐθυμία.
فرجه فوروجه φουρὸζέ, πλ. τοῦ فرجه φουρὸζ.
فرجار φερδζάρ, ἀ. διαβήτης.
فرجام φερδζάμ, π. ἀποτέλεσμα· κέρδος. — ناتمام ἀτελεύτητος· ἀνωφελής. بد — τάφος. — نیک ὁ ἔχων καλὸν τέλος.
فرجه φερδζέ, ἀ. τὸ ἀπαλλάττεσθαι τῆς θλίψεως.
فرجه فوروجه φουρὸζέ, ἀ. ῥῆγμα, ῥωγή· εὐκαιρία. یل — ὁ δραξάμενος εὐκαιρίας.
فرجه فورتجه φούρτα, ἴδε فرجه فورتجه φούρτα.

فرد φόρδ, ἀ. στίχος ἢ ἡμίστιχον ἔμμετρον ἢ μή.

فردا φερδά, ἀ. ἐπιοῦσα, αὔριον. — يه صالق ἀναβάλλειν ἐς αὔριον.

فردالامق φερδαλαμάκ, τ. διανυκτερεύειν. [μονιμότης.

فردانيت φερδανιγέτ, ἀ. τὸ ἐνιαῖον,

فردوس φιρδέβς, ἀ. παράδεισος κῆπος. — آشيان καὶ مكان — μακαρίτης. [ήσεων.

فردياڭات φερδιγάτ, ἀ. συλλογὴ ποιزفرز φέρζ, π. βασίλισσα (πεσσὸς ἐν τῷ ζατρικίῳ).

فرزان φιρζάν, συνών. τοῦ προηγ.

فرزانه φιρζανέ, π. σοφός· ἔξοχος.

فرزجه φερζέδζ, ἀ. πεσσός(χειρουρ.).

فرزند φερζένδ, π. υἱός.

فرزندان φερζενδάν, πλ. τοῦ προηγ.

فرزندانه φερζενδανέ, καὶ

فرزندى φερζενδί, π. υἱικός.

فرزين φερζίν, π. ἴδε زفرز φέρζ.

فرس φερίς, π. ἵππος.

فرس φούρς, π. Πέρσης· περσικός.

فرسا φερσά, π. (ἐν συνθ.) ὁ διὰ τῆς χρήσεως τρίβων, παλαιῶν ἢ ἐξαλείφων. — جان λυπηρός. — طاقت ἀνυπόφορος.

فرسان φουρσάν, πλ. τοῦ فارس.

فرست φιρίστ, π. (ἐν συνθ.) ἀποστολή· τὸ ἀποστελλόμενον.

فرستادگان φιριστασδεγκιάν, πλ. τοῦ ἑπ.

فرستاده φιριστασδέ, π. ἀπεσταλμένος, ἀπόστολος. خدا — προφήτης. [προφήτης.

فرسته φιριστέ, π. ἀπεσταλμένος· فرسخ φερσάχ, ἀ. καὶ [γης.

فرسنگ φερσένγκ, π. παρασάγ-

فرسودگى φερσουδεγκί, π. παλαίωσις

فرسوده φερσουδέ, π. πεπαλαιωμένος, τετριμμένος.

فرسى φουρσί, ἀ. ἡ περσικὴ γλῶσσα· περسικός. — ات κανόνες καὶ ἰδιωτισμοὶ περσικῆς γραμματικῆς καὶ γλώσσης.

فرش φέρς, ἀ. στρωνύειν· ἐξάπλωσις· κλίνη· τάπης· ψίαθος.

فرشتگان φιριστεγκιάν, πλ. τοῦ ἑπ.

فرشته φιριστέ, π. ἄγγελος. خوى — καὶ سيرت — ἀγγελικὸς τὰ ἤθη.

فرصت φουρσάτ, ἀ. εὐκαιρία. ى — كوزلك καιροφυλακεῖν. بولمق — εὐκαιρεῖν. قاچرمق — χάνειν τὴν εὐκαιρίαν. ى غنيمت بيلك — δράττεσθαι τῆς εὐκαιρίας. مناسبه — καταλλήλος, εὐνοϊκὴ εὐκαιρία. غير مترقبه — εὐκαιρία ἀπροσδόκητος. جو — ὁ καραδοκῶν εὐκαιρίαν. تاڭ — ὁ τυχὼν εὐκαιρίας.

فرض φάρζ, ἀ. ὑπόθεσις· καθῆκον· ἐντολή, θεία διάταξις. كچ — ὑποθέτειν ὅτι .... — كورمك θεωρεῖν τι ὡς καθῆκον. — ال καὶ

فرضا φάραζα, ἀ. ὑποτεθέντος, ὡς ἐν παραδείγματι.

فرضى φαρζί, ἀ. ὑποθετικός.

فرط φέρτ, ἀ. ὑπερβολή, ὑπέρβασις ὁρίων.

فرطونه φουρτούνα, ἴδε فورطنه .

فرع φέρ', ἀ. συμβολή· τὸ ἀπό τινος παραγόμενον· ζήτημα δευτερεῦον.

فرعى φερ'ί, ἀ. ὁ μὴ αὐθύπαρκτος.

فرفته φεριφτέ, π. πλανηθείς, ἐξαπατηθείς. [φος.

فرفره φαρφαρά, τ. φλύαρος· κοῦ-

فرفره φαρφαρά, καὶ

فرفرلق φαρφαραλήκ, τ. φλυαρία· ἀνοησία.

فرفير φιρφίρ, ξ. κογχύλιον, πορφύρα. يه — πορφυρῖτις (παθ.).

فرق φέρκ, ἀ. διάκρισις· διαφορὰ γνώμης· ἡ κορυφὴ τῆς κεφαλῆς. كچ — διαχωρίζειν. نه — وارمق ἀντιλαμβάνεσθαί τινος, ἐννοεῖν.

فرق φιράκ, πλ. τοῦ فرقه φιρκά.

فرقان φουρκάν, ἀ. διαχώρησις· διάκρισις τοῦ καλοῦ ἀπὸ τοῦ κακοῦ· ἱερὰ βίβλος.

فرقت φουρκάτ, ἀ. χωρισμός.
فرقته φιρκάτα, καὶ [γάτα.
فرقتين φιρκατεῖν, ἀ. ἡμιολία, φρε-
فرقد φερκαδ, ἀ. τῶν παρὰ τὴν Μικρὰν Ἄρκτον δύο ὑψηλῶν καὶ λαμπρῶν ἀστέρων ἑκάτερος (ἀστρ.).
فرقدان φερκαδάν, δυϊκ. τοῦ πρ.
فرقسه φερκασά, ἀ. τριγμός, κριγμός.
فرقه φιρκά, ἀ. σωματεῖον· ὅμιλος ἀνθρώπων. بحر — στόλος.
فرك φέρκ, ἀ. τὸ τρίβειν διὰ τῆς χειρός.
فركار φεργκιάχ, π. παρουσία· τόπος, ἔνθα τις παρέστη.
فركنده φερκενδέ, π. πεπαλαιωμένος, ἄχρηστος.
فرلاغق φη(ου)ρλατμάκ, τ. ῥίπτειν κατὰ γῆς ἢ εἰς τὸν ἀέρα· ὑψόνειν τὴν τιμήν τινος.
فرلاق φη(ου)ρλάκ, τ. στρόβιλος· ὑψωμένος (ἐπὶ τιμῆς).
فرلامق φη(ου)ρλαμάκ, τ. οἴχεσθαι· ὑπερτιμᾶσθαι.
فرلدق φηρηλδάκ, τ. βέμβιξ, ῥόμβος· δόλος.
فرما φερμά, π. ὁ διατάσσων. فرمان — ὁ ὁρίζων. [κτων· ἄθεος.
فرماصون φερμασόν, ξ. ἐλευθεροτέ-

فرمان φερμάν, ἀ. διαταγή· διάταγμα αὐτοκρατορικόν· ἐκτελεστήριον, δίπλωμα. يورمق — διατάσσειν. عاليشان — διάταγμα ὑψηλόν, σουλτανικόν. — سزكدر ἡ διαταγή εἶναι ὑμετέρα, ὑμῖν ἀπόκειται νὰ διατάξητε.
فرمانبر φερμανπέρ, καὶ [θής.
فرمانبردار φερμανπερδάρ, π. εὐπει-
فرمانبرداری φερμανπερδαρί, καὶ
فرمانبری φερμανπερί, π. εὐπείθεια, ὑποταγή.
فرماندهی φερμανδίχ, π. ὁ διατάσσων· ἡγεμών.
فرمانروا φερμανρέβ, καὶ
فرمانروايی φερμανρεβά, π. ὁ διατάσσων· ἄρχων· χώρα, ἐν ᾗ τὸ φερμάνιον ἔχει ἰσχύν.
فرمانروائی φερμανρεβαί, π. βασιλεία· βασιλικός.
فرمانفرما φερμανφερά, καὶ
فرمانكذار φερμανγκιδζάρ, π. ὁ διατάσσων· βασιλεύς.
فرمايش φερμαίς, π. διαταγή· παραγγελία.
فرمكين φερεμγκίν, π. βαρυαλγής.
فرمكينی φερεμγκινί, π. ὀλίψις βαθεῖα.
فرمناك φερεμνάκ, π. ἴδε فرمكين.

فرمه φερμενέ, τ. βραχὺς ὑπενδύτης.
فرموده φερμουδέ, π. τὸ διατεταγμένον· πρόσταγμα.
فرن φουρούν, ἴδε فورن φουρούν.
فرنجام φερενδζάμ, π. τέλος· ἀποτέλεσμα.
فرنك φρένγκ, ἴδε افرنج ἐφρένδζ.
فرنكی φρενγκί, π. καὶ علی — σύφιλις(παθ.). اولی — λοβελία φ.).
فرو φουρού, π. χαμηλός· ποταπός.
فروتر φουρουτέρ, καὶ
فروترين φουρουτερίν, ὑπερθ. τοῦ πρ.
فروج φερρούζ, ἀ. νεόσσιον, κ. κλωσσοπούλι. [φαλος.
فروجوس φουρρούζ, ἀ. χλαῖνα ἐπικέ-
فروخ φουρούχ, πλ. τοῦ فرخ φέρχ.
فروخت φουρούχτ, π. πώλησις. — كلمك πωλεῖν.
فروختار φουρουχτάρ, π. πωλητής.
فروخته φουρουχτέ, π. πεπωλημένος.
فرود φουρούδ, π. κατάβασις· κάτω. — دار ὁ φλέγων τὴν καρδίαν.
فروزان φουρουζάν, π. ὁ καίων, λάμπων.
فروزنده φουρουζενδέ, π. ὁ φωτίζων· λάμπων. [νος.
فروزيده φουρουζιδέ, π. πεφωτισμέ-
فروس φουρούς, πλ. τοῦ فرس φέρς.

فروست φουρουσέτ. καὶ
فروسيت φουρουσιγέτ, ἀ. ἱππική.
فوش φουρούς, π. (ἐν συνθ.) ὁ πωλῶν, πωλητής. — خود ἀλαζών. — مى οἰνοπώλης.
فوشا φουρουσά, καὶ
فوشنده φουρουσενδέ, π. πωλητής.
فوض φουρούζ, πλ. τοῦ فرض.
فوعات φουρουσάτ, πλ. τοῦ فرعة.
فوغ φερούγ, ἀ. ἄνεσις, ἀνάπαυσις.
فوغ φουρούγ, π. ἀκτίς· λάμψις· φλόξ. [κώς.
فومانده φουρουμανδέ, π. ἀπειρη-
فومانده‌گی φουρουμανδεγκί, π. κόπος, ἐξασθένησις.
فومايه φουρουμαγέ, π. εὐτελής, χαμερπής.
فون φουρούν, ξ. κλίβανος, φοῦρνος. — جى — ὁ κτίζων φούρνους· ἀρτοποιός.
فوه φερβέ, ἀ. σισύρα.
فه φερέ, τ. νεογνὸν πέρδικος.
فه φιρέ, τ. φύραμα.
فهنك φερχένγκ, π. πλεονέκτημα· τέχνη.
فياد φεργιάδ, ἀ. τὸ κραυγάζειν ἐν ὥρᾳ τρόμου, ἐπίκλησις βοηθείας. و فغان — ὀλοφυρμός. كلمك — κραυγάζειν πρὸς βοή-

θειαν· ὁλοφύρεσθαι. رس — ὁ βοηθῶν ἅματῇ κραυγῇ. رسى — βοήθεια.

فريب φιρίπ, π. δόλος, ἀπάτη· (ἐν συνθ.) ὁ ἀπατῶν, θέλγων, δόλιος. — دل θελξικάρδιος.

فريبا φιριπά, π. (ἐν συνθ.) ἀπατεών. [μος.

فرج φιρήχ, π. περιχαρής, εὔθυ-

فريد φιρίδ, ἀ. ἐνιαῖος, ἀπαράμιλλος· ἀδάμας· ὁρμαθὸς μαργαριτῶν.

فريده φιριδέ, θηλ. τοῦ προηγ.

فريسه φιρισέ, ἀ. τὸ κατακερματίζειν· θήρα λέοντος.

فريش φιρίς, ἀ. φορβάς (λεχώ)· δούλη, παλλακίς.

فريضه φιριζά, ἀ. καθῆκον τῆς θρησκείας. تمت — ἱερὸν καθῆκον.

فيع φουρί', ἀ. μικρὸς κλών.

فيقه φιφτέ, ἴδε قفه φιφτέ.

فيق φιρίχ, ἀ. μερισμός· μέρος· σῶμα ἀνθρώπων· στρατηγὸς μοιραρχίας.

فيقان φιρικάν, πλ. τοῦ προηγ.

فيلاق φιρηλδάκ, ἴδε قلاق .

فيلداق φιρηλδαμάκ, τ. περιστρέφεσθαι.

فزا φεζά, π. (ἐν συνθ.) ὁ αὐξάνων.— فر χαροποιός, τερπνός.

فزايش φεζαΐς, π. αὔξησις.

فزاينده φεζαγενδέ, π. ὁ περισσεύων, αὐξάνων.

فزع φεζά', ἀ. φόβος· ὀλοφυρμός, κραυγή.

فزون φουζούν, π. ηὐξημένος· πολυάριθμος· πλέον. [θος.

فزونى φουζουνί, π. αὔξησις, πλῆ-

فزونلوق φουζουλούκ, π. ἠλλοιωμένος.

فس φές, τ. φέσιον. [μένος.

فساد φεσάδ, ἀ. ἀταξία· ἔρις, ταραχή· διαφθορά· μοχθηρία. — آيين μοχθηρός. ى — معده ἀταξία στομάχου (ἰατρ.).

فسادچى φεσαδτσί, τ. ταραξίας· ῥᾳ-

فسان φεσάν, καὶ [διουργός.

فسانه φεσανέ, π. διήγημα· μῦθος.

فستان φι(ου)στάν, ξ. ξυστίς, ἔγκυκλον.

فستق φηστήκ, ἀ. πιστάκιον. — اغاجى πίτυς (φ.). — فلان τοιαῦτά τινα, καὶ οὕτω καθεξῆς ى — ح ἀραχίδη (φ.).

فستقى φηστηκή, τ. καὶ رنكى — πιστακιόχρους.

فستكز φεστεκίζ, τ. ἐν τῇ φράσει — فلان καὶ οὕτω καθεξῆς, καὶ τὰ λοιπά.

فسحت φουσχάτ, ἀ. εὐρυχωρία. — سراى ἀνάκτορον εὐρύτατον.

فسخ φέσχ, ἀ. διάλυσις, ἀκύρωσις. — اچمك — διαλύειν· ἀκυροῦν, ἀθετεῖν. جى — ἀκύρωσις πωλήσεως. اولماز — ἄρρηκτος, ἀπαραβίαστος.

فسقه φεσχά, ἀ. σῆψις, σαπρότης.

فسده φεσεδέ, πλ. τοῦ فاسد φασίδ.

فسر φέσρ, ἀ. ἑρμηνεία, ἐξήγησις.

فسرده φουσουρδέ, π. πεπηγώς (ὑπὸ κρύους).

فسفور φοσφόρ, ξ. φωσφόρος (χημ.).

فسفوريت φοσφοριγέτ, ἀ φωσφοροῦχον (χημ.).

فسق φίσχ, ἀ. τὸ ἁμαρτάνειν.

فسقوس φησκός, ἴδε فصلى .

فسقه φεσεχά, πλ. τοῦ فاسق φασίχ.

فسقيه φησκηγέ, ἀ. ἡ πῖδαξ.

فسكت φισκέτ, ξ. ναυτικὴ σῦριγξ.

فسكه φισκέ, ἀ. σκίνθαρος. — اورمق — σκινθαρίζειν. [μα(βοτ.).

فسل φέσλ, ἀ. καταβολάς· μόσχευ-

فسل φεσίλ, ἀ. ἄχθος ἀρούσης

فسلداق φησηλδαμάκ, ἴδε فصلداق .

فسلكن φεσλεγέν, ξ. βασιλικός (φ.). — ى — ح λινόζωστις (φ.).

فسوس φουσούς, ἀ. ἴδε افسوس .

فسوق φουσούχ, ἀ. ἁμαρτία.

فسول φουσούλ, πλ. τοῦ فسيل φεσίλ.

فسولة φουσουλέτ, ἀ. ἀγένεια, εὐτέλεια.

فسون φουσούν, ἀ. μαγεία· ἀπάτη· δόλος. — و فسانه τερατολογίαι, θαυματοποιίαι.

فسيح φεσήχ, ἀ. εὐρύς, πλατύς, εὐρύχωρος.

فسيق φισίχ, ὑπερθ. τοῦ فاسق .

فشار φεσάρ, π. (ἐν συνθ.) ὁ πιέζων.

فشان φισάν, π. (ἐν συνθ.) ὁ διαχέων. — دل μεγαλόδωρος.

فشرا φισρά, ἀ. βρυωνία (φ.).

فشرده φουσουρδέ-καδέμ, π. στερεός, σταθερός, εὐσταθής.

فشته φιστέ, ἀ. βρομελία, κ. ἀνανάς.

فشقرديجى φισκηροδηζή, τ. ὁ ἀναπηδῶν, ἀναβλύζων.

فشقرمق φισκηρμάκ, τ. ἀναπηδᾶν· ἀναβρύειν. [ἀνάβλυσις.

فشقرمه φισκηρμά, τ. ἀνάβρυσις,

فشقريق φισκηρήχ, τ. σίφων, σῦριγξ.

فشقى φησκή, τ. κόπρος (ζῴου). — لق — σωρὸς κόπρου, σωρὸς λιπασμάτων.

فشقيلامق φησκηλαμάκ, τ. βάλλειν κόπρον, λιπαίνειν, κ. κοπρίζειν.

فشك φισέκ, ἴδε فشنك φισένκ.

فشلداق φισιλδαμάκ, τ. θορυβεῖν.

فشلدى φισιλδή, τ. ψίθυρος φύλλων· φλοῖσβος θαλάσσης.

فشنك φισένκ, τ. πυριτιδοβολή-

— ولد ἀπερίσκεπτος. كلا — πυριτιδοβολοθήκη.

فشو φουσούββ, καὶ

فشى φισίγι, ἀ. τὸ γνωστοποιεῖσθαι τοῖς πολλοῖς· διάδοσις μυστικοῦ.

فص φέσς, ἀ. σφενδόνη (δακτυλιδίου)· διάρθρωσις (χειρουργ.)· θυλάκιον τῶν καρπῶν (βοτ.)· παράγραφος ἢ θέμα (βιβλίου)· τὸ ἀποσφραγίζειν.

فصاح φισάχ, πλ. τοῦ فصيح φεσήχ.

فصاحت φεσαχάτ, ἀ. εὐγλωττία. — ولد — εὔγλωττος.

فساد φισάδ, ἀ. φλεβοτομία.

فساد φεσσάδ, ἀ. φλεβοτόμος.

فصل φισάλ, πλ. τοῦ فصيل φεσήλ.

فصال φισάλ, ἀ. διαχώρησις· ἀπογαλακτισμός. [λεγκτής.

فصال φεσσάλ, ἀ. κατήγορος· ἐ-

فصاع φεσαΐχ, πλ. τοῦ فصيع .

فصاعا φουσαχά, πλ. τοῦ فصيح .

فصد φέσδ, ἀ. φλεβοτομία.

فصل φάσλ, ἀ. τὸ χωρίζειν· τὸ διακρίνειν τὸ δίκαιον ἀπὸ τοῦ ἀδίκου· ἑρμηνεύειν· μορφή· ἄρθρωσις (ἀνατ.)· ἄρθρον, κεφάλαιον, ὑποδιαίρεσις· ὥρα τοῦ ἔτους. فصل — καὶ باب — ἔαρ. صيف — θέρος. خريف — φθινόπωρον. شتا — χειμών. فصل — διαχωρίζειν· δικάζειν· ψέγειν. فصل — اصلی τοῦτο εἶναι ὅλως ἀβάσιμον, πάντῃ ἀνυπόστατον.

فصلان φουσλάν, πλ. τοῦ فصيل .

فصلامق φησλαμάκ, ἴδε فصلدامق .

فصلة φασλέτ, ἀ. τμῆμα, μέρος.

فصلدامق φησηλδαμάκ, τ. ὁμιλεῖν εἰς τὸ οὖς τινος, ὑποβάλλειν.

فصلدى φησηλδή, τ. ψιθυρισμός, ὑποτονθορισμός.

فصم φέσμ, ἀ. τὸ συντρίβειν· τὸ κρημνίζεσθαι

فصوص φουσούς, πλ. τοῦ فص φέσς.

فصول φουσούλ, πλ. τοῦ فصل φάσλ. اربعه — αἱ τέσσαρες ὧραι.

فصوليه φασούλγια, ξ. φάσηλος.

فصيح φεσήχ, ἀ. εὔγλωττος.

فصيحه φεσηχά, ἀ. λόγος γλαφυρός.

فصيص φουσής, ἀ. λοβός.

فصيل φεσήλ, ἀ. νεογνὸν καμήλου.

فض φέζζ, ἀ. τὸ συντρίβειν, διαρρηγνύειν (σφραγῖδα).

فضاء φεδά, ἀ. πεδιὰς εὐρεῖα· διάστασις· φυσαλίς (ἀνατ.)· αὐγή·

فضاحت φεζαχάτ, ἀ. αἶσχος· ὄνειδος, ἀτιμία.

فضاحت φουζαλάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.

فضاله φουζαλέ, ἀ. περίσσευμα, λείψανον.

فضائح φεζαήχ, πλ. τοῦ فضيحه φεζηχά καὶ فضاحت φεζαχάτ.

فضائل φεζαΐλ, πλ. τοῦ فضيلت .

فضل φάζ(δ)λ, ἀ. ἀρετή· παιδεία, σοφία· εὐεργεσία· περίσσεια.

فضلاء φουδελά, πλ. τοῦ فاضل .

فضلا φάζλεν, ἀ. ἐκ περισσοῦ, πρὸς δέ.

فضلات φαζλάτ, ἀ. περίττωμα.

فضلات φεδ(ζ)αλάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.

فضله φαζλά, ἀ. τὸ περίσσευμα· τὸ ὑπόλοιπόν τινος.

فضله φαζλά, τ. περιττός. — ولد πλὴν τούτου.

فضوح φεζούχ, ἀ. αἰσχρότατος.

فضوح φουζούχ, ἀ. αἶσχος, ἀτιμία.

فضول φουζούλ, ἀ. τὸ ὑπερβάλλον· κατάχρησις· τὸ ἀμέτρως λέγειν ἢ πράττειν.

فضول φουζούλ, πλ. τοῦ فضل .

فضول φουδούλ, ἴδε فدول φουδούλ.

فضولا φουζούλεν, ἀ. ἀδίκως, αὐθαιρέτως.

فضوللق φουζουλλούκ, τ. ὑπερβολή· ἀλαζονεία.

فضولى φουζουλί, ἀ. ἀπερίσκεπτος· πολυπράγμων· αὐθαιρεσία.

فضه φιδδά, ἀ. ἄργυρος· ἐγερτήριον. [διστος.

فضيح φεζήχ, ἀ. αἰσχρός, ἐπονείδ-

فضيحه φεζηχά, ἀ. αἶσχος· ὄνειδος.

فضيل φεζήλ, καὶ فضيلى φεδήλ, ἀ. ἐνάρετος· ἔξοχος. [ἀρέτως.

فضيلانه φεζηλανέ, π. ἐνάρετος· ἐν-

فضيلت φεζηλέτ, ἀ. ἀρετή· ὑπερέχειν τῶν ἄλλων κατὰ τὴν ἀρετήν· παιδεία· περίσσεια. — ولى ἐναρέτως.

فضيلتلو φεζηλετλού, τ. σεβαστός· διακεκριμένος· (τίτλος ἀπονεμόμενος πρὸς τὸν μουσουλμανικὸν Κλῆρον).

فطام φιτάμ, ἀ. ἀπογαλάκτισις.

فطانت φετανέτ, ἀ. ἀγχίνοια, διορατικότης. [ρατικός.

فطانتلو φετανετλού, περίνους, διο-

فطر φέτρ, ἀ. τὸ σχίζειν· πλάττειν· ἐπιχειρεῖν. [νηστείας.

فطر φήτρ, ἀ. τὸ καταπαύειν τῆς

فطر φούτρ, ἀ. μύκης, ἀμανίτης.

فطرت φητρέτ, ἀ. φύσις, ἰδιοσυγκρασία.

فطره φητρέ, ἀ. καὶ صدقة الفطر ἐλεημοσύνη κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ βαϊραμίου διδομένη.

فطرى φητρί, ἀ. φυσικός· ἔμφυτος.

فطم φέτμ, ἀ. ἀπογαλάκτισις.

فطم φουτούμ, πλ. τοῦ فطم .

فطن φετήν, ἀ. ἀγχίνους, περίνους.

فطنت φιτνέτ, ἴδε فطانت φετανέτ.

فطوغراف فطوغراف, ἴδε فوطوغراف.
فطون فطون, ἴδε فوطون.
فطونت فطونت, ἴδε فوطونت.
فطير فطير, ἀ. ἄρτος ἄζυμος.
فطيم فطيم, ἀ. νεωστὶ ἀπογεγαλακτισμένος (παῖς).
فطين فطين, ἀ. περίνους, ἀγχίνους.
فظاظ فظاظ, πλ. τοῦ فظ.
فظاظت فظاظت, ἀ. σκαιότης, ἀγροικία.
فظاعت فظاعت, ἀ. βδελυγμία.
فظيظ فظيظ, ἀ. ἀγροῖκος εὐτελής.
فظيع فظيع, ἀ. βδελυκτός.
فعال فعال, ἀ. ὁ ἐνεργῶν ἀενάως (Θεός).
فعال فعال, πλ. τοῦ ἑπομ.
فعل فعل, ἀ. ἐνέργεια· ῥῆμα (Γραμμ.). — اسم ῥῆμα κωφόν, οὗ τὰ δύο τελευταῖα ῥιζικὰ γράμματα εἶναι τὰ αὐτὰ, συγχωνευόμενα εἰς ἓν διὰ τοῦ τεσταήτ. قياسى — ῥῆμα ὁμαλόν. غير قياسى — ῥῆμα ἀνώμαλον. ماضى — ἀόριστος (χρόν. Γραμ.). متعدى — καὶ واقع — ῥῆμα μεταβατικόν. غير متعدى — ῥῆμα ἀμετάβατον. رباعى — ῥῆμα οὐδέτερον. مجرد — ῥῆμα πρωτότυπον. مضارع — ἐνεστώς (χρόν. Γραμμ.). معلوم — ῥῆμα ἐνεργητικόν. مجهول — ῥῆμα παθητικόν. — بال πραγματικῶς, τῷ ὄντι· ἐν ἐνεργείᾳ. اخراج بالفعل — καὶ كتورمك — καὶ چيقارمق بالفعل — πραγματοποιεῖν, ἐκτελεῖν.
فعلا فعلا, ἀ. ἔργῳ, πράγματι.
فعله فعله, πλ. τοῦ فاعل فاعل.
فعلى فعلى, ἀ. πρακτικός· ῥηματικός.
فغان فغان, π. κραυγή· ὀλοφυρμός. فغان ايلمك — ὀδύρεσθαι.
فغفور فغفور, ἀ. ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Σινικῆς· σινοκέραμος.
فغفورى فغفورى, ἀ. σινοκεράμειος· σινοκέραμος.
فق فق, τ. ὕσπλιγξ, παγίς.
فقار فقار, πλ. τοῦ فقره فقره.
فقاره فقاره, ἀ. πτωχεία, πενία.
فقاع فقاع, ἀ. πέμφυξ (παθ.).
فقاعه فقاعه, ἀ. πομφόλυξ, φυσαλίς.
فقاهت فقاهت, ἀ. τὸ ἐννοεῖν, γινώσκειν τὸ μουσουλμανικὸν δίκαιον.
فقد فقد, ἀ. στέρησις· τὸ ἀναζητεῖν ματαίως.
فقدان فقدان, ἀ. σπάνις· ἀναζήτησις ματαία. فقدان ايلمك — ἀναλγησία.
فقر فقر, τὸ σκάπτειν λάκκον· πενία· λύπη. فقر ايلمك — ἀναιμία (παθ.)
فقرا فقرا, τ. πένης, πτωχός.

فقراء فقراء, πλ. τοῦ فقير فقير.
فقرات فقرات, πλ. τοῦ فقره فقره.
فقراجه فقراجه, τ. πτωχικῶς.
فقرالق فقرالق, τ. πτωχεία.
فقردامق فقردامق, τ. κοχλάζειν (ἐπὶ χύτρας βραζούσης).
فقره فقره, ἀ. σπόνδυλος (ἀνατ.)· ὁ ἐκλεκτότερος στίχος ποιήματος· περικοπὴ συγγράμματος· ἀνέκδοτον, μῦθος.
فقس فقس, ἀ. (σύνθ. ἐκ τοῦ γράμμ. ف καὶ τῆς λέξ. قس). — على هذا καὶ οὕτω καθεξῆς.
فقط فقط, ἀ. μόνον· ἀλλά.
فقفقه فقفقه, ἀ. ἀνόητος, βλάξ.
فقم فقم, ἀ. σιαγών (ἀνατ.).
فقمان فقمان, καὶ
فقمين فقمين, ἀ. δυϊκ. τοῦ προηγ.
فقور فقور, πλ. τοῦ فقر φάκρ.
فقه فقه, ἀ. τὸ ἐννοεῖν. — علم الفقه τὸ Δίκαιον (ἐπιστ.).
فقهاء فقهاء, πλ. τοῦ فقيه فقηχ.
فقيد فقيد, ἀ. ἄφαντος, ἀφανής, ἀπών.
فقير فقير, κ. فاكير, ἀ. πένης· μεταφρ. ταπεινὸς, εὐτελής.
فقيرانه فقيرانه, κ. فاكيرانه, π. πτωχικῶς· ἐνδεῶς. — بنم فقيرانه τὸ πτωχικόν μου, ἡ καλύβη μου.
فقيرلق فقيرلق, τ. πτωχεία, πενία.

فقيه فقيه, ἀ, νομοδιδάσκαλος· νομικός.
فك فك, ἀ. τὸ διαχωρίζειν· τὸ ἀπροσπᾶν· τὸ ἀπελευθεροῦν· σιαγών (ἀνατ.). اعلا — ἡ ἄνω σιαγών. اسفل — ἡ κάτω σιαγών. فك ايتمك — ἀναλαμβάνειν ἐνέχυρον. فك اقامت ايتمك — ἀνασύρειν τὴν ἄγκυραν. — سرم ἡ τῆς σφραγῖδος λύσις (ἔγκλημα).
فكار فكار, π. (ἐν συνθ.) πεπληγμένος, παράλυτος. — دل τεθλιμμένος, ἔμφροντις.
فكاك فكاك, ἀ. τὸ ἐλευθεροῦν δοῦλον· λύειν ἐνέχυρον.
فكاهت فكاهت, ἀ. εὐτραπελία· οἴησις. [νατ.).
فكچه فكچه, π. γνάθος, γένυς (ἀ-
فكر فكر, ἀ. σκέψις· ἰδέα, ἔννοια· γνώμη· μνήμη· φροντὶς, μέριμνα. فكر ايتمك — σκέπτεσθαι. — كتورمك — ἀναμιμνήσκειν. — صاقلامق ἐνθυμεῖσθαι. — وارمق ἐν μερίμναις εἶναι. — يد فكر ايتمك — ἀναμιμνήσκεσθαι.
فكرت فكرت, συνών. τοῦ προηγ.
فكرسز فكرسز, τ. ἀκηδὴς ἀπερίσκεπτος. [σκεψία.
فكرسزلك فكرسزلك, τ. ἀπερι-

فكرلنك φικιρλενμέκι, τ. εἶναι ἔμφροντιν. [φροντις.

فكرلى φικιρλή, τ. σύννους, ἔμ-

فكن φικέν, π (ἐν συνθ.) ὁ ῥίπτων· ὁ καταβάλλων.

فكندە φεκενδέ, π. παρερριμμένος. سر — ὁ ὑπ' αἰδοῦς κάτω νενευκώς.

فكيف φεκείφ, ἀ. ἑπομένως.

فكيك φεκίκ, ἀ. γνάθος, γένυς (ἀ-

فلا φελλάτ, ἀ. ἔρημος. [νατ.).

فلاجرم φε-λά-δζερεμ, ἀ. βεβαίως, ἐν πάσῃ περιπτώσει.

فلاح φελάχ, ἀ. νίκη· σωτηρία· εὐδαιμονία.

فلاح φελλάχ, ἀ. γεωργός· χωρικὸς ἄραψ.

فلاحت φιλαχάτ, κ. φελαχάτ, ἀ. γεωργία.

فلاخان φελαχάν, καὶ

فلاخن φελαχάν, π. σφενδόνη.

فلاسفه φελασιφέ, πλ. τοῦ فيلسوف.

فلاسنك φελασένγκι, π. σφενδόνη.

فلاشك φελασέκι-κι, ἀ. βεβαίως, ἀναμφιβόλως.

فلافل φελαφίλ, πλ. τοῦ فلفل.

فلاقه φάλακα, ξ. ποδοκάκη.

فلاكت φελακέτ, ἀ. συμφορά, ἀτυχία· δυσμοιρία.

فلامور φιλαμούρ, ἴδε اخلامور.

فلان φιλάν, ἀ. ὁ δεῖνα. — و — ὁ δεῖνα καὶ ὁ τάδε. فستكير — καὶ τοῦτο καὶ ἐκεῖνο.

فلانده φιλάνδα, ξ. ἐπισείων (ναυτ.).

فلاوى φελαβί, πλ. τοῦ فلا φελάτ.

فلج φέλδζ, ἀ. τὸ διαιρεῖν εἰς δύο· παραλυσία (παθ.)· τὸ περιγίνεσθαι فرجه — μυδρίασις (παθ.).

فلجان φιλδζάν, ἴδε فجان φινδζάν.

فلح φίλχ, ἀ. τὸ σχίζειν τὴν γῆν, ἀροτριᾶν· γεωργία.

فلخ φέλχ, ἀ. ἀρχή (ἔργου).

فلخ φελλάχ, ἴδε فلاح φελλάχ.

فلخن φελαχέν, ἴδε فلاخن φελαχέν.

فلذ φιλέζ, πλ. τοῦ ἑπομ.

فلذة φιλζέτ, ἀ. λοβός, μέρος τοῦ ἥπατος (ἀνατ.)· μέρος (ἐν γένει)· θησαυρός. — ع — πρόσωπον λίαν ἀγαπητόν.

فلذلك φε-λι-ζάλικε, ἀ. ἕνεκα τούτου, διὰ ταῦτα.

فلز φιλίζζ, καὶ φουλούζζ, ἀ. σκωρία, μέταλλον (ἀκαθάριστον).

فلز φιλίζ, τ. βλαστός, παραφυάς (βοτ.).

فلزات φιλιζάτ, πλ. τοῦ فلز φιλίζζ.

فلزلنك φιλιζλενμέκι, τ. βλαστάνειν.

فلس φέλς, ἀ. λεπίς (ἰχθ.).

فلس φέλς, καὶ φούλς, ἀ. ὀβολός (νόμισμα ἐλαχίστης ἀξίας).

فلسفه φελσεφέ, ἀ. φιλοσοφία.

فلسفيات φελσεφιγιάτ, ἀ. φιλοσοφικαὶ ἐπιστῆμαι.

فلعور φλωόρ, ξ. ἅλας φθορικόν (χημ.). [δοπέπερι.

فلفل φιλφίλ, ἀ. πέπερι. احمر — ἰνδικόν.

فلفلين φιλφιλίν, ἀ. πεπερίνη (χημ.)

فلق φέλκ, ἀ. τὸ σχίζειν.

فلق φελέκ, ἀ. ἠώς· αὐγή· κλεισώρεια· ῥύαξ.

فلقات φιλκάτ, πλ. τοῦ فلقة φιλκά.

فلقان φιλκάν, πλ. τοῦ فلق.

فلقة φιλκά, ἀ. τεμάχιον· κοτυληδών

فلقه φάλακα, ἴδε فلاقه φάλακα.

فلك φελέκ, ἀ. οὐρανός· στερέωμα· κόσμος· τύχη· αἰών. چرخ — ἡ οὐράνιος σφαῖρα. قمر — τροχιὰ τῆς σελήνης. مدار — τεθλιμμένος. سير — εὐκίνητος· ἀεικίνητος.

فلك φούλκ, ἀ. πλοῖον, ναῦς.

فلكه φιλίκε, ἴδε فلاقه φιλούκα.

فلكى φελεκί, ἀ. ἀστρονόμος. Πλ. فلكيون φελεκιγιούν.

فلكى φελεκί, ἀ. οὐράνιος· ἀστρονομικός. [ἀστρονομία.

فلكيات φελεκιγιάτ, ἀ. καὶ — علم

فلنطه φιλίντα, τ. πυροβόλον κυνηγετικόν.

فلنك φελένγκι, τ. ὑπόστατον (ναυτ.)

فلوات φελεβάτ, πλ. τοῦ فلا.

فلورجين φλουρδζίν, τ. θραυπίς (πτ.).

فلورى φιλουρί, τ. χρυσοῦν νόμισμα.

فلورين φιλουρίν, ξ. φλωρίνιον (νόμισμα αὐστριακόν).

فلوريه φλώργια, τ. χλωρίων (πτ.).

فلوس φουλούς, πλ. τοῦ فلس.

فلوقه φιλούκα, ξ. λέμβος.

فلهذا φε-λι-χάζα, ἀ. ἕνεκα τούτου, ὅθεν.

فلير φιλίζ, καὶ

فليس φιλίς, τ. ἴδε فلز φιλίζ.

فلين يونى φελίν-γιουνανί, τ. φελλόδρυς (φ.).

فم φέμ, ἀ. ῥύγχος, στόμα (ἀνατ.). معده — καρδία, τὸ ἄνω μέρος τοῦ στομάχου (ἀνατ.).

فمى φεμεβί, καὶ

فمى φεμί, ἀ. στοματικός.

فن φέννν, ἀ. τέχνη· τρόπος· εἶδος· τάξις· πανουργία, δόλος, στρατήγημα. هندسه — ἡ γεωμετρία. بحرى — ἡ ναυτική. اخلاق — ἡ ἠθική. داوى — ἡ θεραπευτική. يله — καὶ [γως.

فنّ φέννεν, ἀ. τεχνικῶς· πανούρ-

فنا φενά, τ. κακός, ἀηδής· μοχθηρός. قوقو — δυσωδία. — قوقق ὄζειν.

فناء φενά, ἀ. φθορά, ἀπώλεια. —

ولق ἀπόλλυσθαι. ـيْ — ἀπολωλώς, κατεστραμμένος. — عدم ἀθανασία. — دار τόπος τῆς ἀπωλείας, ὁ πρόςκαιρος κόσμος.

فنا φινά, ἀ. τὸ ἐμπρόσθιον μέρος οἰκίας· τὰ πέριξ οἰκίας.

فنار φενάρ, κ. φενές, ξ. φανός· φάρος· Φανάριον (συνοικία Κ/Π.).

فنالاشمق φεναλαδμάκ, τ. χειροτεχνίδιον φινδζάν, τ. κύπελλον. [ρεύειν.

فند φένδ, ἀ. τέχνασμα, ἀπάτη.

فندق φουνδούκ, κ. φηνδήκ, π. λεπτοκάρυον. جاغ — λεπτοκαρύα (φ.). جاغي — μυΐδιον (ζ.). قيران — λεπτοκαρυοκατάκτης. جي — δόλιος, πανοῦργος, κόλαξ.

فنر φενέρ, ἴδε فنار φενάρ. جي — ὁ κατασκευάζων ἢ πωλῶν φανούς· ὁ προπορευόμενος μετὰ φανοῦ. [χάπρων.

فنطيسه φιντισέ, ἀ. ῥύγχος τῶν

فنون φουνούν, πλ. τοῦ فن φέννι. — مجموعة العلوم والمعارف συλλογὴ ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν, ἐγκυκλοπαιδεία. — دار الفنون πανεπιστήμιον.

فو φού, ἀ. μάρον (φ.). [μιον.

فواتح φεβατήχ, πλ. τοῦ فاتحه.

فواخت φεβαχτή, πλ. τοῦ فاخته.

فواخر φεβαχήρ, πλ. τοῦ فاخر.

فواد φουάδ, ἀ. καρδία (ἀνατ.)· ψυχή· πνεύμων (ἀνατ.). جانب — ال ἐπαγωγός. — عن خلوص ال ἐξ εἰλικρινείας καρδίας. — عن صميم ال ἐκ τῶν μυχῶν τῆς καρδίας

فوارس φεβαρίς, πλ. τοῦ فارس.

فوارغ φεβαρίγ, πλ. τοῦ فارغ.

فواره φεββαρέ, ἀ. πίδαξ.

فواشي φεβασί, ἀ. βόσκοντα κτήνη.

فواضل φεβαδ(ζ)ήλ, πλ. τοῦ فضل.

فواعل φεβαήλ, πλ. τοῦ فاعل.

فواق φουβάκ, ἀ. λυγμός, κ. λόξιγκας.

فواكه φεβακίχ, πλ. τοῦ فاكهه.

فواقع φεβαήχ, πλ. τοῦ فاقعه.

فوائد φεβαΐδ, πλ. τοῦ فائده φαϊδέ.

فوت φέβτ, ἀ. τὸ ἀπόλλυσθαι παραλείπειν· ἀποθνήσκειν. — اولق — ἀποθνήσκειν. — فرصتی اچك اولمز τὸν καιρὸν οὐ παριτέον.

فوته φουτά, π. ἴδε فوطه φουτά.

فوج φέβδζ, ἀ. ὁμὰς, ὅμιλος. فوجا — καθ' ὁμίλους.

فوجي φουτάδ, τ. βοῦτις, βαρέλιον.

فوجيجي φουτάδζή, τ. βαρελοποιός.

فوجيجيلق φουτάδζήλούχ, τ. βαρελοποιία.

فوحان φεβεχάν, ἀ. τὸ διαχέεσθαι (ἐπὶ εὐωδίας)· τὸ ῥέειν (ἐπὶ αἵματος).

فودره φέδρα, ξ. ὕφασμα ὑπόβλητον.

فودله φόδουλα, τ. σιτηρέσιον στρατιωτικόν.

فور φέβρ, ἀ. ταχύτης, σπουδή. — على ال ταχέως, ἐσπευσμένως, διὰ μιᾶς. [νοίξατε!

فورا φόρα, ξ. ἔξωθεν! πάρεξ! ἀ-

فوران φεβράν, ἀ. ἀνάζεσις. — شديد ἔκρηξις. [λος(φ.).

فوربيون φουρπιγιούν, ἀ. τιθύμαλ-

فورتونا φουρτούνα, ἴδε فرطونه.

فورتونا φούρτα, τ. λῆρος· ἀλαζονεία.

فورچه φούρτσα, τ. ψήκτρα.

فورس φούρς, ξ. σημαία.

فورطونه φουρτούνα, τ. τρικυμία· καταιγίς, θύελλα.

فورطونه‌لی φουρτούναλη, τ. τρικυμιώδης. [κρώρεια.

فورة φεβρέτ, ἀ. τὸ ἀναπηδᾶν, ἀ-

فورمه φόρμα. ξ. πλάξ, πλαίσιον (τυπογραφικόν)· στολή.

فوز φέβζ, ἀ. σωτηρία· ἐπιτυχία.

فوزي φεβζί, ἀ. θριαμβευτικός, νικητής.

فوسفور φοσφόρ, ἴδε فسفور φοσφόρ.

فوطوغراف φοτογράφ, ξ. φωτογράφος.

فوطوغرافيا φοτογράφια, ξ. φωτογραφία.

فوطه φούτα, ἀ. βυτίον.

فوطه φουτά, ἀ. περίζωμα.

فوق φέβχ, ἀ. τὸ ὑπερκείμενον· ὕψωμα.

فوق φέβχ, ἀ. ἐπὶ, ἐπάνω, ὑπὲρ, ὑπεράνω· ὑπερβαλλόντως, ἐκτάκτως, λίαν. الحد — πέραν τοῦ ὁρίου· ὑπέρμετρος. — الطبيعه ὑπερφυσικός· ὑπερφυσικῶς. الغاية — ὑπερβολικὰ, εἰς ἄκρον. المأمول — παρ' ἐλπίδα.

فوقاني φεβχανί, ἀ. ὑπερκείμενος, ἀνώτερος· τὸ ἀνώτερον πάτωμα οἰκίας· γράμμα ἐπίστικτον (Γραμμ.).

فوقيت φεβχηγέτ, ἀ. τὸ ὑπέρκεισθαι, ὑπερέχειν, ὑπεροχή.

فول φούλ, ἀ. κύαμος(φ.). مصري — λωτός (φ.).

فول فؤل φούλ, τ. τὸ ἐν τῇ φωλεᾷ ὄρνιθος ᾠόν· φωλεά· μεταφορ. κεφάλαιον· προζύμη· ἀφορμή.

فولاد فولάδ, ἀ. χάλυψ.

فوليه φούλγια, τ. χρυσονάρκισσος.

فوم φούμ, ἀ. σκόροδον.

فونته φούντα, ξ. ὁ πυθμὴν τῆς θαλάσσης. [βόλου.

فونيه φούνγια, τ. ἔναυσμα τηλε-

فه φεβέ, ἀ. στόμα (ἀνατ.).

فه فوبّه φουββέ, ἀ. ἐρυθρόδανον.

فه فوجه φουχέ, ἀ. στόμιον (ἀνατ.).

فوه فوغه, ξ. τιμή, ἀξία (κ. μεταλλουι· κιβδηλεία.

فهارس فهارس, πλ. τοῦ فهرس.

فهام فهام, ἀ. ὑπερθ. τοῦ فهم.

فهامت فهامت, ἀ. νοημοσύνη, ἀντίληψις.

فهرست فهرست, ἀ. πίναξ τῶν ἐμπεριεχομένων βιβλίου.

فهم فهم, ἀ. ἀντίληψις, κατάληψις. اولماز — ἀκατάληπτος.

فهميده فهميده, π. ὁ καταληπτὸς γενόμενος.

فوم فوم, πλ. τοῦ فهم فهم.

فهيم فهيم, ἀ. νοήμων, ἀγχίνους, ὀξύνους.

ق ق, ἀ. ἐν· μετὰ, ὁμοῦ· διά· ἐπί, ἐπάνω· εἰς· ἀπό· μεταξύ. الاصل — ἀρχῆθεν. الجمله — ἐν συνόλῳ, ἐν συνόψει. الحقيقه — πράγματι. الواقع — ἀληθῶς. الحال — πάραυτα. نفس الامر — κατ' οὐσίαν.

ق ق, ἀ. τῇ (ἐν τοῖς ἐγγράφοις). شباط ٢٢ — τῇ 22 Φεβρουαρίου.

ق ق, ἀ. ἀξία, τίμημά τινος, πρός. اون غروش — πρὸς δέκα γρόσια.

ق قيّ, ἀ. λεία· τιμή, ἀξία. — مقطوع τιμὴ ὡρισμένη.

فيات فيات, ἀ. ἀξία χρηματικὴ· مقطوعه — καὶ مقرره — τιμὴ ὡρισμένη.

فياض فياض, ὑπερθ. τοῦ فائض فائض, ὁ χορηγῶν πρόοδον, πλοῦτον, χαριτοδότης (ἐπὶ Θεοῦ). مطلق — ὁ ὑπέρτατος δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν (Θεός).

فيضه فيضه, ἀ. ἀφθονία.

فيغاف فيغاف, πλ. τοῦ فيف فيف.

فيفا فيفا, πλ. τοῦ فيفاء فيفاء.

فيلت فيلت, ἀ. ἐξασθένησις κρίσεως, διανοίας.

فيه فيه, τ. (ἐξίσωσις ἐν παιδιᾷ).

فيئه فيئه, ἀ. τάγμα (στρατ.).

فيه فيه, τ. ἐρέθισις· ὄτρυνσις, παρόρμησις. كمر — καὶ

فيتلمك فيتلمك, τ. ἐρεθίζειν, παροτρύνειν.

فيخاء فيخاء, ἀ. μέγας, εὐρύς.

فيدان فيدان, ἴδε فدان فدان.

فيدوم فيدوم, ἀ. ἀράμελι, κ. μάννα.

فيروز فيروز, π. νικητής· ὁ βοηθείας τυχών· ὁ ἐπιτυχὼν τοῦ σκοποῦ· εὐδαίμων· βοήθεια, νίκη. — روز — εὐτυχὴς ἡμέρα. مند — νικητής. مندى — νίκη.

فيروزه فيروزه, ἀ. καὶ

فيروزه فيروزه, ἀ. κάλαϊς, κύανος (λίθ.). فام — κυανόχρους.

فيروزى فيروزى, π. νικητής· εὐτυχής.

فيصل فيصل, ἀ. διατομή· τὸ διακρίνειν τὸ δίκαιον ἀπὸ τοῦ ἀδίκου· λύσις. وبرمك — ἀποφασίζειν, λύειν (διαφορὰν, δίκην). يذ — ὡρισμένος· δεδικασμένος.

فيض فيض, ἀ. ἀφθονία· δόξα· εὐεργεσία· ἡ ἕνεκα ἀρετῆς ἢ προστασίας πρόοδος. حق — καὶ يلى — καὶ يزدانى — χάρις Θεοῦ· ἡ θεία χάρις.

فيضان فيضان, καὶ [ρα.

فيضوشت فيضوشت, ἀ. πλήμμυρα.

فيظ فيظ, καὶ [θάνατος.

فيظان فيظان, ἀ. ἀποθνήσκειν·

فيف فيف, καὶ

فيفاء فيفاء, ἀ. ἐρημία.

فيل فيل, ἀ. ἐλέφας (ζ.). — ذات ال ἐλεφαντίασις (παθ.). — باى καὶ ديشى — ἐλεφαντόδους. باى — ἐλεφαντοτρόφος.

فيله فيله, πλ. τοῦ προηγ.

فيلسوف فيلسوف, ξ. φιλόσοφος.

فيلسوفانه فيلسوفانه, ἀ. φιλοσοφικῶς.

فيلسوفلق فيلسوفلق, τ. φιλοσοφία.

فيلسوفى فيلسوفى, ἀ. φιλοσοφικός.

فيلكون فيلكون, ἀ. πάπυρος (φ.)· σχοῖνος (φ.)· κύλινδρος.

فيلو فيلو, ξ. στολίσκος.

فيما فيما, ἀ. ἐν τούτῳ. بعد — τοῦ λοιποῦ. قبل — προηγουμένως.

فيوص فيوص, πλ. τοῦ فيض فيض.

فيوضات فيوضات, πλ. τοῦ προ.

فيوف فيوف, πλ. τοῦ فيف فيف.

فيول فيول, πλ. τοῦ فيل فيل.

فيوله فيوله, ἀ. ἐξασθένησις κρίσεως.

فيه فيه, καὶ فيى, ἀ. ἐν τούτῳ· περὶ τούτου· περὶ οὗ. — عنزى τὸ φιλονικούμενον. — مانحن τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος, τὸ προκείμενον, τὸ ζήτημα.

فيها فيها, θηλ. τοῦ προηγ.

فيهم فيهم, πλ. τοῦ فيه فيه.

فيهما فيهما, δυϊκ. τοῦ فيه فيه.

فيهى فيهى, θηλ. τοῦ فيها فيها.

فيات فيات, πλ. τοῦ ἑπομ.

فيئه فيئه, ἀ. ἐπάνοδος.

قاپلو καπλή, τ. κεκαλυμμένος.
قاپلوبغه καπλού-παγά, ἴδε قپلوبغه
قاپلوجه καπλούδζα, καὶ
قاپلیجه καπλήδζα, τ. θέρμαι.
قاپمق καπμάκ, τ. ἁρπάζειν, ἁφαιρεῖν.
قاپمه καπμά, τ. ἁρπαγή, κλοπή.
قاپوت καπότ, τ. τρίβων, ἐφεστρίς.
قاپیجی καπηδζή, τ. ὁ ἁρπάζων.
قات κάτ, τ. μέρος· πτυχή· ὄροφος· φορά. — ـه ἄλλο τόσον· εἰς ὄροφος. — اوچ τριπλοῦν. — ايكى —διπλόνειν. —— καὶ —— اندر καὶ —ه —διπλασίως, ἐπανειλημμένως.
قات κάτ, τ. πρηγορεών, κ. σγάρα.
قاتق κατήκ, τ. προσφάγιον.
قاتل κατίλ, ἀ. φονεύς. الهوام — ἐντομοκτόνος. [διπλασιάζειν.
قاتلامق κατλαμάκ, τ. συμπτύσσειν·
قاتلاندرمق κατλανδηρμάκ, τ. πείθειν ἢ ποιεῖν τινὰ νὰ περιμένῃ, νὰ ὑποφέρῃ κτλ.
قاتلانمق κατλανμάκ, τ. περιμένειν· ὑπομένειν· διπλοῦσθαι.
قاتلق κατηλμάκ, τ. προστίθεσθαι· ἀναμιγνύεσθαι.
قاتلمه κατηλμά, τ. πρόσθετος.
قاتمر κατμέρ, καὶ
قاترلی κατμερλή, τ. διπλοῦς.
قاتمق κατμάκ, τ. προστιθέναι· συμ-

قاپلو καπλή, τ. κεκαλυμμένος.
قاپلوبغه καπλού-παγά, ἴδε قپلوبغه
قاپلوجه καπλούδζα, καὶ
قاپلیجه καπλήδζα, τ. θέρμαι.
قاپمق καπμάκ, τ. ἁρπάζειν, ἁφαιρεῖν.
قاپمه καπμά, τ. ἁρπαγή, κλοπή.
قاپوت καπότ, τ. τρίβων, ἐφεστρίς.
قاپیجی καπηδζή, τ. ὁ ἁρπάζων.
قات κάτ, τ. μέρος· πτυχή· ὄροφος· φορά. — ـه ἄλλο τόσον· εἰς ὄροφος. — اوچ τριπλοῦν. — ايكى —διπλόνειν. —— καὶ —— اندر καὶ —ه —διπλασίως, ἐπανειλημμένως.
قات κάτ, τ. πρηγορεών, κ. σγάρα.
قاتق κατήκ, τ. προσφάγιον.
قاتل κατίλ, ἀ. φονεύς. الهوام — ἐντομοκτόνος. [διπλασιάζειν.
قاتلامق κατλαμάκ, τ. συμπτύσσειν·
قاتلاندرمق κατλανδηρμάκ, τ. πείθειν ἢ ποιεῖν τινὰ νὰ περιμένῃ, νὰ ὑποφέρῃ κτλ.
قاتلانمق κατλανμάκ, τ. περιμένειν· ὑπομένειν· διπλοῦσθαι.
قاتلق κατηλμάκ, τ. προστίθεσθαι· ἀναμιγνύεσθαι.
قاتلمه κατηλμά, τ. πρόσθετος.
قاتمر κατμέρ, καὶ
قاترلی κατμερλή, τ. διπλοῦς.
قاتمق κατμάκ, τ. προστιθέναι· συμ-

قاپلو καπλή, τ. κεκαλυμμένος.
قاپلوبغه καπλού-παγά, ἴδε قپلوبغه
قاپلوجه καπλούδζα, καὶ
قاپلیجه καπλήδζα, τ. θέρμαι.
قاپمق καπμάκ, τ. ἁρπάζειν, ἁφαιρεῖν.
قاپمه καπμά, τ. ἁρπαγή, κλοπή.
قاپوت καπότ, τ. τρίβων, ἐφεστρίς.
قاپیجی καπηδζή, τ. ὁ ἁρπάζων.
قات κάτ, τ. μέρος· πτυχή· ὄροφος· φορά. — ـه ἄλλο τόσον· εἰς ὄροφος. — اوچ τριπλοῦν. — ايكى —διπλόνειν. —— καὶ —— اندر καὶ —ه —διπλασίως, ἐπανειλημμένως.
قات κάτ, τ. πρηγορεών, κ. σγάρα.
قاتق κατήκ, τ. προσφάγιον.
قاتل κατίλ, ἀ. φονεύς. الهوام — ἐντομοκτόνος. [διπλασιάζειν.
قاتلامق κατλαμάκ, τ. συμπτύσσειν·
قاتلاندرمق κατλανδηρμάκ, τ. πείθειν ἢ ποιεῖν τινὰ νὰ περιμένῃ, νὰ ὑποφέρῃ κτλ.
قاتلانمق κατλανμάκ, τ. περιμένειν· ὑπομένειν· διπλοῦσθαι.
قاتلق κατηλμάκ, τ. προστίθεσθαι· ἀναμιγνύεσθαι.
قاتلمه κατηλμά, τ. πρόσθετος.
قاتمر κατμέρ, καὶ
قاترلی κατμερλή, τ. διπλοῦς.
قاتمق κατμάκ, τ. προστιθέναι· συμ-

قاپلیغت καπιλιγέτ, ἀ. ἱκανότης· πιθανότης. — ی وار ایسه — ἐὰν ἦναι δυνατόν. انقسام — τὸ μεριστόν.
قاپلیلیگسز καπιλεγετσήζ, τ. ἀνίκανος. لك — ἀνικανότης.
قاپلیلیگلی καπιλιγετλή, τ. ἱκανός.
قاپورغه καπουργά, τ. πλευρόν ἀνατ.)
قاپوق καπούκ, τ. φλοιός, κέλυφος, κόγχη, περικάλυμμα. قاپوغی صویق ἀποφλοιοῦν. یاغلامق —καὶ
قاپوقلامق καπουκλαμμάκ, τ. σχηματίζειν φλοιόν.
قاپوقلو καπουκλού, τ. κεκαλυμμένος φλοιῷ. كچ — κογχύλιον
قاپ κάπ, τ. ὅλως. [(ἔντ.).
قاپچق καπτσάκ, τ. κάμαξ.
قاپسول καπσούλ, ξ. ἐκπύρωτρον.
قاپشمق καπηδμάκ, τ. ἀποσπᾶσθαι· συγκρούεσθαι.
قاپلامق καπλαμάκ, τ. περικαλύπτειν· δένειν (βιβλίον)· ἐπιχρίειν χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ.
قاپلامه καπλαμά, τ. ἐπαργύρωσις· ἐπιχρύσωσις· πλακωτός. آلتون — ἐπίχρυσος.
قاپلانمش καπλανμήζ, τ. (περι)κεκαλυμμένος· χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ κεχρισμένος· πλακωτός.
قاپلق καπηλμάκ, τ. ἁρπάζεσθαι· ἁπατᾶσθαι.

قاپلیغت καπιλιγέτ, ἀ. ἱκανότης· πιθανότης. — ی وار ایسه — ἐὰν ἦναι δυνατόν. انقسام — τὸ μεριστόν.
قاپلیلیگسز καπιλεγετσήζ, τ. ἀνίκανος. لك — ἀνικανότης.
قاپلیلیگلی καπιλιγετλή, τ. ἱκανός.
قاپورغه καπουργά, τ. πλευρόν ἀνατ.)
قاپوق καπούκ, τ. φλοιός, κέλυφος, κόγχη, περικάλυμμα. قاپوغی صویق ἀποφλοιοῦν. یاغلامق —καὶ
قاپوقلامق καπουκλαμμάκ, τ. σχηματίζειν φλοιόν.
قاپوقلو καπουκλού, τ. κεκαλυμμένος φλοιῷ. كچ — κογχύλιον
قاپ κάπ, τ. ὅλως. [(ἔντ.).
قاپچق καπτσάκ, τ. κάμαξ.
قاپسول καπσούλ, ξ. ἐκπύρωτρον.
قاپشمق καπηδμάκ, τ. ἀποσπᾶσθαι· συγκρούεσθαι.
قاپلامق καπλαμάκ, τ. περικαλύπτειν· δένειν (βιβλίον)· ἐπιχρίειν χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ.
قاپلامه καπλαμά, τ. ἐπαργύρωσις· ἐπιχρύσωσις· πλακωτός. آلتون — ἐπίχρυσος.
قاپلانمش καπλανμήζ, τ. (περι)κεκαλυμμένος· χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ κεχρισμένος· πλακωτός.
قاپلق καπηλμάκ, τ. ἁρπάζεσθαι· ἁπατᾶσθαι.

قاپلیغت καπιλιγέτ, ἀ. ἱκανότης· πιθανότης. — ی وار ایسه — ἐὰν ἦναι δυνατόν. انقسام — τὸ μεριστόν.
قاپلیلیگسز καπιλεγετσήζ, τ. ἀνίκανος. لك — ἀνικανότης.
قاپلیلیگلی καπιλιγετλή, τ. ἱκανός.
قاپورغه καπουργά, τ. πλευρόν ἀνατ.)
قاپوق καπούκ, τ. φλοιός, κέλυφος, κόγχη, περικάλυμμα. قاپوغی صویق ἀποφλοιοῦν. یاغلامق —καὶ
قاپوقلامق καπουκλαμμάκ, τ. σχηματίζειν φλοιόν.
قاپوقلو καπουκλού, τ. κεκαλυμμένος φλοιῷ. كچ — κογχύλιον
قاپ κάπ, τ. ὅλως. [(ἔντ.).
قاپچق καπτσάκ, τ. κάμαξ.
قاپسول καπσούλ, ξ. ἐκπύρωτρον.
قاپشمق καπηδμάκ, τ. ἀποσπᾶσθαι· συγκρούεσθαι.
قاپلامق καπλαμάκ, τ. περικαλύπτειν· δένειν (βιβλίον)· ἐπιχρίειν χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ.
قاپلامه καπλαμά, τ. ἐπαργύρωσις· ἐπιχρύσωσις· πλακωτός. آلتون — ἐπίχρυσος.
قاپلانمش καπλανμήζ, τ. (περι)κεκαλυμμένος· χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ κεχρισμένος· πλακωτός.
قاپلق καπηλμάκ, τ. ἁρπάζεσθαι· ἁπατᾶσθαι.

ق

(باب القاف)

قابله καπιλέ, ἀ. μαῖα, μαμμή.
قابلصالیورمك καπσαλή-βερμέκ, τ. ἐγκαταλείπειν.
قابض καπήζ, ἀ. ὁ λαμβάνων· δυσκοίλιος. ارواح — καὶ الارواح — ὁ λαμβάνων τὰς ψυχάς, Ἀρχάγγελος Μιχαήλ. در — چای τὸ τέϊον εἶναι στυπτικόν.
قابل καπίλ, ἀ. ἐνδεχόμενος· προσεχής, (ἐπὶ ἔτους)· ἐπιδεκτικός· ἱκανός· τὸ δυνατόν, πιθανότης. در — εἶναι πιθανόν. تحمل — ὑποφερτός. — عام τὸ ἀκόλουθον ἔτος. اصلاح دكل — ἀδιόρθωτος. — لو καὶ
قابلسزلك καπιλσήζλίκ, τ. τὸ ἀπίθανος, ἀδύνατος. [θανον.
قابلسزلك καπιλσηζλίκ, τ. τὸ ἀπί-
قابلق καπσαλή-βερμέκ, τ. ἐγκαταλείπειν.
قابض καπήζ, ἀ. ὁ λαμβάνων· δυσκοίλιος. ارواح — καὶ الارواح — ὁ λαμβάνων τὰς ψυχάς, Ἀρχάγγελος Μιχαήλ. در — چای τὸ τέϊον εἶναι στυπτικόν.
قابل καπίλ, ἀ. ἐνδεχόμενος· προσεχής, (ἐπὶ ἔτους)· ἐπιδεκτικός· ἱκανός· τὸ δυνατόν, πιθανότης. در — εἶναι πιθανόν. تحمل — ὑποφερτός. — عام τὸ ἀκόλουθον ἔτος. اصلاح دكل — ἀδιόρθωτος. — لو καὶ
قابلسزلك καπιλσήζ, τ. ἀπίθανος, ἀδύνατος. [θανον.
قابلسزلك καπιλσηζλίκ, τ. τὸ ἀπί-
قابلق καπσαλή-βερμέκ, τ. ἐγκαταλείπειν.
قابض καπήζ, ἀ. ὁ λαμβάνων· δυσκοίλιος. ارواح — καὶ الارواح — ὁ λαμβάνων τὰς ψυχάς, Ἀρχάγγελος Μιχαήλ. در — چای τὸ τέϊον εἶναι στυπτικόν.
قابل καπίλ, ἀ. ἐνδεχόμενος· προσεχής, (ἐπὶ ἔτους)· ἐπιδεκτικός· ἱκανός· τὸ δυνατόν, πιθανότης. در — εἶναι πιθανόν. تحمل — ὑποφερτός. — عام τὸ ἀκόλουθον ἔτος. اصلاح دكل — ἀδιόρθωτος. — لو καὶ
قابلسزلك καπιλσήζ, τ. ἀπίθανος, ἀδύνατος. [θανον.
قابلسزلك καπιλσηζλίκ, τ. τὸ ἀπί-

قابه καπάν, δυϊκ. τοῦ قاپ κάπ.
قابه καππέτ, ἀ. σταγὼν βροχῆς.
قابیجق καπὸζίκ, τ. ὑποκορ. τοῦ قاپ .
قاپران καπράν, τ. ἀργός, νωθρώδης.

قابه καπάν, δυϊκ. τοῦ قاپ κάπ.
قابه καππέτ, ἀ. σταγὼν βροχῆς.
قابیجق καπὸζίκ, τ. ὑποκορ. τοῦ قاپ .
قاپران καπράν, τ. ἀργός, νωθρώδης.

قابه καπάν, δυϊκ. τοῦ قاپ κάπ.
قابه καππέτ, ἀ. σταγὼν βροχῆς.
قابیجق καπὸζίκ, τ. ὑποκορ. τοῦ قاپ .
قاپران καπράν, τ. ἀργός, νωθρώδης.

παραπέμπειν. — پريشه παροξύνειν τινὰ ἐναντίον ἄλλου. — شراب صو βάλλειν ὕδωρ ἐν τῷ οἴνῳ. — كيجه كوندوز ἐργάζεσθαι νυχθήμερον.

قاتما, τ. πρᾶγμα πρόσθετον.

قاتنده قاتيندا, τ. παρά. — وكلا παρὰ τοῖς ὑπουργοῖς.

قاتم قاتيم, τ. συλλογή, σύμμιξις ζώων.

قاچ قاچ, τ. πόσον. — ر τινές. — كره ποσάκις. — كشى πόσοι. — كره ر πολλάκις. — ه εἰς πόσα; διὰ πόσα; εἰς ποίαν τιμήν; [πόριον.

قاچاق قاچاق κατσάκ, τ. φυγάς· λαθρεμ-

قاچامق قاچامق κατσαμάκ, τ. πρόφασις· ὑπεκφυγή· δραπέτευσις.

قاچان قاچان κατσάν, τ. φεύγων· φυγάς.

قاچان قاچان κατσάν, τ. ὅταν. — كه ἐπειδή· ἐνῷ.

قاچرمق قاچرمق κατσηρμάκ, τ. ἀφίνειν νὰ φύγῃ· διευκολύνειν τινὰ τὴν φυγήν· ἐξιστάναι τῶν φρενῶν. — عقلى καὶ — پوصلايى τρελλαίνεσθαι. — الدن διαφεύγειν ἐκ τῶν χειρῶν. — آغزندن لقردى διαφεύγειν λόγος ἢ μυστικὸν ἐκ τοῦ στόματος. — كركدن مال ποιεῖν λαθρεμπόριον.

قاچرمه قاچرمه κατσηρμά, τ. λαθρεμπόριον.

قاچق قاچق κατσήκ, ἴδε قاچمق κατσήκ.

قاچقين قاچقين κατσκήν, τ. φυγάς· λιποτάκτης. [φεύγειν.

قاچمق قاچمق κατσμάκ, τ. φεύγειν· ἀπο-

قاچمقلق قاچمقلق κατσμακλήκ, καὶ

قاچه قاچه κατσμά, τ. φυγή.

قاچنق قاچنق κατσινμάκ, τ. ἀποφεύγειν, ἀποσύρεσθαι.

قاچه‌مق قاچه‌مق κατσαμάκ, τ. ἴδε قاچامق.

قاچيق قاچيق κατσήκ, τ. φρενοβλαβής.

قاحف قاحف καχήφ, ἀ. βαγδαία βοσχή.

قاداله قاداله καδάνα, ξ. ἄλυσος ἵππος ζεύγίτης. — كوش ἀργυρᾶ ἅλυσις.

قادى قادى καδήχ, ἀ. κατήγορος.

قادر قادر καδήρ, ἀ κραταιός· مطلق — ὁ παντοδύναμος (Θεός). — اولمق δύνασθαι.

قادرغه قادرغه καδήργα, ξ. κάτεργον, πολεμικὸν πλοῖον. — بالى φάλαινα (ἰχθ.).

قادم قادم καδίμ, ἀ. κεφαλή. Πλ. قادملر.

قادم قادم καδίμ, ἀ. ὁ παλινῳδῶν.

قادمه قادمه καδιμέ, ἀ. ἐμπροσθοφυλακή.

قادة قادة καδέ, πλ. τοῦ قايد καΐδ.

قاديت قاديت καδιγέτ, ἀ. μικρὰ ὁμήγυρις, μικρὰ κοινότης.

قادين قادين καδίν, τ. κυρία (ὀθωμανίς). — پاش ἡ πρώτη Κυρία ἐν τῷ

ὀθωμανικῷ γυναικωνίτῃ. — طوزلى — ὀξυάκανθα(φ.). — ايماڭا. [προηγ.

قاديندق قاديندق καδηνδζήκ, ὑποκορ. τοῦ قادينجق καδηνδζήκ, τ. οἰκοκυρά.

قاذوره قاذوره καζουρέ, ἀ. ἀκαθαρσία.

قار قار κάρ, ἀ. ἄσφαλτος.

قار قار κάρ, τ. χιών. — يغمور νιφάς. — هوا χαιρὸς χιονώδης. — طولپه τολύπη (φ.). — لوجكى λευκόϊον (φ.). — اوى ἀπαρίνη(φ.). — قوشى σπίζα (πτ.). [κρόν.

قارب قارب καρίπ, ἀ. λέμβος πλοῖον μι-

قاربون قاربون καρπούν, ξ. ἄνθραξ (χημ.).

قاربون قاربون καρπόν, ξ. βούβλιον.

قاربوز قاربوز καρπούζ, τ. ὑδροπέπων.

قارت قارت κάρτ, τ. παλαιός· γεγηρακώς· σκληρός.

قارتلاشمق قارتلاشمق καρτλαδμάκ, τ. γηράσκειν· παλαιόνειν· σκληρύνεσθαι

قارتلق قارتلق καρτλήκ, τ. τὸ εἶναι ἀρχαῖον· σκληρότης. [ωπ.).

قارتوق قارتوق καρτούκ, τ. βωλοσκόπος(γε-

قارس قارس καρίς, ἀ. πηκτή (φαγητόν).

قارش قارش καρίς, ἴδε قارش καρίς.

قارشدرمق قارشدرمق καριδδηρμάκ, τ. ἀναμιγνύειν· ἐξερευνᾶν· συγχέειν, περιπλέκειν.

قارشدرمه قارشدرمه καριδδηρμά, τ. σύγχυσις· σκάνδαλον· ἐξερεύνησις.

قارشديجى قارشديجى καριδδηριδζή, τ. ὁ ἀναμιγνύων· ῥαδιουργός.

قارشمش قارشمش καρηδμής, τ. ἀναμεμιγμένος· ἀνακατωμένος· περιπεπλεγμένος.

قارشمق قارشمق καρηδμάκ, τ. ἀναμιγνύναι, ἀνακατόνεσθαι· περιπλέκεσθαι· ἐπεμβαίνειν.

قارشو قارشو καρσού, τ. ἔναντι, ἄντικρυ, ἀπέναντι. قومق — καὶ طورمق — ἀνθιστάναι. يه — — καὶ — ر — κατέναντι. چيقمق — ἀντιπαρατάσσεσθαι. — هامله πρὸς τὸ ἑσπέρας. — يوز κατὰ πρόσωπον.

قارشولاشدرمق قارشولاشدرمق καρσουλαδδηρμάκ, τ. παραβάλλειν· ἁρμόζειν τι πρός τι.

قارشولاشمق قارشولاشمق καρσουλαδμάκ, συναντᾶσθαι· ἀνταποκρίνεσθαι· ἰσοσταθμίζειν.

قارشولامق قارشولامق καρσουλαμάκ, τ. ἔρχεσθαι, προϋπαντᾶν. — جواب ἀντιλέγειν.

قارشى قارشى καρσή, ἴδε قارشو καρσή.

قارشيق قارشيق καρηδίκ, τ. ἀνάμικτος· περιπεπλεγμένος. — ه قارشى ἄνω κάτω, ἐν ἀνωμαλίᾳ.

قارشيقلق قارشيقلق καρηδικλήκ, τ. σύγχυσις· ἀνωμαλία.

قارص قارص καρίς, ἀ. ξυνόγαλα.

قازیچ قازانیدز, ἴδε قازدر قازانیدز.
قازیلیغا قازاوریا, τ. στρουθοκαμηλίτης (πτ.).
قازیرمق قازدیرماق, τ. βάλλειν ἢ ποιεῖν σκάπτειν.
قازیق قازیغ, ἴδε قازیق قازیغ.
قازیمق قازمق, τ. σκάπτειν.
قازیمه قازمه, τ. ῥάκελλα.
قازیمیر قازمیر, ξ. εἶδος ὑφάσματος μαλλίνου, κ. κασμίριον.
قازیوزه قازوزه, τ. ψυκτήρ.
قازیق قازیغ, τ. πάσσαλος· μεταφορ. ἀπάτη. كلـ — ἀπατᾶσθαι. كسلمك — σκληρύνεσθαι.
قازیقچی قازیغچی, τ. ὁ ἐμπήγων πασσάλους· ἀπατεών.
قازیقلامق قازیغلامق, τ. ἐμπήγειν πάσσαλον· ἀνασκολοπίζειν· ἀπατᾶν.
قازیقلانمق قازیغلانمق, τ. ἀνασκολοπίζεσθαι· ἐξαπατᾶσθαι.
قازیمق قازیمق, τ. ἀποξέειν, σβύνειν, (διὰ γλυφίδος)· γλύφειν.
قازیمه قازیمه, τ. ἐρεθισμὸς στομάχου (ἰατρ.).
قازیندی قازیندی, τ. δυκανίδιον, τρίμματα· ξέσμα. سی — اق — σφοδρὰ διάρροια. سی — تكنه τέκνον ὑστερότοκον. [κνήθεσθαι.
قازیمق قازیمق, τ. ἀμύσσεσθαι·

قازیو قازینو, ξ. μέγα κυφελεῖον.
قاسر قاسر, ἀ. ὁ ἀναγκαζων τινὰ νὰ ἐργασθῇ.
قاسق قاسق, ἴδε قاصق قاسق.
قاسم قاسم, ἀ. ὁ διανέμων· διανομεύς.
قاسم قاسم, τ. ἀρχὴ τοῦ χειμῶνος. — يوم ἡ ἡμέρα τοῦ ἁγίου Δημητρίου.
قاسی قاسی, ἀ. τραχὺς, σκληρός. القلب — σκληροκάρδιος.
قاش قاش, τ. ὀφρύς (ἀνατ.). — قاشلرینی صیوشدرمك συνοφρυοῦσθαι. — سی — یوزك σφενδόνη δακτυλίου. — سی اکر τόξον ἐφιππίου.
قاشغه قاشغه, τ. στλεγγὶς, ξύστρα (ἵππου). سی — غوغا αἰτία ἔριδος· φίλερις. [γίζειν.
قاشاغیلامق قاشاغیلامق, τ. στλεγ-
قاشان قاشان, τ. οὖρον (ἵππου κλπ.).
قاشاغلامق قاشاغلامق, τ. οὐρεῖν (ἐπὶ ἵππου, ὄνου κλπ.).
قاشر قاشر, τ. τυρὸς τῆς Θρᾴκης, κ. قاشری.
قاشق قاشق, ἴδε قاشق قاشق.
قاشقاوال قاشقاوال, τ. τυρός τις ξηρὸς καὶ στρογγύλος.
قاشلامق قاشلامق, τ. συναρθροῦν· ἐγγλύφειν· σφηνοῦν.
قاشلی قاشلی, τ. ὁ ἔχων ὀφρῦς.

قارصه قارصه, ἀ. λόγος ἐγγικτικός.
قارعه قارعه, ἀ. ἡ Δευτέρα Παρουσία· δυστύχημα. [ξία.
قارغیچ قارغیچ, τ. κυκεών· ἀταρ-
قارغه قارغه, τ. κόραξ (πτ.). ياز — κολοιός (πτ.). — ايرى قورونه (πτ.). يوكن — στρυχνοκάρυον (φαρμ.). كوز — ὀμήγυρις φαύλων. [πέλτη.
قارغی قارغی, τ. λόγχη, δόρυ,
قارغین قارغین, τ. μεγάλη ῥυκάνη.
قارلق قارلق, τ. ἀποθήκη χιόνος.
قارلو قارلو, τ. χιονώδης, ψυχρός.
قارماشدرمق قارماشدرماق, τ. μασᾶν· δάκνειν. [πάγη.
قارموق قارموق, τ. μεγάλη ἄρ-
قارمه قارمه, τ. περιπλοκὴ, φύρδην μίγδην.
قارن قارن, τ. κοιλία (ἀνατ.). ندن — ἐγγαστρίμυθος. سویلین — κοιλιόπονος. چیقدی — ἐπείνασα. — — παραλλήλως, πλησίον. طوق اولق — εἶναι χορτᾶτον. يارىق — ψύλλιον (φ.)
قارنجه قارنجه, ἴδε قارنجه قارنجه.
قارناش قارناش, ἴδε قارناش .
قارنلامق قارنلامق, τ. πλησιάζειν, προσπελάζειν.
قاروره قاروره, τ. οὐρητήρ· οὐροδοχεῖον.

قارون قارون, ἀ. ἄκορον, κ. ἀγριοσπαθούλα (φ.)· κροῖσος, πλουσιώτατος. — مال μέγας πλοῦτος, εὐδαιμονία.
قاره قاره, ἴδε قره قاره.
قاری قاری, τ. γυνή. — چوجه γραῖα. — طول χήρα. — اولی γυνὴ ὕπανδρος. آلمق — νυμφεύεσθαι· بوشامق — διαζευγνύναι.
قاری قاری, ἀ. ἀσφαλτώδης (χημ.).
قاری قاری, ἀ. ὁ ἀναγινώσκων, ἀναγνώστης.
قاریشق قاریشق, τ. ἀνάμικτος, περιπεπλεγμένος. — قاره ἄνω κάτω, ἐν ἀνωμαλίᾳ.
قاریشمق قاریشماق, ἴδε قاریشمق .
قاریشلامق قاریشلامق, τ. μετρεῖν διὰ τῆς σπιθαμῆς. — آلمق εὐφημεῖν, χειροκροτεῖν, ἐπαινεῖν.
قاریق قاریق, τ. μαραυγία ἐκ τῆς ἀνταναλάσεως τῆς χιόνος.
قاریمق قاریماق, τ. ψηλαφᾶν ζῷον· ψηλαφᾶν τὴν κοιλίαν προβάτου πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ πάχους του.
قارین قارین, ἴδε قارن قارین.
قاریه قاریه, ξ. τρόπις (πλοίου).
قاز قاز, τ. χήν (πτ.). آیاغی — χηνόπους (φ.). يلى — χηνάριον.
قازان قازان, ἴδε قازغان قازان.

— درد ὁ ἔχων μύστακα ἴσον ὀφρύϊ, ὁ ἄρτι γενειάσκων. چاتق — μίξοφρυς.

قاشق كاشήκ, τ. κοχλιάριον. — آغاج — καταβροχθίζειν. — اوى — παρωνυχία, κοχλεαρία (φ.). — چورباسى — ὀλίγη σούπα.

قاشقچى كاشηκτσή, τ. κατασκευαστής ἢ πωλητὴς κοχλιαρίων. قوشى — πελεκάν (πτ.).

قاشقق كασιτμάκ, τ. βάλλειν τινὰ νὰ ξύσῃ, κνήθῃ.

قاشيق كασιμάκ, τ. ξύνειν μέλος τοῦ σώματος· κνήθειν.

قاشينمق كασινμάκ, τ. κνήθεσθαι.

قاصد كασήδ, ἀ. ὁ σκοπῶν· γραμματοκομιστής· ἀγγελιοφόρος (πεζός). [νος.

قاصر كασήρ, ἀ. ἐλλιπής· ἀνίκανος.

قاصرات كασηράτ, πλ. τοῦ προηγ.

قاصرغه كασηγά, τ. ἀνεμοστρόβιλος.

قاصف كασήφ, ἀ. σφοδρός (ἄνεμος)· βροντή.

قاصق كασήκ, ἴδε قاصيق كاسήκ.

قاصم كασήμ, τ. ὁ συντρίβων καὶ ἀφανίζων.

قاصمق كασμάκ, τ. βραχύνειν τι.

قاصناق كασνάκ, τ. λύγος.

قاصندى كασηνδή, τ. πτύγμα.

قاضى كασνή, τ. χαλδάνη (χημ.). — عسكر ἀμμωνιακὸν κόμμι.

قاصه كάσα, ξ. ταμεῖον.

قاصه طور كασατόρ, ξ. ταμίας.

قاصى كασή, τ. μεμαχρυσμένος.

قاصيق كασήκ, τ. βουβών, ἀκρομήριον (ἀνατ.). اوى — ἀργεμώνη, εὐπατόριον (φ.). باغى — ἐπίδεσμος ἐντεροκήλης. كيسك — ἥβη (ἀνατ.). بارسق — ἔντεροκήλη (παθολ.). [πτηρός.

قاضب كαδήπ, ἀ. ὁ κόπτων, κοπτήρ.

قاضم كαδήμ, ἀ. τρώκτης.

قاضى كαδή, καὶ كازى, ἀ. ἱεροδικαστής. الحاجات — ὁ δικαστὴς τῶν ἀναγκῶν (Θεός).

قاضيعسكر كαζηασκέρ, κ. كازاسكέρ, ἀ. δικαστὴς τοῦ στρατοῦ, μέγας δικαστής· τίτλος τῶν μετὰ τὸν Σεϊχ-οὺλ Ἰσλάμην δύο μεγάλων δικαστῶν, ὧν ὁ μὲν ὀνομάζεται رومايلى — δικαστὴς Ῥωμυλίας, ὁ δ' ἕτερος اناطولى — δικαστὴς Ἀνατολῆς.

قاضيعسكرلك كαζασκερλίκ, τ. τὸ ἀξίωμα ἢ ὁ βαθμὸς τοῦ قاضيعسكر

قاضيلق كαδηλήκ, τ. ἡ ἰδιότης τοῦ كαδή. [νατος.

قاضية كαζηγέτ, ἀ. τελευτή, θάνατος.

قاطبة كατηπέ, ἀ. ὅλοι, τὸ ὅλον.

احواله — ἐν πάσῃ περιπτώσει.

قاطبة كατήπετεν, ἀ. παντελῶς, διὰ μιᾶς. — قطعاً κατ' οὐδένα τρόπον.

قاطر كατήρ, τ. ἡμίονος (ζ.). — طرناغى σπάρτον (φ.).

قاطرجى كατηρτζή, τ. ὀρεοκόμος.

قاطع كατή', ἀ. ὁ κόπτων· κοπτηρός· ὁριστικὸς, τελεσίδικος. قرار — ἀπόφασις τελεσίδικος. — الطريق ὁ κόπτων τὸν δρόμον, λῃστής.

قاطن كατήν, ἀ. ὁ κατοικῶν· κάτοικος τόπου τινός.

قاطون كατούν, ἀ. ἀμμωνιακὸν ἅλας (χημ.).

قاع كά', ἀ. πεδιάς.

قاعة كаάт, ἀ. ἔρημος εὐρεῖα· προαύλιον οἰκίας. [θιδρύων.

قاعد كаήδ, ἀ. ὁ καθίζων, ἐγκα-

قاعده كаηδέ, ἀ. κανών· ἀξίωμα, ἀρχή, σύστημα· βάσις, κρηπίς. كليه — κανὼν γενικός. بر اوزره — κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ. على — τακτικῶς.

قاعدى كаηδί, ἀ. σχετ. τοῦ προηγ.

قاعله كаηλέ, ἀ. κορυφὴ ὄρους.

قاغشاتمق كаγάτμάκ, τ. προξενεῖν χαύνωσιν.

قاقه لاشمق كаγаμάκ, τ. χαυνοῦσθαι.

قاف كάφ, ἀ. ὄν. τοῦ γράμματος ق

قافله كаφιλέ, ἀ. συνοδία ὁδοιπόρων. سالارى — ἀρχηγὸς συνοδίας.

قافيه كаφιγέ, ἀ. ὁμοιοκαταληξία· ποίημα. سنج — ποιητής. [κτος.

قافيه لى كаφιγελή, τ. ὁμοιοκατάλη-

قاق كάκ, τ. ξηρὸς καρπός.

قاقاو كакάо, ξ. κακάον.

قاقردق كакηрδάκ, τ. τὸ ἐκ τῆς ἀναλύσεως λίπους κρέατος ἀπομένον τραγανιστόν· λιποδόχη.

قاقردى كакηрδή, τ. κρότος ξηρός.

قاقشدرمق كакησδηρμάκ, τ. γρονθοκοπεῖν. [λονικεῖν.

قاقشمق كакησμάκ, τ. ἐρίζειν, φι-

قاقله كакουλέ, ἴδε قاقولى كакουλέ.

قاقم كакούμ, ἀ. λευκοΐκτίς (ζ.).

قاقمق كакμάκ, τ. κρούειν· ἐμπήγειν. — قپوى κρούειν τὴν θύραν. — باشه ἐπιπλήττειν.

قاقمقلق كакμакλήκ, τ. κροῦσις· ἔμπηξις.

قاقه كакμά, τ. ἀνάγλυφον· ἐμπεπηγώς· κτύπημα· τορεία.

قاقولى كакουλέ, τ. ἄμωμον (ἄρωμ.). سى — چين καρδάμωμον. — كوچك ἔκλειγμα (φαρμ.).

قاقه لاشمق كакαλаσμάκ, τ. διαφθείρεσθαι.

قالقيمق كاكنماك، τ. παροργίζεσθαι· κακίζειν.

قاك كاكى، τ. τροχός. ل — ἅμαξα δίτροχος.

قاكرمق كانىرماك، τ. κάμπτειν πρὸς θραῦσιν· ἀποσπᾶν· μυκᾶσθαι.

قال قيل و كال، ἀ. λέξις، λόγος. — ἔρις، φιλονικία.

قال كال، τ. ἀνάλυσις (μετάλλου)· ἀνίδρωσις· καθαρισμός. اوچانى — χωνεία· χώνη.

قالاً كالەن، ἀ. προφορικῶς. وقلباً — ψυχῇ τε καὶ σώματι.

قالاق كالاق، τ. μυκτὴρ ζώου.

قالاى كالاغى، τ. κασσίτερος. اوى — καλία (φ.). يصمق — ὑβρίζειν.

قالايجى كالايجى، τ. γανωτής.

قالايلامق كالايلامق، τ. γανοῦν، κασσιτεροῦν.

قالب كالىپ، τ. πρότυπον· χυτήρ. دوكمك — ἀποτυποῦν. صابون — μία πλὰξ σαπωνίου. پنير — σχῆμα τυροῦ. [πατεών.

قالجى كالوپتۇ، τ. χύτης ἀ-

قالبلامق كاليپلامق، τ. προτυποῦν، πλάσσειν.

قالبور كالپوُر، τ. κ. κόσκινον.

قالبورلامق كالپوُرلامق، τ. κοσκινίζειν· ἐξακριβοῦσθαι.

قالبورلانمق كالپوُرلانمق، τ. κοσκινίζεσθαι· ἐξακριβοῦσθαι.

قالپاق كالپاق، τ. πῖλος، κάλυμμα

قالچاق كالچاق، καὶ [κεφαλῆς.

قالچه كالچه، τ. μύων (ἀνατ.)· κνήμη (ἀνατ.)· πυγή (ἀνατ.).

قالچين كالچين، τ. περισκέλιον.

قالدرم كالدىرم، τ. λιθόστρωτον.

قالدرمجى كالدىرمجى، τ. λιθοστρώτης.

قالدرمق كالدىرماك، τ. ἀνυψοῦν، ἐξαίρειν· ὑποφέρειν· βαστάζειν· ἀκυροῦν· ἀφυπνίζειν. ال — τύπτειν· δέεσθαι. — طبانى φεύγειν.

قالسقه كالسقه، τ. φορεῖον.

قالغ كالى، ἀ. ἐκριζῶν، ἀποσπῶν.

قالفات كالفات، τ. πάκτωσις، πίσσωσις، κ. καλαφάτισμα. [σοῦν.

قالفاتلامق كالفاتلامق، τ. πισ-

قالفه كالفه، ἴδε قلفه كالفه.

قالقان كالقان، τ. ἀσπίς. بالغى — σύαξ (ἰχθ.).

قالقمق كالقماق، τ. ἐξανίστασθαι· βάλλειν ἐν νῷ· ἐξεγείρεσθαι، σηκόνεσθαι.

قالقيمق كالقيماق، τ. ἐγείρεσθαι· παρέρχεσθαι. — يتاقدن ἐγείρεσθαι τῆς κλίνης. — خسته لقدن θεραπεύεσθαι.

قالقيمق كالقيماق، τ. ἀποκαθιστάναι.

قالقيمق كالقيماق، τ. πηδᾶν.

قالمار كالمار، ξ. τευθίς، κ. καλαμάριον (ἰχθ.).

قالمق كالماق، τ. μένειν. — آز μικροῦ δεῖν. — يانه μένειν ἀτιμώρητον. — بكا قالسه τὸ κατ' ἐμέ. — ده قالدىكه ἐνῷ، ἀπ' ἐναντίας.

قالوش كالوش، ξ. πηλοβατίς.

قاله كالە، τ. μεῖον، ἧττον، πρό. — اوچ كون πρὸ τριῶν ἡμερῶν. — چاريك μεῖον τετάρτου.

قالى كالى، ἴδε قلى كالى.

قالچه كالىچه، τ. τάπης.

قاليق كالىق، τ. ἐλλιπής· ἀτέλεια· ἔλλειμμα.

قالين كالىن، τ. παχύς، χονδρός· ἀγροῖκος.

قالينجه كالينجه، τ. ἀρκετὰ παχύς.

قالينلامق كالينلامق، τ. παχύνειν

قالينلاشمق كالينلاشمق، καὶ

قالينلامق كالينلامق، τ. γίνεσθαι παχύς، μεταφορικῶς· γίνεσθαι ἀγροῖκος.

قالينلق كالينلىق، τ. παχύτης· πάχος

قاليون كاليون، ξ. πλοῖον πολεμικὸν τῆς γραμμῆς.

قاليونجى كاليونجى، τ. ναύτης πλοίου πολεμικοῦ ἀξιόχρεος τίτλος ἀξιωματικοῦ τῶν Γενιτσάρων.

قاليه كالىه، τ. μοσχογαλῆ (ζ.).

قاليه كالىه، τ. σόδα.

قاما كاما، ἴδε قامه كامه.

قاماشدرمق كاماشدىرماك، τ. ἐκθαμβοῦν. [αἱμωδιᾶν.

قاماشمق كاماشماك، τ. θαμβοῦσθαι· κυφότης.

قامبور كامبوُر، τ. ὑβός، κυφός·

قامبورلق كامبوُرلوُك، τ. κυφότης.

قامبيالى كامبيالى، ξ. συναλλαγματικὴ

قامبيو كامبيو، ξ. κόλλυβος· ἀνταλλαγή.

قامت كامەت، ἀ. ἀνάστημα.

قامچى كامچى، τ. μάστιξ. چالمق — καὶ

قامچيلامق كامچيلامق، τ. μαστιγοῦν. [ἀτμοπλοίου.

قامروت كامبوُت، ξ. θαλαμηπόλος

قامره كامبرە، ξ. αἴθουσα، θάλαμος (πλοίου).

قامش كامىش، τ. κάλαμος (φ.). — شكر κάλαμος ὁ ἰνδικός. — حلواسى بيرامى σκηνοπηγία. — زخارپاستەلك كەكىنا (φαρμ.).

قامشجق كامشجىق، τ. καλάμιον.

قامشلق كامشلىق، τ. καλαμών.

قامع كامع، ἀ. ὁ ταπεινῶν، καταβάλλων· ὁ ἀφανίζων.

قاملیا کامیلیا, ξ. καμήλιον (φ.).
قامو کامو, τ. ὅλος, ὅλοι· τὸ ὅλον, ἡ ὁλότης. [γος.
قاموس کاموس, ὰ. ὠκεανός· πέλα-
قامه کάμα, τ. ἀκινάκης.
قان κάν, τ. αἷμα. قلق آ — φλεβοτομεῖν. آلدیرمق — φλεβοτομεῖσθαι. قیغ — φονεύειν. ﻩ — کیرمك φονεύειν, μεταφρ. γίνεσθαι αἴτιος βλάβης. ﻩر — قیغ καταπονεῖσθαι, κατακουράζεσθαι. سورمه سی — δυσεντερία (παθ.). طاشی — αἱματίτης (λίθ.). قوروجان — μανδραγόρας (φ.). قوصمق — αἱματοπτύειν, ἐμεῖν αἷμα. آلیجی — φλεβοτόμος. دوکیجی — αἱμοβόρος. آلمه — φλεβοτομία. ی ایصیجاق — εὐπροσήγορος.
قانپه καναπέ, ξ. ἀνάκλιντρον.
قانارە καναρέ, τ. σφαγεῖον.
قانامق καναμάκ, τ. αἱμάσσειν.
قانبور καπούρ, ἴδε قامبور καμπούρ.
قانت κανίτ, ὰ. εὐλαβής.
قانتارمه καντάρμα, τ. ῥυτὴρ, φορβειά
قانتین κανιτίν, πλ. τοῦ قانت .
قانچق κανθίζ, τ. ζῷον θηλυκόν· σκύλα· μεταφρ. προδότης.
قانچه κάνδζα, τ. ἁρπάγη. ی — آلمق καὶ
قانچلامق κανδζαλαμάκ, τ. διάττεσθαι διὰ τῆς ἁρπάγης· κρεμᾶν· ἀναρριχᾶσθαι.
قانچیق κανδζίκ, ἴδε قانچق κανδζήκ.
قانچیلاریه کانταηλαρία, ξ. προξενεῖον
قاندرمق κανδηρμάκ, τ. καταπείθειν· μεταφρ. ἀπατᾶν.
قاندری κανδερί, τ. θρύον (φ.).
قانده κανδέ, τ. ποῦ; قاندە ایدی ποῦ ἔμεινε; πῶς λοιπόν;
قانص κανής, ὰ. κυνηγός.
قانط κανήτ, ὰ. ἀπηλπισμένος, ἀπεγνωσμένος.
قانع κανή', ὰ. αὐτάρκης· εὐχαριστημένος. اولق — στέργειν.
قانعین κανηΐν, πλ. τοῦ προηγ.
قانغال κανγάλ, τ. στροφεῖον.
قانغرینه κανγρήνα, ἴδε غرینه .
قانقیق κανκημάκ, τ. ἀποσκυβαλίζεσθαι· κράζειν ὁμοῦ.
قانلامق κανλαμάκ, τ. αἱμάσσειν.
قانلی κανλή, τ. αἱματηρός· αἱμοχαρής. قاتل — φονεύς. — لی νέος, νεανίας.
قانمق κανμάκ, τ. καταπαύειν τὴν δίψαν· συναινεῖν.
قانون κανούν, ὰ. νόμος, κανών· κῶδιξ. قیلق — وضع — τιθέναι νόμον. تجارت — ὁ ἐμπορικὸς κῶδιξ. موافق ﻩ — συμφώνως τῷ

νόμῳ. — واضع ال νομοθέτης.
قانون کανούν, ὰ. ψαλτήριον (μουσ. ὄργ.). چالق — παίζειν ψαλτήριον
قانون کανούν, τ. ἀστυνόμος στρα-
قانونلق κανούνεν, ὰ. καὶ [τιωτικός.
قانونجه κανούνδζε, τ. νομίμως, κατὰ νόμον.
قانونجی κανουνδζί, τ. νομοθέτης.
قانونامه κανουν-ναμέ, π. κανονισμός, κῶδιξ. سی — جزا ποινικὸς κῶδιξ.
قانونی κανουνί, ὰ. νομοθέτης· νόμιμος. — ال ὁ νομοθέτης (ἐπώνυμον τοῦ Σουλτὰν Σουλεϊμὰν Α' τοῦ Μεγαλοπρεποῦς).
قانیچه κανεβίτσα, ξ. στήμων.
قانه κανά, τ. ἐν τῇ φράσει: — — χορταστικά [ρος;
قانی κανί, τ. ποῦ; εἰς ποῖον μέ-
قانیقمق κανικμάκ, τ. κορέννυσθαι.
قاو κάβ, τ. ὕσκα.
قاواط καβάτα, ξ. δοχεῖον, μικρὸς ἢ μέγας κύαθος ξύλινος.
قاواق καβάκ, ἴδε قواق καβάκ.
قاورامق καβραμάκ, τ. δράττεσθαι· μεταφρ. παραδέχεσθαι.
قاورلق καβρουλμάκ, τ. φρύγεσθαι· μεταφρ. πάσχειν.
قاورماج καβιρμάδζ, τ. σῖτος περφρυγμένος.
قاورمق καβουρμάκ, τ. φρύγειν· μεταφρ. ψήνειν.
قاورمه καβουρμά, τ. φρυκτόν· φρυκτὸς, περιωπτημένος.
قاوشدرمق καβουστουρμάκ, τ. γίνεσθαι αἴτιος συνενώσεώς τινων.
قاوشمق καβουσμάκ, τ. συναντᾶσθαι· συνέρχεσθαι.
قاوشمه καβουσμά, τ. συνάντησις, συνέντευξις.
قاوق καβούκ, τ. κάλυμμα κεφαλῆς· ἀκροβυστία (ἀνατ.). صالامق — κινεῖν τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς· μεταφρ. κατανεύειν, παραδέχεσθαι, κολακεύειν.
قاولاق καβλάκ, τ. ξεφλουδισμένος, ἐκλελεπισμένος.
قاولامق καβλαμάκ, τ. ξεφλουδίζεσθαι, ἐκλεπίζεσθαι. [τρον.
قاون کαούν, τ. πέπων. ی — آغاجی κί-
قاهر καχίρ, ὰ. ὁ ὑποτάσσων διὰ τῆς ἰσχύος. سی — ἀσκληπιάς (φ.).
قاهی καχί, ὰ. ὀξύθυμος· ὑπερήφανος.
قیا καγιά, ἴδε قیا καγιά.
قیاغان καγιαγάν, τ. σχιστόλιθος.
قیاق καϊπάκ, τ. ὀλισθηρός.
قیقمق καϊπμάκ, τ. ὀλισθαίνειν.
قیراق καϊδηράκ, τ. δίσκος, κ. ἀμάδα.

قايمه‌لايمق كاڤيدهرتماق، ت. دى' اللوى پويئين تينا اولسيثاينين.

قايمرمق كاڤيدهرماق، ت. پويئين اولسيثاينين. [خشتى.

قايمره كاڤيدهرما، ت. كلسيس ايلاريه

قايرى كاغير، ت. سوپوس اممو ين تو ستوماتى پوتامو.

قايرلق كاڤيرهلماق، ت. پيريثالپيسثاى، بوهثيڤيسثاى.

قايرمق كاڤيرماق، ت. فرونتيزين· پيريپويئيسثاى، بوهثيڤين.

قايسى كاڤيسى، ت. بيرووكوكون تو گلوكوپورهنون.

قايش كاڤيش، ت. ايماس، تيلاموون· اولسيثيما· ڤلكيثيريستير. ى — قلچ ڤيفيستير. ليك — كوراكيسموس. قيرلان — اونونيس (فى.).

قايغانه كاڤيغانا، ت. سفوريگاتون.

قايغو كاڤيغو، ت. مبريمنا، فرونتيس· لوپي، اثوميا.

قايغورمق كاڤيغورماق، ايڤه قايرمق .

قايق كاڤيك، ت. اكاتيون، پلويداريون. قيچى — پروبولیس. [بوسخوس.

قايقچى كاڤيكچى، ت. پوربوبيوس، لاعبوس.

قايقيلق كاڤيكچيلیك، ت. تو ابپاگگيلما تو پوربوبيوس.

قايقانه كاڤيكچانى، ت. مبروس، ابن وو انبلكونتاى تا اكاتيا.

قايماق كاڤيماك، ت. پيثاس، انثوگالا. طاشى — الاباستروس (لیث.).

قائماقلايماق كاڤيماكلانيماك، ت. سخيماتيزين پيثاس.

قايماق كاڤيماك، ت. اولسيثاينين.

قاين كاڤين، ت. گونايكاذيلفوس. — ايل كاڤ پدر — پينثيروس. ايل — كاڤ والده — پينثيرا. قاينايل — فراگكوسوكي (فى.).

قاين كاڤين، ت. كاڤ قاينج — فيگوس(فى.).

قاينامق كاڤيناتماك، ت. پويئين زيين.

قاينارجه كاڤيناربزا، ت. پيگي ثيرموو مبتالليكوو وداتوس.

قاينامق كاڤيناڤماك، ت.سوگكوللاسثاى· سومفونيين.

قاينامق كاڤيناماك، ت. ي تون مبتاللون سوگكولليسيس(تيخن.)· داثروسيس· پيگي· پوگي (انات.).

قاينامق كاڤيناماك، ت. ڤسين، بيراسين، كوللاسين· پسيين.

قائد كاڤيد، ا. ايگيمون، اوديگوس· اركيستراتيگوس.

قائل كاڤيل، ا. اوميلون· اوناينون، سوگكاتاتيثيمينوس. — قولق سوگكاتاتيثيناى.

قائلمك كاڤيلين، ا. لوگو، لیگون.

قائم كاڤيم، ا. اوپي پودون ايستاميناوس، اوثيوس ايستاميناوس· ستاثيروس، ديركيس. قاينم الزاويه — اوثوگونيون. قائمه زاويه اوثي گونيا (گيوم.).

قائمن كاڤيمين، ا. اوثيوس، كاثيتوس.

قائمقام كاڤيماكام، ا. توپوتيريتيس· انتيستراتيگوس· اوپودييكيتيس.

قائمقاملق كاڤيماكاملیك، ت. باثموس ي اوپيريسيا تووْ قائمقام كاڤيماكام· توپوتيريتيا.

قائمه كاڤيمي، ثيلى. تووْ قلم كاڤيما.

قائمه كاڤيمي، ا. ڤوللون بيبليوو ي انگرافوو· ابيستولي.

قائمه كاڤيمي، ت. خارتونوميسما.

قب كيپ، ايدى قب كيپ.

قبه كيپا، پ. ابندوما· افيستريس، كاندوس.

قبه كاپا، ت. خوندروس· كوينوس. — ادم — انثروپوس اگريويكوس — صقال پوغون باثوس. داى — كومپاستيس. صبا — پاكيس، خوندروس· خوندرون. وجو — ميديكي پوا (فى.).

قباب كيپاپ، پلى. تووْ قب كوپپي.

قباجه كاپاتزي، ت. خوندروييذون، اگرويكوس.

قباچه كاپاتزي، پ. خيتونيسكوس.

قباح كيپاخ، پلى. تووْ قبح كاپيخ.

قباحت كاپاخات، ا. اماثتيما. اكلك — كاكى الشلك — اماثتانين.

قباحتسز كاپاخاتسيز، ت. اثوون، انيفثينوس.

قباحتلى كاپاخاتلي، ت. اگليماتياس، ابنوخوس.

قباحى كوپاخي، پلى. تووْ قبح .

قبارمق كاپاثماك، ت. اكسوگكووسثاى· پويئين اوپيريفانيفيسثاى.

قبارجق كاپاردزيك، ت. ويدیما، فليكتاينا (پاث.)· پومفوليكس.

قبارديجى كاپاردیدزي، ت. اكدوريوس.

قبارمق كاپارماك، ت. اكسوگكووسثاى· اوپيريفانيفيسثاى.

قبارمه كاپارما، ت. انافليفون· ابپارسيس.

قباره كاپاري، ت. ومفاليون.

قباريق كاپاريك، ت. وگكوذيس.

قباطى كيپاتي، پلى. تووْ قبط .

قباع كيپا'، ا. اسثما (پاثول.).

قباق كاپاك، ت. كولوكينثي (فى.).

قبال كيپال، ا. انتيپاراثيسيس ايگگرافوو. [نيسثاى.

قبالشمق كاپالاسماك، ت. خوندرولیثوس.

قبالق كاپالیك، ت. تو خوندروييذيس· اگرويكيا.

قبالمق كاپالاماك، ت. پولين سوتيريون. [موسيونيا.

قبالمه كاپالي، ا. ايكميسثوسيس· ثيليازو.

قبالمه كيپالي، ا. مايفوتيكي.

قبان كاپان، ا. ميگالي تروتانى.

قبانج كاپاني، پلى. تووْ قبنه .

قبائل كاپايل، پلى. تووْ قبيله كاپيلي.

قبب كوپپي، پلى. تووْ قبه كوپپي.

قبج كوپي، ا. دوسفيميا، اسخيميا.

قبحيات كوپخيگيات، پلى. تووْ قبحيه .

قبر κάπρ, ἀ. τάφος, μνῆμα.
قبرستان καπριστάν, καὶ
قبرکاه καπρικιάχ, π. νεκροταφεῖον.
قبس κήπς, ἀ ἡ ἀσχὴ παντὸς πράγματος· διδασκαλία.
قبس καπές, ἀ. δᾳς, φλόξ, τὸ διδάσκειν ἢ διδάσκεσθαι (ἐπιστήμην). [δακτύλων.
قبص κάπς, ἀ. τὸ τρώγειν διὰ τῶν
قبض κάπζ, ἀ. τὸ λαμβάνειν, ἅπτεσθαι· τὸ κατέχειν· δυσκοιλιότης. [ταμίας.
قبضال καπζημάλ, ἀ. εἰςπράκτωρ,
قبضه καπζά, ἀ. λαβή (ξίφους)· δραγμή. سيف — ἡ λαβὴ ξίφους.
قبط κάπτ, ἀ. τὸ συλλέγειν τι διὰ τῆς χειρός.
قبط κήπτ, ἀ. κάτοικος τῆς ἀρχαίας Αἰγύπτου, Κόπτης.
قبطی κηπτή, ἀ. Αἰγύπτιος· Κόπτης· Αἰθίωψ· Ἀθίγγανος.
قبطیان κηπτηγιάν, πλ. τοῦ πρ.
قبقاب καπκάπ, ἀ. κοιλία (ἀνατ.).
قبل κάπλ, ἀ. πρὸ, πρότερον. الزوال — πρὸ μεσημβρίας. الوصول — πρὸ τῆς ἀφίξεως. الغروب — πρὸ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου. طلوع الشمس — πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου. الوفات — πρὸ τοῦ θανάτου. — الوقوع πρὸ τῆς ἐκβάσεως. — الوقت προώρως. — ما τὸ προηγούμενον. المسيح — πρὸ Χριστοῦ. هذا — πρὸ τούτου.
قبل κηπέλ, ἀ. παρουσία· μέρος. من — ἐκ μέρους τοῦ . . .
قبلتین κηπλετέϊν, δυϊκ. τοῦ ἑπομ., τὰ δύο τεμένη, τὸ τῆς Μέκκας καὶ τὸ τῆς Ἱερουσαλήμ.
قبله κηπλέ, ἀ. τέμενος τῆς Μέκκας· τὸ μέρος, πρὸς ὃ προσευχόμενος ὁ Μουσουλμᾶνος ἔχει ἐστραμμένον τὸ πρόσωπον· Νότος· νότιος ἄνεμος. — اهل Μωαμεθανός. علم — τὸ ἀντικείμενον τῶν βλεμμάτων τοῦ κόσμου, ὁ προφήτης Μωάμεθ· ὁ Σουλτᾶνος.
قبله کوپلé, ἀ. φιλεῖν· φίλημα.
قبله کپلهنامé, καὶ
قبله کپلهنومá, π. πυξίς.
قبوح کپوύχ, ἀ. δυσειδὴς· ἄσχημος.
قبور کουπούρ, πλ. τοῦ قبر κάπρ.
قبور کουπούρ, ἴδε قوبور κουπούρ.
قبورغه کپουργά, ἴδε قابورغه .
قبوق کپούκ, ἴδε قابوق καπούκ.
قبول καπούλ, ἀ. ἀποδοχή, παραδοχή. — عدم ἀποποίησις, ἄρνησις. مدر — μοὶ εἶναι παραδεκτόν.

قبول کپουλί, ἀ. παραδεκτός.
قبولیت کپουλιγέτ, ἀ. παραδοχή, συγκατάθεσις.
قبه κουππέ, ἀ. θόλος, ἁψίς.
قبه کوππελή, τ. θολωτός· θολοειδής.
قبیح καπήχ, ἀ. δυσειδής, ἄσχημος, φαῦλος. المنظر — δυσειδὴς τὴν ὄψιν.
قبیحه καπιχά, θηλ. τοῦ προηγ.
قبیل καπίλ, ἀ. εἶδος, τάξις, κατηγορία· αἰτία.
قبیله καπιλέ, ἀ. φυλή.
قپ κήπ, καὶ κάπ, τ. ὅλως. — قره κατάμαυρος. قرمزی — ὁλοκόκκινος. [ρικλείειν.
قپاتمق καπατμάκ, τ. κλείειν, πε-
قپاتمه καπατμά, τ. κλειστός· ἑταίρα.
قپاروز καπαρόζ, τ. κέρδος παράνομον.
قپاق καπάκ, τ. πῶμα· κάλυμμα· πλοῖον γραμμῆς· προσωπίς. دیز قپاغی ἐπιγονίς (ἀνατ.). کوز قپاغی βλέφαρον (ἀνατ.). قپاغی آچمق δραπετεύειν· ἐπαναπαύεσθαι.
قپالی καπαλή, τ. κεκαλυμμένος· ἀσαφής.
قپامق καπαμάκ, τ. περικλείειν· καλύπτειν. — کوز κλείειν τὰ ὄμματα.
قپامه καπαμά, τ. πνικτόν, πστουφᾶτον (φαγητόν).
قپان καπάν, τ. παγίς· ἀγορά.
قپان καπάν, τ. ὁ ἁρπάζων. — مير — μαγνήτης. ۴ — — ὅποιος πρωταρπάζῃ.
قپان καπάν, ἴδε قپان καπάν.
قپانچه καπάντά, τ. μυάγρα· παγίς (ἐν γένει).
قپانمق καπανμάκ, τ. περ κλείεσθαι· φράττεσθαι.
قپانیقه καπανίτά, τ. κατωνάκη ἑορτάσιμος.
قپانیق καπανήκ, τ. κεκλεισμένος· ἀσαφής· συννεφώδης.
قپاندمق καπηρδαμάκ, τ. μετακινεῖν τι.
قپانمق καπηρδανμάκ, τ. κινεῖσθαι.
قپاندی καπηρδή, τ. κίνησις.
قپق κηπήκ, τ. βλεφαρίζων· (ὀφθαλμὸς) ἡμίκλειστος.
قپلامق καπλαμάκ, ἴδε قپلامق .
قپلان καπλάν, τ. τίγρις (ζ.).
قپلانغه καπλοὺ-πταγά, τ. χελώνη. سی — هند χέλυς, ἐμύς (ὀστρ.).
قپلیغه καπλήδζα, ἴδε قپلیغه .
قپمه κηπμάκ, τ. ἐν τῇ φράσει: — کوز ἀνοιγοκλείειν τοὺς ὀφθαλμούς, νεύειν, κ. παίζειν τὰ μάτια.

قد κάδ، ἀ. ἀνάστημα. اوزون — ἀνάστημα κομψόν.

قداح κηδάχ، πλ. τοῦ قدح κήδχ.

قداحت κηδαχάτ، ἀ. ἡ τέχνη τοῦ κατασκευάζειν ἢ πωλεῖν ποτήρια.

قداحه καδδαχά، ἀ. πυρίτης (λίθος).

قدام κουδδάμ، ἀ. ἐμπρός، ἐνώπιον.

قدام کουδδάμ. πλ. τοῦ قدم καδήμ.

قدامت καδαμέτ، ἀ. ἀρχαιότης.

قدامی κουδαμί، ἀ. προϋπάρχων.

قدد κηδδέ، ἀ. τύπος، παράδειγμα.

قدح κάδχ، ἀ. ἔλεγχος، ἐπιτίμησις.

قدح καδάχ، κ. καδέχ، ἀ. ποτήριον· κύλιξ. — نرجس νάρκισσος (φ.).

قدحچه καδαχτσέ، π. παρακάλυξ (β.).

قدر κάδρ، ἀ. ἀξία، τιμή· ἰσχύς· ἱκανότης، ὑπόληψις. — عظیم ال καὶ — عالی ἔξοχος، μεγάτιμος. — کیجه سی καὶ — لیلة ال ἡ νὺξ τῆς δυνάμεως، ἡ 27 τοῦ μηνὸς Ῥαμαζάν. — بلمك ἐκτιμᾶν. — زیاده αὐξηθεὶς ἡ ὑπόληψις καὶ ἡ τιμὴ αὐτοῦ.

قدر κάδηρ، ἀ. ἡ μοῖρα. الهی — ἡ θεία Πρόνοια.

قدر καδάρ، τ. ποσόν، ἀριθμός· κατὰ μέχρι. — و ὁπόσον؛ و — وقته μέχρι πότε؛ — و τόσον. — شمدی μέχρι τοῦδε.

— استدیکی ὅσον θελήσῃ. مم لازم
— اولدیغی ὅσον χρειάζεται. ممکن
— اولدیغی κατὰ τὸ δυνατόν. شو
— ἐάν περ, ἀρκεῖ μόνον ἵνα... ک

قدو κήδρ, ἀ. λέβης, χύτρα. Πλ.

قدور κουδούρ καὶ اقدار ἀκδάρ.

قدرت κουδρέτ, ἀ. δύναμις, ἰσχύς· ἱκανότης· μεταφρ. εὐπορία. — مطلقه ἡ παντοδυναμία. — یدِ ἡ παντοδύναμος χεὶρ (Θεοῦ). — الهیه ἡ θεία Πρόνοια. — حلواسی ἁραμελί (φαρμ.). — یوق δὲν δύναμαι. — ی واردر εἶναι εἰς θέσιν νά . . . — دو καὶ — دی ἰσχυρός. [ἀνίκανος.

قدرتسز κουδρετσήζ, τ. ἀδύνατος·

قدرتسزلك κουδρετσηζλίκ, τ. ἀδυναμία· ἀνικανότης.

قدرتلو κουδρετλού, τ. κραταιός.

قدرتلی κουδρετλή, τ. δυνάμενος· εὐπορῶν.

قدردان καδρδάν, καὶ

قدرشناس καδρσινάς, π. ὁ ἐκτιμῶν τὴν ἀξίαν. [τὴν ἀξίαν.

قدرشناسی καδρσινασί, π. ἐκτιμᾶν

قدرغه καδήργα, ἴδε غدلغه .

قدریل καδρίλ, ξ. τετράχορος.

قدس κούδς, κουδούς, ἀ. ἁγιότης, ἁγνότης. — شریف Ἱερουσαλήμ.

قدسه κάδδεσε, ἀ. ἁγιάζοι (ὁ Θεός). — κούδδισε, εἴη ἡγιασμένος. الله سره — ἁγιάζοι ὁ Θεὸς τὸν τάφον αὐτοῦ. سره — ἁγιασθείη ὁ τάφος αὐτοῦ.

قدسلی κουδουσλή, τ. καὶ

قدسی κουδσί, ἀ. ἅγιος, θεῖος.

قدسیان κουδσιάν, π. πλ. ἄγγελοι.

قدسیت κουδσιγέτ, ἀ. ἁγιότης.

قدقلاق κηδηκλατμάκ, καὶ [ζειν.

قدقلاق κηδηκλαμάκ, τ. γαργαλί-

قدقلاق κηδηκλανμακ, τ. γαργαλίζεσθαι.

قدم καδέμ, ἀ. ποὺς, βῆμα· μεταφορ. καλὸς οἰωνός. باصمق — καὶ كچمك — وضع πατεῖν, εἰσέρχεσθαι. — ثابت σταθερὸς, εὐσταθής, μόνιμος. مبارك الله — ἐλεῖ ὁ Θεὸς εὐλογοίη τὰ διαβήματά σου.

قدم κηδέμ, ἀ. πρωτοκαθεδρία· ἀρχαιότης· τὸ εἶναι ἄναρχον (ἰδιότης τοῦ Θεοῦ).

قدمًا κήδεμεν, ἀ. διὰ πρωτοκαθεδρίας, ἱεραρχικῶς.

قدماء κουδεμά, πλ. τοῦ قدم .

قدمان κηδμάν, ἀ. ἄφιξις, ἔλευσις.

قدمپوسی καδεμ-πουσί, π. τὸ ποδοφίλημα.

قدمسز καδεμσήζ, τ. ἀπαίσιος.

قدملی καδεμλή, τ. αἴσιος.

قدمه καδεμέ, ἀ. βαθμίς.

قدمنه καδεμ-νίχ, π. ὁ πατῶν.

قدمناده καδεμ-νιχαδέ, π. ὁ πατήσας

قدمیت κηδεμιγέτ, ἀ. πρωτοκαθεδρία, ὑπεροχή. [μα.

قدوت κηδβέτ, ἀ. τύπος, παράδειγ-

قدوج κουδούχ, πλ. τοῦ قدم .

قدور κουδούρ, πλ. τοῦ قدر κήδρ.

قدورمش κουδουρμούς, τ. λυσσῶν, λυσσώδης.

قدورمق κουδουρμάκ, τ. λυσσᾶν.

قدوز κουδούζ, τ. καὶ علق — λύσσα (παθ.). اوق — ἀσκληπιάς (φ.). یوجی — μυλαβρίς (ἔντ.).

قدوس κουδδούς, ἀ. ὁ Πανάγιος (Θεός).

قدوم κουδούμ, ἀ. ἔλευσις, ἄφιξις.

قدومیه κουδουμιγέ, ἀ. δῶρα, ἃ προσφέρουσιν οἱ κάτοικοι πρὸς ἔνδειξιν ἀφοσιώσεως ἐπὶ τῇ εἰς τὴν χώραν αὐτῶν ἀφίξει τοῦ ἰδίου ἡγεμόνος.

قدید καδίδ, ἀ. ξηρὸς, λίαν ἰσχνός· κρέας ταριχευτόν. [νός.

قدیر καδίρ, ἀ. Παντοδύναμος· ἱκα-

قدیفه κατηφέ, ἴδε قطیفه κατηφέ.

قدیم καδίμ, ἀ. προαιώνιος, ἄναρχος (Θεός)· ἀρχαῖος. — من ال καὶ — از ἀρχῆθεν, ἀνέκαθεν.

قدیمًا καδίμεν, ἀ. τὸ πάλαι.

قدیمی καδιμί, ἀ. ἀρχαῖος· ἀρχικός.

قذر καζέρ, ἀ. ἀκαθαρσία.

قذر καζήρ, ἀ. ἀκάθαρτος.

قذع κάζ', ἀ. λόγος ἄσεμνος.

قذف κάζφ, ἀ. τὸ συκοφαντεῖν γυναῖκα. — حد ἡ νόμιμος τιμωρία συκοφαντοῦντος γυναῖκα.

قزغه κουζφέ, ἀ. κορυφὴ ὄρους ἐντομαὶ δάσους. زهر —ἥβη (ἀνατ.)

قزغون κουζούρ, ἀ. γυνὴ ἐγκρατής, σώφρων· δύστροπος.

قزیفه καζιφέ, ἀ. βλῆμα (μηχ.).

قر κάρρ, ἀ. ἐφησυχάζειν τὸ χύνειν ὕδωρ που· λέγειν εἰς τὸ οὖς. — یوم ال ἡ ἐπιοῦσα τῆς ἑορτῆς τοῦ Κουρπάν-Βαϊράμ.

قر κήρ, ἴδε قیر κήρ.

قراء κουρά, πλ. τοῦ قری καριγέ.

قراء کورّا, πλ. τοῦ قری καρί.

قرابت καραπέτ, ἀ. συγγένεια· γειτνίασις.

قرابین καραπίν, πλ. τοῦ قربان .

قرابینه καραπίνα, ξ. καραβίνα, κ. τρομπόνι.

قراجه καραδζά, τ. δορκάς (ζ.).

قراح καράχ, ἀ. ὕδωρ διαυγές.

قراد κουράδ, ἀ. κρότων (ἔντ.).

قرار καράρ, ἀ. κατάστασις ἤρεμος· μονιμότης, εὐστάθεια· ἀπόφασις· κατοικία· συμφωνία.

ويرمك — ἀποφασίζειν. بولق — κατοικεῖν· ἀναπαύεσθαι. دده — ἀποφασιτθείς. اوزرنده — ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ. اطرافنده — περί. — دوزه كچكلاسمش. — ابدى μόνιμος· ἀναλλοίωτος. — ابدى ἀσταθής· εὐμετάβλητος. شوكت — κραταιός. — معدلت δίκαιος, εὐθύδικος. قرار — προδικαστικὴ ἀπόφασις. قطعى — τελεσίδικος ἀπόφασις. — دائرك ἡ οἰκία τῆς μονιμότητος, ἡ μέλλουσα ζωή.

قرارمق καραρτμάκ, τ. μελαίνειν· μεταφορικῶς : καταισχύνειν.

قرارى καραρτή, τ. μελανότης· σκότος.

قراز κουράζ, πλ. τοῦ حرز κουρχά.

قرارداد καραρδάδ, καὶ

قراردده καραρδαδέ, καὶ

قرارداشت καραρδάστ, π. (ἐν συνθ.) ἀποφασισμένος, ὡρισμένος.

قرارسز καρασζίζ, τ. ἀσταθής, εὐμετάβλητος.

قرارسزلق καρασζλήκ, τ. ἀστάθεια. [ριον.

قرارگاه καραργκιάχ, π. ἡσυχαστήقرارگير καραργκίρ, π. ἀποφασισμένος. [συμφωνεῖν.

قرارلاشدرمق καραρλασδμάκ, τ. ἀποφασίζεσθαι· συμφωνεῖν.

قرارلامق καραρλαμάκ, τ. ἀποφασίζειν. [νος.

قرارلو καραρλή, τ. ἀποφασισμέ-

قرارمق καραρμάκ, τ. μελαίνεσθαι· μεταφρ. αἰσχύνεσθαι.

قراصيا καρασιγιά, ἀ. κεράσιον.

قراض κηράζ, ἑταιρεία ἐμπορική.

قراضه κουραδά, ἀ. ἀποψαλίδιον· περίκομμα.

قراط κηράτ, ἀ. ἴδε قيراط κηράτ.

قراط κηράτ, πλ. τοῦ قرط κούρτ.

قراطيس κηρατής, πλ. τοῦ قرطاس.

قراطيط καρατήτ, πλ. τοῦ قراط.

قراغ κηρά', ἀ. κνύος, κ. κασίδα.

قراغو κηραγού, ἴδε قراغى κηραγή-

قراغول καρα(κ)(γ)όλ, τ. φρουρά, φυλακή. — ى استناد ἀπόσπασμα (στρατ.). — ى دور ἐφοδεία (στρατ.). — ى نظام φυλακὴ στρατιωτική. — سفينه سى φυλακίς (ναῦς).

قراغولجى καρα(κ)(γ)ολτζανέ, τ. ἀστυνομικὸς ἢ στρατιωτικὸς σταθμός.

قراغى κηραγή, τ. πάχνη, στίβη.

قراقل καρανλήκ, τ. σκότος. — ماق νυκτόνειν.

قراقلق καρανληκλή, τ. σκοτεινός.

قراقو καρακιό, π. καὶ

قراقولق καραλουλούκ, ἴδε قراقلق.

قرال κράλ, ξ. βασιλεύς.

قرالتى καραλτή, ἴδε قرارتى.

قرالق καραλήκ, τ. τὸ μέλαν· μεταφορ. σφάλμα, αἰσχύνη.

قراللق κραλλήκ, καὶ

قرالست κηραλιγέτ, τ. βασιλεία· τὸ ἀξίωμα τοῦ βασιλέως.

قرالچه κραλίτσα, τ. βασίλισσα.

قرامان καραμάν, τ. ἄνθρωπος λίαν μελαγχροινός· πρόβατον ἔχον μεγάλην οὐράν.

قرامق καραμούκ, τ. αἴρα, κ. ζιζάνιον(φ.).

قران κηράν, τ. ἐπιδημία· θραύων. — كوكل δυσάρεστος. — صاچ τριχίασις (παθολ.).

قران κηράν, ἀ. προσέγγισις, συνάφεια· βασιλεία· σύνοδος τῶν δύο πλανητῶν Διὸς καὶ Ἀφροδίτης (ἀστρ.). — صاحب μονάρχης, αὐτοκράτωρ.

قرانتينه καραντίνα, ξ. λοιμοκαθαρτήριον· κάθαρσις.

قرانته κηράντα, τ. μεσῆλιξ.

قرانفيل καρανφίλ, ἴδε قرنفيل.

قرانلق καρανλήκ, ἴδε قراقلق.

قراول καραούλ, ἴδε قراغول.

قراوانه καραβάνα, τ. λοπάς(στρατ.).

قراوله καραβέλα, τ. πλοῖον πολεμικόν, πλοῖον τῆς γραμμῆς.

قرائت κηρα'έτ, ἀ. ἀνάγνωσις. — كتابى ἀναγνωσματάριον.

قرائى καραΐν, πλ. τοῦ قرنه καρινέ.

قرب κηρέπ, πλ. τοῦ قرو κηρπά.

قرب كورپ, ἀ. γειτνίασις· συγγένεια. — نده παρ' αὐτῷ.

قربلاق κούρπεν, ἀ. ἐκ τοῦ πλησίον.

قربه κουρεπά, πλ. τοῦ قرب.

قربات κηρεπάτ, πλ. του قرب κηρέπ.

قرباج κηρπάτζ, τ. μάστιξ· μαστίγιον.

قرباچلامق κηρπατζλαμάκ, τ. μαστιγοῦν.

قربان κουρπάν, ἀ. προσέγγισις· συνάφεια· θυσία. — اتمك καὶ — كسمك — θυσιάζειν. — اولمق θυσία γενοίμην, θυσιαζοίμην διὰ σέ. — بيرامى Κουρπὰν Βαϊραμί, ἑορτὴ τῶν θυσιῶν.

قربت κουρπέτ, ἀ. ἐγγύτης· συγγένεια.

قربا κηρπά, ἀ. ἀσκὸς (ὕδατος).

قربيت κουρπιγέτ, ἀ. ἐγγύτης, γειτνίασις.

قرپمق κηρπμάκ, τ. κείρειν, κουρεύειν.

قرپنتى κηρπηντή, τ. ἀποψαλίδιον· περίκομμα.

قرقرة καρπούζ, ἴδε ⸗ καρπούζ.
قرقورة κούρπα, τ. μετεωρισμός (παθ.).
قرطال καρτάλ, τ. ἀετός (πτ.). — شاطی ἀετίτης (λίθ.)
قرقة κάρχ, ἀ. τραῦμα, πληγή.
قرقورة κούρχ, ἀ. τὸ πληγόνειν· πληγή· ὁ ἐκ πληγῆς πόνος.
قرقورخة κουρχά, ἀ. ἕλκος· πληγή. — فحمیه ἀνθράκωσις (παθολ.).
قرقة καρχά, πλ. τοῦ قرقة καρίχ.
قرة κήρδ, ἀ. πίθηκος (ζ.).
قرداش καρδάς, ἴδε قرداش καρινδάς.
قردون κορδόν, ξ. ταινία· ἅλυσις· περιφέρεια.
قرشو καρδού, ἴδε قرشو καρδού.
قرص κούρς, ἀ. ὀσφράδιον· δίσκος (ἀστρ.). شمس — καὶ خورشید — ὁ δίσκος τοῦ ἡλίου. Πλ. اقراص ἀκρὰς καὶ قرص κουρούς.
قرصنه κηρσανέ, ἀ. ἡρύγγιον (φ.).
قرض κάρζ, ἀ. ὀφειλή, δάνειον· ἀπώλεια. قلا — δανείζεσθαι. ویرمك — δανείζειν. شرعی — νόμιμον δάνειον. حسن — δάνειον ἄτοκον.
قرضاً κάρζαν, ἀ. δανεικῶς.
قرط κάρτ, ἀ. τρίφυλλον (φ.).
قرط کوئرت, ἀ. ἐνώτιον.
قرطاس κηρτάς, ἀ. χάρτης. [πώλης.
قرطاسی κηρτασί, ἀ. χάρτινος· χαρτο-

قرطام καρτάμ, τ. δίψακος (φ.).
قرطه κηρετά, πλ. τοῦ قرط کوئرت.
قرع κάρ', ἀ. τὸ κρούειν· κτύπημα.
قرعه κουρ'ά, ἀ. κλῆρος· λαχεῖον. چکمك — κληροῦν.
قرغه καργαέ, ἴδε خرخه.
قرغی κηργήν, ἴδε قیرغی κηργήν.
قرقره κάργα, ἴδε قرقاره κάργα. کستانه — κίσσα (πτ.). سی — κισσῶν [μός.
قرف κήρφ, καὶ
قرفت κηρφέτ, ἀ. φυσικὸν περικάλυμμα, ῥοιοῦ. طیه — κινάμωμον.
قرقیه καρφίτσα, ξ. καρφίς.
قرق κήρκ, ἀ. ἀρχή, καταγωγή· οἰκογένεια· ἔθος.
قرق κήρκ, τ. τεσσαράκοντα. — باغ σκολόπενδρα (ἔντ.). باغ — πιτύα, δι' ἧς πήγνυται τὸ γάλα.
قرقی κηρκή, τ. ἐρρηγμένος, τεθραυσμένος· καταβεβλημένος.
قرقلامق κηρκλαμάκ, τ. παρέρχεσθαι τὰς τεσσαράκοντα ἡμέρας τῆς λοχείας.
قرقلر κηρκλέρ, τ. οἱ τεσσαράκοντα μάρτυρες. قارشمق ⸗ — ἀφανίζεσθαι, γίνεσθαι ἀόρατος, ἀφανής.
قرقلق κηρκλήκ, τ. ῥῆγμα, κάταγμα· κόπωσις.
قرقمق κηρκμάκ, ἴδε قیرقمق κηρμάκ.

قرنتی κηρκηντή, ἴδε قندق ⸗.
قرقنجی κηρκηνδζή, τ. τεσσαρακοστός.
قرندی κηρκηνδή, τ. κουρά· στυππίον τῶν πυροβόλων.
قرق κηρκή, τ. ψαλὶς κουρᾶς.
قرقم κηρκήμ, τ. κουρά.
قرقلانجی κηρλανγκήτς, τ. χελιδών (πτ.). باغی — χελιδονόψαρον. اوی — χελιδόνιον (φ.).
قرملق κηρηλμάκ, ἴδε قیرملق ⸗.
قرمز κηρμήζ, τ. πρινοκόκκιον. — بوجکی ὕσγη (ἔντ.).
قرمزی κηρμηζή, τ. ἐρυθρὸς, κόκκινος. — چوخ κατακόκκινος.
قرمزیلق κηρμηζηλήκ, τ. ἐρυθρότης.
قرمزیجه κηρμηζηδζέ, τ. ἐρυθρωπός.
قرمیلانمق κηρμηλανμάκ, τ. ἐρυθριᾶν. [θρος.
قرمزیمسی κηρμηζημσή, τ. ὑπέρυθρος.
قرمق κηρμάκ, ἴδε قیرمق κηρμάκ.
قرمید κηρμίδ, ἀ. κέραμος.
قرن κάρν, ἀ. κέρας (ζώου)· αἰών· ἀρχηγὸς φυλῆς· ὁμῆλιξ.
قرن کارن, ἴδε قارن کارن.
قرناء κουρενά, πλ. τοῦ قرن کارن.
قرناپیت καρναπίτ, τ. ἀνθοκράμβη.
قرناوال καρναβάλ, ξ. ἀπόκρεως.
قرنباد καρνιπεχάρ, ἴδε قرنپیاز ⸗.
قرنتی κηρηντή, ἴδε قیرنتی ⸗.

قروی καρινδζά, τ. μύρμηξ. — اوسای μυρμηκιά. [μηκιᾶν.
قرقلانجه καρινδζαλανμάκ, τ. μυρ-
قرقلانجه καρινδζαλανμά, τ. μυρμηκίασις (παθ.).
قرداش καρινδάς, κ. καρδάς, τ. ἀδελφός. — زن ἀδελφή. — اوکی καὶ — اوز ἀδελφός. — آخر — ی ἀδελφὸς θετός. — اوز ἀδελφὸς ἀμφιθαλής. — اوکی ἀδελφὸς ἑτεροθαλής. — سود — ی ἀδελφὸς ὁμογάλακτος. قانی — δρακόντιον αἷμα.
قرداشجه καρινδάσδζε, κ. καρδάσδζε, τ. ἀδελφικῶς.
قرداشلق καρινδασλήκ, κ. καρδασλήκ, τ. ἀδελφότης.
قرصه καρινσά, τ. πτερορρύησις.
قرنفل καρενφίλ, ἀ. καρυόφυλλον (φ.)· μοσχοκάρφιον. چای — στατική (φ.).
قرناوال καρναβάλ, ἴδε قرناوال ⸗.
قرنین καρνέϊν, δυϊκ. τοῦ قرن کارن.
قروج κουρούχ, πλ. τοῦ قرج کارچ.
قرود κουρούδ, πλ. τοῦ قرد کیرد.
قروط κουρούτ, πλ. τοῦ قرط کوئرد.
قروق κουρούκ, πλ. τοῦ قرق کیرک.
قروم κουρούμ, ξ. χοίμιον.
قرون κουρούν, πλ. τοῦ قرن کارن.
قرویکوردبی, ἀ. ἀγροτικὸς, χωρικός

قره καρά, τ. γῆ, ξηρά· ἤπειρος, στερεά. ايكى — يه — καὶ چيڤمق — يه — ἀποβιβάζεσθαι. يه اورمق — καὶ يه اوطورمق — يه دوشمك — ἐξοκέλλειν. يه ياشمق — προσεγγίζειν τῇ ξηρᾷ. پوستەسى — ταχυδρομεῖον τῆς ξηρᾶς.

قره καρά, τ. μέλας, μαῦρος· μελανότης. آغاج — πτελέα (φ.). — قاپ καταμαυρος. يوز — χάλκανθον (χημ.). حما — τῦφος (παθ.). جكر — ἦπαρ (ἀνατ.). جله — πρόσθεσις (ἀριθμ.). — چالى θάμνος ῥαμνοειδής. قبط — κολυμβίς (πτ.). قولاق — λύγξ, κ. ῥῆσος (ζ.)· ὁδηγός. قوش — ἀετός (πτ.). ياش — χριστιανὸς κληρικός· στοιχὰς ἡ ἀγρία (φ.). خبر — λυπηρὰ εἴδησις. دكن — ἐχῖνος (φ.). ساقز — ἄσφαλτος. سودا — μελαγχολία (παθ.). — طاوق κόσσυφος (πτ.). صو — ἀμαύρωσις (παθ.). يلين — ἀβρότονον (φ.). لحنه — κράμβη μολανόχρους (φ.). قونجولو — ἐφιάλτης· τέρας φαντασιῶδες, κ. καλικάντζαρος كونلك — στύραξ, κ. μοσχοθυμίαμα. قوربغه — φρῦνος. قيش — βαρὺς χειμών, βαρυχειμωνιά. — يوز μαυροπρόςωπος, κατηῤῥυπωμένος. — يل ἄνεμος βορειοδυτικός. — يلان ὄφις ἀβλαβής. سى — يوز αἰσχύνη.

قره καρρέ, ἀ. ψυχρός· τὸ λέγειν τι εἰς τὸ οὖς· τὸ χέειν ὕδωρ ψυχρόν. — يلا نيڭ ψυχρά.

قره κηρρέ, ἀ. ψῦχος. العين — τὸ ψῦχος τοῦ ὀφθαλμοῦ, δάκρυ.

قره κουρρέ, ἀ. ἱλαρότης.

قره قابينه καραπίνα, ἴδε قرابينه .

قره چه καρατσέ, τ. μελαγχροινός.

قره غول καρα(κ)(γ)όλ, ἴδε قراغول .

قره لق καραλήκ, τ. μελανότης.

قره لامق καραλαμάκ, τ. μελανόνειν (ἐνεργ.). [(παθ.).

قره لانمق καραλανμάκ, τ. μαυρίζειν

قره مان καραμάν, ἴδε قرامان .

قره كورا, πλ. τοῦ قره كاريه.

قريب καρίπ, ἀ. προσεχής· συγγενής. — يوز سنه يه σχεδὸν ἑκατὸν ἔτη. — عن — καὶ عن الزمان

قريباً καρίπεν, ἀ. προσεχῶς, ἐντὸς ὀλίγου. [γένεια.

قريبلك καριπλίκ, τ. ἐγγύτης· συγ-

قريه καριπέ, ἀ. ἀσκίδιον (βοτ.).

قريڭ καρίχ, ἀ. τετραυματισμένος, πληγωμένος.

قريحه καριχά, ἀ. ὕδωρ καθαρόν·

φύσις· χαρακτήρ, διάθεσις· νοῦς· ἀντίληψις· συμπέρασμα. زاد — ὁ ἐκ φυσικοῦ χαρακτῆρος προερχόμενος.

قريو καρίο, ἀ. φαιδρός. العين — εὔθυμος, φαιδρός.

قرين καρίν, ἀ. προσεχής, πλησίον· συνέταιρος· ἴσος. — سۆء κακὸς σύντροφος. قبول — ἀποδεκτός, παραδεκτός. — عزت ἀξιότιμος. — سعادت شوكت κραταιός. — εὐτυχής.

قرين كوريں, ἀ. κερατίδιον.

قرينان καρινάν, δυϊκ. τοῦ قرين .

قرينجه καρινδζά, ἴδε قرنجه قارنيدزا.

قرينه καρινέ, ἀ. σύντροφος· συνδυασμός· συμπερασμός. على — κατὰ συμπερασμόν.

قريه καριέ, ἀ. κώμη, χωρίον.

قز κήζ, ἴδε قيز كچ.

قز كاز, ἀ. μετάξη ἄβραστος.

قزارمق καζαρμάκ, ἴδε قيزارمق .

قزاز καζζάζ, ἀ. μεταξέμπορος· μεταξουργός.

قزازلق καζζαζλήκ, τ. ἡ τέχνη τοῦ μεταξουργοῦ.

قزاق καζάκ, ξ. Κοζᾶκος.

قزاق كچاق κηζάκ, ἴδε قيزاق كچاق.

قزاموق καζαμούκ, ἴδε قيزاموق .

قزان καζάν, ἴδε قزغان كازغان.

قزانج καζάνδζ, τ. κέρδος, ὠφέλεια.

قزانمق καζανμάκ, τ. κερδαίνειν, ὠφελεῖσθαι, ἀποκτᾶν.

قزوزه κουζά, ἀ. ἶρις· σατανᾶς. — قوس ἶρις, οὐράνιον τόξον.

قزچى καζχή, ἀ. ἀρτηρία τῆς ἴριδος τοῦ ὀφθαλμοῦ (ἀνατ.).

قزچيه καζχηγέ, ἀ. γλήνη, κεχρωματισμένη ἶρις (ἀνατ.).

قزدرمق καζδηρμάκ, ἴδε قيزدرمق .

قزغان καζ(γ)άν, τ. λέβης.

قزغانجى καζ γ)ανδζί, τ. χαλκεύς, χαλκουργός.

قزغانجيلك καζ(γ)ανδζιλίκ, τ. χαλκευτική (τέχνη).

قزغن καζγήν, ἴδε قيزغن كچگين.

قزل καζήλ, τ. ἐρυθρός, κόκκινος. — خستەلق اغاج — κλήθρα (φ.). — اغاج صتراكيا (παθ.). — پرق — ἀργεμώνη, εὐπατόριον (φ.).

قزمير καζμίρ, ἴδε قزمير قازمير.

قسام κασσάμ, ὑπερθ. τοῦ قاسم .

قسام κασσάμ, ἀ. διανομεύς, ὑπάλληλος, διανέμων κληρονομίας.

قسامت κασαμέτ, ἀ. τὸ μέρος, ὅπερ λαμβάνει δι' ἑαυτὸν ὁ قسام .

قساوت κασαβέτ, ἀ. ὠμότης, κατήφεια, λύπη. ايكى — καὶ — چكمك καὶ

قساوتلى كساوتلى, τ. θλίβεσθαι, λυπεῖσθαι.

قساوتلى كساوتلή, τ. τεθλιμμένος, λυπημένος.

قساق كησράκ, τ. φορβάς.

قسرى كασρί, ἀ. βίαιος, ἀκούσιος.

قسط κήστ, ἀ. δόσις ἀπέναντι χρέους· εὐθυδικία· στάθμη. — اليوم τὸ ἀνάλογον τοῦ ἡμερομησθίου. — يوم ἡ ἡμέρα τῆς δικαιοσύνης, ἡ Δευτέρα Παρουσία. Πλ. اقساط ἀκσάτ.

قسطاس κηστάς, ἀ. ζυγός· πλάστιγξ· στάθμη, εὐθύτης. [ὁδου.

قسطاط καστάτ, ἀ. προκάλυμμα εἰς-

قسطلانيه καστλανιγέ, ἀ. ἶρις (ἀστρ.)· ἐρυθρότης τῆς αὐγῆς.

قسطنطنيه κοσταντινιγέ, ἡ Κωνσταντινούπολις.

قسقاج κησκάδζ, ἴδε قبقاج.

قسم κήσμ, ἀ. τμῆμα· διαίρεσις· τάξις. — نساء καὶ — قابن τὸ ὡραῖον, γυναικεῖον φῦλον.

قسم κασέμ, ἀ. ὅρκος. — بالله ἐνόρκως.

قسمن κήσμεν, ἀ. κατὰ μέρος.

قسمت κησμέτ, ἀ. διαίρεσις· πεπρωμένον. — خارج πηλίκον (ἀριθμ.). — م بودر δὲν ἔχω τύχην.

قسوة κασβέτ, ἀ. σκληρότης, τραχύτης· τὸ κίβδηλον. قلب — ἀσπλαγχνία.

قسى κασίγ, ἀ. τραχύς· κίβδηλος

قسى κησίγ, πλ. τοῦ قوس κάβς.

قسيرلى κησιρλήκ, ἴδε قصيرلق.

قسيس κησσίς, ἀ. ἀρχιερεύς (χριστ.).

قسيسون κησσίσούν, καὶ

قسيسين κησσίσιν, πλ. τοῦ προηγ.

قش κήξ. ἴδε قچ κήξ.

قشار κασάρ, ἴδε قشار كاسر.

قشاغى κασαγή, ἴδε قشاغى كاسكى.

قشر κάσρ, ἀ. τὸ ἐκδέρειν· τὸ ἀποφλοιοῦν.

قشر κήσρ, καὶ

قشرت κησρέτ, ἀ. φλοιός· κέλυφος· δέρμα· ὄστρακον· κόρα (ἄρτου).

قشرى κησρί, σχετ. τοῦ προηγ.

قشريغات κησριγάτ, πλ. τοῦ πρ.

قشع κσέ, ἀ. σίελος, φλέγμα.

قشعريره κασαρίρέ, ἀ. ῥῖγος· ἀνατριχίασις.

قشقرمق κησκηρμάκ, τ. ἐφορμᾶν· ἐνθουσιάζεσθαι.

قشف κάσφ, ἀ. ῥύπος, ἀκαθαρσία.

قشقوال κασκαβάλ, ἴδε قاشقوال.

قشلاق κησλάκ, ἴδε قشلاق كησλάκ.

قشم κήσμ, ἀ. φύσις, φυσικὴ ἰδιότης.

قشمر κασμέρ, τ. γελωτοποιός·

قشو κουσούρ, πλ. τοῦ قشر κήσρ.

قص κάσ, ἀ. τὸ ψαλιδίζειν, κουρεύειν. [μέρος.

قصاء κασά, ἀ. προαύλιον οἰκίας·

قصاب κασσάπ, ἀ. κρεοκόπος· κρεοπώλης. — كبد κρεοπωλεῖον. — مرهمى βασιλικόν, τετραφάρμακον (φαρμ.).

قصابلق κασαπλήκ, τ. ἡ τέχνη τοῦ κρεοπώλου.

قصابيه κασαπιγέ, ἀ. σφάκτρον· φόρος κρεοπωλῶν.

قصاتوره κασατούρα, τ. ξιφολόγχη.

قصار κασάρ, ἀ. ὀκνηρία, ἀμέλεια· χαύνωσις.

قصار κησάρ, πλ. τοῦ قصر κασήρ.

قصار كسصάρ, ἀ. κναφεύς, πλύντης.

قصارت κασαρέτ, ἀ. τὸ εἶναί τινα χαμηλοῦ ἀναστήματος, βραχύτης (ἀναστημ.).

قصارت κησαρέτ, ἀ. ἡ τέχνη τοῦ κναφέως. [λος τινός.

قصاره كουσαρά, ἀ. τέλος, τὸ τέ-

قصاص κησάς, ἀ. ἡ διὰ φόνου ἀντεκδίκησις· ἀντίποινον.

قصاصا κησάσεν, ἀ. διὰ τοῦ νόμου τοῦ ἀντιποίνου. [φόνῳ.

قصاصى κασασί, ἀ. φονικός, ἴδιος

قصاصة κουσασά, ἀ. σύντριμμα, τεμάχιον.

قصع κησά, πλ. τοῦ قصعه κασά.

قصالمق κησαλαμάκ, ἴδε قصالمق.

قصعه κασαίδ, πλ. τοῦ قصيده.

قصف κάσπ, ἀ. τὸ κόπτειν.

قصف κασάπ, ἀ. καυλός (σιτηρῶν).

قصقاب κασαπάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.

قصقاپه κασαπέ, ἀ. τραχεῖα (ἀνατ.).

قصقاپه κασαπά, ἀ. κωμόπολις· βαρύαυλος.

قصقى κασαπί, ἀ. βρόγχιος (ἀνατ.).

قصقلمق κασταλαμάκ, τ. λευκαίνειν (βάμβακα κλπ.).

قصد κάσδ, ἀ. πρόθεσις· ἀπόφασις. — عن ἐπιβουλή. — عن καὶ — ن καὶ

قصدا κάσδεν, ἀ. ἐκ προθέσεως, μὲ σκοπόν.

قصدير κασδίρ, ἀ. κασσίτερος.

قصر κάσρ, ἀ. τὸ συντέμνειν· τὸ ἀποσύρειν· τὸ λευκαίνειν· καθείργειν· ἀμελεῖν.

قصر κάσρ, ἀ. περίπτερον.

قصر κήσρ, καὶ κησήρ, ἀ. ἄγονος, στεῖρος (ἐπίζῳων). نظر — μυωπία (παθ.).

قصره كασρά, θήλ. ὑπερθ. τοῦ قصير

قصراق κησράκ, ἴδε قصراق كησράκ.

قصرغه كασηργά, ἴδε قصرغه.

قصرى كασρά, ἴδε قصراء كασρά.

قصص κησάς, πλ. τοῦ قصه κησά.

قصطالي καστελέ, ἀ. κάστανον.
قصع κησά', πλ. τοῦ ἑπομ.
قصعة κασ'ά, ἀ. παροψίς, πινάκιον.
قصعليس κασ'αλίς, ἀ. γλειφοπινάκας, παράσιτος.
قصف κάσφ, ἀ. τὸ συντρίβειν, σπάνειν.
قصق κησήκ, ἴδε قيصق κησήκ.
قصقاص κησκάνζ, ἴδε قيصقاص.
قصم κάσμ, ἀ. σύντριψις, διαχώρισις· ἀπώλεια, καταστροφή.
قصمق κασμάκ, ἴδε قاصمق κασμάκ.
قصمق κησμάκ, ἴδε قيصمق κησμάκ.
قصمه κησμέ, ἀ. τεμάχιον· φθορά.
قصوة κουσβά, ἀ. ἄκρον, τέλος, τέρμα.
قصور κουσούρ, πλ. τοῦ قصر.
قصور κουσσούρ, ἀ. ἔλλειψις, ἀτέλεια· ἁμάρτημα· περίσσευμα, ὑπόλοιπον. ناقص — τὸ ὑπόλοιπον. — ق ἀνελλιπής. قاملق ه — παραβλέπειν τὰς ἐλλείψεις.
قصورات κουσουράτ, πλ. τοῦ πρ.
قصورسز κουσουρσήζ, τ. ἀνελλιπής· ἀναμάρτητος.
قصورلي κουσουρλή, τ. πλημμελής, ἐλαττωματικός.
قصوى κουσβά, ἴδε قصوة κουσβά.
قصه κησά, ἴδε قيصه κησά.
قصه κησσά, ἀ. ἱστορία· διήγημα. — ال ἐν συνόψει, τέλος πάντων. حصه ذو — συμπέρασμα διηγήσεως.
قصه خوان κησσαχάν, π. (ἐν συνθ.) ὁ διηγούμενος.
قصه كزار κησσαγκιζάρ, συνών. τοῦ προηγουμένου.
قصى κασή, ἀ. στερνῖτις (ἀνατ.).
قصيده κασιδέ, ἐλεγεῖον.
قصير κασίρ, ἀ. βραχύς, κοντός. النظر — καὶ البصر — μύωψ. العقل — βλάξ.
قصير κησήρ, ἴδε قيصير κησήρ.
قصيرا κουσαγιρά, καὶ [νατ.).
قصيرى κουσάγιρη, ἀ. πλευρόν (ἀνατ.). قصيريان κουσαγιρεγιάν, δυϊκ. τοῦ
قصيل κασήλ, ἀ. χόρτον. [πρ.
قضاء καζά, ἀ. ἀπόφασις δικαστική· τὸ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν ἱεροδικαστοῦ μέρος· θεία βουλή, πεπρωμένον· συμβεβηκός, δυστύχημα· ἐκπλήρωσις χρέους· ناكهاني — συμβεβηκὸς ἀνέλπιστον. حاجت — ἐκπλήρωσις ἀνάγκης (φυσικῆς). واجب — ه اوغرامق — ال πληρωτέος. ἐμπίπτειν εἰς δυστύχημα. — ايله καὶ
قضّ καζάεν, ἀ. κατ' ἀκολουθίαν δυστυχήματος.

قضاق κουζάτ, πλ. τοῦ قاضى.
قضارة κουζάρα, ἴδε قضّ καζάεν.
قضاعه καζα'ά, ἀ. κάστωρ (ζ.).
قضايا καζαγιά, πλ. τοῦ قضيه.
قضيب καζήπ, ἀ. μάστιξ· ξίφος ὀξύ.
قضيم καζήμ, ἀ. περγαμηνή.
قضيه καζηγέ, ἀ. διαδικασία· πρόθεσις· ζήτημα, πρότασις.
قط κάττου, ἀ. ποτέ. [(ἰατρ.).
قطابت κηταπέτ, ἀ. συσσάρκωσις
قطار κητάρ, κ. κατάρ, ἀ. σειρὰ (καμήλων κλπ.).
قطار κητάρ, πλ. τοῦ قطره κατρά.
قطاع κητα', ἀ. τομή. — ه دائر ἡ διατέμνουσα γραμμή (γεωμ.).
قطاع κουττά', πλ. τοῦ قطع κατή'.
قطان κουττάν, πλ. τοῦ قاطن.
قطائف κουταΐφ, πλ. τοῦ قطيفه.
قطائف κουταΐφ, τ. εἶδος γλυκύσματος.
قطب κούτπ, ἀ. πόλος· ἀρχηγὸς φυλῆς. جنوبى — πόλος μεσημβρινός. شمالى — πόλος ἀρκτικός
قطبى κουτπί, ἀ. πολικός.
قطبيت κουτπιγέτ, ἀ. πολικότης.
قطر κάτρ, ἀ. ἀποστάζειν· σταγών· τὸ τιθέναι κατὰ στοῖχον.
قطر κούτρ, ἀ. τόπος, ἐπαρχία· διάμετρος.
قطر κουτούρ, πλ. τοῦ قطار κητάρ.
قطرات κατατάτ, πλ. τοῦ قطره.
قطران κατηράν, κ. κατράν, ἀ. πισσάσφαλτος. روحى — χρεώσωζον, σωσίκρεας (χημ.).
قطران κατατάν, ἀ. τὸ στάζειν κατὰ σταγόνας.
قطرانلامق κατρανλαμάκ, τ. πισσασφαλτεῖν.
قطره κατρά, ἀ. σταγών· κολλύριον.
قطع κάτ', ἀ. τομή· διάρρηξις· διάβασις· λύσις διαφορᾶς· ἀπόφασις. جواب — ἀπαντᾶν ἀοντητικῶς. امید — ἀπελπισμός. مبالغه — ὑπερβολή (ῥητ.). ناقص — παραβολή (γεωμ.). نقص — ἔλλειψις (γεωμ.). زياده — κόπτειν, λύειν διαφοράν. — نظر — ه اخلاق ἐξελαύνειν. مسافه — ه اخلاق ἀποσύρειν τὰ βλέμματα.
قطعا κάτ'α, καὶ [τελῶς.
قطعاً κάτ'αν, ἀ. παντελῶς, ὁλο-
قطعات κητ'άτ, πλ. τοῦ ἑπομ.
قطعه κητ'ά, ἀ. τμῆμα· σχῆμα· κύκλος, στροφή (ποιητ.). — ر مكتوب μία ἐπιστολή. اولوالى — سى — τὸ τμῆμα τῆς Ἀνατολῆς, Ἀνατολή.
قطعى κατ'ή, ἀ. θετικός, ὁριστικός.
قطعياً κατ'ήγεν, ἀ. καὶ

قعط κατ'ήζε, τ. θετικῶς, ὁριστικῶς.
قعط κάτφ, ἀ. τὸ δρέπεσθαι.
قعط κητλήκ, ἴδε قعلق κητλήκ.
قعط κατλαπ, ἀ. κ̈μαρον (φ.).
قعط κάτν, ἀ. ψόαι (ἀνατ.).
قعط κούτν, ἀ. βάμβαξ.
قعط κητνέ, ἀ. ἤνυστρον (ἀνατ.).
قعط κατνί, ἀ. ψοώδης (ἀνατ.).
قعط κουτνί, ἀ. βαμβακερός· εἶδος ὑφάσματος.
قعط κουτούν, ἀ. τὸ κατοικεῖν.
قعط κουτουνά, ἀ χρυσόξυλον (φ.).
قعط κατή', ἀ. ἀγέλη.
قعط κατηφέ, ἀ. ὁλοσηρικόν — ﭽﭽﭽ ἀμάραντος (φ.).
قعط κατηφελή, τ. ὁλοσηρικός.
قعط κατήν, ἴδε قعلق κατήν.
قعط κατήν, ἀ. συνοδία οἰκογένεια.
قعط καʾαρέτ, ἀ. βάθος, βαθύτης.
قعب κάʾπ, ἀ. κύαθος.
قعبل καʾπούλ, ἀ. τραγοπώγων (φ.).
قعر κάʾρ, ἀ. βάθος· πάτος· βαθύς. ﻟ — βάθος τῆς θαλάσσης. — ﻟ λίαν βαθύς.
قعرم καʾργιάπ, π. ἀβαθής. — ﻟ ἀκατανόητος. [γμός.
قعقع καʾκαʾά, ἀ. κλαγγή· τρι-
قعود κουʾούδ, ἀ. τὸ κάθησθαι· κάθισμα.

قعود κουʾούρ, ἀ. βαθύς.
قعيد κάʾηδ, ἀ. τῶν εἰς φυλακὴν ἑκάστῳ ἀνθρώπῳ τεταγμένων δύο ἀγγέλων ἑκάτερος.
قعيدان καʾηδάν, δυϊκ. τοῦ προηγ-
قعير καʾίρ, ἀ. βαθύς.
قغليم κηγηλδζήμ, ἴδε قيغليم .
قغوش κογούς, ἴδε قوغوش κογούς.
قفاء καφά, ἀ. κρανίον· κεφαλή, βρέγμα (ἀνατ.). ﻝ — قالين βαρυκέφαλος. [δελφος.
قفادار καφαδάρ, π. φίλος· συνά-
قفار κηφάρ, πλ. τοῦ قفر κάφρ.
قفال καφφάλ, ἀ. κλειθροποιός.
قفتان καφτάν, τ. ἐφεστρίς, κάνδυς. — اوست τήβεννος. — ﻝ ἐξωμίς. — ﻟﺤﺸﻮ λίαν ἁρμόδιος. — ﻭﻛﻰ σκανθαρίσκος (ἔντ.).
قفر κάφρ, ἀ. ἔρημος, ξηρότοπος.
قفس καφές, π. κλωβίον· δικτυωτόν· κιγκλίς.
قفسلى καφεσλή, τ. δικτυοειδής.
قفش κάφς, ἀ. ἐμβάς, πέδιλον.
قفص καφές, ἀ. κλωβίον.
قفل κούφλ, ἀ. κλεῖθρον.
قفو κάφ, ἀ. παρακολούθησις· μίμησις.
قفور κουφούρ, πλ. τοῦ قفر κάφρ.
قفول κουφούλ, ἀ. ἐπάνοδος.
قفوى καφεβί, σχετικ. τοῦ قفا .

قفه κουφφέ, ἀ. κόφινος.
قفير καφίζ, ἀ. κοιλόν (μέτρον).
ققرداق κηκηρδάκ, ἴδε قيقرداق .
ققنس κακκός, καὶ
ققنوس κακκός, τ. φοῖνιξ (πτ.).
قلاب καλλάπ, ἀ. κιβδηλοποιός.
قلاب κουλλάπ, ἀ. ἄγκιστρον, ἀπάγη.
قلابون κηλαπδάν, τ. κλωστὴ (χρυσοῦ ἢ ἀργύρου).
قلاده κηλαδέ, ἀ. περιδέραιον.
قلاش καλλάς, ἀ. δόλιος· βαλλαντιοτόμος.
قلاشلق καλλασλήκ, τ. δολιότης.
قلاع κηλάʾ, πλ. τοῦ قلعة καλʾά.
قلاع κουλάʾ, ἀ. ἄφλαι (ἰατρ.)· ἀνθεμίς (φ.).
قلاعه κηλαʾά, ἀ. ἱστίον (πλοίου).
قلاغوز κουλα(γ)ούζ, ἴδε غولاغوز .
قلاغى κηλαγή, τ. τομός, αἰχμή.
قلافة κηλαφέ, ἀ. τὸ πακτοῦν, πισσοῦν. [φος.
قلافة κουλαφέ, ἀ. φλοιός, κέλυ-
قلام κηλάμ, πλ. τοῦ قلم καλέμ.
قلامه κουλαμέ, ἀ. σύντριμμα.
قلان ἀντὶ ﻟﻼن καλάν, τ. ὁ ὑπολειπόμενος. — ﻟﻰ τὸ ὑπόλοιπον.
قلاوز κουλαούζ, ἴδε غولاوز .
قلاى καλάγι, ἴδε ﻟﻼى καλάγι.
قلائد καλαΐδ, πλ. τοῦ قلاده κηλαδέ.

قلب κάλπ, ἀ. ἀλλαγή· στροφή· παλινδρομικὴ ἀνάγνωσις.
قلب κάλπ, ἀ. καρδία (ἀνατ.)· τὸ κυριώτερον μέρος τινός. صاف — ال ἀφελής, ἁπλοϊκός. رقيق — ال εὐαίσθητος. — ضيق ال εὐαισθησία. — اضطراب ال στενοχωρία· ἔλεγχος συνειδήσεως. — الاسد ﻟ ἀστὴρ ἐντῷ Λέοντι (ἀστρ.).
قلب κάλπ, τ. κιβδηλος.
قلبا κάλπεν, ἀ. ἐκ καρδίας, καρδιακῶς.
قلبلمك κηλπζέν, π. κιβδηλοποιός· μεταφορικῶς: δόλιος.
قلبلق καλπζανλήκ, κ. καλπουζανλήκ, τ. κιβδηλεία· μεταφορικῶς: δολιότης.
قلبكاج καλπκιάχ, π. κέντρον.
قلبلق καλπλήκ, τ. ἴδε قلبلمك .
قلبور καλπούρ, ἴδε قلبور καλπούρ.
قلبه κούλιπε, ἴδε قولبه κούλιπε.
قلبى καλπί, ἀ. καρδιακός. ﻟ — صحبت ἐγκάρδιος ἀγάπη.
قلپ κάλπ, τ. ἴδε قلب κάλπ.
قلپاق καλπάκ, τ. πῖλος· σκοῦφος.
قلپوزان καλπουζάν, τ. ἴδε ﻟﻼپوزان .
قلت κηλλέτ, ἀ. σμικρότης· σπάνις. ﻟ — ἀναιμία (παθ.).
قلچ κηλήζ, ἴδε قليچ κηλήζ.
قلس κάλς, ἀ. ἐκπώμασις.

قلع κάλ᾽, ἀ. ἐκρίζωσις.
قلع κήλ᾽, ἀ. ἀπυρεξία (ἰατρ.).
قلعه καλ᾽ά, ἀ. φρούριον. دار — φρούραρχος. بند — καθειργμένος, δέσμιος. — ایچ ἀκρόπολις.
قلعه‌جق καλ᾽αδζήκ, ὑποκ. τοῦ πρ.
قلی καλ᾽ή, ἀ. κασσίτερος.
قلی قوللر᾽ή, ἀ. ἀβέβαιος (ἰατρ.).
قلف κηλήφ, τ. θήκη, κολεός, φάκε-
قلفات καλαφάτ, ἴδε قالفات. [λος.
قلفه κάλφα, τ. προγυμναστής· ἀρ-χιτέκτων· ὑπάλληλος.
قلق καλέκ, ἀ. κίνησις καρδίας· ἀνησυχία· κακοπάθεια (ἰατρ.).
قلق καλήκ, ἀ. ἀνήσυχος, ἀνυ-πόμονος.
قلق κηλήκ, ἴδε قیلیق κηλήκ.
قلقان καλκάν, ἴδε قالقان καλκάν.
قلقله καλκαλέ, ἀ. τὸ βάλλειν εἰς κίνησιν.
قلل κουλέλ, πλ. τοῦ قله κουλλέ.
قلم κάλμ, ἀ. τὸ κόπτειν (κονδύ-λια κλπ.).
قلم καλέμ, ἀ. κάλαμος· γραφεῖον· εἶδος. — یازو γραφίς· γλυφεῖον. — یازو χρωστήρ· πτερὸν χηνός. — یوشون μολυβδοκόνδυλον. — اریاب γραμματισταί· γραμ-ματεῖς. — اشیا — وچ τρία εἴδη ἐμπορευμάτων. — اشی — γλυ-πτική. — آلمق — συντάττειν, γράφειν. — کلمز — ἀπερίγραπτος. — ی ترجمه τὸ μεταφραστικὸν γραφεῖον. [φως.
قلمی κάλεμεν, ἀ. γραπτῶς, ἐγγρά-
قلمتراش καλεμτράς, π. κονδυλο-μάχαιρον.
قلمدان καλεμδάν, π. κονδυλοθήκη.
قلمرو καλεμρέβ, π. κράτος.
قلمزده καλεμζεδέ, π. γεγραμμένος.
قلمزن καλεμζέν, π. γραμματεύς.
قلمق κηλμάκ, ἴδε قیلیق κηλμάκ.
قلمکار καλεμκιάρ, π. γλύπτης· ὁ διὰ τοῦ χρωστῆρος ἐργαζόμενος.
قلمکارلق καλεμκιαρλήκ, τ. καὶ
قلمکاری καλεμκιαρί, π. γλυπτική· ἡ διὰ τοῦ χρωστῆρος ἐργασία.
قلمکاری καλεμκιαρί, τ. μανδήλιον διὰ χρωστῆρος εἰργασμένον.
قلمکش καλεμκές, ἴδε قلمزن.
قلمون καλμούν, π. χαμαιλέων.
قلمی καλεμί, σχετ. τοῦ قلم καλέμ.
قلنبك καλενπέκ, π. ξυλαλόη(φ.)· ἀραβόσιτος.
قلنسوه κληνσβέ, ἀ. κεκρύφαλος γυναικεῖος.
قلوب κηλούπ, ξ. λέσχη.
قلوب قولوپ κουλούπ, πλ. τοῦ قلپ κάλπ.
قلور κηλόρ, ξ. χλώριον (χημ.).
قلوی καλεβί, ἀ. ἀλκάλιον (χημ.).

قلوياب καλεβιγιάτ, πλ. τοῦ πρ.
قلويت καλεβιγέτ, ἀ. ἀλκαλιοῦ-χον (χημ.).
قلوچقه κλοτάκα, ἴδε قولوچقه.
قله κουλλέ, ἀ. κορυφὴ ὄρους· πύρ-γος. — سی چاك κωδωνοστάσιον. — سی بکمجی ἀποσκοπεῖον.
قليان καλγιάν, π. ὑδροσῦριγξ.
قليته καλίτα, ξ. διπυρίτης.
قليته کهلیته καλίτα κηλίτα, ξ. ἡμιόλιον (πλοῖον).
قليچ κηλήδζ, ἀ. ξίφος, σπάθη. — دن چورمك ἀποσφάττειν. — چکمك ξιφουλκεῖν. — بالغی ξιφίας (ἰχθ.). — اوی ὑπέρεικον (φ.).
قليچلامه κηληδζλαμά, τ. λοξῶς, ἐγκαρσίως.
قليف κηλήφ, ἴδε قلف κηλήφ.
قليل καλίλ, ἀ. ὀλίγος, μικρός· σπάνιος. — العدد ὀλιγάριθμος. — ظرفنده ἐντὸς ὀλίγου (διαστήματος).
قليلاً καλίλεν, ἀ. ὀλίγον, σπανίως. — — ὀλίγον κατ᾽ ὀλίγον.
قليميا κλήμια, ἀ. ὑποστάθμη χρυσοῦ ἢ ἀργύρου.
قليون καλιούν, π. ὑδροσῦριγξ.
قليه κάλια, τ. ἴδε قلوی καλεβί. — طاشی — πότασσα (χημ.). — طوزی — σόδιον ἅλας (χημ.).
قما κάμα, ἴδε قامه κάμα.

قمار κημάρ, κ. κουμάρ, ἀ. παί-γνιον. — باز — καὶ جی — ὁ παί-ζων τυχηρὰ παιγνίδια. قمارلق — τὸ παίζειν τυχηρὰ παιγνίδια. — خانه — κατάστημα τυχηρῶν παιγνιδίων.
قماره κάμαρα, ἴδε قامره κάμαρα.
قماری καμαρί, πλ. τοῦ قمری κουμ-ριγέ.
قماش κουμάς, ἀ. ὕφασμα· εἶδος.
قماش کماش καμμάς, ἀ. βαλανεύς.
قماشمق καμασμάκ, ἴδε قاماشمق.
قماقم καμακήμ, πλ. τοῦ قمقم.
قمامه καμαμέ, ἀ. πλῆθος ἀνθρώ-πων· σαρώματα, σκύβαλα.
قمر καμέρ, ἀ. σελήνη.
قمرال κουμράλ, ἴδε قومرال.
قمری καμερί, ἀ. σεληνιακός.
قمری کومری κουμερί, ἀ. τρυγών (πτ.).
قمریه کومریه κουμριγέ, θηλ. τοῦ προηγ.
قمریه کمریه καμεριγέ, θηλ. τοῦ قمری κα-میری. — حروف γράμματα σε-ληνιακά, ἅπερ εἰσὶ 14: ب ج د ه و ز ح ط ی ك ل م ن س ع ف ص ق ر ش ت.
قمریه کمریه καμεριγέ, ἀ. ὑπερῷον.
قمع کάμ᾽, ἀ. τὸ ἐξευτελίζειν· κα-ταστρέφειν· τὸ κωλύειν τινὰ τοῦ σκοποῦ· τὸ κτυπᾶν κατὰ κεφαλῆς.
قمع کούμ᾽, ἀ. χώνη (ἀνατ.).

قنالامق καμ'ουλέ,ά. ἐξάνθημα· φλύκταινα (παθ.).

قمقمه κουμκούμ, καὶ [κινος.

قمقمه κουμκουμέ, ά. ὑδρία χάλκινη.

قمل κάμλ, ά. φθεῖρ, ψεῖρα. — ال — ال φθειρίασις (παθ.).

قملی καμέλ, ά. τὸ φθειριᾶν.

قملی καμίλ, ά. ὁ φθειριῶν.

قملدامق κημηλδατμάκ, τ. μετακινεῖσθαι.

قملدامق κημηλδαμάκ, καὶ [νεῖν.

قملدامق κημηλδανμάκ, τ. μετακινεῖσθαι.

قملدی κημηλτή, τ. κίνησις.

قملی καμλέ, θηλ. τοῦ قمل καμίλ.

قمو καμού, τ. πῶς.

قمه κάμα, ά. μεσόκρανον (ἀνατ.).

قمی καμμή, ά. κεφαλωτός (βοτ.).

قمیص καμίς,ά χιτών, ὑποκάμισον.

قن κήν, τ. κολεός, θήκη.

قنا κηνά, τ. ἴδε حنا χήννα. — چچکی βαλσαμίνη (φ.). [γος.

قناپ κηνάπ, ά. μήρινθος, κ. σπάγ-

قناپه καναπέ, ἴδε قنابه καναπέ.

قناتکنات,ά.ἀγγεῖον,κῦτος(ἀνατ.)

قنات κανάτ, ἴδε قناد καναδ.

قناته κανάτα ξ. κανήτιον.

قناد κανάδ, τ. πτέρυξ· πτερόν· φύλλον θύρας ἢ παραθύρου. ی — پنجره παραθυρόφυλλον. لق — قولم πτερύγιον ἰχθύος. م — ی

قنادلی καμ'ουλέ,ά. ἐξάνθημα· φλύκταινα (παθ.).

قنادلی κουμκούμ, καὶ [κινος.

قنادلمه κουμκουμέ, ά. ὑδρία χάλκινη.

قنادیل κάμλ, ά. φθεῖρ, ψεῖρα. — ال — ال φθειρίασις (παθ.).

قنادیلجی καμέλ, τ. ἀλείφεσθαι ἢ βάφεσθαι μὲ κνᾶν.

قنادیلجی καμίλ, ά. ὁ φθειριῶν.

قنادیلجیلق κημηλδατμάκ, τ. μετακινεῖσθαι.

قنادیلجیلق κημηλδαμάκ, καὶ [νεῖν.

قنادیلجیلق κημηλδανμάκ, τ. μετακινεῖσθαι.

قنادیلجیلق κημηλτή, τ. κίνησις.

قنادیلی καμλέ, θηλ. τοῦ قمل καμίλ.

قنار καμού, τ. πῶς.

قنار κάμα, ά. μεσόκρανον (ἀνατ.).

قناری καμμή, ά. κεφαλωτός (βοτ.).

قناری καμίς,ά χιτών, ὑποκάμισον.

قناری κήν, τ. κολεός, θήκη.

قناری κηνά, τ. ἴδε حنا χήννα. — چچکی βαλσαμίνη (φ.). [γος.

قناری κηνάπ, ά. μήρινθος, κ. σπάγ-

قناری καναπέ, ἴδε قنابه καναπέ.

قناری κανάτ,ά.ἀγγεῖον,κῦτος(ἀνατ.)

قناری κανάτ, ἴδε قناد καναδ.

قناری κανάτα ξ. κανήτιον.

قناری κανάδ, τ. πτέρυξ· πτερόν· φύλλον θύρας ἢ παραθύρου. ی — پنجره παραθυρόφυλλον. لق — قولم πτερύγιον ἰχθύος. م — ی

قناری کاندیلی ἐκόπησαν αἱ χεῖρες καὶ τὰ πτερά μου, ἀπεθαρρύνθην.

قناری کاننادی, ά ζαχαροποιός· ζαχαροπώλης.

قناری کاندیل, πληθ. τοῦ قندیل کاندیل. — ابقا φωταψία.

قناری کاناری, τ. σφαγεῖον.

قناری کاناریه, ξ. ἀκανθὶς ἡ Καναρία (πτ.). اوی — ἡσιγέρων (φ.). یی — ἡσιγέρων (σπόρ.).

قناری کاناتات, ά. ἀπελπίζεσθαι.

قناری کاناتاری, πλ. τοῦ قناطر .

قناری کاناتیری, πλ. τοῦ قنطار .

قناری کناری, κεφαλόδεσμος γυναικεῖος.

قناری کاناری, ά. αὐτάρκεια, ὀλιγάρκεια. — اهل καὶ [κής.

قناری کاناریجیار, π. ὀλιγαρ-

قناری کاناریجیارلیق, τ. ἴδε قناعت کاناری.

قناری کاناریکش, π. καὶ

قناری کاناریلی, τ. ὀλιγαρχής.

قناری کاناوپز, πλ. τοῦ قنفذ .

قناری کاناوپزه, θηλ. τοῦ قنفذ .

قناری کناوا-کناوا, ξ. κιγκίνα. — خلاصه κινίνον (φαρμ.).

قناری کانال, ξ. διῶρυξ.

قناری کانالاتمق, καὶ

قناری کانالامق, τ. ἀλείφειν ἢ βάφειν μὲ κνᾶν.

قنطار کانالانمق, τ. ἀλείφεσθαι ἢ βάφεσθαι μὲ κνᾶν.

قنطار کانامق τ. ἐπιτιμᾶν, ἐλέγχειν.

قنبه κούνπ, ά. κολεός, θήκη.

قنبه کوننέπ, ά. κάνναβις (φ.).

قنبور کانπούρ, ἴδε قامبور .

قنبوط کανπότ,τ.ὀνοκέφαλος(ἰχθ.).

قنپی کηννεπί, ά. καννάβινος.

قنچیلاریه کαντσελαρία, قانچیلاریه .

قند κάνδ, ά. κάντιον (ζάκχαρ).

قنداق κονδάκ, ἴδε قونداق κονδάκ.

قندره κανδρά, τ. ἄγνος (φ.).

قندز κουνδούζ, τ. ἴδε قوندز .

قندول κανδούλ, ά. οἰνάνθη (φ.).

قنده κανδέ, τ. (ἀρχ.) ποῦ ;

قندی κανδίγι, σχετ. τοῦ قند .

قندیل κανδίλ, ά. λύχνος, κανδήλα. ی — اداره λυχνίσκος τοῦ κοιτῶνος. کیمیه — φωτοχυσία. — کور οἰνοβαρής. — چکی πυγολαμπίς (ἔντ.).

قندیلجی κανδιλδζί,τ.κανδηλάπτης.

قنزعه κανζαά, ά. λόφος πετεινοῦ.

قنس κανές, ά. ὠλένιον (φ.).

قنسین κανσίν, ά. ὠλενία (χημ.).

قنص κανές, ά. θήρα, θήραμα.

قنط κανέτ, ά. ἀπελπισμός.

قنطار κηντάρ, κ. καντάρ, ά. στατήρ (βάρος 44 ὀκ.). پاره — ی

ζύγιστρα. اورمق ه — καὶ ه — چکمك ζυγίζειν μὲ τὸν στατῆρα.

قنطارجی κανταρδζί, τ. δημόσιος ζυγιστής.

قنطره κανταρέ, ά. γέφυρα· θόλος.

قنطریون κανταριγιούν, ξ. κενταυρίς (φ.).

قنعا κανά', ά. αὐτάρκης.

قنغال κανγκάλ, ἴδε قانغال .

قنغی κάνγκη, κ. χάνκη, τ. ποῖος; ποία; سی — ὁποῖος ;

قنفذ κουνφούζ, ά. ἐχῖνος (ζ.).

قنفه κανφεδέ,ά. κουβαρίς(ἔντ.).

قنه κανεμέτ, ά. ῥύπος· δυσωδία.

قنوات κανααβάτ, πλ. τοῦ قنات .

قنوت κουνούτ, ά. ὑπακοὴ εἰς τὸν Θεόν· εὐσέβεια.

قنوط κουνούτ, ά. ἀπελπισμός.

قنوع κανού', ά αὐτάρκης.

قنوع κουνού', ά αὐτάρκεια.

قنه κηνά, ἴδε حنا χήννα.

قنی κανί, ἴδε قانی κανί.

قنیع κανί', ά. αὐτάρκης.

قنین κηνίν, ξ. κηνίς (χημ.).

قو κό, τ. βάλλε· τίθει· ἄφες χυδ.), ὑπόθες. طورسون — ἄφες ἡσυχον. دلدم کو — ὑπόθες ὅτι ἔλαβον.

قواء κουβά, πλ. τοῦ قوه .

قوایل κυβαπίλ, πλ. τοῦ قابل .

قواد κουββάδ, πλ. τοῦ ـاد καΐδ.
قوادی καβαδί, πλ. τοῦ ـادیت .
قوارپ καβαρίπ, πλ. τοῦ ـارپ .
قوارص καβαρίς, πλ. τοῦ ـارصه .
قوارير καβαρίρ, πλ. τοῦ ـاروه .
قواس καβάς, ἀ. ὁ κατασκευάζων τόξα· τοξότης· κλητήρ· χωροφύλαξ.
قواسيا καβάσια, ξ. κασσία (φ.).
قواص καβάς, ἴδε قواس καβάς.
قواصف καβασήφ, πλ. τοῦ ـاصف .
قواضپ καβαδήπ, πλ. τοῦ ـاضپ .
قواعد καβαήδ, πλ. τοῦ ـاعد .
قواعل καβαήλ, πλ. τοῦ ـاعل .
قواف καβάφ, τ. ἴδε خفاف χαφφάφ. كاكى — πισύγγιον.
قوافل καβαφίλ, πλ. τοῦ ـافل .
قواق καβαφί, πλ. τοῦ ـافپ .
قواق καβάκ, τ. αἴγειρος (φ.).
قوال καβάλ, ἀ. αὐλὸς ποιμενικός· ὅπλον μὴ ῥαβδωτόν. — اوستى ἀσύμμετρος, ἄνευ ἀναλογίας.
قوالپ καβαλίπ, πλ. τοῦ ـالپ .
قوالامق κοβαλαμάκ, ἴδε قوغلامق .
قوام καβάμ, ἀ. εὐθύτης· ἀνάστημα.
قوام κηβάμ, ἀ. στερεότης, σταθερότης.
قوان καβάν, ἴδε ὀغلاق قو(γ)ان.

قوبق κηβανμάκ, τ. καυχᾶσθαι ἐπί τινι.
قوبس καβανός, π. καὶ قوبوز καβανόζ, τ. κελέβειον.
قوبين καβανίν, πλ. τοῦ ـوبن .
قوبيد καβαΐδ, πλ. τοῦ ـوبد καΐδ.
قوبيم καβαΐμ, πλ. τοῦ ـوبم καΐμέ.
قوپ κάβπ, ἀ. νεόσσιον.
قوپا κουπά, ἀ. ἕρπης (παθολ.).
قوپالت κοπάλτ, ξ. κοβάλτιον (μέταλλον). [φαρέτρα.
قوپور κουπούρ, τ. σωλὴν· θήκη·
قوپه κουπέ, ἀ. ψώρα (παθολ.).
قوپوق κοπαρμάκ, τ. ἐκριζοῦν· δρέπεσθαι, συλλέγειν· ὑποχινεῖν. — قيامق ἐξοργίζεσθαι· ἀνακοάζειν. — كولدى κάμνειν μέγαν θόρυβον, πάταγον.
قوپچه κόπτα, τ. πόρπη. [πᾶν.
قوپچه لامق κοπτᾶλαμάκ, τ. ἐμποροپچه لى κόπτᾶλη, τ. ὁ ἔχων πόρπην. ـلى — ὑπενδύτης σταυρωτός.
قوپمق κοπμάκ, τ. ἀποσπᾶσθαι· ἐκρήγνυσθαι. — اولا ἐκπτοεῖσθαι. — قيامت ἐκρηγνύναι κατακλυσμόν. — كلدى προέρχεσθαι ἐκ τῆς καρδίας· δίδειν ἀσμένως.
قوپوق κοπούκ, τ. κεκομμένος·

قوپون κοπόν, ξ. πιστωτήριον τόκου ἀποσπώμενον τοῦ μετοχικοῦ γραμματίου.
قوپه κούπα, ξ. ποτήριον.
قوپه كوپه, ξ. εἶδος ἁμάξης.
قوپيا κόπγα, ξ. ἀντίγραφον.
قوپياجى κόπγαδζί, τ. ἀντιγραφεύς.
قوت κούτ, ἀ. τροφή, βρῶσις. — تيمك τροφὴ ὅση διὰ νὰ μὴ ἀποθάνῃ τις.
قوت كوبيت, ἀ. ἰσχύς, δύναμις· ἐνίσχυσις· τόνος (φυσιολ.). — كرمك ἐνισχύειν. قلمق — ἐνισχύεσθαι.
قوتارمق κοταρμάκ, τ. κενόνειν (φαγ.)· μεταφρ. κατορθοῦν.
قوره κότρα, ξ. λιβυρνίς (πλοῖον).
قوتسز كوبيتسίζ, τ. ἀδύνατος· ἄπορος, πτωχός.
قوتسزلك κουββετσηζλίκ, τ. ἀδυναμία· πτωχεία.
قوتلندرمك κουββετλενδηρμέκ, τ. ἐνισχύειν. [σχύεσθαι.
قوتلنمك κουββετλενμέκ, τ. ἐνι-
قوتلى κουββετλή, τ. ἰσχυρός.
قوجاق κοδζάκ, τ. ἀγκάλη, κόλπος.
قوجاقلق κοδζακλήκ, τ. ἐναγκαλισμός. [καλίζεσθαι.
قوجاقلمق κοδζακλαμάκ, τ. ἐναγ-
قوجالمق κοδζαλαμάκ, ἴδε قوجامق .

قوجامش κοδζαμήζ, τ. γεγηρακώς, γέρων.
قوجامق κοδζαμάκ, τ. γηράσκειν.
قوجامن κοδζαμάν, ἴδε قوجه مان .
قوجشمق κοδζουσμάκ, τ. ἐναγκαλίζεσθαι (μετ' ἄλλου ἀμοιβ.).
قوجغق κοδζουνμάκ, τ. προφυλάττεσθαι· ὑποπτεύειν· λυπεῖσθαι.
قوجه κοδζά, τ. ἀνήρ, σύζυγος· γέρων· ὑπερμεγέθης, μέγας. ـشى — δημογέρων, πρόκριτος. ـقارى — γυνὴ γραῖα. — ـقارى γυνὴ καὶ ἀνήρ. ـمشى — κόμαρον. ـمشى اغاجى — ἡ κόμαρος (φ.). ـيه — ὑπανδρεύειν. قرمق ـيه — ὑπανδρεύεσθαι.
قوجه لق κοδζαλήκ, τ. γῆρας.
قوجه مان κοδζαμάν, τ. ὑπερμεγέθης· μέγας (ἐπὶ ἀναστήματος ἢ ἡλικίας).
قوچ κότζ, τ. κριός (ζ.). ـبوينوزى — μελίλωτον (φ.). ـقامى — ἀγών, πάλη.
قوچاچ κοτᾶτζ, τ. ἡνίοχος.
قوچاق κοτᾶκ, τ. τολμηρός, γενναῖος· μάχιμος.
قوچان κοτᾶν, τ. στέλεχος.
قوچقار κοτᾶκάρ, τ. μέγας κριός.
قوچلاق κοτᾶλανμάκ, τ. ἵστασθαι ὡς κριός, δεικνύειν γενναιότητα.

چچى قوتاى، τ. εἶδος ἁμάξης.
دوق كاوُد، ἀ. χαλιναγώγησις· διοίκησις στρατοῦ· ὑποκίνησις· ἀναβολή.
دوق كاوُد، ἀ. ἀντίποινον.
دورمق قودوردماق، τ. βάλλειν δι' ἄλλου· ἀναγκάζειν τινὰ νὰ βάλλῃ.
دق قودوق، τ. πῶλος (ὄνου).
دورمش قودوردموش، τ. λυσσῶν.
دورمق قودوردماق، ἴδε دورمق قودوردماق.
دلق قودوزلوق، τ. λύσσα, ὑδροφοβία.
دوق قودوق، ἴδε دوق قودوق.
دور كور، τ. ἀνθρακιά, κ. χόβολη.
دار قوراق، τ. ξηρός· ξηρασία.
دلق قوراقلق، τ. ξηρασία.
درمق قوارماق، τ. διάττεσθαι· ἁρπάζειν.
يغه قوربغه، τ. βάτραχος. — اوڑ φοῦνος.
جق قوربغه قوربغاجق، τ. βάτραχος, κ. βάθρακάκι (παθ.).
ت قورت، τ. σκώληξ. ى — ايك βόμβυξ, μεταξοσκώληξ. ى — چاغى. اغاجى ـچ — κατάλπη (φ.). ى — آصمه ـچ، ـچق (ἔντ.) ى — اغاج ξυλοφάγος (ἔντ.).
رمق قورتارماق، τ. σώζειν.
لاغق قورتلانماق، τ. σκωληκιᾶν, σκωληκιάζειν.

لق قورتولماق، τ. σῴζεσθαι, ἀπαλλάττεσθαι. — الدن ὑπεκφεύγειν. [βρωτος.
لو قورتلو، τ. σκωληκόدق قوروتماق، τ ξηραίνειν· προφυλάττειν [θισμός.
جه قوروجه، τ. ἀπόκνισις· ἐρلامق قوروجه‌لامق، τ. κνήθειν· ἐρεθίζειν· μεταχειρίζεσθαι
جى قوروجى، ἴδε قوروجى.
رد قورد، τ. λύκος (ζ.). — اسكى (ἄνθρωπος) λίαν πονηρός. — يڭى بوينيادون (φ.) — يڭى سى — ἑπτάφυλλον (φ.). — منطارى — λυκόπερδον (φ.). — ايلى ὕαινα (ζ.).
دماش قوردماشان، τ. αἱμαλώψ, κ. κίλικας (παθ.).
لا قوردلا، ξ. ταινία.
ون قوردون، ἴδε ون قوردون.
ساق قورساق، καὶ
سق قورساق، τ. προηγορεών, κ. σγάρα (ἀνατ.).
سه قورسه، ξ. στηθόδεσμος.
شون قورشون، τ. μόλυβδος· σφαῖρα μολυβδίνη. ـمك — τυφεκίζειν.
لامق قورشونلامق، τ. μολυβδοῦν· τυφεκίζειν.
لو قورشونلو، τ. μολύβδινος.

ق قورشوق، τ. μολυβδόχοους.
ان قورصان، τ. πειρατής.
لق قورصانلق، τ πειρατεία.
غاز قورغاز، τ. λίαν ἰσχνός.
غو قورغو، τ. ὑπόνοια.
ق قورق، ἴδε ورق قورق.
لاق قورقاق، τ. δειλός.
لاق قورقاقلق، τ. δειλία.
مق قورقمق، τ. φοβεῖσθαι.
ق قورقو، τ. φόβος, κίνδυνος· ἀπειλή. ـمك — καὶ
مق قورقوتماق، φοβίζειν, ἀπειλεῖν [γμός.
غ قورقوغ، τ. βορβορυ
سز قورقوسز، τ. ἄφοβος ἀκίνδυνος, ἀσφαλής.
لق قورقوسزلق، τ. ἀφοβία· τὸ ἀκίνδυνον.
لق قورقولق، τ. φόβητρον· μορμολύκειον· φραγμός.
لو قورقولو، τ. φοβερός· ἐπικίνδυνος.
ج قورقوج، τ. τρομερός, φρικώδης.
جق قورقاجق، τ. δειλός· φοβερός, ἐπίφοβος
لغان قورلاغان، τ. λοιμὸς ὀλέθριος. [βορύζειν.
لدامق قورلدامق، τ. βορ

لدى قورلدى، ἴδε قورقور.
لمق قورولمق، τ. ἀνεγείρεσθαι, ἵστασθαι· φαντάζεσθαι· ὑπερηφανεύεσθαι.
رم قورورم، ἴδε رغ قورورم.
مق قورمق، τ. ἀνεγείρειν, ἱστάναι, στήνειν· σχεδιάζειν. — اردو στρατοπεδεύειν. — جادر στήνειν σκηνήν. — مجلس συγκαλεῖν συμβούλιον. — بنا ἐγείρειν οἰκοδομήν. — ساعت χρονίζειν ὡρολόγιον. [φυής.
نج قورناز، τ. πανοῦργος, εὐ
لق قورنازلق، τ. πανουργία, εὐφυία.
نتى قوروونتو، καὶ
نتو قوروونتو، τ. ὑποψία· φαντασιοπληξία.
نتولو قوروونتولو، τ. ὕποπτος.
رنا قورنا، ξ. δεξαμενή· πύελος, λουτήρ, κ. γοῦρνα.
نيز قورنيز، ξ. πλαίσιον.
رو قوروو، ξ. φθείρ. سى — تخته κόρις, κ. κόριζα.
رو قوروو، τ. ξηρός· ἰσχνός. ـلق — φωνασκία.
رت قورت، ξ. δρόμων(ναυτ.).
رغ قوروتماق، τ. ξηραίνειν. — قالى τυραννεῖν. — كوكى ἐκριζοῦν· καταστρέφειν.

قوروق قورۇخ, τ. ὄμφαξ. قيا قوروغى τηλέμον (φ.).

قورۇم قورۇم, τ. θεμελίωσις.

قورۇمق قورۇم, τ. λιγνύς, ἀσβόλη.

قورومق قورۇمماق, τ. ξηραίνεσθαι.

قورى قورۇ, τ. δάσος.

قوريجى قورۇوڎزى, τ. δασοφύλαξ.

قوريلش قوريولۇش, τ. κομπασμός, ἀλαζονεία.

قوريلق قوريولۇق, τ. δάσος.

قوريلق قوريولغق, τ. μαρασμός.

قوريمق قورۇمماق, τ. προστατεύειν· ἐπαρκεῖν, ἀπαντᾶν εἰς... مصرف — ἀπαντᾶν εἰς τὰ ἔξοδα.

قوز قوز, τ. κάρυον. اغاجى — καρυά (φ.). ڤيلاشمق — συνδιαλλάττεσθαι. [τυος· σφαῖρα.

قوزاق قوزاق, τ. κῶνος τῆς πίτ-

قوزالاق قوزالاق, τ. κυπαρισσόμηλον· στρόβιλος· ἴκτερος (φ.). قوزالاغى ايپك βομβύκιον.

قوزغون قوزغون, τ. κίσσα (πτ.)· κόραξ (πτ.). قليجى — σπαθόχορτον (φ.). [λας.

قوزغون قوزغونى, τ. λίαν μέ-

قوزه قوزاق, τ. ἀγγεῖον περικάρπιον (βοτ.)· ὠμὴ μέταξα. ايپك — βομβύκιον.

قوزى قوزۇ, τ. ἀρνίον. قولاغى — ὀξαλίς (φ.). قولاغى كوچك ὀξίς (φ.). م — φίλε μου! ματيا μου! φῶς μου!

قوزيجق قوزۇوڎزۇ, ὑποκ. τοῦ πρ.

قوس قاڤ, ἀ. τόξον· ἀψίς· Τοξότης (ἀστρ.). چرخ — οὐράνιον τόξον, Ἶρις.

قوسقون قوسقوغون, τ. κόκκυξ (πτ.)· ἀγριοπεριστερά (πτ.).

قوسقون قوسقون, τ. ὑπουρίς, κ. ἵπιστιά.

قوسمق قوسمماق, ἴδε قوصمق.

قوسى قاڤسى, σχετ. τοῦ قوس قاڤ.

قوش قوڎ, τ. ζεῦγος· ζεῦγος ἵππων ἢ βοῶν.

قوش قوڎ, τ. πτηνόν· اتلى — θλάσπις (φαρμ.). اوزومى — κορινθιακὴ σταφίς. بورو — βράμφος· κυνόρροδον (φ.). سودى — πρᾶγμα δυσεύρετον. قوناز — ἀσπάραγος (φ.). قوناز چيشى — σμῖλαξ ἡ τραχεῖα (φ.). كچه — αἰγωλιός (πτ.). آولايجى — ὀρνιθοθήρας.

قوشاتمق قوشاتماق, τ. περιζωννύναι· πολιορκεῖν.

قوشاملق قوشاڤلماق, τ. περικυκλοῦσθαι, πολιορκεῖσθαι.

قوشاق قوشاق, τ. ζώνη.

قوشاقچى قوشاقچۇ, τ. κατασκευαστὴς ἢ πωλητὴς ζωνῶν.

قوشامه قوشاما, τ. στολή.

قوشانمق قوشانماق, τ. ζώννυσθαι.

قوشباز قوشباز, τ. ὀρνιθοθήρας.

قوشجغز قوشجغز, ὑποκ. τοῦ قوش

قوشچى قوشچۇ, τ. ὀρνιθοτρόφος· ὀρνιθοπώλης.

قوشدرمق قوشدورماق, τ. ποιεῖν τρέχειν, ἐλαύνειν. [μος.

قوشش قوشۇش, τ. τρέξιμον, δρό-

قوششمق قوشۇشماق, τ. τρέχειν (πολλοὶ ὁμοῦ) πρός...

قوشقو قوشقو, τ. φρίκη, τρόμος.

قوشقولاغمق قوشقولانماق, τ. τρέμειν, ἐκπτοεῖσθαι.

قوشلق قوشلوق, τ. ὀρνιθών· ἡ ἀπὸ τῆς πρωΐας μέχρι τῆς 11 π. μ. ὥρα. — قبا ἡ μᾶλλον πρὸς τὴν μεσημβρίαν πλησιάζουσα ὥρα. — طعامى προάριστον.

قوشلش قوشۇلمۇش, τ. ἐζευγμένος· παρακαθεσταμένος.

قوشلمق قوشۇلماق, παθ. τοῦ ἐπ.

قوشمق قوشماق, τ. τρέχειν· προστιθέναι τινὰ εἰς ἄλλον, συντροφεύειν· ζευγνύναι.

قوشو قوشۇ, τ. δρόμος, τρέξιμον. لى — εἰς τέσσαρας ἵππους.

قوشوق قوشۇق, τ. ἦχος χοροῦ.

قوشوم قوشۇم, τ. φάλαρα· ζεῦγος ἵππων ἁμάξης. حيوانى — ἵππος ἁμάξης.

قوشه قوشا, τ. καὶ — — καὶ

قوشه قوشاراق, τ. δρόμῳ, δρομαίως.

قوشى قوشۇ, τ. τάξις· σειρά· πλῆθος. — اشى ὁ ὄχλος.

قوشيجى قوشۇوڎزى, τ. ὁ τρέχων· ἵππος ὑποζύγιος.

قوص قوڎ, τ. ἀγκώδης· μέγας.

قوصدرمق قوصتورماق, τ. προξενεῖν ἔμετον, ναυτίασιν. [νος.

قوصره قوصارا, τ. κόφινος οἰσύϊ-

قوصش قوصۇش, τ. ἔμεσις.

قوصغون قوصغون, ἴδε قوسقون.

قوصلاغمق قوصقولاماق, τ. ἐπαίρεσθαι, τυφοῦσθαι.

قوصمق قوصماق, τ. ἐμεῖν.

قوصمق قوصمۇق, καὶ

قوصمه قوصما, καὶ

قوصندق قوصتوتۇ, τ. ἔμεσις. سى — قان αἱμόπτυσις.

قوطى قوتۇ, τ. κυτίον· δεκατόλιτρον. سى — اقيه ταμβακοθήκη. سى — عقل λίαν σοφός. قپالى — μυστήριον.

قوطيجى قوتۇوڎزۇ, τ. κατασκευαστὴς κυτίων.

قوغا قاڤغا, ἴδε غوغا غاڤغا. [κειν.

قوغالامق قوغالاماق, τ. καταδιώ-

قوغالامق قوقولیا کوکلامق, τ. ἀλληλοσφράγισμα.
قوغالامق کوکلامق, τ. ὁσφράγισμα.
قوقلامق قوقلامق کوکلامق, τ. ὁσφραίνεσθαι.
قوقله قوقله کوکله, ἴδε قوقله کوکله.
قوقمش قوقمش کوکمش, τ. ἔωλος· διεφθορώς.
قوقمق قوقمق کوکمق, τ. μυρίζειν, ὀσφραίνεσθαι· ὄζειν, ἀπόζειν.
قوقه قوقه کوکه, τ. ὀσμή· ἀποφορά.
قوقنس قوقنس کوکنس, τ. φοῖνιξ (πτ.).
قوقو قوقو کوکو, τ. ὀσμή. — Δύσοσμία. — قنا δυσωδία, ἀποφορά. — سی چیقمق — ἀνα ἀποκαλύπτεσθαι.
قوقو قوقو کوکو, τ. κόκκυξ (πτ.).
قوقوتمق قوقوتمق کوکوتمق, τ. διαχέειν ὀσμήν· μολύνειν.
قوقورق قوقورق کوکورق, τ. ἀραβόσιτος.
قوقوز قوقوز کوکوز, τ. ἐνδεής, πένης.
قوقوزلامق قوقوزلامق کوکوزلامق, τ. πένεσθαι.
قوقوزلق قوقوزلق کوکوزلوک, τ. πενία, ἔνδεια, ἀχρηματία. [ζειν.
قوقوغدامق قوقوغدامق کوکوغدامق, τ. κλώ-
قوقولته قوقولته کوکولته, ξ. κορδύλη.
قوقولی قوقولی کوکولو, τ. ὁ ἀναδίδων ὀσμήν.
قوقولیا قوقولیا کوکولیا, ξ. κοκκύλιον, βομβύκιον. موسمی — ἡ ἀρχὴ τοῦ Ἀπριλίου.

قولاچان قولاچان کولاتاخ, τ. περίπατος πρὸς κλοπήν, κατασκόπευσις.
قولاغلاو قولاغلاو کولاغاو, τ. καλαγκάθι (π.).
قولغولاو قولغولاو کولغولاو(γ)ούζ. τ. ὁδηγός· πλοηγός· ὀρτυγομάνα (πτ.).
قولغوزلق قولغوزلق کولغوزلوک, τ. ἡ πρᾶξις τοῦ προηγ — کچی — καὶ
قولغوزلامق قولغوزلامق کولغوزلامق, τ. ὁδηγεῖν· ποδηγετεῖν.
قولاق قولاق کولاک, ἴδε قولاق چوله کولاک.
قولاق قولاق کولاک, τ. οὖς (ἀνατ.). — آچمق — καὶ ویرمك — τείνειν τὸ οὖς· εἰσακούειν τινός παραδέχεσθαί τι, πείθεσθαί εἴς τι. — اوغلیسی — βῆμος. — سافری ὠτακουστής. — اولق — ὁ εἶναι λίαν προσεκτικόν. — دوه ἀσύγκριτος. — قبا παρωτίς(παθολ.). — دلیك قولاغی ξύξυπνος.
قولقلی قولقلی کولکلی, τ. ὁ ἔχων ὦτα· μεταφορικῶς: ὄνος.
قولان قولان کولان, τ. περίζωμα, μασχαλιστήρ.
قولاغلامق قولاغلامق کولاغلامق, τ. κατηγορεῖσθαι, καταγγέλλεσθαι.
قولاقلو قولاقلو کولاکلو, ἴδε قولاغلو .
قولای قولای کولای, τ. εὐχερής· ἄνεσις· μέσον. — یولی — εὑρίσκειν τὴν εὐκολίαν, τὸν κατάλληλον τρόπον τοῦ πρᾶξαί
قولاجلامق قولاجلامق کولاجلامق, τ. μετρεῖν δι' ὀργυιᾶς.
قولاچ قولاچ کولاچ, τ. ὀργυιά. — — πلاتέως, ἀφθόνως. — اولمق — καὶ
قولاز قولاز کولاز, ξ. κορυδαλλίς.
قولاز قولاز کولاز, τ. βύας (πτ.).
قولانا قولانا کولانا, ξ. κυρία.
قولاشمق قولاشمق کولاشمق, ἴδε قوشمق .
قولاشو قولاشو کولاشو, ἴδε قوشو کوندوشو.
قول قول کول, ἀ. λόγος· συμφωνία· ὅρος. — او — ἐπὶ τῷ ὅρῳ ὅτι .. ἐπὶ τῇ συμφωνίᾳ ταύτῃ. — جه — κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ . . . κατὰ τὴν γνώμην τοῦ . . .
قول قول کول, τ. βραχίων· κέρας, πτέρυξ στρατοῦ· περιπολία, νυκτοφυλακή· περίπολος· طولاشمق — περιπολεῖν. اغاسی — ἀρχηγὸς περιπολίας· ὑποταγματάρχης قایقی — περιπολοῦν πλοιάριον τοῦ τελωνείου ἢ τοῦ ὑγιεινομείου. دمیری — μοχλός. ی — ی قنادی قیرمق καὶ قنادی کسمك — μεταφρ. ἀποθαρρύνειν. — — περιπλέγδην.
قول قول کول, τ. δοῦλος· δοῦλος(Θεοῦ) کز — ὁ δοῦλός σας, ἐγώ.
قولا قولا کولا, ἴδε قوله قولا کولا.
قولاً قولاً کولاً, ἀ. προφορικῶς· κατὰ συμφωνίαν.

τι. كله — διευκολυνθείη τὸ ἔργον σου (σας)! كچ — καὶ

قولايلامق κολαγιλαμάκ, τ. διευκολύνειν, ἐξομαλύνειν.

قولايلانمق κολαγιλανμάκ, τ. διευκολύνεσθαι, ἐξομαλύνεσθαι.

قولايلايجى κολαγιλαΐδζή, τ. ὁ διευκολύνων.

قولايلق κολαγιλήκ, τ. εὐχέρεια, ἄνεσις. يلا — εὐχερῶς.

قولپ κούλπ, ἴδε قولپ κούλπ.

قولپه κουλήπε, τ. καλύβη.

قولپ κούλπ, τ. χειρίς, λαβή. — طاقمق — βάλλειν λαβὴν μεταφ. εὑρίσκειν λαβήν, συκοφαντεῖν.

قولتق κολτούκ, καὶ

قولتوق κολτούκ, τ. μασχάλη (ἀνατ.)· ἀγκάλη· πρόσκλιντρον· κλιντήρ, δίφρος· γωνία· κολακεία. اتى — τὸ κοῖλον τῆς μασχάλης. كچى — δικανίκιον. — قيارمق — ὑπερηφανεύεσθαι. — صندالیه سی — κολακεύειν. ويرمك — ἀνάκλιντρον. كلك قولديغه پارα-πείθεσθαι. كيرمك قولديغه προ-στατεύεσθαι· νυμφεύεσθαι.

قولتوق κολτούκ, τ. οἰνοπνευματο-πωλεῖον.

قولتوقچى κολτουκτάϊ, τ. ὁ ἔχων πνευματοπωλεῖον, κάπηλος· πωλητὴς ἀνακλίντρων· πλανόδιος ἐνδυματοπώλης· κόλαξ.

قولتوقلامق κολτουκλαμάκ, τ. περιπτύσσεσθαι κολακεύειν.

قولچى κολδζή, τ. φύλαξ, φρουρὸς (τελωνείου κλπ.).

قولچاق κολτσάκ, τ. περιβραχιόνιον· ψέλλιον· χειρίδιον.

قولره κολέρα, ξ. χολέρα ἐπιδ.).

قولزه κολζά, ξ. ἀγριοκράμβη (φ.).

قوللامق κολλαμάκ, τ. ζητεῖν περιμένειν· βοηθεῖν.

قوللاشمق κοβλλασμάκ, ἴδε قوللشمق.

قوللانرمق κουλλανδερμάκ, τ. μεταχειρίζεσθαι· ποιεῖν τι εὔχρηστον.

قوللانمق κουλλανμάκ. τ. μεταχειρίζεσθαι. [στος.

قوللانيقلى κουλλανηκλή. τ. εὔχρη-

قوللانيلش κουλλανηλήξ, τ. χρῆσις.

قوللانيلمق κουλλανηλμάκ, τ. εἶναι ἐν χρήσει, εὔχρηστος. [νεῖν.

قوللشمق κοβλλεσμέκ, τ. συμφω-

قوللق κολλούκ, τ. σταθμὸς ἀστυνομικὸς χειρί.

قوللق κουλλούκ, τ. δουλεία.

قوللقچى κουλλουκτσή, τ. ὁ ἐπὶ τῆς φυλακῆς φρουρός.

قولنه كوبل-نامه, π. συμφωνητικόν.

قولنج κουλούνδζ, τ. κωλικόπονος.

قولچقه κολότσκα, ξ. ὄρνις ἐπωάζουσα, κλῶσσα. — يى اوطورمق — ἐπωάζειν.

قولديوم κολόδιουμ, ξ. κολλόδιον (χημ.).

قولون κουλούν, τ. ὄναγρος (ζ.).

قوله κόλα, ξ. γλιά, κ. κόλλα.

قوله κούλα, τ. φαιός. آت — ἵππος φαιός, καστανόχρους.

قوله κουλλέ, ἴδε قله κουλλέ.

قوللامق κολαλαμάκ. τ. παιπαλᾶν.

قول كابلى, σχετ. τοῦ قول كابل.

قوم κάβμ, ἀ. λαός· φυλή· οἰκογένεια.

قوم κούμ, τ. ἄμμος· λιθίασις (παθ.). ساعتى — ἀμμόμετρον. كترك — ψάμμος.

قومانداه κομανδάρ, καὶ

قوماندان κομανδάν, ξ. διοικητὴς στρατιωτικοῦ σώματος.

قوماندە κομάνδα, ξ. διοίκησις, ἀρχή, ἀ. سنده — تحت ὑπὸ τὴν διοίκησίν του.

قومانيه κουμάνγια, τ. σίτισις πλοίου

قومبره κουμπαρά, ἴδε خمبره.

قومپاس κομπάς, ξ. διαβήτης.

قومپانيه κουμπάνγια, ξ. ἑταιρεία.

قومدى κομεδί, καὶ

قومدية κομέδια, ξ. κωμῳδία.

قومرال κουμράλ, τ. καστανόχρους.

قومسال κουμσάλ, τ. παραλία· ἀμμώδης.

قومشو κομσού, ἴδε قونشو κονσού.

قومصو κομσού, τ. συκοφάντης.

قومصولق κομσουλούκ, τ. συκοφαντία.

قومق κομάκ, τ. τιθέναι, βάλλειν· ἐπιτρέπειν, ἀφιέναι. — آد ὀνομάζειν. — آتش πυρπολεῖν. ميدانه — ἐκτιθέναι, δημοσιεύειν. ال — ἐπιχειρεῖν εἴς τι. — زنجيره ἁλυσσοδένειν. — امانت رهن καὶ — ἐνεχυριάζειν. — اچرو εἰσηγεῖσθαι. — بحث καὶ — بسط στοιχηματίζειν. — تهلكه يه κινδυνεύειν. — خ διατιμᾶν. يولنه — διευθετεῖν. — يولو πέμπειν, ἀποστέλλειν. — آرايه θέτειν ἐν μέσῳ, ὡς διάμεσον.

قوملق κουμλούκ, τ. τόπος ἀμμώδης.

قوملو κουμλού, τ. ἀμμώδης. [δης.

قوميسر κομισέρ, ξ. πληρεξούσιος. ى — يوليس ὑπαστυνόμος.

قوميسيون κομισιόν, ξ. συμβούλιον, δικαστήριον· μεσιτεία.

قوميسيونجى κομισιονδζού, τ. μεσίτης.

قونق κονάκ, τ. μέγαρον· σταθμός· κατάλυμα· πιτυρίασις.

قونغى حكومت قونغى διοικητήριον.

قونج κόνδζ, τ. κεφαλίς (πεδίλου).

قونجلوس κονζζολός, τ. φάσμα, φάντασμα, ἐφιάλτης.

قوند κούνδ, τ. δυνατός, στερεός.

قوندق κονδάκ, τ. σπάσγανον πρηστήριον· προσωμίς (πυροβόλου).

قوندقچی κονδακτάί, τ. ἐμπρηστής.

قوندقلامق κονδακλαμάκ, τ. σπαργανοῦν· θέτειν πρηστήριον.

قوندرمق κονδουρμάκ, τ. χορηγεῖν καταλυμα· ἐπιβάλλειν, φορτόνειν.

قوندره κονδούρα, τ. ὑπόδημα.

قوندره‌جی κονδουράζη, τ. ὑποδηματοποιός.

قوندوز κουνδούζ, τ. κάστωρ (ζ.). — خایه‌سی — καστόριον (φαρμ.). — یوجی κανθαρίς (πτ.).

قوندوقتور κονδοκτόρ, ξ. ἀγωγεύς, ὁδηγός.

قوندە κουνδέ, τ. ἀράχνη ἰοβόλος.

قونسولتو κονσολᾶτο, ξ. προξενεῖον.

قونسلوس κόνσολος· ξ. πρόξενος. وکیلی — ὑποπρόξενος.

قونسولیده κονσολιδέ, ξ. τίτλοι δημοσίου χρέους.

قونشدرمق κονουδτουρμάκ, τ. φέρειν εἰς συνάφειαν ἢ γνωριμίαν μετά τινος.

قونشمق κονουδμάκ, τ. συντυγχάνειν· συνομιλεῖν.

قونشمقلق κουνουδμακλήκ, τ. συνομιλία, σχέσις. [τική.

قونشمتو κονουδημέντο, ξ. φορτωقونشو κονδού, τ. γείτων.

قونشولق κονδουλούκ, τ. γειτονία.

قونشه κονδέ, τ. πρήγορεών, κ. σγάρα. [λιον.

قونطورتو κοντουρᾶτο, ξ. συμβόقونغره κονγρέ, ξ. συνέδριον.

قونفرانس κονφεράνς, ξ. συνέντευξις, συνδιάσκεψις.

قونق κονούκ, ἴδε قونوق κονούκ.

قونلق κονουλμάκ, ἴδε قونلق .

قونمق κονμάκ, τ. τίθεσθαι, βάλλεσθαι· καταλύειν· κοιτάζεσθαι· στρατοπεδεύειν· κουριάζειν (ἐπὶ πτηνῶν). — هیراکلهرونومیεῖν.

قونو κονού, τ. ἐν μὲν τῇ φράσει : قونشو — γείτονες καὶ φίλοι· ἐν δὲ τῇ : — یی ἐν ἐκτάσει, ἐν ἀνέσει.

قونوشمق κονουδμάκ, ἴδε قونشمق .

قونوق κονούκ, τ. ξένος, ὁ φιλοξενούμενος.

قونوقلامق κονουκλαμάκ, τ. φιλοξενεῖν.

قونوقلق κονουκλούκ, τ. φιλοξενία.

قونیلمش κονουλμούς, τ. τεθειμένος, βαλμένος.

قونیلمق κονουλμάκ, τ. τίθεσθαι, βάλλεσθαι.

قووا κοβά, ἴδε ایغا κοβά.

قووا κοβά, τ. σχοῖνος (φ.).

قووالامق κουβαλαμάκ, ἴδε ایغالامق

قووان κουβάν, τ. κυψέλη.

قوولامق κοβλαμάκ, ἴδε ایغلامق .

قوولایجی κοβλαϊδζή, τ. καταμηνυτής.

قوولق κοβουλμάκ, ἴδε ایغلق .

قوه κουββέ, ἀ. δύναμις· αἴσθησις· εὐδιάθετος σκέψις. — باصره‌ — ἡ ὅρασις. — شامه‌ — ἡ ὄσφρησις. — ذائقه‌ — ἡ γεῦσις. — سامعه — ἡ ἀκοή. — لامسه‌ — ἡ ἁφή. — آخذه‌ — τὸ ἀντιληπτικόν. — حافظه‌ — τὸ μνημονικόν. — ممیزه‌ — ἡ διάκρισις. — عسکریه‌ — ἡ στρατιωτικὴ δύναμις. — بحریه‌ — ἡ ναυτικὴ δύναμις. — مدرکه‌ — ἡ διανοητικὴ δύναμις. — مالیه‌ — μέσα οἰκονομικά, πόροι. — دن فعله — πραγματοποιεῖν.

قوی κόγι, τ. κολπίσκος.

قوی κοβίγι, ἀ. ἰσχυρός, δυνατός· στερεός· Παντοδύναμος (ἐπίθ. Θεοῦ). — الاقتدار — ἰσχυρός. — ترکیبی σύστασις ἰσχυρά.

قویو κοβίγεν, ἀ. ἰσχυρῶς· ἐντόνως.

قویجی κογιουδζού, τ., ὁ τιθεὶς βάλλων.

قویدرمق κογιδουρμάκ, τ. βάλλειν δι' ἄλλου· ἀναγκάζειν τινὰ νὰ βάλῃ.

قویرجق κοβηρδζήκ, ἴδε قیورجق .

قویروق κουγιρούκ, καὶ

قویروق κουγιρούκ, τ. οὐρά· μεταφρ. τέκνον· προσθήκη· τέλος· κανθός (ἀνατ.). — آجیسی — μῖσος. — صالمق — σεισοπυγίς (πτ.). — صالامق — κολακεύειν. — قیصمق — φοβεῖσθαι· ἀπομακρύνεσθαι ἐκ φόβου. — دیکمک قویروغی ἀποθήσκειν. — یلدز — κομήτης (ἀστρ.)

قویرمق κηβηρμάκ, ἴδε قیورمق .

قویلق κοβιλίκ, τ. μονιμότης, στερεότης· εὐστάθεια.

قویلمق κογιουλμάκ, τ. ἐμβάλλεσθαι, παρεντίθεσθαι· παρεισάγεσθαι· ἀναμιγνύναι.

قویم κοβίμ, ἀ. εὐθύς· ὡραῖος τὸ ἀνάστημα.

قومق κογμάκ, ἴδε قومق κομάκ.

قوین κογιούν, τ. κόλπος· θυλάκιον. — آلق — συγκατακλίνεσθαι.

قویو κουγιού, τ. πυκνός, πυκτός· βαθύς, βαθύχρους.

قویو κουγιού, τ. φρέαρ. — قزار —

σκάπτειν τὸν λάκκον του, ἐπιβουλεύεσθαι.

قوبوق كوبوغوتوت, τ. τόπος μὴ ἐκτεθειμένος εἰς ἀέρα.

قوبولاشمق كوبولاشماك, τ. πηκταίνειν· ἀμαυροῦσθαι.

قوبوق كوبوقولوك, τ. βαθύτης (χρώματος)· πυκνότης.

قوبوجق كوبوجوق, τ. χρυσοχόος. [σοχοϊκή.

قوبوجيلق كوبوجوقلوك, τ. χρυ-

قوبون كوبون, τ. πρίβατον (ζ.). اوق — ἀβρότονον (φ.). ايران — ὑπέρκειον (φ.).

قوبون كوبون, ἴδε قوبون كوبون.

قوبرمق كوبرمك, τ. ἐπιτρέπειν, ἀφίνειν· ἀφίνειν ἥσυχον.

قوى كوى, ἴδε قوبوق كوبوق.

قوى كوى, τ. κάτω· γονυπετής· ἀνεστραμμένος. — اوزى ὑποκλινής, πρηνής.

قهار قهار, ἀ. νικητής· κοσταιός. — ال Παντοδύναμος, Θεός.

قهارانه قهارانه, π. ὡς ἀνήκει, πρέπει τῷ νικητῇ κλπ.

قهارى قهارى, σχετ. τοῦ قهار.

قهر قهر, ἀ. καταδυνάστευσις, τιμωρία· ὀργή· λύπη.

قهراً قهراً, ἀ. βίᾳ· ἐκ βαθείας λύπης.

قهرمان قهرمان, π. ἥρως. [σμός.

قهرمانلق قهرمانلق, τ. ἡρωϊ-

قهرمانى قهرمانى, π. ἡρωϊκός.

قهرناك قهرناك, π. καταδυναστευτικός· τεθλιμμένος.

قهرى قهرى, σχετ. τοῦ قهر κάχρ.

قهقرا قهقرا, ἀ. ἐπὶ πόδα. رجعت — ὀπισθοχώρησις, ὑποχώρησις.

قهقهه قهقهه, ἀ. καγχασμός. ايلمك — καγχάζειν.

قهل قهل, ἀ. περιφρόνησις· ἀχαριστία.

قهوه قهوه, ἀ. καφές. التى — πρόαριστον. — پارەسى — φιλοδώρημα. دولابى — تاوەسى — φρύγετρον.

قهوه جى قهوه جى, τ. καφεψός.

قهول قهول, ἴδε قهل κάχλ.

قى كى, ἀ. ἔμετος. كلمك — καὶ كلمك — ἐμεῖν. كتورمك — προξενεῖν ἔμετον.

قيا كيا, τ. βράχος· σκόπελος· بالغى — κωφιός (ἰχθ.). قورغى — τηλέφωνον (φ.).

قيا كيا, ἀ. τὸ τρέφειν.

قياد كيا, ἀ χαλινός· τὸ σύρειν ἐκ τοῦ χαλινοῦ.

قيادت كيادت, ἀ. διευθύνειν ἀνθρώπους ἢ στρατόν.

σις τῶν νεκρῶν· συντέλεια τοῦ κόσμου· σύγχυσις, πάταγος. قوپارمق — θορυβεῖν. كوى — ἡ ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως (τῶν νεκρῶν).

قياور كياور, π. τρόχος (ζ.)· θώς (ζ.).

قيچ كيچ, ἴδε قچ κηπιάκ.

قيت كيت, τ. σπάνιος· σπανίως.

قيتان كيتان, ἴδε غيطان γαϊτάν.

قيتلاشمق كيتلاشماك, τ. ἀποκαθιστάναι σπάνιον. [δεία.

قيتلق كيتلك, τ. σπάνις, σιτο-

قيجردى كيجردى, ἴδε قجردى κηδζηδή.

قيچيقلامق كيچيقلامق, ἴδε قيدقلامق κηδζηκλαμάκ.

قيچ كيچ, τ. τὸ ὄπισθεν μέρος· ἡ πτέρνα· πούμνα(πλοίου)· λάκτισμα. ايت — λακτίζειν. ين — ين — ὀπίσω ὀπίσω, ἐπὶ πόδα.

قيخ كيخ, ἀ. πῦον, κ. ἔμπυον.

قيد كيد, ἀ. τὸ δένειν· τὸ ἐγγράφειν, καταχωρίζειν ἔγγραφόν τι· μέριμνα· τὸ ὁρίζειν τὴν σημασίαν φράσεως· πρωτόκολλον· حيات — ἐφ' ὅρου ζωῆς, ἰσοβίως. — ى ἄφροντις, ἀμέριμνος. مده كل — μοὶ εἶναι ἀδιάφορον.

قيده كيده, ἴδε غيده γκαΐδα.

قيدقلامق كيدكلامك, ἴδε قدقلامق κηδηκλαμάκ.

قيامت كيامت, ἀ. ἀναλογία, σύγκρισις· συλλογισμός. دن زياده — πλέον τοῦ πιθανοῦ. — ال κατ' ἀναλογίαν. — غير ال καὶ — ἐπὶ τοῖς ἀναλόγοις, ἀνωμάλως. كاذب — συλλογισμὸς ψευδής. مجه — κατὰ τὴν γνώμην μου. — ى ἀπίθανος, ἄμετρος. غير قبول — ἀσύγκριτος.

قياساً كيا ساً, ἀ. κατὰ σύγκρισιν, ὑποθετικῶς.

قياسى كيا سى, ἀ. ἀναλογικός, ὁμαλός (Γραμμ.). و سماعى — ὁμαλὸς καὶ ἀνώμαλος (Γραμμ.).

قياصره كيا صره, πλ. τοῦ قيصر.

قياظ كيا ظ, ἀ. ἡ τοῦ θέρους θερμοτέρα ἐποχή.

قيافت كيا فت, ἀ. μορφή· φυσιογνωμία· στολή. — ى عجائب كيمك ἀλλοιοῦσθαι. — علم ἡ φυσιογνωμική.

قياق كياق, τ. ἀνηλεής· ὑπερβολικός.

قيالق كيالق, τ. τόπος πλήρης βράχων.

قيام كيام, ἀ. τὸ ἐγείρεσθαι· ἐγκαρτέρησις. — يوم ال ἡ ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως.

قيامت كيامت, ἀ. ἡ κατὰ τὴν Δευτέραν Παρουσίαν ἀνάστα-

قير كهر, τ. πεδίον.

قير كهر, τ. φαιός, φαιόχρους.

قيراچ قيراچ كهراتس, τ. (γῆ) ἀκαλλιέργητος.

قيراط قيراط كهرát, τ. κεράτιον, βάρος τεσσάρων κόκκων.

قيراغى قيراغى كهراغή, ἴδε قيراغ كهراغή.

قيراق قيراق كαϊράκ, τ. δίσκος, κ. ἀμάδα.

قيران قيران كهράν, ἴδε قيران كهράν.

قيرالامق قيرالامق كهρτσαλαμάκ, τ. βλεφαρίζειν. [ήττημένος.

قيرغين قيرغين كهργήν, τ. τεθλιμμένος

قيرغين قيرغين كهργήν, τ. ἥττα· σφαγή· καταστροφή· θνησιμότης.

قيرغينلق قيرغينلق كهργηνλήκ, τ. κατάπτωσις· ψυχρότης· θραῦσις, ἐπιδημία σφοδρά.

قيرلاغان قيرلاغان كهρλαγάν, τ. πανώλης, κ. πανούκλα (ἐπιδημία).

قيرى قيرى كهρήκ, ἴδε قيرى كهρήκ.

قيرمزى قيرمزى كهρμιζή, ἴδε قيرمز كهρμιζή.

قيرمق قيرمق كهρμάκ, τ. συντρίβειν· θραύειν· δυσαρεστεῖν· πτύσσειν· ὑπο(κατα)βιβάζειν (τιμὴν πράγμ. κλπ.)· προεξοφλεῖν· τρέπειν εἰς φυγήν. [φῆς.

قيرمه قيرمه كهρμά, τ. πτυχή· εἶδος γρα-

قيرنى قيرنى كهρηντή, καὶ

قيرندى قيرندى كهρηντή, τ. ψιχίον· σύντριμμα.

قيريق قيريق كهρήκ, τ. συντετριμμένος.

قيريقجى قيريقجى كهρηκδζή, τ. καταγματοδέτης· ἀναδέτης.

قيريقلق قيريقلق كهρηκλήκ, τ. κατάπτωσις· ἀποθάρρυνσις· ὀστεοκόπος (παθολ.).

قيز قيز κήζ, τ. κόρη, θυγάτηρ· νεᾶνις, παρθένος. قيز قارداش — ἀδελφή. — قيز اوغلان — παρθένος. — قوشى صچوينكلوس (πτ.).

قيزارتمق قيزارتمق κηζαρτμάκ, τ. ἐρυθραίνειν· κοκκινίζειν τι· ψήνειν.

قيزارتما قيزارتما κηζαρτμά, τ. ψητὸν κρέας).

قيزارمق قيزارمق κηζαρμάκ, τ. ἐρυθριᾶν.

قيزاق قيزاق κηζάκ, τ. ὁλκός, ἕλκηθρον.

قيزالاق قيزالاق κηζαλάκ, τ. μήκων, κ. παπαρούνα (φ.).

قيزامق قيزامق κηζαμούκ, τ. ἱλαρά(παθ.).

قيزدرمق قيزدرمق κηζδηρμάκ, τ. θερμαίνειν· ἐρυθραίνειν.

قيزشمق قيزشمق κηζηδμάκ, τ. θερμαίνεσθαι· μεταφ. ἐξάπτεσθαι.

قيزغين قيزغين κηζγκήν, τ. θερμός· ἠρεθισμένος.

قيزغينلق قيزغينلق κηζγκηνλήκ, τ. ἔξαψις· θερμότης.

قيزيل قيزيل κηζήλ, τ. ἐρυθρός. قيزيل — ἐρυθρῖτις, κ. κοκκινάδα (παθ.). قيزيل — ἀργειμώνη (φ.).

قيزلجق قيزلجق κηζηλδζήκ, τ. πίτταξυς,

κράνιον. قيزيل — κρανεία (φ.).

قيزلق قيزلق κηζλήκ, τ. παρθενία, κορεία.

قيزلق قيزلق κηζηλλήκ, τ. ἐρυθρότης.

قيزمق قيزمق κηζμάκ, τ. θερμαίνεσθαι· ἐρυθριᾶν· ἐρεθίζεσθαι.

قيسور قيسور καϊσούρ, π. μεταλλεῖον.

قيسون قيسون καγισούν, ἀ. ἀχιλλεία πόα (φ.).

قيسى قيسى καϊσί, ἴδε قيسى كايسى.

قيش قيش κήξ, τ. χειμών. — ڤره بارس χειμώνος.

قيشلا قيشلا κηδλά, καὶ

قيشلاق قيشلاق κηδλάγ, καὶ [τῶν.

قيشلاق قيشلاق κηδλάκ, τ. χειμάδιον· στρα-

قيشلامق قيشلامق κηδλαμάκ, τ. διαχειμάζειν.

قيشلق قيشلق κηδλήκ, τ. χειμερινός.

قيشلى قيشلى κηδλά, ἴδε قيشلى كيشلاك.

قيشين قيشين κήδην, τ. τὸν χειμῶνα.

قيص قيص κάγις, ἀ. βορβορυγμὸς τῶν ἐντέρων (ἰατρ.).

قيص قيص κής, τ. ὅλως.

قيصاج قيصاج κησάδζ, τ. λαβίς, κ. δανάλια.

قيصالتمق قيصالتمق κησαλτμάκ, τ. συντέμνειν.

قيصالمق قيصالمق κησαλμάκ, τ. συντέμνεσθαι, βραχύνεσθαι. [πιέζειν.

قيصدرمق قيصدرمق κηστηρμάκ, τ. σφίγγειν,

قيصر قيصر καγισάρ, ἀ. Καῖσαρ· Αὐτοκράτωρ.

قيصراق قيصراق κησράκ, τ. φορβάς.

قيصرى قيصرى καγισαρί, ἀ. καισαρικός· αὐτοκρατορικός. ٭ — دولت ٭ αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις.

قيصاغ قيصاغ κησκάνδζ, τ. ζηλότυπος, φθονερός· φθόνος.

قيصاغلامق قيصاغلامق κησκανμάκ, τ. ζηλοτυπεῖν, φθονεῖν.

قيصلمق قيصلمق κησηλμάκ, τ. πιέζεσθαι, σφίγγεσθαι. [γειν.

قيصمق قيصمق κησμάκ, τ. πιέζειν, σφίγ-

قيصوم قيصوم καϊσούμ, ἀ. κιτρόχορτον(φ.).

قيصوم قيصوم κησούμ, ἀ. ἀβρότονον(φ.).

قيصه قيصه κησά, τ. ἐπίτομος, βραχύς. كسمك — βραχυλογεῖν.

قيصير قيصير κησήρ, τ. στεῖρος, ἄγονος.

قيصيرلق قيصيرلق κησηρλήκ, τ. στείρωσις.

قيصيق قيصيق κησήκ, τ. ἐσφιγμένος, πεπιεσμένος.

قيطان قيطان καϊτάν, ἴδε قيطان غيطان غايتان.

قيطس قيطس κητάς, ἀ. κῆτος, φάλαινα.

قيظ قيظ κήζ, ἀ. ἡ τοῦ θέρους θερμοτέρα ἐποχή.

قيعان قيعان κηάν, πλ. τοῦ ἔδα καάτ.

قيغ قيغ κήγ, τ. κόπρος ποσβάτου

قيغانا قيغانا καϊγανά, ἴδε قيغانا كايغانا.

قيغرداق قيغرداق γκηγηρδαμάκ, τ. κακαρίζειν (ἐπὶ ὄρνιθος).

قيغرداق قيغرداق γκηγηρδαμάκ, τ. ὑλακτεῖν· καλεῖν.

قيغلامق قيغلامق κηγλαμάκ, τ. κοπρίζειν (ἐπὶ ζώων).

قيغلجم κηγηλδζήμ, ἴδε قغلجم.

قيغو καϊγκού, ἴδε قايغو καϊγκού.

قيقاب κηκάπ, ἀ. ἀζεδραχη (φ.).

قيقرداق κηκηρδάκ, τ. χόνδρος(ἀνατ.).

قيل κήλ, ἀ. ἐλέγχθη· λόγος. — و قال διάφορα θρυλήματα·σκάνδαλον.

قيل κήλ, τ. θρίξ· μαλλίον. — قالدى — ὀλίγον ἔλειψε. دنيا — τὸ μεῖον τοῦ κόσμου, μόριον. قيروق — φασκὰς ἡ ποτάμιος (πτ.). ى — ἐξετάζειν μικρολόγως, ἐκκαθαίρειν.

قيلاغوز κηλαγούζ, ἴδε غوز قيلا.

قيلج κηλήδζ, ἴδε قلج κηλήδζ.

قيلجق κηλδζήκ, τ. ἄγονον· ψαροκόκκαλον. [τριχώδης.

قيللامق κηλλανμάκ, τ. γίνεσθαι

قيلمق κηλμάκ, τ. ποιεῖν, κάμνειν. — نماز — προσεύχεσθαι. — دعا — γονυκλιτεῖν, λατρεύειν.

قيلولە καϊλουλέ, ἀ. ὕπνος μεσημβρινός.

قيلىق κηλήκ, τ. μορφή, εἰκών· στολή· ἱματισμός. سز — δυσειδής, ἀπαίσιος τὴν ὄψιν.

قيم κήμ, ἀ. ἐπίτροπος, κηδεμών.

قيم κηγέμ, πλ. τοῦ قاعة καμέτ καὶ قيمت κημέτ.

قيماق καϊμάκ, ἴδε قايماق καϊμάκ.

قيمت κημέτ, ἀ. τιμή, ἀξία. — چوق βαρύτιμος. — طوتمق — ἐκτιμᾶν. — يوق — δὲν ἔχει τιμήν, ἀξίαν· ἀνεκτίμητος. — بيلمز — καὶ شناس — πραγματογνώμων.

قيمتسز κημετσήζ, τ. ἄνευ ἀξίας.

قيمتلندرمك κημετλενδηρμέκ, τ. δίδειν ἀξίαν, ὁρίζειν τιμήν.

قيمتلنمك κημετλενμέκ, τ. τιμᾶσθαι, κτᾶσθαι ἀξίαν.

قيمتلى κημετλή, τ. πολύτιμος.

قيمق καγμάκ, ἴδε قايمق καγμάκ.

قيمق κηγμάκ, ἴδε قيمق κηγμάκ.

قين καΐν, τ. καὶ اغاجى — σημύδα(φ.).

قين κήν, τ. κολεός, θήκη.

قينامق καϊνάκ, ἴδε قاينامق καϊνάκ.

قينامق καϊναμάκ, ἴδε قاينامق.

قينه κήνα, ξ. κιγκίνη.

قينه قينه κήνα-κήνα, ἴδε قنه قنه.

قيو κουγιού, ἴδε قويو κουγιού.

قيوتى κουγιουτού, ἴδε قويوتى.

قيود κουγιούδ, πλ. τοῦ قيد.

قيودات κουγουδάτ, πλ. τοῦ πρ.

قيوراق κηβράκ, τ. σκολιός· οὖλος· καλλωπίστρια (γυνή). — صاچ — ὀλόσγουρος.

قيورامق κηβραμάκ, τ. συστρέφεσθαι· περιπλέκεσθαι.

قيورجق κηβηρδζήκ, τ. βοστρυχοειδής· εἶδος προβάτου ἔχοντος μικρὰν τὴν οὐρὰν. (Πρβλ. καὶ ياماق قراماق).

قيورلق κηβρηλμάκ, ἴδε قيورامق.

قيورم κηβρήμ, τ. βόστρυχος (κόμης). قيورلق — — συστρέφεσθαι ἕνεκα πόνου τῶν ἐντέρων.

قيورمق κηβηρμάκ, τ. περιπλέκειν, βοστρυχίζειν.

قيورم κηβρήμ, ἴδε قيورم κηβρήμ.

قيوم καϊγιούμ, ὑπερθετικὸν τοῦ قائم καΐμ, ὁ αἰωνίως ὑπάρχων, Θεός. [ότης.

قيوميت καϊγιουμιγέτ, ἀ. αἰωνιο-

قيومجى κουγιουμδζού, ἴδε قويومجى.

قيون κογιούν, ἴδε قويون κογιούν.

قيە καγιά, ἴδε قيا καγιά.

قيە κηγέ, ἀ. ὀκά, μέτρον βάρους. — يك χιλιόγραμμον.

قيى κηγί, τ. ὄχθη· ἀκτή. — دكز — παραλία.

قيم κηγίμ, τ. ὁ τρόπος τοῦ κόπτειν τὸν καπνὸν κλπ.

قيمق κηγμάκ, τ. κατατέμνειν· λεπτοκοπεῖν κρέας· βλάπτειν· θυσιάζειν τι.

قيمە κηγμά, τ. περίκομμα (κρέατος). — ساتمق — ἐπίκοπον.

قيمەلامق κηγμαλαμάκ, τ. κατατέμνειν, λεπτοκοπεῖν.

قيمەلق κηγμαλήκ, τ. τὸ κατάλληλον διὰ περίκομμα κρέας.

μίας. — صنعت τεχνίτης. — حيله δόλιος. — خدمت ὑπηρέτης. — تا — ἐγκωμιαστής. — در πρόδηλος. [τοῦ ἑπομ.

كارزاركاه κιαρ-αζμουδεγκιάν, πλ. كارازموده κιαρ-αζμουδέ, π. ἔμπειρος. [της.

كارافزول κιαρ-εφζούλ, π. ἐργά-

كاراكاه κιαρ-αγκιάχ, π. ἔμπειρος.

كاربار κιαρ-πάρ, π. ἔργον, ἀσχολία.

كاربان κιαρπάν, ἴδε كاروان κιαρβάν.

كاربرداز κιαρ-περδάζ, π. ὁ διεξάγων ὑποθέσεις.

كاربرده κιαρ-περδέρδ, π. ὁ τιμίως ἐργαζόμενος· ὀρθόφρων.

كاربيچ κιαρ-πίτς, π. φάκελος· (ἐν συνθ.) ὁ δένων φορτίον.

كارتن κιαρτέν, καὶ

كارته κιαρτενέ, π. ἀοάχνη.

كارخانه κιαρ-χανέ, π. ἐργοστάσιον.

كارد κιάρδ, π. μάχαιρα.

كاردار κιαρδάρ, π. πολυάσχολος.

كاردان κιαρδάν, π. ἔμπειρος.

كاردانى κιαρδανί, π. ἐμπειρία.

كاردیده κιαρδιδέ, κ. πολύπειρος.

كاركان κιαρρᾶν, π. δραστήριος.

كاركرد κιαρρεβά, π. χρήσιμος.

كارزار κιαρζάρ, π. πόλεμος· ἔρις· ἀλληλοκτονία. [μάχης.

كارزارگاه κιαρζαρ-γκιάχ, π. πεδίον

ματεύς. ازل — Θεός. — باش ἀρχιγραμματεύς. — سر γραμματεὺς ἐν διπλωματικῇ ὑπηρεσίᾳ. — ى معيت ἀκόλουθος πρεσβείας. الحروف — ὁ ὑποφαινόμενος. فلك — Ἑρμῆς (ἀστρ.).

كاتبانه κιατιπανέ, π. γραμματικῶς.

كاتبلك κιατιπλίκ, τ. τὸ τοῦ γραφέως ἐπάγγελμα, γραμματεία.

كاتم κιατίμ, ἀ. ὁ κρύπτων. السر — كاتم اسرار — كاتم الاسرار — μυστικοσύμβουλος.

كاتورى κιατουρί, π. εὐήθεια.

كاتر κιασίρ, ἀ. πολυάριθμος.

كاج κιάζ, π. πίτυς, πεύκη (φ.).

كاچار κιατσάρ, π. σκεύη, ἔπιπλα.

كاچيك κιατσίκ, π. κάντιον.

كاخ κιάχ, π. περίπτερον· ὑπερῷον· θέα.

كاخر κιαχάρ, π. ἴκτερος (παθ.).

كاد κιάδ, π. πλεονεξία.

كادە κιαδέ, π. τόπος σκιερός.

كاذب κιαζίπ, ἀ. ψευδής, κίβδηλος, ἐπίπλαστος· ψεύστης. صبح — καὶ — فجر λυκαυγές.

كار κιάρ, π. ἐργασία, πρᾶξις· ὑπόθεσις· μάχη· πρότασις· ἐπιτήδευμα· κέρδος, ὠφέλεια· ὁ πράττων· ὁ ἐπαγγελλόμενος. — كناه ἁμαρτωλός. — صندق τα-

ك

(باب الكاف)

ك κιάφ, καὶ κέφ, εἰκοστὸν δεύτερον μὲν γράμμα τοῦ ἀραβικοῦ, εἰκοστὸν πέμπτον δὲ τοῦ τουρκοπερσικοῦ ἀλφαβήτου, προφερόμενον ὁτὲ μὲν ὡς κ ὑγρόν, ὅτε καλεῖται καὶ κιάφ ἀρεπί, ὁτὲ δὲ ὡς γκ, ὅτε καλεῖται κιάφ φαρσί, ἄλλοτε δὲ ὡς ν, καλούμενον τότε σαγὴρ κιάφ, ἢ σαγὴρ νοὺν, καὶ ἄλλοτε ὡς γ ἰδιάζον εἰς λέξεις τουρκικάς. Προστιθέμενον δὲ εἰς τὸ τέλος τουρκικῶν ὀνομάτων χρησιμεύει εἰς σχηματισμὸν τῆς γενικῆς. Ἀριθμητικῶς, κατὰ τὸ ابجد (ἐπόζέδ), ἰσοδυναμεῖ τῷ 20.

ك κέ, ἀ. ὡς, καθώς. اول — ὡς πρότερον. ايله — ὡς τοῦτο· ἐ-

كاتب

πίσης. وار — ὡς ἐὰν εἶχεν οὕτω, δῆθεν. Ἐν τέλει τῶν ἀ. λέξεων λαμβάνεται ἀντὶ κτητ. ἀντωνυμ. οἷον: كيتاب كتابكى, ἢ كتابكه, τὸ βιβλίον σου.

كاپ κιαπίρ, ἀ. μέγας, ἔξοχος.

كاپك κιαπούκ, ἴδε كوپك κιαπούκ.

كاپن κιαπίν, ἴδε كوپن κιαπίν.

كاپوس κιαπούς, ἀ. ἐφιάλτης, κ. βραχνᾶς.

كوپك κιαπούκ, π. φωλεά (πτηνοῦ)· κλωβίον· ἀπομάκτρα.

كپ κιαπί, ἀ. πελιδνός.

كپن κιαπίν, π. γαμήλιον δῶρον· προῖξ, ἣν ἐν διαζυγίῳ πληρόνει ὁ ἀνὴρ τῇ συζύγῳ.

كپنلك κιαπινλίκ, τ. συνών. τοῦ προηγουμ.

كاتب κιατίπ, ἀ. ὁ γράφων· γραμ-

كارسز كارسز كارسز, τ. ἄεργος· ἀργός· ὁ μὴ ὠφεληθείς· ἀνωφελής.

كارشناس كارشناس كارشناس, π. πολύπειρος.

كارغرما كارغرما كارغرما, π. ἰσχυρός.

كاركاه كاركاه كاركاه, π. ἐργοστάσιον.

كاركذار كاركذار كاركذار, π. ἱκανὸς εἰς τὸ ἐκτελέσαι ἔργα, καταλληλος εἰς διεξαγωγὴν ὑποθέσεων.

كاركذارلق كاركذارلق كاركذارلق, τ. καὶ كاركذارى كاركذارى كاركذارى, π. ἱκανότης, δεξιότης.

كاركر كاركر كاركر, π. ἱκανός· δραστήριος· ὁ ἐκτελῶν.

كاركه كاركه كاركه, π. ἴδε كاركاه.

كاركير كاركير كاركير, π. ἱκανός· οἰκοδομὴ λιθίνη· λίθινος.

كارنامه كارنامه كارنامه, π. βιογραφία· ἐγκώμιον· ὑπογραμμός.

كاروان كاروان كاروان, κ. κερβάν, π. συνοδία ἐμπορική.

كاروانسراى كاروانسراى كاروانسراى, π. ξενῶν ὁδοιπόρων. [γασία.

كارى كارى كارى, π. ἐργαζόμενος· ἐργ

كريز كريز كريز, κ. γκερίζ, π. ὀχετός.

كز كز كز, π. ψαλίς· κηροψάλιδον· στεφάνη, ζωστήρ.

كس كس كس, π. τύμπανον (μουσ.).

كس كس كس, κ. κέες, ἀ. ποτήριον· κάλυξ (β.).

كاسب كاسب كاسب, κ. κασίπ, ἀ. ὁ κερδαίνων, κτώμενος.

كاست كاست كاست, π. ἔλλειψις, ἐλάττωμα. — ى كمو ἀνελλιπῶς· κατὰ γράμμα. [τωματικός.

كاسته كاسته كاسته, π. ἐλλιπής, ἐλαττ

كاسد كاسد كاسد, ἀ. ὁ μὴ περιζήτητος (ἐπὶ ἐμπορευμάτων).

كاسر كاسر كاسر, ἀ. ὁ συντρίβων. — الحجر λιθοτόμος (χειρουργ.).

كاسل كاسل كاسل, ἀ. νωχελής, ὀκνηρός.

كاسه كاسه كاسه, π. ποτήριον· τρυβλίον. سى — چوبه κυμβίον. سر — καὶ سى — ش κρανίον (ἀνατ.).

كاسه ليس كاسه ليس كاسه ليس, π. παράσιτος.

كاش كاش كاش, καὶ

كاشا كاشا كاشا, π. εἴθε! γένοιτο! (ἐπὶ εὐχ.).

كاشانه كاشانه كاشانه, π. οἶκος, οἰκία (κυρ. χειμερινή)· δωμάτιον· φωλεά. [ἐξετάζων.

كاشف كاشف كاشف, ἀ. ὁ ἀνακαλύπτων·

كاشكا كاشكا كاشكا, καὶ

كاشكه كاشكه كاشكه, π. εἴθε! γένοιτο!

كاشم كاشم كاشم, ἀ. σέσελις (φ.).

كاظم كاظم كاظم, ἀ. ὁ συγκρατῶν τὴν ὀργήν.

كاظمون كاظمون كاظمون, καὶ

كاظمين كاظمين كاظمين, πλ. τοῦ προηγ

كاغ كاغ كاغ, π. καὶ — — κῶγμός

كاغذ كاغذ كاغذ, π. χάρτης· ἐπιστολή· παιγνιόχαρτον. تمز — γράφειν ἐπιστολήν. ى — اوين παιγνιόχαρτον. اوينامق — παίζειν χαρτία. ى — ول ἐσωτερικὸν διαβατήριον. ى — حلواجى χάρτης, ἐπιστολὴ ἄνευ ἀξίας.

كاغذچى كاغذچى كاغذچى, τ. χαρτοπώλης, χαρτέμπορος.

كاغذچيلك كاغذچيلك كاغذچيلك, τ. χαρτεμπορία. [ποιεῖον.

كاغذ خانه كاغذ خانه كاغذ خانه, π. χαρτο

كاغذى كاغذى كاغذى, ἴδε كاغذ كاغذ.

كاف كاف كاف, ἀ. ὄν. τοῦ γράμματος ك

كاف كاف كاف, ἀ. ῥωγμή.

كافر كافر كافر, ἀ. ὁ ἀποκρύπτων τὴν ἀλήθειαν· ὁ ἀρνούμενος τὴν εὐεργεσίαν· τὸν Θεόν· ἄπιστος· μεταφρ. μοχθηρός. — النعمت ἀχάριστος.

كافل كافل كافل, ἀ. ὁ ἀναλαμβάνων τὴν διατροφὴν τινος· ἐγγυητής.

كافور كافور كافور, ἀ. καφουρά (ἄρωμ.).

كافورى كافورى كافورى, ἀ. καφουρικός.

كافه كافه كافه, ἀ. τὸ ὅλον, ὅλοι.

كافه كافه كافه, ἀ. καθ' ὅλου, ἀνεξαιρέτως.

كافى كافى كافى, ἀ. ἀρκῶν, ἐπαρκής. در — ἀρκεῖ.

كاكل كاكل كاكل, π. λόφος, σκόλλυς.

كاكنج كاكنج كاكنج, π. ἀλικάκαβον (φ.).

كاكل كاكل كاكل, π. ὕφασμα βαρύτιμον. بز — ὕφασμα κακόν, ῥακῶδες.

كالول كالول كالول, κ-ἐλ-ἐββέλ, ἀ. ὡς πρότερον· ὡς ὁ πρῶτος.

كالبد كالبد كالبد, π. σῶμα ἀνθρώπου ἢ ζῴου, τύπος σώματος. بكال — ἄχθος ἀρούρης.

كاله كاله كاله, ἴδε كل كلا.

كام كام كام, π. οὐρανίσκος (ἀνατομ.)· εὐχή, ἐπιθυμία. — ى ἐπιτυχής. — ل — ἐκὼν ἄκων.

كاما كاما كاما, π. αὐταρέσκως.

كامبخش كامبخش كامبخش, π. ὁ ἐκπληρῶν τὴν εὐχήν, ὁ δωρούμενος τὸ ποθούμενον.

كامياب كامياب كامياب, π. ὁ τυγχάνων τοῦ ποθουμένου.

كامران كامران كامران, π. εὐτυχής· νικητής. [ἐπιτυχία.

كامرانلق كامرانلق كامرانلق, τ. εὐτυχία·

كامرانى كامرانى كامرانى, π. ἐπιτυχία· νίκη.

كامروا كامروا كامروا, π. ὁ τυχὼν τοῦ σκοποῦ.

كامروائى كامروائى كامروائى, π. πραγματοποίησις τοῦ ποθουμένου· νίκη.

كامكار كامكار كامكار, π. κραταιός· ἔνδοξος· εὐτυχής· βασιλεύς, ᾧ τὰ πάντα ὑπείκει.

كامكارانه كيمكيارانه, π. βασιλικῶς, κραταιῶς.
كامكارى كيمكيارى, π. βασιλικός· βασιλεία.
كامكيازار كيمكيازار, π. ὁ εἰς τὸν σκοπὸν ἐξικνούμενος.
كامل كيامل, ἀ. πλήρης· σώφρων.
كاملا كيامليه, ἀ. ἐντελῶς· προσηκόντως.
كاملك كيامليك, τ. ἐντέλεια· σωφροσύνη. [πών.
كامن كيامين, ἀ. κεκρυμμένος, ἀ-
كامور كيامبير, καὶ
كامياب كيامياب, π. ὁ τυγχάνων τοῦ ποθουμένου, ἐπιτυχής.
كان كيان, π. μεταλλεῖον.
كأن كه-ين, καὶ كه-ينه, ἀ. ὡσανεί. كأن لم — ὡσανεὶ μὴ ὑπῆρχεν ἀφανής.
كانكن كيانكين, π. ὁ ἐξορύσσων μεταλλεῖον.
كانون كيانون, ἀ. ἑστία· πύραυνον. اول — Δεκέμβριος. ثانى — Ἰανουάριος.
كأنّ كه-ينّچو, ἀ. ὡς, ἐάν, τάχα.
كانى كيانى, ἀ. αἰνιγματίας.
كاو كياو, π. βοῦς· ταῦρος (ζ.)· Ταῦρος (ἀστρ.).
كاوان كياوان, πλ. τοῦ προηγ.
كاوبان كياوبان, π. βουκόλος.

كاوسله كياوسله, ἴδε كوسله.
كاوكير كياوكير, ἴδε كركير.
كاويس كياويس, π. βούβαλος(ζ.).
كاوى كياوى, ἀ. καμπύλη ἡ καυστική (γεωμ.).
كاه كياه, π. ὁ σμικρύνων.
كاه كياه, π. χόρτον· λαχανικά.
كاه كياه, π. τόπος· καιρός· ἐνίοτε. — تحت πρωτεύουσα — — و يا — و يى — εὐκαίρως καὶ ἀκαίρως, ἐν παντὶ καιρῷ. — — πότε πότε, ἐνίοτε.
كاهربا كياهربا, ἴδε كهربا.
كاهكشان كياهكشان, ἴδε كهكشان.
كاهل كياهيل, ἀ. μιξοπόλιος· νωθρός, ὀκνηρός· τὸ μεταξὺ τῶν δύο ὤμων μέρος.
كاهلانه كياهيلانه, π. βραδέως, ὀκνηρῶς. [ὀκνηρία.
كاهلك كياهيلليك, τ. βραδύτης,
كاهن كياهين, ἀ. ἱερεύς· μάντις.
كاهنه كياهينه, ἀ. Σίβυλλα.
كاهو كياهو, π. θρίδαξ (φ.)· φέρετρον.
كاهوره كياهوبارە, ἴδε كهواره.
كاهى كياهى, π. καὶ
كاهيده كياهيدە, τ. ἐνίοτε.
كائن كيائين, ἀ. ὁ ὤν, κείμενος· πλάσμα, ὄν. [σύμπαν.
كائنات كيائينات, πλ. τοῦ προηγ·

كائنه كيائينه, θηλ. τοῦ كائن.
كب كيب, π. λόγος κενός.
كبكه كيبكه, ἀ. πρήνισις (ἀνατ.).
كباب كيباب, ἀ. ὀπτόν, ψητόν.
كبابچى كيبابچى, τ. ὀπτανεύς. — دكانى — ὀπτανεῖον.
كبابه كيبابه, ἀ. κυβοκύαμος (φ.).
كبادكش كيبادكش, π. ὁ εἰς τὸ τοξεύειν ἀσκούμενος.
كبار كيبار, πλ. τοῦ كبير كبير.
كبارجه كيبارجه, τ. εὐγενῶς· ἀξιοπρεπῶς.
كبارلاشمق كيبارلاشمق, τ. ἐξευγενίζεσθαι. [ξιοπρέπεια.
كبارلق كيبارليق, τ. εὐγένεια· ἀ-
كباش كيباش, πλ. τοῦ كبش كبش.
كبأير كيبأير, πλ. τοῦ كبير.
كبد كيبد, ἀ. ἧπαρ (ἀνατ.).
كبدى كيبدى, ἀ. ἡπατικός(ἀνατ.).
كبر كيبر, ἀ. κάππαρις (φ.).
كبر كيبر, π. πυρολάτρης.
كبر كيبر, ἀ. μεγαλεῖον· ἀλαζονεία.
كبر كيبر, ἀ. γῆρας βαθύ.
كبراء كيبراء, πλ. τοῦ كبير.
كبرلى كيبرليك, τ. ἀλαζών, ὑπερήφανος. [ζώων).
كبرمك كيبرمك, τ. ψοφᾶν (ἐπὶ

كبر كيبر, π. κάππαρις. فدائى — κάππαρις (φ.).
كبرجق كيبرجيق, τ. κόπρος, κοπριά.
كبرى كيبرى, θηλ. τοῦ اكبر.
كبرى كيبرى, ἀ. ἡ μείζων πρότασις τοῦ συλλογισμοῦ(λογικ.).
كبريا كيبريا, ἀ. ἡ θεία μεγαλειότης. ياسى — καὶ — جناب ὁ Ὕψιστος Θεός. حق — πρὸς Θεοῦ (ὅρκος).
كبريائى كيبريائى, σχετ. τοῦ πρ.
كبريت كيبريت, ἀ. θεῖον. نباتى — λυκοπόδιον (φ.). احمر — ἡ φιλοσοφικὴ λίθος.
كبريت كيبريت, τ. φωσφόρον, πυρεῖον.
كبريتچى كيبريتچى, τ. κατασκευαστὴς ἢ πωλητὴς πυρείων.
كبريتلى كيبريتلى, τ. καὶ
كبريتى كيبريتى, ἀ. φωσφορικός· φωσφοροῦχος· θειόχρους. [φλύαρος.
كبزن كيبزين, π. καυχησιλόγος·
كبزه كيبزه, τ. ὠμοπλάτη (ἀνατ.).
كبش كيبش, ἀ. κριός (ζ.)· ἀρχηγὸς φυλῆς, οἰκογενείας ἢ ὁμίλου. اوغلى — ἄνθρωπος ῥωμαλέος.
كبك كيبك, π. πέρδιξ (πτ.).
كبوتر كيبوتير, π. περιστερά(πτ.). نامه — περιστερὰ ἡ ἀγγελιαφόρος. باز — ὁ τρέφων περιστεράς.

كپوركپه كەپوتەردەيم، π. χειλέων φίλημα.
كپوك كەپوك، π. κυκνοῦς, οὐρανόχρους.
كپه كەپه، τ. χλαῖνα.
كپه گكەپه، τ. ἔγκυος. اولمق — καὶ قالمق — ἐγκυμονεῖν.
كپەلك گكەپەلىك، τ. ἐγκυμοσύνη.
كپى كىپى، τ. ὡς, οὕτω· ὁμοίως τῷ (ἐπὶ ὁμοιώσ.)· ἅμα ὡς, εὐθύς (ἐπὶ χρόνου). — ڧ ὡς ἐγώ. — ڧ ὡς τοῦτο. — ڧكدكى ἅμα ὡς ἔλθωσιν. — ڃ —σχεδόν.
كپير كەپير، ἀ. μέγας (κατὰ δύναμιν, ἡλικίαν ἢ καὶ πλοῦτον).
كپيرلك كپيرلىك، τ. ὑπερηφάνεια, ἀλαζονεία.
كپير كەپير، θηλ. τοῦ كپير كەپير. — ناك — θανάσιμον ἁμάρτημα.
كپيسه كەپيسە، ἀ. ἡμέρα ἐμβόλιμος. — سنه ἔτος ἐμβόλιμον, δίσεκτον.
كپاز كەپازە، ἴδε كپك كەپكە.
كپاز كەپازە، τ. ἀκριτόμυθος· γελοῖος, χαμερπής.
كپازلك كەپازەلىك، τ. χαμέρπεια.
كپچه كەپتە، τ. ἀρυτήρ, κύκεθρον, ἐξαφριστήρ· σαγήνη ἰχθυοδόκος.
كپك كەپەك، τ. πίτυρον.
كپنك كەپەنگ، τ. καταπακτή· σκέπαστρον.
كپنك كەپەنەك، τ. σκνίψ (ἔντ.).
كپورمك كۆپۈرمەك، ἴδε كورمك كۆپۈرمەك.
كپوك كۆپۈك، ἴδε كوپوك كۆپۈك.
كپنك كەپەنەك، ἴδε كپنك كەپەنەك.
كت كىت، τ. ἄμυλον.
كت كۆت، τ. βῶλος, ὄγκος.
كتاب كىتاب، ἀ. βιβλίον. — حساب τέλος πάντων.
كتابخانه كۆتابخانە، πλ. τοῦ كتاب.
كتابت كىتابەت، ἀ. γραφή· σύνθεσις· γραμματεία. — فلمى — γραφεῖον ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν.
كتابجق كىتابجىق، τ. βιβλιάριον.
كتابجى كىتابچى، τ. βιβλιοπώλης. — كاى — βιβλιοπωλεῖον.
كتابخانه كىتابخانە، ἴδε كتبخانه.
كتابسز كىتابسىز، τ. ἄπιστος.
كتابه كىتابە، ἀ. ἐπιγραφή.
كتابى كىتابى، ἀ. μονοθεϊστής· βιβλιοφύλαξ.
كتابيه كىتابيە، ἀ. βύβλος (βοτ.).
كتان كەتتان، ἀ. λίνον, λινάριον.
كتانچى كەتتانچىق، τ. φῦκος· μύαγρον (φ.).
كتانى كەتتانى، πλ. τοῦ كتيه.
كتب كىتابەت، πλ. τοῦ كتاب كىتاب. — حافظ الـ βιβλιοφύλαξ.

كتبخانه كىتابخانە، ἀ. βιβλιοθήκη.
كتيه كەتيبە، ἀ. τάγμα, σῶμα (στρατ.). [πεσθαι.
كتيرمك گكەتيرمەك، τ. μεταπέμ-
كتيرمك گكەتيرمەك، τ. διατάσσειν τινὶ φέρειν δι' ἄλλου.
كتيرش گكەتيرىش، τ. φέρσιμον.
كتيرمك گكەتيرمەك، τ. ἄγειν, φέρειν. — ايلى φέρειν εἰς θεογνωσίαν (κυρ. καὶ μεταφρ.). — خاطره ὑπομιμνήσκειν. — دنيايه — γεννᾶν. — الله χειροῦν. — وجوده — ποιεῖν, παράγειν τι. — بله διαθρυλεῖν, διακηρύττειν (ἐπὶ κακοῦ). — فعله πραγματοποιεῖν. — گرى ἐπαναφέρειν.
كثاث كەسەسەت، ἀ. τὸ εἶναι τὸν πώγωνα πυκνὸν, βραχὺν καὶ οὖλον. [μαυρότης.
كثافت كەسەفەت، ἀ. πυκνότης· ἀ-
كثرت كەسرەت، ἀ. περίσσεια. — اولمق ἐν ἀφθονίᾳ· πολλάκις. — خلق — πολλοί, πλῆθος. — ملت δημοσίᾳ καὶ ἰδιαιτέρως. — ادويه — ἡ πολυφάρμακος θεραπεία(ἰατρ.). — بيه — καὶ — چيچ — ὑπερερεθισμός(ἰατρ.).
كثرتلى كەسرەتلى، τ. πολυάριθμος· ἄφθονος.

كچيك كشوشت, ἴδε كشاشت.

كچيك كسيز, ἀ. βαθυπώγων, δασυπώγων.

كچير كسير, ἀ. πολύς· ἄφθονος. — الاحسان λίαν εὐεργετικός. — الاستعمال πολύχρηστος. ◦ — دفعات πολλάκις. — ثمار πολύκαρπος (βοτ.). — الالوان πολύχρωμος.

كچيرا كسيرا, ἀ. τραγάκανθα (φ.).

كچيرلمك كسيرلمك, καὶ [ἐχῶς.

كچيرتمك كسيرتمك, ἀ. ἀφθόνως συν-

كچيرين كسيرين, ἀ. ἡ οὐσία τῆς τραγακάνθης (χημ.).

كچيف كسيف, ἀ. παχύς· πυκνός.

كچ گكيدز, π. στρεβλός· κυρτός. — بين — καὶ چشم — παραβλώψ. — باز — ὁ δολίως παίζων. — خلق — καὶ اچ — κακοδιάθετος. — نظر — ὁ ὑποβλέπων, φθονερός.

كچا كجا, π. ποῦ; πῶς;

كچشدرمك گچيدجيدرمكى, τ. προξενεῖν κνησμόν.

كچشمك گچيدجمكى, τ. κνησιᾶν, κνήθεσθαι (τριτοπρός.).

كچك گچيدجى, ἴδε كچيك گچيدجى.

كچكدرمك گچكدجيدرمكى, τ. βραδύνειν, ποιεῖν ἀργοπορεῖν.

كچه گچه, ἴδε كچيه گچيدجه.

كچيك گچيدجى, τ. κνησμός, κνύζα. — اوجكى — ἄκαρι (ἔντ.).

كچ گچه, τ. ἀργά, ἐξώρας.

كچد گچه, ἴδε كچيد گچه.

كچر گچه, τ. γ' ἐν. πρόσωπον τῆς ὁρίστ. τοῦ كچمك, ἐκλαμβανόμενον καὶ ἀντὶ ἐπιθέτου, ἔχον ἀγοραίαν ἀξίαν, ἀγώγιμος. — اقچه — νόμισμα ἀγώγιμον, τρέχον.

كچدرمك گچه, τ. παρέρχεσθαι· ἐπιτρέπειν παρέρχεσθαι.

كچكين گچه, τ. παρελθούσῃ ἐποχῇ ἴδιος.

كچلك گچه, τ. βραδύτης.

كچمز گچه, τ. δύσπρατος· κίβδηλος· ἄχρηστος.

كچمش گچه, τ. παρελθών· ἔωλος. — اولسون καὶ اولا — περαστικά (εὐχή)· — لر — οἱ ἀρχαῖοι, πρόγονοι.

كچمك گچه, τ. διέρχεσθαι· διαβαίνειν· διαπλέειν, περαιοῦσθαι· ὑπερακοντίζειν· εἰσδύειν· παραιτεῖσθαί τινος· διαβάλλειν· παραπονεῖσθαι. — الله — ἀποκτᾶσθαι· συλλαμβάνεσθαι. — ايش ايشدن — εἶναι λίαν ἀργά, εἶναι τετελεσμένον. — ايشه باشه — εἰσέρχεσθαι εἰς ἐργασίαν. — ايشه باشه — προκαθῆσθαι. — ايشه

— اوزرينه — διαβιοῦν. — ايكنه اچلك — διείρειν· βελόνην. — جام — πλαισιοῦν ὕαλον. — وقت — διανύειν τὸν χρόνον· ἀναβάλλειν τὸν καιρόν, κερδίζειν καιρόν. — حسابه — ἀριθμεῖν. — اوزرينه كوزلك — καὶ — نظر — ἐπιθεωρεῖν. — قيلجى — περᾶν ἐν στόματι μαχαίρας. — صقنه — ἀπαλλάτειν τῆς στενοχωρίας.

كچينمك گچيدنمكى, ἴδε كچمك گچيدجى.

كحال گخچال, ἀ. ὀφθαλμοϊατρός.

كحالت گخچالت, ἀ. ὀφθαλμιατρεία.

كحل گخچل, ἀ. κολλύριον· εἶδος κόνεως μελαίνης διὰ τὰς βλεφαρίδας.

كحلى گخچلى, σχετ. τοῦ كحل.

كد گدّ, ἀ. κόπος· ἐργασία ἐπίπονος.

كدا گدا, π. ἐπαίτης· ἐπαιτεία.

كداخته گداخته, π. τεταγμένος.

كداز گداز, π. τῆξις, διάλυσις.

كداز گداز, π. (ἐν συνθ.) ὁ τήκων.

كدازنده گدازنده, συνών. τοῦ προηγουμένου.

كداس گداس, ἀ. πταρμός (τῶν ζώων).

كدائى گدائى, π. ἐπαιτεία.

كدر گدر, ἀ. λύπη, ἀθυμία· βλάβη. — ويرمك — θλίβειν.

كدرلخمك κεδερλενμέκι, τ. θλίβεσθαι.
كدرلى κεδερλή, τ. τεθλιμμένος.
كدشمك γκιδισμέκι, ἴδε كشمك.
كدك γκεδίκι, ἴδε كدك γκεδίκι.
كدلك γκεδιλμέκι, τ. εἶναι ὀδοντωτός (ἐπὶ μαχαίρας, ξίφους)· ἔχειν ῥῆγμα (ἐπὶ τοίχου).
كدمات κεδμάτ, πλ. τοῦ كدمه.
كدمك γκεδμέκι, τ. ποιεῖν ὀδόντας (ἐπὶ μαχαίρας, ξίφους)· ποιεῖν ῥῆγμα (ἐπὶ τοίχου).
كدمه κεδμέ, ἀ. σῆμα· ἐκχύμωσις (παθολ.).
كدو γκεδού, π. κολοκύνθη.
كدور κιουδούρ, πλ. τοῦ كدر.
كدورات κιουδουράτ, πλ. τοῦ προηγ.
كدورت κιουδουρέτ, ἴδε كدر κεδέρ.
كده κεδέ, π. οἶκος· (ἐν συνθ.) μέρος ὡρισμένον. — آتش ναὸς πυρολατρῶν. — مى οἰνοπωλεῖον
كدهلج γκεδελέζ, καὶ
كدهلچ γκεδελέτ, τ. φαρέτρα.
كدى κεδί, τ. γαλῆ, γάτα (ζ.). — باغى βάτος (ἰχθ.). — اوتى — νάρδος ἡ ἀγρία, μάκων (φ.) مسك — مسχογαλῆ (ζ.).
كديك γκεδίκι, τ. δικαίωμα χρήσεως ἐργαστηρίου, ἐργοστάσιον προνομιοῦχον· ὀδούς (ξίφους, μαχαίρας)· ῥῆγμα (τοίχου), πύλη ὄρους ὡς αἱ Κιλικίαι Πύλαι, αἱ Θερμοπύλαι κλπ.

كذيكلى γκεδικλί, σχετ. τοῦ πρ.
كذ كέζα, ἀ. ἐπίσης. — و — καὶ οὕτω καθεξῆς, καὶ τὰ λοιπά.
كذاب κεζάπ, τ. ὑδροχλωρονιτρικὸν ὀξύ, νιτρικὸν ὀξύ (χημ.).
كذاب κεζζάπ, ἀ. ψεύστης.
كذار γκιουζάρ, π. παρέλασις, διάβασις· (ἐν συνθ.) ὁ παιερχόμενος, διαβαίνων· ὁ ἐκπληρῶν· ὁ ἀποτίνων· ὁ δωρούμενος. — چاى ὑποτελής. — پيش ἔμπειρος, ὀραστήριος. — مصلحت ὁ διεξάγων ὑποθέσεις, ἐπιτετραμμένος, πολιτικὸς πράκτωρ, πράκτωρ (ἐν γένει).
كذارنده γκιουζαρενδέ, π. ὁ διαβαίνων· ὁ ἐκτεθείς τι. — پيغ ἀγγελιαφόρος.
كذاف γκιουζάφ, π. ματαιολογία. — لاف λόγος κενός· μεγαλαυχία.
كذب κίζπ, π. ψεῦδος.
كذر γκιουζέρ, π. τὸ διαβαίνειν· δίοδος. — گاه — διαβατήριον.
كذران γκιουζεράν, π. τὸ παρέρχεσθαι· παρελθών· προτελευταῖος.
كذرانده γκιουζερανενδέ, π. ὁ διευκολύνων τὴν διάβασιν· ὁ περιάγων, περιφέρων.

كذرو γκιουζερέδ, π. γ' ἐν. πρός. τοῦ ῥ. گذرانيدن, ἐν χρήσει εἰς τὴν τ. ἐν τῇ φράσει: — اين نيز گذرو كند καὶ τοῦτο παρέρχεται, ὥστε.
كذركاه γκιουζεργκιάχ, π. πάροδος· τόπος διαβάσεως· ὁδός. عام — δημοσία ὁδός.
كذشت γκιουζέτ, π. παρέρχεσθαι, διαβαίνειν. — سر σύμβαμα.
كذشتكان γκιουζετεγκιάν, πληθ. τοῦ ἑπομ.
كذشته γκιουζετέ, π. προγενέστερος· τόκος χρημάτων. — ايام οἱ παρελθόντες χρόνοι.
كذلك κεζαλικί, ἀ. οὕτως, τοιουτοτρόπως.
كر κέρ, π. κωφός.
كر γκέρ, π. ἑάν.
كر γκέρ, π. κατάληξις, ἥτις, προστιθεμένη εἰς τὴν ῥίζαν ὀνομάτων τινῶν, δηλοῖ τὸν ἐργαζόμενον ἢ ἀσχολούμενον εἰς τὸ ὑπὸ τῆς ῥίζης δηλούμενον. — زر χρυσοχόος.
كر κέρρ, ἀ. πομπή· ἔφοδος.
كراء κιρά, ἀ. ἐνοίκιον. — طوتمق — καὶ آلمق — μισθοῦσθαι. — ويرمك — μισθοῦν, δίδειν ὑπ' ἐνοίκιον.
كرايس κεραπίς, πλ. τοῦ كرياس.

كرات κιουράτ, πλ. τοῦ كرى κιουρέ.
كرات κερράτ, πλ. τοῦ كرى κερρέ. — ايله — ἐπανειλημμένως. جدول — καὶ جدولى — προπαιδεία, ὁ Πυθαγορικὸς ἄβαξ.
كراث κιουρράθ, ἀ. πράσον (φ.).
كراجى κιραζζί, τ. ἐνοικιαστής, ἐκμισθωτής· ἀγωγιάτης.
كرار κερράρ, ἀ. ὁ ἐπανειλημμένως ἐφορμῶν.
كراريس κεραρίς, πλ. τοῦ كراسة.
كراز γκιραζ, π. κάπρος (ζ.).
كراز κιράζ, καὶ
كراس κιράς, τ. κεράσιον. اغاجى — κέρασος (φ.). ى — قوش ἀγριοκέρασος (φ.).
كراس γκεράς, π. βλωμός.
كراس κιουρράς, πλ. τοῦ ἑπομ.
كراسته κεραστέ, ἴδε كرسته.
كراسف κερασίφ, πλ. τοῦ كرسف.
كراسى κερασίγι, πλ. τοῦ كرسى.
كراك κιουράκι, π. σεισοπυγίς (πτ.).
كراكه κεракέ, τ. χλαμύς.
كرالامق κιραλατμάκ, τ. ἐνοικιάζειν δι' ἄλλου.
كرالامق κιραλαμάκ, τ. ἐνοικιάζειν, ἐκμισθοῦν. [σθαι.
كرالانمق κιραλανμάκ, τ. ἐνοικιάζε-

كرام كيرام, πλ. του كرم κερίμ.

كرامت κεραμέτ, τ. τιμή, μεγαλεῖον· εὐγένεια· γενναιότης· ὁσιότης· λόγος ἢ πρᾶξις ἐκ Θεοῦ ἀπορρέων· θαῦμα (ἀνθρώπων εὐλαβῶν). يورمق — ὁμιλεῖν λ'αν ὀρθῶς. ىد — ين τοῦτο εἶναι ὀρθότατον.

كرامتلو κεραμετλύ, τ. μεγαλοπρεπής· ὅσιος· ἐλευθέριος· Μεγαλειότατος.

كران γκερᾶν, π. ἄκρα· ὄχθη· τέρμα, ὅριον. — ى ἄνευ ὁρίων. — ىلو — ىلو ἀπὸ ἄκρας εἰς ἄκραν.

كران γκιρᾶν, π. βαρύς· πολύτιμος.

كرانبار γκιραν-πάρ, π. ὁ φέρων βαρὺ φορτίον.

كرانبها γκιραν-πεγά, π. βαρύτιμος.

كرانجان γκιραν-δζάν, π. ὁ βαρυνθεὶς τὴν ὕπαρξιν· καταβεβλημένος· λίαν ὀχληρός.

كرانخاطر γκιραν-χατήρ, π. ἐστενοχωρημένος.

كرانست γκιραν-δέστ, π. βραδύς, ἀδρανής.

كرانسكار γκιραν-σκιάπ, π. εὐσταθής, εὔτολμος.

كرانسلو γκιραν-σαγέ, π. λίαν ἐξοχος.

كرانسر γκιραν-σέρ, π. ὑπερήφανος, ἀλάστωρ.

كرانسنك γκιραν-σένκι, π. ἀξιοπρεπής· ὑπομονητικός.

كرانسير γκιραν-σέγιο, π. βραδυκίνητος· ὀκνηρός.

كرانشرست γκιραν-σιρίστ, π. βαρύς, ἀξιοπρεπής· νωθρός.

كرانعنان γκιραν-ήνάν, ἴδε كرانسر.

كرانكوش γκιραν-γκιούς, π. βαρήκοος, κωφός.

كرانمايه γκιραν-μαγέ, π. πολύτιμος· κεφαλαιοῦχος.

كرانه γκερανέ, συνών. τοῦ προηγ.

كراني γκιρανί, π. βαρύτης, βάρος.

كرابيا κεραβιγιά, καὶ

كرابيه κεραβιγέ, π. κύμινον (φ.)· κύμινον (ἀρωμ.).

كراهت κεραχέτ, ἀ. ἀηδία, δυσωδία.

كراهت κεράχετεν, ἀ. δυσαρέστως.

كراهيت κεραχιγέτ, ἴδε كراهت.

كرايب κεραίπ, πλ. τοῦ كريب.

كرايم κεραίμ, πλ. τοῦ كريم κεριμέ.

كرايه κεραίχ, πλ. τοῦ كريچه κεριχέ.

كرب κέρπ, ἀ. στενοχωρία, θλῖψις.

كرباس κιρπάς, ἀ. ὕφασμα ἐκ βάμβακος, λίνου καὶ καννάβεως.

كرباسى κιρπασί, σχετ. τοῦ προηγ.

كربال κερπάλ, π. κόσκινον.

كربال κιρπάλ, ἀ. κόπανος διαξαιντοῦ (χαλάτση).

كربه κιρουρπέτ, ἀ. στενοχωρία, θλῖψις.

كرچ γκέρτσε, π. καίτοι, μολονότι.

كرد κέρδ, π. ἔργον· πρᾶξις, γεγονός.

كرد κέρδ, ἀ. τὸ καταδιώκειν.

كرد γκέρδ, ἀ. κόνις· ὅ,τι στρέφεται (οὐρανός, τροχὸς κλπ.)· στενοχωρία· κατήφεια.

كرد γκίρδ, π. στρογγύλος· ὁ περὶξ στρεφόμενος.

كردباد γκιρδάπ, π. δίνη.

كردار γκιρδάρ, π. ἔργον· πρᾶξις. — بد κακότροπος.

كردكرد γκιρδγκίρδ, π. κύκλῳ, περιξ· πανταχόθεν.

كردالوه γκερδ-αλούδ, π. κονισαλέος.

كردان γκερδάν, π. λαιμός, δέρη (ἀνατ.)· ὁ στρεφόμενος περίτι· ὁ ποιῶν στρέφεσθαι, στρέφειν.

كردانلق γκερδανλήκ, τ. περιδέραιον· κλοιός.

كردباد γκιρδ-πάδ, π. ἀνεμοστρόβιλος.

كردش γκιρδίς, π. στροφή, περιστροφή.

كردك γκιρδέκ, κ. γκερδέκι, π. νυμφικὸς θάλαμος. كيجاسى — ἡ πρώτη νὺξ τοῦ γάμου.

كردكار γκιρδγκιάρ, π. ὁ δημιουργὸς, Θεός.

كردل γκερδέλ, τ. πύελος, κ. μαστέλλον

كردن γκερδέν, π. λαιμός (ἀνατ.)· ἦρως.

كرديغ γκιρδιγιού, π. ἀγχίνους· θαρραλέος· πανοῦργος.

كردينه γκιρδινέ, τ. παχὺς, πολύσαρκος.

كرر (γ)κιουρπέ, π. γαλῆ (ζ.). دشتى — ἰκτὶς (ζ.). دشتى — πάνθηρ (ζ.).

كرپتى κιρπίτ, ἴδε كرپچ κιρπίτ.

كرپتين κερπετέν, τ. ἴδε كلپتين.

كرپك κιρπίκ, ἴδε كرپچ κιρπίκ.

كرپى κιρπί, τ. ἀκανθίων, κ. σκαντζόχοιρος (ζ.).

كرپيچ κιρπίτ, τ. πλίνθος ἄψητος.

كرپيك κιρπίκ, τ. βλεφαρίς (ἀνατ.).

كرّ κέρρετεν, ἀ. μίαν φοὰν, ποτέ. بعدازى — ἀλλεπαλλήλως, πολλάκις. [χασάττειν.

كرتمك κερτμέκ, τ. τέμνειν, ἐγκλ. كرتنكله κερτενκελέ, τ. σαύρα.

كرتى κερτέ, τ. ἐγκοπή, ἐγχάραγή· βαθμὸς, στιγμή. [γή.

كرتيك κερτίκ, τ. ἐγκοπή, ἐγχάραγ كريژ κιρέζ, ἴδε كريژ κιρέζ.

كرتژ κέρτζ, ἀ. εὐρώς, κ. μούχλα.

كرچك κερτσέκ, τ. ἀληθῶς. بد — ἀληθῶς, τῷ ὄντι.

كرچكلك κερτσεκλίκ, τ. πραγματικότης, ἀλήθεια.

كرچكلمك κερτσεκλεμέκ, τ. ἐξελέγχειν τὴν ἀλήθειαν.

كرچكلنمك κερτσεκλενμέκ, τ. ἐξελέγχεσθαι ἀληθής, ἀληθεύειν.

ολιάρ γκερδενάν, πλ. τοῦ προηγ.
πιπιάρ γκερδεν-πένδ, π. λαιμοδέτης.
γκερδεν-φιράζ, π. ὑψαύχην· ἀλαζών. [ραιον.
γκερδενλίκι, τ. περιδέ
γκερδούν, π. τροχός· δίφρος· σφαῖρα οὐράνιος· τύχη.
γκερδουνέ, π. ἅρμα, ἅμαξα.
γκερδέ, π. πεπραγμένος· ὁ δι' ἄλλου εἰργασμένος· ἔργον· πρᾶξις. سی — تألیف ی مؤلف ἔργον συγγραφέως.
γκερδιδέ, π. στραφείς, μεταβαλών κατάστασιν, μεταβληθείς· περιηγηθείς.
γκιούζ, καὶ
γκιουζέ, π. ῥόπαλον. [σιμος.
γκερεστέ, τ. ὕλη οἰκοδομήγκερεστεδζί, τ. ξυλέμπορος.
γκιουρσούφ, ἀ. βάμβαξ.
γκιουρσενγκί, π. πεῖνα.
γκιουρσινέ, π. ὁ πεινῶν, πεινα λέος. چم — ἀκόρεστος, ἄπληστος.
γκιουρσίγι, ἀ. θρόνος· ἕδρα. ἄμβων· θεμέλιον· τὸ ἀνώτατον πάτωμα τοῦ οὐρανοῦ. — حکومت ἕδρα κυβερνήσεως. — شیخ ἱεροκήρυξ τεμένους.
γκιρέ, ἀ. ὁ πρῶτος στόμαχος τῶν μηρυκαζόντων ζώων.
γκιρίς, ἴδε γκιρίς.
γκιριδμέ, π. ἐρωτοτροπίαι.
γκιρίφτ, π. τὸ λαμβάνειν, δράττεσθαι. [πλεκτος.
γκιρίφτ, τ. (γραφὴ) σύμγκιριφτάζ, π. πεσών, αἰχμάλωτος. اولمق — αἰχμαλωτίζεσθαι.
γκιριφτέ, π. συλληφθείς.
γκερέκι, τ. προσήκων, καταλληλος· ἀνάγκη, δεῖ, πρέπει· εἴτε, εἴτε. لر — δέον ἐστί. کی — ὡς δεῖ, ὡς προσήκει. یا — او — εἴτε ἐκεῖνος, εἴτε ἄλλος. — نه ایدی τί μὲ μέλει. ایدی — ἔπρεπε νά . . . — کیتمسی πρέπον εἶναι νὰ ὑπάγω.
γκιούζκι, π. λύκος (ζ.). اولی — λύκος ἰδὼν βροχήν· μεταφορ. ἄνθρωπος ᾽ψημένος.
γκερκεδάν, τ. καὶ
γκερκεδέν, ἀ. ῥινόκερως (ζ.).
γκεργκέρ, π. ὁ τὰ πάντα διευθετῶν, ὁ Παντοκράτωρ.
γκεργκές, π. γύψ (πτ.).
γκεργκέφ, τ. μάγγανος, ὅπου κεντοῦν.

γκερεκιλίκι, τ. ἀνάγκη.
γκερκενέζ, καὶ
γκερκενές, τ. κίρκος (πτ.).
γκερκί, τ. γίρανος (ἐργαλ.).
γκερεγί, τ. δεόντως.
γκιργκίν, τ. ὁ εἰσχωρῶν, ὁ ἀναμιγνυόμενος παντοῦ.
γκιργκινμέκι, τ. συνδέεσθαι ἰσχυρῶς.
γκιρλενμέκι, ἴδε γκιρλ.
γκερμ κέρμ, ἀ. ἄμπελος, κλῆμα.
γκερμ γκέρμ, ἀ. θερμός, εὐερέθιστος· θάλπος, ζέστη. مشربه — ὀργίλος.
γκερμ γκίρμ, π. σκώληξ.
γκερμ κερέμ, ἀ. γενναιοδωρία· μεγαλεῖον· ἀγαθότης· εὐγένεια· χάρις. — اهل καὶ صاحبی — γενναιόδωρος, ἐλευθέριος κτλ. الله — εὐαρεστήθητι. بیورمق — εὐαρεστεῖσθαι.
γκερμά, π. θέρος, ζέστη.
γκιουρεμά, πλ. τοῦ γκερμά.
γκερμαπέ, π. λουτρόν· θέρμαι.
γκερμαγκέρμ, π. ἐξημμένος. [αψις.
γκερμανγκερμί, π. ἔξγκερμάν, τ. ἠλακάτη· πόλις· φρούριον· δημοσία πλατεῖα.
γκερμχανέ, π. φυτώριον.
γκερμσέκι, τ. ἀγριοκρανία.

γκερμέκι, τ. ἐντείνειν, ἁπλόνειν. — حاجه σταυρόνειν.
γκερεμκιάρ, π. ὁ ἐργαζόμενος χάριτας, εὐεργετικός.
γκερεμκιαρί, π. εὐποιία.
γκερεμκιουστέρ, π. ὁ διανέμων χάριτας.
γκερμί, π. θερμότης, ζέστη.
γκερμιγέτ, π. θάλπος· θερμότης· ζῆλος.
γκερεμίτ, ξ. κέραμος. — خانه κεραμεῖον.
γκερεμιττάί, τ. κεραμοποιός· κεραμοπώλης.
γκερνά, καὶ [λός).
γκερνάγι, π. ὀξυβόας (αὐγκιουρνέπ, ἀ. κράμβη (φ.).
γκερνές, ἀ. ἀγριοσέλινον (φ.). ماه — ἐλειοσέλινον (φ.).
γκερενμέκι, τ. ταννύεσθαι.
γκιρέβ, π. στοίχημα· ἐνέχυρον.
γκιρού, ἴδε γκιρού.
γκερβάν, π. συνοδία ἐμπόρων. سرای — ξενών, καταλυμα ὁδοιπόρων. یلدز — Ἀφροδίτη (ἀστρ.).
γκερούπ, ἀ. τὸ εἶναι ἐγγύς.
γκιουρούπ, πλ. τοῦ γκερούπ.
γκερουπίγι, ἀ. ὁ ὢν ἐγγὺς τῷ Θεῷ, Χερουβίμ.

كروبيان κερουβιγάν, καὶ
كروبين κερουβίν, καὶ [προηγ.
كروبون κερουβιγούν, πλ. τοῦ
كروت κιρεβέτ, ξ. κράββατος, κλίνη.
كرور κιουρούρ, ἀ. τὸ συμβαίνειν κατ' ἐπανάληψιν.
كروم κιουρούμ, πλ. τοῦ كرم κέρμ.
كروه γκιουρούχ, π. λαός· σωματεῖον, ὅμιλος. [προηγ.
كروهى γκιουρουχί, συνών. τοῦ
كروى κιουρεβί, σχετ. τοῦ كره κιουρέ. الشكل — σφαιρικός.
كرويات κιουρεβιγιάτ, ἀ. σφαιρικαὶ τομαί (ἀστρολ.).
كروز κε(ι)ρεβίζ, τ. σέλινον (φ.). ى — σω ἐλειοσέλινον φ.).
كروية κερβιγέ, ἀ. σφαίρωτόν (φ.).
كره κερρέ, ἀ. φορά. — بو τῇ φορᾷ ταύτῃ. — بعض ἐνίοτε. — چوق πολλάκις.
كره κιουρέ, ἀ. σφαῖρα. ارض — ἡ ὑδρόγειος σφαῖρα. سما — ἡ οὐράνιος σφαῖρα. [χθεια.
كره κέρχ, ἀ. ἀποστροφή· ἀπέ-
كره γκιρίχ, π. δεσμός· κόμβος, δυσχέρεια· ἱστὸς ἀράχνης.
كرهاً κέρχεν, ἀ. ἀκουσίως, δυσαρέστως. — طوعاً ἑκὼν ἄκων.
كروت κιρεβέτ, ἴδε كروت κιρεβέτ.
كرى γκερί, ἴδε كيرو γκιρού.
كرى κιουρί, σχετ. τοῦ كره κιουρέ.
كريال κεργιάλ, τ. κροκόδειλος.
كريان γκιριγιάν, π. ὁ κλαίων· μετὰ δακρύων. [λιον.
كريبان γκιριπάν, π. περιτραχήλ-
كريپت κεριπέτ, ἀ. συμφορά· θλῖψις.
كريختە γκιριχτέ, π. φυγάς.
كريز γκεριζ, τ. ὑπόνομος, ὀχετός.
كريز γκιριζ, π. δραπετεύειν· καταφύγιον· δραπέτης.
كريزان γκιριζάν, π. ὁ φεύγων, δραπετεύων.
كريزگاه γκιριζγκιάχ, π. ἄσυλον, καταφύγιον.
كريزنده γκιριζενδέ, π. ὁ φεύγων· δραπέτης.
كريس γκιρίς, π. ἀπάτη, δόλος.
كريش κιριέ, τ. χορδὴ ἐξ ἐντέρου· χορδὴ τόξου ἢ μουσικοῦ ὀργάνου· διαδοχίς. ه — قولاق προσέχειν.
كريشلمك κιριδλεμέκ, τ. τιθέναι χορδήν· διαδοκεῖν.
كريشلمه κιριδλεμέ, τ. δικαίωμα ἐπὶ τῆς μεγάλης δοκοῦ ἐφαρμοζόμενον· διαδόκισις.
كريف γκιρίφ, ἴδε كرف γκιρίφτ.
كريم κερίμ, ἀ. γενναιόδωρος· μέγας· ἔκλαμπρος· ἀγαθός· σεβαστός. — الله ἔχ' ὁ Θεός, ὁ

Θεὸς εἶναι μεγάλος. الله — καὶ الشم — χρηστοήθης.
كريمانه κεριμανέ, σχετ. τοῦ προηγ.
كريم κεριμέ, θηλ. τοῦ كرم κερίμ.
كريمه κεριμέ, ἀ. θυγάτηρ.
كريو γκιριέβ, ἴδε كرو γκιρέβ.
كريوه γκιριβέ, π. ἀδιέξοδος· κώλυμα.
كريوه κιουριβέ, ἀ. σφαιρίδιον.
كريه κεριέχ, ἀ. εἰδεχθής, ἀηδής. المنظر — δυσειδής.
كريه γκιριέ, π. στεναγμός, ὀδυρμός· δάκρυον. كلمك — κλαίειν.
كريچه κεριχέ, θηλ. τοῦ كريه κεριέχ.
كريچه κεριχέ, ἀ. πόλεμος, αἱματοχυσία· πρᾶγμα δυσάρεστον.
كز γκέζ, π. τόξον μικρὸν δι' ἄσκησιν τῶν τοξοτῶν· πῆχυς· (ἐν συνθ.) ὁ δάκνων· ὀξυφοῖνιξ· ὄκρανον. اغاجى — ὀξυφοῖνιξ (φ.). اورمق ه — ὁμαλύνειν, ἐξισοῦν.
كز κέζ, τ. φορά. — ك μίαν φοράν. — هر πάντοτε.
كز γκέζ, τ. κορυφὴ τόξου.
كز νήζ, τ. κατάληξις τοῦ β' πληθ. προσώπου τῆς κτητικῆς. — مكتوب ἡ ἐπιστολή σας.
كزا γκεζά, π. (ἐν συνθ.) ὁ δάκνων.
كزار γκεζάρ, π. φρύγανον.
كزار γκιουζάρ, ἴδε كزار γκιουζάρ.
كزار γκιουζάρ, π. τὸ ἀποτίνειν, πληρόνειν· ὁ ἀποτίνων, πληρόνων. [σία· σχόλιον.
كزارش γκιουζαρίς, π. ὀνειροκρι-
كزاز γκιουζάζ, τ. τέτανος (παθ.).
كزازه κεζαζέτ, ἀ. ζηρασία.
كزاف γκιουζάφ, π. ματαιολογία.
كزان γκεζάν, καὶ [κνων.
كزاى γκεζάγ, π. (ἐν συνθ.) ὁ δά-
كزپره κεζπερέ, π. κορίανον.
كزدرمك γκεζδηρμέκ, τ. περιάγειν· ἐπιδεικνύειν. [γων.
كزدرمجى γκεζδιρμετζί, τ. ὁ περιάγ-
كزكين γκεζγκίν, καὶ
كزكينجى γκεζγκινδζί, τ. ὁ περιπλανώμενος, ἀλήτης.
كزلتمك γκιζλετμέκ, ἴδε كزمك κεζμέκ.
كزلك κιζλίκ, καὶ γκιζλίκ, π. κονδυλομάχαιρον· μαχαιρίδιον· αἰχμὴ ξίφους κοπτεροῦ.
كزمك κεζμέκ, ἀ. τὸ συντρίβειν διὰ τῶν ὀδόντων πυρῆνα πρὸς ἐξαγωγὴν τοῦ ἐν αὐτῷ περιεχομένου.
كزمك γκεζμέκ, τ. περιπατεῖν, περιφέρεσθαι· περιφέρεσθαι ἄεργος.
كزنتى γκεζιντή, ἴδε كزنتى γκεζιντή-

کزند γκιουζένδ, π. ζημία· συμφορά.
کزندی γκεζιντή, τ. περίπατος.
کزنمك γκεζινμέκι, τ. περιδιαβάζειν.
کزوزه κιουζουζέτ, ἴδε کزازه.
کزی γκεζί, τ. εἶδος ὑφάσματος.
کزیجی γκεζιδζί, τ. (ἐν συνθ.) περιφερόμενος, περιπατῶν.
کزیجیلك γκεζιδζιλίκι, τ. τὸ εἶναί τινα περιπατητικόν.
کزید γκεζίδ, π. δῶρον· δωροδοκία.
کزید γκιουζίδ, π. βοήθεια, μέσον, ἰατρικόν.
کزیده γκιουζιδέ, π. ἐκλεκτός.
کزیر κιζίρ, τ. ἀρχηγὸς (χωρίου). — کوی ی πρωτόγερως.
کزین γκεζίν, π. κνίδη, κ. τσουκνίδα (φ.)
کزین γκιουζίν, π. (ἐν συνθ.) ὁ προτιμῶν· ὁ ἐκλελεγμένος.
کزدم γκεζιδούμ, π. ὁ σκορπίος (ἔντ.)· Σκορπίος (ἀστρ.).
کس κές, π. τίς. — هر ἕκαστος.
کساء κεσά, ἀ. ἐσθής, περίβλημα.
کساحت κιουσαχάτ, ἀ. σκύβαλον· ἀναπηρία.
کساد κεσάδ, κ. κεσάτ, ἀ. καὶ
کسادلك κεσατλίκι, τ. ἀκινησία, καχεξία ἐμπορίου.
کسار κιουσάρ, π. ὁ πίνων· (ἐν συνθ.) ὁ ἀφαιρῶν.

کسافت κεσαφέτ, ἀ. πάχος· ἐπισκότισις· ἔκθλιψις (ἀστρ.).
کسالت κεσαλέτ, ἀ. ὀκνηρία.
کسان κεσάν, πλ. τοῦ کس κές.
کسانه κεσανέ, π. ἀνθρώπινος· ἀνθρωπίνως.
کسب κέσπ, καὶ κίσπ, ἀ. κέρδος· ἐπάγγελμα.
کسبت κισπέτ, καὶ κησπέτ, τ. ἴδε کسوه κισβέτ.
کسبه κεσπέ, ἀ. μάγμα (χημ.).
کسبی κεσπί, ἀ. ἐπίκτητος, οὐχὶ φυσικός.
کستاخ κιουστάχ, π. ἀναιδής, θρασύς.
کستاخانه κιουσταχανέ, π. ἀναιδῶς, αὐθαδῶς.
کستاخلق κιουσταχλήκ, τ. καὶ
کستاخی κιουσταχή, π. ἀναίδεια, αὐθάδεια.
کستانه κεστανέ, τ. κάστανον. — آت سی ἱπποκάστανον. کول — سی τρίβολος ὁ ἔνυδρος (φ.). — دکز سی ἐχῖνος (ὄστρ.). — اغاجی καστανέα (φ.). — رنكی καστανόχρους.
کستانه‌لك κεστανελίκι, τ. καστανεών.
کستر κιουστέρ, π. ὁ διαχέων, διαδίδων. — ضیا φωτοβόλος.
کسترده κιουστερδέ, π. διαδεδομένος· ἐστρωμένος.
کستره κεστερέ, τ. βετονίκη (φ.).

SISMANOGLOU

کسح κέσχ, ἀ. ἀναπηρία.
کسدرمك κεστηρμέκι, τ. ποιεῖν κόπτειν· καταπαύειν· συντέμνειν. — سوددن ἀπογαλακτίζειν. — كوزه ἀποτολμᾶν.
کسدرمه κεστηρμέ, τ. συντετμημένος, σύντομος.
کسر κέσρ, ἀ. τὸ συντρίβειν· τὸ τρέπειν εἰς φυγήν· τὸ προφέρειν γράμμα τι διὰ τῆς φωνῆς κεσρέ· τμῆμα, μέρος τῆς μονάδος, κλάσμα (ἀριθμ.). — اعشاری κλάσμα δεκαδικόν. — جبری κλάσμα ἀλγεβρικόν. — نفسی νέκρωσις τῆς σαρκός. — منعکس καὶ مقابل — παραχάραξις.
کسر κεσέρ, τ. σκέπαρνον (ἐργαλ.).
کسره κεσρέ, ἀ. τὸ φωνητικὸν σημεῖον (ِ), τὸ ἄλλως اسره, ὅπερ κάτωθεν τῶν γραμμάτων τιθέμενον δηλοῖ ὅτι ταῦτα πρέπει νὰ προφερθῶσι διὰ τῆς φωνῆς ι ἢ η.
کسروی κεσρεβί, ἀ. βασιλικός, αὐτοκρατορικός.
کسری κεσρά, πλ. τοῦ کسیر κεσίρ
کسری κεσρί, ἀ. κλασματικός.
کسری κεσρίγι, ἀ. τίτλος τῶν ἀρχαίων βασιλέων τῆς Περσίας.
کسسته κιουσιστέ, π. συντετριμμένος· ἡττημένος.

کسشمك κεσισμέκι, τ. συμφωνεῖν μετά τινος· ἀποφασίζειν μετά τινος.
کسف κέσφ, ἀ. τὸ κόπτειν· ἔκλειψις ἡλίου ἢ σελήνης.
کسف κισέφ, πλ. τοῦ ἑπομ.
کسفت κισφέτ, ἀ. τεμάχιον· εἶδος.
کسکی κεσκί, τ. ἀξινάριον.
کسکین κεσκίν, τ. δριμύς· ὀξύς· ὀξύστομος· σφοδρός, αὐστηρός· τραχύς· ὀξύνους· ταχύς.
کسکینلك κεσκινλίκι, τ. δριμύτης· ὀξύτης· τραχύτης· ὀξύνοια· ταχύτης.
کسل κεσέλ, ἀ. ὄκνος, ἀδράνεια.
کسلان κεσελάν, ἀ. ἀδρανής, ὀκνηρός.
کسلمك κεσιλμέκι, τ. κόπτεσθαι, ἀποχωρίζεσθαι, ἀποτέμνεσθαι· παύεσθαι· συμφωνεῖσθαι, ὁρίζεσθαι (ἐπὶ τιμῆς). — امید ἀπελπίζεσθαι. — سوددن ἀπογαλακτίζεσθαι. — طاش ἀπολιθοῦσθαι. — نفس ἀπαυδᾶν.
کسلناك κεσελνάκι, π. ἀδρανής, ὀκνηρός.
کسم κεσίμ, ἴδε کسیم κεσίμ.
کسمك κεσμέκι, τ. ἐκκόπτειν κερματίζειν· ὁρίζειν, ἀποφασίζειν· συμφωνεῖν περὶ τῆς ἀξίας τι-

νός· σταματᾶν, διακόπτειν. — كسر τρέμειν ἐκ τοῦ ψύχους. — كسل ἀπελπίζεσθαι. — كسلا ἀποδιώκειν. — كشا ἀποκεφαλίζειν. — كشا καὶ كشا — ἐκτιμᾶν. — كشى σιγᾶν. — كشور ὀροθετεῖν. — كعد πείθεσθαι, πιστεύειν. — كوك τολμᾶν. — كوكو καὶ — كوكو ἀπογαλακτίζειν. كوكو καινονίζειν· ἀποφασίζειν τι ἀσκέπτως.

كسمه κεσμέ, τ. μεγάλη σμίλη.

كسمكلك κεσμελίκι, τ. λατομεῖον.

كسندى κεσιντή, τ. περίκομμα· σύντριμμα.

كسوب κεσούπ, ὑπερθ. τοῦ كاسب.

كسوة κισβέτ, ἀ. ἔνδυμα· στολή.

كسور κιουσούρ, πλ. τοῦ كسر κέσρ.

كسورات κιουσουράτ, πλ. τοῦ πρ.

كسوف κιουσούφ, ἀ. ἔκλειψις ἡλίου. كيج — ἔκλειψις μερική. كلى — ἔκλειψις ὁλική.

كسول κεσούλ, ἀ. ἀδρανής, ὀκνηρός.

كسه κεσέ, ἴδε كيسه κισέ.

كسى κιουσά, πλ. τοῦ كسوة.

كسيجى κεσιδζί, τ. (ἐν συνθ.) ὁ κόπτων. — يل βαλλαντιοτόμος.

كسيج κεσήχ, ἀ. ἀνάπηρος.

كسيد κεσίδ, ἀ. ὁ μὴ πωλούμενος.

كسير κεσίρ, ἀ. συντετριμμένος.

كسيك κεσίκι, τ. ἠκρωτηριασμένος· ἀποτετιμημένος· ἡττημένος.

كسيكلك κεσικλίκι, τ. ὀστεακόπος (παθολ.).

كسيم κεσίμ, τ. τομή· σχῆμα· τιμὴ ὡρισμένη. ى — ات ἀπόκρεως.

كش κεξ, τ. θρόμβος.

كش κεξ, τ. ἠλίθιος.

كش κεξ, π. (ἐν συνθ.) ὁ ἑλκύων· ὁ φέρων· ὁ ἀνεγείρων, ὑψῶν· ὁ ἔχων, ὁ κεκτημένος· ὁ πίνων. — يل ἀχθοφόρος. — لى θελξικάρδιος. — يل περίλυπος, κατηφής.

كش κίξ, π. λέξις ἐν τῇ παιδιᾷ τοῦ ζατρικίου τοῦ ὅτι ὁ βασιλεὺς κινδυνεύει.

كش κιούξ, π. (ἐν συνθ.) ὁ φονεύων — مرم ἀνθρωποκτόνος.

كشا κεσά, π. (ἐν συνθ.) ὁ ἑλκύων, φέρων· ὁ κεκτημένος.

كشا κιουσά, π. (ἐν συνθ.) ὁ ἀνοίγων· ὁ φαιδρύνων· ὁ καταχτῶν. — لى τερψίθυμος.

كشاد κιουσάδ, π. τὸ ἀνοίγειν· τὸ ἀνοίγεσθαι· (ἐν συνθ.) ἀνοικτός. — خاطر φαιδρός. [δρός.

كشادە κιουσαδέ, π. ἀνοικτός, φαι-

كشاشه κεσασέ, ἀ. συστολή (ἰατρ.).

كشاف κεσάφ, ὑπερθ. τοῦ كاشف.

كشاكش κεσακέξ, π. ἔρις· θλῖψις συνεχής.

كشان κεσάν, π. ὁ παρασύρων, ἕλκων. — — βαθμιαίως, κατὰ μικρόν. [φάνεια.

كشايش κιουσαΐξ π. ἄνοιγμα· διακ

كشاينده κιουσαγενδέ, π. ὁ ἀνοίγων· ὁ κυριεύων.

كشت γκεσάτ, π. περιδιαβάζειν. — وگذار περίπατος, κυκλοφορία.

كشت κισάτ, π. σπόρος. يل — ἀγρός· μεταφρ. κόσμος.

كشته γκεστέ, π. μεταβληθείς· παραβλώψ.

كشته κιστέ, π. κεκαλλιεργημένος.

كشته κιουστέ, π. πεφονευμένος· κατεστραμμένος.

كشتى κεστί, π. πλοῖον. نوح — ἡ Κιβωτὸς τοῦ Νῶε. غم — τὸ πλοῖον τῆς θλίψεως. μεταφορ. ὁ κόσμος كش — πλοίαρχος· οἰνόφλυξ. شكسته — ναυαγός.

كشتى κιουστί, π. πάλη. ἀγών.

كشتيبان κεστιπάν, π. πλοίαρχος· πρωρεύς. [μος· λιμήν.

كشتيگاه κεστιγκιάχ, π. ναύσταθ-

كشتيگاه κουστιγκιάχ, π. παλαίστρα.

كشتيكر κεστιγκέρ, π. ναυπηγός.

كشتيكير κιουστιγκίρ, π. ἀθλητής.

كشتيكيرلك κιουστιγκιρλίκι, τ. ἡ τέχνη τοῦ παλαίειν.

كشش κεσίς, π. ἕλξις· χαριεντισμός. λοκτονία.

كشش κιουσίς, π. σφαγή, ἀλλη-

كشف κεσέφ, π. χελώνη.

كشف κέσφ, ἀ. ἀποκάλυψις· ἐξέτασις· ἔρευνα ἀπορρήτου. — ميت νεκροψία.

كشفيات κεσφιγιάτ, πλ. τοῦ προηγ.

كشكه κεσκί, π. ξυνόγαλα ἐστραγγιομένον, ὑλιστόν.

كشكاب κεσκιάπ, π. ζωμός.

كشكك κεσκέκι, τ. εἶδος φαγητοῦ ἐκ σίτου καὶ κρέατος.

كشكول κεσκιούλ, π. ἐπαίτης· δίσκος ἐράνου.

كشمش κισμίς, ἴδε كشنش κισνίς.

كشمكش κεσμεκέξ, ἴδε كشاكش.

كشن κιούσν, π. τὸ ἄρρεν ζῴου.

كشنده κεσενδέ, π. ὁ ἕλκων· ὁ ὑποφέρων.

كشنده κιουσενδέ, π. φονεύς.

كشنش κισνίς, τ. σταφυλὴ ἀγίγαστος, κολίανδρον.

كشنيمكى κισνεμέκι, ἴδε كشمكش.

كشنيز κισνίζ, καὶ

كشنيز κισνίζ, π. ἴδε كشنش κισνίς.

كشود κιουσούδ, καὶ

كشوده κιουσουδέ, ἴδε كشاده

كشور كشوبέρ, π. χώρα ὑπὸ — καταχτητής. كشى — τὸ κυριεύειν.

كشى كισί, τ. πρόσωπον, ἄτομον. — ـه εἷς ἄνθρωπος. عالى — εὐγενής.

عدى كεσιδέ, π. ἡγμένος, ὁ ἀγαγών, ὑπομείνας· γραμμή· ἑλκυστός· κεχαραγμένος· ὑφέν· ἐκτεταμένος. كيل — προσέλκειν· ταννύειν سى — كاف ἡ γραμμὴ τοῦ ك κιαρ. الغراق كيل عدى τηλεγραφεῖν.

كيش كισίρ, τ. ὃαυκίον (φ.).

كيش كεσίς, π. μοναχὸς ἢ ἱερεύς.

عالم كشيشخانه كισισχανέ, π. μονή.

كشيشلمه كεσισλεμέ, τ. νοταπηλιώτης (ἄνεμος).

كز كεζζ, ἀ. κόρος, πολυφαγία.

كظاظ كεζαζ, καὶ

كظاظت كεζαζάτ, ἀ. τὸ ἐκ τῶν ὁρίων ἐξέρχεσθαι· πίεσις, δύσπνοια ἐκ πολυφαγίας.

كظة كεζζά, ἴδε كز كεζζ.

كظم κέζμ, ἀ. τὸ κρατεῖν ἑαυτοῦ, τὸ κρατεῖν τῆς ὀργῆς.

كعاب κι'άπ, πλ. τοῦ ἑπομ.

كعب κι'άπ, ἀ. ἀστράγαλος (ἀνατ.). κύβος· δόξα, κάλαμος· κυβικὴ ῥίζα (ἀριθμ.).

كعب κιού'π, ἀ. μαστός (ἀνατ.).

كعبره κια'πρέ, ἀ. κερκίς (ἀνατ.).

كعبين κια'πεΐν, δυϊκ. τοῦ كعب κια'π.

كعوب κιού'π, πλ. τοῦ كعب κια'π.

كف κέφ, π. ἀφρός (ὕδατος).

كف κέφφ, ἀ. παλάμη (ἀνατ.)· τέλμα (ἀνατ.).

كف κέφφ, ἀ. παραίτησις, παραχώρησις· συστολή. كيل ـه — παραιτεῖσθαι.

كفاح κεφάχ, ἀ. τὸ εἶναι ἀντιμέτωπόν τινι· πόλεμος. — اولى ἡ ἀκμὴ τῆς μάχης.

كفار κιουφφάρ, πλ. τοῦ كافر.

كفارت κεφφαρέτ, ἀ ἱλασμός.

كفارتل κεφφαρετλή, τ. ἱλαστικός.

كفاف κεφαφ, ἀ. τὰ πρὸς ζωαρκειαν ἀναγκαῖα, μισθός. — سنه ἐπάρκεια τροφῆς, τροφεῖον.

كفال κεφάλ, ξ. καὶ يلى — κέφαλος (ἰχθ.).

كفالت κεφαλέτ, ἀ. ἐγγύησις. — مالى ἐγγύησις χρηματική. — شخصى ἐγγύησις προσωπική. — متسلسله ἐγγύησις ἀλληλέγγυος.

كفالتنامه κεφαλετ-ναμέ, π. ἐγγυητικόν.

كفايت κιφαγέτ, ἀ. τὸ ἐπαρκές. ايدر — ἀρκεῖ. مقدارى — καὶ — مهما مقدارى ὅσον ἀρκεῖ, ἀρκούντως.

كفالت κεφαλέτ, ἀ. ἰσότης.

كفت γκιούφτ, π. λόγος, ὁμιλία. وكو — λόγοι σκανδαλώδεις· συζήτησις· ἔρις.

كفتار κεφτάρ, π. ὕαινα (ζ.).

كفتار γκιουφτάρ, π. λέξις· λόγος, συνομιλία.

كفته γκιουφτέ, π. λεχθείς· μνημονευθείς.

كفچه κεφτέ, π. ἴδε كچه κεπτέ.

كفح κέφχ, ἀ. τὸ εἶναι ἀντιμέτωπον· μάχη.

كفر κέφρ, ἀ. τὸ κκλύπτειν· τὸ σκότος τῆς νυκτός· τόπος ἔρημος· τάφρος.

كفر κιούφρ, ἀ. τὸ ἑτεροδόξ[illegible] βλασφημία. تمك — ἀγχιστ[illegible]

كفران κιουφράν, ἀ. ἀχαριστία, ἀγνωμοσύνη.

كفره κεφερέ, πλ. τοῦ كافر.

كفش κέφς, π. ἐμβάς, πέδιλον, ὑπόδημα. [ποιός.

كفشكر κεφσγκέρ, π. ὑποδηματο-

كفشگردان κεφσγκερδάν, π. ὑπηρέτης διὰ τὰ ὑποδήματα τῶν ξένων.

كفف κιφέφ, πλ. τοῦ كف κεφφέ.

كفكير κεφγκίρ, π. ἐξαφριστήρ.

كفل κιουφφέλ, πλ. τοῦ كفل.

كفلاء κιουφελά, πλ. τοῦ كفيل.

كفن κέφν, ἀ. τὸ ἐνταφιάζειν, σαβανόνειν. [σάβανον.

كفن κεφέν, κ. κεφίν, ἀ. ἐντάφιον,

كفنلمك κεφινλεμέκ, τ. ἐνταφιάζειν, σαβανόνειν.

كفنلنمك κεφινλενμέκ, τ. ἐνταφιάζεσθαι, σαβανόνεσθαι.

كفنلى κεφινλή, τ. ἐντεταφιασμένος, σαβανωμένος. [ρυχειρίς.

كفنه κεφινέ, τ. ὲερμάτινος πε-

كفو κιούφ, ἀ. ἴσος, ὅμοιος

كفور κιουφούρ, πλ. τοῦ كفر κέφρ.

كفه κεφφέ, ἀ. πλάστιγξ, δίσκος πλαστίγγος.

كفه κεφφέ, τ. ὑφάντρα ἐνδυμάτων.

كفه لمك κεφφελεμέκ, τ. καθαρίειν, ψήγειν.

كفى κεφίγ, ἀ. ἐπαρκής

كفى κεφφί, ἀ. πλανητικός.

كفيل κιουφρ, πλ. τοῦ ἑπομ.

كفيه κιουφγέ, ἀ. ἰσχύς, δύναμις· ἡ ἀκοῦσα ποσότης.

كفيل κεφίλ, ἀ. ἐγγυητής. اولمق — ἐγγυᾶσθαι.

كفين κεφίν, τ. ἴδε كفن κεφέν.

كك γκέκ, ἴδε كيك γκενίς.

ككج κεκέδζ, ἴδε كك κεκέ.

كوكرد κιόκιρδ, ἴδε كوكرد.

ككرش γκεγιρίς, τ. ἐργυή, κ. ῥεύξιμον.

كل κιθάλ, ἴδε κουλ κιθάλ.

كل γκιθάλ, π. ῥόδον. صو — ῥοδόσταγμα. بشكر — ῥοδοζάχαρις.

كل κιούλλθ, ἀ. πᾶς· τὸ ὅλον. — الناس πάντες οἱ ἄνθρωποι. — احد ἕκαστος. يوم — καθ' ἑκάστην, πάντοτε. جانب من — πανταχόθεν. الوجوه من — κατὰ πάντα λόγον. حال — على ἐν πάσῃ περιπτώσει..

كلا κίλα, ἀ. ἀμφότεροι. — التقديرين ἐν ἀμφοτέραις ταῖς περιπτώσεσιν.

كلاء κελά, ἀ. χόρτον.

كلاب κελάπ, ἀ, λύσσα (παθ.).

كلاب κιλάπ, πλ. τοῦ كلب κέλπ.

كلابة γκιθάπ, π. ῥοδόσταγμα.

كلابة κιουλλάπ, ἀ. ἁρπάγη. — جنين ἐμβρυουλκός (χειρ.).

كلابة γκιθλαπδάν, π. ἀλάβαστρον, περιρραντήριον.

كلابة κελαπέ, τ. ἴδε كلاوة κελαβέ.

كلابة κιουλλαπί, ἀ. ἀγκύλος· ἀγκυλωτός.

كلابة γκιουλ(λ)άδζ, π. κρούσταλεπτή· εἶδος γλυκύσματος ἀπὸ κρούσταν.

كلار κιλάρ, ἴδε كيلار κιλάρ.

كلاغ κελάγ, π. κόραξ· κορώνη (πτ.).

كلال κελάλ, ἀ. κόπος, κούρασις.

كلالة κελαλέτ, ἀ. συγγενεῖς· κόπος, ἐξάντλησις. [χώδεις

كلالة κιουλαλέ, π. τρίχες βοστρυκλιλιβ κιουλλαλίπ, πλ. τοῦ كلاليب κιουλλάπ.

كلام κελάμ, ἀ. λέξις· λόγος, φράσις. الله — λόγος Θεοῦ. كبار — ἀξίωμα, ἀπόφθεγμα. بدل — دوك παλινῳδεῖν. — مير καὶ — فصيح ال στωμύλος. — ايچ ἀνταπαντᾶν. — حاصل καὶ حلاصة — καὶ — نتيجة καὶ — محصل συνελόντι εἰπεῖν. — علم θεολογία.

كلام κιλάμ, πλ. τοῦ كلم κέλμ.

كلاوة κελαβέ, π. ἐξελικτρον, κ. ἀνέμη. چرخ — κύκλος ζωδιακοῦ (ἀστρ.).

كلاية κιουλάχ, π. πέτασος· τὸ ἐκμολύβδου ἐπικάλυμμα τοῦ μιναρέ· ἐπικάλυμμα· μεταφορ. δόλος. — دهلى κράνος. قاچق — κερδίζειν δι' ἀπάτης, ἐπιτυγχάνειν δι' ἀγυρτείας. كيدرمك — ἀπατᾶν, δολιεύεσθαι.

كلاچى κιουλαχτάί, τ. ὁ κατασκευάζων ἢ πωλῶν πετάσους, μεταφορ. ἀπατεών. [ρος.

كلاهلى κιουλαχλή, τ. πετασοφόκلائت κιλαέτ, ἀ. προφύλαξις, διατήρησις.

كلبه κέλπ, ἀ. κύων (ζ.). الشتاء — σφοδρότης χειμῶνος. اصغر — Μικρὸς Κύων (ἀστρ.). اكبر — Μέγας Κύων (ἀστρ.). بحرى — φώκη. — ذى ال λύσσα (παθ.).

كلبلاغ γκιουλπάνκ, π. φωνή, ἀλαλαγμός.

كلبتان κελπετάν, π. καὶ

كلبتين κελπετίν, ἀ. λαβίς, κ. δαγάλλια· ὀδοντάγρα.

كلبدن γκιθλπεδέν, π. ὁ ἔχων σῶμα εὐῶδες ὡς ῥόδον, τρυφερός, ὡραῖος. [δου-

كلبرك γκιθλ-πέρκ, π. φύλλον ῥόδου

كلبرى γκελπερή, καὶ

كلبرى γκελπερί, τ. ἀνθρακοσύρτης.

كلبرون — سى χλιβάνου σκαλευθρον

كلبك κελεπέκ, τ. χρυσαλίς.

كلبن γκιθλ-πούν, π. ῥοδωνιά, κ. τριανταφυλλέα (φ.).

كلبه κιουλπέ, κ. κιουλίπε, π. καλύβη· γωνία, ἄκρα. احزان — ἐρημητήριον.

كلبى κελπί, ἀ. κυνικός.

كلبيون κελπιγιούν, ἀ. κυνικοὶ φιλόσοφοι.

كلپچه κελπετέ, π. χειροπέδαι.

كلپدن κελπετέν, τ. ἴδε كلبتين.

كلپه κελπέ, τ. χάραξ, κάμαξ (γεωπ.).

كلچه κιόλτσέ, ἴδε كولچه κιόλτσέ.

كلچيره γκιȣλ-τσεχρέ, π. ῥοδοπρόσωπος. [ῥόδα.

كلچين γκιȣλ-τσίν, π. ὁ συλλέγων

كلخ κιȣλύχ, ἀ. ἀμμωνιακὸν κόμμι (χημ.).

كلخان κιȣλυχάν, π. κλίβανος λουτροῦ. كى — ἀλήτης· ἄσωτος.

كلخانجى κιȣλυχανδζί, τ. ὁ ἀνάπτων τὸν κλίβανον τοῦ λουτροῦ.

كلخانى κιȣλυχανί, π. παῖς ἀγοραῖος· κάθαρμα.

كلخن κιȣλυχάν, ἴδε كلخان κιȣλυχάν.

كلدان γκιȣλδάν, π. ἀνθοθήκη.

كلدسته γκιȣλδεστέ, π. ἀνθοδέσμη.

كلر κελέρ, τ. σαύρα, κ. γουστερίκلر κιλέρ, τ. σαγγρί. [τσα.

كلرخ γκιȣλ-ρούχ, καὶ

كلرخسار γκιȣλ-ρουχσάρ, π. ῥοδοπάρειος.

كلرنك γκιȣλ-ρένκι, π. ῥοδόχρους.

كلروى γκιȣλ-ρούγι, ἴδε كلچيره.

كلزار γκιȣλζάρ, π. ῥοδὼν, κῆπος ῥόδων.

كلس κίλς, ἀ. τιτανώδης.

كلسى κιλσί, ἀ. λιθώδης (ἰατρ.).

كلستان γκιȣλιστάν, ἴδε كلزار.

كلسى γκελεσί, τ. ὁ ἐρχόμενος, ὁ μέλλων. دلسز — ἐν τῷ μέλλοντι χρόνῳ. [διάρης.

كلش κελές, κνυώδης, κ. κασυ-

كلش γκελίς, τ. ἔλευσις, ἄφιξις.

كلشمك κελεφμέκι, τ. παχύνεσθαι.

كلشن γκιȣλσέν, π. ῥοδών.

كلعذار γκιȣλ-ηζάρ, π. ῥοδοπάρειος.

كلغنچه γκιȣλ-γοντσέ, π. κάλυξ ῥόδου

كلفام γκιȣλ-φάμ, π. ῥοδόχρους.

كلف κιȣλέφ, πλ. τοῦ ἑπομ.

كلفت κιȣλφέτ, ἀ. ἔργον· κόπος.

كلفتلى κιȣλφετλή, τ. κοπιώδης.

كلفشان γκιȣλ-φισάν, π. ὁ διαχέων ῥόδα, τερπνός.

كلك κίλκι, π. κάλαμος· κυνόδους ζώου· κόμμι.

كلكى κελέκι, π. νυστήριον· σχεδία ἐξ ἀσκῶν κενῶν, οἵαι εἰς τὸν Τίγρητα καὶ Εὐφράτην· κακὸς οἰωνός· γλαῦξ (πτ.)· κεφαλαλγία (παθ.).

كلك κελέκι, τ. πέπων ἄωρος.

كلك كلكى, π. ὠτίτης δάκτυλος)· παραβλῶψ.

كلكشت γκιȣλγκέστ, π. ῥοδών· τόπος περιπάτου ἐν κήπῳ ῥόδων.

كلكم κελκέμ, π. οὐράνιον τόξον.

كلكم γκιȣλκιȣμ, π. κλῖμαξ πρὸς ἀνάβασιν τείχους.

كلكون γκιȣλ-γκιȣ́ν, καὶ [χρους.

كلكونه γκιȣλ-γκιȣνέ, π. ῥοδόκلكونه γκιȣλ-γκιȣνέ, π. φῦκος, ψιμμύθιον.

كلواز γκιȣλβάζ, ἀ. ἡ Κιβωτὸς τῆς Διαθήκης, ἐν ᾗ ἐφυλάττετο ἡ Πεντάτευχος τοῦ Μωϋσέως.

كلوب γκελεμέ, τ. ἄφιξις, ἔλευσις· ὁκلوب κελιμέ, ἀ. λόγος, λέξις. الله — Λόγος Θεοῦ, ὁ Ἰησοῦς Χριστός. — ى — λέξιν πρὸς λέξιν.

كلنار γκιȣλ-νάρ, π. ἄνθος ῥοιᾶς· κύτινος.

كلنارى γκιȣλ-ναρί, π. κυτινόχρους.

كلنجه γκελινδζίκι, ἴδε كلنجه.

كلنجه γκελίνδζε, τ. καὶ — ايله ἄχρι τοῦδε.

كلنجل γκιȣλ-νάχλ, π. νεόφυτον ῥοιᾶς, τριανταφυλλέα νεοφυής.

كلنك κιȣλένκι, π. γέρανος (πτ.).

كلنك كلنك γκιȣλένκι, ἴδε كولنك.

كلنكبين γκιȣλενγκιȣπίν, π. εἶδος ποτοῦ ἐκ μέλιτος καὶ ῥοδοστάγματος.

كلنلك γκελινλίκι, ἴδε كلنلك.

كلنمك γκελινμέκι, τ. ἔρχεσθαι· φθάνειν.

كلو γκιȣλού, π. λάρυγξ (ἀνατ.).

كلمك κιλμάκ, ἀ. ἡ κλίμαξ τῆς Ἰακώβ.

كلمك κελλίκι, τ. τὸ εἶναι κυνώδη.

كلمك γκιȣλλίκι, τ. ῥοδών.

كلمى γκιȣλλί, τ. ῥόδινος· πλήρης ῥόδων.

كلمه κελλέ, ἴδε كل κελλέ.

كلم κέλιμ, ἀ. τὸ πληγόνειν· πληγή.

كلم κελίμ, πλ. τοῦ كلمه κελιμέ.

كلمات κελιμάτ, πλ. τοῦ προηγ.

كلمتان κελιμετάν, καὶ

كلمتين κελιμετέϊν, δυϊκ. τοῦ كلمه.

كلمج κελμέδζ, τ. ψαροκόκκαλον.

كلمك γκελιμέκι, τ. ἔρχεσθαι, φθάνειν. — ارقه ἀκολουθεῖν. — اشاغى καταβαίνειν. — الدن εἶναι δυνατόν. — الى κτᾶσθαι. — استغفاره διορθοῦσθαι. — اصلاحه μετανοεῖν. — ايشه εἶναι καλόν, χρήσιμον. — ايلرو προέρχεσθαι, προκύπτειν. — ايله ἔρχεσθαι, εἰς θεογνωσίαν (κυρ. καὶ μεταφορ.). — آرايه ز συνέρχεσθαι, συναθροίζεσθαι. بيلزدن — προσποιεῖσθαι ἄγνοιαν. — حقندن δαμάζειν. ἐκδικεῖσθαι, τιμωρεῖν. — خوشنه ἀρέσκειν. كلديكز خوش καλῶς ὡρίσατε. — راست συντυγχάνειν, τὸ εὐτυχῶς συμβαίνειν. قارشو

كلوبتگ γκιουλουπένδ, π. περιδέραιον· λαιμοδέτης. [μος.
كلوخ κιουλούχ, π. πλίνθος· κέρα-
كلور γκελούρ, ἴδε كلير γκελήρ.
كلوكدوز γκιουλουγκιουδάζ, π. ὁ ἐρεθίζων, καίων τὸν λαιμόν.
كلوكير γκιουλουγκίρ, π. ὁ εἰς τὸν λαιμὸν στεκόμενος καὶ μὴ καταπινόμενος· ὁ λαμβάνων, πιάνων ἐκ τοῦ λαιμοῦ.
كلول κιουλούλ, ἀ. ἀπαύδησις· ἀμβλύτης.
كلوم κελούμ, πλ. τοῦ كلم κέλμ.
كلوله κιουλέχ, ἴδε كوله κιουλάχ.
كله κελλέ, π. κεφαλή. شوش — καλύπτρα, κάλυμμα.
كله γκελλέ, π. ἀγέλη, ποίμνιον. بان — ποιμήν.
كله κιλλέ, π. ὀροφή, στέγη.
كله γκιλέ, π. παράπονον. مند — παραπονούμενος, προσκλαίων
كله γκιουλλέ, ἴδε كول γκιουλλέ.
كله جك γκελεζζέκ, τ. μέλλων, ἐλευσόμενος. ده — εἰς τὸ μέλλον. سنه — τὸ προσεχὲς ἔτος.
كلى κιουλλί, ἀ. κοινός· πολύς· πολυάριθμος· τὸ ὅλον.
كليً κιουλλίγεν, ἀ. ὁλοσχερῶς.
كليات κιουλλιγιάτ, πλ. τοῦ كلي.
كليه γκελιπέ, ἀ. σαρκολάβος (χειρ.)

كليت κιουλλιγέτ, ἀ. τὸ σύνολον. اولمز — ἐν συνόλῳ, γενικῶς.
كليتلى κιουλλιγετλή, τ. ἀρκετός, πολύς. [κούντως.
كليتليجه κιουλλιγετληζζέ, τ. ἀρ-
كليجى γκελιτζί, τ. ἐρχόμενος.
كليچه κιουλιτσέ, τ. πλακούντιον· κύκλος ἡλίου καὶ σελήνης. — سم δίσκος σελήνης· βῶλος μετάλλου.
كليد κιλίδ, π. κλεῖθρον.
كليدچى κιλιτζί, τ. κλειθροποιός.
كليدلك κιλιδλεμέκ, τ. κλειδοῦν· βαλανοῦν.
كلير γκελήρ, τ. πρόσοδος.
كلير κιλίζ, τ. κάλαμος (φ.).
كلير κιλιζμάν, τ. ἕλος, τέλμα.
كليس κιλίς, τ. σαύρα φίλυδρος· σίλουρος (ἰχθ.).
كليسا κελίσα, καὶ
كليسه κελισέ, π. Ἐκκλησία.
كليش γκελίς, τ. ἔλευσις, ἄφιξις. — كوز ἀτημελήτως, ὅπως ἔτυχε. — كيش πηγαινοερχομός.
كليل κελίλ, ἀ. ἀμβλύς· μώψ.
كليم κελίμ, π. πληγωμένος· ὁ μετά τινος διαλεγόμενος الله — ὁ Μωϋσῆς.
كليم κιλίμ, π. τάπης· σῶμα. سيه — τάπης μέλας· δυστυχής.

كليمت κελιμιγέτ, ἀ. ἰδιότης τοῦ καλῶς λέγειν. صفت — εὐφράδεια. [φη.
كلين γκελίν, τ. ἡ νεόνυμφος, νύμ-
كلينجك γκελινδζίκ, τ. ἰκτίς (ζ.).
بالغى — γαλεός (ἰχθ.). چچكى — μήκωνι, κ. παπαρούνα (φ.).
كلينلك γκελινλίκ, τ. κατάστασις ἢ θέσις τῆς νεονύμφου· ὥρα γάμου· προίξ. قيز — νεᾶνις· κόρη ἐπίγαμος.
كليوى κιλιεβί, ἀ. νεφρικός (ἰατρ.).
كليه κιλιέ, ἀ. νεφρός, νεφροί (ἀνατ.).
كليه κιουλλιγέ, θηλ. τοῦ كلى κιουλλί. — بال καθ' ὁλοκληρίαν.
كم κέμμ, π. ὀλίγος· εὐτελής· μοχθηρός. — كاسه αἰσχροκερδής. — دللو κακολόγος. — خان κακόβουλος. — طبيعت κακός.
كم κέμμ, ἀ. ποσότης, ἀριθμός· πόσος. — وكيف ἡ ποσότης καὶ ἡ ποιότης· ἀριθμὸς καὶ γένος (Γραμμ.).
كم γκέμ, τ. χαλινός. — صولغى ὑποστόμιον. — جلّ ἀτίθασσος, ἀδάμαστος.
كم κίμμ, ἀ. κάλυξ (βοτ.).
كم κιούμμ, ἀ. χειρίς (φορέματος).
كم γκιούμ, π. ἀπολεσθείς, ἀφανής.
كما κεμά, ἀ. ὡς, οὕτως. فى — ὡς τὸ ἀνωτέρω εἰρημένον. — سابق ὡς προηγουμένως. فى — قبل ὡς τὸ πρότερον. — اول ὡς ἐλέχθη. — كان ὡς ἦν, ὡς ἄλλοτε. — هو واجب ὡς εἶναι ἀνάγκη. — ينبغى ὡς πρέπει, ὡς ἁρμόζει. [γιστα.

كمانيش κεμανίς, π. σχεδόν, ὡς ἔγγιστα.
كمبوم κιουμάτ, πλ. τοῦ كمى κεμίγι.
كمشه γκιουμαστέ, π. ἀντιπρόσωπος, ὑπουργὸς πληρεξούσιος.
كمال κεμάλ, τ. τιμή, ἀξία. — ى بدر — τοῦτο δὲν εἶναι μέγα πρᾶγμα.
كمال κεμάλ, ἀ. ἐντέλεια· τὸ τέλειον. بالـ — καὶ اولمز — καὶ مرتبه — ἐντελῶς. بصيرت — βλέπειν μετ' ὀξυδερκείας, διορᾶν. ايرمك — καὶ كلمك — καὶ بولمق — τελειοποιεῖσθαι. وارمق
كمالات κεμαλάτ, πλ. τοῦ προηγ.
كمالسز κεμαλσήζ, τ. ἀτελής.
كمام κιμάμ, πλ τοῦ كم κίμμ.
كمامه κιμαμέ, ἀ. κάλυξ (βοτ.).
كمان κεμάν, ἀ. τόξον (βιολίου)· βιολίον (μουσ.)· Τοξότης (ἀστρ.). آسمان — καὶ يلدز — τὸ οὐράνιον τόξον, Ἶρις (ἀστρ.). ايرو — ὁ ἔχων ὀφρῦς τοξοειδεῖς.
كمان γκιουμάν, π. γνώμη, ἀμφιβολία. كمانه — νομίζειν.

كمانچه κεμαντσέ, π. λύρα (μουσ.).
كمانكش κεμανκές, π. τοξότης.
كمانكشلك κεμανκεσλίκι, τ. καὶ
كمانكشى κεμανκεσί, π. ἡ περὶ τὸ τοξεύειν ἱκανότης.
كمانه κεμανέ, π. ἀψίς· τόξον (μουσ.).
كمانى κεμανί, π. τοξοειδής· βιολι- [στής.
كماهو κεμάχουβε, καὶ
كماهى κεμάχιγε, π. τοιουτοτρόπως.
كمائن κεμαΐν πλ. τοῦ كمين κεμίν.
كمبضه κεμπιδά, π. ὁ ἔχων μικρὸν κεφάλαιον· εὐτελής, πτωχός. ى — عبد ὁ ταπεινὸς δοῦλός σας = ἐγώ.
كمپا κεμπεχά, π. εὐθηνός.
كمپايه κεμπαγέ, π. ὁ ἔχων μικρότερον βαθμόν.
كمتر κεμτέρ, π. συγκριτ. ταπεινότερος. ك — ταπεινότατός σας.
كمترانه κεμτερανέ, π. ἀσθενῶς, ἀμηχάνως.
كمترين κεμτερίν, π. ὑπερθ. ταπεινότατος, εὐτελέστατος.
كمخا κεμχά, π. εἶδος ὑφάσματος μεταξωτοῦ.
كمر κεμέρ, π. ζώνη· θόλος. — بسته ἐζωσμένος, ἕτοιμος εἰς ὑπηρεσίαν.
كمراه γκιουμράχ, π. ὁ ἀποπλανηθείς.
كمراهى γκιουμραχί, π. τὸ ἐκτρέπεσθαι τῆς εὐθείας ὁδοῦ.
كمربند κεμερ-πένδ, π. ζώνη· ὁ ζωννύμενος.
كمرتلك κεμουρτλέκι, καὶ
كمرجك κεμουρδζέκι, τ. ὄννις (ἀνατ.). [νατ.).
كمردك κεμουρδέκι, τ. κόκκυξ (ἀ-
كمرك γκιουμρούκι, τ. τελωνεῖον. مأمورى — τελώνης.
كمركه κεμερκιάχ, π. ὀσφύς (ἀνατ.).
كمركچى γκιουμρουκτσέ, τ. τελώνης.
كمرلنمش κεμερλενμίς, τ. κατεσκευασμένος ἐν σχήματι θόλου.
كمرلنمك κεμερλενμέκι, τ. κατασκευάζεσθαι ἐν σχήματι θόλου.
كمرلى κεμερλή τ. θολωτός, θολοειδής.
كمرمك κεμιρμέκι, τ. περιτρώγειν.
كمرمك κεμρενμέκι, τ. περιτρώγεσθαι.
كمرك γκιουμρέχ. ἴδε كمرگ γκιουμράχ.
كمسال κεμσάλ, π. νέος (τὴν ἡλικίαν). [κεῖνος ὅς.
كمسنه κιμέσνε, τ. τίς. — اول ἐ-
كمسه κίμσε, τ. τις· οὐδείς. — هيچ οὐδεὶς ἀπολύτως.
كمش γκιόμς, ἴδε كومش γκιόμς.
كمعقل κεμ-άκλ, π. βραχυγνώμων, βλάξ.

كمعيار κεμ-αγιάρ, π. ἐλλιπής.
كمقوت κεμ-κουββέτ, π. ἀδύνατος.
كمقيت κεμ-κημέτ, π. εὐθηνός, ὁ ἔχων μικρὰν ἀξίαν.
كمك κεμίκ, ἴδε كمك κεμίκ.
كمكار κεμ-κιάρ, π. ὁ ἐργαζόμενος ὀλίγον.
كمكرده κιουμκερδέ, καὶ
كمكشته κιουμγκεστέ, π. ὁ ἀπολεσθείς· ὁ ἀπολέσας.
كمكفتار κεμ-γκιουφτάρ, καὶ
كمكو κεμ-γκιού, π. βραχυλόγος.
كمل κεμέλ, ἀ. τὸ ὅλον.
كملك κεμλίκ, τ. μοχθηρία.
كمليه κεμ-μαγέ, π. ὁ ἔχων ὀλίγον κεφάλαιον· εὐτελής.
كمه κεμεμέ, πλ. τοῦ كم κιούμμ.
كمنام κεμνάμ, π. ἄσημος, ἀκλεής.
كمنام γκιουμνάμ, π. ὁ λησμονηθείς
كمند κεμένδ, π. βρόγχος. [νατ.).
كمنوى κεμνεβί, ἀ. ἀμαυρωτικός (ἀ-
كمنه κεμνέ, ἀ. ἀμαύρωσις (παθ.).
كمور κιόμρ, ἴδε كومور κιόμρ.
كموش γκιόμς, ἴδε كومش.
كموك κεμούκ, ἴδε كمك κεμίκ.
كمون κεμμούν, ἀ. κύμινον (φ.). ى — κάρον (φ.).
كمون γκιουμούν, ἀ. τὸ ἐνεδρεύειν.
كمه γκεμέ, τ. καὶ جيلى — ποντικὸς μέγας.
كمى κεμί, τ. πλοῖον. سى — τροχοφόρον. سى — آتش ἀτμόπλοιον. سى — — ἱστιοφόρον. — اوچ اتبارلى τρίκροτον. — چنغى — θωρακεῖον (ναυτ.).
كمى κεμίγι, ἀ. ἀνδρεῖος· ἔνοπλος· στρατιώτης.
كمياب κεμγιάπ, π. δυσεύρετος.
كميت κεμιγέτ, ἀ. ποσότης· ἀριθμός (Γραμμ.). — وكيفيت ἀριθμὸς καὶ γένος.
كميجى γκεμιδζί, τ. ναυτίλος, ναύτης.
كميجيلك γκεμιδζιλίκ, τ. ναυτιλία· τὸ ἐπιτήδευμα τοῦ ναύτου.
كميك κεμίκ, τ. ὀστοῦν (ἀνατ.). ى — πλευρόν (ἀνατ.). ك — διαπερᾶν.
كمين κεμίν, ἀ. (περιληπτ.) στρατὸς ἐνεδρεύων· ἐνέδρα.
كمينداى κεμιντάι, καὶ [έδραν.
كمينساز κεμινσάζ, π. ὁ στήνων ἐν-
كمينگاه κεμινγκιάχ, καὶ [δρας.
كمينگه κεμινγκιέχ. π. τόπος ἐνέδρας.
كمينه κεμινέ, π. ἀμήχανος, ταπεινός.
كمون κιμγιόν, τ. ἴδε كمون κεμμούν.
كمى κιμέ'δί, ἀ. μυκητοειδής.
كمه κιμέ', ἀ. μύκης.
كن κέν, τ. μετοχ. ἐκ τοῦ ايكن ἰκέν, ὤν.

كن κέν, π. ὁ σκάπτων· ὁ ἀνασπῶν.
كن κένν, ἀ. τὸ καλύπτειν· κρύπτειν.
كن κίνν, ἀ. ἐπικάλυμμα, πέπλος.
كن κιούν, π. πρωκτός (ἀνατ.).
كن κιούν, ἀ. προστ. τοῦ ῥ. ⸗, ἔσο, γενοῦ· λέξις, ἣν ὁ Θεὸς ἀπήγγειλεν ὅτε ἔκτισε τὸν κόσμον = Γενηθήτω !
كنار κενάρ, π. ἄκρα· γωνία· ἀκτή· χεῖλος· ὅριον· κράσπεδον, παρυφή· τὸ ἐν τῇ ἄκρᾳ ἐνδύματος κόσμημα· περιθώριον. — ⸗ κατὰ μέρος. ⸗ — γράφειν ἐν περιθωρίῳ.
كنارلى κεναρλή, τ. ὁ ἔχων κράσπεδον ἢ παρυφήν.
كنارە κεναρέ, ἴδε كنار κενάρ.
كناس κεννάς, ἀ. ὁ σαρόνων, σαρωτής, καθαριστής.
كناسة κιουνασέ, ἀ. περισάρωμα.
كناسات κιουνναδάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.
كناسە κιουνναδέ, ἀ. ῥίζα ἐξ ἧς φύονται κλῶνες καὶ βλαστοί· μεταφορικῶς: βιβλίον περιέχον ποικίλας ὠφελίμους γνώσεις, ἐγκυκλοπαιδεία.
كنام κιουνάμ, π. φωλεὰ θηρίων.
كنان κιουνάν, π. (ἐν συνθ.) ὁ πράττων. — ⸗ χαριεντιζόμενος. — ⸗ θρηνώδης.
كناە γκιουνάχ, π. σφάλμα· ἁμαρτία. كناە — καὶ كناە — καὶ كيرمك ⸗ — ἁμαρτάνειν. ى — ⸗ ἡ ἁμαρτία τούτου (εἴη) εἰς τὸν λαιμόν σου (ἐπὶ σέ).
كناهسز γκιουναχσήζ, τ. ἀναμάρτητος.
كناهكار γκιουναχκιάρ, π. ἁμαρτωλός. [τωλός.
كناهكارلق γκιουναχκιαρλήκ, τ. ἡ κατάστασις τοῦ ἁμαρτωλοῦ.
كناهكارلى γκιουναχκιαρλή, τ. ἴδε كناهكار γκιουναχκιάρ.
كنايات κιναγιάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.
كنايە κιναγέ, ἀ. ὑπαινιγμός· ἀντωνυμία (Γραμμ.). كنايە سوزلك — ὑπαινίσσεσθαι αἰνιγματωδῶς.
كنيس κεναΐς, πλ. τοῦ كنيسە.
كنبد γκιουνπέδ, π. θόλος. صوق — ⸗ οὐρανός, οὐράνιος σφαῖρα. كل — κάλυξ ῥόδου.
كنبدە γκιουνπεδέ, ὡς τὸ προηγ.
كنت κενέτ, τ. συγκόλλητρον, συνοχμός, ὀχεύς.
كنتلمك κενετλεμέκ, τ. συγκολλᾶν, συνοχμάζειν.
كنج γκένδζ, τ. νέος· τρυφερός.
كنج γκένδζ, π. θησαυρὸς κατωρυγμένος.
كنج γκιούνδζ, π. γωνία, ἄκρα· πτυχή, ῥυτίς.

كنجايش γκιουνδζαΐς, π. τὸ χωρεῖν, τὸ περιέχεσθαι ἔν τινι. ⸗ — περιεχόμενος (χωρήσας). بخش — μεγαλόδωρος.
كنجدار γκενδζδάρ, π. θησαυροφύλαξ
كنجشك γκιουνδζίσκ, π. στρουθίον (πτ.).
كنجلك γκενδζλίκ, τ. νεότης.
كنجلمك γκενδζλεμέκ, καὶ كنجلنمك γκενδζλενμέκ, τ. ἀνηβᾶν.
كنجور γκενδζβέρ, ἴδε كنجدار.
كنجينه γκιουνδζινέ, π. θησαυρός· ἀποθήκη.
كند κένδ, τ. (ἀρχ.) κώμη.
كند κένδ, π. ζάχαρις.
كند κιούνδ, π. ἀμβλύς.
كنداب γκενδάπ, π. ὕδωρ ὑφῶδες.
كندار κενδίρ, ἴδε كندر κενδίρ.
كندر κιουνδούρ, τ. θυμίαμα λευκόν. روى — μαστίχη.
كندكوش κιουνδγκιούς, π. βαρήκοος.
كندم γκενδούμ, π. σῖτος. ⸗ — καὶ كون — σιτόχρους.
كندنا κενδενά, π. πράσον (φ.).
كندو κενδού, ἴδε كندى κενδί.
كندە γκενδέ, π. δυσώδης.
كندى κενδί, τ. αὐτός, ὁ ἴδιος. م — ἐγὼ αὐτός. سى — αὐτὸς ὁ ἴδιος. ⸗ — καὶ كندلكندن — ἀφ' ἑαυτοῦ, αὐθορμήτως.
كندىدە γκενδιδέ, ἴδε كندە γκενδέ.
كندر κενδίρ, τ. κάνναβις (φ.).
كنر κένζ, ἀ. θησαυρός. مدفون — θησαυρὸς τεθαμμένος.
كنس κένς, ἀ. τὸ σαρόνειν.
كنش γκενίς, ἴδε كيش γκενίς.
كنش γκιουνές, ἴδε كونش γκιουνές.
كنعد κεν'άδ, ἀ. ψαροκόκκαλον.
كنف κενέφ, ἀ. τόπος· καταφύγιον· ἄκρα· ἀπόπατος.
كنف κενέφ, τ. ἴδε كنيف κενίφ.
كنك κιούνκ, ἴδε كوك κιούνκ.
كنكاش κινκιάς, π. συνέλευσις, συμβούλιον.
كنكر κενκέρ, τ. σκόλυμος, κ. ἀγριακινάρα (φ.). اوى — ἡρακλεία πόα (φ.).
كنكره κιουνγκιουρέ, π. ἀκρώρεια· ἔπαλξις, πύργος.
كنده كونده κιουνενδέ, π. (ἐν συνθ.) ὁ ποιῶν, προξενῶν.
كنكرەلى κιουνγκιουρελή, τ. ὁ ἔχων ἐπάλξεις.
كنود κενούδ, ἀ. ἀγνώμων, ἀχάριστος.
كنود κιουνούδ, ἀ. ἀχαριστία.
كنوز κιουνούζ, πλ. τοῦ كنز κένζ.
كنوير κενεβίρ, τ. κανναβόσπορος.

كوا χειρουργία, ἡ. ἡ οὐσία, ἡ ἀλήθεια· τέλος.

كوا χειρουνέχ, ἴδε اكوا χειρουνάχ.

كوا χειρουνέχ, καὶ κενέ, τ. κρότων, κ. τσιμούρι (ἔντ.).

كوا χειρουνεχ-πιδέ, καὶ كوا χειρουνεχ-κιάρ, π. ἁμαρτωλός

كوا χειρουνεχ-κιαρί, π. ἴδε كوا χειρουναχ-κιαρλήκ.

كوا χειρουνά, πλ. τοῦ ἑπομ.

كوا χειρουνγέ, ἀ. ὀνοματεπώνυμον.

كوا κενίζ, π. θεράπαινα· κόρη.

كوا κενιζέκ, ὑποκορ. τοῦ πρ.

كوا κενισά, καὶ

كوا κενισέ, ἀ. ἐκκλησία· συναγωγή· ναός εἰδωλολατρικός.

كوا κενίς, ἴδε كوا κίς κενίς.

كوا κενίφ, ἀ. ἀπόπατος.

كوا κενίν, ἀ. κεκαλυμμένος.

كوا γκέβ, τ. κοιλία (ἀνατ.). — كوا κουρκ μηρυκᾶσθαι.

كوا χιού, π. λεωφόρος.

كوا γκιού, π. λόγος· σφαῖρα· ὁ ὁμιλῶν.

كوا γκιδ, τ. καταλῆξις, ἥτις, εἰς τὴν ῥίζαν ῥημάτ. τινῶν προστιθεμένη, σχηματίζει ὀνόματα ἀφῃρημένα, ὡς: كوا γβερμέκ, δίδωμι, — γβ δόσιμον, φόρος.

كوا γκιουβά, π. μάρτυς.

كوا χιουβά, τ. καὶ κουβά, ἡ κιβωτός.

كوا χιουβάρ, τ. καὶ κουβάρ, ἡ ἀκτή.

كوا χιουβάχ, π. μάρτυς.

كوا χιουβαί, π. μαρτυρία.

كوا χιούπ, ἀ. ἴδε كوا χιούπ.

كوا χιούπ, π. (ἐν συνθ.) ὁ τύπτων· ὁ κερματίζων· ὁ διαρρηγνύων· κτύπημα. — كوا χρυσοχός· νομισματοκόπος.

كوا χιουπάν, συνών. τοῦ προηγ.

كوا γκιουπρέ, τ. κόπρος. [ζειν.

كوا κιουπρελεμέκ, τ. κοπρί-

كوا γκιόπέκ, τ. ὀμφαλός (ἀνατ.)· γενεά.

كوا χιούπ, τ. ἀμφορεύς, πίθος.

كوا κιέπ ـه — ἐξοργίζεσθαι.

كوا κιουπάλ, π. ῥόπαλον σιδηροῦν.

كوا κιουπέ, τ. ἐνώτιον. — كوا قولاقده كوپه παραίνεσις, νουθεσία. كوا چچکی — كوا φουξία (φ.).

كوا χιόπεδζίκ, ὑποκ. τοῦ πρ.

كوا γκιότ, τ. ἀφεδρών (ἀνατ.). μεταφορ. θάρρος, τόλμη. كوا طاوق ـی — كوا ἀκροχορδών (ἰατρ.). ـی — كوا وارسه ἐὰν τολμᾷ, ἐὰν δύναται.

كوا κιουτάχ, π. μικρός. كوا بین — μύωψ.

كوا γκιόδρδ, τ. θόρυβος.

كوا γκιότρμέκ, ἴδε كوا γκιόδρδ.

كوا γκιότρμ, τ. παραλυτικός.

كوا γκιότρμλδίκ, τ. παραλυσία.

كوا γκιότρδ, τ. συλλήβδην, ἐν σωρείᾳ (πραγμάτων καὶ ἐδωδίμων). كوا آلق — ἀγοράζειν ἐν σωρείᾳ, ὅπως εἶναι. [σις.

كوا κιοτέκ, τ. ξύλον, μαστίγωكوا κιότδίκ, ἴδε كوا γκιότδίκ.

كوا γκιότμέκ, τ. βόσκειν· φυλάσσειν. — كوا مینسیکاکه ἴν μνησικακεῖν.

كوا γκιότδ, τ. κακός, μοχθηρός.

كوا κιουτουβάλ, π. ἄρχων, πρόκριτος, δημογέρων.

كوا γκιότδρδ, ἴδε كوا γκιόδρδ.

كوا κιότδρέκ, συγκρ. τοῦ كوا γκιότδ.

كوا γκιότρμέκ, τ. φέρειν· σηκόνειν.

كوا γκιόδρδ, ἴδε كوا γκιόδρδ.

كوپه κιόπρ, τ. καὶ — — παμπληθῶς, σωρηδόν.

كوپه κιόπρμέκ, ἴδε كوپرمك.

كوپه γκιόπρδ, τ. γέφυρα. — كوپه γέφυρα πλοιόζευκτος. — كوپه γέφυρα καταπηγοστήρικτος. — كوپه طومباز γέφυρα σχεδιόζευκτος. — كوپه آصمه γέφυρα περιαιρετή. — كوپه طیار γέφυρα μεταχινητή.

كوپه κιόπρδζίκ, τ. γεφύριον· κλεὶς (ἀνατ.)

كوپه κιόπρδζδ, τ. γεφυροποιός (στρατ.). [πλοίου.

كوپه κιόπεδτέ, τ. κράσπεδον

كوپه κιόπέκ τ. κύων, σκύλος (ζ.). كوپه بالغی — καρχαρίας, κ. σκυλόψαρον. كوپه دیشی — κυνόδους (ἀνατ.). كوپه مسمه — βουβών (παθ.).

كوپه κιόπδίκ, ἴδε كوپك.

كوپه κιόπδίκ, τ. ποιεῖν ἀφρίζειν.

كوپه κιόπδρτμέκ, τ. ἀφρίζειν.

كوپه κιόπδίκ, τ. ἀφρός. كوپه آغز — σίαλος. ـی — كوپه كز σήπιον, ἀφρὸς θαλάσσης. [ζειν.

كوپه κιόπκλεμέκ, τ. ἀφρί-

كوپه κιόπκλδ, τ. ἀφρόεις, ἀφρώδης.

كوپه κιόπέ, τ. ἐνώτιον. — كوپه قولاقده

كوتو كيتاخي τ. κορμός(δένδρου)· στέλεχος· ἀρχεῖα· κῶδιξ, βιβλία. ى — چاڭ πρέμνον. — اولق اولق ἐξογκοῦσθαι· μεθύσκεσθαι, κραιπαλᾶν.

كوتولشمك كيتاليلەمك τ. χειροτερεύειν· φθείρεσθαι.

كوتولك كيتاليك τ. κακία, μοχθηρία· ζημία.

كوتولمك كيتاليمك τ. διαφθείρειν, ἐξευτελίζειν.

كوتو كيتو, ἴδε اوتو كيتو.

كوتو كيتو, ἴδε اوتو كيتو.

كوتين كيتين τ. ἐπὶ πόδα.

كوتر كەبسر, ἀ. ποταμὸς τοῦ παραδείσου· νέκταρ· ἡ μουσουλμανικὴ θρησκεία.

چوق كيچوز, π. ἴδε چوق كيچوز.

چوق كيچوز, τ. δυςχερής· δυςχερῶς.

چوق كيچوز, τ. δύναμις· ἐργασία· λύπη. اولمق — δυςκόλως. كلمك — δυςκολεύειν. كيتمك يتمك — δυςαρεστεῖσθαι. ىورمز م — ἡ δύναμίς μου δὲν φθάνει. اولسون اولماسون — κάλλιον ἀργὰ παρὰ ποτέ. — ايش ἐργασία καὶ ἀσχολία.

چوق كيچوز, ἴδε چووز.

جسز كيچسز τ. ἄεργος· ἄφροντις.

كوجسيك كيچسيك τ. δυςκολεύειν. [ἄνευ οὐρᾶς.

كوچك كيچك τ. ὄρνις ἢ γαλῆ

كوچلمك كيچلمك τ. καὶ

كوچلشدرمك كيچلشدرمك τ. δυςκολεύειν.

كوچلشمك كيچلشمك, ἴδε كوچلمك

كوچلك كيچلك τ. δυςκολία.

كوچلمك كيچلمك τ. δυςκολεύεσθαι.

چولو كيچلو τ. δύςκολος· βίαιος· πολυάσχολος.

جن كيچن τ. ἰκτίς (ζ.) νεογνὸν ζῴου. ى — ارسلان λεοντιδεύς

چندرمك كيچندرمك τ. δυςαρεστεῖν· ἐξοργίζειν.

چمك كيچمك τ. δυςαρεστεῖσθαι· ὀργίζεσθαι.

چه كيچه τ. σῖτος θλαστός.

چوق كيچوق τ. μετοίκησις· ἀπέλευσις· ἀποσκευή· θάνατος.

چوق كيچوق, ἴδε چوق كيچوز.

چوپه كيچوپه τ. νομάς.

چر كيچر τ. μεταβατικὸς νομάς. — قوى νομάς.

چرك كيچرك τ. μικρότερος.

چرمك كيچرمك τ. μετοικίζειν.

چوچق كيچوچق τ. μικρός. — باش νηπιότης.

كوچك كيچك τ. χορευτής· νεογνὸν καμήλου. [προηγ.

كوچكرك كيچكرك τ. καὶ

كوچكلمك كيچكلمك τ. ἴδε

كوچولتمك كيچولتمك τ. καὶ

كوچكلك كيچكلك τ. σμικρότης· χαμέρπεια· παιδικὴ ἡλικία. [كوچولك.

كوچكلمك كيچكلمك τ. ἴδε

كوچكن كيچكن τ. γύψ (πτ.).

كوچله كيچله τ. κάρυον στρύχνου.

كوچمك كيچمك τ. μετοικίζειν.

كوچوق كيچوق τ. ἴδε كوچك كيچك

كوچولتمك كيچولتمك τ. σμικρύνειν, μειοῦν, ἐλαττοῦν.

كوچولمك كيچولمك τ. σμικρύνεσθαι. [ἀγορᾶς.

كوچه كيچه τ. ὁδός· πλατεῖα

كودرى كيچودرى π. μεμβράνα· δέρμα ἐλάφου ἢ δορκάδος.

كودك كيچودك π. πεδίον.

كودكنش كيچودكنش π. ἀθῷος.

كودكى كيچودكى π. παιδικὴ ἡλικία.

كودمك كيچودمك τ. βόσκειν, ὁδηγεῖν εἰς τὴν βοσκήν.

كودن كيچودن τ. κύλον, μονέντερον (ἀνατ.). [μορφος.

كودوك كيچودوك τ. δυςειδής, δύςοδος كودى كيچودى, τ. σῶμα (ἀνατ.).

كودەلى كيچودەلى, τ. εὔσαρκος.

كودەمك كيچودەمك τ. ὑποφέρειν, χωνεύειν.

كودەچى كيچودەچى, τ. βοσκός.

كور كيبر, ἀ. τὸ τυλίσσειν κίδαριν· τὸ σπεύδειν, ἀφθονία, χαρακτήρ.

كور كيبر, τ. τυφλός, ἰλλός. — لمك — τυφλῶς. — سز ἀχάριστος.

كور كيبور, π. τάφος· ὄναγρος(ζ.).

كو كيبير, ἀ. καππαρις (φ.).

كور كيبير, πλ. τοῦ كور كيبور.

كورەپه كيبرەپه, τ. ψηλαφίνδα, κ. τυφλόμυιγα (παιδιά).

كورپوز كيبورپوز, τ. παχύς, πολύσαρκος.

كورپه كيبرپه, τ. τρυφερὸς, νέος.

كورت كيبرت, τ. εἶδος ἐπενδύτου.

كورخانه كيبورچانه, π. νεκροταφεῖον. [κνύειν.

كورەمك كيبرەمك τ. δειρ

كورز كيبورز, τ. ἴδε كرز كيبرز.

كورستان كيبوريستان, ἴδε كورخانه.

كورش كيبرش, τ. ὄψις, βλέμμα· συνάντησις. — الى ἐκ πρώτης ὄψεως, κατὰ πρῶτον.

كورەك كيبرەك, τ. πάλη, μάχη·

كورەجى كيبرەجى, τ. παλαιστής.

كورشمك كيبرشمك, τ. ἀσπάλαξ(ζ.).

كورمك كورشدرمك γκιόρσιατσιμέκι, τ. φέρειν τινὰ εἰς συνάφειαν.

كورشمك كورشمك γκιόρσιμέκι τ. ἐντυγχάνειν τινί· συνομιλεῖν.

كورشمك كورشمك γκιόρσεσμέκι, τ. παλαίειν.

كورغ كورغ κιόρφεζ, τ. κόλπος.

كورقاس كورقاس κιόρκας, ἀ. ἰάτροφος (φ.).

كوركو كوركو κιόρκι, τ. σισύρα γουναρικόν.

كوركو كوركو γκεβρέκι, τ. διπυρίτης· εὔθραυστος· τρυφερός.

كوركو كوركو κιόρκι τ. φῦσα, κ. φυσούνα.

كوكيك كوكيك ιλι — κιόρ μεταβαίνειν εἰς τὴν φωτιὰν μὲ τὴν φυσούναν, μεταφορ. ἐξάπτειν.

كوركو كوركو κιόρέκι τ. πτύον· κώπη· κάτεργον· ὠμοπλάτη (ἀνατ.).

كوكيچ كوكيچ — κωπηλατεῖν.

كوركچى كوركچى κιόρκιζί, τ. σισυρορράπτης, ἢ πωλητὴς σισύρων.

كوركچى كوركچى γκεβρεκιτσί, τ. παξιμαδᾶς.

كوركچى كوركچى κιόρκιτσί, τ. ὁ κατασκευάζων ἢ πωλῶν φυσούνας.

كوركچى كوركچى κιόρεκτσί, τ. κωπηλάτης· ὁ κατασκευάζων ἢ πωλῶν κώπας.

كوركلك كوركلك κιόρκιλέκι τ. ὕφασμα ἐξαρκοῦν ἢ κατάλληλον διὰ σισύραν.

كوكلك كوكلك κιόρκιλεμέκι τ. φυσᾶν πῦρ· μεταφ. ἐρεθίζειν, ἐξάπτειν.

كوركلنمك كوركلنمك κιόρκιλενμέκι, τ. περιβάλλεσθαι σισύρᾳ.

كوركلى كوركلى κιόρκιλί, τ. σισύρᾳ ὑπερραιμένος· σισυροφόρος.

كوركن كوركن κιόρκεν, τ. ὀστρύα (φ.).

كوركن كوركن γκιουρκέν, π. νεκροθάπτης· τυμβωρύχος.

كوركى كوركى γκιόρκί, τ. σπουδή, πεῖρα.

كوركلك كوركلك κιόρλετμέκι. τ. τυφλοῦν.

كورلدمك كورلدمك γκιόρδίλδεμέκι, καὶ

كورلدمك كورلدمك γκιόρδίλδεμέκι, τ. θορυβοῦν. [βροντή.

كورلدى كورلدى γκιόρδίλτί τ. κρότος·

كورلك كورلك κιόρλί, τ. τύφλωσις, τυφλότης.

كورلمك كورلمك κιόρλεμέκι. τ. τυφλοῦν.

كورلنمك كورلنمك γκιόρλίνμέκι, τ. ὁρᾶσθαι· παρατηρεῖσθαι.

كورلمك كورلمك γκιόρλεμέκι, τ. θορυβοῦν· βροντᾶν. كورليور كوك βροντᾷ (ὁ οὐρανός).

كورلمك كورلمك κιορλεμέ, τ. τύφλωσις· ἀμάθεια. ـسز —ἀμαθῶς, τυφλῶς.

كورلنمك كورلنمك κιόρλενμέκι, τ. τυφλοῦσθαι

كورله كورله κιόρλέ, ἴδε كوله κιόλλέ.

كورمچه كورمچه γκιόρμιζέ, ἴδε كورمچه

كورمز كورمز γκιόρμεζ, τ. οὐχ ὁρᾷ· τυφλός.

كورمزلك كورمزلك κιόρμεζλίκι, τ. τυφλότης· τὸ προσποιεῖσθαι τυφλότητα.

كورمش كورمش γκιόρμιζ, τ. ὁ ἰδών· ὁ

δοκιμάσας. — ـسز ὀψίπλουτος.

كورمك كورمك γκιόρμέκι, τ. ὁρᾶν· κρίνειν· δοκιμάζειν· ἐπιμελεῖσθαι. — ايش ἐργάζεσθαι. كولك — εὐεργετεῖσθαι. — كرك καὶ — تدارك προπαρασκευάζεσθαι. — دوش ὀνειρώττειν. — ايلى καὶ — ضرر ὑφίστασθαι ζημίαν. — عدد καὶ — حيض ἔχειν τὰ ἔμμηνα (ἐπὶ γυναικ.).

كورمك كورمك γκεβιρμέκι, τ. εἰσάγειν· πέμπειν· μηρυκᾶσθαι.

كورمك كورمك κιόρμέκι, ἴδε كورمك.

كورمكلك كورمكلك γκιόρμεκλίκι, καὶ

كورمه كورمه γκιόρμέ, τ. βλέψις. ـسز — ὀψίπλουτος.

كورنمز كورنمز γκιόρνμέζ, τ. ἀφανής, ἀόρατος· ἄγνωστος.

كورنمك كورنمك γκιόρνίνμέκι, τ. ἐπιφαίνεσθαι· δοκεῖ.

كورنمك كورنمك κιόρνεμέκι, καὶ [γνώμων.

كورنكين كورنكين κιορνεμγκίν, π. τυφλός· ἀ-

كوروك كوروك κιόρέκι, τ. ἴδε كوروك κιόρέκι

كوروك كوروك κιουράκι, ἴδε كورك.

كوروم كوروم γκιόρέμ, τ. βλέψις.

كورولمك كورولمك γκιόρέμλέκι, τ. καὶ كورولمكى كورولمكى τὸ ὑπὸ τοῦ γαμβροῦ τῇ νύμφῃ προσφερόμενον δῶρον.

كوره كوره γκιόρέμζέ, τ. ἀνδραδέλφη.

كورومك كورومك κιόρέμέκι, τ. πτυαρίζειν.

كوره كوره κιουρέ, π. ἑστία σιδηρουργοῦ· κάμινος.

كوره كوره κιουρέ, ἀ. ἐπαρχία, χώρα.

كوره كوره γκιόρέ, τ. κατὰ, καθ' ὅσον. — كى κατ' ἐμέ, ὡς πρός ἐμέ. — حقنه قياسًا ἀναλόγως τοῦ κακοῦ ὃ ἔπραξε. — ايله κατὰ τὸν καιρόν.

كورومك كورومك κιόρέμέκι, ἴδε كورومك.

كوريجى كوريجى γκιόρέδζέ, τ. ὁ βλέπων, ὀξυδερκής· φροντίζων· γυνὴ μεταβαίνουσα ἐκ μέρους τοῦ γαμβροῦ ἵνα ἴδῃ νύμφην.

كوريش كوريش γκιόρέσνές. τ. ὄψις, βλέψις. كوره — κατὰ τὸ φαινόμενον. [νερός.

كوريشور كوريشور γκιορέσνέρ, τ. ὁρατός, φα-

كوز كوز γκεβζ, π. κάρυον, καρύδι.

كوز كوز γκιόζ, τ. ὀφθαλμός· βλέμμα. چڭ — γίνεσθαι προσεκτικός. گل — τὰ λευκὰ τῶν ὀφθαλμῶν (ἀνατ.). اوى — κόγχη ὀφθαλμοῦ (ἀνατ.). يش — γλήνη, κόρη ὀφθαλμοῦ (ἀνατ.). اغريسى — ὀφθαλμία (παθ.). — باغى βλέφαρον (ἀνατ.). ياشى — δάκρυον. كيكمك — ἀτενίζειν·

ἐποφθαλμιᾶν. كمكز — βασκαίνεσθαι. اوڭ — ἐξορύττειν ὀφθαλμόν. ڭيوڭ — κανθὸς ὀφθαλμοῦ (ἀνατ.). ڭچ — νεύειν. قرارمەسى — σκοτοδινίασις (παθ.). كمك — ταράττεσθαι, ἀποθολοῦσθαι. كمكز — βλέπειν λοξῶς, ἀλλοιθωριζειν. كمكدن — ἐμπίπτειν εἰς δυσμένειαν. كن — διατρέχειν· ἐπιθεωρεῖν. كچيرمك — εὑρίσκειν ἀρκετόν, εὐχαριστεῖσθαι. كراڭ — καταμέτρησις διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ. — اولق قولاق γίνεσθαι ὅλος ὀφθαλμὸς καὶ ὦτα, καταβάλλειν πᾶσαν προσπάθειαν εἰς τὸ ἀκούειν καὶ βλέπειν. كزمك — βλέπειν, ἀτενίζειν. ڭيڭ — ὀφθαλμόδεσμος, μαγεία. ڭيجيڭ — μάγος, ἀπατεών. كسمك — θαρρεῖν. كورە — παρρησία. ڭنجه — εἶδος ψήφου κυανόχρου κατὰ τῆς βασκανίας. كيرمه — κερδίζειν τὴν εὔνοιάν τινος. طوق ى — ὀλιγαρκής. ى — ڭيڭ πλάστιγξ. ى — ولو διαχώρισμα ἑρμαρίου. — ڭ κύκλωψ. كه — ڭوڭ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, φῶς μου! ματία μου!

كوز كڭ، τ. ἀνθρακιά.

كوز كڭز، ἀ. ποτήριον· κύπελλον· κώθων.

كوز كڭز، τ. φθινόπωρον.

كوزمك كوز كڭزەمك، τ. ἐπιτηρεῖν· προφυλάττειν.

كوزجى كوز كڭزەجى، τ. ἐπιτηρητής, φύλαξ· φρουρός· ὁ φυλάττων.

كوزلمك كوز كڭزەلەمك، τ. ἐπιτηρεῖσθαι, προσέχεσθαι· παραφυλάττεσθαι.

كوزسز كوز كڭزسز، τ. ἀόμματος.

كوزكمك كوز كڭزكمك، τ. φαίνεσθαι· τὸ εἶναι ὁρατὸν μακρόθεν.

كوزكو كوز كڭزكو، καὶ كوزكى كوز كڭزكى، τ. καθρέπτης.

كوزل كوز كڭزل، τ. καλός, ὡραῖος· ἀγαθός· ἐνάρετος. — كڭ κάλλιστα. قوڭ — εὐωδιᾶν. — سويلەمجى εὐφραδής, εὔγλωττος. — ڭوڭ — εὐθάλεια, στρύχνος ὁ μανιακός (φ.). ى — صاقسى ὀμφάλιος (φ.).

كوزجه كوز كڭزلەجه، τ. ἀρκετὰ καλῶς· καθὼς πρέπει.

كوزلك كوز كڭزلك، τ. δίοπτρα.

كوزلك كوز كڭزلك، τ. φθινοπωρινός.

كوزلمك كوز كڭزلەلمك، τ. καλύνειν. [λύνεσθαι.

كوزلشمك كوز كڭزلەشمك، τ. καλ-

كوزللك كوز كڭزللك، τ. ὡραιότης.

كوزللشمك كوز كڭزللەشمك، ἴδε كوزلمك.

كوزلمك كوز كڭزلەمك، τ. ἐπαγρυπνεῖν, παρατηρεῖν, προσέχειν· προφυλάττειν.

كوزلمه كوز كڭزلەمه، τ. φροντὶς, προφύλαξις τινος· εἶδος πλακοῦντος.

كوزلو كوز كڭزلو، τ. ὁ ἔχων ὀφθαλμόν. — ڭ μονόφθαλμος. — ڭسز ἄπληστος, ἀκόρεστος. — ڭسز ἔξυπνος, εὐφυής.

كوزلو كوز كڭزلو، τ. ἔλαφος ποικίλη (ζ.).

كوزلوجه كوز كڭزلوجه، τ. ὀφθαλμία (ζώων), χυδαίως κάμνει ἢ ἔχει 'ς τὰ 'μάτια· μεταφορ. ὅ,τι ἔχει τις 'ς τὸ 'μάτι, ἰδίως δὲ ἡ ἐρωμένη.

كوزو كوزى، π. στάμνος, ὑδρία.

كوزو كوزڭه، π. βόμβυξ κ. κουκουλι. [μολόχος.

كوزو كوزەبەڭ، π. πολυλόγος, βωδιὰ κεβεζέ، πλ. τοῦ كوز كوزڭ.

كوزلك كوز كڭزەلمەڭ، ἴδε كوزلك.

كوزكر كوزوجى كوزوجەگر، π. ὁ κατασκευαστὴς ὑδριῶν.

كوزلك كوز كڭزەبەڭ، τ. πολυλογία.

كوس كوڭ، κ. كوڭ، π. τύμπανον λίαν μέγα (μουσ.).

كوس كوڭ، τ. βαρέως. كوڭ — βαρύτατα.

كوسله كوڭ، π. μόσχος (ζ.)· δέρμα βόειον. [τίων.

كوسپه كوڭپه، τ. πλακοῦς βρυ-

كوسپند كوڭپەند، π. πρόβατον (ζ.)

كوستك كوڭستەمك، τ. ἀσπάλαξ (ζ.)

كوسترمك كوڭسترمەمك، τ. δεικνύειν· ἀποδεικνύειν· δηλοῦν.

كوسترە كوڭسترە، τ. μακρὰ ῥυκάνη· ἀκόνη. قوڭ — ἀκονᾶν.

كوسترش كوڭسترش، τ. ἐπίδειξις.

كوسترشلى كوڭسترشلى، τ. ἐπιδεικτικός.

كوستك كوڭستەمك، τ. πέδη (ἵππων). — ساعت ἄλυσις (ὡρολογίου)· τροχοπέδη.

كوستكلمك كوڭستەمكلەمك، τ. ποδίζειν, πεδικλοῦν· τροχοπεδεῖν.

كوسفند كوڭسفەند، π. πρόβατον (ζ.). — كون — ἡ ἑορτὴ τῶν θυσιῶν, Κουρβὰν παϊραμί.

كوسكورى كوڭسكورى، τ. συλλήβδην, ὅλως ὁμοῦ.

كوسكون كوڭسكون، τ. ὠργισμένος. — اولى — ὀνόκλεια (φ.).

كوسكى كوڭسكى، τ. δαυλός· πυράγρα μεγάλη. [χλός.

كوسلو كوڭسلو، τ. ὠργισμένος· μο-

كوسله كوڭسەلە، τ. βύρσα· πέλμα ὑποδήματος, κάττυμα.

كوسم كوڭسەم، τ. τράγος ἢ πρόβατον, προπορευόμενον ποιμνίου.

كوشمك كوسمك كيوسمك، τ. χαλεπαίνειν. مزه كوسدم σᾶς ἐκάκιωσα.

كوسمن كوسمن كيوسمن، τ. αὐθάδης· τράγος προπορευόμενος ποιμνίου.

كوسو كوسو كيوسو، τ. μῖσος· ἔρις.

كوسه كوسه كيوسه، κ. كيوسه، π. σπανοπώγων، σπανός.

كوش كوش كيوش، π. (ἐν συνθ.) ὁ ἀγωνιζόμενος.

كوش كوش كيوش، π. οὖς (ἀνατ.)· ἀκοή (ἐν συνθ.) ὁ ἀκούων. كيوش — ἀκούειν. سوزمى — كه منكوش طاق ὁ λόγος (μου) σκουλαρῆκι εἰς τὸ αὐτί σου.

كوشكوش كوشكوش كيوشكيوش، τ. μηρυκασμός.

كوشت كوشت كيوشت، π. κρέας. [τος.

كوشتاپه كوشتاپه كيوشتاپه، π. ζωμὸς κρέα-

كوشتره كوشتره كيوشتره، τ. ξυήλη (ἐργαλ.).

كوشمك كوشمك كيوشمك، τ. ἀνιέναι, χαλαρόνειν· ψυχραίνειν.

كوشتين كوشتين كيوشتين، π. κρεάτινος· παχύς، πολύσαρκος.

كوشزه كوشزه كيوشزه، π. τὸ πλῆξαν τὸ οὖς، ἄκουσμα. [λεια

كوشش كوشش كيوشش، π. ἀγών· ἐπιμέ-

كوشك كوشك كيوشك، π. περίπτερον· σκιάς.

كوشك كوشك كيوشك، τ. χαλαρός· ἐλαφρός· νωθρός. — چى σπερμολόγος.

كوشك كوشك كيوشك، τ. νεογνὸν καμήλου.

كوشكار كوشكار كيوشكار، ἴδε كوشك كيوشك.

كوشكمك كوشكمك كيوشكمك، τ. χαλαρόνειν· ἀφιέναι ἐλεύθερον.

كوشكلك كوشكلك كيوشكلك، τ. ἐλαφρότης· μαλθακότης· βραδύτης· ἔκλυσις (σωματικῶν δυνάμεων).

كوشكلو كوشكلو كيوشكلو، τ. ὁ ἔχων περίπτερον· ἄγγελος πυρκαϊᾶς.

كوشمال كوشمال كيوشمال، π. ἐπιτίμησις· τιμωρία.

كوشمك كوشمك كيوشمك، τ. μηρυκᾶσθαι.

كوشمك كوشمك كيوشمك، ἴδε كوشمك.

كوشوار كوشوار كيوشوار، καὶ

كوشواره كوشواره كيوشواره، π. ἐνώτιον.

كوشه كوشه كيوشه، κ. كيوشه، π. γωνία. ἡσυχαστήριον. — شه καὶ چ — τρίγωνον. — — καὶ — — ء καὶ چاق — πανταχοῦ. كير — ὁ μονάζων. — كير λοβὸς τοῦ ἥπατος (ἀνατ.)· ἀγαπητός، ἐράσμιος.

كوشه لو كوشه لو كيوشه لو، καὶ

كوشه لى كوشه لى كيوشه لى، τ. γωνιώδης. بش — πεντάγωνος.

كوشه مك كوشه مك كيوشه مك، τ. χαλαροῦσθαι· ψυχραίνεσθαι.

كوف كوف كيوف، τ. εὐρώς. طوتمق — καὶ قلمك — εὐρωτιᾶν.

كوفت كوفت كيوفت، π. τὸ τύπτειν· τὸ κατατέμνειν· πίεσις، ταλαιπωρία.

كوكجغز كوكجغز كيوكجغز، καὶ كوكجكز كوكجكز كيوكجكز، ὑποκορ. τοῦ كوك كوك كيوك.

كوكچ كوكچ كيوكچ، τ. ὠμός. — كووچ. [ψός.

كوكچك كوكچك كيوكچك، τ. ὡραῖος، κομ-

كوكچكلك كوكچكلك كيوكچكلك، τ. ὡραιότης، κομψότης.

كوكچل كوكچل كيوكچل، τ. τὸ κυανοῦν χρῶμα (τοῦ οὐρανοῦ).

كوكچى كوكچى كيوكچى، τ. βοτανοπώλης.

كوكده كوكده كيوكده، ἴδε كوده كيوكده.

كوكرتمك كوكرتمك كيوكرتمك، κ. كيوكرتمك، ξ. κατάστρωμα (πλοίου).

كوكرجين كوكرجين كيوكرجين، καὶ

كوكرچين كوكرچين كيوكرچين، τ. περιστερά. — قلى قاسه (πτ.). — اوق كوكى πικρόρριζον (φ.).

كوكرچينلك كوكرچينلك كيوكرچينلك، τ. περιστερεών.

كوكرچله كوكرچله كيوكرچله، τ. νίτρον.

كوكرد كوكرد كيوكرد، κ. كيوكيورت، π. θεῖον، κ. θειάφιον.

كوكرمك كوكرمك كيوكرمك، τ. χλωραίνειν· ἀποθνήσκειν.

كوكره مك كوكره مك كيوكره مك، τ. μυκᾶσθαι· κοχλάζειν.

كوكرى كوكرى كيوكرى، τ. ἰόχρους.

كوكس كوكس كيوكس، τ. στῆθος (ἀνατ.). كيرمك — ἀναπνέειν. — ى — ت ἀκρωμίς (ἀνατ.). قل — ἐπιστή-

كوكسز كوكسز كيوكسز، τ. μουστόπηττα، κυδωνόπαστον.

كوكته كوكته كيوكته، τ. ἰσίκιον.

كوكته كوكته كيوكته، π. κοπανισθείς، κερματισθείς· ταλαιπωρηθείς.

كوكف كوكف كيوكف، τ. σπογγώδης.

كوكفلنمش كوكفلنمش كيوكفلنمش، τ. εὐρωτιῶν· μεταφορ. ὀκνηρός.

كوكفلنمك كوكفلنمك كيوكفلنمك، τ. εὐρωτιᾶν.

كوكفلى كوكفلى كيوكفلى، ἴδε كوكفلنمش.

كوكفه كوكفه كيوكفه، τ. κόφινος. قل — οἰνόφλυξ.

كوكى كوكى كيوكى، ἀ. ὁ ἐκ τῆς πόλεως Κούφας· κουφικός، κουφικὴ (γραφή).

كوك كوك كيوك، τ. ῥίζα· βάσις· καταγωγή. يو — ἐρυθρόδανον. — بدن قويارمق — ἐκριζοῦν. بيان ى — γλυκόρριζα (φ.).

كوك كوك كيوك، τ. οὐρανός. كورلمسى — βροντή. جو — στερέωμα. — قوتلى سَاپفيروس (λίθ.). — كوم ὁλοκυανοῦν.

كوكب كوكب كيوكب، ἀ. ἀστήρ. مذنب — κομήτης (ἀστρ.). الفجر — Ἀφροδίτη، Ἑωσφόρος (ἀστρ.).

كوكبه كوكبه كيوكبه، ἀ. συνών. τοῦ πρ.

كوكبه كوكبه كيوكبه، π. ἀκολουθία (πρίγκιπος)· πομπή· συνάθροισις.

كوكبى كوكبى كيوكبى، ἀ. ἀστερόεις.

θιον ὀθώνιον· περιστήθιον· θωράκιον.

كوكسلو گوگسلو, τ. εὐρύστερνος.

كوكل گوگل, τ. καρδία· θέλησις, ἐπιθυμία. گلجك — φαιδρύνεσθαι. گلمز — ὁμόνοια. — گلايو — ναυτιᾶν. گوشلغى — συγκατάθεσις. طارلغى — ἀθυμία. قالق — δυσαρεστεῖσθαι, قيرمق — δυσαρεστεῖν. كرمك — ἔχειν κλίσιν. هوه — κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν του. يقيلى — εὐαρεστεῖν. اولمق — ايكى ἀνταγαπᾶσθαι. جان — ὁ ἐκ ψυχῆς καὶ καρδίας.

كوكلسز گوگلسز, τ. ἀκούσιος· ἀκουσίως. [ἀρέσκεια.

كوكلسزلك گوگلسزلك, τ. δυσ-

كوكلشدرمك كوگلشدرمك, τ. ῥιζοῦν.

كوكلشمك كوگلشمك, τ. ῥιζοῦσθαι· στερεοῦσθαι.

كوكلك گوگلك, ἴδε كوكجل.

كوكلنمك كوگلنمك, τ. ἐρωτεύεσθαι.

كوكلو گوگلو, τ. ἐρωτευμένος· ἑκούσιος· τολμηρός. — عسكر ἐθελοντής (στρατ.). يقيچرى — μετριόφρων.

كوكلنمك كوگلنمك, ἴδε كوكلشمك

كوكلى گوگلى, τ. ἐρριζωμένος.

كوكم گوگم, τ. προῦμνον, ἀγριοκοκκύμηλον.

كوكم گوگم, ἴδε كوكم.

كوكنار گوگنار, τ. ἐλάτη (φ.)· μήκων κ. παπαροῦνα (φ.).

كوكنمك گوگنمك, ἴδε كيومك.

كوكورت گوگورت, τ. ἴδε كوكرت.

كوكورتلى گوگورتلى, τ. θειώδης· θειωτός. [κινον.

كوكوم گوگوم, τ. ἀγγεῖον χάλ-

كوكه گوگه, ἴδε كوه گوگه.

كوكه گوگه, τ. εἶδος πλοίου ἀρχαίου

كول گول, κ. گول, π. λίμνη· τέλμα. اولى — νυμφαία (φ.). قسطابوس — τρίβολος ὁ ἔνυδρος (φ.).

كول گول, τ. τέφρα, στάκτη. رنكى — στακτόχρους. اولق — κατακαίεσθαι· καταστρέφεσθαι.

كولباصدى گولباصدى, τ. ἐπανθρακίς

كولج گولج, τ. ὁ γελῶν. — اولو ἱλαρός, φαιδρός.

كولجه گولجه, τ. αἶρα, κ. ζιζάνιον (φ.). [(μετάλλου).

كولچه گولچه, τ. βῶλος, ὄγκος

كولخان گولخان, ἴδε كولخان.

كولدرمك گولدرمك, τ. γελωτοποιεῖν.

كولر گولر, ἴδε كولجه گولجه.

كولش گولش, ἴδε كولش گولرك.

كولش گولش, τ. γέλως.

كولشمك گولشمك, τ. παλαίειν.

كولشمك گولشمك, τ. γελᾶν ἀμοιβαίως. [τόν.

كولك گولك, τ. ἀγγεῖον λαβω-

كولك گولك, τ. θωρακεῖον.

كولكن گولگن, ἴδε كوركن كورگن. — آق φηγός, ὀξυά (φ.).

كولكه گولگه, τ. σκιά.

كولكه لك گولگه لك, τ. σκίασμα, τόπος σύσκιος.

كولكه لندرمك گولگه لندرمك, τ. δίδειν σκιάν.

كولكه لنمك گولگه لنمك, τ. ἀναπαύεσθαι ὑπὸ σκιάν· μεταφορ. ἀπολαύειν προστασίας.

كولكه لى گولگه لى, τ. σκιερός· (γυνὴ) χαρίεσσα.

كوللمه گوللمه, τ. ἀποτεφρωθείς· μεταφορ. κατεστραμμένος. — علت στακτίασις (ἀσθένεια ἀμπέλων).

كوللو گوللو, τ. τελματώδης.

كوللمه گوللمه, τ. σφαῖρα· βόμβα.

كوللمسيك گوللمسيك, τ. μειδιᾶν خفيفچه

كولمك گولمك, τ. γελᾶν. — مبالغه ايله μειδιᾶν. — قهقهه ايله καγχάζειν. — يوزينه قارشو εἰρωνεύεσθαι.

كوله گوله, τ. γέλως.

كولى گولى, τ. περίγελως· κινῶν τὸν γέλωτα.

كولك گولگ, καὶ

كولونج گولگنج, τ. σφῦρα.

كوله گوله, τ. δοῦλος. كرى — καὶ كرى — ὁ δοῦλός σας, ἐγώ.

كولجك گولجگ, τ. γελοῖος.

كولمز گولمز, τ. ὀξύγαλα ἀναλελυμένον.

كولمن گولمن, ἴδε كوله گوله.

كولچى گولچى, τ. γελασῖνος.

كوم گوم, ἴδε كوكم كوگم.

كومبرمك گومبرمك, τ. κροτεῖν βροντωδῶς.

كومبردى گومبردى, τ. κρότος βροντώδης.

كومج گومج, τ. μελίκηρον. يه — μολόχη (φ.).

كومدلنمش گومدلنمش, καὶ

كومرمك گومرمك, τ. ὠρύεσθαι, κ. μουγγρίζειν. [τος.

كومردى گومردى, φωνὴ ἐλέφαν-

كومك گومگ, ἴδε كمك كمگ.

كومن گومن, τ. ἀγριοκρόμμυον (φ.).

كومس گومس, τ. ὀρνιθών.

كومش گومش, τ. ἄργυρος. — يالى ἀθερίνα (ἰχθ.). يدرمك — ἐπαργύρωσις.

καὶ — اوبه καὶ — دون دكل اولیسی
καὶ — اوبه دون دكل πρόχθες. عرفه
ی — παραμονή (ἑορτῆς). — ی — دمرن كورن σκοτεινός, ζοφερός. ی — نه — αὐθήμερον. — ه‌ر ڭ ڭمیره ἀπαισία. [δος.

كونا γκιουνά, π. ὡς, καθώς· εἶ-
كونا كونا γκιουναγκιούν, π. ποικίλος, διάφορος.
كوندر كوندر γκιόνδερ, τ. λογχοπέλεκυς.
كوندرلمك كوندرلمك γκιονδεριλμέκ, τ. στέλλεσθαι.
كوندرمك كوندرمك γκιόνδερμέκ, τ. πέμπειν.
كوندرمه كوندرمه γκιονδερμέ, τ. ἀποστολή.
كوندوز كوندوز γκιόνδοζ, τ. ἡμέρα. ی — ἐν καιρῷ ἡμέρας. — كچه نوچ νυχθήμερον.
كوندوس كوندوس κιουνδούς, τ. σταφὶς ἡ ἀγρία (φ.).
كونده كونده κιόνδέ, τ. πέδαι (ζώων)· βρόχος, παγίς. [σθιον.
كونده لك كوندوزلق γκιονδελίκ, τ. ἡμερομίكونده لكچی كوندوزلقچی γκιονδελικτάί, τ. ἡμερομίσθιος ἐργάτης.
كونش طوغمسی كونشمك γκιονέ, τ. ἥλιος. — ἔκλειψις ἡλίου. كچ — ἐναργής· φαεινός.
كونشلمك كونشلمك γκιονεδλενμέκ, τ. ἐκθέτειν ἢ βάλλειν εἰς τὸν ἥλιον, ξηραίνειν· προσηλιάζεσθαι.

كونك كونك κιόνκ, τ. σωλήν.
كونكورلمك كونكورلمك γκιονκορλεμέκ, τ. ἀπονᾶρκοῦσθαι.
كونكه كونكه κιονκέ, τ. σχίδιον.
كونلك كونلك γκιονλόκ, τ. διάρκεια, χρόνος ἐργασίας, δρόμου κλπ.) μιᾶς ἡμέρας· ἔνδυμα καθημερινόν.
كونلك كونلك γκιονλόκ, τ. λίβανος, θυμίαμα. — ه‌ر ڭ στύραξ.
كونلو كونلو γκιονλό, τ. (ἀρχ.) φωτεινός.
كونلمك كونلمك γκιονλεμέκ, τ. μένειν ἢ διατρίβειν ὅλην τὴν ἡμέραν.
كونمك كونمك γκιονμέκ, τ. θαρρεῖν· σεμνύνεσθαι· καυχᾶσθαι.
كونه كونه γκιουνέ, κ. γκιονέ, π. εἶδος· τρόπος. — ی توایوتوتروπως. كون — διάφορος, ποικίλος.
كونه يگى كونه يگى κιουνεγέκ, τ. κιχώριον (φ.).
كونيت كونيت γκιονγέτ, ἀ. γενεαλογία.
كونيلمك كونيلمك γκιονιλεμέκ, τ. φθονεῖν.
كونيى كونيى κεδνεΐν, δωϊκ. τοῦ كون كيدن.
كونيه كونيه κιόνγε, ξ. γωνιάμετρον.
كووج كووج γκιοβτζ, τ. κρίβανος· κριβανωτός, κ. φουρνιστόν.
كووم كووم γκιοβέμ, ἴδε كوكم γκιογκέμ.
كونمك كونمك γκιοβενμέκ, ἴδε كمك.
كووه كووه γκιοβέ, καὶ
كوه كوه γκιοβέ, τ. σής, κ. βότρυδα.
كوه كوه κιούχ, π. ὄρος· ἀκρώρεια.

كوه كوه γκιούχ. π. περίττωμα.
كوه يوبه كوه يوبه γκιουβέ, ἴδε كوه يوبه γκιουβέχ.
كوه يوبه كوه يوبه κιουβέ, ἀ. παράθυρον.
كوهر كوهر γκεβχέρ, π. λίθος πολύτιμος· ἡ οὐσία τινός· γράμμα ἔνστικτον (Γραμμ.). ياش — καὶ ديز — καὶ ياشان — καὶ ياش — ἐλευθέριος. [τρον.
كوهرچله كوهرچله γκιουχερτσιλέ, τ. π. νί-
كوهره يگه كوهره يگه γκεβεζέ, ἴδε كوهره يگه γκεβεζέ.
كوهسار كوهسار κιουχσάρ, καὶ [ρεινός.
كوهستان كوهستان κιουχιστάν, π. τόπος ὀ-
كوهكن كوهكن κιουχκέν. π. ὁ σκάπτων ὄρος.
كوهى يگى كوهى يگى γκιοβεγί, ἴδε كويكى يگى γκιοβεγί.
كوهلمه كوهلمه γκεβελεμέκ, τ. μασσᾶν (ἐπὶ ἀνθρ.)· μηρυκᾶσθαι (ἐπὶ ζώων).
كوهلان كوهلان κιουχελάν, ἴδε كوهلان.
كوى كوى κιούγ, κ. κιόγ, π. κώμη, χωρίον· ἐξοχή.
كوى كوى γκιούγ, ἴδε كوى كوى γκιού.
كوى كوى κιουβά, πλ. τοῦ كوه كوبه.
كويا كويا γκιουγιά, π. ὁ λέγων, ἐμιλῶν.
كويا كويا γκιούγια, π. τάχα, δῆθεν. كه — ὡσανεί. [χωριανός.
كويش كويش κιόγιδάς, π. συγχωρίτης,
كويش كويش γκεβίς, τ. μηρυκασμός. — كتورمك — μηρυκᾶσθαι.
كويكو كويكو γκιοβεγί, καὶ
كويكى كويكى γκιοβεγί, τ. γαμβρός· γαμ-

βρὸς ἐπὶ θυγατρί. — ﻉ ﻉ ἐσώγαμβρος. فنارى — ἀλικάκαβον (φ.). ﻭﻯ — ὀρίγανος (φ.).

كهله كهچلى, τ. χωρικός.

كهله كهچلىمك, τ. καίειν.

كهله كهچلىمك, τ. ὑπομένειν.

كهله كهچلىندىرمك, τ. ἀνάπτειν. [μιλῶν.

كهله كهچلىوگنده, π. ὁ λαλῶν, ὁ-

كهله كهچلىوگى, ἴδε كهله كهچلى.

كهله كهچلىگنمك, ἴδε كهله كهچ.

كهله كهچلىنمك, τ. φλέγεσθαι.

كهله كهچلىندىرمك, τ. ὡριμάζειν (ἐπὶ καρπῶν).

كهله كهچلىگنك, τ. λύπη· πυρετὸς καυσώδης.

ك كهچ, π. χόρτον, ἄχυρον.

ك گهچ, π. μέρος· χρόνος· ποτὲ μέν. — — ἐνίοτε. [τος.

ك كچ, π. μικρός· εὐτελής, ἀδύνα-

ك كچوك, π. ὄρος, βουνόν.

كهل كهچال, πλ. τοῦ كهل كهچل.

كهل كهچالق, πλ. του كهل.

كهن گهچان, π. ἐγκαίρως.

كهن كچان, πλ. τοῦ ك كچ.

كهن كچوكچان, πλ. τοῦ كهن كهچ كچين.

كهنه كهچانه, τ. ἱερωσύνη, μαντεία. كهچ — μαντεύειν.

كچر كچتر, συγκριτ. τοῦ ك كچ.

كچرى كچترى, π. σμικρότης.

كچرين كچترين, ὑπερθ. τοῦ ك كچ.

كهچ كهچ, ἀ. ἡ ἐκ τοῦ κόπου ἐξάντλησις· τὸ ἐπιμένειν.

كهچدان كهچدان, συνών. τοῦ προηγ.

كچر گچور, ἴδε كهر گهچر.

كچر كچور, π. ἠλεκτρισμός.

كچرپه كچرپه, π. καὶ

كچرپار كچرپار τ. ἤλεκτρον.

كچرپاره كچرپاره, ἴδε كچر.

كچرپاره كچرپاره, π. τεμάχιον λίθου πολυτίμου.

كچرپاره گچرپاره-پارچه كچرپاره گچرپاره-پارچه, ἴδε كچرپاره گچرپاره.

كچرپاره گچرپاره-فروش كچرپاره گچرپاره-فروش, π. ἀδαμαντοπώλης.

كچسار كچسار, καὶ

كچستان كچستان, τόπος ὀρεινός· κορυφὴ ὄρους.

كهف كهچف, ἀ. ἄντρον, ἄσυλον.

كچكسه كچكسه, π. Γαλαξίας (ἀστρ.).

كهل كچل, ἀ. ὄκνος, νωθρία.

كهل كهچل, ἀ. ἔφηβος.

كهل كچول, καὶ

كچلان كچلان, πλ. τοῦ προηγ.

كهله كهچللنمك, τ. βραδυμεῖν, ὀκνεῖν.

كهله كهچلى, τ. φθεῖρ, κ. ψεῖρα. سى — كچه κόρις, κ. κοριός.

كهله كهچلى, π. τεμάχιον χρυσοῦ ἢ ἀργύρου.

كهله كهچلى, πλ. τοῦ كهل.

كهله كهچللندرمك كهله كهچللندرمك, τ. φθειριᾶν.

كهله كهچللنمك كهله كهچللنمك, τ. φθειριᾶν.

كهله كهچللى, τ. φθειριῶν.

كهن كچون, π. ἀρχαῖος· γέρων, προβεβηκώς.

كهنه كچونپر, καὶ

كهنه كچونسال كهنه كچونسال, π. προβεβηκώς.

كهنه كچونگى, π. ἀρχαιότης.

كهنه كچونه كهنه كچونه, κ. كچونى, ἴδε كهن كچون.

كهنه كهچنه, πλ. τοῦ كهن كچى.

كهواره كهچواره, π. λίκνον· (μετ. σῶμα. فنا — μεταφ ὁ κόσμος.

كهوف كچوف, πλ. τοῦ كهف.

كهول كچول كهول كچول, πλ. τοῦ كهل كهچل.

كهولك كهولك كچولت, ἀ. ἀνδρικὴ ἡλικία. [χουδά.

كهيا كهچيا, τ. ἴδε كهتخدا كهچيا κετ-

كهيف كچيف, ἀ. κοιλότης (ἀνατ.)

كهيلان كچيلان, π. ἵππος ἀραβικός, εὐγενής.

كهين كچين, π. ἐλάχιστος.

ك كهچى, π. πότε ;

ك كى, τ. ἀντωνυμία, ἥτις ἐν τέλει μὲν τῶν τοπικῶν ἢ χρονικῶν ἐπιρρημάτων τιθεμένη σχηματίζει ἐπίθ., ἐν τέλει δὲ τῶν ἀντων. ἢ τῶν ὀνομ. ἀντιστοιχεῖ ἐνάρθρῳ κτητικῇ ἀντωνυμίᾳ. — ﻭﻯ ὁ ἐμός.

ك گى, π. καταλῆξις, ἥτις, προστιθεμένη ἐν τέλει τῶν εἰς • φωνηεντολήκτων μετχ. καὶ ἐπιθ. σχηματίζει ὀνόμ. ἀφῃρημένα.

ك گى, τ. κατάλ. ἴδε ك گىك.

كهمك كومك, — ﻭ ἀγαπᾶν, — ﻭ ἀγάπη.

كيا گيا, π. ἄχυρον· χόρτον.

كيازار گيازار گيازلاق, π. λειμών.

كياس گياس, πλ. τοῦ كس گهس κέες.

كياست گياست, ἀ. ἀγχίνοια.

كيال گيال, ἀ. κιλομέτρης.

كيالت گيالت, ἀ. πληρωμὴ τοῦ κιλομέτρου. [κτήρ.

كيان گيان, ἀ φυσικὸν, χαρακτ.

كيان گيان, π. ἀστήρ.

كيانت گيانت, ἀ. ἐγγύησις.

كيانوس گيانوس, ξ. κυάνεος, κυανογόνον (χημ.).

كيانى گيانى, ἀ. βασιλικός.

كيا گيا, ἴδε كيا گيا.

كيبر گيبر, π. ἀλήτης, πλάνης.

كيت گيت-گيتده, καὶ

كيتكچه گيتكچه, τ. βαθμηδόν.

كيتمك گيتمك, τ. πηγαίνειν· ἀπέρχεσθαι· φθείρεσθαι. — آلمق — θνήσκειν. — آلدرمق καὶ — ادن ἀπόλλυσθαι. — ايلو προβαίνειν· προχωρεῖν· προοδεύειν·

— خوشه ايزيه ἀκολουθεῖν. — eὐχαριστεῖσθαι. — دكه ἀντιλέγειν. — كلر ὠχριᾶν. عقل — ناشئ παραφρονεῖν. — كيرو ὀπισθοχωρεῖν. — يول ὁδεύειν. اولدى كيتدى ὤχετο θανών. آلدى كيتدى ὤχετο λαβών.

كيتى γκιτί, π. κόσμος. آرا — ὁ διακοσμῶν τὸν κόσμον. ستان — κατακτητής. يل — βασιλεύς.

كيچشمك γκιδζισμέκ, ἴδε كيشمك

كيچك γκιδζίκ. καὶ [γούρα.

كيچلك γκιδζιλίκ, τ. κνηθμός, φα-

كيچه γκιδζέ, κ. γκεδζέ, τ. νύξ· اسپره χθὲς τὴν νύκτα. — اولق βραδυάζειν. — ياري καὶ ياريسى — μεσονύκτιον. چچكى — καὶ صفا — ψευδοϊαλάπη, اسپرز (φ.). قوشى — βύας(πτ.).

كيچه‌كى γκεδζεκί, τ. ἑσπερινός· تڭ χθεσινῆς ἑσπέρας.

كيچه‌لك γκεδζελίκ, τ. ἔνδυμα νυκτερινόν· ديشتمه‌ميزنك νυκτός.

كيچه‌لمك γκι(ε)δζελεμέκ, τ. διανυκτερεύειν.

كيچه‌لنمك γκεδζελενμέκ, τ. ἀφικνεῖσθαί που ἑσπέριος· καταλαμβάνεσθαι ὑπὸ τῆς νυκτός.

كيچه‌لين γκι(ε)δζελεῖν, τ. νύκτωρ.

كيچ γκίτς, ἴδε گچ γκέτς.

كچ κίχ, π. لهمه (ὀφθαλμοῦ)· ڤوپاروتى (σώματος).

كد κέγιδ, ἀ. ἐπιβουλή, δόλος.

كدك γκιδερέκ, ἴδε كدوك.

كدمك γκεϊδηρμέκ, τ. ἐνδύειν τινά.

كدمك γκιδηρμέκ, τ. ἀπομακρύνειν.

كدش γκιδίς, ἴδε كديش γκιδίς.

كدشمك γκιδισμέκ, τ. κνήθειν.

كدوك γκιδέ, ἴδε كيت κίτ.

كدوك γκιδερέκ, τ. πορευόμενος· كه‌ى ὁδόν· βαθμηδόν.

كدى γκιδί, ἴδε كدى γκιδί.

كديش γκιδίς, τ. βάδισμα· ἀπέλευσις· μεταφορ. τρόπος ἐνεργείας· διάβημα. [λέρα.

كر κίρ, τ. ῥυπαρότης, γλοιός, κ.

كر γκίρ, π. ὁ δραττόμενος· لهى ψις. — دار ἀπόφασις δικαστηρίου· συμπλοκή.

كرا γκιρά, συνών. τοῦ προηγ.

كراكر γκιραγκίρ, π. κατακλυσμός, συμφορά.

كرج γκιρέδζ, τ. ἄσβεστος.

كردار γκιρδάρ, π. μάχη· θόρυβος μάχης. [ἐδηγεῖν.

كردمك γκιρδηρμέκ, τ. εἰσάγειν.

كرش γκιρίς, ἴδε كريش γκιρίς.

كرشمك γκιρισμέκ, τ. ἀναμιγνύεσθαι, ἐπιλαμβάνεσθαί τινος.

كيرك γκεϊρέκ, τ. χόνδρος (ἀνατ.).

كركين γκιργκίν, τ. ὁ εἰδύων πανταχοῦ, τολμηρός.

كيركينلك γκιργκινλίκ, τ. ἀφηρημ. τοῦ προηγουμένου.

كيرلتمك γκιρλετμέκ, τ. ὑπαίνειν· μεταφορ. κηλιδοῦν.

كيرلك γκιρλίκ, ἴδε كير γκίρ.

كيرلك γκιρολίκ, τ. κατάκτησις.

كيرلمك γκιρλεμέκ, τ. كيرلتمك.

كيرلنمك γκιρλενμέκ τ. ῥυπαίνεσθαι· μεταφορ. δυσφημεῖσθαι.

كيرلى γκιρλί, τ. ῥυπαρός.

كيرمك γκιρμέκ, τ. εἰσδύειν. آرا — μεσολαβεῖν. — الله συλλαμβάνεσθαι. — يول τακτοποιεῖσθαι· ἀναχωρεῖν.

كيرمه γκιρμέ, τ. εἴσοδος, στρόφιγξ.

كيرنى γκιριντή, τ. μέρος, γωνία εἰσέχουσα.

كيرو γκιρού, κ. γκερή, τ. ὀπίσω, ἐκ νέου. آلمق — ἀναλαμβάνειν· ἀναιρεῖν· كيرو — ἐπιστρέφειν. قالمق — ἀπολείπεσθαι· καθυστερεῖν. ياشلامق — ἄρχεσθαι ἐκ νέου. سنى آلمق — λαμβάνειν τὸ ὑπόλοιπον· ἀποπερατοῦν. دن — κατόπιν. بوندن — εἰς τὸ ἑξῆς, ἀπὸ τοῦ νῦν.

كيرودار γκιρουδάρ, ἴδε كيردار γκιρδάρ.

كيرولمك γκιρουλεμέκ, τ. μένειν ὀπίσω· ἀργοπορεῖν.

كيريجى γκιριδζή, τ. ὁ εἰσερχόμενος, ἀναμιγνύμενος. — آرايه ὁ μεσολαβῶν, παρεμβαίνων, μεσίτης.

كيريش γκιρίς, τ. εἴσοδος.

كيزلنمك γκιζλετμέκ, τ. κρύπτειν δι' ἄλλου.

كيزلمك γκιζλεμέκ, τ. κρύπτειν.

كيزلنمك γκιζλενμέκ, τ. κρύπτεσθαι.

كيزلى γκιζλή, τ. κρυφός· μυστικός. ايصيمه — κρυφὸς πυρετός· μεταφορ. κρυψίνους.

كيزلىجه γκιζλιδζέ, τ. λαθραίως, κρυφίως. [κεια.

كيس κέγις, ἀ. ἀγχίνοια, ὀξυδέρ-

كيس κίς, ἀ. βαλλάντιον· κύστις (ἀνατ.).

كيسوك γκεγισού, π. βόστρυχος. — بند ταινία πρὸς ἀνάδεσιν κόμης.

كيسه κισέ, κ. κεσέ, π. θυλάκιον· πουγγίον, ποσότης 500 γροσίων· τρίπτης (λουτροῦ)· κύστις (ἀνατ.). ى — βαλλαντιοτόμος. مصليه — κύστις ἰχωρώδης(ἰατρ.). دار — ταμίας. سورمك — καὶ

كيسه‌لمك κισελεμέκ, τ. τρίβειν μὲ τὸν τρίπτην.

كيسەلمك κεσελεμέκι, τ. σάττειν, κ. σακκουλιάζειν.

كيسى γκεϊσί, τ. ἔνδυμα, ἰδίως λευκὸν φερόμενον κατάσαρκα.

كيش κίς, π. θρησκεία, πίστις.

كيشەمك κισνεμέκι, τ. χρεμετίζειν.

كيشى κισί, ἴδε كشى κισί.

كيف κέγιφ, κ. κέφ, ἀ. ὑγίεια· διάθεσις· ἐπιθυμία· μέθη· πῶς; عالكز — καὶ نصل كز — πῶς ἔχετε; بوملق ى — ἀδιαθετεῖν. املق — μεθύσκειν. — چاغ ἀκροθώραξ.

كيفسز κεϊφσήζ, τ. κακοδιάθετος· ἄθυμος.

كيفسزلك κεϊφσηζλίκι, τ. ἀδιαθεσία· ἀθυμία. [διαθετεῖν.

كيفسزلمك κεϊφσηζλενμέκι, τ. ἀ-

كيفلمك κεϊφλενμέκι, τ. εὐθυμεῖν.

كيفلى κεϊφλή, τ. εὔθυμος.

كيفما κεγιφεμά, ἀ. ὁπωσδήποτε, ὅπως ἂν ἔχῃ. قدر — ὅπως ἔτυχε. شاء — ὅπως ἂν βούληται.

كيفيت κεγιφιγέτ, ἀ. τρόπος· τὸ γεγονός· μέθη· γένος (Γραμμ.). حال — ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων, τὰ πράγματα αὐτά.

كيك κέγικι, π. ψύλλος, ψύλλα.

كيك γκεΐκι, τ. ἔλαφος (ζ.). — دكى — φιλύκη (φ.). بوينوزى — ἐλαφοκέρας.

كيك γκίκι, τ. πλατὺς, εὐρύς.

كيكيك κικίδζ, τ. κνίδη (φ.).

كيل κέγιλ, ἀ. τὸ μετρεῖν σιτηρά· μέτρον σιτηρῶν, κοιλόν.

كيل κίλ, τ. ἴδε ك كيل.

كيلار κιλάρ, ἴδε كلار κιλάρ.

كيلاى κειλάν, π. ἐρωδιός (πτ.).

كيلوس κεγιλούς, ξ. χυλός (ἰατρ.). وقتى — ἡ ὥρα τῆς πέψεως, ἡ πέψις. — حامل χυλοφόρος (ἀνατ.). [τηρῶν.

كيلە κιλέ, ἀ. κοιλόν, μέτρον σι-

كيم κίμ, τ. τίς; ποῖος; ἵνα, ὅπως, ὥστε. كلورسه — ὅποιος ἔλθῃ. ه — εἰς τίνα. يسى — τινές. كز — τινὲς ὑμῶν.

كيم γκεΐμ, τ. πανοπλία ἵππου.

كيمسه κίμσε, τ. τὶς· οὐδείς· — هر ἕκαστος. — هيچ οὐδεὶς ἀπολύτως.

كيمك γκε'ι)γιμέκι, ἴδε كيمك .

كيملو γκεϊμλή, τ. (ἵππος) τῇ πανοπλίᾳ τοῦ ἱππέως περιφρουρημένος.

كيموس κεγιμούς, ξ. χυμός (ἰατρ.).

كيميا κιμγιά, ξ. χημεία (ἐπιστ.). اهل — καὶ

كيمياجى κιμγιαζί, τ. καὶ

كيمياكر κιμγιαγκέρ, π. χημικὸς ἐπιστήμων· ἀλχημικός.

كيميوى κιμγεβί, ἀ. χημικός.

كين κίν, ἀ. μῖσος· ἐκδίκησις. — كومك طوتمق καὶ — ἔχειν μῖσος κατά τινος.

كين γκίν, π. κατάληξις σημαίνουσα τὸν ἔχοντα ἢ τὸν ἀφθονοῦντα τοῦ ὑπὸ τῆς ῥίζης δηλουμένου. — شرم αἰδήμων.

كينا كينا κινακίνα, ἴδε كينا كينا .

كينتلمك κινετλεμέκι, τ. δένειν διὰ σιδηρῶν ῥάβδων.

كينجى κινδζί, τ. μνησίκακος.

كينمك γκε(ι)γινμέκι, ἴδε كينمك .

كينونت κεγινουνέτ, ἀ. ὕπαρξις αἰώνιος.

كيته κινέ, ἴδε كين κίν.

كئول κεγιβάν, π. Κρόνος (ἀστρ.).

كيوس κιγιούς, πλ. τοῦ كيس κίς.

كيوسى γκεγισί, τ. (ἀρχ.) ἔνδυμα.

كيوم γκεγίμ, ἴδε كيم γκείμ.

كيوكيچ γκιγέχ, π. ἄχυρον· νομή.

كيوكيجك γκι(ε)γεδζέκι, τ. ἱκανὸς ἢ κατάλληλος νὰ φορέσῃ (φόρεμα, ἔνδυμα) ἵνα φορεθῇ κατάλληλον.

كيم γκεγίμ, τ. ἔνδυμα· ἐνδυμασία.

كيمك γκε(ι)γίμέκι, τ. φορεῖν, ἐνδύειν.

كيمه γκιΐμέ, τ. μηνίσκος.

كينمك γκε(ι)γινμέκι, τ. ἐνδύεσθαι.

كئوس κε'ούς, πλ. τοῦ كأس κέες.

كئول κε'ούλ, ἀ. οἰνόπνευμα. — معطر οἰνοπνευμάτωμα.

ل

﴿ باب اللام ﴾

ل λάμ, εἰκοστὸν τρίτον μὲν γ ἄμμα τοῦ ἀραβικοῦ, εἰκοστὸν ἕκτον δὲ τοῦ τουρκοπερσικοῦ ἀλφαβήτου καὶ παρεντιθέμενον μεταξὺ τοῦ ῥιζικοῦ γράμματος τῶν τ. ῥημάτων καὶ τῆς ἀπαρεμφατικῆς καταλήξεως مق μάκ, ἢ مك μέκ, σχηματίζει τὸ παθητικόν· ὡς ἐκ τοῦ σχήματός του δὲ μετωνυμικῶς σημαίνει τὸν κυφόν. Ἀριθμητικῶς, κατὰ τὸ ابجد (ἐπδζέδ), ἰσοδυναμεῖ τῷ 30, εἰς δὲ τὰς χρονολογίας δηλοῖ, κατὰ συγκοπήν, τὸν ἀραβ. μῆνα شوال σεββάλ.

ل λί, ἀ. διά, ἕνεκα.

لا λά, ἀ. ὄχι, δὲν εἶναι. — الله الا الله οὐκ ἔστι Θεὸς εἰμὴ ὁ Θεός. Τὸ μόριον τοῦτο προτιθέμενον τοῦ ἐν. γ′ προς. τοῦ ἐνεστῶτος τῶν ἀ. ῥημάτων σχηματίζει ἐπίθετα ἢ ἐπιρρήματα. يحصى — يعدو — ἀναρίθμητος. ينقطع — ἀδιακόπως.

لاابالى λα-ουπαλί, ἀ. ἄφροντις· ἀπερισκέπτως. [προηγ.

لاابالیانه λα-ουπαλγιανέ, π. ὡς τὸ

لاب λίεπιν, ἀ. ὁμοπάτριος.

لاباده λάπαδα, ξ. λάπαθον (φ.).

لابأس λα-πέ'ς, ἀ. ἄνευ βλάβης.

لابد λα-πούδδ, ἀ. ἀναγκαῖος· ἀναμφιβόλως, ἐξάπαντος.

لابس λα-πίς, ἀ. ὁ ἐνδύων· ἐνδεδυμένος.

لابن λαπίν, ἀ. γαλακτοπώλης.

لابوین λι'επεβέϊν, ἀ. ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος.

لاپه λαπά, τ. πολτός· κατάπλασμα· ἄνθρωπος βραδύς, ὀκνηρός.

لات λάτ, ἀ. ὄνομα εἰδώλου.

لاتمسنی λατεμσινί, ἀ. μή μου ἅπτου (φ.).

لاتین λατίν, ξ. Λατῖνος, καθολικός. چیچکی — κάρδαμον τὸ ἰνδικόν (φ.).

لاثانی λα-σανί, ἀ. ἀπαράμιλλος.

لاجرم λα-δζερέμ, ἀ. βεβαίως· ἀκουσίως.

لاجل λι-έδζλ, ἀ. ἕνεκα. المصلحة — ἕνεκα ὑποθέσεως.

لاجواب λα-δζεβάπ, ἀ. ἀνεπίδεκτος ἀπαντήσεως.

لاجورد λαδζι(ου)βέρδ, π. τὸ κυανοῦν χρῶμα· κύανος (λίθος).

لاجوردی λαδζι(ου)βερδί, π. κυανοῦς. — قبة ὁ κυανοῦς θόλος, οὐρανός.

لاحق λαχήκ, ἀ. ὁ κατόπιν ἐρχόμενος, διάδοχος· ὁ ἐν ἐνεργείᾳ (ὑπουργὸς ἢ ὑπάλληλος).

لاحقه λαχηκά, ἀ. συνέχεια φράσεως ἢ προτάσεως.

لاحم λαχήμ, ἀ. κρεωφάγος.

لاحول λα-χάβλε, ἀ. ἐν τῇ φράσει ἐπὶ τῇ ἀπειλῇ κινδύνου: — ولاقوة الابالله οὐκ ἔστι δύναμις, οὐκ ἔστιν ἰσχὺς εἰμὴ παρὰ τῷ Θεῷ.

لاخنه λάχανα, ἴδε لخنه λάχανα.

لادن λαδέν, ἀ. λάδανον

لاریب λα-ρέϊπ, ἀ. ἀναμφίβολος.

لازارتو λαζαρέτο, ξ. λοιμοκαθαρτήριον.

لازال λα-ζάλε, ἀ. διηνεκῶς.

لازب λαζίπ, ἀ. κολλητικός· στερεός· ἀναγκαῖος.

لازق λαζίκ, ἀ. κολλητικός.

لازم λαζίμ, ἀ. ἀναγκαῖος· οὐδέτερον ῥῆμα (Γραμμ.). الادا — πληρωτέος. الانقیاد — ὁ πρὸς ὃν ὀφείλεται ὑποταγή. غیر — مفارق ἀπαραίτητος.

لازمه λαζιμέ, ἀ. πρᾶγμα ἀναγκαῖον· ἀνάγκη, ὑποχρέωσις· καθῆκον.

لازملی λαζιμλή, τ. ἀναγκαῖος.

لازوال λα-ζεβάλ, ἀ. ἄφθαρτος, ἀθάνατος.

لازوت λαζούτ, τ. ἀραβόσιτος.

لاستیق λαστίκ, ξ. ἐλαστικὸν κόμμι· πηλοβατὶς ἐξ ἐλαστικοῦ.

لاسیما λα-σιγιγεμά, ἀ. πρὸ πάντων.

لاشبیه λα-σεπίχ. ἀ. ἀπαράμιλλος.

لاشقه λάσκα, ξ. χαλάρωσις κάλω (ναυτ.).

ܠܐ لا-ڣέχι, ἀ. ἀναμφίβολος.
ܠܐ لاڣέ, π. πτῶμα (ζῴου).
ܠܐ لا-ڣέγι, ἀ. οὐδέν, μηδέν.
ܠܣ لاسήχ, ἀ. ὀπαδός.
ܠܛ لا-ταΐλ, ἀ. ἀνωφελῶς.
ܠܛ لάτα, τ. καλάσιρις.
ܠܛ لάτα, ξ. σχίδαξ (τεκτον.).
ܠܥ لا'γέ, ἀ. ἄπιος, ἰσχάς(φ.).
ܠܥ لάγ, ἀ. ἀστεϊσμός.
ܠܓ لαγάρ, π. ἰσχνός, ξηρός.
ܠܓ لαγαρί, π. ἰσχνότης.
ܠܓ لαγούμ, ἴδε ܠܓ لαγούμ.
ܠܓ لαγηγέ, ἀ. λόγος κενός· αἰσχρολογία.
ܠܘ لάڣ, π. φλυαρία, μεγαληγορία· συνομιλία. ܟܝ — συνομιλεῖν. ܣܘܠ — φλυαρεῖν. ܘܟܠܘ — καυχησιολογία. [φλύαρος.
ܠܦ لαφζέν, κ. لαφαζάν, π. ܠܦܙܠܩ لαφαζανλήχ, τ. καὶ ܠܦܙ لαφζενί, π. φλυαρία, ἀδολεσχία. [κηρδή.
ܠܕܐ لακηρδή, ἴδε ܠܕ لακ ܠܟ لάκι, τ. λάκη(εἶδος ῥητίνης).
ܠܟܪܕ لακέρδα, τ. θύννος ἡλατισμένος. [τος.
ܠܟܠܡ لα-κελάμ, ἀ. ἀναντίρρητος.
ܠܟܢ لάκιν, ἴδε ܠܟܢ لάκιν.
ܠܠ لάλ, π. βωβός.
ܠ'ܐ لε'άλ, ἀ. μαργαριτοπώλης.
ܠܠ لαλά, π. παιδαγωγός.
ܠܠܐ لαλαΐ, π. παιδαγωγία.
ܠܠ لαλέ, π. λείριον (φ.).
ܠ'ܠ لε'αλί, πλ. τοῦ ܠܘ لουλού.
ܠܡ لάμ, ἀ. ὄν. τοῦ γράμματος ل.
ܠܡ لάμ, ἀ. φόβος· τὸ σχῆμα τοῦ ἀνθρώπου. — καὶ تعريف — ἄρθρον (Γραμμ.). جم ܒܘܩ — μεταφορ. δὲν ὑπάρχει λόγος ἐνστάσεως ἢ ἀντιρρήσεως. — جم ܕܥܕܝ μεταφορ. οὐδὲν ἀντεῖπε, παρεδέξατο.
ܠܡ لι-ούμμιν, ἀ. ὁμομήτριος.
ܠܡܦ لάμπα, ξ. λύχνος.
ܠܡܚܠ لα-μιχαλέ, ἀ. ἀναπόφευκτος· ἀναποφεύκτως. [μενος.
ܠܡܣ لαμίς, ἀ. ψηλαφῶν, ἁπτόܠܡܣ لαμισέ, θηλ. τοῦ προηγ. — ܩܘ ἡ ἁφή.
ܠܡ لαμί, ἀ. λαμπρός, φωτεινός. النور — φωταυγής.
ܠܡܟܢ لα-μεκιάν, ἀ. ἀνέστιος, ὁ ἄνευ κατοικίας, Θεός.
ܠܡ لαμμέ, ἀ. κακός, βάσκανος. — ܥܝܢ ὀφθαλμὸς βάσκανος.
ܠܥ لαμί, σχετ. τοῦ ܠܡ لάμ.
ܠܡܥ لαμγέ, ἀ. ποίημα, οὗ ἡ ὁμοιοκαταληξία εἶναι τὸ γράμμα ل لάμ· ὁ τοῦ ὑοειδοῦς ὀστοῦ (ἀνατ.).

ܠܐ لανδό, ξ. εἶδος ἀμάξης.
ܠܢ لα-νεζήρ, ἀ. ἀπαράμιλλος.
ܠܢ لανέ, π. φωλεά.
ܠܢ لα-νιχαγέ, ἀ. ἀπέραντος, ἄπειρος.
ܠܒ لαβάντα, ξ. ἀπόσταγμα στοιχάδος. ܣܛ — στοιχάς(φ.).
ܠܘ لαούτ, ἴδε ܠܘ لαούτα.
ܠܘ لαούδανουμ, ξ. λαύδανον.
ܠܛ لαούτα, τ. βάρβιτος (μουσ.). چالق — βαρβιτίζειν.
ܠܗ لαχούτ, ἀ. θεότης.
ܠܗ لαχουτί, ἀ. θεῖος, θεϊκός.
ܠܗ لαχουρί, π. βύσσος ἡ ἰνδική. [λοίωτος.
ܠܛ لα-γιουτεπεδδέλ, ἀ. ἀναλ
ܠܙ لα-γετεδζεζζά, ἀ. ἀδιαίρετος. — جزء ἄτομος
ܠܡ لα-γετεχαμμέλ, ἀ. ἀνυπόφορος. [τος.
ܠ لα-γετεγαΐέρ, ἀ. ἀμετάβλη
ܠ لα-γεδζούζ, ἀ. ἀπηγορευμένος. [μητος.
ܠ لα-γιουχσά, ἀ. ἀναρίθ
ܠ لα-γιαχτή, ἀ. ἀναμάρτητος.
ܠ لα-γιουδρέχι, ἀ. ἀκατάληπτος.
ܠ لα-γεζάλ, ἀ. ἀδιάφορος, αἰώνιος· ἡ αἰωνιότης. — ربّ ὁ Θεός ἐστιν αἰώνιος.
ܠ لα-γαζελί, σχετ. τοῦ προηγ
ܠ لα-γιουσαΐρ, καὶ
ܠ لα-γιουτάχ, ἀ. ἀβάστακτος, ἀδύνατος. — تكليف ما πρόστασις ἀδύνατος. [τος.
ܠ لα-γιουάδδ, ἀ. ἀναρίθμη
ܠ لα-για'κήλ, ἀ. ἀναίσθητος, ἀνόητος. [πτος.
ܠ لα-γιου'κάλ, ἀ. ἀκαταλή
ܠ لα-γιανί, ἀ. ἀσήμαντος, ἀνωφελής.
ܠ لα-γιουγλέπ, ἀ. ἀνίκητος.
ܠ لα-γιουφέχμ, ἀ. ἀκατανόητος.
ܠ لα-γεμούτ, ἀ. ἀθάνατος. — قوت τροφή, ὅση διὰ νὰ μὴ ἀποθάνῃ τις.
ܠ لα-γένπεγη, ἀ. ἀνοίκειος.
ܠ لα-γενφέχι, ἀ. ἀδιάσπαστος. [ρηκτος.
ܠ لα-γεννεσίρ, ἀ. ἀδιάρ
ܠ لαχή, ἀ. σαφής, ὅῆλος.
ܠ لαϊχά, θηλ. τοῦ προηγ.
ܠ لαϊχά, ἀ. ὑπόμνημα, ἔκθεσις.
ܠ لαίκ, ἀ. ἀρμόδιος· πρέπων· ἄξιος. در — εἶναι πρέπον. — كورمك θεωρεῖν κατάλληλον. — حرمته ἄξιος σεβασμοῦ. — ى اولمز — καὶ ـلى — πρεπόντως, προσηκόντως.

لعيم λαίμ, ἀ. ἐπιτιμητής.
لعيمة λαϊμέ, ἀ. ἐπιτίμησις, μομφή.
لف λέπ, ἀ. χεῖλος (ἀνατ.)· ἄκρα. لف دريا — παραλία.
لفة λέππ, ἀ. διαμονή.
لفوت λούππ, ἀ. δηλητήριον· ἡ οὐσία παντὸς πράγματος· νοῦς.
لفا λεπά, ἀ. πρωτόγαλον.
لفاب لوππάπ, ἀ. ἐκλεκτόν· τὸ ἄκρον ἄωτον. [σις.
لفاتيت لεπαπέτ, ἀ. φρόνησις, σύνε-
لفاچه لεπατσέ, π. ἐπενδύτης.
لفاد لεπάδ, π. καὶ
لفاده لεπαδέ, π. καὶ
لفاده لουπαδέ, ἀ. ἐπανωφόριον κατὰ τῆς βροχῆς.
لفاده لιπαδέ, τ. εἶδος ὑπενδύτου μέχρι γονάτων.
لفاس λιπάς, ἀ. ἔνδυμα· ἀσαφής.
لفاست λιπάσεν, ἀ. ἐνδεδυμένος.
لفالف λεπαλέπ, ἀ. πλήρης μέχρι χειλέων.
لفان λεπάν, πλ. τοῦ لف λέπ.
لفان λεππάν, π. γαλακτοπώλης.
لفان λουπάν, π. λίβανος, κ. θυμίαμα. [πόθεσις.
لفانت λουπανέτ, ἀ. σπουδαία ὑ-
لفبسته λεπ-πεστέ, π. (ἐν συνθ.) ὁ ἔχων τὸ στόμα δεδεμένον, ὁ μὴ τολμῶν νὰ ὁμιλήσῃ.
لفث λέπς, ἀ. τὸ περιμένειν που.
لفد λίπδ, καὶ
لفده λιπδέ, ἀ. πηκτόν, νακτόν.
لفر λεπρίζ, π. ἴδε لفالف.
لفس λέπς, ἀ. ἔνδυμα, φόρεμα.
لفس λούπς, ἀ. τὸ περιβαλλεσθαι, ἐνδύεσθαι.
لفلاپ λεπλάπ, ἀ. κισσός (φ.).
لفلپی λεπλεπί, τ. ῥεβίνθιον φρυγανισμένον.
لفن λεπέν, ἀ. γάλα. اول — νεόγαλα (ἰατρ.).
لفن λίπν, ἀ. πλίνθος.
لفن λιπέν, πλ. τοῦ προηγ.
لفی λεπενί, ἀ. γαλακτώδης.
لفنيات λεπενιγιάτ, πλ. τοῦ προηγ.
لفنيت λεπενιγέτ, ἀ. ἄλας γαλακτικόν (χημ.).
لفود λουπούδ, πλ. τοῦ لفد λίπδ.
لفوس λεπούς, ἀ. ἔνδυμα· θώραξ.
لفا λεπχά, πλ. τοῦ لف λέπ.
لفی λουππί, ἀ. σαρκώδης, πολτώδης
لفيب λεπίπ, ἀ. ἀποκαθεσταμένος που· ἐνδελεχής, τακτικός· νοήμων, φρόνιμος [παλαιωμένον.
لفيس λεπίς, ἀ. ὅμοιος· ἔνδυμα πε-
لفيكيا λεππείκι, ἀ. φράσις ἴση τῇ παρ' ἡμῖν ὁρίσατε.
لفت λέττ, ἀ. τὸ τύπτειν· τὸ κοπανίζειν.

لتره λίτρα, ξ. λίτρα (βάρος).
لتلة λετλετέ, ἀ. ψευδορκία.
لتم λετέμ, ἀ. πληγή.
لتم لισάμ, ἀ. πέπλος κεφαλῆς συγκρατούμενος διὰ τοῦ στόματος.
لتغه λεσγά, ἀ. τραυλότης.
لتم λέσμ, ἀ. φίλημα.
لته λεσσέ, ἀ. οὖλον (ἀνατ.).
لج λέδζ, ἀ. ἐπιμονή, πεῖσμα.
لج لουδζ-δζ, καὶ
لجاج λεδζάδζ, καὶ
لجاجة λεδζαδζέ, ἀ. πλῆθος ἀνθρώπων· πέλαγος (θαλάσσης)· ξίφος.
لجام λιδζάμ, ἀ. χαλινός, ἡνία.
لجج λουδζέδζ, πλ. τοῦ προηγ.
لجم λουδζέμ, πλ. τοῦ لجام.
لجوج λεδζούδζ, καὶ
لجوجة λεδζουδζέ, ἀ. ὑπερθ. λίαν ἰσχυρογνώμων.
لجة λουδζ-δζέ, ἴδε لجاجة λεδζαδζέ.
لحاظ λιχαζά, ἀ. τὸ παρατηρεῖν μετὰ προσοχῆς τῇ ἄκρᾳ τοῦ ὀφθαλμοῦ.
لحاف λιχάφ, ἀ. ἐφάπλωμα.
لحاق λιχάκ, ἀ. τὸ προφθάνειν.
لحام λιχάμ, πλ. τοῦ لحم λάχμ.
لحام λεχχάμ, ἀ. πολύσαρκος, παχύς.
لحد λάχδ, ἀ. λάχναξ· μνημεῖον· βόθρος.
لحلاح λαχλάχ, ἀ. σκυλοβότανον (φ.). [στιγμή-
لحظة λαχζά, ἀ. ῥιπὴ ὀφθαλμοῦ·
لحم λάχμ, ἀ. κρέας. [τινος.
لحمی λαχμί, ἀ. κρεατώδης· κρεά-
لحن λάχν, ἀ. ἦχος· φωνή· ἀνάγνωσις ἐσφαλμένη ἐξ ἀγνοίας κανόνων· σήμαντρον.
لحنه λάχανα, ξ. κράμβη (φ.).
لحود λουχούδ, πλ. τοῦ لحد λάχδ.
لحوق λουχούκ, ἀ. προσθήκη· τὸ προφθάνειν.
لحوم λουχούμ, πλ. τοῦ لحم λάχμ.
لحون λουχούν, πλ. τοῦ لحن λάχν.
لحوی λιχαβί, ἀ. ἴδιος πώγωνι.
لحی λιχά, πλ. τοῦ لحيه λιχγέ.
لحيانی λιχγιανί, ἀ. μακροπώγων.
لحيه لحاكا, ἀ. παραφυλλίδιον.
لحيه لαχημέ, ἀ. σαρκίον (ἀνατ.).
لحية λ·χγέ, ἀ. πώγων, γένειον.
لحت λάχτ, π. μέρος, τμῆμα.
لخنيس λαχνίς, ἀ. κύανος (φ.).
لخوسه λουχούσα, καὶ
لخوصه λουχούσα, ξ. λεχώ.
لدد λιδάδ, τ. ἔχθρα· ἀγωγή.
لدغ λάδγ, ἀ. δαγκάνειν.
لدن λεδούν, ἀ. ἐπιστήμη ἔμφυτος. — لدن θεία ἐπιστήμη.

لدوق لدوني, σχετ. τοῦ προηγ.
لدونيات لدونيغات, πλ. τοῦ πρ.
لدوس لدوس, τ. νότος.
لدى لدى, ἀ. παρά, ἐν. ك — παρὰ σοί. الوصول — ἅμα τῇ ἀφίξει. الايجاب — καὶ الاقتضا — ἐν ὥρᾳ ἀνάγκης.
لذ لذ, πλ. τοῦ لذذ لذيذ.
لذات لذات, πλ. τοῦ لذ لذيذ. — هادم ال ὁ θάνατος.
لذاذ لذاذ, πλ. τοῦ لذذ لذيذ.
لذائذ لذائذ, πλ. τοῦ لذذ .
لذت لذت, ἀ. γεῦσις· ἡδονή· οἶνος. ذاق — γεύεσθαι. بولق — καθηδύνεσθαι, εὐχαριστεῖσθαι.
لذتسز لذتسز, τ. ἀνούσιος, ἄνοστος.
لذلذ لذلذ, τ. ἴδε لذذ لذيذ.
لذلك لذلك, ἀ. διὰ τοῦτο, ἕνεκα τούτου.
لذذ لذذ, ἀ. οὐσιώδης· ἡδονικός. — ال حب βουνιάς (φ.).
لذذه لذذه, ἀ. ἡδονή, εὐχαρίστησις.
لر لر, τ. καταλῆξις τοῦ πληθ.
لرجى لرجى, τ. μοσχογαλῆ (ζ.).
لرزان لرزان, π. δειλός, μικρόψυχος, ἔντρομος.
لرزش لرزش, π. τὸ τρέμειν.
لرزه لرزه, π. τρόμος.
لرزه‌ناك لرزه‌ناك, π. ὁ τρέμων.
لزاق لزاق, ἀ. κόλλα. الدهب — χρυσόκολλα· ἀμμωνιακὸν ἄλας.
لزج لزج, ἀ. τὸ προσκολλᾶν.
لزجى لزجى, ἀ. ἰξώδης, γλοιώδης.
لزوب لزوب, ἀ. τὸ κολλᾶν· στερεότης, μονιμότης.
لزوج لزوج, καὶ لزوجت لزوجت, ἀ. τὸ ἰξῶδες, γλοιῶδες. [ώδης.
لزوجى لزوجى, ἀ. ἰξώδης, γλοι-
لزوجيت لزوجيت, ἴδε لزوج .
لزوق لزوق, ἀ. κηρωτόν, ἔμπλαστρον.
لزوم لزوم, ἀ. χρεία, ἀνάγκη. ى مقدار — τὸ ἀναγκαῖον.
لسان لسان, ἀ. εὐφραδής.
لسان لسان, ἀ. γλῶσσα· λόγος, ὁμιλία. —ى— φλὸξ ἄνευ καπνοῦ. كلك — κατακρίνεσθαι. روى — ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα. الثور — βούγλωσσον (φ.).
لسانا لسانا, ἀ. προφορικῶς.
لسع لسع, ἀ. τὸ δαγκάνειν, τὸ λέγειν λόγους δηκτικούς· τὸ περιηγεῖσθαι.
لسن لسن, ἀ. τὸ κακολογεῖν.
لسن لسن, ἀ. εὐφράδεια.
لسن لسن, ἀ. γλῶσσα· λόγος.
لسوق لسوق, ἴδε لصوق لصوق.

لسيخ لسيخ, καὶ لسيخ لسيخ [νατ.].
لسينه لسينه, ἀ. ἐπιγλωττίς (ἀ-
لش لش, τ. ἴδε لاش لاشه.
لشكر لشكر, π. στρατός.
لشكرك لشكرك لشكر-نكيا, π. στρατόπεδον. [τηγος.
لشكركش لشكركش لشكر-كش, π. ἀρχιστρά-
لشكركشكن لشكركشكن لشكر-شكن, π. ὁ κατατροπῶν στρατόν· ἀνδρεῖος.
لص لص لص, ἀ. κλέπτης, λῃστής.
لصاص لصاص لصاص, καὶ
لصص لصص لصاص, καὶ
لصوصت لصوصت لصوصت, ἀ. λῃστεία.
لصوق لصوق لصوق, ἀ. τὸ κολλᾶν· συγκόλλησις. [ψότης.
لطافت لطافت لطافت, ἀ. ὡραιότης· κομ-
لطائف لطائف لطائف, πλ. τοῦ لطيفه .
لطف لطف لطف, ἀ. ἀγαθότης, φιλανθρωπία. يورمق — καὶ كيف — ποιεῖν τὴν χάριν, ἐπιτρέπειν· δεικνύειν μεγάλην εὐμένειαν. يورك — κάμετέ μοι τὴν χάριν, κ. μὲ συμπάθειο.
لطفا لطفا لطفا, ἀ. κατὰ χάριν.
لطم لطم لطم, καὶ
لطمه لطمه لطم, ἀ. τὸ τύπτειν· κόλαφος.
لطيف لطيف لطيف, ἀ. χαρίεις, εὐχάριστος· εὐμενής· ἵλεως.
لطيفه لطيفه لطيفه, ἀ. ἀστεϊσμός.
لطيفه‌جى لطيفه‌جى لطيفه, τ. καὶ
لطيفه‌كو لطيفه‌كو لطيفه‌غى, π. χαριεντιστής· εὐτράπελος.
لطيم لطيم لطم, ἀ. ὀρφανὸς πατρὸς καὶ μητρός
لطيه لطيه لطيه, ἀ. ἀρωματοθήκη.
لعاب لعاب لعاب, ἀ. σίαλος· μύξα (χημ.). نحل — μέλι.
لعان لعان لعن, ἀ. τὸ ἀναθεματίζεσθαι.
لعان لعان لعن, ἀ. σίελος· μῦκον (ἰατρ.).
لعبى لعبى لعب, — χρυσανθεμίνη (χημ.).
لعب لعب لعب, ἀ. τὸ τρέχειν (ἐπὶ σιέλου).
لعب لعب لعب, λά'π, λί'π, λού'π. λεῖπ, ἀ. τὸ παίζειν· τὸ ἀστείζεσθαι.
لعب لعب لعب, λού'π, ἀ. ἀστεϊσμός, παίγνιον.
لعبتباز لعبتباز لعبتباز, λου'πετπάζ, π. γόης· ὁ παίζων πλαγγόνας.
لعبتكاه لعبتكاه لعبتكاه, λου'πετγκιάχ, π. τόπος ἔνθα παίζουσι πλαγγόνας.
لعبه لعبه لعبه, λου'πέ, ἀ. εἰκονογραφία· παίγνιον· πλαγγών. [ζόμενος.
لعبه لعبه لعبه, λουαπέ, ἀ. ὁ παίζων, ἀστεϊ-
لعبه لعبه لعبه, λα'κά, ἀ δοίδυξ, κ. χουλιαριά.
لعل لعل لعل, λά'λ, ἀ. λυχνίς (λίθ.)· ἐνδοκόκκιον· μεταφορ. ἥλιος· ῥόδον· τὰ χείλη ἐρωμένης.

لعل لع'άλλε, ἀ. ἴσως· ἐπὶ τῇ ἐλπίδι.
لعلمه لα'λε'ά, ἀ. ἀντήχησις.
لعله λα'λέ, τ. λείριον (φ.).
لعن λά'ν, ἀ. τὸ καταρᾶσθαι.
لعنت λα'νέτ, ἀ. ἀρὰ, κατάρα. — اچمك καὶ اوقومق — καταρᾶσθαι. — اولسون — 'ς τ' ἀνάθεμα. الله — علیه ἡ ἀρὰ τοῦ Θεοῦ ἐπ' αὐτόν.
لعنتلمك λα'νετλεμέκ, τ. καταρᾶσθαι, ἀναθεματίζειν.
لعنتله λα'νετλεμέ, τ. ἀναθεματισμός· πρᾶγμα ἀναθεματισμένον
لعوق λ'όκ, ἀ. φάρμακον, πανάκειον. [βολος.
لعين λε'ήν, ἀ. ἐπικατάρατος, διάλغات λουγάτ, πλ. τοῦ لغت λουγάτ.
لغاز λεγ-γάζ, ἀ. ὁ αἰνιγματωδῶς ὁμιλῶν, κακόγλωσσος.
لغاطیا λιτογγράφια, ξ. λιθογραφία.
لغت λουγάτ, ἀ. γλῶσσα· λεξικόν. — اهل — λεξικογράφος. كتابی — λεξικόν. — علم λεξικογραφία.
لغچه λουγάττάε, τ. κατὰ λέξιν· λεξικὸν ἐπίτομον.
لغز λάγζ, π. ὀλίσθημα.
لغز لεγάζ, λουγούζ, ἀ. αἴνιγμα.
لغز λουγάζ, πλ. τοῦ προηγ.
لغزان λαγζάν, πλ. ὁ ὀλισθαίνων· ὀλισθηρῶς.

لغزلك λαγζνάκ, τ. ὀλισθηρός.
لغزنده λαγζδέ, π. ὁ ὀλισθήσας.
لغم λαγούμ, τ. ὑπόνομος. چقمق — ὑπονομεύειν.
لغمجی λαγουμζί, τ. ὀχετοκαθαριστής, ὑπονομοκαθαριστής.
لغو λάγβ, ἀ. κατάργησις· λόγος ἀνόητος. اچمك — و ابطال — ἀκυροῦν.
لغوی λουγαβί, σχετ. τοῦ لغت.
لغوی λαβγί, ἀ. κενός· λόγος κενός.
لغویات λαγβιγάτ, πλ. τοῦ προηγ.
لغی λουγά, πλ. τοῦ لغت λουγάτ.
لف λέφφ, ἀ. τὸ περικαλύπτειν· τὸ ἐσωκλείειν.
لفّ λέφφεν, ἀ. ἐσωκλείστως.
لفاح λουφάχ, ἀ. εὐθάλεια (φ.). البرى — μανδραγόρας (φ.).
لفاحین λουφαχίν, ἀ. ἀτροπίνη (φαρμ.).
لفافه λεφαφέ, ἀ. παρέκτασις ἀπονευρωτική (ἰατρ.).
لفافه لιφαφέ, ἀ. φάκελος· δέμα· εἴλημα (βοτ.).
لفایف λαφαίφ, πλ. τοῦ προηγ.
لفظ λάφζ, ἀ. τὸ ῥίπτειν· μεταφ. λέξις, ἔκφρασις. — ـه — λέξιν πρὸς λέξιν.
لفظاً λάφζεν, ἀ. προφορικῶς· κατὰ λέξιν. [σις.
لفظه λαφζά, ἀ. μία λέξις, ἔκφρα-

لفظی λαφζί, σχετ. τοῦ لفظ λάφζ.
لفلاقه λεφλαφέ, ἀ. ἐπτάφυλλον (φ.).
لفیف λεφίφ, ἀ. τετυλιγμένος, ἐσώκλειστος· πλῆθος. مفروق — ῥῆμα, οὗ τὸ πρῶτον καὶ τρίτον ῥιζικὸν γράμμα εἶναι و ἢ ی (Γραμμ.).
لفیفه λουφιφέ, ἀ. εἰλημάτιον (βοτ.). [λαφος.
لق λάκκ, ἀ. τὸ κολαφίζειν· κόλق لήκ, λούκ, τ. κατάληξις ἤτις προστιθεμένη εἰς ἐπίθετα σχηματίζει τὰ ἀφῃρημένατων.
لقاء λικά, ἀ. συνάντησις, συνέντευξις· ὄψις, φυσιογνωμία, χαρακτήρ. — خوب χαρίεις.
لقاطه λουκατά, ἀ. πρᾶγμα ῥιπτόμενον κατὰ γῆς ἢ κάτωθεν συλλεγόμενον, ἀσήμαντον.
لقالق λεκαλήκ, πλ. τοῦ لقلق.
لقانت λεκανέτ, καὶ
لقانیت λεκανιγέτ, ἀ. ἀγχίνοια.
لقب λακάπ, κ. λαγάπ, ἀ. ἐπώνυμον· τίτλος· ἐπίκλησις.
لقح λούκχ, ἀ. γονιμοποίησις.
لقردی λακηρδή, τ. λόγος· συνομιλία. اچمك — συνομιλεῖν. سی — اچمك μνημονεύειν. سویلمك — ψέγειν. [λογή.
لقط λάκτ, ἀ. τὸ συλλέγειν· συλ-

لقط لεκάτ, ἀ. εὕρημα· πρᾶγμα ἀδέσποτον.
لقطات λουκατάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.
لقطة λουκ(α)τά, ἴδε لقط لεκάτ.
لقلق λακλάκ, καὶ
لقلق λακλάκ, ἀ. πελαργός (πτ.)· φωνή, ἦχος. [γοῦ.
لقلقة λακλακά, ἀ. φωνὴ πελαργοῦ
لقلقیات λακλακηγιάτ, πλ. τοῦ ἑπ.
لقلقیت λακλακηγέτ, ἀ. σύγχυσις, θόρυβος.
لقم λουκάμ, πλ. τοῦ ἑπομ.
لقمه λουκμά, κ. λοκμά, ἀ. βλωμός· ὀλίγον ἔγχυτον, τολύπη· κόμβος, κόνδυλος (ἀνατ.). شمار — ὁ μετρῶν τοὺς βλωμούς, λίαν φιλάργυρος.
لقوم λουκούμ, τ. λοκούμιον.
لقیط λεκήτ, ἀ. τὸ κατὰ γῆς εὑρεθὲν καὶ ληφθέν· παιδίον ἔκθετον. [μερπής.
لقیطه λεκητά, ἀ. ταπεινός, χα-
لك λέκ, π. ἡ ποσότης 100,000· λόγος κενός· ἔνδυμα βακῶδες· κηλίς· ἀνόητος.
لك λίκ, λέκ, ἴδε لق λήκ.
لك λούκ, π βαφὴ ἐρυθρά· βυτίνη ἐρυθρά.
لكاف λικάφ, π. σάγμα, σέλλα.
لكام λιγκάμ, π. χαλινός, ἡνία.

لکد λεκέδ, π. ῥάπισμα· λάκτισμα.
لکدزده λεκεδ-ζεδέ, π. (ἐν συνθ.) ἐρραπισμένος· κεκολαφισμένος.
لکدزن λεκεδ-ζέν. (ἐν συνθ.) ὁ ῥαπίζων· ὁ κολαφίζων.
لکدکوب λεκεδ-κιούπ, ἴδε لکدزده.
لکلك λεϊλέκι, τ. πελαργός (πτ.). — قره ἶβις (πτ.).
لکم λε-κιούμ, ἀ. εἰς ὑμᾶς, δι' ὑμᾶς.
لکن λάκιν, τ. ἀλλὰ, ἐν τούτοις.
لکن λεκέν, λεγκέν, κ. λεγέν, π. λεκάνη, νιπτήρ.
لکنت λουκινέτ, ἀ. τραύλισμα.
لکون λουκιών, ἴδε لوکون λουκιών.
لکونت λουκιουνέτ, ἴδε لکنت.
لکه λεκέ, π. κηλίς (κυρ. καὶ μετ.).
لکه‌دار λακεδάρ, π. κεκηλιδωμένος.
لکه‌لتمك λεκελετμέκι, τ. κηλιδοῦν.
لکه‌لنمك λεκελενμέκι, τ. κηλιδοῦσθαι.
لکه‌لی λεκελή, ἴδε لکه‌دار λεκεδάρ.
لله λί-λλαχι, ἀ. πρὸς Θεοῦ. — الحمد δόξα τῷ Θεῷ.
لم λέμ, ἀ. μόρ. ἀρνητ. یزل — ὁ μὴ παρακμάζων, αἰώνιος.
لمح λέμχ, ἀ. τὸ ῥίπτειν βλέμμα· ῥιπή· λάμψις.
لمحات λεμεχάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.
لمحه λεμχά, ἀ. ῥιπὴ ὀφθαλμοῦ· στιγμή.

لمز λέμζ, ἀ. τὸ δεικνύειν τινὰ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἢ διὰ τῶν ὀφρύων περιφρονήσεως ἕνεκα· τὸ κατακρίνειν.
لمس λέμς, ἀ. ἀφή, ἐπαφή. دهنی — λιπαρότης.
لمع λέμ', ἀ. τὸ λάμπειν, τὸ ἀκτινοβολεῖν.
لمعات λεμε'άτ, πλ. τοῦ لمعه λέμ'ά.
لمعان λεμε'άν, ἴδε لمع λέμ'.
لمعه λεμ'ά, ἀ. λάμψις· φῶς.
لمعةً λεμ'ατεν, ἀ. ἀστραπηδόν.
لمن λι-μέν, ἀ. φράσ. δι' ἐκεῖνον, ὅς.
لندها λενδουχά, π. πελώριος.
لنفا λενφά, ξ. λέμφος (φυσιολ.). التهاب — λεμφῖτις (παθ.). — داخلی ἐνδολέμφη [νατ.).
لنفاوی λεμφεβί, ἀ. λεμφατικός(ἀ-
لنك λέγκι, π. χωλός.
لنك λίνγκι, τ. κάλτη, καλπασμός. چالمق — καλπάζειν.
لنکان λενγκιάν, πλ. τοῦ لنك λένγκι.
لنکان λενγκιάν, π. ὑποσκάζοντως.
لنکر λενγκέρ, π. ἄγκυρα. انداز — اولمق ἀγκυροβολεῖν.
لنکر λενγκέρ, π. πλατὺ τρυβλίον χαλκοῦν.
لنکرخانه λενγκερ-χανέ, π. σιδηρουργεῖον.
لنکی λενγκί, π. χωλότης.

لو λέβ, ἀ. ἐάν. — و καὶ ἐὰν ἀκόμη. لا — καὶ لم — ἐκτὸς ἐάν.
لو λώ, λή, ἴδε لی λί, λώ.
لواء λιβά, ἀ. σημαία· νομός. میر — ὑποστράτηγος. نصرت — اللوا σημαία νικηφόρος.
لواحق λεβαχήκ, πλ. τοῦ لاحقه.
لواذ λιβάζ, ἀ. τὸ καταφεύγειν, ζητεῖν ἄσυλον.
لوازم λεβαζίμ, πλ. τοῦ لازمه.
لوازمات λεβαζιμάτ, πλ. τοῦ πρ.
لوام λεββάμ, ὑπερθ. τοῦ لائم.
لوامع λεβαμή', πλ. τοῦ لامع λαμή'.
لوامه λεβαμέ, θηλ. τοῦ لوام λεββάμ. نفس — κόλασις, νέκρωσις τῶν παθῶν.
لوانده λεβάντα, ἴδε لاوانده.
لوائح λεβαήχ, πλ. τοῦ لائحه λαϊχά.
لوائم λεβαΐμ, πλ. τοῦ لائمه λαϊμέ.
لوب λόπ, τ. (κρέας) ἄνευ ὀστοῦ· σφαιρωτός. حاضر — ᾠὰ ῥοφητά.
لوبیا λουπιά, ἀ. εἶδος φασήλου.
لوث λέβς, ἀ. ῥυπαρότης, ἀκαθαρσία.
لوجه λόζα, ξ. θεωρεῖον (θεάτρου).
لوح λέβχ, καὶ
لوحه λεβχά, ἀ. πίναξ· ἐπιγραφή.
لودوس λοδός, τ. νότιος ἄνεμος.
لورك λεβρέκι, ξ. λάβραξ (ἰχθ.).
لوری λουρί, τ. ψιττακὸς ὁ πορφυρόχρους (πτ.).

لوز λέβζ, ἀ. ἀμύγδαλον· ἀμυγδαλῆ, παρίσθιον (ἀνατ.). هندی — κακάον. [νατ.).
لوزتان λεβζτάν, ἀ. ἀμυγδαλαῖ(ἀ-
لوزیات λεβζιγιάτ, ἀ. γλυκύσματα ἐξ ἀμυγδάλων.
لوزین λεβζίν, ἀ. γαλάκτωμα, θάσιον.
لوستاریه λουσταριέ, ξ. μικρὸν πανδοχεῖον.
لوستره λούστρα, ξ. στίλβωμα, κ. λοῦστρον. بویاسی — βαφὴ ὑποδημάτων. جی — ὑποδηματοκαθαριστής.
لوش λόσ, τ. σκοτεινός.
لوشلق λοσλούκ, τ. σκοτεινότης.
لوطران λουτράν, ξ. λουθηρανός.
لوعه λεβ'ά, ἀ. θλῖψις ψυχῆς καὶ καρδίας.
لوغ λόγ, τ. κύλινδρος λίθινος.
لوغاریتمه λογαρίτμε, ξ. λογάριθμος.
لوغسه λουγούσα, ἴδε لخوصه.
لوف λώφ, ἀ. ἄρον (φ.). ثعبانی — δρακόντιον (φ.). [(ἰχθ.).
لوفر λουφέρ, τ. ἀμίας, κ. λουφάρι
لوقنطه λοκάντα, ξ. ξενοδοχεῖον.
لوقنطه‌جی λοκάνταδζη, τ. ξενοδόχος.
لوقوم λουκούμ, ἴδε لقمه λουκμά.
لوقوموتیف λοκομοτίφ, ξ. ἀτμήρης ἅμαξα.
لقه λούκα, τ. νωθρός, ἐξεστηκώς.

لوك لوخ، τ. βραδὺς, νωχελής.
لوك لوخ، ξ. λάκη, εἶδος ῥητίνης.
لوكن لوكن، καὶ
لوكون لوكون، τ. ἐλαιοκονία.
لولو لولو، ἀ. μαργαρίτης.
لولوبار لولوبار، καὶ
لولوباش لولوباش، π. μεγαλόδωρος.
لولة لولة، τ. σωλήν· κρουνός· δοχεῖον καπνοσύριγγος. — شمى طاشى σήπιον. جامورى — ἄργιλος.
لولى لولى، π. νέος ἢ νέα χαρίεσσα καὶ ὡραία.
لوم لوم، ἀ. ἔλεγχος, μομφή.
لوم لوم، ἀ. χαμέρπεια.
لومبار لومبار، ξ. θύρετρον· τοξότις, κ. πολεμίστρα. — كوچك θυρὶς, φεγγίτης (ναυτ.).
لومه لومه، ἀ. πταῖσμα, πρᾶξις ἀξιοκατάκριτος.
لومه لومه، ἀ. ὁ κατακρινόμενος.
لومه لومه، ἀ. ἐπιτιμητής.
لون لون، ἀ. χρῶμα· εἶδος. — حامض χρωματογόνος (χημ.).
لونجه لونجه، ξ. μέρος, αἴθουσα συνεδριάσεως· λέσχη, στοά· χρηματιστήριον ἐμπορικόν.
لوند لوند، π. ἐθελοντής (στρατ.)· ἀνδρεῖος.
لوند لوند، ἀ. ἰνίδιον (ἀνατ.).
له له، τ. ὁμοῦ, μετά. — مع μετ' ἐμοῦ. — معنا μεθ' ἡμῶν.
له له، ἀ. αὐτῷ, ὑπὲρ αὐτοῦ. — له καὶ لهم — ὑπὲρ ἐμοῦ. — عليه καὶ κατά.
لها لها، θηλ. τοῦ προηγ.
لهاب لهاب، πλ. τοῦ لهب.
لهات لهات، ἀ. ἐπιγλωττίς (ἀνατ.).
لهب لهب، ἀ. φλὸξ ἄκαπνος.
لهبان لهبان، ἀ. τὸ φλογίζεσθαι.
لهبه لهبه، ἀ. λευκότης ἀμιγής.
لهجه لهجه، ἀ. γλῶσσα· πρόσωπον, χαρακτήρ· ἦθος.
لهذا لهذا، ἀ. διὰ τοῦτο.
لهف لهف، ἀ. λύπη ἐκ τῆς στερήσεώς τινος.
لهفان لهفان، ἀ. τεθλιμμένος.
لهم لهم، τ. προσάρμοσις, συγκόλλησις, διὰ κασσιτέρου κυρίως.
لهملك لهملك، τ. προσαρμόζειν, συγκολλᾶν.
لهو لهو، ἀ. τὸ παίζειν· παιδιά.
لهوات لهوات، πλ. τοῦ لهاة.
لهوب لهوب، πλ. τοῦ لهب.
لهوى لهوى، σχετ. τοῦ لهاة.
لهويات لهويات، καὶ
لهيات لهيات، πλ. τοῦ προηγ.
لهيب لهيب، ἀ. ἡ ἄκρα τῆς γλώσσης φλογός· θερμότης πυρός.

لهيف لهيف، ἴδε لهفان لهفان.
لهيم لهيم، ἴδε لهم لهم.
لى لى، ἀ. ἐμοί, δι' ἐμέ.
لى لى، λυ، τ. καταλῆξις σχηματίζουσα τὰ σχετικά.
لياقت لياقت، ἀ. ἀξία· ἁρμοδιότης.
ليال ليال، καὶ
ليالى ليالى، πλ. τοῦ ليل λέϊλ.
ليان ليان، ἀ. ἁπαλότης.
ليان ليان، ἀ. γλυκύτης· προσήνεια.
ليت ليت، ἀ. εἴθε! γένοιτο!
ليتوغرافيا ليتوغرافيا، ἴδε لطوغرافيا λιτογραφία.
ليتيوم ليتيوم، ξ. λίθιον (χημ.).
ليث ليث، ἀ. λέων (ζ.).
ليثارغوس ليثارغوس، ξ. λήθαργος· ληθαργία (παθολ.).
ليس ليس، ἀ. οὐκ ἔστι.
ليس ليس، π. ὁ λείχων.
ليف ليف، ἀ. ἴς στελέχους φοίνικος· ἴς (ἀνατ.). — دقيق μικρὰ ἴς (ἀνατ.).
ليقه ليقه، κ. λίγκα, τ. τὸ ἐν μελανοδοχείῳ στυππίον.
ليك ليك، ἴδε لكن λάκιν.
ليل ليل، ἀ. νύξ. — ونهار νυχθήμερον.
ليلا ليلا، ἀ. νύξ. — ليلة البرات ἡ νὺξ τοῦ Βερατίου, συμπίπτουσα τῇ 15 τοῦ σελ. μηνὸς شعبان ὅ ἐστιν, καθ' ἣν οἱ Μουσουλμᾶνοι προσεύχονται, διότι πιστεύουσιν ὅτι κατὰ τὴν νύκτα ταύτην ἀποφασίζεται ἐν τῷ οὐρανῷ τίνες τῶν θνητῶν θέλουσι μεταλλάξει ζωήν. — ليلة الرغايب ἡ νὺξ τῆς συλλήψεως, ἡ νὺξ τῆς α' πέμπτης πρὸς τὴν παρασκευὴν τοῦ σελ. μηνὸς رجب ρεδζέπ. — ليلة القدر ἡ νὺξ τῆς δυνάμεως, συμπίπτουσα τῇ 27 τοῦ σελ. μηνὸς رمضان ραμαζάν. — ليلة المعراج ἡ νὺξ τῆς ἀναλήψεως, τῇ 27 τοῦ σελ. μηνὸς رجب ρεδζέπ. — ليلة المولد ἡ νὺξ τῆς γεννήσεως (τοῦ προφήτου Μωάμεθ), τῇ 12 τοῦ σεληνιακ. μηνὸς ربيع الاول ρεπὶ-οὐλ-ἐββέλ. — ليلة زفاف ἡ πρώνὺξ τοῦ γάμου.
ليلى ليلى، ἀ. νυκτερινός.
ليمان ليمان، ξ. λιμήν. — اوطه‌سى λιμεναρχεῖον. — ليمانجى λιμενάρχης. — طرغى βορβοροφάγος.
ليمانلق ليمانلق، τ. κόλπος· νηνεμία, γαλήνη.
ليلك ليلك، ἴδε لكلك λεϊλέκι.

ليه لِمْبَا، τ. σκαφίς, σχεδία.
ليو لِيمُو، π. καὶ
ليون لِيمُون، ξ. λεμόνιον. غلي — κιτρέλαιον. — طالبي γλυκολέμονον.
ليوناطه لِيمُونَاتَا، ξ. λεμονάδα.
ليه لِيمَه، τ. ῥάκος, λακίς.
لين لَيْن، τ. κατάληξις σημαίνουσα χρόνον. — صباح ἐν καιρῷ πρωΐας.

لين لَيِّن، ἀ. γλυκὺς, χαρίεις, φιλόφρων. القلب — μαλακὸς, ἤπιος τὴν καρδίαν.
لينت لِينَت، ἀ. ἠπιότης, γλυκύτης· εὐκοιλιότης (παθ.)· φοῖνιξ (φ.).
ليوث لِيُوث، πλ. τοῦ ليث لَيْث.
ليام لِيَام، πλ. τοῦ ἑπομ.
ليم لَيْم، ἀ. εὐτελὴς, χαμερπής. ἐπονείδιστος.

م

(باب الميم)

ما‌يلي م

م مِيم، εἰκοστὸν τέταρτον μὲν γράμμα τοῦ ἀραβικοῦ, εἰκοστὸν ἕβδομον δὲ ἑοῦ τουρκοπερσικοῦ ἀλφαβήτου. Προστιθέμενον εἰς ὄνομα σχηματίζει κτητικὴν ἀντωνυμίαν του α' προσ., π. χ. بيت ἡ ἐμὴ μήτηρ· ἐν τῇ κλίσει τῶν ῥημάτων ἐπέχει θέσιν τῆς προσωπ. ἀντων. τοῦ ἐν. α' προσ., π. χ. اولم λαμβάνω· προστιθέμενον εἰς τὴν προστακτικὴν ῥηματός τινος μεθ' ἑνὸς ا ἢ ه, ἢ παρεντιθέμενον μεταξὺ τῆς ῥίζης καὶ τῶν χρόν. καταλήξεων σχηματίζει ἀρνησιν, π. χ. الم μὴ λάμβανε, املم δὲν ἔλαβεν. Τὸ γράμμα τοῦτο ἀντικαθίστησιν ὡσαύτως τὸ ἐν. α προσ. τοῦ ἐνεστῶτος τοῦ ὑπαρκτικοῦ ῥ. ه ایمك, π. χ. ه ایم ἐγὼ εἰμί. Ἀσιθμητικῶς, κατὰ τὸ ابجد (ἐπόζέδ), ἰσοδυναμεῖ τῷ 40, εἰς δὲ τὰς χρονολογίας τῶν ἐπιστολῶν καὶ ἄλλων ἐγγράφων δηλοῖ, κατὰ συγκοπὴν, τὸν ἀραβ. μῆνα محرم μουχαρρεμ, ἐκτὸς τῶν βεζυρικῶν γραμμάτων, ἔνθα τίθεται ἀντὶ ὑπογραφῆς ἐμφαῖνον τὴν λέξιν معلومم᾽ λοὶμ, γνωστός.

ما مَا، ἀ. ὅ,τι, πᾶν ὅ,τι· ἐφ' ὅσον· οὐ, οὐχί. حضر — ὅ,τι εἶναι ἕτοιμον. دام — ἐφ' ὅσον διαμένει.
ما مَا، π. ἡμεῖς.
ماء مَاء، ἀ. ὕδωρ.
مأبى مَأبَى، ἀ ἑστία, ἕδρα· ἄσυλον. — شوكت ἡ Α. Μεγαλειότης (ὁ Σουλτᾶνος).
مابقي مَابَقِي، ἀ. τὸ ὑπόλοιπον.

مأبض مع'پِز,ا.ἰγνύς,ἰγνύα(ἀνατ.)
مأبضى مع'پِزى,ا ἰγνυώδης(ἀνατ.).
مابلاق مابلاق,ت. σπαθίς(ἐργαλ.).
مابين مابين مع'پِين,ا.διάμεσον· ἀντιθάλαμος· ἀκροατήριον. همابين — τὰ ἀνάκτορα. مابين — ὁ Αὐλάρχης. مابين — μεταξὺ ἡμῶν.
مابينجى مابينجى مابپِينجِى, ت. θαλαμηπόλος βασιλέως.
مات مات, π. καταπεπληγμένος. كيك — νικᾶν (εἰς τὸ ζατρίκιον).
مات مات, ا ἀπέθανεν.
مات ماتقدم مات-تقدم, ا. τὸ προηγηθέν· πάλαι.
ماتم ماتم, π. θρῆνος, πένθος. پرسى — παρηγορία ἐπὶ θανάτῳ. — خرج و — لباس ἔνδυμα πένθους.
ماتم ماتم-زده, π. τεθλιμμένος ἐπὶ θανάτῳ. [θους.
ماتم ماتم-كده, π. οἰκία πένماتمكنان ماتم-كنان, ὁ πενθῶν.
مأتين مأتين, ا μιετέϊν ἀ. διακόσιοι.
مأجر مأجر, πλ. τοῦ ἐπ. — عساكر ظفر στρατὸς νικηφόρος.
مأر مأر, ا. μεσερέ, مأر مأر, ا. ἴχνος· μνημεῖον· συμβὰν ἀξιομνημόνευτον· παράδοσις· βιβλίον.
مأم مأم, πλ. τοῦ ἑπομ.
مأمة مأمة, ا. ἔγκλημα, σφάλμα.
مأمور مأمور, ὁ ἐκ παραδόσεως.
مأموم مأموم, ا. ἐγκληματίας.
مأمية مأمية, ا. συκοφαντία, κακολογία.
ماجد ماجد, ا. ἔνδοξος, περιφανής.
ماجرا ماجرا, καὶ
ماجرى ماجرا, ا. τὰ συμβάντα· πρακτικά· πρωτόκολλον.
ماجور ماجور, ا. ὁ ἀνταμειφθείς.
ماچ ماچ, π. φλῆμα.
ماچوقا ماچوقا, ξ. γέρανος(μηχ.).
ماحصل ماحصل, ا. προϊόν· εἰσόδημα· ἀποτέλεσμα.
ماحضر ماحضر, ا. τὸ εὑρισκόμενον.
ماحى ماحى, ا. ὁ ἐκμηδενίζων.
ماخذ ماخذ, ا. πηγή· παραγωγή.
ماخذ ماخذ, πλ. τοῦ προηγ.
ماخوذ ماخوذ, ا. ἐξαχθείς· παραγόμενον(Γραμμ.).
ماخوليا ماخوليا, π. φαντασία· μελαγχολία.
مادام مادام, ا. ἐν ὅσῳ, ἐπειδή.
مادام مادام, ξ. κυρία(εὐρωπαία).
مأدب مأدب, πλ. τοῦ ἑπομ.
مأدبة مأدبة, ا. ἡσυχία, συμπόσιον.
مادح مادح, ا. ὁ ἐπαινῶν.
مادر مادر, π. μήτηρ.
مادراندر مادر-اندر, π. μητρυιά.

مادرانه مادرانه, π. μητρικῶς.
مادرى مادرى, π. μητρικός.
مادرزاد مادرزاد, π. ὁμομήτριος· μητρικός· ἔμφυτος.
مادون مادون, ا. κατώτερος.
ماده ماده, π. ζῷον θῆλυ. شير — λέαινα. گاو — ἀγελάς.
مادة مادة, ا. ὕλη, ἀντικείμενον· ἄρθρον· παράγραφος· ὑπόθεσις, ζήτημα.
مادة مادة, ا. ὑλικῶς.
مادى مادى, σχετ. τοῦ مادة.
ماديات ماديات, πλ. τοῦ προηγ.
مادیان مادیان, καὶ
مادیانه مادیانه, π. φορβάς.
مأذن مأذن, πλ. τοῦ مئذنة.
مأذون مأذون, ا. ὁ ἔχων τὴν ἄδειαν· τελειόφοιτος, διπλωματοῦχος.
مأزنة مأزنة, ا. μιναρές· ὁ κυκλικὸς ἐξώστης τοῦ μιναρέ.
مأذونيت مأذونيت, ا. ἄδεια.
مار مار, π. ὄφις.
مار مار, ا. ὁ παρελθών. الذكر — ὁ μνησθείς. البيان — ὁ δηλωθείς.
مارانغوز مارانغوز, ξ. λεπτουργός.
مأرب مأرب, πλ. τοῦ ἑπομ.
مأربه مأربه, ا. μερεπέ, ا. ἀναγκαῖον πρᾶγμα ἢ ὑπόθεσις.
مارپوش مارپوش, ξ. μαρπούς, καὶ
مارپيچ مارپيچ, κ. μαρπούτς, π. ἡ ὀφιοειδὴς σῦριγξ τοῦ ὑδροσύριγγος.
مارت مارت, ξ. Μάρτιος (μήν).
مارتى مارتى, καὶ
مارتين مارتين, τ. λάρος (πτ.).
مارد مارد, ا. πείσμων, ἄτακτος.
مارستان مارستان, ἴδε بيمارستان.
مارصمه مارصمه, τ. μίνθη (φ.).
مارصيق مارصيق, τ. φέψαλος.
مارض مارض, ا. ἀσθενής.
مارق مارق, ا. ὁ ἐκ τῆς ἀληθοῦς πίστεως ἐκτρεπόμενος.
مارماحور مارماحور, π. τεύκριον(φ.)
مارماهى مارماهى, π. ἔγχελυς(ἰχθ.).
مارن مارن, ا. ἐλατός (τεχν.).
مأروز مأروز, ا. ὁ δαιμονιῶν.
مارول مارول, ξ. θρίδαξ (φ.). آجى — πικρίς(φ.). [(φ.).
ماروله ماروله, τ. ἐλλέβορος.
ماروله ماروله, ξ. ὕπουλος.
ماريا ماريا, τ. προβατίνα (ζ.).
مازيون مازيون, ا. θύμος (φ.).
مازيون مازيون, τ. ἀγκών, γωνία
مازو مازو, καὶ [(τεκτ.).
مازى مازى, τ. κηκίς. اغاجى — πρῖνος (φ.).
ماس ماس, τ. ὅλως· λίαν.
ماس ماس, ا. ὁ ἀπτόμενος, ψη-

λαφῶν· ὁ κολλῶν· ὁ συγγενής.
ماصارقه μασαρίκα, ξ. μεσέντερον (ἀνατ.).
ماسبق μα-σεπάκ, ἀ. ὁ εἰρημένος.
ماستى μαστί, τ. κύων βραχύσκελος. ك — κυνάριον.
ماستقه μαστίκα, ξ. μαστίχη.
ماسك μασίκ, ἀ. ὁ κρατῶν· ὁ ἕλκων· φιλάργυρος· σύμφυτος (βοτ.). ة — ἡ ἑλκυστικὴ δύναμις. [παρελθών.
ماسلف μα-σελέφ, ἀ. ὁ προηγηθείς,
ماسوا μα-σεβά, ἀ. πλὴν, ἐκτὸς τούτου· ὅ, τι οὐκ εὐαρεστεῖ τῷ Θεῷ.
مأسور με'σούρ, ἀ. αἰχμάλωτος.
ماسوره μασουρέ, τ. ἄτρακτος· χρουνός· ὀχετός.
مأسوف με'σούφ, ἀ. τεθλιμμένος.
ماش μάς, ξ. ναρδῖτις (φ.).
ماشاء الله μάσα-ἀλλάχ, ἀ. ὁπόσον ὡραῖον! εὖγε!
ماشطه μασιτά, ἀ. κομμώτρια.
ماشه μασά, π. πυράγρα· λαβίς.
ماشى μασί, πεζοπόρος.
ماشيا μάσιγεν, ἀ. πεζῶς.
ماشيه μασιγέ, θηλ. τοῦ ماشى μασί.
ماشيه μασιγέ, ἀ. γυνὴ πολύτεκνος· κατοικίδιον τετράπουν.
ماص μάς, ἀ. θηλή.
ماص μάσς, ἀ. ὁ βυζάνων.
ماصتى μαστή, ἴδε ماستى μαστί.
ماصدق μα-σαδάκ, ἀ. ἐπικύρωσις, ἀπόδειξις.
ماصه μάσα, τ. τράπεζα.
ماصه μάσσα, ἀ. ἴδε ماص μάς.
ماضى μαζή, ἀ. παρελθών· ἀρχαῖος· ὁ ἀόριστος (Γραμμ.). — فعل ὁ ἀόριστος τοῦ ῥήματος. — حكاية ὁ παρατατικός (Γραμμ.). — شهودى ἀόριστος (Γραμμ.). — نقلى παρακείμενος (Γραμμ.).
ماعدا μα-αδά, ἀ. τὸ ὑπόλοιπον· ἐκτός. — سى τὸ περιπλέον. — بما ἐκτὸς τούτου.
ماوى μαούνα, τ. ὁλκὰς (πλοῖον).
ماغون μα(γ)ούν, τ. ἀνάκαρδος (φ.).
مافات μα-φάτ, ἀ. ἀπολεσθείς. — تلافى ἡ ἐπανόρθωσις, ἀνάκτησις τῶν ἀπολεσθέντων.
مافوق μα-φέβκ, ἀ. ἀνώτερος.
مأفوك με'φούκ, ἀ. ἠπατημένος.
مافى μαφί, ἀ. (ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐντός) . . . البال — καὶ الضمير — καὶ القوّة ἐπιθυμία. — نفس الامر ἡ οὐσία τοῦ πράγματος.
ماقبل μα-κάπλ, ἀ. τὸ προηγούμενον
ماكان μα-κιάνε, ἀ. ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εἶναι, ὑπῆρξεν. [μένων.
ماكث μακίς, ἀ. ὁ διατρίβων· ὁ περι-

ماكد μακίδ, ἀ. συνεχής.
ماكر μακίρ, ἀ. ἀπατεών. [χεῖον.
مأكل με'κέλ, ἀ. τροφή· ξενοδο-
مأكل μεκκίλ, πλ. τοῦ προηγ.
مأكله με'κελέ, ἀ. τροφή, ἐδώδιμον. [ἐδώδιμον.
مأكول με'κιούλ, ἀ. φαγωμένος·
مأكولات με'κιουλάτ, πλ. τοῦ πρ. و مشروبات — τὰ πρὸς βρῶσιν καὶ πόσιν.
ماكى μακί, καὶ
ماكيان μακιάν, π. ὄρνις.
مال μάλ, ἀ. κτῆμα· περιουσία, χρήματα, πράγματα· πλοῦτος. عقلى — περιουσία συνισταμένη εἰς ἔμψυχα. صامت — περιουσία συνισταμένη εἰς ἄψυχα. — صندوق καὶ بيت ال — δημόσιον ταμεῖον. بيت ال — ى ὁ λογιστὴς τοῦ δημοσίου ταμείου. مرى — κτῆμα τοῦ δημοσίου. به — ى — ἄνευ κέρδους ى — چوبان ἐμπόρευμα. ى — ποίμνιον, ποίμνη.
مال μάλ, π. (ἐν συνθ.) ὁ ἐπιτρίβων. — رو ὁ τρίβων τὸ πρόσωπον, ὁ προσκυνῶν.
مأل με'άλ, ἀ. σκοπὸς, οὐσία, ἔννοια. سز — ἄνευ σκοποῦ.
مالاق μαλάκ, τ. βουβάλιον (ζ.).
مالاكلام μα-λα-κελάμ, ἀ. ἀνέκφραστος.
مالامال μαλαμάλ, π. ἔμπλεως.
مالانهايه μα-λα-νιχαγέ, ἀ. ἀπέραντος, ἄπειρος.
مالايعنى μα-λα-γιᾶ'νί, ἀ. ἀσήμαντος, μάταιος. [ρος.
مالپرست μαλ-περέστ, π. φιλάργυ-
مالخوليا μαλιχούλγια, τ. ἴδε ماخوليا
مالدار μαλδάρ, π. πλούσιος.
مالدارى μαλδαρί, π πλουσιότης, πλοῦτος. [ἀναγκαῖα.
مالزم μα-λεζίμ, ἀ. ἀναγκαῖος, τὰ
مالك μαλίκ, ἀ. κάτοχος, ἰδιοκτήτης· ἄρχων, ἡγεμών, βασιλεὺς, Θεός. اولق — κατέχειν.
مالكانه μαλικιανέ, π. κτῆμα, ἰδιοκτησία ἀπόλυτος.
مالكه μαλικέ, θηλ. τοῦ مالك
مالكيت μαλικιγέτ, ἀ. κατοχὴ, δικαίωμα ἰδιοκτησίας.
مألوف με'λούφ, εἰωθώς· οἰκεῖος.
مألوك με'λούκ, ἀ. παράφρων.
مألوم με'λούμ, ἀ. τεθλιμμένος.
مالە μαλέ, π. μυστρίον (ἐργαλ.).
مالى μαλί, ἀ. σχετ. τοῦ مال μάλ.
مألى μαλί', ἀ. πλήρης.
مالىده μαλιδέ, π. τετριμμένος· κεχρισμένος.
مالىه μαλιγέ, θηλ. τοῦ مالى μαλί.

— ةوة ἡ χρηματικὴ δύναμις, περιουσία. — ىزلا ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν.

ماليجه μαλιγέδζε, τ. οἰκονομικῶς· ὡς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν.

ماضى μα-μεζά, ἀ. τὸ παρελθὸν, γεγονός. — مضى ὁ γέγονε, γέγονε. [πίζει τις.

مأمل مε'μέλ, ἀ. μέρος, ἐξ οὗ ἐλ-

ماملك μα-μελέκ, ἀ. περιουσία.

مأمن με'μέν, ἀ. ἄσυλον.

مأمور με'μούρ, ἀ. διατεταγμένος· δημόσιος ὑπάλληλος· ἐπιστάτης. ي — τὸ διατεταγμένον πρᾶγμα.

مأمورية με'μουριγέτ, ἀ. ὑπούργημα· ὑπηρεσία.

مأمورين με'μουρέϊν, πλ. τοῦ مأمور

مأمول με'μούλ, ἀ. ὁ προσδοκώμενος· ἐλπίς. دكر — ἐλπίζεται ὅτι . . . — من غير فوق ال καὶ — ἀνελπίστως. خارج عن — ἀνέλπιστον.

مأموم με'μούμ, ἀ. ὁ ἀκολουθῶν, συμμορφούμενος τῷ ἰμάμῃ.

مأمومة με'μουμέ, ἀ. πληγὴ μέχρι τοῦ ἐγκεφάλου.

مأمون με'μούν, ἀ. ἐξησφαλισμένος.

مانطار μαντάρ, ἴδε مانطار μαντάρ.

مانطى μαντί, ξ. ὄνος, ὑπότονος (ναυτ.)

مانطين μαντίν, τ. εἶδος σηρικοῦ ὑφάσματος.

مانجه μάνδζα, ξ. φαγητόν.

مانده μανδά, τ. βούβαλος (ζ.).

مانذال μανδάλ, ξ. μάνδαλος.

مانذالمه μανδαλλαμάκ, τ. μανδαλόνειν.

مندره μάνδρα, ξ. ἔπαυλις, μάνδρα.

مانده μανδέ, π. ὁ μένων ὀπίσω, ἀπηυδηκώς. — مل ἀπόμαχος. — پس ὁ καθυστερῶν. — فرو ἐξησθενημένος.

مانطار μαντάρ, τ. μύκης, ἀμανίτης· φελλός. — قوزى μύκης ὁ βωλίτης. — طفلى ξυλόμυζον.

مانطه μάντα, τ. ἴον λευκόν (φ.).

مانع μανή', ἀ. ὁ κωλύων· ἐμπόδιον.

مانغانز μανγανέζ, ξ. μαγκανήσιον.

مانغر μανγκήρ, τ. ὀβολός, χαλκοῦν νόμισμα κίβδηλον.

مانغانز μανγανέζ, ἴδε مانغانز.

مانقال μανκάλ, τ. ἴδε منقل μινκάλ.

مانقافه μανκαφά, τ. βλὰξ, ἠλίθιος.

مانقه μάνκα, τ. κρίκος.

مانند μανένδ, καὶ

مانندە μανενδέ, π. ὅμοιος· ὡς.

مانوره μανάβρα, ξ. ἐλιγμοὶ στρατιωτικοὶ ἢ ναυτικοί.

مانوس με'νούς, ἀ. συνηθισμένος εἴς τι· ἥμερος.

مانوله μανόλα, ξ. ἀμφορεύς.

مانى μανί, τ. ἄσμα.

مانيا μανγιά, ξ. μανία (παθολ.). — عشق ἐρωτομανία.

مانيقه μανίκα, ξ. ἀναψυκτὴρ (πλοίου).

مانيوق μανιόκ, ξ. ἰατρόφον (φ.).

مانيوله μανγιόλα, ξ. μοχλός, κ. μανιόλλα.

مانيوليا μανόλγια, ξ. μαγνήλιον (φ.).

ماوا με'βά, ἀ. κατοικία· φωλεά.

ماوراء μα-βερά, ἀ. ὁ ὢν ὄπισθεν· κατώτερος. [τηγόν.

ماوصه μαβουσά, τ. πλοῖον φορ-

ماوقع μα-βεκά', ἀ. τὸ συμβάν.

ماولمق μαβλαμάκ, τ. κρίζειν.

ماونه μαούνα, ἴδε ماعونه μαούνα.

ماوى μαβί, τ. κυανοῦς. — ماس κυανότατος. — سما — سود ὑπουρανόχρους.

ماوى μεεβί, ἀ. κατοικία.

ماه μάχ, π. σελήνη· σεληνιακὸς μήν. — ى — κατὰ μῆνα.

ماهيكر μαχ-πεϊκέρ, π. ὁ ἔχων πρόσωπον ὡς τὴν σελήνην, ὡραῖος.

ماهتاب μαχτάπ, π. αἴγλη, σεληνόφως· πυροτέχνημα· σκῶμμα. كج — εἰρωνεύειν.

ماهچه μαχτσέ, π. ἡμισέληνος.

ماهر μαχέδ, ἀ. ὁ στρωννύων.

ماهر μαχίρ, ἀ. ἱκανός. [σθός.

ماهكمك μαχ-γκμανέ, π. μηνιαῖος μι-

ماهموز μαχμούζ, τ. πτερνιστήρ.

ماهموزلامق μαχμουζλαμάκ, τ. πτερνίζειν.

ماهو μά-χουβε, ἀ. πραγματικός.

ماهواره μαχ-βαρέ, καὶ

ماهوارى μαχ-βαρί, ἴδε ماهكمك.

ماهول με'χούλ, ἀ. κεκαλλιεργημένος· κατῳκημένος.

ماهون μαχούν, ἴδε ماغون μαγούν.

ماهه μαχέ, π. λάμψις σελήνης.

ماهى μαχί, π. ἰχθύς. [χουβε.

ماهى μάχιγε, θηλ. τοῦ ماهو μά-

ماهيات μαχιγιάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.

ماهيت μαχιγέτ, ἀ. ἡ οὐσία, τὸ συστατικόν.

ماهيخور μαχι-χόρ, π. λάρος (πτ.).

ماهيه μαχιγιά, κ. μαχιγέ, τ. ὁ ἐν βαμβαζανίῳ ἐπὶ μιναρὲ φανός.

ماهيه μαχιγέ, π. μηνιαῖος μισθός.

مايصل μαγιασίλ, τ. αἱμορροΐδες (π.)

مئين μιετέϊν, ἀ. διακόσιοι.

مايتحلل μα-γετεχαλλέλ, ἀ. ὁ ἀναλυόμενος.

مائل مايخوش مايخوش, π. ὀξύγλυκυς.
مائوس مايدانوس مايدانوس, ξ μαγηδανός(φ.)
مائس مايس مايس, τ. Μάϊος. چچکی — μαϊανθημον (φ.).
مائسترا مايسترا مايسترا, ξ. ἱστίον τοῦ ἀρτέμονος (ναυτ.).
مائسيل مايسيل مايسيل, ἴδε مايسيل.
مائعرف مايعرف مايعرف, ἀ. ἄγνωστος.
مائغون مايغون مايغون, τ. ἴδε ميغون.
مائنه مايه مايه, ξ. κάτω. كيزل — καταβιβάζειν ἱστίον, σημαίαν)· καταπαύειν ἐργασίαν.
مائوس مايوس مايوس, ἀ. ἄπελπις. [σμός.
مائوسيت مايوسيت مايوسيت, ἀ. ἀπελπισ-
مائيه مايه مايه, π. οὐσία, ὕλη· ἀρχή, ῥίζα, καταγωγή, βάσις· ζύμη· κεφάλαιον· κάμηλος θήλεια(ζ.)
مايخوش مايخوش مايخوش, ἴδε مايخوش.
مايسز مايسز مايسز, τ. ἄζυμος· ἄνευ κεφαλαίου.
مايسيل مايسيل مايسيل, ἴδε مايسيل.
مايلنمك مايلنمك مايلنمك, τ. ζυμοῦσθαι.
مايلي مايلي مايلي, τ. ἔνζυμος.
مايز مايز مايز, ἀ. τρικυμιώδης.
مايده مايده مايده, ἀ. τράπεζα ἑτοίμη.
مايده سالار مايده سالار مايده-سالار, π. ἀρχιτρίκλινος.
مايه مايه مايه, ἀ. ὑδατώδης· ῥευστός.
مايعيت مايعيت مايعيت, ἀ. ὑγρότης· ῥευστόν.

مبارك مبارك مبارك, ἀ. ὁ κλίνων, ἀγαπῶν.
مبه مبه مبه, ἀ. ἑκατόν.
مبى مبى مبى, ἀ. ἴδε مبى.
مبى مبى مبى, ἀ. ἔνυδρος, ὑδατώδης.
مبيت مبيت مبيت, ἀ. ὑδροξείδιον(χημ.).
مباح مباح مباح, ἀ. θεμιτός· πρᾶξις θεμιτή.
مباحات مباحات مباحات, πλ. τοῦ προηγ.
مباحث مباحث مباحث, μεπ. τοῦ بحث.
مباحث مباحث مباحث, ἀ. ὁ συζητῶν, ἐρίζων. [σις, ἔρις.
مباحثه مباحثه مباحثه, ἀ. συζήτη-
مباد مباد مباد, με-πάδ, καὶ
مبادا مبادا مبادا, με-πάδά, π. μὴ γένοιτο!
مبادر مبادر مبادر, μεπ. τοῦ بدر.
مبادرت مبادرت مبادرت, ἀ. ἔναρξις· ὁ σπεύδων. [σπουδή.
مبادرت مبادرت مبادرت, ἀ. ἔναρξις·
مبادله مبادله مبادله, ἀ. ἀνταλλαγή.
مبادله اوراق مبادله اوراق مبادله اوراق, —ἀνταλλαγὴ ἐγγράφων·
مبادهه مبادهه مبادهه, ἀ. τὸ συμβαίνειν ἐξ ἀπροόπτου
مبدا مبدا مبدا, μεπ. τοῦ ابتدا.
مبر مبر مبر, μεπ. τοῦ بر.
مبارت مبارت مبارت, ἀ. διάζευξις ἀνδρογύνου.
مبارز مبارز مبارز, μεπ. τοῦ بارز μεπρές.
مبارز مبارز مبارز, ἀ. ἥρως, μαχητής.
مبارزه مبارزه مبارزه, ἀ. πάλη, μάχη.
مبارک مبارک مبارک, ἀ. εὐτυχής· ἅγιος. قیلق — εὐλογεῖν, ἁγιάζειν. اولمق — καὶ اولسون — εἴη εὐλογημένος. —ای ὦ εὐλογημένε! [ἀφθονίαν.

مبارکت مبارکت مبارکت, ἀ. τὸ δίδειν
مبارکلك مبارکلك مبارکلك, τ. εὐλογία· ἁγιότης.
مبارکلمك مبارکلمك مبارکلمك, τ. εὐλογεῖν· εὔχεσθαι.
مباسطه مباسطه مباسطه, ἀ. τὸ συνδιαλέγεσθαι ἐν ἀνέσει.
مباشه مباشه مباشه, ἀ. τὸ μάχεσθαι ἀνδρείως.
مباشر مباشر مباشر, ἀ. ὁ ἐρχόμενος· κλητήρ. [ἐπιχείρησις.
مباشرت مباشرت مباشرت, ἀ. ἔναρξις·
مباشرلق مباشرلق مباشرلق, τ. ἡ κατάστασις ἢ ἰδιότης τοῦ κλητῆρος.
مباشرى مباشرى مباشرى, ἀ. τὸ δικαίωμα ἢ ἀμοιβὴ τοῦ κλητῆρος.
مباشه مباشه مباشه, ἀ. τὸ παλαίειν.
مباعدت مباعدت مباعدت, ἀ. ἀποχώρησις· ψυχρότης ἀμοιβαία.
مباعله مباعله مباعله, ἀ. χαριεντισμοὶ μεταξὺ ἀνδρογύνου
مباغدت مباغدت مباغدت, ἀ. τὸ ἐνοχλεῖν· ἐνοχλεῖσθαι ἀλλήλοπ.).
مباغضه مباغضه مباغضه, ἀ. τὸ μισεῖν.
مبالات مبالات مبالات, ἀ. τὸ περιποιεῖσθαι· τὸ προσέχειν.

مبالغ مبالغ مبالغ, μεπ. τοῦ مبلغ μεπλάγ-
مبالغه مبالغه مبالغه, ἀ. τελειοποίησις· τὸ ὑπερβάλλειν.
مبانى مبانى مبانى, πλ. τοῦ مبنى μεπνί.
مباهات مباهات مباهات, ἀ. ἔπαρσις.
مباهى مباهى مباهى, ἀ. ὁ ἐγκαυχώμενος.
مبايعه مبايعه مبايعه, ἀ. ἀγορά, δοσοληψία, ἐμπόριον· τὸ δικαίωμα τοῦ μεσίτου χρεωγράφων.
مبايعه جى مبايعه جى مبايعه جى, κ. μουπαγεδζί, τ. μεσίτης χρεωγράφων.
مباين مباين مباين, ἀ. κεχωρισμένος, ἐναντίος. [διαφωνία.
مباينت مباينت مباينت, ἀ. χωρισμός,
مبتدا مبتدا مبتدا, ἀ. ὑποκείμενον (Γραμμ.)· ἔναρξις.
مبتدع مبتدع مبتدع, ἀ. καινοτόμος.
مبتدع مبتدع مبتدع, ἀ. κεκαινοτομημένος.
مبتدى مبتدى مبتدى, ἀ. ὁ ἀρχόμενος, ἄπειρος. [ἀχάριον.
مبتذلك مبتذلك مبتذلك, τ. τὸ εἶναι
مبتذل مبتذل مبتذل, ἀ. εἰθισμένος· περιφρονημένος. [διῶν.
مبتسم مبتسم مبتسم, ἀ. ὁ ὑπομειμενος.
مبتغا مبتغا مبتغا, καὶ
مبتغى مبتغى مبتغى, ἀ. ὁ ἐπιθυμούμενος.
مبتلا مبتلا مبتلا, ἀ. ὁ βεβρεγμένος.
مبتلا مبتلا مبتلا, ἀ. ὁ ὑποκείμενος

εἴς τι, ἐπιρρεπής. اولق — علته περιπίπτειν νόσῳ.

مبتلع μουπτελή', ἀ. ὁ καταπίνων.

مبتلع μουπτελά', ἀ. ὁ καταπινόμενος. [ραία.

مبتلة μουπεττελέ, ἀ. ἐρωμένη ὡ-

مبتلى μουπτελά, ἴδε مبتلة.

مبتنى μουπτενί, ἀ. ᾠκοδομημένος, ἐστηριγμένος.

مبتهج μουπτεχίζ, ἀ. φαιδρός.

مبثوث μεπσούς, ἀ. διαδεδομένος.

مبجل μουπεδζ-δζέλ, ἀ. τετιμημένος.

مبحث μεπχάς, ἀ. συζήτησις· ἄρθρον· πραγματεία. — الاصطلاحات λεξικολογία.

مبحوث μεπχούς, ἀ. συζητήσιμος.

مبخر μουπεχχάρ, ἀ. εὐωδιασμένος.

مبخرة μεπχαρέ, ἀ. θυμιατήριον.

مبدء μεπδέ, ἀ. ἀρχή· βάσις· ἀφετηρία.

مبدع μουπδή', ἀ. ὁ ἐπινοῶν· Δημιουργός· καινοτόμος.

مبدع μουπδά', ἀ. ἐπινενοημένος.

مبدل μουπεδδέλ, ἀ. ὁ μεταβαλλόμενος. [λων.

مبدل μουπεδδίλ, ἀ. ὁ μεταβάλ-

مبده μουπδέ, ἀ. αὐτοσχέδιος.

مبذول μεπζούλ, ὁ καταναλισκόμενος· ὁ ἀφθονῶν.

مبذولى μεπζουλί, καὶ

مبذوليت μεπζουλιγέτ, ἀ. κατανάλωσις. [σία.

مبر μεπέρρ, ἀ. δωρεά, εὐεργε-

مبرا μουπερρά, ἀ. ἀπηλλαγμένος· ἄμωμος.

مبرات μουπερράτ, πλ. τοῦ προηγ-

مبرجى μουπερρήχ, ἀ. ὁ προξενῶν κόπον καὶ θλῖψιν.

مبرد μιπρέδ, ἀ. ῥινίον.

مبرد μουπρίδ καὶ μουπερρίδ, ἀ. ψυχροποιός· ψυχραίνων.

مبرد μουπερράδ, ἀ. ψυχρανθείς, ψυχρός.

مبرر μουπερρέρ, ἀ. πιστὸς καὶ δίκαιος.

مبرز μεπρέζ, ἀ. πεδίον μάχης.

مبرز μουπρέζ, ἀ. δειχθείς, δηλωθείς.

مبرم μουπρέμ, ἀ. βεβιασμένος· ἀναπόδραστος. — قضاى مبرم ἀναπόδραστος.

مبرو μεπρούδ, ἀ. κατεψυγμένος· δυσηρεστημένος.

مبرور μεπρούρ, ἀ. εὐπρόσδεκτος.

مبروز μεπρούζ, ἀ. δηλωθείς, δειχθείς.

مبروص μεπρούς, ἀ. λελεπρωμένος.

مبرة μουπερρέ, ἀ. ἀγαθοεργία· φιλανθρωπικὸν κατάστημα.

مبرهن μουπερχέν, ἀ. ἀποδεδειγμένος.

مبرى μουπερρά, ἴδε مبرا μουπερρά.

مبزج μουπεζζέδζ, ἀ. κεκαλυμμένος· δόκιμος.

مبساط μουπεσάτ, καὶ

مبسوط μεπσούτ, ἀ. ἐστρωμένος, ἐξηπλωμένος· φαιδρός.

مبسوطاً μεπσούτεν, ἀ. ἁπλοϊκῶς.

مبشر μουπσέρ, ἀ. ἀγγελθείς· ὁ εἰς ὃν δίδοται ἡ ἀγγελία.

مبشر μουπσίρ, ἀ. ὁ εὐαγγελιζόμενος.

مبشر μουπεσσίρ, ἀ. ἀγγελιαφόρος, πρόδρομος.

مبشرة μεπσερέτ, ἀ. εὐαγγέλιον, βιβλίον ἢ ἔγγραφον περιέχον εἴδησιν χαροποιάν.

مبشوش μεπσούς, ἀ. φαιδρός.

مبصر μουπσήρ, ἀ. ὁ βλέπων· ὁ δεικνύμενος· ὁ γνωστοποιῶν· σαφής.

مبصرة μουπσαρέ, ἀ. τεκμήριον πειστικόν.

مبضع μεπζά', ἀ. νυστήριον.

مبطل μουπτήλ, ἀ. ὁ ἀκυρῶν.

مبطل μουπτάλ, ἀ. ἠκυρωμένος.

مبطى μουπτή, ἀ. ὁ ἀφικνούμενος· βραδύς. [(ἀνατ.).

مبعد μουπ'άδδ, ἀ. ἀπαγωγὸς μῦς.

مبعوث μεπ'ούς, ἀ. ἀπεσταλμένος· βουλευτής· ἐπίτροπος· ὁ ἐκ νεκρῶν ἀναστάς· προφήτης. ان — هيئت ἡ Βουλή. ه — ἀντιπροσωπεία, ἐπιτροπή.

مبغوض μεπγούζ, ἀ. ὁ μισούμενος, βδελυκτός.

مبلع μιπλά', ἀ. κοχλιάριον ἀβαθές. حبوب — κοκκωτή (φ.). [των.

مبلغ μεπλάγ, ἀ. ποσότης χρημά-

مبلغ μουπελλήγ, ἀ. ὁ διαβιβάζων τι.

مبلو μεπλούδ, ἀ. ἀποβλακωθείς, εὐήθης.

مبلوع μεπλού', ἀ. καταποθείς.

مبلول μεπλούλ, ἀ. βεβρεγμένος.

مبنى μεπνά, ἀ. κρηπίς· βάσις· κτίριον.

مبنى μεπνί, ἀ. ᾠκοδομημένος· ἐπὶ τῇ βάσει· ἕνεκα· συνῳδά. — على ذلك κατὰ τὴν κατάθεσίν του. [στής (ἀνατ.).

مبوق μουπεββήκ, ἀ. μῦς βυκανι-

مبول μιπβέλ, ἀ. οὐροδοχεῖον.

مبول μουπβίλ, ἀ. διουρητικός (ἰατρ.).

مبهج μουπχίδζ, ἀ. ὁ φαιδρύνων.

مبهج μουπεχχίδζ, ἀ. ὁ καλλύνων, ὡραίζων.

مبهم μουπχέμ, ἀ. ἀμφίβολος· ἀ-

όριστος· ἀθέμιτος. — ـمير ἀντωνυμία ἀόριστος (Γραμμ.).

متيمات μουπχεμάτ, ἀ. ἀντωνυμίαι ἀόριστοι.

متهوت μεπχούτ, ἀ. ἔκθαμβος, ἐκστατικός. [ξις.

متهوتيت μεπχουτιγέτ, ἀ. ἔκπληمتهور μεπχούρ, ἀ. ἀσθματικός (ἰατρ.). [τών.

متيت μεπίτ, ἀ. κατάλυμα· κοι-

متيض μουπεϊγίζ, ἀ. ἀντιγραφεύς.

متيض μουπεϊγέζ, ἀ. ἀντιγεγραμμένος.

متيض μεπιέζ, ἀ. ὠοθήκη (βοτ.).

متيع μουπαγιά', ἀ. πεπωλημένος.

متين μουπίν, ἀ. ὁ διακρίνων· σαφής· δηλωτικός.

متين μουπεϊγίν, ἀ. ὁ ἐξηγῶν, δηλωτικός.

متين μουπεϊγέν, ἀ. δεδηλωμένος, πασίδηλος. [μετάνοια.

متاب μετάπ, ἀ. τὸ ἐπιστρέφειν·

متابعت μουταπεάτ, ἀ. τὸ ἀκολουθεῖν, τὸ συμμορφοῦσθαι.

متأثر μουτεεσσίρ, ἀ. ὁ αἰσθανόμενος ἐντύπωσιν, λυπημένος.

متاجرة μουταδζερέ, ἀ. τὸ ἐμπορεύεσθαι. [νος.

متأحد μουτεεχχήδ, ἀ. συνηνωμέ-

متأخر μουτεεχχήρ, ἀ. ἀναβεβλη-

μένος· πρόσφατος. ـي —οί μεταγενέστεροι.

متأدب μουτεεδδίπ, ἀ. κόσμιος, χρηστοήθης.

متأدي μουτεεδδί, ἀ. ὁ ἀποτίνων· ὁ ἀφικνούμενος.

متأدي μουτεαδά, ἀ. ὁ ἑνόπλως ἑτοιμαζόμενος. [νος.

متأذي μουτεεζζί, ἀ. βασανιζόμε-

متارك μουταρρίκ, ἀ. ὁ ποιῶν ἀνακωχήν· ὁ παραιτῶν.

متاركة μουταρεκέ, ἀ. ἀνακωχή· τὸ παραιτεῖν. [πις.

متاره μεταρέ, π. ἀσκοπυτίνη, ὅλ-

متأسف μουτεεσίφ, ἀ. τεθλιμμένος.

متاع μετά', ἀ. ἐμπόρευμα, ἔπιπλα· κέρδος. [τάπ.

متاعب μεταήπ, πλ. τοῦ متعب με-

متأكد μουτεεκκίδ, ἀ. ἐστερεωμένος ἐπανηλειμμένος. [σθαι.

متالا μουταλάτ, ἀ. τὸ συνέπε-

متألف μουτεελλίφ, ἀ. ὁ περιποιούμενός τινα διὰ φιλίαν· συνωχειωμένος.

متألم μουτελλίμ, ἀ. τεθλιμμένος, πάσχων.

متالك μεταλίκ, ξ. μεταλλικόν.

متألله μουτεελλίχ, ἀ. ὁ ἀφωσιωμένος τῷ Θεῷ.

متألهين μουτεελλιχίν, πλ. τοῦ

προηγ. —حكماى οἱ περὶ Θεοῦ ὁμιλήσαντες σοφοί.

متأمر μουτεεμίρ, ἀ. ὁ συζητῶν· ὁ διατάττων· ἄρχων.

متأمل μουτεεμμίλ, ἀ. ὁ σκεπτόμενος καλός. [θέμενος.

متأمم μουτεεμμίμ, ἀ. ὁ προστι-

متأمن μουτεεμμίν, ἀ. ὁ πιστεύων τινί· ἀσφαλής. [μις.

متانت μετανέτ, στερεότης· δύνα-

متأنس μουτεεννίς, ἀ. οἰκεῖος· ἥμερος. [πτικός.

متأنى μουτεεννί, ἀ. βαρὺς, σκε-

متأهل μουτεεχχίλ, ἀ. νενυμφευμένος.

متأيد μουτεεγιγίδ, ἀ. ἐνδεδυναμωμένος, ἐστερεωμένος.

متأيم μουτεεγιγίμ, ἀ. ἄγαμος.

متبادر μουτεπαδήρ, ἀ. ὁ προκύπτων, ἀναφαινόμενος.

متبادل μουτεπαδίλ, ἀ. ὁ ἀνταλλάσσων τι ἀντί τινος.

متبارك μουτεπαρίκ, ἀ. ὁ θεωρῶν τι αἴσιον.

متباشر μουτεπασίρ, ἀ. ὁ ἀμοιβαίως εὐαγγελιζόμενος.

متباعد μουτεπαήδ, ἀ. μεμακρυσμένος, ἀπέχων.

متباغض μουτεπαγήζ, ἀ. ὁ μνησικακῶν, μισῶν ἀμοιβαίως.

متباقى μουτεπακή, ἀ. ὑπόλοιπος.

متباكى μουτεπακί, ἀ. ὁ προσποιούμενος κλαίειν.

متبالى μουτεπαλίχ, ἀ. ὁ προσποιούμενος τὸν βλᾶκα.

متبالى μουτεπαλί, ἀ. ὁ δοκιμάζων.

متباين μουτεπαγίν, ἀ. ὁ ἀπέχων ἀμοιβαίως· ἐναντίος.

متبتل μουτεπεττίλ, ἀ. κεκομμένος· ἀσκητής.

متبتلا μουτεπέτιλλεν, ἀ. κεχωρισμένως· ἀσκητικῶς.

متبحر μουτεπεχχήρ, ἀ. ἄβυσσος γνώσεων, πολυμαθής.

متبحرين μουτεπεχχηρίν, πλ. τοῦ πρ.

متبخر μουτεπεχχάρ, ἀ. ὁ ἀρωματίζων ἑαυτόν.

متبدع μουτεπεδδή', ἀ. καινοτόμος.

متبدل μουτεπεδδίλ, ἀ. ὁ μεταβαλλόμενος.

متبرر μουτεπερρίρ, ἀ. εὐλαβής.

متبرع μουτεπερρή', ἀ. ὁ δωρούμενος ἐκ φιλανθρωπίας.

متبرك μουτεπερρέκ, ἀ. αἴσιος.

متبسط μουτεπεσσίτ, ἀ. τεταμένος· ἐστρωμένος. [διῶν.

متبسم μουτεπεσσίμ, ἀ. ὁ ὑπομειμتبصبص μουτεπεσπής, ἀ. ὁ κολακεύων, κόλαξ. [φρόνιμος.

متبصر μουτεπεσσήρ, ἀ. σκεπτικός,

متبطن μουτεπεττήν, ἀ. ὁ εἰσδύων εἰς τὴν οὐσίαν τῶν πραγμάτων.
متبطى μουτεπεττή, ἀ. νωθρός, βραδυκίνητος.
متبع μουττεπή', ἀ. ὁ ἀκολουθῶν, ὁ πειθόμενός τινι. [νος.
متبنى μουτεπεννί, ἀ. υἱοθετημέ-
متبور μετπούρ', ἀ. συντετριμμένος.
متبوع μετπού', ἀ. ἀκολουθούμενος· ἄρχων, βασιλεύς.
متبول μουτεπεββίλ, ἀ. ὁ οὐρῶν.
متبيّ μουτεπεχχίδζ, ἀ. φαιδρός· καλός. [δηλος.
متبين μουτεπεϊγίν, ἀ. σαφής, πρό-
متتابع μουτεταπή, ἀ. ἀδιάκοπος, ἐνδελεχής. [πως.
متتابعاً μουτετάπηαν, ἀ. ἀδιακό-
متتالى μουτεταλί, ἴδε متتابع.
متتبع μουτετεππή', ἀ. ὁ καταδιώκων· ὁ ἐρευνῶν.
متترس μουτετερρίς, ἀ. ὁ ὀχυρούμενος. [μενος.
متثائب μουτεσαΐπ, ἀ. ὁ χασμώ-
متثقب μουτεσεκκήπ, π. τετρυπημένος. [νος.
متثنى μουτεσεννί, ἀ. κεκλωσμέ-
متثوب μουτεσεββίπ, ἀ. ὁ πλὴν τῆς νενομισμένης καὶ ἑτέραν προσευχὴν τελῶν.
متثيب μουτεσεϊγίπ, ἀ. ζωντοχήρα.

متجادل μουτεδζαδίλ, ἀ. ὁ σφοδρῶς ἐρίζων.
متجاسر μουτεδζασίρ, ἀ. ὁ τολμῶν, τολμηρός.
متجالس μουτεδζαλίς, ἀ. ὁ μετ' ἄλλων καθήμενος. [μενος.
متجانب μουτεδζανίπ, ἀ. ὁ ἀποσυρό-
متجانس μουτεδζανίς, ἀ. ὁμοειδής.
متجانف μουτεδζανίφ, ἀ. ὁ τῆς εὐθείας ἐκτρεπόμενος. [βής.
متجانن μουτεδζανίν, ἀ. φρενοβλα-
متجاوب μουτεδζαβίπ, ἀ. ὁ κατ' εὐθεῖαν ἀπαιτῶν. [ζων.
متجاور μουτεδζαβίρ, ἀ. ὁ γειτνιά-
متجاوز μουτεδζαβίζ, ἀ. ὁ ὑπερπηδῶν τὰ ὅρια· ὁ συγχωρῶν πταῖσμα. [μενος.
متجاول μουτεδζαβίλ, ἀ. ὁ στρεφό-
متجاهد μουτεδζαχίδ, ἀ. ὁ προπαθῶν.
متجاهل μουτεδζαχίλ, ἀ. ὁ προποιούμενος ἄγνοιαν. [θείς.
متجدد μουτεδζεδδίδ, ἀ. ἀνανεω-
متجرد μουτεδζερρίδ, ἀ. γυμνός.
متجرع μουτεδζερρή', ἀ. ὁ καταπίνων ἐν βίᾳ· μεταφορ. ὁ καταπίνων λύπας.
متجزئ μουτεδζεζζί, ἀ. διαιρούμενος· διαιρέσιμος. [θείς.
متجسد μουτεδζεσσίδ, ἀ. ὁ σαρκω-

متجسس μουτεδζεσσίς, ἀ. ἐρευνητής· κατάσκοπος.
متجسم μουτεδζεσσίμ, ἀ. σαρκωθείς· σωματώδης· μεταφορ. πραγματωθείς. [χώδης.
متجعد μουτεδζε'ήδ, ἀ. βοστρυ-
متجلد μουτεδζελλίδ, ἀ. ἰσχυρογνώμων.
متجلى μουτεδζελλί, ἀ. ὁ στίλβων· λαμπρός, σαφής.
متجمد μουτεδζεμμίδ, ἀ. πεπηγώς.
متجمع μουτεδζεμμή', ἀ. συνερχόμενος, συνηθροισμένος.
متجمل μουτεδζεμμίλ, ἀ. ὁ καλλωπιζόμενος· ὁ καλλωπίζων ἑαυτὸν καλῇ διαγωγῇ.
متجنب μουτεδζεννίπ, ἀ. ὁ ἀποσυρόμενος, παραμερίζων.
متجنن μουτεδζεννίν, ἴδε متجانن.
متجنى μουτεδζεννί, ἀ. ὁσυκοφαντῶν.
متجوز μουτεδζεββίζ, ἀ. ὁ ἀλληγορικῶς λαλῶν· ὁ παρορῶν.
متجوع μουτεδζεββή', ἀ. νῆστις ἑκούσιος. [σκευασμένος.
متجهز μουτεδζεχχίζ, ἀ. παρε-
متجيش μουτεδζεϊγίς, ἀ. συνηνωμένος στρατιωτικῶς.
متحاب μουτεχάπ, ἀ. ὁ ἀνταγαπώμενος, φίλος. ٭ — دول متحابة αἱ φίλαι Δυνάμεις.

متحارب μουτεχαρίπ, ἀ. πολέμιος.
متحاسد μουτεχασίδ, ἀ. ἀντιφθονούμενος.
متحاشى μουτεχασί, ἀ. ὁ ἀπέχων.
متحالم μουτεχαλίμ, ἀ. ὁ ἐπιδεικνύμενος ἠπιότητα.
متحامق μουτεχαμήκ, ἀ. ὁ προσποιούμενος βλακείαν.
متحامى μουτεχαμί, ἀ. ὁ προφυλαττόμενος. [λεγόμενος.
متحاور μουτεχαβίρ, ἀ. ὁ συνδια-
متحبس μουτεχαππίς, ἀ. ἐγκρατής.
متحتم μουτεχαττίμ, ἀ. ὑποχρεωτικός
متحجر μουτεχαδζ-δζίρ, ἀ. ὁ ἀπολιθωθείς.
متحد μουττεχήδ, ἀ. συνηνωμένος, ὁμόφωνος.
متحدث μουτεχαδδίς, ἀ. ὁ ἐπιγιγνόμενος, ἀναφαινόμενος.
متحدس μουτεχαδδίς, ἀ. ὁ φροντίζων νὰ λάβῃ εἴδησιν ἐν ἀγνοίᾳ ἄλλων.
متحدى μουτεχαδδί, ἀ. ὁ παρατηρῶν μετὰ προσοχῆς· ἐρίζων.
متحرس μουτεχαρρίς, ἀ. ὁ ἀπέχων.
متحرف μουτεχαρρίφ, ἀ. ὁ κλίνων.
متحرق μουτεχαρρήκ, ἀ. ὁ καείς.
متحرك μουτεχαρρίκ, ἀ. κινητός. γράμμα φέρον ἄνωθι ἢ τῶν φωνητικῶν σημείων.

متحرم μουτεχαρρίμ, ἀ. ὁ τῶν ἀναξίων ἀπεχόμενος.
متحرى μουτεχαρρί, ἀ. ὁ ζητῶν τὸ χρήσιμον· ὁ ἐρευνῶν.
متحزن μουτεχαζζίν, ἀ. τεθλιμμένος.
متحسر μουτεχασσίρ, ἀ. ὁ στενάζων.
متحسس μουτεχασσίς, ἀ. ὁ κατασκοπεύων (ἐπὶ καλοῦ).
متحشد μουτεχαϑϑίδ, ἀ. ὁ συνελθὼν εἰς ὁμήγυριν.
متحشم μουτεχαϑϑίμ, ἀ. ὁ ἐξ αἰδοῦς τῶν ἁπρεπῶν ἀπεχόμενος.
متحصن μουτεχασσήν, ἀ. ὁ ὀχυρούμενος. [μένος.
متحطم μουτεχαττήμ, ἀ. κεκομ-
متحف μουτχήφ, ἀ. ὁ δωρούμενος.
متحف μουτχάφ, ἀ. ὁ προσφερόμενος ὡς δῶρον. [λαττόμενος.
متحفظ μουτεχαφφήζ, ἀ. ὁ προφυ-
متحفل μουτεχαφφίλ, ἴδε متحشم.
متحقق μουτεχακκήκ, ἀ. ὁ ἀποδειχθεὶς βέβαιος.
متحكم μουτεχακ-κίμ, ἀ. ὁ ποιούμενος χρῆσιν τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ. [σμένος.
متحلحل μουτεχαλχήλ, ἀ. ἐξηρμο-
متحلل μουτεχαλλίλ, ἀ. διαλελυμένος.
متحلم μουτεχαλλίμ, ἀ. ὁ ἐπιδεικνύμενος ἠπιότητα.
متحلى μουτεχαλλί, ἀ. κεκοσμημένος.
متحمل μουτεχαμμίλ, ἀ. ὁ ὑποφέρων· ἱκανὸς φέρειν βάρος· ἱκανός. [λόμενος.
متحول μουτεχαββίλ, ἀ. μεταβαλ-
متحوى μουτεχαββί, ἀ. δεδιπλωμένος, συνεστραμμένος.
متحير μουτεχαΐγίρ, ἀ. ἔκθαμβος.
متحير μουτεχαΐζ, ἀ. συνηθροισμένος· ἐπίλεκτος, πρόκριτος.
متحيزان μουτεχαΐζάν, πλ. τοῦ πρ.
متحيض μουτεχαΐζ, ἀ. γυνὴ ἐν ἐμμήνοις εὑρισκομένη.
متخاذى μουτεχαδή, ἀ. ὁ δεικνύων ὅτι ἡπατήθη.
متخاشى μουτεχαϑί, ἀ. ἔντρομος.
متخاصم μουτεχασήμ, ἀ. ἀντίδικος.
متخاصمين μουτεχασιμεΐν, δυϊκ. τοῦ προηγ., τὰ δύο ἀντίδικα μέρη.
متخاطى μουτεχατή, ἀ. ὁ σφάλλων.
متخالع μουτεχαλή, ἀ. διεζευγμένος.
متخالف μουτεχαλίφ, ἀ. ἀντίθετος.
متخذ μουττεχήζ, ἀ. ὁ λαμβάνων· ἀκολουθῶν.
متخذ μουττεχάζ, ἀ. λαμβανόμενος· ἀκολουθούμενος. [μένος.
متخرق μουτεχαρρήκ, τ. διερρηγ-
متخشع μουτεχαϑϑή, ἀ. τεταπεινωμένος, ταπεινός.

متخشى μουτεχαϑϑί, ἴδε متخاشى.
متخصص μουτεχασσής, ἀ. ἰδιοποιημένος, ἴδιος. [ταπεινός.
متخضع μουτεχαδδή, ἀ. μέτριος·
متخطى μουτεχαττή, ἀ. ὁ ὑπερβαίνων τὰ ὅρια.
متخلص μουτεχαλλής, ἀ. σεσωσμένος· ἐλεύθερος.
متخلع μουτεχαλλή, ἀ. ὁ τῇ οἰνοποσίᾳ παραδεδομένος.
متخلف μουτεχαλλίφ, ἀ. ἀσύμφωνος· ὁ ἀπολειπόμενος.
متخلق μουτεχαλλήκ, ἀ. ὁ πεπλασμένος ὑπὸ τῆς φύσεως.
متخلى μουτεχαλλί, ἀ. ὁ παραιτούμενός τινος· κενός.
متخوف μουτεχαββίφ, ἀ. πεφοβημένος. [ζόμενος.
متخيل μουτεχαΐγίλ, ἀ. ὁ φανταμتخيل μουτεχαΐγέλ, ἀ. ὁ διὰ τῆς φαντασίας πλαττόμενος.
متخيله μουτεχαΐγιλέ, ἀ. φαντασιοπληξία. [νος.
متدجج μουτεχαΐγίμ, ἀ. ἐσκηνωμέ-
متداخل μουτεδαχχήλ, ἀ. ὁ ἐμβαίνων κατόπιν ἄλλου· συγκέντρωσις.
متدارك μουτεδαρίκ, ἀ. ὁ παρασκευάζων, προμηθεύων. [νος.
متداقع μουτεδαφή, ἀ. ὁ ἀμυνόμε-

متداول μουτεδαβίλ, ἀ. ὁ κυκλοφορῶν. ὁ ἐν χρήσει ὤν.
متداوى μουτεδαβί, ἀ. ὁ νοσηλευόμενος.
متدائر μουτεδαίρ, ἀ. σχετικός, ἀναφορικός. [πτικός.
متدبر μουτεδεππίρ, ἀ. προβλε-
متدخل μουτεδαχχήλ, ἀ. ὁ ἀναμιγνύμενος. [νος.
متدفن μουτεδεφφίν, ἀ. τεθαμμέ-
متدمع μουτεδεμμή, ἀ. ὁ κλαίων· ἕτοιμος νὰ κλαύσῃ.
متدن μουτεδεννί, ἀ. ὁ πλησιάζων βαθμηδόν· καταδεκτικός.
متدهن μουτεδεχχίν, ἀ. ὁ ἀλειφόμενος ἐλαίῳ ἢ μύροις.
متدين μουτεδεΐγίν, ἀ. εὐλαβής.
متذكر μουτεζεκκίρ, ἀ. ὁ ἀναμιμνησκόμενος. [μενος.
متذلل μουτεζελλίλ, ἀ. ὁ ταπεινούμتراد μουτεραδήφ, ἀ. συνώνυμος· συνοδοιπόρος.
متراض μουτεραζή, ἀ. ὁ ἀμοιβαίως εὐχαριστημένος.
مترافع μουτεραφή, ἄ. ὁ ἀμοιβαίως εἰς δίκην ἐνάγων.
متراكب μουτερακίπ, ἀ. ἐπάλληλος.
متراكم μουτερακίμ, ἀ. σεσωρευμένος.
مترب μετρεπέ, ἀ. πτωχεία.

مترصد مُتَرَصِّد, ا. ὁ προσηλῶν τὸ βλέμμα καὶ προσδοκῶν.
مترصى مُتَرَصٍّ, ا. ὁ βόσκων.
مترغب مُتَرَغِّب, ا. ὁ ἐπιθυμῶν.
مترف مُتْرِف, ا. ὁ ἐγκαταλελειμμένος εἰς ἑαυτὸν, ἀπόλυτος
مترف مُتْرِف, ا. ὁ ζῶν ἐν ἀνέσει, πλούσιος.
مترفض مُتَرَفِّض, ا. κατατετμημένος· διεσκορπισμένος.
مترفع مُتَرَفِّع, ا. ὑψωμένος.
مترفق مُتَرَفِّق, ا. ὁ προσφερόμενός τινι μετὰ γλυκύτητος καὶ ἡπιότητος. [κῶν.
مترقب مُتَرَقِّب, ا. ὁ προσδοκῶν.
مترقص مُتَرَقِّص, ا. ὁ ἀδιαλείπτως ἄνω κάτω κινούμενος, ὁ χορεύων.
مترقق مُتَرَقِّق, ا. ὁ εὐσπλαγχνιζόμενος.
مترقى مُتَرَقٍّ, ا. ὁ ἀναβαίνων.
متركب مُتَرَكِّب, ا. συγκείμενος
متركن مُتَرَكِّن, ا. ἐνδυναμωμένος· ἀξιοπρεπής.
مترنى مُتَرَنٍّ, ا. ὁ τερετίζων.
مترو μέτρο, ξ. μέτρον.
متروك مَتْرُوك, ا. ἐγκαταλελειμμένος· παρημελημένος.
متروكات مَتْرُوكات, πλ. τοῦ πρ.

مترهب مُتَرَهِّب, ا. ὁ τὸν μονήρη βίον ἑλόμενος.
متروبوليد μητροπολίτης, ξ. Μητροπολίτης.
متراهف مُتَرَاهِف, ا. ὁ συγκρουόμενος.
متراهم مُتَرَاهِم, ا. σεσωρευμένος· ὄχλος. [θυνόμενος.
متراود مُتَرَاوِد, ا. αὔξων, πλη-
متراول مُتَرَاوِل, ا. ὁ ἀποχωριζόμενος· διεσκορπισμένος.
متراخر مُتَرَاخِر, ا. ὁ πλημμυρῶν ἐξ ὕδατος. [ψεύδη.
متراهم مُتَرَاهِم, ا. ὁ πλάττων
متزلزل مُتَزَلْزِل, ا. ὁ ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ κλονούμενος.
متزلق مُتَزَلِّق, ا. κεκαλλωπισμένος, ἐστολισμένος.
متزمل مُتَزَمِّل, ا. περιβεβλημένος (ἔνδυμα).
متزن مُتَزِّن, ا. ἐζυγισμένος· ἰσοβαρής.
متزوج مُتَزَوِّج, ا. συνεζευγμένος, (ἐπὶ ἀνδ. καὶ γυν.).
متزود مُتَزَوِّد, ا. ὁ παρασκευάσας τὰ τοῦ ταξειδίου.
متزهد مُتَزَهِّد, ا. εὐλαβής, ἐγκρατής.

متزهر مُتَزَهِّر, ا. δεδηληριασμένος.
متزيل مُتَزَيِّل, ἴδε متزيل.
متزين مُتَزَيِّن, ا. ἐστολισμένος. [χώμενος.
متسابق مُتَسَابِق, ا. ἀναρριστاوى مُتَسَاوٍ, ا. ἴσος (πρὸς ἀλλήλους). الزوايا — ἰσογώνιον (τρίγωνον). الاضلاع — ἰσόπλευρον (τρίγωνον). الساقين — ἰσοσκελὲς (τρίγωνον).
متساهل مُتَسَاهِل, ا. εὐπροσήγορος, προσηνής. [μένος.
متستر مُتَسَتِّر, ا. κεκαλυμ-
متسخى مُتَسَخٍّ, ا. ὁ διὰ τῆς βίας μεγαλόδωρος.
متسرع مُتَسَرِّع, ا. ὁ σπεύδων.
متسع مُتَّسِع, ا. εὐρύς· ἀνεπτυγμένος.
متسع مُتَسَعٍّ, ا. σύνθετος ἐξ ἐννέα μερῶν. ٩ —ἐννεάγωνον.
متسعر مُتَسَعِّر, ا. πεφλογισμένος (ἐπὶ πυρός).
متسفل مُتَسَفِّل, ا. τεταπεινωμένος. [σμένος.
متسقف مُتَسَقِّف, ا. ἐστεγα-
متسكن مُتَسَكِّن, ا. ἄπορος, πτωχός. [σμένος.
متسلح مُتَسَلِّح, ا. ὡπλι-
متسلل مُتَسَلِّل, ا. ἀλληλέν-

δετος. ٤ — تقابل τὸ ἀλληλέγγυον (νομ.). ٤ — ἄτακτα ἡ ἱεραρχικὴ τάξις. [πιέζων.

متسلط متسلط μουτεσελλήτ, ἀ. ὁ καταλ

متسلف متسلف μουτεσελλίφ, ἀ. ὁ προαγοράζων.

متسلم متسلم μουτεσελλίμ, ἀ. ὁ παραλαμβάνων τι διδόμενον· ὁ δεξάμενος τὸν ἰσλαμισμόν.

متسلى متسلى μουτεσελλί, ἀ. παρηγορούμενος, παραμυθούμενος.

متسم متسم μουττεσίμ, ἀ. σεσημασμένος, σεσημειωμένος.

متسنه متسنه μουτεσεννίχ, ἀ. πολυκαιρινός· εὐρωτιῶν.

متسوى متسوى μουτεσεβί, ἀ. ἴσος, εὐθύς.

متشابه متشابه μουτεσαπίχ, ἀ. ὅμοιος· ἀλληγορικός· ἀμφίβολος.

متشابهات متشابهات μουτεσαπιχάτ, πλ. τοῦ ἑπομ. [متشابه.

متشاجر متشاجر μουτεσαπιχέτ, θηλ. τοῦ

متشاحن متشاحن μουτεσατίμ, ἀ. ἀνθυβριζόμενος.

متشاخص متشاخص μουτεσαχής, ἀ. διακεκριμένος, διάφορος, ἀντίθετος.

متشارك متشارك μουτεσαρίκ, ἀ. συνέταιρος.

متشاعر متشاعر μουτεσαήρ, ἀ. ὁ φρονῶν ἑαυτὸν ποιητήν.

متشاكل متشاكل μουτεσακίλ, ἀ. σύμφωνος, κατάλληλος.

متشاكى متشاكى μουτεσακί, ἀ. ἀντιμεμφόμενος.

متشاور متشاور μουτεσαβίρ, ἀ. ὁ συζητῶν.

متشأم متشأم μουτεσαΐμ, ἀ. ὁ θεωρῶν τι ὡς ἀπαίσιον. [ρῶν τι.

متشبث متشبث μουτεσεππίς, ἀ. ὁ ἐπιχει-

متشبك متشبك μουτεσεππίκ, ἀ. περιπεπλεγμένος· τεθορυβημένος· τετυλιγμένος.

متشبه متشبه μουτεσεππίχ, ἀ. ὅμοιος.

متشتت متشتت μουτεσεττίτ, ἀ. διεσκορπισμένος. [μάζων που.

متشتى متشتى μουτεσεττί, ἀ. ὁ διαχειμά-

متشجر متشجر μουτεσεδζ-δζίρ, ἀ. δενδρώδης.

متشجع متشجع μουτεσεδζ-δζή', ἀ. ὁ ἐπιδεικνύμενος γενναιότητα. [μένος.

متشخص متشخص μουτεσεχχής, ἀ. διακεκρι-

متشدد متشدد μουτεσεδδίδ, ἀ. δραστήριος· φιλάργυρος.

متشرد متشرد μουτεσερρίδ, ἀ. δεδιωγμένος· διεσκορπισμένος.

متشرع متشرع μουτεσερρήτ, ἀ. ὁ μετὰ πρασοχῆς ἐργαζόμενος.

متشرع متشرع μουτεσερρή', ἀ. ὁ σπουδάσας τὸν θεῖον νόμον, νομομαθής. [σμένος.

متشرف متشرف μουτεσερρίφ, ἀ. δεδοξα-

متشرك متشرك μουτεσερρίκ, ἀ. ὁ ἐμβαίνων εἰς τὴν ἑταιρείαν.

متشعب متشعب μουτεσε'ήπ, ἀ. διηρημένος εἰς κλάδους.

متشعر متشعر μουτεσε'ήρ, ἀ. τριχώδης.

متشعره متشعره μουτεσε'ηρέ, ἀ. μακρόθριξ (βοτ.).

متشعع متشعع μουτεσε'ή, ἀ. ἀκτινοειδής (βοτ.). [σμένος.

متشعل متشعل μουτεσε'ήλ, ἀ. πεφλογι-

متشفع متشفع μουτεσεφφή.ἀ.όμεσολαβῶν

متشقق متشقق μουτεσεκκήκ, ἀ. συντετριμμένος. [ριστῶν.

متشكر متشكر μουτεσεκιρίρ, ἀ. ὁ εὐχα-

متشكك متشكك μουτεσεκικίκ, ἀ. ὁ ἀμφιβάλλων.

متشكل متشكل μουτεσεκιλίλ, ἀ. ἐσχηματισμένος, ὁ λαβὼν μορφήν.

متشكى متشكى μουτεσεκικί, ἀ. ὁ παραπονούμενος.

متشمر متشمر μουτεσεμμίρ, ἀ. ὁ παρασκευαζόμενος εἰς ἐργασίαν, ἕτοιμος.

متشمل متشمل μουτεσεμμίλ, ἀ κεκαλυμμένος, τετυλιγμένος.

متشمم متشمم μουτεσεμμίμ, ἀ. ὁ ὀσφραινόμενος. [ώτια.

متشنف متشنف μουτεσεννίφ, ἀ. ὁ φέρων ἐν-

متشوق متشوق μουτεσεββήκ, ἀ. ὁ μετὰ κόπου, κλίσιν ἐπιδεικνύμενος.

متشوك متشوك μουτεσεβίκ, ἀ. κεκαλυμμένος ὑπ' ἀκανθῶν.

متصادق متصادق μουτεσεχχίδ, ἀ. ὁ ἀπαγγέλλων τὴν ὁμολογίαν τῆς μουσουλμανικῆς πίστεως.

متصاقى متصاقى μουτεσεχχί, ἀ. ὁ ἀγαπῶν, ὁ ἔχων κλίσιν.

متصابى متصابى μουτεσεϊγίχ, ἀ. προβεβηκώς· γεροντιῶν.

متصادم متصادم μουτεσαδήρ, ἀ. τὸ ἀλλεπαλλήλως γινόμενον.

متصادف متصادف μουτεσαδήφ, ἀ. ὁ συναντῶν· ὁ συμπίπτων.

متصادق متصادق μουτεσαδήκ, ἀ. ὁ ἐν εἰλικρινείᾳ φιλούμενος.

متصادم متصادم μουτεσαδήμ, ἀ. ὁ συμπλεκόμενος, συγκρουόμενος.

متصاعد متصاعد μουτεσαήδ, ἀ. ὁ ὑψωθείς.

متصاغر متصاغر μουτεσαγήρ, ἀ. σμικρυνθείς· ταπεινός.

متصالب متصالب μουτεσαλίπ, ἀ. χιαστός, πλινθωτός. [λαγμένος.

متصالح متصالح μουτεσαλήχ, ἀ. συνδιηλ-

متصاول متصاول μουτεσαβίλ, ἀ. ὁ ποιούμενος ἔφοδον. [μένων.

متصبر متصبر μουτεσαππίρ, ἀ. ὁ ὑπο-

متصدر متصدر μουτεσαδδήρ', ἀ. ὁ ἐν τῇ πρωτοκαθεδρίᾳ καθήμενος.

متصدع متصدع μουτεσαδδή', ἀ. διεσκορπισμένος, διεσκεδασμένος· ὁ ἐκ στενοχωρίας κεφαλαλγῶν.

متصدق متصدق μουτεσαδδήκ, ἀ. ἐλεήμων.

متصدى μουτεσαδδί, ἀ. ὁ ἀνθιστάμενος· ἐμμένων εἴς τι.

متصرف μουτεσαρρίφ, ἀ. κάτοχος· κλιτός(Γραμμ)· διοικητής. ﻩ— ἡ νόησις.

متصرف μουτεσαρρέφ, ὁ ὑπὸ τὴν κατοχήν τινος περιεχόμενος, (ἰδιοκτησία κλπ.).

متصعد μουτεσαʿήδ, ἀ. ὑψωμένος· δύσκολος.

متصف μουττεσήφ, ἀ. χαρακτηριζόμενος, ὁ ἔχων ἰδιότητας.

متصل μουττεσήλ, ἀ. συνημμένος· συνεχής.

متصلا μουττέσηλεν, ἀ. συνεχῶς, διαδοχικῶς. [μένος (ἰατρ.).

متصلب μουτεσσαλίπ,ἀ.ἐσκληρυ-

متصنع μουτεσαννήʿ, ἀ. ὁ τὰ πάντα μετερχόμενος πρὸς ἀνάδειξιν, πανοῦργος.

متصور μουτεσαββίρ, ἀ. ὁ φανταζόμενος, σχεδιάζων.

متصور μουτεσαββέρ, ἀ. ὁ σχεδιαζόμενος, ὁ ἐν τῇ φαντασίᾳ πλαττόμενος. ﻩ— οὐκ ἔστι πιθανόν.

متصوف μουτεσαββίφ, μυστικός· πνευματιστής.

متصيف μουτεσαϊγίφ, ἀ. ὁ θερίζων. ﻩ διάγων τὸ θέρος που.

متضاحك μουτεδαχχήκ, ἀ. ὁ ἀμοιβαίως γελῶν.

متضاد μουτεζάδδ, ἀ. ἀντικείμενος, διάφορος.

متضارب μουτεδαρίπ, ἀ. ἀλληλοτυπτόμενος.

متضاعف μουτεζαήφ, ἀ. διπλάσιος· πολλαπλάσιος.

متضايق μουτεζαγίκ, ἀ. ἐστενοχωρημένος.

متضبط μουτεζαππήτ, ἀ. ὁ βίᾳ συλλαμβάνων τινά.

متضجر μουτεδαδζ-δζίρ, ἀ. τεθλιμμένος· στενὸς, πεπιεσμένος.

متضجع μουτεδαδζ-δζήʿ, ἀ. ὁ ψυχραινόμενος πρός τι.

متضح μουττεζήχ, ἀ. σαφής.

متضحك μουτεδαχχήκ, ἀ. ὁ μειδιῶν. [μενος.

متضرب μουτεδαρρίπ, ἀ. ὁ κινούμενος.

متضرر μουτεζαρρίρ, ἀ. ἐζημιωμένος. [φῶν.

متضرع μουτεζαρρήʿ, ἀ. μετριόφρων.

متضع μουττεζήʿ, ἀ. ταπεινὸς, κατηγχυμμένος.

متضمن μουτεζαμμίν, ἀ. ὁ περιέχων· ὁ ἀναδεχόμενος τὴν εὐθύνην τινός.

متضيق μουτεζαϊγίκ, ἀ. ἐσφιγμένος, στενοχωρημένος.

متطابق μουτεταπήκ, ἀ. σύμφωνος· ὅμοιος, ἀπαράλλακτος.

متطارق μουτεταρήκ, ἀ. ὁ βαδίζων ἐπὶ τὰ ἴχνη τοῦ ἄλλου.

متطاوع μουτεταβήʿ, ἀ. ὁ κατὰ δύναμιν προσπαθῶν.

متطاول μουτεταβίλ, ἀ. ἐπιμήκης· ὁ ἐπαιρόμενος· ὁ δυναστεύων.

متطبر μουτεταγίρ, ἀ. διέσκορπισμένος. [πειρικός.

متطبب μουτεταππίπ, ἀ. ἰατρὸς ἐμ-

متطبع μουτεταππήʿ, ἀ. ὁ ἦθος ἢ συνήθειαν κτησάμενος.

متطرف μουτεταρρίφ, ἀ. ὁ τῶν ἄλλων ἀποκεχωρηκώς.

متطرق μουτεταρρήκ, ἀ. ὁ συγκρουόμενός τινι.

متطمس μουτεταμμίς, ἀ. ὁ κατεστραμμένος.

متطوع μουτεταββήʿ, ἀ. ὁ μετὰ δυσκολίας πειθόμενος· ὁ εὖ ποιῶν. [φερόμενος.

متطوف μουτεταββίφ, ἀ. ὁ περι-

متطهر μουτεταχχίρ, ἀ. καθαρισμένος· ἁγνός.

متطيب μουτεταϊγίπ, ἀ. ἡρωματισμένος.

متظاهر μουτεζαχχίρ, ἀ. ὁ στηριζόμενος, ἀκουμβῶν εἰς τὴν ῥάχιν· ὁ ἔχων προστασίαν.

متظرف μουτεζαρρίφ, ἀ. ὁ προσποιούμενος τὸν κομψὸν, τὸν ἀστεῖον.

متظفر μουτεζαφφίρ, ἀ. νικητής, νικηφόρος.

متظلل μουτεζαλλίλ, ἀ. ὁ σκιαζόμενος· ὁ ὑπὸ προστασίαν διατελῶν.

متظلم μουτεζαλλίμ, ἀ. ὁ παραπονούμενος ἐπὶ ἀδικίᾳ.

متظنن μουτεζαννίν, ἀ. ὁ νομίζων, ὑποπτεύων.

متظهر μουτεζαχχίρ, ἀ. ὁ στηριζόμενος, ὁ ἔχων προστασίαν.

متعاتب μουτεατίπ,ἀ. ἀντεπιπληττόμενος. [μοιος.

متعادل μουτεαδίλ, ἀ. ἴσος καὶ ὅ-

متعادى μουτεαδί,ἀ.ἀντιμισούμενος

متعارض μουτεαρήζ, ἀ. ἐναντίος, ἀντίθετος. [μενος.

متعارف μουτεαρίφ, ἀ. ὁ γνωριζόμενος.

متعازل μουτεαζίλ, ἀ. κεχωρισμένος, ὁ ἀποχωρήσας.

متعاسر μουτεασίρ, ἀ. περιπεπλεγμένος, δύσκολος.

متعاشر μουτεαšίρ, ἀ. ὁ συμμορφούμενος, ὁ συζῶν μετά τινος.

متعاضد μουτεαδήδ, ἀ. ὁ ἀλληλοβοηθῶν.

متعاطف μουτεατήφ, ἀ. ὁ συμφι-

λισύμενος καὶ συμπαθῶν (ἀλλήλοπ.). [ρούμενος.
متعطف متعاطή, ἀ. ὁ ἀντιδω-
متعظم متعاظήμ, ἀ. ὁ προσποιούμενος τὸν μεγάλον.
متعقب متعاقبήπ, ἀ. ὁ ἀμέσως ἐρχόμενος, συνεχής.
متعاقد متعاقδήδ, ἀ. δεδεμένος διὰ συνθήκης, σύμφωνος.
متعاقدين متعاقδεΐν, δυϊκ. τοῦ προηγ., πωλητὴς καὶ ἀγοραστής.
متعاكس متعاκις, ἀ. ἀνάποδος· ἀτελεσφόρητος.
متعال متعεάλ, ἀ. ὕψιστος, ὑπέρτατος (ἐπὶ Θεοῦ). — وبه كان — مولى ὁ ὕψιστος Θεός.
متعالى متعεαλί, ἀ. ὑψηλός, ἔξοχος.
متعامى متعαμί, ὁ προσποιούμενος τύφλωσιν.
متعانق متعαнήκ, ὁ περιβάλλων, ὁ περιπτυσσόμενος.
متعاون متعαβίν, ἀ. ἀλληλοβοηθούμενος.
متعاهد متعαχίδ, ἀ. ὁ συμβαλλόμενος.
متعايب متعαγίπ, ἀ. ὁ ἐλέγχων.
متعب متعεάπ, ἀ. κατησχυμμένος.
متعبد متعαππίδ, ἀ. εὐσεβής, εὐλαβής.
متعبد متعαπέ, ἀ. τόπος προξενῶν πόνον· πρᾶγμα ἐπίπονον.
متعب متعαττίπ, ἀ. ὁ τὸν θυμὸν φίλου δηλῶν (λόγος).
متعبة متعαττί, ἀ. τετυφωμένος, ὑψαύχην.
متعجب متعαδζ-δζίπ, ἀ. ὁ ἐκπληττόμενος.
متعجبانه متعαδζ-δζιπανέ, ἀ. θαυμαστικῶς, μετὰ θαυμασμοῦ.
متعجع متعαδζέδζ, ἀ. ὀστεώδης.
متعجل متعαδζ-δζίλ, ἀ. ὁ σπεύδων· ὁ μετὰ σπουδῆς ἐργαζόμενος.
متعدد متعαδδίδ, ἀ. πολυάριθμος.
متعدى متعαδδί, ἀ. ὁ ὑπερβαίνων τὰ ὅρια τοῦ δικαίου, ὁ τὰ ἄδικα πράττων· ῥῆμα μεταβατικόν (Γραμμ.).
متعذر متعαζζίρ, ἀ. δύσκολος, ἀκατόρθωτος· προφασιζόμενος.
متعرب متεαρρίπ, ἀ. ἐξαραβισμένος. [δής.
متعرجد متεαρρίδζ, ἀ. ἑλικοειδής, καμπύλος.
متعرض متεαρρήζ, ἀ. ὁ κωλύων.
متعرف متεαρρίφ, ἀ. ὁ ἐξετάσας καὶ μαθών.
متعزب متεαζζίπ, ἀ. ἄγαμος (ἀνήρ)
متعزز متεαζζίζ, ἀ. ὁ ἐξαγιασθείς.
متعزل متεαζζίλ, ἀ. ὁ τῶν βιοτικῶν ἀποχωρήσας, ἀσκητής· ὁ παθεὶς ἢ παραιτηθεὶς ὑπηρεσίας.

متعسر متεσσήρ, ἀ. ὁ καταστρέφων.
متعسر متεασσίρ, ἀ. δεινός, δύσκολος· ἀδύνατος. الحصول — ἀκατόρθωτος.
متعسف متεασσίφ, ἀ. ὁ τῆς εὐθείας ἐκτρεπόμενος· ὁ ἀδικῶν.
متعشق متεαδζήκ, ἀ. ἐρωτόληπτος.
متعصب متεασσήπ, ἀ. μισαλλόδοξος, φανατικός.
متعصر متεασσήρ, ἀ. ὁ ἐκ τῆς θλίψεως τοῦ χυμοῦ (καρποῦ κλπ.) πηγάζων. [μένος.
متعضو متεαζζού, ἀ. διωργανωμένος.
متعطر متεαττήρ, ἀ. εὐώδης· γεροντοκόριτσον.
متعطش متεαττήφ, ἀ. ὁ ἐπίτηδες διψῶν. [μων.
متعطف متεαττήφ, ἀ. οἰκτίρμων.
متعطل متεαττήλ, ἀ. ἄεργος.
متعطف متεαττήζ, ἀ. ὁ δεχόμενος, ἀκούων συμβουλάς.
متعظم متεαζζήμ, ἀ. ὁ ὑπερηφανευόμενος· ὑπερήφανος.
متعفف متεαφφίφ, ἀ. ἐγκρατής, σώφρων. [δυσώδης.
متعفن متεαφφίν, ἀ. σεσηπώς,
متعقب متεαккήπ, ἀ. ὁ ἐπὶ πταίσματι τιμωρούμενος.
متعلق متεαλλήκ, ἀ. ἀνηρτημένος· ἴδιος, ἀνήκων.
متعلقات متεαλληκάτ, πλ. τοῦ προηγ., ἐξαρτήματα, πράγματα σχετικά· πρόσωπα οἰκεῖα, συγγενῆ περιστάσεις.
متعلل متεαλλίλ, ἀ. ὁ προφασιζόμενος.
متعلم متεαλλίμ, ἀ. ὁ παιδευόμενος, μαθητής.
متعمد متεαμμίδ, ἀ. ὁ ἐκ προμελέτης πράττων. [μελέτης.
متعمدا متεαμμίδεν, ἀ. ἐκ προ-
متعمق متεαμμήκ, ἀ. ὁ ἐμβαθύνων.
متعمل متεαμμίλ, ἀ. ὁ μετ' ἐπιμονῆς ἐργαζόμενος. [ρος.
متعمم متεαμμίμ, ἀ. κιδαροφό-
متعنى متεαννί, ἀ. ὁ ὑποφέρων κόπον· ὁ ἀναλαμβάνων ἐργασίαν κοπιώδη.
متعوج متεαββίδζ, ἀ. ἑλικοειδής, καμπύλος.
متعود متεαββίδ, ἀ. ὁ συνηθίσας εἴς τι.
متعوذ متεαββίζ, ἀ ὁ καταφεύγων παρά τινι.
متعه متεμούτ'ά, ἀ. ὠφέλεια· συμ-

ARCHIVE http://Archivebeta.Sakhrit.com

βίωσις πρόσκαιρος ἐπιχρήμασι.
متعهد μουτεαχχίδ, ἀ. ὁ ἀναδεξάμενος· ὁ ὑποσχόμενος.
متيش μουτεαϊγίς, ἀ. ὁ ἔχων τὰ πρὸς τὸ ζῆν.
متعين μουτεαϊγίν, ἀ. ὡρισμένος σαφῆς· ἐπίσημος, πρόκριτος.
متعينن μουτεαϊγινάν, πλ. τοῦ πρ.
متغلب μουτεγαπίν, ἀ. ὁ ἀμοιβαίως ἀπατῶν.
متغافل μουτεγαφίλ, ἀ. ὁ προσποιούμενος ἄγνοιαν.
متغالب μουτεγαλίπ, ἀ. ὁ κατὰ σειρὰν νικῶν.
متغير μουτεγαγίρ, ἀ. ἠλλοιωμένος· ἀντίθετος· ἀλλοῖος.
متغرا μουτεγαρρά, ἀ. συγκολληθείς, συσσαρκωθείς (ἰατρ.).
متغلب μουτεγαλλίπ, ἀ. ὁ ἀδίκως κρατῶν.
متغلبانه μουτεγαλλιπανέ, ἀ. ἀδίκως καὶ βιαίως. [ἠλειμμένος.
متدلل μουτεγαλλίλ, ἀ. ἀρώμασιν
متمم μουτεγαμμίδ, ἀ. ὁ ἐπισκιάζων, ὁ προστατεύων (Θεός).
متغنى μουτεγαννί, ἀ. ὁ ᾄδων· κελαδῶν.
متغير μουτεγαϊγίρ, ἀ. μεταβεβλημένος, ὁ ἐπὶ τὸ χεῖρον τετραμμένος.

متفاخر μουτεφαχχήρ, ἀ. ὁ ἐρίζων μετά τινος περὶ τιμῆς.
متفاضل μουτεφαδήλ, ἀ. ὁ ἀμιλλώμενος περὶ ἀρετῆς. [σας.
متفاقه μουτεφαχκήδ, ἀ. ὁ ἀπολέ-
متفاوت μουτεφαβίτ, ἀ. διαφέρων, ἀνόμοιος. [τιμημένος.
متفتت μουτεφεττίτ, ἀ. κατατε-
متفتق μουτεφεττήκ, ἀ. ἐσχισμένος.
متفحص μουτεφεζ-ζήʾ, ἀ. τεθλιμμένος.
متفحص μουτεφεχχής ἀ. ὁ ἐρευνῶν, ἐξετάζων.
متفخر μουτεφεχχήρ, ἀ. ὑπερόπτης.
متفرج μουτεφερριζ, ἀ. ὁ περιπατῶν, διασκεδάζων· θεατής.
متفرد μουτεφερρίδ, ἀ. μόνος.
متفرز μουτεφερρίζ, ἀ. κεχωρισμένος.
متفرس μουτεφερρίς, ἀ. ὁ διορῶν.
متفرع μουτεφερρήʾ, ἀ. συμφυὴς· προερχόμενος, ἐξαρτώμενος.
متفرعات μουτεφερρηʾάτ, πλ. τοῦ πρ.
متفرغ μουτεφερρήγ, ἀ. ὁ ἀναπαυόμενος.
متفرق μουτεφερρήκ, ἀ. κεχωρισμένος· διάφορος.
متفرقه μουτεφερρηκά, ἀ. φιλολογικά· ἔκτακτος προϋπολογισμός, μυστικὰ ἔξοδα.

متفرقه μουτεφερρηκά, ἀ. ὕλη ἱπτεταμένος. [πέων.
متفسح μουτεφεσσήχ, ἀ. εὐρύς, ἐκ-
متفصح μουτεφεσσήχ, ἀ. εὔγλωττος. [τριμμένος.
متفصم μουτεφεσσήμ, ἀ. συντε-
متفضل μουτεφεδδήλ, ἀ. ὁ θεωρῶν ἑαυτὸν ὑπέροχον· ὁ εὐχαριστῶν· ὁ δωρούμενος.
متفطر μουτεφεττήρ, ἀ. ἐσχισμένος, διερρηγμένος.
متفطن μουτεφεττήν, ἀ. νοήμων, ἔξυπνος.
متفق μουττεφήκ, ἀ. σύμφωνος· σύμμαχος. ای — ὁμογνώμων. علیه — τὸ ἀντικείμενον τῆς ὁμοφωνίας. دول — αἱ σύμμαχοι Δυνάμεις.
متفقد μουτεφεκκήδ, ἀ. ὁ ζητῶν ἵνα εὕρῃ. [μαθής.
متفقه μουτεφεκκήχ, ἀ. ἱερονομο-
متفكر μουτεφεκ-κίρ, ἀ. σκεπτικός. — قوه ἡ διανόησις.
متفكه μουτεφεκ-κίχ, ἀ. ὁ θαυμάζων· ὁ μεταμελόμενος· ὁ ὠφελούμενος.
متفلج μουτεφελλίζ, καὶ
متفلق μουτεφελλήκ, ἀ. διερρηγμένος. [πτος.
متفنق μουτεφεννήκ, ἀ. μαμμόθρε-

متقدمين μουτεφεννίν, ἀ. πολυμαθής.
متفوق μουτεφεββήκ, ἀ. ὑπερέχων. [γέλλων.
متفوه μουτεφεββίχ, ἀ. ὁ ἀπαγ-
متفهم μουτεφεχχίμ, ἀ. ὁ ἐννοῶν.
متقابل μουτεκαπίλ, ἀ. ἀντικείμενος.
متقارب μουτεκαρίπ, ἀ. ὁ προσεγγίζων (ἀλληλοπ.).
متقاربه μουτεκαριπέ, ἀ. συμπίπτων, συγκλητικός. — غير ἀντίθετος, διιστάμενος.
متقارن μουτεκαρίν, ἀ. ἡνωμένος (ἀλληλοπ.).
متقاسم μουτεκασίμ, ἀ. ὁ μεριζόμενός τι μετ' ἄλλου ἢ ἄλλων· ὁ συνορκιζόμενος.
متقاضى μουτεκαζή, ἀ. ὁ ἀπαιτῶν τὴν ἀπότισιν χρέους.
متقاطع μουτεκατήʾ, ἀ. διεσπασμένος, κεχωρισμένος.
متقاعد μουτεκαήδ, ἀ. συνταξιοῦχος ἀπόμαχος.
متقبض μουτεκαππήζ, ἀ. ὑφηρπασμένος. [τέλειος.
متمدس μουτεκαδδίς, ἀ. ἄμωμος·
متمدم μουτεκαδδίμ, ἀ. προηγούμενος· προκαθήμενος, ἀνώτερος, ἀρχηγός· ἀρχαῖος.
متقدمين μουτεκαδδιμίν, πλ. τοῦ πρ.

متقرب μουτεκαρρίπ, ἀ. ὁ πλησιάζων.
متقرح μουτεκαρρήχ, ἀ. τετραυματισμένος.
متقرر μουτεκαρρίρ, ἀ. ὡρισμένος.
متقشف μουτεκαππίφ, ἀ. ἀποφλεγματικός.
متقطع μουτεκαττήπ, ἀ. συγκολλητοῖς, συσσαρκωθείς (ἰατρ.).
متقطع μουτεκαττήʼ, ἀ. διαλείπων.
متقعر μουτεκαʼήρ, ἀ. ὁ λέγων συνετὰ, ἐμβριθής.
متقفى μουτεκαφφί, ἀ. ὁ ἑπόμενος.
متقلع μουτεκαλλήʼ, ἀ. ἐξερριζωμένος.
متقن μουτκήν, ἀ. ὁ πεπεισμένος.
متقوى μουτεκαββί, ἀ. ἐνισχυμένος, ἰσχυρός.
متقى μουττεκή, ἀ. ὁ ἀπέχων τῆς ἁμαρτίας· εὐλαβής.
متقيح μουτεκαήχ, ἀ. πυώδης.
متكأ μουττεκιά, ἀ. στήριγμα, ἔρεισμα.
متكار μουτεκιαπίρ, ἀ. ἀλαζών.
متكاتب μουτεκιατίπ, ἀ. ὁ ἀλληλογραφῶν.
متكاتم μουτεκιατίμ, ἀ. ὁ κρύπτων τὰ μυστικά. [θής.
متكاثر μουτεκιασίφ, ἀ. πολυπλη-
متكاثف μουτεκιασίφ, ἀ. τραχυνθείς.

متكارم μουτεκιαρίμ, ἀ. γενναιόφρων.
متكاسل μουτεκιασίλ, ἀ. ἀμελής, ὀκνηρός.
متكاشف μουτεκιαπίφ, ἀ. ἀποκεκαλυμμένος, φανερός.
متكافئ μουτεκιαφί, ἀ. ἴσος, ὅμοιος. [ὀκνηρός.
متكاهل μουτεκιαχίλ, ἀ. ἄεργος,
متكبر μουτεκεππίρ, ἀ. ἀλαζὼν, ὑπερήφανος.
متكبرانه μουτεκεππιρανέ, ἀ. ὑπερηφάνως. [σμένος.
متكثف μουτεκεσσίπ, ἀ. συνηθροι-
متكدر μουτεκεσσίρ, ἀ. ἠὐξημένος, πολυάριθμος.
متكدر μουτεκεδδίρ, ἀ. τεθλιμμένος, κατηφής. [μένος.
متكذب μουτεκεζζίπ, ἀ. ὁ ψευδό-
متكرج μουτεκερρίζ, ἀ. εὐρωστιῶν, χνοώδης.
متكرر μουτεκερρίρ, ἀ. ἐπανειλημμένος, ὁ κατ' ἐπανάληψιν γινόμενος.
متكرم μουτεκερρίμ, ἴδε متكارم.
متكره μουτεκερρίχ, ἀ. ὁ ἀποστρεφόμενός τι.
متكسر μουτεκεσσίρ, ἀ. συντετριμμένος, διερρηγμένος.
متكشف μουτεκεσσίφ, ἴδε متكاشف

متكفل μουτεκεφφίλ, ἀ. ὁ ἐγγυώμενος, ἐγγυητής.
متكل μουττεκίλ, ἀ. ὁ ἀνατιθέμενος ἑαυτὸν τῷ Θεῷ.
متكلم μουτεκελλίμ, ἀ. ὁ ὁμιλῶν· πρῶτον πρόσωπον (Γραμμ.).
— ضمير α' πρός. ἀντωνυμίας.
— نفس α' πρός. ῥήματος.
متكمل μουτεκεμμίλ, ἀ. τέλειος.
متكمن μουτεκεμμίν, ἀ. ὁ ἐνεδρεύων. [μένος.
متكنى μουτεκεννί, ἀ. ἐπικεκλη-
متكور μουτεκεββίρ, ἀ. συνηθροισμένος, συνηνωμένος.
متكون μουτεκεββίν, ἀ. ἐπιγενόμενος, προελθών· πεπλασμένος.
متكهف μουτεκεχχίφ, ἀ. σπηλαιώδης.
متكهن μουτεκεχχίν, ἀ. μάντις.
متكى μουττεκί, ἀ. ὁ ἐστηριγμένος ἐπί τινος.
متكيس μουτεκεΐγίς, ἀ. ὁ ἐπιδεικνύμενος ἀγχίνοιαν.
متكيف μουτεκεΐγίφ, ἀ. χαρακτηριζόμενος.
متكيل μουτεκείλ, ἀ. οἰνοπνευματώδης.
متلاحق μουτελαχήκ, ἀ. προσηρτημένος· προσεχής.
متلاحة μουτελαχημέ, ἀ. πληγὴ κεφαλῆς μέχρις ὀστοῦ μὴ προβᾶσα (ἰατρ.).
متلاشى μουτελασί, ἀ. ἔμφρων τις.
متلاشيانه μουτελασιγανέ, π. ἀνησύχως.
متلاصق μουτελασήκ, ἀ. συμφυής.
متلاطف μουτελατήφ, ἀ. εὐμενής, προσηνής.
متلاطم μουτελατήμ, ἀ. κυμαινόμενος. [ρούμενος.
متلاعن μουτελαήν, ἀ. ἀντιλοιδο-
متلاف μιτλάφ, ἀ. ἄσωτος.
متلافى μουτελαφί, ἀ. ὁ ἀνακτώμενος, ὁ ἀποζημιούμενος.
متلالى μουτελαλί, ἀ. ὁ ἀκτινοβολῶν.
متلاوم μουτελαβίμ, ἀ. ὁ ἀντιλέγων, ἀντεπιπλήττων.
متلاهى μουτελαχί, ἀ. ὁ παίζων.
متلبث μουτελεππίς, ἀ. ἐνδεδυμένος.
متلثم μουτελεσσίμ, ἀ. κεκαλυμμένος διὰ καλύπτρας.
متلجلج μουτελεδζ-δζίδζ, ἀ. ὁ ἀπαιτῶν δι' ἀγωγῆς τὰ ἑαυτοῦ.
متلجلج μουτελεζζ ζ, ἀ. ὁ γευόμενος.
متلطف μουτελεττήφ, ἀ. γλυκὺς, ἀβρόφρων. [νος.
متلف μετλέφ, ἀ. τόπος ἐπικίνδυ-
متلف μουτλίφ, ἀ. φθοροποιός· ἄσωτος. [ρων.
متلفظ μουτελεφφίζ, ἀ. ὁ προσφέ-

متلفف مولتελεφφίφ, ἀ. περιβεβλημένος.

متلقق مولتελεφφήκ, ἀ. συνηνωμένος· προστεθειμένος.

متلقب مولتελεκκήπ, ἀ. ἐπονομαζόμενος.

متلقط مولتελεκκήτ, ἀ. ὁ συλλέγων

متلقف مولτελεκκήφ, ἀ. ὁ καταβροχθίζων.

متلقن مولτελεκκήν, ἀ. ὁ ἐννοῶν τὸ ἐξηγούμενον. [τινι.

متلق مولτελεκκή, ἀ. ὁ συναντῶν

متلوث مولτελεββίς, ἀ. ἀκάθαρτος.

متلون مولτελεββίν, ἀ. κεχρωματισμένος· ἀσταθής.

متلهب مولτελεχχίπ, π. φλογώδης.

متلهف مولτελεχχίφ, ἀ. κατηφής.

متلهى مولτελεχχί, ἀ. ὁ διασκεδάζων.

متلين مولτελεϊγίν, ἀ. ἤπιος, γλυκύς.

متم مουτίμμ, ἀ. ὁ συμπληρῶν.

متمائل مουτεμασίλ, ἀ. ἀπαράλλακτος.

متمادى مουτεμαδί, ἀ. παρατεταμένος· διαρκής.

متمادياً مουτεμάδιεν, ἀ. διαρκῶς.

متمارض مουτεμαρήζ, ἀ. ὁ προσποιούμενος τὸν ἀσθενῆ.

متمالك مουτεμαλίκ, ἀ. ὁ κρατῶν ἑαυτοῦ.

متمايز مουτεμαΐζ, ἀ. κεχωρισμένος, διακεκριμένος.

متمايل مουτεμαΐλ, ἀ. ὁ βέπων πρός τι, ἐπικλινής.

متمتع مουτεμεττή', ἀ. ὁ καρπούμενος, ὁ ὠφελούμενος.

متمثل مουτεμεσσίλ, ἀ. ὁ διηγούμενος τὰ γεγονότα· ὁ ὁμιλῶν ἐν παροιμίαις· μιμούμενος.

متمجد مουτεμεδζ-δζίδ, ἀ. δεδοξασμένος. [στραμμένος.

متمحق مουτεμεχχήκ, ἀ. κατεστ

متمدد مουτεμεδδήχ, ἀ. περιαυτολόγος. [μένος.

متمدد مουτεμεδδίδ, ἀ. παρατεταμένος.

متمدن مουτεμεδδίν, ἀ. κάτοικος πόλεως· πεπολιτισμένος.

متمرد مουτεμερρίδ, ἀ. πείσμων· ἀπειθής. [σμένος.

متمزق مουτεμεζζήκ, ἀ. κατεσχι-

متمسح مουτεμεσσήχ, ἀ. μεταμορφωμένος. [των τι.

متمسك مουτεμεσσίκ, ἀ. ὁ φυλάττ

متمسكن مουτεμεσκίν, ἀ. πτωχός.

متمكث مουτεμεκκίς, ἀ. ὁ χρονοτριβῶν.

متمكن مουτεμεκκίν, ἀ. κάτοικος.

متملق مουτεμελλήκ, ἀ. κόλαξ.

متملك مουτεμελλίκ, ἀ. ὁ γενόμενος κάτοχος, κύριός τινος.

متمم مουτεμμίμ, ἀ. ὁ συμπληρῶν.

متمنا مουτεμεννά, ἀ. ὁ ἐπιθυμούμενος.

متمنى مουτεμμεννί, ἀ. ὁ εὐχόμενος.

متموج مουτεμεββίδζ, ἀ. κυματώδης.

متمول مουτεμεββίλ, ἀ. πλούσιος.

متمهد مουτεμεχχίδ, ἀ. στερεός.

متمهل مουτεμεχχίλ, ἀ. ὁ περιεσκεμμένως ἐνεργῶν. [μένος.

متميز مουτεμεϊγίζ, ἀ. διακεκριμ

متن μέτν, ἀ. κείμενον βιβλίου ἢ χειρογράφου. [σμένος.

متنزه مουτενασίρ, ἀ. διεσκεδα-

متناداة مουτεναδί, ὁκαλῶν (ἀλληλ.).

متنازع مουτεναζή', ἀ. ὁ ἀντερίζων· ὁ ἀντιμισούμενος.

متناسب مουτενασίπ, ἀ. ὁ ἔχων σχέσιν· ἀνάλογος.

متناسق مουτενασήκ, ἀ. κατατεταγμένος.

متناسل مουτενασίλ, ἀ. ὁ καταγόμενος ἐκ τῆς αὐτῆς γενεᾶς.

متناسى مουτενασί, ἀ. ὁ προσποιούμενος λήθην.

متناصح مουτενασήχ, ἀ. ὁ συμβουλεύων (ὁ εἷς τὸν ἄλλον).

متناصف مουτενασήφ, ἀ. ὁ ἐνεργῶν ἐν εὐθύτητι.

متناظر مουτεναζήρ, ἀ. ὁ βλέπων (ὁ εἷς τὸν ἄλλον).

متناهى مουτεναχί, ἀ. ὁ ἐλθὼν εἰς πέρας. — غير — ὁ ἀτελεύτητος.

متنبه مουτενεππίχ, ἀ. προσεκτικός· ἄγρυπνος.

متنتر مουτενεσσίρ, ἀ. διεσπαρμένος.

متنجس مουτενεδζ-δζίς, ἀ. ἀκάθαρτος

متندم مουτενεδδίμ, ἀ. ὁ μεταμελόμενος.

متنزل مουτενεζζίλ, ἀ. ὁ κατερχόμενος· ὁ συγκαταβαίνων.

متنزه مουτενεζζίχ, ἀ. ἄσπιλος.

متنسب مουτενεσσίπ, ἀ. ὁ ἀξιῶν καταγεσθαι ἔκ τινος.

متنسق مουτενεσσήκ, ἀ. τεταγμένος.

متنسك مουτενεσσίκ, ἀ. ὁ προσευχόμενος τῷ Θεῷ.

متنسم μουτενεσσίμ, ἀ. ὁ ἐλαφρῶς πνέων (ἄνεμος).

متنشر μουτενεᾶσίρ, ἀ. διαδεδομένος· διεσκορπισμένος.

متنشف μουτενεᾶσίφ, ἀ. ὁ ἐκμυζῶν.

متنصب μουτενεσσήπ, ἀ. ὁ ἱστάμενος ὄρθιος.

متنصر μουτενεσσήρ, ἀ. ὁ ἀσπασάμενος τὸν Χριστιανισμόν.

متنصف μουτενεσσήφ, ἀ. ὁ λαβὼν τὸ δίκαιόν του.

متنظر μουτενεζζήρ, ἀ. ὁ παρατηρῶν μετὰ προσοχῆς· ὁ προσδοκῶν.

متنظف μουτενεζζήφ, ἀ. ὁ καθαριζόμενος (μετὰ δυσκολίας).

متنظم μουτενεζζήμ, ἀ. τακτοποιημένος· ὠργανισμένος.

متنعل μουτενε'ήλ, ἀ. ὑποδεδημένος (ἐπὶ ἀνθρώπου), πεταλωμένος (ἐπὶ ζώου).

متنعم μουτεν'ήμ, ἀ. ὁ (παρὰ Θεοῦ) εὐεργετηθείς· πλούσιος.

متنغص μουτενεφφήχ, ἀ. ἀσκοειδής, γαστροειδής (βοτ.).

متنفذ μουτενεφφίζ, ἀ. ὑπολῃπτικός· ἰσχυρός. [μενος.

متنفر μουτενεφφέρ, ἀ. ἀπεχθανό-

متنفس μουτενεφφίς, ἀ. ὁ ἀναπνέων· ὁ ἀναπαυόμενος.

متنفش μουτενεφφίς, ἀ. ἀνορθούμενος. [γορῶν τινος.

متنقص μουτενεκκής, ἀ. ὁ κατηγ-

متنمر μουτενεμμίρ, ἀ. ὀξύθυμος, ὀργίλος. [διάφορος.

متنوع μουτενεββή', ἀ. ποικίλος,

متوتر μουτεβατίρ, ἀ. ὁ θρυλούμενος, ὁ ἐκ παραδόσεως.

متواتر μουτεβάδδ, ἀ. ὁ ἀνταγαπώμενος.

متوارث μουτεβαρίς, ἀ. ὁ διαδοχικῶς κληροδοτούμενος.

متوارد μουτεβαρίδ, ἀ. ὁ ἐρχόμενος.

متوارى μουτεβαρί, ἀ. ὁ κρυπτόμενος· μυστηριώδης.

متوازى μουτεβαζί, ἀ. παράλληλος ‹ — خطوط γραμμαὶ παράλληλοι.

متواصل μουτεβασήλ, ἀ. ὁ φθάνων· ἡνωμένος (ἀλληλοπ.).

متواضع μουτεβαζή', ἀ. ταπεινόφρων. [πεινῶς.

متواضعانه μουτεβαζη'ανέ, ἀ. τα-

متواعد μουτεβαήδ, ἀ. ὁ ὑπισχνούμενος, συμφωνῶν.

متوافر μουτεβαφίρ, ἀ. πολυπληθής.

متوافق μουτεβαφήκ, ἀ. σύμφωνος.

متوالى μουτεβαλί, ἀ. διαδοχικός.

متواليا μουτεβάλιεν, ἀ. διαδοχικῶς.

متواليه μουτεβαλιγέ, θηλ. τοῦ μουτεβαλί

متوهم μουτεβεσσήφ, ἀ. ὁ χαρακτηριζόμενος.

متوصل μουτεβεσσήλ, ἀ. ὁ φθάνων· συνημμένος. [δῆλος.

متوضح μουτεβεζζήχ, ἀ. σαφής,

متوطن μουτεβεττήν, ἀ. ὁ ἐγκαθεσταμένος· ὁ κατοικῶν.

متوفا μουτεβεφφά, καὶ

متوفى μουτεβεφφά, ἀ. ὁ ἀποθανών· μακαρίτης.

متوقد μουτεβεκκήδ, ἀ. ὁ καίων· ἀνημμένος.

متوقر μουτεβεκκήρ, ἀ. σοβαρός.

متوقع μουτεβεκκή', ἀ. ὁ προσδοκῶν.

متوقع μουτεβεκκά', ὁ προσδοκώμενος, ἐλπιζόμενος.

متوقف μουτεβεκκήφ, ἀ. ὁ ὑποκείμενος, προσηρτημένος· ὁ περιμένων. [κός.

متوقى μουτεβεκκή, ἀ. προσεκτι-

متوكل μουτεβεκι-κίλ, ἀ. ἐμπιστευόμενος, ἀφοσιούμενος τῷ Θεῷ.

متوكل μουτεβέκι-κιλεν, ἀ. ὁ ἐν πλήρει ἐμπιστοσύνῃ.

متولد μουτεβελλίδ, ἀ. γεννηθείς· ἀρτιγέννητος. [μένος.

متولع μουτεβελλίχ, ἀ. ἐκπεπληγ-

متولى μουτεβελλί, ἀ. ἔφορος· ὁ διαχειριστὴς τοῦ Βακουφίου.

متوهم μουτεβεχχίμ, ἀ. ὁ εἰκάζων.

متوشح μουτεβαχχίπ, ἀ. ὁ συναλλήλως δωρούμενος.

متوج μουτεββίζ, ἀ. ὁ στέφων.

متوج μουτεββέζ, ἀ. ὁ στεφόμενος.

متوجع μουτεβεδζ-δζή', ἀ. ὁ αἰσθανόμενος πόνους· τεθλιμμένος.

متوجه μουτεβεδζ-δζίχ, ἀ. ὁ ἀπευθυνόμενος. [τοῦ προηγ.

متوجها μουτεβέδζ-δζιχεν, ἐπίρρ.

متوحد μουτεβεχχήδ, ἀ. εἷς μόνος, ὁ μὴ ἔχων ὅμοιον.

متوحش μουτεβεχχήσ, ἀ. ἐξηγριωμένος· πεφοβημένος.

متوخم μουτεβεχχήμ, ἀ. βαρὺς, ἀγροῖκος (ἄνθρ.)· δύσπεπτος.

متودد μουτεβεδδήδ, ἀ. ὁ ἀγαπῶν.

متودع μουτεβεδδή', ἀ. ὁ εὐχόμενος τὰ εἰκότα· ὁ ἀναπαυόμενος.

متورع μουτεβερρή', ἀ. ἐγκρατής· εὐλαβής.

متورم μουτεβερρίμ, ἀ. ἐξωδηκώς.

متوزع μουτεβεζζή', ἀ. ὁ μεριζόμενός τι. [σμένος.

متوزع μουτεβεζζά', ἀ. μεμερι-

متوسخ μουτεβεσσήχ, ἀ. ῥυπαρός.

متوسط μουτεβεσσήτ, ἀ. ὁ μεσολαβῶν, μεσίτης· ὁ ἐν τῷ μέσῳ.

متوشح μουτεβεᾶσήχ, ἀ. περιδέραιον· ἐζωσμένος ξίφος.

متهفت mutexaφít, ἀ. περιαλλόκαυλος (βοτ.). [δυνος.
متهلك mutexallíκi, ἀ. ῥιψοκίνδ
متهون mutexabín, ἀ. ὁ περιφρονῶν· ὀλιγωρῶν.
متهتك mutexetτíκi, ἀ. ἀναιδής.
متهجى mutexedζí-δζί, ὁσυλλαβίζων
متهزز mutexezζíζ, ἀ. ὁ πάλλων· παλλόμενος.
متهم mutteχím, ἀ. ὁ ἐνοχοποιῶν.
متهم mutteχém, ἀ. ὕποπτος, κατηγορούμενος.
متهود mutexebbíδ, ἀ. ὁ ἀσπασάμενος τὴν Ἰουδ. θρησκείαν.
متهور mutexebbír, ἀ. σφοδρός, τολμηρός, ἀπερίσκεπτος.
متهورانه mutexebbiranέ, π. σφοδρῶς, ἀπερισκέπτως.
متهيب mutexeïγíp, ἀ. πεφοβημένος, δειλός.
متهيج mutexeïγíδ, ἀ. ὁ διασκεδαννύμενος ὡς κόνις.
متهيى mutexeïγí, ἀ. παρεσκευασμένος. [θωτος.
متيسر mutegessír, ἀ. εὐκατόρ
متيقظ mutegekkíζ, ἀ. ἐγρηγορῶν· προσεκτικός.
متيقن mutegekkín, ἀ. ὁ γινώσκων ἀκριβῶς.
متيم mutegemmím, ἴδε متم .
متين mutegemmín, ἀ. αἴσιος· ἄφθονος.
متين metín, ἀ. δυνατός, στερεός.
متمر mutt'eís, ἀ. ἄπελπις.
مثاب musáp, ἀ. ὁ ἀμειβόμενος.
مثابة mesapé, ἀ. συνέλευσις· βαθμός. — اول εἰς τοιοῦτον βαθμόν.
مثاقيل mesakíl, πλ. τοῦ مثقال .
مثال misál, ἀ. παράδειγμα· παραβολή, παρομοίωσις· διήγημα, ὄνειρον· διαταγή· ὅμοιος· ὁμοίως. — فردوش ὅμοιος παραδείσῳ, θελκτικός. — فعل ῥῆμα, οὗ τὸ α' ῥιζικὸν γράμμα εἶναι و ἢ ى (Γραμμ.).
مثانة mesané, ἀ. κύστις (ἀνατ.). — ألم κυστεόρροια (παθ.). — κυστεοτομία (χειρουργ.). — خصاة κυστεολιθικός (ἰατρ.).
مثاني mesaní, πλ. τοῦ مثنى .
مثاوى mesaβí, πλ. τοῦ مثوى .
مثبت musπít, ἀ. ὁ ἀποδεικνύων· ὁ στερεῶν, παγιῶν.
مثبت musπét, ἀ. ἀποδεδειγμένος· στερεωμένος. — فعل ῥῆμα καταφατικόν (Γραμμ.).
مثبت musepπít, ἀ. ὁ παγιῶν.
مثبت musepπét, ἀ. πεπαγιωμένος.
مثقال misκál, ἀ. μέτρον βάρους (ἑνὸς καὶ ἡμίσεως δραμίου).

مثقب misκáp, ἀ. τρυπάνη (ἐργαλ.).
مثقب musexκáp, καὶ
مثقوب mesκούp, ἀ. τετρυπημένος.
مثل mízl, ἀ. ἴσος, ἴδιος, ὅμοιος.
مثل mesél, ἀ. διήγημα· μῦθος· παραβολή. — ضرب παροιμία.
مثلة méselα, ἀ. παραδείγματος χάριν, ἐπὶ παραδείγματι.
مثلثات mesulát, πλ. τοῦ مثلث .
مثلث musellés, ἀ. τριπλοῦς· τρίγωνον· ὑπόκραμα. — افق ἡ τριπλῆ συμμαχία. — الزاوية ὀξυγώνιον τρίγωνον. — قائم ὀρθογώνιον τρίγωνον. — مختلف الاضلاع σκαληνὸν τρίγωνον. — متساوى الاضلاع ἰσόπλευρον τρίγωνον. — متساوى الساقين ἰσοσκελὲς τρίγωνον. — منفرج ἀμβλυγώνιον τρίγωνον.
مثلثات musellesát, ἀ. τριγωνομετρία. — كروية σφαιρικὴ τριγωνομετρία. — مستوية εὐθεῖα τριγωνομετρία.
مثلما misilla(ð)á, τ. ὅμοιος· ὡς οἷον. — ب τοιοῦτος· οὕτω.
مثلوث mesulé, ἀ. τιμωρία πρὸς παραδειγματισμόν. [λεσφόρος.
مثمر musmír, ἀ. καρποφόρος· τε
مثمن musemmén, ἀ. ὀκταπλάσιος· ὀκτάγωνος· πολύτιμος.
مثنى mesnát, ἀ. σχοινίον τρίχινον κεκλωσμένον. [(Γραμμ.).
مثنات musennát, ἀ. δίστικτος
مثنوى mesnebí, ἀ. στίχος.
مثنى mesná, ἀ. ἀνὰ δύο.
مثنى musenná, ἀ. διπλοῦς· δίστικτος (Γραμμ.). [σταθμός.
مثوا mesβá, ἀ. τόπος διαμονῆς·
مثويات mesuπát, πλ. τοῦ ἑπομ.
مثوبة mesuπé, ἀ. πληρωμή, ἀνταμοιβή. [σεβασμοῦ.
مثول musúl, ἀ. τὸ ἵστασθαι μετὰ
مثولات mesulát, πλ. τοῦ مثول .
مثوى mesβá, ἴδε مثوا mesβá.
مجيب musεïγέp, ἀ. ζωντοχήρα.
مجيل mesíl, ἀ. ὅμοιος.
مجاب mouδzáp, ἀ. ὁ εἰσακουόμενος· ὁ τυγχάνων ἀπαντήσεως.
مجادل mesδzaδíl, πλ. τοῦ مجدل mesδzél.
مجادل mouδzaδíl, ἀ. ὁ ἐρίζων· φιλόνικος.
مجادلات mouδzaδelát, πλ. τοῦ ἑπομ.
مجادلة mouδzaδelé, ἀ. ἔρις· ῥῆξις.
مجاذبة mouδzazepé, ἀ. τὸ ἕλκειν· ἕλξις· τὸ ἐρίζειν.
مجارات mouδzarát, ἀ. τὸ ἀγωνίζεσθαι ἀγῶνα δρόμου.
مجارى mesδzarí, πλ. τοῦ مجرى .
مجاز mesδzáz, ἀ. ὑπαινιγμός· ἀλληγορία.

مجاز μουδζάζ, ὰ. ἐπιτρεπόμενος, θεμιτός.

مجازا μεδζάζεν, ὰ. μεταφορικῶς· ἀλληγορικῶς.

مجازات μουδζαζάτ, ὰ. ἀνταμοιβή· τιμωρία. كثير — καὶ كثير — καὶ مكروه —ἀμείβειν· τιμωρεῖν.

مجازى μεζαζί, ὰ. μεταφορικός· ἀλληγορικός.

مجال μεδζάλ, ὰ. ἰσχύς, ἱκανότης. — ى ἀδύνατος, ἀσθενής.

مجال μεδζάλ, πλ τοῦ مجل μεδζέλ.

مجالده μουδζαλεδέ, ὰ. τὸ πολεμεῖν.

مجالس μεδζαλίς, πλ. τοῦ مجلس.

مجالسه μουδζαλεσέ, ὰ. συνέλευσις.

مجامر μεδζαμίρ, πλ. τοῦ مجمر.

مجامع μεδζαμή', πλ. τοῦ مجمع.

مجامعه μουδζαμεάτ, ὰ. σύζευξις.

مجامیع μεδζαμί', πλ. τοῦ مجموع.

مجان μεδζ-δζάν, ὰ. προίκιος, ὁ δωρεὰν προσγινόμενος.

مجانًا μεδζ-δζάνεν, ὰ. δωρεάν.

مجانبت μουδζανεπέτ, ὰ. ἀποχή.

مجانس μουδζανίς, ὰ. ὁμοειδής· ὅμοιος. [άζειν.

مجانسه μουδζανεσέτ, ὰ. τὸ ὁμοι-

مجانيق μεδζανίκ, πλ. τοῦ منجنيق.

مجانين μεδζανίν, πλ. τοῦ مجنون.

مجاوب μουδζαβίπ, ὰ. ὁ ἀπαντῶν.

مجاوبه μουδζαβεπέ, ὰ. ἀπάντησις.

مجاوبه μουδζαβεδέτ, ὰ. τὸ εὐποιεῖν.

مجاور μουδζαβίρ, ὰ. γείτων.

مجاوز μουδζαβίζ, ὰ. ὑπερβολικός.

مجاوزت μουδζαβιζέτ, ὰ. ὑπέρβασις τῶν ὁρίων.

مجاهد μουδζαχίδ, ὰ. ὁ προσπαθῶν· ὁ πράττων τὰ ἐναντία τῶν ἐπιθυμιῶν τῆς σαρκός· ὁ ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ τοῦ Ἰσλαμισμοῦ.

مجاهده μουδζαχεδέ, ὰ. προσπάθεια, μέριμνα· τὸ πράττειν τὰ ἐναντία τῶν ἐπιθυμιῶν τῆς σαρκός· ἀγὼν κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς πίστεως.

مجاهدجى μουδζαχιδίν, πλ. τοῦ مجاهد.

مجاهره μουδζαχερέτ, ὰ. τὸ ὁμιλεῖν ὑψηλοφώνως· τὸ διαρπάζειν· τὸ προσβάλλειν. [κα.

مجاهل μουδζαχίζ, ὰ. ὁ δίδων προῖκα.

مجبر μουδζπέρ, ὰ. βιασθείς.

مجبر μουδζεππίρ, ὰ. ἀναδέτης.

مجبوب μεδζπούπ, ὰ. εὐνοῦχος.

مجبور μεδζπούρ, ὰ. ὑποχρεωμένος· περιδεδεμένος καὶ τεθεραπευμένος (ἐπὶ ὀστοῦ). [κός.

مجبورى μεδζπουρί, ὰ. ὑποχρεωτι-

مجبوريت μεδζπουριγέτ, ὰ. ἀνάγκη, βία.

مجبول μεδζπούλ, ὰ. φυσικός.

مجبى μουδζεπά, ὰ. ἐκλεκτός.

مجبر μουδζπίρρ, ὰ. μηρυκώμενος.

مجتر μουδζτερήχ, ὰ. ὁ κτώμενος διὰ τῆς ἐργασίας.

مجترم μουδζτερίμ, ὰ. ἔνοχος, ἐγκληματίας.

مجترى μουδζτερίν, ὰ. πρακτικός, ἐμπειρικός. [θρασύς.

مجترى μουδζτερί, ὰ. τολμηρός,

مجتلب μουδζτελίπ, ὰ. ὁ μεταφέρων τι ἔκ τινος τόπου.

مجتمع μουδζτεμή', ὰ. συνηθροισμένος· ἡνωμένος.

مجتمعًا μουδζτέμη'αν, ὰ. ἀθρόως.

مجتنب μουδζτενίπ, ὰ. ὁ ἀφιστάμενος, ἀπέχων.

مجتنى μουδζτενά, ὰ. συλλελεγμένος, (ἐπὶ καρποῦ κυρ.).

مجتوب μουδζτεβίρ, ὰ. γείτων.

مجتهد μουδζεχίδ, ὰ. ὁ προσπαθῶν· αἱρεσιάρχης.

مجد μέδζδ, ὰ. τιμή, λαμπρότης.

مجد μουδζίδδ, ὰ. ὁ προσπαθῶν, ἐπιμελής.

مجدد μουδζεδδίδ, ὰ. ὁ ἀνανεῶν· καινοτόμος.

مجدد μουδζεδδέδ, ὰ. ἀνανεωμένος.

مجددًا μουδζέδδεδεν, ὰ. ἐκ νέου, ἐξ ἀρχῆς. [(παθ.)

مجدر μουδζεδδίρ, ὰ. ὁ εὐλογιῶν

مجدر μουδζεδδίρ, ὰ. ριζοποιὸς (βοτ.)· ἠκρωτηριασμένος.

مجدف μιδζδέλ, ὰ. περίπτερον.

مجدور μεδζδούρ, ὰ. εὐλογιῶν (παθ.)

مجذوم μεδζ-ζούζ, ὰ. (δια)κεκομμένος. — رمح ἀδιάκοπας.

مجذور μεδζ-ζούρ, ὰ. τὸ τετράγωνον ἀριθμοῦ, ἢ ἀριθμός, οὗ ζητεῖται ἡ τετραγωνικὴ ρίζα (Μαθημ.).

مجذوم μεδζ-ζούμ, ὰ. λεπρός.

مجره μεδζρά, ἴδε مجره μεδζρά.

مجرب μουδζερρέπ, ὰ. δεδοκιμασμένος. اطوار — δεδοκιμασμένος τὸν χαρακτῆρα. روزگار — ἔμπειρος.

مجرد μουδζερρέδ, ὰ. γυμνός· μόνος· ἄγαμος· ἀθῷος, ἄϋλος· ἁπλῶς· βεβαίως· Ὀνομαστικὴ (Γραμμ.). [ἰχειρουργ.).

مجرد μουδζρίδ, ὰ. ὀστόξυστρον

مجردلك μουδζερρεδλίκ, τ. ἀπομόνωσις· ἄγαμος βίος.

مجرش μιδζρέζ, ὰ. τραχηλία ἡ βαρυουλκός.

مجرم μουδζρίμ, ὰ. ἔνοχος.

مجروح μεδζρούχ, ὰ. τετραυματισμένος· ἄκυρος (Νομ.). — قرار ἀπόφασις ἄκυρος. [τισμένως.

مجروحًا μεδζρούχαν, ὰ. τετραυμα-

مجرور μεδζρούρ, ἀ. εἰλκυσμένος.
مجرى μεδζρά, ἀ. κοιτὶς ποταμοῦ· αὐλαξ· σωλήν (ἀνατ.).
مجزوم μεδζ-ζούμ, ἀ. καλῶς ἐγνωσμένος· ἀποφασισμένος· γράμμα φέρον ἐφ' ἑαυτοῦ τὸ σημεῖον جزم δζέζμ.
مجسم μουδζεσσέμ, ἀ. σεσαρκωμένος· παχύς· σῶμα στερεόν (Γεωμ.). — زاوية τρίεδρος (Μαθημ.).
مجعول μεδζ'ούλ, ἀ. νεώτερος· νεωτερισμός.
مجفف μουδζεφφέφ, ἀ. ἐξηραμμένος, ξηρός.
مجل μεδζέλ, ἀ. φλύκταινα (παθ.).
مجلا μουδζελλά, ἀ. ἐστιλβωμένος· φανερός· στιλπνός.
مجلد μουδζελλίδ, ἀ. βιβλιοδέτης.
مجلد μουδζελλέδ, ἀ. δεδεμένος (εἰς βιβλίον)· τόμος.
مجلدات μουδζελεδάτ, πλ. τοῦ ἑπ.
مجلد μουδζελεδέ, ἀ. εἰς τόμος βιβλίου.
مجلس μεδζλίς, ἀ. συμβούλιον· συνέλευσις· ἑταιρεία. — اعضاى τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου. عقد — καὶ فسخ — συγκαλεῖν συμβούλιον.
مجلوب μεδζλούπ, ἀ. ὁ προσκληθείς.

مجلد μεδζελλέ, ἀ. ἐγχειρίδιον· ἀστικὸς κῶδιξ.
مجلى μουδζελλά, ἴδε مجلا μουδζελά.
مجلى μουδζελλί, ἀ. ὁ στίλβων· ὁ καθιστῶν τι σαφές.
مجلى μουδζλά, ἀ. ἐξόριστος.
مجلیات μουδζελιγιάτ, ἀ. φάρμακα καθαρίζοντα τὸ σῶμα.
مجمد μουδζεμμέδ, ἀ. πεπηγώς.
مجمر μεδζμέρ, καὶ
مجمره μεδζμερέ, ἀ. θυμιατήριον.
مجمع μεδζμά', καὶ
مجمعة μεδζμε'ά, ἀ. μέρος συλλογῆς· ἀπάνθισμα, ταμεῖον, ἀποθήκη (βιβλίον). اللغة — ταμεῖον λέξεων.
مجمل μουδζμέλ, ἀ. ἐπίτομος.
مجمل μουδζεμμέλ, ἀ. ἐξωραϊσμένος.
مجملا μούδζμελεν, ἀ. συνοπτικῶς.
مجموع μεδζμού', ἀ. συνηθροισμένος, ὁλικός· τὸ σύνολον.
مجموعا μεδζμού'αν, ἀ. ὁλοκλήρως· ὁμοθυμαδόν.
مجموعة μεδζμου'ά, ἴδε مجمعة.
مجنة μεδζεννέτ, ἀ. παραφροσύνη.
مجنح μουδζεννάχ, ἀ. πτερωτός, πτερόεις.
مجند μουδζεννέδ, ἀ. συνειλεγμένος· τεταγμένος ἐν τάξει στρατιωτικῇ.

مجنوب μεδζνούπ, ἀ. παράσειρος (ἵππος)· κέλης.
مجنون μεδζνούν, ἀ. παράφρων.
مجنونانه μεδζνουνανέ, π. μανιωδῶς.
مجنونیت μεδζνουνιγέτ, ἀ. μανία.
مجوز μουδζεββέζ, ἀ. συγκεχωρημένος, ἐγκεκριμένος.
مجوس μεδζούς, ἀ. ὁ θεμελιωτὴς τῆς πυρολατρείας.
مجوسی μεδζουσί, ἀ. πυρολάτρης.
مجوسیت μεδζουσιγέτ, ἀ. πυρολατρεία. [θύς.
مجوف μουδζεββέφ, ἀ. κοῖλος, βα-
مجون μεδζούν, ἀ. ἀκηδής.
مجون μουδζούν, ἀ. ἀκηδία.
مجوهر μουδζεβχέρ, ἀ. λίθοις πολυτίμοις κεκοσμημένος· λίθος πολύτιμος. [προηγ.
مجوهرات μουδζεβχεράτ, πλ. τοῦ
مجهز μουδζεχχίζ, ἀ. ὁ ἐξαρτύων· παρασκευάζων.
مجهز μουδζεχχέζ, ἀ. ἐξηρτημένος· ἡτοιμασμένος.
مجهل μεδζχέλ, ἀ. ἐρημία.
مجهله μεδζχελέ, ἀ. ὅ,τι αἴτιον ἀμαθείας.
مجهود μεδζχούδ, ἀ. τὸ ἐπιζητούμενον· προσπάθεια. بذل — καταβάλλειν προσπάθειαν.
مجهورة μεδζχουρέ, ἀ. καὶ — حروف γράμματα μὴ ῥέοντα εἰς τὴν προφοράν, οἷα τὰ ἑξῆς 18 : ب ج د ذ ر ز ض ظ ع غ ل ق م ن و ى .
مجهول μεδζχούλ, ἀ. ἄγνωστος. فعل — ῥῆμα παθητικόν (Γραμμ.). — صيغهٔ φωνὴ παθητ. (Γραμμ.).
مجى μεδζί', ἀ. ἔλευσις· ἄφιξις.
مجيب μουδζίπ, ἀ. ὁ ἀποδεχόμενος, εἰσακούων αἴτησιν.
مجيد μεδζίδ, ἀ. ἔνδοξος, περικλεής.
مجير μουδζίζ, ἀ. ὁ δίδων ἄδειαν, ἐπιτρέπων. [μαχία.
مچ μετέ, τ. ξίφος. تعليمى — ξιφο-
محاربه μουχαπά, ἀ. φροντὶς, διαταγμός. — بى ἄνευ διαταγμοῦ.
محارب μεχαπίρ, πλ. τοῦ محارب μαχπέρ.
محاربس μεχαπίς, πλ. τοῦ محبس .
محاربيب μεχαπίπ, πληθ. τοῦ محبوب μαχπούπ, καὶ محبوب μαχπουπέ.
محاجه μουχαδζ-δζέ, ἀ. τὸ προσάγειν ἀποδείξεις ἐν τῇ δίκῃ.
محاجه μουχαδεσέ, ἀ. τὸ συνομιλεῖν· τὸ διηγεῖσθαι μύθους.
محاذاة μουχαζάτ, ἀ. τὸ εἶναι ἀπέναντι.
محاذى μουχαζί, ἀ. ὁ ἀντικείμενος.
محاذير μεχαζίρ, πλ. τοῦ محذور .
محارب μουχαρίπ, ἀ. ἐμπόλεμος· πολεμιστής.

محاربات μουχαρεπάτ, πλ. τοῦ ἐπ.
محاربة μουχαρεπέ, ἀ. μάχη, πόλε-
محاربز μουχαρίζ, ἀ. φύλαξ. [μος.
محاربز μουχαρεζέ, ἀ. τὸ φυλάττειν· ἀστεΐζεσθαι πέραν τῶν ὁρίων.
محارسة μουχαρεσέτ, ἀ. τὸ φυλάττειν· τὸ προφυλάττειν.
محارم μεχαρίμ, πλ. τοῦ محرم μαχρέμ.
محاريب μεχαρίπ, πλ. τοῦ محراب.
محاسب μουχασίπ, ἀ. λογιστής.
محاسبة μουχασεπέ, ἀ. λογισμός, λογιστική· τὸ ἐλέγχειν λ]σμόν. محاسبة — δίδειν λ]σμόν. محاسبة — θεωρεῖν λ]σμόν. محاسبة — λογιστικὸν γραφεῖον.—محاسبة ἐλεγκτικὸν συνέδριον, λογιστήριον.
محاسبجي μουχασεπεδζί, τ. λογιστής.
محاسن μεχασίν, πλ. τοῦ حسن.
محاسن μεχασίν, ἀ. τὸ γένειον καὶ ὁ μύσταξ.
محاشمة μουχασεμέτ, ἀ. τὸ φιλοφρονεῖσθαι ἀμοιβαίως.
محاصر μουχασήρ, ἀ. ὁ πολιορκῶν.
محاصرة μουχασαρέ, ἀ. πολιορκία.
محاصرين μουχασηρίν, πλ. τοῦ محاصر
محاصة μουχασσά, ἀ. τὸ μερίζεσθαί τι ἀλλήλοις.
محاض μαχάζ, πλ. τοῦ محض μάχζ.
محاضر μεχαζήρ, πλ. τοῦ محضر μαχζάρ.
محاضرة μουχαζαρέ, ἀ. τὸ παρασκευάζεσθαι πρὸς ἄμυναν· τὸ δικαιοῦσθαι ἐπὶ δικαστηρίου.
محاضة μουχαδδά, ἀ. τὸ παρακινεῖν ἀλλήλους εἴς τι.
محاط μουχάτ, ἀ. περιεστοιχισμένος, περιεχόμενος. محاط — πασίγνωστον. [χεῖν.
محافظ μουχαφάτ, ἀ. τὸ λογομα-
محافظ μουχαφήζ, ἀ. ὁ φυλάττων, φύλαξ· διοικητὴς φρουρίου.
محافظة μουχαφηζά, θηλ. τοῦ πρ.
محافظة μουχαφεζά, ἀ. ἐπιτήρησις· ὑπεράσπισις, προστασία.
محافل μεχαφίλ, πλ. τοῦ محفل.
محاقلة μουχακαλέ, ἀ. τὸ προπωλεῖν τὸν σῖτον ἐν στάχυι ἔτι.
محاكة μουχακκά, ἀ. τὸ ἀμφισβητεῖν τινι τὸ δίκαιον αὐτοῦ.
محاكات μουχακιάτ, ἀ. τὸ ὁμοιάζειν.
محاكم μεχακίμ, πλ. τοῦ محكم.
محاكمات μουχακεμάτ, πλ. τοῦ ἐπ.
محاكمة μουχακεμέ, ἀ. δίκη. — محاكمة اولق δικάζεσθαι. [φαντ.].
محاكة μεχακέ, ἀ. ἱστός (ἐργαλ. ὑ-
محاكي μουχακί, ἀ. ὁ ὁμοιάζων.
محال μεχάλ, ἀ. ὀξύνοια· πανουργία.
محال μεχάλλ, πλ. τοῦ محل μαχάλ καὶ محله μαχαλέ.
محال μουχάλ, ἀ. ἀδύνατος· ἀπί-

στευτος. محال — εἶναι τῶν ἀδυνάτων.
محالات μουχαλάτ, πλ. τοῦ προηγ.
محالة μεχαλέ, ἀ. δόλος, ἀπάτη. — محالة εἰλικρινῶς, ἀληθῶς.
محالفت μουχαλεφέτ, ἀ. τὸ ἐνόρκως συμφωνεῖν.
محامات μουχαμάτ, ἀ. τὸ προφυλάττειν τι ἐκ βλαβερῶν.
محامد μεχαμίδ, πλ. τοῦ محمد.
محامقة μουχαμεκάτ, ἀ. τὸ πράττειν ἀνοησίας· εὐήθεια.
محامل μεχαμίλ, πλ. τοῦ محمل.
محانى μεχανί, πλ. τοῦ محنه.
محاورات μουχαβεράτ, πλ. τοῦ ἐπ.
محاوره μουχαβερέ, ἀ. συνδιάλεξις, συνομιλία.
محاولة μουχαβελέ, ἀ. τὸ ἐπιζητεῖν τι, τὸ ἐφίεσθαι δολίως.
محاوى μεχαβί, πλ. τοῦ محوى μαχβί.
محبة μουχήππ, ἀ. φίλος εἰλικρινής.
محبانه μουχηππανέ, π. φιλικός· φιλικῶς.
محبت μεχαππέτ, ἀ. φιλία, ἀγάπη. محبت — ἐπιστολὴ φιλική· ἐρωτική.
محبتلشمك μουχαππετλεσμέκ, τ. ἀνταγαπᾶσθαι.
محبتلى μεχαππετλί, τ. ἀγαπητός, προσφιλής.

محرز μαχπέρ, ἀ. μελανοδοχεῖον.
محرس μαχπές, ἀ. εἱρκτή, φυλακή.
محرك μαχπέλ, ὁ χρόνος ἐγκυμοσύνης ζώου. [ραστής.
محروب μαχπούπ, ἀ. ἐράσμιος, ἐ-
محروبه μαχπουπέ, θηλ. τοῦ προηγ.
محرور μαχπούρ, ἀ. ὁ εὐχαριστημένος· εὔθυμος. [νος.
محروس μαχπούς, ἀ. πεφυλακισμέ-
محروسخانه μαχπουσχανέ, π. φυλακή, εἱρκτή. [εἰρξις.
محروسيت μαχπουσιγέτ, ἀ. κάθ-
محرى μουχπί, ἀ. φιλικός.
محتاج μουχτάζ, ἀ. ὁ χρῄζων· πτωχός.
محتاجلق μουχταζλίν, πλ. τοῦ πρ.
محتال μουχτάλ, ἀ. δόλιος.
محتس μουχτεπίς, ἀ. ὁ περικλείων, φυλακίζων. [σμένος.
محتسب μουχτεπές, ἀ. πεφυλακι-
محتشم μουχτές, ἀ. ὁ διεγείρων, πείθων· ὁ παρακινηθείς. [νος.
محجب μουχτεζήπ, ἀ. κεκρυμμέ-
محجر μουχτίδ, ἀ. ῥίζα, ἀρχή, βάσις· χαρακτήρ.
محجور μουχτέδδ, ἀ. ὠργισμένος· ὀργίλος· κώλυμα.
محجوز μουχτεζίρ, ἀ. προφυλακτικός.
محجوز μουχτερίπ, ἀ. ὁ πολεμῶν τινι.
محجوزلق μουχτερίζ, καὶ

محترس μουχτερίς, ὰ. ὁ ἀπέχων.
محترف μουχτερίφ, ὰ. τεχνίτης.
محترق μουχτερήχ, ὰ. πυρπολημένος.
محترماز μουχτερηκσάζ, ὰ. ὁ καίων.
محترك μουχτερίκ, ὰ. κινητήριος.
محترم μουχτερέμ, ὰ. ἔντιμος, σεβαστός.
محترن μουχτεζίν, ὰ. τεθλιμμένος.
محتسب μουχτεσίπ, ὰ. ἀγορανόμος, ὑπάλληλος ἐπὶ τῶν σταθμῶν καὶ τῶν μέτρων.
محتشد μουχτεσίδ, ὰ. εὐεργετικός, φιλάνθρωπος.
محتشد μουχτεσέδ, ὰ. συνηθροισμένος (ἐπὶ πλήθους).
محتشم μουχτεσίμ, ὰ. μεγαλοπρεπής· αἰδήμων. [ρης.
محتشی μουχτεσί, ὰ. ἐντελῶς πλήρης.
محتضر μουχτεζήρ, ὰ. ἕτοιμος.
محتضر μουχτεζάρ, ὰ. ἡτοιμασμένος· ἑτοιμοθάνατος.
محتفظ μουχτεφίζ, ὰ. ὁ προφυλαττόμενος. [νῶν.
محتکر μουχτεκήρ, ὰ. ὁ περιφρο-
محتلج μουχτελίδζ, ὰ. σπαστικός (ἰατρ.).
محتلق μουχτελήχ, ὰ. ὁ ξυραφιζόμενος· ὁ ξυραφίζων.
محتلم μουχτελίμ, ὰ. ἔφηβος.
محتمل μουχτεμίλ, ὰ. ὁ ἀναλαμβάνων τι. [νατός.
محتمل μουχτεμέλ, ὰ. πιθανός, δυ-
محتم μουχτέμμ, ὰ. ὁ ἐκ στενοχωρίας μὴ κοιμηθείς.
محتی μουχτεμί, ὰ. ὁ ἀπεχόμενος ἀπὸ βλαβεροῦ.
محتوی μουχτεβί, ὰ. ὁ περικλείων, περιέχων τι.
محتویات μουχτεβιγιάτ, ὰ. ἐμπεριεχόμενον (γραφῆς).
محث μουχής, ὰ. ὁ διεγείρων, πείθων τινὰ εἴς τι.
محجر μαχζέρ, ὰ. τόπος ἴδιος, οἶκος. العين — ἡ κόγχη, τὸ κοῖλον τοῦ ὀφθαλμοῦ (ἀνατ.).
محجل μουχαδζ-δζέλ, ὰ. ἡ ἐν νυμφικῷ θαλάμῳ (νύμφη)· ἡ ἐπὶ τῇ παλάμῃ καὶ τοῖς δακτύλοις ποικίλως κύπρον βάλλουσα (γυνή)· ὁ φέρων κύκλον λευκὸν περὶ τὸν πόδα (ἵππος).
محجم μηζδζέμ, καὶ
محجمه μηζδζεμέ, ὰ. σικύα, κ. βεντούζα.
محجوب μαχδζούπ, ὰ. ὁ ἔχων καταρράκτην, τυφλὸς πέπλῳ κεκαλυμμένος, αἰδήμων, ἐμβρόντητος. —لق —αἰσχύνεσθαι.
محجوبه μαχδζουπέ, θηλ. τοῦ πρ.

محجوبه μαχδζουπέ, ὰ. μοχλός, κ. ἀμπάρα.
محجوج μαχδζούδζ, ὰ. ὁ σκοπούμενος· (τόπος) λίαν φοιτώμενος· ἀποδεδειγμένος· ἱερός.
محجور μαχδζούρ, ὰ. ἀπηγορευμένος, ἀθέμιτος. [μένος.
محجوز μαχδζούζ, ὰ. μεσεγγυη-
محدب μουχαδδέπ, ὰ. κυρτὸς, κυφός.
محدث μουχδίς, ὰ. ὁ ἐφευρίσκων.
محدث μουχδές, ὰ. ἐπινενοημένος· νεώτερος.
محدث μουχαδδίς, ὰ. ὁ εἰδοποιῶν· ὁ συλλέξας τὰς προφητικὰς παραδόσεις χαδίς· ὁ σπουδάσας τὰς προφητικὰς παραδόσεις.
محدث μουχαδδές, ὰ. εἰδοποιημένος· ὀξυδερκής· διηγημένος.
محدد μουχαδδίδ, ὰ. ὁ διαχαράττων τὰ ὅρια.
محدد μουχαδδέδ, ὰ. ὁ ὡρισμένος.
محدر μουχαδδήρ, ὰ. ὁ σπεύδων· ὁ τραύματι τὴν ἐπιδερμίδα ἐξογκωθείς.
محدود μαχδούδ, ὰ. ὁ ὁροθετηθείς· ὡρισμένος (ἐπὶ ποσοῦ).
محذر μουχαζζίρ, ὁ ἐκφοβίζων καὶ ἀποτρέπων.
محذور μαχζούρ, καὶ [λυμα.
محذوره μαχζουρέ ὰ. φόβος· κώ-

μαχζούφ, ὰ. ἐξαλειφθείς. ἐκτεθλιμμένος (Γραμμ.).
محراب μηγράπ, ὰ. βάθρον ἐν τεμένει, ἐφ' οὗ προσεύχεται ὁ ἰμάμης· ἄμβων τεμένους.
محراق μιχράφ, ὰ. ἐγχειρίδιον (χειρουργικ.).
محرر μουχαρρίρ, ὰ. ποιῶν τι ὀρθῶς (ἰδίως γραφήν)· συντάκτης· ὁ χειραφετῶν δοῦλον.
محرر μουχαρρέρ, ὰ. γεγραμμένος· συντεταγμένος· χειραφετημένος (δοῦλος)· ἔγγραφον, ἐπιστολή. الاسم — ὁ κάτωθι ὑποφαινόμενος. — وجه καθ' ἃ γέγραπται. — مضمون κατὰ τὸν ἐκτεθέντα τρόπον.
محررات μουχαρρεράτ, ὰ. ἔγγραφα, ἐπιστολαί.
محرز μουχαρίζ, ὰ. ὁ τυγχάνων, ὁ κτώμενος.
محرص μουχαρρής, ὰ. ὁ ἐμβάλλων τινὶ ἐπιθυμίαν.
محرف μουχαρρέφ, ὰ. παρηλλαγμένος, διεφθαρμένος ἐπὶ ἐγγράφου.
محرق μουχρήχ, ὰ. ὁ πυρπολῶν. —صدا — φωνὴ συγκινητική.
محرك μουχαρίκ, ὰ. κινητήριος· ταραξίας.

محرمیچ μιχρέκι, ἀ. τροχιά (ἀστρ.).
محرمی — παραβολή (γεωμ.).
محرم μαχρέμ, ἀ. ὁ πλησίον συγγενής· φίλος ἔμπιστος. — ὑ ξένος (εἰς ὃν ἀπαγορεύεται ἡ εἰς τὸν γυναικωνίτην εἴσοδος).
محرم اسرار — μυστικοσύμβουλος.
محرم μουχαρρεμ, ἀ. ἀπηγορευμένος, ἀθέμιτος· ὄνομα τοῦ α΄ μηνὸς τοῦ σελην. ἔτους.
محرمات μουχαρρεμάτ, πλ. τοῦ πρ.
محرمیت μαχρεμιγέτ, ἀ. μυστικότης· ἡ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαγόρευσις τῆς συζεύξεως τῶν συγγενῶν, καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ βλέπειν ἀλλήλους.
محرمیه μουχαρρεμιέ, ἀ. ξένια, δῶρα τῆς α΄ ἡμέρας τοῦ ἔτους.
محرور μαχρούρ, ἀ. ὁ φλεγόμενος (ἐσωτερικῶς)· θερμός
محروس μαχρούς, ἀ. ἐξησφαλισμένος· προστατευόμενος. [χία.
محروسه μαχρουσέ, ἀ. πόλις· ἐπαρ-
محروق μαχρούκ, ἀ. πυρποληνένος.
محروقات μαχρουκάτ, ἀ. καύσιμος.
محروم μαχρούμ, ἀ. ἐστερημένος.
محرومیت μαχρουμιγέτ, ἀ. στέρησις.
محزون μαχζούν, ἀ. τεθλιμμένος.
محزونانه μαχζουνανέ, ἀ. τεθλιμμένος· ἐν θλίψει.

محصل μουχσίν, ἀ. ἀγαθοεργός· γενναῖος. [ὡραΐζων.
محسن μουχασσίν, ἀ. ὁ καλλύνων,
محسن μουχασσέν, ἀ. δόκιμος, δεδοκιμασμένος.
محسنات μουχασσενάτ, ἀ. προσόντα, ἀρεταί. [ρακτήρ.
محسنه μαχσενέτ, ἀ. τρόπος, χα-
محسوب μαχσούπ, ἀ. λελογισμένος, ἠριθμημένος.
محسوبًا μαχσούπεν, ἀ. διὰ λογαριασμόν. — ـنك ἀπέναντι τοῦ χρέους του.
محسود μαχσούδ, ἀ. φθονούμενος, ζηλευόμενος.
محسوس μαχσούς, ἀ. ὑποκείμενος εἰς τὰς αἰσθήσεις· φανερός.
محشر μαχσέρ, ἀ. ἡ Δευτέρα Παρουσία· συνέλευσις· πλῆθος.
محشور μαχσούρ, ἀ. συνειλεγμένος.
محشی μουχασσί, ἀ. συγγραφεύς, σχολιαστής.
محشی μουχασσά, ἀ. (βιβλίον) ἡρμηνευμένον.
محصد μηχσάδ, ἀ. δρέπανον.
محصل μουχασσήλ, ἀ. ὁ συνάγων.
محصل μουχασσάλ, ἀ. συνηγμένος, συνηθροισμένος.
محصل الكلام μουχασσάλ, ἀ. σύνοψις. — ἐν συνόψει.

محصن μουχσήν, ἀ. ὁ προφυλάττων· περιτειχίζων.
محصن μουχσάν, ἀ. ὁ ἀπὸ τῶν ἀθεμίτων ἀπέχων, ἐγκρατής.
محصن μουχασσάν, ἀ. ὠχυρωμένος, ἀσφαλής.
محصنه μουχσηνέ, ἀ. (γυνὴ) σώφρων, ἐγκρατής.
محصود μαχσούδ, ἀ. θερισθείς· συνειλεγμένος.
محصور μαχσούρ, ἀ. περιωρισμένος· πολιορκούμενος.
محصورین μαχσουρίν, πλ. τοῦ προηγ
محصول μαχσούλ, ἀ. προϊών, προερχόμενος· προϊόν, καρπός, συγκομιδή. كلام — συμπέρασμα.
محصولات μαχσουλάτ, πλ. τοῦ πρ
محصولدار μαχσουλδάρ, π. καὶ
محصولی μαχσουλλή, τ. καρποφόρος, εὔφορος. [λής.
محصون μαχσούν, ἀ. ὀχυρός, ἀσφα-
محصی μουχσή, ἀ. ὁ ἀριθμῶν, λογαριάζων. [γνήσιος.
محض μάχζ, ἀ. καθαρός, ἄδολος,
محض μάχζαν, κ. μαχζά, ἀ. καθαρῶς, μόνον.
محضر μαχζάρ, ἀ. καὶ — عرض ἀναφορὰ ὑπογεγραμμένη ὑπὸ πάντων τῶν παρεστώτων· τόπος παρουσίας· χαρακτήρ.

محضر μουχζήρ, κ. μουχζούρ, ἀ. ὁ κλητεύων, κλητήρ.
محضض μουχαββήδ, ἀ. ὁ διεγείρων, ὁ παραθαρρύνων τινά.
محض μουχδήν, ἀ. ὁ ἀφαιρῶν τινα τὸ καλόν· ὁ ἐξευτελίζων. [μα.
محط مەچάττ, ἀ. σταθμός, κατάλυ-
محطب μηχτάπ, ἀ. πέλεκυς.
محظور μαχζούρ, ἀ. ἀπηγορευμένος, ἀθέμιτος.
محظورات μαχζουράτ, ἀ. πράγματα ἀπηγορευμένα.
محظوظ μαχζούζ, ἀ. εὐχαριστημένος, εὔθυμος.
محظوظیت μαχζουζιγέτ, ἀ. τέρψις.
محفد μαχφίδ, ἀ. ῥίζα, θεμέλιον.
محفظه μουχαφεζά, κ. μαχφεζά, ἀ. φάκελος· θήκη· περικάρπιον (βοτ.).
محفل μαχφίλ, καὶ μαχφήλ, ἀ. μέρος συναθροίσεως γυναικωνίτης τεμένους· ἡ ἐν τῷ τεμένει θέσις τοῦ Σουλτάνου.
محفور μαχφούρ, ἀ. ἐσκαμμένος, λακκώδης.
محفوظ μαχφούζ, ἀ. πεφυλαγμένος.
محفوف μαχφούφ, ἀ. περιεζωσμένος.
محفه μιχαφέ, κ. μαχφέ, ἀ. σάγμα καμήλου. [μηδενίζειν.
محق μάχχ, ἀ. τὸ ἐξαλείφειν, ἐκ-

محق μουχήκκ, ἀ. ὁ ἀπονέμων τὸ δίκαιον, ἀμερόληπτος. Πλ. محقّ
محقانه μουχηκκανέ, π. εὐθέως, ἀμερολήπτως.
محقر μουχακκήρ, ἀ. ὁ ἐξευτελίζων, καταφρονῶν.
محقر μουχακκάρ, ἀ. ἐξηυτελισμένος, καταπεφρονημένος.
محقره μαχκαρέτ, ἀ. τὸ περιφρονεῖσθαι· τὸ περιφρονεῖν.
محقق μουχακκήκ, ἀ. ὁ ἐξακριβῶν.
محقق μουχακκάκ, ἀ. ἀποδεδειγμένος· βέβαιος. Πλ. محققة.
محققاً μουχάκκακαν, ἀ. βεβαίως.
محققانه μουχακκηκανέ, π. σοφῶς.
محقن μηχκάν, καὶ
محقنه μηχκανέ, ἀ. κλυστήριον, κλύσμα.
محقوق μαχκούκ, ἀ. ἐμβεβλημένος, ἐνετός.
محك μεχάκ, κ. μεχένκ, ἀ. λυδία λίθος.
محكم μουχκέμ, ἀ. στερεός, ἰσχυρός.
محكمات μουχκεμάτ, πλ. τοῦ πρ.
محكمه μα(ε)χκεμέ, ἀ δικαστήριον.
محكوك μαχκιούκ, ἀ. γεγλυμμένος.
محكوكات μαχκιουκιάτ, ἀ. γλυφαί· ἐπιγραφαί.
محكوم μαχκιούμ, ἀ. ὑποτεταγμένος. عليه— καταδεδικασμένος.

محمض μαχκί, ἀ. ἐξιστορημένος, ἐκτεθειμένος. [δόλος.
محل μάχλ, ἀ. σιτοδεία· ξηρασία·
محل μεχάλλ, ἀ. τόπος· ἀνήκων, πρέπων, ἀναγκαῖος. — في ἐν οἰκείῳ τόπῳ.
محل μεχήλλ, ἀ. ἀνάγκη.
محل μουχήλλ, ἀ. ὁ θεωρῶν τι παρὰ τοῦ νόμου ἀπηγορευμένον ὡς θεμιτόν.
محلات μαχαλλάτ, πλ. τοῦ محلّ.
محلسز μεχαλσήζ, τ. ἀνοίκειος, ἄκαιρος.
محلوق μαχλούκ, ἀ. ξυρισμένος.
محلول μαχλούλ, ἀ. λελυμένος· ἐγκαταλελειμμένος· θεμιτός· ἀδέσποτον κτῆμα.
محلولات μαχλουλάτ, πλ. τοῦ πρ.
محله μεχαλλέ, ἀ. συνοικία, ἐνορία.
محلى μουχαλλί, ἀ. ὁ κοσμῶν.
محلى μουχαλλά, ἀ. κεκοσμημένος.
محمد μαχμεδέτ, ἀ. ἔπαινος, δόξα.
محمدى μουχαμμεδί, ἀ. μωαμεθανικός· Μωαμεθανός. [(ἰατρ.).
محمر μουχαμμίρ, ἀ. ἐρυθραντικός.
محمص μουχαμμής, ἀ. ὁ φρύγων καφέν. [νος.
محمص μουχαμμάς, ἀ. πεφρυγμέ-
محمض μουχαμμάζ, ἀ. ὠξειδωμένος (χημ.).

محمل μαχμίλ, ἀ. εἶδος ἐφιππίου καμήλου.
محمل μηχμέλ, ἀ. τελαμών.
محمود μαχμούδ, ἀ. ἐπαινετός, τετιμημένος. [(φ.).
محمودى μαχμουδέ, ἀ. σκαμμωνία
محموز μαχμούζ, ἀ. εὐφυής· εὐκίνητος. [(χημ.).
محموض μαχμούζ, ἀ. ὀξυδώδης
محمول μαχμούλ, ἀ. φορτωμένος· κατηγόρημα (Λογική).
محموم μαχμούμ, ἀ. πυρέσσων (ἰατρικ.). [ἀσφαλής.
محمى μαχμί, ἀ. ὁ προστατευθείς·
محميه μαχμιγέ, ἀ. πόλις μεγάλη.
محن μιχάν, πλ. τοῦ ἑπομ.
محنة μηχνέτ, ἀ. θλῖψις, συμφορά — كش — καὶ τεθλιμμένος. — كده τόπος ἢ οἰκία θλίψεως. — كشيده ὁ δοκιμάσας θλίψεις.
محو μάχβ, ἀ. καταστροφή, ἀπώλεια.
محور μηχβέρ, ἀ. ἄξων, κνώδαξ· ἐπιστροφεύς (ἀνατ.)· ἰνδέλαφος (ζ.). [δολον.
محوطة μουχαβάτ, ἀ. τὸ εἶναι ἄ-
محوط μουχαβήτ, ἀ. ὁ προφυλατόμενός τινος. [ριβεβλημένος.
محوط μουχαβέτ, ἀ. ὁ τείχει πε-
محول μουχαβίλ, ἀ. ὁ μεταβάλλων.

محول μουχαββέλ, ἀ. μεταβεβλημένος· ἐπιστραφείς· ἀνατεθειμένος. [ριειλημμένος.
محوى μαχβί, ἀ. περιεχόμενος, πε-
محوى μαχβά, ἀ. συλλογή· τόπος συλλογῆς. [σεμνότης.
محويت μαχβιγέτ, ἀ. μετριότης,
محيّر μουχαϊγίρ, ἀ. ὁ ἐκπλήττων.
محيط μουχήτ, ἀ. ὁ περιλαμβάνων, περιζωννύων· περιφέρεια· μεταφορ. ἄνθρωπος σοφός. — بحر ὠκεανός. [πατεών.
محيل μουχήλ, ἀ. πανοῦργος, ἀλ
محيل μουχήλ, ἀ. παραχωρητής (ν.).
محى μουχγί, ἀ. ζωογόνος.
محى μούχχ, ἀ. ἐγκέφαλος· μυελός (ἀνατ.). — حصات ἐγκεφαλόλιθος. — بلا رأس و لا محّ οἷα κεφαλὴ καὶ ἐγκέφαλον οὐκ ἔχει.
محاجره μουχαπερέ, ἀ. ἀνταπόκρισις, ἀλληλογραφία· συνάπτειν συμβόλαιον.
محاجز μεχαπίζ, πλ. τοῦ حاجز.
محاجى μεχαπί, πλ. τοῦ محجّة μαχπί'έ.
محاجه μουχατεμέ, ἀ. ἀποπεράτωσις.
محاجى μουχάχ, πλ. τοῦ محّ μούχχ.
محادش μουχαδίζ, ἀ. ὁ θλίβων.
محادشه μουχαδεσέ, ἀ. στενοχωρία.
محادى μουχαδή', ἀ. δόλιος, ἀπατεών.
محادعة μουχαδεά, ἀ. δόλος, ἀπάτη-

مخالد مخالد μεχαδίμ, πλ. τοῦ μαδ .
مخادنة مخادنة μουχαδενέτ, ἀ. φιλία.
مخاذيل مخاذيل μεχαζίλ, πλ. τοῦ مخذول .
مخارج مخارج μεχαρίζ, πλ. τοῦ مخرج μαχρέζ. [ζειν, περιφρονεῖν.
مخازاة مخازاة μουχαζάτ, ἀ. τὸ ἐξευτελί-
مخازي مخازي μεχαζίν, πλ. τοῦ مخزى .
مخاشاة مخاشاة μουχαδάτ, ἀ. τὸ φοβερί-ζειν ἀλλήλους.
مخاشنة مخاشنة μουχαδενέτ, ἀ. τὸ φέρεσθαι σκαιῶς.
مخاصم مخاصم μουχασήμ, ἀ. ἐχθρός.
مخاصمة مخاصمة μουχασαμέ, ἀ. ἐχθροπάθεια.
مخاض مخاض μουχάζ, ἀ. ὠδή.
مخاط مخاط μουχάτ, ἀ. βλέννα, κ. μύξα.
مخاطب مخاطب μεχατήπ, ἀ. ὁ ἀποτείνων τὸν λόγον, ὁ ὁμιλῶν.
مخاطب مخاطب μουχατάπ, ἀ. ὁ πρὸς ὃν ἀποτείνεταί τις· τὸ β′ πρόσωπον (Γραμμ.). [σις.
مخاطبة مخاطبة μουχαταπέ, ἀ. προσφώνη-
مخاطرة مخاطرة μουχαταρέ, ἀ. κίνδυνος.
مخاطرجي مخاطرجي μουχαταρεσήζ, τ. ἀκίν-δυνος. [δυνος.
مخاطرلق مخاطرلق μουχαταρελή, τ. ἐπικίν-
مخافة مخافة μεχαφέ, ἀ. φόβος· φόβητρον. الله — رأس الحكمة ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου.
مخالات مخالات μουχαλάτ, ἀ. τὸ παραι-τεῖσθαί τινος.

مخالب مخالب μεχαλίπ, πλ. τοῦ مخلب .
مخالبة مخالبة μουχαλεπέ, ἀ τὸ ἀπατᾶν.
مخالة مخالة μεχαλέ, ἀ. τὸ ὑποθέτειν.
مخالصة مخالصة μουχαλεσάτ, ἀ. εἰλικρίνεια.
مخالطة مخالطة μουχαλετάτ, ἀ. ἀνάμιξις, ἐπιμιξία, σχέσις.
مخالعة مخالعة μουχαλεά, ἀ. διάζευξις.
مخالف مخالف μουχαλίφ, ἀ. ἀντίθετος, διάφορος.
مخالفة مخالفة μουχαλεφέτ, ἀ. ἀντίστα-σις, διαφωνία.
مخالقة مخالقة μουχαλεκάτ, ἀ. συμβίω-σις ἁρμονική.
مخالب مخالب μεχαλίπ, πλ. τοῦ مخلب .
مخامرة مخامرة μουχαμερέτ, ἀ. τὸ ἐγκα-θίστασθαι· τὸ καλύπτεσθαι.
مخاوف مخاوف μεχαβίφ, πλ. τοῦ خوف μεχούφ.
مخائف مخائف μεχαΐφ, πλ. τοῦ خائفة .
مخبب مخبب μουχπίπ, ἀ. ὁ ταπεινούμενος.
مخبث مخبث μουχπίς, ἀ. ὁ ἔχων κακὴν συναναστροφήν.
مخبثة مخبثة μαχπεσέ, ἀ. μοχθηρία· αἶσχος.
مخبر مخبر μουχπίρ, ἀ. ὁ καταγγέλλων· ἀνταποκριτής· δοκιμαστήρ (χει-
مخبز مخبز μαχπέζ, καὶ [ρουργ.).
مخبزة مخبزة μαχπεζέ, ἀ. κλίβανος· ἀρ-τοποιεῖον.
مخبون مخبون μαχπούν, ἀ. ζωοτροφίαι πούς,

οὗ ἀπεβλήθη τὸ β′ γράμμα (προσῳδ. ἀραβ.).
مخبئة مخبئة μαχπιέ, ἀ. κρησφύγετον.
مختار مختار μουχτάρ, ἀ. ἐκλεκτός· ὁ κ. μουχτάρης. — καὶ — فاعل ὁ πράττων κατὰ βούλησιν· ἐνῆ-λιξ. [τάρεσκος.
مختال مختال μουχτάλ, ἀ. ἀλαζών· αὐ-
مختان مختان μουχτάν, ἀ. ἄδικος· ἠδι-κημένος.
مختبر مختبر μουχτεπίρ, ἀ. ὁ καλῶς πε-πληροφορημένος.
مختبس مختبس μουχτεπίς, ἀ. ὁ ἁρπάζων.
مختبي مختبي μουχτεπί, ἀ. κεκρυμμένος.
مختبر مختبر μουχτετίμ, ἀ. ὁ περατῶν.
مختبن مختبن μουχτετήν, ἀ. περιτετμη-μένος.
مختبط مختبط μουχτεδά, ἀ. ἠπατημένος.
مختبر مختبر μουτερή, ἀ. ἐφευρέτης.
مختبرة مختبرة μουχτερά, ἀ. ἐφευρημένος.
مختبرات مختبرات μουχτερεάτ, ἀ. ἐφευρέσεις.
مختتن مختتن μουχτεζέν, ἀ. ἐναποτετα-μιευμένος.
مختتي مختتي μουχτεπή, ἀ. ταπεινός.
مختص مختص μουχτάσ, ἀ. ἴδιος· εἰλικρινής.
مختصر مختصر μουχτεσάρ, ἀ. ἐπίτομος, μικρός. [βραχύτης.
مختصرى مختصرى μουχτεσαρί, ἀ. συντομία,
مختصم مختصم μουχτεσήμ, ἀ. ὁ ἐρίζων· ὁ ἐχθρικῶς διακείμενος.

مختصى مختصى μουχτεσή, ἀ. εὐνοῦχος.
مختضع مختضع μουχτεδή, ἀ. ταπεινός.
مختطف مختطف μουχτετήφ, ἀ. ὁ ἁρπάζων.
مختفى مختفى μουχτεφί, ἀ. κεκρυμμένος.
مختل مختل μουχτέλλ, ἀ. τεταραγμένος.
مختلط مختلط μουχτελήτ, ἀ. μικτός· πε-ρίπλοκος. [(γυνή).
مختلع مختلع μουχτελ'ή, ἀ. διεζευγμένη
مختلق مختلق μουχτελίφ, ἀ. ἄλλοῖος· ἀν-τίθετος, διαφέρων. علم — τρίγωνο σκαληνόν (Γεωμ.).
مختلق مختلق μουχτελίχ, ἀ. ἀρτιμέλεια.
مختنق مختنق μουχτενίχ, ἀ. πεπηγμένος.
مختوم مختوم μαχτούμ, ἀ. ἐσφραγισμέ-νος· τετελειωμένος. [νος.
مختون مختون μαχτούν, ἀ. περιτετμημέ-
مخجل مخجل μουχαζίλ, ἀ. ὁ καταισχύνων.
مخدر مخدر μουχαδδίρ, ἀ. ναρκωτι-κός (ἰατρ.).
مخدرات مخدرات μουχαδδεράτ, πλ. τοῦ ἑπ.
مخدرة مخدرة μουχαδδερέ, ἀ. πέπλῳ κε-καλυμμένη γυνή· σώφρων.
مخدش مخدش μουχαδδίς, ἀ. ὁ ἀμύσσων.
مخدع مخدع μουχαδδά, ἀ. πεπειραμένος.
مخدوع مخدوع μαχδού, ἀ. ἠπατημένος.
مخدوم مخدوم μαχδούμ, ἀ. ὁ ἔχων ὑπη-ρέτας· υἱός.
مخذول مخذول μαχζούλ, ἀ. εὐτελής, ἄ-θλιος.
مخرب مخرب μουχαρρίπ, ἀ. ὁ καταστρέφων

مخرب μουχαρρέπ, ἀ. κατεστραμ-
μένος. [κληρικός.
مخرج μαχρέδζ, ἀ. ἔξοδος, βαθμὸς
مخرج μουχρέδζ, ἀ. ἐξηγμένος.
مخرج μουχαρρέδζ, ἀ. τελειοποιη-
μένος, τελειόφοιτος.
مخرجه μουχριδζέ, ἀ. ἑλκυστικός.
مخرز μαχρέζ, ἀ. κεντητήριον.
مخرش μουχαρρίς, ἀ. ἐρεθιστικός
(ἰατρ.). [(φάρμ.).
مخرط μουχαρρήτ, ἀ. καθαρτικόν
مخرق μουχαρρίκ, ἀ. ὁ κατατέ-
μνων· ψεύστης.
مخروط μαχρούτ, ἀ. ἀφειμένος· κῶ-
νος (Γεωμ.)· στρόβιλος.
مخروطی μαχρουτί, ἀ. κωνικός.
مخروطيات μαχρουτιγιάτ, πλ. τοῦ πρ.
مخروق μαχρούκ, ἀ. ἄσωτος, πο-
λυέξοδος. [γειον.
مخزن μαχζέν, ἀ. ἀποθήκη· ὑπό-
مخزون μαχζούν, ἀ. ἀποτεταμιευ-
μένος.
مخزی μουχζί, ἀ. ὁ καταισχύνων.
مخشن μουχασσίν, ἀ. ὁ παροργίζων.
مخشی μουχασσί, ἀ. ὁ φοβίζων.
مخصب μουχσήπ, ἀ. ὁ ἀφθονῶν
(τῶν ἐπιτηδείων·) τόπος ἀ-
φθονίας.
مخصص μουχασσής, ἀ. ὁ (προσδι-)
ορίζων, εἰδικεύων.

مخصص μουχασσάς, ἀ. προσδιωρι-
σμένος. [προηγ.
مخصصات μουχασσασάτ, ἀ. πλ. τοῦ
مخصوص μαχσούς, ἀ. προσδιωρι-
σμένος· εἰδικὸς, ἰδιαίτερος· ἴ-
διος, ἀνήκων.
مخصوصا μαχσούσαν, ἀ. ἰδιαιτέ-
ρως, ἰδίως.
مخصوصیة μαχσουσηγέτ, ἀ. ἰδιό-
της, εἰδικότης.
مخصی μαχσή. ἴδε مخصّی.
مخضوع μαχδού', ἀ. τεταπεινω-
μένος, ὑποκλινής.
مخطر μουχτήρ, ἀ. ὁ ὑπομιμνήσκων.
مخطره μουχτηρέ, ἀ. μνήμη· ἀ-
ναμνηστικός.
مخطط μουχαττήτ, ἀ. ὁ ἄγων
γραμμάς· ὁ ζωγραφῶν.
مخطط μουχαττάτ, ἀ. χαρακω-
τὸς, ῥαβδωτός. [ζητηθείς.
مخطوب μαχτούπ, ἀ. ὁ εἰς γάμον
مخطوط μαχτούτ, ἀ. διαγεγραμ-
μένος, περιωρισμένος.
مخطی μουχτή, ἀ. ὁ σφάλλων· ὁ
ἐν τῇ θεολογίᾳ μὴ ὀρθοτομῶν.
مخفض μουχαφάδ, ἀ. πυοῦλκον
(χειρουργ.).
مخفض μουχαφφήδ, ἀ. ὁ ἐνεργῶν
ἐν πραότητι.
مخفف μουχαφφίφ, ἀ. ὁ ἀνακου-

φίζων· ὁ ὑποτιμῶν· ὁ βρα-
χύνων συλλαβὴν, ὁ μεταβάλ-
λων συλλαβὴν ἀπὸ μακρᾶς
εἰς βραχεῖαν. [μένος.
مخفف μουχαφφέφ, ἀ. ἠλαφρω-
مخفوض μαχφούδ, ἀ. χαμηλωμέ-
νος· ταπεινός· ἡ δυνάμει προ-
θέσεως ι ἢ ιν προφερομένη
λέξις (Γραμμ.).
مخفوق μαχφούκ, ἀ. ὁ πάσχων ἐκ
παλμοῦ καρδίας· μανιώδης.
مخفی μαχφί, ἀ. κεκρυμμένος, μυ-
مخفیا μαχφίγεν, ἀ. καὶ [στικός.
مخفیجه μαχφίδζε, τ. κρυφίως, μυ-
στικῶς. [ζήμιος.
مخل μουχήλ, ἀ. ὁ ταράττων· ἐπι-
مخلا μουχαλλά, ἀ. κενός· ἐγκα-
ταλελειμμένος.
مخلامق μηχλαμάκ. ἴδε مخلامق.
مخلب μηχλέπ, ὄνυξ, πούς (σαρ-
κοβόρων). [(ἰατρ.).
مخلخل μουχαλχήλ, ἀ. ἀραιωτικός
مخلد μουχαλλίδ, ἀ. ὁ ποιῶν ἢ
καθιστῶν αἰώνιον.
مخلد μουχαλλέδ, ἀ. αἰώνιος.
مخلص μαχλάς, ἀ. ἐπώνυμος.
مخلص μουχλής, ἀ. ἀφωσιωμένος,
εἰλικρινής.
مخلص μουχλές, ἀ. ὁ προσευχό-
μενος πρὸς τὸν Θεὸν ἐν εἰλι-

κρινείᾳ καὶ οὐχὶ πρὸς τὸ θεα-
θῆναι. [σωτήρ.
مخلص μουχαλλής, ἀ. ὁ σώζων,
مخلصانه μουχλισανέ, π. εἰλικρι-
νής· εἰλικρινῶς.
مخلع μουχαλλή', ἀ. ἀναδέτης.
مخلف μουχαλλέφ, ἀ. ἡ μετὰ θά-
νατόν τινος ἀφεθεῖσα (περι-
ουσία).
مخلفات μουχαλλεφάτ, πλ. τοῦ πρ.
مخلق μηχλαμάκ, ἴδε مخلامق.
مخلوط μαχλούτ, ἀ. ἀνάμικτος·
συγκεχυμένος.
مخلوطه μαχλουτά, ἀ. μῖξις, μῖγμα.
مخلوع μαχλού', ἀ. ἀπερριμμένος,
ἀποκεκηρυγμένος (υἱός).
مخلوق μαχλούκ, ἀ. πεπλασμένος.
مخلوقات μαχλουκάτ, πλ. τοῦ πρ.
مخله μουχαλλά, ἴδε مخلا μουχαλλά.
مخمخم μουχαμχήμ, ἀ. ὑπόρρινος.
مخمد μουχμίδ, ἀ. ὁ πατῶν, σβύ-
νων τὴν φλόγα· ἤρεμος.
مخمر μουχμίρ, ἀ. ὁ κρύπτων· ὁ βάλ-
λων ζύμην. [καλυμμένος.
مخمر μουχαμμέρ, ἀ. ζυμωτός· κε-
مخمس μουχαμμές, ἀ. τὸ ἐκ πέντε
ἡμιστιχίων (ποίημα)· πεντά-
γωνον (Γεωμ.).
مخمصة μαχμεσά, ἀ. πεῖνα· ἀσι-
τία. — حالت ψυχορραγία.

مخمن μουχαμμίν, ὰ. ὁ εἰκάζων· ἐκτιμητής.

مخمور μαχμούρ, ὰ. περιειλημένος οἴνῳ ἢ αἰδοῖ· μεθυσμένος· νυσταλέος. كوز—κλαβαρὸν ὄμμα.

مخمورلق μαχμουρλούκ, τ. κατάστασις προερχομένη ἐκ μέθης ἢ ἀγρυπνίας.

مخنث μεχανδέ, ὁ ἕρπων· ἑρπετόν.

مخنق μουχανίκ, ὰ. ὁ πνίγων, στραγγαλίζων.

مخنق μουχαννάκ, ὰ. πεπνιγμένος· ἐστραγγαλισμένος.

مخنقه μαχνεκά, ὰ. περιδέραιον· περιλαίμιον. [νάκ.

مخنوق μαχνούκ, ἴδε مخنق μουχαν- ἐστραγγαλισμένος.

مخنوقاً μαχνούκαν, ὰ. διὰ πνιγμοῦ· διὰ στραγγαλισμοῦ.

مخور μουχούρ, ὰ. κύλισις, κίνησις πλοίου ἐπὶ ὕδατος.

مخوف μεχούφ, ὰ. ἐπίφοβος· ἐπικίνδυνος.

مخوف μουχαββίφ, ὰ. ὁ φοβίζων.

مخوف μουχαββέφ, ὰ. πεφοβημένος

مخوفات μεχουφάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.

مخوفة μεχφουφέ, ὰ. φόβητρον.

مخيب μουχαϊγίπ, ὰ. ὁ ἀπελπίζων τινά.

مخير μουχαϊγέρ, ὰ. ὁ ἀφιέμενος εἰς τὴν ἐκλογήν τινος· αἱρετός. لق — ἀγοράζειν ἐπὶ συμφωνίᾳ τοῦ ἐπιστρέφειν τὸ ἀγοραζόμενον ἐὰν μὴ ᾖ ἀρεστόν.

مخيف μουχήφ, ἴδε مخوف μουχαββέφ.

مخيم μουχαϊγέμ, ὰ. ἐσκηνωμένος· στρατόπεδον.

مد μέδδ, ὰ. ἔκτασις, παράτασις· μήκυνσις· παλίρροια· τὸ σημεῖον (¯), ὅπερ τίθεται ἐπί τινων γραμμάτων χάριν παρατάσεως. جزر و — παλίρροια. — حروف τὸ ا, و καὶ ى.

مداح μεδδάχ, ὰ. ἐπαινέτης· μυθολόγος.

مداخل μεδαχήλ, πλ. τοῦ مدخل.

مداخلة μουδαχαλέ, ὰ. ἀνάμιξις, ἐπέμβασις.

مداد μιδάδ, ὰ. μελάνη· μέρος· ὁδός, μέθοδος· μέσον.

مدار μεδάρ, ὰ. κέντρον· ἄξων· ἕδρα· μέσον· πόρος· τροπικός· τροχά. السرطان — ὁ τροπικὸς τοῦ Καρκίνου. الجدى — ὁ τροπικὸς τοῦ Αἰγόκερω (ἀστρ.). تلى — μέσον παραμυθίας.

مدارا μουδαρά, π. καὶ

مدارات μουδαράτ, ὰ. ὑπόκρισις.

مدارج μεδαρίδζ, πλ. τοῦ مدرج μεδρέδζ.

مدارس μεδαρίς, πλ. τοῦ مدرسه.

مدارسة μουδαρεσέτ, ὰ. διδασκαλία.

مداركة μουδαρκέ, ὰ. τὸ ἕπεσθαι, ἀκολουθεῖν.

مدافع μεδαφήʾ, πλ. τοῦ مدفع μιδφάʾ.

مدافع μουδαφήʾ, ὰ. ὁ ἀπωθῶν· ἀμυντικός. [κρουσις.

مدافعه μουδαφεά, ὰ. ἄμυνα· ἀπό-

مدافن μεδαφίν, πλ. τοῦ مدفن.

مدام μουδάμ, ὰ. συνεχής· αἰώνιος· οἶνος.

مدامه μουδαμέ, ὰ. οἶνος.

مدانات μουδανάτ, ὰ. τὸ πλησιάζειν (μεταβτ.).

مداني μουδανί, ὰ. ὁ ὢν πλησίον.

مداوات μουδαβάτ, ὰ. νοσηλεία.

مداوله μουδαβελέ, ὰ. τὸ ποιεῖν κυκλοφορεῖν, τὸ διαδίδειν.

مداوم μουδαβίμ, ὰ. ὁ ἐξακολουθῶν· ἐπιμελής.

مداومت μουδαβεμέτ, ὰ. ἐξακολούθησις, ἐνδελέχεια· ζῆλος.

مداوى μουδαβί, ὰ. νοσηλευτής.

مداهره μουδαχερέ, ὰ. τὸ συνάπτειν συμβόλαιον ἐπ' ἀόριστον.

مداهن μουδαχίν, ὰ. κόλαξ· ἀπατεών. [βόλος.

مداهنه μουδαχενέ, ὰ. κολακεία· δο-

مداهنه جى μουδαχενεδζί, τ. κόλαξ.

مدائح μεδαήχ, πλ. τοῦ مدحه.

مدائن μεδαΐν, πλ. τοῦ مدينه.

مدانه μουδαγενέτ, ὰ. τὸ δανείζεσθαι (ἀμοιβαίως).

مدبر μουδπίρ, ὰ. ὁ στρέφων τὰ νῶτα, ὁπισθοδρομῶν· ὁ ἀμελῶν· ἀτυχής.

مدبر μουδεππίρ, ὰ. ὁ σχεδιάζω συνετῶς· ὁ προβλέπων· συνετός· ἀνώτερος δημόσιος ὑπάλληλος.

مدبراً μουδεππεράν, πλ. τοῦ πρ-

مدبرلك μουδεππιρλίκ, τ. καλὴ διεύθυνσις, διοίκησις. [τυχία.

مدبرى μουδπιρί, ὰ. ἀτυχία, δυς-

مدبغه μουδεππήγ, ὰ. βυρσοδέψης.

مدبوغ μεδπούγ, ὰ. εἰργασμένος (ἐπὶ δέρματος).

مدت μουδδέτ, ὰ. χρονικὸν διάστημα· διάρκεια, προθεσμία. عمرى — καθ' ὅλον μου τὸν βίον. مديد — πρὸ πολλοῦ χρόνου. قليل — ἐντὸς ὀλίγου.

مدد μουδεσσίρ, ὰ. ὁ διορθώνων τὴν φωλεάν (ἐπὶ πτ.).

مدد μουδδεσσίρ, ὰ. ὁ περιβαλλόμενος ἱμάτιον.

مدح μέδχ, ὰ. ἔπαινος.

مدحت μιδχάτ, ὰ. ἔπαινος· πρὸς ὃν ἀξιέπαινον.

مدحتكر μιδχατγκέρ, ὰ. ἐγκωμιαστής, ἐπαινέτης.

مدحكرى مدحتكرί, π. τὸ ἐγκωμιάζειν, ἐπαινεῖν.

مدحور مدχούρ, ἀ. δεδιωγμένος, μεμαχρυσμένος,

مدخر مدδεχήρ, ἀ. ὁ συλλέγων, συνάγων (ζωοτροφίας)

مدخل مεδχάλ, ἀ. εἴσοδος· ἀνάμιξις· μετοχή· ἐπιρροή· διευκόλυνσις. مداخل — στοιχεῖα γραμματικῆς. داخل — εὐ συμμετέχειν.

مدخن مεδχέν, ἀ. καπνιστήριος.

مدخول مεδχούλ, ὁ εἰς ὃν εἰσῆλθεν ἢ εἰσήχθη τι.

مدد μεδέδ, ἀ. ἀντίληψις, βοήθεια. مدد جاغرم — ἐπικαλεῖσθαι βοήθειαν· ἄδειν.

مدد μουδούδ, πλ. τοῦ مدد.

مددخواه μεδεδ-χάχ, π. ὁ ζητῶν βοήθειαν.

مددرس μεδεδ-ρές, καὶ [βοηθός.

مددكار μεδεδ-κιάρ, π. ὁ βοηθῶν,

مددكارى μεδεδ-κιαρί π. βοήθεια.

مدر μεδέρ, ἀ. ἀργιλλώδης γῆ· κέραμος· πλίνθος· πόλις· χωρίον.

مدرج μουδρέδζ, ἀ. δεδιπλωμένος.

مدرجه μεδρεδζέ, ἀ. ὁδός, δρόμος.

مدرس μουδερρίς, ἀ. ὁ διδάσκων, καθηγητής.

مدرسه μεδρεσέ, ἀ. ἱεροσπουδαστήριον.

مدرك μουδρίκ, ἀ. ὁ ἀντιλαμβανόμενος· ὁ προφθάνων.

مدركه μουδρικέ, θηλ. τοῦ προηγ. — ἥτοι ἡ δύναμις τῆς ἀντιλήψεως.

مدروس μεδρούς, ἀ. μανιώδης· πεπαλαιωμένος (ἐπὶ φορέματος).

مدروك μεδρούκ, ἀ. ἐννοηθείς, καταληπτός.

مدرهم μεδρεπάζ, π. μεταπράτης.

مدره μιδρά, ἀ. κτένιον.

مدرى μουδρί, ἀ. ὁ δηλῶν, διδάσκων.

مدعا μουδδεά, ἀ. αἴτησις, ἀγωγή· ἀξίωσις· ἴδε καὶ مدعا μουδδεά.

مدعو μεδ'ούδδ, ἀ. (προς)κεκλημένος· ὁ εὐχόμενος ὑπέρ τινος (πρὸς ἔκφρασιν εὐγνωμοσύνης). ـه — ὁ ὑπὲρ οὗ εὔχεταί τις.

مدعى μουδδεή, ἀ. ὁ ἐνάγων· ὁ ἐπιμένων, ὁ ἀξιῶν.

مدعيه μουδδεά, ἀ. ἀπαιτούμενος, διαφιλονικούμενος, ἐπίδικος. عليه — ὁ κατηγορούμενος.

مدغم μουδγάμ, ἀ. (γράμμα ὁμοιόσχημον) συνῃρημένον, ἐφ' οὗ τίθεται τὸ (-) τεστήτ.

مدفع μιδφά', ἀ. τηλεβόλον.

مدفن μεδφέν, καὶ

مدفنه μεδφενέ, ἀ. νεκροταφεῖον.

مدفوع μεδφού', ἀ. ἀποβεβλημένος, ἀπομεμαχρυσμένος.

مدفون μεδφούν, ἀ. ἐντεταφιασμένος· τεθαμμένος. [χέρι.

مدق μιδάκκ, ἀ. ὕπερος, κ. γουδο-

مدقق μουδήκκ, ἀ. ὁ κοπανίζων, λεπτύνων.

مدقق μουδεκκήκ, ἀ. ὁ ἐξετάζων λεπτομερῶς· σοφός.

مدققانه μουδεκκηκανέ, ἀ. σοφῶς, λεπτομερῶς.

مدلل μουδελλίλ, ἀ. ὁ διὰ τεκμηρίων ἀποδεδειγμένος.

مدلل μιδίλλι, ἀ. ἵππάριον, γίννος.

مدلول μεδλούλ, ἀ. ὁ διὰ τεκμηρίων ἀποδεδειγμένος· σημασία φράσεως.

مدلولات μεδλουλάτ, πλ. τοῦ πρ.

مدلى μουδελλέχ, ἀ. ἐξεστηκὼς τὰς φρένας.

مدلى μουδλί, ὁ καταβιβάζων κάδδον εἰς φρέαρ· ὁ προσάγων ἐπιχειρήματα.

مدمج μουδδεμίδζ, ἀ. ἐμπεπηγμένος που καὶ ἑστερεωμένος.

مدمر μουδεμμίρ, ἀ. ὁ καταστρέφων, ἐξαφανίζων.

مدمع μουδεμμή', ἀ. ὁ κλαίων πολύ.

مدمدم μουδεμμάγ, ἀ. εὐήθης, βλάξ.

مدمى μουδεμμέμ, ἀ αἱματώδης.

مدمن μουδμίν, ἀ. ὁ ἐξακολουθῶν· παραδεδομένος, κυριευθεὶς ὑπὸ συνηθείας.

مدن μουδούν, πλ. τοῦ مدينه.

مدنس μουδεννίς, ἀ. ὁ ῥυπαίνων.

مدنس μουδεννές, ἀ. ἀκάθαρτος, ῥυπαρός. [ἀμπάρα.

مدنك μεδένκ, π. μοχλός, κ.

مدنى μεδενί, ἀ. Μεδιναῖος.

مدنى μεδενί, ἀ. κάτοικος πόλεως· πεπολιτισμένος.

مدنيت μεδενιγέτ, ἀ. πολιτισμός· ἐξευγενισμός.

مدور μουδεββίρ, ἀ. ὁ στρέφων· ὁ ποιῶν σχῆμα στρογγύλον.

مدور μουδεββέρ, ἀ. στρογγύλος, σφαιροειδής. — صورت مدوره σχῆμα κυκλοτερές.

مدون μουδεββίν, ἀ. ὁ συλλέγων (συγγράμματα).

مدونه μουδεββέν, ἀ. συνειλεγμένος· συλλογή.

مدونات μουδεββενάτ, πλ. τοῦ πρ.

مدهش μουδχίς, ἀ. ὁ ἐκπλήττων.

مدهن μουδδεχίν, ἀ. ὁ ἀλειφόμενος ἐλαίῳ ἢ ἀρώμασιν.

مدهن μουδχούν, ἀ. λήκυθος, φιάλη ἐλαίου.

مذهوف مدهوش, ά. ἐκπεπληγμένος, ἐξεστηκώς.

مدى مدά, ά. ὅριον, τέλος. ملا — πάντοτε. البصر — καὶ χυδ. مد البصر μέχρις οὗ ἐξικνεῖται τὸ βλέμμα.

مدة μίδγα, ξ. μύαξ, κ. μύδι.

مدى مεδήχ, καὶ

مدحة مεδιχά. ά. πρᾶξις· ἐγκώμιον. مدّاح — ἐγκωμιαστής.

مديد μεδίδ. ά. μακρός, ἐκτεταμένος· πολύς.

مدير μουδίρ, ά. ὁ διευθύνων, ὁ ἐξοικονομῶν καλῶς· διευθυντής· διοικητὴς δήμου, δήμαρχος. [τοῦ προηγ.

مديرلك μουδιρλίκ, τ. τὸ ἀξίωμα

مديلة μιδίλλη, ἴδε مدلة μιδίλλη.

مدينه μεδινέ, ἀ. μεγαλόπολις, πόλις

مديون μεδγιούν, ά. χρεώστης, ὀφειλέτης.

مذاب μουζάπ, ά. ἀναλελυμένος.

مذابه μεζαπήχ, πλ. τοῦ مذبه μεζπάχ.

مذارع μεζαρή', καὶ

مذاريع μεζαρί', ά τὰ πέριξ πόλεως.

مذاق μεζάκ, ά. τὸ γενέσθαι.

مذاكره μουζακερέ, ά. συνδιάσκεψις, συζήτησις· μνεία.

مذام μεζάμμ, πλ. τοῦ ذم.

مذاهب μεζαχίπ, πλ. τοῦ مذهب.

مذبه μεζπάχ, ά. σφαγεῖον· βωμός, θυσιαστήριον.

مذبذب μουζεπζί(ε)π, π. ἀμφίβολος, μετέωρος.

مذبذبه μουζεπζι(ε)πίν πλ. τοῦ πρ.

مذبوح μεζπούχ, ά. ἐσφαγμένος· τεθυσιασμένος.

مذرع μιζρά', ἐνικ. τοῦ مذارع.

مذروع μεζρού', ά. μεμετρημένος διὰ πήχεως.

مذكر μουζεκκίρ, ά. ὁ ἀναμιμνήσκων· ὁ ἀναφέρων τὸ ὄνομα τοῦ Ὑψίστου· ὁ σχηματίζων τὸ ἀρσενικὸν γένος λέξεως (Γραμμ.).

مذكر μουζεκκέρ, ά. ἀνὴρ ἢ ζῷον ἀρσενικόν· γένος ἀρσενικόν (Γραμμ.).

مذكره μεζκερέ, ά. γραμμάτιον.

مذكره μουζεκιρέ, ά. σημείωσις· ἐπιστολὴ σύντομος.

مذكور μεζκιούρ, ά. μνημονευθείς.

مذلّ μουζίλλ, ά. ὁ περιφρονῶν, ἐξευτελίζων.

مذلة μεζελλέτ, ά. χαμέρπεια, ἐξευτελισμός.

مذلّ μουζελλίλ, ἴδε مذلّ μουζίλλ.

مذمة μεζε(ι)μμέτ, ά. πρᾶξις ἀξιοκατάκριτος.

مذمم μουζεμμέμ, καὶ

مذموم μεζμούμ, ά. ἀξιοκατάκριτος. [οχος.

مذنب μουζνίπ, ά. ἁμαρτωλός, ἔν-

مذموم μεζούμ, ά. κατηγορημένος, περιπεφρονημένος.

مذهب μεζχέπ, ά. πίστις· θρησκεία· ὁδός· αἵρεσις· مذهبنه — καὶ طبیعیون — ὑλισμός.

مذهب μουζεχχέπ, ά. κεχρυσωμένος.

مذهب μουζεχχίπ, ά. χρυσωτής.

مذيب μουζγίπ, ά. διαλυτικός.

مر μέρρ, ά. διάβασις, παρέλασις. الدهور — ἀεὶ καθ' ὅσον παρέρχεται ὁ καιρός. [ρίς φ.).

مر μούρ, ά. πικρός· σμύρνα· μυρ-

مرا μερά, π. ἀντ. ἐμοί, ἐμέ.

مراء μερά', πλ. τοῦ مرأة μιρ'άτ.

مراء μερά, ά. ἀνήρ.

مراء μιρά, ά. ὑποκρισία.

مراجع μεραπήχ, πλ. τοῦ ἑπομ.

مراجعه μουραπεχά, ά. διάπρασις ἐπικερδής· τοκογλυφία.

مراجعجى μουραπεχαζί, τ. τοκιστής

مرابط μουραπήτ, ά. μαραβούς· φρουρὸς μεθορίου.

مراتع μεραπή', πλ. τοῦ مرعى.

مرابعت μουραπεάτ, ά. τὸ συνάπτειν συμβόλαιον· τὸ ἀλληλοβοηθεῖσθαι.

مرات μεράτ, ά. ὄψις, θέα· πρόσωπον· γυνή.

مرأة μιρ'άτ, ά. κάτοπτρον.

مرات μερράτ, ά. πλ τοῦ مرة μερρέ. مرّات — πολλάκις, ἐπανειλημμένως.

مراتب μερατίπ, πλ. τοῦ مرتبه.

مراتع μερατή', πλ. τοῦ مرتع μερτά'.

مراسى μερασί, πλ. τοῦ مرسى.

مراجعت μουραδζεάτ, ά. τὸ ἀμιλλᾶσθαι, τὸ ἀντιποιεῖσθαι ἀξίαν.

مراجعت μουραδζεάτ, ά. τὸ ἐπανέρχεσθαι· καταφύγιον· τὸ ἀποτείνεσθαί τινι· καταφυγή.

مراجعت μουραδζεμέτ, ά. τὸ διαμιλλᾶσθαι.

مراح μεράχ, ά. τόπος ἀναπαύσεως· τόπος ἐσπερινοῦ περιπάτου· (ἐν γένει) μέρος, τόπος.

مراحل μεραχήλ, πλ. τοῦ مرحله.

مراحلجى μεραχηλ-νισίν, ά. ταξειδιώτης, ὁδοιπόρος.

مراحم μεραχήμ, πλ. τοῦ مرحمت.

مراخات μουραχάτ, ά. τὸ ἀνιέναι.

مراد μουράδ, ά. ἐπιθυμούμενος, εὐκταῖος· θέλησις, ἐπιθυμία· σχέδιον, σκοπός. مراد ایمك — καὶ ناثل اولق مراد ایمك — καὶ واصل اولق مراد ایمك — ἐπιτυγ-

χάνειν τοῦ ποθουμένου. — ﻣﺮاﻗﺒﻪ ἐπιθυμεῖν· σχεδιάζειν.

مرادات مورادάτ, πλ. τοῦ προηγ.

مرادبخش مورαδ-πάχς, ἀ. ὁ δωροῦμενος τὸ ποθούμενον.

مرادف مورαδίφ, ἀ. συνώνυμος (ἐπὶ λέξεως).

مرادفه مورαδεφέτ, ἀ. τὸ ἔπεσθαι· τὸ συνοδοιπορεῖν· συνωνυμία (Γραμμ.).

مرادله مورαδδέ, ἀ. τὸ ἀποδιδόναιτι.

مرار μιράρ, ἀ. πλ. τοῦ مر μερρέ.

مرار μιράρ, ἀ. πικρὸς χυμός· χολή.

مراراً μιράρεν, ἀ πολλάκις, συνεχῶς. — مراراً ἐπανειλημμένως.

مرارت μιραρέτ, ἀ. πικρία.

مراره μιραρέ, ἀ. χοληδόχος κύστις (ἀνατ.).

مرازبه μεραζιπέ, πλ. ﻣﺮزﺑﺎن.

مرازى μεραζήγ, πλ. τοῦ ﻣﺮز.

مراسله μουρασελέ, ἀ. ἀλληλογραφία· ἐπιστολή.

مراسم μουρασίμ, πλ. τοῦ مرسوم.

مراسى μερασί, πλ. τοῦ مرسا.

مراسيم μουρασίμ ἴδε مراسم.

مراشات μουραϑάτ, ἀ. τὸ ἀπολύειν.

مراشد μερασίδ, πλ. τοῦ مرشد.

مراصد μερασήδ, πλ. τοῦ مرصد.

مراصده μουρασαδέτ, ἀ. τὸ ἐπιτηρεῖν, τὸ προσέχειν.

مراض μιράζ, πλ. τοῦ مريض.

مراضع μεραδή', πλ. τοῦ مرضع.

مراضعت μουραδαάτ, ἀ. τὸ παραδιδόναι παιδίον τίτθῃ.

مراعى μερά, ἀ. πλ. τοῦ مرعا.

مراعى μουρά, ἀ. ὁ φροντίζων, ὁ εὐλαβούμενος.

مراغب μουραγήπ, ἀ. ὁ ἔχων κλίσιν, ὁ ἐπιθυμῶν. [πιθυμία.

مراغبت μουραγαπέτ, ἀ. κλίσις, ἐ-

مرافع μουραφή' ἀ. ὁ ἐνάγων.

مرافعه μουραφεά, ἀ. δίκη.

مرافق μεραφίκ, πλ. τοῦ مرفق.

مرافق μουραφίκ, ἀ. σύντροφος, συνοδοιπόρος.

مرافقت μουραφεκάτ, ἀ. συντροφία, συνοδία.

مراق μεράκ, ἀ. κλίσις εἴς τι· ἀνησυχία· φροντὶς, μέριμνα· θλῖψις· περιεργεία· ἰδιοτροπία, ὑποχονδρία.

مراقب μουρακήπ, ἀ. ὁ ἐπιὺιδόμενος εἰς προσευχὰς, ὁ τὸν νοῦν εἰς τὰ θεῖα ἀνυψῶν.

مراقبه μουρακαπέ, ἀ. προσευχή, ἀναγωγὴ εἰς τὰ θεῖα.

مراقد μερακήδ, πλ. τοῦ مرقد.

مراقلاق μερακλανμάκ, τ. ἀνησυχεῖν, θλίβεσθαι· κατέχεσθαι ὑπὸ κατηφείας ἢ μερίμνης.

مراقلى μερακλή, τ. ἰδιότροπος· ὁ ἔχων κλίσιν εἴς τι· ὑποχονδριακός.

مراق μερακή, πλ. τοῦ مراق.

مراكب μερακίπ, πλ. τοῦ مركب μερκέπ

مراكد μερακίδ, πλ. τοῦ مركد.

مراكز μερακίζ, πλ. τοῦ مركز.

مرام μεράμ, ἀ. πρόθεσις, ἐπιθυμία, θέλησις. — حسب ال κατ' εὐχήν. [πτυνσις.

مرانت μερανέτ, ἀ. ἡ τοῦ νοὸς λέ-

مرانغوز μαραγκόζ, ἴδε مارانغوز.

مراوح μεραβήχ, ἴδε مروحه μιρβεχά.

مراوحت μουραβεχάτ, ἀ. τὸ ἐργάζεσθαι δύο ἐργασίας ἀλληλοδιαδόχως.

مراودت μουραβεδέτ, ἀ. τὸ ἐπιθυμεῖν· τὸ προτίθεσθαι.

مراوضت μουραβεδάτ, ἀ. τὸ κολακεύειν, θωπεύειν· τὸ ὑπερεπαινεῖν τι πρὸς πώλησιν.

مراوح μεραβήχ, πλ. τοῦ مروحه μερβεχά.

مراهق μεραχίκ, ἀ. πρόσηβος.

مراهقت μουραχεχάτ, ἀ. προσηβιότης, προσηβικὴ ἡλικία.

مراهم μεραχίμ, πλ. τοῦ مرهم.

مرايا μεραγιά, πλ. τοῦ مرآة.

مرايات μουραγιάτ, ἀ. ὑπόκρισις, προσποίησις.

مرائى μουραΐ, ἀ. διπρόσωπος, ὑποκριτής.

مرائيانه μουραϊγιανέ, π. ὑποκριτικῶς. [σία.

مرائيلق μουραϊλήκ, τ. ὑποκρι-

مربوط μουρεππά, ἀ. ἀνατεθραμμένος καλῶς· πεπαιδαγωγημένος· παλάθιον, παλάθη (γλύκισμα).

مربى μιρπά', ἀ. ἐαρινὴ βροχή.

مربى‌لمه μουρπόζανέ, π. ἐναγαλλίς(φ.)

مربع μερπάχ, ἴδε مربعه μεραπήχ.

مربط μιρπάτ, καὶ μερπήτ, ἀ. μέρος, εἰς ὃ δένουσι ζῷον.

مربط μιρπάτ, καὶ

مربطه μιρπετά, ἀ. σχοινίον, δι' οὗ δένουσι ζῷον.

مربع μερπά', ἀ. περίπτερον, σκιάς.

مربع μουρεππά', ἀ. τετράγωνος· τετράγωνον· τετράστιχον (ποίημα)· τὸ κάθησθαι σταυροποδητί. [λοστός.

مربعه μερπα'ά, ἀ. μοχλός, κ.

مربوط μερπούτ, ἀ. συνδεδεμένος· ἀναγόμενος· ἐξαρτώμενος.

مربوطه μερπούταν, ἀ. προσηρτημένος.

مربوطيت μερπουτηγέτ, ἀ. δεσμός, σχέσις· ἐξάρτησις. [στημα.

مربوع μερπού', ἀ. μέτριος τὸ ἀνά-

مربى μουρεππά, ἴδε مربى μουρεππά.

مرمر μουρεπί, ἀ. ὁ ἀνατρέφων, παιδαγωγῶν.

مرمر μερρέ, ἀ. φορά. —بعد — ἐπανειλημμένως.

مرمر μιρρέ, ἀ. χολή.

مرمر μουρρέ, ἀ. πικρός. — بك (μεταφορ.) ὁ Σατανᾶς.

مرمض μουρτάδ, ἀ. ἀσκητής· δαμασθείς (πῶλος).

مرتب μουρεττίπ, ἀ. ὁ τακτοποιῶν· στοιχειοθέτης.

مرتب μουρεττέπ, ἀ. συντεθειμένος· παρεσκευασμένος.

مرتبات μουρεττεπάτ, πλ. τοῦ πρ.

مرتبط μουρτεπήτ, ἀ. ὁ ἔχων σχέσιν, ἀφορῶν.

مرتبون μουρεττιπούν, ἴδε مرتب.

مرتبه μερτεπέ, ἀ. βαθμός· ἀξίωμα.

مرتبين μουρεττιπίν, πλ. τοῦ مرتب μουρεττίπ. [μενος

مرتجا μουρτεδζά, ἀ. ὁ προσδοκώ-

مرتجع μουρτεδζή', ἀ. καυλοτενής (βοτ.)· ὁ ἐπαναφέρων.

مرتجل μουρτεδζίλ, ὁ αὐτοσχεδιάζων· ἑτοιμολόγος. [τοσχέδιος.

مرتجل μουρτεδζέλ, ἀ. λόγος αὐ-

مرتجى μουρτεδζί, ἀ. ὁ ἐλπίζων, προσδοκῶν.

مرتجى μουρτεδζά, ἴδε مرتجا.

مرتحف μουρτεχήφ, ἀ. ταραξίας.

مرتحل μουρτεχήλ, ἀ. ὁ ἀλλάσσων κατοικίαν, ἀποδημῶν· ὁ ἀποθνήσκων.

مرتحص μουρτεχής, ἀ. ὁ θεωρῶν τι εὐθηνόν.

مرتد μουρτέδδ, ἀ ἀρνησίθρησκος.

مرتزق μουρτεζήκ, ἀ. συνταξιοῦχος. — اصحاب συνταξιοῦχοι.

مرتسخ μουρτεσήχ, ἀ. στερεός, στερεωμένος.

مرتسم μουρτεσέμ, ἀ. εἰκονογραφημένος· ὁ εἰς ὃν ὑπακούει τις.

مرتشح μουρτεσήχ, ἀ. διυλιστός.

مرتشى μουρτεσί, ἀ. δωροδοκούμενος.

مرتضا μουρτεζά, καὶ

مرتضى μουρτεζά, ἀ. ἐκλεκτός· ἐνάρετος.

مرتع μερτά', ἀ. νομή, βοσκή.

مرتعش μουρτεχέ, ἀ. ὁ ὑποκείμενος εἰς τὸ τρέμειν· ὁ τρέμων.

مرتعى μουρτεή, ἀ. ὁ βόσκων.

مرتفع μουρτεφή', ἀ. ὑψηλός· ὁ ἐξαρθείς

مرتفق μουτεφήκ, ἀ. ὁ μένων μονίμως που (οἱονεὶ ἐπὶ τοῦ ἀγκῶνος). [παύσεως.

مرتفق μουρτεφάκ, ἀ. τόπος ἀνα-

مرتقب μουρτεχήπ, ἀ. ὁ παρατηρῶν, παραφυλάττων.

مرجو μερδζούβ, ἀ. προσδοκώμενος· αἰτητέος. [μένος.

مرجوح μερδζούχ, ἀ. προτετιμη-

مرجوم μερδζούμ, ἀ. λιθοβοληθείς· κατηραμένος.

مرج μέρζ, ἀ. ὑπερβολὴ χαρᾶς.

مرحبا μερχαπά, ἀ. (ἐπιφώνημα χαιρετισμοῦ) ὡς εὖ παρέστης!

مرحبالاشمق μερχαπαλαεμάκ, τ. χαιρετίζεσθαι ἀμοιβαίως.

مرحلة μερχαλέ, ἀ. διάστημα μιᾶς ἡμέρας· σταθμός.

مرحم μουρεχχήμ, ἀ. εὔσπλαγχνος· ἐπιεικής.

مرحمت μερχαμέτ, ἀ. εὐσπλαγχνία, φιλανθρωπία· ἐπιείκεια.

مرحمتلو μερχαμετλύ, ἀ. φιλάνθρωπος· ἐπιεικής.

مرحوم μερχούμ, ἀ. μακαρίτης. اولمق — ἀποθνήσκειν.

مرخص μουρεχχάς, ἀ. συγκεχωρημένος· πληρεξούσιος, ἐπιτετραμμένος.

مرخم μουρεχχάμ, ἀ. συντετμημένος (ἐπὶ κυρ. ὀνομάτων).

مرخى μουρχή, ἀ. καθαρτικός (ἰατρ.).

مرد μέρδ, ἀ. ἄνθρωπος· ἀνδρεῖος, γενναῖος, ἥρως. اخى — θεοσεβής, ἐνάρετος. شناس — ὁ γινώσκων τὴν ἀξίαν τινός.

مرتك μουρτεχή, ἀ. ὁ αἱρόμενος εἰς ὕψος· ὁ προσδεύων.

مرتك μερτέκ, τ. δοκός, στῦλος.

مرتك μουρτίκ, τ. λιθάργυρος.

مرتكب μουρτεκίπ, ἀ. ὁ παρεκτρεπόμενος· ὁ δωροδοκούμενος.

مرتكز μουρτεκίζ, ἀ. στερεός, μόνιμος. [μένος.

مرتكم μουρτεκίμ, ἀ. σεσωρευ-

مرتل μουρεττίλ, ἀ. ὁ συντάττων.

مرتهن μουρτεχίν, ἀ. ὁ λαμβάνων ὡς ἐνέχυρον.

مرتهن μουρτεχέν, ἀ. ὁ λαμβανόμενος ὡς ἐνέχυρον.

مرثيه μερσιγέ, ἀ. ἐλεγεῖον. — خوان ὁ ἀπαγγέλλων ἐλεγεῖον.

مرز μέρδζ, ἴδε مرز χέρδζ.

مرز μέρδζ, ἀ. λειμών, λιβάδιον.

مرجان μερδζάν, ἀ. κοράλιον. — بالقى ἐρυθρῖνος (ἰχθ.).

مرجانكوش μερδζαν-γκιούς, τ. καὶ

مرجانكوشك μερδζαν-γκιούσκ, π. ἀμάραντον (φ.).

مرجب μουρεδζέπ, ἀ. τετιμημένος, ἀξιοσέβαστος.

مرجح μουρεδζ-δζάχ, ἀ. προτιμητέος, προτιμότερος.

مرجع μερδζή', ἀ. ἐπάνοδος· καταφύγιον.

مرجك μερδζιμέκ, π. φακῆ.

مردم μούρδ, ἀ. τεθνηκώς. — خرد πράγματα μικρά, λιανά.

مردم μερρέδ, ἀ. ἰσχυρογνωμοσύνη.

مردار μουρδάρ, π. ῥυπαρός, ἀκάθαρτος. قوقو — δυςωδία. خور — σαρκοβόρος (ἐπὶ ζώων).

مردارسنك μουρδαρσένκ, ἴδε مردارسنج.

مردارسنج μουρδαρσένδζ, π. καὶ مردارلق μουρδαρλήκ, τ. ἀκαθαρσία.

مردارسنك μουρδασένκ, π. λιθάργυρος (χημ.).

مردافكن μερδαφκέν, π. ὁ καταβάλλων τὸν ἀντίπαλον.

مردان μερδάν, πλ. τοῦ مرد μέρδ.

مردانكى μερδανεγκί, π. ἀνδρεία, γενναιότης.

مردانه μερδανέ, π. ἀνδρεῖος, γενναῖος· κύλινδρος(τυπογραφικός)

مردپه μερδπετσέ, π. υἱὸς ἥρωος· ὁ ἐκ πατρὸς ἀνδρεῖος.

مرده μερεδέ, πλ. τοῦ مرد μαρίδ.

مردود μουρεδδέδ, ἀ. ἀπωθημένος, ἀποδεδοκιμασμένος· ἔκπληκτος. [νεκρόν.

مردشوى μερδσούγ, π. ὁ πλύνων

مركان μουρδεγκιάν, πλ. τοῦ مرد μουρδέ. [ναιότης.

مردلك μερδλίκ, τ. ἀνδρεία, γεν-

مردم μερδούμ, π. ἄνθρωπος. — آزار ἐνοχλητικός.

مردم‌خوار μερδουμ-χάρ, π. ἀνθρωποφάγος.

مردمك μερδουμέκ, π. ἀνθρωπίσκος. چشم — κόρη ὀφθαλμοῦ (ἀνατ.).

مردمكزا μερδουμκεζά, π. ἀδικῶν.

مردمكش μερδουμκιούζ, π. ἀνθρωποκτόνος.

مردمك μερδουμέ, π. κόρη ὀφθαλμοῦ (ἀνατ.). [θρωπότης.

مردمى μερδουμί, π. ἀνθρώπινος· ἀνδρ مردود μερδούδ, ἀ. ἀπερριμμένος, ἀπαράδεκτος. [ἀπερριμμένον.

مردودیت μερδουδιγέτ, ἀ. τὸ εἶναι

مردون μερδιβέν, τ. κλῖμαξ. — غلبا βαθμίς. [κρός.

مرده μουρδέ, π. τεθνηκώς. νε مرده‌دل μουρδε-δίλ, π. ἄσπλαγχνος· τεθλιμμένος.

مرده‌زاد μουρδε-ζάδ, π. θνησιγενής.

مرده‌شو μουρδεσού, ἴδε مردشوى.

مردى μερδί, π. ἀνδρεία, γενναιότης.

مرز μέρζ, π. γῆ, ἔδαφος· σύνορον.

مرزبان μερζουπάν, π. ὁροφύλαξ.

مرزبوم μερζπούμ, ἴδε مرز μέρζ.

مرزغ μερζάγ, ἀ. τέλμα, ἕλος.

مرزغن μερζεγάν, π. Ἅδης, κόλασις.

مرزنجوش μερζενδζούς, καὶ مرزنكوش μερζενγκούς, ἀ. ἀμάρακον (φ.). [νος.

مرزوق μερζούκ, ἀ. προφοδοτημέ مرزوقين μερζουκήν, πλ. τοῦ πρ.

مرسا μερσά, π. ἴδε مرسى μερσά.

مرسات μιρσάτ, ἀ. ἄγκυρα.

مرسل μουρσίλ, ἀ. ὁ στέλλων.

مرسل μουρσέλ, ἀ. ἀπεσταλμένος· ἀπόστολος· προφήτης. — اليه μεσέγγυος (νομ.).

مرسلون μουρσελούν, ἴδε مرسلين.

مرسله μουρσελέ, θηλ. τοῦ مرسل μουρσέλ. [ποστολή.

مرسله μουρσελέ, ἀ. ἐπιστολή· ἀ

مرسلين μουρσελίν, πλ. τοῦ مرسل μουρσέλ.

مرسم μερσέμ, ἀ. ἔθος, συνήθεια.

مرسم μουρεσσέμ, ἀ. ῥαβδωτός (ἐπὶ ὑφάσματος)· εἰκονογραφημένος.

مرسوم μερσούμ, ἀ. σεσημασμένος· εἰκονογραφημένος· γεγραμμένος· διάταγμα.

مرسى μερσά, ἀ. λιμήν, ὅρμος.

مرسين μερσίν, ἀ. μύρτος (φ.). ى — بالغى μυρτίλος (φ.). — ὀξύρρυγχος (ἰχθ.).

مرشحمرشح μερσέχ, ἀ. ὑλιστήρ(ἐξύφασμ.)

مرشح μουρεσσάχ, ἀ. εὖ ἠγμένος.

مرشحه μερσεχά, ἀ. ἠθμός, ὑλιστήρ.

مرشد μερσέδ, ἀ. εὐθεῖα ὁδός.

مرشد μουρσίδ, ἀ. ἡ πρὸς τὸ ποθούμενον σημεῖον ἄγουσα· πατὴρ πνευματικός.

مرصاد μερσάδ, ἀ. σκοπιά [να.

مرصافى μουρσαφί, ἀ. μύρρα, σμύρ

مرصد μερσάδ, ἴδε مرصاد μερσάδ.

مرصد μιρσάδ, ἀ. ἀστεροσκοπεῖον.

مرصص μουρεσσάς, ἀ. μολύβδῳ ἢ κασσιτέρῳ κεχαλυμμένος.

مرصع μουρεσσή, ἀ. ὁ στολίζων λίθοις πολυτίμοις.

مرصع μουρεσσά, ἀ ἀδαμαντοκόλλητος· καλλιεπής. — نثر παράσημον ἀδαμαντοκόλλητον. — كلام λόγος καλλιεπής.

مرصعه μαρσαμά, ἴδε مارصعه.

مرصوص μερσούς, ἀ. μολύβδῳ ἢ κασσιτέρῳ συγκεκολλημένος.

مرض μαράζ, ἀ νόσος· πάθος ψυχῆς. موت — θανατηφόρος ἀσθένεια. ساری — ἐπιδημικὴ νόσος.

مرضا μερδά, πλ. τοῦ مرض μερίζ.

مرضات μερδάτ, ἀ. συγκατάθεσις, εὐχαρίστησις.

مرضع μερδά, ἀ. μέρος θηλασμοῦ· μαστός (ἀνατ.).

مرضع μουρδή, ἀ. γυνὴ θηλάζουσα τὸ ἑαυτῆς τέκνον.

مرعبه مورڈنا، ἀ. τροφὸς, τίτθη.
مرعلی مزاڑلی، τ. ἐμπαθὴς, φιλάσθενος. [νος.
مرعوش مرعوز، ἀ. συντετριμμέ-
مرعی مرڈا، πλ. τοῦ مریض مریز
مرعی مریزی، ἀ. ὁ ἀρέσκων, εὐπρόσδεκτος.
مرطوب مرطوب، ἀ.ὑγρός·ἀτμώδης.
مرة مر'ا، καὶ
مرة میر'ات، ἀ. λειμὼν, βοσκή.
مرة مر'اتب، ἀ. μέρος μονῆρες, ἔρημον καὶ πρόξενον φόβου.
مرعوب مر'وب، ἀ. πεφοβημένος.
مرعوب مر'وب، ἀ. λιπόθυμος ἐξ ἡλιάσεως.
مرة مر'ا، ἴδε مرة میر'ات.
مرة مر'یگ، ἀ. σεβαστός· ἰσχύων (ἐπὶ νόμων). اجرا — ἐκτελεστέος.
مرغ مورغ، π. πτηνόν. المی — (μεταφρ.) ἡ ψυχή. روز — ὁ ἥλιος. سدره — ὁ ἄγγελος Γαβριήλ. سلیمان — ἔποψ (πτ.). — سحر καὶ شبخیز — καὶ خوان صبح — ἡ ἀηδών (πτ.). عیسی — νυκτερίς. لب — ἔπος, λόγος. — ز قوبا پوز·ἥλιος. — شتر στρουθόκαμηλος. — فیل καὶ — ڤیل ὄρνις ἡ ἰνδική, κ. κούρκα. — زاغ فρῖνιξ (πτ.). لاف — δειλός· φαντασιόπληκτος νοῦς, ψυχή·
مرغاب مورغاب، π. νῆσσα (πτ.).
مرغان مورغان، πλ. τοῦ مرغ .
مرغانه مورغانه، π. ᾠόν (πτηνοῦ).
مرغبر مورغباز، π. ὁ τρέφων ἀλεκτρυόνας πρὸς πάλην.
مرغزار مرغزار، π. λειμών. — ده ὁ παράδεισος. [νῶν.
مرغزار مرغزار، π. τόπος πτη-
مرغک مرغاک، π. (ὑποκορ.) πτηνάριον. ماهی — ψιττακὸς θῆλυς. [σεβαστός.
مرغوب مرغوب، ἀ. ἐπιθυμητός·
مرغول مرغول، ἀ. διπλόη, ῥυτίς· βόστρυξ. [ρουργ.).
مرفع مرفع، ἀ. ὑψωτήριον (χει-
مرفق مرفق، ἀ. ἀγκών (ἀνατ.).
مرفوه مرفوه، ἀ. δεδωρημένος.
مرفوع مرفوع، ἀ. ὑψηλός· τετιμημένος· κατηργημένος· τὸ διὰ τοῦ χαρεκὲ ου، ουν συλλαβιζόμενον (γράμμα).
مرفه مرفه، ἀ. ἀναπαυτικός.
مرفه مرفه، ἀ. ἀναπεπαυμένος. الحال — φαιδρός.
مرق مرق، ἀ. ἀφέψημα.
مرقات مرقات، ἀ. κλῖμαξ.
مرقب مرقب، ἀ. σκοπιά.
مرقد مرقد، ἀ. μνῆμα, τάφος.
مرقع مرقع، ἀ. ἐπερραμμένος.

مرقم مرقم، ἀ. ἠριθμημένος· διαγεγραμμένος.
مرقم مرقم، ἀ. γραφὶς, κονδύλιον.
مرقوم مرقوم، ἀ. γεγραμμένος· εἰρημένος.
مرگ مرگ، π. θάνατος. — کرم πανώλης (ἐπιδημ. νόσος).
مرکب مرکب، ἀ. ὑποζύγιον· ὄνος (ζ.)· πλοῖον· ἅμαξα·
مرکب مرکب-کبود، ἀ. σύνθετος· μελάνη. — نیلی — σηπία. — جهل ἡμιμάθεια. — یلاماش ز آرم — μεταφορ. ἀνὴρ πεπαιδευμένος.
مرکبات مرکبات، πλ. τοῦ πρ.
مرکد مرکد، ἀ. τόπος ἡσυχίας καὶ ἀναπαύσεως. [μικός.
مرکز مرکز، ἀ. σταθμὸς ἀστυνομικὸς (διοικήσεως)· κέντρον· στρατηγεῖον.
مرکزلندرمك مرکزلندرمك، τ. συγκεντροῦν.
مرکوب مرکوب، ἀ. ἐπιβαινόμενος, ἱππευόμενος.
مرکوز مرکوز، ἀ συγκεκεντρωμένος· ἠσφαλισμένος.
مرلانوس مرلانوس، ξ. ὀνίσκος(ἰχθ.).
مرلدامق مرلدامق، καὶ
مرلدامق مرلدامق، τ. ὑποτονθορίζειν.
مرلدی مرلدی، τ. ψιθυρισμός.

مرمر مرمر، ἀ. τόπος διατριβῆς.
مرماخور مرماخور، τ. κιρκαία (φ.).
مرمت مرمت، ἐπιδιόρθωσις.
مرمر مرمر، ξ. μάρμαρον. سو — ἀλάβαστρος.
مرمر مرمر، τ. μορμυρισμός.
مرمق مورمق، ἀ. ὁ πτωχικῶς ζῶν. [συνθηματικός.
مرموز مرموز، ἀ. συμβολικὸς,
مرمه مرمه، ἀ. ῥύγχος.
مرمی مرمی، ἀ. ἐρριμμένος, ἐκσφενδονημένος.
مرمیس مرمیس، ἀ. μονόκερως (ζ.).
مروارید مروارید، π. μαργαρίτης.
مروت مروت، ἀ. φιλανθρωπία, εὐμένεια.
مروتسز مروتسز، τ. ἀπάνθρωπος, σκληρός.
مروتلو مروتلو، τ. φιλάνθρωπος, εὐμενής.
مروج مروج، ἀ. ὁ συνιστῶν.
مروجمروج مروجمروج، ἀ.συνεσταμένος.
مروج مروج، ἀ. εὐώδης, εὔοσμος.
مروه مروه، ἀ. ἔρημος.
مروه مروه، ἀ. βιβίδιον.
مروج مروج، ἀ.χοίσμα, μάλαγμα.
مروخات مروخات، πλ. τοῦ προηγ.
مروه مروه، ἀ. ἐπιμονή.
مروه مروه، ἀ. ἄπιον, κ. ἀπίδι.

مرامير μεζαμίρ, πλ. τοῦ مزمار.
مزان μουζζάν, ἀ. κεκοσμημένος.
مزانجه μουζανεχά, ἀ. τὸ ἀλληλοεπαινεῖσθαι. [γνυσθαι.
مزاوجت μουζαβεδζέτ, ἀ. τὸ συζεύ-
مزاود μεζαβίδ, πλ. τοῦ مزود.
مزاولت μουζαβελέ, ἀ. τὸ προσπαθεῖν.
مزاهر μεζαχίρ, πλ. τοῦ مزهر.
مزايا μεζαγιά, πλ. τοῦ مزيت.
مزايده μουζαγεδέ, ἀ. πλειστηριασμός, δημοπρασία.
مزايله μουζαγελέ, ἀ. ἀποχωρισμός.
مزين μεζαΐν, καὶ
مزاين μεζαγίν, πλ. τοῦ مزين.
مزبر μ.ζπέρ, ἀ. κάλαμος, κονδύλιον.
مزبرمزبر μουζεπρεδζ, ἀ. κεκοσμημένος
مزبوج μουζεππάχ, ἀ ὑδραργυρωμένος.
مزپله μεζπελέ, ἀ. φορυτός, κ. σκουπιδαρειόν.
مزبور μεζπούρ, ἀ. γεγραμμένος, εἰρημένος.
مزج μέζζ, ἀ. τὸ ἀναμιγνύειν.
مزجى μεζζάτ, ἀ. ἀσήμαντος, εὐτελής.
مزجى μεζζί, ἀ. ἀναμικτικός.
مزح μέζχ, ἀ. τὸ ἀστεΐζεσθαι.
مزحم μουζχάμ, ἀ. σεσωρευμένος.
مزحم μεζχάμ, καὶ
مزحمه μεζχαμέ, ἀ. στενοχωρία.

مزخرفات μεζαρπεριςγελοιογραφική.
مزاحم μεζαχήμ, πλ. τοῦ مزحم.
مزاحم μουζαχήμ, ἀ. ὀχληρός· κώλυμα.
مزاحمت μουζαχαμέτ, ἀ. ἐνόχλησις· συσσώρευσις πλήθους.
مزاحة μουζαχά, ἴδε مزاح μουζάχ.
مزاخرت μουζαχαρέτ, ἀ. περιαυτολογία.
مزاد μεζάδ, ἀ. δημοπρασία.
مزاد μουζάδ, ἀ. ηὐξημένος.
مزاد μεζάδ, καὶ
مزادة μεζαδέτ, ἀ. ἀσκὸς ὕδατος.
مزار μεζάρ, ἀ. τάφος, τύμβος. — سنك — καὶ طاشی — ἐπιτάφιος λίθος. — كتابه سی — ἐπίγραμμα τάφου.
مزارجی μεζαρδζί, τ. νεκροθάπτης.
مزارستان μεζαριστάν, π. νεκροταφεῖον.
مزارع μεζαρή', πλ. τοῦ مزرعه.
مزارعة μουζαρεά, ἀ. συμφωνία διὰ τὴν σπορὰν ἀγροῦ.
مزاريق μεζαρλήκ, τ. νεκροταφεῖον.
مزاريع μεζαρή', ἀ. πλ. τοῦ مزرعه.
مزاريق μεζαρίκ, πλ. τοῦ مزراق.
مزاريون μεζαριγιούν, π. χαμαιδάφνη (φ.).
مزاعم μεζαήμ, πλ. τοῦ مزعم.
مزالق μεζαλίκ, πλ. τοῦ مزلقه.

مزبله μουζπουδέτ, ἀ. νέος ἀγένειος.
مزبور μουρούρ, ἀ. διάβασις, παρέλευσις. — اولمق — τοῦ χρόνου προϊόντος. — سی — διαβατήριον. — نامه — παραγραφή (νομ.).
مزبور μουρβέ, τ. ἀκτίς, κ κουφοξυλιά (φ.). — چچك — ζαμποῦκος.
مزبوطه μουρουσιγέ, ἀ. διόδιον, πορθμεῖον· διαβατήριον.
مزبوق μουρούκ, ἀ. τὸ διέρχεσθαι (ἐπὶ βέλους) διὰ μέσου τοῦ σκοποῦ· τὸ ἀλλαξοπιστεῖν.
مزبوق μουρεββάκ, ἀ. διυλισμένος.
مزبول μαρούλ, ἴδε مارول μαρούλ.
مزبون μουρσίν, καὶ
مزبونيت μουρουνέτ, ἀ. ἀναισχυντία· τὸ ἀποβαίνειν τι μαλακὸν ἐκ ἐκ σκληροῦ.
مزبوى μερβί, ἀ. ἐκτεθειμένος, ἀναφερόμενος.
مزبهم μερχέμ, κ. μελχέμ, ἀ. ἀλοιφή. — سای — ὁ ἀλείφων ἀλοιφήν.
مزبهلك μερχεμλεμέκ, τ. ἐπιθέτειν ἔμπλαστρον, θέτειν ἀλοιφήν. [νος, ἔντρομος.
مزبوب μερχούπ, ἀ. πεφοβημέ-
مزبون μερχούν, ἀ. ὑποθηκευμένος, ἐνεχυρασμένος.
مزبى μερί, ἀ. οἰσοφάγος (ἀνατ.).

مزبلت μουρίπ ἀ. ὁ ἐμβάλλων εἰς σκέψεις· ὕποπτος.
مزبه μερρίχ, ἀ. ἀνεμώδης.
مزبه μερρίχ, ἀ. Ἄρης (ἀστρ.).
مزبد μερίδ, ἀ. πείσμων.
مزبد μουρίδ, ἀ. ὁ ἐπιθυμῶν· μαθητὴς δερβίσου.
مزبض μερίζ, ἀ. ἀσθενής.
مزبغ μεργέμ, ἀ. Μαρία. ای — καὶ — حضرت ἡ Παναγία. — بخور θυμίαμα. [φ.).
مزبغه μεργεμιγέ, τ. ἐλελίσφακος
مزبغه μιργέ, ἀ. ὑποψία. [τός.
مزبق μερ'ί, ἀ. ὁ φαινόμενος, ὁρα-
مزبقات μερ'ιγιάτ, πλ. τοῦ προηγ.
مزبوز μούζζ, ἀ. ὀξύγλυκυς.
مزبر مزبره μεζπέρ, πλ. τοῦ مزبر μιζπέρ.
مزبل μεζπίλ, πλ. τοῦ مزبله.
مزبله μιζάδζ, ἀ. ἰδιοσυγκρασία· διάθεσις· ὑγίεια. — نه آدم — ἀνυπόμονος· ὀξύθυμος — كوهران — τὰ τέσσαρα στοιχεῖα. — كوى — κόλαξ. — حديد ال — ὀργίλος. — ال — ἀδιάθετος. — كير — ὁ ἀρέσκων τινί.
مزبلزده μιζαδζσήζ, τ. ἀδιάθετος, ἀσθενής.
مزبلى μεζάχ, ἀ. ὁ ἀστειζόμενος.
مزبلى μιζάχ, ἀ. τὸ ἀστείζεσθαι.
مزبلى μουζάχ, ἀ. ἀστεϊσμός. —

مزخرف μουζαχρέφ, ἀ. ἐπίχρυσος· ἐπίπλαστος.

مزخرفات μουζαχρεφάτ, πλ. τοῦ πρ.

مزر μούζδ, ἀ. μισθός, ἀνταμοιβή.

مزدار μουζδάδ, ἀ. ηὐξημένος.

مزدان μουζδάν, ἀ. κεκοσμημένος.

مزدجر μουζδεβζίρ, ἀ. ὁ κωλύων· ὁ κωλυόμενος.

مزدحم μουζδεχήμ, ἀ. ὁ συνωθούμενος (ἐπὶ πλήθους). [σθωτός.

مزدور μουζδβέρ, π. ἐργάτης μι-

مزراق μιζράκ, ἀ. λόγχη.

مزراقلی μιζρακλή, τ. λογχοφόρος.

مزرا μιζρά', καὶ

مزرعة μεζρεά, ἀ. ἀγρός, χωράφιον. [σμα.

مزركش μουζερκά, ἀ. κλυστήρ, κλύ-

مزركش μουζερκέξ, π. χρυσο(δουλευ-κεντη)μένος.

مزروع μεζρού', ἀ. ἐσπαρμένος· σπόρος ἐσπαρμένος.

مزروعات μεζρου'άτ, πλ. τοῦ προηγ.

مزعفر μουζα'φέρ, ἀ. ὑπόξανθος.

مزغنجى μιζγανμάκ, τ. κοιμᾶσθαι ἐλαφρῶς, κ. λαγωκοιμᾶσθαι.

مزفر μουζεφφίρ, ἀ. ἐκπνευστὴρ μῦς (ἀνατ.).

مزق μιζάκ, πλ. τοῦ مزه μιζκά.

مزق μέζκ, καὶ

مزقة μεζκάτ, ἀ. σχίσις, διάρρηξις.

مزكة μιζκά, ἀ. ῥάκος.

مزلة μεζελέ, ἀ. τὸ ὀλισθάνειν· μεταφορ. τὸ σφάλλειν.

مزلة μεζε(ι)λλέ, ἀ. τόπος ὀλισθηρὸς ἢ ἀκροσφαλής.

مزلقة μεζλεκά, ἀ. συνών. τοῦ πρ.

مزمار μιζμάρ, ἀ. σῦριγξ· γλωττὶς, βαρύαυλος· ψαλμὸς Δαυΐδ.

مزمزجى μιζμιζήζ, ἀ. ἀκριβολόγος· νωθρός.

مزمل μουζεμμίλ, ἀ. κεκρυμμένος· τετυλιγμένος ἐν ἐνδύματι.

مزمن μουζμίν, ἀ. χρόνιος, ἀρχαῖος. ٭ — علة πάθος χρόνιον.

مزمور μεζμούρ, ἀ. μελῳδία· ψαλμός (Δαυΐδ).

مزن μεζέν, ἀ. ἕξις· συνήθεια.

مزواج μεζεββά, ἀ. γωνιώδης.

مزواج μουζεββίζ, ἀ. ὁ συζευγνύων εἰς γάμον.

مزواج μουζεββέζ, ἀ. συνεζευγμένος, νυμφευμένος. [ρικός.

مزواج μεζβέδ, ἀ. σάκκος ὁδοιπο-

مزوار μουζεββίρ, ἀ. στρεψοδίκης· ἀπατεών. [ψευδής.

مزوار μουζεββέρ, ἀ. κίβδηλος, ψ-

مزوارلق μουζεββερλίκ, τ. ἀπάτη· στρεψοδικία.

مزه μεζέ, π. προσφάγιον· μεταφορ. ἀστεϊσμός.—ى ἀνούσιος.

مزلاج μεζελεμέκ, τ. σκώπτειν.

مزلاجلامق μεζελεμέκ, τ. σκώπτεσθαι· λαμβάνειν ἀκράτισμα.

مزمز μιζέρ, ἀ. βάρβιτος (μουσ.).

مزمزى μεζίγ, ἀ. χαρίεις, τερπνός.

مزمزيجى μιζιγάλ, ἀ. περινούστατος· τερπνότατος.

مزيت μεζιγέτ, ἀ. ἀρετή, προσόν.

مزيتلى μεζιγιάτ, πλ. τοῦ προηγ.

مزيد μεζίδ, ἀ. ηὐξημένος· τὸ αὐξάνειν. — حرف τρίγραμμα ἐπηυξημένον (Γραμμ.).

مزيدات μεζιδάτ, πλ. τοῦ προηγ.

مزيزك μιζγέλ, ἴδε مزمزيجى μιζγιάλ.

مزين μουζίλ, ἀ. ὁ ἀφαιρῶν, ἐκμηδενίζων. [λιζων.

مزين μουζεϊγίν, ἀ. ὁ κοσμῶν, στο-

مزين μουζεϊγέν, ἀ. κεκοσμημένος.

مژ μούζ, π. βλεφαρίς (ἀνατ.).

مژده μουζδέ, π. χαρμόσυνος ἀγγελία.

مژدهجى μουζδεζί, τ. καὶ

مژدهجى μουζδε-ρές, π. καὶ

مژدهرسان μουζδε-ρεσάν, π. καὶ

مژدهفرما μουζδε-φερμά, π. ὁ εὐαγγελιζόμενος· ἀγγελιοφόρος.

مژدهلامق μουζδελλίκ, τ. ἴδε مژدهجى.

مژگ μουζίγκ, π. βλεφαρίς (ἀνατ.).

مژگان μουζιγκιάν, πληθ. τοῦ مژ καὶ τοῦ مژگ καὶ τοῦ ἑπομ.

مژگى μουζγέ, π. βλεφαρίς (ἀνατ.).

مس μές, π. πέδη, ποδοκάκη. — ى καὶ ماى — δεδεμένος τοὺς πόδας (κυρ. καὶ μεταφορ.).

مس μίς, π. χαλκός.

مس μέσς, ἀ. ἐπαφή, τὸ φθάνειν. — جنى περίοδος παραφροσύνης. — حاجت سرى سَاَ ἐβίασεν ἡ ἀνάγκη.

مسا مسά, ἀ. ἑσπέρα.

مسابقة μουσαπεκάτ, ἀ. διαγωνισμός· ὑπερτερεῖν.

مسابه μουσαππέ, ἀ. τὸ ὑβρίζειν, λοιδορεῖν. [ρία.

مسا مسα'έτ, ἀ. κακία, μοχθη-

مساجد μεσαζίδ, πλ. τοῦ مسجد.

مساح μεσσάχ, ἀ. γεωμέτρης.

مساحت μεσαχάτ, ἀ. γεωδαισία.

مساحه μουσαχανέ, ἀ. συμβίωσις ἁρμονική.

مساحه μεσαχά, ἀ. ἔκτασις, διάστασις καταμέτρησις. — سطحى τὸ ἐμβαδόν.

مسار μεσάρ, πλ. τοῦ مسر.

مسارب μεσαρίπ, πλ. τοῦ مسرب.

مسارج μεσαρίζ, πλ. τοῦ مسرج.

مسارح μεσαρήχ, πλ. τοῦ مسرح.

مسارد μεσαρίδ, πλ. τοῦ مسرد.

مسارعت μουσαρε'άτ, ἀ. τὸ σπεύδειν, σπουδή. ◂ — كال μετὰ μεγάλης σπουδῆς.

مسارقت μουσαρεκάτ, ἀ. τὸ βλέπειν λαθραίως.

مساس μισάς, ἀ. τὸ ἐγγίζειν.

مساش μεσάξ, ἀ. ναρδῖτις (φ.).

مساطر μεσατήρ, πλ. τοῦ مسطر.

مساعد μεσαήδ, πλ. τοῦ مساعدة.

مساعد μουσαήδ, ἀ. εὔνους, εὐνοϊκός.

مساعده μουσααδέ, ἀ. βοήθεια· παραχώρησις· χάρις.

مساعفه μουσααφέ, ἀ. ἀντίληψις, συνδρομή, βοήθεια.

مساعی μεσαή, πλ. τοῦ مساعاة.

مساغ μεσάγ, ἀ. πρᾶγμα νόμιμον, θεμιτόν· ἄδεια.

مساغ μουσάγ, ἀ. ἐπιτετραμμένος, θεμιτός· κεχωνευμένος (ἐπίφαγ.)

مساقات μουσαφάτ, ἀ. τὸ φέρεσθαι ἀνοήτως· τὸ θεραπεύειν.

مساقر μουσαφίρ, ἀ. ξένος· ὁ φιλοξενούμενος· συνδαιτυμών· ταξειδιώτης· ἄργεμος (παθ.). ◂ — ξενών, ξενοδοχεῖον.

مسافرت μουσαφερέτ, ἀ. καὶ مسافرلك μουσαφιρλίκ, τ. τὸ εἶναι ξένον, ξενία.

مسافه μισαφέ, ἀ. ἀπόστασις. ◂ — بعيده μακρὰ ἀπόστασις.

مسافت μουσαφεχέτ, ἀ. τὸ φέρεσθαι ἀνοήτως· ἀνθυβρίζεσθαι.

مساق μεσάκ, ἀ. τὸ κινεῖν ὠθοῦντα ὄπισθεν.

مساقات μουσακάτ, ἀ. τὸ διδόναι ἐπ' ἐνοικίῳ δένδρον ἢ ἀγρὸν ἐπὶ συμφωνίᾳ τοῦ λαμβάνειν μέρος ἐκ τῶν καρπῶν.

مساقت μεσακάτ, ἴδε مساق μεσάκ.

مساقط μεσακήτ, πλ. τοῦ مسقط.

مساك με(ι)σάκ, καὶ مساكت με(ι)σακέτ, ἀ. φιλαργυρία.

مساكن μεσακίν, πλ. τοῦ مسكن μεσκέν

مساكين μεσακίν, πλ. τοῦ مسكين.

مسالت μεσαλέτ, ἀ. εὐπρέπεια καὶ χάρις προσώπου.

مسالح μεσαλήχ, πλ. τοῦ مسلحة.

مسالف μουσαλίφ, ἀ. συνταξειδιώτης

مسالفت μουσαλεφέτ, ἀ. συνοδεία, συνοδοιπορία.

مسالك μεσαλίκ, πλ. τοῦ مسلك.

مسالمه μουσαλεμέ, ἀ. σύνδιαλλαγή.

مسأله μεσ'ελέ, ἀ. αἴτησις, ἐρώτησις· ζήτημα.

مسام μεσάμμ, καὶ مسامات μεσαμμάτ, πλ. τοῦ مسمة.

مسامات μουσαμάτ, ἀ. τὸ ἀνθαμιλλᾶσθαι· τὸ ἐπαίρεσθαι ἐπὶ δόξῃ μεγάλῃ.

مسامت μεσαμίτ, πλ. τοῦ مسمت.

مساع μουσαμήχ, ἀ. ὁ προφερόμενος μετὰ πραότητος.

مساعه μουσαμεχά, ἀ. πραότης· ὀλιγωρία· ἀμέλεια.

مساعين μουσαμιχήν, πλ. τοῦ مساع.

مسامرات μεσαμεράτ, ἀ. μεσημερισμός. [νυκτερινή.

مسامره μουσαμερέ, ἀ. συνδιάλεξις

مسامع μεσαμή', πλ. τοῦ مسمع.

مسامير μεσαμίρ, πλ. τοῦ مسمار.

مسانات μουσανάτ, ἀ. τὸ συμφωνεῖν κατ' ἔτος· κολακεύειν.

مسانحه μουσανεχά, ἀ. τὸ προκύπτειν, τὸ προέρχεσθαι.

مسانيد μεσανίδ, πλ. τοῦ مسند μεσνέδ.

مسانده μουσανεδέτ, ἀ. τὸ βοηθεῖν, τὸ συντρέχειν τινί.

مسانهت μουσανεχέτ, ἀ. τὸ συμφωνεῖν κατ' ἔτος. [νέδ.

مسانيد μεσανίδ, πλ. τοῦ مسند· μουσαουάτ μουσαβάτ, ἀ. ἰσότης.

مساوعت μουσαβεάτ, ἀ. τὸ συμφωνεῖν καθ' ὥραν.

مساومت μουσαβεμέτ, ἀ. τὸ συμφωνεῖν περὶ τῆς τιμῆς πράγματός τινος.

مساوى μεσαβί, πλ. τοῦ مسأة.

مساوى μουσαβί, ἀ. ἴσος· τὸ σημεῖον τῆς ἰσότητος (Μαθημ.).

مساهات μουσαχάτ, ἀ. τὸ συνάπτειν σχέσιν ἀπερισκέπτως.

مساهرت μουσαχερέτ, ἀ. ἀγρυπνία.

مساهل μουσαχίλ, ἀ. εὔκολος· ἀμελής.

مساهلت μουσαχελέτ, ἀ. εὐκολία· ὀλιγωρία.

مساهم μουσαχίμ, ἀ. συνέταιρος, σύντροφος.

مساهمت μουσαχεμέτ, ἀ. ἑταιρεία· τὸ ἀμιλλᾶσθαι ἐν τῷ τοξεύειν.

مسايرت μουσαγερέτ, ἀ. τὸ περιπατεῖν ἢ συνοδοιπορεῖν τινι.

مسايفت μουσαγεφέτ, ἀ. τὸ ξιφομαχεῖν.

مسبه μεσαέ, ἀ. κακία. μοχθηρία.

مسائل μεσαίλ, πλ. τοῦ مسألة.

مسبار μισπάρ, ἀ. μήλη (χειρουργ. ἐργαλ.).

مسبب μουσεππίπ, ἀ. αἴτιος. — الاسباب ὁ αἴτιος πάντων, Θεός.

مسبب μουσεππέπ, ἀ. ὁ προερχόμενος ἐξ αἰτίας τινός.

مسبت μουσπίτ, ἀ. ὁ ἐξ ἀσθενείας ἢ τραυμάτων μὴ κινούμενος.

مسبح μισπέχ, ἀ. πτέρυξ ἰχθύος.

مسبحه μουσεππηχά, ἀ. λιχανός, δείκτης (δάκτυλος).

مسبحين μουσεππηχήν, πλ. τοῦ مسبح.

مسبع μουσεππά', ἀ. ὁ εἰς ἑπτὰ διηρημένος· ποίημα συγκείμε-

νονἑξέπτὰ ἡμιστιχίων (μετρ.)· σχῆμα ἑπτάγωνον.

مسكه μεσπεκέ, ἀ. βωλότυπος.

مسيوت μεσπούτ, ἀ. τεθνεὼς, νεκρός.

مسيوق μεσπούκ, ἀ. ὁ προηγούμενος· ὁ ὑστερήσας· ὁ μὴ προφθάσας εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς προσευχῆς (ἐν τῷ τεμένει)· ὁ λαβὼν χώραν καὶ ἄλλοτε· — ὁ πρωτοφανής.

مست μέστ, τ. εἶδος ἐμβάδων.

مست μέστ, π. μεθύων, μεθυσμένος.

مستأجر μουστεὀζίρ, ἀ. ὁ ἐκμισθῶν, ἐνοικιαστής.

مستأجر μουστεὀζέρ, ἀ. ὁ ἐκμισθούμενος· ὁ ἐπὶ μισθῷ ἐργαζόμενος.

مستأجرين μουστεὀζερεν, ἀ. δι' ἐκμισθώσεως.

مستأجل μουστεὀζίλ, ἀ. ὁ ζητῶν προθεσμίαν. [θεσμος.

مستأجل μουστεὀζέλ, ἀ. ἐμπρόσ-

مستأخر μουστεὀχήρ, ἀ. ὁ ὑστερῶν, ἀναβάλλων.

مستأدب μουστεὀδίπ, ὁ παιδευόμενος κοσμιότητα. [ἄδειαν.

مستأذن μουστεὀζίν, ἀ. ὁ ζητῶν

مستأسر μουστεὀσίρ, ἀ. δοῦλος· ὁ παραδεδομένος, ὑποκείμενος εἴς τι.

مستأصل μουστεὀσήλ, ἀ. ὁ ἐκριζῶν.

مستأصل μουστεὀσάλ, ἀ. ὁ ἐκ ῥίζης ἀνεσπασμένος.

مستأكل μουστεὀκίλ, ἀ. ὁ ζητῶν τι πρὸς τροφήν· ὁ ἀφαιρῶν βίᾳ τὴν περιουσίαν πτωχῶν.

مستأمر μουστεὀμίρ, ἀ. ὁ ζητῶν συμβουλὴν ἢ διαταγήν.

مستأمن μουστεὀμίν, ἀ. ὁ ζητῶν βοήθειαν· ὁ πιστοποιῶν, ὁ ἀσφαλίζων· πᾶς ὑπήκοος ξένος ὑπὸ προστασίαν τῶν συνθηκῶν ἐν Τουρκίᾳ.

مستأمن μουτεὀμέν, ἀ. πιστοποιηθεὶς, ἠσφαλισμένος.

مستأنس μουστεὀνίς, ἀ. συνωκειωμένος· ἐξημερωμένος.

مستأنف μουστεὀνίφ, ἀ ὁ ἐκ νέου ἀρχόμενός τινος· ὁ ἐφεσιβάλλων

مستأنى μουστεὀνί, ἀ. περιεσκεμμένος· ὁ βαίνων βραδέως.

مستأهل μουστεὀχίλ, ἀ. πρέπων, κατάλληλος. [νος, ἐναργής.

مستبان μουστεπάν, ἀ. δεδηλωμέ-

مستبدع μουστεπὸή', ἀ. ὁ θεωρῶν τι ὡς νέον καὶ παράδοξον.

مستبدل μουστεπὸίλ, ἀ. ὁ ἀνταλλάσσων.

مستبرز μουστεπὸίζ, ἀ. ὁ ἐκβάλλων τι εἰς τὴν μέσην.

مستبشر μουστεπσίρ, ἀ. ὁ εὐαγγελιζόμενος· ὁ ἀγαλλόμενος ἐπ' ἀγγελίᾳ χαροποιᾷ.

مستبصر μουστεπτήρ, ἀ. ὁ σαφηνίζων· σαφής· ὀξυδερκής.

مستبعد μουστεπ'ήδ, ἀ μεμακρυσμένος.

مستبق μουστεπγή, ἀ. ὁ σφόδρα ἐπιθυμῶν τινος.

مستبق μουστεπήκ, ἀ. ὁ ἀμιλλώμενος μετά τινος. [ζων.

مستبق μουστεπκή, ἀ. ὁ διαιωνίσ-

مستبهج μουστεπχίζ, ἀ. εὔθυμος, εὐχαριστημένος. [ζων.

مستبي μουστεπί, ἀ. ὁ αἰχμαλωτί-

مستبين μουστεπίν, ἀ. ὁ σαφηνίζων· σαφής.

مستتبع μουστεπή', ἀ. ὁ ἀκολουθούμενος· ὁ καλῶν εἰς τὴν ἀκολουθίαν αὐτοῦ· ὁ προξενῶν, αἴτιος.

مستتر μουστετίρ, ἀ. κεκρυμμένος, κεκαλυμμένος. [ποιῶν.

مستتم μουστεμίμ, ἀ. ὁ τελειο-

مستثقل μουστεσκάλ, ἀ. ἐνωχλημένος, ἐστενοχωρημένος.

مستثنا μουστεσνά, καὶ

مستثنى μουστεσνά, ἀ. ἐξηρημένος.

مستثوب μουστεσβίπ, ἀ. ὁ ζητῶν ἀμοιβήν.

مستجاب μουστεδζάπ, ἀ παραδεκτός, εἰσακουστός. [νίζων.

مستجد μουστεδζίδ, ἀ. ὁ ἀνακαι-

مستجلب μουστεδζλίπ, ἀ. ὁ ἑλκύων· ὁ προξενῶν, αἴτιος.

مستجمع μουστεδζμή', ἀ. συνηθροισμένος· ὁ περιέχων, συναθροίζων.

مستجهل μουστεδζχίλ, ἀ. ὁ θεωρῶν τινα ἀμαθῆ.

مستجير μουστεδζίρ, ἀ. ὁ ἐπικαλούμενος προστασίαν. [θέν.

مستحاث μουστεχασέ, ἀ. ἀπολιθω-

مستحاضة μουστεχαζά, ἀ. γυνὴ πάσχουσα ἐξ αἱμορραγίας (ἰατρ.).

مستحب μουστεχήπ, ἀ. ὁ φιλῶν, ἀγαπῶν.

مستحب μουστεχάπ, ἀ. ὁ ἀγαπώμενος, προτιμώμενος.

مستحجر μουσταχδζίρ, ἀ. ὁ ἔχων ἢ ἀποκτήσας κατοικίαν· ὁ ἀποτολμῶν τι.

مستحدث μουσταχδίς, ἀ. ὁ ἐφευρίσκων, ἐπινοῶν.

مستحدث μουσταχδές, ἀ. ἐπινενοημένος, ἐφευρημένος.

مستحسر μουσταχσίρ, ἀ. ἀπηυδηκώς, κεκμηκώς.

مستحسن μουσταχσέν, ἀ. δόκιμος, ἀξιέπαινος.

مستحضر μουσταχζήρ, ἀ. ὁ προσκαλῶν τινα ἵνα παρουσιασθῇ.
مستحضر μουσταχζάρ, ἀ. ὁ προσκαλούμενος ἵνα παρουσιασθῇ.
مستحفظ μουσταχφίζ, ἀ. ὁ προφυλάττων, φύλαξ· ὁ ἀποστηθίζων.
مستحفظين μουσταχφιζίν, πλ. τοῦ πρ.
مستحق μουστεχήκκ, κ. μουστεχάκκ, ἀ. δικαιούμενος, ἄξιος. در — εἶναι δίκαιον. گ — ὁ Θεὸς νὰ σᾶς δώσῃ ὅ,τι σᾶς ἀξίζει. [νούμενος.
مستقر μουστεχκάρ, ἀ. περιφρο-
مستحكم μουσταχκίμ, ἀ. ἰσχυρός· ὠχυρωμένος.
مستحيل μουστεχήλ, ἀ. ἀδύνατος. الاجراس — ἀνεξάλειπτος.
مستخبر μουσταχπίρ, ἀ. ὁ ζητῶν πληροφορίας.
مستخدم μουσταχδέμ, ἀ. ὑπάλληλος.
مستخرج μουσταχρίζ, ἀ. ὁ ἐξάγων· ὁ ἱκανῶς γλῶσσάν τινα γινώσκων.
مستخرج μουσταχρέζ, ἀ. ἐξηγμένος.
مستخف μουστεχήφφ, ἀ. ὁ περιφρονῶν, ὑποτιμῶν. [μενος.
مستخفى μουσταχφί, ἀ. ὁ κρυπτό-
مستدام μουστεδάμ, ἀ. (πρᾶγμα), οὗ ἐπιθυμεῖται ἡ ὕπαρξις· διηνεκής.

مستدعا μουστεδ'ά, καὶ
مستدعى μουστεδ'ά, ἀ. ὁ ζητούμενος· ἐναγόμενος. — خصوص τὸ αἰτούμενον. [άγων.
مستدعى μουστεδ'ή, ἀ. ὁ αἰτῶν, ἐν-
مستدل μουστεδίλλ, ἀ. ὁ ἀποδεικνύων διὰ τεκμηρίων.
مستدل μουστεδέλλ, ἀ. ὁ διὰ τεκμηρίων ἀποδεδειγμένος.
مستدير μουστεδίρ, ἀ. κυκλοειδής. الشكل — κυκλικός.
مستديم μουστεδίμ, ἀ. διηνεκής.
مستدين μουστεδίν, ἀ. ὁ ζητῶν δάνειον.
مستذل μουστεζήλλ, ἀ. ὁ ἀποδοκιμάζων, περιφρονῶν.
مسترجا μουστερζά, καὶ
مسترجى μουστερζά, ἀ. ὁ ἐλπιζόμενος, ζητούμενος. [τεύων.
مسترحم μουστερχάμ, ἀ. ὁ ἱκε-
مسترخى μουστερχή, ἀ. χαῦνος, μαλθακός.
مسترسل μουστερσίλ, ἀ. κρεμάμενος (ἐπὶ κόμης).
مسترشى μουτερσί, ἀ. ὁ ζητῶν δωροδοκίαν.
مسترك μουστερίκ, ἀ. ὑπόκλεπτος· ἀδύνατος τὴν κρᾶσιν.
مسترك μουστερίκκ, ἀ. ὁ ἀποκτῶν δοῦλον.

مسترقع μουστερκή', ἀ. ὁ χρήζων ἐπιδιορθώσεως. [ἐνέχυρον.
مسترهن μουστερχίν, ἀ. ὁ ζητῶν
مسترخ μουστερήχ, ἀ. ἥσυχος, ἀναπεπαυμένος. اول — μένε ἥσυχος. [ηὐξημένος.
مسترادد μουστεζάδ, ἀ. αὐξηθείς,
مستسخر μουστεσχήρ, ἀ. ὁ σκώπτων, σκώπτης.
مستسق μουστεσκή, ἀ. ὑδρωπικός· ὁ εὐχόμενος ἵνα βρέξῃ.
مستسلم μουστεσλίμ, ἀ. ὁ ὑπακούων.
مستشار μουστεσάρ, ἀ. συμβουλευόμενος, σύμβουλος.
مستشفى μουστεσφί, ἀ. ὁ ζητῶν θεραπείαν.
مستصحب μουστεσχάπ, ἀ. ὁ συνοδευόμενος ὑπό τινος· προστατευόμενος.
مستصعب μουστασ'ήπ, ἀ. δυσχερής.
مستصفى μουστασφά, ἀ. ὁ θεωρούμενος καθαρός.
مستصوب μουστασβίπ, ἀ. ὁ ἐπιδοκιμάζων τι.
مستصوب μουστασβέπ, ἀ. ἐπιδεδοκιμασμένος.
مستضى μουστεδή, ἀ. ὁ φωτιζόμενος· ὁ ζητῶν φῶς.
مستطاب μουστετάπ, ἀ. ὡραῖος, εὐπρόσδεκτος.

مستطار μουστετάρ, ἀ. διακεχυμένος, διεσκορπισμένος.
مستطيل μουστετήλ, ἀ. ἐκτεταμένος. παραλληλόγραμμον — γεωμ.).
مستظل μουστεζήλλ, ἀ. ἐσκιασμένος. [βοήθειαν.
مستظهر μουσταχζίρ, ἀ. ὁ ζητῶν
مستعار μουστε'άρ, ἀ. δεδανεισμένος· μεταφορικός.
مستعان μουστε'άν, ἀ. ἐκεῖνος, οὗ ἐπικαλεῖταί τις τὴν προστασίαν (ἐπὶ τοῦ Θεοῦ) — ὑ Θεέμου!
مستعبر μουστα'πίρ, ἀ. ὁ ζητῶν ἐξήγησιν ὀνείρου.
مستعجل μουστα'ζίλ, ἀ. ὁ ἐπισπεύδων. [νος.
مستعجل μουστα'ζέλ, ἀ. ἐσπευσμέ-
مستعجلا μουστάζ'ελεν, ἀ. ἐσπευσμένως.
مستعد μουστε'ίδ, ἀ. ἱκανός, εὐφυής· παρεσκευασμένος.
مستعرب μουστα'ρίπ, ἀ. ἐξηραβισμένος. [δῶρα.
مستعطى μουστα'τή, ἀ. ὁ ζητῶν
مستعلم μουστα'λίμ, ἀ. ὁ ζητῶν πληροφορίας.
مستعلى μουστα'λί, ἀ. ὑψωμένος.
مستعمر μουστα'μίρ, ἀ. ὁ συνοικίζων, ὁ πλουτίζων τόπον τινὰ διὰ τῆς γεωργίας, βιομηχανίας.

مستقبل مستقبل, ά. μέλλων. — ὁ μέλλων χρόνος (Γραμμ.). — ἡ τῶν μέλλων παρωχημένος (Γραμ.). Πλ. مستقبليات μουστακπελιγιάτ.

مستقدم μουστακζέρ, ά. βυπαρός.

مستقر μουστεκάρρ, ά. ἐγκαθεσταμένος, σταθερός· μόνιμος.

مستقرض μουστακρήζ, ά. ὁ ζητῶν δάνειον.

مستقصى μουστεκσή, ά. ὁ ἐξετάζων.

مستقل μουστεκήλλ, ά. ἀπόλυτος· ἰδιαιτέρως. مستقل — ἀπόλυτος τὴν γνώμην.

مستقلا μουστεκκήλλεν, ά. ἀνεξαρτήτως· ἰδιαιτέρως, ἰδίᾳ.

مستقيم μουστεκήμ, ά. εὐθύς· τίμιος· — bot εὐθεῖα γραμμή.

مستقيما μουστεκημανέ, ά εὐθύτιμίως, δικαίως.

مستكار μεστκιάρ, π. μεθυστικός.

مستكبر μουστεκμπίρ, ά. ὑπερήφανος

مستكر μουστεκμρίχ, ά. ὁ μισῶν.

مستكره μουστεκμρέχ, ά. ἀπεχθανόμενος, ἐπαχθής, μισητός.

مستكرى μουστεκμρί, ά. ἐνοικιαστής.

مستكشف μουστεκσίφ, ά. ὁ ἐρευνῶν. [λειτοποιῶν.

مستكمل μουστεκμίλ, ά. ὁ τε-

مستكمل μουστα'μέλ, ά. μεταχειρισμένος. [μενος.

مستعير μουστε'ίρ, ά. ὁ δανειζόμενος βοήθειαν.

مستعين μουστε'ίν, ά. ὁ ἐπικαλούμενος βοήθειαν. [ζων.

مستغرب μουσταγρίπ, ά. ὁ θαυμάζων.

مستغرب μουσταγρέπ, ά. θαυμαζόμενος, παράδοξος.

مستغرق μουσταγράχ, ά. ὁ βεβυθισμένος, καταποντισθείς. مستغرق — ληθαργία (παθ.).

مستغنى μουσταγνί, ά. ὁ μὴ ἔχων ἀνάγκην· ὑπερόπτης. مستغنى — οὐ χρήζει ἐξηγήσεως.

مستفيث μουστεγήζ, ά. ὁ ἐπικαλούμενος βοήθειαν.

مستفاد μουστεφάδ, ά. κερδαινόμενος· ἔννοια.

مستفاض μουστεφάδ, ά. ἐν τῇ φράσει : فيه — διαδεδομένος.

مستفتى μουστεφτί, ά. ὁ ζητῶν ἱεροδικαστηρίου ἀπόφανσιν (φετβᾶν).

مستفرغ μουστεφρήγ, ά. ἐμετικός.

مستفيد μουστεφίδ, ά. ὠφελούμενος, πορίζόμενος· ὁμανθάνων.

مستفيض μουστεφήζ, ά. διαδεδομένος. [παντῶν.

مستقبل μουστακπίλ, ά. ὁ προϋ-

مستقبل μουστακπέλ, ά. μέλλων.

مستفر μουστενφίρ, ά. δειλός.

مستفق μουστενφίκ, ά. ὁ ἐξοδεύων.

مستفهم μουστενκήχ, ά. ὁ ἐννοῶν.

مستكن μουστενκήχ, ά. ὁ νυμφευόμενος.

مستنير μουστενίρ, ά. λαμπρός· ἑτερόφωτος. [λιζόμενος.

مستوثق μουστεβσίκ, ά. ὁ ἀσφα-

مستوجب μουστεβζίπ, ά. πρέπων, κατάλληλος· αἴτιος.

مستوحى μουστεβδή', ά. ὁ ἐμπιστευόμενός τινί τι.

مستودع μουστεβδά, ά. μέρος ἐν ᾧ παρακατατίθησί τίς τι· μήτρα (ἀνατ.). [νος.

مستور μεστούρ, ά. κεκαλυμμέ-

مستورة μεστουρέ, ά. (γυνὴ) κεκαλυμμένη, σώφρων.

مستوصلة μουστεβσηλέ, ά. (γυνὴ) φενάκη χρωμένη.

مستوفى μουστεβφί, ά. ὁ λαμβάνων τὰ ὀφειλόμενα.

مستولى μουστεβλί, ά. ὁ φθάνων εἰς τὸ τέλος· νικητής.

مستوهب μουστεβχίπ, ά. ὁ ζητῶν δῶρον.

مستوى μουστεβί, ά. ἴσος, εὐθύς.

مستويا μουστέβιγεν, ά. ἐξ ἴσου.

مستهام μουστεχάμ, ά. ἐκπεπληγμένος.

مستنطق μουστεκίν, ά. κεκρυμμένος· ἐξυπακουόμενος (Συντακτ. ἀραβ.). [νούμενος.

مستكين μουστεκίν, ά. ὁ ταπει-

مستلذ μουστελλέζζ, ά. εὔστομος, νόστιμος. [ξενος.

مستلزم μουστελζίμ, ά. αἴτιος, πρό-

مستلقى μουστελκή, ά. ὑπτιαστικός (ἀνατ.).

مستلك μεστλίκ, τ. μέθη.

مستمد μουστεμίδδ, ά. ὁ ζητῶν βοήθειαν.

مستمد μουστεμμέδδ, ά. βοηθηθείς.

مستمر μουστεμμίρρ, ά. μόνιμος· αἰώνιος.

مستمرا μουστεμίρρεν, ά. σταθερῶς· αἰωνίως.

مستمع μουστεμή', ά. ὁ ἀκούων· ὁ παραδεχόμενος.

مستمعا μουστέμηα'ν, ά. ἐξ ἀκοῆς.

مستمل μουστεμέλλ, ά. βεβαρημένος· ἐστενοχωρημένος.

مستمند μουστεμένδ, π. ἠδικημένος· τεθλιμμένος.

مستند μουστενέδ, ά. ἐπερειδόμενος.

مستنصح μουστενσήχ, ά. ὁ ζητῶν συμβουλήν.

مستنطق μουστεντήχ, ά. ἀνακριτής.

مستنطق μουστεντάχ, ά. ἀνακρινόμενος.

مستهان μουστεχάν, ἀ. ἀξιοκαταφρόνητος.

مستهتك μουστεχτίκι, ἀ. ἀναιδής.

مستهجن μουστεχζίν, ἀ. ὁ θεωρῶν τι φαῦλον.

مستهجن μουστεχζέν, ἀ. ὁ θεωρούμενος φαῦλος.

مستهزئ μουστεχζί, ἀ. ὁ χλευάζων.

مستهل μουστεχλλ, ἀ. νέα σελήνη· μηνοειδής· τὸ κατὰ τὴν γέννησιν κλαῖον (βρέφος).

مستهلك μουστεχλίκι, ἀ. ὁ ἀπολλύων· ἐξοδεύων.

مستهلك μουστεχλέκι, ἀ. ἀπολωλώς· κατεστραμμένος.

مستى μεστί, π. μέθη. [ἕτοιμος.

مستيسر μουστεγισίρ, ἀ. εὔκολος·

مستيقن μουστεγμίν, ἀ. ὁ θεωρῶν τι αἴσιον· ὁ ὁρκίζων.

مسجد μεσζίδ, ἀ. ναός.

مسجع μουσεζζ-ζά', ἀ. ὁμοιοκατάληκτος· ἔρρυθμος.

مسجل μουσεζζ-ζέλ, ἀ. κατακεχωρισμένος ἐν τῷ κώδικι· ἐπίσημος. [μενος.

مسجود μεσζούδ, ἀ. ὁ προσκυνούμενος

مسجون μεσζούν, ἀ. καθειργμένος

مسح μέσχ, ἀ. θωπεία.

مسحور μεσχούρ, ἀ. μεμαγευμένος.

مسحورين μεσχουρίν, πλ. τοῦ προηγ.

مسحوق μεσχούκ, ἀ τεθρυμμένος.

مسخ μέσχ, ἀ. τὸ μεταμορφοῦν· τὸ τερατῶδες.

مسخر μουσεχχήρ, ἀ. ὁ κατακτῶν, ὑποτάσσων.

مسخر μουσεχχάρ, ἀ. κατακεκτημένος, ὑποτεταγμένος.

مسخر μεσχάρ, καὶ

مسخرة μεσχαρέ, ἀ. σκῶψις, γελωτοποιία.

مسخرلق μασχαραλήκ, ἰδε مسخرلق

مسخن μουσαχχήν, ἀ. θερμαντικός.

مسخنه μουσαχχανέ, ἀ. ἑστία· πυρίαμμα.

مسخوط μεσχούτ, ἀ. ἐπαχθής, ὁ ὑποπεσὼν εἰς τὴν θείαν ὀργήν.

مسدد μουσεδδέδ, ἀ ὁ κατευθυνόμενος πρὸς τὴν εὐθεῖαν· εὐθύς· ὁ ἐπιφράττων.

مسدس μουσεδδές, ἀ. ὁ ἀπὸ ἓξ συγκείμενος ἢ εἰς ἓξ διῃρημένος· ἑξάγωνον (Γεωμ.)· ποίημα ἀπὸ ἓξ ἡμιστιχίων.

مسدود μεσδούδ, ἀ. κεκλεισμένος.

مسرت μεσερρέτ, ἀ. χαρά.

مسرج μουσερρεδζ, ἀ. σεσαγμένος.

مسرجه μεσρεδζέ, ἀ. λυχνία ἢ κηροπήγιον· ἔλαιον ἢ θρυαλλίς.

مسرح μεσράχ, ἀ. νομή, βοσκή.

مسرد μισρέδ, ἀ. κεντητήριον.

مسرع μουσρή', ἀ. ὁ σπεύδων.

مسرف μουσρίφ, ἀ. ἄσωτος.

مسرفلك μουσριφλίκι, ἀ. ἀσωτεία.

مسرود μισρούδ, ἀ. μεμνημονευμένος, μνημονευθείς.

مسرور μεσρούδ, π. εὐχή, (ἐμ)φύσημα, κ. διάβασμα.

مسرور μεσρούρ, ἀ. εὐχαριστημένος, χαίρων.

مسروق μεσρούκ. ἀ. κεκλεμμένος.

مسطح μουσεττάχ, ἀ. ἐπίπεδος, ὁμαλός. ـه — ὁ ἐπιπεδόσφαιρον.

مسطر μιστάρ, ἀ. κανών, χάραξ.

مسطر μουσεττάρ, ἀ. συντεταγμένος.

مسطره μισταρέ, ἀ. γωνιόμετρον.

مسطور μεστούρ, ἀ. γεγραμμένος· εἰρημένος. [πιμέλεια.

مسعات μεσ'άτ, ἀ. προσπάθεια, ἐ-

مسعدت μεσ'αδέτ, ἀ. εὐτυχία.

مسعر μισ'άρ, ἀ. σκάλευθρον ἑστίας. حرب — ὁ διεγείρων τὸν πόλεμον.

مسعط μουσ'ούτ, ἀ. ταμβακοθήκη.

مسعود μεσ'ούδ, ἀ. εὐτυχής, αἴσιος.

مسفوح μεσφούχ, ἀ. κεχυμένος.

مسفور μεσφούρ, ἀ. γεγραμμένος, εἰρημένος.

مسفوك μεσφούκ, ἀ. κεχυμένος.

مسقاة μεσκάτ, ἀ. ποτιστήριον.

مسقره μασκαρά, τ. καταπτυστος· προσωπιδοφόρος.

مسقرلق μασκαραλήκ, τ. γελωτοποιία· αἰσχύνη.

مسقط μεσκάτ, ἀ. τόπος, ἐν ᾧ πίπτει τι. الرأس — τόπος γεννήσεως, πατρίς.

مسقطه μουσκήτ, ἀ. ἔκτρωμα· ἐκβόλιος.

مسقف μουσεκκάφ, ἀ. ἐστεγασμένος

مسقفات μουσεκκαφάτ, ἀ. οἰκοδομαὶ ἐστεγασμέναι.

مسقو μοσκόβ, τ. ῥῶσσος· ῥωσσικός.

مسقوفو μοσκοβλού, τ. Ῥῶσσος.

مسقى μισκή, ἀ. ὀροσιστικός· οἰδηματικός.

مسك μίσκ, ἀ. μόσχος. اوتى — ἀνθεμίς (φ.). كى — ἐξαίρετον.

مسكت μισκέτ, τ. μοσχᾶτον. — اوزومى μυροστάφυλον. شرابى — ἀνθοσμίας (οἶνος).

مسكت μουσκίτ, ἀ. ὁ ἱκανοποιῶν. ـه — اجوبهٔ ἀπαντήσεις ἱκαναί, ἀποχρῶσαι.

مسكر μουσκίρ, ἀ. ὁ μεθύσκων.

مسكرات μουσκιράτ, ἀ. ποτὰ μεθυστικά.

مسكن μεσκέν, ἀ. κατοικία. شاتى — ال διθάλαμος (φ.).

مسكن μουσεκκίν, ἀ. πραϋντικός.

مسكنت μεσκενέτ, ἀ. πτωχεία, δυστυχία.
مسكوب μεσκιούπ, ἀ. κεχυμένος.
مسكوك μεσκιούκ, ἀ. σεσημασμένος. [σματα.
مسكوكات μεσκιουκιάτ, ἀ. νομίσ
مسكون μεσκιούν, ἀ. ἥσυχος· κατῳκημένος.
مسكى μισκίγ, ἀ. θυώδης, κ. μοσχομυρωδᾶτος· μέλας ὡς ὁ μόσχος. ختام اولق — τελειόνειν ἐπιτυχῶς.
مسكين μισκίν, ἀ. ἐνδεής· λεπρός. خانه — λεπροκομεῖον.
مسكينلك μισκινλίκ, τ. ἔνδεια· λέπρα (παθολ.).
مسل μουσούλ, πλ. τοῦ مسيل.
مسلاق μισλάκ, ἀ. εὐφραδής.
مسلان μουσλάν, πλ. τοῦ مسيل.
مسلح μουσελλάχ, ἀ. ἔνοπλος.
مسلحت μεσλεχάτ, ἀ. προτείχισμα.
مسلخ μεσλάχ, ἀ. σφαγεῖον (ζῴων).
مسلسل μουσελσέλ, ἀ. ἀλληλένδετος, συνεχής. [νικητής.
مسلط μουσελλάτ, ἀ. ὁ ἐξουσιάζων·
مسلك μεσλέκ, ἀ. ὁδός, διαγωγή· μέθοδος. [ατρ.).
مسلل μουσελλίλ, ἀ. τηκτικός (ἰ-
مسلم μουσλίμ, ἀ. Μουσουλμᾶνος.
مسلم μουσελλίμ, ἀ. διοικητὴς πόλεως· ὁ χαιρετίζων· ὁ ὑποχωρῶν, παραδεχόμενός τι.
مسلم μουσελλέμ, ἀ. παραδεδομένος ἀποδεδειγμένος, ἀναντίρρητος· ἀνεγνωρισμένος. امور — εἶναι ἀποδεδειγμένον.
مسلمات μουσελλεμάτ, ἀ. πράγματα ἀποδεδειγμένα. [σλίμ.
مسلمان μουσλιμάν, πλ. τοῦ مسلم
مسلمه μουσλιμέ, θηλ. τοῦ مسلم [μουσλίμ.
مسلمين μουσλιμίν, πλ. τοῦ مسلم
مسلوب μεσλούπ, ἀ. διηρπασμένος. الشعور — ἐξεστηκὼς τὰς φρένας.
مسلوخ μεσλούχ, ἀ. ἐκδεδαρμένος· φθίνων (ἐπὶ μηνός).
مسلوك μεσλούκ, ἀ. ἀκολουθούμενος
مسلول μεσλούλ, ἀ. ἐξηγμένος τῆς θήκης (ξίφος)· φθισικός (ἰατρ.).
مسما μουσεμμά, ἴδε مسمى
مسمار μισμάρ, ἀ. ἧλος. [μά.
مسمع μισμά', ἀ. οὖς (ἀνατ.)· λαβίς.
مسمعة μισμεά, ἀ. οὖς (ἀνατ.).
مسمى μισμα'ί, ἀ. στηθοσκόπιον (ἰατρ.).
مسمن μουσμέν, ἀ. νομή, φορβή.
مسمن μουσεμμέν, ἀ. παχύσαρκος.
مسمور μεσμούρ, ἀ. καθηλωμένος.
مسموع μεσμού', ἀ. ἠκουσμένος.

ἀκουστός. كوره — καθὼς ἐγὼ ἤκουσα. [σμένος.
مسموم μεσμούμ, ἀ. δηλητηριασ
مسمون μεσμούν, ἀ. παχύσαρκος.
مسمه μεσεμμέ, ἀ. πόρος (ἀνατ.)· στομάτιον (εἶδος κογχύλης).
مسمى μεσεμμά, ἀ. πορώδης.
مسمى μουσεμμά, ἀ. ὀνομαζόμενος.
مسن μουσίνν, ἀ. ἡλικιωμένος, γέρων.
مسند μεσνέδ, ἀ. ὑποστήριγμα· βαθμός· θέσις, ὑπηρεσία θρόνος.
مسند μουσνέδ, ἀ. ὁ ἀναφερόμενος· ὑποκείμενον (Ῥητορ.). اليه — κατηγορούμ. (Ῥητορ.).
مسنن μουσνέν, ἀ. ὀδοντωτός.
مسنن μουσνίν, ἀ. ὀδοντοϊατρός.
مسنون μεσνούν, ἀ. ὁ ἐκ παραδόσεως τηρούμενος· νόμιμος.
مسواك μισβάκ, ἀ. ὀδοντογλυφίς, μισβάκιον.
مسوده μουσβεδδέ, καὶ μουσεββεδέ, ἀ. σχέδιον· χειρόγραφον.
مسور μουσεββέρ, ἀ. περιτετειχισμένος.
مسوغ μεσούγ, ἀ. συγκεχωρημένος.
مسؤل μεσού'λ, ἀ. ἐρωτώμενος· ὑπεύθυνος.
مسوليت μεσου'λιγέτ, ἀ. εὐθύνη.
مسوم μουσεββέμ, ἀ. σεσημειωμένος· διωρισμένος (εἰς ὑπηρεσίαν).
مسهل μουσχίλ, ἀ. καθαρτικός (ἰατρ.)· καθάρσιον (φαρμ.).
مسهوك μεσχόκ, ἀ. ἰώδης.
مسى μεσά, ἀ. ἑσπέρα.
مسيب μουσεϊγέπ, ἀ. ὀλίγωρος.
مسيح μεσήχ, ἀ. Μεσσίας, Χριστός.
مسيحا μεσηχά, ὡς τὸ προηγ. — نفس ὁ διὰ μιᾶς πνοῆς θεραπεύων ὡς ὁ Χριστός.
مسيحى μεσιχή, ἀ. Χριστιανός· χριστιανικός.
مسيخ μεσήχ, ἀ. τεράστιος τέρας.
مسير μεσίρ, καὶ
مسيرت μεσιρέτ, ἀ. τὸ περιδιαβάζειν· τόπος περιπάτου, θέαμα.
مسيف μουσίφ, ἀ. ἐζωσμένος ξίφος.
مسيكى μεσίκ, ἀ. φιλάργυρος.
مسيكى μισίκ, ὑπερθ. τοῦ προηγ.
مسيل μεσίλ, ἀ. μέρος, ἔνθα τὸ ὕδωρ ῥέει, κοίτη.
مسيله μεσ'ελέ, ἴδε مسيل μεσ'ελέ.
مشابه μουσαπίχ, ἀ. ὅμοιος, ἀνάλογος.
مشابهت μουσαπεχέτ, ἀ. ὁμοιότης, ἀναλογία.
مشاط μουσάτ, πλ. τοῦ مشاطه μασί.
مشاطه μουσατεμέ, ἀ. τὸ λοιδορεῖν ἀλλήλοις, ὕβρις· διένεξις.

ISLAMOTOGONAWISIS

مشاجره مشاجرة, ة, ا. ἔρις· πόλεμος
مشاخن مشاخن, ا. σχισματικός.
مشار مشار, ا. ὑποδεδειγμένος. اليه — εἰρημένος. اليها — εἰρημένη. بالبنان — δακτυλοδεικτούμενος.
مشارف مشارف, پل. του مشرف.
مشاطره مشاطرة, ا. τὸ συμφωνεῖν.
مشارع مشارع, پل. του مشرع.
مشارف مشارف, پل. του مشرف. مشارفه مشارفة, ا. τὸ ἀντιποιεῖσθαι δόξαν καὶ εὐγένειαν.
مشارق مشارق, پل. του مشرق.
مشارك مشارك, ا. συνέταιρος.
مشاركت مشاركة, ا. συνεταιρισμός· κοινωνία.
مشاط مشاط, پل. του مشط. مشاطه مشاطة, ا. κομμώτρια.
مشاطره مشاطرة, ا. τὸ μερίζεσθαι ἐξ ἡμισείας.
مشاع مشاع, ا. τὸ φανεροῦσθαι· διαδεδομένος· μὴ μεμερισμένος, κοινός. [τινος.
مشاع مشاع, ا. διαδεδομένος ὑπό
مشاعر مشاعر, پل. του مشعر مشعر.
مشاغل مشاغل, پل. του مشغله.
مشاغبت مشاغبة, ا. ἔρις· πόλεμος

مشاغل مشاغل, پل. του مشغله.
مشافر مشافر, پل. του مشفر.
مشافه مشافة, ا. συνδιάλεξις μυστική.
مشاق مشاق, پل. του مشقه.
مشاق مشاق, ا. ξαντεύς, γναφεύς.
مشاكه مشاكة, ا. τὸ ἀντίκεισθαι.
مشاكل مشاكل, ا. ὁμοιόσχημος.
مشام مشام, ا. ῥίς (ἀνατ.).
مشامه مشامة, ا. τὸ ὀσφραίνεσθαι· ὄσφρησις. [σμεά.
مشامع مشامع, پل. του مشمعه μισόγυ
مشاهز مشاهز, پل. του مشوه.
مشاور مشاور, ا. ὁ συζητῶν.
مشاور مشاور, ا. ὁ συζητούμενος.
مشاوره مشاورة, ا. συνδιάσκεψις. συζήτησις.
مشاهد مشاهد, پل. του مشهد.
مشاهد مشاهد, ا. αὐτόπτης.
مشاهده مشاهدة, ا. τὸ βλέπειν ἰδίοις ὄμμασι· παρεῖναι· ὅρασις· σκέψις· τήρησις.
مشاهرت مشاهرة, ا. τὸ συμφωνεῖν κατὰ μῆνα (ὑπηρέτην κλπ.).
مشاهر مشاهر, پل. του مشهر.
مشائت مشائة, ا. τὸ ἐπιθυμεῖν.
مشايخ مشايخ, پل. του شيخ.
مشايع مشايع, ا. ὀπαδός.

مشايعه مشايعة, ا. τὸ ἕπεσθαι.
مشايم مشايم, پل. του مشيمه.
مشائم مشائم, پل. του مشؤم.
مشائن مشائن, پل. του شئ ἀεῖν.
مشبع مشبع, ا. κατακορής.
مشبك مشبك, ا. δικτυωτός· σαρκολάβος (χειρουργ.).
مشبه مشبه, ا. ἐξωμοιωμένος. ـه — ὁ πρὸς ὃν παρομοιάζει τίς τι.
مشت مشت, ا. πυγμή· δραγμή, παλάμη. ـك — δραγμὴ νοός· μεταφορ. ἄνθρωπος· κόσμος. ـزن — ἀθλητής.
مشتا مشتا, ا. χειμάδιον· χειμών.
مشتاق مشتاق, ا. ὁ εὐχόμενος, ὁ σφοδρῶς ἐπιθυμῶν. [θέρμως.
مشتاقانه مشتاقانه, ا. διακαῶς, ἐν-
مشتبك مشتبك, ا. δικτυωτός· περιπεπλεγμένος (ἐπὶ ὑποθέσ.).
مشتبه مشتبه, ا. ἀμφίβολος, ἀβέβαιος.
مشتد مشتد, ا. ἐνισχυμένος· δεδεινωμένος. [ὠνητός.
مشترا مشترا, ا. ἠγορασμένος,
مشترك مشترك, ا. συνεταιρικός· διάμεσος. — لفظ λέξις κοινή, πολυσήμαντος.
مشترى مشترى, ا. ὁ ἀγοραστής· πελάτης· Ζεύς (ἀστρ.).

مشترى مشترى, ἴδε ابشر.
مشتركلك مشتركلك, τ. συμμαχία.
مشتعل مشتعل, ا. ὁ ἀνάπτων, φλεγόμενος. [μενος.
مشتغل مشتغل, ا. ὁ ἀσχολούμشتفى مشتفى, ا. ὁ ἀναρρωννύων.
مشتق مشتق, ا. παραγόμενος, παράγωγος. — اسم ὄνομα παράγωγον (Γραμμ.).
مشتكا مشتكا, καὶ
مشتكى مشتكى, ا. ὁ καθ' οὗ γίνονται παράπονα· παράπονον.
مشتكى مشتكى, ا. παραπονούμενος
مشتمل مشتمل, ا. περιέχων.
مشتمل مشتمل, ا. περιεχόμενος.
مشتملات مشتملات, πλ. του πρ.
مشتوره مشتورة, π. δράξ.
مشته مشته, π. γρόνθος.
مشتها مشتها, καὶ
مشتهى مشتهى, ا. ἐπιθυμητός. εὐκταῖος. [χρους.
مشتهب مشتهب, ا. φαιός, φαιόمشتهر مشتهر, ا. περιώνυμος.
مشتهى مشتهى, ا. ὁ ὀρεγόμενος· φιλήδονος.
مشتهى مشتهى, ا. ἐπιθυμητός.
مشتى مشتى, π. δράξ, κ. φουχτιά.
مشجر مشجر, ا. δενδρόφυτος.
مشجر مشجر, ا. δενδρόεις.

مشجّج μεϑλζούζζ, ἀ. τετραυματισμένος τὴν κεφαλήν. [ρης.
مشحون μεϑχούν, ἀ ἔμπλεως, πλήμμεστος.
مشخص μουϑεχχάς, ἀ. διακεκριμένος.
مشدّد μουϑεδδίδ, ἀ ὁ ἐνισχύων.
مشدّد μουϑεδδέδ, ἀ. ἐνισχυμμένος. γράμμα φέρον ﻣﺸﺪّد τεδδίδ.
مشراق μισράκ, ἀ. τόπος εὐήλιος.
مشرب μεϑρέπ, ἀ. ποτόν· μέρος, ἐν ᾧ πίνει τις· χαρακτήρ.
مشرط μεϑρε ου πέ, ἀ. ἐξώστης· περίπτερον.
مشرعة μισρεπέ, ἀ. ἀγγεῖον πρὸς πόσιν ὕδατος, κ. μαστραπᾶς.
مشرف μουϑερίχ, ἀ. ἀνατόμος.
مشرف μουϑερρέχ, ἀ. διάτομος (ἀνατ.). [μένος (βοτ.).
مشرفل μουϑεζζέμ, ἀ. κατατετμημένος.
مشرط μισάτ, ἀ. σμίλιον (ἐργ.
مشرط μεϑάτ, καὶ [χειρουργ.).
مشرعة μεϑρεά, ἀ. λεωφόρος· ἀρδάνιον.
مشرف μουϑρέφ, ἀ. σκοπιά.
مشرف μουϑρίφ, ἀ. ἐξέχων, πλησιάζων. مو — ἑτοιμοθάνατος. خراب — ἑτοιμόρροπος.
مشرف μουϑερρέφ, ἀ. τετιμημένος.
مشرق μεϑρήκ, ἀ. ἀνατολή.
مشرقی μεϑρική, ἀ. ἀνατολικός.
مشرمش μουϑρέκι, ἀ. πολυθεΐστης.
مشرکین μουϑρικίν, πλ. τοῦ προηγ.
مشروب μεϑρούπ, ἀ. ποθείς· πόσιμος.
مشروبات μεϑρουπάτ, ἀ. ποτά.
مشروح μεϑρούχ, ἀ. σχολιασθείς· μνημονευθείς. — بوجه κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον.
مشروط μεϑρούτ, ἀ. συμπεφωνημένος.
مشروع μεϑρού', ἀ. νόμιμος. — غير παράνομος. [ειδής (βοτ.).
مشمص μουϑεσσάς, ἀ. ἀγκιστροβόλος, καὶ
مشمط μούϑτ, καὶ
مشطة μουϑτάτ, ἀ. κτένιον.
مشعار μισ'άρ, ἀ. δόξα, τιμή.
مشعبذ μουϑ'απίδ, ἀ. κοτυλιστής.
مشعر μεσ'άρ, ἀ. ἡ αἴσθησις.
مشعر μουσ'άρ, ἀ. χνοώδης.
مشعر μουσ'ήρ, ἀ. δηλῶν, δηλωτικός. [θολ.).
مشعرة μουϑααρέ, ἀ. τριχίασις (παμ
مشعشع μουϑα'ϑά', ἀ. λαμπρός, στιλπνός.
مشعل μεϑ'αλέ, ἀ. πυρσός· φῶς.
مشغلة μεϑγαλέ, ἀ. ἐπασχόλησις, ἀσχολία. [μανιακός.
مشغوف μεϑγούφ, ἀ. ἐρωτομανής·
مشغول μεϑγούλ, ἀ. ἀπησχολημένος, ἀσχολούμενος.

مشغولیت μαϑχουλιγέτ, ἀ. ἀσχολία.
مشفر μεϑ(ι)σφέρ, ἀ. χεῖλος (ἀνατ.).
مشفق μουϑφήκ, ἀ. φιλόστοργος, εὐμενής.
مشفقانه μουϑφηκανέ, π. εὐμενῶς, συμπαθῶς, φιλοστόργως.
مشق μεϑκ, ἀ. τὸ ἐκτείνειν· παράδειγμα· μεταφορ. μάθημα.
مشقت μεϑεκκάτ, ἀ. δυσκολία, κόπος, λύπη.
مشقوق μεϑκούκ, ἀ. δισχιδής· σχιστός (βοτ.).
مشک μούϑκ, π. ἴδε مشه μίϑκ. — فروش μυροπώλης. بی — καὶ سا —καὶ شان — εὐώδης. بو — μοσχόχρους, μέλας ὡς μόσχος.
مشکات μισκιάτ, ἀ. μικρὸν θύρωμα.
مشکبو μουϑκιπίδ, π. μοσχοϊτέα (φ.).
مشکک μουϑεκικέκ, ἀ. ὕποπτος· ἀμφίβολος. [κός.
مشکل μουϑεκικέλ, ἀ. ἐπιδεικτικός.
مشکل μουϑκίλ, μουϑκιούλ, ἀ. δύσκολος· διφορούμενος (ἐπὶ χωρίου συγγράμματος).
مشکلات μουϑκιλάτ, πλ. τοῦ πρ.
مشکوة μισκιάτ, ἴδε مشکات.
مشکوک μεϑκιούκ, ἀ. ἀμφίβολος, ὕποπτος.
مشکی μεϑκί, ἀ. ὁ καθ' οὗ γίνονται παράπονα.
مشکین μουϑκίν, π. ὁ ἀποπνέων μόσχον, εὐώδης· μοσχόχρους, μέλας· بی — καὶ بو — φακὸς (προσώπου). سیاه — καὶ کبود — μέλαινα κόμη.
مشلح μαϑλάχ, ἀ. ἀραβικὸς μανδύας, κ. βουρνούζιον.
مشمال μουϑελλέλ, ἀ. κηλιδωτός.
مشمش μουϑεμμές, ἀ. ἡλιασμένος.
مشمش μισμίς, ἀ. βερύκοκκον.
مشمع μουϑεμμά', ἀ. κηρωμένος.
مشمع μουϑαμμά, τ. κηρόπανον.
مشمعه μεϑμεά, ἀ. τὸ ἀστείζεσθαι.
مشمعه μισμεά, ἀ. κηροπήγιον.
مشمول μεϑμούλ, ἀ. περιεχόμενος.
مشموم μεϑμούμ, ἀ. εὐώδης· μόσχος.
مشمئز μουϑμείζ, ἀ. ὁ φρίσσων ἐκ φόβου ἢ ἀπεχθείας.
مشواء μισβάζ, ἀ. κίδαρις.
مشوار μισβάρ, ἀ. φαινόμενον ἐξωτερικόν, φυσιογνωμία· διαγωγή.
مشوب μεϑούπ, ἀ. μεμιγμένος, ἀνάμικτος.
مشواء μισβέζ, ἴδε مشواء μισβάζ.
مشورت μεϑβερέτ, ἀ. σύσκεψις· συμβούλιον.
مشوش μουϑεββές, ἀ. συγκεχυμένος, τεταραγμένος. [κός.
مشوق μουϑεββήκ, ἀ. ἐνθουσιαστι-

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ

مشوبحبك, ἀ. ἀκανθώδης, ἀκανθωτός.

مشول مبذل, ἀ. δρεπάνη.

مشوم مشؤوم, καὶ [τυχής.

مشوم مشؤوم, ἀ. ἀπαίσιος· δυσ-

مشه مشه, ἴδε مشه مشه.

مشهد مشهد, ἀ. τόπος, ἐν ᾧ ἀποθνήσκει τις ὑπὲρ τῆς πίστεως· τάφος μάρτυρος· μέρος συνελεύσεως, συμβούλιον.

مشهق مشهوق, ἀ. ἐπιπνευστικός.

مشهود مشهود, ἀ. μεμαρτυρημένος· ὁρατός· — ج ات τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ ἔγκλημα (νομ.).

مشهور مشهور, ἀ. περιώνυμος· πασίγνωστος.

مشى مشى, ἀ. τὸ πεζοπορεῖν.

مشى مشى, ἀ. πεζῇ.

مشياح مشياخ, ἀ. ἀκριτόμυθος.

مشيب مشيب, ἀ. τὸ λευκαίνεσθαι (ἐπὶ κόμης).

مشيت مشية, ἀ. θέλησις.

مشيخة مشيخة, ἀ. ἀξίωμα τοῦ Σεΐχη, ἰδίως τοῦ Σεΐχ-οὐλ-Ἰσλάμη. شيخ الـ — لي τὸ Σεϊχουλισλαμᾶτον.

مشيد مشيد, ἀ. ὁ κτίζων οἰκοδομὴν ὑψηλήν· ὁ κρατύνων.

مشيد مشيد, ἀ. ὑψώροφος· μόνιμος.

مشير مشير, ἀ. στρατάρχης· σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας.

مشيران مشيران, πλ. τοῦ προηγ.

مشيل مشيل, ἀ. μῦς ὁ ἀνεγέρτης (ἀνατ.).

مشيم مشيم, ἀ. ὕστερον, κ. ἄκλωθον (ἀνατ.)· σπερμοδόκη (β.)

مشين مشين, ἀ. κηλιδωτός· αἰσχρός.

مشيمة مشيمة, τ. βύρσα, δέρμα.

مشيوم مشيوم, ἀ. ὁ ἔχων φακοὺς ἐπὶ τοῦ σώματος.

مشيئت مشيئة, ἴδε مشيت مشيئت.

مصأمص مصأمص, ἀ. ἀπαίσιος ἀτυχής.

مص مص, ἀ. τὸ ἐκμυζᾶν, ἀμελγμα. الرضيع — θηλασμὸς βρέφους.

مصاب مصاب, ἀ. ἐπιτυχημένος· περιπεσὼν εἰς δυστύχημα· ἐπιτευχθείς· ὁ βληθεὶς ὑπὸ νόσου.

مصاع مصاع, πλ. του مصع.

مصاعره مصاعرة, ἀ. ὑπομονή· μεγαλοψυχία.

مصافه مصافة, ἀ. φιαλίς.

مصافه مصافة, ἀ. συμφορά.

مصايح مصباح, πλ. τοῦ مصباح.

مصايف مصيف, πλ. τοῦ مصيف.

مصاحب مصاحب, ἀ. φίλος· ὁ συνομιλῶν· θαλαμηπόλος.

مصاحبت مصاحبة, ἀ. συνδιάλεξις· φιλία. [μουσχάφ.

مصاحف مصحف, πλ. τοῦ مصحف

مصادر مصدر, πλ. τοῦ مصدر.

مصادره مصادرة, ἀ. δήμευσις.

مصادف مصادف, ἀ. ὁ συναντῶν· συμπίπτων.

مصادفت مصادفة, ἀ. συνάντησις· σύμπτωσις.

مصادقت مصادقة, ἀ. τὸ φιλιοῦσθαι ἐν εἰλικρινείᾳ· φιλία πιστή.

مصادمه مصادمة, ἀ. σύγκρισις.

مصارع مصرع, πλ. τοῦ مصرع.

مصارع مصارع, ἀ. ἀθλητής.

مصارعت مصارعة, ἀ. πάλη, ἀγών

مصارف مصرف, πλ. τοῦ مصرف.

مصارفات مصرفات, πλ. τοῦ πρ.

مصاعد مصعد, πλ. τοῦ مصعد.

مصاف مصاف, πλ. τοῦ مصف.

مصافات مصافات, πλ. τοῦ πρ.

مصافات مصافات, ἀ. φιλία εἰλικρινής. [τάσσειν στρατόν.

مصافت مصافة, ἀ. τὸ παρα-

مصافحه مصافحة, ἀ. τὸ τείνειν τὴν χεῖρα ἀλλήλοις.

مصاقل مصقل, πλ. τοῦ مصقل.

مصال مصال, τ. διήγημα· μῦθος.

مصالبه مصالبة, ἀ. ἡ πρὸς ἄλληλα διασταύρωσις.

مصالح مصالح, πλ. τοῦ مصلحة.

مصالحه مصالحة, ἀ. εἰρήνη· συμβιβασμός.

مصان مصان, ἀ. (προ)φυλαττόμενος.

مصانده مصانده, ἴδε مصنده.

مصانع مصانع, πλ. τοῦ مصنع.

مصانعه مصانعة, ἀ. τὸ δωροδοκεῖν· κολακεύειν.

مصاهرت مصاهرة, ἀ. συγγένεια ἐξ ἀγχιστείας.

مصايب مصيبة, πλ. τοῦ مصيبة.

مصايحه مصايحة, ἀ. τὸ φωνεῖν.

مصايد مصيد, πλ. τοῦ مصيد.

مصايف مصيف, πλ. τοῦ مصيف.

مصايفت مصايفة, ἀ. τὸ συμφωνεῖν δι' ἐν καλοκαῖρι.

مصباح مصباح, ἀ. φανός· δᾷς.

مصبع مصبع, ἀ. δακτυλωτός.

مصبغه مصبغة, καὶ [(βοτ.).

مصبوغ مصبوغ, ἀ. βεβαμμένος.

مصحح مصحح, ἀ. διορθωτὴς ἐν τυπογραφείῳ.

مصحح مصحح, ἀ. διωρθωμένος.

مصحف مصحف, ἀ. βιβλίον.

مصحوب مصحوب, ἀ. συνοδευόμενος.

مصحوبه مصحوبة, ἀ. συνωδευμένως.

مصداق مصداق, ἀ. τεκμήριον· δόγμα, ἀξίωμα.

مصدر مصدر, ἀ. πηγή, ἀρχή· τὸ οὐσιαστικὸν, ἡ ῥίζα ῥήματος (Γραμμ.).

مصدرى μασδαρί, σχετ. τοῦ πρ.
مصدع μουσαδδή', ἀ. ὀχληρός.
مصدع μουσαδδά', ἀ. ἐνοχλούμενος.
مصدع μησδά', ἀ. εὐφραδέστατος.
مصدق μουσαδδήκ, ἀ ὁ ἐξελέγχων, ἐπικυρῶν.
مصدق μουσαδδάκ, ἀ. ἐπικεκυρωμένος, ἀποδεδειγμένος.
مصدور μασδούρ, ἀ. ὁ ἀπορρέων· βεβλαμμένος τὸ στῆθος (ἰατρ.).
مصدوع μασδού', ἀ. ὁ κεφαλαλγῶν.
مصدوق μασδούκ, ἀ. πανθομολογούμενος.
مصدوقة μασδουκά, ἀ. ἀλήθεια.
مصر μήσρ, κ. μισήρ, ἀ. ἄστυ· μεθόριον. غلاؤ — ἰνδικὴ ὄρνις. يغدى — ἀραβόσιτος. — اصوى ἄμμι (φ.).
مصر μουσήρρ, ἀ. ἰσχυρογνώμων.
مصراع μησρά', ἀ. ἡμίστιχον· θυρόφυλλον.
مصرح μουσαρράχ, ἀ. δεδηλωμένος· σαφής.
مصرحا μουσάρραχαν, ἀ. σαφῶς.
مصرف μασράφ, ἀ. δαπάνη, ἔξοδον. — ايراد و ἔσοδα καὶ ἔξοδα.
مصروع μασρού', ἀ. ἐπιληπτικός (ἰατρ.).
مصروف μασρούφ, ἀ. ἐξωδευμένος· ἐστραμμένος· ἡλλοιωμένος.
مصروفيت μασρουφιγέτ, ἀ. ἐξόδευσις· δαψίλεια.
مصطاف μουστάφ, ἀ. περίπτερον, [σκιάς.
مصطبر μουσταπίρ, ἀ. ὑπομονητικός.
مصطبه μουσταπέ, ἀ. μακὰ ἕδρα.
مصطف μουστάφφ, ἀ. τεταγμένος ἐν γραμμῇ (στρατιωτικῇ).
مصطفا μουσταφά, καὶ
مصطفى μουσταφά, ἀ. ἐκλεκτός.
مصطلح μουσταλάχ, ἀ. τεχνικὸς ὅρος). [προηγ.
مصطلحات μουσταλαχάτ, πλ. τοῦ
مصطلحى μουσταλεχήγι, ἀ. κυριολεκτικός.
مصطوب μαστούπ, ἀ. ἐκχυμωθείς.
مصعاد μησ'άδ, ἀ. κλῖμαξ.
مصعد μεσ'άδ, ἀ. ἀρετή, προσόν.
مصعد μισ'άδ, ἀ. ἀτμοδόκη.
مصعد μουσ'άδ, ἀ. ἐξαχνιστός.
مصغر μουσαγ-γάρ, ἀ. σμικρυνθείς· ὑποκοριστικόν (Γραμμ.).
مصف μεσάφφ, ἀ. στρατόπεδον· πεδίον μάχης.
مصفا μουσαφφά, ἀ. ἐξαγνισθείς, ἁγνός. — قلب καρδία καθαρά.
مصفات μησφάτ, ἀ. ἡμιοειδὴς (ἀνατ.).
مصفف μουσαφφέφ, καὶ [ναρ.).
مصفوف μασφούφ, ἴδε مصف.
مصفى μουσαφφά, ἴδε مصفا.
مصقل μησκάλ, καὶ

مصقله μησκαλέ, ἀ. στιλβωτήρ.
مصقول μασκούλ, ἀ. ἐστιλβωμένος.
مصل μάσλ, ἀ. ὀρρός, (φυσιόλ.).
مصلا μουσαλλά, ἀ. τόπος προσευχῆς ἐν ὑπαίθρῳ· τάπης, ἐφ' οὗ γίνεται ἡ προσευχή.
مصلاق μασλάχ, τ. πηγὴ ἀείρρους· ποτίστρα.
مصلب μουσαλλέπ, ἀ. ὁ διὰ τοῦ σταυροῦ σεσημειωμένος.
مصلح μουσλήχ, ἀ. ὁ διορθῶν· ὁ συνδιαλλάττων.
مصلحانه μουσλιχανέ, ἀ. εἰρηνικῶς.
مصلحت μασλαχάτ, ἀ. ὑπόθεσις· μέσον κατάλληλον.
مصلحتين μασλαχατ-πίν, π. πολύπειρος.
مصلحتكذار μασλαχατ-γκιουζάρ, π. πολύπειρος· ἐπιτετραμμένος (πολιτικός).
مصلحتچى μασλαχαττσί, τ. ἰδιοτελής.
مصلحتلى μασλαχατλή, ἀ. πολυάσχολος.
مصلحين μουσληχήν, πλ. τοῦ مصلح.
مصلق μουσλούκ, τ. κρουνός.
مصلوب μασλούπ, ἀ κρεμασμένος· ἐσταυρωμένος. [μενος.
مصلى μουσαλλί, ἀ. ὁ προσευχόμενος.
مصلى μουσαλλά, ἴδε مصلا.
مصمت μουσμέτ, ἀ. στερεόν (σῶμα)· μονόχρους (ἵππος). — حروف γράμματα ἄφωνα (Γραμμ.). — اصوات γράμματα ὑγρά (Γραμμ.).
مصمغ μουσαμμάγ, ἀ. κεχρισμένος μὲ κόμμι.
مصمم μουσομμέμ, ἀ. ὡρισμένος.
مصندره μουσανδηρά, τ. προστέγιον.
مصنع μεσνά', ἀ. οἰκοδομή, κτίριον.
مصنع μουσαννά', ἀ τεχνικό(ῶ)ς.
مصنف μουσαννίφ, ἀ. συγγραφεύς.
مصنف μουσαννεφ, ἀ. συντεταγμένος. [ματα.
مصنفات μουσαννεφάτ, ἀ. συγγράμ-
مصنوع μασνού', ἀ. τεχνικό(ῶ)ς.
مصنوعات μασνου'άτ, ἀ. τεχνουργήματα. [θλῖψις.
مصوبت μεσουπέτ, ἀ. συμφορά,
مصوت μουσαββίτ, ἀ. ὁ φωνάζων· μικρόφωνος (φυσ.).
مصور μουσαββίρ, ἀ. ὁ διδοὺς μορφήν· ζωγράφος.
مصور μουσαββέρ, ἀ. ἐζωγραφημένος· γραφικός.
مصوغ μεσούγ, ἀ. κεχυμένος εἰς τύπον· σύμφωνος τῷ ὑποδείγματι.
مصون μεσούν, ἀ. προφυλαττόμενος, διατηρούμενος.
مصونجه μουσαχχέζ, ἀ. ἀμυχονέχ κεχρισμένη (δεξαμενή).

مصيبت μουσηπέτ, ἀ. συμφορά.
مصيد μησγέδ, ἀ. παγὶς, δίκτυον.
مصير μεσήρ, ἀ. μέρος ἀφίξεως ἢ ἐπιστροφῆς· ἐπιστροφή· ἔβρα.
مصيف μεσήφ, ἀ. περίπτερον, σκιάς.
مصيقل μουσαγγκάλ, ἀ. ἐστιλβωμένος, στιλπνός.
مضاجع μεδαδζή', πλ. τοῦ مضجع.
مضاد μουζαδδ, ἀ. ἀντίθετος, ἐναντιος. — ـدليل —ἀντένδειξις(ἰατρ.).
مضادة μουζαδδέ, ἀ. ἐναντιότης.
مضار μεδδάρ, πλ. τοῦ ضرر.
مضارب μουδαρίπ, ἀ. ἀθλητής· ἀγωνιστής.
مضاربة μουδαρεπέ, ἀ. ἀγών· ἑταιρεία ἑτερόρρυθμος.
مضارع μουζαρή', ἀ. ὅμοιος· ἐνεστώς(Γραμμ.). — مستقبل — μελλοντικὸς ἐνεστώς (Γραμμ.).
مضارعة μουζαρε'ά, ἀ. ὁμοιότης. — حروف ـ τὰ γράμματα τοῦ ἐνεστῶτος, τὸ ا, ت, ن καὶ س (Γραμμ.).
مضاعف μουζαάφ, ἀ. διπλοῦς· πολλαπλοῦς· ἀμφιάρθρωσις(παθ.). — اصول ـ διπλογραφία.
مضاف μουζάφ, ἀ. προστεθειμένος· πάρεργος· ὄνομα(εἰς πτῶσιν ὀνομαστικ.) μετὰ γενικῆς συμπλεκόμενον (Γραμμ.). — اليه — τὸ συμπλήρωμα ὀνόματος, γενικὴ (Γραμμ.).
مضافات μουζαφάτ, ἀ. προσαρτήματα, προσθῆκαι.
مضامضا μεζὰ μὰ μεζά, ἀ. ὃ γέγονε γέγονε.
مضامين μεζαμίν, πλ. τοῦ مضمون.
مضايق μεζαμίν, πλ. τοῦ مضيق μεδήκ.
مضائق μεδαΐκ, πλ. τοῦ مضيق μεδήκ.
مضايقة μουζαγεκά, ἀ. στενοχωρία, ἔνδεια.
مضبطه μαζπατά, ἀ. ἔκθεσις ἔγγραφος· πρωτόκολλον.
مضبوط μαζπούτ, ἀ. κατασχεθείς· ὑποχείριος· συνδεδεμένος· καταγεγραμμένος· ἐπίτομος· ἐγκεχαραγμένος ἐν τῇ μνήμῃ· δόκιμος. او — οἰκία κανονική.
مضجع μαδζά, ἀ. κλίνη· μνῆμα.
مضحك μουδ(ζ)χήκ, μαζχάκ, ἀ. ὁ προξενῶν γέλωτα· ἀξιογέλαστος.
مضحكات μουζχηκιάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.
مضحكه μουζχηκέ, μαζχακέ, ἀ. πρᾶγμα ἀξιογέλαστον.
مضر μουζήρ, ἀ. ἐπιζήμιος.
مضراب μηδ(ζ)ράπ, ἀ. τόξον (βιολίου)· σφυρίον (ἐργαλ.).

مضرب μαδρέπ, ἀ. λεπίς (ξίφους).
مضرب μαδρίπ, ἀ. μέρος, ἐν ᾧ τύπτει τις.
مضربه μαδρεπέ, ἴδε مضرب μαδρέπ.
مضربه μαδριπέ, ἴδε مضرب μαδρίπ.
مضرت μεζαρέτ, ἀ. βλάβη, ζημία.
مضرتلى μεζαρεττλή, τ. ἐπιζήμιος, ἐπιβλαβής.
مضروب μαδρούπ, ἀ. κτυπηθείς· πολλαπλασιαστέος (ἀριθμ.).— في ـ πολλαπλασιαστής (ἀριθμ.).
مضطجع μουδταδζή', ἀ. ὁ κοιμώμενος ὕπτιος. [τυχής.
مضطر μουζτάρ, ἀ. ἄπορος, δυσ-
مضطرب μουζταρίπ, ἀ. τεταραγμένος, ἀνήσυχος.
مضعف μουζαάφ, ἀ. διπλάσιος.
مضغ μάδγ, ἀ. μάσησις.
مضغوط μαζγούτ, ἀ. πιεστός.
مضغه μουδγά, ἀ. τεμάχιον κρέατος.
مضل μουδήλλ, ἀ. ὁ διαφθείρων.
مضمار μηζμάρ, ἀ. ἱππεδρόμιον.
مضمحل μουζμεχήλλ, ἀ. κατεστραμμένος.
مضمر μουζμάρ, ἀ. κεκρυμμένος· ὑπακούομενος. [γαργάρα.
مضمضه μαζμαζά, ἀ. διάκλυσμα·
مضموم μαζμούμ, ἀ. ὁ διὰ τοῦ (ـُ) ὀτρὲ προφερόμενος· προστεθειμένος.

مضمون μαζμούν, ἀ. περιεχόμενος· πνεῦμα. ٩ — خلاصه περίληψις τοῦ περιεχομένου. [πρός.
مضى μουδή', ἀ. φωτεινός· λαμ-
مضى مامضى μεδὰ μὰ μεδά, ἀ. ὃ γέγονε γέγονε.
مطياع μηδγά, ἀ. καταδαπάνητής.
مطيع μουδή', ἀ. ὁ καταστρέφων.
مطيق μεδήκ, ἀ. πορθμὸς, αὐχήν.
مطيق μουδήκ, ἀ. ὁ στενοχωρῶν τι ἢ τινά.
مطاع μεταπή', πλ. τοῦ مطيع.
مطابق μουταπή', ἀ. σύμφωνος. — اولق — καὶ كلك — καὶ چيقمق — συμφωνεῖν.
مطابقة μουταπεκάτ, ἀ. συμφωνία.
مطاردة μουταρεδέτ, ἀ. τὸ ἐπιτίθεσθαι κατ' ἀλλήλων.
مطاع μουτά', ἀ. ὁ ὑπακουόμενος, ὑπακουσθείς. — اولمق ὁ Θεός.
مطاعم μετα'ήμ, πλ. τοῦ مطعم μετ'άμ.
مطاعن μετανή, πλ. τοῦ مطعن.
مطاف μουτάφ, ἀ. μέρος, περὶ ὃ στρέφεταί τις, περὶ ὃ γίνεται λιτανεία.
مطاق μουτάφ, ἀ. καὶ [τρίχας.
مطافچى μουταφτσή, τ. ὁ πλέκων
مطالب μεταλίπ, πλ. τοῦ مطلب.
مطالبات μουταλεπάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.
مطالبه μουταλεπέ, ἀ. αἴτησις.

مطلع μεταλή', πλ. τοῦ مطلع ματλά'.
مطالعة μουταλεά, ἀ. μελέτη.
مطاع μεταμήχ, πλ. τοῦ مطيع.
مطاعة μουταβεάτ, ἀ. συμφωνία· ὑπακοή. — فعل ῥῆμα ἀντωνυμικόν, μέσον (Γραμμ.).
مطاهر μεταχίρ, πλ. τοῦ مطهر.
مطاية μεταγιά, πλ. τοῦ مطية.
مطاوعة μουταγιπέ, ἀ. ἀστειότης.
مطاولة μουταγερέτ, ἀ. τὸ ποιεῖν ἔπτασθαι.
مطبخ ματπάχ, κ. μουτπάκ, ἀ. μαγειρεῖον.
مطبع ματπά', καὶ
مطبعة ματπα'ά, ἀ. τυπογραφεῖον.
مطبق μουταππάκ, ἀ. ἐπιτεθειμένος.
مطبق μουτπίκ, ἀ. σύμφωνος· ὁ ἐπικαλύπτων τι. ق — حروف τὰ γράμματα ص ض ط καὶ ظ.
مطبوخ ματπούχ, ἀ. ἐψημένος· ἀφέψημα.
مطبوع ματπού', ἀ. ἔντυπος· εὐπρόσδεκτος, εὐχάριστος.
مطبوعات ματπου᾽ ά̓τ, πλ. τοῦ πρ. قلى — γραφεῖον τοῦ τύπου.
مطحان μητχάν, καὶ
مطحنة μητχανέτ, ἀ. μύλος (ἐργαλ.)
مطحان μητχάν, ἀ. μύλος (τόπ.).
مطحوم ματχούμ, ἀ. πλήρης.
مطحون ματχούν, ἀ. τὸ ἀλεσθέν.
مطر μετάρ, ἀ. βροχή. — قلة ἀνομβρία.
مطرا μουταρρά, ἴδε مطر μουταρρά.
مطرابز ματραπάζ, τ. μεταπράτης.
مطرانجي ματρακτσί, τ. ἀθλητής.
مطران μιτράν, ἀ. μητροπολίτης, ἀρχιεπίσκοπος (χριστιανός).
مطرب μουτρίπ, ἀ. ὁ φαιδρύνων· μουσικός.
مطرد μουτταρρίδ, ἀ. ὁμαλός.
مطردا μουττάριδδεν, ἀ. ὁμαλῶς.
مطرق ματράκ, τ. καὶ
مطرقة μητρακά, ἀ. σφῦρα (ἐργαλ.).
مطروح ματρούχ, ἀ. ἀπωθημένος· ὠκοδομημένος· ἀφῃρημένος.
مطرود ματρούδ, ἀ. δεδιωγμένος.
مطره ματαρά, τ. ἴδε مطرة.
مطرى μουταρρά, ἀ. νωπός· ἀρωματικός. [τίον.
مطعام μετ'άμ, ἀ. ἑστιατόριον· σι-
مطعام μητ'άμ, ἀ. φιλόξενος.
مطعم μητ'άμ, ἀ. ἀδηφάγος.
مطعم μουτ'ήμ, ἀ. ὁ ἑστιῶν.
مطعم μουτ'άμ, ἀ. εἱστιασμένος.
مطعوم ματ'ούμ, ἀ. ἐδώδιμος.
مطعون ματ'ούν, ἀ. ἐπιτετιμημένος· τετραυματισμένος.
مطفى μουτφί, ἀ. ὁ σβύνων.
مطقب ματκάπ, τ. τρυπάνιον (ἐργαλ.)
مطلا μουταλλά, ἀ. ἐπιτετριμμέ-

νος· ὡραῖος, ἐράσμιος, εὐπρόσδεκτος.
مطلب ματλάπ, ἀ. αἴτησις· σκοπός· ἐπιθυμία· κεφάλαιον.
مطلع ματλά', ἀ. σημεῖον, ἐξ οὗ ἀστὴρ ἀνατέλλει· ἀνατολή· τὸ ἀ δίστιχον ποιήματος.
مطلع μουτταλή', ἀ. ὁ κατανοήσας.
مطلق μουτλάκ, ἀ. ἀπόλυτος· ἀνεύθυνος· διεζευγμένος· ἐξάπαντος. — وكيل ἀπόλυτος ἐπίτροπος, μέγας βεζύρης. — كلام λόγος ἀσυνάρτητος. — بخ περίμεινόν με ἐξάπαντος.
مطلقا μούτλακα, ἀ. ἀπολύτως, ἐξάπαντος.
مطلوب ματλούπ, ἀ. ζητούμενος, ἐπιθυμούμενος· χρέος ἐνεργητικόν. — حقيقى ὁ Θεός. — م بدر δὲν ἔχω νὰ λάβω. — حاجة κατὰ τὸ ποθούμενον.
مطلوبات ματλουπάτ, πλ. τοῦ πρ.
مطلى ματλί, ἀ. ἐπικεχρισμένος· χρυσήλατος.
مطمث μουτμή, ἀ. ἐμμηναγωγός (ἰατρ.).
مطمح ματμάχ, ἀ. ἀντικείμενον προσοχῆς. [μητόν.
مطمم ματμά', ἀ. πρᾶγμα ἐπιθυ-
مطمور ματμούρ, ἀ. ἐνειλικτος (β.).
مطموس ματμούς, ἀ. τετυφλωμένος, τυφλός. [σφαλής.
مطمئن مουτμεῖνν, ἀ. ἥσυχος ἀ-
مطنطن μουταντάν, ἀ. πομπώδης.
مطواع μητβά', ἀ. εὐπειθέστατος.
مطوق μουταββέκ, ἀ. ὁ φέρων περιδέραιον. [μακρός.
مطول μουταββέλ, ἀ. τετμένος,
مطوى ματβί, ἀ. δεδιπλωμένος· ἀποβεβλημένος (γράμμα ἢ λέξις).
مطويا μετβίγεν ἀ. δεδιπλωμένως.
مطهر μουταχχέρ, ἀ. καθαρός, ἁγνός.
مطهرة μητχερέ, ἀ. ὑδροροή· ἀσκοπυτίνη. [εὐώδης.
مطيب μουταϊγέπ, ἀ. μεμυρισμένος,
مطيع μουτή', ἀ. εὐπειθής.
مطية μετηγέ, ἀ. κέλης. ذو — ὁ ἐλαύνων τὸν κέλητα.
مظال μεζάλλ, πλ. τοῦ مظلة.
مظالم μεζαλίμ, πλ. του مظلمة.
مظان μεζάνν, πλ. τοῦ مظنة.
مظاهر μεζαχίρ, πλ. τοῦ مظهر.
مظاهر μουζαχίρ, ἀ. ὁ συντρέχων, βοηθός, προστάτης.
مظاهرة μουζαχερέτ, ἀ. συνδρομή, βοήθεια· ἀποπομπὴ συζύγου.
مظروف μαζρούφ, ἀ. ἐσώκλειστος· περιεχόμενος.
مظفار μηζφάρ, καὶ [κητής.
مظفر μουζαφφέρ, ἀ. τυχηρός· νι-

ISLAMOBOT

مظفر مظفر μουζαφφεριγέτ, ἀ. νίκη.
مظلف مظلف μουζαλλέφ, ἀ ὀνυχοειδής.
مظلل مظلل μουζαλλέλ, ἀ. ἐσκιασμένος· ὁ ὑπὸ σκιὰν ἢ προστασίαν.
مظله مظله μιζελλέ, ἀ. σκηνὴ μεγάλη, οἰκημάτιον.
مظلم مظلم μουζλίμ, ἀ. σκοτεινός· δυσχερής· ἐπιβλαβής. [δικία.
مظلمه مظلمه μαζλιμέ, ἀ. καταπίεσις, ἀ-
مظلوم مظلوم μαζλούμ, ἀ. ἠδικημένος· ἥπιος, πρᾶος.
مظلومانه مظلومانه μαζλουμανέ, π. ἡπίως.
مظلومیت مظلومیت μαζλουμιγέτ, ἀ. κατάστασις τοῦ ἠδικημένου.
مظن مظن μεζάνν, καὶ
مظنه مظنه μεζαννέ, ἀ. μέρος ἢ πρᾶγμα ὕποπτον. [ὕποπτος.
مظنون مظنون μαζνούν, ἀ. ὑποτιθέμενος,
مظنونیت مظنونیت μαζνουνίν, πλ. τοῦ πρ.
مظهر مظهر μαζχάρ, ἀ. τόπος ἢ ἀντικείμενον, ἐν ᾧ φαίνεταί τι· τὸ φαινόμενον μέρος πράγματος· δῆλος, ἄξιος. مظهر — ἄξιος εὐνοίας.
مظهریت مظهریت μαζχαριγέτ, ἀ. τὸ ἀξιοῦσθαι, ἀπολαύειν· ἀπόλαυσις.
مع مع μεά, ἀ. μετά. مع المنونیه — μετ' εὐχαριστήσεως. مع الشکر — εὐχαρίστως. مع ها — ἀλλ' ὅμως.
معا معا μεάν, ἀ. ὁμοῦ, μαζί.
معا معا μηά, ἀ. ἔντερον (ἀνατ.).
معاب معاب μεάπ, ἀ. αἶσχος, ἐλάττωμα.
معابد معابد μεαπίδ, πλ. τοῦ معبد μα'πέδ.
معابر معابر μεαπίρ, πλ. τοῦ معبر μα'πέρ.
معاتب معاتب μουατέπ, ἀ. ἐπιτιμώμενος.
معاتبه معاتبه μουατεπέ, ἀ. ἐπιτίμησις, μομφή.
معاجین معاجین μεαζίν, πλ τοῦ معجون.
معاد معاد με'άδ, ἀ. μέρος, εἰς ὃ ἐπιστρέφει τις (οἷον ἑστία, κατοικία, φωλεά)· ἐπιστροφή, ἐπάνοδος· ἡ ἡμέρα τοῦ θανάτου. — معاد یوم ἡ ἡμέρα τῆς συντελείας τοῦ κόσμου.
معادات معادات μουαδάτ, ἀ. ἔχθρα ἀμοιβαία.
معادل معادل μουαδίλ, ἀ. ἴσος, ὅμοιος.
معادلت معادلت μουαδελέτ, ἀ. ἰσότης, ἐξίσωσις (ἄλγεβρ.).
معاذ معاذ με'αδίν, πλ. τοῦ معاذ.
معاذ معاذ μεάζ, ἀ. καταφύγιον, ἄσυλον. معاذ الله — ὁ Θεός ἐστι τὸ ἄσυλον, μὴ γένοιτο.
معارضه معارضه μουαζερέτ, ἀ. πρόφασις.
معاذیر معاذیر μεαζίρ, πλ. τοῦ عذر μεάζ.
معارف معارف μεαρίφ, πλ. τοῦ معرفت μα'-

ριφέτ. معارف نظاریه — ὑπουργεῖον τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως. معارف — καὶ علوم — ἐπιστήμων.
معارک معارک μεαρίκ, πλ. τοῦ معرکه.
معارکه معارکه μαρι(ου)κέ, ἀ. πόλεμος, μάχη.
معارج معارج μεαρίζ, πλ. τοῦ معرج.
معاسره معاسره μουασερέ, ἀ. δυσχέρεια· πτωχεία· τὸ παρεμβάλλειν τινὶ προσκόμματα καὶ δυσχερείας.
معاش معاش μεάς, ἀ. ζωή· πόρος· μισθὸς μηνιαῖος, μηνιαῖον. معاش — τὰ πρὸς ζωάρκειαν ἱκανά.
معاشر معاشر μεασίρ, πλ. τοῦ معشر μα'σέρ.
معاشر معاشر μουασέρ, ἀ. ὁ συμβιῶν· σύντροφος· σύνοικος.
معاشرت معاشرت μουασερέτ, ἀ. συμβίωσις, συνοίκησις. — معاشرت حسنه συμβίωσις ἁρμονική.
معاشقه معاشقه μουασεκά, ἀ. τὸ ἀντεραῖσθαι.
معاصر معاصر μουασήρ, ἀ. σύγχρονος.
معاصرت معاصرت μουασερέτ, ἀ. συγχρονισμός.
معاصرین معاصرین μουασηρίν, πλ. τοῦ معاصر.
معاصی معاصی μεασή, πλ. τοῦ معصیت.
معاف معاف μουάφ, ἀ. συγκεχωρημένος· ἀσύδοτος.
معافیت معافیت μουαφιγέτ, ἀ. ἀσυδοσία.
معاقب معاقب μουακήπ, ἀ. ὁ ἐπόμενος· ὁ τιμωρῶν.
معاقب معاقب μουακάπ, ἀ. ὁ ἀκολουθούμενος· τιμωρηθείς.
معاقبت معاقبت μουακαπέτ, ἀ. παρακολούθησις· τιμωρία.
معاکه معاکه μεακήδ, πλ. τοῦ عقد.
معاکد معاکد μουακάδ, ἀ. σύμφωνος· σύμμαχος.
معاکدت معاکدت μουακαδέτ, ἀ. συμφωνία· συμμαχία.
معالجه معالجه μουαλεδζέ, ἀ. θεραπεία· φάρμακον.
معالجات معالجات μουαλεδζάτ, πλ. τοῦ πρ.
معالم معالم μεαλίμ, πλ. τοῦ علم μα'λέμ.
معالی معالی μεαλί, πλ. τοῦ علی μα'λάτ.
معامل معامل μουαμίλ, ἀ. ὁ ἐνεργῶν, πράττων.
معاملات معاملات μουαμελάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.
معامله معامله μουαμελέ, ἀ. πρᾶξις, ἐργασία· ὑποδοχή, συμπεριφορά· τόκος. — معامله حسنه φιλοφροσύνη.
معامله جی معامله جی μουαμελεδζί, τ. τοκιστής.
معامله جیلك معامله جیلك μουαμελεδζιλίκ, τ. τοκογλυφία. [μονος.
معانید معانید μουανίδ, ἀ. πείσμων· ἐπί-
معاینه معاینه μουανεδέτ, ἀ. ἐπιμονή, πεῖσμα. [μενος.
معانق معانق μουανήκ, ἀ. ὁ περιπτυξάμενος.
معانقه معانقه μουανεκά, ἀ. περίπτυξις, ἀσπασμός.
معانی معانی μεανί, πλ. τοῦ معنی μα'νά.

معاود μουαβίδ, ἀ. ὁ συνηθίζων τι· ὁ ἐπανακάμπτων.
معاودت μουαβεδέτ, ἀ. ἔξις· ἐπιστροφή. [ἀνταλλαγή.
معاوضه μουαβεζά, ἀ. ἀνταπόδοσις·
معاومت μουαβεμέτ, ἀ. τὸ μισθόνειν· ἡ προαγοροπωλησία τῆς ἐσοδείας.
معاون μουαβίν, ἀ. βοηθός· ὑποδιευθυντής. ع — عساكر στρατὸς ἐπίκουρος, ἄτακτος.
معاونت μουαβενέτ, ἀ. βοήθεια, συνδρομή.
معاهد μουαχίδ, ἀ. ὁ συνάπτων συνθήκην, σύμμαχος.
معاهده μουαχεδέ, ἀ. σύμβασις· συνθήκη· συμμαχία.
معايده μουαγεδέ, ἀ. συγχαρητήριος ἐπίσκεψις. [συμβίωσις.
معايشت μουαγεσέτ, ἀ. ἁρμονικὴ
معاينه μουαγενέ, ἀ. ἐξακρίβωσις· ἐποπτεία· αὐτοψία. ميت — νεκροψία.
معائب με'αίπ, πλ. τοῦ معاب με'άπ.
معائش με'αίξ, πλ. τοῦ معيشت.
معبد μα'πέδ, ἀ. τόπος προσευχῆς, ναός, τέμενος.
معبر μα'πέρ, ἀ. δίοδος· γέφυρα.
معبر μουαππίρ, ἀ. ὀνειροκρίτης, ὁ ἐξηγῶν ὄνειρα.
معبرين μουαππιρίν, πλ. τοῦ πρ.
معبود μα'πούδ, ἀ. ὁ λατρευόμενος (ὁ Θεός). الحق — ὁ Θεός.
معتاد μου'τάδ, ἀ. συνήθης· ἔθος. — ع καὶ عادة — κατὰ τὸ εἰωθός. قديم — ع κατ'ἀρχαῖον ἔθος.
معتبر μου'τεπέρ, ἀ. εὐυπόληπτος· πρόκριτος.
معترض μου'τεπεράν, πλ. τοῦ πρ.
معتد μου'τέδδ, ἀ. ἠριθμημένος. ع — κυριώτερος.
معتدل μου'τεδίλ, μέτριος· μέσος· οὐδέτερος· μετριοπαθής.
معترض μου'τερήζ, ἀ ὁ ποιῶν ἐνστάσεις· ὁ ἐφεσιβάλλων.
معترضه μου'τεριζά, θηλ. τοῦ πρ.
معترضه μου'τεριζά, ἀ. παρένθεσις.
معترف μου'τερίφ, ἀ. ὁ ὁμολογῶν.
معترض μου'τεζίλ, ἀ. σχισματικός, αἱρετικός.
معتسف μου'τεσίφ, ἀ. ὁ ἀδικῶν.
معتصب μου'τεσίπ, ἀ. νενευρημένος (ἰατρ.).
معتصم μου'τεσήμ, ἀ. ὁ καρτερῶν· ὁ προφυλαττόμενος. [στεύων.
معتقد μου'τεκήδ, ἀ. ὁ νομίζων, πιστεύομενος· δόγμα.
معتكف μου'τεκίφ, ἀ. ὁ παραδεδομένος τῇ λατρείᾳ τοῦ Θεοῦ,

معتل μου'τέλλ, ἀ. ἐμπαθής. كلمات ع — λέξεις ἔχουσαι ἐν τῇ ῥίζῃ αὐτῶν و ἢ ى (Γραμμ.).
معتمد μου'τεμέδ, ἀ. πιστός· ἐπιστάτης δημοσίου οἰκοδομῆς. عليه — ἀξιόπιστος.
معتنا μου'τενά, καὶ
معتنى μου'τενά, ἀ. σπουδαῖος, σπουδαζόμενος. [ράφρων.
معتوه μα'τούχ, ἀ. παλίμπαις· παμعتوهه μα'τουχέ, θηλ. τοῦ πρ.
معجب μου'δζίπ, ἀ. ὁ θαυμάζων· ἀξιοθαύμαστος.
معجز μου'δζίζ, ἀ. ὁ ἐξασθενίζων, ἀδυνατίζων.
معجزات μου'δζιζάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.
معجزه μου'δζιζέ, ἀ. θαῦμα.
معجل μου'αδζέλ, ἀ. ἄμεσος, κατεπείγων· προκαταβολικός.
معجلا μου'άδζελεν, ἀ. κατεσπευσμένως· προκαταβολικῶς.
معجم μου'δζέμ, ἀ. ἐστιγμένος, (ἐπί(ὑπό)στικτος), γράμμα φέρον στιγμ(ήν)άς.
معجون μα'δζούν, ἀ. ἔκλειγμα, ἐκλεικτόν.
معجونچى μα'δζουνδζί, ὁ κατασκευάζων ἢ πωλῶν ἔκλειγμα.
معد μουήδδ, ἀ. ὁ ἑτοιμάζων, παρασκευάζων.
معد μουάδδ, ἀ. ἡτοιμασμένος.
معدل μουαδδίλ, ἀ. ὁ τακτοποιῶν, ὁμαλύνων. النهار — ἰσημερία. خط — ليل و نهار καὶ نهار و ليل — ἰσημερινός.
معدل μουαδδέλ, ἀ. τακτοποιημένος
معدلات μουαδδελάτ, ἀ. αἱ γωνίαι οἴκου. [εὐθύτης.
معدلت μα'δελέτ, ἀ. δικαιοσύνη,
معدم μου'δίμ, ἀ. ὁ ἐξαφανίζων, ἐξολοθρεύων.
معدن μα'δέν, ἀ. μέταλλον, ὀρυκτόν· μεταλλεῖον. — علم ὀρυκτολογία, μεταλλουργία. — كوكرد γαιάνθραξ.
معدنچى μα'δενδζί, ἀ. ὀρυκτολόγος, μεταλλουργός.
معدنوس μα'δενός, τ. μαϊδανός (φ.).
معدنى μα'δενί, ἀ. μεταλλικός, ὀρυκτολογικός.
معدنيات μα'δενιγιάτ, ἀ. μεταλλικαὶ οὐσίαι, ὀρυκτά.
معدود μα'δούδ, ἀ. ἀριθμούμενος· εὐάριθμος.
معدوم μα'δούμ, ἀ. ὁ μὴ ὑπάρχων· ἠφανισμένος.
معدومیت μα'δουμιγέτ, ἀ. ἀνυπαρξία.
معدى μη'δεβί, ἀ. στομαχικός, πεπτικός.
معده μη'δέ, ἀ. στόμαχος (ἀνατ.).

ساغوسی — γαστραλγία (παθ.) — التهاب γαστρῖτις (παθ.). قنق — γαστροκήλη(παθ.).[μωρῶν.

معذب معذبلق,ا.ا.ὁ βασανίζων· τι

معذب معذبلنمش,ا. βασανιζόμενος.

معذر معذرت,ا. δικαιολογία· συγγνώμη. خواه — ὁ προφασιζόμενος.

معذور معذورلانمش,ا. δεδικαιολογημένος· συγγνωστός. قیلمق — ἐπιτρέπειν. کوسترمك — ἐπιτρέψατέ μοι. [ρετός.

معرا معراسز,ا. γυμνός· ἐξαι

معراتمق,ا. μηρός,ἀ.κλῖμαξ· ἀνάληψις

معرف معرفت,ا. λέξις δεχομένη ἐν τῇ ληγούσῃ μεταβολὴν τοῦ χαρεκέ, ἀναλόγως τῆς μεθ' ἧς συντάτσεται προηγουμένης λέξεως.

معرف معرفلو,ا. ἐξηραβισμένος.

معرق معرقلمق,ا. κλῖμαξ.

معرف معرفچی,ا. ὁ ἐξηγῶν, γνωστοποιῶν.

معرف معرفلو,ا. ἐξηγημένος.

معرفت معرفتلی,ا. γνῶσις· τέχνη, ἐπιστήμη· ἄρθρον ὡρισμένον (Γραμμ.)· μεσολάβησις. علم — γεωγνωσία (ἐπιστ.).

معرفتسز معرفتسزلك,ا. ἀμαθής· ἀνεπιτήδειος.

معرفتلی معرفتلی,τ. πεπαιδευμένος· ἐπιτήδειος.

معرکه معرکه,ا. ἐρωτικός.

معرکه معرکه,καὶ

معرکه معرکه,ا. μάχη· πεδίον μάχης.

معروض معروضلانمش,ا. ὑποβαλλόμενος· ἔκθεσις· ἀναφορά

معروف معروفلق,ا. γνωστός· περιώνυμος· θεμιτός· ἐνεργητικός (Γραμμ.).

معره معره,ἴδε معره.

معره معرهلق,ا. ὀδοντογλυφίς (χειρουργ.).

معز معزلمك,ا. αἴξ(ζ.). — اغزی αἰγαγρος(ζ.). — اغزیلمك αἰγίλωψ(παθ.).

معزی معزیلنمش,ا. ὁ ἁγιάζων (Θεός).

معزفر معزفرلق,ا.χαμελαία(φ.)

معزز معززلنمش,ا. ἡγιασμένος· ἀγαπητός. [ἀγάπη.

معزز معززلك,ا. ἐν τιμῇ καὶ

معزل معزللق,ا. διαθέσιμος· ὁ παυθεὶς τῆς ὑπηρεσίας.

معزل معزللك,ا. ἐν διαθεσιμότητι.

معزل معزللق,πλ. τοῦ معزل.

معزل معزللی,ا. διαθεσιμότης.

معزل معزللر,πλ. τοῦ معزل.

معسکر معسکر,ا. στρατόπεδον.

معسل معسللی,ا. μελιτώδης.

معسله معسلهلی,ا. μελιοῦχος· κυψέλη. [ἐν δέκατον.

معشار معشارنجی,ἀ. ἡ δεκάτη· τὸ

معشر معشرلق,ἀ. ἄθροισμα, ὅμιλος ἀνθρώπων.

معشر معشرلنمش,ἀ. δεκατισμένος· δεκάπλευρον (Γεωμ.).

معشوق معشوقلق,ἀ. ἀγαπητός· ἐραστής.

معشوقه معشوقهلق,θηλ. τοῦ προηγ.

معص معصلانمق,ἀ. σπασμός (ἰατρ.). الکتاب — γραφικὸς σπασμός (παθολ.).

معصره معصرهلق,ἀ. πιεστήριον, πατητήριον. [ἁνατ.).

معصم معصملق,καρπὸς τῆς χειρός

معصوم معصومانه,ἀ. ἄσπιλος, ἁγνός.

معصیت معصیتکار,ἀ. ἀμαρτία· διαφθορά. [σμος.

معطر معطرلق,ἀ. εὐώδης, εὐοσμος.

معطر معطرجی,ἀ. πρύτανις, προεστώς.

معطس معطسلق,ἀ. πταρμικός.

معطش معطشلق,ἀ. διψαστικός.

معطل معطللق,ἀ. κενός, μάταιος· ἄκυρος· ἐγκαταλελειμμένος· ἄχρηστος.

معطوف معطوفلق,ἀ. ἐστραμμένος· ὁ κλίνων· ὁ διὰ τοῦ συνδέσμου ὁ συνδεόμενος. علیه — ὁ μεθ' οὗ συνδέεται. [βαστός.

معظم معظملانمش,ἀ. μέγας· σε

معفو معفولق,ἀ. συγκεχωρημένος. [ώδης.

معفو معفولو,ἀ. σεπηπώς· δυς

معقب معقبلی,ἀ. ὁ ἐπιδιώκων· ὁ ἑπόμενος.

معقد معقدلی,ἀ. ὁ ἔχων κόμβον, δεσμόν· μεταφορ. δυσπρόφερτος (Γραμμ.).

معقل معقللق,ἀ. ἄσυλον καταφύγιον. [ηρτημένος.

معلق معلقلانمش,ἀ. δεδεμένος, προσ

معلول معلولانه,ἀ. καταληπτός· λογικός.Πλ معلول معلولات.

معکوس معکوسلق,ἀ. ἀνατετραμμένος· ἀντίθετος.

معکوسا معکوسجه,ἀ. ἐναντίον, ἀντιθέτως.

معلا معلالی,ἀ. ὑψωμένος, ὑψηλός (οἰκοδ.)· ἔξοχος.

معلاق معلاقلق,ἀ. βελλόμετρον (χειρουργ.).

معلق معلقلانمش,ἀ. ἐκκρεμής, ἀμφίβολος.

معلقه معلقهلق,ἀ. ταινία (ἰατρ.).

معلل معللللق,ἀ. ὁ ἐπὶ αἰτίᾳ ἀποπέμπων τινά.

معلل معللللك,ἀ. ὁ δεχόμενος

τὸ ἀποτέλεσμα αἰτίας τινός.

معلم مع̓لέμ, ἀ. ὁδηγός· σημεῖον πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ δρόμου.

معلم موعللِّم, ἀ. ὁ διδάσκων, διδάσκαλος.

معلم موعللِّم, ἀ. διδασκόμενος, μαθητής.

معلمات موعللِّمات, πλ. τοῦ معلم موعللِّمِيه. — دار المعلمات ἐκπαιδευτήριον, ὅθεν ἐξέρχονται διδασκάλισσαι.

معلمخانه موعللِّمخانه, π. παιδευτήριον, σχολεῖον. دار المعلمين — σχολή, ὅθεν ἀποφοιτῶσιν ἱεροδιδάσκαλοι. [ἀλλίμ.

معلم موعللِّمِيه, θηλ. τοῦ معلم موعللِّم

معلمين موعللِّمين, πλ. τοῦ معلم موعللِّم. — دار المعلمين ἐκπαιδευτήριον διδασκάλων.

معلن مو̓لِن, ἀ. ὁ δημοσιεύων.

معلول مع̓لُول, ἴδε علل موعللِّل.

معلولية مع̓لولِيَّت, ἀ. ἀσθένεια· ἐλάττωμα.

معلوم مع̓لُوم ἀ. ἐγνωσμένος· ἐνεργητικόν (Γραμμ.). — فعل معلوم ῥῆμα ἐνεργητικόν.

معلومات مع̓لومات, πλ. τοῦ πρ. καὶ ἀντὶ ἑνικ. γνῶσις, εἴδησις.

معلى موعللّا, ἴδε علو موعللّا.

معما موعمّا, ἀ. αἴνιγμα· ἀσαφής.

معمار مع̓مار, ἀ. ἀρχιτέκτων.

معمارلق مع̓مارلِق, τ. καὶ معمارية مع̓ماريَّت, ἀ. ἀρχιτεκτονική.

معمر موعمّر, ἐ. μακρόβιος.

معمور مع̓مُور, ἀ. κατῳκημένος· κεκαλλιεργημένος· εὐποιῶν.

معمره مع̓مُوره, θηλ. τοῦ προηγ.

معموره مع̓مُوره, ἀ. πολιτεία· οἰκοδομή.

معموريت مع̓مُوريَّت, ἀ. πλοῦτος.

معمول مع̓مُول, ἀ. κατεσκευασμένος, τεχνητός· ὁ δυνάμει τῆς μεθ' ἧς συντάσσεται λέξεως — ⏑ – ⏑ ἢ — ⏑ – προφερόμενος (Συντακτ. Ἀραβ.). — ἐκτελέσιμος, ἔγκυρος.

معمولات مع̓مُولات, ἀ. προϊόντα, ἐργόχειρα.

معمى موعمّا, ἴδε معما موعمّا.

معنا مع̓نا, ἀ. ἔννοια· κέρδος. — لغوى ἢ ἐπὶ λέξει σημασία, ἡ κυριολεκτική. — اصطلاحى ἡ ἰδιάζουσα σημασία, ἡ εἰδική. — عالم معنا ὁ νοερὸς κόσμος.

معنًا مع̓νεν, ἀ. κατ' ἔννοιαν. لفظًا ومعنًا κατὰ λέξιν καὶ κατ' ἔννοιαν.

معنون موعنوν, ἀ. τιτλοφορούμενος. [νοερός.

معنوى مع̓نَوِى, ἀ. πνευματικός,

معنو مع̓نَو, θηλ. τοῦ προηγ.

معنويات مع̓نَوِيَّات, πλ. τοῦ πρ.

معنى مع̓نَا, ἴδε معنا مع̓نا.

معنيدر مع̓نِيدار, π. πολυσήμαντος.

معوج موعوّج, ἀ. κυρτός· στρεβλός. [ρος.

معوجه موعوّجه, ἀ. κεραυφόν

معوشن موعوشِن, ἀ. χνοώδης (βοτ.).

معود مع̓ود, ἀ. ὡρισμένος· διαβόητος.

معى موعى, ἀ. ἔντερον (ἀνατ.).

معيار مع̓يار, ἀ. ζυγός· δοκιμαστήριον.

معيب مع̓يب, ἀ. μεμπτός, αἰσχρός· ἐλάττωμα. Πλ. معيبات.

معيت مع̓يَّت, ἀ. συντροφία, ἀκολουθία, συνοδία. واپو — ἀκταιωρός. امرلرى — ἀκόλουθος. ذات — ὑπὸ διαταγάς.

معيد مع̓يد, ἀ. ὁ στρέφων· ὁ συνηθίζων· προγυμναστής.

معيشت مع̓يشَت, ἀ. πόρος· μισθός· ζωή.

معين مع̓ين, ἀ. ῥόμβος (σχῆμα Γεωμ.)· βαθύς. — بر فرعه βαθύ. — شبه متوازى الاضلاع παραλληλόγραμμον, ῥομβοειδής (Γεωμετρ.).

معين مع̓ين, βοηθός, προστάτης.

معين مع̓ين, ἀ. ὡρισμένος. — غير معين ἀόριστος.

معيون مع̓يُون, π. πυρολάτρης· οἰνοπώλης

معين مع̓ين, πλ. τοῦ مغارة مغارَة.

مغارات مغارات, πλ. τοῦ مغارة مغارَة.

مغارب مغارِب, πλ. τοῦ مغرب مغرِب.

مغاره مغاره, ἀ. ἄντρον, σπήλαιον.

مغارس مغارِس, πλ. τοῦ مغرس مغرِس.

مغارم مغارِم, πλ. τοῦ مغرم مغرَم.

مغازل مغازِل, πλ. τοῦ مغزل مغزِل.

مغازه مغازَه, τ. κατάστημα. ὑπόγειον.

مغاسل مغاسِل, πλ. τοῦ مغسل مغسِل.

مغاك مغاك, π. βόθρος, λάκκος.

مغاكچه مغاكچه, ὑποκορ. τοῦ πρ.

مغالطات مغالطات, πλ. τοῦ ἑπομ.

مغالطه مغالطه, ἀ. τὸ ἀπατᾶν· ἀποπλάνησις.

مغامست مغامست, ἀ. τὸ βυθίζεσθαι· τὸ ἐπιδίδοσθαι εἰς ἔρευναν.

مغان مغان, πλ. τοῦ مغ مغ.

مغانم مغانِم, πλ. τοῦ مغنم مغنَم.

مغاير مغاير, ἀ. διάφορος, ἐναντίος.

مغايرات مغايِرات, ἀ. ἀνομοιότης· ἐναντιότης.

مغبر مغبَّر, ἀ. κονιορτῷ καὶ χώματι μεμιγμένος· δυσχρεστημένος.

مغبوط مغبُوط, ἀ. ὁ φθονούμενος.

مغبون مغبُون, ἀ. ἡπατημένος.

مغدى μουγτεδί, ἀ. τρεφόμενος· τεθραμμένος. [μενος.
مغتسل μουγτεσίλ, ἀ. ὁ πλυνόμ
مغتنم μουγτενίμ, ἀ. ὁ λαφυραγωγῶν· ὁ δραττόμενος εὐκαιρίας.
مغدانوس μαγδανός, ξ. μαϊδανός (φ.). ی — كرفس σκάνδυξ (φ)
مغدور μαγδούρ, ἀ. ἠδικημένος.
مغدوريت μαγδουριγέτ, ἀ. ἀδικία.
مغدى μουγαδδί, ἀ. θρεπτικός, τροφεύς. [ατρ.).
مغرا μουγρά, ἀ. συνουλωτικός (ί-
مغرب μαγρίπ, ἀ. δύσις· πᾶσα δυτική ἐπαρχία. — العشاء ἑσπερινὴ προσευχή.
مغربى μαγριπί, ἀ. δυτικός.
مغرس μαγράς, ἀ. φυτώριον.
مغرم μαγρέμ, ἀ. ὀφειλή, χρέος.
مغرور μαγρούρ, ἀ. ἠπατημένος· οἰηματίας.
مغرورا μαγρούρεν, ἀ. ἠπατημένως.
مغرورلاق μαγρουλανμάκ, τ. ἐγκαυχᾶσθαι.
مغرورلق μαγρουρλούκ, τ. οἴησις.
مغروس μαγρούς, ἀ. πεφυτευμένος.
مغروق μαγρούκ, ἀ. πεπνιγμένος.
مغروقان μαγρουκάν, ἀ. διὰ πνιγμοῦ.
مغروقين μαγρουκήν, πλ. τοῦ غروق.
مغز μάγζ, ἀ. ἡ οὐσία πράγματός τινος· μυελός (ἀνατ.)· ἐγκέφαλος. بست — νωτιαῖος μυελός (ἀνατ.). — سبك ἐλαφρόνους, ἀνόητος. دار — φρόνιμος.
مغزل μαγζέλ, ἀ. ἄτρακτος.
مغسل μαγσέλ, ἀ. μέρος πρὸς πλύσιμον.
مغسول μαγσούλ, ἀ. λελουσμένος.
مغشوش μαγσούς, ἀ. παραπεποιημένος, νενοθευμένος (ἐπὶ χρυσοῦ ἢ ἀργύρου).
مغشى μαγσίγι, ἀ. ἔκπληκτος. — عليه ὁ λιποθυμῶν.
مغشى μουγσά, μουγασσά, ἀ. κεκαλυμμένος.
مغضب μουγζήπ, ἀ. ὁ παροργίζων.
مغضوب μαγζούπ, ἀ. ὠργισμένος. — عليه ὁ ἐπισπασάμενος τὴν ὀργήν τινος.
مغطس μαγτάς, ἀ. λουτήρ. — العين ὀφθαλμολούτης.
مغطوس μαγτούς, ἀ. καταβεβρεγμένος, καταπεποντισμένος.
مغطى μουγτή, ἀ. καλυπτός.
مغفر μαγφέρ, ἀ. λεπτὸν ὑποκάλυμμα.
مغفرة μαγφιρέτ, ἀ. ἄφεσις. — الهية ἡ παρὰ Θεοῦ ἄφεσις.
مغفور μαγφούρ, ἀ. συγκεχωρημένος. — له μακαρίτης.
مغلاق μαγλάκ, ἀ. ἐπιβλής, μοχλός.

مغلطه μαγλατά, ἀ. σόφισμα. [ατρ.).
مغلظ μουγαλλήζ, ἀ. πυκνωτικός (ί-
مغلق μουγλάκ, ἀ. κλειστός· ἀσαφής.
مغلوب μαγλούπ, ἀ. ἡττημένος. — غير ἀνίκητος. Πλ. مغلوبين.
مغلوبيت μαγλουπιγέτ, ἀ. ἧττα.
مغلول μαγλούλ, ἀ. διψαλέος· ὁ περὶ τὸν λαιμὸν κλοιὸν σιδηροῦν φέρων.
مغلى μαγλή, ἀ. πτισάνη.
مغمد μουγμέδ, ἀ. κολεώδης.
مغمر μουγμέρ, ἀ. κατάκλυστος.
مغموم μαγμούμ, ἀ. τεθλιμμένος. συννεφώδης. [ποθυμῶν.
مغمى عليه μουγμὰ ἀλέϊχ, ἀ. ὁ λι-
مغناطيس μαγνατής, ξ. μαγνήτης. — مبحث μαγνητολογία.
مغنيزيا μαγνέζια, ξ. μαγνησία.
مغنم μαγνέμ, ἀ. λάφυρον.
مغنوليا μαγνόλια, ξ. μαγνήλιον (φ.).
مغنى μουγνί, ἀ. ὁ πλουτίζων.
مغنى μουγνά, ἀ. πεπλουτισμένος.
مغنى μουγανί, ἀ. ὁ ᾄδων, κελαδῶν (ἐπὶ πτ.).
مغيب μουγαγιγέπ, ἀ. κεκρυμμένος, ἀφανής. [προηγ.
مغيبات μουγαγιγεπάτ, πλ. τοῦ
مغيث μουγής, ἀ. ὁ συντρέχων, βοηθῶν.

مغير μουγαγιγέρ, ἀ. μεταβεβλημένος.
مغيلان μουγηλάν, ἀ. ἀκακία (φ.).
مفاتح μεφατήχ, πλ. τοῦ مفتاح.
مفاخر μεφαχήρ, πλ. τοῦ مفخر.
مفاخر μεφαχήρ, ἀ. ἐγκαυχώμενος.
مفاخرت μουφαχαρέτ, ἀ. τὸ ἐγκαυχᾶσθαι.
مفاد μουφάδ, ἀ. ἔννοια· ὠφέλεια.
مفارق μεφαρήκ, πλ. τοῦ مفرق.
مفارق μουφαρήκ, ἀ. (ἀπο)κεχωρισμένος, ἀπομακρυνθείς.
مفارقت μουφαρεκάτ, ἀ. ἀποχωρισμός· ἀπομάκρυνσις· διάζευξις
مفازات μεφαζάτ, πλ. τοῦ ἐπομ.
مفازه μεφαζέ, ἀ. ἄσυλον.
مفاسد μεφασίδ, πλ. τοῦ مفسدت.
مفاصل μεφασήλ, πλ. τοῦ مفصل· μεφσήλ. — علميه διάρθρωσις (ἰατρ.).
مفاصلت μουφασαλέτ, ἀ. διάλυσις ἑταιρείας. [ρισσός.
مفاض μουφάζ, ἀ ὑπερβάς, πε-
مفاغمه μουφαγημέ, ἀ. ἀναστόμωσις (ἀνατ.).
مفاوز μεφαβίζ, πλ. τοῦ مفازه.
مفاوضات μουφαβεζάτ, πλ. τοῦ ἐπ.
مفاوضه μουφαβεζέ, ἀ. ἀμοιβαιότης, ἰσότης. — شركت ἑταιρεία ὁμόρρυθμος.

مفجر μιφζέρ, ἀ. ὑποξηραντήρ.

مفجوعة μουφαβέζατεν, ἀ. συντροφικῶς· ἀμοιβαίως.

مفاهيم μεφαχίμ, πλ. τοῦ ρημ. مفهم.

مفت μούφτ, π. δωρεάν. خور — παράσιτος.

مفتاح μιφτάχ, ἀ. κλεὶς, κλειδίον.

مفتح μουφεττήχ, ἀ. ὁ ἀνοίγων· κατακτητής. [μενος.

مفتر μουφτεχήρ, ἀ. ἐγκαυχώ-

مفترس μουφτεσήκ, ἀ. ἀποσπώμενος (ἀλληλοπ.).

مفتري μουφτερί, ἀ. συκοφάντης.

مفتري μουφτερά, ἀ. συκοφαντούμενος· συκοφαντία.

مفتريات μουφτεριγιάτ, ἀ. συκοφαντίαι. [πόπτης.

مفتش μουφεττίς, ἐξεταστής, ἐ-

مفتش μουφτεζήχ, ἀ. ἠτιμασμένος.

مفتقر μουφτεκήρ, ἀ. πτωχὸς, ἐνδεής.

مفتوح μεφτούχ, ἀ. ἠνεῳγμένος· κατακτηθείς· ὁ διὰ τοῦ φετχὰ ἢ οὑστούν προφερόμενος (Γραμμ.).

مفتوك μεφτούκ, ἀ. κηλήτης, κ. σπασμένος.

مفتون μεφτούν, ἀ. ἐρραδιουργημένος· φρενοβλαβής.

مفتي μουφτί, ἀ. ἱεροδικαστής.

مفجر μιφζέρ, ἀ. ὑποξηραντήρ.

مفحم μουφεχχάμ, ἀ. ἀνθρακοῦχος (χημ.).

مفخر μουφεχχάρ, ἀ. ἔνδοξος.

مفخرة μεφχαρέτ, ἀ. καύχημα, ἀρετή.

مفخم μουφεχχάμ, ἀ. περιφανὴς, σεβαστός. — عتبة βασιλεύς.

مفر μεφέρρ. ἀ. ἄσυλον, καταφυγή.

مفرح μουφερρίχ, ἀ. χαροποιός.

مفرد μουφρέδ, ἀ. εἷς, μόνος· ἑνικός (Γραμμ.). [(φυσ.).

مفرز μουφρίδ, ἀ. ἀνηλεκτραγωγός

مفرزات μουφρεδάτ, ἀ. ἰδίᾳ ἐκτεθειμένα πράγματα. طب — φαρμακολογία.

مفرز μουφρέζ, ἀ. κεχωρισμένος, διακεκριμένος.

مفرش μουφφρεές, ἀ. ἐστρωμένος.

مفرط μεφρέτ, ἀ. πελώριος.

مفرط μουφρέτ, ἀ. ἐγκαταλελειμμένος.

مفرط μουφρίτ, ἀ. ὑπερβολικός.

مفرغ μεφρέγ, ἀ. ὑλιστήρ.

مفرغ μουφερρήγ, ἀ. ὁ χύνων· ἐκχοιτικός.

مفرغ μουφερράγ, ἀ. κεχυμένος.

مفرق μεφράκ, ἀ. κορυφὴ κεφαλῆς.

مفروز μεφρούζ, ἴδε مفرز μουφρέζ.

مفروش μεφρούς, ἀ. ἐστρωμένος.

مفروشات μεφρουσάτ, ἀ. ἔπιπλα.

مفوض μεφρούζ, ἀ. ὡρισμένος (παρὰ Θεοῦ)· ὑποχρεωτικός.

مفروشات μεφρουζάτ, πλ. τοῦ πρ.

مفروق μεφρούχ, ἀ. κεχωρισμένος.

مفسد μουφσίδ, ἀ. ὁ διαφθείρων, ταραχοποιός.

مفسدات μεφσιδάτ, πλ τοῦ ἑπομ.

مفسدة μεφσεδέτ, ἀ. διαφθορὰ, ῥᾳδιουργία.

مفسر μουφεσσίρ, ἀ. σχολιαστής.

مفسرين μουφεσιρίν, πλ. τοῦ πρ.

مفسوخ μεφσούχ, ἀ. κατηργημένος, ἠκυρωμένος.

مفسوخية μεφσουχηγέτ, ἀ. ἀκύρωσις, κατάργησις. [βοτόμος.

مفصد μιφσάδ, ἀ. νυστήριον, φλε-

مفصل μιφσάλ, ἀ. γλῶσσα.

مفصل μεφσήλ, ἀ. ἄρθρωσις (ἀνατ.).

مفصل μουφεσσήλ, ἀ. ὁ σχολιάζων ἐν ἐκτάσει.

مفصل μουφχσσάλ, ἀ. ἐξηγημένος, ἐν ἐκτάσει, ἐκτενής.

مفصلا μουφέσσαλεν, ἀ. ἐν ἐκτάσει.

مفصلات μουφεσσαλάτ, ἀ. βιβλία ἐν ἐκτάσει ἐσχολιασμένα.

مفصود μεφσούδ, ἀ. φλεβοτομημένος. [νος.

مفصول μεφσούλ, ἀ. διακεκομμέ-

مفضحه μεφδαχά, ἀ. αἰσχρότης, μοχθηρία.

مفضض μουφεδδάδ, ἀ. ἐπάργυρος ἢ ἀργυροῦς.

مفطر μουφτήρ, ἀ. ὁ λύων νηστείαν.

مفطور μεφτούρ, ἀ. πεπλασμένος· φυσικός.

مفطوم μεφτούμ, ἀ. ἀπότιτθος.

مفعول μεφ'ούλ, ἀ. εἰργασμένος· παθητικός. — اسم παθητικὴ μετοχὴ (Γραμμ.). — ٥ — δοτική (Γραμμ.). — ٤ — αἰτιατική (Γραμμ.). — ٥ — ἀφαιρετική (Γραμμ.). [χεία.

مفقرة μεφκαρέτ, ἀ. ἔνδεια, πτω-

مفقود μεφκούδ, ἀ. ὁ ἀφανὴς γενόμενος.

مفكر μουφεκκίρ, ἀ. σκεπτόμενος, σύννους. — ة διάνοια.

مفكوك μεφκιούκ, ἀ. ἀποσπασθείς· ἀπολυθείς.

مفلس μουφλίς, κ. μουφλούς, ἀ. χρεωκόπος· πτωχός.

مفلص μουφελλές, τ. ἀπόξηρος (βοτ.)

مفلسك μουφλουσλούκ, ἀ. χρεωκοπία.

مفلوج μεφλούζ, ἀ παράλυτος.

مفن μουφνί, ἀ. ὁ ἐκμηδενίζων.

مفوض μουφεββήζ, ἀ. ὁ ἀνατιθεὶς τινί τι.

مفوض μουφεββέζ, ἀ. ἀνατεθειμένος.

مفهوم مفهوم, ἀ. ἐννοηθείς· ἐξήγησις, ἔννοια. [λιμος.
مفيد مفيد, ἀ. ὁ δηλῶν· ὠφέ-
مفيض مفيض, ἀ. ὁ διαχέων· ὁ ἐπιδαψιλεύων.
مقار مقار, πλ. τοῦ مقره.
مقابل مقابل, ἀ. ἀντικρυνός· τὸ ἀντάλλαγμά τινος· ἀπέναντι. — ـه — εἰς ἀντάλλαγμα.
مقابله مقابله, ἀ. συνάντησις· ἀντίστασις· ἀνταπόδοσις· ἐξέτασις. — ـلك — ἀνταπόδοσις τῶν ἴσων. — ـلى ἀλληλοδιαδόχως. — ـلرى ἀντιπαραθέτειν τὰ βιβλία (πρὸς ἔλεγχον). — ـلمك ἀνθίστασθαι.
مقابله مقابله, ἀ. ἀπέναντι, ἀντί.
مقاتل مقاتل, πλ. τοῦ مقتل.
مقاتل مقاتل, ἀ. ὁ ἀντιμαχόμενος, ὁ ἀλληλοφονεύων.
مقاتله مقاتله, ἀ. ἀλληλοκτονία· μάχη.
مقادير مقادير, πλ. τοῦ مقدار. [των.
مقارب مقارب, ἀ. πλησίον, γείτων, φίλος.
مقاربت مقاربت, ἀ. προσέγγισις.
مقارن مقارن, ἀ. ὁ πλησίον, γείτων, φίλος.
مقارنت مقارنت, ἀ. προσέγγισις· σχέσις, συνάφεια.

مقارض مقارض, πλ. τοῦ مقراض.
مقاسم مقاسم, μουκασίμ, ἀ. διανέμων, διανομεύς.
مقاسمه مقاسمه, μουκασεμέ, ἀ. διανομή.
مقاص مقاص, μακάς, τ. ψαλίς.
مقاصد مقاصد, μεκασήδ, πλ. τοῦ مقصد.
مقاطر مقاطر, μεκατήρ, πλ. τοῦ مقطر.
مقاطعه مقاطعه, μουκαταά, ἀ. τὸ διαρρηγνύειν τὰς σχέσεις· τὸ συνάπτειν ὁριστικῶς συμφωνίαν· ἐκμίσθωσις δεκάτης. [στής.
مقاطعه جى مقاطعه جى, μουκαταδζί, τ. δεκατι-
مقال مقال, μεκάλ, ἀ. λόγος, ὁμιλία — ـمك — συμπληροῦν τὸν λόγον.
مقالات مقالات, μεκαλάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.
مقاله مقاله, μεκαλέ, ἀ. λόγος, ὁμιλία· βιβλίον, ἄρθρον.
مقاليد مقاليد, μεκάλιδ, πλ. τοῦ مقلد.
مقام مقام, μεκάμ, ἀ. θέσις, τόπος, μέρος· τάφος· βαθμός, ἀξίωμα· ἦχος. — على — θέσις ὑψηλή. — صدارت عظمى — τὸ ἀξίωμα τῆς μεγάλης βεζυρείας. — عجم — μέλος περσικόν. — ابراهيم — ὁ τάφος τοῦ (πατριάρχου) Ἀβραάμ.
مقامات مقامات, μεκαμάτ, πλ. τοῦ προηγ.
مقامرت مقامرت, μουκαμερέτ, ἀ. τὸ παίζειν τυχηρὰ παιγνίδια.
مقاولات مقاولات, μουκαβελάτ, πλ. τοῦ ἑπ.

مقاوله مقاوله, μουκαβελέ, ἀ. συνομιλία· συμφωνητικόν, συμβόλαιον.
مقاوم مقاوم, μουκαβίμ, ἀ. ἀνθιστάμενος.
مقاومت مقاومت, μουκαβεμέτ, ἀ. ἀντίστασις, ἐναντιότης.
مقايسات مقايسات, μουκαγεσάτ, πλ. τοῦ ἑπ.
مقايسه مقايسه, μουκαγεσέ, ἀ. σύγκρισις· ἀναλογία.
مقايضه مقايضه, μουκαγεζά, ἀ. ἀνταλλαγή.
مقبر مقبر, μεκαπίρ, πλ. τοῦ ἑπομ.
مقبره مقبره, μακπέρ, καὶ [ταφεῖον.
مقبره مقبره, ἀ. μνῆμα· νεκρο-
مقبض مقبض, μουκαππήζ, ἀ. καταστολτικός (ἰατρ.).
مقبضه مقبضه, μακπεζά, ἀ. λαβίς, λαβή.
مقبل مقبل, μουκπίλ, ἀ. εὐδαίμων, εὐτυχής. [νος.
مقبل مقبل, μουκαππέλ, ἀ. ὁ φιλούμε-
مقبور مقبور, μακπούρ, ἀ. τεθαμμένος.
مقبوض مقبوض, μακπούζ, ἀ. εἰλημμένος· παραλαβή. — سند — ἀπόδειξις παραλαβῆς. Πλ. مقبوضات.
مقبول مقبول, μακπούλ, ἀ. παραδεκτός, εὐάρεστος· اولق — καὶ كلمك — τὸ εἶναι εὐάρεστον. — طوغق — ἀρέσκεσθαί τινι. — مدر — τὸ παραδέχομαι.
مقبوليت مقبوليت, μακπουλιγέτ, ἀ. παραδοχή, εὐαρέσκεια.
مقت مقت, μάκτ, ἀ. μῖσος, ἔχθρα.

مقتدس مقتدس, μουκτεπίς, ἀ. ὁ ὠφελούμενος ἐν διδασκαλίᾳ.
مقتدس مقتدس, μουκτεπές, ἀ. διδαχθεῖσαι (γνώσεις).
مقتدا مقتدا, μουκτεδά, ἀ. ἀκολουθούμενος, ἀρχηγός, διδάσκαλος, παράδειγμα. [κανός.
مقتدر مقتدر, μουκτεδίρ, ἀ. ἰσχυρός, ἱ-
مقتدى مقتدى, μουκτεδί, ἀ. ὁ μιμούμενος, συμμορφούμενος.
مقتدا مقتدا, μουκτεδά, ἴδε اقتدا.
مقترب مقترب, μουκτερίπ, ἀ. ὁ προσεγγίσας.
مقترض مقترض, μουκτερήζ, ἀ. ὁ δανειζόμενος. [κερδαίνων.
مقترف مقترف, μουκτερίφ, ἀ. ὁ ἀποκτῶν,
مقترف مقترف, μουκτερέφ, ἀ. ἀποκτώμενος, κερδαινόμενος.
مقترن مقترن, μουκτερίν, ἀ. ὁ πλησίον.
مقتصد مقتصد, μουκτεσήδ, ἀ. μέτριος· μετριόφρων.
مقتصر مقتصر, μουκτεσήρ, ἀ. ὀλιγαρκής.
مقتضا مقتضا, μουκτεζά, ἀ. ἀπαιτούμενος· ἀνάγκη. — ـسى καὶ ـجه — καθ' ἃ ἀπαιτεῖ. [αἴτιος.
مقتضى مقتضى, μουκτεζή, ἀ. ὁ ἀναγκάζων·
مقتضى مقتضى, μουκτεζά, ἴδε اقتضا. [νος.
مقتفى مقتفى, μουκτεφί, ἀ. συμμορφούμε-
مقتفى مقتفى, μουκτεφά, ἀ. ἀκολουθούμενος
مقتل مقتل, μακτέλ, ἀ. τόπος, ἔνθα διεπράχθη φόνος.

مقدول مكتوبل, ἀ. πεφονευμένος.
مقحم مقحم, ἀ. (λέξις) πλεονάζουσα.
مقدار مقدار, ἀ. ποσότης· διάστημα· μέρος· ὀλίγον· μέτρον, ἀξία. — ء ὀλίγον τι.
مقدر مقدر, ἀ. ὁ ὁρίζων τὰ πάντα (Θεός)· ὁ ἐκτιμῶν τὴν ἀξίαν ἢ τὴν ποιότητά τινος.
مقدر مقدر, ἀ. ὡρισμένος (ὑπὸ τῆς μοίρας).
مقدرات مقدرات, πλ. τοῦ πρ. — المقدرات αἱ βουλαὶ τοῦ Ὑψίστου.
مقدرت مقدرت, ἀ. ἰσχύς, δύναμις.
مقدس مقدس, ἀ. ἡγιασμένος, ἅγιος. — بيت ال مقدس τὰ Ἱεροσόλυμα.
مقدمه مقدمه, ἀ. ἔλευσις, ἄφιξις.
مقدم مقدم, ἀ. ὁ ἔχων ζῆλον, καρτερικός.
مقدمه مقدمه, ἀ. παρελθών· προπορευόμενος· ἐμπροσθοφύλαξ· ὁ πρῶτος ὅρος συλλογισμοῦ· τὸ ἐμπρόσθιον μέρος τινός· πρό, ἄλλοτε. — ايكى سنه πρὸ δύο ἐτῶν. — دونو καὶ
مقدما مقدما, ἀ. προηγουμένως, προλαβόντως.
مقدمات مقدمات, πλ. τοῦ ἐπ.
مقدمه مقدمه, ἀ. τὸ ἐμπρόσθιον μέρος τινός· πρόλογος· ἐμπροσθοφυλακή· ὁ πρῶτος ὅρος συλλογισμοῦ.
مقدوح مقدوح, ἀ. ἐπιτετιμημένος, κατηγορημένος.
مقدورات مقدورات, πλ. τοῦ ἐπ.
مقدور مقدور, ἀ. προωρισμένος (ὑπὸ Θεοῦ), πλάσμα· δύναμις.
مقر مقر, ἀ. κατοικία, ἕδρα. — حكومت ἡ ἕδρα τῆς κυβερνήσεως, πρωτεύουσα.
مقر مقر, ἀ. ὁ ὁμολογῶν.
مقرا مقرا, ἀ. ἐν ὁμολογίᾳ.
مقراض مقراض, ἀ. ψαλίς, ψαλίδιον.
مقرب مقرب, ἀ. ὁ πλησίον· αὐλικός· ἅγιος, ἄγγελος· προσαγωγός (ἀνατ.).
مقرپاپان مقرپاپان, καὶ
مقرپوپان مقرپوپان, καὶ
مقرپين مقرپين, πλ. τοῦ πρ.
مقرر مقرر, ἀ. ὁ ἐξηγῶν.
مقرر مقرر, ἀ. ἐξηγημένος· ἐπιβεβαιωμένος.
مقرا مقرا, ἀ. ἡχεῖον (ἰατρ.).
مقرمه مقرمه, ἀ. ῥινόμακτρον.
مقروح مقروح, ἀ. τραυματίας.
مقرون مقرون, ἀ. συνημμένος. — شوكت سعادت εὐτυχὴς μεγαλοπρεπής. [σύνδεσμος.
مقرونيت مقرونيت, ἀ. συνάφεια,

مقره مقره, τ. τραχαλία· ὀλκός.
مقسم مقسم, ἀ. μέρος, ἐν ᾧ διανέμεταί τι.
مقسم مقسم, ἀ. ὁ διανέμων, διαμοιράζων. [μένος.
مقسم مقسم, ἀ. διανενεμημένος, κε-
مقسوم مقسوم, ἀ. διαμεμοιρασμένος· ὑπὸ τῆς τύχης ὡρισμένος· ὁ διαιρετέος (ἀριθμός). — علیه ὁ διαιρέτης (ἀριθμ.).
مقشر مقشر, ἀ. ἀπολεπισθείς· καθαρισθείς.
مقشه مقشه, ἀ. ἀνακαθαρτικός (ἰατρ.).
مقص مقص, ἀ. ἴδε مقاص مقاص.
مقصد مقصد, ἀ. πρόθεσις, σκοπός· κεφάλαιον.
مقصر مقصر, ἀ. ὁ περικόπτων, μεταφορ. ὁ συντομεύων.
مقصود مقصود, ἀ. τὸ ἐπιθυμούμενον, σκοπός, ἐπιθυμία. — بالذات ὁ κύριος σκοπός.
مقصور مقصور, ἀ. ὡρισμένος· συντετμημένος· πεφυλαγμένος.
مقط مقط, ἀ. ἴδε قطع مقتاء.
مقطب مقطب, ἀ. κολλητικός, συνουλωτικός (ἰατρ.).
مقطار مقطار, ἀ. σταγών.
مقطر مقطر, ἀ. ἀπεσταγμένος, διυλισμένος.
مقطع مقطع, ἀ. τομεύς· ὀστεοτόμος· ὀστοῦν, ἐφ' οὗ κόπτουσι τὰς αἰχμὰς τῶν τουρκικῶν κονδυλίων. [χωρισμένος.
مقطع مقطع, ἀ. κεκομμένος, κε-
مقطعات مقطعات, ἀ. τεμάχια ποιημάτων ἀτελῆ· συγκοπαί.
مقطوع مقطوع, ἀ. κεκομμένος· ὁριστικός.
مقعد مقعد, ἀ. κάθισμα· ἐπίστρωμα· ἀφεδρών (ἀνατ.).
مقعر مقعر, ἀ. κοῖλος· λακκώδης.
مقعفه مقعفه, καὶ [λητος.
مقعى مقعى, ἀ. ὁμοιοκατά-
مقلا مقلا, ἀ. χοάνη, χωνίον.
مقلاق مقلاق, ἀ. κλεὶς, κλειδίον.
مقلب مقلب, ἀ. ὁ στρέφων, μεταβάλλων.
مقلد مقلد, ἀ. ὁ κρεμῶν τι περὶ τὸν λαιμόν· μῖμος· ὁ ζωννὺς τὸ ξίφος.
مقلد مقلد, ἀ. μεμιμημένος· ὁ εἰς τὸν λαιμὸν κρεμάμενος· ὁ ζωννύμενος τὸ ξίφος.
مقلعه مقلعه, ἀ. ὀδοντάγρα.
مقلوب مقلوب, ἀ. ἀντεστραμμένος· λέξις παλινδρομική.
مقلوع مقلوع, ἀ. ὁ ἐκ τῆς ῥίζης ἀνεσπασμένος.

مقلوم مقلوم μακλούμ, ἀ. κεκομμένος. الظفر — περικεκομμένος τοὺς ὄνυχας· πτωχός.

مقمر مقمر μουκμήρ, ἀ. ὑπὸ τῆς σελήνης φωτιζομένη (νύξ).

مقناطيس مقناطيس μηκνατίς, ἴδε مغناطيس.

مقنطرات مقنطرات μουκανταράτ, πλ. τοῦ ἑπ.

مقنطرة مقنطرة μουκανταρέ, ἀ. γέφυρα· ἁψίς· κύκλος παράλληλος ἐν τῷ ὁρίζοντι (ἀστρ.).

مقنع مقنع μουκνή', ἀ. ὁ κατασιγάζων, καταπείθων.

مقنعة مقنعة μουκναά, ἀ. νύμφη, σχαδών.

مقنعة مقنعة μουκανεφέζ, ἀ. ἀκανθώδης.

مقنن مقنن μουκαννέν, ἀ. κεκανονισμένος, κανονικός. [ναστόχαρτον.

مقوا مقوا μουκαββά, ἀ. ἐνισχυμένος·

مقوال مقوال μηκβάλ, ἀ. φλύαρος.

مقوس مقوس μουκαββές, ἀ. τοξοειδής.

مقول مقول μεκούλ, ἀ. εἰρημένος.

مقوله مقوله μεκουλέ, ἀ. εἶδος, γένος, τάξις. — ج τοιοῦτος· ὅμοιος.

مقوم مقوم μουκαββίμ, ἀ. ὁ τακτοποιῶν.

مقوى مقوى μουκαββί, ἀ. ὁ ἐνισχύων.

مقوى مقوى μουκαββά, ἴδε مقوا.

مقهور مقهور μακχούρ, ἀ. νενικημένος.

مقياس مقياس μηκγιάς, ἀ. ἐργαλεῖον μέτρου· κλῖμαξ (γεωγραφική). هوا — ἀερόμετρον. حرارة — θερμόμετρον.

مكسح مكسح μουκήχ, ἀ. πυώδης, ἐμπυητικός.

مكتوب مكتوب μουκαϊγίδ, ἀ. ὁ καταγράφων ἐν βιβλίῳ· ὁ ὁρίζων τὴν σημασίαν λέξεως ἀορίστου.

مكتوب مكتوب μουκαϊγεδ, ἀ. δεδεμένος· ὁ καταγραφεὶς· φροντίζων· ὡρισμένος. اولق — φροντιζειν.

مكس مكس μεκής, ἀ. παραβαλλόμενος· συγκρινόμενος. [τοικος.

مكم مكم μουκήμ, ἀ. ὁ διατρίβων, κά-

مكيث مكيث μουκαϊγί, ἀ. ἐμετικός

مكا مكا μουκιά, ἀ. τὸ συρίζειν.

مكارة مكارة μουκιαπερέ, ἀ. ἀλαζονεία.

مكتب مكتب μεκιατίπ, πλ. τοῦ مكتب.

مكاتبة مكاتبة μουκιατεπέ, ἀ. ἀλληλογραφία.

مكاتبة مكاتبة μουκιατεμέ, ἀ. τὸ τηρεῖν μυστικόν.

مكتوب مكتوب μεκιατίπ, πλ. τοῦ مكتوب.

مكار مكار μεκιμάρ, ἀ. δόλιος, ἀπατεών.

مكارم مكارم μεκιαρίμ, πλ. τοῦ مكرمت.

مكارمت مكارمت μουκιαρεμέτ, ἀ. τὸ ἁμιλλᾶσθαι περὶ ἀρετῶν.

مكارمكار مكارمكار μουκιαρεμκιάρ, ἀ. φιλάνθρωπος, ἐλεήμων.

مكاره مكاره μεκιαρέ, τ. ζῷον φορτηγόν.

مكاره مكاره μεκιαρίχ, πλ. τοῦ مكروه.

مكاري مكاري μεκιαρί, ἀ. ὁ ἐκμισθῶν.

مكاسب مكاسب μεκιασίπ, πλ. τοῦ مكسب.

مكاسح مكاسح μεκιασήχ, πλ. τοῦ مكسحه.

مكتب مكتب μεκιτέπ, ἀ. σχολεῖον. صبيان — νηπιαγωγεῖον. [στικόν.

مكتم مكتم μουκιτετίμ, ἀ. ὁ τηρῶν μυ-

مكتم مكتم μουκιτετέμ, ἀ. κεκρυμμένος, κρυπτός, μυστικός.

مكتري مكتري μουκιτερί, ἀ. ὁ ἐνοικιαστής.

مكتسب مكتسب μουκιτεσίπ, ἀ. κτώμενος.

مكتفي مكتفي μουκιτεφί, ἀ. ὀλιγαρκής.

مكتوب مكتوب μεκιτούπ, ἀ. γεγραμμένος· ἐπιστολή. — نامه — ἐπιγραφή. — سامی — βεζυρικὸν γράμμα, διάταγμα. — كتابچه — καὶ — γενικὸς γραμματεὺς ὑπουργείου ἢ ἐπαρχίας.

مكتوبلاشمق مكتوبلاشمق μεκτουπλαφμάκι, καὶ

مكتوبلشمك مكتوبلشمك μεκτουπλεφμέκι, τ. ἐπιστολογραφεῖν. [στικός.

مكتوم مكتوم μεκτούμ, ἀ. κρυπτός, μυ-

مكث مكث μέκις, ἀ. διαμονή· ἀναβολή.

مكثار مكثار μικτάρ, ἀ. φλύαρος.

مكثر مكثر μουκεσσέρ, ἀ. ηὐξημένος.

مكثف مكثف μουκεσσίφ, ἀ. συσταλτικός· ἀερόναστον.

مكدر مكدر μουκεδδίρ, ἀ. ὁ προξενῶν στενοχωρίαν.

مكدر مكدر μουκεδδέρ, ἀ. τεθλιμμένος.

مكدرات مكدرات μουκεδδεράτ, ἀ. θλίψεις, στενοχωρίαι.

مكذب مكذب μουκεζζίπ, ἀ. ὁ διαψεύδων τινὰ ἤ τι.

مكبين مكبين μουκιππίν, πλ. τοῦ مكب.

مكر μέκρ, ἀ. δόλος, ἀπάτη.
مكر μέγερ, π. ἐκτὸς ἂν· μόνον· ἐν ᾧ.
مكر μεκέρρ, ἀ. πεδὸν μάχης.
مكرمكر μουκερρέρ, ἀ. ἐπανειλημμένος
مكرمكر μουκέρρερεν, ἀ. ἐπανειλημμένως. [τιμος.
مكرم μουκρέμ, ἀ. ἐλευθέριος· ἔν-
مكرم μουκερρέμ, ἀ. σεβόμενος· σεβαστός.
مكرمكرم μουκέρρεμεν, ἀ. σεβασμίως.
مكرمت μεκρεμέτ, ἀ. χάρις, εὐεργεσία. [μουκρέμ.
مكرمين μουκρεμίν, πλ. τοῦ مكرم
مكروه μεκρούχ, ἀ. βδελυκτός· βδέλυγμα.
مكس μεγκές, π. μυῖα. واو—μυιοειδής. ياء—μυιοσόβη, κ. μυιαστήριον. انكبين—μέλισσα. — كير ἀράχνη.
مكسب μεκσέπ, καὶ [κέρδος.
مكسبت μεκσεπέτ, ἀ. ὠφέλεια,
مكسح μουκεσσάχ, ἀ. ῥαχιτικός.
مكسحه μεκσεχά, ἀ. σάρωθρον.
مكسر μουκεσσέρ, ἀ. τετριμμένος. — جمع ἀνώμαλος πληθυντικός (Γραμμ.). [ποκεκτημένος.
مكسوب μεκσούπ, ἀ. κτηθεὶς, ἀ-
مكسور μεκσούρ, ἀ. συντετριμμένος· ὁ διὰ τοῦ κεσρὲ προφερόμενος.
مكشوف μεκσούφ, ἀ. ἀποκεκαλυμμένος, γνωστός.
مكعب μουκιέάπ, ἀ. κῦβος· κυβικός. — جذر ἡ κυβικὴ ῥίζα.
مكفوف μεκφούφ, ἀ. ἀπηγορευμένος
مكك μεκίκ, τ. κερκὶς (ἐργαλ.).
مكلف μουκελλέφ. ἀ. ὑποχρεωτικός· πολυτελὴς· ὁ καταστὰς ἔφηβος. Πλ. مكلفين μουκελλεφίν
مكلل μουκελλέλ, ἀ. ἐστεμμένος.
مكمل μουκεμμέλ, ἀ. ἐντελὴς· ἐξαίρετος.
مكملا μουκεμέλλεν, ἀ. ἐντελῶς.
مكملين μουκεμελλίν, πλ. τοῦ مكمل.
مكمون μεκμούν, ἀ. κεκρυμμένος· ὁ ἐνεδρεύων. [νότης.
مكنت μεκνέτ, ἀ. δύναμις· ἱκα-
مكنسه μεκνεσέ, ἀ. σάρωθρον.
مكنف μουκεννέφ, ἀ. περικυκλωθείς.
مكنوز μεκνούζ, ἀ. τεθησαυρισμένος.
مكنوس μεκνούς, ἀ. σεσαρωμένος.
مكنون μεκνούν, ἀ. κεκαλυμμένος· κατὰ τάξιν τεθειμένος.
مكنى μουκενά ἀ. ἐπονομαζόμενος.
مكور μουκούρ, πλ. τοῦ مكر μέκρ.
مكوك μεκούκ, π. ἴδε مكك.
مكوكبين μουκεββίν, ἀ. ὁ δημιουργῶν.
مكونات μουκεββενάτ, ἀ. δημιουρ-

γήματα· δημιουργία. — جيث ἀτοπολογία.
مكيال μικιγιάλ, ἀ. κοιλόν (μέτρον).
مكيده μεκιδέ, ἀ. δόλος, ῥαδιουργία.
مكيس μουκεϊές, ἀ. ἔγκυστος (βοτ.).
مكيف μουκεϊγίφ, ἀ. ὁ προξενῶν εὐθυμίαν· ὁ μεθύσκων.
مكيف μουκεϊγέφ, ἀ. πεπροικισμένος ἰδιότητι.
مكيفات μουκεϊγεφάτ, ἀ. πράγματα προξενοῦντα εὐθυμίαν· ποτὰ μεθυστικά.
ميكيل μικιγέλ, ἴδε ميكال μικιγιάλ.
مكين μεκίν, ἀ. στερεός· ἐγκαθεσταμένος.
مل μέλλ, ἀ. ἀηδία.
مل μούλ, ἀ. εἶδος ἀπιδίου· οἶνος.
ملا μελέ, ἀ. συνάθροισις τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ λαοῦ· λαός. — على τὸ τάγμα τῶν Χερουβείμ. الناس — παρρησίᾳ.
ملا μολλά, τ. κληρικὸς, ἀνώτερος μὲν τοῦ Καδδῆ καὶ τοῦ Μουφτῆ, κατώτερος δὲ τοῦ Καζασκέρη· φοιτητὴς τῆς θεολογίας.
ملابس μελαπίς, πλ. τοῦ ملبس.
ملابس μουλαπίς, ἀ. ὁ ἔχων σχέσιν· ἴδιος.
ملابسه μουλαπεσέ, ἀ. σχέσις, οἰ-

κειότης· αἰτία· δικαιολόγημα.
ملاج μιλάχ, πλ. τοῦ ملج μίλχ.
ملاح μελλάχ, ἀ. ναύτης.
ملاحات μελλαχάν, πλ. τοῦ προηγ.
ملاحت μιλαχάτ, ἀ. τὸ εἶναι ναύτην.
ملاحت μελαχάτ, ἀ. κομψότης.
ملاحت μελλαχάτ, ἀ. ἁλυκή.
ملاحد μουλαχήδ, ἀ. σχισματικός· ὁ μὴ πιστεύων εἰς τὴν Δευτέραν Παρουσίαν.
ملاحدت μουλαχαδέτ, ἀ. τὸ παρεκκλίνειν τῆς εὐθείας· πλάνη.
ملاحدين μουλαχηδίν, πλ. τοῦ ملاحد
ملاحيت μελλαχήν, πλ. τοῦ ملاح.
ملاحظات μουλλαχαζάτ, πλ. τοῦ ἑπ.
ملاحظه μουλαχαζά, ἀ. τὸ βλέπειν τῇ ἄκρᾳ τοῦ ὀφθαλμοῦ· διαλογίζεσθαι, σκέψις.
ملاذ μελαζ, ἀ. ἄσυλον, καταφύγιον.
ملازم μουλαζίμ, ἀ. ὑπεράριθμος· ὑπολοχαγός· ὁ διαρκῶς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τινὸς διατελῶν ἀνθ'— ὑπολοχαγός.
ملازمان μουλαζιμάν, πλ. τοῦ πρ.
ملازمت μουλαζεμέτ, ἀ. τὸ ἀδιαίρετον· ἐνδελέχεια· ὁ βαθμὸς τοῦ ὑπολοχαγοῦ, ὑπολοχαγία.
ملازمتن μουλαζεμέτεν, ἐπίρρ. τοῦ προηγουμένου.
ملازملك μουλαζιμλίκ, ἴδε ملازمت.

ملأم مولاسَّغ، ἀ. κεκολλημένος, κολλητός.
ملأصة مولاسَّكات، ἀ. κόλλησις.
ملأط مولاتَّغ، ἀ. ἀστειζόμενος, ἀστεῖος.
ملأطة مولاتَّغاف، ἀ. ἀστειϊσμός.
ملاء ملاغ، πλ. τοῦ ملغ.
ملغ ملاغ، πλ. τοῦ ملغة.
ملغة مولاغَّات، ἴδε ملل مولاغ.
ملغ ملاغ، πλ. τοῦ ملغة.
ملل مولاغ. ἴδε ملل مالاغ.
ملل مولاغَّات، ἀ. συνάντησις· συνομιλία.
ملل مولاكَّ، ἀ. ὁ συντυγχάνων
ملل ملال، καὶ [ὀλίγις.
ملل ملالات، ἀ. στενοχωρία,
ملل ملالاغ، τ. βαθμὸς καὶ θέσις τοῦ ملل مولاغ.
ملم ملام، καὶ
ملم ملامات، ἀ. ἐπιτίμησις· αἶσχος. ومل —κατησχυμμένος.
ملم ملامات، ἀ ἐπιτιμήσεως ἄξιος. Πλ. ومل ملامجيون.
ملم مولاجيمات، ἀ εὐπροσηγορία· εὐκοιλιότης.
ملم مولاجينات، ἀ. ὡς τὸ πρ.
ملم ملاكات، καὶ [λέκις.
ملم ملاكات، πλ. τοῦ ملم ملاكة.
ملم مولاكات، ἀ. γλυκύς, ἥπιος· εὐκοίλιος.

ملس ملاپات، ἀ. ἔνδυμα.
ملس مولاپات، ἀ. ὁ ἐνδύων· ὁ συγχέων.
ملس مولاپات، ἀ. ἐνδεδυμένος· ἀναμεμιγμένος· συγχεχυμένος.
ملوس ملاپوت، ἀ. ἐνδεδυμένος.
ملوسات ملاپوسات، ἀ. ἐνδύματα.
ملت ميلات، ἀ. ἔθνος. اسلامية — τὸ μουσουλμανικὸν ἔθνος. — عيسوية καὶ مسيحية — τὸ χριστιανικὸν ἔθνος. مجلس — ἐθνικὸν συμβούλιον. [νος, ὕποπτος.
ملتبس مولتاپات، ἀ. συγχεχυμένος, ὑποπτος.
ملتثم مولتاسِم، ἀ. ὁ φιλῶν.
ملتثم مولتاسَم، ἀ. φιλημένος.
ملتجأ مولتاجَأ، καὶ [φύγιον.
ملتجأ مولتاجَأ، ἀ. ἄσυλον, καταφυγή
ملتجئ مولتاجِئ، ἀ. ὁ καταφεύγων εἰς ἄσυλον.
ملتجيان مولتاجِيان، πλ. τοῦ πρ.
ملتحف مولتاحَف، ἀ. κεκαλυμμένος (ὑπὸ ἐφαπλώματος).
ملتحم مولتاحِم، ἀ. (συγ)κολλητός· παράφυτος.
ملتزم مولتازِم، ἀ. ὁ ἐπιβάλλων τι ἑαυτῷ, ὁ θεωρῶν τι ὡς καθῆκον· ἐκμισθωτὴς δημοσίων προσόδων.
ملتزم مولتازَم، ἀ. ὁ θεωρούμενος ὡς καθῆκον· ὑποχρέωσις.

ملحم مولاجَّم، ἀ. σωματώδης.
ملحمة مولاحَمات، ἀ. πόλεμος.
ملحوم مولاحُوم، ἀ. τεθαμμένος.
ملحوظ مولاحُوظ، ἀ. διασκοπούμενος.
ملحوظات مولاحُوظات، πλ. τοῦ πρ.
ملحوظات مولاحُوظات، ἀ. τὰ ὑπὸ σκέψιν ζητήματα.
ملح مولاح، π. ἀκρίς. ملح —κατίς.
ملخص مولاخَّص، ἀ. ἐπίτομος, συνοπτικός. [πτικῶς.
ملخصة مولاخَّصاف، ἀ. συνοπ
ملد مولاد، ἀ. νεότης, θαλεσότης.
ملذ مولاذَّذ، ἀ. ὑπνωτικός.
ملز مولاز، ἀ. ἀμφιγενής· ὑπομέλας. [στομόνων.
ملزم مولازَم، ἀ. ὁ φιμῶν, ἀπο
ملزم مولازَم، ἀ. ἀποστομωθείς.
ملزوم مولازُوم، ἀ. ὁ πρὸς ὃν ἀναγκαιοῦ τι· δεδεμένος.
ملسم مولاسِم، ἀ. ὁ συγκολλῶν, (συγ)κολλητικός.
ملسم مولاسَم، καὶ [λημένος.
ملسوم مولاسُوم، ἀ. (συγ)κεκολ
ملطف مولاطِّف، ἀ. πραϋντικός· μετριοπαθής.
ملعب مولاعَب، καὶ
ملعب مولاعَبات، ἀ. παιδιά· θέατρον.
ملعقة مولاعَقات، ἀ. κοχλιάριον.
ملعن مولاعَن، ἀ. ἐπικατάρατος.
ملعنة مولاعَنات، ἀ. κατάρα.

ISLAMOGLIO

ملعون ملعون μελ'ούν, ἀ. ἐπικατάρατος.
ملفف μουλεφφέφ. ἀ. περιτετυλιγμένος, ἐσώκλειστος.
ملفوظ ملفوظ μελφούζ. ἀ. ἐκπεφασμένος· ἐρριμμένος.
ملفوظات ملفوظات μελφουζάτ, ἀ. ὁμιλίαι, λόγοι.
ملفوف ملفوف μελφούφ. ἀ. ἴδε ملفف.
ملفوفملفوف μελφούφεν. ἀ. ἐσωκλείστως.
ملق ملق μελάκ, ἀ. φιλία· χάρις· κόλαξ.
ملق ملق μαλάκ, τ. ἴδε بالا ملق.
ملقب ملقب μουλεκκάπ, ἀ. ἐπικαλούμενος.
ملقح ملقح μουλεκκάχ, ἀ. γονιμοποιημένος· περιωσισμένος.
ملقط ملقط μιλκάτ, ἀ. λαβίς (χειρουργ.). جنين —ἐμβρυουλκός (χειρουργ.)
ملقوط ملقوط μελκούτ, ἀ. ὁ ἐκ τῆς γῆς εἰλημμένος· παιδίον ἔκθετον.
ملوق ملوق μιλβάκ, ἀ. σπαθίς (ἐργαλ.).
ملك ملك μέλκι, ἀ. δύναμις· μέσον.
ملك ملك μίλκι, μούλκι, ἀ. κυριότης· κτῆμα· βασίλειον.
ملك ملك μελέκι, ἀ. ἄγγελος. علم — ἀγγελική (φ.). ملوت — ὁ ἀρχάγγελος Μιχαήλ.
ملك ملك μελίκι, ἀ. βασιλεύς, ἄρχων. متعال — ὁ ὑπέρτατος βασιλεύς (Θεός).
ملكاء ملكاء μουλεκιά, πλ. τοῦ ملك.
ملكاني ملكاني μελικιανέ, π. βασιλικός· βασιλικῶς.
ملكاني ملكاني μουλικιανέ, π. κτῆμα, ἰδιοκτησία.
ملكجي ملكجي μεϊου λκιδάρ, ἀ. βασιλεύς, ἄρχων· κτηματίας.
ملكجي ملكجي μι(ου)λκιγκίρ, π. βασιλεύς, κατακτητής.
ملكوت ملكوت μελεκιούτ, ἀ. ὁσιότης, μεγαλεῖον· ὁ ἄλλος κόσμος.
ملكه ملكه μελεκέ, ἀ. κτῆμα· δοῦλος· δύναμις φυσική· ἄσκησις.
ملكي ملكي μελικέ, θηλ. τοῦ ملك μελίκι.
ملكي ملكي μελεκί, ἀ. ἀγγελικός.
ملكي ملكي μελικί, ἀ. βασιλικός.
ملكي ملكي μι(ου)λκί, ἀ. κυριαρχικός· πολιτικός. [διοκτησία.
ملكيت ملكيت μιλκιγέτ, ἀ. κυριαρχία· ἰ-
ملل ملل μελέλ, ἀ. κόρος.
ملل ملل μιλέλ, πλ. τοῦ ملة μιλλέτ.
ملمع ملمع μουλεμμά, ἀ. ποικιλόχρους.
ملموس ملموس μελμούς, ἀ. ἡγγισμένος.
ملوان ملوان μελεβάν, ἀ. ἡ ἡμέρα καὶ ἡ νύξ. — ما اختلف ال نوبهٔ ημερον, πάντοτε.
ملوث ملوث μουλεββές, ἀ. τεθολωμένος, ἀκάθαρτος.
ملوخيه ملوخيه μολόχγα, ξ. μολόχη (φ.).
ملوك ملوك μουλούκ, πλ. τοῦ ملك μελίκι.
ملوكانه ملوكانه μουλουκιανέ, π. βασιλικός·

مماس مماس μελούλ, ἀ. τεθλιμμένος.
مماس مماس μελούμ, ἀ. ἐπιτετιμημένος ἀξιόμεμπτος. [ἄστατος.
مموان مموان μουλεββέν, ἀ. ποικιλόχρους·
ممات ممات μελχέμ, τ. ἀλοιφή. [Θεοῦ).
ممانع ممانع μουλχίμ, ἀ. ὁ ἐμπνέων (ἐπὶ
ممانع ممانع μουλχέμ, ἀ. ἐμπεπνευσμένος (παρὰ Θεοῦ).
ممك ممك μελεμέκ, τ. μυκᾶσθαι.
ممهوك ممهوك μελχούφ, ἀ. τεθλιμμένος.
مملي مملي μελί, ἀ. πλούσιος, εὔπορος.
مليار مليار μιλιάρ, ξ. διλιόνιον.
مليح مليح μελίχ, ἀ. κομψός, χαρίεις. الكلام — ἡδυεπής. الوجه — εὐειδής.
مليسه مليسه μέλισα, ξ. μέλισσα (φ.).
مليك مليك μελίκ, ἀ. βασιλεύς, Κραταιός (ἐπίθ. Θεοῦ). [μαλακτικός.
مليين مليين μουλεΐγίν, ἀ. γλυκαντικός·
مليون مليون μιλιόν, ξ. ἑκατομμύριον.
مميت مميت μεμάτ, ἄ. θάνατος.
ممات ممات μεματί, ἀ. θανατικός.
مماثل مماثل μουμασίλ, ἀ. ὅμοιος, σύμφωνος. [συμφωνία.
مماثلة مماثلة μουμασελέτ, ἀ. ὁμοιότης,
ممارسات ممارسات μουμαρεσάτ, πλ. τοῦ ἑπ.
ممارسة ممارسة μουμαρεσέτ, ἀ. ἄσκησις· πεῖρα.
مماس مماس μουμάς, ἀ. ὁ ἐγγίζων εἴς τι· ἐφαπτομένη (Γεωμ.).
مماشات مماشات μουμασάτ, ἀ. τὸ τακτοποιεῖν, διευθετεῖν.
مماطلة مماطلة μουματελέ, ἀ. ἀναβολή.
ممالك ممالك μεμαλίκ, πλ. τοῦ εκλε مملكة.
مماليك مماليك μεμαλίκ, πλ. τοῦ مملوك.
ممانع ممانع μουμανή', ἀ. ὁ ἀπαγορεύων· κωλύων.
ممانعة ممانعة μουμανεάτ, ἀ. παρακώλυσις· ἀπαγόρευσις.
ممتاز ممتاز μουματάζ, ἀ. ἐκλεκτός· διακεκριμένος. • — بالا ἐπαρχίαι προνομιοῦχοι, ἡγεμονίαι
ممتثل ممتثل μουματεσίλ, ἀ. ὁ ὑποτασσόμενος· εὐπειθής.
ممتحن ممتحن μουματεχήν, ἀ. ὁ δοκιμάζων· ἐξεταστής.
ممتحن ممتحن μουματεχάν, ἀ. δεδοκιμασμένος· ἐξητασμένος.
ممتد ممتد μουματέδ, ἀ. τεταμένος, παρατεταμένος. [μένος.
ممتزج ممتزج μουματεζίδζ, ἀ. συνωχειωممتلئ ممتلئ μουματελί, ἀ. πλήρης, κεκαρεσμένος.
ممتنع ممتنع μουματενή', ἀ. ἀδύνατος. — الحصول ἀνέφικτος. العلاج — ἀνίατος.
ممثل ممثل μουμεσσίλ, ἀ. παραγωγικός· προσποιητός· παραδειγματισμένος. [βοηθῶν.
ممد ممد μουμίδδ, ἀ. ὁ παρατείνων·

ممدد مومدّدد, ا. مُمتدّ, مُمدّد.
ممدوح ممدوح, ا. مُمدوح, مُحمود.
ممدوحات ممدوحات, ج. مُمدوحات, مَحامِد.
ممدوحيت ممدوحيت, ا. مُمدوحيّة.
ممدود ممدود, ا. مُمتدّ, مُمدّد. ه — حروف
ممر ممرّ, ا. مَمرّ, مَجاز.
ممراض ممراض, ا. مُمراض, مُمرِض.
ممرد ممرد, ا. مُمرِد, مُمرّد.
ممرض ممرض, ا. مُمرِض, مُمرّض (طب).
ممزق ممزق, ا. مُمزّق, مُشتّت.
ممزوج ممزوج, ا. مُمزوج, مُمتزج.
ممسك ممسك, ا. مُمسِك, بخيل.
ممسوح ممسوح, ا. مُمسوح, مُمسّح.
ممشا ممشا, ا. مَمشا, مَمشى.
ممشى ممشى, ا. مَمشى, مَمشا.
ممضى ممضى, ا. مُمضٍ, مُنفِذ.
ممضى ممضى, ا. مُمضى, مُنفَّذ.
ممطر ممطر, ا. مُمطِر, ماطِر.
ممطور ممطور, ا. مُمطور, مُمطَر.
ممقوت ممقوت, ا. مُمقوت, مَمقوت.

ممكن ممكن, ا. مُمكن, مُتيسّر. ه — ما
ممكنات ممكنات, ج. مُمكنات, مُمكِنات.
ممل ممل, ا. مُمِلّ, مُضجِر.
ملح ملح, ا. مِلح, مِلاح.
ملحه ملحه, ا. مِلحة, مُلحة.
ملك ملك, ا. مِلك, مُلك.
ملكت ملكت, ا. مَملكة, مُلك.
ملكه ملكه, ا. مَلَكة, مَلِكة.
ملو ملو, ا. مِلو, مِلوّ.
ملوح ملوح, ا. مِلح, مِلاح.
ملوك ملوك, ا. مُلوك, مُلّاك.
ملونه ملونه, ا. مُلوّنة, مُتلوّنة.
ملونات ملونات, ج. مُلوّنات, مُتلوّنات.
ملونيت ملونيت, ا. مُلوّنيّة, تلوّن.
ملي ملي, ا. مِلي, مِلّيّ.
مليار مليار, ا. مِليار, مِليارد.
مليم مليم, ا. مِليم, مِلّيم.
مليون مليون, ا. مِليون, مِلّيون.
مليونير مليونير, ا. مِليونير, مِلّيونير.
مماثل مماثل, ا. مُماثِل, مُشابِه.
مماثلت مماثلت, ا. مُماثلة, مُشابهة.
مماحك مماحك, ا. مُماحِك, مُشاكِس.
ممالك ممالك, ج. مَمالِك, مُمالِك.
ممالك ممالك, ا. مُمالِك, مَمالِك.
ممانع ممانع, ا. مُمانِع, مُعارِض.
ممانعت ممانعت, ا. مُمانعة, مُعارضة.
ممتاز ممتاز, ا. مُمتاز, مُتفوّق.
ممتد ممتد, ا. مُمتدّ, مُمدّد.
ممتزج ممتزج, ا. مُمتزج, مُختلِط.
ممتلك ممتلك, ا. مُمتلَك, مُقتنًى.
ممتلكات ممتلكات, ج. مُمتلَكات, مُقتنَيات.
ممتنع ممتنع, ا. مُمتنِع, مُستحيل.
ممتنعات ممتنعات, ج. مُمتنِعات, مُستحيلات.
ممتنعيت ممتنعيت, ا. مُمتنعيّة, استحالة.
ممثل ممثل, ا. مُمثِّل, مُمثِّل.
ممثلت ممثلت, ا. مُمثّلة, مُمثّلة.
ممجوج ممجوج, ا. مُمجوج, مُستكرَه.
ممحل ممحل, ا. مُمحِل, مُجدِب.
ممحون ممحون, ا. مُمحون, مُمتحَن.
ممدن ممدن, ا. مُمدِن, مُعمِّر.
ممدوح ممدوح, ا. مُمدوح, مُحمود.
ممدوحات ممدوحات, ج. مُمدوحات, مَحامِد.
ممدوحيت ممدوحيت, ا. مُمدوحيّة.
ممدود ممدود, ا. مُمتدّ, مُمدّد. ه — حروف
ممر ممرّ, ا. مَمرّ, مَجاز.
ممراض ممراض, ا. مُمراض, مُمرِض.
ممرد ممرد, ا. مُمرِد, مُمرّد.
ممرض ممرض, ا. مُمرِض, مُمرّض (طب).
ممزق ممزق, ا. مُمزّق, مُشتّت.
ممزوج ممزوج, ا. مُمزوج, مُمتزج.
ممسك ممسك, ا. مُمسِك, بخيل.
ممسوح ممسوح, ا. مُمسوح, مُمسّح.
ممشا ممشا, ا. مَمشا, مَمشى.
ممشى ممشى, ا. مَمشى, مَمشا.
ممضى ممضى, ا. مُمضٍ, مُنفِذ.
ممضى ممضى, ا. مُمضى, مُنفَّذ.
ممطر ممطر, ا. مُمطِر, ماطِر.
ممطور ممطور, ا. مُمطور, مُمطَر.
ممقوت ممقوت, ا. مُمقوت, مَمقوت.

مناخ مناخ, ا. مُناخ, مَناخ.
منادل منادل, ا. مِنادل, مِنديل.
منار منار, ا. مِنار, مَنارة.
منارات منارات, ج. مَنارات, مَنائر.
منارة منارة, ا. مَنارة, مِنارة.
منازعات منازعات, ج. مُنازعات, مُنازَعات.
منازل منازل, ا. مَنازِل, مَنزِل.
مناسب مناسب, ا. مُناسِب, مُلائِم.
مناسبات مناسبات, ج. مُناسَبات, مُناسِبات.
مناسبت مناسبت, ا. مُناسَبة, مُناسِبة.
مناسبتسز مناسبتسز, ا. مُناسَبتسِز, مُناسِبتسِز.
مناسبتسزلك مناسبتسزلك, ا. مُناسَبتسِزلك, مُناسِبتسِزلك.
مناسك مناسك, ا. مَناسِك, مَنسَك.
مناشر مناشر, ا. مَناشِر, مِنشار.
مناص مناص, ا. مَناص, مَنوص.
منصب منصب, ا. مَنصِب, مَنصَب.
منصف منصف, ا. مُنصِف, مُنصَف.
منطاد منطاد, ا. مِنطاد, مِنطاد.
منطقه منطقه, ا. مِنطقة, مُنطقة.
منطقات منطقات, ج. مَناطِق, مُناطِق.
منطقيت منطقيت, ا. مَنطقيّة, مُنطقيّة.
منعزل منعزل, ا. مُنعزِل, مُنفرِد.
منعزلت منعزلت, ا. مُنعزلة, مُنفردة.
منعطف منعطف, ا. مُنعطَف, مُنعرَج.
منعم منعم, ا. مُنعِم, مُحسِن.
منعوت منعوت, ا. مُنعوت, مَنعوت.
منفذ منفذ, ا. مُنفِذ, مُنفَّذ.
منفرد منفرد, ا. مُنفرِد, مُنعزِل.
منفردات منفردات, ج. مُنفرِدات, مُنعزِلات.
منفردت منفردت, ا. مُنفردة, مُنعزلة.
منفعت منفعت, ا. مَنفعة, مُنفعة.
منفعتسز منفعتسز, ا. مَنفعتسِز, مُنفعتسِز.
منفعتسزلك منفعتسزلك, ا. مَنفعتسِزلك, مُنفعتسِزلك.
منفعتلو منفعتلو, ا. مَنفعتلو, مُنفعتلو.
منفعتلوك منفعتلوك, ا. مَنفعتلوك, مُنفعتلوك.
منفعتلوكلق منفعتلوكلق, ا. مَنفعتلوكلق, مُنفعتلوكلق.
منفعتلولق منفعتلولق, ا. مَنفعتلولق, مُنفعتلولق.
منفعتلي منفعتلي, ا. مَنفعتلي, مُنفعتلي.
منفعتليلق منفعتليلق, ا. مَنفعتليلق, مُنفعتليلق.
منقار منقار, ا. مِنقار, مِنقار.
منقرض منقرض, ا. مُنقرِض, مُنقرَض.
منقرضات منقرضات, ج. مُنقرِضات, مُنقرَضات.
منقرضيت منقرضيت, ا. مُنقرضيّة, انقراض.
منقسم منقسم, ا. مُنقسِم, مُنقسَم.
منقسمات منقسمات, ج. مُنقسِمات, مُنقسَمات.
منقسمت منقسمت, ا. مُنقسمة, مُنقسِمة.
منقسمه منقسمه, ا. مُنقسِمة, مُنقسَمة.
منقسمات منقسمات, ج. مُنقسِمات, مُنقسَمات.
منقسميت منقسميت, ا. مُنقسميّة, انقسام.
منقوش منقوش, ا. مُنقوش, مَنقوش.
منقوشات منقوشات, ج. مُنقوشات, مَنقوشات.
منقوشيت منقوشيت, ا. مُنقوشيّة, نقش.
منكر منكر, ا. مُنكِر, مُنكَر.
منكرات منكرات, ج. مُنكِرات, مُنكَرات.
منكرت منكرت, ا. مُنكرة, مُنكِرة.
منكرلك منكرلك, ا. مُنكرلك, مُنكِرلك.
منكسر منكسر, ا. مُنكسِر, مُنكسَر.
منكسرات منكسرات, ج. مُنكسِرات, مُنكسَرات.
منكسرت منكسرت, ا. مُنكسرة, مُنكسِرة.
منكسريت منكسريت, ا. مُنكسريّة, انكسار.
منكوب منكوب, ا. مُنكوب, مَنكوب.
منكوبات منكوبات, ج. مُنكوبات, مَنكوبات.
منكوبيت منكوبيت, ا. مُنكوبيّة, نكبة.
منكوحه منكوحه, ا. مَنكوحة, مُنكوحة.
منكوحات منكوحات, ج. مَنكوحات, مُنكوحات.
منكوحيت منكوحيت, ا. مُنكوحيّة, نكاح.
منوال منوال, ا. مِنوال, مِنوال.
منوب منوب, ا. مُنوب, مَنوب.
منوبات منوبات, ج. مُنوبات, مَنوبات.
منوبيت منوبيت, ا. مُنوبيّة, نيابة.
منور منور, ا. مُنوِّر, مُنوَّر.
منورات منورات, ج. مُنوِّرات, مُنوَّرات.
منورت منورت, ا. مُنورة, مُنوِّرة.
منوط منوط, ا. مُنوط, مَنوط.
منوطات منوطات, ج. مُنوطات, مَنوطات.
منوطيت منوطيت, ا. مُنوطيّة, ارتباط.
منه منه, ا. مِنه, مِنّه.
منهدم منهدم, ا. مُنهدِم, مُنهدَم.
منهدمات منهدمات, ج. مُنهدِمات, مُنهدَمات.
منهدمت منهدمت, ا. مُنهدمة, مُنهدِمة.
منهدميت منهدميت, ا. مُنهدميّة, انهدام.
منهزم منهزم, ا. مُنهزِم, مُنهزَم.
منهزمات منهزمات, ج. مُنهزِمات, مُنهزَمات.
منهزمت منهزمت, ا. مُنهزمة, مُنهزِمة.
منهزميت منهزميت, ا. مُنهزميّة, انهزام.
منهمك منهمك, ا. مُنهمِك, مُنهمَك.
منهمكات منهمكات, ج. مُنهمِكات, مُنهمَكات.
منهمكيت منهمكيت, ا. مُنهمكيّة, انهماك.
منوال منوال, ا. مِنوال, مِنوال.
منوب منوب, ا. مُنوب, مَنوب.
منوبات منوبات, ج. مُنوبات, مَنوبات.
منوبيت منوبيت, ا. مُنوبيّة, نيابة.
منور منور, ا. مُنوِّر, مُنوَّر.
منورات منورات, ج. مُنوِّرات, مُنوَّرات.
منورت منورت, ا. مُنورة, مُنوِّرة.
منوط منوط, ا. مُنوط, مَنوط.
منوطات منوطات, ج. مُنوطات, مَنوطات.
منوطيت منوطيت, ا. مُنوطيّة, ارتباط.
منه منه, ا. مِنه, مِنّه.
منهدم منهدم, ا. مُنهدِم, مُنهدَم.
منهدمات منهدمات, ج. مُنهدِمات, مُنهدَمات.
منهدمت منهدمت, ا. مُنهدمة, مُنهدِمة.
منهدميت منهدميت, ا. مُنهدميّة, انهدام.
منهزم منهزم, ا. مُنهزِم, مُنهزَم.
منهزمات منهزمات, ج. مُنهزِمات, مُنهزَمات.
منهزمت منهزمت, ا. مُنهزمة, مُنهزِمة.
منهزميت منهزميت, ا. مُنهزميّة, انهزام.
منهمك منهمك, ا. مُنهمِك, مُنهمَك.
منهمكات منهمكات, ج. مُنهمِكات, مُنهمَكات.
منهمكيت منهمكيت, ا. مُنهمكيّة, انهماك.

مناصفة μουνασαφέ, ά. τὸ μερίζειν εἰς δύο ἴσα μέρη. على — طريق ال καὶ [σείας.
مناصفةً μουνασάφετεν, ά. ἐξ ἡμι-
مناطق μενατήκ, πλ. τοῦ منطقه .
مناظر μεναζής, πλ. τοῦ منظره .
مناظره μουναζαρέ, ά. ἐξομοίωσις· συζήτησις.
مناعت μενναάτ, ά. τὸ ἀπρόσιτον.
منافات μουναφάτ, ά. τὸ ἀποβάλλειν, ἀντίθεσις.
منافخ μεναφήχ, πλ. τοῦ منفخ .
منافذ μεναφίζ, πλ. τοῦ منفذ .
منافرت μουναφερέτ, ά. ἀπέχθεια ἀμοιβαία.
منافع μεναφή', πλ. τοῦ منفعت .
منافق μουναφήκ, ά. δόλιος, ὑποκριτής· συκοφάντης.
منافقت μουναφεκάτ, ά. καὶ
منافقلق μουναφηκλήκ, τ. ὑποκρισία.
منافقين μουναφηκήν, πλ. τοῦ منافق
منافى μουναφί, ά. ἀντίθετος, ἐναντίος.
مناقب μενακήπ, πλ. τοῦ منقبه .
مناقشات μουνακασάτ, πλ. τοῦ ἐπ.
مناقشه μουνακασέ, ά. ἐξέλεγξις· ἔρις.
مناقصه μουνακασά, ά. μειοδοσία.
مناقض μουνακήζ, ά. ἀντιφατικός.
مناقل μενακήλ, πλ. τοῦ منقل .
مناقير μενακήρ, πλ. τοῦ منقار .

مناكب μενακίπ, πλ. τοῦ منكب .
مناكحات μουνακεχάτ, πλ. τοῦ ἐπ.
مناكحه μουνακεχά, ά. γάμος, τὸ συνάπτειν γάμον. [νον.
منال μενάλ, ά. τὸ ἐπιτυγχανόμε-
منام μενάμ, ά. ὕπνος· ὄνειρον.
منان μεννάν, ά. ἀγαθοεργός. جناب — رب ὁ Θεός.
مناو μανάβ, τ. ὀπωροπώλης.
مناوبه μουναβεπέ, ά. διαδοχή, σειρά. — بال καὶ
مناوبةً μουναβέπετεν, ά. ἐκ διαδοχῆς, ἐναλλάξ.
مناور μεναβίρ, πλ. τοῦ مناره .
مناهبه μουναχεπέ, ά. λεηλασία ἀμοιβαία.
مناهج μεναχίδζ, πλ. τοῦ منهج .
مناهى μεναχί, πλ. τοῦ منهى .
مناهيج μεναχίδζ, πλ. τοῦ منهاج .
منايا μεναγιά, πλ. τοῦ منيه .
منائر μεναΐρ, πλ. τοῦ مناره .
منبت μενπίτ, ά. τόπος χλόης.
منبت μουνπίτ, ά. γόνιμος, εὔφορος.
منبر μινπέρ, ά. ἄμβων τεμένους.
منبسط μουνπεσήτ, ά. ἐξηπλωμένος· εὔθυμος, περιχαρής.
منبع μουπά', ά. πηγή· ἀρχή.
منبعث μουνπεής, ά ἀπεσταλμένος.
منبه μουνεππίχ, ά. ὁ διεγείρων τὴν προσοχὴν, ὁ εἰδοποιῶν.

منت μιννέτ, ά. ὑποχρέωσις· χάρις· αἶνος. — جانه χάρις τῇ ψυχῇ μου, λίαν εὐχαρίστως. شناس — εὐγνώμων.
منتار μαντάρ, ἴδε ماتار μαντάρ.
منتان μιντάν, τ. ἐπενδύτης βραχύς.
منتبه μουντεπίχ, ά. ἐγρηγορώς.
منتج μουντίδζ, ά. παράγων ὡς ἀποτέλεσμα.
منتخب μουντεχήπ, ά. ὁ ἐκλέγων.
منتخب μουντεχάπ, ά. ἐκλελεγμένος, ἐκλεκτός.
منتخبات μουντεχαπάτ, πλ. τοῦ πρ.
منتدار μιννετδάρ, π. ὑποχρεωμένος· εὐγνώμων. [γενής.
منتسب μουτεσίπ, ά. σχετικός, συγ-
منتسبان μουτεσιπάν, πλ. τοῦ πρ.
منتسج μουντεσίδζ, ά. ὑφασμένος.
منتسق μουντεσήκ, ά. διατεθειμένος.
منتشر μουντεσίρ, ά. διαδεδομένος· διεσπαρμένος.
منتشه μεντεσέ, τ. ἀμφίδεον.
منتشى μουντεσί, ά. βεβλαστημένος. [νος· ὄρθιος.
منتصب μουντεσήπ, ά. ἐγηγερμέ-
منتصر μουντεσήρ, ά. ὁ βοηθῶν· ὁ λαμβάνων ἱκανοποίησιν.
منتظر μουντεζήρ, ά. ὁ περιμένων· προσδοκῶν.

منتظم μουντεζάμ, ά. κανονικός. عساكر — ه τακτικὸς στρατός.
منتف μουντέφ, ά ψιλωτικός· ψίλωσις (παθ.).
منتفخ μουντεφήχ, ά. πεφυσιωμένος.
منتفع μουντεφή', ά. ὠφελούμενος.
منتفى μουντεφί', ά ἀπομακρυνόμενος· ὁ μὴ ὢν εἰς τὸ φανερόν.
منتقش μουντεκήσ, ά. ἐζωγραφημένος. [λαττῶν.
منتقص μουντεκής, ά ἐλλιπής· ἐ-
منتقض μουντεκήζ, ά. διαλελυμένος.
منتقل μουντεκήλ, ά. μετακομισθείς· περιελθών· κληρονομικός
منتقم μουντεκήμ, ά. ὁ ἐκδικούμενος, ἐκδικητής.
منتن μουντίν, ά. δυσώδης, δύσοσμος.
منتها μουντεχά, ά. κατάληξις, τέρμα
منتهى μουντεχί, ά. ὁ ἀφικνούμενος εἰς τὸ τέρμα· ὁ καταλήγων· τελειόφοιτος. — صنف ἡ ἀνωτάτη τάξις.
منتهى μουντεχά, ά. περατωθείς· τέρμα. الكلام — τέλος πάντων.
منثور μενσούρ, ά. διακεχυμένος. كلام — λόγος πεζός.
منجذب μουνδζεζίπ, ά ὁ ἑλκόμενος.
منجر μουνδζέρ, ά. σεσυρμένος· ὁ καταλήγων.
منجلق μενδζιλήκ, ἴδε منجنيق .

منجلی مەندزەلی، ἀ. ἀνεπτυγμένος, σαφής.

منجم مەنەدزیم، ἀ. ἀστρονόμος, ἀστρολόγος ‹ — ἀστεροσκοπεῖον.

منجمد مەنەدزەمید، ἀ. πεπηγώς.

منجملك مەنەدزیملیق، τ. ἡ ἰδιότης ἢ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀστρολόγου, ἀστρονομία.

منجنیق مەنجەنیق، ἀ. καὶ

منجنیك مەنجەنیق، π. καταπέλτης (στρατ.).

منجی مەنەدزی، ἀ. ὁ σώζων, ἀπαλλάττων.

منح مەنح، ἀ. δῶρον, δώρημα.

منحة مەنحات، ἀ. ῥυκάνη.

منحر مەنحەر، ἀ. σφαγεῖον.

منحرف مەنحەریف، ἀ. ὁ κλίνων· τραπέζιον (Γεωμ.). — ‹ τραπεζοειδής. [σμένος.

منحصر مەنحاصیر، ἀ. περιωρι-

منحل مەنحال، ἀ. σῆστρον, κόσκινον.

منحل مەنحول، ἀ. λελυμένος· ἀνεψιγμένος.

منحنی مەنحانی، ἀ. καμπύλος. ‹ — καμπύλη γραμμή.

منحوس مەنحوس، ἀ. ἀπαίσιος· ἀτυχής. (ἀνατ.).

منخر مەنخیر، ἀ. ῥὶς· μυκτήρ

منخسف مەنخاسیف، ἀ. λιψίφωτος (σελήνη).

منخلع مەنخالیع، ἀ. ἔξαρθρος· ἐκθρονισθείς· πρόρριζος.

منخنق مەنخانیق، ἀ. πεπνιγμένος, ἀπηγχονισμένος.

مند مەند، π. κατάληξις, ἥτις ἐν τέλει ὀνομάτων τιθεμένη σχηματίζει ἐπίθετα δηλοῦντα τὸν περιέχοντα τὸ ὑπὸ τῆς ῥίζης δηλούμενον· ὡς : ‹ ‹ ‹ ὀδύνη, — مند ὀδυνηρός· ‹ ‹ ‹ εὐτυχία, مند — εὐτυχής.

مندال مەندال، ξ. μάνδαλος.

مندیل مەندیل، ἀ. κλαυθμός, ὀδυρμός. [(ἰατρ.).

مندیل مەندیل، ἀ. κατουλωτικός

مندیلجی مەندیلجی، π. πάμπτωχος.

مندیل مەندیل، ἀ. ἀνάκλιντρον· στρωμνή. [μενος.

مندرج مەندەریج، ἀ. περιεχόمندرجات مەندەریجات، πλ. τοῦ πρ.

مندرس مەندەریس، ἀ. ἐξηλειμμένος.

مندفع مەندەفیع، ἀ. ἀπεωσμένος, ἀποσεσοβημένος.

مندل مەندەل، ἀ ὑπόθημα.

مندل مەندیل، ἀ. ῥινόμακτρον.

مندوب مەندوب، ἀ.(πρᾶξις)θεμιτή.

مندوبات مەندوباط، πλ. τοῦ προηγ.

مندیل مەندیل، τ. ῥινόμακτρον.

منذر مەنزیر، ἀ. φοβερός. [Θεῷ).

منذور مەنزور، ἀ. ἀνατεθειμένος (τῷ

منزل مەنزیل، ἀ. σταθμός· κατάλυμα· οἰκία· ἀπόστασις ἡμέρας· ταχυδρομεῖον ξηρᾶς.

منزل مەنزیل، ἀ. καταβιβασθείς.

منزلت مەنزیلەت، ἀ. βαθμός· θέσις.

منزلجی مەنزیلجی، τ. ταχυδρόμος.

منزلخانه مەنزیل-خانە، καὶ

منزلکاه مەنزیل-گیاχ، καὶ

منزلکه مەنزیل-گیέχ، π. ἄγγαρα, ξενών. [χρους.

منزوی مەنزەوی، ἀ. ἄναιμος, ἀ-

منزول مەنزول، ἀ. ἀπόπληκτος.

منزوی مەنزەوی، ἀ. ἐρημίτης, ἀσκητής. [νώτερος.

منزه مەنزیە، ἀ. ἐλεύθερος, ἀ-

منسد مەنسەد، ἀ. κεκλεισμένος.

منسك مەنسەك، ἀ. τόπος προσευχῆς.

منسکب مەنسکیب، ἀ. χυνόμενος, ῥέων. [θεὶς· ἀνειλημμένος.

منسلب مەنسلیب، ἀ. ἀπογυμνω-

منسلخ مەنسلیχ، ἀ. ἐκδεδαρμένος· φθίνουσα (σελήνη).

منسلك مەنسەلیك، ἀ. ὁ βαδίζων· ταξιθετημένος.

منسوب مەنسوب، ἀ. ὁ ἀνήκων· οἰκεῖος. — ‹ ‹ ‹ ἐπίθετον σχετικόν (Γραμμ.). [προηγ.

منسوبات مەنسوباط، πλ. τοῦ

منسوبیت مەنسوبیέτ، ἀ. σχέσις, οἰκειότης, δεσμός.

منسوج مەنسوج، ἀ. ὑφασμένος.

منسوخ مەنسوχ، ἀ. κατηργημένος, ἄκυρος.

منسوق مەنسوق، ἀ. τεταγμένος.

منسی مەنسیγ، ἀ. ἐγκαταλελειμμένος. ‹ — ‹ ‹ ‹ ἀποφάσεις ἐγκαταλελειμμέναι.

منش مەنیέ، ἀ. ἰδιότης, χαρακτήρ. — ‹ κακότροπος.

منشاء مەنشά، ἀ. πηγή, ἀρχή.

منشأت مەنشەάτ، ἀ. χειρόγραφον· ἐπιστολάριον.

منشار مەنشάρ، ἀ. πριόνιον.

منشاری مەنشάρی، ἀ. πριονοειδής.

منشف مەنشέφ، ἀ ἀγκυρὶς, ὀχεύς.

منشرح مەنشەρήχ، ἀ. φαιδρός. القلب — ἀνοικτόκαρδος.

منشعب مەنشەήπ، ἀ. διακλαδούμενος· πηγάζων.

منشق مەنشάχ، ἀ. διηρημένος.

منشور مەنشούρ، ἀ. διαδεδομένος· διάσημος· διάταγμα αὐτοκρατορικόν· πρίσμα (Γεωμ.)· πρίσμα ὀπτικόν (Φυσ.).

منشی مەνσί، ἀ. συντάκτης.

منشیان مەνσιγιάν، πλ. τοῦ πρ.

منصب مەνσήπ، ἀ. θέσις· βαθμός· ὑπηρεσία ὑψηλή.

منصب μουνσάππ, ἀ. κεχυμένος, ῥέων. [νος.
منصبغ μουνσαπήγ, ἀ. βεβαμμένος.
منصرف μουνσαρίφ, ἀ. ὁ ἐπιστρέψας· ἐκκλίνας· κλιτός (Γραμ.). — غير ـ ἄκλιτος (Γραμμ.).
منصف μουνσήφ, ἀ. εὐθύς, δίκαιος.
منصفانه μουνσηφανέ, π. καὶ منصفيله μουνσηφλιδζέ, τ. δικαίως.
منصوب μενσούπ, ἀ. ἑστημένος· διωρισμένος εἰς ὑπηρεσίαν· γράμμα προφερόμενον διὰ τοῦ ڤ ετχά (Γραμμ.).
منصور μενσούρ, ἀ. ὁ παρὰ Θεοῦ βοηθείας ἀξιωθείς.
منضج μουνζίδζ, ἀ. πεπτικός (ἰατρ.).
منضم μουνζάμ, ἀ. προστεθειμένος· συμφυής. [σύμφυτος.
منضمه μουνζαμμέ, ἀ. παράφυτος,
منطار μαντάρ, ἴδε καὶ μανταρ.
جاجی — φελλόδρυς (φ.).
منطبع μουνταπή', ἀ. τετυπωμένος.
منطبق μουνταπήκ, ἀ. ὅμοιος, συνᾴδων, σύμφωνος, ἀπαράλλακτος
منطبق μουνταφί, ἀ. ἐσβεσμένος.
منطق μαντήκ, ἀ. διάλογος· λογική. — علم ـ λογική (ἐπιστ.).
منطق μιντάκ, καὶ منطقه μιντακά, ἀ. ζώνη (γεωγρ.)· κύκλος ζωδιακός (ἀστρ.). —

منعدم μουναδίμ, ἀ. κατεστραμμένος· ἀπαγόρευσις. [νος.
منع مين μενγ, ἀ. ἀπαγορεύων.
منعقد μουνακήδ, ἀ. δεδεμένος· συμφωνηθείς· παραδεκτός.
منعكس μουνακίς, ἀ. ἀντίστροφος, ἀνταναχλώμενος. [γέτης.
منعم μουνήμ, ἀ. ἀγαθοποιός, εὐεργέτης.
منعم μουνεάμ, ἀ. ἀβροδίαιτος.
منعمانه μουνημανέ, π. φιλτροφρονητικός· φιλοφρόνως. [σμένος.
منعوت μενούτ, ἀ. κεχαρακτηρι-
منغال μανγκάλ, τ. πύραυνον.
منغر μανγκήρ, ἴδε καὶ μانγκήρ.
منغص μουνγάς, ἀ. τεθλιμμένος.
منغله μάνγκαλα, τ. εἶδος παιδιᾶς.
منفا μενφά, ἀ. ἐξορία.
منفجر μουνφεζγήρ, ἀ. ἔκθυμος· ἡμιάνοικτος· ἀμβλύς (Γεωμ.). — زاوية ـ ἀμβλυγώνιον (Γεωμ.)
منفخ μινφάχ, ἀ. φυσητήριον.
منفذ μενφέζ, ἀ. ὁδός· ὀπή.
منفرد μουνφερίδ, ἀ. κεχωρισμένος, μεμονωμένος. [μένως.
منفردا μουνφέριδεν, ἀ. μεμονω-
منفس μενφές, ἀ. ἀναψύξις.
منفس μουνεφφίς, ἀ. πνευστικός.
منفصل μουνφασήλ, ἀ. κεχωρισμένος. — حروف ـ γράμματα ἀσυναφῆ (Γραμμ.). — خمار ـ ἀπόλυτοι ἀντωνυμίαι (Γραμμ.)
منقسم μουνφεσήμ, ἀ. συντετριμμένος, κεκομμένος.

منقضي μουνφεζγήδζ, ἀ. ἀναδοτικός (ἀνατ.).
منقار μουνφήτ, ἀ. ἐπισπαστικός.
منقطر μουνφετήρ, ἀ. σχιστός.
منفعت μενφεάτ, ἀ. ὠφέλεια, κέρδος.
منفعتسز μενφεατσήζ, τ. ἀνωφελής.
منفعتلانمق μενφεατλανμάκ, τ. ὠφελεῖσθαι. [ἐπικερδής.
منفعتلی μενφεατλή, τ. ἐπωφελής,
منفعل μουνφεήλ, ἀ. πεποιημένος, τεθλιμμένος.
منفق μουνφήκ, ἀ. ὁ τρέφων.
منفك μουνφέκι, ἀ. ἀπεσπασμένος.
منفور μένφούρ, ἀ. μισητός, βδελυ-
منفوظ μενφούζ, ἀ. ἐπίσημος. [κτός.
منفهم μουνφεχίμ, ἀ. καταληπτός.
منفی μενφά, ἀ. τόπος ἐξορίας.
منفی μενφί, ἀ. ἐξόριστος.
منقاد μουνκάδ, ἀ. πειθήνιος, εὐπειθής. [φοειδής.
منقار μινκάρ, ἀ. ῥάμφος. ς — ῥαμ-
منقال μανγκάλ, τ. πύραυνον.
منقبض μουνκαπήζ, ἀ. δυσκοίλιος· στυπτικός· συλληφθείς. [ρικός.
منقبه μενκαπέ, ἀ. προσόν· πανηγυ-
منقح μουνεκκάχ, ἀ. διωρθωμένος, ἡλαττωμένος.
منقر μανγκήρ, ἴδε καὶ μانγκήρ.
منقرض μουνκαρήζ, ἀ. ἐσβεσμένος, ἐξηλειμμένος.

منقسم μουνκασίμ, ἀ. διανεμόμενος· διαιρέσιμος. [ζωγραφημένος.
منقش μουνεκάξ, ἀ. εἰκονισμένος, ἐ-
منقضى μουνκαζή', ἀ. περατωθείς. ٭ — مدة προθεσμία λήξασα.
منقطع μουνκκάτ, ἀ. ἐστιγμένος· στικτός. [ἐκλιπών.
منقطع μουνκατή', ἀ. κεκομμένος·
منقع μινκά', ἀ ἐγχυτήριον (ἐργαλ.).
منقل μινγκάλ, ἀ. πύραυνον.
منقلب μουνκαλίπ, ἀ. ἐστραμμένος· μεταβεβλημένος. [ωμ.).
منقلة μινκαλέ, ἀ. ἀναγωγεύς (Γε-
منقود μενκούδ, ἀ. προκαταβολικός· ὑπεσχημένος.
منقوش μενκούξ, ἀ. ἐζωγραφημένος.
منقوض μενκούζ, ἀ. λελυμένος, ἀνῃρημένος.
منقوط μενκούτ, ἴδε بة μενκάτ.
منقوع μενκού', ἀ. ἐγχυματισμένος· ἐγχυμάτισις.
منقول μενκούλ, ἀ. μετακομισθείς· διαδεδομένος· μεταφορικός.
منقهل μουνκαχίλ, ἀ. φθισικός.
منق μουνακκήγ, ἀ. ὁ καθαρίζων.
منكب μουνκίπ, ἀ. ὦμος (ἀνατ.).
منكر μουνκίρ, ἀ. ἀρνούμενος· ἀγνώμων.
منكر μουνκέρ, ἀ. ἠρνημένος· ἀμφίβολος· παράνομος.
منكر μουνεκμέρ, ἀ. ἀόριστος (Γρ.).
منكسر μουνκεσίρ, ἀ. συντετριμμένος· βεβλημένος. القلب — καὶ الخاطر — δυσηρεστημένος.
منكسف μουνκεσίφ, ἀ. σκοτισθείς.
منكشف μουνκεσίφ, ἀ. ἀποκεκαλυμμένος, ἐκδεδηλωμένος.
منكشة μενεκισέ, ἴδε كشة.
منكنة μένγκενε, τ. πιεστήριον· ἐμβρυουλκός.
منكنك μενγκενελεμέκ, τ. πιέζειν, βάλλειν εἰς πιεστήριον.
منكوحة μενκιουχά, ἀ. γυνή, σύζυγος. [μένος.
منكوس μενκιούς, ἀ. ἀνατετραμ-
منكوش μενκιούξ, ἀ. ἐνώτιον.
منلا μουνλά, ἀ. σοφός, θεολόγος· κύριος.
منى μινέν, πλ. τοῦ تنة μιννέτ.
منوال μενβάλ, ἀ. τρόπος, μέθοδος. على — κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. [τεινός.
منور μουνεββέρ, ἀ. λαμπρός, φω-
منوط μενούτ, ἀ. ἐξηρτημένος, ἀποκείμενος. [κωτικός.
منوم μενούμ, ἀ. ὑπνωτικός, ναρ-
منوى μενβί, ἀ. σκοπούμενος· πρόθεσις.

موات μουβάτ, ἀ. θάνατος.
موثق μεβασήκ, πλ. τοῦ موثق.
موثق μεβασήκ, πλ. موثق καὶ ميثاق
موج μεβάδζ, ἀ. τρικυμιώδης, κυματώδης. [μεβδζίπ.
مواجب μεβαδζίπ, πλ. τοῦ موجب
مواجهة μουβαδζεχέ, ἀ. ἀντιπαράστασις· ἀντιμωλία. على — ἐνώπιόν του. — لى καὶ
مواجهة μουβαδζέχτεν, ἀ. κατ' ἀντιμωλίαν. [φική.
مواخاة μουαχάτ, ἀ. φιλία ἀδελ-
مؤاخذ μουαχάζ. ἀ. φωρώμενος, ἐλεγχόμενος· ὑπεύθυνος.
مؤاخذة μουαχαζά, ἀ. φώρασις· ἐπιτίμησις· εὐθύνη.
مواد μεββάδδ, πλ. τοῦ مادة μαδδέ. مهمة — ζητήματα σημαντικά.
مواريد μεμαρίδ, πλ. τοῦ مورد. [σις.
مواريد μουβαρεδέ, ἀ. φήμη, διάδο-
مواريث μεβαρίς, πλ. τοῦ ميراث.
موازنة μουβαζενέ, ἀ. ἰσοστάθμησις, ἰσορροπία.
موازى μουβαζί, ἀ. παράλληλος. — خط γραμμὴ παραλλήλος.
موازين μεβαζίν, πλ. τοῦ ميزان.
مواسم μεβασίμ, πλ. τοῦ موسم μεβσίμ. اربعة — αἱ τέσσαρες ὧραι τοῦ ἔτους.

ISSN 0010-0000

موائد μεβαϊδ, πλ. τοῦ ميدة.
موائمة μουβασαλέτ, ἀ. ἔντευξις, συνέντευξις.
مواضع μεβαζή', πλ. τοῦ موضع.
مواضعة μουβαζαά, ἀ. τὸ στοιχηματίζειν· προσποίησις.
مواطن μεβατήν, πλ. τοῦ موطن.
مواظب μουβαζζήπ, ἀ. ὁ ἐπιμελούμενός τινος, ἐνδελεχής.
مواظبة μουβαζεπέτ, ἀ. ἐνδελέχεια.
مواعد μεβαήδ, πλ. τοῦ موعد.
مواعظ μεβαήζ, πλ. τοῦ موعظة.
مواقع μουβαφήκ, ἀ. σύμφωνος· εὔνους. [νία· εὔνοια.
مواقعة μουβαφεκάτ, ἀ. συμφω-
مواقيت μεβακήτ, πλ. τοῦ ميقات καὶ τοῦ ميقاة μεβκήτ, πλ. τοῦ ميقاة μεβκή'.
مواقف μεβακήφ, πλ. τοῦ موقف.
مواكب μεβακίπ, πλ. τοῦ موكب.
موالات μουβαλάτ, ἀ. φιλία. مولى — ال ἐπίτροπος νεοφωτίστου.
موالى μεβαλί, πλ. τοῦ مولى μεβλά.
مواليد μεβαλίδ, πλ. τοῦ مولود.
موانست μουανεσέτ, ἀ. οἰκειότης, σχέσις.
موانع μέβανή', πλ. τοῦ مانع μανή'.
مواهب μεβαχίπ, πλ. τοῦ موهبة.
مواهبة μουβαχεπέ, ἀ. δωρεά, χάρις.
موائد μεβαΐδ, πλ. τοῦ مائدة.

موج μουπίδ, ἀ. σοφός, περίνους.
موجد μουεππέδ, ἀ. αἰώνιος· ἀτελεύτητος.
موجدا μουέππεδέν, ἀ. αἰωνίως.
موجه μου-πε-μού, π. τρίχα πρὸς τρίχα, ἀκριβῶς, λεπτομερῶς.
موت μέβτ, ἀ. θάνατος.
موت μούτ, ἀ. εὐτυχία.
موتا μεβτά, ἴδε موت μεβτά.
موتاب μουτάπ, καὶ
موتاف μουτάφ, π. ὁ ἐργαζόμενος τείχας αἰγὸς, τριχοκάμος.
موتفكا μου'τεφίκ, ἀ. ἀνατετραμένος.
موتفكات μου'τεφεκάτ, πλ. τοῦ πρ.
موتلو μουτλού, τ. εὐτυχής.
موتمن μου'τεμίν, ἀ. ἄξιος ἐμπιστοσύνης.
موتى μεβτά, πλ. τοῦ ميت μέγτ.
موتى μεβτί, ἀ. ἐπικήδειος, ἐπιτάφιος.
موتى μου'τί, ἀ. ὁ φέρων, δίδων.
موجب μουεσσίρ, ἀ. ὁ ποιῶν ἐντύπωσιν· δραστήριος, ἀποτελεσματικός. [ἐντύπωσιν.
موجد μουεσσέρ, ἀ. ὁ αἰσθανόμενος
موجة μεβσήκ, ἀ. συμφωνία, σύμβασις· ἔγγραφον. [πιστος.
موجر μεβσούκ, ἀ. πιστευθείς· ἀξιό-
موج μέββζ, ἀ. κῦμα.

موجب μεββζίπ, ἀ. μισθὸς, μηνιαῖον.
موجب μουββζίπ, ἀ. αἴτιος· ἀνάγκη. — لا ἀναιτίως. — ل συνῳδά.
موجب μουββζέπ, ἀ. ἀναγκαῖος· ἀνάγκη· ἔγγραφον δίδον τὴν ἔννοιαν προεκδοθέντος φιρμανίου
موجبات μουββζιπάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.
موجبة μουββζιπέ, ἀ. πρότασις καταφατική (λογικ.).
موجبنه μουββζεπίνδζε, ἀ. συνῳδὰ, συμφώνως.
موجد μουββζίδ, ἀ. ὁ ἐφευρίσκων, ἐφευρέτης· ὁ ἐνισχύων.
موجد μουββζέδ, ἀ. ἐφευρημένος· ἰσχυρός.
موجر μου'ββζίρ, ἀ. ὁ δίδων ὑπ' ἐνοίκιον, ἐνοικιάζων.
موجز μουββζίζ, ἀ. βραχυλόγος· συνοπτικός. [συνοπτικός.
موجز μουββζέζ, ἀ. συντετμημένος·
موجز μεββζ-ζέν, π. κυματώδης.
موجل μουεββζ-ββζίλ, ἀ. ὁ ἀναλαμβάνων τι ἐπὶ χρόνον ὡρισμένον.
موجل μουεββζ-ββζέλ, ἀ. ἀναβεβλημένος, ἐμπρόθεσμος.
موجود μεββζούδ, ἀ. ὁ ὑπάρχων· παρών· Θεός· δημιούργημα. — لر ἀπών. Πλ. موجودات.
موجه μουββεδζ-ββζίχ, ἀ. ὁ ἀναπτύσσων· ἑρμηνεύων.

موجه μουββεδζ-ββζέχ, ἀ. ἀνεπτυγμένος, ἑρμηνευθείς· ἔγκριτος· σύμφωνος τῷ κανόνι.
موحد μουβεχχήδ, ἀ. ὁ πιστεύων εἰς ἕνα Θεὸν, μονοθεϊστής.
موحد μουβεχχάδ, ἀ. ὁ θεωρούμενος ὡς εἷς μόνος. ا — حروف γράμματα μονόστικτα (Γρ.).
موحدين μουβεχχηδίν, πληθ. τοῦ موحد μουβεχχήδ.
موحش μουβεχχήχ, ἀ. ὁ φοβερίζων, φοβερός.
موخر μουεχχήρ, ἀ. ὁ ἀναβάλλων.
موخر μουεχχάρ, ἀ. ἀναβεβλημένος· τελευταῖος, μεταγενέστερος· εἶτα.
موخرا μουέχχαρεν, ἀ. ἐπὶ τέλους· προσεχῶς. [ἔννοια.
مودا μουεδδά, ἀ. ἐξωφλημένος·
مودب μουεδδίπ, ἀ. παιδαγωγός.
مودب μουεδδέπ, ἀ. εὐάγωγος, χρηστοήθης.
مودت μεβεδδέτ, ἀ. ἀγάπη, φιλία.
مودتلو μεβεδδετλού, ἀ. φίλος, ἀγαπητός.
مودع μεβδού', ἀ. ἀνατεθείς· ἀνάπαυσις πνεύματος· ἵππος πειθήνιος.
مودة μόδα, ξ. συρμός. [τιος.
موديه μουεδδί, ἀ. ὁ πληρόνων· αἰ-

ISTANBUL

موذن μουεδδά, ἴδε ἀμουεδδά.
موذن μουεζζίν, ἀ. ὁ τοῦ ἐκ μιναρὲ προσκαλῶν εἰς προσευχὴν ἰμάμης.
موذن μουζζί μουεζζί, ἀ. ὀχληρός, ἐπιβλαβής.
موذن μουεζζά, ἀ. ἐστενοχωρημένος, ἐνοχληθείς.
مور μόρ, τ. ἰόχρους· πελιδνός.
مور μούρ, π. μύρμηξ. [αἴτιος.
مورى μουρίς, ἀ. ὁ κληροδοτῶν·
مورخ μουερρίχ, ἀ. ἱστορικός· ὁ ὁρίζων χρονολογίαν. Πλ. مورخين
مورخ μουερράχ, ἀ. χρονολογηθείς.
مورخ μουέρρεχαν, ἀ. κεχρονολογημένος.
مورد μούρδ, π. μυρσίνη (φ.).
مورد μεβρίδ, ἀ. κατάλυμα· ὁδός.
مورفين μορφίν, ξ. μορφίνιον (χημ.).
مورق μουβερράκ, ἀ. πολύφυλλος.
مورلق μορλούκ, ἀ. πελιδνότης.
مورث μεβρούς, ἀ. κληρονομικός.
مورود μεβρούδ, ἀ. ἀφικόμενός τινι.
مورينه μορίνα, ξ. ὀνίσκος (ἰχθ.).
موز μούζ, ἀ. βάνανον. جبلى — βανανέα (φ.). [διανομεύς.
موزع μουβεζζή', ἀ. ὁ διανέμων·
موزون μεβζούν, ἀ. ἐζυγισμένος· ἰσορροπής· ἔμμετρος.—ὑ ἀσύμμετρος.

موزه μουζέ, π. ὑπόδημα. جه — ὑποδηματοποιός.
موزه μουζέ, ξ. μουσεῖον.
موزيقه μουζίκα, ξ. μουσική (στρατ.).
موس μούζ, π. λύπη, συμφορά.
موستوردى موستوردى μουσουτουρδέ, π. ἐξυρισμένος τὴν κεφαλήν.
موسترة μούστρα, τ. ἴδε مسطرة.
موسى μουβεσσήχ, ἀ. ὁ μολύνων.
موسى μουβεσσάχ, ἀ. μεμολυσμένος.
موسس μουεσσίς, ἀ. ὁ θεμελιῶν· νομοθέτης. [μένος.
موسس μουεσσές, ἀ. τεθεμελιωμوسم μεβσίμ, ἀ. ὥρα (τοῦ ἔτους)· καιρός· ἐποχή.
موسوس μουβεσβίς, ἀ. ἀκριβολόγος, ὕποπτος· ὁ πειράζων.
موسوم μεβσούμ, ἀ. σεσημασμένος.
موسوى μουσεβί, ἀ. μωσαϊκός.
موسى μουσά, ἀ. ξυράφιον.
موسيقار μουσικάρ, ἀ. πλαγίαυλος· πτηνὸν μυθῶδες. [χνη).
موسيقى μουσική, ἀ. μουσικὴ (τέ-
موسيو μουσιού, ξ. κύριος
موش μούς, π. μῦς, ποντικός.
موشح μουβεσσέχ, ἀ. ἐστολισμένος.
موشك μουσέκ, π. μυΐδιον.
موشكاف μουσκιάφ, ἀ. ὁ τέμνων τὴν τρίχα· ἀκριβολόγος.

موشكافانه μουσκιαφανέ, π. ἀκριβῶς, λεπτομερῶς.
موشكافى μουσκιαφί, π. ἀκρίβεια· ἱκανότης.
موشكر μουσγκέρ, π. μυρολογήτρια.
موشمش μούσμουλα, τ. μέσπιλον. اغاجى — μεσπιλέα (φ.). اكشى — λευκάκανθα (φ.).
موصل μουσήλ, ἀ. ὁ συνενῶν, συμμιγνύων.
موصل μουσάλ, ἀ. συνηνωμένος· συνάρθρωσις (ἀνατ.).
موصلق μουσλούκ, ἴδε مصلق.
موصوف μεβσούφ, ἀ. ὁ ἔχων ἰδιότητας· οὐσιαστικόν. صفت — τὸ ἐπίθετον καὶ τὸ οὐσιαστικόν.
موصول μεβσούλ, ἀ. ὁ εἰς ὃν ἀφικνεῖταί τι.
موصى μουσή, ἀ. διαθέτης· ὁ παραγγέλλων τι.
موصى μουσά, ἀ. παρηγγελμένος. ـه — κληροδότημα. ـى — κληρονόμος.
موصى μουβεσσά, ἀ. ἐκτελεστὴς διαθήκης, κηδεμών.
موضع μουζήχ, ἀ. ὁ σαφηνίζων.
موضع μεβζή', ἀ. θέσις, τόπος.
موضعى μεβζή', ἀ. τοπικός (ἰατρ.).
موضوع μεβζού', ἀ. τεθειμένος· ὑποκείμενον (λογικ.)· θέμα ἐπιστήμης.
موضوعه μεβζουά, ἀ. ἐπίθεμα (ἰατρ.)
موطاء μουβεττά, ἀ. πεπατημένος.
موطن μεβτήν, ἀ. πατρίς· πεδίον μάχης.
موظف μουβεζζήφ, ἀ. ὁ ὁρίζων τὸ καθῆκόν τινος· ὁ τὰ πρὸς συντήρησίν τινος χορηγῶν.
موظف μουβεζζάφ, ἀ. οὗ τὸ καθῆκον εἶναι ὡρισμένον· ἔμμισθος. عسكر — τακτικὸς στρατός.
موعد μεβ'ήδ, καὶ
موعده μεβ'ηδέ, ἀ. ὑπόσχεσις· λῆξις προθεσμίας.
موعظه μεβ'ηζά, ἀ. νουθεσία, παραίνεσις.
موعود μεβ'ούδ, ἀ. ὑπεσχημένος· ὡρισμένος ὑπὸ τῆς μοίρας.
موفق μουβεφφήκ, ἀ. ὁ βοηθῶν, συντρέχων (Θεός).
موفق μουβεφφάκ, ἀ. βοηθούμενος· κατορθόνων. [χία.
موفقيت μουβεφφηκηγέτ, ἀ. ἐπιτυموفقيتسزلك μουβεφφηκηγετσηζλήκ, τ. ἀποτυχία. [ριθμος.
موفور μεβφούρ, ἀ. πολὺς, πολυάموفى μουφί, ἀ. ὁ ἀποτίνων, ὁ ἐκτελῶν ὑποχρέωσιν. [νος.
موفيغ μεβφίγ, ἀ. ἐκπεπληρωμέ-

موقت μεβχήτ, ἀ. καιρὸς ὡρισμέ-
νος πρός τι.
موقت μουβεκκήτ, ἀ. ὁ προδιο-
ρίζων τὸν καιρὸν, τὴν ἐπο-
χήν· ὑπάλληλος διὰ τὰ δη-
μόσια ὡρολόγια.
موقت μουβεκκάτ, ἀ. προσωρινὸς,
πρόσκαιρος. [νῶς.
موقة μουβέκκατεν, ἀ. προσωσι-
موقتخانه μουβεκκητ-χανέ, π. μέρος,
ἔχον ὡρολόγιον, πρὸς ὃ ῥυθμί-
ζονται τὰ λοιπά.
موقر μουβεκκήρ, ἀ. ὁ τιμῶν,
πρόσφερων σέβας.
موقر μουβεκκάρ, ἀ. τετιμημένος,
σεβαστός.
موقظ μουβκήζ, ἀ. ὁ ἐρεθίζων.
موقع μεβκή', ἀ. τόπος, θέσις.
موقع μουβεκκά', ἀ. κεκοσμημένος
αὐτοκρατορικῷ μονογράμματι.
موقف μεβκήφ, ἀ. σταθμός.
موقوت μεβκούτ, ἀ. ὁ τῷ χρόνῳ ὡ-
ρισμένος, περιοδικός. ـه — صلاة
περιοδικόν.
موقوذ μεβκούδ, ἀ. κεκαυμένος.
موقوف μεβκούφ, ἀ. δεδωρημένος·
ἐξηρτημένος· πεφυλακισμένος.
موكب μεβκίπ, ἀ. σύνταγμα(στρ.)·
συνοδεία. [ρεῶν.
مؤكد μουεκκίδ, ἀ. ὁ ὀχυρῶν·στε-
مؤكد μουεκκέδ, ἀ. ἐνισχυμέ-
νος, ἑστερεωμένος. [τροπον.
مؤكل μουεκκίλ, ἀ. ὁ διορίζων ἐπί-
موكل μουεκκέλ, ἀ. ἐπίτροπος,
ἀντιπρόσωπος.
مولى μεβλά, ἀ. Θεός· εὐεργέτης·
ἑταῖρος.
مولى μεβλανά, ἀ. ὁ Κύριος ἡμῶν.
مولد μεβλίδ, ἀ. τόπος ἢ χρόνος
γεννήσεως· γέννησις.
مولد μουβελλίδ, ἀ. γεννήτωρ·
μαιευτής. الحوضه — ὀξυγόνον
(χημ.). الماء — ὑδρογόνον (χημ.).
مولد μουβελλεδ, ἀ. γεγεννημένος·
παρεφθαρμένη (λέξις). ه — لغات
νεολογία. [μουβελλίδ.
مولده μουβελλιδέ, θηλ. τοῦ مولد
مؤلف μουελλίφ, ἀ. συμβιβαστής·
συγγραφεύς. Πλ. مولفين.
مؤلف μουελλέφ, ἀ. συνδιηλλαγ-
μένος σύγγραμμα.
مؤلفات μουελλεφάτ, πλ. τοῦ πρ.
مؤلم μουελλίμ, ἀ. ὁ θλίβων.
مؤلم μουελλέμ, ἀ. τεθλιμμένος.
مولود μεβλούδ, ἀ. γεννηθείς, παι-
δίον· γέννησις· γενέθλια· ἕ-
καστον τῶν στοιχείων τῆς
φύσεως.
مولوى μολόζ, τ. λιθάς. [ρευτής.
مولوى μεβλεβί, ἀ. δερβίσης χο-

مؤيد μουεϊγίδ, ἀ. ὁ ἐνισχύων.
مؤيد μουεϊγεδ, ἀ. ἐνισχυμένος,
ἑστερεωμένος.
ميو μουγί, ὁμοῦ μουγίν, καὶ
ميونه μουγινέ, π. τρίχινος.
ميه μέχ, π. σελήνη· γυνὴ ὡραία.
ميه μίχ, π. μέγας. — و كميكوچ
καὶ μεγάλοι. Πλ. ميهان μιχάν.
ميهاب μεχάπ, ἀ. τόπος ἐπικίνδυνος.
ميهابت μεχαπέτ, ἀ. μεγαλεῖον·
δύναμις ἐμπνέουσα φόβον.
ميهابتلو μεχαπετλύ, τ. σεβαστός·
μεγαλειότατος.
مهاجر μουχαδζίρ, ἀ. μετανάστης.
مهاجرت μουχαδζερέτ, ἀ. μετα-
νάστευσις.
مهاجرين μουχαδζιρίν, πλ. τοῦ مهاجر
مهاجمه μουχαδζεμέ, ἀ. βία, σπουδή.
مهاجمات μουχαδζεμάτ, ἀ. ἐπιθέσεις.
مهاد μιχάδ, ἀ. κλίνη· κόλασις,
ἅδης.
مهارت μεχαρέτ, ἀ. ἱκανότης, τέ-
χνη· πεῖρα.
مهالك μεχαλίκ, πλ. τοῦ مهلكه.
مهامز μεχαμίζ, πλ. τοῦ مهمز.
مهمان μουχάν, ἀ. ἐξητυελισμένος.
مهانت μεχανέτ, ἀ. περιφρόνησις,
ἐξευτελισμός.
مهب μεχέπ, ἀ. μέρος, ἐξ οὗ
πνέει ἄνεμος.

مهبط μεχπήτ, ἀ. μέρος καταβάσεως, μέρος, εἰς ὃ καταβαίνει τις.

مهبل μεχπίλ, ἀ. κολεός (ἀνατ.).

مهبوت μεχπούτ, ἀ. ἐξησθενημένος.

مهبوست μεχπερέστ, π. σεληνολάτρης.

مهتاب μεχτάπ, π. ἴδε ماهتاب.

مهتدى μουχτεδί, ἀ. ὁ τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν πορευόμενος· ὁ ἀσπασάμενος τὸν Ἰσλαμισμόν.

مهتر μιχτέρ, π. μείζων, ἀνώτερος· ἀκόλουθος.

مهتم μουχτέμμ, ἀ. ὁ προσέχων· τεθλιμμένος.

مهجور μεχζούρ, ἀ. ἀποκεχωρισμένος, ἀπομεμακρυσμένος.

مهجية μεχτσέ, π. ἡμισέληνος (σημαία).

مهد μέχδ, ἀ. λίκνον· τὸ ἀπλόνειν.

مهدب μιχουδδέπ, ἀ. τριχώδης.

مهدنة μεχδενέτ, ἀ. ἡσυχία, ἄνεσις. [σμένος.

مهدوم μεχδούμ, ἀ. κεκοπημένος, μυστικός. ٤ — حروف τὰ ἀκόλουθα δέκα: ش س خ ح ث ت (Γραμμ.).

مهدى μουχδί, ἀ. ὡδηγημένος εἰς τὴν εὐθεῖαν.

مهدى μουχδά, ἀ. δεδωρημένος.

مهذب μουχεζζέπ, ἀ. ἁγνός, καθαρός.

مهر μέχρ, ἀ. ὀξύτης· γαμήλιον δῶρον.

مهر μίχρ, π. φιλία, ἀγάπη· ἥλιος.

مهر مُوخر, κ. μουχούρ, π. σφραγίς. اورمق — καὶ مهرلمق — σφραγίζειν. [σπλαγχνος.

مهربان μιχριπάν, π. φίλος, εὔ-

مهربانى μιχριπανί, π. φιλικός· φιλία, ἀγάπη.

مهرپند μουχρπένδ, π. ἐσφραγισμένος· ὁ σφραγίζων.

مهرجان μιχρδζάν, π. φθινόπωρον· ἰσημερία φθινοπωρινή.

مهردار μουχρδάρ, κ. μουχουρδάρ, π. σφραγιδοφύλαξ.

مهرسان μουχρσιχάν, π. ἐχέμυθος· νῆστις.

مهرلمك μουχουρλετμέκ, τ. διατάσσειν ἢ ποιεῖν νὰ σφραγίσωσιν. [γίζειν.

مهرلمك μουχουρλεμέκ, τ. σφρα-

مهرلنمك μουχουρλενμέκ, τ. σφραγίζεσθαι.

مهرگان μιχργκιάν, ἴδε مهرجان.

مهرو μεχρού, π. σεληνοπρόσωπος.

مهروه μουχρέ, π. στιλβωτήρ· σφαιρίδιον. [μένος.

مهروار μουχρεδάρ, π. ἐστιλβω-

مهروژيدن μουχρεζέν, π. ὁ στίλβων.

مهرولمك μουχρελεμέκ, ἀ. στιλβόνειν.

مهرولى μουχρελή, τ. ἐστιλβωμένος.

مهوار μεχβάρ, π. σεληνοειδής.

مهوس μεχενδίς, ἀ. μηχανικός.

مهوش μεχζούλ, ἀ. ἐξησθενημένος, ἰσχνός.

مهوم μεχζούμ, ἀ. κατεστραμμένος, ἡττημένος.

مهومه μεχζουμέ, ἀ. ἀφέψημα.

مهيل μεχέλ, ἀ. ἀναβολή· προθεσμία.

مهيلا μέχλεν, ἀ. ἐμπροθέσμως.

مهيلت μουχλέτ, ἀ. προθεσμία.

مهيلا μεχλεκά, ἀ. καλλιπρόσωπος.

مهيلك μουχλίκ, ἀ. ὁ καταστρέφων· θανατηφόρος.

مهيلكه μεχλεκέ, ἀ. τόπος ἐπικίνδυνος· κίνδυνος.

مهيل μουχελλέλ, ἀ. μηνοειδής.

ميم μουχίμμ, ἀ. ὁ παρέχων μερίμνας· σπουδαῖος. — اصل ὑπόθεσις σπουδαία.

ميمكن μέμχα ἐμκέν, ἀ. κατὰ τὸ ἐνόν.

ميمات μουχιμμάτ, ἀ. ἐφόδια· ἐπιτήδεια. حربيه — πολεμεφόδια.

ميماز μιχμάζ, ἀ. πτερνιστήρ, πλῆκτρον. Πλ. ميامز μεχαμίζ.

ميمازين μιχμαζίν, ἀ. ἐρυσιβίνη (χημ.).

ميمان μιχμάν, π. ξένος, ξενιζόμενος. رو — καὶ دار — καὶ نواز — φιλόξενος. روى — καὶ دارى — καὶ نوازى — φιλοξενία.

ميمانخانه μιχμανδαρλήκ, τ. φιλοξενία· καὶ سراى — ξενών· ξενοδοχεῖον. [λοξενία.

ميمانداريك μιχμανδαρλήκ, τ. φι-

ميمانى μιχμανί, π. φιλοξενία· εὐωχία· γάμος.

ميمتر μουχιμτέρ, συγκρ. τοῦ مهم.

ميمترين μουχιμτερίν, ὑπερ. τοῦ مهم.

ميمز μιχμέζ, ἴδε ميمز μιχμάζ.

ميمسلمك μουχιμσελεμέκ, τ. θεωρεῖν τι σπουδαῖον.

ميمل μουχμίλ, ἀ. ὁ ἀμελῶν, ὀλιγωρῶν.

ميمل μουχμέλ, ἀ. παρημελημένος· ἄστικτος· ἀνωφελής. ٤ — حروف γράμματα ἄστικτα (Γραμμ.).

ميملات μουχμελάτ, ἀ. πράγματα ἀνωφελῆ, μάταια.

ميمز μεχμούζ, ἀ. ὁ φέρων τὸ σημεῖον (٭) χεμζὲ (ἐπὶ λέξεως).

ميمز μαχμούζ, τ. ἴδε ميمز.

ميموزلامق μαχμουζλαμάχ, τ. πτερνίζειν.

ميموس μεχμούς, ἀ. κεκρυμμένος, μυστικός. ٤ — حروف τὰ ἀκόλουθα δέκα: ك ف ص ٥ (Γραμμ.).

ميمى μουχιμμέ, θηλ. τοῦ مهم.

مهواره μεχβαρέ, π. μηνιαῖος μισθός.
مهود μουχούδ, πλ. τοῦ مهد μέχδ.
مهول μουχούλ, πλ. τοῦ مهل.
مهيا μουχεϊγιά, ἀ. παρεσκευασμένος· προπαρασκευή.
مهيب μεχίπ, μουχίπ, ἀ. φοβερός, τρομερός.
مهيمن μουχεγιμίν, ἀ. ὁ ἀσφαλίζων, περιφρουρῶν.
مهين μουχίν, ἀ. ὁ περιφρονῶν.
مهيوم μεχγιούμ, ἀ. πεπληγμένος ὑπὸ ἔρωτος.
مهيئ μουχεΐγι, ἀ. ὁ ἑτοιμάζων· πρόθυμος.
مى μέγι, π. οἶνος. خوار — καὶ خور — οἰνόφλυξ. فروش — οἰνοπώλης. [ἦλθεν;
مى μί, ἀ. μήπως. — كلدى μήπως
مآت μι'άτ, πλ. τοῦ مائة μιέ.
مياثق μεγιασήκ, πλ. τοῦ ميثاق.
ميادين μεγιαδίν, πλ. τοῦ ميدان.
ميران μιράν, πλ. τοῦ مير μίρ.
ميازب μεγιαζίπ, καὶ
ميازيب μεγιαζίπ, πλ. τοῦ ميزاب.
مياسير μεγιασίρ, πλ. τοῦ ميسور.
ميال μεϊγιάλ, πλ. τοῦ مائل.
ميامين μεγιαμίν, πλ. τοῦ ميمن.
ميان μιγιάν, ἀ. ὀσφύς (ἀνατ.)· τὸ μέσον· μεταξύ. ه مزه — μεταξὺ ἡμῶν. بسته — καὶ — بند ἐζωσμένος τὴν μέσην· ἕτοιμος.
ميان μιγιάν, τ. γλυκόρριζα (φ.). — بالى χυμὸς γλυκορρίζης (φαρμ.).
ميان بند μιγιαν-πένδ, π. ζώνη.
ميانجى μιγιανδζί, τ. ὁ μεσολαβῶν· μεσίτης.
ميانجيلك μιγιανδζιλίκι, τ. μεσολάβησις· μεσιτεία.
مياندار μιγιανδάρ, π. ἴδε ميانجى.
ميانكى μιγιανγκί, π. ἴδε ميانجيلك.
ميانه μιγιανέ, τ. τὸ μεταξύ· τὸ μέσον.
ميانه‌جى μιγιανεδζί, τ. ἴδε ميانجى.
مياومت μουγιαβεμέτ, ἀ. τὸ συμφωνεῖν ἐπὶ ἡμερομισθίῳ.
مياه μιγιάχ, πλ. τοῦ ماء μά'.
ميت μέγιτ, μεϊγίτ, ἀ. νεκρός. — تشريح νεκροψία. Πλ. ميتين.
ميته μεγιτέ, ἀ. πτῶμα ζῴου.
ميثاق μισάκ, ἀ. συνθήκη, ὑπόσχεσις.
ميخ μήχ, π. ἧλος, καρφίον.
ميخانه μεγιχανέ, π. οἰνοπωλεῖον.
ميخانه‌جى μεγιχανεδζί, τ. οἰνοπώλης.
ميخانه‌جيلك μεγιχανεδζιλίκι, τ. ἡ τέχνη τοῦ οἰνοπώλου.
ميخلاتمق μηχλατμάκ, τ. καρφόνειν δι' ἄλλου.
ميخلامق μηχλαμάκ, τ. καρφόνειν.
ميخلانمق μηχλανμάκ, τ. καρφόνεσθαι.

ميخلادز μηχλαδήζ, τ. μαγνήτης.
ميخلى μηχλή, τ. καρφωμένος.
ميخوش μεγιχός, π. ὑπόξεινος.
ميدان μεγιδάν, ἀ. πλατεῖα· ἀπόστασις· χρόνος. ورمك — δίδειν καιρόν. چيقارمق ه — ἀποκαλύπτειν.
مير μίρ, π. ἄρχων, ἀρχηγός· Κύριος. لوا — ὑποστράτηγος. ميران — ἀντιστράτηγος. الاى — συνταγματάρχης. آخور — σταυλάρχης. كلام — κύριος τοῦ λόγου, ῥήτωρ εὐφραδής, εὔγλωττος.
ميراث μιράς, ἀ. κληρονομία. — ايتمك κληρονομεῖν. خور — καὶ يجى — κληρονόμος.
ميران μιράν, πλ. τοῦ مير μίρ.
ميرزا μιρζά, π. ἐπιτασσόμενον μὲν τῶν ὀνομάτων δηλοῖ τὸν ὄντα ἐκ βασιλικῆς οἰκογενείας· προτασσόμενον δὲ χρησιμεύει ὡς ἐπίθετον εἰς ἄνδρας λογίους.
ميرى μιρί, π. δημόσιος.
ميزاب μιζάπ, ἀ. ὑδρορρόη.
ميزان μιζάν, ἀ. ζυγός· Ζυγός (ἀστρ.)· μέτρον· Λογική (ἐπιστ.). βάσανος, δοκιμή (ἀριθμ.). — الحراره θερμόμετρον. ايتمك — καὶ ه — چكمك ζυγίζειν.
ميزبان μιζπάν, π. οἰκοδεσπότης. ὁ δίδων συμπόσιον.
ميسر μουγεσσίρ, ἀ. ὁ (δι)ευκολύνων· ὁ εὐοδῶν.
ميسر μουγεσσέρ, ἀ. εὐκολυμμένος· εὐκατόρθωτος. الله — ايليه Κύριος εὐκολύναι.
ميسرت μεγισερέτ, ἀ. εὐκολία· εὐπορία.
ميسور μεγισούρ, ἀ. εὐκολυμμένος, εὐκατόρθωτος.
ميش μίς, π. πρόβατον.
ميشه μισέ, τ. δρῦς (φ.). جك — τεύκριον (φ.). اودونى — μεταφορ. εὐήθης, ἀπαίδευτος. لك — δρυμών, δρυμός.
ميشين μισίν, π. δέρμα προβάτου κατειργασμένον, βύρσα.
ميعاد μι'άδ, ἀ. ὑπόσχεσις· τόπος ἢ χρόνος συνελεύσεως. يوم ال — ἡ ἡμέρα τῆς Κρίσεως.
ميغ μήγ, π. ὁμίχλη· ἀτμός· νέφος.
ميغره μιγρά, τ. γόγγρος (ἰχθ.).
ميغناك μιγνάκι, π. ὁμιχλώδης.
ميقات μικάτ, ἀ. χρόνος ὡρισμένος, ἐποχή.
ميكده μεγκεδέ, π. οἰνοπωλεῖον.
ميكون μεγιγκιών, π. οἰνόχρους· ἐρυθρός.
ميل μέϊλ, ἀ. τὸ ἀποκλίνειν· ἔρως.

ن

(باب النون)

نامید نا امید

نا-اومیدی, π. ἀπελπισμός.
نا-اهل, ἀ. ἀνίκανος, ἀνεπιτήδειος.
نا-ناف, ἀ. κυνόδους.
نا-ناف, π. ἀγνός, εἰλικρινής.
نا-پاکی, π. ἄνηβος, ἀνῆλιξ.
نا-پاکیزه, π. ἀνάξιος· ἀπρεπής. [στάνων.
نا-پاک, ἀ. ὁ ψυόμενος, βλα-
نا-پهزا, π. ἀπρεπής, ἄτοπος.
نا-پهدید, π. ὁ ἀφανὴς γενόμενος. [τοπος.
نا-پهرهزا, π. ἀπρεπής, ἄ-
نا-پهیدا, ἀ. ὁ ἐκ γῆς ἀναβλύζων.
نا-پیاک, π. ἀνωφελής.
نا-پوخ, π. ὁ μὴ ὑπάρχων· ἐξαφανισθείς· ἄφαντος.

نا-اومیدی, π. ἀπελπισμός.
نا-اهل, ἀ. ἀνίκανος, ἀνεπιτήδειος.
نا-ناف, ἀ. κυνόδους.
نا-ناف, π. ἀγνός, εἰλικρινής.
نا-پاکی, π. ἄνηβος, ἀνῆλιξ.
نا-پاکیزه, π. ἀνάξιος· ἀπρεπής. [στάνων.
نا-پاک, ἀ. ὁ ψυόμενος, βλα-
نا-پهزا, π. ἀπρεπής, ἄτοπος.
نا-پهدید, π. ὁ ἀφανὴς γενόμενος. [τοπος.
نا-پهرهزا, π. ἀπρεπής, ἄ-
نا-پهیدا, ἀ. ὁ ἐκ γῆς ἀναβλύζων.
نا-پیاک, π. ἀνωφελής.
نا-پوخ, π. ὁ μὴ ὑπάρχων· ἐξαφανισθείς· ἄφαντος.

ن (باب النون)

نامید نا امید

ناامیدی, π. ἀπελπισμός.
ناهل, ἀ. ἀνίκανος, ἀνεπιτήδειος.
ناناف, ἀ. κυνόδους.
ناناف, π. ἀγνός, εἰλικρινής.
ناپاکی, π. ἄνηβος, ἀνῆλιξ.
ناپاکیزه, π. ἀνάξιος· ἀπρεπής. [στάνων.
ناپاک, ἀ. ὁ ψυόμενος, βλα-
ناپهزا, π. ἀπρεπής, ἄτοπος.
ناپهدید, π. ὁ ἀφανὴς γενόμενος. [τοπος.
ناپهرهزا, π. ἀπρεπής, ἄ-
ناپهیدا, ἀ. ὁ ἐκ γῆς ἀναβλύζων.
ناپیاک, π. ἀνωφελής.
ناپوخ, π. ὁ μὴ ὑπάρχων· ἐξαφανισθείς· ἄφαντος.

ناامید, ἀ. ὁ νοῦν, εἰκοστὸν πέμπτον μὲν γράμμα τοῦ ἀραβικοῦ, εἰκοστὸν ὄγδοον δὲ τοῦ τουρκοπερσικοῦ ἀλφαβήτου. Ἀριθμητικῶς, κατὰ τὸ ابجد (ἐπόζέδ), ἰσοδυναμεῖ τῷ 50, εἰς δὲ τὰς χρονολογίας δηλοῖ κατὰ συγκοπὴν τὸν ἀραβικὸν μῆνα رمضان Ραμαζάν.
نا, τ. ἰδού· λάβε.
نا, π. μόριον ἀρνητικόν, πρὸ τῶν ὀνομάτων τιθέμενον καὶ ἀντιστοιχοῦν τῷ παρ' ἡμῖν στερητικῷ α.
ناستوار نا-ستوار, π. ἀσταθής.
ناستواری نا-ستواری, π. ἀστάθεια.
نامید نا-امید, π. ἄπελπις.

نا-امیدی, π. ἀπελπισμός.
نا-اهل, ἀ. ἀνίκανος, ἀνεπιτήδειος.
نا-ناف, ἀ. κυνόδους.
نا-ناف, π. ἀγνός, εἰλικρινής.
نا-پاکی, π. ἄνηβος, ἀνῆλιξ.
نا-پاکیزه, π. ἀνάξιος· ἀπρεπής. [στάνων.
نا-پاک, ἀ. ὁ ψυόμενος, βλα-
نا-پهزا, π. ἀπρεπής, ἄτοπος.
نا-پهدید, π. ὁ ἀφανὴς γενόμενος. [τοπος.
نا-پهرهزا, π. ἀπρεπής, ἄ-
نا-پهیدا, ἀ. ὁ ἐκ γῆς ἀναβλύζων.
نا-پیاک, π. ἀνωφελής.
نا-پوخ, π. ὁ μὴ ὑπάρχων· ἐξαφανισθείς· ἄφαντος.

مینا مینا, π. μίλτον· χρῶμα κυανοῦν. مینجکی — σιδηρῖτις (φ.).
مینا — καὶ فام — καὶ ماوسی — κυανόχρους.
مینا کار مینا-کار, π. μεμιλτωμένος.
مینا کاری مینا-کاری, π. ἡ μίλτωσις.
مینو مینو, π. παράδεισος.
مینه مینه, ἴδε مینا مینا.
مینه لی مینه-لی, τ. μεμιλτωμένος.
میوه میوه, π. καρπός. دل — καρπὸς τῆς καρδίας, τὸ τέκνον.
میوه سز میوه-سز, τ. ἄκαρπος· ἀνωφελής.
میوه فروش میوه-فروش, π. ὀπωροπώλης.
میوه دار میوه-دار, π. ὀπωροφόρος· ἐπωφελής. — درخت δένδρον ὀπωροφόρον.
میوه لك میوه-لك, τ. τόπος καρποφόρων δένδρων.
میوه لی میوه-لی, τ. ἴδε میوه دار.
میان بر میان-بر, ἀ. διακόσιοι.
مئه میه, ἀ. ἑκατόν· ἑκατοντάς.

میل میل, ἀ. μήλη (ἐργ. χειρουργ.).
میل میل, ἀ. μίλιον. Πλ. میول.
میلاد میلاد, ἀ. γέννησις. — قبل ال πρὸ τοῦ Χριστοῦ. [γάπη.
میلان میلان, ἀ. τὸ κλίνειν· ἀ-
میلیون میلیون, ξ. ἑκατομμύριον.
م میم, ἀ. ὄνομα τοῦ γράμματος م میم· κυφός. [εὐτυχής.
میمون میمون, ἀ. εὐτυχισμένος,
میمنت میمنت, ἀ. τὸ δεξιὸν μέρος· ἡ δεξιὰ πτέρυξ στρατοῦ· εὐτυχία. جلوس — مأ ἡ τῇ εὐδαιμονίᾳ οἰκεία (= εὐτυχής, εὐτυχίας πρόξενος) ἐπὶ τὸν θρόνον ἀνάβασις. [μων.
میمون میمون, ἀ. εὐτυχής, εὐδαι-
میوه میوه, π. πίθηκος. — اغاجی اکمکی ἀδασώνιον, ἄρτος πιθήκων (φ.).
میمی میمی, ἀ. ἴδιος τῷ γράμματι م· ὁ περιέχων ἐν τῇ ῥίζῃ αὐτοῦ م.

میل میل, ἀ. μήλη (ἐργ. χειρουργ.).
میل میل, ἀ. μίλιον. Πλ. میول.
میلاد میلاد, ἀ. γέννησις. — قبل ال πρὸ τοῦ Χριστοῦ. [γάπη.
میلان میلان, ἀ. τὸ κλίνειν· ἀ-
میلیون میلیون, ξ. ἑκατομμύριον.
م میم, ἀ. ὄνομα τοῦ γράμματος م میم· κυφός. [εὐτυχής.
میمون میمون, ἀ. εὐτυχισμένος,
میمنت میمنت, ἀ. τὸ δεξιὸν μέρος· ἡ δεξιὰ πτέρυξ στρατοῦ· εὐτυχία. جلوس — مأ ἡ τῇ εὐδαιμονίᾳ οἰκεία (= εὐτυχής, εὐτυχίας πρόξενος) ἐπὶ τὸν θρόνον ἀνάβασις. [μων.
میمون میمون, ἀ. εὐτυχής, εὐδαι-
میوه میوه, π. πίθηκος. — اغاجی اکمکی ἀδασώνιον, ἄρτος πιθήκων (φ.).
میمی میمی, ἀ. ἴδιος τῷ γράμματι م· ὁ περιέχων ἐν τῇ ῥίζῃ αὐτοῦ م.

میل میل, ἀ. μήλη (ἐργ. χειρουργ.).
میل میل, ἀ. μίλιον. Πλ. میول.
میلاد میلاد, ἀ. γέννησις. — قبل ال πρὸ τοῦ Χριστοῦ. [γάπη.
میلان میلان, ἀ. τὸ κλίνειν· ἀ-
میلیون میلیون, ξ. ἑκατομμύριον.
م میم, ἀ. ὄνομα τοῦ γράμματος م میم· κυφός. [εὐτυχής.
میمون میمون, ἀ. εὐτυχισμένος,
میمنت میمنت, ἀ. τὸ δεξιὸν μέρος· ἡ δεξιὰ πτέρυξ στρατοῦ· εὐτυχία. جلوس — مأ ἡ τῇ εὐδαιμονίᾳ οἰκεία (= εὐτυχής, εὐτυχίας πρόξενος) ἐπὶ τὸν θρόνον ἀνάβασις. [μων.
میمون میمون, ἀ. εὐτυχής, εὐδαι-
میوه میوه, π. πίθηκος. — اغاجی اکمکی ἀδασώνιον, ἄρτος πιθήκων (φ.).
میمی میمی, ἀ. ἴδιος τῷ γράμματι م· ὁ περιέχων ἐν τῇ ῥίζῃ αὐτοῦ م.

SISMANOGLIO

ناجِر نا-ذِیر, ά. φυλλάριώδης βοτ.).
ناجِس نا-ذِیس, π. ἀνίατος (νόσος).
ناجِسان نا-ذِیسπάν, π. ἀπρεπής.
ناجِنان نا-ذِیζουνπάν, π. ἀκλόνητος.
ناجِنس نا-ذِیνς, π. ἀγεννής, εὐτελής
ناجو نا-ذِού, π. πίτυς, πεύκη (φ.).
ناجی نا-ذِί, π. ὁ σῳζόμενος· σεσωσμένος.
ناچار نا-τσάρ, π. ἀμήχανος· βίᾳ. — چار ἐκὼν ἄκων.
ناچیز نا-τσίζ, π. εὐτελής. — عبد ταπεινὸς δοῦλος=ἐγώ.
ناچیزی نا-τσίζί, π. εὐτέλεια, μηδαμινότης.
ناحق نا-χάκ, π. ἄδικος. ـی — ἀδίκως. شناس — ἀγνώμων.
ناحل نا-χήλ, π. ἰσχνός, λεπτός.
ناحیه ناχηγέ, ά. μέρος· ἄκρα· ἐξάρτημα· δῆμος. [μένος.
ناخشنود نا-χοσνούδ, π. δυσηρεστη-
ناخلف نا-χαλέφ, π. ὁ ἀνάξιος τοῦ γένους διάδοχος.
ناخن ناχόν, π. ὄνυξ, ὀνύχιον. خامه — ἡ ἄκρα κονδυλίου. دندان — ὁ τοὺς ὄνυχας δάκνων. ـگیر — καὶ — μαχαιρίδιον ἢ ψαλίδιον δι' ὄνυχας.
ناخن‌پال ناχὸν-πάλ, καὶ
ناخن‌خواره ناχὸν-χαρέ, π. περίδρομος (παθ.).

ناخنه ناχονέ, π. ὄνυξ· ῥάπτρον τυμπάνου. [ζητηθείς.
ناخواست نا-χάστ, π. ὁ μὴ ἐπι-
ناخوانده نα-χανδέ, π. ἀγράμματος.
ناخواه نا-χάχ, π. ὁ μὴ θέλων· ἀκουσίως. — خواه ἐκὼν ἄκων.
ناخوش نα-χόύ, π. δυσάρεστος.
ناخوشگوار نα-χοσγκουβάρ, π. ἀ-
ناخشنود نا-χοσνούδ, π. δυσηρεστη- νοστος, δύσπεπτος. [μένος.
ناخوشی نا-χοσί, π. κακία, μοχθη- ρία.
نادان نادάν, καὶ
نادانسته نادανιστέ, π. ἀμαθής, ἀ- παίδευτος. [δευσία.
نادانی نادανί, π. ἀμάθεια, ἀπαι-
نادب نادίπ, ά. συνουλωτικός (ἰατρ).
نادر نادίρ, ά. σπάνιος.
نادرا نάδιρεν, ά. σπανίως.
نادرپرور نادερ-περαπέρ, π. ἀσύμ- φωνος· ἀπρεπής.
نادرست نά-δουρούστ, π. ὁ μὴ ἀ- κέραιος, ὁ μὴ ἀληθής.
نادرستی نά-δουρουστί, π. τὸ ἐλλι- πές, τὸ ψευδές. [σοφός.
نادرەدان نادιρε-δάν, π. πολυίστωρ,
نادم نαδίμ, ά. ὁ μετανοῶν.
نادمساز نαδεμσάζ, π. ἀσύμφωνος.
نادی نαδί, ά. ὁ κράζων· δημόσιος κῆρυξ· συνέλευσις.

نادیده نαδιδέ, π. πρωτοφανής· ἄ- πειρος.
ناز νάρ, πῦρ.— اهل کتاب χθόνιος.
ناز نάρ, π. ῥόα, κ. ῥῶδι. اغاجی — ῥοιά (φ.). چیچکی — یان βαλαύστιον (ἄνθος). اغاجی — یان βάλαυστος (φ.). [νόθος.
ناراست να-ράστ, π. ὁ μὴ εὐθύς·
ناراضی να-ράγι, π. ὁ μὴ πειθόμενος, ὁ ἀντιλέγων.
نارنجک نαρδέγκ, τ. ῥοΐτης.
نارون نαρδίν, π. νάρδος (φ.).
نارسا να-ρεσά, π ἀνεπιτήδειος.
نارسایی نα-ρεσανί, π. ἀνεπιτηδειότης
ناروا να-ρεφτέ, π. ἀπάτητος. ـو — ἀδιάβατος· λαβύρινθος· νέα μέθοδος.
نارگیله ναργκιλέ, π. καὶ
نارگیله ναργκιλέ, τ. ὑδροσϋριγξ.
نارنج ναρένδζ, καὶ
نارنگ ναρέγκ, π. χρυσόμηλον τὸ πικρόν. [πος.
ناروا νά-ρεβά, π. ἀπρεπής, ἄτο-
ناروان νά-ρεβάν, π. ὁ μὴ κυκλοφορῶν, ὁ μὴ περνῶν.
ناری νᾶρί, π. πυρώδης ἴδιος πυρί.
نازی νᾶρίν, τ. λεπτός, ἰσχνός, ἀδύνατος, ἀβαθής.
نازیه νᾶριγέ, θηλ. τοῦ نازی νᾶρί.
ناز νάζ, π. χαριεντισμός· ἀβρό-

της· ἐνδοιασμός. كفر و نياز — ἱκετεύειν συγκινητικῶς. و — كفر استغنا οὐ σπουδάζειν περί τι. على سلمش —ἀβρῶς ἀνατεθραμμένος.

نازلش νὰζ-παλίς, καὶ

نازلين νὰζ-παλίν, π. ὑπαυχένιον, προσκεφάλαιον.

نازلي νὰζ-πού, π. βασιλικός (φ.).

نازوز νὰζ-περβέρ, π. ἐρωτότροπος.

نازوزي νὰζ-περβέρδ, καὶ

نازوزلي νὰζ-περβερδέ, π. ἁβροδίαιτος. [χειρουργ.).

نازي ναζη'ά, ἀ. ῥιζολόγος (ἐργαλ.

نازي ναζίκ, π. ἁβρός· κομψός· εὐγενής. ادا — εὐπροσήγορος· ناز — καὶ وجه —λεπτοκαμωμένος. خلق —λεπτοφυής· εὐαίσθητος. چشم—ψιλοστόμαχος.

نازيجه νὰζικ-ανέ, π. κομψῶς, χαριέντως.

نازيكلك ναζικ-λίκ, τ. καὶ

نازيكي ναζικί, π. χάρις· λεπτότης· προσήνεια. [πόγονος.

نازيل ναζίλ, ἀ. ὁ καταβαίνων· ἀ-

نازيلانمق ναζλανμάκ, τ. ἀκκίζεσθαι· χαριεντίζεσθαι· ἐνδοιάζειν.

نازيلي ναζιλέ, θηλ. τοῦ نازيل.

نازيلي ναζιλέ, συμφορά· συνάγχη· ἀποπληξία.

نازيلي ναζλί, τ. ἀκκιζόμενος· χαριεντιζόμενος· ὁ ἐνδοιάζων.

نازيلي ναζενδέ, π. χαριεντιζόμενος, κομψός.

نازيلي ναζενίν, π. ἀγαπητός· χαρίεις· πολύτιμος.—اوقات ستιγμαὶ πολύτιμοι.

ناس νάς, πλ. τοῦ انسان ἰνσάν.

ناسا νὰ-σάζ, π. παράφωνος· ἄτοπος·— طالع καὶ بخت — τύχη ἐναντία. [τάττων λόγον.

ناسج νασίδζ, ἀ. ὁ ὑφαίνων· ὁ συν-

ناسخ νασήχ, ἀ. ὁ ἀκυρῶν· ἐξαφανίζων· ὁ ἀντιγράφων. [τοπος.

ناسزا νὰ-σεζά, π. ἀκατάλληλος, ἄ-

ناسفته νὰ-σεφτέ, ἀ. ἀδιάτρητος.

ناسل νασήλ, ἀ. ψιλωτικός (παθ.).

ناسنجيده νὰ-σενδζιδέ, π. (ἐν συνθ.) ἀζύγιστος· ἀρρύθμιστος.

ناسوت νασούτ, ἀ. ἀνθρωπότης.

ناسور νασούρ, ἀ. ἴδε ناصور.

ناسي νασί, ἀ. ἐπιλήσμων.

ناشاد νὰ-σάδ, π. δυσηρεστημένος.

ناشادي νὰ-σαδί, π. δυσαρέσκεια.

ناشايان νὰ-σαγιάν, καὶ

ناشايسته νὰ-σαγεστέ, π. (ἐν συνθ.) ἀνάξιος· ἀπρεπής.

ناشتا νὰ-σιτά, π. νῆστις.

ناشر νασίρ, π. ὁ δημοσιεύων, διαδίδων· διαχέων· ζωογονῶν·

ناشسته νὰ-σουστέ, π. ἄπλυτος, ἀκαθάριστος.

ناشكيب νὰ-σεκίπ, π. ἀνυπόμονος.

ناشكيبائى νὰ-σεκιπαΐ, ἀ. ἀνυπομονησία. [παίδευτος.

ناشناس νὰ-σινάς, π. ἀμαθής, ἀ-

ناشناسى νὰ-σινασί, π. ἀμάθεια, ἀπαιδευσία.

ناشنيده νὰ-σινιδέ, π. ἀνήκουστος.

ناشى νασί, ἀ. προκύπτων, παραγόμενος· ἕνεκα. — اونك ἕνεκα τούτου. [στος.

ناشرين νὰ-σιρίν, π. ἄγλυκος· ἄνο-

ناصاف νὰ-σάφ, π. δόλιος· ἀκάθαρτος. [δρύων.

ناصب νασήπ, ἀ. ὁ πηγνύων, ἱ-

ناصح νασήχ, ἀ. ὁ συμβουλεύων, παραινῶν.

ناصر νασήρ, ἀ. ὁ βοηθῶν· πάροχος νίκης (Θεός).

ناصع νασή', ἀ. διαυγής, διαφανής.

ناصل νάσηλ, τ. πῶς; ὅπως (τροπ.)· οἷος. سكز — πῶς εἶσθε;

ناصواب νὰ-σαβάπ, π. ἄδικος· ἄτοπος.

ناصور νασούρ, τ. τύλος, ὁ κάλος.

ناصورلامق νασηρλαμάκ, καὶ [σθαι.

ناصورلانمق νασηρλανμάκ, τ. τυλοῦ-

ناصورلى νασηρλή, τ. τυλώδης· τύλων ἀνάπλεως.

نافر νασήρ, ἴδε ناصر νασήρ.

ناصيه νασηγέ, ἀ. μέτωπον (ἀνατ.). حال — φυσιογνωμία, ὄψις, μορφή.

ناطر νατήρ, ἀ. ἀμπελο(κηπο)φύλαξ· δοῦλος λουτροῦ.

ناطق νατήκ, ἀ. λογικός· ὁ ὁμιλῶν· ἔχων φωνήν. — حيوان ζῷον λογικόν, ὁ ἄνθρωπος. — غير حيوان ζῷον ἄλογον.

ناطقه νατηκά, θηλ. τοῦ ناطق νατήκ. — قوه ἡ δύναμις τοῦ σκέπτεσθαι, ὁμιλεῖν. زبان — στωμύλος.

ناطور νατούρ, ἴδε ناطر νατήρ.

ناظر ναζήρ, ἀ. ἐπόπτης· διευθυντής· ἐπιθεωρητής· ὑπουργός. ى — معارف ὑπουργὸς τῆς παιδείας.

ناظره νάζηρέ, θηλ. τοῦ προηγ.

ناظره νάζηρέ, ἀ. ὀφθαλμός· ὅρασις.

ناظم νάζήμ, ἀ. ὁ τακτοποιῶν· ὁ ποιῶν στίχους.

ناعى νάήμ, ἀ. ἁβρός· ἀφανής.

ناف νάφ, π. ὀμφαλός· κέντρον.

نافخ νάφήχ, ἀ. ὁ ἐνηχῶν, πνέων (ἐν μουσικῷ ὀργάνῳ).

نافذ νάφίζ, ἀ. ὁ εἰσδύων, διαπερῶν· ἰσχυρός. [πεχθείας).

نافر νάφίρ, ἀ. ὁ ἀπέχων (ἐξ ἀ-

نافرجام νὰ-φερδζάμ, π. ἄσκοπος, ἀνωφελής.
نافع ναφή', ἀ. λυσιτελής. ﻪ — امور δημόσια ἔργα.
نافله ναφιλέ, ἀ. περιττός. ﻩﺮ — καὶ
نافله ναφιλέ, τ. μάτην, ἀνωφελῶς.
نافه ναφέ, ἀ. ὀμφαλός (ἀνατ.)· εἶδος μόσχου· σισύρα ἀλώπεκος.
نافی ναφί, ἀ. ὁ ἀποδιώκων· ὁ ἀρνούμενος. [ἀπίθανος.
ناقابل να-καπίλ, π. ὁ μὴ δυνατός·
ناقد νακήδ, ἀ. ἀργυρογνώμων, χρυσογνώμων.
ناقص νακής, ἀ. ἐλλιπὴς, ἀνεπαρκής· ἧττον· μεῖον, πλὴν (σημεῖον ἀφαιρέσεως Μαθημ.).
ناقض νακήζ, ἀ. ὁ ἀκυρῶν· ὁ καταστρέφων.
ناقل νακήλ, ἀ. ὁ μετακομίζων· κομιστής· ἀφηγούμενος.
ناقوش νακούς, ἀ. κώδων.
ناقه νακά, π. κάμηλος (θηλ.).
ناقه νακήχ, ἀ. ὁ ἀναρρωννύων.
ناك νάκι, π. κατάληξις, ἥτις ἐν τέλει ὀνομάτων τιθεμένη σχηματίζει ἐπίθετα δηλοῦντα τὸν ἔχοντα ἢ τὸν βρίθοντα τοῦ ὑπὸ τῆς ῥίζης δηλουμένου, ὡς αἱ παρ' ἡμῖν ὠ δ η ς, α λ έ ο ς.
ناكاره νὰ-κιαρέ, π. ἀνωφελής.

ناكام νὰ-κιάμ, π. δυσάρεστος· ἀποψευσθείς. [ρως.
ناكاه νὰ-γκιάχ, π. αἴφνης· ἀκαί-
ناكحه νακιχά, ἀ. (γυνὴ) σύζυγος νόμιμος. [χρος.
ناكس νακὲς, π. χαμερπής· γλίσ-
ناكس νακίς, ἀ. ταπεινὸς, ἀναξιοπρεπής. [μέρπεια.
ناكسی νὰ-κεσί, π. εὐτέλεια, χα-
ناكف νακίφ, ἀ. ὁ ἀπεχόμενος· ἀποποιούμενος. [ρόμενος.
ناكل νακίλ, ἀ. ὁ ἐκ φόβου ἀποσυ-
ناكوار νὰ-γκιουβάρ, καὶ
ناكواره νὰ-γκιουβαρέ, π. πικρὸς,
ناكه ναγκέχ, καὶ [ἀηδής.
ناكهان ναγκεχάν, καὶ
ناكهانه ναγκεχανέ, π. αἴφνης, αἰφνιδίως. [αἰφνιδίως.
ناكهانی ναγκεχανί, π. αἰφνίδιος·
نال νάλ, π. κάλαμος· οἰμωγή· (ἐν συνθ.) ὁ οἰμώζων.
نال νάλ, τ. ἴδε نعل νά'λ.
نالان ναλάν, π. ὁ οἰμώζων.
نالائق νὰ-λαΐκ, π. ἀνάξιος· ἀνάρ-
نالش ναλίς, καὶ [μοστος.
ناله ναλέ, π. στεναγμός.
نالهكن ναλε-κιούν, καὶ [ζων.
نالهكنان ναλε-κιουνάν, π. ὁ οἰμώ-
نالين ναλήν, ἴδε نعلين να'λήν.
نام νάμ, π. ὄνομα· κλέος· (ἐν

συνθ.) ὀνομαζόμενος. — ﺑ — ὀνομαστί.
نام آور νὰμ-ἀβέρ, π. ὀνομαστὸς, δ.άσημος. [κητος.
نامأمول νὰ-με'μούλ, π. ἀπροσδό-
نامبارك νὰ-μουπαρέκι, π. ἀπαίσιος.
نامتصور νὰ-μουτεσαββέρ, π. ἀκατανόητος· ἀδύνατος.
نامتناهی ναμόυτεναχί, π. ἀτέρμων, ἄπειρος. — عنايت τὸ ἄπειρον ἔλεος (Θεοῦ).
نامجو νὰμ-δζού, π. ὁ ἐπιζητῶν φήμην. Πλ. نامجويان.
نامحدود νὰ-μαχδούδ, π. ἀπέραντος.
نامحرم νὰ-μαχρέμ, π. ἐκεῖνος, εἰς ὃν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐν τῇ γυναικωνίτιδι εἴσοδος· ὁ μὴ οἰκεῖος ἢ συγγενής.
نامحرميت νὰ-μαχρεμιγέτ, ἀφῄρημ. τοῦ προηγουμένου.
نامحصور νὰ-μαχσούρ, π. ἄπειρος.
نامدار ναμδάρ, ἴδε نام آور νὰμ-ἀβέρ.
نامداری ναμδαρί, π. κλέος, φήμη, δόξα.
نامراد νὰ-μουράδ, π. ὁ ἀποτυχών.
نامرادی νὰ-μουραδί, π. ἀποτυχία.
نامربوط νὰ-μερπούτ, π. ἀνώμαλος· ἀσύνδετος.
نامرد νὰ-μέρδ, π. ἀπάνθρωπος, δειλός· εὐτελὴς, πλεονέκτης.

نامردی νὰ-μερδί, π. δειλία, πλεονεξία. [κτος.
نامرضی νὰ-μερδή, π. ἀπαράδε-
نامرغوب νὰ-μεργούπ, π. ἐπαχθής.
نامزاج νὰ-μιζάδζ, π. ἀδιάθετος.
نامزاد ναμζάδ, καὶ
نامزد ναμζέδ, π. μεμνηστευμένος· ὑποψήφιος εἰς θέσιν τινά.
نامزدلك ναμζεδλίκι, τ. ἀρραβών.
نامسعود νὰ-μεσ'ούδ, π. ἀπαίσιος.
نامسموع νὰ-μεσμού', π. ἀνήκουστος.
نامعدود νὰ-μα'δούδ, π. ἀναρίθμητος.
نامعروف νὰ-μα'ρούφ, π. ἄγνωστος.
نامعقول νὰ-μα'κούλ, π. ἀκατανόητος, παράλογος.
نامعلوم νὰ-μα'λούμ, π. ἄγνωστος.
نامقبول νὰ-μακπούλ, π. ἀπαράδεκτος.
نامكور ναμκιόρ, τ. ἀχάριστος.
ناملايم νὰ-μουλαΐμ, π. ἀπρεπής· δυσάρμοστος.
ناملو ναμλού, καὶ [φημος.
ناملی ναμλή, τ. περίπυστος, περί-
نامناسب νὰ-μουνασίπ, π. ἀκατάλληλος. [νος.
ناموافق νὰ-μουβαφήκ, π. ἀσύμφω-
ناموجه νὰ-μουβεδζέχ, π. ἀπρεπής.
نامور ναμβέρ, π. εὐκλεὴς, ἔνδοξος.
ناموری ναμβερί, π. εὔκλεια, δόξα.
ناموزون νὰ-μεβζούν, π. ἀσυνάρ-

τητος. — كلام λόγος πεζός. — شكل μορφὴ ἀσύμμετρος.

ناموس ναμούς, ἀ. τιμή, ὑπόληψις, φήμη· κανών· νόμος· αἰδώς, ἀγνότης· ἦχος, φωνή· μυστικοφύλαξ· ἄγγελος· ἀντιπρόσωπος. — كبير ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ. — عبري ὁ ἑβραϊκὸς νόμος. — طوّق προσβάλλειν τὴν τιμήν τινος.

ناموسز ναμουσσούζ, τ. ἄτιμος.

ناموسزلق ναμουσσουζλούκ, τ. ἀτιμία.

ناموسلو ναμουσλού, τ. τίμιος.

نامه ναμέ, π. ἐπιστολή· ἐγχειρίδιον. — بيان δηλωτικόν. — شهادة δίπλωμα. — شرط καὶ علامة — συμβόλαιον, συμφωνητικόν. — عهد συνθήκη, σύμβασις. — وكالت γράμμα ἐπιτροπικόν. — سال ἡμερολόγιον.

نامه آور ναμὲ-ἀβέρ, καὶ

نامه بر ναμὲ-πέρ, π. γραμματοκομιστής. — كبوتر περιστερὰ ἡ ἀγγελιοφόρος.

نامهربان νὰ-μιχριπάν, π. ὁ μὴ εἰλικρινής· ἄσπλαγχνος.

نامرس ναμὲ-ρές, π. ὁ κομίζων ἐπιστολήν, ἰδίως βασιλέως πρὸς βασιλέα.

نامی ναμί, π. ὀνομαστός, διάσημος.

نامی ναμί, ἀ. ὁ αὐξάνων.

نامیسر νὰ-μουγεσσέρ, π. ἀνέφικτος.

نان νάν, π. ἄρτος, ψωμίον.

نانبوز νανπούζ, π. ἀρτοποιός· ἀρτοπώλης.

نانكور νανκιόρ, π. ἀχάριστος.

نانكورلق νανκιόρλίκ, τ. ἀχαριστία.

نانو νανού, π. καταβαυκάλησις.

نانه νανέ, τ. μίνθη, ἡδύοσμος (φ.).

ناودان ναβδάν, π. ὑδρορρόη.

ناوك ναβέκ, π. βέλος. — جى τοξότης.

ناولون ναβλούν, ξ. ναῦλος.

ناهى ναχίπ, ἀ. λεηλατῶν.

ناهق ναχίκ, ἀ. ὁ ὀγκώμενος.

ناهمتا νὰ-χεμτά, π. ἀπαράμιλλος.

ناهموار νὰ-χεμβάρ, π. ἄνισος, ἀνώμαλος. — روزگار καιρὸς εὐμετάβλητος.

ناهى ναχί, ἀ. ὁ ἀπαγορεύων.

ناهيد ναχίδ, καὶ [νεᾶνις.

ناهيده ναχιδέ, π. Ἀφροδίτη (ἀστρ.)·

نای νάγ, π. κάλαμος· πλαγίαυλος (μουσ.). — جى πλαγιαυλητής.

نايلى ναγιάπ, π. δυσεύρετος.

نائب ναΐπ, ἀ. ἀντιπρόσωπος, τοποτηρητής (ἰδίως δικαστικός)· διαλείπων.

نائب ναΐπέτ, ἀ. συμφορά.

ناهموار ναΐχά, ἀ. δύσμος, ὀλοφυρμός.

نار ναΐρ, ἀ. λαμπρός, ἀκτινοβόλος.

ناره ναΐρέ, ἀ. θερμότης, πῦρ, φλόξ μῖσος.

نائل ναΐλ, ἀ. ὁ ἀπολαύων τινός.

نائم ναΐμ, ἀ. ὁ κοιμώμενος.

نبأ νεπέ, ἀ. εἴδησις, ἀγγελία.

نبات νεπάτ, ἀ. φυτόν, χόρτον. — شكرى κάντιον.

نباتات νεπατάτ, πλ. τοῦ προηγ. — علم βοτανικὴ (ἐπιστ.).

نباتچه νεπαττσέ, π. φίτυμα (βοτ.).

نباتى νεπατί, ἀ. φυτικός· βοτανικός.

نباتيون νεπατιγιούν, ἀ. βοτανιστής.

نباخ νιπάχ, ἀ. ὕλακή, ὑλαγμός.

نباش νεπάς, ἀ. τυμβωρύχος.

نبايد νέπαγεδ, π. οὐκ ἔστι χρεία.

نبذه νεπζέ, ἀ. πρᾶγμα εὐτελές. — ى ὀλίγον.

نبر νέπρ, ἀ. τὸ ὑψόνειν.

نبرد νεπέρδ, π. ἀγών, πόλεμος· آزما — ἐμπειροπόλεμος· πολύπειρος. — جو —μαχητὴς δεινὸς καὶ ἀνδρεῖος. — ده —πεδίον μάχης

نبش νέπς, ἀ. τὸ ἀποκαλύπτειν τι· ἐξορύττειν· τυμβωρυχεῖν.

نبض νάπζ, ἀ. σφυγμός. — كسنه πάλλειν (ἐπὶ σφυγμοῦ). — يوقلامق — δοκιμάζειν τὸν σφυγμόν τινος· μεταφορ. βαλιδοσκοπεῖν. — ى — σφυγμικός.

نبضان ναπζάν, ἀ. φλεβοπαλία, σφυγμός· παλμός. — غير منتظم — κακοσφυξία (ἰατρ.).

نبع νέπ', ἀ. κλήθρα (φ.).

نبع νέπ', ἀ. τὸ ἀναβρύειν, ἀναβλύζειν.

نبعان νεπε'άν, ἀ. συνών. τοῦ πρ.

نبق νήπκ, ἀ. καὶ — شجر κράταιγος, λωτός (φ.).

نبوت νουπουββέτ, ἀ. προφητεία.

نبوى νεπεβί, ἀ. προφητικός.

نبى νεπίγι, ἀ, ἀπόστολος· προφήτης

نبير νεπίρ, π. ἔγγονος.

نبيل νεπίλ, ἀ. ἔξοχος, ὑπέροχος.

نتاج νιτάζ, ἀ. τοκετός (ζῴων).

نتاجلق νεταΐζ, πλ. τοῦ نتيجه νετιζέ.

نتف νετέφ, ἀ. ψίλωσις (παθ.).

نتو νουτούβ', ἀ ἀπόφυσις ὀστέου.

نتيم νίτεκιμ, καὶ

نتيمه νίτεκιμ, τ. οὕτως· ὡς.

نتيمه νιτελίκ, τ. ἡ ἰδιότης τινός.

نتيجه νετιζέ, ἀ. συνέπεια, πόρισμα. — كلام — ἐν ἑνὶ λόγῳ. — بخش ἀποτελεσματικός.

نثار νισάρ, π. (ἐν συνθ.) ὁ διαχέων· δαψιλεύων. — جوهر καὶ — در ὁ διαχέων ἀδάμαντας, μεταφορ. ἡδυεπής.

νέσα: ἀ. τὸ διαχέειν· λόγος πεζός· σπερμάτωσις.

نجابت νεδζαπέτ, ἀ. εὐγένεια· καταγωγὴ εὐγενής.

نجابتلو νεδζαπετλύ, τ. εὐγενής. — دولتلو ἢ A. A. Ὑψηλότης.

نجات νεδζάτ, ἀ. σωτηρία.

نجاح νεδζάχ, ἀ. νίκη· ἐπιτυχία.

نجاخ νιδζάδ, ἀ. τελαμών (ξίφους). — طويل ال ὑψηλὸς τὸ ἀνάστημα. [λουργός.

نجار νεδζ-δζάρ, ἀ. τέκτων· ξυ-

نجارت νιδζαρέτ, ἀ. καὶ

نجارلق νεδζαρλήκ, τ. τεκτονική.

نجاری νεδζαρί, ἀ. τεκτονικός· ξυλουργική.

نجاست νεδζασέτ, ἀ. ἀκαθαρσία· περίττωμα. — لی ῥυπαρός.

منجم νεδζ-δζάμ, ἀ. ἀστρονόμος, ἀστρολόγος.

نجاپ νεδζαΐπ, πλ. τοῦ نجيب.

نجس νεδζές, ἴδε نجاست νεδζασέτ.

نجس νεδζίς, ἀ. ἀκάθαρτος· ῥυπαρός.

نجف νεδζέφ, ἀ. λέφος· ἄκρα.

نجل νέδζλ, ἀ. τέκνον, υἱός· νεογνόν.

نجم νέδζμ, ἀ. ἀστήρ. — ازهر ἄστρον λαμπρόν.

نجوم νουδζούμ, πλ. τοῦ προηγ. — علم ἀστρολογία. — اربابی καὶ — اهل ἀστρολόγος.

نجومی νουδζουμί, ἀ. ἀστρονομικὸς, ἀστρολογικός.

نجوی νεδζβά, ἀ. μυστικόν.

نجه νιδζε, ἴδε نجه νιδζε.

نجی νεδζί, ἀ. ὁ ἐμπεπιστευμένος μυστικὸν, φίλος πιστός.

نجیب νεδζίπ, ἀ. εὐγενής· γενναιόφρων.

نجیس νεδζίς, ἴδε نجس νεδζίς.

نجیل νεδζίλ, ἀ. ὑψηλὸς, ἔξοχος, ἔνδοξος.

نجون νίτσουν, ἴδε نجون νίτσουν.

نحات νουχάτ, πλ. τοῦ نحوی ναχβί.

نحاری νεχαρίρ, πλ. τοῦ نحری νηχρίρ.

نحاس νουχάς, ἀ. χαλκός (μέταλλ.).

نحاس νεχχάς, ἀ. χαλκεύς. [νος.

نحاسی νουχασί, ἀ. χαλκοῦς, χάλκι-

نحاف νιχάφ, πλ. τοῦ نحيف νεχήφ.

نحافت νιχαφέτ, ἀ. ἰσχνότης.

نحال νιχάλ, ἀ. ἰσχνότης ὑπερβολικὴ (τεχν.).

نحر νάχρ, ἀ. τὸ σφάζειν. — يوم ال Κουρβὰν βαϊράμ. — الجنين καρατομία.

نحری νηχρίρ, ἀ. συνετός· ἔμπειρος· πεπειραμένος· σοφός.

نحس νάχς, ἀ. δυστυχία· οἰωνὸς ἀπαίσιος. — اكبر Κρόνος (ἀστρ.). — اصغر Ἄρης (ἀστρ.).

نحافه νουχαφά, πλ. τοῦ نحيف νεχήφ.

نحل νάχλ, ἀ. τὸ ἀποδιδόναι· δωρεῖσθαι· δῶρον· μέλισσα.

نحو νάχβ, ἀ. μέρος· συντακτικόν. — علم σύνταξις.

نحوست νουχούδ, ἴδε نحوست νουχούδ.

نحوست νουχουσέτ, ἀ. ἀπαισιότης, δυστυχία.

نحول νουχούλ, ἀ. ἰσχνανσις.

نحول νουχούλ, πλ. τοῦ نحل νάχλ.

نحوی ναχβί, σχετ. τοῦ نحو νάχβ.

نحویون ναχβιγιούν, πλ. τοῦ πρ. οἱ ἀσχολούμενοι εἰς τὴν σύνταξιν.

نحیف νεχήφ, ἀ. ἰσχνὸς, ἀδύνατος.

نخاع νεχά', ἀ. μυελός (ἀνατ.). — شوكی μυελὸς νωτιαῖος.

نخاله νουχαλέ, ἀ. τὸ ἐπίλεκτον· πίτυρον.

نخام νεχάμ, ἀ. φλέγμα· σίελος.

نخبه νουχπέ, ἀ. τὸ ἐκλεκτόν· σύνευνος.

نخجیر ναχζίρ, ἀ. αἴγαγρος (ζ.)· θήρα. — كير καὶ — وان θηρευτής.

نخره νεχρέ, ἀ. νέκρωσις, τερηδών.

نخست νουχούστ, π πρῶτος. — زاده πρωτότοκος. — گی προτεραιότης.

نخستین νουχουστίν, συνών. τοῦ πρ.

نخل νάχλ, ἀ. φυτὸν, θαλλός· φοῖνιξ, κ. χουρμαδιά (φ.).

نخلبند ναχλπένδ, π. κηροπλάστης· ἀμπελουργός. [φοινικών.

نخلستان ναχλιστάν, π. φυτώριον·

نخوت ναχβέτ, ἀ. οἴησις· ἐπίδειξις.

نخوش καὶ — فروش — οἰηματίας.

نخود νουχούδ, τ. ἐρέβινθος.

ند νίδ, ἀ. ὅμοιος· ἀπαράλλακτος.

ندا νιδά, ἀ. κραυγή, φωνή. — καὶ — حرف ἐπιφώνημα ἢ μόριον κλητικόν (Γραμμ.). [ψότης.

ندابت νεδαπέτ, ἀ. εὐκινησία, κομ-

ندا νεδά, τ. γεωργία.

ندامت νεδαμέτ, ἀ. μετάνοια, μεταμέλεια.

ندامت-كار νεδαμετ-κιάρ, π. ὁ μεταμελούμενος. ی — μεταμέλεια.

ندبات νεδεπάτ, πλ. τοῦ ἑπομ. [γῆς).

ندبه νεδπέ, ἀ. οὐλή (σημεῖον πλη-

ندبه νουδπέ, ἀ. κοπετός.

ندرت νεδρέτ, ἀ. σπάνις, ἔλλειψις.

ندف νέφδ, ἀ. κροκὶς, τολύπη, νιφάς.

ندکلو νε-δενκλύ, τ. πόσον; ὅσον.

ندم νέδμ, ἴδε ندامت νεδαμέτ.

ندمه νουδεμά, πλ. τοῦ ندیم νεδίμ.

ندمان νεδμάν, ἀ. ὁ μετανοῶν· ἑταῖρος. [ἐλευσις.

ندوه νεδβά, ἀ. συμβούλιον, συν-

ندی νεδί, συνών. τοῦ προηγ.

ندیه νεδιπέ, ἀ. οὐλίδιον.

ندیگه νεδιγέ, πλ. τοῦ ندی νεδί.

نەدیم, ἀ. ἑταῖρος· αὐλικός.
نەزر, ἀ. εὐχή, τάξιμον.
نەزر نووزوور, ἀ. φόβος.
نەزرەو نووزەرا, πλ. τοῦ نەزیر νεζίρ.
نەزلا نووزەلا, πλ. τοῦ نەزیل νεζίλ.
نەزور نووزوور, πλ. τοῦ نەزیر νέζο.
نەزولەت نووزوولەت, ἀ. χαμέρπεια.
نەزیر νεζίρ, ἀ. προφήτης.
نەزیل νεζίλ, ἀ. ταπεινός· γλίσχρος.
نەڕ νەر, π. ἄρρην, ἀρσενικός. — انگشت ὁ μέγας δάκτυλος.
نەرجیس νەرجیس, καὶ
نەرجیش νەرجیش, ἀ. νάρκισσος (φ.).
نەرخ νάρχ, π. διατίμησις, τιμή.
نەرد νέρδ, π. κύβος, κ. τάβλι.
نەردبان νەردبان, π. κλῖμαξ.
نەردە νەردە καὶ νەرەدە, τ. ποῦ, ὅπου.
نەرگس νەرگس, π. νάρκισσος (φ.)· ὀφθαλμὸς ἐρωμένης.
نەرم νەرم, π. ἁπαλός. πρᾶος, ἥπιος. آهن — καὶ — σίδηρος ἁπαλός· μεταφορ. προσηνής. دل — οἰκτίρμων, εὔσπλαγχνος. رو — πειθήνιος. سار — πρᾶος. شاه — ἀδύνατος· πειθήνιος. — کردن καὶ لگام — λίαν πειθήνιος.
نەرمی νەرمί, π. ἁπαλότης· πραότης.
نەرە νەρέ, π. ἄρρην, ἀρσενικός.
نەرە νەρε, τ. ποῦ; ز — πόθεν; — ποῖον μέλος ἐμαυτοῦ;

نژاد نەریمان, π. ἥρως, ἀθλητής.
نەریمانی نەریمانί, π. ἡρωϊκός· ἀνδρεία.
نەزا νιζά, ἀ. ὀχεία, βάτευμα.
نەزار νιζάρ, π. ἰσχνός, ἀδύνατος.
نەزاع νιζά', ἀ. ἔρις, φιλονικία. ل — ἀμφισβητούμενος.
نەزاعەلاشمەق νιζα'λαϑμάκ, τ. τὸ ἐρίζειν πρὸς ἀλλήλους.
نەزاکەت νεζακέτ, ἀ. χάρις. سز — ἄκομψος. ل — κομψός, χαρίεις. ه — κομψῶς.
نەزدیک νέζδ, π. ἐγγύτης· παρὰ, πλησίον. ه — παρ' ἐκείνῳ. [τνίασις.
نەزدیکی νεζδίκί, π. πλησίος. ی — γει-
نەزع νέζ', ἀ. ἀπόσπασις· ἐξολκή (χειρουργ.). — حالة ال καὶ — حالتی ἀγωνία.
نەزف νέζφ, ἀ. αἱμορραγία.
نەزفی νεζφί, ἀ. αἱμορραγικός.
نەزلە νεζλέ, ἀ. συνάγχη, καταρροή. اوق — πύρεθρον (φ.).
نەزول νουζούλ, ἀ. κατάβασις· κατάλυμα· ἀποπληξία. اصابت — ایتمك ἀποπλήττεσθαι.
نەزهت νουζχέτ, ἀ. ἀπομάκρυνσις· χαρά. اهل — διασκεδαστικός. پذیر — εὐχαριστημένος.
نەژاد νιζάδ, π. καταγωγή· χαρακτήρ. — عالی καὶ — جوهر εὐγενής.

نسل νίσλ, ἀ. φίλωσις (παθολ.).
نسم νεσέμ, ἀ. πνοή, ψυχή· ζωή·
نسم νεσέμ, πλ. τοῦ ἑπομ. [πος.
نسمه νεσεμέ, ἀ. ψυχή· ζωή· ἄνθρω-
نسناس νεσνάς, ἀ. μέγας πίθηκος, ὀρθόπους, σάτυρος. [μενον.
نسنه νεσνέ, τ. πρᾶγμα, ἀντικεί-
نسوان νισβάν, πλ. τοῦ نسا νισά.
نسول νεσούλ, ἀ. πτερορρύησις.
نسوی νισβίγ, ἀ. γυναικεῖος.
نسی νισί, ἀ. λήθη. — منسی — ἄμνηστος.
نسیان νισγιάν, ἀ. λήθη. — ایتمك — λησμονεῖν.
نسیب νεσίπ, ἀ. εὐγενής· ἁρμόδιος.
نسیج νεσίζ. ἀ. ὑφασμένος· ὕφασμα.
نسیجه νεσιζέ, ἀ. ὕφασμα.
نسیس νεσίς, ἀ. ἡ τελευταία πνοή.
نسیق νεσήκ, ἀ. τεταγμένος.
نسیم νεσίμ, ἀ. αὔρα.
نسیه νεσιέ, καὶ
نسئت νουσ'έτ, νεσε'έτ, νεσι'έτ, ἀ. τὸ ἀγοράζειν ἐπὶ πιστώσει.
نشا νεϑά, ἀ. ἴδε نشاسته νιϑαστέ.
نشأت νεϑ'έτ, ἀ. τὸ ἀναφαίνεσθαι· προκύπτειν· τὸ ζῆν· τὸ αὐξάνειν.
نشادر νιϑαδίρ, ἀ. ἅλας ἀμμωνιακόν.
نشاسته νιϑαστέδζ, π. καὶ
نشاسته νιϑαστέ, τ. ἄμυλον.

نشاط نشاط, ا. εὐθυμία, φαιδρότης.
نشان نشان, π. τεκμήριον, σημεῖον· σκοπός· ἀρραβών· παράσημον· (ἐν συνθ.) ὁ καθίζων· ἀναπολῶν, καταπραΰνων. جي — σκοπευτής. — خاطر ἐνθύμιον. نشان علي — παράσημον τετιμημένον. بز — ἀσημείωτος· ἀμνήστευτος. لى — σεσημειωμένος· μνηστήρ, μνηστή.
نشانده نشاندە, π. ἐμπεπηγμένος.
نشانلامق نشانلامق τ. σημειόνειν· σκοπεύειν· μνηστεύειν.
نشانلانمق نشانلانمق, τ. σημειοῦσθαι· σκοπεύεσθαι· μνηστεύεσθαι.
نشانه نشانه, π. σημεῖον· δεῖγμα.
نشايد نشايد, ἀ. μὴ γένοιτο!
نشتر نشتر, π. νυστήριον.
نشته نشته, π. ὁ μείνας, καθίσας.
نشخار نشخار, καὶ نشخوار نشخوار, καὶ نشخواره نشخواره, καὶ نشخور نشخور, καὶ نشخوره نشخوره, π. μηρυκασμός.
نشد نشد, ἀ. τὸ διαπυθάνεσθαι· ζητεῖν τὴν ἀλήθειαν.
نشر نشر, ἀ. τὸ διαδιδόναι· δημοσιεύειν· ἡ ἐκ νεκρῶν ἀνάστασις. تي — δημοσιεύσεις.

نشست نشست, π. τὸ καθησθαι· (ἐν συνθ.) ὁ καθήμενος.
نشسته نشسته, π. ὁ καθήμενος.
نشسته نشسته, ἴδε نشسته نشاسته.
نشسق نشسق, ἴδε نشست نشاست.
نشف نشف, ἀ. τὸ ἀπορροφᾶν· ἀπορροφᾶσθαι.
نشنيده نشنيده, π. ἀνήκουστος.
نشو نشو, ἀ. βλάστησις, ἔκφυσις. نشو ونما — φύεσθαι· αὐξάνειν.
نشر نشر, ἀ. τὸ διαδιδόναι· δημοσιεύειν. — يوم النشر ἡ Δευτέρα Παρουσία.
نشه نشه, ἀ. τὸ ὀσφραίνεσθαι· μανθάνειν· μεθύειν· μέθη — بخش μεθυστικός.
نشيب نشيب, ἀ. κατωφέρεια· λάκκος, κοιλάς.
نشيط نشيط, ἀ. ζωηρός· εὔθυμος.
نشيمن نشيمن, π. ἕδρα, βάθρον.
نشين نشين, π. (ἐν συνθ.) καθήμενος, καθίσας. — كوشه ὁ μονάζων, ἰδιωτεύων.
نصه نصه, ἴδε نصه نصاه.
نصه نصه, τ. χαρά· μέθη.
نص نص, ἀ. τεκμήριον.
نصاب نصاب, ἀ. πηγή, βάσις· κεφάλαιον· καταγωγή· ποσότης· ἀξιοπρέπεια.
نصاح نصاح, πλ. τοῦ نصوح.

نصار نصار, πλ. τοῦ نصر.
نصارى نصارى, πλ. τοῦ نصراني.
نصاع نصاع, πλ. τοῦ نصيع.
نصب نصب, ἀ. τὸ διορίζειν· ἀνεγείρειν, στηρίζειν· σημεῖον ὁρίων· σκηνοῦν· τὸ σημεῖον οὐστούν (Γραμμ.). [θεσία.
نصح نصح, ἀ. συμβουλή, νουνصحه نصحه, πλ. τοῦ نصح.
نصر نصر, ἀ. βοήθεια θεία· ἐγχέγγυον τῆς νίκης.
نصرا نصرا, πλ. τοῦ نصير نصير.
نصراني نصراني, ἀ. Χριστιανός.
نصرانيت نصرانيت, ἀ. Χριστιανισμός.
نصراني نصراني, θηλ. τοῦ نصراني.
نصرت نصرت, ἀ. βοήθεια· θεία σύναρσις· νίκη.
نصري نصري, ἀ. βοηθητικός.
نصف نصف, ἀ. ἥμισυ. الليل — μεσονύκτιον. النهار — μεσημβρία. كره — ἡμισφαίριον.
نصفت نصفت, νεσαφέτ, ἀ. τὸ ἴσον, δικαιοσύνη.
نصل نصل, ἴδε ناصل ناصلى.
نصوح نصوح, ἀ. εἰλικρινής. توبة — μεταμέλεια εἰλικρινής.
نصوص نصوص, πλ. τοῦ نص نصوص.
نصيب نصيب, ἀ. μερίδιον· τύχη. — يا ὦ τύχη! τί τύχη! — بى ἀτυχής. دار — μέτοχος εὐμοιρος. بز — ἀμέτοχος· ἄμοιρος. لى — εὐτυχής, εὔμοιρος.
نصيح نصيح, ἀ. ὁ νουθετῶν.
نصيحت نصيحت, ἀ. παραίνεσις, ὁδηγία. آميز — παραινετικός. پذير — ὁ δεκτικὸς συμβουλῆς. كر — ὁ συμβουλεύων.
نصير نصير, ἀ. ὁ βοηθῶν· ὑπερασπιστής.
نضارت نضارت, ἀ. νεαρότης· κάλλος, ἀκμή.
نضج نضج, ἀ. ὡριμότης.
نضر نضر, ἀ. νεαρότης· ζωή· κάλλος. [νος.
نضيج نضيج, ἀ. ὥριμος· ἐψημένطاست نطاست, ἀ. βαθμὸς προλύτου, διδακτορία (ἰατρ.).
نطاف نطاف, πλ. τοῦ نطفه نطفه.
نطاق نطاق, ἀ. ζώνη· ὀσφύς.
نطرون نطرون, ἀ. νίτρον.
نطس نطس, νάτς, νατάς, ἀ. νεὰ, ἀμειψισπορία (βοτ.).
نطف نطف, πλ. τοῦ ἐπομ.
نطفه نطفه, ἀ. σπέρμα· καθαρὸν ὕδωρ· θάλασσα.
نطق نطق, ἀ. λόγος, ἔναρθρος φωνή. ايراد — ἐκφωνεῖν λόγον. [ρουργ.).
نطل نطل, νάτλ, ἀ. κατάντλησις (χειρ-

نطوق νετούκ, ὑπερθ. τοῦ ἀκολ. .

نطول νουτούλ, ἴδε ἀκολ. νούτλ.

نطیس νιττής, ἀ. ἰατρός.

نظار νουζζάρ, πλ. τοῦ ἀκολ. ναζήρ.

نظارت νεζαρέτ, ἀ. τὸ βλέπειν· ἐποπτεύειν· διεύθυνσις· ὑπουργεῖον. ی — داخلیه ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν.

نظافت νεζαφέτ, ἀ. ἀγνότης· μεταγγισμός.

نظام νιζάμ, ἀ. ταξιθέτησις· τάξις, κανών· κανονισμός. — عسکری τακτικὸς στρατός. — جدید νέα τάξις· νέα μέθοδος. — خزینه‌سی — θησαυροφυλάκιον τοῦ ὑπουργείου τοῦ πολέμου. سز — ἄτακτος· ἀτάκτως. سزلق — ἀταξία. لی — τακτικός, εὔτακτος, τακτοποιημένος.

نظام نεζζάμ, ἀ. ὁ τακτοποιῶν· ὑπουργός.

نظار νεζαΐρ, πλ. τοῦ ἀκολ. νεζηρέ.

نظایف νεζαΐφ, πλ. τοῦ ἀκολ. .

نظر ναζάρ, ἀ. τὸ παρατηρεῖν· βλέμμα· ὀφθαλμὸς βάσκανος· ὑπόληψις· εὔνοια. — اهل ὀξυδερκής. کچک — βασκαίνεσθαι. بونجی — βασκάνιον. ی — چمك ἐκπίπτειν τῆς ὑπολήψεως, εὐνοίας. مکروه — βλέμμα ἐπανειλημμένον, ἐπιθεώρησις. اندا — ὁ βλέπων. باز — ὁ ῥίπτων ἐρωτικὰ βλέμματα. بند — ὁ ὑπὸ ἐπιτήρησιν ὤν.

نظر ναζάρεν, ἀ. κατ' ἕνεκα.

نظر ναζρέ, ἀ. ἐν βλέμμα. — اولیده εἰς τὸ πρῶτον βλέμμα· ἐκ πρώτης ὄψεως.

نظری ναζαρί, ἀ. θεωρητικός.

نظم νάζμ, ἀ. τακτοποίησις· στίχοι. — اوقومق ἀπαγγέλλειν στίχους. سز — ἄμετρος, πεζὸς λόγος. لی — ἔμμετρος.

نظیر νεζήρ, ἀ. παρεμφερής· ὅμοιος.

نظیره νεζηρέ, ἀ. τῷ ἑτέρῳ τινὶ ὅμοιον.

نظیف νεζήφ, ἀ. ἁγνός, καθαρός.

نعاس νου'άς, ἀ. νυσταγμός.

نعال νι'άλ, πλ. τοῦ ἀκολ. ν'άλ.

نعامات να'αμάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.

نعامه να'αμέ, ἀ. στρουθοκάμηλος.

نعت νά'τ, ἀ. αἶνος, ἐγκώμιον.

نعره να'ρέ, ἀ. κραυγή, φωνὴ ὑψηλή.

نعش νά'ς, ἀ. φορεῖον· λείψανον. — بات ال ἡ μικρὰ καὶ ἡ μεγάλη Ἄρκτος (ἀστρ.).

نعل νά'λ, κ. νάλ, ἀ. ὑπόδημα· πέταλον. — در ἀπὸ ῥυτῆρος.

نعلبند να'λπάνδ, π. πεταλωτής.

نقاش νουγάς, ἀ. νάνος, πυγμαῖος.

نقاشلامق ναασλαμάκ, τ. κεντεῖν.

نغز νάγζ, ἀ. χαρίεις, εὐάρεστος.

نقش νάγς, ἴδε ἀκολ. νεγάς.

نغمات νεγαμάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.

نغمه ναγμέ, ἀ. μέλος, μελῳδία. — کش — καὶ ساز — καὶ پرداز ὁ συντιθεὶς μέλος, ὁ ᾄδων.

نفاد νεφάδ, ἀ. τὸ ἐκλείπειν, φθορά.

نفاذ νεφάζ, ἀ. τὸ διέρχεσθαι, διαπερᾶν.

نفاس νιφάς, ἀ. λοχεία. ی — λοχαῖος. حال — τὰ ἐπιλόχια.

نفاست νεφασέτ, ἀ. ὡραιότης, ποιότης ἐξαίρετος.

نفاس νιφάς, ἀ. πολυουρία (παθ.).

نفاق νιφάκ, ἀ. ὑποκρισία· διχόνοια.

نفال νιφάλ, πλ. τοῦ ἀκολ. νέφλ.

نفائس νεφαΐς, πλ. τοῦ ἀκολ. نفیسه .

نفت νέφτ, π. ναφθα. رنگی — καὶ نفتی νεφτί, π. ναφθόχρους.

نفخ νέφχ, ἀ. τὸ διαχέεσθαι (ἐπὶ εὐωδίας)· τὸ πνέειν, πνοὴ (ἐπὶ ἀνέμου)· τὸ φυσᾶν (ἐπὶ στόματος). [σάλπισμα.

نفخ νέφχ, ἀ. ἐμφύσησις. صور — نفخه νεφχά, ἀ. οἴδημα φλεγμονή.

نفد νέφδ, ἴδε ἀκολ. νεφάδ.

نفر νέφρ, ἀ. συνάθροισις· ἄταμον· στρατιώτης.

نفرا نفراة, پل. تو نفرايغ.
نفرة نفرة, ا. مِسَ, ابتعاد, مقاومة.
نفرين نفرين, پ. بلاسفيميا. انا-
θεμα. نفرين — ο καταρώμενος.
نفس نفس, ا. ψυχή, πνεῦμα. αἷ-
μα. σάρξ. το φιλήδονον. άτο-
μον. ιδιότης. θέλησις. σπέρμα.
— بال και ـه — ατομικῶς,
αὐτοπροσώπως. نفسه — ἔμ-
πνευσις. نفسي — το λογικόν.
الامر — ἡ οὐσία τῆς ὑποθέ-
σεως. نفسه — δι' ἐμαυτόν.
نفس نفس, ا. πνοή, αναπνοή.
ανάπαυσις. επιρροή. φύσημα
ιματικόν. الهوى — και رحماني —
ἡ θεία πνοή. ضاق — ανα-
πνέειν. — ـه ασθματικός. طاولق —
και ـه — ـه ασθμα (παθολ.).
نفير قوقيور — ى ـه το
στόμα του από την πεῖναν.
نفس — ανα-
φύσησις.
نفسا نفسا, ا. λεχώ. [παθής.
نفساني نفساني, ا. σαρκικός. εμ-
نفسانيت نفساني, ا. εμπάθεια.
κακία. πεισμονή.
نفسلك نفسلك, και [πνέειν.
نفسلمك نفسلمك, τ. ανα-
نفط نفط, ا. νάφθα.
نفع نفع, ا. ωφέλεια, κέρδος.
نفع نفع, ا. προς ωφέλειαν.
نفقة نفقة, ا. σιτηρέσιον. τὰ
προς συντήρησιν χρήματα.
نفل نفل, ا. λεία, λάφυρον.
نفوذ نفوذ, ا. το διέρχεσθαι.
κῦρος, επιρροή. صاحب — και
ل — ισχυρός.
نفوس نفوس, πλ. του نفس νέφς.
نفوذ — μητρῷον. ل — ισχυρός.
نفي نفي, ا. το αποχωρίζειν. ύ-
περορία. ἄρνησις. — ات μό-
ριον ἀρνητικόν (Γραμμ.).
نفير نفير, ا. ὅμιλος ανθρώπων
εν πολέμῳ. [σάλπιγξ.
نفير نفير, ا. ὀξυβόας (μουσ.).
نفيس نفيس, ا. επιθυμητός, ώ-
ραῖος. πολυτελής. ـه — صنايع
αἱ ὡραῖαι τέχναι.
نقا نقا, ا. αγνότης, καθαρότης.
نقا نقا, πλ. του نق νεκρός.
نقاب نقاب, ا. πέπλος. ἄνθρω-
πος λίαν σοφός.
نقاب نقاب, ا. ο τρυπῶν.
نقات نقات, ا. το εξαίρετον, ε-
κλεκτόν.
نقاد نقاد, ا. νομισματαλλά-
κτης. ἔμπειρος.
نقارة نقارة, ا. μικρὸν κύμβαλον.
نقاش نقاش, ا. ζωγράφος, ελαιο-
γράφος.

نقاط نقاط, πλ. του نقطة νοκτά.
نقال نقال, ا. ὑπερθ. του نقل.
نقاوت نقاوت, ا. ἀγνότης. το
ἐξαίρετον.
نقاهت نقاهت, ا. ανάρρωσις.
نقايت نقايت, ἴδε نقاوت νεκαβέτ.
نقائص نقائص, πλ. του نقيصة.
نقاش نقاش, πλ. του نقيشة.
نقب نقب, ا. το τρυπᾶν. ανοί-
γειν ἀγωγόν.
نقباء نقباء, πλ. του نقيب.
نقد نقد, ا. νόμισμα. το πληρό-
νειν προκαταβολικῶς.
نقداً نقداً, ἐπ. τοῖς μετρητοῖς.
نقدر نقدر, τ. πόσος. πόσον.
نقدى نقدى, ا. χρηματικός. جزاء
— πρόστιμον.
نقدينه نقدينه, ا. νόμισμα ἀγώ-
γιμον. χρήματα μετρητά.
نقر نقر, ا. γλυπτική.
نقرات نقرات, ا. επωδός, στροφή.
نقرس نقرس, ἴδε نقريس νηκρίς.
نقره نقره, ا. ἄργυρος. κρίλωμα.
نقريس نقريس, ا. ἀρθρῖτις (παθ.).
ἔμπειρος. ـكبه — γονάγρα (π.).
نقش نقش, ا. ζωγραφία. ـند —
ζωγράφος. ل — ζωγραφητός.
نقشلامق نقشلامق, ا. ζωγραφεῖν
نقشلانمش نقشلانمش, τ. ἐζω-
γραφημένος.
نقشلامق نقشلامق, τ. ζωγρα-
φίζεσθαι.
نقص نقص, ا. ἔλλειψις. βλάβη.
دم — ανημία (παθ.). بخت —
ἀμυξία. [δη. ἐλλιπής.
نقصان نقصان, ا. ἔλλειψις. βλά-
نقض نقض, ا. το κατεδαφίζειν.
ἀκυροῦν, ἀναιρεῖν.
نقط نقط, πλ. του επομ.
نقطة نقطة, ا. κηλίς. στιγμή.
σημεῖον τῶν ἐνστίκτων γραμ-
μάτων. το κέντρον κύκλου.
φρουρός. سر — ἄστικτος. ل —
ἔνστικτος.
نقطلامق نقطلامق, τ. στίζειν.
τιθέναι φρουράν.
نقع نقع, ا. ἔγχυσις.
نقل نقل, ا. μεταφορά. τροπή.
μετοίκησις. διήγησις.
نقلاً نقلاً, ἐπ. ἐξ ἀφηγήσεως.
نقلا نقلا, και
نقله نقله, πλ. του نقل νακήλ.
نقلى نقلى, ا. μετενηνεγμένος.
ἀντιγεγραμμένος.
نقليات نقليات, ا. τὰ ἐκ πα-
ραδόσεως γνωστά.
نقم نقم, νικάμ, και
نقمات نقمات, πλ. του επομ.
نقمت نقمت, ا. ποινή, τιμωρία.
نقود نقود, πλ. του نقد νάκδ.

نقوش nouκούς, πλ. τοῦ نقش νάκς.
نقول nouκούλ, πλ. τοῦ نقل νάκλ.
نق νεκής, ἀ. ἁγνός, καθαρός.
نقيب νεκήπ, ἀ. ἐπίτροπος.
نقيبه νεκηπέ, ἀ. λόγος, νοῦς.
نقير νεκήρ, ἀ. ῥίζα, καταγωγή· ἡ φύτρα φοινικοπυρῆνος. و — ἐμπεριστατωμένως.
نقيص νεκής, ἀ. ἐλλιπής, ἀτελής.
نقيصه νεκησά, ἀ. ἔλλειψις, σφάλμα.
نقيض νεκήζ, ἀ. ὁ καθ' ὁλοκληρίαν ἀκυρῶν· ἀντίθετος.
نكات nouκιάτ, πλ. τοῦ نكتة.
نكاح nικιάχ, ἀ. σύζευξις· διατυπώσεις γάμου. كتاب — γάμος συνάπτειν γάμον. الحق — καὶ
نكاحلاق nικιαχλανμάκ, τ. συζευγνύεσθαι.
نكار nικιάρ, π. εἰκών· εἴδωλον· κάλλος. ساز — ζωγράφος. ين — κεκοσμημένος· ἐρωμένη.
نكاشته nικιαστέ, π. ἐζωγραφημένος· κεντημένος.
نكال nεκιάλ, ἀ. ποινή, παραδειγματισμός· κόλασις.
نكاه nικιάχ, π. βλέμμα· προφύλαξις. بان — καὶ دار — ὁ βλέπων· φύλαξ. باني — καὶ داری — τὸ βλέπειν· καραδοκεῖν.
نكيات nεκεπάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.

نكبت nεκεπέτ, ἀ. συμφορά· ἀπαίσιος.
نكت nouκέτ, πλ. τοῦ ἑπομ.
نكته nouκιτέ, ἀ. λεπτὴ ἔννοια.
نكران nικεράν, π. ὁ θεωρῶν.
نكره nεκιρέ, ἀ. ἄναρθρος (Γραμμ.).
نكره nεκιρέ, ἀ. τερπνός· ἀνέκδοτος.
نكس nέκις, ἀ. τὸ ἀνατρέπειν.
نكس nούκις, ἀ. ὑποτροπία (ἰατρ.).
نكفه nεκιφέ, ἀ. παρωτὶς (παθ.).
نكنه nικενδέ, τ. ἐπιρραφή.
نكول nouκιούλ, ἀ. τὸ ἐκκλίνειν, ἀποσύρεσθαι, τὰ ὑπεσχημένα μὴ ἐκτελεῖν.
نكون nικιούν, π. ἀνεστραμμένος, ἀνάποδος. بخت — δυστυχής.
نكوهش nεκιουχίς, τ. κατηγορία· ἀποδοκιμασία.
نكوهنده nικιουχενδέ, π. ὁ κατηγορῶν· ἀποδοκιμάζων.
نكوهيده nεκιουχιδέ, π. κατηγορημένος· ἀπρεπής.
نكه nικέχ, ἴδε نكاه nικιάχ.
نكهت nouκιχέτ, ἀ. ἀποφορὰ στόματος.
نكير nεκίρ, ἴδε منكر μουνεκίρ.
نگين nικίν, π. δακτύλιος, σφραγίς. بان — σφραγιδοφυλάκιον. سای — σφραγιδογλύπτης.
نم νέμ, ἀ. ὑγρασία· ὑγρός. دار — καὶ لی — καὶ ناك — ὑγρός.

نمناك nεμλενμέκ, τ. ὑγραίνεσθαι.
نمله nεμλέ, ἀ. μύρμηξ· μυρμηκίασις (παθ.)· ψεῦδος.
نمليلك nεμλιλίκ, τ. καὶ
نمناكی nεμνακί, π. ὑγρασία.
نمه νέμπ, nουμούπ, ἴδε نما νεμά.
نمو nουμούδ, π. ὁ δεικνύων· ὅμοιος. — رو ὁ ἐμφανιζόμενος.
نمور nουμούρ, πλ. τοῦ نمر νεμίρ.
نمون nουμούν, ἴδε نمو nουμούδ.
نمونه nουμουνέ, π. δεῖγμα. لك — τὸ χρησιμεῦον ὡς δεῖγμα.
نمه nεμικά, ἀ. ἐπιστολή· σημείωσις.
ننگ nένγκ, π. αἰδώς· φήμη.
نه νινέ, τ. μήτηρ.
نی νινί, τ. ἴδε نای nανού.
نو νέπ, π. πρόσφατος. ايجاد — νεωστὶ ἐφευρεθείς. زاد — ἀρτιγέννητος.
نوا νεβά, π. φωνή, μελῳδία· ἄνεσις· μέσον, πόρος. — ی ἄπορος, δυστυχής.
نوباوه nουββάπ, πλ. τοῦ نوباب ναίπ.
نوبت νεβαπίτ, πλ. τοῦ نوبة.
نوبند νεβαπήζ, πλ. τοῦ نوبنده.
نوبر νεβάτ, ἀ. πυρήν, χ. κουκοῦτσι.
نوبر νεββάχ, ἀ. ὁ ἐπὶ νεκροῦ ὀλοφυρόμενος.
نواحی νεβαχή, πλ. τοῦ ناحیه.

نواختە νουβαχτέ, π. τεθωπευμένος.

نوادر νεβαδίρ, πλ. τοῦ نادره ναδιρέ.

نواز νουβάζ, π. ὁ θωπεύων.

نوازش νουβαζίς, π. θωπεία, περι-
ποίησις.

نوزشات νουβαζισάτ, πλ. τοῦ πρ.

نوزشكار νουβαζσικιάρ, π. φιλοφρο-
νητικός.

نوازشكارانە νουβαζσικιαρανέ, π. φι-
λοφρονητικῶς. [πεύων.

نوازشكر νουβαζισγκέρ, π. ὁ θω-

نوازل νεβαζίλ, πλ. τοῦ نازلە ναζ-
λέ, ἀντὶ ἑνικοῦ, συνάγχη, κ.
καταιβασιά.

نوازندە νουβαζενδέ, ἴδε نوازشكر .

نواصر νεβασήρ, πλ. τοῦ ناصر .

نواصی νεβασή, πλ. τοῦ ناصیە .

نواظر νεβαζήρ, πλ. τοῦ ناظرە .

نوفس νεβαφίς, πλ. τοῦ نفساء .

نوافل νεβαφίλ, πλ. τοῦ نافلە .

نواقیس νεβακής, πλ. τοῦ ناقوس .

نوال νεβάλ, καὶ

نوالە νεβαλέ, ἀ. εὐεργεσία, δῶ-
ρον· μερίδιον.

نوامی νεβαμί, πλ. τοῦ نامیە .

نوامیس νεβαμίς, πλ. τοῦ ناموس .

نواهی νεβαχί, πλ. τοῦ ناهیە .

نوای νεβάγι, π. μέλος, μελῳδία.

نوآمدە νὲβ-ἀγενδέ, π. νέηλυς.

نواین νεβαγίν, π. νέος, καινός.

نوائب νεβαίπ, πλ. τοῦ نائبە ναϊπέ.

نوائح νεβαήχ, πλ. τοῦ نائحە .

نوائی νεβαί, π. μέλος, μελῳδία.

نوبات νεβπάτ, πλ. τοῦ نوبت .

نوبادە νὲβ-παδέ, π. νέος οἶνος.

نوبارە νὲβ-παρέ, καὶ [νοτομία.

نوباوە νέβ-παβέ, π. ἀπαρχαί· και-

نوبت νεβπέτ, κ. νοπέτ, ἀ. σειρὰ,
διάλειμμα, ἡμέρα, ὥρα, χρό-
νος ὡρισμένος δημοσίας ὑπη-
ρεσίας· φρουρά· περίοδος (ἰ-
ατρ.). لە — κατὰ διαδοχήν.
چی — ὁ ἐν ὡρισμένῳ χρόνῳ
ὑπηρεσίαν ἐκτελῶν· φρουρός·
ἄγγελος πυρκαϊᾶς. خانە — φυ-
λακεῖον. زن — ὁ κλέπτων
τὴν σειράν τινος.

نوبر νεβπέρ, ἴδε نوباوە νὲβ-παβέ.

نوبهار νὲβ-πεχάρ, π. πρώτη ἄ-
νοιξις, ἔαρ.

نوپیدا νὲβ-πεγιδά, π. νεοφανὴς,
νεογεννηθείς.

نوجوان νεβδζιβάν, π. νέος, νεανίας.

نوح νέβχ, καὶ

نوحە νεβχά, ἀ. οἰμωγὴ, κωκυ-
τός. كر — ὁ ἐπὶ νεκροῦ ὀλο-
φυρόμενος.

نوخیز νεβχήζ, π. νεανίας· ὁ νεω-
στὶ γινόμενος.

نود νεβέδ, π. ἐννενήκοντα.

نور νούρ, ἀ. φῶς, λάμψις. جشم —
καὶ دیدە — τὸ φῶς τῶν ὀφθαλ-
μῶν. افشان — λαμπερός. —
بخش φωτοβόλος. پاش — φω-
ταυγής. سز — σκοτεινός· ἄ-
χαρις. لی — φωτεινός· λάμπων.

نؤر νού'ρ, ἀ. ἰνδικόν, κ. λουλάκι.

نورانی νουρανί, σχετ. τοῦ نور .

نورانیت νουρανιγέτ, ἀ. καὶ

نورانیلق νουρανιλήκ, τ. τὸ φω-
τεινόν.

نورد νεβρέδ, ἀ. ὁδοιπόρος.

نورس νὲβ-ρές, π. νεογνόν.

نورستە νὲβ-ρεστέ, καὶ

نورسیدە νὲβ-ρεσιδέ, π. νεοφυής.

نورلاتمق νουρλατμάκ, τ. φωτίζειν.

نورلاندرمق νουρλανδηρμάκ, τ. φω-
τίζειν. [σθαι.

نورلانمق νουρλανμάκ, τ. φωτίζε-

نوروز νεβρούζ, π. νέα ἡμέρα, ἡ
ἐαρινὴ τροπὴ, ἡ ἐνάτη Μαρ-
τίου· ἡ πρώτη τοῦ ἔτους. —
اوتی λιναριά (φ.).

نوری νουρί, ἀ. φωτεινός.

نورین νουρέγιν, ἀ. τὰ δύο φῶτα,
ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη· οἱ δύο
ὀφθαλμοί.

نوزاد νεβζάδ, ἀ. νεογέννητος. —
مردە θνησιγενής. [μός.

نوس νέβς, ἀ. ταλάντευσις, παλ-

نوش νούς, π. καὶ

نوشا νουσά, π. ὁ πίνων. نوش —
τὸ πίνειν ἐπανειλημμένως.

نوشابە νουσαπέ, π. ὕδωρ τῆς ζωῆς,
κ. τὸ ἀθάνατον νερόν.

نوشان νουσάν, πλ. τοῦ نوش νούς.
— ی οἰνοπόται.

نوشت νουβίστ, π. γράμμα, γραφή.

نوشتە νουβιστέ, π. κατακεχωρι-
σμένος ἐν βίβλῳ· γράμμα.

نوشدارو νουσδαρού, π. θηριακή·
ἀντίδοτον δηλητηρίου· οἶνος.

نوشكفتە νέβ-σουκιουφτέ, π. νεω-
στὶ ἀνεῳγμένος.

نوشە νέβ-σέχ, π βασιλεὺς νεα-
ρός· νεόγαμβρος. [λαύων.

نوشین νουσίν, π. γλυκύς· ὁ ἀπο-

نوطە νότα, ξ. σημεῖον (μουσ.).

نوع νέβ', ἀ. εἶδος· γένος· τρό-
πος. بشر — καὶ بنی آدم — τὸ
ἀνθρώπινον γένος. نسا — ی τὸ
ὡραῖον φῦλον. روس — ἡ νεό-
νυμφος.

نوعا νέβ'εν, ἀ. μὲ τρόπον. ما —
οἱονεὶ, τρόπον τινά· οὐδαμῶς.

نوعی νεβ'ή, σχετ. τοῦ نوع νέβ'.

نوفر νεβφέρ, ἀ. νυμφαία (φ.).

نوفل νεβφέλ, ἀ. θάλασσα.

نوق νούκ, πλ. τοῦ ناقە ναχήχ.

نوكار νεβκιάρ, π. ἄπειρος.

نول νέβλ, νάβλ, ἀ. ἴδε بولو .

نول νούλ, ἀ. ῥάμφος (πτηνοῦ).

نوم νέβμ, ἀ. τὸ κοιμᾶσθαι· ὕπνος.

نومرو νούμερο, ἴδε ماره νούμερα.

نوميد νεβμίδ, π. ἄπελπις. [δος.

ناوميد νεβμιδανέ, π. ἄνευ ἐλπί-

نون νούν, ἀ. ὄν. τοῦ γράμματος ὁ νοῦν· ἰχθύς.

نونهال νέβ-νιχάλ, π. νεόφυτον· παιδίον.

نوهوس νεβ-χεβές, π. ὁ νεωστὶ ἐπιθυμῶν.

نوى νεβά, ἀ. ἀπόφασις, πρόθεσις.

نويد νουβίδ, π. εὐαγγέλιον.

نويده νεβιδέ, π. ὁ ὀλοφυρόμενος.

نويس νουβίς, π. ὁ γράφων. — تاريخ ἱστοριογράφος. — تلغراف τηλεγράφος — وقعه χρονογράφος.

نويسنده νουβισενδέ, συνών. τοῦ πρ.

نه νέ, π. μόρ. ἀρνητ. οὐ.

نه νέ, π. κατάληξις δηλοῦσα τὸ ἀνῆκον ἢ ἁρμόζον εἰς τὸ ὑπὸ τῆς ῥίζης δηλούμενον.

نه νέ, τ. τίς; οἷος, ὁποῖος· τί· πόσος· ὅ,τι· οὔτε. — حال ايسه καὶ ايسه — πάσῃ περιπτώσει. — ممكن اولمق εἶναι δυνατόν; φυσικῶς. — ايستمك τί θέλει; — كونه τίνι τρόπῳ, πῶς;

نه νίχ, π. χώρα· (ἐν συνθ.) ὁ τιθείς, βάλλων. — چاه ὁ κατηριάζων.

نه νούχ, π. ἐννέα.

نهاد νιχάτ, πλ. τοῦ نهفت νέχτ.

نهاد νεχχάτ, ἀ. ὁ λεηλατῶν.

نهاد νιχαδ, π. φύσις, χαρακτήρ.

نهاده νιχαδέ, π. τεθειμένος· θεῖς.

نهار νεχάρ, ἀ. ἡμέρα.

نهاراً νεχάρεν, ἀ. ἐν ἡμέρᾳ. ليلا — و νυχθήμερον.

نهاق νουχάκ, ἀ. ὀγκηθμός.

نهال νιχάλ, π. βλαστός.

نهالستان νιχαλιστάν, π. φυτώριον.

نهامه νεχαμέ, ἀ. ἀδηφαγία.

نهان νιχάν, π. κεκρυμμένος, μυστικός. خانه — ὑπόγειον.

نهانى νιχανί, π. μυστικότης· μυστικός.

نهايت νιχαγέτ, ἀ. ἄκρα, τέλος· ἀποτέλεσμα. الامر — ἐπὶ τέλους. — و καὶ — بالا καὶ سر — ἀτελείωτος. تا — μέχρι τέλους.

نهب νέχπ, ἀ. λεία, λάφυρον.

نهبه νουχπέ, συνών. τοῦ προηγ.

نهج νέχβζ. ἀ. λεωφόρος· μέθοδος.

نه-دهنكلو ἴδε نكلو .

نهر νέχρ, ἀ. ποταμός.

نهرو νουχούρ, πλ. τοῦ نهار νεχάρ.

نهرى νεχρί, ἀ. ποτάμιος.

نيچون νίτσουν, τ. διατί.

نيچه νεγιτσέ, π. καλάμιον· συρίγγιον· ὀφιοειδὴς σῦριγξ τοῦ ὑδροσύριγγος.

نيچه νίτσε, τ. πολλοί· τινές· πόσοι. دفعه — πολλάκις· ποσάκις.

نير νεΐγίρ, ἀ. ὁ φωτίζων, λαμπρός σῶμα φωτεινόν, ἀστήρ. اعظم — ὁ ἥλιος. اصغر — ἡ σελήνη.

نيران νιράν, πλ. τοῦ نار νάρ.

نيرنج νιρένδζ, ἀ. καὶ

نيرنكى νιρένγκι, π. δόλος· ἐπωδός· φυλακτόν.

نيرو νιρού, π. ῥώμη. مند — ῥωμαλέος. مندى — ῥωμαλεότης.

نيرين νεΐγερέΐν, δυϊκ. τοῦ نير νεΐγίρ, ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη.

نيز νίζ, ἀ. καί, ἐπίσης.

نيزه νιζέ, π. λόγχη. دار — λογχοφόρος.

نيسان νισάν, ἀ. Ἀπρίλιος (μήν).

نيستى νιστί, π. ἀνυπαρξία.

نيش νίς, π. ἄκανθα· κέντρον ἐντόμων· σημαία· χαρακτήρ.

نيشتر νιστέρ, π. νυστήριον.

نيك νίκ, π. καλός, κἀγαθός. — بخت καὶ اختر — καλότυχος, εὐτυχής. انديش — καὶ بين — αἰσιόδοξος. خصلت — καὶ خو —

و

(باب الواو)

واجب — وار

و بَاب, εἰκοστὸν ἕκτον μὲν γράμμα τοῦ ἀραβικοῦ, εἰκοστὸν ἕνατον δὲ τοῦ τουρκοπερσικοῦ ἀλφαβήτου. Ἀριθμητικῶς, κατὰ τὸ ابجد (ἐπόζέδ), ἰσοδυναμεῖ τῷ 6.

و بَé, ἀ. σύνδ. καί. Ὁ σύνδεσμος و συνάπτων λέξεις ταυτοσημάντους ἢ στενῶς πρὸς ἀλλήλας συνδεδεμένας προφέρεται ου.

و بَé, ἀ. μόριον ὅρκου, νή, μά. والله و μὰ τὸν Θεόν.

واپسته وَاپِستَه, π. συνδεδεμένος, ἐξηρτημένος.

واپسین وَاپِسِین, π. τελευταῖος.

واپور وَاپُور, ξ. ἀτμόπλοιον.

واتکر وَاتِکَر, π. σισυροποιός.

واجب وَاجِب, ἀ. ἀναγκαῖος· θρησκευτικῶς ἐπιβεβλημένος. — الامتثال والطاعة — πρὸς ἣν ὀφείλει τις νὰ συμμορφωθῇ (διαταγή). القتل — θανατωτέος. — ὑποχρέωσις κανονική.

واجبات وَاجِبَات, πλ. τοῦ προηγ. دينيه — καθήκοντα θρησκευτικά.

واجد وَاجِد, ἀ. ὁ παράγων.

واح وَاح, ἀ. ὄασις, αὔασις.

واحد وَاحِد, ἀ. εἷς, μόνος. قياسى — ἑνότης, τὸ ἑνιαῖον. — كمى συναγωγή (ἰατρ.).

واحدًا وَاحِدًا, ἀ. μόνος, μεμονωμένως. بعد واحد — ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον.

واخز وَاخِز, ἀ. νυγματώδης.

وادى وَادِى, ἀ. κοιλάς· ὕλη, ἀντικείμενον· σχῆμα.

وار وَار, π. ὁ ἔχων, κάτοχος.

نيلوفر — نيوب

و خوى — و هاد — ὁ ἀγαθὸς τὴν φύσιν. و خواه — καλοθελητής, εὔνους. و فال — αἴσιος. و فرجام — οὗ τὸ τέλος ἐστὶν ἀγαθόν. و كردار — ἀγαθοεργός. — منظر ἐπιδεικτικός. و نا — εὐϋπόληπτος, εὐκλεής. و نامى — ὑπόληψις, εὐκλεια. و نكو — καλὸς, ἀγαθός. و نيك — εὐθὺς, δίκαιος. و نيكى — εὐθύτης.

نيكان نِيكَان, πλ. τοῦ προηγ.

نيكتر نِيكتَر, συγκρ. τοῦ نيك νίκη.

نيكترين نِيكتَرِين, ὑπερθ. τοῦ نيك.

نيكل نِيكِل, ξ. νικέλιον (μέταλλ.).

نيكى نِيكِى, π. ἀγαθότης χαρακτῆρος· ὡραιότης. [ποθουμένου.

نيل نِيل, ἀ. τὸ τυγχάνειν τοῦ

نيل نِيل, π. ἰνδικόν. نام — καὶ κون — κυανοῦς, κυανόχρους.

نيلوفر نِيلُوفَر, ἀ. νυμφαία (φ.).

نيله نِيلَه, ἴδε نيل νίλ.

نيلى نِيلِى, π. κυανόχρους. بحر — καὶ ابر — καὶ افق — καὶ — دوار ὁ οὐρανός.

نيم نِيم, π. τὸ ἥμισυ. بسمل — ἡμισφαγής. بخت — καὶ بخته — ἡμίψητος, ὠμός. جزيره — χερσόνησος. سفته — ἡμίτρητος· ἐλλιπής. كشته — ἡμιφονευμένος. گرم — ἡμίθερμος, χλιαρός. — حصه ἥμισυ βλέμμα, χρονικὸν διάστημα διαιρέσεως ἀνεπίδεκτον, ἀκαριαῖον. مرد — ἡμιθανής. مست — ἡμιβεβρεγμένος, εὔθυμος. نكاه — βλέμμα λοξόν.

نيمتن نِيمتَن, ἀ. ἴδε ميانتن.

نيمه نِيمَه, ἴδε نيم νίμ.

نيه نِيه, τ. διατί ;

نيوب نِيُوب, πλ. τοῦ ناب νάπ.

Κατάληξις, ἥτις ἐν τέλει ὀνομάτων προστιθεμένη ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὴν παρ' ἡμῖν κός, ὡς: — باشي βασιλικός.

وار βάρ, τ. ἔστιν, ἔχει· τὸ ἔχειν, περιουσία. — اولق — εἶναι, ὑπάρχειν. — يـ ἔχω. — يوقدر παράγειν, δημιουργεῖν.

وارث βαρίς, ἀ. κληρονόμος.

وارد βαριδ, ἀ. ὁ ἐλθών, ἀφικόμενος.

وارده βάρδα, ξ. προσοχή! ὅρα!

واردات βαριδάτ, ἀ. εἰσπράξεις· αἱ πρόσοδοι.

وارطه βαρδήκτε, τ. καθ' ὅσον ἀφορᾷ· ὁλονέν· βαθμηδόν· ἅμα τῇ ἀφίξει, προϊόντος (τοῦ χρόνου).

واردة βάρδα, ἀ. παρέμπτωσις.

وارسته βαρεστέ, π. σεσωσμένος· ἀπηλλαγμένος. — كـ ἀπαλλαγή.

وارش βαρήξ, τ. ἄφιξις.

وارلق βαρλήκ, τ. τὸ ἔχειν, κτῆσις· περιουσία.

وارمق βαρμάκ, τ. πορεύεσθαι· φθάνειν. — آشاغی ἀφαιρεῖν. — ڤوغه ὑπερβαίνειν τὰ ὅρια. — فرقنه αἰσθάνεσθαι. — قوجه يه νυμφεύεσθαι (ἐπὶ γυναικός). — اوستنه ἐπιπίπτειν· ἐπιδιώκειν· προσλιπαρεῖν. — ايله καὶ — غيرى يه νυμφεύεσθαι ξένον.

وارنجه βαρήνδζα, τ. ὅταν, ἐνόσῳ προχωρῇ τις, ἕως οὗ φθάσῃ τις· καθ' ὅσον ἀφορᾷ· μέχρι.

وارش βαρός, ξ. πόλις· προάστειον.

وارون βαρούν, π. ἀντίστροφος· ἀνατετραμμένος.

وارى βαρέ, καὶ [μοίως.

وارى βαρί, π. ὡς, καθὼς, ὁ-

واريت βαριέτ, τ. εὐπορία. — لى — εὔπορος.

واريل βαρίλ, ξ. βαρέλιον.

وارينه βαρινέ, ἴδε وارى βارى.

وار βάζ, π. παραιτεῖσθαί τινος. Ἡ λέξις αὕτη τίθεται εἰς τὴν ἀρχὴν ῥημάτων χάριν ἐπιτάσεως τῆς σημασίας αὐτῶν. — كمك παραιτεῖσθαι ὁλοτελῶς.

وازو βάζο, ξ. ὀχεῖον.

وازكون βαζι-γκιούν, π. ἀντεστραμμένος.

واسطه βασιτά, ἀ. ὁ ἐν τῷ μέσῳ, ὁ μεσολαβῶν· μέσον· αἰτία. — اولق μεσολαβεῖν.

واسع βασή', ἀ. εὐρύς· ἄπειρος.

واشاق βασάκ, τ. ἴδε وشق βεσάκ.

واصب βασήπ, ἀ. διαρκής, στερεός.

واصف βασήφ, ἀ. ἐπαινέτης· ἐξιστορῶν. [τυγχάνων.

واصل βασήλ, ἀ. ὁ φθάνων, ἐπι-

واصى βασή, ἀ. ὁ διαθέτης· ἐπίτροπος, κηδεμών.

واضح βαζήχ, ἀ. σαφής· βέβαιος.

واضحات βαζηχάτ, πλ. τοῦ προηγ.

واضع βαζή', ἀ. ὁ τιθείς, διορίζων· παράγων, ἐφευρίσκων· ὁ ὁρίζων τὴν σημασίαν λέξεων. — قانون νομοθέτης. — امضا ὑπογραφεύς.

واعظ βαήζ, ἀ. ἱεροκῆρυξ.

واعظين βαηζήν, πλ. τοῦ προηγ.

واغون βαγόν, ξ. ἅμαξα σιδηροδρομική. [πτισμα.

وافتيز βαφτίζ, ξ. βάπτισις· βά-

وافد βαφίδ, ἀ. ἀγγελιοφόρος· μῦς βυκανιστής (ἀνατ.). [ἄφθονος.

وافر βαφίρ, ἀ. πολύς, πολυάριθμος·

وافع βαφί', ἀ. πλήρης· ἐπαρκής· ὁ ἐκπληρῶν τὰς ὑποσχέσεις. — مبالغ ποσότητες ἀρκεταί.

واقع βακή', ἀ. ὁ συμβαίνων· ὁ ὑπάρχων· γεγονός. — ال καὶ

واقعا βάκηα, ἀ. τῷ ὄντι, πράγματι.

واقعه βακηά, ἀ. γεγονός· ὄνειρον. — يوم ال ἡ Δευτέρα Παρουσία.

واقف βακήφ, ἀ. ὁ ἔχων γνῶσίν τινος· ὁ ἀφιερώσας κτῆμα εἰς ἱερὸν καθίδρυμα. — اولق ἔχειν γνῶσιν. στάτης.

واق βακή, ἀ. ὁ διατηρῶν, προ-

والا βαλά, π. ὑψηλός, ἔξοχος. — لرى τὸ ἔξοχον ὑμῶν πρόσωπον.

والا بە ἄλλα, ἀ. ἄλλως.

والا βαλά', π. ὕψος, μεγαλεῖον.

والا βαλά', π. ὕψος, μεγαλεῖον.

والحاصل βὲλ-χασήλ, ἀ. ἐν ἑνὶ λόγῳ.

والد βαλίδ, ἀ. γεννήτωρ, πατήρ. — زهر ἀνθογόνος (βοτ.). — ين οἱ δύο γεννήτορες.

والده βαλιδέ, ἀ. ἡ γεννήσασα, μήτηρ.

والده جغز βαλιδεδζιγάζ, καὶ

والده جق βαλιδεδζήκ, τ. ὑποκορτοῦ προηγ., κ. μητερίτσα.

والسلام βες-σελάμ, ἀ. τετέλεσται.

والله بالله βάλλαχι, ἀ. μὰ τὸν Θεόν.

والى βαλίχ, ἀ. ἐμβρόντητος.

والى βαλί, ἀ. γενικὸς διοικητής, νομάρχης. [σις νομάρχου.

واليلق βαλιλήκ, τ. ἀξίωμα ἢ θέ-

وام βάμ, π. ὀφειλή· δάνειον.

وامق βαμήκ, ἀ. ἐραστής.

وانى βανί, ἀ. ἄτολμος· ῥᾴθυμος.

واو βάβ, ἀ. ὄν. τοῦ γράμματος و

واويلا βαβεγλά, ἀ. ὀδυρμός, κλαυθμός.

واى βάχ, π. στεναγμός· οἴμοι!

واهب βαχίπ, π. ὁ διδούς, δωρούμενος.

واهم باخيم, ά. ὁ φανταζόμενος.
واهمه باخيمه, ά. ἡ φαντασία.
واهن باخين, ά. ἀδύνατον, ἄτονος
واهى باخى, ά. κενός· ἀβάσιμος· ἀσθενής, χαλαρός· εὐήθης.
واهيات باخياتات, ά. λόγοι κενοί.
واى باى, π. ὦ! οἴμοι! — ماشى — οἴμοι τῷ δυστυχεῖ!
واى باى, π. μερίς, κλῆρος· μετοχή. — ندار — καὶ ندم — συμμέτοχος. — مرحمت ای κλῆρός ἐστιν ἡ εὐσπλαγχνία. — بی ἄκληρος, ἀτυχής, εὐτελής. — جناب تاجداریدهٔ سایهٔ مرحمت — ὑπὸ τὴν εὐσπλαγχνίαν τῆς A. A. Μεγαλειότητος, τοῦ σκηπτούχου βασιλέως. — سایهٔ شوکت حضرت ظل اللهیدهٔ ὑπὸ τὴν ἰσχυρὰν προστασίαν τῆς A. A. Μεγαλειότητος, σκιᾶς τοῦ Θεοῦ(ἐπὶ τῆς γῆς). — لری چاکری — ὁ ταπεινὸς ὑμῶν δοῦλος.
وبا بεπά, ά. ἐπιδημία· πανώλης.
وبال بεπάλ, ά. βλάβη· στενοχωρία· τέλος, κακόν. — ی بوینه — τὸ ἐκ τούτου κακὸν (τὸ κῆμα) εἰς τὸν λαιμόν σου.
وبر βέπρ, ά. χνοῦς, ἄχνη (βοτ.).
وبعد βε-πά'δου, ά. ἤδη, λοιπόν, οὖν· ἐναρκτήριος.

وبيل βεπίλ, ά. βλαβερός.
وتر βεταίρ, πλ. τοῦ وتیره βετιρέ.
وتد βετέδ, ά. πάσσαλος.
وتر βέτρ, ά. χορδή· τένων(ἀνατ.).
وتیره βετιρέ, ά. ὁδός· τρόπος, μέθοδος· διάφραγμα τῆς ῥινός (ἀνατ.). — واحده اوزره — κατὰ μίαν μέθοδον. — سز — ἀδιακόπως.
وثاق βισάκ, ά. δεσμός· σύμβασις, συνθήκη.
وثائق βεσαίκ, πλ. τοῦ وثیقه βεσήκ.
وثب βέσπ, ά. τὸ πηδᾶν.
وثم βεσέμ, ά. ἡ τῶν ἀγρίων στῖξις.
وثن βεσέν, ά. εἴδωλον, ἄγαλμα.
وثوب βουσούπ, ἴδε وثب βέσπ.
وثوق βουσούκ, ά. πίστις. — شایان وثوق ἀξιόπιστοι.
وثیق βεσήκ, ά. στερεός· εἰλικρινής.
وثیقه βεσικά, θηλ. τοῦ προηγ.
وثیقه βεσικά, ά. τὸ ἔχον κῦρος (ἔγγραφον).
وجب βεδζ-δζ, ά. ἄκορος (φ.).
وجازت βαδζαζέτ, ά. βραχυλογία.
وجاع βιδζά', πλ. τοῦ وجع βεδζά'.
وجال βιδζάλ, πλ. τοῦ وجل βεδζίλ.
وجاه βιδζάχ, ά. ἀντιπαράστασις.
وجاهت βεδζαχέτ, ά. ἀξίωμα, τίτλος, βαθμός· καλλονή. — لی — μεγαλοπρεπής. [τική.)· ἔρως.
وجد βέδζδ, ά. ἔκστασις(θρησκευ-

وجد بούδζδ, ά. πλοῦτος.
وجدان βεδζδάν, ἴδε وجد βέδζδ.
وجدان بεδζδάν, ά. καρδία, συνείδησις.
وجدانی βιδζδανί, σχετ. τοῦ προηγ.
وجدانی βεδζδανί, ά. ἐκστατικός.
وجع βεδζά', ά. πόνος (σώματος). — مفاصل — ἀρθρῖτις (παθολ.).
وجع βεδζή', ά. ἀσθενής, ἄρρωστος.
وجل βεδζέλ, ά. δέος, φόβος.
وجل βεδζίλ, ά. δειλός, πεῖρφοβος.
وجنات βεδζνάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.
وجنه βεδζνέ, ά. παρειά (ἀνατ.).
وجنی βεδζνί, ά. ζυγωματικός(ἀνατ.)
وجوب βουδζούπ, ά. ἀνάγκη, ὑποχρέωσις· τὸ δέον. — واجب الوجود — κατέστη ἀπαραίτητον. — فعل — μέλλων τῆς ἀνάγκης(Γραμμ.).
وجود βουδζούδ, ά. ὕπαρξις· σῶμα (ἀνατ.). — ذی — ζωογονεῖν. — موجود کتورمك — παράγειν· ἐκτελεῖν. — بولمق — πραγματοποιεῖσθαι.
وجوه βουδζούχ, πλ. τοῦ ἑπομ.
وجه βέδζχ, ά. πρόσωπον· ὁδός, τρόπος, μέσον· αἰτία· σχέσις· ἑρμηνεία. — من الوجوه — ἥκιστα, οὐδόλως, κατ'οὐδένα τρόπον. — بو — τοιουτοτρόπως. — ارض الارض καὶ ارض — τὸ πρόσωπον, ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς. — تحریر — προκαταβολικῶς.
وجه βιδζχέ, ά. πρόσωπον· μέρος· τρόπος. [καῖος.
وجیه βεδζιπέ, ά. μισθός· ἀναγ-
وجیر βεδζίζ, ά. ἐπίτομος.
وجیه βεδζίχ, ά. ἔξοχος, ὑψηλός· τετιμημένος· ὡραῖος, κατάλληλος.
وحاد βουχάδ, πλ. τοῦ واحد.
وحام βεχάμ, ά. ἄση, κ. κακοψυχία.
وحدان βουχδάν, πλ. τοῦ واحد.
وحدانیت βαχδανιγέτ. ά. ἡ ἑνότης (Θεοῦ). [ξία.
وحدت βαχδέτ, ά. ἑνότης· μοναδ
وحشت βαχσέτ, ά. λύπη· φόβος· ἀγριότης (ζώου)· ἀγροικία. — انگیز — καὶ لك — ἀγριωπός.
وحشی βαχσί, ά. ἀγροῖκος· ἄγριος.
وحل βαχάλ, ά. βάρβαρος.
وحم βεχάμ, ἴδε حام βεχάμ.
وحمت βαχμέτ, ά. κατήφεια.
وحمی βεχμί, ά. (γυνή) κακοψυχοῦσα.
وحوش βουχούς, πλ. τοῦ وحشی.
وحول βουχούλ, πλ. τοῦ حول.
وحی βάχγι, ά. ἀποκάλυψις· ἔμπνευσις.

وحيد βεχήδ, ἀ. εἷς, μόνος. — الجانب μονόπλευρος (βοτ.).

وخامت βεχαμέτ, ἀ. στενοχωρία· βλάβη.

وخز βάχζ, ἀ. δῆξις, νυγμός(παθ.).

وخيم βεχήμ, ἀ. ὁ στενοχωρῶν· βλαβερός.

ود βίδδ, βούδδ, ἴδε وداع βεδαδέτ.

وداج βεδαδζ, ἀ. λαιμικός (ἀνατ.).

وداد βεδάδ, καὶ

وداعت βεδαδέτ, ἀ. ἀγάπη· φιλία.

وداع βεδά', ἀ. ἀποχαιρετισμός. — ال χαίρετε!

وداعلاشمق βεδα'λαϑμάκ, τ. ἀποχαιρετίζεσθαι.

وديعه βεδαή', πλ. τοῦ وديعه.

ورد βεδρέ, τ. γαυλὸς, κ γαβάθα.

ورد βεδάκ, ἀ. ἄργεμον, λεύκωμα (ὀφθαλμοῦ).

وديعه βιδέλα, ξ. δέρμα μόσχου.

وداد βεδούδ, ἀ. ὁ ἀγαπῶν λίαν· οἰκτίρμων. — ل εὔσπλαγχνε Θεέ!

وديعه βεδηά, ἀ. παρακαταθήκη.

ورد βέρ, π. κατάληξις, ἥτις, τιθεμένη ἐν τέλει τῶν ὀνομάτων, σχηματίζει ἐπίθετα δηλοῦντα τὸν ἔχοντα τὸ ὑπὸ τῆς ῥίζης δηλούμενον. — جان ἔμψυχος.

وراء βερά, ἀ. τὸ ὄπισθέν τινος· ῥάχις (ἀνατ.). — ما ἀσκός. ما الطبيعه — ὑπερφυσικός.

وراثت βερασέτ, ἀ. κληρονομία.

وراق βεράκ, ἀ. φυλλοφυΐα (βοτ.).

وراء βερεσέ, πλ. τοῦ وراء βαρίς.

وراء βέρδ, ἀ. ῥόδον, τριαντάφυλλον.

وراء βίρδ, ἀ. ἀσχολία διηνεκής· ἐπῳδὴ σεσημασμένη. لسان — καὶ ى — καὶ لسان — τὸ λίαν συνεχῶς ὑπό τινος λεγόμενον, φράσις συνήθης.

وراء βίρδ, ἀ. μαθητής· ὀπαδός.

وراء βουρούδ, πλ. τοῦ وراء βέρδ.

وراء βερδί, σχετ. τοῦ وراء βέρδ.

وريش βερζίξ, π. προσπάθεια, ἀγών.

ورس βέρς, ἀ. κρόκος, σαφράνιον.

ورطات βερετάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.

ورطه βαρτά, ἀ. βάραθρον· κρημνός.

ورع βέρ', ἀ. εὐλάβεια, εὐσέβεια.

ورق βεράκ, κ. βαράκ, ἀ. φύλλον· κεχρυσωμένος χάρτης. — قوشی κολοιός (πτ.).

ورقاء βερκά, ἀ. περιστερά (πτ.).

ورقلامق βερακλαμάκ, τ. χρυσόνειν μὲ κεχρυσωμένον χάρτην.

ورقه βερακά, π. ἓν φύλλον· ἔνσημος χάρτης· ἐπιστολή· ἔγγραφον. — καὶ سدك — χαρτόσημον.

ورقلی βαρακλή, τ. πυκνόφυλλος. — التون κεχρυσωμένος.

وريك βερίκ, ἀ. ἰσχίον (ἀνατ.).

وريم βερέμ, ἀ. φῦμα· φθίσις(παθ.). ل — φθισικός.

وروود βουρούδ, ἀ. ἄφιξις. — ال καὶ اوه — κατὰ τὴν ἄφιξίν του.

وری βερά, ἀ. ἄνθρωπος, πλάσμα.

وريد βερίδ, ἀ. φλέψ(ἀνατ.). حبل — ال σφαγῖτις φλέψ (ἀνατ.).

وريد βουρεῖδ, ἀ. φλεβίον (ἀνατ.).

وريق βερίκ, ἀ. πυκνόφυλλος· δασύς.

وريق βουρεῖκ, ἀ. φυλλάριον.

وزارت βεζαρέτ, ἀ. βεζιρεία. — عظمی ἡ μεγάλη βεζιρεία.

وزان βεζάν, π. ὁ πνέων.

وزان βιζάν, ἀ. ὑποστάθμισις.

وزان βεζζάν, ἀ. ὁ σταθμίζων.

وزر βίζρ, ἀ. ἁμάρτημα· βάρος.

وزراء βουζερά, πλ. τοῦ وزير.

وزروزر βουζοὺρ-βουζούρ, ἀ. ταχέως· ἀκαταπαύστως.

وزغ βεζάγ, π. βάτραχος.

وزغه βεζεγά, ἀ. σαῦρα.

وزق βεζάκ, ἀ. ἴδε وزغ βεζάγ.

وزلدامق βιζηλδαμάκ, τ. βομβεῖν.

وزلدی βηζηλδή, τ. βόμβος, θόρυβος.

وزن βέζν, ἀ. τὸ ζυγίζειν· εἰκάζειν· ὑπολογίζειν· σταθμά· μέτρον στίχου· τύπος Γραμματικῆς. چكمك — καὶ ى ζυγίζειν. — ال εὔσταθμος, ἀνελλιπής.

وزنه βεζνέ, ἀ. ζυγός, στάθμη· ταμεῖον· دار — ταμίας. جی — ζυγιστής· πωλητὴς ἢ κατασκευαστὴς ζυγῶν.

وزير βεζίρ, ἀ. ὑπουργός, ἀνώτατος πολιτικὸς ὑπάλληλος. — معاليسمير دولتلو جواد پاشا حضرتلری περινούστατέ Μου Δζεβὰδ πασ[σᾶ!

وساد βισάδ, καὶ

وساده βισαδέ, ἀ. προσκεφάλαιον.

وساطت βεσατάτ, ἀ. παρέμβασις, μεσολάβησις.

وسامت βεσαμέτ, ἀ. καλλονή· κόσμος.

وسواس βεσαβίς, πλ. τοῦ وسوسه.

وسائد βεσαΐδ, πλ. τοῦ وساد.

وسائط βεσαΐτ, πλ. τοῦ واسطه.

وسائل βεσαΐλ, πλ. τοῦ وسيله.

وسع βεσάχ, ἀ. ῥυπαρότης, ἀκαθαρσία.

وسط βεσάτ, ἀ. τὸ μέσον τινός.

وسطی βουστά, ἀ. μέσος· μέσος δάκτυλος (ἀνατ.)· τὸ δειλινόν. — درجه ὁ μέσος βαθμός. صلوة — ἡ κατὰ τὸ δειλινὸν προσευχή.

وسع بوُس', ἀ. δύναμις· εὐρύτης.
وسعت بوسع'ᾶτ, ἀ. εὐρύτης· ἄνεσις· δύναμις. ـسـ — ἀδύνατος· στενοχωρημένος. ـلى — δυνατός· εὐρύχωρος.
وسعتلمك بوسعατλενμέκι, τ. ἐνδυναμοῦσθαι· εὐρυχωρεῖν· εὐκολύνεσθαι.
وسم βέσμ, ἀ. στῖγμα ἐπὶ τοῦ σώματος κεχαραγμένον· σημεῖον διαγνωστικὸν (ἐπὶ ζῴου).
وسمه βεσμέ, συνών. τοῦ προηγ.
وسواس βεσβάς, ἀ. ὁ εἰς πειρασμὸν ἐμβάλλων, Σατανᾶς.
وسوسه βεσβεσέ, ἀ. ὑποκίνησις, πειρασμός· ὑπόνοια. ـلى — φιλύποπτος. ـمك — καὶ [πτεύειν.
وسوسلمك βεσβεσελενμέκι, τ. ὑποψ
وسع βεσή', ἀ. εὐρύς, πλατύς.
وسيله βεσιλέ, ἀ. ἀφορμή· ὄργανον, εὐκαιρία, δικαιολογία.
وسيم βεσίμ, ἀ. ὡραῖος· σεσημειωμένος.
وش βές, π. μόριον, ὅπερ, τιθέμενον ἐν τέλει ὀνομάτων, σχηματίζει ἐπίθετα δηλοῦντα ὁμοιότητα. — مه καὶ — ماه ὡς σελήνη, ὅμοιος σελήνῃ.
وشاح βισάχ, ἀ. εἶδος τελαμῶνος πεποικιλμένου. Πλ. وشح.
وشق βεσάκ, π. λύγξ, ῥῆσος (ζ.).
وشناب βισνάπ, π. βυσσινάδα.
وشنه βισνέ, π. βύσινον.
وصاف βεσσάφ, ὑπερθ. τοῦ واصف.
وصال βισάλ, ἀ. ἄφιξις· συνέντευξις (μετ' ἐρωμένης)· ἀπόλαυσις.
وصايا βασαγιά, πλ. τοῦ وصيت.
وصايت βησαγέτ, ἀ. ἐντολή· δήλωσις τελευταίας θελήσεως· ἐπιτροπεία.
وصف βάσφ, ἀ. περιγραφή· ἔπαινος ἐπίθετον (Γραμμ.). ـكيبي — ἐπίθετον σύνθετον. ـكز — καὶ اولماز — ἀνεκδιήγητος.
وصفى βασφί, ἀ. περιγραφικός· ἐπιθετικός· διηγηματικός.
وصل βάσλ, ἀ. ἄφιξις· συνάντησις· κρᾶσις (Γραμμ.).
وصلت βουσλέτ, ἴδε وصال βισάλ.
وصمت βασμέτ, ἀ. ἀδυναμία, κόπωσις.
وصول βουσούλ, ἀ. ἄφιξις. بولق — καταφθάνειν. — لدى ال κατὰ τὴν ἄφιξιν. بولديغنده — ἀφικομένου.
وصى βασή, ἴδε واصى βασή.
وصيت βε(α)σηγέτ, ἀ. ἐντολή, παραγγελία· ἔκφρασις τελευταίας θελήσεως. ـمك — διατιθέναι.

وعد βά'δ, ἀ. ὑπόσχεσις.
وعد بα'δέ, ἀ. προθεσμία. ـلى — ἐμπρόθεσμος.
وعظ βα'ζ, ἀ. παραίνεσις· ἱερὰ διδαχή. ـچى — ἱεροκῆρυξ.
وعظ βου'άζ, πλ. τοῦ وعظ βαήζ.
وعيد βεήδ, ἀ. ἀπειλή.
وغا βεγά, π. πόλεμος, μάχη· θόρυβος.
وغيره βὲ-γάγιρουχου, ἀ. καὶ ἐκτὸς τούτου. ـم — καὶ ἐκτὸς αὐτῶν.
وغيرها βὲ-γάγιρουχα, ἀ. καὶ ἐκτὸς ταύτης. ـما — καὶ ἐκτὸς αὐτῶν.
وفا βεφά, ἀ. πίστις· ἐκτέλεσις ὑποσχέσεως· σταθερότης· ἐπάρκεια. ـسوست — καὶ سكال — καὶ ـدار — πιστός, εἰλικρινής.
وفات βεφάτ, ἀ. τὸ ἐκπνέειν, ἀποθνήσκειν.
وفاداركق βεφαδαρλήκ, τ. καὶ وفاداری βεφαδαρί, π. πίστις, εἰλικρίνεια.
وفاق βιφάκ, ἀ. συμφωνία, ὁμόνοια, εἰρήνη.
وفد βέφδ, ἀ. ἔλευσις, ἄφιξις.
وفرت βεφρέτ, ἀ. πλῆθος, ἀφθονία. بولق — πληθύνεσθαι.
وفق βέφκ, ἀ συμφωνία. ـمراد — καὶ المراد على — συμφώνως τῇ ἐπιθυμίᾳ, τῷ σκοπῷ.
وعاء βη'ά, ἀ. θήκη, κιβώτιον. ـنامه — διαθήκη. ـسز — ἄνευ διαθήκης· ἀδιάθετος. ـلى — ὁ ἔχων διαθήκην. [τέλεια.
وضاعت βεδαάτ, ἀ. ταπεινότης, εὐ-
وضع βάζ', ἀ. τὸ κατατιθέναι· ἐφευρίσκειν· τίκτειν· ἦθος. — حمل λοχεία, τόκος. ـمك حمل — τίκτειν. ـمك — اساس τιθέναι βάσεις.
وضعى βαζ'ή, ἀ. σχετ. τοῦ προηγ.
وضو βουζού', ἴδε ابدست ἀπδέστ.
وضوح βουζούχ, ἀ. σαφήνεια, ἐνάργεια.
وضيع βεδή', ἀ. εὐτελής.
وضيعت βεζηάτ, ἀ. φόρος κυβερνητικός, δεκάτη.
وطر βετάρ, ἀ. ὑπόθεσις· ἀνάγκη, σκοπός.
وطن βατάν, ἀ. πατρίς. ـداش — συμπατριώτης. — حب φιλοπατρία — سودای νοσταλγία (παθ.). ـپرور — φιλόπατρις.
وطنى βατανί, σχετ. τοῦ προηγ.
وظائف βεζαΐφ, πλ. τοῦ ἑπομ.
وظيفه βεζηφέ, ἀ. σιτηρέσιον· μισθός· καθῆκον. — اربابِ καὶ — خور καὶ — خوار καὶ — صاحب συνταξιοῦχος, μίσθαρνος. — عد ايمك θεωρεῖν τι ὡς καθῆκον.

وقيات βεφγιάτ, ἀ. φθορά.
وقيق βεφήκ, ἀ. ἑταῖρος, φίλος.
وقاء βεκά, ἀ. τὸ διατηρεῖν, κηδεμονεύειν.
وقاية βεκκάδ, ἀ. λαμπρότατος· χαρίεις.
وقار βεκάρ, ἀ. ἀξιοπρέπεια, μεγαλεῖον.—اهل — صاحبي — ἀξιοπρεπής.
وقايع βεκαή', πλ. τοῦ واقعه βακή'ά. نكار — نويس — χρονογράφος.
وقايه βικαγέ, ἀ. διατήρησις, ὑπεράσπισις. كيك — προφυλάττειν. اولمق προφυλάττεσθαι.
وقب βακή', ἀ. κοτύλη (μέτρον).
وقت βάκτ, κ. βακή', ἀ. χρόνος· αἰών· εὐκαιρία. سز — ἄκαιρος· προώρως. لى — ἔγκαιρος· εὐκαίρως. يله — διὰ τοῦ χρόνου· ἄλλοτε. — ر — كه — ἐνίοτε. وار — ἐγκαίρως. — ز ἄλλοτε.
وقتاكه βάκτα κί, π. ὁσάκις, ὁπόταν.
وقر βάκρ, βίκρ, ἀ. κωφότης.
وقط βεκάτ, ἀ. κατήφεια, θλῖψις.
وقع βάκ', ἴδε وقار βεκάρ.
وقعه βεκ'ά, ἀ. γεγονός· μάχη.
وقف βάκφ, κ. βακούφ, ἀ. τὸ ἵστασθαι· ἀφιέρωσις εἰς ἱερὸν καθίδρυμα, ἀνάθημα· κτῆμα ἀναπαλλοτρίωτον. كيل — ἀφιερουῦν.
وقى βακφί, σχετ. τοῦ προηγ.
وقفيه βακφιγέ, ἀ. ἀφιερωτήριον· βιβλίον, ἐν ᾧ καταγράφονται ἀφιερώματα.
وقوع βουκούδ, ἀ. τὸ φλογίζεσθαι.
وقور βεκούρ, ἀ. ἀξιοπρεπής.
وقوع βουκού', ἀ. τὸ συμβαίνειν. بولق — καὶ كلك — συμβαίνειν. — نادر ال σπάνιος.
وقوعات βουκουάτ, ἀ. συμβάντα, γεγονότα.
وقوف βουκούφ, ἀ. τὸ ἵστασθαι· τὸ ἔχειν γνῶσίν τινος. — ارباب καὶ — اهل εἰδήμων, ἔμπειρος. — لى ἐν γνώσει.
وقيعه βεκηά, ἴδε وقعه βεκ'ά.
وقيه βεκηγέ, ἀ. ἴδε واقه ὀκκά.
وكالت βεκιαλέτ, ἀ. ἀντιπροσώπευσις· πληρεξουσιότης. — مطلقه γενικὴ πληρεξουσιότης. — مخصوصه — εἰδικὴ πληρεξουσιότης. — عظمى — τὸ ἀξίωμα τῆς μεγάλης βεζυρείας. — نامه — καὶ سند — ἔγγραφον πληρεξουσιότητος. — پناه — ὁ φύλαξ τῆς πληρεξουσιότητος, ὁ μέγας βεζύρης. — پناهى — τὸ ἀξίωμα τῆς μεγάλης βεζιρείας.

وكلاء βουκελά, πλ. τοῦ وكيل βεκίλ. دولت ى — οἱ ὑπουργοὶ τοῦ Κράτους.
وكالتق βουκελαλήκ, τ. τὸ ἀξίωμα ὑπουργοῦ.
وكيل βεκίλ, ἀ. πληρεξούσιος. — مطلق — πληρεξούσιος γενικός· ὁ μέγας βεζύρης. — مسجل — πληρεξούσιος εἰς τὴν βίβλον τοῦ δικαστηρίου ἐγγεγραμμένος. — خرج — οἰκονόμος ἐπιτετραμμένος τὰς δαπάνας ἐν τοῖς τῶν ἐγκρίτων μεγάροις. — نصب ايتمك — διορίζειν πληρεξούσιον. — ملت ى — ἀντιπρόσωπος ἔθνους· βουλευτής. — دعوى ى — δικηγόρος. — پاشا πρωθυπουργός.
وكيلك βεκιλλίκ, τ. ἀντιπροσώπευσις.
ولا βελά, ἀ. κυριότης, κτῆσις· συγγένεια.
ولا βιλά, ἀ. σειρά, ἀκολουθία συνεχής. — على κατὰ σειράν.
ولا βουλάτ, πλ. τοῦ ولى βαλί.
ولا βιλάδ, ἀ. λοχεία, τόκος.
ولادت βε(ι)λαδέτ, ἀ. γέννησις· ἡμέρα τῶν γενεθλίων. — همايون τὰ γενέθλια τοῦ Αὐτοκράτορος.
ولايت βιλαγέτ, ἀ. ἁγιότης· συγγένεια· χώρα· νομός, ἐπαρχία. لى — ἐπαρχιώτης.
ولد βέλαίδ, πλ. τοῦ ولد καὶ ولده
ولد βελέδ, ἀ. τέκνον· νεογνόν. لك — νόθος.
ولو βελέβ, ἀ. καὶ ἂν, τεθείσθω, ἐπὶ τῇ ὑποθέσει. كه سويلدى — τεθείσθω ὅτι τὸ εἶπεν.
ولوج βουλούδζ, ἀ. εἴσοδος.
ولوله βελβελέ, ἀ. οἰμωγή· θόρυβος.
ولى βελέχ, ἀ. θλῖψις· παραζάλη.
ولهان βελχάν, ἀ. ἔκπληκτος.
ولى βελίγι, ἀ. ἐγγύς· συγγενής· κάτοχος· κηδεμών. — كه الله — ἅγιος. — عهد — ἐπίδοξος διάδοχος θρόνου. — نعمت — εὐεργέτης. — نعمتلك — εὐεργεσία.
وليد βελίδ, ἀ. δοῦλος· μεῖραξ.
وليده βελιδέ, θηλ. τοῦ προηγ.
وليك βελίκ, καὶ [τούτοις.
وليكن βελίκεν, ἀ. ἀλλ' ὅμως ἐν
وليمه βελιμέ, ἀ. γάμος· συμπόσιον γάμου ἢ περιτομῆς.
وم βέμ, ἀ. ἔρως, ἀγάπη.
ون βενά, καὶ
ونى βενί, ἀ. κατάπτωσις· κόπωσις.
وولتا βόλτα, ξ. ὁρμιά· διαδρομή (ναυτ.). — اورمق — διαδρομεῖν, λοξοδρομεῖν.
وه βέχ, ἴδε واى βάγι.

وهاب βεχχάπ, ὑπερθ. τοῦ واهب βαχίπ, πολυεύσπλαγχνος, πολυέλεος (Θεός).

وهام βεχχάμ, ὑπερθ. τοῦ واهم.

وهب βέχπ, ἀ. τὸ διδόναι, δωρεῖσθαι.

وهلة βεχλέ, ἀ. στιγμή· ἔμφασις· φόβος. اولية — καὶ

وهلة βέχλετεν, ἀ. ἐκ πρώτης ὄψεως, ἀμέσως.

وهم βέχμ, ἀ. ὑπόνοια. كان — φαντάζεσθαι, ὑποψιάζεσθαι. باطل — φάντασμα.

وهن βέχν, ἀ. χαλάρωσις, κατάπτωσις.

وهوم βουχούμ, πλ. τοῦ وهم.

وى βέγι, ἴδε واى βάγι.

ويد βίδα, ξ. κοχλίας, κ. βίδα.

وير βιράν, π. ἔρημος, ἀκατοίκητος. كان — ἐρειποῦν. لق — καὶ كلا — τόπος ἔρημος.

وير βιρανέ, π. ἐρειπιών.

وير βιρανί, σχετ. τοῦ وير.

وريش βεριές, δόσις, δόσιμον. آليش — δοσοληψία· ἐμπόριον.

وركو βεργκώ, καὶ

وركى βεργκί, τ. φόρος· δῶρον.

وريلمك βεριλμέκ, παθητ. τοῦ ἑπομ.

وريمك βερμέκ, τ. διδόναι. — سوز καὶ — اغز δίδειν λόγον, ὑπόσχεσθαι. — حق δίδειν δίκαιον.

وره βερέ, τ. σύμβασις· παράδοσις.

وره βίρα, τ. διηνεκῶς.

وره سي βερεσιέ, τ. ἐπὶ ἀναβολῇ, ἐπὶ πιστώσει. وريمك — δίδειν, πωλεῖν ἐπὶ πιστώσει.

وريم βερίμ, τ. εἰσόδημα· συγκομιδή.

وزلق βηζηλτή, ἴδε دلدن . |ψις.

وزيته βίζιτα, ξ. ἔντευξις, ἐπίσκεψις.

وشنه βίσνε, τ. ἴδε وشه βίσνε.

وكيل βέγιλ, ἀ. βαβαί! ποινή. — لم βαβαὶ αὐτοῖς!

وكيل βέγιλα, συνών. τοῦ προηγ.

وكوده βόγβοδα, ξ. βοεβόδας, ἀρχηγός· διοικητής· πρίγκιψ.

٥

(باب الهاء)

هاذه χάζιμ, ἀ. ὁ κατατροπόνων.

هاضم χαζήμ, ἀ. πεπτικός.

هالة χαλέ, π. ἅλως (ἀστρ.).

هالك χαλίκ, ἀ. φθαρτός· ἀπολωλώς· θανατηφόρος.

هامون χαμούν, π. ἔρημος, πεδιάς.

هامة χαμέ, ἀ. κεφαλή.

هامة χαμέ, ἀ. ἑρπετόν· ἔντομον.

هانكى χάνκι, ἴδε قنغى κάνγκη.

هانى χάνι, τ. ποῦ εἶναι;

هاوج χαβούζ, τ. δικυκίον (φ.).

هاون χαβέν, ἀ. ἴγδη, κ. ἰγδίον· ὄλμος· βόμβα. لى — ὕπερος, κ. γουδοχέρι.

هاه χάχ, τ. ἰδού! ὀρθῶς!

هاى χάγι, π. ἄ! ὦ! ἔ! — — βεβαίως, μάλιστα. هذه — φεῦ! ἀλλοίμονον! هوى — ἀλαλαγμός.

هايده χάϊδε, τ. ἄγε! ἐμπρός! φύγε! بلى — ἄς ἰδωμεν.

• χέ, εἰκοστὸν ἕβδομον μέν γράμμα τοῦ ἀραβικοῦ, τριακοστὸν δὲ τοῦ τουρκοπερσικοῦ ἀλφαβήτου. Ἀριθμητικῶς, κατὰ τὸ ابجد (ἐπόζεδ), ἰσοδυναμεῖ τῷ ٥.

ها χά, τ. ἄ! ὦ! ἀληθῶς! ἰδού!

ها χά, π. κατάληξις πλ. ἀψύχων.

هاء χά, ἀ. ὄν. τοῦ γράμματος • χέ.

هابط χαπήτ, ἀ. ὁ καταβαίνων.

هاتف χατίφ, ἀ. ὁ καλῶν· ἐπαινῶν. غيب — πυθεία.

هاتك χατίκ, ἀ. ὁ διαρρηγνύων.

هاجر χαδζίρ, ἀ. μανιακός.

هاجست χαδζισέτ, ἀ. σκέψις.

هادم χαδίμ, ἀ. ὁ καταστρέφων.

هادى χαδί, ἀ. ὁδηγὸς τῆς εὐθείας ὁδοῦ (Θεός).

هارب χαρίπ, ἀ. ὁ φεύγων.

هاون χαρούν, ἀ. ἵππος δυσήνιος, δυσάγωγος.

هجلمق χαϊδαλαμάκ, τ. παροτρύνειν.
هجرمق χαϊκηρμάκ, τ. κραυγάζειν.
هيلمق χαϊλαμάκ, τ. ζευγνύειν εἰς ἅμαξαν· φροντίζειν.
هيل χαΐλ, ἀ. δεινός, φοβερός· θανατηφόρος.
هيم χαΐμ, ἀ. διαπορῶν.
هيء χεπά, ἀ. κόνις· φθείρεσθαι ἀνωφελῶς.
هيء χεπάεν, ἀ. ἐπὶ ματαίῳ.
هيت χιπάτ, πλ. τοῦ هيء χιπέ.
هبط χάπτ, ἀ. ἀδυναμία, κατάπτωσις (ἰατρ.).
هبوب χουπούπ, ἀ. πνοὴ ἀνέμου.
هبوط χουπούτ, ἀ. καταβασις.
هبه χιπέ, ἀ. δωρεά, δῶρον.
هپ χέπ, τ. ὅλως, ἐν συνόλῳ. — ‌ى‌ — ὅλοι οὗτοι, ὅλοι ἐκεῖνοι· τὸ ὅλον.
هتك χεττάκ, ὑπερθ. τοῦ هتك.
هتك χέτκ, ἀ. ἀπόσπασις, διάσχισις.
هجاء χετζά, ἀ. συλλαβή — حروف τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου.
هجا χιδζέ', ἀ. τὸ σατυρίζειν· σάτυρα.
هجالمق χιδζαλεμέκ, ἴδε هجمق.
هجالى χεδζαλή, σχετ. τοῦ هجمق χεδζά.
هجر χέδζρ, ἀ. φρενιτίασις.
هجر χέδζρ, ἴδε جرهجر χιδζρέτ.
هجران χιδζράν, ἀ. ἀποχωρισμὸς ἀπὸ οἰκείων καὶ πατρίδος. [ρα.
جرهجر χιδζρέτ, ἀ. μετοίκησις· Ἐγεί-
هجرى χιδζρί, σχετ. τοῦ προηγ. — ‌ىٔ‌ — τὸ ἔτος τῆς Ἐγείρας.
هجمه χεδζεμέ, ἀ. ἐκπνοή· παροδικαὶ στιγμαὶ (πυρετοῦ κλπ.).
هجو χίδζδ, ἀ. σάτυρα, λίβελλος ἔμμετρος. — ‌لى‌ — λίβελλος.
هجوم χουδζούδ, ἀ. τὸ κοιμᾶσθαι· τὸ ἀγρυπνεῖν τὴν νύκτα.
هجوع χουδζού', ἀ. ὕπνος.
هجوم χουδζούμ, ἀ. ἔφοδος· ὁρμή. — ‌لى‌ — ὁρμητικὸς, σφοδρός.
هجويات χιδζβιγιάτ, πλ. τοῦ ἑπομ.
هجويه χιδζβιγέ, ἀ. σάτυρα· ἐπίκρισις. [ζειν.
هجمك χεδζελεμέκ, τ. συλλαβίهجه χεδζίρ, ἀ. ὁ μετὰ μεσημβρίαν χρόνος.
هد χέδδ, ἀ. τὸ κρημνίζειν οἰκοδομὴν καὶ ἀναγκάζειν τινὰ εἰς μετοίκησιν.
هدات χουδάτ, πλ. τοῦ هدية χαδί.
هدام χουδάμ, ἀ. ναυτίασις.
هداهد χεδαχίδ, καὶ
هداهيد χεδαχίδ, πλ. τοῦ هدهد.
هدايا χεδαγιά, πλ. τοῦ هديه.
هدايت χιδαγέτ, ἀ. τὸ δεικνύειν

τὴν εὐθεῖαν, τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας.
هدب χούττ, ἀ. βλεφαρίς (ἀνατ.). κροσσός κάρφος· κάρφος (βοτ.).
هدر χεδέρ, ἀ. τὸ χύνειν αἷμα ἀτιμωρητεί. [μάδι.
هدف χεδέφ, ἀ. σκοπός, κ. σημ
هدم χέδμ, ἀ. τὸ κατερειποῦν.
هدهد χουδχούδ, ἀ. ἔποψ (πτ.).
هدى χουδά, ἴδε هدايت χιδαγέτ.
هديه χεδιγέ, ἀ. προσφορά, δῶρον. — ‌لك‌ — ὅ,τι καταλλήλον διὰ δῶρον
هذا χάζα, ἀ. οὗτος. اليوم — σήμερον. — من مولودتوُ — ἐν τούτοις. — اجل ἕνεκα τούτου.
هذيان χεζγιάν, ἀ. λόγος κενός, φληνάφημα. [νιασμένος.
هذيانى χεζγιανί, ἀ. μανιακός, φρε-
هر χέρ, π. πᾶς, ἕκαστος. — ‌كس‌ — ἕκαστος. — ‌كيم‌ — ὅστις. — ‌ولو‌ — καθ' οἱονδήποτε τρόπον. — ‌ير‌ — ἑκάστοτε. — ‌أيته‌ — κατὰ πάντα τρόπον. — ‌حالده‌ — εἰς πᾶσαν περίπτωσιν. — ‌قدر‌ — καὶ — ‌چندك‌ — ὅσον καί . . . — ‌ڭاچ‌ — ὁσάκις. — ‌چه ياپاياد‌ — ὅ,τι γεύσῃ ἂς γεύσῃ. — ‌نصلسه‌ — ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ δὲν βλάπτει.
هر χίρρ, ἀ. γαλῆ, γάτα.
هراس χιράς, π. φόβος, τρόμος.
هراسان χερασάν, π. δειλός.
هرام χιράμ, πλ. τοῦ هرم χιρέμ.
هرج χέρδζ, ἀ. σύγχυσις, ἀνωμαλία. هرج — καὶ هرج و مرج — φύρδην μίγδην, ἄνω κάτω.
هرر χιρέρ, καὶ
هرره χιρερέ, πλ. τοῦ هر χίρρ.
هرة χιρρέ, θηλ. τοῦ هر χίρρ.
هرزه χερζέ, π. λόγος ἄτοπος.
هرزيات χερζιγιάτ, πλ. τοῦ προηγ.
هرك χερέκ, ἀ. πάτσαλος.
هركاه χεργκιάχ, π. ἐν παντὶ καὶ πάντοτε. [νωτος.
هركله χεργκελέ, τ. ἵππος ἀχαλί-
هرم χερέμ, ἀ. ἔσχατον γῆρας.
هرم χερέμ, ἀ. πυραμίς.
هرمسى χουρμεσί, ἀ. ἑρμαῖος.
هزار χεζάπίρ, πλ. τοῦ هزر.
هزار χεζάρ, π. χίλιοι. — ‌كره‌ — χιλιάκις. — ‌صد‌ ἑκατὸν χιλιάδες. — ‌پ‌ — μυριόπους (ἔντ.). — ‌آوا‌ — καὶ ‌اواز‌ — καὶ ‌دستان‌ — ποικιλόφωνος, ἡδύφωνος (ἀηδών).
هزاران χεζαράν, πλ. τοῦ προηγ.
هزاران χεζαρέν, τ. ἰνδοκάλαμος.
هچكى — δελφινίσκος, δελφίνιον (φ.).
هزال χεζάλ, ἀ. ἰσχνανσις· ἀτροφία.
هزبر χιζπέρ, ἀ. λέων· μεταφορ. ἀνδρεῖος, γενναῖος.

هلزه χιζπερανέ, σχετ. τοῦ πρ.
هلزل χέζλ, ἀ. ἀστειότης. كو — ἀστεῖος. [ἔμμετροι.
هلزلیات χεζλιγιάτ, ἀ. ἀστεϊσμοὶ
هلزم χέζμ, ἀ. τὸ συντρίβειν, τρέπειν εἰς φυγήν.
هلزمت χεζιμέτ, ἀ. ἥττα, τροπὴ εἰς φυγήν.
هستی χεστί, ἀ. ὕπαρξις.
هش χέϑ, ἀ. εὔθρυπτος.
هشاشت χεϑαϑέτ, ἀ. εὐθρυπτότης.
هشت χέϑτ, π. ὀκτώ.
هشتاد χεϑτάδ, π. ὀγδοήκοντα.
هشتم χεϑτούμ, π. ὄγδοος.
هشم χέϑμ, ἀ. τὸ συντρίβειν καὶ σμικρύνειν τι ξηρόν. [ετός.
هشیار χουϑγιάρ, π. νοήμων, συνεσιار هشیاری χουϑγιαρί, π. σύνεσις, φρόνησις.
هشیم χεϑίμ, ἀ. ἀπεξηραμμένος· ἰσχνός, ἀδύνατος.
هضم χάζμ, ἀ. πέψις, χώνευσις. جد — εὐπεψία. سر — δύσπεπτος. سوء — δυσπεψία. ی — πεπτικός.
هفت χέφτ, π. ἑπτά. كش — ἀλλαγὴ διαθέσεως, ἀστάθεια χαρακτῆρος. كبير — ἡ Μεγάλη καὶ ἡ Μικρὰ Ἄρκτος (ἀστρ.)· ὁ ἑβδομος οὐρανός. اورنگ — οἱ ἑπτὰ ἀδελφοί, οἱ ἑπτὰ ἀστέρες τῆς Ἄρκτου (ἀστρ.).
هفتاد χεφτάδ, π. ἑβδομήκοντα.
هفتم χεφτούμ, π. ἕβδομος.
هفته χεφτέ, κ. χαφτά, π. ἑβδομάς. ق — ἑβδομαδιάτικον.
هکه χεγκέ τ. δισάκκιον.
هکا χὰ κεζά, ἀ. ἐπίσης, ὡσαύτως κτλ.
هکیم χεκίμ, τ. ἰατρός. طب — ἰατρικὴ (ἐπιστ.)· τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἰατροῦ. [νατος.
هلاک χελάκ, ἀ. καταστροφή· θάهلال χιλάλ, τ. ἴδε خلال χηλάλ.
هلال χιλάλ, ἀ. νέα σελήνη.
هلالی χιλαλί, σχετ. τοῦ προηγ.
هلالیه χιλαλιγέ, ἀ. χελιδόνιον (φ.).
هلام χουλάμ, ἀ. πνεῦμα, πῆγος (χημ.). ی — πηγματώδης· ἀθηρωματώδης (ἰατρ.).
هلاهل χελαχίλ, ἀ. λεπτῶς ὑφασμένος· χαρίεις· θανατηφόρος. — زهر δηλητήριον ὀξύ.
هلپ χούλπ, ἀ. θρίξ.
هلوع χουλού', ἀ. λίαν ἀνυπόμονος· ἄπληστος.
هله χέλε, τ. ἄγε, ἀκόμη, πρὸς τούτῳ, ἐν τούτοις κτλ. هله — ἂς ἴδωμεν. هلو — — ἔλα ἔλα, εἰπέ.

هلیله χελιλέ, ἀ. μυροβάλανος.
هلیون χιλιβέν, ἀ. ἀσπάραγος (φ.). ی — σμῖλαξ ἡ τραχεῖα (φ.).
هم χέμ, π. καί, ἐπίσης· (ἐν συνθ.) σύν, ὁμοῦ. ن — ن — κ' ἐγὼ καὶ σύ. آواز — σύμφωνος. ه — ἐκτὸς τούτου, μετὰ ταῦτα.
هم χέμμ, ἀ. σκέψις, μέριμνα.
هما χουμά, ἀ. πτηνὸν μυθολογικόν, φοῖνιξ· πτηνὸν τοῦ παραδείσου.
همار χεμαρέ, π. πάντοτε.
همآغوش هم χεμ-ἀγούς, π. συμπεριπτυξάμενος [ὅμοιος.
همال χεμάλ, π. ἴσος, ἑταῖρος, همام χουμάμ, ἀ. βασιλεὺς, ἔξοχος.
همان χέμαν, π. ἀμέσως· πάντοτε μόνον.
همانا χεμανά, συνών. τοῦ προηγ.
همانا χεμανά, π. καί, ἴσως.
همانند χεμὰν-δέμ, π. τῇ αὐτῇ στιγμῇ. [προηγ.
همانکه χεμὰν-γκιάχ, συνών. τοῦ همانند χεμαχένκ, π. ἐναρμόνιος.
همایون χουμαγιούν, π. ἱερός· αὐτοκρατορικός. — بخت αὐτόγραφον αὐτοκρατορικόν. — جلوس ἡ εἰς τὸν θρόνον ἀνάβασις.
همبزم χεμπέζμ, π. ὁ συνεστιώμενος.
همپا χεμπά, π. σύντροφος.
همپایه χεμπαγέ, π. ὁμοβάθμιος.
همپیاله χεμπιγιαλέ, ἴδε همبزم.
همپیشه χεμπισέ, π. συντεχνίτης, ὁμότεχνος.
همت χιμμέτ, ἀ. προθυμία, προστασία· ἀγών. كردن — προσπαθεῖν.
همتا χεμτά, π. ἴσος, ὅμοιος. — ی ἀπαράμιλλος.
همجا χεμδζά, π. συντοπίτης.
همجنس χεμδζίνς, π. ὁμοειδής.
همجوار χεμδζιβάρ, π. ὅμορος, γείτων.
همچنان χεμτσουνάν, καὶ [τως.
همچنین χεμτσουνίν, π οὕτω, ἐπίσης
همحال χεμχάλ, π. παρεμφερής· ἑταῖρος, σύντροφος.
همخانه χεμχανέ, π. σύνοικος.
همخواه χεμχάχ, π. συνεπιθυμητής.
همخوی χεμχούγ, π. ὁμοιοήθης.
همدرد χεμδέρδ, π. συμπάσχων.
همدل χεμδίλ, π. ὁμόθυμος, φίλος.
همدم χεμδέμ, π. φίλος στενός· ἑταῖρος.
همدیار χεμδιβάρ, π. γείτων.
همراز χεμράζ, π. κοινωνὸς τῶν μυστικῶν τινος, φίλος στενός.
همراه χεμράχ, π. συνοδοιπόρος.
همرنگ χεμρένκ, π. ὁμόχρους· ὁμοιοήθης.
همره χεμρέχ, π. συνοδοιπόρος.

ISSMANSOU

همزه‌لی χεμεζάτ, πλ. τοῦ همزه χεμεζέ.
همزانو χεμζανού, π. ὁ γόνυ πρὸς γόνυ καθήμενος· φίλος.
همزه χεμζέ, ἀ. τὸ σημεῖον (ء) τῆς βραχύτητος ἐν τῇ προφορᾷ τῶν γραμμάτων ا, و καὶ ى (Γραμμ.).
همز χεμζέ, ἀ. πειρασμός.
همساز χεμσάζ, π. σύμφωνος· βοηθός.
همسایه χεμσαγέ, π. ὁ ὑπὸ τὴν αὐτὴν προστασίαν ὢν· γείτων.
همسبق χεμσεμπάκ, π. συμμαθητής.
همسفر χεμσεφέρ, π. συνοδοιπόρος.
همسفره χεμσουφρέ, π. ὁμοτράπεζος
همسن χεμσίνν, π. ὁμῆλιξ.
همشکم χεμσικέμ, π. ὁμομήτριος.
همشهری χεμσεχρί, κ. χεμσερί, π. συμπολίτης.
همشیره χεμσιρέ, π. ἀδελφή. — زاده ἀδελφιδοῦς, ἀνεψιός.
همعنان χεμηνάν, π. ὅμοιος, ὁμῆλιξ.
همقدر χεμκάδρ, π. ἰσότιμος, ὁμότιμος.
همقدم χεμκαδέμ, π. συνοδοιπόρος, σύντροφος.
همکاری χεμκαριγέ, π. συνδημότης.
همکیش χεμκίς, π. ὁμόθρησκος.
همگی χεμεγκί, ἀ. τὸ ὅλον, τὸ σύνολον.

همم χιμέμ, πλ. τοῦ همت χιμμέτ. علیل — ταῖς ὑψηλαῖς ὑμῶν προσπαθείαις, τῇ ὑψηλῇ ὑμῶν μερίμνῃ. [σκος.
همه‌چیز χεμεζέπ, π. ὁμόθρησκος همشهری χεμεσρέπ, π. ὁμοιοήθης.
همنام χεμνάμ, π. ὁμώνυμος.
همنشین χεμνισίν, π. σύνεδρος.
همنمک χεμνεμέκ, π. συνδαιτυμών.
همواله χεμνεβαλέ, συνών. τοῦ πρ.
هموار χεμβάρ, π. εὐθύς, λεῖος, ἴσος· κατάλληλος, ἄξιος.
همواره χεμβαρέ, π. πάντοτε, ἀδιαλείπτως. [ατρ.).
هموم χουμβούδ, ἀ. κατάπτωσις (ἰ-
هموم χουμούμ, πλ. τοῦ هم χέμμ.
همه χέμε, π. πᾶς, πάντες. [ρα.
همیان χεμγιάν, π. βαλλάντιον· πήχه همیانچه χεμγιαντσέ, ὑποκ. τοῦ πρ.
همیشه χεμισέ, π. πάντοτε.
همین χεμίν, π. μόνον· μάλιστα.
هنجار χενζάρ, π. τάξις, μέθοδος. — لی ἀκατάλληλος, ἀνοίκειος.
هندوانه χινδιπά, ἀ. κιχώριον, κ. ραδίκι (φ.). — زمینی δυπνοΐς, κ. λεοντοδόντιον (φ.).
هندسه χενδεσέ, ἀ. γεωμετρία. رسمی — γεωμετρία περιγραφική. عملی — γεωμετρία στοιχειώδης.

هندسی χενδεσί, ἀ. γεωμετρικός.
هندک χενδέκ, ἴδε قندک χανδάκ.
هندی χινδί, τ. ἰνδικὴ ὄρνις.
هنر χουνέρ, π. τέχνη· ἐπιτηδειότης. — ومعارفت τέχνη καὶ ἐπιστήμη. —مند τεχνίτης. — پرور καὶ پیشه — کار — καὶ مند — ور — καὶ لی — ὁ ἔχων ἱκανότητα ἢ εἰδὼς τέχνην τινά· ἱκανός. — ور — ἄτεχνος· ἀνεπιτήδειος.
هنطو χαντό, ἀ. ἄμαξα.
هنگام χενγιάμ, ἀ. καιρός, χρόνος. — شام — ὁ καιρὸς τῆς ἑσπέρας.
هنگامه χενγιαμέ, π. ὅμιλος· πεδίον μάχης· μάχη. — کیر — σχοινοβάτης, ταχυδακτυλουργός· θορυβώδης. [καιρον.
هنگامی χενγιαμί, π. ὃν πρὸς
هنوز χένουζ, π. μόλις, ταύτῃ τῇ στιγμῇ.
هنی χενί, ἀ. τὸ ἀσκόπως παραχθὲν· φαγητὸν εὔπεπτον.
هنیئاً χενίεν, ἀ. ἔρρωσθε! (εὐχή).
هو χούβε, ἀ. αὐτός· ὁ κατ' ἐξοχὴν ὤν (Θεός). المعین — αὐτός ἐστι (μόνος) βοηθὸς (Θεός).
هوا χεβά, ἀ. πάθος· ὄρεξις. — ست λάτρις τῶν ὀρέξεων.
هواء χεβά, ἀ. ἀτμόσφαιρα· ἀήρ.

هواجس χεβαζίς, πλ. τοῦ هاجس.
هوادار χεβαλάρ, π. ἀνεμώδης· ἀσελγής· ἑταῖρος, φίλος.
هوادج χεβαδίζ, πλ. τοῦ هودج.
هوالانمق χεβαλανμάκ, τ. ἀνεμοῦσθαι· ἀσελγεῖν.
هوام χεβάμ, πλ. τοῦ هامه χαμμέ. جرب — ἄκαρι (ἔντ.).
هوان χαβάν, τ. ἴδε هاون χαβέν.
هوای χεβαΐ, ἀ. ἐναέριος· δοῦλος τῶν παθῶν· ἐλαφρός. — فشه — πυροτέχνημα ἐναέριον.
هوایجیلیق χαβαϊγιλούκ, ἀ. πνευματισταί.
هوتل χοτέλ, ξ. ξενοδοχεῖον.
هودج χεβδέζ, ἀ. κάνθαρον, κ. χοτσί. [γροϊκος.
هودوک χόδὸκ, τ. γονδρός, ἀ-
هورکوج χόρκιδζ, ἴδε کوچ اورکوچ.
هوس χεβές, ἀ. ἐπιθυμία διακαής· ζῆλος. — لی — καὶ کی — ὁ ἔχων ἐπιθυμίας, πάθη· ὁ ἔχων ζῆλον. — کیر — καὶ
هوسلمک χεβεσλενμέκ, τ. ἔχειν κλίσιν πρός τι.
هوش χούς, π. νοῦς, διάνοια. — سز ἀνόητος· ἀναίσθητος, λιπόθυμος. — ر — ὁ ἀφαιρῶν τὸν νοῦν, τὸ λογικόν. — بر — ὁ κλέπτων τὸν νοῦν τινος. — بر — καὶ —

ى

(باب الياء)

باب

ى γιά, γέ, εἰκοστὸν ὄγδοον μὲν γράμμα τοῦ ἀραβικοῦ, τριακοστὸν πρῶτον δὲ τοῦ τουρκοπερσικοῦ ἀλφαβήτου. Ἀριθμητικῶς, κατὰ τὸ ابجد (ἐπόζεδ), ἰσοδυναμεῖ τῷ 10.

ای γιά, ἀ. ἐπιφών. κλητ. الله — ὦ Θεέ! رب العالمين — ὦ Κύριε τοῦ Παντός! Θεέ! — ویلی — καὶ اسفا καὶ حسرتا — φεῦ! ἀλλοίμονον!

ای γιά, ἀ. ἤ, εἰδεμή, ἄλλως. ای — ἤ ἐγὼ ἤ σύ.

ایا γιά, ὄν. τοῦ τελευταίου γράμματος τοῦ ἀραβοπερσοτουρκικοῦ ἀλφαβήτου. ایا طویلی — γιὰ μακρόν.

یاپ γιάπ, π. (ἐν συνθ.) ὁ εὑρίσκων· εὑρισκόμενος· κατορθῶν. —ها، ὁ σωθείς. —کم ὁ ἀνεύρετος.

یاپان γιαπάν, ἴδε یاپان γεπάν.

یابس γιαπίς, ἀ. ξηρός.

یاپندە γιαπενδέ, π. ὁ εὑρίσκων, ἀνακαλύπτων.

یاپو γιαπέ, τ. λικμὰς, λίκνον.

یاپولامق γιαπαλαμάκ, τ. λικμοῦν.

یاپچه γιαπτσέ, τ. σιγὰ, ἐλαφρά· جق — σιγὰ σιγά.

یاپدرمق γιαπτηρμάκ, τ. ποιεῖσθαι, κάμνειν δι' ἄλλου. [φυλλάριον.

یاپراق γιαπράκ, τ. φύλλον. جق — یاپراقلانمق γιαπρακλανμάκ, τ. φυλλοφυεῖν, φυλλοῦσθαι.

یاپراقلی γιαπρακλή, τ. πεφυλλωμένος, πολύφυλλος.

یاپشدرمق γιαπιστηρμάκ, τ. τὸ

δενὸς, πωλεῖν εὐθηνά. — هیچ اولمز — οὐδόλως ὑπάρχων. کس — οὐδείς

هیزم χιζέμ, π. ξύλον (πρὸς καῦσιν). کش — ξυλοκόπος.

هیکل χεγικέλ, ἀ. κολοσσός· ναὸς χριστιανικὸς ἢ εἰδωλολατρικός· εἰκών· ὄψις, σχῆμα. — نورانی μορφὴ φωτεινή. — تراش ἑρμογλύφος. — تراشلق ἑρμογλυφική.

هیم χέγιμ, καὶ

هیمان χεγεμάν, ἀ. περιπλάνησις.

هیمه χιμέ, π. ξύλον (πρὸς καῦσιν). کش — ξυλοκόπος.

هین χεϊγίν, ἀ. εὔκολος. — امر ὑπόθεσις εὔκολος.

هیولا χεϊγιουλά, ἴδε هیولی.

هیولانی χεϊγιουλανί, ἀ. ὑλικός.

هیولی χεϊγιουλά, ἀ. ὕλη· χάος· ἀπαθής.

هیهات χεγιχάτ, ἀ. τόπον! μακράν! ἄπαγε! τετέλεσται!

هیئات χεγ'άτ, πλ. τοῦ ἑπομ.

هیئت χεγ'έτ, ἀ. μορφή, σχῆμα· σύνθεσις· τοποθεσία. — اصلیه ἡ ἀρχικὴ κατάστασις. — وکلاء τὸ ὑπουργικὸν σῶμα. علم — ἀστρονομία, κοσμογραφία.

هیچ χίτς, π. οὐδέν. اولمز — τοὐλάχιστον. شی — οὐδέν. صاقق — πωλεῖν (τι) ἀντὶ οὐ-

هند καὶ ہار — νοήμων, συνετός.

هول χέβλ, ἀ. φόβος· φόβητρον. کی — φοβερός. [σχος.

هون χούν, ἀ. καταφρόνησις, αἶ-

هون χέβν, ἀ. εὐκολία· πρᾶγμα εὐτελές.

هونك χεβένκ, τ. σταφυλαὶ ἢ ὀπωρικὰ, ὁρμαθὸς ὀπωρικῶν.

هونه χονέ, τ. ἔλαφος (ἄρρην).

هوو χόβ, τ. ἱερακοτροφία.

هوی χούγι, π. θόρυβος, ψιθυρισμός.

هوی χεβά, ἀ. κλίσις, πάθος.

هویت χουβιγέτ, ἀ. θεότης.

هویدا χουβεγδά, π. πρόδηλος.

هویشه χουβεϊζά, ἀ. χολερίνη (παθ.)

هی χέγι, τ. ἔ! ἄ! ἄ!

هی χίε, ἀ. αὐτή.

هیاکل χεγιακίλ, πλ. τοῦ هیکل.

هیام χουγιάμ, ἀ. μανία.

هیبت χεγιπέτ, ἀ. φόβος· μεγαλεῖον, θέα ἐπιβάλλουσα. لی — καὶ وار — τρομερός· μεγαλοπρεπής.

هیجان χεγεζάν, ἀ. ὁρμή, ἔξαψις.

ποιεῖν κολλᾶσθαι· προσκολλᾶν· — ماقه يانى توپخوكوللاڤ.

يانشقان يانشقان γιαπισκάν, τ. ἰξώδης· ἐνοχλητικός. گوا — ἀπαρίνη(φ).

يانشمق يانشمق γιαπισμάκ, τ. κολλᾶν (ἀμετάβ.). προσκολλᾶσθαι· ἀντέχεσθαί τινος.

يانشيق يانشيق γιαπισήκ, τ. συγκολλητικός, συμφυής.

يانشيقلق يانشيقلق γιαπισηκλήκ, τ. πρόσφυσις, προσκόλλησις.

يانمق يانمق γιαπμάκ, τ. ποιεῖν, πράττειν. — حيله كاتابولييسوبا.

يانما يانما γιαπμά, τ. τεχνητός· πλαστός· ἐπινόημα. [αυτῷ.

يانمق يانمق γιαπινμάκ, τ. ποιεῖσθαι ἑαυτοῦ γιαπού, καὶ

يانى يانى γιαπή, τ. οἰκοδομή· κτίριον κτιζόμενον. ﺟ — κτίστης.

يانيلمق يانيلمق γιαπιλμάκ, τ. ποιεῖσθαι, γίγνεσθαι. [τοιμος.

يانيلى يانيلى γιαπιλή, τ. καμωμένος· ἕτοιμος. يانيلى يانيلى γιατάκ, ἴδε ياتاق يانيلى γιατάκ.

ياتارمق ياتارمق γιατηρμάκ, τ. κατακλίνειν· κατατιθέναι.

ياتسو ياتسو γιατσώ, καὶ

ياتسى ياتسى γιατσή, τ. ὁ μετὰ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν ἀπὸ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου χρόνος.

ياتش ياتش γιατής, τ. κατάκλισις.

ياتشمق ياتشمق γιατησμάκ, τ. πλαγιάζειν, ὑποχωρεῖν· καταστέλλεσθαι.

ياتغان ياتغان γιατγήν, καὶ

ياتق ياتق γιατήκ, τ. κεκλιμένος.

ياتق ياتق γιατκή, τ. πτύξις, διπλόη.

ياتمق ياتمق γιατμάκ, τ. κατακλίνεσθαι· ὑποχωρεῖν. — يوز اوستنه كاتاكεισθαι πρηνής. — عقل πείθεσθαι. [λως.

ياخوت ياخوت γιάχοτ, τ. ἤ, εἰδεμή, ἄλ-

ياد ياد γιάδ, π. μνήμη, ἀνάμνησις. دار — μνημονικός. داشت — καὶ كار — ἐνθύμιον.

يادرغامق يادرغامق γιαδηργαμάκ, τ. πτοεῖσθαι, ἀνασκιρτᾶν.

يار يار γιάρ, π. φίλος· ἐραστής, ἐρωμένη· βοηθός. جان — φίλος ἐπιστήθιος. لق — καὶ ى — φιλία· βοήθεια.

ياراتمق ياراتمق γιαρατμάκ, τ. δημιουργεῖν, πλάττειν.

ياراداى ياراداى γιαραδάν, ἴδε ياراجى ياراى.

ياراداشلى ياراداشلى γιαραδηλής, τ. δημιουργία· φυσικόν· πλάσμα.

ياراداملق ياراداملق γιαραδηλάκ, τ. δημιουργεῖσθαι.

ياراجى ياراجى γιαραδηδζή, τ. δημιουργός, πλάστης.

يارار يارار γιαράρ, τ. λυσιτελής· κατάλληλος.

يارا يارا γιαρά, τ. πληγή· τραῦμα. يرى — ἐπίδεσμος. باشى — οὐλή. لى — τραυματίας· μετφ. τεθλιμμένος.

يارالامق يارالامق γιαραλαμάκ, τ. τραυματίζεσθαι (ἀμοιβαίως).

يارالامق يارالامق γιαραλαμάκ, τ. πληγόνειν.

يارالانمق يارالانمق γιαραλανμάκ, τ. πληγόνεσθαι.

ياريش ياريش γιαρής, τ. ἄμιλλα· πάλη. جكه — ى قايق λεμβοδρομία ى — فلوپره. — آت ἱπποδρομία.

ياريشق ياريشق γιαρησής, τ. εὐπρεπής, ὡραῖος· لق — εὐπρέπεια, ὡραιότης. [σθαι.

ياريشمق ياريشمق γιαρησμάκ, τ. ἀμιλλᾶ-

ياريق ياريق γιαρής, τ. ἐρρηγμένος, σχιστός· ῥωγμή. — قاصيغى κηλήτης.

ياريلمق ياريلمق γιαρηλαμάκ, τ. φθάνειν εἰς τὸ ἥμισυ.

ياريلق ياريلق γιαρηλμάκ, τ. ῥήγνυσθαι.

يارم يارم γιαρήμ, ἴδε يارى يارم γιαρήμ.

يارمجه يارمجه γιαρημδζέ, τ. ἡμικρανία.

يارين يارين γιάριν, τ. αὔριον. كل اوبر — σκωμεθαύριον.

ياز ياز γιάζ, τ. θέρος. — ايلا ἔαρ.

يازان يازان γιαζάν, τ. ὁ γράφων· συγγραφεύς.

يازى يازى γιαζή, ἴδε يازى يازمه يازى γιαζμά.

يازيلق يازيلق γιαζήκ, ἴδε يازى يازيلق γιαζήκ.

يازلمق يازلامق, ت. παραθερίζειν.
يازلى يازلى, ت. θερινός.
يازلمق يازلامق, παθ. τοῦ ἑπομ.
يازمق يازمق, τ. γράφειν· ἐγγράφειν.
يازى يازى, τ. γραφή· βύσσος ζωγραφητός. ى — γραπτέον.
يازو يازو, καὶ
يازى يازى, τ. γραφή· χαρακτήρ. ال — ى τὸ πεπρωμένον. ى — χειρόγραφον. ى — γεγραμμένος.
يازيجى يازيجى, τ. γραφεύς· γραμματεύς. ى — صورت ἀντιγραφεύς.
يازيليق يازيليق, τ. ἡ ἰδιότης ἢ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ προηγ.
يازى يازى, τ. βλάβη· κρῖμα! اولسون — καὶ اولسون — κρῖμα! بكا — κρῖμα εἰς ἐμέ!
يازين يازين, τ. θέρος, ἐν ὥρᾳ θέρους.
ياس يا, τ. πένθος. طوتمق — πενθεῖν. چكمك — πενθηφορεῖν. ى — ὁ πενθῶν· πένθιμος.
ياس يا, ἀ. ἀπελπισμός. كسلك — καὶ كسيلمك — ἀπελπίζειν.
ياساق يا, ἴδε ياسق يا.
ياسمين يا, καὶ
ياسمين يا, π. ἰάσμη (φ.). ى — γλυκύπικρον (φ.).

ياش يا, τ. ἔτος (ἡλικία), ἔφυγρος· δάκρυ· πρόσφατος. — ياش اولمق ὁμῆλιξ. لق — ὑγρασία. لى — ἔνδακρυς· ἡλικιωμένος. ليك — γῆρας. كوز — καὶ ى — كوز ياش χύνειν δάκρυα.
ياشا يا, τ. ζήτω! چوق ياشاسهم — ζήτω ὁ Σουλτᾶνος.
ياشارمق يا, τ. δακρύειν, ὑγραίνεσθαι.
ياشامق يا, τ. ζῆν.
ياشمق يا, τ. πέπλος, κρήδεμνον. لى — πεπλοφόρος. سز — ἄπεπλος.
ياشماقلامق يا, τ. πεπλοφορεῖν.
ياصدق يا, τ. προσκεφάλαιον. يوز ياصدغى — ὑποκεφάλαιον.
ياصلامق يا, τ. στηρίζεσθαι.
ياصمق يا, τ. τανύειν.
ياصى يا, τ. πλατύς. — يرم ياصى φαρδὺς πλατύς. [νειν.
ياصيلاتمق يا, τ. πλατύ-
ياصيلانمق يا, τ. πλατύνεσθαι.
ياغ يا, τ. ἔλαιον· βούτυρον, λίπος· ἀλοιφή. ى — زيتون ἐλαιόλαδον. ى — اچ ياغ καὶ ى — طوك ياغ στέαρ. ى — قويون βούτυρον. ى — هند

ρητσινόλαδον. سورمك — εὐκολύνειν ὑπόθεσίν τινος. جى — ἔμπορος ἢ πωλητὴς ἐλαιολάδου ἢ βουτύρου. لى — παχύς· πλούσιος· ὁ μὴ νηστήσιμος.
ياغدرمق يا, τ. ποιεῖν βρέχειν· διαχέειν.
ياغلامق يا, τ. ἐπιχρίειν ἐλαίῳ ἢ βουτύρῳ· βάλλειν ἔλαιον ἢ βούτυρον (εἰς φαγητόν)· δωροδοκεῖν. [μέγα.
ياغلق يا, τ. ῥινόμακτρον
ياغمق يا, τ. βρέχειν. — قار ياغمق χιονίζειν.
ياغمور يا, τ. βροχή. — قوشى پارداله (πτ.). لق — ἐπανωφόριον ἀλεξίβροχον.
ياغى يا, τ. ὠμοπλάτη (ζῴου)· πληγὴ ὠμοπλάτης.
ياغى يا, τ. καστανόχρους (ἵππος).
ياقته يا, π. (ἐν συνθ.) εὑρών· εὑρεθείς.
ياقته يا, τ. σημεῖον· ἔκθεμα καταδίκης (ἐπὶ τοῦ στήθους καταδίκων).
ياقوغ يا, ἀ. βοθρίον, κ. φουντανέλλα.
ياقارمق يا, ἴδε يارمق يا.
ياقامون يا, ξ. φωσφορισμός.

ياقشدرمق يا, τ. προσαρμόζειν· διαλλάττειν· θεωρεῖν τι πρέπον.
ياقشمز يا, τ. ἀνάρμοστος, ἀπρεπής.
ياقشمق يا, τ. ἁρμόζειν, συμφωνεῖν.
ياقشيق يا, τ. πρέπων, κατάλληλος. سز — ἀπρεπής, ἀνάρμοστος. لق — τὸ εὐάρμοστον. لى — εὐάρμοστος, ὡραῖος.
ياقلاشدرمق يا, καὶ
ياقلاشمق يا, τ. προσεγγίζειν, πλησιάζειν (μετοβατ.).
ياقلمق يا, παθ. τοῦ ἑπ.
ياقمق يا, τ. καίειν· ἀνάπτειν.
ياقوت يا, τ. ὑάκινθος (λίθος). — صارى ياقوت σάπφειρος (λίθος). — قرمزى ياقوت ἄνθραξ, κ. ρουμπίνι (λίθος).
ياقه يا, τ. βρογχωτήρ, περιλαίμιον· ὄχθη, ἄκρα. — چال ياقه سى συλλαμβάνειν ἀποτόμως.
ياقه يا, — ى ἐλευθεροῦσθαι, διαφεύγειν. لق — ὕφασμα πρὸς κατασκευὴν περιλαιμίου.
ياقه لامق يا, τ. συλλαμβάνειν ἐκ τοῦ λαιμοῦ· εὑρίσκειν.
ياقى يا, τ. ἐκδόριον. سى — محود βοθρίον. خورى — μαγδαλεών.

اچق — καυτηριάζειν· ἐπιτιθέναι ἐκδόριον. اوتی — ἐπίλοβον (φ.).

یاقیجی γιακηδζή, τ. ὁ καίων· ὁ πωλῶν ἐκδόρια.

یاقین γιακήν, τ. πλησίον. ده — προσεχῶς.

یاقینلاشمق γιακηνλασμάκ, ἴδε یاقلاشمق γιακλασμάκ.

یاك γιάν, ἴδε یان γιάν. [λάλος.

یاکشاق γιακισάκ, τ. κομπαστής,

یاکشامق γιακισαμάκ, τ. κομπάζειν, ἀδολεσχεῖν.

یاکلتماج γιανηλτμάδζ, τ. λέξις ἢ φράσις δυσπρόφερτος.

یاکلمق γιανηλμάκ, τ. ἀπατᾶσθαι.

یاکلیش γιανλής, τ. λάθος, ἀπάτη· ἐσφαλμένος. لق — λάθος. سز — ἀλάθητος· βεβαίως.

یال γιάλ, π. λαιμός (ἀνατ.)· οἰκογένεια· ἰσχύς. مند — οἰκογενειάρχης· ἰσχυρός.

یالاپ γιαλάπ, τ. διαλάμπων.

یالاق γιαλάκ, τ. ποτίστρα.

یالامتق γιαλαμτήκ, τ. ἐλαχίστη ποσότης. عقل — ... κόκκος μυελοῦ.

یالامق γιαλαμάκ, τ. λείχειν· κολακεύειν.

یالان γιαλάν, τ. ψεῦδος. جی — ψεύστης· κίβδηλος. جیلك — ψεῦδος· ἡ ἕξις τοῦ ψεύδεσθαι.

یالایجی γιαλαϊδζή, τ. ὁ λείχων. صحان — سی παράσιτος.

یالپه γιάλπα, τ. σάλος, δόνησις πλοίου (ναυτ.).

یالتاق γιαλτάκ, τ. κόλαξ.

یالتاقلانمق γιαλτακλανμάκ, τ. κολακεύειν.

یالتاقلانیجی γιαλτακλανηδζή, ἴδε یالتاق γιαλτάκ.

یالچین γιαλτσίν, τ. τραχύς· λεῖος.

یالدز γιαλδήζ, καὶ

یالدیز γιαλδήζ, τ. χρύσωσις. جی — χρυσωτής. لی — ἐπίχρυσος.

یالدیزلاتمق γιαλδηζλατμάκ, τ. ποιεῖν χρυσόνειν. [σόνειν.

یالدیزلامق γιαλδηζλαμάκ, τ. χρυ-

یالدیزلانمق γιαλδηζλανμάκ, τ. χρυσοῦσθαι.

یالك γιαλήν, τ. φλόξ· λάμψις.

یالك γιαλήν, ἴδε یالین γιαλήν.

یالکدرمق γιαληνδηρμάκ, τ. φλογίζειν· ποιεῖν λάμπειν.

یالکز γιάληνηζ, τ. μόνος· μόνον. — یاپ καὶ باشنه — ὁλομόναχος. لق — μοναξία.

یالم γιαλήμ, ἴδε یالیم γιαλήμ.

یالوارمق γιαλβαρμάκ, τ. ἱκετεύειν, παρακαλεῖν.

یالوانه γιαλβανέ, π. χελιδών (πτ.).

یالی γιαλή, τ. ἀκτή, ὄχθη· μέγαρον παράλιον· ὕαλος.

یالیت γιαλέϊτε, ἆ, ὤ! ἐάν, χάρις τῷ Θεῷ. شعری — ὤ! ἐὰν ἠδυνάμην νὰ καταλάβω, οὐδὲν καταλαμβάνω, δὲν ἐννοῶ τίποτε.

یالیم γιαλήμ, τ. στόμα, λεπὶς παντὸς κοπτεροῦ ἐργαλείου.

یالین γιαλήν, τ. γυμνός. آیاق — γυμνόπους. [σθαι· λάμπειν.

یالینلامق γιαληνλαμάκ, τ. φλέγε-

یامچیك γιαμτσίκι, τ. ἐπανωφόριον ἀλεξίβροχον.

یامری یومری γιαμρὴ γιουμρού, τ. ἄνισος, ἀνώμαλος. [μα.

یامه γιαμά, τ. ἐπίρραμμα, ἐπίβλη-

یامه‌لامق γιαμαλαμάκ, τ. ἐπιρράπτειν. [ράπτεσθαι.

یامه‌لانمق γιαμαλανμάκ, τ. ἐπιρ-

یان γιάν, τ. πλευρά· τὸ πλάγιον· κατατομή· ἐγγύτης. نه وارمق — πλησιάζειν τινά. کسیجی — βαλλαντιοτόμος. باقمق — βλέπειν περιφρονητικῶς. چیزمق — ἀπέρχεσθαι λάθρα. باشنده ی — ὅλως πλησίον του.

یاناشمق γιανασμάκ, ἴδε یناشمق.

یانبکی γιανπεκί, τ. πλάγιος, λοξός.

یانپوری γιανπουρή, τ. πλαγίως.

یاندرمق γιανδηρμάκ, τ. φλέγειν, πυρπολεῖν.

یانغن, یانغون γιανγκήν, καὶ

یانغین γιανγκήν, τ. πυρκαϊά. — باصدرمق καταπατεῖν πυρκαϊάν.

یانق γιανήκ, ἴδε یانیق γιανήκ.

یانقی γιανκή, τ. ἠχώ, ἀντήχησις.

یانمق γιανμάκ, τ. καίεσθαι· ἀνάπτειν. — دردینه παραπονεῖσθαι ἐπὶ τῇ δυστυχίᾳ.

یانیق γιανήκ, τ. κεκαυμένος. — — περιωδύνως, μὲ καϋμόν.

یاواش γιαβάς, ἴδε یواش γιαβάς.

یاوان γιαβάν, τ. ἀλιπής· ἀνούσιος.

یاور γιαβέρ, π. βοηθός· ὑπασπιστής

یاوران γιαβεράν, πλ. τοῦ προηγ.

یاورلك γιαβερλίκι, τ. τὸ ἀξίωμα τοῦ ὑπασπιστοῦ.

یاورو γιαβρού, τ. νεογνόν. م — ἀγαπητόν μοι τέκνον.

یاورولامق γιαβρουλαμάκ, τ. τίκτειν (ἐπὶ ζῴων).

یاوری γιαβρή, ἴδε یاورو γιαβρού.

یاوری γιαβερί, π. συνδρομή, βοήθεια

یاوز γιαούζ, τ. σκληρός· καλός. لق — σκληρότης· ἀγαθότης.

یاوشان γιαβεσάν, τ. ἀκανθώδης. اوتی — βερονίκη (φ.).

یاوق γιαβούκ, τ. μνῆστρα. لی — μνηστή.

يڭلاوق يڭاوقلاق يڭبوكلانماق، ت. μνηστεύεσθαι.

ياو يڭابە، π. ἀπολωλώς· λῆρος

ياهو يڭاه يڭاغو! ὦ σύ! ὦ Θεέ!

يڭا — ὦ οὗτος, ἰδέ με!

يای يڭاڭا، ت. τόξον. كريشی — χορδὴ τόξου.

ياڭا يڭاڭا، καὶ

ياڭلا يڭاڭلان، ت. πεζός· πεζῇ.

ياڭره يڭاڭاراڤا، ت. κραυγασμός.

ياڭلق يڭاڭيق، ت. ἐξηπλωμένος, διαδεδομένος.

ياڭلا يڭاڭلا، ت. κατοικία ἐξοχική. كچك — ἀμβροσία (φ.)

ياڭلاق يڭاڭلاق، συνών. τοῦ πρ.

ياڭماق يڭاڭماق، ت. στρώνειν, ἁπλόνειν· διαδίδειν.

ياڭلی يڭاڭما، ت. ἀνέλιξις· διάδοσις· ἔκθεσις ἐμπορευμάτων.

ياڭين يڭاڭين، ت. σίλουρος (ἰχθύς).

ياڭلو يڭاڭلاڤان، ت. ἐκτεταμένος· ἀτημέλητος.

ياڭلماق يڭاڭلماق، ت. στρώνεσθαι, ἐξαπλοῦσθαι· διαδίδεσθαι.

ياپاق يڭەپاق، π. ἠρημωμένος, κατεστραμμένος.

يان يڭەپان، π. ἔρημος· ἐρημία. ادملی — ἀγριάνθρωπος. جی — ξένος. ی — τὸ εἶναι ἄγριον, ἄγριος. اوكوزی — ἀντιλόπη (ζ.). كچی — αἴγαγρος (ζ.). اوت — χόρτον ἄγριον. آغاج — ῥίπτειν ὡς ἀνωφελές, μὴ λαμβάνειν ὑπ' ὄψιν.

يبروح الصنم يڭەپوڭ-اەس-سان'ەم، ἀ. μανδραγόρας (φ.).

يوست يڭوپوسەت، ἀ. ξηρασία.

يڭاپاغی يڭاپاغی، καὶ [στον).

يڭاپاق يڭاپاق، ت. ἔριον (ἀκατέργαστον) يڭاپراق يڭاپراق، ἴδε يڭاپاق.

يڭاتاغان يڭاتاغان، ت. ξιφομάχαιρα.

يڭاتاق يڭاتاق، ت. κλίνη φωλεός· κλεπταποδόχος. اوطه‌سی — κοιτών. يڭاخرسز يڭاخرسز χρησφύγετον κλέπτου. يڭاشهر يڭاشهر، πόλις ἐμπορική. يڭادول يڭادول، μήτρα (ἀνατ.). يڭاكمی يڭاكمی، κόλπος.

يڭالتاق يڭالتاق، ت. κλινήρης.

يڭاتما يڭاتما، πλ. τοῦ يڭاتيم يڭاتيم.

يڭاتر يڭاتر، ت. ἀρκεῖ.

يڭاتشدرمق يڭاتشدرمەك، ت. προφθάνειν (μεταβατ.)· ἑτοιμάζειν· ἐπαρκεῖν. [κεῖν.

يڭاتشمق يڭاتشمەك، ت. φθάνειν· ἀρ-

يڭاتمش يڭاتمش، ت. ἑβδομήκοντα. لك — ἑβδομηκοντούτης· ἀξίας ἑβδομήκοντα. ر — ἀνὰ ἑβδομήκοντα. نجی — ἑβδομηκοστός.

يڭاتماق يڭاتماق، ἴδε يڭاتماق.

يڭاتمك يڭاتمەك، ت. ἀρκεῖν· φθάνειν.

— كوچ καὶ — قدرت δύνασθαι.

يڭاتورمك يڭاتورمەك، ت. ἀπολλύναι.

يڭاتيم يڭاتيم، ἀ. ἐνιαῖος· ὀρφανός. خانه — ὀρφανοτροφεῖον.

يڭاتيه يڭاتيمە، θηλ. τοῦ προηγ.

يڭاتمل يڭاچتەمىل، ἀ. ἴσως, δυνατόν.

يڭاخ يڭاخ، π. πάγος, ὕδωρ πεπηγός.

يڭاخشی يڭاچشی، ت. καλός, ἀγαθός.

يڭاخنی يڭاچنی، ت. χρομμυδᾶτον (φαγ.).

يد يڭەد، π. χείρ· δύναμις· βοήθεια. كبير ال — ی μακρόχειρ. — دوال καὶ — ی ال κάτοχος (νομ.). — ين دوال ἀμφιδέξιος. — تصرف ἰδιοκτησία. — واحده μονοπώλιον. — وضع κατάληψις. κατοχή.

يدا يڭەدا، ἀ. ὀφίτης (λίθος).

يدرمك يڭەدىرمەك، ت. σιτίζειν.

يدك يڭەدەك، ت. ἵππος παράσειρος· ῥυμούλκησις· ῥῦμα. چكمك — ῥυμουλκεῖν. جی — ἱπποκόμος σύρων ἵππον παράσειρον· ὁ ῥυμουλκῶν.

يدمك يڭەدمەك، ت. σύρειν ἵππον παράσειρον· ῥυμουλκεῖν.

يدی يڭەدی، τ. ἑπτά. شر — ἀνὰ ἑπτά. نجی — ἕβδομος. يلدز — ἡ Μεγάλη Ἄρκτος (ἀστρ.).

ير يڭەر، τ. τόπος· θέσις· κόσμος. التنده — ὑπὸ τὴν γῆν. كچمك — καταισχύνεσθαι. لو — ἕως τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς. يه — كك ἀντικαθιστάναι. ی وار — δικαιολογητός, κατάλληλος. — يوزی ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς. — قومق ἀδ — περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαί τινα. — بوش ἀνωφελῶς. — يلان ψευδῶς. — قره μνῆμα. — يه — لو — ἐν τάξει. — خالی καὶ — معطل χέρσος.

يرا يڭەرا، ἴδε يڭەرا.

يرايچ يڭەراپ'، πλ. τοῦ يڭەرب.

يراغاق يڭەراتماق، ἴδε يڭاراغاق.

يرادش يڭەرادش، τ. τὸ πλάττειν, πλάσις.

يراديلش يڭەرادىلش، ἴδε يڭاراديلش.

يراسه يڭەراسە، τ. νυκτερίς.

ياراشيق يڭەراشيق، ἴδε يڭاراشيق.

ياراشمق يڭەراشماق، ἴδε يڭاراشمق.

يراسه يڭەراسە، ἴδε يراسه.

يرامق يڭەرامماق، ἴδε يڭارامق.

يرب يڭەرپوڭ، ἀ. ἀσπάλαξ (ζ.).

يرتشمك يڭەرتىشمەك، ت. διαπληκτίζεσθαι.

يرتلاق يڭەرتلاق، τ. ἀναιδής.

يرتماق يڭەرتماق، τ. ἄνοιγμα ἐνδύματος.

يرتماق يڭەرتماق، τ. σχίζειν· σπαράττειν.

يرتيجی يڭەرتيجی، τ. ὁ σχίζων· σπα-

OTEDNAWSIS

ράττων. ὀνίων — ζῷον σπαρακτικόν.

يَرِيق يرتق, τ. ἐσχισμένος. ريق — ἀναιδής. ἀναίσχυντος.

يَرِيك يرتلمق, τ. σχίζεσθαι· σπαράττεσθαι.

يرك يرك يرچامۇيكى ايلخچو, ἀ. Κύριός ὁ Θεὸς εἴη σοι ἵλεως (εὐχὴ πρὸς πταρνιζόμενον) = μὲ ταὶς ὑγείαις σας.

يرسه يرصه, ἴδε يراسه يرصه.

يَرْقان يركان, ἀ. ἕκτερος (παθ.).

يرلشدرلمك يرلشدرلمك, τ. ἀποκαθιστάναι, τοποθετεῖσθαι.

يرلشدرمك يرلشدرمك, τ. ἐγκαθιστάναι, τοποθετεῖν.

يرلشمك يرلشمك, τ. ἐγκαθίστασθαι, τακτοποιεῖσθαι.

يرلغمق يرلغمق, ἴδε يارلغمق.

يرلو يرلو, καὶ

يرلى يرلى, τ ἐπιτόπιος· ἰθαγενής.

يرليغ يرليغ, ἀ. αὐτοκρατορικὸν διάταγμα.

يرمق يرمق, τ. σχίζειν ἐλαφρῶς.

يرمك يرمك, τ. ἀποστρέφεσθαι· κατηγορεῖν.

يرنمك يرنمك, τ. λείχεσθαι.

يزدان يزدان, π. Θεός. ى — θεῖος.

يسا يسا, τ. νόμος, κανών.

يسار يسار, ἀ. πλοῦτος· ἄνεσις· τὸ ἀριστερὸν μέρος, ἡ ἀριστερὰ χείρ.

يسارى يسارى, ἀ. ἀριστερόχειρ.

يساغ يساغ, καὶ

ياق يساق, τ. ἀπαγόρευσις. — كه ἀπαγορεύειν. ده — εἶναι ἀπηγορευμένον.

يساقچى يساقچى, τ. εὐταξίας· θυρωρός. [παίνειν.

يسالمك يسالمك, τ. ῥυ-

يسر يسر, يسرو يسرو, καὶ

يسرت يسرت, ἀ. πλοῦτος· εὐκολία, ἄνεσις.

يسرى يسرى, ἡ ἀριστερὰ χείρ.

يسير يسير, ἀ. εὔκολος· ὀλίγος. ا — ا — ὀλίγον κατ' ὀλίγον.

يشا يشا, ἴδε ياشا يشا.

يشاتمق يشاتمق, τ. ἀφίνειν ἢ ποιεῖν τινα νὰ ζήσῃ.

يشامق يشامق, ἴδε ياشامق.

يشب يشب, ἀ. ἴδε يشم يشيم.

يشرمك يشرمك, ἴδε يشيلمك.

يشم يشم, π. ἴασπις (λίθος).

يشيل يشيل, τ. πράσινος. — ج καταπράσινος. ميال ه — πρασινωπός. يك — πρασινάδα, χλόη.

يشيللنمك يشيللنمك, τ. πρασινίζειν· χλοάζειν.

يصدقجى يصدقجى, ἴδε يصديقجى يصدقجى.

يصلاق يصلاق, ἴδε ياصلاق يصلاق.

يصى يصى, ἴδε ياصى يصى.

يعاسيب يعاسيب, πλ. τοῦ ἑπομ.

يعسوب يعسوب, ἀ. μέλισσα ἡ βασίλισσα· ἀρχηγὸς φυλῆς.

يعقوب يعقوب, ἀ. περιστερά (ἄρρην).

يعنى يعنى, ἀ. ἤτοι, δηλαδή.

يغدرمق يغدرمق, τ. συσσωρεύειν

يغلق يغلق, τ. συσσωρεύεσθαι.

يغما يغما, π. λεηλασία· λάφυρον. كر — καὶ جى — λεηλάτης· ἅρπαξ.

يغمالامق يغمالامق, τ. λεηλατεῖν· διαρπάζειν.

يغمق يغمق, ἴδε يغمق يغمق.

يغمور يغمور, ἴδε يغمق يغمق.

يغورت يغورت, ἴδε يوغورت يغورت.

يغورمق يغورمق, ἴδε يوغرمق يغورمق.

يغيش يغيش, τ. συσσώρευσις.

يغيلى يغيلى, τ. σεσωρευμένος.

يغين يغين, τ. σωρός, θημωνιά.

يفقه يفقه, ἴδε يوفقه يفقه.

يقا يقا, ἴδε ياقا يقا.

يقاظت يقاظت, ἴδε يقظة يقاظت.

يقطاء يقطاء, πλ. τοῦ ἑπομ.

يقظان يقظان, ἀ. ὁ ἐγρηγορῶν· συνετός.

يقظة يقظة, ἀ. ἐγρήγορσις. حالت — καὶ حالنده — ἐν καταστάσει ἐγρηγόρσεως.

يكدرمق يكدرمق, τ. κρημνίζειν (δι' ἄλλου).

يكشمق يكشمق, ἴδε يقشمق يكشمق.

يكلاشمق يكلاشمق, ἴδε يقلاشمق يكلاشمق.

يكلمك يكلمك, τ. κρημνίζεσθαι· ἀθυμεῖν· ἀπέρχεσθαι.

يكمك يكمك, τ. κρημνίζειν· καταστρέφειν. [λοτομίαι.

يكنى يكنى, τ. ἐρείπια· βε-

يكوش يكوش, ἴδε يوكوش يكوش.

يكى يكى, ἴδε ياكى يكى.

يكيجى يكيجى, τ. ὁ κρημνίζων·

يكيك يكيك, τ. ἠρειπιωμένος· κατεστραμμένος.

يكيم يكيم, τ. καὶ ى — او ἀνατροπὴ οἴκου, καταρρεύσις.

يقين يقين, ἀ. βεβαιότης. ال — γνῶσις βεβαία. ا — βεβαίως.

يقين يقين, ἴδε ياقين يقين.

يقينا يقينا, ἀ. βέβαιος, ἀναμφίβολος.

يقينيات يقينيات, ἀ. πράγματα ἢ ζητήματα βέβαια.

يك يك, π. εἷς. — ا — καὶ ان — ان — ἀνὰ εἷς, χωριστά.

يك يك, τ. καλλίων· κάλλιστος.

يكا يكا, τ. πρὸς, πρὸς τὸ μέρος. — قپودن πρὸς τὴν θύραν. — بندن πρὸς τὸ μέρος μου (ὑπὲρ ἐμοῦ).

يكاق γιακάκ, ἴδε ياق γιακάκ.
يكان γεκιάν, π. εἷς, μόνος. ك — τὸ εἶναι ἑνιαῖον, ἀπαράμιλλον.
يكانه γεκιανέ, π. εἷς μόνος· ἀπαράβλητος.
يكپار γεκιπάρ, π. ἅπαξ.
يكپاره γεκι-παρέ, π. μονήλατος· ἓν τεμάχιον· διὰ μιᾶς.
يكتا γεκι-τά, π. ἑνιαῖος, ἀπαράμιλλος.
يكتاز γεκι-τάζ, π. ἥρως μόνον κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἐφορμῶν.
يكجان γεκι-δζάν, π. ὁμόψυχος· φίλος πιστός. [πτικός.
يكجانب γεκιδζανίπ, π. μεροληψ-
يكجهت γεκι-δζέχτ, π. ὁμόφρων. ى — ὁμοφροσύνη, φιλία.
يكچشم γεκι-τσέσμ, π. μονόφθαλμος.
يكدل γεκι-δίλ, π. ὁμόθυμος. ى — ὁμοφωνία.
يكديگر γεκι-διγκέρ, π. ὁ εἷς τὸν ἄλλον, ἀλλήλων, -οις, -ους.
يكرشته γεκι-ριστέ, π. ὁμοιότροπος.
يكرمنجى γιρμινδζί, τ. εἰκοστός.
يكرمى γιρμί, τ. εἴκοσι. ر ٥٠ — ἓν εἰκοστόν. شر — ἀνὰ εἴκοσιν.
يكرنگ γεκι-ρένγκ, π. μονόχρους· ἄδολος.
يكروز γεκι-ρουζέ, π. ἐφήμερος.
يكزبان γεκι-ζεπάν, π. ὁμόγλωσσος.

يكساعت γεκι-σαάτ, π. ὠκύμορος, βραχυχρόνιος.
يكساله γεκι-σαλέ, π. ἐνιαύσιος.
يكسان γεκι-σάν, π, ὅμοιος, ἀπαράλλακτος.
يكسر γεκι-σέρ, π. αὐτοκέφαλος. καθ' ὁλοκληρίαν· διὰ μιᾶς, αἴφνης.
يكشب γεκι-σεπέ, π. μονονύκτιος.
يكشنبه γεκι-σενπέχ, π. Κυριακή.
يكشى γιανλής, ἴδε ياكلش .
يكلك γενιλμέκ, τ. ἠττᾶσθαι· χάνειν ἐν παιγνιδίῳ.
يكمك γενμέκ, τ. νικᾶν· κερδίζειν ἐν παιγνιδίῳ.
يكن γεγέν, τ. ἀνεψιός.
يكون γεκιού, ἀ. ἄθροισμα (προσθέσεως), τὸ ὅλον.
يكه γέκε, τ. οἴαξ (ναυτ.).
يكى γεκί, π. εἷς, μόνος· ὁμόνοια.
يكى γενί, τ. νέος· νεωστί. ن — يكى ἀνανεόνειν. كلك — ἄρτι ἔρχεσθαι, ἔρχεσθαι νεωστί. چيقمه — νεωτερισμός.
يكيت γιγίτ, τ. νέος, ἀκμαῖος, γενναῖος. لك — νεότης, ἀκμή· γενναιότης. — ليك ἥρως, ἀνδρεῖος.
يكيلمك γενιλετμέκ, τ. ἀνανεοῦν.
يكيلمك γενιλεμέκ, τ. ἀναγκαίνίζειν.

يكيلمك γενιλενμέκ, τ. ἀναγκαινίζεσθαι.
يكيلمك γενιλεμέκ. ἴδε يكيلك .
يل γέλ, τ. ἄνεμος· ῥευματισμός (παθ.). دكرمى — ἀνεμόμυλος. — لطيف ζέφυρος (ἄνεμ.). قره — لیڤ (ἄνεμ.). ى — يراز βόρειος ἄνεμος. ى — صبا αὔρα τῆς πρωΐας. ايغه — ἀνεμοδείκτης· βελόνη ὡρολογίου.
يلامق γιαλαμάκ, ἴδε يالامق .
يلان γιαλάν, ἴδε يالى γιαλάν.
يلان γιλάν, ἴδε يلان γιλάν.
يلپاز γελπαζέ, τ. ῥιπίδιον.
يلپازلمك γελπαζελεμέκ, τ. ἀεριζεσθαι.
يلپيك γελπίκ, τ. ἀσθμα (παθ.).
يلدا γελδά, π. καὶ — شب ἡ μακροτέρα νὺξ τοῦ ἔτους, ἡ 9 Δεκεμβρίου.
يلدراق γιλδηράκ, τ. λαμπερός, σπινθηροβόλος.
يلدرا γιλδηρήμ, τ. κεραυνός.
يلدرمق γιλδηρμάκ, ἴδε يلدرمق .
يلدرمه γελδηρμέ, τ. ἀνεμόστροφον, εἶδος καλύπτρας.
يلطاقلامق γιλτακλανμάκ, ἴδε يالتاقلامق γιλτακλανμάκ.
يلك γελέκ, τ. ὑποδύτης κ. σωκάρδι.

يلكن γελκέν, τ. ἱστίον. آچمق — πετανύναι τὰ ἱστία. لى — ἱστιοφόρος.
يلمك γελλενδηρμέκ, τ. ἀερίζειν, ἐξατμίζειν.
يللو γελλού, καὶ
يللى γελλή, τ. ὁ ὑπὸ ῥευματισμῶν πάσχων.
يلمك γιλμάκ, ἴδε يلمك γιλκάκ.
يلوارمق γιλβαρμάκ, ἴδε يالوارمق .
يلوه γελβέ, τ. καὶ قوشى — κίγχραμος, κερχνηΐς (πτ.).
يلى γελέ, τ. πλόκαμος, χαίτης.
يم γέμ, τ. τροφή (ζῴου)· μερὶς κριθῆς (ἵππου)· δέλεαρ.
يم γέμμ, ἀ. θάλασσα, ὠκεανός.
يمامك γιαμάκ, ἴδε يماق γιαμάκ.
يماق γιαμαλαμάκ, ἴδε يامالامق .
يمان γιαμάν, τ. μοχθηρός, σκληρός.
يمورطه γιαμουρτά, ἴδε يومورطه .
يمورجق γιαμουρδζάκ, ἴδε يومورجق .
يمورق γιαμουρούκ, ἴδε يومورق .
يمش γεμίς, τ. καρπός. ى — قوجه κούμαρον. جى — ὀπωροπώλης. ز — ἄκαρπος. لك — τόπος κατάφυτος καρποφόρων δένδρων· ὀπωροφόρος.
يماق γιαμάκ, ἴδε يومشاق .

يمشلمك γεμισλενμέκι, τ. φέρειν ὀπώρας.

يمك γεμέκι, τ. τροφή· τρώγειν. — يشى ἀπελλύειν, ἀποθνήσκειν ἐκ λῦπης. — يتى يشك ἐνοχλεῖν. — يشوث δωροδοκεῖσθαι. ى — اخشام τὸ δεῖπνον. اوطه‌سى — ἑστιατόριον.

يملك γεμλίκι, τ. φάτνη, κ. παχνί.

يملمك γεμλεμέκι, τ. δίδειν τροφὴν (ζώῳ, ἰδίως ἵππῳ)· δελεάζειν.

يملنمك γεμλενμένκι, τ. δελεάζεσθαι.

يمن γιούμν, ἀ. ἀφθονία· εὐτυχία.

يمنلى γιουμουνλύ, τ. ἄφθονος, εὐτυχής.

يمى γεμενί, ἀ. εἶδος μανδηλίου.

يمى γεμενί, τ. εἶδος ὑποδήματος· φακιόλιον.

يمى γιουμνά, ἀ. ἡ δεξιὰ χείρ.

يمورجق γιομουρτζάκ, τ. λοιμὸς, πανώλης. [τοκετν.

يمورطلامق γιομουρτλαμάκ, τ. ὠο-

يمورطه γιομουρτά, τ. ᾠόν. قابى — ὠοτάριχον. صارى — λέκιθος.

يموشاق γιομουσάκ, ἴδε يومشاق.

يمه γιουμούμ, πλ. τοῦ ـم γέμμ.

يمين γεμίν, ἀ. δεξιόν μέρος· δεξιὰ χείρ· δεξιὰ πτέρυξ στρατοῦ· ὅρκος. يسار — δεξιᾷ ἀριστερᾷ. لى — ὡρκισμένος.

ينيچرى γενατζί, πλ. τοῦ يڭى.

ينار γιανάρ, τ. καίων. غط — ἡφαίστειον. [πλησιάζειν.

ينامدرمق γιαναστηρμάκ, τ. ποιεῖν

ينانمز γιαναστηλιάζ, τ. ἀπρόσιτος.

ينامق γιαναμάκ, τ. πλησιάζειν· πείθεσθαι.

ينامه γιαναμά, τ. προσέγγισις· κατάπλους· ὑπηρέτης ἐν ἀγροῖς.

ينان γιανάκ, τ. παρειά (ἀνατ.).

ينبغى γενπεγή, ἀ. πρέπει, ἁρμόζει. — كما ينبغى ὡς πρέπει.

ينبوع γενπού, ἀ. πηγή· βρύσις.

ينجمك γενδζμέκι, τ. πιέζειν κατηγορεῖν.

ينكچه γενκέτζ, τ. καρκίνος (ὄστρ.).

ينكه γενγκέ, τ. ἡ σύζυγος θείου, θεία ἐξ ἀγχιστείας.

ينلمك γενιλμέκι, τ. τρώγεσθαι· διὰ φάγωμα.

يمك γενμέκι, τ. τρώγεσθαι.

ينه γίνε, τ. πάλιν, ἐκ νέου, μολοντοῦτο.

ينيلمك γενιλμέκι, ἴδε يلمك.

يو γέβ, τ. κοχλίας.

يوا γιουβά, τ. φωλεά. لق — τὸ ἐν τῇ φωλεᾷ ᾠόν.

يوم γιουτούμ, τ. σπάσις, βρόχθος.

يوتجى γιουτουδζού, τ. ὁ καταπίνων.

يوجه γιουδζέ, τ. ὑψηλός· μέγας, ἔνδοξος· ὕψος. قارى — μεγάλη γυνή. قچ اولمق — ἵπτασθαι εἰς τὰ ὕψη. [γαλεῖον.

يوجه‌لك γιουδζελίκι, τ. ὕψος· με-

يوجه‌لمك γιουδζελεμέκι, τ. ὑψοῦν· ἐπιτιμᾶν.

يوجه‌لنمك γιουδζελενμέκι, τ. ὑψοῦσθαι· ἐπιτιμᾶσθαι.

يوخسول γιοχσούλ, τ. ἐγκαταλελειμμένος, πτωχός. لك — ἐγκατάλειψις, ἔνδεια.

يوخسه γιόχσα, ἴδε يوقسه γιόκσα.

يورى γιορά, τ. ὁ κουράζων. قاضى — στρεψόδικος.

يورمك γιορμέκι, τ. κινεῖν, ποιεῖν τινα νὰ προχωρήσῃ· ἐπισπεύδειν.

يورتى γιορτή, ξ. ἑορτή (χριστιανική). [τρίς.

يورك γιούρδ, τ. ὀπή· καλύβη· πα-

يوردم γιορδάμ, τ. ταχύτης, ἐμπειρία· εὐκοσμία.

يورلامق γιουρδλαμάκ, τ. ἐνοικεῖν.

يورغان γιοργάν, τ. ἐφάπλωμα. جى — ἐφαπλωματοποιός. لق — ὕφασμα δι' ἐφάπλωμα.

يوغورغ يزغورغون, τ. κεκμηκώς, κουρασμένος.

يوغورغق يزغورغونلوق, τ. κούρασις, πόνος. قلق — καὶ — مقاريقچي ἀναπαύεσθαι.

يورغ يزغرغا, τ. τροχασμός (ἵππου).

يورك يزغرق, ἴδε قورق يزغروق.

يورك يزغرجق, τ. καρδία (ἀνατ.)· θάρρος. يغيلي — καρδιόπονος. مك — ἐνθαρρύνειν. سز — ἀκάρδιος, ἄτολμος· δυσαρέστως. لق — τολμηρός.

يورکلندرمك يزغرجكلندرمك, τ. ἐνθαρρύνειν.

يورکلنمك يزغرجكلنمك, τ. ἐνθαρρύνεσθαι.

يورلق يزغروللق, τ. ἀπαυδᾶν.

يورمق يزغرمق, τ κοπεῖν, κουράζειν.

يوروق يزغروق, τ. ὁ καλῶς βαδίζων· νομάς.

يورومك يزغرمك, τ. βαδίζειν, προχωρεῖν.

يورويش يزغروش, τ. ὁ τρόπος τοῦ περιπατεῖν· βάδισμα· ἔφοδος.

يورلق يزغروللق, ἴδε يورلق.

يورمك يزغرمك, ἴδε يورومك.

يوز يزغز, π. πάνθηρ (ζ.).

يوز يزغز, τ. ἑκατόν. ز — ἀνὰ ἑκατόν. نجي — ἑκατοστός.

يوز يزغز, τ. πρόσωπον (ἀνατ.)· πρόσοψις· ἔποψις· τρόπος. — اق εὔκλεια. اقمق — اوسق — ἐγκαταλείπειν. قوغمق — θρασύνεσθαι· στρέφεσθαι· ἀρχίζειν. كورمك — (ἀπο)στρέφειν τὸ πρόσωπον. ى — او πρόσοψις οἰκίας. قرمسى — αἶσχος. بو — τούτῳ τῷ λόγῳ, ὑπὸ τοιαύτην ἔποψιν. يوقدر — δὲν تولمᾶ πλέον. ويرمك — δίδειν πρόσωπον, θάρρος. ه — اورمق μέρφεσθαι, ἐπιπλήττειν. خرابى قوى — πρηνής. طوغمق — εἶναι ἑτοιμόρροπος. سورمك — τρίβειν τὸ πρόσωπον κατὰ γῆς, γονυκλιτεῖν. سز — ἀναιδής. لك — ἀναίδεια. كلمك — تجاهل ὑποκρίνεσθαι ἄγνοιαν. دوستلق — دوستلق ἕνεκα φιλίας — كولر πρόσωπον εὔθυμον, ἱλαρότης. كلمك ه — — ἀντιπαρίστασθαι.

يوزدرمك يزغزدرمك, ποιεῖν τινα κολυμβᾶν.

يوزلرق يزغزلرق, τ. κάρδαμον (φ.).

يوزوك يزغزوك, τ. δακτύλιος. لو — δακτυλιοφόρος.

يوقسه يزغكسه, τ. εἰδεμή· ἤ. نجي — ἐγὼ ἤ σύ.

يوقسول يزغكسوڵ, ἴδε يوكسل.

يوقلاغق يزغكلاتماق, τ. ψηλαφᾶν· ἐρευνᾶν· βολιδοσκοπεῖν (δι' ἄλλου).

يوقلامق يزغكلاماق, τ. ψηλαφᾶν· ἐρευνᾶν· ἐπιθεωρεῖν.

يوقلامه يزغكلامه, τ. ψηλάφησις· ἔρευνα· ἐπιθεώρησις. عسكر — سى — ἐπιθεώρησις στρατοῦ. قرق — ἔλεγχος στρατοῦ. جى — ἐπιθεωρητής (στρατοῦ)· ἐπόπτης.

يوقلاغق يزغكلانماق, τ. παθητ. τοῦ يوقلامق يزغكلاماق.

يوقلق يزغكلوق, τ ἀνυπαρξία· ἀνέχεια. آتشدن كوملكدر — ἡ ἀνέχεια εἶναι χιτὼν πύρινος.

يوقوش يزغكوش, τ. ἀνήφορος. لق — τόπος ἀνωφερικός. لو — ἀνωφερής.

يوك يزغك, τ. ἄχθος· φορτίον· ποσότης 100,000· ἑρμάριον εὐρὺ χραβδατοστρώσεως. عربه سى — ἅμαξα φορτηγός. غروش — يش 500,000 γροσίων. لى — φορτωμένος· ἔγκυος (γυνή).

يوك يزغك, τ. λίνον, μαλλίον. جى — ὁ ξαίνων μαλλίον. لى — μάλλινος.

يوكجو يزغكچو, τ. κολυμβητής.

يوكلشدرمك يزغكلشدرمك, τ. ἀντιπαριστάναι, κατ' ἀντιμωλίαν. [παρίστασθαι.

يوكلشمك يزغكلشمك, τ. ἀντι-

يوكلك يزغكلك, τ. ἑκατοστάριον νόμισμα ἢ μέτρον.

يوكمك يزغكمك, τ. κολυμβᾶν· ἀποδερματεῖν· ἀποφλοιοῦν.

يوكوك يزغكوك, ἴδε كوك يزغكوك.

يوصه يزغصه, τ. κομψός, χαρίεις.

يوصون يزغصون, τ. βρύον, μνίον. لى — βρυώδης. [ζυμόνειν.

يوغرمق يزغرمق, τ. πλάττειν,

يوغورت يزغرت, τ. ὀξύγαλα. — اوى γαλάτιον (φ.). [κος.

يوغون يزغون, τ. παχύς· ἀγροικος يوغنسه يزغسه, ἴδε يوقسه يزغسه.

يوف يزغف, τ. ἀφάνεια, ἀπώλεια· ἁρά. كلمك — καταστρέφειν.

يوف يزغف, τ. ἐπιφών. περιφρονήσεως δηλωτικόν. كز — ἐντροπή σου!

يوفقه يزغفه, τ. λεπτός· λάγανον, φύλλον ἀπὸ ζυμαρικόν.

يوق يزغ, τ. οὔ, ὄχι· ἀνυπαρξία· ὁ μὴ ὤν. كلمك — ἐκμηδενίζειν. در — οὐκ ἔστι. ه — ἀνωφελῶς.

يوقارى يزغارى, τ. ἄνω, ἐπάνω.

كوكوش يوكوش γιόκιτσικι, τ. ὠκύπους.
كوكسك يوكسك γιόκιτσέκι, τ. ὑψηλός. — ك ὕψος. — ت κτίριον ὑψηλόν.
كسلمك يوكسلمك γιόκιτσελμέκι, τ. ὑψοῦσθαι, ἐπιτιμᾶσθαι.
كسوك يوكسوك γιόκιτσόκι, τ. δακτυλήθρα.
كلمك يوكلمك γιόκιλετμέκι, τ. φορτόνειν· προσάπτειν τινί τι.
كلك يوكلك γιόκιλόκι, τ. ἐρμάριον εὐρύ· βάρος. [νεσθαι.
كلمك يوكلمك γιόκιλενμέκι, τ. φορτόω
يول γιόλ, τ. ὁδός· ἀπόστασις· τρόπος· μέσον· τάξις· τὸ πρέπον. كمك — διέρχεσθαι κατὰ τύχην. ه — πρέπων· ἐν τάξει. ورمك — δίδειν δρόμον, ἀπολύειν, ἀποπέμπειν. ى — ὑδραγωγεῖον. ى — γιόρ σιδηρόδρομος. سز — ὁ ἄνευ ὁδοῦ· ἀπρεπής. لو — τακτικός· προσήκων. ينه — ين ὑπὲρ πίστεως.
ايشلك — ينه قومق κανονίζειν. — دیوان δρόμος περαστικός. ى — لیوان λεωφόρος. ى — حاجیلر Γαλαξίας (ἀστρ.).
يولاى γιολάϊ, τ. ἀγωγεύς, ἐκ σχοινίου, κ. καπίστρι.
يولاق γιολάφ, τ. βρώμη· φορβή.
يولتار γιολτάρ, τ. κυναγωγεύς, κ. λυτάρι.

يولجى γιολτζού, τ. ὁδοιπόρος, ἐπιβάτης. — صو ὑδραγωγός.
يولجيلك γιολτζουλούκι, τ. ἡ πρᾶξις ἢ κατάστασις τοῦ προηγ.
يولداش γιολτάς, τ. σύντροφος. ى — συνυπάλληλος. يول ى — συνοδοιπόρος. لق — συντροφία. [ζοῦν· τίλλειν.
يولدرمق γιολντουρμάκ, τ. ἐκριζοῦν· τίλλειν.
يولق γιολούκ, τ. ἀνεσπασμένος, ἐξερριζωμένος.
يوللاتمق γιολλατμάκ, τ. στέλλειν δι' ἄλλου.
يوللامق γιολλαμάκ, τ. πέμπειν.
يوللانمق γιολλανμάκ, τ. πέμπεσθαι.
يولمق γιολμάκ, τ, ἀνασπᾶν, ἐκριζοῦν· τίλλειν.
يولونمق γιολουνμάκ, τ. ἀνασπᾶσθαι, ἐκριζοῦσθαι.
يوم يέβμ, ἀ. ἡμέρα. ـگ — و ـگ — ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ. — ال تήν σήμερον ἡμέραν. ـگ — καὶ ـگ — من κάθ' ἑκάστην. — الاحد μιᾷ τῶν ἡμερῶν. — Κυριακή. الاثنين — Δευτέρα. الثلثا — Τρίτη. الاربعا — Τετάρτη. الخميس — Πέμπτη. — الجمعه Παρασκευή. — السبت Σάββατον.
يوم البعث يέβμ οὐλ πά'ς, καὶ

يوم الجزاء يέβμ οὐλ δζεζά', καὶ يوم الجمع يέβμ οὐλ δζέμ', καὶ يوم الجواب يέβμ οὐλ δζεβάπ, καὶ يوم الحساب يέβμ οὐλ χησάπ, καὶ يوم الحشر يέβμ οὐλ χάσρ, καὶ يوم الدين يέβμ οὐ-δ-δίν, καὶ يوم السؤال يέβμ οὐ-σ-σουάλ, καὶ يوم العوض يέβμ οὐλ ἠβάζ, καὶ يوم العهد يέβμ οὐλ ἄχδ, καὶ يوم الفزع يέβμ οὐλ φεζά', καὶ يوم الفصل يέβμ οὐλ φάσλ, καὶ يوم القارعة يέβμ οὐλ καριά, καὶ يوم القرار يέβμ οὐλ καράρ, καὶ يوم القيام يέβμ οὐλ κηγιάμ, καὶ يوم الموعود يέβμ οὐλ μεβούδ, καὶ يوم الميثاق يέβμ οὐλ μισάκ, καὶ يوم الميزان يέβμ οὐλ μιζάν, καὶ يوم اميعاد يέβμ οὐλ μι'άδ, καὶ يوم الواقعة يέβμ οὐλ βακα'ά, καὶ يوم الوعد يέβμ οὐλ βά'δ, ἡ ἡμέρα τῆς κρίσεως, ἡ Δευτέρα Παρουσία [πεύειν.
يوماقلامق γιουμακλαμάκ, τ. τολυ-
يوماق γιουμάκ, τ. τολύπη.
يومرق γιουμρούκ, ἴδε يومروق.
يومرو γιουμρού, τ. κυφός· κῦφος.
يومروجق γιουμρουτζάκ, ἴδε يورجق.
يومروق γιουμρούκ, τ. πυγμή, γρόνθος. [γρονθοκοπεῖν.
يومروقلامق γιουμρουκλαμάκ, τ.

يومروقلامق γιουμρουκλαμάκ, τ. γρονθοκοπεῖσθαι.
يومشامق γιουμουσατμάκ, τ. ἀπαλύνειν· μαλάσσειν. [έπομ.
يومشاجق γιουμσατζήκ, ὑποκ. τοῦ
يومشاق γιουμσάκ, τ. ἀπαλός· λεῖος· πρᾷος.
يومشامق γιουμσαμάκ, καὶ
يومشانمق γιουμσανμάκ, τ. ἀπαλύνεσθαι· μαλλάσεσθαι.
يومشق γιουμσάκ, ἴδε يومشاق γιουμσάκ. لق — μαλακότης· ἠπιότης
يومق γιουμάκ, τ. (ἀρχ.) πλύνειν. — ر ايشدن ال ἀπελπίζεσθαι. — πλύνειν τὴν χεῖρα ἔκ τινος.
يومق γιουμμάκ, τ. καμμύειν τοὺς ὀφθαλμούς.
يومورطه γιουμουρτά, ἴδε مورطه.
يومق γιουμούκ, τ. κεκλεισμένος (ὀφθαλμός, γρόνθος κλπ.).
يوى γεβμί, ἀ. ἡμερήσιος.
يومیه γεβμιγέ, θηλ. τοῦ προηγ.
يومیه γεβμιγέ, ἀ. ἡμερομίσθιον· ἐργασία ἡμερήσιος.
يونان γιουνάν, τ. Ἕλλας. حكماى — οἱ σοφοὶ τῆς Ἑλλάδος.
يونانستان γιουνανιστάν, τ. Ἑλλάς.
يونانى γιουνανί, ἀ. Ἕλλην· ἑλληνικός. — لسان ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα.

يونانيان γιουνανιγιάν, πλ. τοῦ πρ.
يونتمق γιοντμάκ, τ. γλύφειν. طاش — λιθογραφεῖν. — قلم καλαμογλυφεῖν.
يونجه γιονδζά, τ. τρίφυλλον (φ.).
يوندى γιονδά, τ. φορβὰς ἀδάματος· πυραλλίς (πτ.).
يونس γιονούς, ἀ. ὁ προφήτης Ἰωνᾶς. بالى — δελφίν (ἰχθ.).
يونقه γιονκά, τ. ῥικανίδιον.
يونلمش γιονούλμαμις, τ. ἀπελέκητος. [γλυπτός.
يونلمش γιονουλμούς, τ. πελεκητὸς,
يونلمق γιονουλμάκ, τ. γλύφεσθαι.
يونمق γιονμά, καὶ طاشلر — πέτραι γεγλυμμέναι. [λιθογλύφος.
يونجى γιονουδζού, τ. ὁ γλύφων·
يوه γιουβά, ἴδε يو γιουβά.
يويان γιουγιάν, ἴδε يونجى.
يويلمق γιουγιουλμάκ, τ. πλύνεσθαι, ἀπαλείφεσθαι.
يويجى γιουγιουδζού, ἴδε يقايجى.
يان γιαγιάν, ἴδε يلى γιαγιάν.
يجى γεϊδζή, τ. ὁ τρώγων.
يجيلك γεϊδζηλίκι, τ. ἡ ἰδιότης ἢ πρᾶξις τοῦ τρώγειν.
يرتمق γιρτμάκ, ἴδε يرمق γιρτμάκ.
يغمق γιγμάκ, ἴδε يغمق γιγμάκ.
يغين γιγήν, ἴδε يغى γιγήν.
يقامق γιχαμάκ, τ. πλύνειν.
يقانمق γιχανμάκ, τ. πλύνεσθαι.
يقايجى γιχαϊδζή, τ. γναφεύς.
يقمق γικμάκ, ἴδε يقمق γικμάκ.
يل γίλ, τ. ἔτος. ايلك — ἡ πρώτη τοῦ ἔτους. لق — ἐτήσιος.
يلاق γιαγλάκ, ἴδε يلى γιαγλά.
يلان γιλάν, τ. ὄφις. — ارى ἔχιδνα. — چنغراقلى χροταλίας(ὄφις). ى — اوق ἀκοντίας (ὄφις). — صديقى δρακόντιον (φ.). بالى — ἔγχελυς (ἰχθ.). [(παθ.).
يلانجق γιλανδζήκ, τ. ἐρυσιπέλας
يلانقوى γιλανκαβί, τ. ὀφιοειδής.
يلدرم γιλδηρήμ, ἴδε يلدرم.
يلدرمق γιλδηρμάκ, τ. φοβίζειν.
يلغن γιλγκίν, τ. περίφοβος, ἔκπληκτος.
يللامق γιλλαμάκ, τ. γίνεσθαι ἐνός ἔτους· διέρχεσθαι τὸ ἔτος.
يللانمق γιλλανμάκ, τ. χρονίζειν.
يلمق γιλμάκ, τ. φοβεῖσθαι.
يمك γεμέκι, ἴδε يمك γεμέκι.
يمكى γεγιντή, τ. τροφή, ὅ,τι ἐδώδιμον. [ρύς.
يمى γεϊνί, τ. ἐλαφρὸς, ὁ μὴ βαρύς· يو γίβ, ἴδε يو γίβ.

ΠΡΟΧΕΙΡΟΝ
ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ[1]

A

Ἀβακίπ	عواكب
Ἄβανα	ابانه
Ἄβανός	اوانوس
Ἀβνιέ	عونيه
Ἀβρὰτ-χησάρ	عورتحصار
Ἀβράχα	اورشه
Ἀβσάρ	عوشار
Ἀβυσσινία	حبش
Ἀγαδζλή	اغاجلى
Ἀγαθόπολις	اختبولى
Ἀγγλία	انكلتره
Ἀγιανδζήκ	اياجق
Ἁγία Νομή	اياتومى
Ἁγία Παρασκευὴ	اياپراسكوى
Ἀγιαρφένδ	اياردفند
Ἀγιάς	اياش
Ἀγιάσος	ياصو
Ἀγιασουλούκ	ياسلوغ
Ἅγιοι Σαράντα	سراندوز
Ἅγιον Ὄρος	آيه‌روز
Ἅγιος Δημήτριος	اى دمترى
Ἅγιος Μύρων	آى ميرون
Ἅγιος Νικόλαος	آى نيقوله
Ἅγιος Στέφανος	ايا ستفانوس
Ἄγκυρα	انقره
Ἀγχίαλος	احيولى
Ἄδανα	اطنه
Ἀδᾶ-παζάρ	اطه بازار
Ἀδ-ελ-δζεβάζ	عدالجواز
Ἄδζαρα	اجاره
Ἀδζελούν	عجلون
Ἀδζὴ-μπαδέμ	آجى بادم
Ἀδζιλάτ	عجيلات
Ἀδὶλ-δζεβάζ	عادل جواز

1) Σημειωτέον ὅτι ἀπαραίτητον ἐνταῖς ἐπιγραφαῖς τῶν ἐπιστολῶν νὰ προστίθηται, πλὴν τοῦ ὀνόματος τοῦ χωρίου ἢ τῆς πόλεως εἰς ἣν διευθύνεται, καὶ ὁ νομὸς ἢ ἡ ἐπαρχία εἰς ἣν τοῦτο ἢ αὕτη ὑπάγεται.

Ἄδιν	عدين	
Ἀδραμμύτιον	ادرميد	
Ἀδριανή	اطره‌نوس	
Ἀδριανούπολις	ادرنه	
Ἀετός	آيدوس	
Ἀζιζιέ	عزيزيه	
Ἀθῆναι	آتنه	
Ἀθύρας	بيوك چكمجه يا چكمجه كبير	
Ἄθως, ἴδε Ἅγιον Ὄρος.		
Αἰβαδζήκ	ايواجق	
Αἴγυπτος	مصر	
Αἰδίνιον	آيدين	
Αἰ-μπασδή	آى بصدى	
Αἰναδζήκ	آيناجق	
Αἰναλλοῦ-μπαλλοῦ	آيناللو باللو	
Αἰνεγκιόλ	اينه‌كول	
Αἰν-ι-σύνούπ	عين‌عنوب	
Αἶνος	اينوز	
Αἰντάπ	عينتاب	
Αἰτάπ	عيتاب	
Ακ-ἀμπάδ	آق آباد	
Ακ-βουνάρ	آق بيكار	
Ακ-δὰγ-μαδενί	آق طاغ معدنى	
Ἀκάνδζα	آقيجه	
Ἀκκιάρ	عكار	
Ακ-μπαμπᾶ	آق بابا	
Ἄκοβον	آقوه	
Ἄκρα, ἴδε Πτολεμαΐς.		
Ἀκρέχ	عقره	
Ἀκρίτη (ν.)	آركى جزيره‌سى	

Ἀκσεκί	آقسكى	
Ακ-σεράγ	آقسراى	
Ακ-σεχίρ	آقشهر	
Ἀκτά	اقطاع	
Ακ-τάς	آقطاش	
Ακ-τσάγ	آقچاى	
Ἀκτσέ	آقچه	
Ἀκτσὲ-ἀμπάδ	آقچه آباد	
Ἀκτσὲ-δάγ	آقچه‌طاغ	
Ἀκτσὲ-σεχίρ	آقچه شهر	
Ἀκτσὲ-χησάρ	آقچه حصار	
Ακ-χησάρ	آقحصار	
Ἀλαδζάμ	آلاچام	
Ἀλαδζὰ-χάν	آلاجه خان	
Ἀλαΐτα	علائيه	
Ἀλαπλή	آلابلى	
Ἀλασγκέρδ	آلشكرد يا آلاشكرد	
Ἀλὰ-σεχίρ	آلاشهر	
Ἀλὰ-δάγ	آلا طاغ	
Ἀλγέριον	جزائر	
Ἀλέγ	عالى	
Ἀλεξάνδρεια	اسكندريه	
Ἀλεξανδρέττα	اسكندرون	
Ἀλέσσιον	لش	
Ἀλῆ-γαρμπί	على غربى	
Ἀλικαρνασσός	بودروم	
Ἀλικιανός	اليكان	
Ἀλπού-κιοϊ	الپى كوى	
Ἀλτὴν-κιοπροῦ	التون كوپرى	
Ἀλτὴν-τάς	التون طاش	

Ἀργυρόκαστρον	ارگرى	
Ἀργυρούπολις	گموشخانه	
Ἀρδανότς	اردنوج	
Ἀρδζίς	ارجيس	
Ἀρετσοῦ (Ῥύσιον)	داريجه	
Ἀρίκ-μπασῆ	اريق باش	
Ἄρλοβα	آرلوه	
Ἀρμουτλή	آرمودلى	
Ἀρναούτ-κιοϊ	ارنبودكوى	
Ἄρτα	ناردە	
Ἀρτάκη	اردك	
Ἄρχαβα	آرخوى	
Ἀρχιπέλαγος	بحر سفيد	
Ἀσαὶρ-ι-σεμπαά	عشاير سبعه	
Ἀσαρέ	عشاره	
Ἀσὰρ-ι-Μεδζιτιέ	آثار مجديه	
Ἀσὴ-καρὰ-ἀγάτς	عاصى قاره اغاج	
Ἀσία	آسيا	
Ἀσίρ	عسير	
Ἀττάλεια	انطاليا	
Αὐλών	اولونيه	
Αὐστραλία	اوسترالیا	
Αὐστρία	نمچه يا اوستريا	
Ἀφιὸν καρὰ χησάρ	آفيون قره حصار	
Ἀφρική	آفريقا	
Ἀχ-καλέ	آح قلعه	
Ἀχλατλάρ	اخلاطلر	
Ἀχμετλή	احمدلى	
Ἀχμὲτ ὀβᾶ	احمد اوه	
Ἀχρίς, ἴδε Ὀχρίς.		

Ἀμαδιέ	عماديه	
Ἀμάρα	عماره	
Ἀμάριον	اماری	
Ἀμάσεια	اماسيا	
Ἄμαστρις	اماسره	
Ἀμάτοβον	اماتوه	
Ἀμέδ	آمد	
Ἀμερική	آمريقا	
Ἀμισός	صامسون	
Ἀναμούρ	انامور	
Ἀνασέλιδζα	اناسليج	
Ἀνατολικὴ Ῥωμυλία	روم‌ايلى شرقى	
Ἀνατὸλ-καβάκ	اناطولى قواغى	
Ἀνατὸλ-χησάρ	اناطولى حصارى	
Ἀνδερίν	آندرين	
Ἀνές	آنس	
Ἀνιζέ	عنزه	
Ἄννε	عنه	
Ἀντιγόνη (ν.)	برغوس اطه‌سى	
Ἀντιόχεια	آنطاكيه	
Ἀξάριον	آقحصار	
Ἀπ-σαφί	آب صافى	
Ἀραβάνιον	اراوان	
Ἀραβία	عربستان	
Ἀραβισόν	عربسون	
Ἀράτς	آراج	
Ἀραπγκίρ	عربكير	
Ἄρβηλα	اربيل	
Ἀργαβάν	ارغوان	
Ἄργανα	اركنه	

ISTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ ATATÜRK KİTAPLIĞI

Ἄχσα	احسا	
Ἀχσεράτ	احسرات	

—=—

B

Βαβὰ ἐσχί, ἡ	بابا اسكی	
Βαβαΐ ἀτήχ	بابای عتیق	
Βαβυλωνία	ایراق عربی	
Βαγδάτη	بغداد	
Βαγιαζίδ	بایزید	
Βαγτσεδζίχ	بغجه‌جك	
Βαδζίλ	واجل	
Βαθύ	واطی	
Βάϊα	بایه	
Βαϊβούρτ	بایبورت	
Βαϊνδήριον	بایندر	
Βαϊραμίτς	بیرامج	
Βακά	بقاء	
Βακλάχ	بقلاق	
Βακλήν	بعقلین	
Βακούβα	بعقوبه	
Βὰχφ-ι-κεμπίρ	وقف‌کبیر	
Βαλά	بالا	
Βαλάτ	بلاط	
Βαλατζίχ	بلاطجق	
Βαλβέκ	بعلبك	
Βάλια	بالیه	
Βαλλού	بالو	
Βαλοὺ-κεσέρ	بالیکسر	
Βάμος	واموس	
Βάν	وان	
Βάνσκα	بانسقه	
Βάρλα	بارله	
Βαργκίρη	بارکیری	
Βάρνα	وارنه	
Βαρουτίν	باروتین	
Βαροὺτ-χανέ	باروتخانه	
Βάρτο	وارطو	
Βασήτ	واسط	
Βασιλικός	واسلیقوس	
Βὰσρ-ἐλ-χαρίρ	بصر الخزیر	
Βασσόρα	بصره	
Βαστεχέ	باستکه	
Βατμὰν-δαγή	بطمان طاغی	
Βατρούν	بترون	
Βατούμ	باطوم	
Βεγγάζη	بنغازی	
Βὲγι-ὀβασή	بك اوه‌سی	
Βὲγι-παζαρή	بکپازاری	
Βὲγι-σεχίρ	بکشهر	
Βεδρέ	بدره	
Βεζὶρ-κιοπροῦ	وزیرکوپری	
Βεζὶρ-χάν	وزیر خان	
Βεκφεγιά	بکفیا	
Βέϊκοζ	بکقوز	
Βεϊλάνη	بیلان	
Βεϊλέρβεη	بکلربکی	
Βελβανδός	ولواندوس	
Βελβιράν	بلویران	
Βέλγιον	بلچیقا	

Βελέδ	ولد	
Βελεσσός	کوپریلی	
Βέλιτσε	بلیچه	
Βελτσετρίνα	ولچترین	
Βενάζ	بناز	
Βενεδζιάνο	ونجیانو	
Βεράνη	برانه	
Βεράτιον	برات	
Βεριρέ	ویره	
Βερίσοβιτς	وریسوچ	
Βερκί	برکی	
Βερολῖνον	برلن	
Βέρροια	قره‌فریه	
Βερτρεσέ	برترشه	
Βεσσούρα	بصوره	
Βεϋλὶχ-ἀχούρ	بکلك اخور	
Βεϋλὶχ-κιοπροῦ	بکلك کوپری	
Βεχεσίν	بهسین	
Βεχράμ	بهرام	
Βεχτσέβα	بهجوه	
Βηθλεέμ	بیت اللحم	
Βηρυτός	بیروت	
Βιάνο	ویانو	
Βιγατίτς	بیغادیچ	
Βιδιγλή	بدیکلی	
Βιέννη	ویانه	
Βιζύη	ویزه	
Βιλάν-κιοϊ	بیلان کوی	
Βιλεδζίχ	بیله‌جك	
Βιρανδζίχ	بیرانجیك	
Βιρὰν-σεχίρ	ویران شهر	
Βιρεδζίχ	بیره‌جك	
Βιρνικιτζστέ	ویرنکچشته	
Βιτλίς	بتلیس	
Βιτσέρο	بچیر	
Βιτώλια, ἴδε Μοναστήριον.		
Βλανδόβα	ولاندووه	
Βλάτς	بلاج	
Βλαχία	افلاق	
Βλαχολειβαδον	ولاحولیوادیه	
Βογαδζικό	بوغاجقو	
Βοδενά	ووديته	
Βοζγιούκ	بوزوك	
Βοράν	بوران	
Βοσδογάν	بوزطغان	
Βόμβα	بومبا	
Βορλοῦ	بورلی	
Βοσνία	بوسنه	
Βουγιουὺκ-βεζὶρ-χάν	بیوك وزیر خان	
Βουγιούκ-δερε	بیوك دره	
Βουγιουὺκ-δερβέντ	بیوك دربند	
Βουγιουὺκ-λιμάν	بیوك لیمان	
Βουδζάκ	بوجاق	
Βουδροῦμι, ἴδε Ἁλικαρνασσός.		
Βουζάντη	بوزانطی	
Βουκουρέστιον	بکرش	
Βουλαδάν	بولدان	
Βουλανήκ	بولاتق	
Βουλγαρία	بلغارستان	
Βουλγὰρ-δαγή	بلغار طاغی	

Βουνὰρ-χησάρ	بیکارحصار
Βουρδούριον	بوردور
Βουρνόβα	بیرون آباد
Βουτσιτρίν	بوچترین
Βραΐλα	ابرائیل
Βρούυλα	اورله
Βῶλος	غلوس

—=—

Γ

Γάγγραι	کنغری
Γαδαμές	غدامس
Γάζα	غزه
Γαλατᾶς	غلطه
Γαλλία	فرانسه
Γαμίδ	غامد
Γαμπαγήπ	غباغب
Γάνος	غانوس
Γαριέ	غریه
Γαρμπί	غربی
Γαστβάρ	غستوار
Γάτ	غات
Γαφιριάδ	غفریاد
Γεβγελή	کوکلی
Γέμπου-σὺλ-μπάχρ	ینبوالبحر
Γελινδὴρ-ἐλί	یلندر ایلی
Γενὶ-βαρός, ἴδε Νόβι-βαρός.	
Γενὶ-δζουμαά	یکی جمعه
Γένιδζε	یکیجه
»	یکیجهٔ قره صو
Γενὶ-ζαπρά	یکی زغره
Γενὶ-κιοϊ	یکی کوی
Γενὶ-παζαρή	یکی پازار
Γενὶ-σεχίρ	یکی شهر
Γενὶ-χάν	یکی خان
Γεπνά	ینا
Γέρα	یرا
Γερίμ	یریم
Γερμανία	المانیا
Γέφυρα Ἀγριάνου	جسر ارکنه
Γιαγιά-κιοϊ	یایاکوی
Γιαζιλὴ-καγιᾶ	یازیلی قیا
Γιάλοβα	یالوه
Γιάλοβατς	یلواج
Γιαννιτσά	یکیجهٔ واردار
Γιάνκοβον	یانقوه
Γιαπὰν-ἀμπαδ	یبان آباد
Γιάρμδζε	یارمجه
Γιαρπούζ	یارپوز
Γιὰρ-χησάρ	یار حصار
Γιασὴ-ὀράκ	یصی اوراق
Γιούκ	یوك
Γιουμερά	یومره
Γιουμενδζέ	کومنجه
Γκεβάρ	کوار
Γκέβζε	ککیوزه
Γκέδος	کدوس
Γκείβε	کیوه
Γκεϊκλέρ	کیکلر
Γκειλάν	کیلان

Γκελεβέτς	کلوچ
Γκελενπέ	کلنبه
Γκελινδὴρ	کلندیر
Γκένδζ	کنج
Γκεουϊνίκ	کوینك
Γκεργκί	کرکی
Γκερδζανίς	کرجانس
Γκερεδέ	کرده
Γκερζέϊ-Καστα μονή	کرزهٔ قسطمونی
Γκερζέϊ-Σινόπ	کرزهٔ سینوب
Γκερεδέ	کره ده
Γκερούν	کرون
Γκιὸζ-τεπέ	کوزتپه
Γκιοκσούν	کوکسون
Γκιοκτσὲ-δαγῆ	کوکچه طاغی
Γκιὸλ-παζαρή	کول پازاری
Γκιοπέκ	کوپك
Γκιοργκιορέ	کورکوره
Γκιόρελε	کورله
Γκιόρδε	کوردوس
Γκιουβάρ	کوار
Γκιουβάς	کواش
Γκιουζὲλ-χησάρ	کوزل حصار
Γκιουλαμπέρ	کلمبر
Γκιουλνάρ	کلنار
Γκιοὺλ-χησάρ	کل حصار
Γκιουμουλδζίνα	کوملجنه
Γκιουμοὺς-χανέ, ἴδε Ἀργυρού-πολις.	
Γκιουμοὺς-χαδζί	کموش حاجی
Γκιουνάγι	کوناى
Γκιουρέϊ-νουχάς	کرهٔ نحاس
Γλεοδόρ	غلیودور
Γλοβόδοβάρ	غلوبودوار
Γουλέκ	غولك
Γουμενδζέ	کومنجه
Γουργούρ	غورغور
Γουσίνη	غوسینه
Γράτσκο	غراچقو
Γρεβενά	کره بنه
Γριάν	غریان

—=—

Δ

Δαβουδιέ	داودیه
Δὰγ-ἀρδῆ	طاغ اردی
Δαμασκός	شام (شریف)
Δανία	دانیارقه
Δαοὺτ-πασσᾶ	داود پاشا
Δαρδά	داردہ
Δαρδανέλλια	ﷺ چناق قلعه‌سی قلعهٔ سلطانیه
Δαρενδέ	دارنده
Δαρὶ-δερέ	داری دره
Δεβελή	دوه‌لو
Δεβελή-κιοϊ	دوه‌لو کوی
Δεβὲ-μπαγηρδάν	دوه باغردان
Δεβλέτ	دولت
Δέβραι	دبرهٔ بالا ﷺ دبره
Δεβρέϊ-ζίρ	دبرهٔ زیر

ISAM

Δεβρέκ	دورك	جم جاله
Δεδὲ-ἀγάτς	دده اغاج	جمينه
Δεΐρ-ἐλ-καμέρ	دير القمر	جمعهٔ آباد
Δεΐρ-ι-σεμίλ	دیرشمیل	جبل
Δεϊρμὲν-δερέ	دکرمن دره	جبله
Δεϊρμενδζίκ	دکرمنجق	جبل عزیا
Δεϊρμὲν-μπουρνοῦ	دکرمن بروني	جبل برکت
Δέλβινον	دلوينه	جبل غربي
Δελίκ-ταση	دلیکطاش	جبل دوز
Δελταρέ	دلتاره	جبل ریمه
Δεμιρδζή	تیورجی	جبل حراز
Δεμὶρ-καποῦ	تیور قپو	جنين
Δεμὶρ-τάς	تیور طاش	جرمك
Δεμὶρ-χησάρ	تیور حصار	جيغاره
Δενιζλή	دکزلی	جيده
Δένκι	دنك	جزره
Δερέ-κιοϊ	دره کوی	جلدر
Δέρινδζε	درینجه	جانده
Δέρκοι	ترقوس	جسان
Δέρνε	درنه	جسرشعور
Δερσέ	درسه	جهان بکی
Δερσίμ	درسم	جونلك
Δεχούκ	دهوك	جدابيه
Δζάλο	جالو	جديده
Δζανίκ	جانيك	جوله‌مرك
Δζεβιζλίκ	جوزلك	جمعهٔ آباد
Δζέδδα	جده	جمعهٔ بالا
Δζεζιρέ	جزيره	جونيه
Δζελεπλή	جلبلو	دياقوه
Δζελλὰδ	جلاد	دیاربکر
Δζὲμ-δζεμαλέ		
Δζεμινέ		
Δζεμοβάσι		
Δζεμπέλ		
Δζεμπελέ		
Δζεμπὲλ-ι-ἀζπά		
Δζεμπὲλ-ι-βερεκέτ		
Δζεμπὲλ-ι-γαρμπί		
Δζεμπὲλ-ι-δούζ		
Δζεμπὲλ-ι-ριμέ		
Δζεμπὲλ-ι-χαράζ		
Δζενίν		
Δζερμέκ		
Δζιγαρέ		
Δζιδέ		
Δζιζρέ		
Δζιλδήρ		
Δζιμανδέ		
Δζισάν		
Δζὶσρ-ι-σουσούρ		
Δζιχὰν-βεϊγή		
Δζονλίκ		
Δζουδαμπιγέ		
Δζουδεϊδά		
Δζουλαμέρκ		
Δζουμαΐ-ἀμπάδ		
Δζουμαΐ-μπαλά		
Δζουνιέ		
Διάκοβον		
Διαρβεκίρη		

Διβανιέ	ديوانيه	'Εγρὶ-γκιόζ	اكرى كوز
Διβλέ	ديوله	'Εγρὶ-δερέ	اكرى دره
Διβρίκ	ديورك	'Εγρὶ-δίλ	اكرى دل
Διγιαδίν	دیادین	'Εγρὶ-μπουδζάκ	اكرى بوجاق
Διδυμότειχον	دمتوقه	'Εδιρνδζίκ	ادنجك
Διζέ	دیزه	'Εζίνε	ازينه
Δικελί	دیکیلی	'Εκίν	اكين
Διλίμ	دیلیم	'Εϊλή	ايلى
Δὶλ-ἰσκελεσί	دیل اسکله‌سی	'Εκινλίκ	اكينلك
Δινάρ	دینار	'Ελασσών	الاصونيه
Διπλοκιόνιον	بشکطاش	'Ελβασάν	ايلبصان
Διρσήζ	دیرسیز	'Ελβέδζρε	الوجره
Δισκάτη	دیشقاتی	'Ελβετία	اسويچره
Δογὰν-χησάρ	طوغانحصار	'Ελβοστάν	البستان
Δοϊράνη	طویران	'Ελ-δαρέ	الداره
Δομανίτς	دومانیچ	'Ελεμάν	المان
Δορύλαιον, ἴδε 'Εσκὶ-σεχίρ.		'Ελεσχάν	السخان
Δουζδζέ	دوزجه	'Ελευθεροχώρι	القصحوره
Δουζρινέ	دوزرينه	'Ελιὰς-χάν	الياس خان
Δούναβις	طونه	'Ελ-κανταρά	القنطره
Δουράδζη	دراجی	'Ελ-κός	القوش
Δουργουτλού	طورغودلی	'Ελλάς	يونانستان
Δουρσουνλή	طورسونلی	'Ελμαλή	المالو
Δράμα	درامه	'Ελμπουκεμάλ	البوكمال
Δροβιάνη	درویان	'Ελ-χαμαρέ	الحماره
Δυρράχιον	دراج	Ἔμεσσα	حمص
		'Εμὶρ-ἀλέμ	امر عالم
		'Εμιργιάν	ميركون
		Ἔμπ	لب
		Ἔμπου-ἀρίς	ابو عريش

—=—

E

'Εγερδίρ	اكردير
'Εγιούπ	ايوب

Z

Ζαβιέ	زاویه
Ζαγνέ	زغنه
Ζαγόριον	زاغور
Ζαλέ	زاله
Ζάρα	زاره
Ζαφράνπολις	زاغفرانبولی
Ζαχλέ	زحله
Ζάχο	زاخو
Ζβάρα	ذواره
Ζεϊδιέ	زیدیه
Ζεϊτούν	زیتون
Ζεϊτούν-βουρνοῦ	زیتون بروی
Ζελένικον	ذلنیقو
Ζῆλα	ذله
Ζηλλετεῖϊν	ظلتین
Ζιβάρ	زیبار
Ζιλχόβα	ذلخوه
Ζιμάβ	زماو
Ζιμπέφτσε	زیبفچه
Ζίνα	زینه
Ζινδζὶ-δερέ	زنجی دره
Ζιπούν	زیبون
Ζίρ	زیر
Ζιρβατιέ	زیر باطیه
Ζίχνη	زیحنه
Ζνικνέ	زنیکنه
Ζόρ	زور
Ζουμπεῖδ	زبید

—=—

Ἐμπου-ὲσ-σαπάχ	ابو الصباح
Ἐμπχά	ابها
Ἐμροὺδ-ἀμπάδ	امرود آباد
Ἐνδηρλίκ	اندرلك
Ἐρβέ	اروه
Ἐργάδζ	ارغاج
Ἐργανὴ μαδενί	ارغنی معدنی
» χανλαρή	ارغنی خانلری
Ἐργὶδ-χανή	ارکید خانی
Ἐργκενέ	ارکنه
Ἐρδζίς	ارجیش
Ἐρέγκιοϊ	ارن کوی
Ἐρεσός	هرسه
Ἐρζεγοβίνη	هرسك
Ἐρζερούμ	ارضروم
Ἐρζιγκιάν	ارزنجان
Ἐρμενάκ	ارمناك
Ἐρμπεϊλή	اربکلی
Ἐρνεμπίδ	ارنبید
Ἐρτογρούλ	ارطغرول
Ἐσκὶ-βαβᾶ, ἴδε Βαβὰ-ἐσκί.	
Ἐσκὶ-ζααρά	اسکی زغره
Ἐσκὶ-σεχίρ	اسکی شهر
Ἐσμέ	اشمه
Ἐσπκεσάν	اسپکشان
Εὐρώπη	اوروپا
Ἔφεσος (Ἅγ. Θεολόγος)	ایاثلوغ
Ἐφκερέ	افکره
Ἐφλατή	افلاطی

—=—

H

Ἡλιούπολις, ἴδε Βαλβέκ.	
Ἡράκλεια	ارکلی
Ἡράκλειον	قندیه

—=—

Θ

Θάσος (ν.)	طاشوس جزیره سی
Θεῖρα	تیره
Θεοδοσιούπολις, ἴδε Ἐρζερούμ.	
Θεραπεῖα	طرابیه
Θεσσαλονίκη	سلانیك
Θυάτειρα, ἴδε Ἀξάριον.	

—=—

I

Ἰαπωνία	جاپونیا
Ἰβρενδί	ایورندی
Ἰδλίπ	ادلب
Ἱεράπετρα	یرا پترا
Ἱερουσαλήμ	قدس شریف
Ἰζζεδδίν	عزالدین
Ἰζλέτοβον	ایزلتوه
Ἰκόνιον	قونیه
Ἰλγήν	ایلغین
Ἴμβρος (ν.)	امروز
Ἰνδζὲ-σοῦ	اینجه صو
Ἰνδζίλ	انجیل
Ἰνδζιλί	اینجیلی
Ἰνδίαι	هندستان
Ἰνέπολις	اینه بولی
Ἴν-ὀνοῦ	این اوکی
Ἰόππη	تافه
Ἰπέκιον	ایبك
Ἰραδί	ایرادی
Ἰρλανδία	ایرلانده
Ἰσκιλίπ	اسکلیب
Ἰσλαχιγέ	اصلاحیه
Ἰσλίκοβον	اسلکوه
Ἰσπανία	اسپانیه
Ἰσπίρ	اسپر
Ἰστίπ	استب
Ἰσχακλοῦ	اسحقلو
Ἰταλία	ایتالیا
Ἴτς-ἔλ	ایچ ال
Ἰωάννινα	یانیه

—=—

K

Καβάδαρα	قوادره
Καβάϊα	قوایه
Καβάκ	قواق
Καβακλή	قواقلی
Καβάλλα	قواله
Καγιαδζήκ	قیاجق
Καγιαλάρ	قیالر
Καγιάς	قیاس
Καδήκιοϊ	قضی کوی
Καδὴν χανί	قادین خانی
Καζαμούρ	غازامیر

ISAMAS

Καϊάφα	حيفا
Καϊμάς	قايماس
Καισάρεια	قيصريه
Καλαϊζῆ	قلايجى
Καλάς	قلعث
Καλκανδελένιον	قلقان دلن
Καλλίπολις	كليبولى
Καλλονή	قالونى
Κάλυμνος (ν.)	قالمنوس
Καλὰτ-ι-σεκίρ	قلعة سكر
Καλὰτ-οὺλ-χούσν	قلعة الحصن
Καλεδζῆκ	قلعه جق
Καμπάκτσα	قباقجه
Καμπάλ	قبال
Καμπέ	قبه
Κανγάλ	قنغال
Κάνδρα	قندره
Κανδυλλῆ	قندلى
Κάνλιδζα	قاكلجه
Κανπέρ	قنبر
Κανταρά	قانطره
Καποῦ-μαχαλή	قپو محلى
Κάππαρη (ν.)	قپارى
Καρά	قره
Καρὰ-ἀγάτς	قره اغاج
Καρὰ-ἀγάτς-γαρμπί	قره اغاج غربى
Καρὰ-βουνάρ	قره بيكار
Καρὰ-βουρούν	قره برون
Καρὰ-βουροὺν κιουτσούκ	قره برون كچوك
Καρὰ-βουροὺν μπουγιούκ	قره برون بيوك
Καρὰ-γαδίς	قره غديس
Καρὰ-δάγ	قره طاغ
Καραδζὰ-βιρὰν	قره جه ويران
Καραδζάκιοϊ	قره جه كوى
Καραδζαλάρ	قره جه لر
Καραδζὰ-σεχίρ	قره جه شهر
Καραδζὰ-σοῦ	قره جه صو
Καρὰ-'Ισαλή	قره عيسالى
Καρὰ-κιλίσε	قره كليسا
Καράκιοϊ	قره كوى
Καραλίνα	قره لينه
Καρὰ-μαγαρά	قره مغاره
Καραμάν	قره مان
Καρὰ-μουσάλ	قره مرسل
Καρὰ-μπιγᾶ	قره بيغا
Καρὰ-παζάρ	قره پازار
Καρὰ-σαλλού	قره صالو
Καρασή	قره سى
Καρά-σου	قره صو
Καρασούλι	قره صولى
Καρατάς	قره طاش
Καράτοβον	قره طوه
Καρὰ-χησάρ	قره حصار
Καρὰ-χησὰρ-ι-σαρκή	قره حصار شرقى
Καρὰ-χησὰρ-ι-σαχήπ	قره حصار صاحب
Καρὰ-χουγιούκ	قره هيوك
Καργή	قارغى
Καρδάμυλα	قرداميلا

Καρκόρα	قارقوره
Καρλοβάσιον	قارلواسى
Κάρπαθος (ν.)	كرپه يا قارپوط
Κάρς	قارس
Καρσοὺ-γιακά	قارشو ياقه
Κάς	قاش
Κάσσος (ν.)	قاشود
Κασσαμπᾶς	قصبه
Κασσάνδρεια	كسندره
Κασταμονή	قسطمونى
Καστελλόριζον (ν.)	ميسى
Κάστο	قسطو
Καστορία	كسريه
Καστράτι	قصطرات
Κατάνα	قطنا
Κατερίνα	قترين
Κατηγέ	قطعيه
Κατήφ	قطيف
Κατουνίτζα	قتونيجه
Κατσανίκ	چانيك
Καφαδάρ	قفادار
Κάψοβον	قاپسوه
Κεβκέπ	كوكب
Κεβκεμπάν	كوكبان
Κεβσούδ	كيسود
Κελίδ-ουλ-μπάχρ	كليد البحر
Κελκίτ	كلكيت
Κεμάχ	كماح
Κεμέρ	كمر
Κενγκαρί, ἴδε Τσάγηρι.	
Κερασοῦς	كره سون
Κέρβελλα	كربلا
Κερκιούκ	كركوك
Κερμαστή	كرماستى
Κερμενλή	كرمنلى
Κερμήρα	كرمير
Κεσκίν	كسكين
Κεσρεβάν	كسروان
Κεσσάνη	كشان
Κηζανλήκ	قزانلق
Κηζὴλ-ἀγάτς	قزل اغاج
Κηζὴλ-ρεμπάδ	قزل رباد
Κηζὴλ-τοπράκ	قزل طوپراق
Κηναλή	قنه لى
Κηνήκ	قينيق
Κήρ	قير
Κήρ-ελί	قيرايلى
Κήρκ-ἀγάδζιον	قرق اغاج
Κήρδζαλη	قرجه على
Κήρ-σεχίρ	قير شهر
Κιαζιμέ	كاظمه
Κιαχά	كاخه
Κιαχτά	كاختة
Κίγη	كيغى
Κιλίς	كليس
Κιλίσαλου	كليسالو
Κιλισέκιοϊ	كليسا كوى
Κιμπὰν-μαδενί	كبان معدنى
Κιοϊδζεγίζ	كويجكز
Κιόϊ-σανδζάκ	كويسنجاق

ISTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ

Κιοκλή	كوكلو
Κιοπρού	كوپرى
Κιοπρούκιοϊ	كوپرى كوى
Κιοπρουλού	كوپريلى
Κίος	كيلك
Κιόσκ	كوشك
Κιουπλή	كوپلى
Κιούς	كوث
Κιοὺτ-ἐλ-ἀμάρα	كوت العماره
Κιούχ	كوه
Κισκίμ	كسكيم
Κίσσαμος	كيسامو
Κλεισούρα	كليسوره
Κοδζὰ-ἐλί	قوجه ايلى
Κοζάν	قوزان
Κοζάνη	قوزانه
Κὸζ-βουνάρ	قوز بيكار
Κόζκιοϊ	قوزكوى
Κοζιὸζάν	قوزيجان
Κοϊὸυλ-χησάρ	قويلحصار
Κολωνία	قولونيه
Κομάνοβον	قومانوه
Κονὸζελή	غنجه لى
Κονδουράκι	قوندره كى
Κόνιὸζα	قونيجه
Κοντσκόβα	قونچقوه
Κονφιὸάχ	قنفده
Κόρνα	قورنه
Κορυτσᾶ	كوريجه
Κοσσυφοπέδιον	قوصوه
Κοτίαιον	كوتاهيه
Κοτουρμάν	قطورمان
Κότσγκιρι	قوجكيرى
Κὸτς-χησάρ	قوچحصار
Κοτύωρα, ἴδε Ὀρδού.	
Κουγιουνδζάκ	قويونجق
Κουζγουνδζούκ	قوزغنجق
Κοῦλα	قوله
Κούλελι-βουργάζ	قولهلى برغوس
Κοὺλ-παζαρή	قول پازارى
Κουμάνοβον	قومانوه
Κοὺμ-καλὲ	قوم قلعه
Κουμλέϊ-σαγήρ	قوملهٔ صغير
Κουρουδζὲ-σίλε-διβανί	قوريجه شيله ديوانى
Κουροὺ-παζαρή	قورى پازارى
Κουροὺ-τσάγι	قورىچاى
Κουροὺ-τσεσμέ	قورى چشمه
Κουρσουνλού	قورشونلى
Κουσούρ	قصور
Κοὺρτ-κουλάκ	قورد قولاغى
Κράλοβα	قرهلوه
Κρήνη	چشمه
Κρήτη (ν.)	كريد
Κρήτσοβον	قرچوه
Κριβολάκ	قريوولاق
Κρούσοβον	قرشوه
Κυδωνίαι	ايوالق
Κύζηκος	قپو طاغى
Κυλίνδρια	كلندريه

Κυνουρία	كنوريوج
Κύπρος (ν.)	قبريس
Κωνστ/πολις	درعايه ἢ درسعادت
Κῶς (ν.)	استانكوى
Κωστάνὸζα	كوستنجه

—=—

Λ

Λαδίκ	لاديك
Λαζιστάν	لازستان
Λάμψακος	لاپسكى
Λαοδίκεια	لازقيه
Λαρένδα	لارنده
Λαρίκοβον	لاريقوه
Λάρνακα	طوزله
Λασήθιον	لاشيد
Λαχανᾶς	لحنه
Λαχιέ	لحيه
Λάψιστα	لاپسته
Λέδ	لد
Λὲϐν-οὐλ-ἀμάρα	لون العماره
Λειβάδιον	لواديه
Λέϊθ	ليث
Λεμπιάν	لبيان
Λέρος (ν.)	لروس
Λεσκοβίκ	لسقويك
Λεσνόβα	لسنوه
Λετσέ	لچه
Λεύκη	لفكه
Λεσενὸζα	لشنيجه
Λεψία (ν.)	ليپسوس
Λῆμνος (ν.)	لمنى
Λίβανα	ليوانه
Λίβανος (ὄρος)	جبل لبنان
Λιβόχοβον	لبهوه
Λίὸζα	لجيه
Λιὸζα-μαδενί	لجه معدنى
Λιπλιάν	ليپليان
Λιτοχώρι	ليطوخور
Λόμ	لوم
Λονδῖνον	لوندره
Λουλὲ-βουργάζ	لوله برغوس
Λούμη	لومه
Λοῦρος	لوروس

—=—

Μ

Μααρά	معره
Μαγνησία	صاروخان ἢ مغنيسا
Μαζγκέρδ	مازكرد
Μαζραά	مزرعه
Μάϊδος	مايدوس
Μαινεμένη	مغنن
Μάκρη	مكر
Μακροχώριον	مقرىكوى
Μαλακοπή	مله‌كوبى
Μάλγαρα	معلقره
Μαλεβύζιον	مالويز
Μαλές	مالش
Μαλήκιοϊ	مالى‌كوى

Μάλτεπε	مالتپه
Μαλτίχ	مالتق
Μαμούρετ-σὺλ-'Αζίζ	معمورةالعزیز
Μανδαμάδος	ماندامادا
Μανιάς	مانیاس
Μαράς	مرعش
Μαργαρίτι	مارغالیچ
Μαρδίν	ماردین
Μαρμαρίς	مرمریس
Μαρώνεια	مارونیا
Μάτι	ماط
Μάτσκα	ماچقه
Ματσκόβα	ماچقوه
Μαυροβούνιον	قره طاغ
Μαχμουδί	محمودی
Μαχμουδιέ	محمودیه
Μεγίστη (ν.), ἴδε Καστελλόριζον.	
Μεδζδέλ	مجدل
Μεδζιτιέ	مجدیه
Μεδζὶτ-σζοῦ	مجید اوزی
Μεδίνα	مدینهٔ منوره
Μεδούα	شنکین
Μέκεδζε	مکجه
Μέκκα	مکهٔ مکرمه
Μέκς	مکس
Μελένικον	منلك
Μελίτη (ν.)	مالطه
Μελιτινή	ملاطیه
Μεμὲ-χατούν	مه خاتون
Μεναχέ	مناحه
Μενγκέν	منکن
Μενδιλί	مندیلی
Μενεβγάτ	منوغات
Μεντεσέ	منتشه
Μερζουούν	مرجعون
Μερζιφούν	مرزیفون
Μερίχ	مریج
Μερκάπ	مرقب
Μερκέ	مرکه
Μερόφτζα	میروفچه
Μερσίνη	مرسین
Μεσημβρία	مسوری
Μεσκενέ	مسکنه
Μέτραι	چتالجه
Μέτσοβον	مچوه
Μεωνία	رازلق
Μήδεια	مدیا
Μιδιάτ	مدیات
Μιρέζ	میرز
Μιρόφτσε	میروفچه
Μισίς	مسیس
Μισλατάχ	مسلطه
Μισρατάχ	مصراطه
Μιτροβίτσα	متروینچه
Μιχαήλ	میخائل
Μιχαλίδζι	میخائیچ
Μόλυβος	مولوه
Μοναστήριον	مناستر
Μόρτο	مورطو
Μοσούλη	موصول

Μπένι-σεχίρ	بنی شهر
Μπερασά	براصه
Μπερσίς	پرسیس
Μπὲς-διβάν	بش دیوان
Μπεσιρέ	بسیره
Μπεχσένι	بهسنی
Μπιρεδζίκι	بیره جك
Μπιραμίτς	بیر امیچ
Μπιρίμ	بریم
Μπογάδζεβον	بوغاجوو
Μπογαδζικό	بوغاجقو
Μπογαζλαγιάν	بوغازلیان
Μπογδανδζέ	بوغدانجه
Μπογιαμπάδ	بوی آباد
Μποζκήρ	بوزقیر
Μπολβαδίν	بولوادین
Μπόλου	بولی
Μπονιφτσέ	بونیفچه
Μποστανδζίχ	بوستانجق
Μποστανλή	بوستانلی
Μπουδὰκ-όζού	بوداق اوزی
Μπουζαμπούκ	بوزابوك
Μπουκαϊ-γαρμπί	بقاع غربی
Μπουλγάζ	بلغاز
Μπρίκα	بریقه
Μυλοπόταμον	میلوپوطامو
Μυριόφυτον	مرفته
Μυσία, ἴδε Καρασή.	
Μυτιλήνη (ν.)	مدللو

Μοσχονήσια	یونطه اطه سی
Μότα	موطه
Μοῦγλα	مغله
Μουδανία	مدانیه
Μουδουρλού	مدرلی
Μουζεϊρίπ	مزیریب
Μουνδζούν	مونجون
Μουνσιγέ	منشیه
Μουντεφίχ	منتفك
Μουρατλή	مرادلی
Μουζζούκη	مرزوق
Μούς	موش
Μοὺς-'Αλῆ-καλεσί	موش علی قلعه‌سی
Μουσείπ	مسیب
Μούσλουδζα	موصلیچه
Μουσταφᾶ-πασσᾶ	جسر مصطفی پاشا
Μούτ	موط
Μουτικί	موطیکی
Μόχα	مخا
Μπαζιγιάν	بازیان
Μπάλο	بالو
Μπὰς-βαρτενήχ	باش وارتانق
Μπὰς-καλέ	باش قلعه
Μπὰς-νικιδζέ	باش نکجه
Μπάφρα	بافره
Μπέϊτ-ἐδ-δίν	بیت الدین
Μπεῖτ-Μαρί	بیت مری
Μπέϊτ-σὺλ-φακήχ	بیت الفقیه
Μπέλκα	بلقا
Μπένι-'Άνζ	بنی عنز

ISMANOGLIO

Νόβι-βαρός	يكى واروش
Νόβι-παζάρ	يكى پازار
Νορβηγία	نوروج
Νύμφαιον	نيف

—=—

Ξ

Ξάνθη	اسكچه
Ξηροκρήνη, ἴδε Κουρούτσεσμε.	

—=—

O

Ὀβαδζίκ	اوه جق
Ὀδεμήσιον	اوده مش
Ὀδζλέ	اوجله
Οἰνόη	اونيه
Ὀλλανδία	فلمنك يا هولانده
Ὀλουδζάκ	اولهجق
Ὀλτού	اولتى
Ὀμουρλοῦ	اومورلو
Ὀρδοῦ	اردو
Ὀρτάκιοϊ	اورته كوى
Ὀρτακτσή	اورته قچى
Ὄρφα	اورفه
Ὀσμανδζίκ	عثمانجق
Ὀσμανιέ	عثمانيه
Οὐγγαρία	مجارستان
Οὐζοὺν-κιοπροῦ	اوزون كوپرى
Οὐλοὺ-κησλά	اولوقشله
Οὐλούμπουρλου	اولوبورلو
Οὐμράν	عمران

Οὐρανιέ	اورانيه
Οὐργανλή	اورغانلى
Οὐρκούπ	اركوب
Οὐρφελέ	اورفله
Οὐσάκιον	عشاق
Ὄφις	اوف
Ὄχρις	اوخرى

—=—

Π

Παβλόκιοϊ	پاولى كوى
Παζαρδζήκ	پازارجق
Παζάρκιοϊ	پازار كوى
Παϊράν	پايران
Πακουρίν	پاقورين
Παλάγκα	پلانقه
Παλαιόκαστρον	قاستل
Παλαμούτ	پلاموط
Πανάτια	پناطيه
Πάνορμος	پاندرمه
Παντείχιον	پندك
Παράδεισος	پرادیسو
Παραμυθία	آيدونات
Πάργα	پارغه
Παρθένιον	پارطن
Παρίσιοι	پاريس
Πάροβα	پاروه
Πασινλάρ	پاسنلر
Πασοπτσέ	پاشوپچه
Πασσᾶ-βαξέ	پاشا بغچه‌سى
Πασσᾶ-λιμάν	پاشا ليمان
Πάτμος (ν.)	پاطموس
Πειραιεύς	پيره
Πέργαμος	برغمه
Περίστασις	شاركوى
Περσενμπέ	پنچشنبه
Περσία	ايران
Περτέκ	پرتك
Πετεκλί	پتكلى
Πέτρα	پتره
Πετρὲκ-παζαρί	پترك پازارى
Πετρίδζ	پترچ
Πετρούπολις	پترسبورغ
Πηγάν	پيغا
Πιάζ	پياز
Πιρεπόϊ	پيره بوى
Πιρεπόλ	پيره پول
Πισκοπή	بسقوبى
Πισσιδία, ἴδε Σπάρτη.	
Πλεσοβίτσα	بلشوپچه
Πλωμάριον	پلار
Ποϊρὰζ-καλέ	پوراز قلعه
Πολαβίν	پولاوين
Πολατλῆ	پولادلى
Πολύγειρος	پوليروز
Πολυχνῖτις	پوليهنت
Ποντο-ηράκλεια, ἴδε Ἡράκλεια.	
Πορτογαλλία	پورتكيز
Πόρτο-Λαγώ	قره آغاج
Πρέβεζα	پروزه

ISMANOGLOU

Πρεβεζίρ	پروزير
Πρεμέτη	پرمدی
Πρεχόβα	پره شوه
Πρίγκηπος (ν.)	بيوك اطه
Πρίλαπος	پرلپه
Πρισρένη	پرزرين
Πριστίνη	پرشتنه
Προκόπιον	اركوب
Προκόννησος	مرمره جزيره‌سی
Προῦσα	بروسه
Πρωσσία	پروسيا
Πρώτη (ν.)	قنالی اطه
Πτολεμαΐς	عكا
Πύργος	برغوس
Πυρρά	بره
Πωγών	پاغون

—=—

P

Ῥαγιάν	راعيان
Ῥάδλικος	رادليقوس
Ῥαδοβίτς	رادووچ
Ῥαδόβιστα	رادوويشته
Ῥαζλήκ	رازلق
Ῥαιδεστός	تكفور طاغی
Ῥακά	رقه
Ῥαμλέ	رمله
Ῥαμπή	رابغ
Ῥασέγια	راشيا
Ῥατιμπέ	راتبه
Ῥαφαχιγέ	رفاهيه
Ῥάχμ	رحم
Ῥεβανδήζ	روانديز
Ῥέες-οὐλ-ἄϊν	رأس العين
Ῥέθυμνον	رتمو
Ῥεμαδιέ	رماديه
Ῥεσνέ	رسنه
Ῥήγιον ἢ Κιόυκ τσεμτσέ	چكمجهٔ صغير ياخود چكمجه
Ῥιδβάν	رضوان
Ῥιδζὰλ-οὐλ-μά	رجال المع
Ῥίζον	ريزو
Ῥιζοῦς	ريزه
Ῥιχανιέ	ريخانيه
Ῥόδος (ν.)	ردوس
Ῥουμανία	رومانيا
Ῥούμελη-χαβαγή	روم ايلی قواغی
» φενερί	روم ايلی فناری
» χησαρί	روم ايلی حصاری
Ῥοὺμ-καλιά	روم قلعه
Ῥουστσούκιον	روسچق
Ῥώμη	روما
Ῥωσσία	روسيه

—=—

Σ

Σααδιγέ	سعديه
Σαγιάδα	صياده
Σαϊδλὲρ-τσιφλιγί	سيدلر چفلكی
Σακὰρ-καγιά	سقر قيا
Σακλαβιέ	سقلاويه
Σεβάστεια	سيواس
Σεβκενέ	سوكنه
Σὲδ-οὐλ-μπάχρ	سدالبحر
Σεϊδ-γαζή	سيد غازی
Σεϊδίκιοϊ	سيدی كوی
Σεϊδὶ-σεχρί	سيدی شهری
Σεϊχάν	سيخان
Σεϊχλέρ	شيخلر
Σεϊχλή	شيخلو
Σεῖχ-Σαΐδ	شيخ سعيد
Σεῖχ-τσοπάν	شيخ چوبان
Σελεύκεια	سلفكه
Σελιμιέ	سليميه
Σέλινον	سلينو
Σελτσέ	سلچه
Σεμάβα	سماوه
Σεμκίν	شبكين
Σέμνο	سمنو
Σεμπὶν-καρὰ-χησάρ	شيان قره حصار
Σενδζάρ	سنجار
Σενδζέ	سنجه
Σενδζιχτέ	شنجشته
Σεράγεβον	سراى بوسنه
Σερβία	صربستان ياخود صرب
Σέρβια	سرفيجه
Σέρραι	سيروز
Σέρτ	سرت
Σεφὰ-Ὀμέρ	شفا عمر
Σεχὲρ-καλέ	شهر قلعه
Σεχὲρ-κησλά	شهر قشله
Σελαχιέ	صلاحيه
Σελαχώρα	سلحوره
Σελιχλή	صالحلی
Σάλτ	سلط
Σαμοθράκη (ν.)	سمندره
Σαμάκοδζηκ	صماقوجق
Σαμιέ	شاميه
Σάμος (ν.)	سيسام
Σαμπὰν-ὀζού	شعبان اوزی
Σαμπιγιά	صبيا
Σαμρά	سامره
Σανά	صنعا
Σανδηκλή	صندقلی
Σαπάνδζα	صبانجه
Σὰπ-χανέ	شانخانه
Σαράκιοϊ	ساری كوی
Σαρὴ-σαμπάν	ساری شعبان
Σαρὴ-τσαΐρ	ساری چاير
Σαρκή	شرق
Σαρκηγέ	شرقيه
Σαρλή	شارلی
Σάρτ	صارت
Σασιλάρ	ساز يلر
Σασόν	صاصون
Σατάκ	شتاق
Σατηρλάρ	صاطرلر
Σατρά	شطره
Σαφέδ	صفد
Σαφιτά	صفيتا
Σαχήλ	ساحل

Σεχὶρ-παζαρή	شهر پازاری	
Σεχρεμπάν	شهربان	
Σὲχρ-ι-ζόρ	شهرزور	
Σηλυμβρία	سلوری	
Σήλυμνος	اسلیمه	
Σηνδηργή	صندرغی	
Σιάτιστα	سجشته	
Σιβερέκ	سیورك	
Σιβρὶ-χησάρ	سوریحصار	
Σιγρί	صغری	
Σίδερον	سیده رو	
Σιδών	صیدا ἢ سدون	
Σιένιδζα	صنجه	
Σιλβάν	سیلوان	
Σίλλε	سلله	
Σιμάβ	سیاو	
Σὶμ-μαδενί	سیم معدنی	
Σινδζάνκιοϊ	سنجان آکوی	
Σινέ	سینه	
Σινεκλή	سینکلی	
Σινώπη	سینوب	
Σιράν	شیران	
Σιρβάν	شیروان	
Σίσκα	سیسقه	
Σιτεία	سدیه	
Σιχάν	سیحان	
Σκόβρα	اشقودره	
Σκόπια	اسکوب	
Σκωτία	اسقوچیا	
Σμύρνη	ازمیر	

Σνίφδζε	اسنیفچه	
Σοβιδζέ	صوبجه	
Σογιούδ	سکود	
Σουβεϊδά	سویده	
Σοῦ-γιολοῦ	صو یولی	
Σούδα	سوده	
Σουζινὲϊ-βαλά	سوزینهٔ بلا	
» ζὶρ	سوزینهٔ زیر	
Σουηδία	اسوج	
Σουκ-οὺσ-σουγιούχ	سوق الشیوخ	
Σουλεϊμανιέ	سلیمانیه	
Σουλινᾶς	سنه	
Σουλτανιέ	سلطانیه	
Σουλτὰν-χησάρ	سلطانحصار	
Σοῦμλα	شمنی	
Σουνγκιουρλού	سنغورلی	
Σουούρδ	سعرد	
Σούρμενα	سورمنه	
Σουρούτς	سروج	
Σοῦ-σεχερί	صو شهری	
Σουφλίον	صوفیلو	
Σουχούδ	شهود	
Σοφία	صوفیه	
Σπάρτα-κουλέ	اسپارته قوله	
Σπάρτη	اسپارته	
Σπιλή	اسپیلی	
Στάνος	استانوس	
Στάροβον	استاروو	
Σταυροδρόμιον	بك اوغلی	
Σταυρός	استاورو	

Ταρτούς	طرطوس	
Τὰς-κιοπρού	طاش کوپری	
Τάσλιδζα	طاشلیجه	
Τασλὶ-μουσελίμ	طاشلی مسلم	
Τὰς-οὐδζού	طاش اوجی	
Τατάϊ	طاطای	
Τατὰρ-παζαρτζίκ	تاتار پازارجق	
Τεβχάτ	توحت	
Τεκκέ	تکه	
Τεκμάν	تکمان	
Τελαφέρ	تلعفر	
Τέμενος	تمنوس	
Τένεδος (ν.)	بوزجه اطه‌سی	
Τενπίν	تنبین	
Τεπελένιον	تپه دلن	
Τεπεσὶ-θελίκ	تپه‌سی دلیك	
Τερδζάν	ترجان	
Τέρμε	ترمه	
Τερχονέ	ترهونه	
Τεφέν	تفن	
Τεφενί	تفنی	
Τιβεριάς	طبریه	
Τικθές	تکوش	
Τιργοβίστα	ترغویشته	
Τογὰν-χησάρ	طوغان حصار	
Τοκάτιον	توقاد	
Τόνγια	طونیه	
Τοπρὰκ-καλέ	طوپراق قلعه	
Τοπσίν	طوپشین	
Τοπτσή	طوپچی	

Στενήμαχος	استانیقه	
Στεφάνη	استفان	
Στρόβατς	ستروای	
Στρόγο(α)	استروغه	
Στρώμνιτσα	استروجه	
Συληστρία	سلستره	
Σύμη (ν.)	سومیکی	
Συρία	برية الشام ἢ سوریه	
Σῦρος	شیره	
Σφακία	اسفاکیه	
Σωζούπολις	سوزه‌بولی	
Σώκια	سوکه	
Σῶμα	صومه	

—=—

T

Ταάζ	تعز	
Ταλέ	تعله	
Ταβάς	طواس	
Ταβλουσούνιον	طاولسون	
Ταβσανδζίλ	طاوشانجیل	
Ταβσανλή	طاوشانلی	
Ταζ-κηρή	طاز قیری	
Ταΐφ	طائف	
Ταχμάκ	طاقمق	
Ταλασμάνδζα	طلاشمانجه	
Ταπανόφτσε	طابانوفچه	
Ταρακλή	طراقلی	
Ταρόλ	طرول	
Ταρσός	طرسوس	

Τσαρσανμπά	چهارشنبه	
Τσαρσού	چارشو	
Τσατάλ	چتال	
Τσεγκέλκιοϊ	چنکل کوی	
Τσεγκιρκέ	چکرکه	
Τσερέχνοβα	چرشنوه	
Τσερκές	چرکش	
Τσερκέσκιοϊ	چرکش کوی	
Τσιγιλλί	چیکلی	
Τσιμισγκεζέκ	چشکزك	
Τσίνα	چینه	
Τσιοτήλ	چوتیل	
Τσιπλάκ	چپلاق	
Τσιρακλή	چیراقلی	
Τσιρέ	چیره	
Τσιρμέν	چرمن	
Τσιρπάν	چرپان	
Τσιτσὲκ-δαγή	چیچك طاغی	
Τσιφτὲ-καϊβελέρ	چفته قهوه‌لر	
Τσιφτελὲρ-τσιφλιγί	چفته‌لر چفتلکی	
Τσοπὰν-βέϊ	چوبان بك	
Τσοπὰν-ἰσά	چوبان عیسی	
Τσορούμ	چوروم	
Τσουκούρ	چقور	
Τσουκοὺρ-χησάρ	چقور حصار	
Τσουμπούκ-ἀμπάδ	چبوق آباد	
Τσουροὺκ-σοῦ	چورك صو	
Τύραννα	تیران	
Τυρνόβαζηκ	طرنوجق	
Τύρνοβον	طرنوی	

Τοραγάν	طوراغان	
Τορτός, ἴδε Ταρτός.		
Τορχάν	تورخان	
Τόσια	طوسیه	
Τούζ	طوز	
Τούζλα	طوزله	
Τουζχορμάτο	طوزخورماتو	
Τουϊρούκ	طویروق	
Τούνους	تنوس	
Τούλτσα	طولچه	
Τουρβαλή	طورپالی	
Τουτοὺν-τσιφλιγί	توتون چفتلکی	
Τραπεζοῦς	طرپزون	
Τριάντα	تریانده	
Τρίγλη	ترلیه	
Τρικόσσα	تریقوشه	
Τρίπολις (Ἀφρικῆς)	طرابلس غرب	
» (Συρίας)	طرابلس شام	
» (Τραπεζοῦντος)	تیره‌بولی	
Τσαβδὰρ-χησάρ	چاودار حصار	
Τσάγι	چای	
Τσάγι-χησάρ	چایحصار	
Τσακμάκ	چاقمق	
Τσάλ	چال	
Τσὰμ-βουρνοῦ	چام پروئی	
Τσάν	چاك	
Τσανδαρλή	چاندارلی	
Τσανλή	چاکلی	
Τσάρσβον	چاروه	
Τσὰρ-σανδζάκ	چارسنجاق	

Τυρολόη	چورلی	
Τύρος	صور	

—=—

Υ

Ὑάμπολις	یانبولی	
Ὑεμένη	یمن	
Ὑοσγάτη	یوزغاد	
Ὕψαλα	ایپصاله	

—=—

Φ

Φανάρ	فنار	
Φάου	فاوه	
Φαρασάρ	فراشار	
Φάρτ	فرط	
Φάτσα	فاسه	
Φεζάνη	فزان	
Φέρεδζικ	فردجك	
Φερτέκιον	فرتك	
Φεσάτον	فساطو	
Φιλαδέλφεια, ἴδε Ἀλὰ-σεχίρ.		
Φιλιάτες	فیلات	
Φίλιππον	فیلیه‌جك	
Φίλιππος	فیلیپوس	
Φιλιππούπολις	فلبه	
Φίρζοβικ	فریزویك	
Φοινίκη	فنیکه	
Φοστάδ	فوشتاد	
Φοτσάν	فوچان	

Φτήκ	فتیق	
Φώκαια	فوچهٔ عتیق یا فوچه	

—=—

Χ

Χάβσα	حوسه	
Χαβσάν	حوصن	
Χαδέμ	خادم	
Χαδέμκιοϊ	خادم کوی	
Χαδζέ	حجیه	
Χαδζὶ-καρά	حاجی قره	
Χαδζὶ-κεμπίρ	حاجی کبیر	
Χαδζίκιοϊ	حاجی کوی	
Χαδζὶ-χαμζά	حاجی حمزه	
Χαδζούρ	حجور	
Χάη	حی	
Χαϊδὰρ-πασσᾶ	حیدار پاشا	
Χαϊμανᾶ	حیانه	
Χακκιαρί	حکاری	
Χαλέπιον	حلب	
Χαλὶλ-οὐλ-ραχμάν	خلیل الرحمن	
Χάλκη (ν.)	هکبه لی اطه	
Χαλκηδών	قاضی کوی	
Χάμα	حما	
Χαμὶτ-ἀμπάδ	حمید آباد	
Χαμητιέ	حمیدیه	
Χάνδαξ	خندق	
Χανία	حانیه	
Χανεκήν	خانقین	
Χανσί	خنسی	
Χάρακας	هرکه	

Χαριούπολις	خیره‌بولی	Χνούς	خنس
Χαρμανδζήκ	خرمنجق	Χοδεϊδά	حدیده
Χαρπούτ	خربوت	Χόδοβα	حودوه
Χαρταλιμή	قرتال	Χοζάτ	خوزات
Χασὰν-καλέ	حسن قلعه	Χόμς	حمص
Χελίμ	هلیم	Χόπα	حوپه
Χηδζριγέ	حجریه	Χεράν	حوران
Χηλή	شیله	Χορασάν	خوره‌سان
Χήλλε	حله	Χορόσκιοϊ	خروس کوی
Χινδιέ	هندیه	Χορπέστα	حورپشته
Χίος (ν.)	ساقز	Χοσάπ	خوشاب
Χάσκιοϊ	حاصکوی	Χουγιούρ	حیور
Χασπαγιά	حسبیا	Χουδαβενδεγκιάρ	خداوندکار
Χασσά	خاصه	Χούσν	حصن
Χαστόβα	خشطوه	Χοὺσν-ι-μανσούρ	حصنمنصور
Χατοὺν-σεράγι	حاتون سرای	Χοὺσν-οὐλ-έκραδ	حصن الاکراد
Χατσίν	حاچین	Χρυσόπολις	اسکدار
Χεδζάζ	حجاز	—=—	
Χειμάρρα	حیماره	Ψ	
Χεκὶμ-χανέ	هکیم خانی	Ψαρά (ν.)	پیصاره جزیره‌سی
Χίτ	هیت		

ΤΕΛΟΣ.

Mandra